

Tryk
Tysk = Norsk

Haand=Ordbog

af

Peter Treschow Hanson.

Christiania.

Forlagt af Guldberg & Dzvonkowskii.

Trykt i Forlæggernes Officin ved L. Nisum.

1840.

836.339
H19

Forerindring.

Foruden mine egne Samlinger, Jagttagelser og Erfaringer, har jeg ved Affattelsen af denne Ordbog især benyttet J. S. Kaltschmidts *Gesammt-Wörterbuch der deutschen Sprache*, hvilket Bærk i Fuldstændighed overgaaer alle andre, dog tillige flittigen studeret Adelungs, Chr. Wenigs og andre mere eller mindre berømte Lexikographers fortjenstfulde Arbejder. I et saa rigt og saa mangesidigen uddannet Sprog, som det tydske, hvis Udviklingsproces endnu langt fra ikke er endt, kan der ikke ventes nogen aldeles fuldstændig og tilfredsstillende Ordsamling, og Forfatteren af en Haandordbog lider desuden under mangfoldige Indskrænkninger. Saaledes nødtes jeg til ei alene at udelukke en Mængde af fremmede, især de gamle classiske Sprog ogsaa i vort Skriftsprog optagne, men ogsaa Ord af Technologi og Naturvidenskabernes, af hvilke hine for største Delen ere uoversættelige og disse i den almindelige Brug meget ubestemte, saavel som og at forbigaae de sammensatte, hvis rigtige Bemærkelse kan findes ved en let Analyse. Alligevel turde jeg ikke undlade, ogsaa at indflette provincielle, nord- og sydtyske Ord, fordi de ei sjelden bruges af classiske Forfattere, og frembyde en etymologisk Interesse. Uden at anføre Talemaader, og det i korte bestemte Sætninger, endog Ordsprog, Bibelssteder og Vers, vilde Arbeidet baade for den Benyttende været blevet mindre brugbart og for mig selv mindre opmuntrende. Desaarssag valgte jeg saa mange saadanne, som der syntes mig fornødent. For Bequemmelighedens Skyld fulgte jeg, med saa Undtagelser, en streng alphabetisk Orden. Om et Verbum er et Verbum activum eller neutrum, transitivt eller intransitivt anfaae jeg kun i saa Tilfælde nødvendigt at bemærke, fordi dette allerede kan skjønses af den vedføjede Oversættelse; derimod syntes det ikke afveien, næstefter Præsens Infinitiv Activ at sætte de uregelmæssige Verbers Imperfekt Indicativ Activ og Partici-

pets Perfektum. Deres Vocalsforandring i tredje Person Præsens Indicativ Activ vil sees opgivet i en og anden vedføiet Sætning, ligesom de tilsyneladende Uregelmæssigheder ved Casusstyrelsen. Dette er ogsaa fleet ved Præpositionerne og Adverbierne (ved hvilken Benævnelse jeg her stedse forstaaer de ikke declinable Tillægsord) og Adjectiverne. Kun naar disse i Comparativ og Superlativ undergaae nogen Vocalsforandring, blev saadant bemærket; ellers ikke. Substantivernes grammatiske Bestaendighed oplystes kun ved Nominativ Singular og Plural, hvis den sidste havde eller afveg fra Singular; om et Substantiv har en Plural, kan i de fleste Tilfælde Enhver selv bedømme. Andre fra Nominativ mærkeligt afvigende Casus anførtes i Exemplerne, der i dette Fald skulle lede til den rette Declination. Naturligvis maatte Genus nøiagtigen angives. De øvrige grammatiske og andre Banesligheder har jeg i følgende Udsigt over det tydske og norske Skriftsprog Forskiel søgt efter Evne at møde. Hvorvel vort Publicum gjør langt større Forbringelser til den inden- end udenlandske Forfatter, haaber jeg dog, at nærværende Arbeide uagtet det ikke ringe Antal af Rettelser og Trykfeil, som dog med største Omhyggelighed ere blevene antegnede i Bilaget, vil optages med en saadan Velvillie, at Forlagsbehandlingen og Forfatteren under begunstigende Omstændigheder kunde opmuntres til ogsaa at lade følge en norsk-tydsk Haandord-bog som anden Deel af nærværende.

Gluttelig aflægger jeg herved den som Philolog og Lingvist udmærkede Hr. **C. N. Unger** min hjertelige Tak for hans, desværre i nogen Tid ved Sygelighed, afbrudte trofaste Hjælp under dette majsommelige, dog formeentlig henfigtsmæssige Arbeide.

Opsto, den 9de December 1840.

Forfkiel imellem det tydske og norske Skriftsprog.

De Sprog, med hvilke vi her beskæftige os, høre til en fælles Stamme, der nu almindeligviis af Oldgrænsterne kaldes den germaniske, og ere desaaarsag saaledes beslægtede med hinanden, at en større eller mindre Lighed i Ordnes Lyd, Bøininger og Dannelsse maa finde Sted. Betragte vi derimod den lange Række af Aarhundreder, i hvilke vore Forfædre have levet i ganske forskellige naturlige og borgerlige Forholde, end deres Brødre ved Elben, Rhinen, Donau og Oder, betragte vi hines forholdsviis ringe Antal og Levemaade enten som Landboere paa enkelte Gaarde, eller som Söfolt, der besøgte de fjerneste Kyster og streifede omkring paa alle Hæve, medens de andre Germaner, desuden mere udsatte for den romerske Civilisations Indvirkninger, meget tidlig forenede sig i faste Stæder eller Landsbyer, hvor Samkvæmmet befordrede Bindslibeligheden og Konsternes Opblomstren, saa er det begribeligt, at Sprogens Udvikling, først og fremst ved Mindesfange og Mindeskrifter, tog en forskjellig Retning. Intet Under, da jo i selve Tydskland, formedelst Mangfoldigheden af dets Stater og borgerlige Indretninger, Sproget opløste sig i næsten ligesaa mange Dialekter, af hvilke enhver attraaede grammatisk Fasthed og literair Anseelse. Dersom Bogtrykkerkunsten havde udbredt Uspilas Oversættelse af Evangelierne til alle de Folkeslag, der i det Mesogothiske erkjendte eet Grundprog, da vilde allerede i det fjerde Aarhundrede være skeet, hvad der tildrog sig i det femtende, da Luthers fuldstændige Bibeloversættelse og de derpaa grundede Religionsbøger og Psalmer ved hiin Gutenbergs Opfindelse blev en Eiendom for hele Nationen og vænnede den til eet Skriftsprog, nemlig det Høitydske, hvis Literatur med tiltagende Aand og Flid dyrkedes indtil vore Dage. Det varede ikke længe, førend der ogsaa i Danmark, med hvilket i denne mærkelige Epoche alt Norge var forenet, udkom en særegen i Luthers Aand affattet Oversættelse af de hellige Skrifter, efterfulgt af de fornødne Lære- og Opbyggelsesbøger, hvis Sprog i Lyd og Former rigtignok nærmede sig mere det nordtydske end vort Norræna, men alligevel fortrængte dette skjønt i hver Henseende mere fuldkomne, og siden saa udelukkende er bleven dyrket baade af Danske og Nordmænd, at det besidder en rig Literatur, og paa Grund deraf, endog efter Norges Adskillelse fra Danmark, udgjør det norske Skriftsprog. Begge disse Skriftsprog, det tydske og det i Norge og Danmark brugelige, ville vi i det Følgende forsøge at sammenligne med hinanden i den Hensigt, at gøre

Brugen især af nærværende Ordbog saa let og beqvem som muligt, maaskee for en Deel endog overflødig.

Ordenes Lyd, grammatistiske Behandling og Dannelse bliver saaledes Gjenstanden for efterfølgende Parallele.

1. Et Sprog's Belyd beroer ikke saa meget paa selve Sproget, som paa de Talendes Organer, Sind og Smag, der opvækkes og forædles ved Hengivenhed for de skønne Kunster og Videnskaber. Ligesom hvert musikalsk Instrument, naar det spilles af en Mester, frembringer liflige Toner; saaledes falder ogsaa hvilket som helst Sprog, der udtales reent og med dets eiendommelige Modulation, saaledes i Dret, at det høres med Velbehag. Tydskeren byder over en stærkere og mere afvejlende Vocalisme, da han foruden vore Selvlyd, med Undtagelse af *di* og *ou*, hyppigst bruger *ai*, *eu* (*äu*), *ei* og *ai*, og raader over Consonantforbindelser, især aandede og hvislende Lyd, som ere fremmede for os. Til disse høre ikke Bogstaverne *w*, som svarer til vort *v*, eller *v*, der læses i oprindelige tydske Ord som *f*, eller *cf*, som blot er et dobbelt *f* eller *ff*, eller *y*, i hvis Sted man gjerne bruger et *i*, endnu mindre *Ne*, *Ve*, *Ue*, *ie*, *d. e. W, V, Y, ii*, samt *ß*, dette Tegn for *s* og *ss*, men derimod *pf*, *ch*, *sch*, *z* og *tz*, som vi mangler, hvorimod *sk* høres sjelden, *bj*, *fj*, *gj*, *hj*, *kj*, *tj*, *sj* og *stj* aldrig af hans Mund. Hvorledes begge Nationer have dannet nærbeslægtede Ord, vil sees af følgende Rækker, i hvilke den simple Lyd staaer foran og følges af tydske og norske Udtryk.

Au: Haus Huus, Raum Rum, Braut Brud, Laut Lyd, Traum Drøm, Auge Øie, blau blaa, grau graa, Laub Løv, Thau Dug, Tau Tong, tausend tusind.

Neu,äu: Häuser Huse, Räume Rum pl., Bräute Brude, äußern yttre, Träume Drømme.

Eu: deutsch tydsk, neu ny, scheu sky, heulen hyle, Eule Ugle, treu tro, streuen strøe, Zeug Tøi, Kreuz Kors, Teufel Djævel.

Ei: ein en, heilig hellig, beide begge, Stein Steen, Kreis Kreds, mein min, sein sin, Zeit Tid, Feind Fiende, weit vidt, weiß hvid, weise viis, Wein Biiin, fein fiin, weiter videre, weichen vige, speisen spise, steigen stige, Latein Latin, Seite Side, Blei Bly, nein nei, Arbeit Arbeide, Reise Reife.

ai: Ais Byld, Bai Bugt, Zain Lund, Kai Brygge, Laie Læg, Saite Streng, Zain Stang, Sai Haisst, Mai Mai, Baiern Baiern.

Ch: Becher Bæger, Buch Bog, suchen søge, Ursache Årsag, betrachten betragte, Woche Uge, bleich bleg, sich sig, siech syg, Dach Tag, schwach svag, Frachen knage, Rauch Røg, Bauch Bug, Sprache Sprog, Flucht Flugt, Frucht Frugt, Reich Rige, streichen stryge, brechen brække, stehen stille, ach af, Bach Bæk, reichen række, sicher sifter, hoch høi, Nacht Nat, flach flad. Tochter Datter, Recht Ret, leicht let, ich jeg.

Pf: Apfel Æble, Pfahl Pæl, Kampf Kamp, Krampf Krampe, Pfanne Pande, Pfau Paafugl, Pflod Ploet, Pflug Ploug, Pfund Pund, Pfennig Penning, Pfeil Piiil, Pfirsich Fersken, Pflaume Blomme, Kupfer Kobber, Pflege Pleie, pflücken plukke, stampfen stampe, opfern ofre.

b. flackern, zappeln, rappeln, sackeln, watscheln, zotteln, zucken, zuckeln, zupfeln, züngeln, schütteln, rütteln, schütter, bligen, flimmern, glimmern, schimmern, zittern, wirbeln, quirlen, blinzeln, zerren, schwänzeln.

2. Begge Sprog afvige med Hensyn til deres Grammatik meget fra de ældre, fra hvilke de have deres Oprindelse; dog er dette langt mere Tilfældet med vort end med det tydske Skriftsprog, der desaaarsag ogsaa har beholdt en del Former, som vi have givet Slip paa.

Saaledes bemærke vi strax ved første Blik et tredobbelt Genus i det tydske Sprog, hvilket vort Skriftsprog blot kjender i det tredobbelte Personspronomen han, hun, det, paa Tydsk er, sie, es. Hiint har nemlig et Masculin, Feminin og Neutrum, nogenledes udtrykt ved Substantivernes og Adjectivernes Endebogstaver r, e og s, men meget bestemt ved de foran Ordene staaende Artikler der, die, das, til hvilke nærmest Pronominerne svare: dieser, diese, dieses; jener, jene, jenes; welcher (wer), welche, welches; solcher, solche, solches. Dog ogsaa Adjectiverne følge denne karakteristiske Retning. Der, dieser, jener, welcher, solcher Mann; die, diese, jene, welche, solche Frau; das, dieses, jenes, welches, solches Kind. Vi sætte derimod Artiklen bag Substantivet, og sige Manden, Konen, Barnet, og adskille ikke Masculin og Feminin ved dens Forskjellighed.

Mindre tydelig udtrykkes Genus ved den forestaaende ubestemte Artikel ein, der tilhører baade Masculin og Neutrum, hvorimod i Feminin eine. Dertil svarer kein, mein, dein, sein, unser, euer, ihr. Ein Mann, ein Kind, eine Frau; kein Mann, mein Kind, deine Frau, seine Frau, unser Kind, Ihre Frau, euer Vater. Træder derimod et Adjectiv imellem, saa hævder igjen Genus dets Myndighed. Ein guter Mann, eine gute Frau, ein gutes Kind; mein lieber Mann, meine liebe Frau, mein liebes Kind; unser guter Vater, unsere liebe Mutter, unser liebes Kind; ihr guter Vater, ihre gute Mutter, ihr gutes Kind; kein guter Vater, keine gute Mutter, kein gutes Kind.

Man iagttager ikke længer Genusforskjellen i Talordet zwei, zween, zwei, ifølge hvilken man vilde sige zween Männer, zwei Frauen, zwei Kinder.

Da vi her ikke skrive nogen Grammatik, angive vi heller ikke Reglerne for Genus, men bemærke kun, at de Substantiver eller substantiviske Ord, der betegne en Gjenstand, som enten i Naturen er eller tænkes som et Masculin, faaer Artiklen der: Der Mann, der Engel, der Mond, hvad som er eller antages som Qvindeligt, betegnes med Artiklen die: die Mutter, die Göttin, die Sonne; de Ord derimod, ved hvilke intet Køn tages i Betragtning og som enten kunne betegne et mandligt eller qvindeligt Væsen, eller noget ganske Abstract, tage Artiklen das til sig. Men Ordene Tyd, især Endestavelse seirer paa en saa afgjørende Maade over denne naturlige Regel, at endog Ord, der ifølge denne Regel skulde være Masculiner eller Femininer, blive Neutra: das Männlein, das Männchen den lille Mand, das Fräulein Frøken, das Weib Qvinde, das Mädchen, das Mägdlein, das Mädel Pigen. Endelserne ei, heit, Feit, schaft, ung gjøre Ordet bestandig til Feminin: die Kinderei, die Mannheit, die Weiblichkeit, die Mannschaft, die Bemannung. Noget sær-

egget Pronomen for det Abstracte, som vi, har Tydsleren ikke. Som sælles Pronomen for der Vater, der Muth bruges er, med mindre man anvender der; selbe, derjenige; for die Mutter, die Tugend sie, dieselbe, diejenige, for das Kind, das Gut es, dasselbe, dasjenige. Derved vinder Sproget poetisk Sandselighed og Evne til Personificationer.

Der have vi anført Nominativ Singular, som med sine tre Genus tager sig ganske godt ud. Dette er dog ikke Tilfældet med de øvrige Casus. I hele Plural forsvinder Genusforskjellen, og i selve det øvrige Singular gøres den temmelig utydelig, da Masculin og Neutrum, paa hiints Accusativ nær, smelter sammen, og Femininet i Genitiv og Dativ laaner Artiklen af Masculinets Nominativ, saasom Plural sine Artikler af begge disse Genus.

Hvorvel ved Declineringen Artiklen maa gøre Udslaget, har dog det tydske Sprog temmelig bestemte Casus i begge Numerus. Vort Genitiv betegnes baade i Singular og Plural ved et s eller es (hvis, wessen, weß); Tydsleren savner et saadant aldeles i Genitiv Plural, samt i Femininets Genitiv Singular: der Frau Konens, der Frauen Konernes, des Mannes Mandens, des Kindes Barnets, der Männer, der Kinder, Mændenes, Børnernes. Der gives endog endeel Masculins og Neutrams Substantiver, hvilke kun boies ved et n eller en: des Menschen Menneskets. Hertil svare følgende Forbindelser: einer Frau en Kone, aller Frauen alle Koners, Feines Mannes ingen Mand, seines Kindes hans Barn, unsrer Männer vore Mænd, eurer Kinder jeres Børn, dieses Menschen dette Menneskes, jener Menschen hine Menneskers. Personpronomenets Genitiv Singular er i Masculin og Neutrum eens, nemlig seiner eller sein af ham, af det (dets), i Feminin ihrer af hendes (hendes), hvilket ogsaa er Genitiv Plural, og da oversættes med af dem, meiner af min, unser af os, euer af Eder. Selve Cardinaltallene zwei og drei have et saadant Genitiv: zweier af tvende, dreier af trende.

Der gives i det tydske Sprog et Dativ Singular Masculin og Neutrum, samt et Dativ Plural, hvorimod Femininets Dativ Singular bruger samme Artikel som Genitiv. Hiin ender i Artiklen med et m (wem hvem) og i Substantivet for en Deel med e, denne i Artiklen og Substantivet med n eller en: dem Manne, dem Kinde for Manden, til Barnet, den Männern, den Kindern, den Frauen til Mændene, for Børnene, for Konerne; men der Frau for eller til Konen. Saaledes ogsaa: einem Manne, diesem Kinde, solchen Männern, unsern Frauen, Ihrer Frau til Deres Kone. Ligeledes Personpronomen: ihm til ham, til det, ihr til hende, ihnen til eller for dem, mir, dir til mig, til dig; dog uns, euch os, euch Iyder ligedan i Accusativ. Endelig Cardinaltallene: zweien, dreien, for tvende, til trende.

Objectets Casus, Accusativ, eier det tydske Sprog bestemt i Personpronominernes, dog ikke saa ganske tydeligt i de masculine Substantivers Singular, fordi den her i de svagt declinerede Ord lettelig kan forverles med Dativ Plural: mich mig, dich dig, ihn ham, wen hvem, einen Mann, diesen Vater, einen Menschen, Feinen Schilling, meinen Bruder, unsern Freund, Ihren

Sohn, meinen lieben Freund. Forøvrigt ligner, som hos os, Accusativ almindeligviis Nominativ.

Flere Casus end disse fire kan det tydske Sprog ikke fremvise; dog findes undertiden i Genitiv et svagt Spor til et Ablativ: hiesigen Ortes paa dette Sted, meiner Seits fra min Side, einiger Maassen paa nogen Maade, nogenledes, gutes Muthes ved godt Mod. Undertiden erstatter Accusativ dette Savn: diesen Tag, paa denne Dag.

Paa Substantivet og Pronomet indvirke nærmest Præpositionerne, af hvilke det tydske Sprog tiltrænger et lige Tal som vort. For at vise denne Indvirkning, tildeles enhver af dem en, undertiden tvende Casus til Styrelse. De forbindes med Genitiv, Dativ og Accusativ: meines Vaters wegen, mit mir, durch dich. Endeel af dem, der bestemme Stedsforholde, forlange Dativ, naar der er Tale om en Forbliven, Accusativ, naar de antyde en Bevægelse: auf dem Berge stand er paa Bjerget stod han, auf den Berg ging er hinauf han gik op paa Bjerget. Dog bei, zu, nach forbindes altid med Dativ, og um med Accusativ. En saadan Indflydelse yttre ogsaa Adverber og Adjectiver, endog Interjectioner: des Lebens froh, mir gleich, einen Thaler werth; ach des Armen, wehe dir, pfui dich. Saaledes som Subjectet bestemmer Prædicatet eller Verbet, bestemmer dette sine Objecter ved at anvise dem disse Casus, i hvilke disse ved en grammatisk Nødvendighed maae staae; og dette er ikke altid Accusativ, men ogsaa Dativ og Genitiv: er wartet des Kranken, freut euch des Lebens; es beliebt mir, es schmeckt mir; ich frage dich, er bat mich, es wundert mich.

I det vi saaledes komme til at tale om Verberne, bemærke vi først den Forskiel mellem begge Sprogs Infinitiv Activ, at de tydske Verber endes paa en, vore derimod paa e: sagen sige, reden tale, leben leve. Denne Endelse bibeholdes ogsaa i Præsens Activs første og tredje Person Plural: wir sagen, reden, leben vi sige, tale, leve; sie sagen, reden, leben de sige, tale, leve. I samme Personers Imperfect Activ sættes kun dettes Særkende foran: wir sagten, redeten, lebten vi sagde, talede, levede; sie sagten, redeten, lebten de sagde, talede, levede.

Den anden det tydske Verbums Charakter er Perfect Particips Begyndelseslyd ge, hvilket forøvrigt kun i de svagere Ord lig vort Sprog har Endelsen t eller et, i de stærkere derimod almindeligviis det forrige en: gesagt sagt, geredet talt, gelebt levet, gegangen gaaet, gestanden staaet, gelaufen løbet.

Ved Udeladelsen af Infinitivs n faaer man et Imperativ samt et Præsens Activs første Person Indicativ og Conjunctiv og tredje Person Conjunctiv: sage, rede, lebe siig, tal, lev; ich sage, rede, lebe jeg siger, taler, lever; er sage, rede, lebe han kan eller skal sige, tale, leve. Dette e findes ogsaa i første Person af det svagere Imperfect efter dettes Bogstav: ich sagte, redete, lebte jeg sagde, talede, levede. Dog anderledes seer det ud med de stærkere Verber.

Dette Imperfects Bogstav er t: ich sagte, redete, lebte, er sagte, redete, lebte, wir sagten, redeten, lebten, sie sagten, redeten, lebten, jeg, han, vi, de, sagde, talede, levede.

vær, anden Person Plural Præsens Indicativ: ihr seyd, Coniunctiv seyed, Præsens Coniunctiv ich, er sey, du seyst, wir, sie seyen jeg, han, I, du, vi, de maae være, Præsens Perfect sevend varend. Dernæst Imperfectum: ich, er war, wäre, ihr wäret, wäret, du warst, wärest, wir, sie waren, wären. Endvidere første og anden Person Singular Præsens Indicativ: ich bin, du bist jeg er, du er, af hvilke igjen afviger: er ist, wir, sie sind han er, vi, de ere. Endelig Perfect Participium gewesen været. Altsaa: gesagt seyn være sagt, sey versichert vær forsikkert, Ihr seyd gegaangen I ere gaaet, wir waren gegangen vi vare gaaet, gewesen seyn have været, ich bin gewesen jeg har været, ich war gewesen jeg havde været; ich werde seyn jeg skal være, ich würde seyn jeg vilde være, ich werde, würde gewesen seyn jeg vil, vilde været; ich bin geworden jeg er bleven, ich war geworden jeg var bleven, es ist gesagt worden det er bleven sagt. Saaledes hjælpe werden og seyn hinanden indbyrdes, uden at dette, som vort være, trænger til haben have. Det sidste er almindeligvis, som hos os, de active eller transitive, det første de neutrale eller intransitive Verbers Hjælpeord; dog ombytte disse seyn med haben, naar de antage en mere activ Charakter: ich bin gegangen, ich habe mich müde gegangen.

Det synes passende, her at anføre de mærkeligste Boininger af nogle andre Verber, der fornemmelig understøtte Coniunctiv eller Optativ, i Activets Infinitiv, Præsens, Imperfect og Perfect Participium: sollen, soll, sollte, gesollt; wollen, will, wollte, gewollt; mögen, mag, mochte möchte, gemocht; müssen, muß, mußte, gemußt; können, kann, könnte, konnte; dürfen, darf, durfte, gedurft. Til disse føie vi endnu wissen vide, weiß, wisse, wußte, wußte, gewußt.

Bed de stærke eller saakaldte uregelmæssige Verber, af hvilke det tydske Sprog har en større Mængde end vort, kommer saaledes Perfect Participium, Imperfect og anden og tredje Person Singularis Præsens samt Imperativ Activ især i Betragtning; thi her undergaaer Infinitivets Vocal en Forandring, hvorved Talens Tydelighed befordres. Som Exempler ville følgende med vore muligst overensstemmende Verber være tilstrækkelige. Rækkerne anføres af Infinitivet, hvorefter Præsens samt Imperativ og Imperfect i deres Afvigelser følge, og Participet gjør Slutningen.

- a. laufen: läufst, läuft; lief, liefe; gelaufen.
- hauen: hieb, hiebe; gehauen.
- blasen: bläsest, bläst; blies, bliese; geblasen.
- fallen: fällst, fällt; fiel, fielen; gefallen.
- fangen: fängst, fängt; fing, finge; gefangen.
- halten: hältst, hält; hielt, hielte; gehalten.
- hängen: hängst, hängt; hing, hänge; gehangen.
- lassen: lässest, läßt; ließ, ließe; gelassen.
- rathe: räthst, räth; riethe, riethe; gerathen.
- rufen: rief, riefte; gerufen.
- stoßen: stösest, stößt; stieß, stießte; gestoßen.

treten : trittst, tritt; trat, träte; getreten.

verderben : verdirbst, verdirbt, verdirb; verderb, verdärbe (verdürbe); verdorben.

werben : wirbst, wirbt, wirb; warb, würbe; geworben.

d. brennen : — , brannte, brennete; gebrannt.

fennen : — , fannte, fennete; gefannt.

nennen : — , nannte, nennete; genannt.

denken : — , dachte, dächte; gedacht.

wenden : — , wandte, wendete; gewandt.

senden : — , sandte, sendete; gesandt.

bringen : brachte, brächte; gebracht.

e. beginnen : — , begann, begänne; begonnen.

spinnen : — , spann spänne; gesponnen.

rinnen : — , rann, ränne; geronnen.

schwimmen : — , schwamm, schwämme (schwömmen); geschwommen.

glimmen : — , glomm, glömmen; geglimmen.

singen : — , sang, sänge; gesungen.

sinken : — , sank, sänke; gesunken.

trinken : — , trank, tränke; getrunken.

schwingen : — , schwang, schwänge; geschwungen.

binden : — , band, bände; gebunden.

zwingen : — , zwang, zwänge; gezwungen.

finden : — , fand, fände; gefunden.

stinken : — , stank, stänke; gestunken.

kommen : (kömmt, kömmt); kam, käme; gekommen.

f. biegen : (beugst, beugt, beuge); bog, böge; gebogen.

fliegen : (fleugst, fliegt, flieg); flog, flöge; geflogen.

fliehen : (fleuchst, flucht, fleuch); floh, flöhe; geflohen.

fließen : (fließt, fließ); floss, flöße; geflossen.

sechten : sichts, sichts; socht, söchte; gesochten.

flechten : flichts, flichts; focht, flöchte; geflochten.

schließen : (schleußest, schleußt, schleuß); schloß, schloße; geschlossen.

sieden : — , kott, kötte; gekott.

schmelzen : schmilzt, schmilz; schmolz, schmölze; geschmolzen.

sprießen : — , sproß, spröße; gesprossen.

genießen : (geneußt, geneuß); genoß, genöße; genossen.

triefen : (treußt, treugt, treuf); troff, tröße; getroffen.

trügen : (treugst, treugt, treug); trog, tröge; getrogen.

wiegen : — , wog, wöge; gewogen.

dreschen : drischest, drischt, drisch; drasch, dräsche (drösche); gedroschen.

bewegen : — , bewog, bewöge; bewogen.

melken : — , molk, mölke; gemolken.

heben : — , hob, höbe (hübe); gehoben.

gähren : — , gohr, göhre; gegohren.

Af denne den tydske Conjugations Fortrin især med Hensyn til Coniunctiv er det begribeligt, at man i samme som oftest kan undvære Hjælpeverbet, samt i den indirekte Tale Coniunctionen, hvor vi ikke godt kunne undvære dem. Ligeledes har Perfect Particip almindeligviis en saadan Kraft, at de efterfølgende Hjælpeverber seyn og haben kunne udelades, uden at Tydeligheden lider derved. Paa den anden Side yde Verberne können, mögen, lassen, sollen, wollen, endog heißen, helfen og sehen i nogle Talemaader det forangaaende Infinitiv Præsens Activ saa liden Modstand, at det ligeledes forvandler sig til samme Tempus. Forøvrigt tjene Hjælpeverberne til at afrunde den tydske Sætning og Periode, da de i det ligefremme Udsagn tage Complementerne mellem sig og Hovedverbet. I de betingede Udsagn eller i de Sætninger, som styres af en Coniunction, sættes baade Hjælpe- og Hovedverbum efter Complementerne, hvilket ogsaa er Tilfældet ved det relative Pronomen og Præpositionerne ohne og anstatt, som kunne forbindes med Infinitiv: ich habe deinen guten Vater gekannt; wenn ich deine Mutter nicht gekannt hätte; dieser Mann, welchen ich schon lange gekannt habe; ohne diesen Mann zu sehen, anstatt von ihm gesehen worden zu seyn.

Præpositionerne og andre Verbers Præfixer yttre den Indflydelse paa samme, at Participets ge derved undertiden bortkastes, hvorved dog Ordet faaer en mere activist Bemærkelse: übergesetzt sat over, übersetzt oversat; übergestanden staaet over, überstanden overstaaet.

3. I det foregaaende have vi seet Forskjellen imellem Tydsernes og vor Fremgangsmaade ved at danne Ord, hvis Bestemmelse det blot er at modificere det oprindelige Begreb med Hensyn til Tid, Sted og Stedsforholde, hvilket skeer ved Vocallforandring og Tilføjninger. Nu ville vi betragte hiin egentlige saakaldte Orddannelse, ved hvilken Ordenes forandrede Lyd og Sammensætning beriger Sprogets Omfang. Til dette Diemeds Opnaaelse anvendes de samme Midler, dog paa en forskjellig Maade. Heri viser det tydske Sprog en overordentlig og tiltagende Frugtbarhed, idet der ei lettelig findes noget Stammeord, som jo udflyder mangfoldige Grene og Dviste.

Ordenes simpleste Sammensættelse skeer, som hos os, ved uforandret at rykke tvende saa tæt til hinanden, at derved dannes et nyt: Kupferstich Kobberstik, dreizehn tretten, liebföser kjærtegne, glückwünschen lykønske, lustwandeln spadserere. Dernæst benyttes ogsaa af begge Sprog Genitivets s som forbindelsesmiddel: Lebensglück Livslykke; hilfsbedürftig trængende til Hjælp, Himmelwonne Himmelsfyd, segensreich velsignelsesrig. Hos Tydsteren benyttes ogsaa Bogstavet n til dette Diemed: Sonnenlicht Sollys, rabenschwarz ravnsort, seelenvoll sjælsfuld, Wichenwald Egestov, Erdenleben Jordeliv, rosenroth rosenrød. Digterne opfinde steds nye Sammensætninger. Forældede ere dog følgende: sternamhimmelig, sandammerig, dritthimmelverzückend og deslige, som forekomme hyppig i Fiskart. Følgende lange Ord er af den nyere Digter Platens Opfindelse: Demagogenriechernashornsangesicht.

Det tydske Skriftsprog Hælding til det Dphoiede, Prægtige, Edle formildes ved Diminutiverne, som vi ikke saa meget tiltrænge. Saadanne frembringe Endestavelserne chen, lein, undertiden det sydydske el eller le endog elchen, hvortil

der som oftest kommer en Vocalsforandring: Mann, Männlein, Männchen Mand, lille Mand, Weib, Weiblein, Weibchen Qvinde, lille Qvinde, Magd, Mägdlein, Mädchen, Mädel Pige, lille Pige, Blume, Blümlein, Blümchen Blomst, lille Blomst, Rose, Röslein, Röschen Rose, lille Rose, Lamm, Lämmchen, Lämmlein Lam, lille Lam, Lämmerchen pl. smaae Lam, Ziege, Zicklein Gjed, lille Gjed, Auge, Aeuglein Die, lille Die, Ohr, Oehrchen, Oehrlein Dre, lille Dre, Fenster, Fensterchen Bindue, lille Bindue, Sache, Sächelchen Sag, liden Sag. Ogsaa Endelsen ling bruges som et Diminutiv: Dichter, Dichterling Digter, liden Digter, Flug, Flugling klog, en smaaligen klog Person.

Endog Berberne modtage en diminutiv Bøining: lachen, lächeln le e, smile; tanzen, tänzeln dandse, gaae med smaa dandsende Skridt; grünen, grüneln grønnede, blive lidt grøn; lieben, liebeln elste, elste paa en smaalig Maade; sausen, säuseln fuse, fuse sagte; Vernunft, vernünfteln Fornuft, bruge sin Fornuft paa en smaalig Maade; schön, schöneln skjon, blive lidt skjon; sprigen, sprigeln sprøite, sprøite fiint.

Den feminine Endelse in (inn) svarer til vor inde: Mann, Mannin Mand, Mandinde; König, Königin, Konge, Dronning; Fürst, Fürstin, Fyrste, Fyrstinde; Graf, Gräfin, Greve, Grevinde; Prinz, Prinzessin, Prinds, Prindsesse.

Frequentative Substantiver dannes ved Præfixet Ge samt undertiden ogsaa ved en Vocalsforandring: Lffen, Gegesse, Spisen, idelig Spisen; Jahren, Gefahre, Kjoren, idelig Kjoren; Zank, Gezänke, Trätte, idelig Trätte; Schmeißen, Geschmeiße, Kasten, idelig Kasten; Seufzen, Geseufze, Sukken, idelig Sukken; Aechzen, Geächze, Stönnen, idelig Stönnen.

Særdeles Opmærksomhed fortjener Adverbiers Dannelse af Adverbier samt af Substantiver: Klein, kleinlich, liden, smaalig; roth, röthlich, rød, rødagtig; blau, bläulich, blaa, blaalig; gelb, gelblich, gul, gulagtig; Stein, steinern, Steen, af Steen; Holz, hölzern, Træ, af Træ; Eisen, eisern, Jern, af Jern; Erde, erden, Jord, af Leer. Endestavelserne icht og ig give Adjectiverne en forstjellig Bemærkelse: steinicht, steinig, steenagtig, stenet; holzicht, holzig, træagtig, fuld af Træ; schneeacht, schneeig, sneagtig, sneet; erdicht, erdig, jordagtig, fuld af Jord; haaricht, haarig, haaragtig, haaret; buschicht, buschig, bustagtig, bustet; schilficht, schilfig, sivagtig, fuld af Siv. Endelsen isch svarer til vort sk: himmlisch himmelsk; irdisch, jordisk: biblisch, bibelsk. Andre adjectiviske Endelser ere haft, sam, bar, los, selig: mannhaft mandig, arbeitsam arbeidsom, dankbar taknemmelig, sorglos sorgløs, glücklich lykkelig. At forvandle, som i vort Sprog, et Adjectiv til et Adverb ved et t eller en (f. Ex. godt, modigen) bruger Tydskeren ikke.

Angaaende de af Substantiver og andre Ord dannede Substantivers Endelser bemærkes især følgende: ei, heit, keit, schaft, ung, uff, niß, sal, thum, icht: Brauer, Brauerei, Brygger, Bryggeri; schön, Schönheit, skjon, Skjönhed; einig, Einigkeit, enig, Enighed; ein, Einheit, een, Enhed; redlich, Redlichkeit, redelig, Redelighed; Kammerad, Kammeradschaft, Kamerad, Kameradskab; Grund, Gründung, Grund, Grundlæggelse; ge-

nießen, Genuß, nyde, Nydelse; beschließen, Beschluß, beslutte, Beslutning; verdrießen, Verdruß, fortryde, Fortræd; versäumen, Versäumnis, forsømme, Forsømmelse; wild, Wildnis, vild, vild Egn; Mühe, Mühfal, Møie, Møisommelighed; Drang, Drangsal, Trang, Trængsel; reich, Reichthum, rig, Rigdom; König, Königthum, Konge, Kongedømme; dick, Dicksicht, tyk, tykt Krat; Weide, Weidicht, Piletræ, Krat af Piletræer.

Talordene forgrene sig omtrent ligedan i begge Sprog: zehn, zehnte, Zehner, Zehend, Zehntel, zehnerlei, zehnmal, zehntens; ti, tiende, Tier, Heelt af ti Stykker, Tiendeel, tiflags, ti Gange, for det Tiende.

Imellem de andre Ord og Verberne finder et ideligt Berelsforhold Sted, idet de gjensidigen danne hverandre. Af Substantiver faaes Verber som følgende: Gang, gänglich, Gang, gaae i Ledebaand; Auge, äugeln, Die, gjøre Pine (okulere); Sut, hüten, Varetægt, vogte; Sonne, sonnen, Sol, lægge i Solen; Pein, peinigen, Pine, pine; Seele, seelen, Sjæl, være besjælet; Wasser, wässern, Vand, vande; Feder, federn, Fjær, forsyne med Fjær; Kind, kindern, Barn, faae Barn; Kalb, kalben, kälbern, Kalv, kalve, springe som en Kalv. Adverbier give mange Verber deres Oprindelse: grau, grauen, graa, blive graa; naß, nassen, negen, vaad, væde, scheu, scheuen, scheuchen, sky, stye, tyste; froh, freuen, glad, glæde; weiß, weissen, hvild, gjøre hvild; roth, röthen, rød, gjøre rød; besser, bessern, bedre, gjøre bedre; warm, wärmen, varm, varme; schmal, schmälern, smal, gjøre smal; spiz, spigen, spids, tilspidse; rund, runden, rund, gjøre rund. Selve Talordene og Pronominerne ere ikke ufrugtbare: ein, einen, einigen, een, forene; vier, vieren, fire, quadrere; sieben, siebenen, syv, bevise med syv Bidner, du, dugen, du, sig du; ihr, ihrzen, I, sig I; Sie, siezen, De, sig De; er, erzen, han, sig han.

Derimod frembringe Verberne en Mængde andre Ord især Substantiver. Samtlige deres Infinitiver forvandles til Substantiver ved at forsyne dem med Neutrumartiklen: das Leben, Livet; das Stehen, Gehen, Sigen, Staaen, Gaaen, Sidde. Dernæst kan Uledningerne stee paa følgende Maade: beginnen, Beginn, begynde, Begyndelse; rufen, Ruf, raabe, Raab; stoßen, Stoß, støde, Stød; gelten, Geld, gjælde, Penge; blasen, Blase, blæse, Blære; fangen, Fang, fange, Fangst; hangen, Sang, hænge, Hælding; laufen, Lauf, løbe, Lob; rathen, Rath, raade, Raad; fallen, Fall, falde, Fald. Af Præsens Indicativ derimod uledes faa: wollen, will, Wille, ville, vil, Villie; geschehen, geschieht, Geschichte, stee, steer, Historie. Imperfektum frembringer flere Substantiver: genießen, genoss, Genuß, nyde, nød, Nydelse; fließen, floss, Fluß, flyde, flød, Flod; gießen, goß, Guß, gyde, gjød, Udgydning; schwören, schwur, Schwur, sværge, sværgede, Sværgen; biegen, bog, Bug, Bucht, bøie, bøiede, Bøining, Bugt; schwinen, schwang, Schwung, svinge, svingede, Sving; fahren, fuhr, fuhr, kjøre, kjorte, Kjørsel; brechen, brach, Bruch, brække, brækkede, Bræk. Participe viser sig heller ikke uden Kraft i saa Henseende: verdorben, Verdorbenheit, fordærvet, Fordærvethed; gefangen, Ge-

fangenshaft, fangen, Fangenskab, zerrissen, Zerrissenheit, sonderrevet, sonderrevet Beskaffenhed; gedacht, Gedanke, tænkt, Tante.

Swad der især her lægges Mærke til er Verbernes Evne til at danne af sig selv andre Verber og derved meest fra en intransitiv at omforme dem til en transitiv Bemærkelse. Dette sker som oftest alene ved Vocalforandring, dog for detmeste ved Ordets Forstærkning med andre Consonanter, deels med, deels uden hiin Forandring: schwarzen, schwärzen, blive sort, sværte; schnauzen, schnäuzen, snuse, snyde; schagen, schägen, paalægge Skat, vurdere; saften, säften, faae Saft, forsyne med Saft; stauben, stäuben, faae Støv, frembringe Støv; spuren, spüren, holde Spor, spore; stärken, stärke, være stærk, styrke; hören, horden, høre, lytte; streichen, streicheln, stryge, klappe; rauchen, räuchern, røge, udbrede Røg; stinken, stänken, stinke, udbrede Stank; verstehen, verständigen, forstaae, gjøre forstaaelig; drehen, dreheln, dreie, drive Dreierkonsten; steigen, steigern, stige, bringe til at stige.

En betydelig Forøgelse faae Verbernes Tal ved Præfixerne, det være sig nu Præpositioner eller andre Partikler, hvorved Stammeverbets Betydning modificeres. Det være til Oplysning nok at anføre et Exempel: gehen, gaae, abgehen, afgaae, angehen begynde, aufgehen gaae op, ausgehen gaae ud, be-gehen høitideligholde, davongehen gaae sin Vej, entgehen undgaae, entgegengehen gaae imøde, ergehen gaae ud, hergehen gaae til, hin-gehen gaae hen, hintergehen bedrage, mitgehen gaae med, nachgehen gaae efter, übergehen gaae over, untergehen gaae under, umgehen gaae igien (spøge), umhergehen gaae omkring, vergehen forgaae, vor-gehen gaae for eller forud, zugehen gaae til, zergehen gaae fra hin-anden (opløses), zusammengehen gaae sammen, zurückgehen gaae til-bage. Participiumspræfixet ge taales for Betydningens Skyld ikke af be, er, ent, ver og zer; men naar et Verbum baade kaster det bort eller beholder det, da undergaaer Bemærkelsen ogsaa en Modification: begangen, entgangen, vergan-gehen, ausgegangen, zergangen, angegangen, aufgegangen, davongegan-gen, durchgegangen, hergegangen, mitgegangen, nachgegangen, umherge-gehen, zugegangen, zusammengegangen, umgegangen gaaet omkring, umgangen gaaet omkring en vis Gjenstand, übergegangen gaaet over, übergangen gaaet over en bestemt Gjenstand, durchgegangen gaaet igjennem, durchgangen gjennemgaaet.

Dette være nok til her angivne Hensigts Opnaaelse, nemlig at lette Ordbo-gens Brug, idet vi tillige haabe, at denne Fremstilling ikke vil være uden gram-matist. Nytte.

Abbäuchen, udluge og udbanke.
 Abbefehlen, -fahl, -fohlen tilbagekalde
 en Befaling.
 Abbeissen, -biß, -gebissen, afbide, bide
 sig fordærvet, afvise. Er biß ihn ab.
 Abbekommen, faae af.
 Abbeten, bede til Ende.
 Abbild pl. -er, n. Billede, Copie.
 Abbitte pl. --n, f. Afbit. Abbitte thun.
 Abbittlich, adv. hvad der kan afbedes,
 tilgivelig.
 Abblasen, -blies, -geblasen, blæse af,
 ophøre at blæse, afskyde med lidt Krudt.
 Abblatten, abblättern, afblade.
 Abblauen, v. n. slippe den blaae Farve.
 Abbläuen, v. a. gjøre blaat, prugle.
 Abbligen, ophøre at lyne, fliske.
 Abblühen, v. n. afblomstre.
 Abblüten, v. a. berøve Blomsten, svække.
 Abborgen, laane fra.
 Abbossen, abbosseln, afbilde i Bort.
 Abbraunen, slippe den brune Farve.
 Abbräunen, gjøre brunt.
 Abbreche pl. -n, f. Iyjesar.
 Abbrechen, -brach, -gebrochen, af-
 brække, afbryde, nægte, ophøre. Er
 brach ihm von seinem Lohne ab.
 Er bricht sich nichts ab. Der Zahn
 bricht ab.
 Abbrocken, abbrockeln, brække i smaae
 Stykker.
 Abbruch, m. Afbryden, Afbræk, For-
 mindelse, Skade. Einem Abbruch
 thun.
 Abbrüchig, adj. Sjør.
 Abbrühen, afkoge, afkolde.
 Abbrüten, ruge til Ende; [sich] pense
 altfor meget.
 Abbüßen, affione.
 Abbuttern, skærne Smøret færdigt,
 prugle.
 Abcapiteln, irettesætte, udskjelde.
 Abconterfeien, afmale.
 Abschütze pl. -n, m. Skolepog.
 Abdachen, tage Taget af, gjøre skraat.
 Abdachung pl. -en, f. Skraaning.

Abdanken, afstedige, nedlægge et Em-
 bede. Er dankte vom Amte ab.
 Abdarben, affnappe.
 Abdecker, m. Rakker.
 Abdeckerei pl. -en, f. Rakkerens Bo-
 lig og Haandtering.
 Abdeichen, afdige.
 Abdicken, fuge lyft.
 Abdingen, -dang, -gedungen, afsprute.
 Abdocken, afvikle.
 Abdoppeln, see med dobbelt Traad.
 Abdorren, v. n. borttørre.
 Abdörren, v. a. gjennemtørre.
 Abdraht pl. -drächte, m. Spaan (ved
 Dreiningen).
 Abdrehen, dreie af eller bort.
 Abdreschen, astærke.
 Abdrieseln, udtrække og affondre Traa-
 dene.
 Abdringen, -drang, -gedrungen, af-
 tvinge.
 Abdruck pl. -drücke, m. Aftryk, Copie.
 Abdrucken, astrykke.
 Abdrücken, trykke af, afskyde, gaae sin
 Vej. Er drückte ganz leise ab.
 Abdudeln, udflimpre.
 Abdunsten, bortdunste.
 Abdünsten, lade bortdunste.
 Abdupsen, bortviske.
 Abdursten [sich], afkræfte sig ved Torst.
 Abecken, afføde eller afskærpe Kanterne
 Abend pl. -e, m. Aften, Vest. Es ist
 noch nicht aller Tage Abend: de
 er endnu ikke forbi.
 Abendbrod, n. Aftenmad.
 Abendfalter, m. Natfjærmer (Som-
 merfugl).
 Abendgegend pl. -en, f. Vesikant.
 Abendlich, adj. fæende om Aftenen
 beliggende mod Vest.
 Abendmahl pl. -e, n. Aftenens Sa-
 krament.
 Abendschicht, f. Arbejde fra Aftenen af
 Abendwärts, adv. mod Vest.
 Abenteuer, n. Borestykke, Hændelse.
 Abenteuerer, m. Lyffestifter.

Abenteuerlich, sælsom, forunderlig, forvoven.

Aber, igjen, atter; conj. men.

Aber, n. Forhindring, Indsigelse, Standsning. Das Wenn und Aber.

Aberacht, f. Pandøforviisning.

Aberäsche, (Eberesche) pl. -en, f. Rognetræ.

Aberglaube, -glaube, m. Overtro.

Abergläubig, [-gläubisch] adj. overtroist.

Aberi, St. f. den af Sne befriede Jord.

Aberkennen, -kannte, -erkannt, frafjende.

Aberklaue (Aster-) pl. -n, f. Bagtaa.

Abermalig, adj. gjentagen.

Abermals, adv. atter.

Abern, St., blotte Jorden for Sne.

Aberwandel, m. Angerfjeb.

Aberwig, m. Vanvid, Absurditet.

Abeulen, afføre.

Abfachen, abfächern, ordne i Sag, inddele.

Abfädeln, trække Traaden af.

Abfahren, -fuhr, -gefahren, fare af, fjøre eller seile bort, dee.

Abfahrt pl. -en, f. Afreise.

Abfahrtsgehd pl. -er, Afgiøt af Arv, som gaaer ud af Pandet.

Abfahrtsrecht, n. Affortningsret.

Abfall, pl. -falle, m. Skraaning, Afald, Frafald, Aftagen.

Abfallen, -fiel, -gefallen, nedfalde, krafalde, forfalde, blive maver. Er fällt mehr und mehr ab.

Abfagen, affrabe.

Abfärben, farve af.

Abfäseln, trække Traade ud.

Abfätern, opløses i Traade eller Træpler.

Abfassen, afrunde, afheve.

Abfassen, affatte.

Abfassung pl. -en, f. Affatning.

Abfästen, fortjene ved at fäste.

Abfaulen, raadue og nedfalde.

Abfeilen, affile.

Abfeilicht, n. Fiilstøv.

Abfeilichen, afprutte.

Abfeimen, abfäumen, abfeinen, afsumme, luttre.

Abfenstern, irettesætte, udfkjælde.

Abfertigen, bortfende, tilendebringe, afvise.

Abfetten, mæfte.

Abfeuern, afføre.

Abfiedeln, afflimpre.

Abfinden, -fand, -gefunden, tilfreds- stille, forliges.

Abfindung pl. -en, f. Forlig, Tilfreds- stillelse, Godtgjørelse.

Abfingern, tælle paa Fingrene, spille med Færdighed.

Abfingen, affille.

Abflachen, afflade, jævne.

Abflecken, afflette, affarve.

Abflenzen, flaae.

Abfließen, -floß, -geflossen, flyde af eller ned.

Abflöhen, tage Lopperne bort, undskyde.

Abflößen, flaaede ned, afvise.

Abfluß pl. -flüsse, m. Aflob, Ebbe.

Abfoltern, affpine.

Abfordern, affordre, fordre bort.

Abformen, afforme.

Abfrachten, adspørge, udfritte.

Abfressen, -fraß, -gefressen, afæde, fortære.

Abfrieren, -fror, -gefroren, affryse.

Abfröhnen, trælle ud.

Abfügen, knibe af, hørle glat.

Abfühlen, erkjende ved Følelse, mærke.

Abfuhr, f. Bortføring, Bortreise.

Abführarbeit, f. Metaltraadarbeide.

Abführreisen, n. Trækernes Jern.

Abführen, bortføre, befjæmme, laxere, [fich] pakke sig.

Abfuhr-, Abführungs-Mittel, n. Larativ.

Abführung, f. Bortføring, Afforing.

Abführteich pl. -e, Trækernes Vord.

Abfüllen, øse bort, fæste unge.

Abfurchen, afdele ved Furer.

Abfuttern, afføre.

Abgabe pl. --n, f. Afgiort, Aflevering.
Abgang pl. --gänge, m. Afgang, Vort-
gang, Afjættning, Aftagende, Affald.
Abganglein, n. utidigt Døfter.

Abgäten, bortluge.

Abgeben, --gab, --gegeben, afgive, af-
levere, tjene til, give sig af, befatte
sig, omgaaes. *Er gik sig af med der
Musik ab. Er gab ihm Eins mit
dem Stocke ab. Er gab sich mit
schlechten Menschen ab. Er gab
einen Brief ab.*

Abgefeimt, abgefäumt, listig, forvor-
pen. *Ein abgefeimter Bösewicht,
et Affum, en Skurk.*

Abgehen, --ging, --gegangen, afgaae,
gaae bort, mangle, affortes, aflebe,
døe. *Die Farbe geht ab. Es sind
ihm Würmer abgegangen. Da-
von' muß ein Gulden abgehen.
Die Waare geht gut ab. Es geht
mir viel ab. Ich lasse ihm nichts
abgehen. Er ist mit Tode abge-
gangen. Er ging die Sohlen ab.
Ich habe mir fast die Füße nach
ihm abgegangen.*

Abgeigen, afflimpre.

Abgelben, farve gult, affarve.

Abgelebt, udlevet.

Abgelegen, part. afledes liggende.

Abgeneigt, part. ugunstig.

Abgenützt, part. forslidt.

Abgeordnete pl. --n, m. Affending,
Deputeret.

Abgesandte pl. --n, m. Ambassadeur.

Abgeschieden, part. affondret, ded.

Abgeschiedenheit, f. Ensomhed.

Abgeschmack, smagles, urimelig.

Abgespannt, part. læsspændt, flovet.

Abgespanntheit, f. Svækkelse, Sløvhed.

Abgestorben, part. ded, ufølsom.

Abgestorbenheit, f. Ufølsomhed.

Abgestumpft, svækket.

Abgewinnen, --gewann, --gewonnen,
vinde fra.

Abgewöhnen, vænne fra.

Abgezogen, part. astruffet, abstrakt.
Abgezogenheit, f. Affondring, Ab-
strakthed.

Abgießen, --goß, --gegossen, afhælde,
afstøbe.

Abgirren, aflokke.

Abgittern, affondre ved Gitter.

Abglanz, m. Gjenfin.

Abglätten, afglatte, polere.

Abgleichen, --lich, --geglichen gjøre li-
ge, jærne, liquidere.

Abgleiten, --glitt, --geglitten og

Abglitschen, glide af.

Abglühen, afgløde.

Abgott pl. --götter, m. Afgud.

Abgötterei, f. Afguder.

Abgöttisch, afgudisk.

Abgraben, --grub, --gegraben, afgra-
ve, betegne ved Gravning, aflete.

Abgrämen, --grämen [sich], hentæres
ved Græmmelse.

Abgrasen, afgræsse.

Abgreifen, --griff, --gegriffen, for-
dærve ved Griben.

Abgrund pl. --gründe, m. Afgrund.

Abgründen, udhørle, gjere dybt.

Abgrünen, orhøre at grønnes, affarve.

Abgucken, affikke.

Abgunst, f. Ugunst.

Abgünstig, ugunstig.

Abgurgeln, afstjære Struben, grynte.

Abguß pl. --güsse, m. Afføbning.

Abhaaren, miste Haar.

Abhaben, have fra Hovedet. *Etwas
abhaben wollen, begjere. Er hatte
den Sur ab.*

Abhadern, vinde ved Trætte.

Abhagen, afhegne.

Abhagern, blive mager.

Abhäkeln, hægte fra eller færdig.

Abhaken, hakke af eller ned.

Abhalftern, tage Grimen af.

Abhallen, lyde af.

Abhalsen, afstjære Halsen, aftage Hals-
baandet.

Abhalt, m. Hindring.

Abhalten, -hielt, -gehalten afholde, holde borte.
 Abhanden, adv. borte, borttaget. Der Brief ist mir abhanden gekommen.
 Abhändig, adj. tabt.
 Abhändigen, afhænde, berove.
 Abhandlung pl. -en, f. Afhandling.
 Abhang pl. -hänge, m. Sfraaning.
 Abhängen, -hing, -gehangen, hænge ned, afhænge.
 Abhängen, v. a. hænge bort.
 Abhängig, ftraa, afhængig.
 Abhängigkeir, f. Afhængighed.
 Abhären, aftrabe Haaret.
 Abhärmen[sich], h. tæres af Græmmelse.
 Abharren, oppebie.
 Abhärten, afhærde, gjøre haardt.
 Abhauen, -hieb, -gehauen, afhugge.
 Abhäuten, aftage Huden.
 Abheben, -hob, -gehoben, løfte ned.
 Abhelfen, -half, -geholfen, afhjælpe, hjælpe ned.
 Abhelflich, abhülfslich, adj. forbederlig.
 Abherzen, caressere.
 Abhegen, afjage, jage ihjel.
 Abheucheln, vinde ved Hyflerie.-
 Abhobeln, afherle.
 Abhold, adj. ugunstig.
 Abholen, afhente.
 Abholzen, omhugge, rydde Skov.
 Abholzig, nedfaldende, svagelig.
 Abhormen, aflure.
 Abhorriren, afstøje.
 Abhören, aflure, aflære, afhøre.
 Abhub, m. det Borttagne, det Glette.
 Abhülfe, f. Afhjælp.
 Abhülfsen, tage Bælgene af.
 Abicht, adj. og adv. til Venstre.
 Abichten, farde Klædet paa den venstre Side.
 Abigcat, n. Dvægtprøve.
 Abigiren, bortdrive, stjæle Dvæg.
 Abjagen, afjage, jage træet.
 Abirren, fare vild, afvige.
 Abiturient pl. -en, m. en af Skolen Dimitteret.

Abjochen, befrie fra Naget.
 Abfalben, ende Kalvingen.
 Abfanzeln, forkynde eller bebreide fra Prækestolen, skjælde.
 Abfappen, tage Skappen fra, afhugge Toppen.
 Abfargen, ved Karrighed berove.
 Abfarten, lægge Raad op.
 Abkaufen, affjæbe.
 Abkehren, afværge, vende bort.
 Abkehrschein pl. -e, Attest for en aftrædende Arbejder.
 Abkimmen, afkante.
 Abkindern, ophøre at føde Born.
 Abflastern, dele i Farve.
 Abflären, aflære.
 Abflauben, afløse med Fingrene.
 Abfleiden, aflæde, afdele ved en Skilleæg.
 Abflopfen, afbanke, banke færdig.
 Abfnacken, -fnicken, afknække.
 Abfnappen, afknibe.
 Abfnaupeln, afsnave.
 Abfnausern, -fnickern, berove ved Karrighed.
 Abfnöpfen, løsfnappe.
 Abfnüpfen, løfknytte.
 Abfnütteln, afprygge.
 Abfochen, affoge.
 Abfohlen, aftegne med Kul.
 Abfomme pl. -en, Abfömming pl. -e, m. Descendent.
 Abkommen, -fam, -gekommen, komme bort fra, gaae af Brag. Diese Mode kommt ab.
 Abkommen, n. Forliig.
 Abkommniß pl. -ße, n. Sidegang i Bjergværk.
 Abköpfen, slaae Hovedet af.
 Abkörnern, befrie for Korn.
 Abfrähen, ftraale.
 Abframpen, løspænde.
 Abfrämpen, nedframpe.
 Abfriethen, -froch, -gefrochen, fryse bort eller ned.
 Abfriegen, faae af.

Abfugeln, affaste ved Rugler.
 Abfühlen, affjole, lyne i det Fjerne.
 Abfühlrinne pl. -n, Rende i Smelte-
 hytter.
 Abfühltrog pl. -trøge, m. Rje'fad.
 Abfummern [ſich], græmme ſig for-
 dærvet.
 Abfünden, -fündigen, forkynde fra et
 høit Sted, lyse fra Prædikeſtolen.
 Abfündigung, pl. -en, f. Tillysning.
 Abkunft, f. Herkomst, Forlig.
 Abkuppen, fjære Spidsen af.
 Abkürzen, afforte, affnappe.
 Abkürzsage pl. -n, f. Hjulmagerneſ
 Saug.
 Abkürzung pl. -en, f. Affortelse, Abre-
 viatur.
 Abkürzungszeichen, n. Apostroph.
 Abküssen, kyſe træt.
 Abkutschen, -kutschiren, fjære bort i
 Kareth.
 Abladen, -lud, -geladen, aflæſſe.
 Ablage pl. -n, f. Arvedeling, Op-
 lagſted.
 Ablagern, affondre.
 Ablang, adj. aflang.
 Ablangen, tage ned, naae.
 Ablängen, grave i Længden, fjære i
 behørig Længde.
 Ablaß, m. Aflob, Aflad.
 Ablassen, -ließ, -gelassen, lade ud, af-
 lade, overlade, nedſætte Prieſen, ophøre.
 Ablaßjahr pl. -e, n. Jubelaar.
 Ablauern, aflure.
 Ablauf, m. Aflob, Ebbe, Udgang.
 Ablauen, -ließ, -gelaufen, løbe af,
 løbe fordærvet, vinde ved at løbe ned
 eller bort, afgaae, udløbe, ende.
 Abläugnen, -leugnen, negte.
 Ablauschen, aflure.
 Ableben, døe.
 Ablecken, afliffe.
 Abledern, aftage Læderet, prygle.
 Ablegen, aflægge.
 Ableger, m. Afægger.
 Ablehnen, afflaae, undſlaae ſig for.

Ableiern, afflimpre.
 Ableiten, aflede, udelede.
 Ableiter, m. Afleder.
 Ableitung pl. -en, f. Afledning, De-
 rivation.
 Ablenken, fore fra, dreie af.
 Ablesen, affanſe, oplæſe.
 Ablichten, gjøre lys.
 Abliebeln [ſich], elſke ſig fordærvet.
 Ablieben, holde Jagthunden paa Spor.
 Abliefern, aflevere.
 Ablieferung pl. -en, f. Aflevering.
 Abliegen, -lag, -gelegen, ligge affødes,
 ligge længe, fordærves ved at ligge.
 Abliſten, liſte fra.
 Ablohnen, give fuld Løn, affædige
 med Løn.
 Ablöſchen, grave i Dybden (i Bjerg-
 værk).
 Ablöſchen, affjole, udfukke, udviſe.
 Ablösen, løse af, ſætte fra, affyre, afleſe.
 Ablöslich, adj. ſom kan afleſes.
 Abluchſen, afliffe.
 Abludern, aftrække.
 Abmachen, afgjøre, bringe til Ende.
 Abmagen, gjøre maver.
 Abmähen, afmeie.
 Abmahlen, male Kornet færdigt.
 Abmahnen, fraraade.
 Abmalen, afmale.
 Abman, St. m. ureen Smag.
 Abmarken, afgændſe.
 Abmarkten, afprutte.
 Abmarsch pl. -märsche, m. Afmarsch.
 Abmartern, afpine.
 Abmäſſigen, modificere.
 Abmatten, afmatte.
 Abmeiern, jage fra Gaarden.
 Abmelken, udmelke, melke færdig.
 Abmergeln udmatte, svække.
 Abmerken, mærke af.
 Abmessen, -maß, -gemessen, afmaale,
 bedømme.
 Abmieten, leie af.
 Abmodeln, afmodelere.
 Abmüden, afmatte, udmatte.

Abmühen [sich], slide sig ud, udmattes.
 Abmüßigen, tage sig Stunder.
 Abmüßigen, afnøde.
 Abnagen, afgnave.
 Abnähen, afdele ved at sye, afbetale ved at sye, efterligne ved Syning.
 Abnahme, f. Aftagen, Afsetning. Die Abnahme der Einkünfte. Die Waare hat gute Abnahme.
 Abnehmen, tage af eller fra, slutte.
 Abnehmer, m. Kjøber.
 Abneigen, skraane, vende sig fra.
 Abneigung, f. Skraaning, Utilboielighed, Uvillie.
 Abnorm, adj. og adv. imod Regelen.
 Abnöthigen, afnøde.
 Abnutzen, -nutzen, afslukke.
 Abnügen, -nügen, forbruge, afslide.
 Abohrseigen, give tilstrækkelig Drefsen.
 Aboliren, ophæve, afstasse.
 Abordnen, afsende med et Grinde, ordne anderledes.
 Aborgeln, foredrage paa Orgel.
 Abort, m. afledes Sted.
 Abpassen, vinde ved Tærninger.
 Abpassen, afpasse, træffe.
 Abpaucken, udtromme, prygle.
 Abpeinigen, afpine.
 Abpelen, udfælde, udbanke.
 Abpfählen, afpæle.
 Abpfänden, tage som Pant.
 Abpflocken, afpæle, afstikke.
 Abpfücken, afplukke.
 Abpfügen, betegne eller betale ved Pleining, pleie færdig.
 Abplaggen, udstikke Græstov.
 Abplatten, jævne, gøre flad.
 Abplätten, slaae flad.
 Abplagen, springe af.
 Abplägen, løsne, betegne, affjole.
 Abpochen, fælle ved Banken, banke iærdig eller hæftigt.
 Abpölen, afkrabe.
 Abpränen, afpræge.
 Abprallen, tørne bort fra.

Abpredigen [sich], tale sig træt.
 Abprellen, faae til at tørne bort.
 Abpreschen, afjage, ride afsted.
 Abpressen, afpresse, presse færdig.
 Abprogen, lægge en Kanon af.
 Abpuffen, pufte bort, trække Huden af.
 Abpurzeln, falde ned.
 Abpugen, afpude, give en Bister.
 Abquälen, afpine.
 Abquerlen, røre af.
 Abquetschen, trykke af.
 Abquicken, fælle med Qvisjels.
 Abrädeln, afrulle.
 Abrädern, fjøre bort eller afstøde ved Hjul.
 Abraffen, afjamle.
 Abrahamen, afstumme Bløden.
 Abraimen, afgrændse.
 Abbrändeln, afkante.
 Abbränzeln, afstige Randselen.
 Abbrathen, -rieth, -gerathen, frataa-
 de, erfare ved Gidsning.
 Abbrauchen, opleje sig i Røg, røge til Ende.
 Abraum, m. Qvas, Løvning, Gruus.
 Abräumen, fæste bort, gøre ryddelig.
 Abraupen, pille Ormene af.
 Abrechen, afrive, rive reent.
 Abrechnen, regne fra, gøre Afregning.
 Abrechte, f. venstre Side af et Klæde.
 Abrechten, faae ved Retsstrid.
 Abrede, f. Aftale. In A— stellen, negte.
 Abreiben, -rieb, -gerieben, afrive, gnide bort eller fordærvet.
 Abreichen, række ud, naae.
 Abreifen, modnes fuldkommen.
 Abreise, f. Afreise.
 Abreißen, -riß, -gerissen, afrive, slide op, afride.
 Abreiten, -ritt, -geritten, ride bort, ned eller træt, tilride, maale eller formindste ved Tilridning.
 Abrennen, -rannte, -gerannt, rende bort eller af, løbe foran.

Abrichten, afrette, give behørig Retning.
 Abriechen, -roch, -gerochen, ved Lugten fiende eller fordærve.
 Abriefeln, risle ned.
 Abbrinden, strælle Barken af.
 Abbrindig, adj. løsnet fra Krummen.
 Abbringen, -rang, -gerungen, tilfjæmpe, aforie.
 Abbrinnen, -rann, -geronnen, rinde bort eller ned.
 Abriß pl. -riffe, m. Afrids, Plan.
 Abritt, m. Bortriden.
 Abrollen, rulle ned eller færdig.
 Abrosten, -astruste.
 Abrösten, riste færdigt.
 Abbröthen, gjøre, male eller farve rødt.
 Abbrücken, rykke bort, affatte.
 Abrudern, roe bort.
 Abruf, m. Bortkalden.
 Abrufen, -rief, -gerufen, raabe eller kalde bort, raabe Timen sidste Gang.
 Abbrühren, røre godt om.
 Abrunden, abrunden, afrunde.
 Abrupfen, aspile, afplukke.
 Abbrutschen, glide ned.
 Absäbeln, afhugge med Sabelen.
 Absacken, tage Sæcken af, fordele i Sække.
 Absage, f. Frastigelse, Udfordring.
 Absagen, opsig, frastige, forsage. Absagesagter Feind, affagt Fiende.
 Absägen, affave.
 Absahnen, afstumme Gleden.
 Absatteln, sadle af, fæste af Sadelen.
 Absatz, -sätze, m. Afbrudelse, Afdeling, Afætning, Afstæ, Trin, Hæl.
 Absaugen, affue.
 Absäugen, absäugeln, give Patte nok, indpode uden at afstjære.
 Absceß pl. -ße, m. Byld.
 Abschaben, afstrabe.
 Abschachteln, afsnide ved Slanggræs.
 Abschaffen, stæffe bort, afstæffe.
 Abschälen, afstalle.
 Abscharren, afstrabe.

Abfchatten, silhouettere.
 Abfchattung, f. Skjægebillede, Silhouettering.
 Abfchätzen, vurdere, tarere, nedsætte.
 Abfchätzig, adj. ringeagtet.
 Abfchaum, m. Afstum.
 Abfchäumen, afstumme.
 Abfcheiden, -schied, -geschieden, adskille, fiste, gaae bort, døe.
 Abfcheren, -fchor, -geschoren, afafslippe.
 Abfcheu, m. Afsty.
 Abfcheuern, afsture.
 Abfcheulich, adj. afstyelig.
 Abfchicken, affende.
 Abfchieben, -fchob, -geschoben, flyde af eller bort.
 Abfchied, m. Afsted, Ultimatum.
 Abfchiefern, afsondre i tynde Blade.
 Abfchienen, tage Skinner af, forsyne godt med Skinner.
 Abfchießen, -fchoß, -geschossen, afstyre, flyde ned eller sidst, løbe ned.
 Abfchiffen, affeile.
 Abfchirren, tage Sæletoiet af.
 Abfchlachten, slagte, dræbe, nedsable, slagte færdig.
 Abfschlag, m. Afslag, Afdrag.
 Abfchlagen, -fchlug, -geschlagen, afslaae, slaae ned, afparere, falde i Priis, afstige.
 Abfchlägig, adj. afslaaende.
 Abfchläglich, adv. paa Afdrag.
 Abfchlängeln [fich], slønge sig ned.
 Abfchleifen, -fchliß, -geschliffen, afslibe.
 Abfchleissel, n. det Aflebbe.
 Abfchleissen, -fchliß, -geschliffen, afslibe op.
 Abfchlichten, afglatte.
 Abfchließen, -fchloß, -geschlossen, afslutte, afslutte.
 Abfchluss, m. Afslutning.
 Abfchmagen, krybbe stærkt.
 Abfchmecken, erkjende ved Smagen.
 Abfchmeicheln, smigre fra.

Abſchmeißen, -ſchmiß, -geſchmiſſen, afkaſte.
 Abſchmieren, ſmore af.
 Abſchnallen, ſpænde af.
 Abſchnappen, ſpringe af, tillufke.
 Abſchneiden, -ſchnitt, -geſchnitten, afkære, berøve, eſterikære, ſtikke af.
 Abſchneidſel, n. det Afſkaarne.
 Abſchnellen, drive hurtig frem, ſpringe af.
 Abſchnitt pl. -e, m. Afſnit, Afſkæring.
 Abſchnigel, m. det Afſkaarne.
 Abſchnigeln, afkære Spidſerne.
 Abſchnitzen, eſterikære i Træ.
 Abſchnüren, afsnøre.
 Abſchöpfen, afoſe.
 Abſchrägen, ſtraane, gjøre ſtraa.
 Abſchrauben, afkrue.
 Abſchrecken, afkrække.
 Abſchreiben, -ſchrieb, geſchrieben, afkrive, ſkrive af paa Regning.
 Abſchreien, -ſchrie, -geſchrien, ſkrige ud, [ſich] ſkrige ſig fræt.
 Abſchreiten, -ſchritt, -geſchritten, ſtride ud fra, afmaale ved Skridt.
 Abſchrift pl. -en, f. Afſkrift.
 Abſchriftlich, adj. i Afſkrift.
 Abſchultern, tage fra Skuldren.
 Abſchuppen, ſkrabe Skællene af.
 Abſchuß pl. -ſchüſſe, m. Nedſet, Skraaning.
 Abſchüſſeln, tage fra Bordet.
 Abſchüſſig, adj. ſtraa, ſkaſ.
 Abſchütten, afryſte, helde af.
 Abſchwänzel, vinde ved Smigeri.
 Abſchwären, bortbuldne.
 Abſchwärzen, ſvarte af.
 Abſchwagen, afſnakke, aftale.
 Abſchweif pl. -e, m. Afſtifter.
 Abſchweifen, gjøre frumt, udfylle, ſteie ud.
 Abſchwemmen, afſylle.
 Abſchwigen, ſvede bort eller til Ende.
 Abſchwören, -ſchwor, -geſchworen, afsværge, nægte ved Gød.
 Abſchreln, afmaale.
 Abſegeln, afſeile.

Abſehbar, adj. overſkuelig.
 Abſehen, -ſah, -geſehen, ſee bort fra, lære ved at ſee, have til Hensigt. Er ſah ganz davon ab. Er ſah ihm das Kunſtſtück ab. Abſehen, n. Hensigt, Diemed. Er hatte ſein Abſehen darauf.
 Abſeifen, afſæbe.
 Abſeihen, afſie.
 Abſeite pl. -en, f. Bagſide.
 Abſeiten, af Side. Abſeiten der Obrigkeit.
 Abſeits, adv. afſides.
 Abſenden, -ſandte, -geſandt, afſende.
 Abſengen, afbrænde.
 Abſenken, ſøre nedad, forplante ved Aflægger.
 Abſenker, m. Afægger.
 Abſentiren [ſich], ſjerne ſig.
 Abſetzen, ſætte ned eller af, bryde af, afſætte, ſætte færdig.
 Abſicheln, afmeie.
 Abſicht pl. -en, f. Hensigt, Diemed.
 Abſichtlich, adj. med beſtemt Hensigt.
 Abſichtslos, adj. uden Hensigt.
 Abſiedeln [ſich], flytte.
 Abſigen, ſidde borte fra, ſtige af, afſone ved at ſidde.
 Abſonderlich, adv. iſærdeleſhed.
 Abſondern, afſondre, abſtrahere.
 Abſonderungszeichen, n. Komma.
 Abſpannen, ſpænde fra, ſvække. Er iſt vor Alter abgeſpannt.
 Abſpänſtig, adj. opſætsig, fraſalden.
 Abſparen, ſpare fra.
 Abſpeifen, afſpiſe, ophøre at ſpiſe.
 Abſpiegeln, afſpeile.
 Abſpinnen, -ſpann, -geſponnen, afſpinde.
 Abſprechen, -ſprach, -geſprochen, fraſjende. Er ſprach ihm alle Tugend ab. Er iſt ſehr abſprechend (abſprecheriſch, anmaſſende).
 Abſprecheri, f. Anmaſſe i at bedømme Andre.
 Abſpringen, -ſprang, -geſprungen, ſpringe af eller fra.

Absprossen, nedstamme.
 Abspulen, afhæve.
 Abspülen, afstølle.
 Abstammen, nedstamme.
 Abstammen, afhugge af Stammen.
 Abstand pl. -stände, m. Afstand, Af-
 staaelse, Forskjel.
 Abstatten, aflægge, give. Er statted
 ihm seinen Dank ab. Er statted
 einen Besuch ab.
 Abstäuben, afstøve.
 Abstäuben, fagstryge.
 Abstechen, -stach, -gestochen, stikke af,
 stikke ihjel, aflede, astappe.
 Abstecher, m. Afstikker, Omvei.
 Abstecken, afstikke, betegne.
 Abstehen, -stand, -gestanden, staae
 borte fra, afstaae fra, miste Kræften.
 Der Wein ist abgestanden.
 Absteigequartier pl. -e, n. Logis.
 Absteigen, -stieg, -gestiegen, stige af
 eller ned, tage ind. Er stieg im
 Wirthshause ab.
 Abstellen, stille borte, afstæffe.
 Absterben, -starb, -gestorben, bortdøe,
 tabe Følelsen for. Er ist aller Freu-
 de abgestorben.
 Abstich, pl. -e, m. Afstik, Contrast.
 Abstimmen, votere.
 Abstoßen, -stieß, -gestoßen, støde
 af, ud eller fra.
 Abstoßend, adj. frastødende, ubehage-
 lig. Ein abstoßendes Benehmen.
 Abstrafen, afstraffe.
 Abstreichen, -strich, -gestrichen, stryge
 af.
 Abstreifen, afrive, aftrænge.
 Abstreiten, -stritt, -gestritten, gjøre
 stridig, vinde ved Strid.
 Abstrich, m. Afstrøg.
 Abstricken, strikke af, tage fra.
 Abstrus, adj. afkræft, dunkel, uanven-
 delig.
 Abstufen, astage gradviis, afhugge el-
 ler afdele i Stykker.
 Abstufung, pl. -en, f. Gradation.

Abstumpfen, afstumpe, sløve.
 Absturz pl. -stürze, m. Brink.
 Abstürzen, styrte fra eller ned.
 Absud, m. Afkog.
 Absurd, adj. urimelig.
 Absußen, afstøde, adstille det Saltagtige
 og Sure.
 Abt, m. pl. Abte, Abbed, Klosterfor-
 stander.
 Abtissin, pl. -en, f. Abbedisse, For-
 standerinde af et Kloster.
 Abtafeln, ende Maaltidet.
 Abtakeln, aftakle.
 Abtei, pl. -en, f. Abbedi, Kloster.
 Abteufen, grave i Dybden.
 Abtheilen, afdele, dele imellem.
 Abthun, -that, -gethan, tage af, af-
 gjøre, slagte, henrette. Der Verbre-
 cher wurde abgethan.
 Abtorkeln, svingle afsted.
 Abtrab pl. -e, m. Detachement.
 Abtraben, trave afsted.
 Abtrag pl. -träge, m. Afdrag, det Bort-
 tage.
 Abtragen, -trug, -getragen, bære
 bort, tage fra, lidt efter lidt nedrive,
 afdrage, opslide. Das Kleid ist ganz
 abgetragen. Er trägt seine Schuld
 nach und nach ab.
 Abträufeln, neddrøppe.
 Abtreiben, -trieb, -getrieben, drive
 bort, udmatte ved Drivning. Die
 Pferde sind ganz abgetrieben.
 Abtrennbar, adj. adskillelig.
 Abtrennen, adskille, sprætte fra.
 Abtreten, -trat, -getreten, træde af
 eller itu, aftræde, tage ind hos, af-
 staae. Er ist bei seinem Freunde
 abgetreten. Er trat ihm das Gut ab.
 Abtrieb, m. Bortdriven, Bortkaffen.
 Abtriefen, -troff, -getroffen, drøppened.
 Abtritt, el. -e, m. Græsningstret.
 Abtritt pl. -e, m. Aftræden, Vandhuus.
 Abtrocknen, astørre.
 Abtrollen, gaae bort.
 Abtröpfeln, abtropfen, afdrøppe.

Abtrogen, astrodse.
 Abtrumpfen, stifke med en høiere
 Trumf, affærdige med korte Ord.
 Abtrünnig adj. frafalden, utro.
 Aburtheilen, fordomme, fælde endelig
 Dom.
 Abverdienen, betale eller vinde ved
 Tjeneste.
 Abvieren, gjøre firfantet.
 Abwägen, -wog, -gewogen, afmaa-
 le. Er wägt seine Worte ab.
 Abwälzen, afvælde. Er hat seine
 Schuld abgewälzt.
 Abwamsen, give en banket Troie.
 Abwandeln, conjugere.
 Abwarten, oppebie, passe vel.
 Abwärts adv. nedad, affides.
 Abwaschen, -wusch, -gewaschen, af-
 vaske.
 Abwässern, udtorre en Sump.
 Abwechseln, afverle, stifte om.
 Abweg, pl. -e, m. Afvei.
 Abwehr, f. Modværge.
 Abwehren, afværge, holde borte, for-
 hindre.
 Abweichen, -wich, -gewichen, vige
 bort, afvige.
 Abweichung, pl. -en, f. Afvigen, Af-
 vigelse. Die Abweichung der Mag-
 netnadel. (Misvisning.)
 Abweiden, afgræsse.
 Abweisen, -wies, -gewiesen, bortvise.
 Abweisen, hvidte, smitte den hvide
 Farve af.
 Abwelken, visne bort.
 Abwendbar, adj., som kan afvendes.
 Abwenden, -wandte, -gewandt, vende
 fra, afvende.
 Abwendig, adj. anderledes findes, fiendt.
 Abwerfen, -warf, -geworfen, kaste
 af, vinde ved at kaste.
 Abwesend, adj. fraværende, distrait.
 Abwesenheit, f. Fraværelse. Die
 Geistesabwesenheit.
 Abwerten, vinde ved Væddemaal.
 Abwezen, afflibe.

Abwirken, være færdig, gjennemælde.
 Abwischen, afviske.
 Abwurf, m. Affasten, det Affastede.
 Abwürfeln, vinde ved Tærningekast.
 Abwürgen, dræbe.
 Abwürzen, fryddre godt.
 Abzahlen, betale fuldt.
 Abzählen, afstælle.
 Abzählen, miste de sidste Børnetænder.
 Abzanken, afstrætte.
 Abzapfen, afstappe.
 Abzasern, afløse i Træble.
 Abzäumen, tage Tømmen af.
 Abzäumen, afajerde.
 Abzausen, rykke bort.
 Abzehnten, tage Tiende.
 Abzehren, hentære.
 Abzeichen, n. Kjendemerke.
 Abzeichnen, aftegne.
 Abziehen, -zog, -gezogen, afstrække,
 tage bort, af eller fra, afdrage, af-
 strahere, afstappe, stryge af, slutte,
 flaae. Ein abgezogener (abstrakt)
 Begriff. Der Feind ist abgezogen.
 Er hat ihm von seinem Lohne
 abgezogen.
 Abziehungsvermögen, n. Abstraktions-
 evne.
 Abzielen, sigte til.
 Abzirkeln, afcirkle.
 Abzorteln, tofle affted.
 Abzucht, f. Race, Rende.
 Abzug, pl. -züge, m. Bortgang, Afdrag,
 Canal.
 Abzupfen, narpe af.
 Abzwacken, aspine.
 Abzwängen, afstvinge.
 Abzwecken, sigte til.
 Abzwicken, affnibe.
 Abzwingen, -zwang, -gezwungen,
 afstvinge.
 Accent pl. -e, m. Accent, Tonesald.
 Accise, f. Consumtionsafgiwt.
 Accisbar, adj. afgivtspligtig.
 Accisfrei, afgivtsfri.
 Accord pl. -e, m. Afford, Overeenskomst.

Ach! interj. Ak! Ach und Wehe rufen.

Achat, Agat pl. -e, m. Agatsteen.

Achmund, St. m. Læge.

Achse pl. -n, f. Vognare, lige Linie gennem et Middelpunkt. Die Erbachse.

Achsel pl. -n, f. Arel, Skulder.

Achselträger, m. Hyfler.

Acht, f. Agt. Aus der Acht lassen. Sich in Acht nehmen.

Acht, Achtung, f. Fredløshed. In die Acht thun.

Acht, otte.

Aecht, St. maaskee.

Achtbar, adj. agtværdig.

Achtehalb, adv. halvtotende.

Achteck pl. -e, n. Ottefant.

Achtel, n. Ottendedeel.

Achten, erklære fredløs.

Achten, agte, give Agt, holde for. Er achtet es einen Schimpf. Er achtet des Lebens nicht. Er achtet auf ihn.

Achtens, adv. for det ottende.

Achtender, m. Hjort med otte Hornender.

Achter, m. et Heelt af otte Dele.

Achterlei, adv. af otte Slags.

Achtfach, adv. ottefold.

Achtfältig, adj. ottefold.

Achtfüßig, adj. otteføddet.

Achtjährig, adj. otteaar.

Achtjährlich, adj. hvert ottende Aar.

Achtmal, adv. otte Gange.

Achtpfunder, m. Ottepunding.

Achtsam, adj. agtsom.

Achtseitig, adj. ottesidet.

Achtserklärung pl. -en, f. Banlysning.

Achtylbig, adj. af otte Stavelser.

Achtpännig, adj. med otte Heste.

Achthündig, adj. otte Timer.

Achttägig, adj. otte Dage.

Achtung, f. Agtelse.

Achtwöchentlich, adj. i hver ottende Uge.

Achtwöchig, adj. otte Uger.

Achtzehn, atten.

Achtzehnerlei, adv. af atten Slags.

Achtzehntel, n. attende Deel.

Achtzeilig, adj. af otte Linier.

Achzen, udstøde et Ak, stønne.

Achtzig, firfindstyve.

Achtzigstel, n. firfindstyvende Deel.

Acken, St. smerte, mangle.

Acker pl. Aecker, m. Ager.

Ackerbau, m. Agerdyrkning.

Ackerbauer pl. -n, m. Agerdyrker.

Ackergalle, f. Bandpyt paa en Ager.

Ackermännchen, n. blaa Vipstjert.

Motacilla alba.

Ackern, pløie.

Ackerrain pl. -e, m. Agerfure.

Ackersschlag, m. Agerkiste.

Acht St. pl. -en, f. Bandlekning.

Acoluth pl. -en, m. Altertjener.

Acquit, m. Dvittering.

Act pl. -e, m. Act, Optrin.

Acte pl. -en, f. Forhandling, Document.

Adé, n. Adieu.

Adabar, Mt. m. Stork.

Adel, m. Adel, Adelskab.

Adel, St. m. Møgvand.

Adelig, adelig, ædel.

Adeling pl. -e, m. Junker.

Adeln, adle.

Adelstolz, m. Adelsstolthed.

Ader pl. -n, f. Aare.

Aderig, åderig, fuld af Aarer.

Aderkropf pl. -Frøpfe, m. Aarebrud.

Aderlaß pl. -læsse, Aareladning.

Aderlassen, ließ zur Ader, 3. A. gelassen, aarelade.

Aderlaßmännchen, n. Skelet, som blot forestiller Aarene.

Aedern, forsyne med Aare, male.

Aderschlag m. Puls.

Adjuten, pl. Tilskud.

Adler, m. Orn.

Adlerstein pl. -e, m. Steen, hvori en anden beræger sig raslende.

Achtzeit, St. pl. -en, f. Fritid.

Afang, St. endelig.
 Afel St. m. det saarede Sted.
 Aefte, St. m. Rakke.
 Aefelig, St. saaret.
 Affalter, St. m. Epletræ.
 Affe pl. -n, m. Abe.
 Aeffen, narre.
 Affenfrage pl. -en, f. Abeansigt.
 Affenliebe, f. overdreven Kjærlighed.
 Affer, affa, St. derefter.
 Aefferei pl. -en, f. Narreri.
 Aeffinn pl. -en, f. Hunabe.
 Aeffisch, adj. abeagtig.
 Afholder, m. Bandhøld.
 After, men, imod, igjen; uægte.
 After, m. Bagdeel, Rumpen.
 After, n. Affald.
 Afterarzt pl. -ærzte, m. foregiven Læge.
 Afterbier, n. tyndt Øl.
 Afterbørge pl. -en, m. anden Cautionist.
 Afterdiener, m. Dientjener.
 Afterdienst, m. Høfleri.
 Afterdolde pl. -en, f. uregelmæssig Blomsterkrone.
 Aftergelehrte pl. -n, m. foregiven Lærd.
 Atergold, n. uægte Guld.
 Atergrøfte, f. indbildt Storhed.
 Aterkind pl. -er, n. et Barn, født efter Faderens Død, efterat han har gjort Testamente.
 Atermehl, n. daarligt Meel.
 Atermiethen pl. -n, f. Gjenleie.
 Aterpacht, f. anden Forpagtning.
 Aterrede pl. -n, f. Bagtalelse.
 Aterreden, bagtale.
 Atersprache, f. Pluddervælst.
 Aterstein pl. -e, m. uægte Edelsteen.
 Aterweise pl. -n, m. foregiven Viismand.
 Aterzehe pl. -n, f. Spore paa Fuglenes Tæer.
 Aege, St. pl. -n, f. Moderfaar.

Aetti, St. m. Fader.
 Agapen, pl. Kjærlighedsmaaltid hos de første Kristne.
 Agert, Aegert, St. pl. -e, Odemark.
 Agle, St. pl. -n, Spids.
 Agrest, m. Saft af umodne Druer.
 Agrumen, pl. syrlige Frugter.
 Ahle pl. -n, f. Syl.
 Ahm, Ohm, f. et stort Viinsfad.
 Ahmen, ohmen, maale et Fad.
 Ahn pl. -en, m. Oldfader, Bedstefader.
 Ahnden, straffe. Ein Verbrechen ahnden.
 Ahndung pl. -en, f. Straf.
 Aehneln, ligne. Er ähnet seinem Vater.
 Ahnen, ane. Den Tod ahnen.
 Ahnenprobe pl. -n, f. Slægtskabsprobe.
 Ahnfrau pl. -en, f. Stammelmoder.
 Ahnherr pl. -en, m. Stamfader.
 Ahnherrlich, ahnlich, nedstammende, arvet.
 Aehnlich, lignende.
 Aehnlichkeit, f. Lighed.
 Ahnmutter pl. -mütter, f. Stammelmoder.
 Ahnung pl. -en, f. Ahnelse.
 Ahnungsvermögen, n. Gjettevne.
 Ahorn pl. -e, m. Balbirk.
 Ahornen, adj. af Balbirk.
 Aehre pl. -en, f. Ar.
 Aehrenförmig, adj. aredannet.
 Aehrenlese pl. -en, f. Aresankning.
 Aehrenmonat, f. Augustmaaned.
 Aehrig, af eller med Ar.
 Aiche, Aichte, f. lovbestemt Maal.
 Aisch, eisch, styg.
 Ais pl. -e, m. Byld.
 Afelei, pl. -e, m. Hviding, f. Klokkeblomst, Ørm i Fingren.
 Alabaster, m. Alabast.
 Alabastern, af Alabast.
 Alander, m. en liden Lær.
 Alant, m. Glendrod.
 Alarm, m. Larm.
 Alaun, pl. -e, m. Alun.

Alaunhaltig, Alunholdende.
 Alba, f. hvid Messeshagel.
 Albeln, udmattes, udarte.
 Albern, toffet, urimelig.
 Albernheit, f. Urimelighed.
 Albus, m. en hedsst Skillemynt.
 Album, n, Antegnelsesbog, Stam-
 bog.
 Alder, St. eller.
 Alfanz, Alfanz pl. -e, m. Bedrager,
 Skryder, Nar.
 Alfanzzen, snakke over sig.
 Alfanzerei pl. -en, f. Spøg, Daar-
 skab.
 Algebra, f. Bogstavregning.
 Alfali pl. -en, n. Afesalt.
 Alfoven, m. Rot, Sovegemak.
 All, ganske, allerede.
 All, n. Universet.
 Allbereits, bereits, adv. allerede.
 Allda, sammesteds, der.
 Alldieweil, weil, fordi, medens.
 Alldort, dort, der henne.
 Allein, men, dog, alligevel.
 Allein, adv. alene, ensom, affondret.
 Alleingewalt, f. Enevælde.
 Alleinig, adj. udelukkende.
 Allemahl, allemal, stedse, vistnok.
 Allemann, jedermann, enhver.
 Allenfalls, ialfald, maaſkee.
 Allenfallsig, adj. mulig.
 Allenthalben, overalt.
 Aller, alle, alles, adj. alle, alt.
 Allerdings, vistnok, aldeles.
 Allererst, først, fremfor Alt.
 Allerhand, alleslags.
 Allerlei, mangeslags.
 Allerlei, n. Blanding.
 Allerliebſt, allerkjærest, nydelig.
 Allermeist, meest.
 Allerschaffer, m. Alles Skaber.
 Allerseits, paa alle Sider, alle tilsam-
 men.
 Allerwärts, overalt.

Allerweltsmädchen, n. Pige uden
 Mage.
 Allesammt, adv. samtlige.
 Alleswiſſer, Allwiſſer, m. den, som veed
 Alt, Skryder.
 Allewege, allevegne, aldeles.
 Alleweile, just nu.
 Allezeit, altid.
 Allgemach, efterhaanden.
 Allgemein, almindelig.
 Allgewalt, f. uimodſtaaelig Magt.
 Allgültig, aldeles gyldig.
 Allhier, allhie, hersteds.
 Alljährlich, hvad der ſkeer hvert Aar.
 Eine alljährliche Reife.
 Allmacht, f. Almagt.
 Allmählig, lidt efter lidt, langſom.
 Ein allmählicher Rückzug.
 Allmend, St. pl. -en, f. fælles Græs-
 gang.
 Allmutter, f. Alles Moder, Naturen.
 Allnächſtlich, adj. hver Nat.
 Allod, Allodium, n. Arvegods, frit
 Gods.
 Allodialerbe pl. -en, m. Arving af et
 frit Gods.
 Allotria, pl. Biting.
 Allrunen, Allraunen, pl. Spaaqvind-
 der.
 Alltag pl. -e, m. Sogndag.
 Alltäglich, hvad der ſkeer hver Dag.
 Alltätlich, almindelig, daarlig, fjedsom-
 melig. Ein alltätlicher Menſch.
 Alltagsfrage pl. -en, f. intetſigende
 Anſigt.
 Alltagsſeele pl. -en, f. et almindeligt
 Menneſke.
 Alltagswitz m. fjedsommeligt Spøg.
 Allüberall, überall, overalt.
 Allvater, m. Alfader.
 Allwaltend, overalt herſkende og vir-
 fende.
 Allwiſſerei, f. Alvidenhed, Skryderi.
 Allwöchentlich, i hver Uge.
 Allzeit, altid.
 Allzu, altfor.

Allzugleich, Alle tillige.
 Almanach pl. -e, m. Almanak.
 Almig, St. fordum.
 Almosen, n. Almisfe.
 Almosenier, m. Almisfeuddeler.
 Aloe, f. Aloe.
 Alofe, Alse, Else pl. -n, f. et Slags
 Sild.
 Alp, m. Blodets Standsning i Sø-
 ne. Dom Alp gedrukt werden.
 Alpha, n. første Bogstav i det Græske,
 Begyndelse.
 Alphabet, n. Alfabet.
 Alphahn, Auerhahn pl. -hähne, Aar-
 hane.
 Alphorn pl. -hörner, n. Hyrdens Horn
 paa Alperne, Ludur, Fjeldtop.
 Aelpler, m. Hyrde paa Alperne.
 Alpmännchen, n. Bjergtroll.
 Alpschoß, m. Tordensteen.
 Alraun pl. -en, m. Tryllerod, Troll.
 Als, som, da, f. G., end, nemlig. Als
 ich zur Stadt kam. Größer als
 er. Er zeigte sich als einen großen
 Mann.
 Alsbald, alsobald, strax.
 Alsdann, dann, derpaa.
 Also, altsaa, saaledes.
 Alt, (älter, ältest), gammel.
 Altan pl. -e, m. Kanappe.
 Altar pl. Altäre, m. Alter.
 Altarblatt, -blätter, n. Alttermaleri.
 Altbæken, hvad der er bleven gam-
 melt. Eine altbækene Sitte.
 Altbekannt, længe bekjendt.
 Altbinder, m. Flisler af gamle Rar.
 Aelteln, smage gammelt, begynde at æl-
 des.
 Altentheil pl. -e, m. de Gamles An-
 part.
 Alter, n. Alder, Alderdom. Das hohe
 Alter. Das Alter der Welt.
 Altergrau, graa.
 Aeltermann pl. -männer, m. den
 Ældste.
 Aeltern, Eltern, pl. Forældre.

Altern, blive gammel.
 Alterschwer, tung af Alder.
 Alterserlass, m. venia ætatis, Und-
 skyldning paa Grund af Alderen.
 Altersfolge, f. Anciennetet.
 Altersgenos pl. -genossen, m. den
 Jævnaldrende.
 Altersreise, f. Modenhed i Alderen.
 Alterthum, n. Alderdom, Oldtid.
 Alterthümer, pl. Oldsager.
 Aeltestenrecht pl. -e, n. de Ældstes
 Forret, Majorat.
 Altflicker, m. Skoflicker.
 Altfränkisch, gammeldags.
 Altgesell pl. -en, m. den ældste Svend.
 Altgewohnt, vedtagen.
 Altgläubig, orthodox, af den gamle
 Tro.
 Altherkømmlich, vant fra gamle Dage.
 Altflug, næseviis.
 Aeltlich, aldrende.
 Altmeister, m. Laugsmester, forrige
 Mester.
 Altmodisch, gammeldags.
 Altmutter pl. -mütter, f. Bedstemoder.
 Altstadt, f. Gamleby.
 Alttestamentlich, grundet i det gamle
 Testamente.
 Altüblig, vedtagen.
 Altvater pl. -väter, m. Bedstefader.
 Altväterisch, gammeldags.
 Altvordern, pl. Forfædrene.
 Altweibersommer, m. de sidste smukke
 Høstdage.
 Ambos pl. -se, m. Ambolt.
 Ameise, Amse, Miere pl. -en, f.
 Myre.
 Ameiseln, fløe, naar det Frogne bliver
 varmt igjen.
 Ameisensleiß, m. Æmsigheit, f. sæl-
 les Flittighed.
 Ameisig, æmsig, flittig.
 Amern, St. ønske meget.
 Amiant, m. Asbest.
 Amidam, m. Stivelse.
 Amme pl. -n, f. Amme.

Aemmeln, St. slynge sig.
 Ammen, tjene som Amme.
 Aemmen, ämmeln, nære, fodre.
 Ammenmährchen, n. Eventyr for Børn.
 Ammenmacher, m. Besvangrer.
 Ammer, f. Aemmerling, m. Guldfink, Emberiza.
 Ammern, ämmern, St. glindse, lyse.
 Ammoniak, m. Salmiak.
 Ammunition, f. Munition.
 Ampel pl. -n, f. Messeslafe, Alterlampe.
 Amphitheater, n. Amphitheater.
 Amjel pl. -n, f. Frost.
 Amsen, bære, flæbe, være slittig.
 Amsen, belæse, tilskynde til Arbejde.
 Amsig, slittig.
 Amt pl. Aemter, n. Forsamling, offentlig Forretning, Embede, Grinde, Laug, Amt. Von Amts wegen.
 Aemtchen, n. lidet Embede.
 Amtsfrei, uden Embede.
 Amtlich, officiel.
 Amtmann, pl. Amtleute, m. Amtmand, Embedsmand.
 Amtmæssig, embedsmæssig.
 Amtmeister, m. Laugsmester.
 Amtsbevrerber, m. Candidat, Concurrent.
 Amtsblatt pl. -blätter, n. ministeriel Avis.
 Amtsbruder pl. -brüder, m. Collega.
 Amtsfrohn pl. -en, m. Bøddel.
 Amtsjünger, m. Candidat.
 Amtsrolle pl. -n, f. Laugsdokument.
 Amtsaß pl. -sassen, m. en et Amt underkastet Grundeier.
 Amtschuster, m. Laugsskomager.
 Amtstag pl. -e, m. Thingdag.
 Amtsvertreter, m. Substitut.
 Amtsverweisung pl. -en, f. Afskediggelse.
 Amtsverwesser, m. Substitut.
 Amulet pl. -e, n. Troldomshængsel.
 An, til, ved, hos, ober, paa. Er ging an das Land. Er glaubt an Gott.

Er steht an der Thüre. Er schreibt an mich. Er geht an die Arbeit.
 Anarten, vænne til.
 Anathmen, aande paa.
 Anbahnen, bane, indlede.
 Anbau, m. Agerdyrkning, Tilbygning.
 Anbauen, dyrke, (sich), bosætte sig.
 Anbauer, m. Colonist.
 Anbefehl, m. Befaling, Anbefaling.
 Anbefehlen, -befahl, -befohlen, befale, anbefale.
 Anbeginn, m. Begyndelse.
 Anbehalten, -behielt, -behalten, beholde paa.
 Anbei, hiebei, herhos, tillige.
 Anbeissen, -biß, -gebeissen, bide sig fast, bide lidt af, indvilge.
 Anbelang, Belang, m. Henseende. Ohne Belang, uden Bigtighed.
 Anbelangen, betræffe.
 Anberahmen, anberaumen, beramme.
 Anberegt, omtalt.
 Anbessern, sætte bedre paa.
 Anbeten, tilbede.
 Anbeter, m. Tilbeder.
 Anbetracht, Betracht, m. Henseende.
 Anbetreffen, -betraf, -betroffen, betræffe.
 Anbezielen, bestemme.
 Anbieten, -bot, -geboten, tilbyde, byde først.
 Anbilden, tilvænne, meddele ved Dannelsen.
 Anbinden, -band, -gebunden, fæste, lænke, begynde at stride. Er band mit dem Feinde an.
 Anbiß, m. Bid, Frokost, Agn.
 Anblasen, -blies, -geblasen, blæse paa, forkynde ved at blæse.
 Anblauen, gøre lidt blaa.
 Anblick, m. Syn.
 Anblicken, see paa.
 Anblümen, besaae med Blomster.
 Anborgen, forskaffe sig ved Laan.
 Anbrausen, bruse frem.

Anbrechen, -brach, -nebrochen, bræk:
fe af, fordærve, vise sig, begynde.
Er brach das Brod an. Der Tag
bricht an.

Anbrennen, -brannte, -gebrannt, be-
gynde at brænde, tænde.

Anbringen, -brachte, -gebracht, sætte
paa, affætte, bringe frem, melde, pla-
cere.

Anbrocken, anbröckeln, begynde at
brække, brække i smaa Stykker.

Anbruch, m. første Bræk, første Syn,
Begyndelse.

Anbrüchig, noget fordærvet.

Andacht, f. Andægtighed, Ben. Seine
Andacht verrichten.

Andächtelei, f. konstlet Andægtighed.

Andächtler, m. Hykler.

Andachtsbuch pl. -bücher, n. Psalme-
eller Bonnebog.

Andämmern, lyse op.

Andauern, vare, vedblive.

An dem, adv. rigtig. Es ist nicht an
dem.

Andenken, Angedenken, n. Minde,
Mindeagave.

Andre, der, die, das, Anden, Andet.

Anderbar, foranderlig.

Andererei, f. Forandringsøge.

Anderlei, andetlags.

Andermann pl. -männer, m. Efter-
mand.

Aendern, forandre.

Andernfalls, ellers.

Andernthells, ellers.

Anderswo, andetsteds.

Anderswohin, til et andet Sted.

Anderumander, adj. verelshvis, efter
hinanden.

Aenderung pl. -en, f. Forandring.

Anderwärtig, andetsteds.

Anderwärts, andetsteds.

Anderweitig, adj. af andet Slags.

Anderweitige Geschäfte.

Andeuten, antyde, betegne.

Andeuter, m. Antyder, Rjondord.

Andichten, med Uret tilregne.

Andienen, tjene.

Andrang, m. Trængen, Tilstimlen.

Andrängen, trænge frem.

Andräuen, androhen, true med.

Andreasgebet pl. -e, n. Pigernes Ben
om en Mand.

Andresfeln, andrehen, paasætte ved
Drivning.

Andringen, -drang, -gedrungen,
trænge frem.

Andringlich, uforskammet, dristig.

Andruck pl. -drücke, Modtrykken,
Begyndelse med Trykning.

Andrücken, trykke til.

Andupfen, røre paa.

Andurch, herved.

Anebenen, bane, forberede.

Aneignen, tilegne.

Aneinander, til hinanden.

Anekdote pl. -n, f. Anekdot.

Anefeln, opvække Bæmmelse.

Anempfehlen, -empfehl, -empfohlen,
anbefale.

Anerbe pl. -n, m. nærmeste Arving.

Anerbe, n. det næste Arv.

Anerbieten, n. Tilbud.

Anerbieten, -erbot, -erboten, tilbyde.

Anerkennen, -erkannte, -erkannt,
erkjende. Sein Verdienst wird
anerkannt.

Anerkennbar, kjendelig.

Anerkenntniß, n. Anerkennung, f.
Erkjendelse.

Anerschaffen, -erschuf, -erschaffen,
meddele ved Skabelsen. Das Ta-
lent ist dem Menschen anerscha-
fen.

Anerwogen, med Hensyn.

Anerziehen, -erzog, -erzogen, med-
dele ved Opdragelsen.

Anfächeln, vifte eller blæse paa.

Anfachen, blæse paa, opflamme.

Anfädeln, knytte til, indlede. Eine
Verschwörung war angefädelt.

Anfahen, begynde.

Anfahrbar, tilgængelig.

Anfahren, -fuhr, -gefahren, reise frem, eller ind, gaae til Arbeidet, fremkafse; skjælde. Er fuhr ihn zornig an.

Anfahrt, f. Ankomst, Begyndelse, Landingssted.

Anfall pl. -falle, m. Anfald, Tilfælde, Angreb.

Anfallen, -fiel, -gefallen, falde imod, tilfalde, anfalde.

Anfallsrecht, n. Arveret.

Anfang pl. -fänge, m. Begyndelse.

Anfangen, -fieng, -gefangen, begynde.

Anfänger, m. Begynder.

Anfangs, anfänglich, i Begyndelsen.

Anfärben, farve paa, sminke.

Anfassen, gribe til, tage fat paa.

Anfauchen, anfauchzen, puste til.

Anfaulen, begynde at raadne.

Anfechten, -focht, -gefochten, anfegte, angribe, friste.

Anfechter, m. Frister.

Anfechtung pl. -en, f. Fristelse.

Anfeilschen, begynde at handle om en Vare.

Anfeinden, yttre Fiendskab, bekriige.

Anfertigen, forfærdige.

Anfesseln, lænke til.

Anfeuchten, fugte.

Anfeuern, antænde, opflamme.

Anflammen, brænde lidet i Enden, opflamme.

Anflechten, -flocht, -geflochten, flætte til.

Anflecken, sætte et Stykke Læder paa Skoe.

Anflehen, bønfulde.

Anfließen, paafliske.

Anfliegen, -flog, -geflogen, flyve til eller paa, sætte sig til.

Anfließen, -floß, -geflossen, flyde til.

Anflößen, flaaede til.

Anflösungsrecht, n. Ret til hvad Strømmen oplaster.

Anflug, m. Fremflugt.

Anfluß, m. Tilstrømning.

Anfodern, anfordern, gjøre Fordring paa.

Anfrage pl. -n, f. Forespørgsel.

Anfragen, adspørge.

Anfressen, -fraß, -gefressen, begnave, spise sig tyf.

Anfrieren, -fror, -gefroren, fryse til.

Anfris hen, opfriske, opmuntre.

Anfügen, føie til.

Anfühlen, føle paa, asmærke.

Anführen, anføre, anvise, bedrage, citere. Er führt den Virgil an. Er hat mich entsegligh angeführt.

Anführungszeichen, n. Anførsels tegn, (" el. ").

Anfüllen, fylde paa.

Anfurt pl. -en, f. Landingssted.

Angabe pl. -n, f. Angivelse.

Angaffen, gabe paa.

Angeben, -gab, -gegeben, angive, anmelde. Er gibt den Ton an. Er gab den Verbrecher an.

Angeberei pl. -en, f. Angivelse, Bagtale.

Angewandt, adv. efter Opgivende.

Angebilde, n. Foræring til Fædelsdagge o. dl.

Angeboren, medfødt.

Angebot, n. Bud paa Auctioner.

Angedeihen lassen, meddele, tilstaae.

Angedenken, Andenken, n. Erindring.

Angehen, -ging, -gegangen, gaae til, vende sig til, vedkomme; være gjorligt, muligt, taaleligt; begynde. Die Schlacht ging an. Die Zeichnung geht schon an. Das geht mich nichts an. Er ging ihn mit der Bitte an.

Angehören, tilhøre, være beslægtet.

Angel pl. -n, f. Braad, Krog, Hage i Dorpesten, hvorum Hængslen dreier sig. Zwischen Thüre und Angel.

Angelangen, ankomme.

Angeld, n. Fæstepenge.

Angelegen, liggende til, magtpaalig-

gende. Dein Wohl ist mir sehr angelegen.
 Angelegenheit pl. -en, f. Anliggende.
 Angelegentlich, indstændig.
 Angeln, mede, tragte efter.
 Angeloben, love.
 Angelobung, f. pl. -en, Angelöbniß, pl. -nisse, n. Lofte.
 Angelruth, pl. -n, f. Medestang.
 Angelstern, m. Polarstjerne.
 Angelweit, aaben, paa vide Bæg.
 Angemessen, maalt til, passende.
 Angemessenheit, f. Sammelighed.
 Angenehm, behagelig.
 Anger, m. Eng.
 Angesehen, anseet.
 Angeseffen, bosat.
 Angesicht pl. -er, n, Ansig. Er sah ihn von Angesicht zu Angesicht, livagtig.
 Angewöhnen, vænne til.
 Angewöhnung pl. -en, f. Vane.
 Angieren, see med Begjærlighed.
 Angießen, -goß, -gegossen, gyde til, støbe til, pøse.
 Anglänzen, glindse, lyse til.
 Angränzen, angrenzen, grændse til.
 Angrauen, angrausen, opvække Gru.
 Angreifen, -griff, -gegriffen, gribe til, angribe, anstrænge sig, tage fat paa. Greif das Werk mit Freuden an.
 Angriff pl. -e. m. Augreb, Fornærmelse.
 Angst pl. Aengste, f. Angest, Engstelse.
 Angst, adv. bange.
 Aengsten, ängstigen, ængste.
 Aengster, Engster, m. traugt Drifkefar.
 Aengstlich, adj. bange.
 Angucken, glane paa.
 Angürten, fæste Bestet til.
 Anhaben, have paa, bære; have imod, skade. Er hatte ein Kleid an. Der Böse kann mir nichts anhaben.

Anhacken, hakke til, hænge til.
 Anhaften, hænge fast.
 Anhägern, sætte nyt Land til Stranden, vinde fra Gloden.
 Anhäkeln, hægte til.
 Anhaken, hage fast, entre.
 Anhalten, -hielt, -gehalten, holde til, standse, vedvare, anholde, vedholde. Er hielt sich am Stuhle an. Er hielt bei der Schenke an. Das Gewitter hat lange angehalten. Er hält um ein Amt an.
 Anhang pl. -hänge, m. Tillæg, Bilag.
 Anhängen, -hing, -gehangen, v. n. hænge til, eller ved. Sie hangen ihm an.
 Anhängen, v. a. sætte til. Er hängt es an den Nagel.
 Anhänger, m. Tilhænger.
 Anhängig, tilhængende.
 Anhängig machen, indflage for Retten (sich) forpligte sig.
 Anhänglichkeit, f. Hengivenhed.
 Anhängsel, Angehänge, n. Tilføjning.
 Anhauchen, aande paa.
 Anhauen, -hieb, -gehauen, hugge lidt bort, begynde at hugge.
 Anhäufen, opdyngge.
 Anheben, -hob, -gehoben, løfte til, begynde. Der Gesang hebt an.
 Anheften, hæfte til.
 Anheilen, læge, groe til.
 Anheim fallen, tilfalde. Das Gut fiel ihm anheim.
 Anheim geben, stellen, overlade. Er gab es dem Herrn anheim.
 Anheimeln, erindre om Hjemmet. Die Gegend heimelt mich an.
 Anheischig machen, (sich) forpligte sig.
 Anhelfen, -half, -geholfen, hjælpe paa. Er half ihm den Stiefel an.
 Anhezen, jage op, optirre.
 Anhöhe pl. -n, f. Hoi, Bakke.
 Anhören, høre paa.
 Anhosen, sich, trække Buxerne paa.

Anis, m. Anis.
 Anis, St. m. Hud paa Melken.
 Anjagt, anjagt, nu.
 Anjocher, spænde i Aaget.
 Ankauf pl. -kåufe, m. Kjøb, det Kjøbte. Viele Ankäufe machen.
 Anke, St. f. ferst Smør.
 Ankel, m. Ankel.
 Ankenbraut, f. Maismør.
 Anker, m. et Maal af 38 Potter.
 Anker, m. Anker. Er virer den Anker aus.
 Ankeren, ankre.
 Ankerben, skrive paa Regning.
 Ankerteln, binde med smaae Kjæder.
 Ankerten, lænke til.
 Ankevater, M, m. Oldersfader.
 Ankind pl. -er, n. adopteret Barn.
 Anfinder, m. den Adopterende.
 Anklage pl. -n, f. Klagemaal.
 Anklagen, anklage.
 Anklager, m. Anklager.
 Anklagerisk, klagende, trættefjær.
 Anklammern, klynge til.
 Anklang pl. -flänge, m. Accord, Deeltagelse. Seine Empfindungen fanden keinen Anklang.
 Anfleben, flæbe til.
 Anfleiben, v. a. flæbe fast.
 Anfleiden, flæde paa.
 Anfleistern, flistre til.
 Anflemmen, trykke fast.
 Anflingeln, ringe paa.
 Anflingen, -flang, -geflungen, begynde at lyde, accordere; frembringe en Klang, klinge.
 Anflinken, trykke paa Klinken.
 Anflipp, m. Løb af mindre Godhed.
 Anflopfen, banke paa, banke fast.
 Anflopfen, m. Ring eller Hammer paa Døren.
 Anfnicken, begynde at fnikke.
 Anfnöpfen, fnappe til.
 Anfnüpfen, knytte til.
 Anfödern, løfte.

Ankommen, -kam, -gekommen, ankomme, komme an paa, hjælpe. Er kam hier an. Es kommt auf ihn an. Es kommt auf fleiß an. Er ist übel angekommen, (farer ilde).
 Ankömmling pl. -e, m. den Ankomne, Fremmed.
 Ankoppeln, binde fast.
 Ankörnen, løfte.
 Ankrallen, gribe fat i.
 Ankragen, strabe paa, stræbe paa.
 Ankriechen, -kroch, -gekrochen, krybe til.
 Ankriegen, faae paa. Ich kann den Stiefel nicht ankriegen.
 Ankünden, ankündigen, kundgjøre.
 Ankunst, f. Ankomst.
 Ankuppeln, binde sammen, koble.
 Anlächeln, tilsmile.
 Anlage pl. -n, f. Anlæg, Ene. Die Anlage des Gartens. Das Kind hat gute Anlagen.
 Anlanden, lande.
 Anländen, støde til Landet.
 Anlangen, angaae, ankomme. Mich anlangend.
 Anlaß pl. -lässe, m. Anledning, Udseende.
 Anlassen, -ließ, -gelassen, lade paa, lade gaae, fare løs paa, lade til. Das Wetter läßt gut an. Er ließ ihn hart an.
 Anlauf, m. Fart, Tiløb. - An- und Ablauf des Meeres (Flod og Ebbe.)
 Anlaufen, -ließ, -angelaufen, løbe til, begynde at løbe, løbe op, løbe imod, tage Glands eller Friskhed, fare ilde. Er ließ an ihn. Die Rechnung läuft an. Der Spiegel ist angelauten. Er ist übel angelauten.
 Anläuten, give Tegn ved Ringning.
 Anlegen, lægge til, lægge paa, lægge an, anlægge, sætte paa, anvende, sigte til. Er legte Trauer an. Er hat es auf eine Seirath angelegt. Er legt Sand an ihn. Romulus

legte Nom an. Er legt sein Capital an. Er legt einen Sack an.
 Anlehen, n. Anleihe, f. Laan
 Anlehnen, stotte til, lufte paa Aem.
 Anleihen, -lieh, -gelichen, laane.
 Anleimen, lime til.
 Anleiten, lede til, veilede.
 Anleitung, f. Anviisning, Veiledning.
 Anliegen, -lag, -gelegen, ligge til, sørge for, bede. Er lag ihn um Geld an. Es lag ihm Alles an seiner Ehre. Er ließ es sich sehr angelegen seyn.
 Anliegen, n. Anliggende, Onske.
 Anlocken, lokke til.
 Anlörthen, lodde til.
 Anlüstern, opvække Lustenhed.
 Anmachen, sætte til, tænde, blande, til-lave. Er machte den Strick an. Er macht Feuer an. Sie machte das-essen an.
 Anmahnen, formane.
 Anmalen, farve.
 Anmarsch, m. Fremmarsch.
 Anmaßen (sich), anmasse, tage sig til.
 Anmaßlich, fræk.
 Anmelden, melde, tilsiige.
 Anmengen, blande lidt.
 Anmerken, mærke paa, anmærke.
 Anmessen, -maß, -gemessen, maale paa. Er ließ sich ein Paar Söjen anmessen.
 Anmienen, gjøre venlige Miner.
 Anmit, hermed.
 Anmuth, f. Vnde.
 Anmuthen, anmode, tiltrække, interessere. Das Bild muthet mich an.
 Anmuthig, vndig.
 Annageln, nagle fast.
 Annähen, søe til.
 Annähern, annahen, nærme sig.
 Annahme, f. Modtagelse.
 Annaten pl. Indtægten i et Aar.
 Annehmen, -nahm, -genommen, mod-tage, antage; (sich) tage sig af. Er nimmt sich meiner an. Er nahm

ihn an Binde's Statt an. Er nahm einen Rath an.
 Annehmlich, antagelig, behagelig.
 Annehmlichkeit, f. Antagelighed, Behagelighed.
 Annieten, nagle til.
 Annoch, endnu.
 Annuitäten pl. aarlige Renter.
 Anordnen, anordne, ordne.
 Anpacken, gribe fat.
 Anpassen, probere paa; stemme over-eens med.
 Anpflanzen, begynde at plante, op-dyrke.
 Anpflanzter, m. Nybygger.
 Anpothen, banke paa.
 Anprallen, v. n. tørne paa.
 Anpreisen, -pries, -gepriesen, an-prise.
 Anprillen, v. a. støde til, drive imod.
 Anpusten, blæse paa.
 Anpugen, smykke.
 Anrathen, -rieth, -gerathen, raade til.
 Anrätbig, behjælpelig med Raad.
 Anrauchen, røge paa, røge forst. Die Pfeife ist noch nicht angeraucht.
 Anrechnen, skrive paa Regning, tilreg-ne. Er hat es mir als eine Wohlthat angerechnet.
 Anrecht pl. -e, n. Ret til Tingen.
 Anrede pl. -n, f. Tilstale.
 Anreden, tilstale.
 Anregen, bevæge til, tilskynde, bringe i Erindring. Er hat mich dazu angeregt.
 Anregung pl. -en, f. Tilskyndelse, Erin-dring. Er hat die Sache in An-regung gebracht.
 Anreihen, sætte i Råd.
 Anreißen, -riß, -gerissen, rive til.
 Anreiz, m. Tillokkelse. Der erste An-reiz zur Sünde.
 Anreizen, lokke til, tilskynde.
 Anrennen, -rannte, -gerannt, rende paa, komme galt afsted.
 Anrichte pl. -n, f. Kjøkkenbord.

Anrichten, anrette, forvolde. Er richtete Unheil an. Sie richtet das Wissen an.

Anrichtung pl. -en, f. Tillsavning.

Anriechen, -roch, -gerochen, lugte paa.

Anrosten, fæstes ved Rust.

Anroth, St. n. første Morgenrode.

Anrühig, anruchtig, adv. lidt berygtet. Sein Name ist etwas anrühig.

Anrücken, rykke frem.

Anrufen, -rief, -gerufen, anraabe.

Ich rief ihn an in meiner Noth.

Anrühmen, anprise.

Anrühren, røre ved, blande. Rühret mich nicht an.

Ansage pl. -n, f. Tilføjelse.

Ansagen, sige til, melde.

Ansagen, begynde at sauge.

Ansässig, bosiddende.

Ansatz pl. -säge, f. Tilfætning, Anløg, Takt, Anlæg. Winen Ansatz nehmen. Der Ansatz seiner Schulden.

Ansaugen, sugge til.

Anschaffen, anskaffe.

Anschäffen, forsyne med nyt Skaff.

Anscharen (sich) samle sig i Skarer.

Anscharren, skraabe paa, karre op.

Anschauen, ansee, anskue.

Anschein, m. Udseende, Tilsyneladende.

Allem Anschein nach.

Anscheinend, -schien, -geschienen, lyse paa, lade til.

Anscheinend, tilsyneladende.

Anschellen, ringe paa.

Anschere pl. -n, f. Rending.

Anscheren, beklippe lidt.

Anschicken (sich) belave sig. Er schickt sich zur Abreise an.

Anschieben, -schob, -geschoben, skyde til.

Anschielen, skjæle til, stotte til.

Anschießen, -schoss, -geschossen, saare ved Skud, skyde første Gang, nærme sig hurtig, sætte til. Er kam angeschossen.

Anschiffen, seile til.

Anschirren, lægge Sælelei paa.

Anschlag pl. -schläge, m. Anslag, Plakat, Overflag, Burdering. Ich bringe diese kleine Schuld nicht in Anschlag.

Anschlagen, -schlug, -geschlagen, begynde at slaae, blive lydelig, slaae til, frembringe ved Slag, anslaae. Die Ernte schlägt gut an. Der Sund schlägt an, begynder at gjee.

Anschlägig, fløgtig. Ein anschlägiger Kopf.

Anschleifen, -schliff, geschliffen, begynde at slibe.

Anschlemmen, opfolde med Slam.

Anschließen, -schloß, -geschlossen, slutte til, vedlægge. Er schloß sich ihm an.

Anschluß, m. Tilslutning, Forening. Der Anschluß an die Quadrupel-Allianz.

Anschmecken, smage paa.

Anschmelzen, begynde at smelte, smelte til.

Anschmieden, smedde til.

Anschmiegen smøge til, boie til. Sie schmiegte sich an ihn.

Anschmieren, smøre paa, bedrage.

Anschnallen, spænde paa.

Anschnarchen, anschnauben, anschnauzen, snuse til, overfuse.

Anschneiden, -schnitt, -geschnitten, skjære til, begynde at skjære.

Anschneiden, bevæge hurtig.

Anschneiegeln, udstaffere.

Anschnitt pl. -e, m. Skaar.

Anschnüren, snøre til.

Anschnurren, fare løs paa.

Anschovis, m. Ansjos.

Anschrauben, skrue til.

Anschreiben, -schrieb, -geschrieben, skrive paa, anskrive. Er ist bei mir schlecht angeschrieben.

Anschreien, -schrie, -geschrien, skrigge til.

Anschreiten, -schritt, -geschritten, fride til.
 Anschrote, -n, f. Rand paa Klæde.
 Anschroten, vælte frem.
 Anschuhen, sætte Sko paa.
 Anschuldigen, beskylde.
 Anschüren, antænde, opflamme.
 Anschuß pl. -schüsse, m. første Skud.
 Anschütt pl. -en, f. opfyldt Land.
 Anschütten, hælde til.
 Anschützen, standse Vandet i en Giuse.
 Anschwärzen, sværte, bagtale.
 Anschweißen, smedde sammen, fæde Wildt.
 Anschwellen, svulme op, hovne.
 Anschwemmen, skylle til.
 Anschwimmen, -schwamm, -geschwommen, svømme til.
 Ansegeln, seile paa.
 Ansehen, -sah, -gesehen, seet il, ansee, see paa, straffe, sigte til. Ich will das Ding noch ein Weilchen mit ansehen. Er wurde mit einer Geldstrafe angesehen.
 Ansehen, n. Paaseen, Anselse, Skifelse, Udseende. Ohne Ansehen der Person. Sein Ansehen war gering.
 Ansehnlich, anseelig.
 Ansehung, f. Hensyn.
 Ansetzen, sætte til, anjætte, tarere, bestemme, anfælde; blive stærk. Die Aehren setzen an. Er wird zu tausend Thalern angesetzt. Er setzte einen Tag an.
 Ansicht pl. -en, f. Anskuelse, Prospekt. Die Ansicht des Lebens.
 Ansichtig, vaer. Er ward meiner ansichtig.
 Ansiedel, n. Bondegods.
 Ansiedeln (sich) boesætte sig. Sie siedeln sich in Amerika an.
 Ansiedelung pl. -en, f. Nedjættelse.
 Ansiedler, m. Nybygger.
 Ansinnen, -sann, -gesonnen, anmode, tiltroe. Er hat mich um eine Ga-

be angesonnen. Er hat mir eine That angesonnen, an die ich nie gedacht habe.
 Ansintern, dryppe paa.
 Ansig, m. Besiddelse af faste Egen- domme, Hjemstavn.
 Ansiggen, -sah, -gesehen, sidde paa. Er ist hier angesessen, bosiddende.
 Ansigger, m. Begynder af en Grube.
 Anspalten, begynde at fløve, fløve lidt.
 Anspann, m. Forspand, Forpligtelse til Forspand.
 Anspannen, spænde for, anstrenge. Angespannte Kraft.
 Anspanner, m. Hoveribonde med Hest.
 Anspeien, -spie, -gespien, spytte paa.
 Anspielen, sigte til, tyde uformærket hen paa, alludere.
 Anspielung pl. -en, Hentydning, Allu- sion.
 Anspießen, spidde til eller igjennem.
 Anspinnen, -spann, -gesponnen, spin- de til, opspinde. Es hat sich ein Verrath angesponnen.
 Anspornen, anspore.
 Ansprache pl. -n, Tiltale.
 Ansprechen, -sprach, -gesprochen, anmelde, bede, tiltale, behage. Er spricht mich um eine Gabe an. Dieses Gedicht hat mich sehr an- gesprochen. Er hat bei mir an- gesprochen, besøgt.
 Ansprenge, drive til, ride frem, fugte. Die Reiterei kam angesprengt, galloperende.
 Anspringen, -sprang, -gesprungen, springe til.
 Ansprigen, spreite paa.
 Anspruch pl. -sprüche, m. Paastand, Fordring. Er machte große An- sprüche. Er nimmt mich in An- spruch.
 Anspruchlos, fordringsløs, besteden.
 Anspruchlosigkeit, f. Fordringsfrihed.
 Ansprung, m. Spring, Fart.

Anspucken, spytte paa.

Anspülen, skylle til. Angespültes Land.

Anstalt pl. -en, f. Foranstaltning, Indretning, Tilberedelse. Armenanstalten. Erziehungs-Anstalten.

Anstammen, arve. Die angestammte Tugend.

Anstand, m. Opsættelse, Anstand, Luur. Der Jäger steht auf Anstand. Er nimmt Anstand, (han tager i Betænkning).

Anständig, anstændig.

Anstarren, see stivt paa.

Anstatt, istedetfor. An des Vaters Statt. Anstatt es zu sagen.

Anstauben, v. n. blive støvet.

Anstauben, v. a. fæste Stov paa.

Anstaunen, forundres over.

Anstehen, -stach, -gestochen, stifte til, begynde at stifte eller aabne. Er kom angestochen (han lob buus paa). Er stach das Faß an.

Anstecken, fæste til, antænde, smitte. Stecke das Licht an. Eine ansteckende Krankheit.

Anstehen, -stand, -gestanden, passe, behage, opsætte, forhindres. Er stand lange mit der Arbeit an. Er ließ es lange damit anstehen.

Ansteigen, -stieg, -gestiegen, stige frem. Er kommt angestiegen.

Anstellen, sætte hen, ansætte, foranstalte, (sich) tee sig. Er stellte ihn bei der Regierung an. Er stellt Untersuchungen an. Er hat sich schlecht dabei angestellt.

Anstellig, duelig, flink. Zu nichts anstellig, als das Vieh zu hüten.

Anstellung pl. -en, f. Ansættelse, Forstillelse.

Anstemmen, trykke, støtte imod.

Ansterben, -starb, -gestorben, tilfalde ved Døden.

Ansticken, brodere til.

Anstieren, stirre paa.

Anstiften, foranstalte, formaae. Er stifet ihn dazu an.

Anstifter, m. Ophavsmand.

Anstiftung, f. Foranstaltning, Ophav.

Anstimmen, istemme. Sie stimmten das Lied an.

Anstinken, -stank, -gestunken, være til Bæmmelse.

Anstoß, m. Tilstød, Forargelse. Ein Anstoß von Fieber. Er nimmt Anstoß daran.

Anstoßen, -stieß, -gestoßen, støde til, flinke, fæste, stamme, begaae en Feil, snuble, grændse til. Norwegen stößt an Schweden. Stößt an und trinkt. Er stößt gegen alle Sitte an.

Anstößig, stødende, forargelig.

Anstößigkeit, f. Forargelighed.

Ansträngen, binde til.

Anstreben, stræbe til.

Anstreichen, -strich, -gestrichen, stryge paa, male, mærke.

Anstreicher, m. Maler, Farvestryger.

Anstreifen, berere.

Anstrengen, anstrenge.

Anstrengung pl. -en, Anstrængelse.

Anstrich, m. Paastrykning, Anstreg, Ildseende. Ein Anstrich von Schwärmerci.

Anstricken, binde til.

Anströmen, strømme til.

Anstückeln, sætte til i smaa Stykker.

Anstücken, stifte til.

Anstürmen, storme frem.

Ansturz, m. Anfald, Choc.

Anstützen, støtte til.

Ansuchen, ansøge. Er sucht den König um ein Amt an.

Ansud, m. Ildens Sydning for Farvningen.

Ansummen (sich) opløbe til store Summer.

Antasten, besole, angribe.

Anten, St. sukke.

Antheil pl. -e, m. Deel, Anpart. An-

theil an dem Verbrechen. Er nimmt Antheil daran.
 Anthun, -that, -gethan, isere sig, tilseie. Einen Rock anthun. Er hat mir etwas angethan, tilseiet Skade ved magiske Konster eller ved Hæxeri. Er thut sich großen Zwang an.
 Antlig, pl. -e, n. Aasyn.
 Antoniusfeuer, Antonsfeuer, n. Rosen, Gudsbetændelse.
 Antrag, pl. -träge, m. Andragende, Tilbud. Er macht einen Antrag.
 Antragen, -trug, -getragen, andrage, foreslaae, tilbyde. Er trägt auf ein Gesetz an. Er trug ihm ein Amt an.
 Antrauen, vie til. Sein angetrautes Weib.
 Antreffen, -traf, -getroffen, træffe, finde. Er trifft mich hier an.
 Antreiben, -trieb, -getrieben, drive paa eller frem, tilskynde, komme drivende. Er trieb mich dazu an. Das Holz kommt angetrieben.
 Antreten, -trat, -getreten, træde nær, tiltræde, bede, begynde. Er trat sein Amt an. Er trat ihn um ein Amt an.
 Antrieb, pl. -e, m. Tilskyndelse, Driveffæder.
 Antrinken, -trank, -getrunken, beruse sig. Er ist etwas angetrunken.
 Antritt, m. Tiltrædelse.
 Antrittsmahl, pl. -e, n. Tiltrædelsesmaaltid.
 Antrittspredigt, pl. -en, f. Tiltrædelsesprædiken.
 Antwort, pl. -en, f. Svar. Er gab mir zur Antwort.
 Antworten, svare. Antworte mir, wenn ich dich frage.
 Antvogel, pl. -vögel, m. And.
 Anverlangen, anseege.
 Anversuchen, probere paa sig. Ein Kleid anversuchen.
 Anvertrauen, betroe.

Anverwandt, beslægtet.
 Anvertern (sich), trænge sig ved Giftermaal ind i en Familie.
 Anwachs, m. Tilvæxt.
 Anwachsen, -wuchs, -gewachsen, vore til, groe til, foreges.
 Anwalt, pl. -e, m. Sagfører.
 Aufwand, pl. -wände, f. Grændsefjæl, Fure.
 Anwandeln, vandre frem, overkomme. Es wandelt mich eine Ohnmacht an.
 Anwandlung, pl. -en, f. Tilfød af en Svaghed.
 Anwartschaft, pl. -en, f. Udsigt til, Haab om. Anwartschaft auf etwas haben.
 Anweben, væve til.
 Anwedeln, vifte til, loøre til.
 Anwehen, blæse til, vifte paa.
 Anweichen, opbløde.
 Anweinen, tilsale grædende.
 Anweisen, -wies, -gewiesen, anvise, undervise. Er wies mir Geld an. Er wies mich an ihn.
 Anweisung, pl. -en, f. Anvisning.
 Anweisen, hvidte, falske.
 Anwelken, begynde at visne.
 Anwendbar, anvendelig.
 Anwenden, -wandte, -gewandt, anvende. Er wendet sein Vermögen übel an.
 Anwerben, -warb, -geworben, hærve, frue.
 Anwersen, -warf, -geworfen, begynde at fæste, fæste til.
 Anwesend, nærværende.
 Anwesenheit, f. Nærværelse.
 Anwegen, frembringe ved Glibning.
 Anwidern, opvække Væmmelse. Diese Speise widert mich an.
 Anwinden, hæspe til.
 Anwintern, begynde at blive Vinter.
 Anwirken, væve til.
 Anwohnen, boe nær.
 Anwohner, m. Nærboer, Nabo.
 Anwuchs, pl. -wüchse, m. Tilvæxt.

Anwünschen, ønske, adoptere.
 Anwurf, pl. -würfe, m. Paafast.
 Anwurzeln, rodfastes. Er steht wie angewurzelt.
 Anzahl, f. Antal.
 Anzapfen, begynde at tappe, stifte paa. Er zapfte ihn an.
 Anzaubern, trolle paa.
 Anzeichen, n. Mærke, Bærkel.
 Anzeichnen, antegne, notere.
 Anzeichnung, pl. -en, f. Anmærkelse.
 Anzeige, pl. -n, f. Anmeldelse. Er that mir Anzeige davon.
 Anzeigen, melde.
 Anzeiger, m. Anmelder.
 Anzetteln, trække op, anstifte. Er zettelte einen Aufruhr an.
 Anziehen, -zog, -gezogen, iføre sig, drage frem, trække til, tyde hen paa, citere. Er zog die Fosen an. Er zieht den Cicero an. Der Feind kommt angezogen. Das Buch zieht an, interesserer.
 Anziehend, tiltrækkende, interessant.
 Anzischen, hvisle til.
 Anzittern, nærme sig zittrende, begynde at zittre.
 Anzotteln, nærme sig vaflende. Der Bår kommt angezottelt.
 Anzucht, f. Opelskning, Canal.
 Anzuckern, bestroe med Sukker.
 Anzug, pl. -züge, m. Anmarisch, Paaflædning. Die Armee ist im Anzuge. Der Anzug der Damen.
 Anzüglich, drillende, fornærmende. Ein anzügliches Wort.
 Anzüglichkeit, f. spottende Udtrof.
 Anzugsmahl, pl. -e, n. Tiltrædelsesgilde.
 Anzugspredigt, pl. -en, f. Tiltrædelsesprædiken.
 Anzugstag, pl. -e, m. Flyttedag.
 Anzünden, tænde, opflamme.
 Anzupfen, nappe i.
 Anzwaechen, stifte paa.
 Anzwängen, bringe med Tvang paa.

Anzwecken, naale paa.
 Anzwicken, knibe til.
 Anzwirnen, tvinde sammen.
 Aeonen, pl. umaadelige Tidrum, Evigheder.
 Apfel, pl. Aepfel, m. Æble. Er beißt in den sauern Apfel.
 Apfelbaum, pl. -bäume, m. Æbletræ.
 Apfelbäumen, adj. af Æbletræ.
 Apfelbein, pl. -e, n. Rindbeen under Diet.
 Apfelbohrer, m. en Slags Skarnbasse.
 Apfelbrecher, m. Æblestang.
 Apfelbrei, m. Æblegrød.
 Apfelarau, abildgraa.
 Apfelfoch, m. nedjvstede Æbler.
 Apfelfuchen, m. Æblefage.
 Apfelfüchlein, n. et Slags Bagværk med Æblespykker.
 Apfelmacher, M. m. Slaber.
 Aepfeln, betegne med runde Pletter.
 Apfelpfeiferwerk, pl. -e, n. æbledannede otte Fods Register i Orgeler.
 Apfelpflaume, pl. -n, f. et Slags Aprikoser.
 Apfelschimmel, m. abildgraa Hest.
 Apfelsine, pl. -n, f. Appelsin.
 Apostelsalbe, -n f. Salve hos Dyr lægerne.
 Apparat, pl. -e, m. Apparat.
 Aprikose, pl. -n, f. Aprikos.
 April, m. Aprilmaaned. In den April schicken
 Aprilglück, n. foranderlig Lykke.
 Aprilliebe, f. foranderlig Kjærlighed.
 Aprilschein, m. Nymaane i April.
 Aprilwetter, n. foranderligt Veir.
 Arbe, Arve, St. pl. -n, f. Grannodetræ.
 Arbeit, pl. -en, f. Arbeide.
 Arbeiteln, arbeide for et Syns Skuld.
 Arbeiten, arbeide. Der Wein arbeitet, gjærer.
 Arbeiten, pl. Børnegigt.
 Arbeiter, m. Arbeider.
 Arbeitslos, adj. uden Arbeide.

Arbeidsmåde, træt af Arbeide.
 Arbeidsam, arbeidsom.
 Arbeidsbiene, pl. -n, f. Donningbi.
 Arbeidscheu, adj. doven.
 Arbeidscheue, f. Dovenskab.
 Arbeidselig, adj. arbeidslosten.
 Arbeidsfæbig, adj. arbeidsdygtig.
 Arbeidslosh, pl. -løsher, n. Glasov-
 nens Aabning.
 Arbeidslohn, m. Daglon.
 Arben, St. holde sammen.
 Arbuse, pl. -n, f. Vandmelon.
 Arche, pl. -n, f. Kasse, Ark, Dæm-
 ning. Die Arche Noäh.
 Archiv, pl. -e, n. Archiv.
 Aeren, pløje til Winterjæd.
 Arend, pl. -e, m. Handue.
 Arende, pl. -n, f. Forpagtning.
 Arrest, pl. -n, f. Roanebær.
 Arf, St. pl. -en, f. Art.
 Arg, adj. arrig, st. Die Welt liegt
 im Argen.
 Arge, m. Djævel.
 Aerger, m. Argelse, Arillie.
 Aergerlich, ærgerlig, forargelig.
 Aergeren, ærgre. Er ærgerte ihm
 das Leben ab.
 Aergeren, pl. -nisse, n. Forargelse.
 Arglist, f. Trædskhed.
 Arglistig, trædsk.
 Arglos, uskyldig, trofskyldig.
 Argotiren, pludre, tale Tyvesproget.
 Argwillig, ondskabsfuld.
 Argwohn, m. Mistænke. Er hegt
 den Argwohn.
 Argwohnen, argwöhnen, mistænke,
 nære Mistænke.
 Argwöhnisch, mistænksom.
 Arig, St. listig.
 Arkenæld, pl. -er, n. Slusepenge.
 Arkenholz, n. Træ til Vandbaniinger.
 Arlesbeere, pl. -n, f. Rognbær.
 Arlesgüter, pl. frie Godser.
 Arm, armer, armst, fattig. Arm an
 Geist.
 Arm, pl. -e, m. Arm.

Armborstenschild, pl. -e, m. Bryst-
 skjold.
 Armbrust, pl. -brüste, f. Bue.
 Armbruster, m. Bueskotte.
 Armbrustwinde, pl. -n, f. Vinde til
 at spænde Buen.
 Armdick, tyk som en Arm.
 Armee, pl. -en, f. Armee.
 Uermel, m. Uerm.
 Uermelleibchen, n. Livstykke, Spenser.
 Armemannssuppe, pl. -n, f. Suppe
 af Brødkorper, Vand og Salt.
 Armenseckel, m. Fattigkasse.
 Armensteuer, pl. -n, f. Fattigskat.
 Armenstock, pl. -stöcke, m. Fattigbøsse.
 Armfrischen, tilføje et rigere Jern
 til det mindreholdige.
 Armgeige, pl. -n, f. stor Violin.
 Armheber, m. Muskelen, som løfter
 Armene.
 Armholz, n. Affaldetræ.
 Armille, pl. -n, f. Armbaad.
 Uermlich, fattig, elendig.
 Uermlich, pl. -e, m. Uermenes Overtræk.
 Armschlag, pl. -schläge, m. Forbin-
 delseddæmning.
 Armselig, usjel.
 Armsessel, m. Fænestol.
 Armuth, f. Fattigdom.
 Armuthscheine, pl. -e, m. Fattigdoms-
 Attest.
 Arn, Arn, St. m. Lo.
 Arnen, St. heste.
 Arrende, f. Forpagtning.
 Arrendiren, forpagte.
 Arrha, f. Fæstepenge.
 Arsch, pl. Uersche, m. Bagdeel, Rump.
 Arschleder, n. Bjerghandens Baglæ-
 der.
 Arschpauker, m. Skolemester, som
 gjerne slaer.
 Arschseil, pl. -e, n. Trækrem.
 Arsenik, m. Arsenik, Rottetrud.
 Arst, Arst, St. f. Hastighed.
 Art, pl. -en, f. Art, Slags, Artighed.
 Es hat keine Art. Er hat aus

der Art geslagen, vanartet. Art
læst nicht von Art.
Artacker, pl. -acker, m. dyrket Ager.
Artbar, frugtbar, dyrket.
Arten, lyffes, slaae an. Ein gutge-
arteter Jüngling.
Artig, artig.
Artigheit, pl. -en, f. Artighed. Er
sagt mir lauter Artigkeiten.
Artikel, m. Artikel.
Artillerie, f. Artillerie.
Artischocke, pl. -n, f. Pflanze med spi-
selig Blomsterbund.
Artlich, smuk, anstændig.
Artung, pl. -en, f. Modification.
Arzen, give og tage Lægemidler.
Arzenei, pl. -en, f. Lægemiddel.
Arzeneigelahrtheit, f. Lægekunst.
Arzeneigehyre, pl. -n, m. Mediciner.
Arzeneikunde, f. Lægevidenskab.
Arzeneilich, medicinsk.
Arzeneimittel, n. Lægemiddel.
Arzeneizettel, m. Recept.
Arzt, pl. Aerzte, m. Læge.
Aerztlich, medicinal.
Asant, m. Dyvelsdræk.
Ascariden, pl. Orme i Tarmene.
Asch, pl. Asche, m. et nedentil trangt
Kar, et Slags Skibe.
Asche, f. Aske. Der Leib muß wie-
der zu Asche werden. In Saß
und Asche.
Asche, Asche, pl. -n, f. Asketæ; et
Slags Orred.
Aschenbrödel, m. smudsig Rokkepige,
Askepot.
Aschenfall, Aschenherd, m. Aschenloch,
pl. -löcher, n. Askested.
Aschenkrug, pl. -krüge, m. Askekruf-
te, Urne.
Aschenzieher, m. Turmalinsteen.
Ascher, m. affiet Blanding af Aske og
lædset Kalk i Garverierne, Luudfar.
Aschermittwoch, pl. -e, m. Askeonsdag.
Aschern, forvandle til Aske.

Aß, pl. -sse, n. Es i Kort, Eneren paa
Tærninger, den mindste Guldvægt,
Guldelen af en Dukat, et Apotheker-
pund (24 Lod).
Assel, pl. -n, f. Asselwurm, pl. -wür-
mer, m. Tusindbeen, Skruffetrolld.
Ast, pl. Aeste, m. Green.
Aestchen, n. liden Green.
Aesten, Føde Grene.
Aestig, grenet, qvistet, knastet.
Athem, m. Aande. Außer Athem
kommen. Athem holen, schöpfen.
Athemholen, n. Aandedrag.
Athemlos, adj. forpustet.
Athemlosigkeit, f. Aandedødhed.
Athemzug, pl. -züge, m. Aandedræt.
Athmen, aande. Alles athmet Leben
und Freude.
Atlas, pl. -lasse, m. Atlas.
Atlassen, adj. af Atlas.
Atlasberg, pl. -e, n. Malachit, grøn
Kobbererts.
Atmosphäre, f. Dunstfreds.
Atom, pl. -e, m. Atom, Solstev.
Attestat, pl. -e, n. Attest
Attich, pl. -e, m. Sommerhøst.
Azel, pl. -n, f. Parryf; Skade (Fugl).
Aegen, beisse.
Aegen, made.
Azung, f. Foder.
Auch, ogsaa, end. Auch ich bin hier.
Was ich auch thue, ist es doch
vergebens. Auch nicht, heller ikke.
Aue, pl. -n, f. Eng, Slette.
Auerhahn, pl. -hähne, m. Aarhane,
Tiur.
Auerhahnbalz, f. Aarhanens Parrings-
tid.
Auerhenne, pl. -n, f. Aarhone, Roi.
Auerochs, pl. -en, m. Uroxe.
Auf! velan. Glück auf!
Auf, paa, op. Auf dem Berge stehe
ich. Auf den Berg ging ich. Auf
diese Art und Weise. Er bestand
auf seiner Meinung. Er war

auf seiner Sut, paa sin Post. Es kommt auf mich an. Lebe wohl bis aufs Wiedersehen. Es kommen vier Groschen auf die Person. Auf den Abend komme zu mir. Er diente von unten auf. Er jauchzte Himmel auf. Mache das Fenster auf.

Aufackern, ploie op.

Aufathmen, aande dybt.

Aufbau, m. Paabygning, Opbygning.

Aufbauen, opbygge.

Aufbäumen, jnoe omkring Bæverbommen, (sich) steile.

Aufbefinden (sich), -befand, -befunden, befinde sig oppe.

Aufbehalten, -behielt, -behalten, beholde paa. Er behielt den Sut auf.

Aufbereiten, tilberede.

Aufbetten, laae en Seng op.

Aufbewahren, opbevare.

Aufbieten, -bot, -geboten, opbyde, lyse fra Prædikestolen. Dies Paar ist schon zwei Mal aufgeboten. Er bot alle seine Kraft auf.

Aufbinden, -band, -gebunden, binde op, binde paa Ermet. Man hat ihm etwas aufgebunden. Er band seine Strümpfe auf.

Aufblähen, blæse op, (sich) gjøre sig til.

Aufblasen, -blies, -neblasen, blæse op. Ein aufgeblasener Mensch.

Aufblättern, opslaae, oprulle.

Aufbleiben, -blieb, -geblieben, blive oppe. Er ist die ganze Nacht aufgeblieben.

Aufblick, pl. -r, m. Diets eller Andens Oploftelse, Opflammen.

Aufblicken, see op, lyse hurtig op.

Aufblitzen, lyne op.

Aufblühen, oplomstre. Die Blume blüht auf.

Aufbojen, løsse.

Aufborgen, laane sammen.

Aufbraten, -briet, -gebraten, stege op.

Aufbrauchen, opbruge.

Aufbrausen, bruse op. Er braust auf in wildem Jorne.

Aufbrechen, -brach, -gebrochen, bryde op, brække op. Die Armee brach auf. Die Wunde bricht auf.

Aufbreiten, dække op.

Aufbrennen, -brannte, -gebrannt, opbrænde, brænde Mærke.

Aufbringen, -brachte, -gebracht, bringe sammen, kapre, opbidse. Die Rede brachte ihn auf. Das Schiff ward aufgebracht.

Aufbruch, m. Opbrud, Opdyrkning.

Aufbrücken, laae en Bro, gjøre en Steenbro.

Aufbuden, reise Boder.

Aufbühnen, bygge en Stillads.

Aufbürden, paabyrde.

Aufbürsten, børste op.

Aufbutteln, narpe ud.

Aufdamen, sætte en Brille paa den anden i Damspil.

Aufdämmen, opdige.

Aufdämmern, lyse op.

Aufdecken, tage Dækket fra, afløre. Mit aufgedecktem Angesicht.

Aufdocken, oppisle.

Aufdonnern, begynde at tordne, vække ved Torden.

Aufdoppeln, spe. Saalen til Overlæderet.

Aufdrängen, trokke op, (sich) nøde sig paa. Er hat sich mir aufgedrängt.

Aufdringen, -drang, -gedrungen, paatvinge.

Aufducken, reise sig op, dukke op.

Aufdudeln, spille op.

Aufdunsen, opsvulme. Ein aufgedunsenes Gesicht.

Aufeinander, adv. paa hinanden.

Aufseisen, løsne Isen, aabne Farvandet.

Aufenthalt, m. Ophold.

Auferbauen, opbygge.

Auferlegen, paalægge. Es ward ihm Schweres auferlegt.

- Auferstehen, -stand, -standen, opstaae.
Christus ist vom Tode auferstanden.
- Auferstehung, f. Opstandelse. Das
Fest der Auferstehung.
- Auferwachen, oppaaagne.
- Auferwecken, oppaække.
- Auferziehen, -zog, -zogen, opdrage.
- Aufessen, -aß, -gegessen, spise op.
- Auffädeln, trække paa Traad, optræyle.
- Auffahren, -fuhr, -gefahren, fare
op, fare opad.
- Auffahrt, pl. -en, f. Opfart, Opfjorsel.
- Auffallen, -fiel, -gefallen, falde paa,
være paafaldende. Die Bemerkung
fiel mir auf.
- Auffallend, paafaldende, ualmindelig.
- Auffallende Gesichtszüge.
- Auffällig, i Dine faldende, usømmelig.
- Ein auffälliges Benehmen.
- Auffangen, -fing, -gefangen, opfange.
Der Brief ward aufgefangen.
- Auffassen, opsatte.
- Auffassungsvermögen, n. Fatteevne.
- Auffiedeln, spille op paa Violinen.
- Auffinden, -fand, -gefunden, finde.
- Auffischen, opfiske.
- Aufflackern, lue op.
- Aufflattern, slagre op.
- Auffliegen, -flog, -geflogen, flyve
op. Die Thüre fliegt auf.
- Aufflöten, floite op.
- Auffua, pl. -flüge, m. Opsving, Op-
løstelse.
- Auffügeln (sich), udmeie sig.
- Auffodern, auffordern, opfordre.
- Auffördern, befordre op, kasse op.
- Auffressen, -fraß, -getressen, opæde.
- Auffregen, opføde. Er fregt das
Sündchen auf.
- Auffrischen, opfriske.
- Aufführbar, adj. tilfiet til at opføres.
Das Schauspiel ist nicht aufführ-
bar.
- Aufführen, føre op, opføre. Er führt
ein Haus auf. Das Lustspiel
- wird aufgeführt. Er hat sich gut
aufgeführt.
- Aufführung, f. Opførelse, Opførsel.
Die Aufführung eines Stückes.
Eine gute Aufführung.
- Auffüllen, fylde op, fylde paa ny.
- Auffunkeln, glimte op.
- Auffurchen, fure op, pleie op.
- Auffußen, fæste fod.
- Auffüttern, fodre op.
- Aufgabe, pl. -n, f. Opgave.
- Aufgabeln, tage med Gaffel, opfinde,
opsnappe. Er gabelte ihn auf der
Straße auf.
- Aufgähnen, gabe høit, aabnes vidt.
- Aufgang, pl. -gänge, m. Opgang.
Der Aufgang der Sonne. Die
Aufgänge zum Schlosse.
- Aufgeben, -gab, -gegeben, give op,
opgive. Er gab ihm ein Räthsel
auf. Er hat alle Hoffnung auf-
gegeben. Er gab den Geist auf.
Er gab den Plan auf.
- Aufgebirgen, sætte Bjerg paa Bjerg,
optaarne, opdyngae.
- Aufgeblasen, opblæst.
- Aufgebot, n. Optraad til Baaben, Til-
løsning fra Prædikestolen.
- Aufgebracht, opbragt.
- Aufgedinge, n. Lørevenge.
- Aufgehen, -ging, -gegangen, gaae op,
spire op, aabne sig, gaae med. Das
Eis geht auf. Der Same geht
auf. Das Geld ist aufgegangen.
Es ging ihm ein Licht auf.
- Aufheizen, spille op paa Violinen.
- Aufgeklärt, opløst.
- Aufheld, pl. -er, n. Agio.
- Aufgeleert, oplagt.
- Aufgeräumt, oprent.
- Aufgewältigen, grave op i Bjerge.
- Aufgeweckt, opvakt.
- Aufgießen, -goß, -gegossen, gyde paa.
Gieße neues Wasser auf.
- Aufglänzen, glimre op.

Aufglogen, glane op.
 Aufglühen, begynde at gløde, gaae glødende op.
 Aufgraben, -grab, -graben, grave op.
 Aufgrauen, dæmre op.
 Aufgreifen, -griff, -gegriffen, gribe op. Aufgegriffene Bettler.
 Aufgucken, kigge op.
 Aufgürten, opgjorde, opsadle.
 Aufguß, pl. -güsse, m. Paagøden.
 Aufhaben, have paa. Er hat den Gut auf.
 Aufhalsen, læsse paa.
 Aufhalt, m. Ophold, Standsnning.
 Aufhalten, -hielt, -gehalten, holde op, opholde, holde oppe, dvæle, dadle. Er hält mit der Arbeit auf. Er hielt sich lange bei uns auf. Er hat uns durch seine Reden aufgehalten. Er hielt sich über sein Benehmen auf.
 Aufhaltung, f. Dadelyst.
 Aufhängen, hænge op.
 Aufhaschen, opsnappe.
 Aufhaspeln, hæspe op.
 Aufhauen, -hieb, -gehauen, hugge op.
 Aufhäufeln, opstable i smaae Hobe.
 Aufhäufen, opdyngge.
 Aufhe, Aufhin, St. opad.
 Aufheben, -hob, -gehoben, løfte op, glemme, arrestere, ophæve. Er hebt es vom Boden auf. Der Brief ward sorgfältig aufgehoben. Der Flüchtling ward aufgehoben. Die Mahlsteuer ist aufgehoben worden. Dies Exempel hebt sich auf, gaaer op. Er hob die Belagerung auf. Aufgeschoben ist nicht aufgehoben.
 Aufheben, n. Berømmelse. Man macht viel Aufhebens von ihm.
 Aufheberle, n. den fra Træerne drøppede Harpir.
 Aufhefteln, hægte op.
 Aufheften, heste op, indbilde. Er hat ihm viel dummes Zeug aufgeheftet.

Aufheitern, opklare, opmuntre.
 Aufhelfen, -halt, -geholfen, hjæ've op. Man muß dem Arbeitsamen aufhelfen.
 Aufhellen, opløse (sich), blive lys. Sein Verstand hellt sich auf. Durch die Kritik hellt sich die Geschichte auf.
 Aufhellung, f. Opflaring.
 Aufhängen, hænge op.
 Aufherrschen, tale pludselig i en lydende Tone.
 Aufhegen, jage op.
 Aufheucheln (sich), trænge sig ind ved at hyle og smuge.
 Aufheulen, begynde at hyle.
 Aufbissen, trække op.
 Aufbocken, tage paa Ryggen.
 Aufhöhen, fremhæve ved lysere Farve.
 Aufhorden, lütte til.
 Aufhören, høre paa, ophøre. Er hört auf ihn. Sie hat aufgehört zu arbeiten.
 Aufhub, m. Oploftelse, det tykke Rjed paa Laaret.
 Aufhücheln, opdyngge.
 Aufhülfe, f. Ophjælp.
 Aufhusten, hoste høit, vække op ved Hoste. Er hat uns aufgehustet.
 Aufjagen, jage op.
 Aufjauchzen, begynde at juble.
 Aufkappen, sætte Bedækning paa.
 Aufkaufen, tygge særdigt.
 Aufkauf, m. Opkjøb.
 Aufkaufen, opkjøbe.
 Aufkugeln, sætte op i Regler.
 Aufkeimen, spire op.
 Aufketten, løse Rjæden.
 Aufklaffen, staae fra hinanden, ikke slutte, gabe.
 Aufklästern, sætte i Farve. Das Holz wird aufgeklästert.
 Aufklappen, slaae op. Mit aufgeklaptem Munde.
 Aufklären, opklare, oplyse. Ein aufgeklärtes Volk.

Aufklärerei, f. falsk Oplysning.
 Aufklärung, pl. -en, f. Oplysning.
 Aufklauben, oppille, moisommelige opsege.
 Aufkleben, kline til.
 Aufklopfen, banke paa eller op.
 Aufknöpfen, knappe op.
 Aufknüpfen, knytte op, hænge op.
 Aufkochen, opkoge, koge om igjen.
 Aufkommen, -kam, -gekommen, komme op. Die Pflanzen kommen auf. Es kommt eine Mode auf.
 Aufkömmling, pl. -e, m. Parvenu.
 Aufkönnen, -kann, -konnte, -gekonnt, kunne komme op. Ich kann nicht vom Boden auf.
 Aufkreischen, skrige høit.
 Aufkriechen, -kroch, -gekrochen, krybe op.
 Aufkriegen, faae op. Ich kann die Thür nicht aufkriegen. Der Schüler hat viel aufgekriegt.
 Aufkrüppeln (sich), reise sig moisommelig.
 Aufkünden, aukündigen, siige op. Ihm ward der Dienst aufgekündigt.
 Aufkunft, f. Opkomst, Helbredelse.
 Aufladen, -lud, -geladen, paalæsse. Er lud mir eine Last auf.
 Auflage, pl. -n, f. Paalæg, Skat, Opdrag. Auflage auf gebrannte Wäasser. Die dritte Auflage eines Buches.
 Auflangen, række iveiret.
 Auflappern (sich), opsummeres i Smaating. Die Schuld hat sich aufgelappert.
 Auflassen, -ließ, -gelassen, lade oppe. Er hat die Thür hinter sich aufgelassen.
 Aufsaßbrief, pl. -e, m. Afskrædelses-Document.
 Aufsaßgeld, pl. -er, n. Tilskrædelsespenge.
 Auflauern, oplure. Er lauerte ihm auf.

Auflauf, pl. -läufe, m. Opløb, Beleb. Der Auflauf einer Summe. Die Aufläufe in der Stadt.
 Auflaufen, -ließ, -gelaufen, løbe op, opløbe.
 Aufläuten, ringe op.
 Aufleben, leve op. Er lebte wieder auf. Sie war recht aufgelebt.
 Auflegen, lægge paa, oplægge, blive fed. Er hat sich aufgelegt. Er legte seine Hand auf mich. Das Buch ist neu aufgelegt.
 Auflehnen (sich), støtte sig til, reise sig op. Die Unterthanen haben sich wider ihn aufgelehnt.
 Aufleinen, hænge paa Linen.
 Auflesen, -las, -gelesen, opsamle. Er liest die Früchte auf.
 Aufleute, pl. Huusmænd, Gaardbundersaatte.
 Aufliegen, -lag, -gelesen, paaligge. Die Pflicht liegt mir auf. Er lag sich auf, laae sig saar, om.
 Auflöbern, lue op.
 Auflöffeln, spise op med Skæ.
 Auflösbar, adj. opløselig.
 Auflösen, opløse. Er hat seine Aufgabe aufgelöst. Es löste sich in Dunst auf.
 Auflösligh, adj. opløselig.
 Auflösung, pl. -en, f. Opløsning.
 Auflüften, løfte op.
 Auflümmeln (sich), læne sig plumpt.
 Auflüpfen, løfte op.
 Aufmachen, aabne, (sich) brøde op. Mache die Thüre auf. Er machte sich auf den Weg.
 Aufmähren, St. fryde, baatale.
 Aufmanageln, rulle igjen (Bast).
 Aufmarsch, pl. -märsche, m. Opmarsch.
 Aufmaaf, pl. -e, n. Overmaal.
 Aufmauern, opmure.
 Aufmengen, blande.
 Aufmengsel, n. Blanding.

Aufmerken, give Agt, anmærke. Er merkte hoch auf.

Aufmerksam, opmærksom.

Aufmessen, -maß, -gemessen, maale til.

Aufmummen, opsløre.

Aufmuntern, opmuntre.

Aufmüssen, -muß, -mußte, -gemußt, maae op. Ich muß wieder auf.

Aufmugen, paadutte, tilregne.

Aufnahme, f. Modtagelse, Optagelse, forbedring, Opkomst. Meine Aufnahme. Die Aufnahme einer Summe.

Die Aufnahme der Gewerbe.

Aufnasen, aabne, binde paa Ermet.

Aufnehmen, -nahm, -genommen, tage op, optage, tegne, male. Er nahm mich auf. Er nahm Geld auf.

Er nahm die Gegend auf. Er nahm das Feld auf.

Aufnöthigen, paanøde.

Aufopfern, opofre.

Aufpappen, flistre op.

Aufpassen, passe op.

Aufpatschen, slaae op.

Aufpaufen, banke op.

Aufpauschen, blæse op.

Aufpelzen, slaae.

Aufpfählen, sætte paa Stænger.

Aufpinseln, male op.

Aufplagen, v. n. springe op.

Aufplägen, v. a. sprengen op.

Aufprogen, lægge paa Kanonvognen.

Aufpug, m. Pynt, Afpuddning.

Aufpugen, udstaffere.

Aufquellen, -quoll, -gequollen, vælde op, soulme op.

Aufquerlen, røre op.

Aufträdeln, vifle paa Hjul.

Auftraffen, tage hurtig op, (sich) springe op. Er rafft sich vom Boden auf. Er rafft sein Bündel auf.

Aufranken (sich), snoe sig op.

Aufränzeln, tage Randselen op.

Aufrappeln, ryste op.

Aufraßeln, aabne sig raslende.

Aufrauchen, oprygge.

Aufrauhlen, gjøre fruset, borste.

Aufräumen, rydde bort, gjøre ryddelig. Der Feind hat hier gut aufgeräumt.

Aufrechen, spade op.

Aufrechnen, opregne.

Aufrecht, adv. opreist. Er hielt die Gesetze aufrecht (i Kraft).

Aufrechthaltung, f. Vedligeholdelse.

Aufregen, opmuntre, oprøre.

Aufreiben, -rieb, -gerieben, oprive, opguide, tilintetgjøre. Das Regiment ward aufgerieben.

Aufreihen, trække paa Traad.

Aufreißen, -riß, -gerissen, rive op, tegne i Omrids. Er riß schnell das Fenster auf.

Aufreizen, optirre.

Aufrichten, oprette, (sich) reise sig. Er richtete sich wieder auf. Er richtet den Muth auf.

Aufrichtig, opriktig, ægte.

Aufriegeln, lukke op.

Aufringeln, vifle op.

Aufringen (sich), -rang, -gerungen, arbeide sig op.

Aufriß pl. -sse, m. Grundriß, Construction.

Aufrocken, vifle op.

Aufröhren, aabne eller rense Rør.

Aufrösten, stege igjen.

Aufrücken, oprykke, forekaste. Er rückte in ein höhere Classe auf.

Aufrudeln, jage op.

Aufruf, m. Opfordring. Der Aufruf an das Volk.

Aufrufen, -rief, -gerufen, raabe op.

Aufruhr, m. Oprør.

Aufrühren, røre op.

Aufrührer, m. Oprører.

Aufrührerisch, aufrührisch, oprørsk.

Aufrumpeln, støde op.

Aufrüßeln, ryste op, sløre raslende op.

Aufrüsten, slaae op, bygge op.

Aufstäbeln, slaae paa med Sabeln.

Auffacken, læsse paa. Er hatte zu viel aufgesackt.
 Aufsagen, fremsige, opsig. Die Magd sagte uns auf.
 Aufsatz pl. -sätze, m. Paasættelse, Afhandling.
 Aufsätzig, opsætlig.
 Aufsaugen, suge op.
 Aufsäugen, opamme.
 Aufschaben, skrabe paa.
 Aufschäkern, opvække ved Spøg.
 Aufschanzen, opreise.
 Aufschauern, fare gysende op.
 Aufschauen, skue op.
 Aufschaukeln, stusse op.
 Aufschäumen, skumme op.
 Aufschellen, ringe op.
 Aufscheuchen, jage op, opskræmme.
 Aufschichten, opstable.
 Aufschiebbar, opsættelig.
 Aufschieben, -schob, -geschoben, skyde eller trykke op, opsætte, forhale. Aufgeschoben ist nicht aufgehoben.
 Aufschießen, -schoss, -geschossen, aabne ved Skud, vore op, fare op.
 Aufschippen, faste op, dyngge op.
 Aufschirren, sadle op.
 Aufschlag pl. -schläge, m. Opslag, Stigen i Priis, Paalæg.
 Aufschlagen, -schlug, -geschlagen, slaae op, slaae fast paa, smække op, opslaae. Sie schlägt das Fenster auf. Er schlug seine Wohnung auf. Sie schlugen ein Gelächter auf. Er hat das Buch aufgeschlagen.
 Aufschlagewasser, n. Vand, som falder paa Hjulene og driver dem.
 Aufschleifen, -schliff, -geschliffen, slibe paa eller ind.
 Aufschließen, -schloß, -geschlossen, lukke op, aabne. Er schloß mir sein Herz auf.
 Aufschlingen, -schlang, -geschlungen, lønngge op, opsluge.

Aufschlizen, opsplitte, opskære.
 Aufschluchzen, hulke høit.
 Aufschluß pl. -schlüsse, m. Opklufning, Oplysning. Er gab mir Aufschluß darüber.
 Aufschmausen, opspise, fortære.
 Aufschmeicheln, smigre paa.
 Aufschmelzen, smelte paa, smeltes op.
 Aufschmieden, smede paa, opsmede.
 Aufschmieren, smøre paa, opsmøre.
 Aufschmoren, stege paany.
 Aufschmücken, opsmykke.
 Aufschnäbeln, pikke op, kysse op.
 Aufschnallen, spænde fast paa.
 Aufschnappen, snappe op, gribe.
 Aufschnapsen, drikke op.
 Aufschneiden, -schnitt, geschnitten, skære op, opskære, prale.
 Aufschneider, m. Praler, Bindmager.
 Aufschneidererei pl. -en, Praleri.
 Aufschneiderisch, pralerisk.
 Aufschneiteln, flippe.
 Aufschnellen, vippe op, drive i Veiret.
 Aufschneiegeln, udmaale.
 Aufschnitt pl. -e, m. Snit, Guldets Afdrivning.
 Aufschnitzen, flippe op.
 Aufschnüffeln, snuse op, udfinde.
 Aufschnüren, opsnøre, løsne.
 Aufschobern, sætte i Stak.
 Aufschossen, skyde i Veiret.
 Aufschößling pl. -e, m. hurtig opvoksen Plante, et ungt oplobet Menneske.
 Aufschrauben, skrue op.
 Aufschrecken, skræmme op, fare for: skrækket i Veiret.
 Aufschrei, m. Angestraab.
 Aufschreiben, -schrieb, -geschrieben, skrive op.
 Aufschreien, -schrie, -geschrien, skrigge overlydt, vække ved Skrig.
 Aufschrift pl. -en, f. Opskrift, Paaskrift.
 Aufschroten, male grovt, læsse paa.
 Aufschrunten, springe op.

Auffchub, m. Opsættelse.
 Auffchultern, tage paa Skuldren.
 Auffchüren, rage op i Ilden.
 Auffchürzel pl. -n, n. Baand til Op-
 skjørtning.
 Auffchürzen, opskjorte, opklitre.
 Auffchuß pl. -üsse, m. Opstud.
 Auffchüßeln, komme i Skaalen, sætte
 Retterne paa Bordet, beværte.
 Auffchütteln, ryste op, opdæmme.
 Auffchütten, dnyge op, ose paa.
 Auffchüttern, fare med Gysen op.
 Auffchützen, sluse op, opdæmme.
 Auffchwämmen, drive op som en
 Svamp.
 Auffchwänzen, opbinde Halen.
 Auffchwärzen, sværte paany.
 Auffchwagen, snakke paa, paanode.
 Er schwagte ihm seine Waare
 auf.
 Auffschweifen, opstudse, anglifere.
 Auffschwellen, svulme op, hovne, udvi-
 de. Das Gesicht schwoll auf.
 Auffschwemmen, opskylle.
 Auffschwingen, -schwung, -geschwun-
 gen, svinge iveiret.
 Auffschwung, m. Opsving.
 Aufsehen, -sah, -gesehen, see op,
 iagttage.
 Aufsehen, n. Opadseen, Opsigt. Er
 macht Aufsehen in der Welt.
 Sie erregt Aufsehen.
 Aufseher, m. Opsynsmand.
 Aufsehn (sich), længe efter at staae
 op.
 Aufseihen, sile paa.
 Aufsenden, -sandte, -gesandt, sende
 op.
 Aufseugen, brænde paa.
 Aufsetzen, sætte op eller paa, opsætte.
 Sie setzten sich gegen ihn auf.
 Er setzte eine Schrift auf. Sie
 setzte ihren Kopf auf, (var egen-
 sindig).
 Aufseztunde pl. n. f. Middagshvile
 hos Bjergfolk.

Auffeyn, -war, -gewesen, være oppe,
 befinde sig. Er ist wohl auf.
 Aussicht, f. Opsyn.
 Aufsieden, -sott, -gesotten, koge op.
 Aufsielen, vælte op, rulle op.
 Aufintern, tørres op.
 Aufsig, m. Opsiddende.
 Aufsitzen, -saß, -gesehen, sidde paa
 eller oppe. Er hat eine ganze Nacht
 aufgesehen. Die Reiter sind auf-
 gesehen.
 Aufsiggeld pl. -er, n. Foræring til Be-
 rideren.
 Aufsollen, skulle op.
 Aufsöllern, sætte paa Altanen.
 Aufspähen, opsnuse.
 Aufspalten, fløve op, aabne.
 Aufspängen, fæste paa.
 Aufspannen, spænde paa, opspænde,
 spidse Dren.
 Aufsparen, spare.
 Aufspeichern, opdyngge i Laden.
 Aufspeilern, spænde paa tynde Stave.
 Aufspellen, aabne.
 Aufsperrern, aabne vidt, opspile.
 Aufspielen, spille op.
 Aufspießen, spidde paa.
 Aufspindeln, bringe paa Teen.
 Aufspinnen, -spann, -gesponnen,
 spinde færdig.
 Aufspitzen, spidse Drene.
 Aufspießen, -spliß, -gesplissen, flø-
 ve færdig.
 Aufsplittern, aabne saa Splinterne
 fløve omkring, splintres op.
 Aufspreizen, (aufspreiten), udsprede,
 aabne.
 Aufsprengen, aabne med Magt, op-
 jage.
 Aufsprießen, -sproß, -gesprossen,
 (aufsprossen), spire frem. Die
 Pflanze sprießt auf.
 Aufspringen, -sprang, -gesprungen,
 springe op, aabne sig pludselig, spræk-
 ke.
 Aufsprudeln, vælde op, fare op.

Auffsprühen, flyve op i Gnister.
 Aufspüren, opspore, udfinde.
 Aufstallen, sætte i Stalden.
 Aufstampfen, stampe paa, stampe færdig, træde haardt frem.
 Aufstand pl. -stände, m. Opstand.
 Aufstänkern, udsponere.
 Aufstarren, see stivt iveiret, staae stivt iveiret.
 Aufstauben, v. n. stige op som Støv.
 Aufstäuben, v. a. støve op.
 Aufstauchen, støde paa.
 Aufstaunen, see med Forbauselse iveiret.
 Aufstechen, -stach, -gestochen, stikke op, opstikke.
 Aufstecken, sætte op eller paa. Stecke mir das Haar auf.
 Aufstecknadel pl. -n, f. stor Naal.
 Aufstehen, -stand, -gestanden, staae aaben, staae op eller paa, reise sig. Die Thüre hat aufgestanden. Wir sind schon aufgestanden. Das Volk steht gegen den König auf.
 Aufsteifen, boie stivt op, hæve ved Stivelse.
 Aufsteigen, -stieg, -gestiegen, opstaae, stige op paa. Ich bin aufs Pferd gestiegen. Zweifel stiegen in mir auf. Die aufsteigende Mutter (Modersyge).
 Aufsteigung, f. Opstigen.
 Aufstellen, opstille, ordne, fremstille. Er stellte eine Behauptung auf. Es wurden Zeugen aufgestellt.
 Aufstellung pl. -en, f. Opstilling.
 Aufstemmen, sætte fast til.
 Aufstieben, -stob, -gestoben, stige op som Støv.
 Aufstieg pl. -e, m. Trappetrin.
 Aufstieren, see med stivt Blik iveiret.
 Aufstöbern, støve op.
 Aufstöhnen, reise sig stennende.
 Aufstoppen, samle eller finde noget sammelig.
 Aufstören, jage op.

Aufstoßen, -stieß, -gestoßen, støde op, støde paa. Er stieß die Thüre auf. Ich stieß auf ihn. Der Wein stößt auf, (bliver sur). Die Speise stößt mir auf.
 Aufsträuben (sich), reise sig.
 Aufstreben, stræbe op.
 Aufstreifen, smoge op, opridsse.
 Aufstreuen, strøe paa.
 Aufstrich pl. -e, Buestroget opad.
 Aufstülpen, slaae Hatteskjæggen op, staae opad. Eine aufgestülpte Nase.
 Aufstürmen, storme løs paa, stige raast iveiret, aabne raast, jage op.
 Aufstürzen, styrte paa, sætte hurtig paa, falde hurtig paa.
 Aufstutzen, oppudse, forskjonne.
 Aufstügen, sætte til.
 Aufsuchen, opsøge.
 Aufsummen (sich), blive til en stor Sum.
 Aufstafeln, sætte paa Taffel.
 Aufstagen, opsætte til den næste Dag.
 Aufstakeln, optakle.
 Aufstassen, opdyngse.
 Aufstauchen, dukke op.
 Aufstaumeln, bevæge sig vaklende opad.
 Aufthauen, toe op, optoe, opløse sig. Die Erde thaut auf. Die Sonne thaut die Erde auf.
 Aufthun, -that, -gethan, tage Hul paa, aabne. Die Thüre thut sich auf. Er that seinen Mund nicht auf.
 Aufthürmen, taarne op.
 Auftrischen, sætte paa Bordet.
 Auftrag pl. -träge, m. Erinde, Commission.
 Auftragen, -trug, -getragen, bære op, overdrage.
 Auftreiben, -trieb, -getrieben, drive op, opdrive. Das Schiff trieb auf den Grund. Er trieb Geld auf.
 Auftrennen, sprætte op.
 Auftreten, -trat, -getreten, træde op,

fremtræde. Der Schauspieler tritt auf.
 Austrift pl. -en, f. Veien til et Dige.
 Austristen, austristenen, opslaae Stil-
 ladser eller Boder.
 Austritt pl. -e, m. Optræden, Optrin,
 Scene.
 Austrocknen, optorre, optorres.
 Austrumpfen, slaae paa Bordet, iret-
 tesætte, trodse.
 Austunken, slukke op.
 Aufwachen, opvagne.
 Aufwachsen, -wuchs, -gewachsen,
 opvøxe.
 Aufwägen, v. a. opveie.
 Aufwallen, v. n. fuge op, bruse op,
 belge op.
 Aufwällen, (aufwellen), v. a. fuge
 lidt.
 Aufwallung pl. -en, f. Opbrusning.
 Aufwälzen, vælte paa. Er wälzt
 mir eine Arbeit auf.
 Aufwand, m. Omkostning. Er macht
 großen Aufwand.
 Aufwärmen, opvarme.
 Aufwarten, opvarte. Er wartete
 mir auf. Darf ich Ihnen mit
 Thee aufwarten.
 Aufwärter, m. Opvarter.
 Aufwartung pl. -en, f. Opvartning.
 Er machte ihm die Aufwartung.
 Aufwärts, adv. opad.
 Aufwaschen -wusch, -gewaschen,
 vaske op.
 Aufwäscherin pl. -nen, Rjoffenpige.
 Aufwasser, n. Vand paa Isen.
 Aufwechsel, m. Agio.
 Aufwechseln, indvexle for at bringe
 ud af Circulation.
 Aufwecken, opvække. Ein aufgeweck-
 ter Kopf.
 Aufweichen, opløde, oplødes.
 Aufweisen, ophaspe.
 Aufweisen, -wies, -gewiesen, frem-
 vise.

Aufwenden, -wandte, -gewandt,
 anvende, koste paa. Er wandte viel
 auf Bücher.
 Aufwerfen, -warf, -geworfen, opka-
 ste. Aufgeworfene, (store) Lippen.
 Er wirft eine Frage auf.
 Aufwischen, vøre op, beværte rigelig,
 (sich) udmeie sig. Unser Wirth
 hat recht aufgewischt. Er hat sich
 heute recht aufgewischt.
 Aufwickeln, vikle op, løse Svobet af.
 Aufwiegeln, forlede til Oprør, ophidse.
 Er wiegelte das Volk gegen den
 König auf.
 Aufwiegen, -wog, -gewogen, v. n.
 veie op.
 Aufwinden, -wand, -gewunden, vin-
 de op, snøe iveiret.
 Aufwirbeln, hvirvle op, dreie op.
 Aufwirken, opstære, opløse, vøre op.
 Aufwirren, opvikle, opløse.
 Aufwischen, opviske.
 Aufwittern, lugte op.
 Aufwogen, belge op.
 Aufwolken, v. a. samle i Skyer.
 Aufwölken (sich) optaarne i Skyer.
 Aufwollen, -will, -wollte, -gewollt,
 ville op.
 Aufwuchten, løfte op.
 Aufwühlen, oprode, aabne.
 Aufwuhnen, hugge op.
 Aufwurf pl. -würfe, m. det Opkaste-
 de.
 Aufzählen, optælle.
 Aufzäumen, lægge Tømme paa.
 Aufzechen, drikke op.
 Aufzehren, fortære.
 Aufzeichnen, optegne.
 Aufzeigen, paavise.
 Aufziehen, -zog, -gezogen, trække op,
 opdrage, have til Nar, drage op. Er
 zog die Uhr auf. Er zog ihn
 zum Manne auf. Er zog ihn mit
 seinen Thorheiten auf. Wolken
 ziehen auf. Die Wache ist aufge-
 zogen.

Aufzieherei pl. -en, f. Drilleri.
 Aufzug pl. züge, m. Optækken, Rending, Optog, Aft. Fünfter Aufzug, dritter Austritt.
 Aufzvängen, aabne ved Tryk.
 Aufzwingen, -zwang, -gezwungen, paanede.
 Augapfel pl. -äpfel, m. Diesteen.
 Auge pl. -n, n. Die, Spire til et Blad.
 Augeln, oculere.
 Augen, glane.
 Augenblende pl. -n, f. Skyflap.
 Augenblick pl. -e, m. Dieblif.
 Augenblicklich, diebliffelig.
 Augenblitz pl. -e, m, et hurtigt og skarpt Blif.
 Augenblödighed, f. Rortsynethed.
 Augenbraune pl. -n, f. Dienbryn.
 Augendiener, m. Dienstkalk.
 Augenfintel, m. Diet's Kildren.
 Augenkrimmen, n. Dienstiffen.
 Augenlied, (-lid,) pl. -er, n. Dielaag.
 Augenmerk, n. Diemærke, Diemed.
 Augenschein, m. Diesyn.
 Augenscheinlich, diensynlig.
 Augensperre, f. Dienframpe.
 Augenspiel, n. Vink med Dinene.
 Augentrost, m. Plante; Vand, som opfrisker Diet.
 Augenweide, f. Dienstlyst.
 Augenwimper pl. -n, f. Dienhaar.
 Augenzeuge pl. -n, m. Dienvidne.
 Auglicht, äugig, med eller lig Dine.
 Auglein, Augelchen, n. lille Die.
 Augler, m. Glaner.
 August, m. Augustmaaned.
 Augustschein, m. Nymaane i August.
 Aul, f. Hal, Forsamlingsfal.
 Aurikel pl. -n, f. Aurikel.
 Aus, af, fra, ud fra, forbi. Aus der Stadt. Ich weiß aus Erfahrung. Es ist aus Holz. Er verfolgt ihn aus Rachsucht. Die Rede ist aus (til Ende). Von hier aus. Von Grund aus. Jahr aus, Jahr ein, (alle Aar). Es ist

aus mit ihm. Er kann weder ein noch aus.
 Ausackern, pløie ud.
 Ausalbeln, vandslægte. Die Bienen albeln aus.
 Ausantworten, overlevere.
 Ausarbeiten, udarbejde, arbejde til Ende.
 Ausarten, vandslægte.
 Ausathmen, udaande.
 Ausbacken, bage færdig.
 Ausbaden, bade tilgavn eller til Ende, bøde for. Er hat die Versehen des Andern ausbaden müssen.
 Ausbaggern, opmuddre.
 Ausbähen, udlufte.
 Ausbalgen (ausbälgen), astrække Huden, udskjælde.
 Ausbannen, banlyse. Den Teufel ausbannen.
 Ausbau pl. -e, m. Forspring i en Bygning, Fuldbendelse af en Bygning.
 Ausbauchen, -bäuchen, udrunde.
 Ausbauen, bygge færdigt, ophøre at bygge.
 Ausbechern, tomme et Bæger, ophøre at drikke.
 Ausbedingen, -bedang, -bedungen (sich), forbeholde sig.
 Ausbeichten, bekjende, friste.
 Ausbeissen, -biß, -gebissen, bide ud.
 Ausbersten, -barst, -geborsten, bryde ud, briste ud.
 Ausbessern, udbedre.
 Ausbeugen, boie ud.
 Ausbeulen, udbanke.
 Ausbeute, f. Udbytte.
 Ausbeuteln, ryste af Posen, blotte for Penge.
 Ausbeuten, udtonne, benytte. Die Grube ward ausgebeutet.
 Ausbiegen, -bog, -gebogen, boie ud, vige ud.
 Ausbieten, -bot, -geboden, salbyde offentlig, overbyde.

Ausbilden, uddanne.
 Ausbinden, -band, -gebunden, binde løs.
 Ausbitten, -bat, -gebeten, udbede.
 Ausblasen, -blies, -geblasen, blæse ud, udblæse. Er blies ihm das Lebenslicht aus.
 Ausblattern, overstaae Bornefopperne.
 Ausblättern, blade til Ende, ophøre at blade.
 Ausblauen, trække den blaae Farve ud.
 Ausbläuen, udprygge.
 Ausbleiben, -blieb, -geblieben, blive ude, udeblive, mangle. Die Zeitungen sind ausgeblieben.
 Ausbleichen, blege færdig, blive ganske bleg.
 Ausblick pl. -e, udsigt.
 Ausblühen, afblomstre.
 Ausbluten, afbløde.
 Ausböden, forsyne et Fad med Bund.
 Ausbohlen, forsyne med Planke.
 Ausbohren, udbore, ophøre at bore.
 Ausborgen, udlåne.
 Ausbraten, -briet, -gebraten, stege behørig, bringe ud ved Stegning.
 Ausbrauchen, bruge tilgavn.
 Ausbrauen, brygge tilgavn, ophøre at brygge.
 Ausbrausen, udbruse.
 Ausbrechen, brach, -gebrochen, brække ud, udbryde. Die Zähne brechen aus. Die Zähne werden ausgebrochen. Eine Empörung brach aus. Sie brechen in ein Gelächter aus.
 Ausbreiten, udbrede (sich), omtale vidtløftig. Die Nachricht ward ausgebreitet. Er breitete sich über eine Sache aus.
 Ausbrennen, -brannte, -gebrannt, udbrænde, brænde til Ende.
 Ausbringen, -brachte, -gebracht, bringe ud, udbringe. Sie brachten

seine Gesundheit aus. (de draf hans Skaal).
 Ausbruch pl. -brüche, m. Udbrud, Fremkomst. Der Ausbruch des Mißveranügens. Tokaier Ausbruch, Viin fra Tokai, som drypper af de modneste Bær.
 Ausbrühen, udsfolde.
 Ausbrüten, udruge, udfække.
 Ausbügeln, stryge færdig.
 Ausbund, m. Monster, Afskum. Ein Ausbund von Schönheit. Ein Ausbund von Lasterhaftigkeit.
 Ausbündig, fortrinlig, ualmindelig.
 Ausbürger, m. Fremmed.
 Ausbürsten, udbørste.
 Ausbüßen, bøde til Ende, udbedre.
 Ausbutteln, udfradse.
 Aushch, Aushchli, St. Holade.
 Ausdampfen, uddampe. Die Pfeife hat ausgedampft.
 Ausdämpfen, uddrive i Damp.
 Ausdauer, f. Vedholdenhed.
 Ausdauern, taale, udholde.
 Ausdehnbar, adj. som lader sig udstrække, expansiv.
 Ausdehnen, udstrække.
 Ausdeichen, affondre ved Dæmning, blive fattig.
 Ausdenken, -dachte, -gedacht, udtænke.
 Ausdeuten, tolke, forklare.
 Ausdichten, opdigte.
 Ausdichten, gjøre fuldkommen tørt.
 Ausdielen, forsyne inden med Planke.
 Ausdienen, tjene ud, være uduelig til Tjeneste. Ein ausgedienter Soldat.
 Ausdocken, afviśle.
 Ausdonnern, ophøre at tordne, udtale tordnende.
 Ausdorren, v. n. blive fuldkommen tørt.
 Ausdörren, v. a. tørre fuldkommen.
 Ausdrechseln, udhule ved Dreining, ophøre at dreie.

Ausdrehen, dreie ud.

Ausdrehfeln, ausdrehfen, udtage Traadene.

Ausdreschen, -drosch, -gedroschen, tærste ud, ophøre at tærste. Er drischt leeres Stroh. Sie haben schon ausgedroschen.

Ausdriesen, ausdrieseln, tage Traadene ud.

Ausdruck pl. -drücke, m. Udtryk.

Ausdrücken, trykke fuldkommen.

Ausdrücken, udtrykke, udpresse. Er drückt sich gut aus.

Ausdrucksleer, adj. uden Udtryk.

Ausdrücklich, udtrykkelig.

Ausdrucksvoll, udtryksfuld.

Ausdrusch, m. Udtærskning, det Udtærskede.

Ausduften, stige op i Duft.

Ausdüften, uddufte.

Ausdulden, taale til Ende, udholde standhaftig. Dulde nur aus, mein Herz, noch Härteres hast du erduldet.

Ausdunsten, stige op som Dunst.

Ausdünsten, uddünste.

Ausecken, fante.

Auseggen, harve ud.

Auseinander, adj. fra hinanden.

Auseinandersetzen, udvifle, forklare.

Auseisen, ise ud.

Ausendig, ausends, varende til Ende.

Auserkoren, udvalgt.

Auserlesen, -erlas, -erlesen, (auserkiesen, auserküren), udsege. Eine auserlesene Mannschaft.

Ausersehen, -ersah, -ersehen, udsee, udvælge. Er hat ihn dazu ausersehen.

Ausfädeln, udplukke Traad, slippe Traad.

Ausfahren, -fuhr, -gefahren, opkjøre, udfjøre, fjøre ud, fare ud, fare til Ende. Die Wege sind ausgefahren. Der Rutscher fährt den Herrn aus. Ich bin ausgefahren.

Ausfahrt pl. -en, m. Udfjoren, Udfjorsel, Tour. Er macht eine Ausfahrt.

Ausfall pl. -fälle, m. Udfald. Sie machten einen Ausfall. Der Ausfall war schlecht.

Ausfallen, -fiel, -gefallen, falde ud, gjøre Udfald. Es fiel übel aus. Er fiel sich das Auge aus. Die Haare fallen ihm aus.

Ausfaulen, raadne inden.

Ausfechten, -focht, -gefochten, udsægte, sægte til Ende. Sie können dies mit einander ausfechten, (afgjøre).

Ausfegen, udseie.

Ausfeilen, udfile, bringe til Fuldkommenhed.

Ausfenstern, udfjelde.

Ausfertigen, udfærdige.

Ausfeuern, varme tilgavn, ophøre at fyre.

Ausfiedern, udstoppe med Fjær.

Ausfilzen, besætte med Filt, udfjelde.

Ausfindbar, adj. hvad der kan findes.

Ausfinden, -fand, -gefunden, udfinde.

Ausfindig, (ausfündig) machen, udfinde.

Ausfischen, udfiske, ophøre at fiske.

Ausflattern, slagre ud.

Ausflechten, -flocht, -geflochten, udslette, (sich) slippe løs.

Ausfliegen, -flog, -geflogen, flyve ud.

Ausfließen, -floß, -geflossen, flyde ud.

Ausflucht pl. -flüchte, f. Udsflugt. Er macht Ausflüchte.

Ausflug pl. -flüge, Udsflyven, fort Reise. Er machte einen Ausflug.

Ausfluß pl. -flüsse, m. Udslyden, Munding.

Ausfodern, (ausfordern), udfordre.

Ausfördern, skaffe frem.

Ausforschen, udforske.

Ausfragen, udspørge, udfritte.

Ausfragerei, f. Udfrittelse.

Ausfreissen, -fras, -gefressen, æde ud eller bort.

Ausfrieren, -fror, -gefroren.

Ausfühlen, udforske ved at føle.

Ausfuhr, f. Udsærl.

Ausführbar, adj. som lader sig udføre.

Ausführen, udføre, føre ud, bringe til Ende. Er führt mich aus. Er führt die Sache aus.

Ausführlich, udførlig.

Ausfüllen, udfylde, hælde ud.

Ausfüttern, forsyne med Foder.

Ausfüttern, fodre tilgavns.

Ausgabe, pl. -n, f. Udgift.

Ausgähren, -gohr, -gegohren, udgjære.

Ausgang pl. -gänge, m. Udgang, Udsald.

Ausgäten, (ausjäten). udluge.

Ausgatteren, udforske.

Ausgeben, -gab, -gegeben, udgive, (sich) udgive sig, blotte sig. Er gibt Geld aus. Er gab sich für einen König aus. Er hat sich ganz ausgegeben.

Ausgeber, m. Husholder.

Ausgeberin pl. -nen, f. Husholderke.

Ausgeburst pl. -en, f. Foster.

Ausgehen, -ging, -gegangen, gaac ud, udgaac, slippe, endes. Er ist ausgegangen. Er ging leer aus, (sik Intet). Er ging darauf aus. Die Bhumen gingen ihm aus. Die Waare geht aus, (begynder at mangle). Das Feuer ging aus, (sluktede). Er ging den Garten aus. Er ging sich die Schuhe aus. Seine Vorwürfe gingen über mich aus.

Ausgeizen, borttage Ranke.

Ausgemacht, afgjort. Ein ausgemachter Dieb.

Ausgelassen, overgivet.

Ausgenommen, undtagen.

Ausgiebig, indbringende.

Ausgießen, -goss, -gegossen, udgnde, aabne, slukke ved Gyden. Er goss sein Herz vor mir aus.

Ausgleichen, -glich, -gealichen, jævn, bilægge, (sich) forliges. Der Streit ward ausgeglichen.

Ausgleiten, -glitt, -geglitten, (ausglitschen), glide ud.

Ausglühen, udgløde, ophøre at gløde.

Ausgraben, -grub, -gegraben, udgrave.

Ausgräten, udtage Fiskebeen.

Ausgreifen, -griff, -gegriffen, gribe midt ud, slide ved Griben, stride langt ud. Die Pferde griffen aus.

Ausgrübeln, udgrunde.

Ausgucken, kige ud, kige sig soag. Er hat sich fast die Augen ausgeguckt.

Ausgüren, forgrene sig i Bjergværferne.

Ausguß pl. -güsse, m. Udsøning, Fuldstobning.

Aushaben, have til Ende. Er hat das Buch aus.

Aushacken, udhakke.

Aushalftern, tage Grimen fra.

Aushalten, -hielt, -gehalten, udholde, holde ud. Er hielt es nicht lange aus.

Aushändigen, overlevere.

Aushangebogen, m. Proveark.

Aushängen, -hing, -gehangen, v. n. hænge ud.

Aushängen, v. a. udhænge.

Ausharren, holde ud.

Aushauchen, udruste.

Aushauen, -hieb, -gehauen, udhugge. Ein ausgehauener Wald.

Ausheben, -hob, -gehoben, løfte ud, udhæve. Es wurden Rekruten ausgehoben.

Aushecken, udflette. Sie heckten den Anschlag aus.

Ausheilen, læge fuldkommen.

Ausheimisch, udenlandsk.

Ausheitern, opklare.
 Aushelfen, -half, -geholfen, hjælpe ud.
 Er wird mir schon damit aushelfen.
 Ausherrschen, ophøre at herse.
 Aushöhlen, udhule.
 Aushöhlen, forhaane.
 Aushöfen, (aushöfern), udhofre.
 Ausholen, hente ud, udfritte, udstrække. Der Redner holte weit aus, (var vidtloftig).
 Aushorchen, lytte fra, udforske.
 Aushören, høre til Ende.
 Aushub, m. Refruterung.
 Aushülfe, f. Udhjælp.
 Aushülfsen, afbælg.
 Aushungern, udhungre.
 Aushunzen, udfjælde.
 Aushusten, hoste ud.
 Ausjagen, jage ud.
 Ausjäten, (ausgäten), udluge.
 Auskabeln, bortspille, udspille.
 Auskalten, blive gennemfald.
 Auskämmen, udkämme, bortkämme.
 Auskaufen, fjerne Alt af, løsfjerne.
 Kaufet die Zeit aus, (anvender Tiden godt).
 Auskehren, feie ud, feie reen, vende ud ad.
 Auskehrig, n. Auskehricht, m. Feieskarn.
 Auskeilen, udfile.
 Auskeltern, udverse.
 Auskerben, udfære.
 Auskernen, tage Kjernen ud.
 Auskindern, ophøre at faae Børn, eller at være Barn.
 Ausklagen, drive ved Klagsmaal til det Yderste, ophøre at flage.
 Ausklatschen, spotte ved at flappe i Hænderne, asprygge, udbrede ved Snaf.
 Ausklauben, flove ud, udgrunde.
 Auskleiden, aflæde.
 Ausklopfen, udbanke.
 Ausklügeln, udfekulere.

Auskneten, ælte tilgavns eller til Ende.
 Auskochen, udfoge, fuge ud.
 Auskommen, -kam, -gekommen, komme ud, rygte, udbrede, have nok. Er kann nicht auskommen. Das Feuer kam aus. Die Geschichte kam aus. Man kommt gut mit ihm aus, (man forliges godt).
 Auskommen, n. Udkomme. Er hat sein gutes Auskommen. Es ist kein Auskommen mit ihm, (man kan ikke forliges med ham).
 Auskommlich, tilstræffelig.
 Auskosten, prøve ved at smage, nyde til Ende.
 Auskramen, udkramme. Er kramte seine ganze Gelehrsamkeit aus.
 Ausfragen, udfradse.
 Auskriechen, -frod, -gefrohen, udfryde.
 Auskriegen, bringe ud; ophøre at frige.
 Auskundschaften, udspejdere.
 Auskunft, f. Udkomme, Oplosning. Er gab mir Auskunft über diese Sache.
 Auskünsteln, udkonstle.
 Auslachen, udlee, lee til Ende. Gabt ihr noch nicht ausgelacht.
 Ausladen, -lad, -geladen, udløse, tage Ladningen ud.
 Auslage pl. -n, f. Udlæg, Forskud.
 Ausland, n. Udland.
 Ausländer, m. Udlænding.
 Ausländerei, f. Forskjærlighed for det Udenlandske.
 Ausländisch, udenlandsk.
 Auslangen, naae ud, have nok.
 Auslassen, -ließ, -gelassen, lade ud, udelade, (sich) udlade sig, yttre. Er ließ ihn aus. Sie läßt die Butter aus, (smelter). Er hat sich über mich ausgelassen. Er ließ seinen Zorn an ihm aus.

Auslassung pl. -en, f. Udladelse, Udeladelse.

Auslauf pl. -läufe, m. Udlob, Udloben.

Auslaufen, -lief, -gelaufen, lobe ud. Das Schiff ist ausgelaufen. Der Wein ist ausgelaufen. Die Flasche läuft aus.

Ausläufer, m. Biserdrenge.

Auslaugen, udbyge, skolde med Lud.

Auslaut, pl. -e, m. Endlyd.

Auslauten, lyde til Ende. Das Wort lautet aus.

Ausläuten, ringe til Ende.

Ausleben, leve til Ende.

Auslecken, udslikke, dryppe ud.

Ausleeren, udtomme.

Auslegen, lægge ud eller frem, tyde, tolke, forklare. Er legt die Waare aus. Lege das Geld für mich aus.

Ausgelegte (indlagt) Arbeit. Das Schiff hat schon ausgelegt. Sie legt Träume aus. Er legte die Schrift aus. Er legte es als Schmach aus.

Ausleger, m. Fortolker.

Auslegung pl. -en, f. Fortolking.

Auslehren, undervise til Ende.

Ausleiden, -litt, -gelitten, ophøre at lide, døe.

Ausleihen, -lieh, -geliehen, udlåne.

Auslenken, boie ud, dreie af.

Auslernen, lære ud. Er war auf den Krieg ausgelernt. (erfaren).

Auslese, f. Udvalg.

Auslesen, -las, -gelesen, udsøge, læse ud, ophøre at læse. Er las die Erbsen aus. Er hat das Buch ausgelesen.

Ausliefern, udlevere.

Ausliegen, -lag, -gelegen, ligge Noget huult, ligge sin Tid. Der Wein hat ausgelegen.

Auslöchern, forsyne med Huller.

Auslöffeln, spise op med Skeer.

Ausloosen, vælge ved Lodkastning.

Auslöschen, -löscht, -gelöscht, v. n. slukkes, sluktes ud. Löscht aus, mein Licht, auf ewig aus.

Auslöschen, v. a. udslukke, udslette. Lösche das Geschriebene aus.

Auslösen, udløse.

Ausloosen, lodse ud.

Auslüften, udlufte.

Ausmachen, bringe ud, udslette, udsfinde, udgjøre, afgjøre. Mache das Geschriebene wieder aus. Dies macht im Ganzen 100 Thr. aus. Sie machten den Streit mit dem Degen aus. Sie machte das Feuer aus (sluktede).

Ausmahlen, male Kornet færdigt.

Ausmalen, male færdigt med Farver.

Ausmarschiren, udmarschere.

Ausmästen, mæste tilgavn.

Ausmauern, opmure indeni.

Ausmeißeln, udgrave.

Ausmergeln, (ausmārgeln), udmærve, svække. Ein ausgemergeltes Land.

Ausmerzen, afsondre, udslette, udslette.

Ausmerzung pl. -en, f. Udslettelse.

Ausmessen, -maß, -gemessen, udmåale.

Ausmiethen, udleie.

Ausmisten, rense for Møg.

Ausmitteln, udfinde.

Ausmünzen, udmynte.

Ausmüssen, maatte ud. Ich muß aus.

Ausmustern, forkaste det Glette.

Ausnähen, udsve.

Ausnahme pl. -n, f. Undtagelse.

Ausnahmsweise, adv. med Undtagelse.

Ausnehmen, -nahm, -genommen, tage ud, udelukke, (sich) tage sig ud. Er nimmt den Zahn aus. Das Kleid nimmt sich gut aus.

Ausnehmend, adv. særdeles.

Ausnennen, -nannte, -genannt, udnævne.

Ausnippen, drikke lidt efter lidt ud.
 Auspacken, udpakke.
 Auspauken, fundgjøre, morbanke.
 Auspeitschen, udpidske.
 Auspelzen, asprugle, udstjelde.
 Auspfänden, udpante.
 Auspfeifen, -piff, -gefiffen, udpibe.
 Auspflastern, brolægge.
 Auspflügen, ploie ud eller færdig.
 Auspichen, overtrække indeni med Beeg.
 Ausplagen, bryde ud. Sie plagten aus (bristede for Lutter).
 Ausplaudern, ausplappern, udplud-
 dre.
 Ausplündern, udplyndre.
 Auspochen, banke ud.
 Auspolstern, udstorpe.
 Auspoltern, udrase.
 Ausposaunen, udbasune.
 Ausprägen, udpræge.
 Auspressen, udpresse. Es preßt mir
 Thränen aus.
 Ausprügeln, prygle ud.
 Auspumpen, udpumpe.
 Auspusten, udpuße.
 Ausputzen, slukke, irettesætte, (sich)
 udpynte. Putze das Licht aus.
 Sie putzte sich aus. Er ward
 derbe ausgeputzt.
 Ausquetschen, presse ud.
 Ausrasen, rase ud, ophøre at rase.
 Ausrauben, udplyndre.
 Ausrauchen, uddrive ved Røg, ryge
 ud. Habt ihr schon ausgeraucht.
 Ausräuchern, gjennemrøge.
 Ausraufen, udrykke. Er rauft sich
 die Haare aus.
 Ausräumen, rømme ud, tomme.
 Ausräufpern, hoste ud.
 Ausrechnen, udregne.
 Ausrede pl. -n, f. Udflugt, Paafind.
 Ausreden, udsige, (sich) tale sig læns,
 snakke sig fri. Rede mir das nicht
 aus (afdisputere).

Ausreiben, -rieb, -gerieben, gnide
 ud.
 Ausreichen, strække til.
 Ausreisen, blive fuldkommen modent.
 Ausreisen, reise ud.
 Ausreißen, -riß, -gerissen, uddrive,
 gaae itu. Die Pferde rissen aus.
 (løbe løst).
 Ausreißer, m. Deserteur.
 Ausreiten, -ritt, -geritten, ride ud,
 tørste ved at ride paa, tilbagelægge
 ridende.
 Ausrenken, vride af Led.
 Ausreuten, uddrydde.
 Ausrichten, udrette, besørge. Er rich-
 tet den Auftrag aus.
 Ausrichtig, behændig, slink.
 Ausriechen, -roch, -gerochen, udsin-
 de ved at lugte, holde op at lugte.
 Ausringen, -rang, -gerungen, vride
 ud, kæmpe til Ende. Sie ringt die
 Wäsche aus. Der Geld hat aus-
 gerungen, (udstridt).
 Ausrippen, afløse de grove Træle.
 Ausritt, m. Ridetour.
 Ausroden, oprøde, opdyrke.
 Ausrotten, uddrydde, rykke op.
 Ausrücken, rykke ud.
 Ausruf, m. Opraab, Udraab.
 Ausrufen, -rief, -gerufen, udraabe,
 holde op at raabe.
 Ausruhen, udhvile.
 Ausruufen, udplukke.
 Ausrüsten, udruste.
 Ausrütteln, ryste ud.
 Aussaat, f. Udsæd.
 Aussäen, udsæe.
 Aussage pl. -n, f. Udsigen, Udsagn.
 Aussagewort pl. -wörter, Prædicat,
 Verbum.
 Aussagen, udsige, vidne.
 Aussanden, befrie for Sand.
 Aussatz, m. Udlæggen, Udlægges-
 sted, Spedalskhed.
 Aussätzig, spedalsk.
 Auslaufen, -soff, -gesoffen, driske ud.

Ausfaugen. -fog, -gefogen, udfuge, patte Brøstet læns.

Ausfaugen, give tilstræffelig Die, op-høre med at give Die.

Ausfaugerei, f. Udfugelse, Udfpres-ning.

Ausfäumen, fante færdig eller til En-de.

Ausfachteln, glatte indeni med Skar-regræs.

Ausfächten, bore Abninger i Skibe-ne til Kanonerne.

Ausfalten, beklæde med tynde Bord.

Ausfålen, tage Skallen fra.

Ausfank, m. Udfjænkning, Værtshus.

Ausfharren, udfkræbe.

Ausfharren, gjøre taaget.

Ausfharren, tegne Skogge, skattere.

Ausfäumen, udfkumme, holde op at fukumme.

Ausfåfeln, fuffe ud.

Ausfcheiden, -schied, -geschieden, stille sig, affondre fra.

Ausfchelten, -fchalt, -gefcholten, udf-fjelde, ophøre at fjelde.

Ausfchenten, fjenke ud, helde ud.

Ausfcheren, udfklippe.

Ausfcheuern, fure ud.

Ausfchicken, udfende.

Ausfchießen, -fchoß, -gefchossen, fky-de ud, udfkyde, udfvære. Er fchoß ihm ein Auge aus. Die Blumen fchießen aus.

Ausfchiffen, udfkibe.

Ausfchimpfen, udfkjelde.

Ausfchirren, tage Sæletiet fra.

Ausfchlachten, fagte til Salg.

Ausfchlafen, -fchlieff, -gefchlafen, fove ud. Er hat den Rausch ausgefchlafen.

Ausfchlag, m. Udfslag, Udfæt. Dies gab dem Kriege den Ausfchlag.

Ausfchlag auf der Sand und im Gefichte.

Ausfchlagen, -fchlug, -gefchlagen,

flaae ud, beflaae, afflaae, fpire frem, falde ud, flaae til Ende. Er fchlug ihm einen Zahn aus. Mit Gold ausgefchlagen. Er fchlägt das angebotene Geld aus. Das Pferd fchlägt aus. Im Frühlinge fchlagen die Bäume aus. Es fchlug zu feinem Nachtheil aus. Die Uhr hat ausgefchlagen.

Ausfchlampampen, fraadse til Ende.

Ausfchlampen, drikke op.

Ausfchleichen, -fchlich, -gefchlichen, fniage ud.

Ausfchleifen, -fchliff, -gefchliffen, udf- fibe, ophøre at fibe.

Ausfchlemmen, (-fchlämmen), opmu-dre.

Ausfchlendern, fpadfere langfomt ud.

Ausfchließen, -fchloß, -gefchlossen, fuffe ud, udeluffe.

Ausfchließlich, adv. udeluffende.

Ausfchlingen, -fchlang, -gefchlungen, fluge op.

Ausfchluß, m. Udeluffelse, Udfdagelse.

Ausfchmähen, udfpotte.

Ausfchmälen, udfkjelde.

Ausfchmauchen, udfryge, roge til Ende.

Ausfchmeißen, -fchmiß, -gefchmißen, fafte ud.

Ausfchmelzen, v. a. fmelte ud, v. n. (fchmolz, -gefchmolzen) fmeltes.

Ausfchmieden, fmede færdig, fmede løs.

Ausfchmieren, udfmere.

Ausfchmoren, ftege ud.

Ausfchmücken, udfmykke.

Ausfchnallen, fpænde løs.

Ausfchnapsen, drikke Snapsen ud, op-høre at drikke.

Ausfchnauben, fnyde ud, pufte ud.

Ausfchauen, pufte ud.

Ausfchnäuzen, fnyde ud. Schnäuze das Licht aus.

Ausfchneiden, -fchnitt, -gefchnitten, udfkære, udfklippe.

Ausschnieben, -schnob, -geschnoben, puste ud.

Ausschnitt pl. -e, m. Udskæren, Udsælgen i smaae Partier.

Ausschnitthandel, m. Detailhandel.

Ausschnittladen, m. Klædehandel.

Ausschnigen, ausschnigeln, udkære.

Ausschnüffeln, opsnuse.

Ausschnüren, udsnore.

Ausschöpfen, ose ud.

Ausschossen, drive Skud.

Ausschoten, tage Bælgen fra.

Ausschrauben, udkrue.

Ausschreiben, -schrieb, -geschrieben, udkrive, skrive færdig, paabyde ved Skriveller. Er schrieb den Cicero aus. Er schrieb sein Papier aus. Der König hat Soldaten ausgeschreiben.

Ausschreien, -schrie, -geschrien, udskrige (sich), skrige sig træet, holde op at skrige.

Ausschröpfen, udtappe.

Ausschroteten, udgnave, vælte ud. Sie schroteten das Faß aus.

Ausschuheten (sich), trække Skoen af.

Ausschüpfen, skuffe ud.

Ausschurren, skabe ud, glide ud.

Ausschuss, pl. -schüsse, Udsud, Brag-gods, Committee.

Ausschütteln, ryste ud.

Ausschütten, ryste ud, udsøse. Er schüttete sein Herz vor ihm aus.

Ausschwären, buldne ud.

Ausschwärmen, ophøre at sværme.

Ausschwagen, snakke ud (sich), udmatte sig ved Snak.

Ausschwefeln, ryge ud med Svovl.

Ausschweif pl. -e, m. Excurs, tagget Bue.

Ausschweifen, udstyffe, skæle ud. Sie schweifte den Topf aus. Ein ausschweifender Mensch.

Ausschwenken, styffe ud.

Ausschwingen, svede ud.

Ausseckeln, punge ud, give ud.

Aussegeln, seile ud.

Aussehen, -sah, -gesehen, see til Ende, (sich), udsee sig, see sig næsten blind, see ud. Wir sahen das Stück aus. Er sah sich eine Frau aus. Er hat sich fast die Augen ausgelesen. Er sah sehr gut aus. Es sieht schlecht mit ihm aus.

Aussehen, n. Udseende.

Ausseimen, udkræfte den rene Honning.

Außen, ude. Von außen, udenfra.

Aussenden, -sandte, -gesandt, udsende.

Außendinge pl. Yderside, verdslige Ting, Skin.

Außenfeste, f. Yderside.

Außenwelt, f. ydre Verden.

Außen, udenfor, uden, foruden, ude af, undtagen. Außen sich vor Freude.

Außen Gefahr. Ich war außen Stande. Außen Landes. Außen wenn er ist oder schläft, ist er immer beschäftigt.

Außen, desuden.

Außen, Außenste, adj. udsortes. Sein Außenes ist empfehlend. Er wagte das Außenste.

Außenhalb, udenfor. Außenhalb des Hauses.

Außenlich, udsvendig.

Außen, ytre, lade mærke. Er äußerte Muth. Sie äußerte sich über mich. Es äußerte sich nichts in der Kammer.

Außen, pl. -en, f. Uttring.

Außenordentlich, overordentlich.

Außenst, adv. yderst.

Außen, sætte ud, udsætte, sætte færdig, udsætte. Sie setzten einen Kahn aus. Er setzte ihm ein Capital aus. Dem Wind und Wetter ausgesetzt. Er hat viel an ihm auszusetzen.

Außen, være borte, være endt. Der

Zerr ist aus. Das Spiel ist aus.
 Alles ist aus.
 Aussicht pl. -en, f. Udsigt.
 Aussickern, droppe ud.
 Ausieben, udsigte.
 Ausfieden, -sott, -gesotten, fuge ud,
 udfuge.
 Ausfingen, -sang, -gesungen, syng
 ud, syng til Ende.
 Ausfinnen, -fann, -gesonnen, udtæn-
 ke, udgrunde.
 Ausfintern, droppe ud.
 Ausfizen, -saß, -geseßen, sidde ude,
 sidde til Ende. Er saß seine Zeit
 im Kerker aus.
 Ausföhnbar, adj. hvad der kan ud-
 sones. Ausföhnen, udsone. Er
 fohnte sich mit ihm aus.
 Ausfömmern, lægge i Solen, udlufte.
 Ausfondern, affondre.
 Ausfpähen, udspeide.
 Ausfpann, m. Bedested, Værtshuus.
 Ausfpannen, udspænde, spænde løs.
 Ausfpazieren, spadserer ud.
 Ausfpieien, -spie, -gespien, udspe.
 Ausfpieilern, udsprede.
 Ausfpellen, adfille.
 Ausfpenden, uddele rigelig.
 Ausfperrern, udelukke.
 Ausfpicken, udsække.
 Ausfpiel pl. -e, n. Udspeilling, Lotterie.
 Ausfpielen, spille ud, bortspille, spille
 til Ende. Er hat seine Rolle aus-
 gespielt.
 Ausfpinnen, -spann, -gesponnen, ud-
 spinde, holde op at spinde.
 Ausfpintifiren, udgrunde.
 Ausfpioniren, udsponere.
 Ausfpotten, udsotte.
 Ausfpache, f. Udtale.
 Ausfpreden, -sprach, -gesprochen,
 udtale, udsige, ophøre at tale. Er
 sprach sich gegen ihn aus.
 Ausfprenge, udsprede. Er spreng-
 te das Gerücht aus.
 Ausfprießen, -sproß, -gesprossen,

udspire. Die Saat ist ausgesprofs-
 sen.
 Ausfpringen, -sprang, -gesprungen,
 springe ud, ophøre at springe.
 Ausfprigen, udsproite.
 Ausfprossen, udspire.
 Ausfpuch pl. -sprüche, m. Udsagn,
 Kjendelse.
 Ausfpudeln, sprudle ud.
 Ausfpühren, udkaste gnistrende. Der
 Vesuv sprüht Flammen aus.
 Ausfpucken, spytte ud.
 Ausfpuken, ophøre at spøge.
 Ausfpulen, hæbpe ud.
 Ausfpülen, skylle ud af, skylle reen.
 Ausfpüren, udsøre, udsørke.
 Ausfpaffiren, udsaffere.
 Ausfpallen, bringe ud af Stalden.
 Ausfpampfen, stampe ud.
 Ausfpand pl. -stände, m. udestaaende
 Gjeld.
 Ausfpatten, udspre. Er stattet seine
 Tochter aus. Von der Natur
 reich ausgestattet.
 Ausfpäuben, ausfpäubern, støve ud.
 Ausfpäupen, udsidke.
 Ausfpochen, -stach, -gestochen, stifte
 ud, udstikke. Der Kluge sticht den
 Dummen aus. Stechen wir die
 Flasche aus.
 Ausfpochen, stifte ud.
 Ausfpochen, -stand, -gestanden, staae
 ude, staae ud, udstaae. Sie stand
 auf dem Markte aus. Ausste-
 hende Summen. Er hat seine
 Lehrzeit ausgestanden. Er stand
 viel von der Sige aus.
 Ausfpfeifen, gjøre stovt.
 Ausfpiegen, -stieg, -gestiegen, udsige.
 Ausfpellen, udstille, sætte ud. Wachen
 wurden ausgestellt. Er stellte ei-
 nen Wechsel aus.
 Ausfpeller, m. Udstæder.
 Ausfpuppen, sye ud, stoppe ud,
 Ausfperven, -starb, -gestorben, uddoe.
 Ausfpsteuer pl, -n, f. Udspr.

Aussteuern, udstyre.
 Ausstieben, -stob, -gestoben, støves
 bort.
 Ausstiefeln, tage Støvle af.
 Ausstöbern, støve ud; opstøve.
 Ausstochern, bore ud.
 Ausstocken, rydde op, udgrave Rodder.
 Ausstopfen, udstoppe.
 Ausstöven, opstøve.
 Ausstoß, pl. -stöße, det første Stød,
 Udfald.
 Ausstoßen, -stieß, -gestoßen, støde
 ud, udstøde. Er stieß ihm ein Au-
 ge aus. Sie stieß einen Seufzer
 aus.
 Ausstottern, udtale stammende, ophøre
 at stamme.
 Ausstrecken, udstrække.
 Ausstreichen, -strich, -gestrichen, strei-
 fe ud, stryge ud, flette ud. Strei-
 che diese Zeilen aus.
 Ausstreifen, streife ud.
 Ausstreiten, -stritt, -gestritten, ud-
 stride, stride til Ende.
 Ausstreuen, udstroe, udbrede.
 Ausströmen, udstromme, ophøre at
 strømme.
 Ausstudiren, udstudere.
 Ausstürmen, storme ud.
 Ausstürzen, styrte ud, ose ud.
 Ausstutzen, udpynte.
 Ausstügen, støtte indtil.
 Aussuchen, udsøge.
 Ausfühnen, udsone.
 Austafeln, staae op fra Taffelet. Sie
 haben schon ausgetafelt.
 Austäfelu, udfælde med Bord.
 Austanzen, dandse ud eller til Ende.
 Austapeziren, udtapezere.
 Austausch, m. Ombytning.
 Austausch, ombytte.
 Auster pl. -n, f. Østers. Auster, m.
 Sydvind.
 Austheilen, uddele.
 Austhun, -that, -gethan, tage af, ud-
 flukke, udslette, udlane, bortforpagte.

Er that sein Capital aus. Die
 Güter wurden ausgethan.
 Austiefen, uddybe, udhule.
 Austilgen, udslette, udrydde.
 Austoben, udrafe.
 Austraben, trave ud.
 Austrag pl. -träge, Afgjorelse, Ajen-
 delse.
 Austrägal-Gericht, n. Boldgiftret,
 Appellationsret.
 Austragen, -trug, -getragen, bære
 ud, bringe ud, afgjøre.
 Austräger, m. Brevbærer, Glæddrer.
 Austragung pl. -en, f. Udbæren, Af-
 gjorelse.
 Austräglich, indbringende, endelig.
 Austrauern, sørge til Ende.
 Austräufeln, auströpfeln, -träufen,
 -tropfen, uddryppe.
 Austreiben, -trieb, -getrieben, drive
 ud.
 Austrennen, sprætte op og tage ud.
 Austreten, -trat, -getreten, udtræde,
 opslide ved at træde paa. Ausge-
 tretene Schuhe. Der Soldat
 trat aus, (deserterede).
 Austrieb, m. Udreven.
 Austrinken, -trank, -getrunken, ud-
 drikke, drikke ud.
 Austritt, m. Udtrædelse, Undvigelse,
 Balcon.
 Austrocknen, udtørke.
 Austrommeln, udtromme, bekendtgø-
 re ved Trommeslag, opholde at trom-
 me.
 Austrompeten, udbasune.
 Auströdeln, skaffe ud.
 Austunken, dyppe ud.
 Austuschen, udmale, eller male færdig
 med Luf.
 Ausüben, udøve. Ein ausübender
 (praktiserende) Arzt.
 Ausverschämt, uforfammet.
 Auswachsen, -wuchs, -gewachsen,
 udvøxe, vøxe ud, vøxe til Ende. Ein

ausgewachsener Mensch. Das
 Getreide ist ausgewachsen.
 Auswagen, (sich), vove ud. Der
 Kranke wagt sich nicht aus.
 Auswägen, -wog, -gewogen, veie
 ud.
 Auswahl, f. Udvalg.
 Auswählen, udvælge.
 Auswalken, morbanke.
 Auswalzen, valtsse ud, valtsse til Ende.
 Auswandern, udvandre, ophøre at
 vandre. Sie sind ausgewandert.
 Der Greis hat ausgewandert.
 Auswärmen, gjennemvarme.
 Auswarten, vente til Ende.
 Auswärtig, adj. udenlandsk.
 Auswärts, adv. udad, udenfor Hjem-
 met.
 Auswaschen, -vusch, -gewaschen,
 udvaske, vaske ud, holde op at vaske.
 Auswässern, udvande.
 Auswechseln, udveksle.
 Ausweg pl. -e, m. Udvei, Udflugt.
 Ausweichen, -wich, -gewichen, vige
 ud, undvige.
 Ausweichen, gjøre blødt og tage ud,
 blive blødt.
 Ausweiden, tage det Indre ud, flaae.
 Ausweisen, ophøre at hæbpe.
 Ausweinen, (sich) græde sig mæt eller
 fordærvet. Sie hat ausgeweint,
 (ophørt at græde).
 Ausweis pl. -e, m. Udvisende, Be-
 viis.
 Ausweisen, -wies, -gewiesen, vise
 ud, udvise (sich), bevise sig. Es wies
 sich als Betrug aus.
 Ausweisen, hvidte indeni.
 Ausweiten, udstrække, gjøre viid.
 Auswendig, aaj. udvendig, udenad.
 Er hat das Lied auswendig ge-
 lernt.
 Auswerfen, -warf, -geworfen, fa-
 ste ud, udfaste, udflyde, udsætte, be-
 gynde at faste. Der Berg wirft
 Feuer aus. Er warf ihm eine

Summe aus. Die Brüche wer-
 den ausgeworfen.
 Auswegen, udslibe. Er wegte die
 Scharfe aus, (gjorde Feilen god
 igjen).
 Auswischen, bestrøge indeni med Bor,
 prygle.
 Auswickeln, vikle ud.
 Auswinden, -wand, -gewunden,
 vride ud, vriste af Hænderne.
 Auswintern, gjemme Vinteren over.
 Auswippen, veie ud, gjøre falske Myn-
 ter.
 Auswirken, arbeide bort, tage bort,
 -udvirke, gjennemælte, holde op at
 virke. Er wirkte es beim König
 aus. Sie wirkte den Teig aus.
 Ausgewirkte (markerede) Jüge.
 Auswischen, viske ud.
 Auswittern, opløse ved Veiret, holde
 op at tordne. Es hat ausgewit-
 tert.
 Auswölben, udmure i Hvælvinger.
 Auswollen, ville ud. Er will gern
 aus, darf aber nicht.
 Auswuchs pl. -wüchse, m. Udvæxt.
 Auswühlen, udgrave.
 Auswünschen, ønske sig ud, ophøre at
 ønske.
 Auswurf pl. -würfe, m. Udfastning,
 Skarn.
 Auswürfeln, udspille med Tærninger.
 Auswurzeln, oprykke med Rod.
 Auswüthen, udrase.
 Auszacken, auszackern, udtage.
 Auszahlen, udbetale.
 Auszählen, udtælle.
 Auszähneln, tage ud.
 Auszähnen, ophøre at faae Tænder.
 Auszanken, udfjelde, ophøre at trætte. —
 Auszapfen, udtappe.
 Auszäunen, udelukke ved Gjerde.
 Auszausen, plukke ud.
 Auszechen, drikke ud.
 Auszehnten, tage Tienden.
 Auszehren, udtære.

Auszehrung, f. Tøring.

Auszeichnen, udtegne, udmærke. **Er** zeichnete ihn vor allen aus: **Ein** ausgezeichnete Mann.

Auszeideln, tomme Biefuben.

Ausziehen, -zog, -gezogen, trække ud, flæde af, udbrage, udtrække, flytte ud, drage ud. **Ziehe** mir den Rock aus. **Ich** will mich ausziehen. **Er** hat den Livius ausgezogen. Das Logis gefiel ihnen nicht; darum sind sie ausgezogen. **Zieht** aus zum Kampf.

Auszieren, udsmykke.

Ausziffern, udregne.

Auszimmern, beklæde med Bord.

Auszirkeln, udmaale med Passer.

Auszischen, udpise.

Auszug pl. -züge, m. Udslytning, Udmarsch, Udtog, Udbrug.

Auszupfen, udsuffle.

Authal pl. -thåler, n. Engedal.

Uvaliren, med underskrive en Beret.

Uvellanien pl. store Hasselnødder.

Uwiesig, Rt. toffet.

Ure pl. -n, f. (Uhr), Ure.

Urt pl. Uerte, f. Dre.

Uythelm pl. -e, m. den bagerste Deel af Dren.

Urtstiel pl. -e, m. Drestast.

Uz, f. Loffemad.

Uzen, åzen, åsen, æde, give Mad, forsyne med Loffemad, (sich) nære sig. **Der** Morgengesang åzender Schwalben. **Das** Suhm åzt sich mit Korn.

Uzung, f. Madgivning, Mæring, Loffemad.

Baar pl. -en, f. St. Krykke.

Baar, adj. nøgen, blottet, uforsattet, siensynlig. **Baares** Geld. **Alles** Geldes baar. **Baare** Lügen.

Baarfüßig, barsfoddet.

Baarfüßer, m. Franciskanermunk.

Baarhaupt, barhoved.

Baarlender, m. den Burelose.

Baarschaft pl. -en, f. rede Penge.

Baars pl. Bårse, m. Bars.

Baarschalk pl. -schälke, m. frivillig Tjenestekarl.

Babbelei, f. Pjat.

Babbeln, pjatte.

Bach pl. Bäche, Bæk.

Bache pl. -n, f. Hun-Bildsviin.

Bacher, m. Han-Bildsviin.

Bachhund pl. -e, m. Grærlingehund.

Bachlein, n. lille Bæk.

Bachstelze pl. -n, f. Bistjert.

Back pl. -e, m. Bak.

Backbord, m. Bagbord, venstre Side paa et Skib.

Backe p.. -n, f. Kind.

Bäckeln, St. ryge eller snuse Tobak.

Backen, -buck, -gebacken, bage.

Backenstreich pl. -e, m. Rinddaß.

Bacjentasche pl. -n, f. Sæk i Græb-
lingers og Abers Munde.

Bäcker, m. Bager.

Bäckgeretthgheit, f. Bagerretthgheit.

Bäckobst, n. ovntorret Frugt.

Bäckofen, m. Bagerovn.

Bäckstein pl. -e, m. brændt Steen,
Murssteen.

Bad pl. Bäder, n. Bad, Badning.
Er reiste ins Bad. Er richtet ihm
ein schlimmes Bad zu. Er mußte
das Bad austrinken. Er schüttet
das Kind mit dem Bade aus. (Han
forkaster det Gode tillige med det
Glette).

Baden, bade, vasse. Sie badete sich
in Thränen.

Bader, m. Badstuemand, Balbeer.

Baderei pl. -en, f. Badstue.

Bäffchen, n. Slip paa Præstekraven.

Bagger, m. Muddermaskine.

Baggern, opmuddre.

Bähen, varme, gnide med varme Klæ-
der.

Bahn pl. -en, f. Bane, banet Wei.
Brich die Bahn. Die Bahn der
Sterne.

Bahnen, bane, jærne. Er bahnte
sich den Weg.

Bahre pl. -n, f. Baare, Bør. Von
der Wiege bis zur Bahre.

Bahrtuch pl. -tücher, n. Liigklæde.

Bähung pl. -en, f. varm Indgnidning,
Foment.

Bai pl. -en, f. liden Havbugt.

Bailbrechen, ophøre at gjøe.

Bajonet pl. -e, n. Bajonet.

Baizen, (beizen), jage.

Bake pl. -n, f. Partegn, Boje.

Bakel, m. Skolestof.

Bakengeld pl. -er, f. Bojepege.

Bakern, banke.

Balbier, (Barbier) pl. -e, m. Balbeer.

Bald, (eher, am ehesten) snart.

Balde, St. f. Hurtighed.

Baldig, adj. snarlig.

Baldrian, m. Valeriana.

Balg pl. -Bälge, Bælg, Hud, Ham.
Der Junge ist ein rechter Balg
(Skarn).

Balgen (sich), flaaes.

Bälgen, (sich) fliste Hud.

Bälgentreter, m. Bælgtræder.

Balgerei pl. -en, f. Slagsmaal.

Balken, m. Bjelke.

Balkig, bjelkeagtig.

Ball pl. Bälle, m. Bold, Bal. Sie
spielten Ball. Wir waren auf
dem Balle.

Ballade pl. -n, f. Ballade.

Ballast, m. Baglast.

Ballei pl. -en, f. de tydske Ordens-
ridderes Gebeet.

Ballen, m. Muskel under Tømmelfin-
geren; Balle, stor Pakke, 10 Riis
Papir.

Ballen, sammentrykke rundt, knytte.
Mit geballter Faust.

Ballismus, m. frampagtig Dands.

Balmund, St. m. Bagtaler.

Balm, St. f. Hule, Grotte.

Balsam pl. -e, m. Balsom, Bælgst.

Balsamiren, balsamere.

Balsamisch, balsamisk, bælgstende.

Balse pl. -n, f. en amerikansk Baad
med Sejl og Hytter.

Balz, f. Tuglens Parring.

Balzen, parre sig.

Bammel, f. en nedhængende Kvast og
deblige.

Bämmeln, fiske med Steen.

Bämmeln, nedhænge, dingle.

Bams pl. -e, udstoppet Sædelpude.

Bamsen, banke.

Banalität, f. Trængsel.

Banat pl. -e, m. Bygd.

Banausie, f. lav Gjerrighed.

Banausisch, haadværksmæssig, gjerrig.

Band pl. Bänder, (Bande), n.
Baand. Seidene Bänder. Sie
schlugen ihn in Bande. Das

Band der Freundschaft. Die
 Bande der Liebe.
 Band pl. Bände, m. Bind. Ein
 Werk von zehn Bänden.
 Bändchen, n. lille Baand, lille Bind.
 Bande, pl. -n, f. Rand, Bande, Flok.
 Bandel, n. lille Baand.
 Bandelier pl. -e, n. Bandeleer, Ge-
 hæng.
 Bänderreich, bestaaende af mange Bind.
 Bändig, tæmmelig.
 Bändigen, tæmme.
 Bändigere, m. Tæmmer, Betvinger.
 Bändigung, f. Tæmme, Betvingelse.
 Bändung, St. f. Kolik.
 Bandwurm pl. -würmer, m. Bæn-
 delorm.
 Bang, bange, ræd. Mir ist bang.
 Es wird ihr bange.
 Bängel (Bengel), m. Trykker, grovt
 Menneſke.
 Bangen, ſole Angest. Er bangt vor
 ihm. Ihm bangte vor ihr.
 Bangigkeit, f. Banghed, Angest.
 Bänglich, lidt bange.
 Bank pl. Bänke, f. Banke, Bank,
 Bænk. Durch die Bank, i Flæng.
 Auf die lange Bank schieben, op-
 sætte.
 Bankart, (Bankert), pl. -e, m. et
 uægte Barn.
 Bankbruch pl. -brüche, m. Bankerot.
 Bänkelsänger, m. Gadesanger.
 Bänkling pl. -e, m. uæatesødt Barn.
 Bann, m. Jurisdiction, Band, Band-
 løſning. Der Papst that den
 König in den Bann.
 Bannen, indeslutte, beſværges, mane,
 bandløſe. Er bannte den Geist.
 Banner, m. Beſværges, Maner.
 Banner (Panier), n. Banner, Krigs-
 fane.
 Bannerherr pl. -en, m. Bannerherre,
 Fanebærer.
 Bannerleute pl. til Landstormen hø-
 rende Folk.

Bannherr pl. -en, m. Guds herre, som
 har Jurisdictionen.
 Bannleute pl. Undersatter.
 Bannmeile pl. -n, den Mål, indenfor
 hvilken en Stad har Jurisdiction.
 Bannmühle pl. -n, Mølle, hvor Un-
 derſatterne maae lade male.
 Bannstrahl pl. -en, m. Bandløſning.
 Banſe, (Banze, Panſe), f. Ladeguld,
 en ſirkantet Kuro.
 Banſen, lægge i Laden, pakke.
 Banſen, m. Bom, første Mave hos
 Drevtyggende.
 Bar, (see baar).
 Bär pl. -en, m. Bjørn, Stampeklod,
 Tværdæmning. Bären anbinden,
 gjøre Gjeld. Er band ihm Bären
 auf, indbildte ham noget.
 Barbar pl. -en, m. Barbar, Umenneske.
 Barbe pl. -n, f. Skjægkarpe. (Cy-
 prius barbatus).
 Bärbeißig, trættefjer.
 Barbier, (Balbier) pl. -e, m. Bar-
 beer.
 Barbieren, rage.
 Barchent pl. -e, m. Olmerdug.
 Bardale pl. -n, f. Sangmøe, Sang-
 gerinde.
 Bardauz! inter. bump!
 Barde pl. -n, m. Barde, Skjald.
 Bardiet pl. -e, n. Bardernes Sang,
 Krigssang.
 Bären, St. bæres Frugt.
 Bärenbeißer, m. Bjørnehund.
 Bärenhäuter, m. Lediggænger.
 Bärenhag, f. Bjørnejagt.
 Bärenflau, f. Bjørnerod, Afanthus.
 Barrett pl. -e, n. Baret, Hætte.
 Barg, (Borg), pl. Børge, m. Galt,
 ſkaaren Orne.
 Bärin pl. -nen, f. Hunbjørn.
 Barke pl. -n, f. Barkſkib, Barcaſſe.
 Bärclapp pl. -en, m. Jomfruurt, Ly-
 ſopodium.
 Bärclatsche pl. -n, f. lodden Esko af
 Kalbehaar.

Barm, m. Bærme.
 Bærme, f. Gjæring.
 Barmherzig, barmhjertig, ynkelig.
 Ein barmherziger Bruder, en
 Slags Munk.
 Barmherzigheit, f. Barmhjertighed.
 Barmhøge pl. -n. f. Bjørnestindshue.
 Barmhutter pl. -mutter, f. Moderen,
 Uterus.
 Barn pl. -e, m. Krybbe.
 Barr, St. adskilt.
 Barre pl. -n, f. Barre, Stang, Sand-
 bank.
 Barren St. fnage, brumme.
 Barsch pl. Bærche, m. Aborre.
 Barsch, barst, haard, uvenlig.
 Bart pl. Bærte, m. Skæg.
 Barre pl. -n, f. Hvalfiskebarde, bred
 Dre.
 Bærtig, skjægget.
 Bærtsche pl. -n, f. Aare paa Lem-
 merslaader.
 Barutsche pl. -n, f. halvdækket to
 hjuls Vogn.
 Bas (Baas), Rt. m. Husbond.
 Basalt pl. -e, m. Basalt, Seilesteen.
 Base pl. -n, f. Møster, Fæster, God-
 skendebarn.
 Bas, adv. St. drabelig, fornemmelig;
 bedre.
 Bas pl. Bæsse, m. Bas, Basstemme.
 Basgeige pl. -n, f. Basfiol.
 Bast, m. Bast.
 Basta! hold op! nok derom! Dies
 habe ich gesagt, und damit ba-
 sta.
 Basten, adj. af Bast.
 Basten pl. -en, f. Bastion, Bolværk.
 Baten, (batten) Rt. nytte, hjælp.
 Bating pl. -e, m. Anfertougstok.
 Batist pl. -e, m. Batist, det fineste
 Lærred.
 Batisten, adj. af Batist.
 Bagen, m. Mynt paa 4 Kreuzer.
 Bagig, (pagig), trodsig.
 Bau pl. -e, m. Bygning, Byggen,

Dyrkning, Gule. Der Bau des
 Fuchses.
 Bauamt pl. -ämter, n. Bygningscom-
 mission.
 Bauanschlag pl. -schläge, Bygnings-
 overslag.
 Bauart pl. -en, f. Bygningsmaade.
 Baubar, adj. skikket til Dyrkning.
 Bauch pl. Bäuche, m. Bug, Mave.
 Bauchdiener, m. Graadser.
 Bauchen, (bäuchen), udhule, frumme.
 Bauchfluß pl. -flüsse, m. Diarrhoe.
 Bauchgrimmen, n. Kolik, Mavepine.
 Bauchredner, m. Bugtaler.
 Bauchig, buget.
 Baude pl. -n, f. Hytte, Sæter.
 Bauen, bygge, dyrke. Er baut ein
 Haus. Sie bauten das Land.
 Man kann nicht auf ihn bauen
 (stole paa).
 Bauer, n. Buur.
 Bauer pl. -n, m. Bonde.
 Bäuerin pl. -nen, f. Bøndekone.
 Bäuerisch, (bäurisch), bondeagtig,
 ugleben, dum og stolt.
 Baufähig, skikket til Dyrkning.
 Baugesangener pl. -n, m. Slave.
 Baufällig, brøstfældig.
 Baufälligkeit, f. Brøstfældighed.
 Bauherr pl. -en, m. Bygherre.
 Baukunst pl. -künste, f. Bygningskunst.
 Baulich, beboelig. Das Haus ist in
 baulichem Stande.
 Baum pl. Bäume, m. Træ, Bom.
 Baumeister, m. Bygmester.
 Baumeln, hænge ned, dingle.
 Bäumen, reise op, (sich) steile. Das
 Pferd bäumt sich.
 Baumhoch, overmaade høi.
 Baumstark, overmaade stærk.
 Baumwolle, f. Bomuld.
 Baumwollen, adj. af Bomuld.
 Bauriß pl. -risse, m. Bygningsplan.
 Baubach pl. -n, m. Plusskjæve.
 Baubachig (pausbachig), plusskjæftet.
 Bausch pl. Bäusche, m. Blære, Pu-

de. Er kaufte es in Bausch und
 Bogen (Alt med hverandre).
 Bauschen, soulme op, bruse.
 Baustoffe pl. Bygningsmaterialier.
 Bauz! pump!
 Bauzen, drønne.
 Beabsichtigen, have til Hensigt.
 Beachten, give Agt.
 Beamte pl. -n, m. Embedsmand.
 Beamten, ansætte.
 Beängstigen, ængste.
 Beantligen, glane paa.
 Beantworten, besvare.
 Bearbeiten, bearbejde, søge at vinde.
 Er bearbejdet das Holz. Der
 Gesandte bearbejdet den Hof.
 Beargwohnen, mistænke.
 Beaufsichtigen, have Opsyn med.
 Beauftragen, give et Erinde. Er
 beauftragte mich.
 Beäugeln, plire til, betragte forlibt.
 Bebäbeln, St. forkjæle.
 Bebändern, pryde med Baand.
 Bebauen, bebygge, besaae.
 Beben, bæve, jittre. Sie bebte vor
 ihm. Du bebst für ihn. Der
 Vater bebt um den Sohn.
 Gebilden, male med Billeder.
 Beblehen, belægge med Blik.
 Beblümen, smykke med Blomster.
 Bebluten, væde med Blod.
 Bebrämen, garnere.
 Bebrüten, ruge paa eller over.
 Gebürden, belæsse.
 Becher, m. Bæger.
 Becherförmig, danne som et Bæger.
 Behern, svire.
 Becken, n. Bækken, Vandbeholdning.
 Beckenförmig, dannet som et Bassin.
 Bedachen, sætte Tag paa.
 Bedacht, m. Betænkning. Sie han-
 delte mit, er ohne Bedacht.
 Bedacht, adv. betænkt. Sey auf dei-
 nen guten Ruf bedacht.
 Bedächtig, varsom.
 Bedachtsam, betænksom.

Bedanken, (sich) takke, betakke sig.
 Er bedankte sich für die Ehre.
 Bedarf, m. Fornødenhed, Behov.
 Bedauerlich, ynkelig.
 Bedauern, beklage, fortryde.
 Bedecken, bedække, skjule.
 Bedeckung pl. -en, f. Bedækning, Es-
 corte.
 Bedeichen, omgive med Diger.
 Bedemund, m. Penge, for at faae Til-
 ladelse til Egtetab.
 Bedenken, bedachte, bedacht, be-
 tænke, søge for. Er bedachte sich
 eines Bessern. Der Vater hat-
 te ihn gut bedacht.
 Bedenken, n. Ertænke, Betænkning,
 Skrupel. Er trug Bedenken, dies
 zu thun. Er machte sich Bedenken
 über den Glauben. Der König
 holte das Bedenken des Staats-
 rathes ein.
 Bedenklich, tænkfuld, betænkelig, mis-
 lig. Seine Lage ist bedenklich.
 Bedenkzeit pl. -en, f. Betænkningstid.
 Bedeuten, betyde, belære, vise tilrette.
 Die Mutter bedeutet das Kind.
 Es hat nicht viel zu bedeuten.
 Ein bedeutendes Geschäft.
 Bedielen, belægge med Planker.
 Bedienen, betjene, tjene. Der Ar-
 tillerist bediente die Kanone. Er
 bedient sich eines Regenschirmes.
 Bediensten, ansætte.
 Bediente pl. -n, m. Betjent, Tjener.
 Ein Regierungsbedienter.
 Bedienung, f. Betjening, Tjenerstab,
 Tjeneste.
 Beding, m. Vilkaar. Sie willigte
 mit dem Beding in die Seirath.
 Bedingen, -bedang, -bedungen, be-
 tinge, aftale, afgjøre, bestille. Er
 bedang die Arbeit bei ihm.
 Bedingt, betinget, indskrænket.

Bedingung pl. -en, f. Betingelse, Vilkaar.

Bedornen, forsyne med Torne.

Bedrängen, trænge haardt, ængste. Eine bedrängte Lage.

Bedrängniß pl. -isse, f. Trængsel.

Bedrohen (bedræuen), true. Er bedrohte ihn mit Schlägen.

Bedrücken, trykke fuldt.

Bedrücken, trykke haardt, plage.

Bedüften, dufte paa.

Bedünken, trykke, synes. Mich bedünkt. Er ließ sich bedünken, größer zu seyn als jener. Meines Bedünkens, ester mit Trykke.

Bedürfen, -darf, -durste, -durst, behøve. Der Mensch bedarf des Menschen sehr.

Bedürfniß pl. -nisse, n. Trang, Fornødenhed.

Bedürftig, trængende. Des Geldes bedürftig.

Beefen, St. munter, slink, vever.

Beefen, forsyne med Kanter.

Beeggen, oversare med Harven.

Beehren, bæere. Beehre mich mit deinem Besuche.

Beeidigen, (beeiden), beedige, tage i Ed. Die Unterthanen wurden beeidigt.

Beeifern (sich), ivrig bestræbe sig, fappes.

Beeinträchtigen, forurette, skade.

Beeinträchtigung pl. -en, f. Forurettelse, Skade.

Beeisen, bedække med Jis.

Beendigen, (beenden), ende.

Beengen, gjøre trangt, bringe i Anse.

Beerben, arve.

Beerblau, blaa som Bær.

Beerbigen, begrave, jorde.

Beerbigung pl. -en, f. Begravelse.

Beere pl. -n, f. Bær.

Beerrenartig, bæragtig.

Beerzen, belægge med Ertz.

Beet pl. -e, n. Bed, Haugestykke.

Beete pl. -n, f. Redbed.

Beete pl. -n, f. Paalæg.

Beeten, afdele i Bede.

Befächeln, vifte paa.

Befahrbar, fremkommelig.

Befahren, besygte. Wir haben nichts zu befahren.

Befahren, -fuhr, -fahren, befare, befeile.

Befallen, -fiel, -fallen, falde paa, paa komme, tilstøde. Er wurde vom Fieber befallen. Es befiel sie Furcht und Zittern.

Befangen, -fang, -fangen, indvikle, indslutte.

Befangen, adj. besnæret, usikker, paratist. Von Aberglauben befangen.

Befangenheit, f. Usikkerhed, Ængstelighed.

Befassen, gribe paa, (sich) befatte sig.

Befehden, befrige.

Befehl pl. -e, m. Befaling.

Befehlen, -fahl, -fohlen, befale, anbefale. Er befahl mir eine Reise.

Er befahl Gott seine Seele. Der Vater hat über das Vermögen des Sohnes zu befehlen. Was befehlen Sie.

Befehlerisch, bydende.

Befehligen, anføre, commandere.

Befehlshaber, m. Befalingsmand.

Befehlshaberisch, bydende.

Befeilen, file paa.

Befeinden, behandle fiendligt, befrige.

Befestigen (befesten, befestnen), fæste, befæste, sætte sig fast. Er befestigte sich in ihrer Liebe.

Befestigung pl. -en, f. Befæstigelse.

Befeuchten, væde, fugte.

Befeuern, opflamme.

Befiedern, forsyne med Fjær.

Befinden, -fand, -funden, befinde. Sie befindet sich wohl. Er erkundigte sich nach ihrem Befinden.

Befindlich, adj. tilstede.

Beflechten, -flocht, -flochten, flatte paa.

Beflecken, beplette. Sein Name ist befleckt.

Beflecken, bagfliske.

Befleissen, -fließ, -fließen, (befleißigen) (sich), beslitte sig. Er befließigte sich der Wissenschaften.

Beflissen, beslittet, hengiven. Der Arzneikunde beflissen.

Beflissenheit, (Befleißigung), f. Om-sorg, Umage.

Beflittern, forsyne med Glitterstads.

Beflügeln, forsyne med Vinger, bevin-ge. Er beflügelt seinen Schritt.

Befunkern, udmaale, belyse.

Befluten, oversvomme.

Befolgen, følge, efterkomme. Er be-folgt den Befehl.

Beförderer, m. Fremtfunder.

Beförderlich, behjælpelig.

Befördern, bringe fremad, fremme, fremtfunde. Augustus beförderte die Baukunst. Er beförderte mir diesen Brief. Der Gram beför-dert seinen Tod. Die Beförde-rung zu Aemtern.

Befrachten, fragte.

Befragen, adspørge. Er befragte sich bei allen Aerzten.

Befreien, befrie. Der Befreier des Vaterlandes.

Befremden, overraske. Die Nach-richt befremdet mich.

Befremdlich, überraskende, paafaldende, besynderlig.

Befressen, -frass, -fressen, æde paa.

Befreunden, slutte Ven-skab, være he-slægtet. Ich bin ihm befreundet.

Befriedigen, tilfredsstille, indhegne. Alle seine Wünsche wurden be-friedigt.

Befrieren, -froz, -frozen, fryse paa.

Befrohnern, paalægge Hovertjenester.

Befruchten, gjøre frugtbar.

Befugen, besøie, give Ret til.

Befugniß pl. -nisse, f. Føie, Ret.

Befugt, besøiet. Er glaubt sich zu Allem befugt.

Befühlen, føle paa.

Befund, m. Befindende, Besta-fenhed.

Befurthen, forsyne med Furer.

Befürchten, befrygte.

Begaben, begave, udstyre. Mit Ver-nunft begabt.

Begaffen, begloe.

Begængniß pl. -nisse, n. Høitidelig-holdelse.

Begatten (sich), parres.

Begeben, -gab, -geben (sich), begive sig, tildrage sig, afstaae fra. Er be-gibt sich auf den Weg. Es be-gab sich zur Zeit des Augustus. Der Einsiedler begibt sich aller Freuden.

Begebenheit pl. -en, f. Tildragelse.

Begegnen, møde, hævde, behandle, fo-rebygge. Der Freund ist mir be-gegnet. Er begegnet mir höflich. Er begegnet der Gefahr.

Begegniß pl. -nisse, n. Hændelse.

Begehen, -ging, -gangen, besee gaa-ende, høitideligholde, begaae. Wir begehen das Fest. Er hat ein Verbrechen begangen. Sich be-gehen und begatten (parres).

Begehr (Begehren), n. Begjæring.

Begehrig (begehrlich), begjerlig.

Begehung pl. -en, f. Høitideligholde-se.

Begeistern, syntte paa.

Begeistern, oplive, begeistre.

Begierde pl. -n, (Begier), f. Begjer-lighed, Attraa.

Begierig, begjerlig.

Begießen, -goß, -goßen, gyde paa, bestænke, vande. Sie begoß die Blumen.

Begisten, udstyre.

Begine pl. -n, f. en Slags Nonne.

Beginn, m. Begyndelse.

Beginnen, -gann, -gonnen, begynde.
 Beglänzen, befinne.
 Beglasen, sætte Glas.
 Beglaubigen (beglauben), stadfæste, vidimere, legitimere. Eine beglaubigte Abschrift. Das Beglaubigungsschreiben, Creditiv.
 Begleit, m. og n. Ledfagelse.
 Begleiten, ledsage.
 Begleiter, m. Ledfager.
 Begleitung pl. -en, f. Ledfagelse.
 Beglimpfen, besmykke.
 Beglorgen, glane paa.
 Beglücken, gjøre lykkelig.
 Beglückwünschen, lykønske.
 Begnadigen, (begnaden), benaade.
 Begnügen, (sich), noies med.
 Begraben, -grub, -graben, begrave.
 Begråbniß pl. -nisse, n. Begravelse.
 Begrænzen, (begrenzen), tilgrændse.
 Begrasen, bedække med Græs. Die Wiese begrast sich.
 Begreifen, -griff, -griffen, begribe, gribe, være især med, indbesatte. Er begreift nichts. Er war in einer Sandung begriffen. Dieses Wort begreift viel in sich.
 Begriff pl. -e, m. Begreb, Indbegreb.
 Begründen, begrunde, bevise med Grunde.
 Begrüßen, hilse.
 Begucken, begloe.
 Begünstigen, begunstige.
 Begürten, omgive med Beste.
 Begutachten, meddele sin Mening, give Erklæring.
 Begütern, begave, berige. Ein begüterter Mann, (bemidlet).
 Behåbig, tilfreds.
 Behåbigkeit, f. Belyære.
 Beharen, forsyne med Haar.
 Behæffen, haffe paa.
 Behaften, bebyrde.
 Behaftet, bebyrdet, besængt. Mit der Pest behaftet.
 Behagen, n. (Behag,) m. Behag.

Behagen, behage, synes om. Das Haus behagt mir.
 Behaglich, behagelig, beqvem.
 Behalben, lit. undtagen.
 Behalten, -hielt, -halten, beholde. Er behielt das Geheimniß bei sich (robede ikke). Er behielt das Gelernte (glemt ikke). Wohl behalten kam er an (uskadt).
 Behälter, m. Gjemme.
 Behåltiñ pl. -nisse, n. Gjemmested.
 Behåmmern, hamre paa.
 Behandeln, behandle. Er hat ihn schlecht behandelt.
 Behåndigen, tilstille, overgive.
 Behandlung pl. -en, f. Behandlung, Fremfærd.
 Behang, m. Hensehundreds Øren.
 Behängen, v. a. tilhænge.
 Behangen, -hing, -hangen, v. n. blive hængende.
 Beharren, forblive, vedblive. Er beharret auf seiner Meinung.
 Behærelig, stadig, standhaftig.
 Beharschen, sterke, styrke.
 Behauchen, puste paa.
 Behauen, -hieb, -hauen, tilhugge.
 Behaupten, påstaae, holde fast, forsøre (sich) holde sig. Die Armee behauptete den Platz (seiede). Copernicus behauptete die Kugelform der Erde.
 Behauptung pl. -en, f. Påastand, Forsvar.
 Behausen, huse, bosætte.
 Behausung pl. -en, f. Bolig.
 Behelf pl. -e, m. Udflugt, Påastud.
 Behelfen, -half, -holfen (sich), søge at hjælpe sig. Der Arme behilft sich mit Wenigem.
 Behelligen, forurolige, uleilige, besværgen. Er behelligte ihn mit tausenderlei Fragen.
 Behende, flink, hurtig.
 Behendigkeit, f. Flinkhed, Hurtighed.
 Beherbergen, modtage, huse, beværte.

Beherrschen, beherske. Der Berg beherrscht die Stadt, (dominerer).
 Beherzigen, lægge paa Hjerte, overveie. Dieser Brief wurde von uns beherzigt.
 Beherzigenswerth, magtpaaliggende.
 Beherzigung, f. Overveielse.
 Beherzt, behjertet, uforfærdet.
 Behexen, behexe.
 Behimmelt, begeistret, beruset.
 Behner, m. Gartnerkurr.
 Behobeln, strabhøyle, jævne, danne.
 Behohnlächeln, smile haanligt ad, haane, spotte.
 Beholfsen, slink, let, duelig.
 Beholzen, forspne med Træ, (sich) vore i Træet.
 Behör, m. Tilbehör.
 Behorchen, lytte efter, belure.
 Behörde pl. -n, f. Øvrighed, høiere Bedkommende. Ich werde es der Behörde anzeigen.
 Behosen, beklæde med Buxer.
 Behuf, m. Behov, Nytte. Behufs der Reise versah er sich mit einem Mantel.
 Behufig, tjenlig.
 Behuft, forsynet med Hov.
 Behülflich, behjælpelig.
 Behüten, bevare, beskytte. Der Herr behüte dich.
 Behutsam, varsom.
 Behutsamkeit, f. Varsomhed.
 Bei, ved, hos, i, under, paa, om; henved. Er hatte es bei der Hand. Er ist schon bei Jahren. Er ist bei Kräften. Bist du bei Gelde. Er wohnt bei mir. Komme bei Zeiten zu mir, (itide). Bei Strafe. Bei Wasser und Brot. Bei Tage arbeitet man. Bei dem Allen (uagtet alt det). Sie fielen bei Tausenden (henved). Gewehr bei Fuß. Bei Leibe nicht (for Guds Skyld ikke).
 Bejahren, sige Ja.

Bejahung pl. -en, f. Stadfæstelse, Forsikkring, Indvilgelse.
 Bejammernswerth, ynsværdig.
 Beian, ved Siden af. Er wohnt gleich hier beian.
 Beibehalten, -hielt, -halten, bibeholde. Sie behielten ihre Gewohnheiten bei.
 Beibiegen, -bog, -gebogen, hofsie. Die beiegebogene Abschrift.
 Beibringen, -brachte, -gebracht, bibringe, meddele. Er brachte ihm das Latein bei.
 Beichte pl. -n, f. Skrifte.
 Beichten, skrifte.
 Beichtvater pl. -väter, (Beichtiger) m. Skriftefader.
 Beichtzettel, m. Skrifteattest.
 Beide, begge. Wir beide, vi to. Alle beide, begge to. Eins von beiden wähle dir.
 Beiderlei, adv. begge Slags.
 Beiderseits, adv. paa eller fra begge Sider. Unsre beiderseitigen Väter waren Freunde. Sie und ich empfehlen uns beiderseits.
 Beidlebig, levende i Vandet og paa Landet, Amphibier.
 Beiern, ringe, lime.
 Beieffen, n. Biret.
 Beifall, m. Bifald. Sie flatschten ihm Beifall.
 Beifallen, -fiel, -gefallen, bifalde, falde ind. Er fiel dem Redner bei. Es fällt mir bei.
 Beifällig, bifaldende, gunstig.
 Beifolgen, hofsølge.
 Beifracht, f. Bifragt.
 Beifrau pl. Beiweiber, f. Svøgekone, Gjordemoderens Hjelperke.
 Beifuge pl. -n, f. Bilag.
 Beifügen, føie til, vedlægge.
 Beifuß pl. -füße, m. Bynke, Artemisia.
 Beigeben, -gab, -gegeben, give til, adjungere.

Beigehen, -ging, -gegangen, gaad med, folge med, falde ind. Beigehend sende ich Ihnen eine Rechnung.

Beigesellen, forene, slutte til et Selskab. Ich gesellte mich den Wanderern bei.

Beiher, ved Siden af, som Bilag.

Beihülfe, f. Medhjælp.

Beikommen, -kam, -gekommen, komme med, folge med, naae. Er kam ihn nicht bei an Talenten. Ich konnte dem Feinde nicht beikommen.

Beil pl. -e, n. fort Dre, Bühl.

Beilage pl. -n, f. Bilag, Depositum. Er wird mir meine Beilage bewahren.

Beilager, n. Bryllup.

Beiläufer, m. Witzener.

Beiläufig, loselig, i Forbigaaende.

Beilbrief pl. -e, m. Bilebrev, Skibsbbygningsscontract.

Beilegen, vedlægge, lægge bi, bilægge, tilskrive. Ich lege diesen Zettel bei. Er hat den Streit beigelegt. Er legte ihm die Meinung bei. Das Schiff legt bei.

Beileid, n. Medlidenshed, Condolents. Er bezeugte ihr sein Beileid.

Beilfertig, tomret færdig.

Beiliegen, -lag, -gelegen, ligge hos. Der beiliegende Brief.

Beilfetafel, pl. -n, f. et Glads Bilbord.

Beimengen, blande.

Beimessen, -maß, -gemessen, tillægge, tilskrive. Er maß ihm die Schuld bei. Wir können ihm keinen Glauben beimessen (troe).

Beimischen, blande ind i.

Bein pl. -e, n. Been. Das bringt mir durch Mark und Bein. Er schwor bei Stein und Bein. Er macht sich auf die Beine. Er half ihm auf die Beine. Er kann

10,000 Mann auf die Beine stellen. Er schlug ihm ein Bein unter.

Beinahe, næsten, henved.

Beiname pl. -n, m. Binavn.

Beinbruch pl. -brüche, m. Beenbrud.

Beinbrüchig, adj. med brækket Been, uduelig.

Beineben, derhos.

Beinfrass, m. Beenkræft.

Beinicht, beenagtig.

Beinschiene pl. -n, f. Beenstinne.

Beiordnen, sætte ved Siden af, coordinere.

Beipferd pl. -e, n. Sidehest.

Beipflichten, billige, give Ret, Ich pflichte dir bei.

Beirath pl. -rärhe, m. Assessor.

Beiräthig, adj. hjælpende med Raad.

Beisammen, sammen.

Beisatz pl. -sassen, m. Opsidder.

Beisatz pl. -sätze, m. Tilfætning.

Beischießen, -schoss, -geschossen, skyde til, bidrage.

Beischlaf, m. Besoven.

Beischläfer, m. Voler.

Beischläferin pl. -nen, f. Volerke.

Beischlag pl. -schläge, m. falsk Mynt, uægtetødt Barn, Dvgang foran et Huus.

Beischlagen, -schlug, -geschlagen, være ligesindet med En, bisalde.

Beischließen, -schloß, -geschlossen, hosføie, vedlægge. Ich schließe dem Brief einen Zettel bei.

Beischluß pl. -schlüsse, m. Bilag, det Vedlagte.

Beischreiben, -schrieb, -geschrieben, skrive hos.

Beischuß pl. -schüsse, m. Tilskud, Bidrag.

Beiseit, adv. afside.

Beiseitsetzung pl. -en, f. Forsømmelse.

Beisegen, sætte ved, føie til, bisætte,

sætte til. Die Leiche ward beige-
 setzt.
 Beiseyn, n. Nærværelse.
 Beisichtig, flersynet.
 Beisig, m. Bisiddet, Afsessorat.
 Beisigen, -sæt, -gesessen, sidde ved,
 bisidde.
 Beisiger, m. Afsessor.
 Beispiel pl. -e, n. Exempel. Zum
 Beispiel.
 Beispiellos, uden Exempel.
 Beispringen, -sprang, -gesprungen,
 springe til, hjælpe. Er sprang mir
 bei.
 Beißel, m. Zernfile.
 Beißelbeere pl. -n. f. Berberisbær.
 Beißen, -biß, -gebissen, bide. Der
 Hund biß nach mir. Er beißt um
 sich. Sie biß sich auf der Zunge.
 Er muß in einen sauern Apfel
 beißen. Der Rauch beißt mir in
 die Augen. Ein beißender Scherz.
 Sie hatten nichts zu beißen und
 zu brechen, (Intet at leve af). Zwei
 Hunde beißen sich um einen Kno-
 chen.
 Beißer (Peißer), m. en liden Jilt.
 Beistand, m. Bistand. Leiste mir
 Beistand.
 Beiständig, behjælpelig.
 Beistechen, -stach, -gestochen, holde
 mod Wunden.
 Beistechen, putte ind.
 Beistehen, -stand, -gestanden, staae
 bi, hjælpe. Gott stehe dir bei.
 Beisteuer pl. -n, f. Pengebidrag.
 Beisteuern, sammenkynde.
 Beistimmen, give sit Bisald. Alle
 stimmten dem Redner bei.
 Beistrich pl. -e, m. Komma.
 Beithun, -that, -gethan, lægge til,
 lægge til Side, blande.
 Beitrag pl. -träge, m. Bidrag.
 Beitragen, -trug, -getragen, bidrage.
 Sie trugen viel zum Siege bei.

Beitreiben, -trieb, -getrieben, ind-
 drive.
 Beitreten, -trat, -getreten, bisalde,
 holde med, tage Parti.
 Beitritt, m. Tilstræden, Forening.
 Beiwache pl. -n, f. Vivouac.
 Beiwachen, bivouaquere.
 Beiwagen, m. Vivogn.
 Beiwohnen, bivaane, have Omgang
 med. Er wohnte ihr ehelich bei.
 Beiwohnung, f. ægteskabeligt Sam-
 liv.
 Beiwollen, -will, -wollte, -gewollt,
 efterstræbe. Er wollte ihm bei.
 Beiwort pl. -wörter, n. Adjectiv.
 Beiwörtlich, adjectivisk.
 Beizählen, tælle med.
 Beize pl. -n, f. Sægt med Fiske og
 andre Rorsfugle, Beidning.
 Beizen, beitse.
 Beizeichen, n. Kjendetegn, Attribut.
 Bejahen, bekræfte, tilstaae.
 Bejahrt, alderstegen.
 Bejammern, beklage.
 Bejammernswerth, ynkelig.
 Bejauchzen, juble over.
 Bejochen, lægge i Nag.
 Bekälbern (sich), brække sig.
 Bekalken, overstrøge med Kalk.
 Bekalmen, overfalde af Havblis.
 Bekämpfen, omgjerde.
 Bekämpfen, bekæmpe.
 Bekannt, bekjendt. Die Sache ist
 mir bekannt. Ein Bekannter von
 mir.
 Bekanntlich, adj. som bekjendt, vitter-
 lig.
 Bekanntmachung pl. -en, f. Rund-
 gjørelse.
 Bekantschaft pl. -en, f. Bekjendt-
 skab.
 Bekanten, fante.
 Bekappen, afhugge Epiden.
 Befehren, omvende, forbedre.
 Befehrer, m. Omvender.
 Befehrung pl. -en, f. Omvendelse.

Bekennen, -kænnte, -kænnt, bekjende, tilstaae (sig), holde sig til. Wir bekennen uns zur Augsburgerischen Confession.

Bekenner, m. Bekjender, Martyrer.

Bekendtnis, pl. -nisse, n. Bekjendelse.

Beklagen, beklage Wir beklagen den Unglücklichen.

Beklagenswerth, ynsværdig.

Beklagte pl. -n, m. den Anklagede.

Beklatschen, klappe Bisald, bagtale.

Bekleben, overkline.

Bekleben, vore til, sætte Rodder.

Beklecken, (befecksen), beklatte.

Bekleiden, beklæde, overtrække. Er bekleidet ein Amt. Das Haus wurde mit Brettern bekleidet.

Bekleidung pl. -en, f. Beklædning.

Bekleistern, overklistre.

Beklemmen, trokke, ængste. Es beklemmt mir das Herz.

Bekommen, beklemt.

Bekommenheit, f. Beklemthed, Engstelighed.

Beklügen, kritisere.

Beklunfern, udmaale.

Beknappen, (beknubbern, beknappeln), gnave paa.

Bekommen, -kam, -kommen, faae, bekomme, paadrage sig. Die Lust bekam ihm wohl. Wohl bekomme es dir. Er bekam das Fieber.

Bekömmlich, beqvem.

Bekorfen, sætte Korf i.

Bekösten (beköstigen), spise, ernære.

Beköstigung pl. -en, f. Kost, Bepisning.

Bekogen, spne paa.

Bekrabbeln, befele, fildre, magnetisere.

Bekræhen, ledsage med Skrig.

Bekränzen, bekrandse.

Bekragen, fradse paa.

Bekrauen, befele sagte.

Bekrauten, beplante med Græs eller Raa.

Bekreuzen, betegne med Kors.

Befricchen, -frosch, -frochen, frybe op paa.

Befriegen, befrige.

Befrippen, forspne med en Krybbe eller flettet Gjerde. Die Teiche werden befrippt.

Befritteln, kritisere.

Befrigeln, quiddre paa.

Befrönen, frone.

Bekümmern, bekymre. Er bekümmert sich um mich.

Bekümmernis pl. -nisse, f. Bekymring.

Bekümmert, bekymret. Ich bin über ihn bekümmert.

Bekunden, fundgjøre, documentere.

Beküssen, kyse ofte.

Belachen, udlee.

Belächeln, smile ad.

Belacken, sætte Lak paa.

Beladen, -lud, -laden, læsse, bebyrde. Mit Kummer beladen.

Belagern, beleire, plage.

Belagerung pl. -en, f. Beleiring.

Belang, m. Beløb, Bichtigkeit, Anseelse. Die Sache ist ohne Belang.

Belangen, angive, anklage, betræffe. Er belangte ihn gerichtlich. Was mich belangt.

Belappen, behænge med Lapper.

Belassen, -ließ, -lassen, lade beroe.

Belasten, belæsse, betynge.

Belästigen, besvære.

Belauben, beklæde med Ler.

Belaucern, belure.

Belauf, m. Beleb.

Belaufen, -lief, -laufen, beløbe, løbe paa. Sein Vermögen beläuft auf tausend Thaler.

Belauschen, lytte efter, belure.

Beleben, oplive, opmuntre.

Belecken, slikke paa.

Beledern, overtrække med Læder.

Beleg pl. -e, m. Document, Beretig, Bilag.

Belegen, belægge, beflæde med, documentere.

Belegstælle pl. -n, f. Beviststed.

Belehnen, belehne, tildele.

Belehren, belære. Er belehrte ihn eines Bessern.

Beleibt, tvf, fed.

Beleibzüchtigen, give Livsophold.

Beleidigen, fornærme.

Beleidigung pl. -en, f. Fornærmelse.

Belesen, belæst, lærd.

Beleuchten, belyse.

Beleuchtung pl. -en, f. Belysning.

Belfern, bsehe, skjænde.

Belichtern, forsyne med Lyspartier.

Beliebäugeln, betragte med kjæle Blif.

Belieben, behage. Belieben Sie noch etwas? Was beliebt? Beliebt es Gott. Stehen Sie auf, wenn es Ihnen beliebt.

Belieben, n. Behag.

Beliebig, behagelig.

Beliegen, -lag, -legen, ligge paa, pøse paa.

Belisten, besnære.

Bellen, gjæ. Der Hund hat gebellt. Der Magen bellt (knurrer).

Beloben, rose.

Belobungsbrief pl. -e, m. berømmende Brev.

Belohnbar, adj. fortjenende Lon.

Belohnen, belønne.

Belohnung pl. -en, f. Belønning.

Beluchsen, (belugsen), belure.

Belugen, glane paa.

Belügen, lyve paa, bagtale.

Belustigen, forlyste.

Bemächtigen (sich), bemægtige sig. Cæsar bemægtigte sich Italiens.

Bemahlen, sonderknuise. Ein bemahlenes Land, et ved Vandværker udtørket Land.

Bemahlen, forsyne med et Mærke.

Bemäkeln, besmudse.

Bemäkeln, dable, kritisere.

Bemalen, overstrøge med Farve.

Bemannen, bemande.

Bemanschen, gjøre vaad, besmudse.

Bemänteln, tildække, besmykke, undskyld.

Bemasten, forsyne med Mast.

Bemausen, knibe fra, stjæle Smaating.

Bemeistern, beherske, (sich), bemestre sig. Sie bemeisterten sich des flüchtlings.

Bemelden, omtale.

Bemengen (sich), blande sig.

Bemerkbar, mærkelig.

Bemerken, bemærke.

Bemerkenswerth, værd at bemærke.

Bemerkung pl. -en, f. Bemærkning.

Bemisten, belægge med Møg.

Bemitleiden, beklage, ynke.

Bemittelt, formuende.

Bemosen, beflæde med Moos, begroes med Moos. Bemoster Bursche (gammel Student).

Bemühen, foruleilige (sich), gjøre sig Umage for. Bemühen Sie sich doch nicht meinetwegen.

Bemühung pl. -en, f. Bestræbelse, Uleilighed.

Bemunkeln, bedrage.

Bemüssigen, tvinge, foranledige.

Bemuttern, tee sig som Moder, iagtage som Moder.

Benachbart, nærliggende.

Benachrichtigen, underrette.

Benachten, St. huse om Natten.

Benachtet, bedækket med Nat.

Benachtheiligen, tilføie Skade.

Benageln, beslaae med Sem.

Benagen, gnave paa.

Benamen, benævne.

Benarben (sich), groe til.

Benarbt, arret.

Benaschen, fliske paa.

Benaut, beflemt.

Bend, St. nøie, accurat.

Benebeln, omgive med Taage, beruse. Er war ganz benebelt.

Beneben, (benebst), tilligemed.
 Benedeien, velsigne, lovsynge.
 Benehmen, -nahm, -nommen, frata-
 ge, (sich) forholde sig, beruse sig.
 Das Saas benimmt mir die Aus-
 sicht. Der Jüngling benahm sich
 gut.
 Benehmen, n. Forhold, Dpforsel.
 Benehmschere pl. -n, f. Justerings-
 sax.
 Benciden, misunde. Er beneidete
 ihn um sein Geld.
 Bencidenwerth, misundelsesværdig.
 Benennen, -nannte, -nannt, navngi-
 ve, nævne.
 Benennung pl. -en, f. Benævnelse.
 Benegen, væde, fugte.
 Bengel, m. Prygl, grovt Mennecke.
 Bengelci pl. -en, f. Grovhed.
 Bengelhaft, plump, ugleben.
 Bengeln, forsyne med en Stof, ud-
 prygle.
 Benicken, nikke til.
 Beniesen, nyse til.
 Benippen, smage lidt paa.
 Benne pl. -n, f. Kuro, Stige over
 Krybben.
 Benöthigt, trængende til. Ein jeder
 ist des Andern benöthigt.
 Benuttscheln, suge paa.
 Benügen (benutzen), benytte.
 Beobachtbar, muligt at iagttages, syn-
 lig.
 Beobachten, iagttage. Wir beobach-
 ten das Geseu. Sie beobachteten
 ein tiefes Stilltschweigen.
 Beobachter, m. Iagttaget.
 Beobhuten, tage i Varetægt.
 Beölen, bestruge med Olie.
 Bepacken, belæsse.
 Bepanzern, bedække med Pantser.
 Bepelzen, bedække med Pelts.
 Beperlen, smykke med Perler.
 Bepfählen, forsyne med Pæle.
 Bepferchen, indhegne.
 Bepflanzen, beplante.

Bepflastern, belægge med Plaster, bro-
 lægge.
 Bepflücken, plukke paa.
 Bepfropfen, forsyne med Rorf.
 Bepolstern, udstoppe.
 Bepudern, bestroe med Puder.
 Bepunschen (sich), beruse sig i Punsch.
 Bepurpern, belæde med Purpur.
 Bepugen, udpynte.
 Bequalmen, dampe paa.
 Bequartieren, forsyne med Qvarteer,
 belægge med Indqvartering.
 Bequem, beqvem, beleilig.
 Bequemen (sich), beqvemme sig, lempe
 sig.
 Bequemplade pl. -n, f. Commode.
 Bequemlich, beqvemt.
 Bequemlichkeit pl. -en, f. Beqvemme-
 lighed, Magelighed.
 Bequemling pl. -e, m. Ben af Mage-
 lighed.
 Bequemlichkeitsstuhl pl. -stühle, m.
 Natstol.
 Bequicken, blande med Qvisselv.
 Berahmen, (anberaumen), beramme.
 Berainen, begrænde, indhegne.
 Berändern, (beranden, verändern),
 forsyne med Rand, indfatte.
 Beranken, belæde med Ranker.
 Berappen, overkaste med Ralf.
 Berasen, belæde med Grønsvær.
 Berathen, -rieth, -rathen, understot-
 te med Raad, tage med til Raads.
 Er berieth sich mit mir über seine
 Lage. Er ist wohl berathen, (sa-
 ren). Sie ist übel berathen.
 Berathung pl. -en, f. Raadsforelse,
 Overveielse.
 Berather, m. Raadgiver.
 Berathfragen, spørge om Raad, con-
 sulere.
 Berauben, berove. Er beraubte ihn
 des Lebens.
 Berauchen, modtage Reg, overtrække
 med Reg.
 Beräuchern, røge paa.

Berauhen, opfradse Skind.
 Beraupen, befrie for Kaalorme.
 Berauschen, beruse.
 Berberis pl. -se, m. (Berberige pl. -n, f.), Berberis.
 Berechen, gaae over med en Rive.
 Berechnen, beregne.
 Berechnung pl. -en, f. Beregning.
 Berechten (berechtigen), berettige.
 Bereden, overtale, tale om. Er beredet ihn. Wir beredeten die Sache mit einander. Sie beredeten den Plan.
 Beredsam, veltalende.
 Beredsamkeit, f. Talekonst, Veltalenhed.
 Beredt, veltalende.
 Beregen, omtale, foranledige.
 Beregnen, vædes af Regn.
 Bereiben, -rieb, -rieben, gnide paa.
 Bereich, m. Omfang, Skudvidde. Im Bereiche der Kanonen.
 Bereichern, berige.
 Bereicherung pl. -en, f. Berigelse.
 Bereisen, forsyne med Vaand; overtrække med Riumfrost.
 Vereimen, besønge i Rium.
 Vereinen, liquidere.
 Bereisen, bereise.
 Bereit, adv. færdig, villig.
 Bereiteisen, n. Billedhuggernes Glatjern.
 Bereiten, forberede, istandsætte, indrette. Bereitet dem Herrn den Weg. Ich bereitete mich auf seinen Empfang.
 Bereiten, -ritt, -ritten, besøge ridende.
 Bereiter, m. Istandsætter, Berider.
 Bereits, adv. allerede.
 Bereitschaft, f. Beredskab.
 Bereitwillig, redebon.
 Bereitwilligkeit, f. Redebonhed.
 Berennen, -rannte, -rannt, besøge rendende, indslutte med Tropper. Die Stadt wurde berannt.
 Berenten, give Rente.

Bereuen, angre paa.
 Bereuenswerth, adj. at angre over.
 Bereuung, f. Anger.
 Berg pl. -e, m. Bjerg. Wir sind noch nicht über den Berg (endnu ikke færdig). Die Ochsen stehen am Berge (her er Stop!). Die Saare standen ihm zu Berge (reiste sig). Auch hinter dem Berge wohnen Leute (Jngen at foragte).
 Bergab, adv. nedad.
 Bergamote pl. -n, f. Pergamotte.
 Bergamt pl. -ämter, n. Bjergret.
 Bergan, adv. opad.
 Bergbau, m. Bjergværksdrift.
 Bergbeamte pl. -n, m. Bjergværksbetjent.
 Bergbewohner, m. Bjergboer.
 Bergblau, n. Kobberblaa.
 Bergbuch pl. -bücher, u. Bjergretsprotocol.
 Bergbutter, f. en fed gulagtig Leer.
 Bergbuttermilch, f. gedigent reent Eolb.
 Bergegeld pl. -er, n. Bjergaelen.
 Bergei pl. -er, n. Kugle af Evorkies.
 Bergen, bjerge, redde. Die Güter sind geborgen.
 Bergenfahrer, m. En som reiser paa Bergen.
 Bergerfisch pl. -e, m. Bergens Stof: fisk.
 Bergfall pl. -fälle, m. Bjergfald.
 Bergfasan pl. -e, m. Marhane, Marhane.
 Bergfein, adj. muligst reengjort. Das Silber ist bergfein.
 Bergfertig, afstræket.
 Bergfeste pl. -n, (Bergfestung pl. -en), f. Bjergfæstning.
 Bergfluß pl. -flüsse, m. ugjennemsigtig Spath, farvet Bjergkrytal.
 Bergfrei, ikke mutet.
 Berggeist pl. -er, m. Bjergaand.
 Berggelb, n. Ofser.
 Berggemach, n. Bjergret i Dresden.

Berggenoss pl. -nossen, m. Bjergværks-
participant.
Berggericht pl. -e, n. Bjergret.
Berggestift pl. -e, n. Stiftelse for
Bjergmænd.
Berggewerk pl. -e, n. Bjergværks-
Interessentskab.
Berggift, n. Arsenik.
Bergglas pl. -gläser, n. Krystal.
Berggrün, n. Skifergren.
Bergguhr, f. gedigent Guld.
Berggut pl. -güter, n. Mineral.
Berghalb St. adv. nedad.
Berghalde pl. -n, f. Skraaning.
Berghauptmann pl. -männer, m.
Bjergværksbestyrer.
Berghenne pl. -n, f. Vandsuppe med
Øst og Brød.
Bergholz, n. Skibenes yderste Be-
dækning med Planker.
Berghuhn pl. -hühner, n. Aarhøne.
Berghund pl. -e, m. Hjulcasse i Bjerg-
værk.
Bergigt, adj. bjergagtig.
Bergig, adj. bjerget, - fuld af Berge.
Bergkette pl. -n, f. Bjergkjæde.
Bergknappe pl. -n, m. ung Bjerg-
mand.
Bergknappschaft pl. -en, f. Bjerg-
folkens Laug.
Bergläufig, vedtagen i Bjergværk.
Berglehne pl. -n, f. Skraaning.
Berglosung pl. -en, f. Udsejningssted
i Bjergværker.
Bergmann pl. -leute, m. Bjergmand.
Bergmännchen, n. Bjergaand.
Bergmännisch, bjergmandsmæssig.
Bergmaus pl. -mäuse, f. Lemæn.
Bergparte pl. -n, f. Bjergmandsbaa-
ben.
Bergrecht pl. -e, n. Ret til Bjerg-
værksdrift.
Bergrechtlich, adj. efter Bjergmands-
ret.
Bergreihen, m. Bjergmandsang.
Bergscheide pl. -n, f. Klost.

Bergschöppenstuhl pl. -stühle, m.
Bjergret.
Bergschüffig, adj. blandet med flette
Stene.
Bergschwaden, m. giftig Dunst.
Bergsohle pl. -n, f. Bjergets Grund.
Bergsucht, f. Lungesot.
Bergtrumpl. -e, m. lødreven Steen-
masse.
Bergunter, adv. nedad. Es geht
mit ihm bergunter.
Bergwardein pl. -e, m. Metalspro-
ver.
Bergwärts, adv. hen mod Bjerg.
Bergwerksgetriebe, n. Redskaberne i
Bjergværkerne.
Bergwetter pl. giftige Dunster i
Bjergværkerne.
Bergzahn, m. Kalkspath i spidse Sei-
ler.
Bericht pl. -e, m. Beretning. Er
stattete einen Bericht von diesem
Vorfall ab.
Berichten, berette.
Berichter, m. Referent.
Berichtigen, berigtige, rette, betale.
Er berichtigte seine Rechnung.
Berichtiger, m. Correcteur.
Berichtigung pl. -en, f. Correctur.
Berichtmäßig, adj. officiel.
Berichtsteller, m. Referent.
Beriechen, -roch, -rochen, lugte paa.
Beriemen, besætte med Remme.
Beriefeln, overskulle.
Berinden, overtrække med Barf.
Beritten, tilreden, forspnet med Hest.
Berkan pl. -e, m. Lei af Uld og Gje-
dehaar.
Berme pl. -n, f. Gang mellem Gra-
ven og Volden.
Bernen, brænde, lyse.
Bernstein pl. -e, m. Rav.
Bernsteinen, (bernsteinern), adj. af
Rav.
Beroden, hyppe.
Berohren, begroes med Siv.

Berødhren, forsyne med Rør.
 Berøsten, være overtrukket med Rost.
 Berst, (Barst, Borst), m. Sprække.
 Bersten, -barst, -geborsten, sprække, briste. *Er barst vor Lachen.*
 Berstig, sprækket.
 Berüchtigen, gjøre berøgtet, bagtale.
 Berücken, besøre.
 Berücksichtigen, tage Hensyn til.
 Berudern, forsyne med Rør.
 Beruf, m. Rald.
 Berufen, -rief, -rufen, kalde, udskrive (sig), beraabe sig. *Der König berief die Stände. Er berief sich auf mich.*
 Berufen, berøgtet.
 Berufstreue, f. Trofast i sit Rald eller Embede.
 Beruhen, berøe. *Es beruht auf mir. Die Sache mag auf sich beruhen. Ich will es auf sich beruhen lassen.*
 Beruhigen, berolige.
 Beruhigung pl. -en, f. Beroligelse.
 Berühmen (sich), rose sig.
 Berühmt, berømt.
 Berühren, berøre, omtale.
 Berührig, slink, rørig.
 Berührung pl. -en, f. Berørelse, Omtale, Omgang. *Ich kam in mancherlei Berührungen mit ihm.*
 Berümpfen, spotte.
 Berunzeln, rynke.
 Berupfen, plukke, berøve.
 Berußen, sværte med Sod.
 Besabbern, (besabbeln), snytte paa.
 Besacken, bebyrde med Sække.
 Besäen, besaae.
 Besage, ifølge. *Besage dieses Briefes.*
 Besagen, sige, anmelde.
 Besägen, bearbejde med Sæg.
 Besaiten, betrække med Strænge.
 Besalben, stryge Salve paa.
 Besalzen, bestroe med Salt.
 Besamen, befrugte.

Besanden, bestroe med Sand.
 Besänftigen, formilde.
 Besan pl. -e, f. Agterseil.
 Besanmast pl. -maste, m. Besanmast.
 Besatz pl. -sätze, m. Rantning.
 Besatzung pl. -en, f. Besætning.
 Besauen, tilsole.
 Besaufen -söff, -soffen, (sich), drikke sig fuld.
 Besäufen, gjere drukken.
 Besäumen, omfatte med Ranter.
 Beschaben, fradse paa.
 Beschachteln, asanide.
 Beschädigen, -beskädige.
 Beschädigung pl. -en, f. Beskadigelse.
 Beschaffen, skaffe frem, besørge, bevirke.
 Beschaffen, adj. beskaffen.
 Beschaffenheit pl. -en, f. Beskaffenhed.
 Beschäften, forsyne med Skat.
 Beschäftigen, beskæftige, syde.
 Beschäftigung pl. -en, f. Beskæftigelse, Syssel.
 Beschalen, beklæde, fortømre.
 Beschälen, aspille, befrugte.
 Beschäler, m. Stodhingst.
 Beschalung pl. -en, f. Beklædning med Planker, Rot.
 Beschämen, beskæmme, gjøre skamfuld.
 Beschänden, fordærve.
 Beschatten, overskygge, beskytte.
 Beschätzen, paalægge Skat.
 Beschauen, beskue.
 Beschaulich, adj. betragende, contemplativ. *Der Mönch führt ein beschauliches Leben.*
 Beschauung pl. -en, f. Besigtelse, Betragtning.
 Beschäumen, fugte med Skum.
 Bescheid pl. -e, m. Besked, Spar, Oplysning, Udsagn, Erklæring. *Er trank mir zu und ich that ihm*

Bescheid. Er weiß gut Bescheid um diese Sache.
 Bescheiden, -schied, -scheiden, give Besked, anvise, falde (sig), afstaae fra, indrømme. Er beschied ihn vor das Gericht. Ich bescheide mich gern, daß ich nicht so viel weiß, wie Sie.
 Bescheiden, adj. beskedent.
 Bescheidenheit, f. Beskedenhed.
 Bescheider, m. overste Møllersvend.
 Bescheinen, -schie, -schießen, belyse.
 Bescheinigen, bescheinen, attestere.
 Beschenken, give Foræring.
 Bescheren, forære, tildele. Was Gott beschert, bleibt unverwehrt. Der heilige Christ hat die Kinder bescheret.
 Bescheren, -schor, -schoren, flippe glat.
 Bescherung pl. -en, f. Foræring.
 Bescherzen, omtale spogende.
 Beschieden, lade falde, forskrive, besørge, bearbejde. Die Obrigkeit hat mich wegen dieser Sache beschiedt. Er beschiedt den Acker. Nachdem er seine Sachen beschiedt hatte, legte er sich zur Ruhe.
 Beschießen, forsyne med Skinner.
 Beschießen, -schoss, -schossen, beskyde, overtrække. Die Festung ward beschossen. Die Mauer ist mit Salpeter beschossen.
 Beschißen, beseile.
 Beschilft, bevoret med Siv.
 Beschimmeln, overtræktes med Skimmel.
 Beschimmern, belyse svagt.
 Beschimpfen, beskjamme, vanære.
 Beschimpfung pl. -en, f. Fornærmelse.
 Beschirmen, beskytte, værne.
 Beschlabbern, spyttede paa, snakke om.
 Beschlächt pl. -e, St. n. Dæmning.
 Beschlafen, -schief, -schlafen, besovere, tænke over. Er hat sie beschlafen. Beschlafe erst diesen Plan.

Beschlag pl. -schläge, m. Beslag, Beslaaen. Die Polizei legte Beschlag auf seine Papiere. Die Waaren wurden in Beschlag genommen.
 Beschlagen, -schlug, -schlagen, beslaae, befæste. Er war im Lateinischen gut beschlagen. Der Schmied beschlägt das Pferd und das Rad.
 Beschlaglegung pl. -en, f. Sequestering, Beslag.
 Beschlagnehmung pl. -en, f. Embargo.
 Beschleichen, -schlich, -schlichen, liste sig paa.
 Beschleunigen, fremskynde.
 Beschließen, -schloß, -schlossen, slutte, beslutte, ende.
 Beschließer, m. Forvalter.
 Beschließerin pl. -nen, f. Husholderesse.
 Beschlossen, forsyne med Laas.
 Beschludzen, begræde.
 Beschluß pl. -schlüsse, m. Forbarring, Beslutning, Slutning.
 Beschmausen, brandskatte, tære fra (sig) overlade sig med Gripe.
 Beschmeißen, -schmiß, -schmissen, kaste paa.
 Beschmieren, smøre paa.
 Beschmutzen, besmudse lidt.
 Beschmutzen, tilsmudse.
 Beschnapsen (sig), drikke sig fuld i Brændeviin.
 Beschnattern, pludre over.
 Beschnauben, snuse paa, lugte paa.
 Beschneiden, -schnitt, -schnitten, besflippe, omstjære. Die Dukaten sind beschnitten.
 Beschneidung pl. -en, f. Omstjærelse.
 Beschneien, juree paa.
 Beschneiteln, flippe Træerne rundt.
 Beschnippen, beschnippeln, beschnipern, affspidse.
 Beschnitzeln, stjære i smaae Støkker.
 Beschnörkeln, forjire ved Snirkler.

Beschnuffeln, snuse paa.
 Beschodden, bestatte.
 Beschönigen, beschönen, besmykke, undskyldde.
 Beschossen, lægge i Skat, bevore.
 Beschränken, indskrænke. Er beschränkt sich auf das Nothwendigste.
 Beschränkt, indskrænket, indsluttet, boreret. Ein beschränkter Mensch.
 Beschränktheit, f. ringe Omfang, Dumbhed, Simpeltied.
 Beschriben, -schrieb, -schrieben, beskrive, tegne, danne. Die abgeschossene Kugel beschreibt einen Bogen.
 Beschreibung, pl. -en, f. Beskrivelse.
 Beschreien, -schrie, -schrien, begræde, bringe i Banrygte.
 Beschreiten, -schritt, -schritten, bestige, betræde.
 Beschreuten, bestjære, sauge paa, afæde, forforte.
 Beschuhren, forsyne med Sko.
 Beschuldigen, beskyldde.
 Beschuldigung, pl. -en, f., Beskyldning.
 Beschummeln, besnære.
 Beschuppen, bedække med Skjæl, be-
 drage.
 Beschürten, overøse, bedække.
 Beschützen, beskytte.
 Beschwagen, overtale, besnække.
 Beschweifen, forsyne med Hale.
 Bschweifen, beschwigen, fugte med Svod.
 Beschwer, Beschwerde, pl. -n, f., Byrde, Lidelse, Møie.
 Beschweren, bebyrde, (sich) beklage sig. Er beschwerte ihn mit Arbeit. Sie beschwerte sich bei mir über ihn.
 Beschwerlich, trykkende, moissommelig.
 Bschwichtigen, bringe til Taushed, berolige.
 Beschwingen, forsyne med Vinger.
 Beschwören, -schwor (schwur), -schworen, edeligen bekræfte, for-

mane, anraabe. Ich beschwöre dich, thue es nicht. Er kann Geister beschwören. Die Zeugen beschworen die Aussage.
 Beschwörung, pl. -en, f., edelig Forsikring, Meneed.
 Beseelen, bejæle.
 Bejeelt, sjælefuld, sølsom, oplivet.
 Besekeln, bejeile.
 Besehen, -sah, -schen, beseer, betragte.
 Beseitigen, skaffe til Side, rydde af.
 Beien, tilægge. Die Arbeit wurde beseitigt.
 Beseligen, gjøre salig, henrykke.
 Besen, Besem, pl. -en, m., Feiesost.
 Besenbinder, m. Rostebinder.
 Besenkraut, n., et Slags Karse.
 Besenrein, renses for det Grovste.
 Besenstiel, pl. -e, m., Rostestak.
 Beseßen, behersket, sindsbæg, besat. Von Geiz beseßen.
 Besegen, besætte.
 Beseutzen, sukke over.
 Besichtigen, beseer.
 Besichtigung, pl. -en, f., Dienstyn, Underfølgelse.
 Besiebenen, bestyrke ved syv Vidner.
 Besiegbar, overvindelig.
 Besiegeln, forsyne med Segl.
 Besiegen, overvinde.
 Besingen, -sang, -sungen, besynge.
 Besinnen, -sann, -sonnen (sich), erindre, betænke sig. Er besann sich eines Bessern. Sie konnte sich nicht auf mich besinnen.
 Besinnung, f., Beridsked. Er ist zur Besinnung gekommen. Er verlor die Besinnung.
 Besinnungslos, bedøvet, ubesindig.
 Besippen, forbinde med Slægtstak.
 Besitz m., Besiddelse, Eiendom.
 Besigen, -saß, -seßen, sidde paa, besidde, eie.
 Besitzergreifung, pl. -en, f. Occupation.

Besigtnahme, pl. -n, f. Besiddelse; tagen.

Besigthum, pl. -thümer, n. Besiddelse.

Besoden, beklæde med Halvstrømper.

Besoden, belægge med Grønsvær.

Besoffen, beskjenket.

Besohlen, forsaale.

Besolden, give Gold, lønne.

Besoldung, pl. -en, f. Lønning.

Besømmern, besaae med Sommerfrugt.

Besondere, adj., affondret, besynderlig.

Besonderheit, pl. -en, f. Egenhed.

Besonders, adv., affondret; især, særdeles.

Besonnen, overlagt, sindig.

Besonnenheit, f. Aandsnærværelse.

Besonnt, adj., belyst af Solen. Das besonnte Grün. Das besonntere Korn.

Besorgen, besorge, befrygte. Sie besorgt ihr Haus. Er besorgte einen Angriff.

Besorgung, pl. -en, f. Besørgelse.

Besorglich, betænkelig, omhyggelig.

Besorgniß, pl. -nisse, f. Frygt, Sorg.

Besorgsam, adj., tilbøielig til Frygt.

Besorgt, bekymret, omhyggelig. Er war um mich besorgt. Sie war feinerwegen besorgt.

Bespannen, spænde for, spænde over.

Bespaßen, spæge over.

Bespeien, -sve, -spien, spyttte paa.

Bespeilern, stifke af med Stave.

Bespicken, bespække, berige.

Bespiegeln, forsyne med Speil, belyse.

Bespinnen, -spann, -sponnen, overspinde.

Bespötteln, spotte lidt over.

Bespotten, spotte over.

Besprechen, -sprach, -sprochen, forhandle, aftale, helbrede ved Trylleord.

Besprengen, bestænke, bestroe.

Bespringen, -sprang, -sprungen, nærme sig hurtig; befrygte.

Besprigen, sproite paa.

Besprudeln, sprutte paa.

Besprühen, faste Vand eller Gnister paa.

Bespucken, spyttte paa,

Besvülen, bestylle.

Besser, comp., bedre.

Besserlich, forbederlig.

Bessern, forbedre. Es bessert sich mit dem Kranken.

Besserung, f. Bedring.

Bestacheln, forsyne med Braad.

Bestählen, belægge med Staal.

Bestallen, ansætte, bestikke.

Bestallung, pl. -en, f. Bestikkelse.

Bestand, pl. -stände, m. Bedwaren, Bestaaffenhed, Beløb, Beholdning.

Der Cassenbestand. Seine Herrschaft hatte keinen Bestand.

Bestandbuch, pl. -bücher, n. Fortegnelser.

Beständig, varig, standhaftig.

Beständigkeit, f. Udholdenhed.

Beständiglich, adv. varig.

Bestandlos, forgængelig.

Bestandtheil, pl. -e, n. Bestanddeel.

Bestärken, bestyrke.

Bestätigen, stadfæste.

Bestätigung, f. Stadfæstelse.

Bestatten, udstyre, begrave; besorge. Die Leiche ward bestattet.

Bestauden (sich), bukses.

Beste, superl., bedst. Er hatte ihn zum Besten, (gjorde Nar af ham).

Er gab uns seine Abenteuer zum Besten, (forviede os).

Bestens, adv., paa bedste Maade.

Bestechen, -stach, -stochen, bestikke, sve paa.

Bestechlich, fjøbelig.

Bestechung, pl. -en, Bestikkelse.

Besteck, pl. -e, n. Bestik.

Bestecken, stifke paa.

Bestehen, -stand, -standen, staae, bestaae, holde Stand, udholde. Er bestand die Gefahr. Er bestand auf seiner Meinung,

Bestehen, n., Tilværelse, Udkomme.
Wir haben unser Bestehen.

Bestehlen, -stahl, -stohlen, bestjæle.

Besteigen, -stieg, -stiegen, bestige.

Bestellen, bestille, lade Falde, bestille, besorge. Der Bauer bestellt das Feld. Er bestellte mich zu sich.

Bestellung, pl, -en, f. Bestillen, Besorgelse.

Besteppen, udsæ.

Besternen, pryde med Stjerner.

Besteuern, paalægge Skat.

Bestie, pl. -n, f. Bæst, Fæ.

Bestieben, -stob, -stoben, bedækkes med Støv.

Bestimmen, bestemme.

Bestimmt, bestemt.

Bestimmtheit, f. Bestemthed.

Bestimmung, f. Bestemmelse.

Bestmöglich, saa godt som muligt.

Bestöbern, bestøve.

Bestocken, faae Stamme.

Bestoßen, -stieß, -stoßen, støde ofte imod.

Bestrafen, afstraffe.

Bestrafung, pl. -en, f. Afstraffelse.

Bestrahlen, bestråle.

Bestreben (sich), bestræbe sig.

Bestrebsam, stræbsom.

Bestrebung, pl. -en, f. Bestræbelse.

Bestreichen, -strich, -strichen, stryge paa, bestryge. Die Stadt kann von der Festung bestrichen werden.

Bestreifen, streife paa.

Bestreitbar, hvad der kan bestrides.

Bestreiten, -stritt, -stritten, bestride, stride imod, overkomme. Er kann die Kosten nicht bestreiten. Er kann die Arbeit nicht bestreiten.

Bestreitung, f. Bestriden.

Bestreuen, bestroe.

Bestricken, snøre om, lægge i Baand, besnøre.

Beströmen, overströme.

Bestürmen, bestorme. Er bestürmt ihn mit Bitten.

Bestürzen, styrte paa; bestyrte.

Bestürzt, bestyrstet.

Bestürzung, f. Bestyrrelse.

Besuch, pl. -e, m. Besøg. Er machte mir einen Besuch. Er legte mir einen Besuch ab.

Besudeln, tilsmudse.

Betäfelu, panele.

Betagen, beramme en Dag.

Betagt, adj., gammel, til Aars.

Betagung, pl. -en, f. Stevning.

Betäfelung, f. Tiltakling.

Betasten, føle paa, berøre.

Betäuben, bedøve.

Betäubung, f. Bedøvelse.

Betaumeln, beruse.

Betbruder, pl. -brüder, m. den over-drevne Andægtige, Pietist, Helligpeer.

Beden, bede til Gud.

Betrippichen, tapedsere.

Beter, m. Beder.

Betsfahrer, m. Vandrer til et heiligt Sted.

Betsfahrt, pl. -en, f. religios Vandring.

Betgarbe, pl. -n, f. det Korn, der tilfalder Oppebærerne af Tiende.

Betglocke, pl. -n, f., Benklokke.

Bethätigen, sætte i Virksomhed, bevise ved Kjendsgjerninger.

Bethauen, væde ved Dug.

Bethaus, pl. -häuser, n. Gudshuus.

Betheilen, betheiligen, give Deel. Er var in dieser Sache betheili- get.

Betheiligte, Vedkommende, Deelta- gere.

Betheren, tjære.

Betheuern, forsikre, sværge.

Betheuerung, pl. -en, f. Forsikkring, Ed.

Bethören, bedaare.

Bethränen, fugte med Taarer, begræ- de. Kaum hält sie die Thränen, da nichts zu bethränen sich dar- beut.

Bethulich, rast, slink.

Bethun, -that, -than (sich), bevæge sig med Lethed, gatte sig, tismudse sig.

Bethürmen, forsyne med Taarn.

Betippen, herere.

Betiteln, give Titel.

Betitelung, pl. -en, Titulering.

Betkorn, n., Afgivtskorn.

Betonen, accentuere.

Betracht, m., Henseende. In Betracht seiner Kenntnisse.

Betrachten, betragte.

Betrachtenswerth, seeværdig.

Beträchtlich, betydelig.

Betrachtung, pl. -en, f., Betragtning.

Er zog es in Betrachtung.

Betrag, pl. -träge, m., Belob, Udbytte.

Betragen, -trug, -tragen, beløbe; bære paa (sich), forholde, opføre sig.

Die Rechnung beträgt gerade einen Thaler. Der Jüngling hat sich immer gut betragen.

Betragen, n., Forhold, Opførsel.

Betrauen, anbetroe.

Betrauern, sørge over.

Beträufeln, dryppe paa.

Betraut, prøvet, legitimeret.

Betreff, m. Hensyn. In Betreff seiner Treue.

Betreffen, -traf, -troffen, træffe paa, overraske; vedkomme. Er betraf ihn über einem Diebstahle. Ein großes Unglück betraf ihn. Was mich betrifft.

Betreiben, -trieb, -trieben, drive paa, tilskynde, besørge. Er betrieb sein Geschäft mit Eifer.

Betreten, -trat, -treten, betræde, træffe.

Betreten, part. forvirret, forbløffet.

Betretungsfall, pl. -fälle, m. Opdagelsestilfælde.

Betrieb, m, Drift, Driven.

Betriebsam, vindsibelig.

Betriebsamkeit, Vindsibelighed.

Betriesen, -troff, -troffen, dryppe paa.

Betrinken, -trank, -trunken (sich), drikke sig fuld.

Betroffen, bestyrstet.

Betröpfeln, dryppe paa.

Betrüben, bedrøve. Es betrubte mich.

Er war über seinen Tod betrubt.

Zum Tode betrubt.

Betrübniß, pl. -nisse, f. Bedrøvelse.

Betrug, m. Bedrageri.

Betrügen (betriegen), -trog, -trogen, bedrage. Sie hat ihn schändlich betrogen.

Betrüger, m. Bedrager.

Beträgerci, pl. -en, f. Bedragerie.

Betrügerisch, bedragerisk.

Betrunken, druckten.

Betsaal, pl. -säle, m. Bedesal.

Betschwester, pl. -n, f. et overdreven andægtigt Fruentimmer.

Bett, pl. -en, n., Seng. Die Betten, Sengefläder. Hast du schon das Bett gemacht (redet). Wir gehen jetzt zu Bette. Der Kranke muß das Bett hüten.

Bette, pl. -n, n. Glodseng.

Betttag, pl. -e, m. Bededag.

Bettel, m. Tiggerie, Lapperi. Alle diese Pracht ist nur ein Bettel.

Bettelarm, ganske fattig.

Bettelbrod, n. Naadebrød.

Bettelbruder, pl. -brüder, m. Tiggermunk.

Bettelei, pl. -en, f. Tiggerie.

Bettelfürst, pl. -en, m. udsel Tyrste.

Betteln, tigge.

Bettelprinz, p. -en, m. fattig Prinds.

Bettelsack, pl. -säcke, m. Tiggerpose.

Bettelschub, m. Bortskaffelse af Tiggerie.

Bettelstab, pl. -stäbe, m. Tiggerie. Er ist an den Bettelstab gekommen.

Bettelstolz, m. udsel Stoltthed.

Betteltanz, pl. -tänze, m. udsel Dands.
 Bettelvogt, pl. -vögte, m. Stodderkonger.
 Betten, rede Seng. Er har sich wohl
 gebettet. Wie man sich bettet, so
 schläft man.
 Bettgenosß, pl. -nosßen, m. Sengenka-
 merad.
 Bettgestelle, pl. -n, n. Sengested.
 Bettlägerig, sengeliggende.
 Bettler, m. Tigger.
 Bettlerisch, tiggeragtig.
 Bettsponde, pl. -n, f. Sengested.
 Bettsprung, pl. -sprünge, m. Bilager.
 Bettumhang, pl. -hänge, m. Sengen-
 gardin.
 Berrung, f. Sengereden, Underlag af
 Træ.
 Bettwäsche, f. Sengeklæder.
 Bettzüge (Bettziege) pl. Sengeover-
 træk.
 Betüpfeln, plette.
 Betupfen, betüpfen, berøre let.
 Betuschen, male med Tusk.
 Bege, pl. -n, f. Hun-Griid.
 Begner, m. Skindhue.
 Beuche, f. en Gangs Baskning.
 Beuchen, opbløde i Lud.
 Beuge, pl. -n, f. Boining.
 Beugen, bøje, forandre, krænke. Beuge
 nicht das Recht.
 Beugsam, bøielig.
 Beule, pl. -n, f. Byld.
 Beumständen, detaillere.
 Beunruhigen, foruroilige.
 Beurbaren, opdyrke.
 Beurkunden, documentere.
 Beurlauben, afskedige, tage Afsked.
 Beurtheilen, bedømme.
 Beurtheiler, m. Bedømmer.
 Beurtheilung, pl. -en, f. Bedømmelse.
 Beurtheilungskraft, f. Dømmekraft.
 Beute, f. Bytte. Er machte gute
 Beute.
 Beute, pl. -n, f. Deigtrug, Vikube af
 Træ.
 Beutel, m. Pung, Horbanke, Meesigte.

Beutelsaul, gjerrig, larrig.
 Beutelmann, St. m. Feber.
 Beuteln, ryste, banke, sigte.
 Beutelschneider, m. Tyv, Bedrager.
 Beutelstolz, stolt af Penge.
 Beuten, gjøre Bytte.
 Beutenhonig, m. vild Honning.
 Beutler, m. Handskemager.
 Beutner, m. Opsynsmand over vilde
 Vikuber.
 Bevogten, tage under Opsyn.
 Bevölkern, befolke.
 Bevölkerung, f. Befolkning, Folke-
 mængde.
 Bevollmächtigen, bemyndige.
 Bevollmächtigte, pl. -n, m. Fuldmæg-
 tig.
 Bevor, før.
 Bevormunden, give Formynder, handle
 som Formynder.
 Bevorrechten, privilegere.
 Bevorreden, forsyne med Fortale.
 Bevorstehen, -stand, -gestanden, fo-
 restaae. Es stand ihm ein Un-
 glück bevor.
 Bevorthellen, bedrage.
 Bevorthun, -that, -gethan, gjøre
 for.
 Bevorzugen, foretrække.
 Bewachen, bevogte.
 Bewachsen, -wuchs, -wachsen, be-
 vore.
 Bewaffnen, væbne. Mit bewaffnetem
 Auge.
 Bewahren, bevare, lufte. Bewahret
 das Feuer und das Licht.
 Bewähren, bevise.
 Bewahrheiten, stadfæste.
 Bewährt, bevist, prøvet.
 Bewalden, plante med Skov.
 Bewaldrechten, tilhugge Grene.
 Bewallen, hyppe.
 Bewältigen, tæmme, overvinde.
 Bewandert, erfaren, kyndig.
 Bewandniß, pl. -nisse, f. Betæffenhed,
 Sammenhæng. Mit dieser Be-

Bezächtigen, besylde.
 Bezuckern, overstrøe med Sukker.
 Bezug, m. Betræk, Hensyn, Sammen-
 hæng. Dies hat Bezug auf mich.
 Bezüglich, adj. vedkommende, med
 Hensyn til.
 Bezugnahme, pl. -n, f. Hensørelse.
 Bezucken, knibe paa.
 Bezwecken, sigte til.
 Bezwecken, beslaae Skoerne med Nag-
 ler.
 Bezweifeln, betvivle.
 Bezwingbar, betvingelig.
 Bezwingen, -zwang, -zwungen, be-
 tvinge.
 Bezwingen, gjøre stridig.
 Bibel, pl. -n, f. Bibel.
 Bibelfest, beslagen i Bibelen.
 Bibelreiter, m. Prædikanten, som an-
 fører altfor mange Skriftsteder.
 Biber, m. Bæver.
 Biberfell, pl. -e, n. Bæverkind.
 Bibergeil, n. Muskus, Desmer.
 Biberhut, pl. -hüte, m. Castorhat.
 Bibliothek, pl. -en, f. Bibliothek.
 Biblisch, bibelsk.
 Bickbeere, pl. -n, f. Blaabær.
 Bickelhart, steenhaard.
 Bickelhaube, pl. -n, f. et Slags Hjelm.
 Bidmen St., bæve.
 Bieder, biderb, adj. brav, gjæv, ret-
 skaffen.
 Biederherz, pl. -en, n. ærligt Hjerte.
 Biedermann, pl. -männer, m. gjæv
 Mand.
 Biedersinn, m. Gjævhed.
 Biege, Biegung, pl. -en, f. Bøining.
 Biegefall, pl. -falle, m. Casus.
 Bieg, bog, gebogen, bøie.
 Biegsam, biegbær, bøielig.
 Biemst, Bienst, Binst, St. Raamest.
 Biene, pl. -n, f. Bi.
 Bienenerz, pl. -e, n. bullet udvittret
 Erts.

Bienenkorb, pl. -körbe, m. Biekube.
 Bienenschwarm, pl. -schwärme, m.
 Biesværm.
 Bienestock, pl. -stöcke, m. Bistade.
 Bienenzopf, pl. -zöpfe, m. Bisværm,
 der sætter sig ligesom en Pidst.
 Bienenzucht, f. Biavl.
 Bier, pl. -e, n. Øl.
 Bierbaß, pl. -bässe, m. stærk Bæ,
 stemme.
 Bierbrauer, m. Ølbrygger.
 Bierbruder, pl. -brüder, m. stærk Øl-
 drifter.
 Biereine, m. til Udskjænkning beretti-
 get Brygger.
 Biereisel, m. et Slags Spegelse.
 Bierfedel, pl. -n, f. slet Siol.
 Bierfedler, m. Kropsillemand.
 Biermährte, pl. -n, f. Koldskaal af
 Øl.
 Bierschicht, f. fri Aften istedetfor fri
 Mandag.
 Biersuppe, pl. -n, f. Øllebrød.
 Biester, n. Konrøgsfarve.
 Biester, mørk, frygtelig.
 Biestern, sværme vildt omkring.
 Biestmilk f. (Biest, Piest, m.) Kal-
 vedands.
 Bieten, -bot, -gebotten, byde. Er bot
 mir einen guten Tag. Er bot auf
 diese Waare.
 Biez, Piez, St. m. Brystvorte.
 Biezen, suge, die.
 Bihne, f. Glasur af Erts i Smelte-
 hytterne.
 Bild, pl. Bilder, n. Billede.
 Bildchen, n. lille Billed.
 Bilden, danne, fremstille.
 Bildern, blade i Billeder.
 Bildgießer, m. Billedstøber.
 Bildhauer, m. Billedhugger.
 Bildhauerei, f. Billedhuggeri.
 Bildlich, figurlig.
 Bildner, m. bildende Kunstner.
 Bildnerei, f. Plastik.
 Bildniss, -nisse, n. Billede.

Bildsam, bildbar, dannelig.
 Bildsamheit, f. Dannelighed.
 Bildsäule, pl. -n, f. Billedstøtte.
 Bildschniger, m. Billedhænder.
 Bildung, pl. -en, f. Dannelse, Skabning.
 Bildungstrieb, pl. -e, m. Dannelsestrieb.
 Bildwerk, pl. -e, n. Billedværk.
 Bilge, pl. -n, f. Stang hos Klædestjærere.
 Bilgenschneider, m. et Slags Spegelse.
 Bill, f. Bill, Lovforslag, Ret.
 Billard (Billiard), pl. -e, n. Billard.
 Bille, pl. -n, f. lille Kugle, Tap, Melserhæfte.
 Billen, hugge Furer, Skæpe.
 Bill-Li, n. det Vg, som man lader tilbage i Hønsens Rede.
 Billig, billig.
 Billigen, billige, bifalde.
 Billigung, f. Billigelse.
 Billigkeit, f. Billighed.
 Billing, pl. -e, m. Hvidding.
 Bilse, pl. -n, f. Bulmeurt.
 Bimmel, f. lille Klokke.
 Bimmeln, ringe, kime.
 Bims, Bimsstein, pl. -e, m. Pimpsteen.
 Binde, pl. -n, f. Bindse, Binding, Glor.
 Bindemittel, n. Rask, Cement, Leer, Gummi.
 Binden, band, gebunden, binde. Man ist an sein Versprechen gebunden.
 Die gebundene Rede (Poesie).
 Binder, m. Kornbinder, Bødker.
 Bindeschlüssel, m. Pavens Magt til at nægte Syndsforladelse.
 Bindewort, pl. -wörter, n. Conjunction.
 Bindezeichen, n. Hyphen.
 Bindezeug, n. Forbindtaste, Redskabs-taste hos Chirurgerne.
 Bindfaden, pl. -fäden, m. Seilgarn.

Bindse, n. Bindseværk.
 Bindung, pl. -en, f. Forbindelse.
 Bindweide, pl. -n, f. Piletræ, Bidie.
 Bindwurm, Bindelwurm, pl. -würmer, m. Bændelorm.
 Bine, St. f. Pine, Straf.
 Bingelfraut, n. Bingelurt, Mercurialis.
 Biniren, m. fordoble, læse to Gange paa en Dag.
 Binnbaum, pl. -bäume, m. et Slags flammet Ahorntræ.
 Binnen, indenfor. Binnen dreien Tagen.
 Binnengericht, pl. -e, n. Børnething.
 Binnenland, pl. -länder, n. det Indre af Landet.
 Binnenländisch, indenlandsk.
 Binnenlichter, m. lidet Flodsfartoi.
 Binnenmühle, pl. -n, f. Mølle i Byen.
 Binnenraum, -räume, m. det indre Rum.
 Binnenwasser, n. Vand indenfor Dæmningen.
 Binnung, pl. -en, f. Skibbrand.
 Binse, pl. -en, f. Siv. Ein binsenbesochtener Stuhl.
 Binsicht, sivagtig.
 Binzig, fuld af Siv.
 Binster, m. Binsterin, pl. -nen, f. Regbinder, Regbinderse.
 Birke, pl. -n, f. Birketræ.
 Birkenmeier, Birkemeier, m. et gammeldags Drickskar af Birketræ.
 Birkenreis, pl. -er, n. Riis.
 Birkhahn, pl. -hähne Marhane. Birkhuhn, pl. -hühner, f. (Birkhene, pl. -n, f.), Marhane.
 Birne, pl. -n, f. Pære.
 Birnschnitz, m. tørkede Pærer.
 Bis, adv. og conj. indtil, til. Alle bis auf sie waren ausgegangen (paa hende nær). Du bleibst bei mir, bis du dich ganz erholt hast.
 Von Dan bis Gilead.
 Bisam, m. Mustus.

Bisbill, St. n, Hvidskulning.
 Bischof, pl. -schöfe, m. Bisfop. Ein
 Bischof ist's, den Keger selbst ver-
 ehren.
 Bischöflich, bisfopelig, episcopal. Die
 bischöfliche Kirche, (den engelske).
 Bisher, adv. hidindtil. Bis hieher
 und nicht weiter.
 Bisherig, adj. hidtilværende.
 Bismen, bismelen, St. hvidske.
 Bismen (Besmer), m. Bismen.
 Biß, pl. Biße, m. Biden, Bid. Der
 Biß in den Apfel.
 Bißchen, n. lille Bid, Smule. Ein
 Bißchen Brod.
 Bißen, m. Bid, lille Stykke, Mund-
 fuld.
 Bissenweise, adv. i smaa Stykker.
 Bissig, bidst.
 Bisthum, pl. -thümer, n. Bispedom-
 me.
 Bisweilen, undertiden, stundom.
 Bittbrief, pl. -e, m. Bönbrev, Sup-
 plik.
 Bittedienst, pl. -e, m. frivillig Tjene-
 ste.
 Bitte, pl. -n, f. Bön. Die Bitte an
 mich. Er that keine vergebliche
 Bitte.
 Bitten, bat, gebeten, bede. Ich bitte
 dich. Er bat mich um Antwort.
 Er hat mich auf den Mittag zu
 sich gebeten.
 Bitter, m. Bedemand.
 Bitter, bitter, bedst. Bitteres Lei-
 den.
 Bitterböse, arrig, menet vred.
 Bitterfalt, skjærende faldt.
 Bitterkeit, pl. -en, f. Bitterhed.
 Bitterklee, m. Buekleblad.
 Bitterlich, adv. bitter, følelig, heftig.
 Er sang bitterlich an zu weinen.
 Bittessen, n. Aften for Bryllup.
 Bittgang, pl. -gange, m. Procession.
 Bittlich, adv. bedende.
 Bittschreiben, n. Bönskrift.

Bittschreiber (Bittsteller), m. Sup-
 plikant.
 Bittschrift, pl. -en, f. Bönskrift.
 Bittweise, adv. paa bedende Maade,
 bönlig.
 Bizweizen, m. Hirsgræs.
 Blach, flad, flæt, jævnt.
 Blachfeld, pl. -er, n. Glette.
 Blacker, m. Feil.
 Blacksch, pl. -e, m. Blacksst.
 Bladung, f. Sammenfoining af to
 Planter i en Baad.
 Blaffen, bjeffe.
 Blaffert, pl. -e, m. en Skillemynt,
 Skilling.
 Blähen, blæse op; (sich) kroge sig, hov-
 mode sig.
 Blähung, pl. -en, f. Opblæsning.
 Blähsucht, f. Vindsøge, Trommesøge.
 Blaf, m. Lue med Røg.
 Blafen, brænde med Røg. Das Licht
 blafet.
 Blaker, m. en bred Lysestage med et
 Speil af Glas eller Metal.
 Blakerig, blakig, brændende med Røg
 eller Damp. Die Suppe schmeckt
 blakig, efter Røg.
 Blank, blank. Blanke Thaler.
 Blänken, gjøre blank.
 Blänkern, blinke, skjæmte, gjøre uvisse
 Stud. Die Sufaren blänkerten.
 Blankheit, pl. -e, n. Blanchet.
 Blase, pl. -n, f. Blære, Boble.
 Blasebalg, pl. -bälge, m. Blasebælg.
 Blasig, adj. fuld af Blærer.
 Blasigt, adj. blæreagtig.
 Blasen, blies, geblasen, blæse. Er
 bläst die Flöte. Sie blies ihm in
 die Ohren.
 Blasenpflaster, n. Spanstfluepflaster.
 Bläser, m. Bläser.
 Blasirt, adj. dum ved Udsvævelser.
 Blasß, bleg, lys.
 Blässe, f. Blegghed, Blis.
 Blässe, f. blisset Hest.
 Blast, St. m. Aande, Vind.

Blatt, pl. Blätter, n. Blad. Das Blatt hat sich gewendet. Er nimmt sich kein Blatt vor das Maul.
 Blättchen, n. lille Blad.
 Blatten, asville Blade.
 Blatten, blatten, lokke og jage Raad-
 dyr.
 Blatter, pl. -n, Bleg, Finne, Borne-
 kopper. Er starb an den Blattern.
 Blätterig, fuld af Blade.
 Blatterig, fuld af Kopper.
 Blätterlos, adj. uden Blade.
 Blattern, have eller saae Kopper. Das
 Kind hat schon geblattert.
 Blattern, blade (sich), stilles ad i smaa
 Blade.
 Blatternarbe, pl. -n, n. Koper.
 Blattersteppig, blatternarbig, kopar-
 ret.
 Blattfalter, m. Raalorm.
 Blattthüter, m. Custos paa Siderne i
 Bøgerne.
 Blättler, m. Journalist.
 Blattfcheu, meget sty.
 Blau, blaa. Ein blauer Montag,
 fri Mandag. Er macht mir einen
 blauen Dunst vor (sætter Blaar i
 Dinene).
 Blauäugig, blaaøiet.
 Blaubeere, pl. -n, f. Blaabær.
 Bläue, f. blaa Farve.
 Blaufehlchen, n. blaabrystet Bipsjert.
 Bläuel, m. Banketærskel.
 Blauen, v. n. blive blaa. Das fer-
 ne Meer blaut. Die Berge blau-
 en.
 Bläuen, v. a. gjøre blaa, prygle. Der
 Himmel bläuet sich.
 Blauslieder, m. blaa Syrene.
 Bläulich, blaalig.
 Blaumüller, m. Vandgrød uden Smor-
 hos Bjergfoll.
 Blausäure, f. Blaasyre.
 Blausel n. blaa Stivelse.
 Blech, pl. -e, n. Blif.

Blechen, punge ud. Er mußte ble-
 chen.
 Blechern, adj. af Blif.
 Blecken, bleckern, glimte, blotte, vise.
 Die Zähne blecken.
 Bleckzahn, pl. -zähne, m. fremstaaende
 Tand.
 Blei, n. Bly.
 Bleiben, blieb, geblieben, forblive, bli-
 ve. Er blieb in der Schlacht.
 Wo bleibt er denn? Von allen
 Gütern bleibt dem Menschen
 Feins.
 Bleiben lassen, lade være.
 Bleich, bleg, falmet.
 Bleiche, pl. -n, f. Blegeplads.
 Bleichen, blege, gjøre hvid. Wer kann
 einen Mohren bleichen. Aus-
 schweifungen bleichen die Wan-
 gen.
 Bleichen, blich, geblichen, blive bleg.
 Die farben der Blumen sind ge-
 blichen.
 Bleicher, m. Blegevand; bleg Viin.
 Bleichsucht, f. Blegfot.
 Bleidecker, m. Tagdæcker.
 Bleie, Bleihe, f. et Slags Hvidding.
 Bleien, betyngte med Bly.
 Bleiessig, m. Viinædike med Blykalt.
 Bleifeder, pl. -n, f. Blyant.
 Bleigraupen, pl. smaa blyholdende
 Stene.
 Bleihaltig, adj. blyholdende.
 Bleiquid, m. med Qvitsels blandet
 Bly.
 Bleirahm, m. Citronsyre med Blyæd-
 dike.
 Bleirecht, lodret.
 Bleistift, pl. -e, m. Blyant.
 Bleiweiß, n. Blegvidt.
 Blende, pl. -n, f. Nische, Skillerum,
 blind Vindue eller Dør, Skyklap.
 Blenden, forblinde, blænde.
 Blendefenster, n. Papiirramme i Vin-
 duer.
 Blendling, pl. -e, m. Bastard.

Blendung, pl. -en, f. Blindgjoren.
 Blendwerk, pl. -e, n. Foglerie.
 Bleswerk, pl. -e, n. Gjerde ved Stranden.
 Blick, pl. -e, m. Blik, Glimt, Syn.
 Blickeln, St. betragte-fjelent.
 Blicken, see, glimte. Er blickte nach ihr. Die Güte blickt ihm aus dem Gesichte. Sein Auge blickt Tod und Verwüstung um sich her.
 Blickfeuer, n. Blinkfyv.
 Blicksilber, n. reent Sølv.
 Blide, Blyde, pl. -n, f. Rastemaskine i Middelalderen.
 Blind, blind, dunkel. Blinder Lärm. Ein blinder Passagier, som fjører hemmelig med. Blinde Klippen. Ein blinder Glaube.
 Blindbarm, pl. -därme, m. Tarme med een Abning.
 Blindesuh, f. Blindesuf.
 Blindfenster, n. malet Bindue.
 Blindgewölbe, n. Rafematte.
 Blindheit, f. Blindhed.
 Blindkøhle, pl. -n, f. for lidet brændt Kul.
 Blindlings, adv. ligetil, uden Eftertanke.
 Blindschleiche, pl. -n, f. Staalorm, Blindorm.
 Blindwüthend, adv. i blindt Raseri.
 Blinken, glimte, glindse.
 Blinzen, blinzeln, blinke med Vinene.
 Bliq, pl. -e, m. Lynild, Glimt.
 Bliqblau, merkeblaa.
 Bliqen, lyne, lyse op. Es hat geblitzt. Die Schwerter bliqen.
 Bliqfeuer, n. Electricitet.
 Bliqstrahl, pl. -en, m. Lynstraale.
 Block, pl. Blöcke, m. Klods, Bul.
 Blocken, slaae paa Læsten.
 Blockhaus, pl. -häuser, n. Træhuus.
 Blockiren, blokere, indeslutte.
 Blockwagen, m. Kjerre.
 Blöde, svag, undselig. Blöde Augen. Ein blöder Mensch.

Blödigkeit, f. Svaghed, Undselighed.
 Des Fleisches Blödigkeit.
 Blödling, pl. -e, m. undseeligst Menneke.
 Blödsichtig, fortsynet.
 Blödsinn, m. Sindssvaghed.
 Blödsinnig, sindssvag.
 Blohm, m., Blohme, f. Hjortens Paringssted.
 Blöken, blöcken, bræge. Die Schafe blöken.
 Blond, lys. Ein blondes Gesicht. Blondes Haar. Die Blondine.
 Blonden, pl. Silkefanter, fine Knipslinger.
 Bloß, adj. blottet, nøgen, ubevæbnet. Man kann nicht alle Sterne mit bloßen Augen sehen. Er war nackt und bloß. Er gab sich bloß, gav sin svage Side til Pris.
 Bloß, bloß, blot, fun.
 Blöße, f. Nogenhed, Svaghed, Ringhed. Er gab seinen Feinden eine Blöße, viste sig fra en svag Side.
 Blößling, pl. -e, m. et fattigt Menneke.
 Bloßstellung, f. Roben af den svage Side.
 Blühen, blomstre. Der Sandel blüht. Sein Weizen blüht.
 Blümchen, n. lille Blomst.
 Blume, pl. -n, Blomst, det Bedste og Fineste, Kvæfiedt, Halsen hos Haren m. fl.
 Blümeln, gjennemkrybe Blomsterne; tale i et blomstrende Sprog.
 Blumen, pl. Harens Haar.
 Blumengriffel, m. Pistill.
 Blumenhippe, pl. -n, f. krum Blomsterkniv.
 Blumenkelch, pl. -e, m. Blomsterbæger.
 Blumenlese, pl. -n, f. Blomstersamling.
 Blumenstrauß, pl. -sträußer, m. Blomsterkrost.

Blumet, St. n. Blomstertid.
 Blumicht, blomsteragtig.
 Blumig, rig paa Blomster.
 Blumist, pl. -en, m. Blomsterkjender.
 Blüse, pl. -n, f. Boje, Baatild.
 Blust, St. n. Blomster, Blomstring.
 Blut, n. Blod.
 Blutarm, tiggefærdig.
 Blutbann, m. Criminalret.
 Blutdurst, m. Blodtorstighed.
 Blüte, Blüthe, pl. -n, f. Blomst, Flor, Blomstring. In der Blüte des Lebens. Die Blüten der Bäume und die Blumen der feldes.
 Blütenmonat, m. Maimaaned.
 Blutegel, Blutigel, m. Blodigle.
 Bluten, bløde. Mit blutet das Herz.
 Blutsfremd, aldeles fremmed.
 Butgerüst, pl. -e, n. Skafot.
 Blutgier, f. Blodgjerrighed.
 Blutig, blodig.
 Blutjung, meget ung.
 Butmaal, pl. -maler, n. Moderkærse.
 Blutrichter, m. Criminaldommer.
 Blutrünstig, dryppende af Blod.
 Blutsauer, utaalelig, tung.
 Blutschande, f. Blodskam.
 Blutschuld, f. Mord.
 Blutsfreund, pl. -e, m. Slægtning.
 Blutspeien, n. Blodspytten.
 Blutstein, pl. -e, m. Jernsteen.
 Blutvergießen, n. Blodsudgydelse.
 Blutwenig, adv. meget lidet.
 Blutwurst, pl. -würste, f. Blodpølse.
 Blutzehnte, pl. -n, m. Tiende af Qvæg.
 Blutzzeuge, pl. -n, m. Martyr.
 Bobern, skjælve, bæve.
 Bock, pl. Böcke, m. Buk, Feiltagelse, et Slags Ol. Er sætte den Bock zum Gärtner. Der Rutscher sitzt auf dem Bocke. Er macht einen Bock (begik en Feil). Er schoss einen Bock.
 Bocken, böckeln, bockenzen, lugte ilde, begaae en Feil, springe fiirt.

Bockholz, Bockenholt, Fernambuktræ.
 Bockig, böckisch, veltystig.
 Bockpfeife, pl. -n, f. Sækkepibe.
 Bockpfeifer, m. Sækkepiber.
 Bocksauge, pl. -n, n. et Menneſte med et mindre Øie.
 Bocksbeere, pl. -n, f. Bufflebær.
 Bocksbeutel, m. Glendrian, Ceremoniel.
 Bocksbeutel, Pedant.
 Bockshorn, n. Alarmhorn, Frygt. Sie werden leicht ins Bockshorn gejagt.
 Bockstreich, pl. -e, m. Narrestreg.
 Boden, m. Grund, Bund, Gulv, Løſte. Ein fruchtbarer Boden. Der Boden des Gefäßes. Der Fußboden. Der Seuboden. Er ist in Grund und Boden verdorben. Er fiel zu Boden, faldt ned.
 Bodenlos, bundles.
 Bodensatz, m. Bundfald.
 Bodenſtein, pl. -e, m. nedre Melleſte.
 Bodentreppe, pl. -n, f. Loftſtrappe.
 Bodenzins, m. Grundleie.
 Bodenene, bödenene, St. forsyne med Bund.
 Bodmerci, f. Bodmeri.
 Bogen, pl. Bögen, m. frum Linie, Bue, Ark. Die Brücke bildet einen Bogen. Sie waren mit Bögen bewaffnet. Er schrieb viele Bogen voll.
 Bogener, Bogner, m. Bueskytte, Buefabrikant.
 Bogensahrt, f. Kjøb i det Hele. In Baufch und Bogen.
 Bogenweise, adv. arkeviis.
 Bogig, buet, bøiet.
 Bohl, Nr. n. Bondegaard.
 Bohle, pl. -n, f. Planke, Bord.
 Bohlen, belægge med Planke.
 Bohlsmann, pl. -männer, m. Bonde.
 Böhme, pl. -n, m. Böhmer, Skillemynt af 3 Kreuzer.

Böhmisch, böhmisk, sælsom. Das sind ihm böhmische Dörfer, ubekjendte Ting.

Bohnart, pl. -ärte, f. Glatningbore.

Bohne, pl. -n, f. Bønne.

Bohnen, glatte, jævne.

Bohnenstroh, n. Bønnehalm.

Böhnhase, pl. -n m. Fuster.

Böhning, St. m. Gulv.

Böhren, bore. Das Schiff ward in Grund gebohrt, skudt i Søen.

Böhrer, m. Borer, Bor.

Böhrmehl, n. Böhrspäne, Spaaner ved Boringen.

Boi, m. grovt uldent Tøi, Bai.

Boisalz, n. Søsalt.

Boje, pl. -n, f. Boie, Ankerboie.

Böfeln, pöfeln, nedsalte.

Bold, pl. -en, m. Rjæmpe.

Boleine, pl. -n, f. Loug paa begge Sider af Seilene.

Bolen, bohlen, St. faste.

Bölken, St. skrige, bræge.

Boll, haard, stiv.

Bolle, pl. -n, f. Knold, rundagtig Rod.

Bolleisen, n. skjort Stangjern.

Boller, m. Pæl, for at fæste Rebene.

Bölker, Pölker, m. liden Jernkanon.

Bollig, svibelagtig. Bollige Gewächse.

Bollwerk, pl. -e, n. Bollværk.

Bolz, pl. -e, m. lige opreist Bjelke.

Bolze, Art. pl. -n, m. Hankat.

Bolzen, m. Pæl, Jernfile, et Stykke nyt Lærred.

Bolzenschloß, pl. -schlösser, n. cylindrerformig Hængelaas.

Bombast, m. Ordbram.

Bombe, pl. -n, f. Bombe.

Bombardier, pl. -e, m. Bombardeer.

Bombus, m. Drefusen.

Bäöng, Bögg, Bök, St. Masse.

Bool, Art. f. Auction.

Boot, pl. Böte, n. Baad.

Bootsknecht, pl. -e, m. Matros.

Bor, n, simpel ikke metallisk Materie.

Bord, m. Bord. Ich ging an Bord. Er fiel über Bord. Das Backbord. Das Steuerbord.

Börde, f. frugtbar Strandbred.

Bordell, pl. -e, n. Horehuus.

Borden, fante, indfatte.

Bordkopf, m. Salt paa Randen af Rjedelen.

Bordschäbe, pl. -n, f. hoi Rand paa Saltpanden.

Borg, pl. Börge, m. Galtægriis.

Borg, m. Laan. Er nahm es auf Borg.

Borgen, laane. Er borgte mir Geld.

Borger, m. Laantager.

Borke, pl. -n, f. Bark.

Born, pl. -e, m. Rilde, Brønd.

Börs, pl. Börse, m. Aborre.

Börse, pl. -n, f. Børs, Pung.

Borst, pl. Börste, Borst, pl. -n, f. Revne, Sprække.

Borstbesen, m. Gulvstrubbe.

Borste, pl. -n, f. Svineborste.

Borsten (sich), reise Borster.

Borstenvieh, n. Dvæg med Borster, Sviin.

Borstenwisch (Borstwisch), pl. -e, m. Stovekost.

Borstig, besat med Borster.

Borte, pl. -n, f. Kant, Rand, Lister.

Börteln, fante.

Bortenmacher, m. Possémentmager.

Börtmann, pl. -männer, m. Fragtemand.

Bösartig, ondartet. Eine bösertige Krankheit.

Böschén, nedscænke, gjøre skraat.

Böschung, pl. -en, f. Skraaning, Nedscænkning.

Böse, ond. Der Böse, Djævelen. Das böse Wesen, Epilepsie. Er hat mir viel Böses gethan. Eine böse Sieben, arrig Rone.

Bösen, St. forværres, blive betænkelig syg.

Bösern, fordærve.

Bøsewicht, pl. -e, m. Ridding, Skurk.
 Bøsken, St. være overgiven.
 Bøshast, ondskabfuld.
 Bøshheit pl. -en, f. Ondskab, Synd.
 Bøsligh, adv. med ond Villie. Sie
 har ihn bösligh verlassien.
 Bøswillig, flettænkende.
 Bøssel (Bosfel), pl. -n, Reglefugle.
 Bøsseler, Bøssirer, m. Billedskjærer.
 Bøsseln, bøsiren, forme i en blod
 Masse.
 Bøsseln, spille Regler.
 Bøt, pl. -e, n. Bud, Byden paa Auctioner.
 Bøding, pl. -e, n. Overret.
 Bøte, pl. -n, m. Bud.
 Bøten, Åt. opvarme.
 Bøtenläufer, m. Biserdreng.
 Bøtmæssigheit, f. Herredomme.
 Bøtschaft, pl. -en, f. Budskab, Efter-
 retning.
 Bøtschaster, m. Sendebud, Gesandt.
 Bøttcheri, pl. -en, f. Bødferens Haand-
 tering eller Bærsted.
 Bøttich, pl. -e, m. stort Kar.
 Bøtticher, m. Bødfer.
 Bøt, pl. -e, m. Træet i den nedre
 Møllesteen.
 Bøye, pl. -n, Skibskammer.
 Brach, adv. upløiet, usaaet.
 Brache, pl. -n, f. Agerens Hvile, hvi-
 lende Mark.
 Brachen, opryddt, pleie igjen.
 Brachhuhn, pl. -hühner, n. (Brach-
 vogel, pl. -vögel, m.) Agerhøne.
 Brachmonat, pl. -e, m. Juni, Skjær-
 sommer.
 Brachschein, m. Nymaane i Skjær-
 sommer.
 Brachse, pl. -n, f. Brasse.
 Brack, pl. -en, m. Stoverhund.
 Brack, m. Udfud; bracken, vrage.
 Brackig, bedærvet. Brackiges Was-
 ser.
 Bräfen, St. handle bravt.
 Brähen (brähnen), længes efter Han-
 svinet.

Bram, m. Gyvel.
 Bramarbas, m. Storpraler.
 Bramarbasiren, broute.
 Brame, Bräme, pl. -n, Rand.
 Brame, pl. -n, f. langt Skud.
 Brand, pl. Brände, m. Brand, Brynde,
 brændende Stykke.
 Bränd, St. pl. -e, n. Middagsmaal-
 tid.
 Branden, brydes paa Klipper og Skjær.
 Die Wogen brandeten am Ufer.
 Brander, m. Brandstib.
 Brandfeier, f. Bededag.
 Brändfuchs, pl. -fuchse, m. rødbrun
 Hest.
 Brandhirsch, pl. -e m. sortbrun
 Hjort.
 Brandig, brændt, fordærvet.
 Brandforn, n. forbrændt Korn.
 Brandmaal, pl. -måler, n. Brænde-
 mærke.
 Brandmalen, brandmarken, brænde-
 mærke.
 Brandsatz, pl. -sätze, m. Brandfug-
 lernes Fylding.
 Brandschagen, brandskatte.
 Brandschagung, pl. -en, f. Brand-
 skatning.
 Brandschuss, pl. -schüsse, m. Skud af
 smudsigt Gevær.
 Brandsohle, pl. -n, f. Bindsaale.
 Brandung, pl. -en, f. Brænding.
 Brange, pl. -n, f. Haandgreb, hvor-
 ved Saugen sættes i Bevægelse.
 Branke (Pranke), pl. -n, f. Klo, Lab.
 Branntwein, pl. -e, m. Brændeviin.
 Brantweinbrenner, m. Brændeviins-
 brænder.
 Branz, Bränz, St. m. Brændeviin.
 Brast, Prast, m. Baglast, unyttigt
 Løi.
 Brasen, m. Vanddunst.
 Bräsig, Åt. opblæst.
 Brassen, Åt. brase, vende Seil.
 Brassen, St. fuge, syde, fraadse.
 Brast, St. m. Brede.

Bräteln, riste.
 Braten, briet, gebraten, stege.
 Braten, m. Steg. Er roch den Braten, lugtede Luntten.
 Bratenrock, pl. -röcke, m. Søndagskjole.
 Bratenwender, m. Stegegender.
 Bratsau, pl. -sæue, f. bedækket Potte i hed Afte.
 Bratsche, pl. -n, f. Altviolin.
 Bratschist, pl. -en, m. Bratschspiller.
 Bratwurst, pl. -würste, f. Medisterpølse.
 Brägel, Bregel, pl. -n, f. Kringel.
 Brauch, m. Brug, Skif. Nach altem Brauch.
 Brauchbar, brugbar.
 Brauchbarkeit, f. Brugbarhed.
 Brauchen, bruge, behøve. Er brauchte des Rechtes. Einer braucht den Andern. Jeder braucht Geld.
 Brauchig, St. meget brugende, ødsel.
 Bräuchlich, brugelig.
 Braue, pl. -n, f. Hary Rand. Die Augenbrauen, Dienbryn.
 Brauen, brygge.
 Brauer, m. Brygger.
 Brauerei, pl. -en, Bryggeri.
 Braulis, Mt. n. det paa engang bryggede Øl.
 Braun, brun.
 Bräunchen, n. Brunette.
 Bräune, f. brun Farve, Halsbetændelse.
 Bräunen, farve brunt. Die Sonne bräunt die Wangen.
 Braunfohl, m. Brunkaal, Rodkaal.
 Braunschecke, pl. -n, f. hvid Hest med brune Pletter.
 Braus, m. Brusen, Graadsen. Er lebte in Saas und Braus.
 Brausche, pl. -n, f. Blodbyld.
 Brause, pl. -n, f. Gjæring, Sproite paa en Vandflaende.
 Brausekopf, pl. -köpfe, m. Brusehoved.

Brauseköpfen, hidfig.
 Brausen, bruse. Die Wogen brausen.
 Brausewind, pl. -e, m. Bindmager.
 Braut, pl. Bräute, f. Brud. Wer das Glück hat, führt die Braut heim, (har Fordelen).
 Bräut, f. Gjæring.
 Bräutigam, pl. -e, m. Brudgom.
 Brautkind, pl. -er, n. Barn for Egteskab.
 Bräutlich, fodf.
 Brautnarschlein, St. n. Brudepige.
 Brautstand, m. de Forlovedes Stilling.
 Brav, brav.
 Bray, m. Blanding af Harpir og Tran til Kalfatring.
 Brechbar, Kjør.
 Breche, pl. -n, f. Brydning, Hørbryder.
 Brechen, brach, gebrochen, brække, brude. Noth bricht Eisen. Ein gebrochenes Dach. Eine gebrochene Zahl. Versprechen muß man nicht brechen. Es muß biegen oder brechen. Das Herz brach mir über ihn. Die Augen brachen ihm. Er hat sich gebrochen. Er hat sich den Fuß gebrochen. Er spricht gebrochen Deutsch.
 Brechung, pl. -en, t. Brækning.
 Brei, pl. -e, m. Bælling, Gød, fjedsommelig Enak. Er ging um den Brei herum, vilde ikke ud med Sproget.
 Breiig, gødagtig.
 Breit, bred. Ich will ihn schon breit schlagen (overtale).
 Breite, pl. -n, f. Brede. Die nördliche Breite.
 Breiten, udbrede.
 Breitenblick, m. Malmens Mægtighed.
 Breitlich, lidt bredt.
 Breitling, pl. -e, m. Smaasild.

Breiweich, blød som Grod.
 Bremmer, m. skraa Affats i en Gang.
 Bremsse, pl. -n, f. Bræms, Næsejern
 paa Heste.
 Bremsen, trykke, knibe.
 Brennen, brannte, gebrannt, brænde.
 Brenne dich nicht am Ofen. Es
 hat in der Stadt gebrannt. Die
 Thränen der Waisen brennen ihn
 auf der Seele. Er brannte vor
 Liebe. Er brannte für sie.
 Brennerei, pl. -en, f. Brænderi.
 Brennholz, n. Brændevæd.
 Brenzeln, lugte efter Brand eller Bræn-
 devin.
 Brenzlich, af svæden Smag eller Lugt.
 Ein brenzlicher Geruch.
 Bresche, pl. -n, f. Bresche.
 Brest, m. Brist, Mangel.
 Bresthaft, brøstfældig.
 Brett, pl. Bretter, n. Bræd. Er
 steht beim König hoch am
 Brette, i Gunst.
 Brettbute, pl. -n, f. Bifube af Bræd-
 der.
 Bretteln, St. spille Dam.
 Bretten, St. ligge paa Bræt, være
 død.
 Brettern, adj. af Bræder.
 Brettschneider, m. overste Skomager-
 svend.
 Brettspiel, pl. -e, n. Damspil.
 Brettstein, pl. -e, m. Briske. Einen
 Stein im Brette haben, være høit
 anseet.
 Breve, n. pavelig Skrivelse.
 Brevier, pl. -e, n. Bonnesformular.
 Brezel, Bregel, pl. -n, f. Kringel.
 Bricke, pl. -n, f. lille Bred, Træt-
 lerken.
 Brief, pl. -e, m. Brev. Ein Brief
 an mich.
 Briefen, verbriefen, affatte officielt.
 Briefgut, pl. -güter, n. den i Fragt-
 brevet fortegnede Vare.
 Brieflich, skriftlig.

Briefsteller, m. Brevskriver.
 Briefwechsel m. Breverling, Correspon-
 dents.
 Briefwechseln, correspondere.
 Brieggen, St. græde.
 Brille, pl. -n, f. Brille, Hul i et Vandhuus.
 Bringen, brachte, gebracht, bringe.
 Er brachte das Gut an sich. Sie
 brachte ihre Tochter an den Mann.
 Er brachte den Verrath an den
 Tag. Man kann nichts auf ihn
 bringen, overbevise. Es bringt
 Unglück über mich. Die Geschichte
 wurde unter die Leute gebracht.
 Er hat etwas vor sich gebracht,
 lagt sig noget til Bedste. Ein gu-
 ter Baum bringt gute Früchte.
 Tugend bringt dir Ehre. Man
 bringt nichts davon, vinder Intet.
 Ich kann ihn nicht dazu bringen.
 Der Richter brachte nichts aus
 ihm.
 Bringe, Bringerin, pl. -en, f. Hun-
 dyret.
 Brink, pl. -e, m. Grædhei.
 Brint, Brinte, St. f. Taage paa
 Jorden.
 Brismete, f. ferst Ost.
 Britsche, Pritsche, pl. -n, f. Brir.
 Britschen, brise.
 Britschenmeister, m. Harlekin.
 Britte, pl. -n, m. Britte.
 Brocke, pl. -n, f. Smule, Krumme,
 Lervning.
 Brocken, Bröckeln, brække eller gaae
 i smaa Stykker.
 Brocken, m. Bid, Brudstykke. Ge-
 lehrte Brocken.
 Brockenweise, adv. i smaa Stykker.
 Brockfohle, pl. -n, f. stor Steenful.
 Bröcklich, bröckelicht, sprød.
 Brod, Brot, pl. -e, n. Brod.
 Brodeln, v. n. fuge, syde, dampe.
 Brodem, m. Dunst.
 Broden, m. Sufferdop.
 Brodherr, pl. -n, m. Husbond.

Brodforn, n. Rug.
 Brodkruste, pl. -n, f. Brodskorpe.
 Brodkuchen, m. Rugkage.
 Brodlehen, n. Ret til Brodbagning.
 Brødling, pl. -e, m. Tjener for Koft og Len.
 Brodlos, brodløs, unyttig. Eine brotlose Kunst.
 Brodneid, m. Brodnid.
 Brodrinde, pl. -n, f. Brodskorpe.
 Brodsag, pl. -säge, m. Brodrtart.
 Brodscharren, m. Brodbod, Bagerbod.
 Brodschnitte, pl. -n, f. Brodskive.
 Brodschrank, pl. -schrank, m. Brodskab.
 Brodspende, pl. -n, f. Broduddeling.
 Broihan, Breihan, Brühan, m. Ol af Hvede og Byg.
 Brom, St, m. Blomsterqvist.
 Brombeere, pl. -n, f. Brombær.
 Brombeerstaude, pl. -n, f. Brombærbusk.
 Brosame, Broseme, pl. -n, f. Brodskrumme.
 Brösel, n. lille Bryst, Brystfirtel.
 Bröseln, gaar i stykker, gnide i smaa Stykker.
 Brösling, pl. -e, m. hvid Jordbær.
 Bruch, pl. Brüche, m. Brud, Bræk, Brok, Bros, Sump.
 Bruchbeere, pl. -n, f. stor Blaabær.
 Brüche, Brüchte, M. Pengeboder.
 Brüchen, brüchten, mulctere.
 Bruchfällig, strafbar, brostfældig.
 Bruchig, sumpet.
 Brüchig, spred, skjor.
 Bruchfag, pl. -säge, m. afbrudt Sætning, Aphorisme.
 Bruchschneider, m. Gaarlæge.
 Bruchstück, pl. -e, n. Brudstykke.
 Bruchstückweise, adv. i Brudstykker, fragmentarisk.
 Bruchwasser, n. Myrvand.
 Brücke, pl. -n, f. Bro, Brygge.
 Brücken, lægge Bro.

Brückenbau, m, Brobygning.
 Brückenkopf, pl -köpfe, m. Brohoved.
 Brückung, pl. -en, f. huult Gulv.
 Brudeln, M. sukke.
 Bruder, pl. Brüder, m. Broder.
 Brüdergemeine, pl. -n, f. Broderemighed, Herrnhutere.
 Bruderfuchen, m. rund Binduebrude.
 Brüderlich, broderlig.
 Bruderlos, adj. uden Brodre.
 Brudern, tigge, være Snyltegjæst.
 Brüdern (sich), dutte.
 Brudertheil, pl. -e, n. Broderlod.
 Brühe, pl. -n, Suppe, Sauce, vandes det Tale. Er machte eine lange Brühe.
 Brühen, skolde.
 Brühl, pl. -e, m. Morads i Skove.
 Bruhne, pl. -n, f. nederste Planke i Baaden.
 Brühwarm, hed, ferst. Er brachte mir die Nachricht noch ganz brühwarm.
 Brüllen, brele.
 Brüllending, pl. -e, m. Tyr paa eet Aar.
 Brüllli, Brüllschse, pl. -n, m. Brummel, m. Tyr.
 Brummbär, pl. -n, m. brummende Bjørn, Snurrepotte.
 Brummbart, -barte, m. Brumbasse.
 Brumbass, m. Bassiol.
 Brummeisen, n. Mundharpe.
 Brümmeln, brumme lidt, surre.
 Brummen, surre.
 Brummer, m. den Brummende.
 Brummig, brummisch, snarvorn.
 Brummfreisel, m. Snurrebasse.
 Brunst, f. Parringsdrift.
 Brunsten, parre sig.
 Brunnen, m. Brend, Kilde. Er braucht den Brunnen.
 Brünne, Brunnie, St. pl. -n, f. Brønne.

Brunnenschrampf, pl. -schrämpfe, m.
 evre Indfatning af Brønde.
 Brunnenschwengel, m. Brøndvippe,
 Pumpefang.
 Brunnkresse, f. Brøndkarse.
 Brunquell, pl. -en, m. Kilde, Udspring.
 Brunquell aller Seligheiten.
 Brunst, pl. Brünste, f. Brand, Brynde,
 Hidsighed, sandseelig Videnskab.
 Brünstig, hed, heftig. Brünstige Liebe.
 Brunz, St. Urin.
 Brunzen, brünzeln, St. piøse.
 Brunzfachel, St. pl. -n, f. Natpotte.
 Brust, pl. Brüste, f. Bryst.
 Brustacker, pl. -äcker, m. At. en uaf-
 brudt bearbejdet Ager.
 Brustbild, pl. -er, n. Portrait.
 Brusteißen, n. Blanchet.
 Brüsten (sich), være stolt af. Er brü-
 stet sich mit seinen Orden.
 Brüstig, adj. med stærkt Bryst.
 Brustlag, pl. -läge, m. Brystdug.
 Brüstung, pl. -en, f. Brystmuer, Vin-
 dueskarm.
 Brustwehr, pl. -en, f. Brystværn.
 Brut, f. Nægel.
 Brüten, ruge, varme, pøse gruble.
 Der Gelehrte brütet über seinen
 Büchern. Er brütet über die Na-
 tur der Dinge.
 Brütei, pl. -er, n. Eg, som skal ud-
 ruges.
 Bruthenne, pl. -n, f. Liggehone.
 Brütig, lummer, umoden.
 Brütt, St. m. fed Mand. Brüte, f. fed
 Qvinde.
 Brutzeit, f. Liggetid.
 Bubbeln, faste Blærer, bruse.
 Bubbern, banke lidt.
 Bube, pl. -n, m. Dreng, Gut, Arabat.
 Buben, bübeln, bedrage, være udsvæ-
 vende.
 Bubenstreich, pl. -e, m. Skarnstreg.
 Bübin, pl. -nen, f. skjelmst Pige.
 Bübisch, skarnagtig.

Buch, pl. Bücher, n. Bog. Ein Buch
 Papier. Er bringt es zu Buche.
 Buchadel, m. Videnskabsmands Adels.
 Buchbinder, m. Bogbinder.
 Buchbinderei, pl. -en, f. Bogbinde-
 rens Haandtering eller Værksted.
 Buchdrucker, m. Bogtrykker.
 Buchdruckerei, pl. -en, f. Bogtryk-
 feri.
 Buche, pl. -n, f. Bogetræ.
 Bucheichel, Buchecker, pl. -n, f. Ol-
 den, Bogetræets Frugt.
 Buchen, skrive i Bogen.
 Büchen, adj. af Bogetræ.
 Bücherbrett, pl. -er, n. Boghylde.
 Bücherei, pl. -en, f. Bibliothek.
 Bücherschau, f. Censur.
 Bücherscheu, f. Frygt for Bøger.
 Büchertrödel, m. Handel med gamle
 Bøger.
 Bücherverleiher, m. Udlaaner af Bo-
 ger.
 Bücherwurm, pl. -würmer, m. Bog-
 orm.
 Buchführer m. Bogholder, Boghand-
 ler.
 Buchgläubiger, m. Bogcreditor.
 Buchhalten, n. Bogholden.
 Buchhalterei, f. Bogholdning.
 Buchhandel, m. Boghandel.
 Buchhändler, m. Boghandler.
 Buchhandlung, pl. -en, f. Boghand-
 ling.
 Buchladen, pl. -laden, m. Boglade.
 Buchmast, f. Mæstning med Bogetræ-
 ets Frugt.
 Buchsbaum, pl. -bäume, m. Bux-
 bom.
 Buchbäumen, adj. af Buxbom.
 Buchschuld, pl. -en, f. Boggjæld.
 Buchschuldner, m. Bogdebitor.
 Büchse, pl. -n, f. Bøsse.
 Büchsenförmig, bøsseagtig.
 Büchsenfchmied, pl. -e, m. Bøssesmed.
 Büchsenspanner, m. Livsfytte.
 Büchsig, skak, frum.

Buchstabe, pl. -n, m. Bogstav.
 Buchstäbeler, pl. -en, f. pedantisk Ord-
 fortolkning.
 Buchstabenræthsel, n. Logogryph.
 Buchstabenrechnung, f. Algebra.
 Buchstabenpielerei, pl. -en, f. Leg
 med Bogstaver, Tautogram.
 Buchstabenversetzung, f. Bogstav-
 verel, Metathese, Anagram.
 Buchstabiren, stave.
 Buchstäbler, m. bogstavelig Forklarer.
 Buchstäblich, bogstavelig.
 Bucht, pl. -en, f. Bugt, Vig, liden Fjord.
 Buchtig, bugtet.
 Buchweizen, m. Boghvede.
 Buckel, m. Puffel, Boile.
 Buckelicht, puffelagtig.
 Buckelig, puffelrygget.
 Buckeln, tage paa Ryggen, (sich) frum-
 me sig.
 Bückelvinne, pl. -n, f. Som med
 rundt Hoved.
 Bücken, (sich), bukke sig.
 Bückern (sich), bukke sig dybt og meget.
 Bückling, pl. -e, m. Bux, Compliment.
 Bückling, pl. -e, roget Gild.
 Bude, pl. -n, f. Bod.
 Budenzins, pl. -se, m. Bodleie.
 Budi, St. liden, lav.
 Budtheil, pl. -e, n. Bohave, rerligt
 Gods.
 Büffel, m. Bøffelore, grovt Kænneske.
 Büffeler, pl. -en, f. Grovhed.
 Büffeln, arbeide svært.
 Bug, m. Bøugung, pl. -en, f. Krum-
 ning, Bø.
 Bügel, m. Boile.
 Bügeleisen, n. Strøgejern.
 Bügelfest, sadelfast.
 Bügellos, adj. ud af Stigboilen.
 Bügeln, strøge.
 Bügelträger, m. Stigboile-Anap.
 Bugholz, pl. -hölzer, n. Skibsrubbe.
 Buglahn, hovlam.
 Bugsfren, bugfere.
 Bugspriet, pl. -e, n. Bugspryd.

Bübel, St. m. Hoi.
 Buhl, bul, bulig, St. fjen, stadselig.
 Buhle, pl. -n, m. Kjæreste.
 Buhlin, pl. -nen, f. elsket Pige.
 Buhldirne, pl. -en, f. løstagtig Pige.
 Buhlen, beile, stræbe, have utilladelig
 Omgang. Er buhlte mit ihr. Er
 buhlt um Ehre.
 Buhler, m. Beiler.
 Buhlerin, pl. -nen, f. Bølerke.
 Buhlerei, f. Coquetterie.
 Buhlerisch, coquet.
 Buhlschaft, pl. -en, f. forlobt Om-
 gang.
 Buhlschwester, pl. -n, f. løstagtigt
 Fruentimmer.
 Bühne, pl. -n, f. Udbygning i Floden.
 Bühne, pl. -n, f. Skueplads.
 Bühnen, belægge med Planker.
 Bühnendichter, m. Theaterdigter.
 Bühnengott, pl. -götter, m. Thea-
 tergud.
 Bühnenmæssig, theatralisk.
 Bühnenspiel, pl. -e, n. Skuespil.
 Bühnenstreich, pl. -e, nr. theatralisk
 Kunstgreb.
 Bühnenwand, pl. -wände, f. Cou-
 lisse.
 Bühre, pl. -n, f. Pudebetræk.
 Buhu, m. Bjergugle.
 Buhurt, St. m. Tournering.
 Bullerjahn, M. m. utaalmødigt Bru-
 sehvord.
 Bulge, pl. -n, f. Løderkasse, især til
 at opbevare Vand.
 Bülge, M. pl. -n, f. Bolge.
 Bull, pl. -en, m. Bulore.
 Bulle, pl. -n, f. Segl af Bøx eller
 Metal paa Pergamentbreve, et med
 Paven eller Keiserens Segl forsy-
 net Document.
 Bullen, St. brole, M. svire.
 Bullenbeißer, m. Bulbider.
 Bullengeld, pl. -er, n. Skat for Til-
 ladelse til at spise Kød paa Faste-
 dage.

Bullerig, stielende, hidfig.
 Bullern, rasle, larme, skjænde.
 Bülse, bilse, St. støde, hoste.
 Bülte, pl. Bülten, f. Tue.
 Bülte, pl. -n, f. rund Opstabling af
 Tørv.
 Bumvif, pl. -e, m. ovre Deel af en
 Peltz.
 Bumsen, banke paa, falde ned med
 Stoi.
 Bund, pl. Bünde, m. Forbund, Pagt.
 Der alte und der neue Bund (Te-
 stamente).
 Bund, pl. -e, n. Bundt.
 Bundbrüchig, troles, frastalden.
 Bündel, n. lille Bundt, Knippe.
 Bündeln, binde i Bundte.
 Bündelweise, adv. bundtviiis.
 Bundesbehörde, pl. -n, f. den tyd-
 ske Forbundsret.
 Bundeslade, f. Pagtens Skrin.
 Bundestag, pl. -e, m. Forbundsfor-
 samling.
 Bündig, fyndig, grundig.
 Bundesgenos, pl. -nossen, m. Allie-
 ret.
 Bundesgenossenschaft, f. Bundsfor-
 vantskab.
 Bunge, pl. -en, f. Tromme, Bundt,
 Pung.
 Bungen, tromme, hænge sig til.
 Bunke, St. pl. -n, f. Byld, Bort.
 Bunken, At. borttage Overfladen af
 en Tørvmyr.
 Bunt, broget, spraglet. Sie saßen in
 bunter Reihe.
 Bunt, Buntwerk, n. Peltsværk.
 Buntfarbig, broget, spraglet.
 Buntfutterer, m. Buntmager.
 Buntschedig, spættet, broget.
 Bunzen, Bunzel, m. Stempel, Grav-
 stik.
 Bürde, pl. -n, f. Last, Byrde. Er-
 trage die Bürden des Lebens.
 Burg, pl. -en, f. Borg, Slot.
 Burgding, St. n. Bything.

Bürge, pl. -n, m. Cautionist. Er
 stellet sich zum Bürgen.
 Bürgel, m. Borgstald.
 Bürgen, indestaae for. Er bürgte
 für mich.
 Bürger, m. Borger.
 Bürgergehorfam, m. Fængsel.
 Bürgerlich, borgerlig.
 Bürgermeister, m. Borgermester.
 Bürgerschaft, pl. -en, Borgerstab.
 Bürgersinn, m. Borgerfind.
 Bürgerzeit, f. Tiden, naar stikkelige
 Folk gaar hjem om Aftenen.
 Burggraf, pl. -en, m. Borggreve.
 Burgisli, St. n. Fristed, Asyl.
 Burgsaff, pl. -saffen, m. Opsidder un-
 der en Borg.
 Bürgschaft, pl. -en, f. Caution. Er
 leistete Bürgschaft für ihn.
 Burgverlies, pl. -e, n. Borgsfængsel.
 Burgvogt, pl. -vögte, m. Borgfoged.
 Burgvogtei, pl. -n, f. Fogderie, Rets-
 distrikt.
 Burgwarte, pl. -n, f. Bagttaarn.
 Burlesk, pudseelig.
 Burren, m. Hankat, Klods.
 Burren, St. brumme.
 Bursche, pl. -n, m. Gut, Svend, Karl,
 Student.
 Bursche, f. Sagt.
 Burschen, birschen, pirschen, jage.
 Burschenschaft, pl. -en, f. Studen-
 terforening.
 Burschikos, adj. studenteragtig.
 Burschmeister, m. Overjæger.
 Burschner, m. Jæger.
 Burschstände, pl. den jagtberettigede
 Adels.
 Burschverwandt, jagtberettiget.
 Bürste, pl. -n, f. Borste.
 Bürsten, berste. Bürste mir den Gut.
 Ich habe ihn recht gebürstet, iret-
 tesat.
 Bürstenbinder, m. Borstebinder.
 Bürtig, adj. fødte.
 Bürzel, Pürzel, m. fort Hale, Kump.

Burzelbaum, Purzelbaum, pl. -bäume, m. Kolbette. Enen Burzelbaum schießen.

Burzelig, liden og tyf.

Burzelmann, pl. -männer, m. liden tyf Mand.

Burzeln, purzeln, falde hovedfulds.

Busch, pl. Büsche, m. Busk.

Büschel, m. og n. Bundt, Knippe, Duff.

Büscheln, St., binde sammen, ordne med Smag.

Buschholz, n. Busktræ, Kratskov.

Buschicht, buskagtig.

Buschig, busket.

Buschflepper, m. Røver i Skoven.

Buschrege, pl. -n m. Lokkesugl.

Buschel, m. 182 Ark Papir.

Buse, f. fint Haar, fin Uld.

Büse, pl. -n, f. lidet Skib.

Buselage, pl. -n, f. Skjodkat.

Busen, m. Barm, Bryst, Hjerte, Bugt. Der Meerbusen.

Busensfreund, pl. -e, m. Hjertensven.

Busensünde, pl. -n, f. Skjodesynd.

Busenwurm, m. Sorg i Hjertet.

Buspe, pl. -n, f. Bepse, overgivet Menneke.

Buspen, Buspern, St. tumble sig vildt.

Busse, pl. -n, f. Bod, Straf, Mulct. Sie thaten Busse.

Büßen, bøde, lide Straf. Er büßte es mit dem Leben. Er büßte seine Lust, tilfredsstillede.

Büßer, m. den Bodsældige.

Büßerin, pl. -nen, f. den bodsældige Kvinde.

Busfertigt, angergiven.

Buspfarre, pl. -n, f. slet Præstefald.

Buspredigt, pl. -en, f. Prædiken paa Bededagen.

Busstag, pl. -tage, m. Bededag.

Büßung, pl. -en, f. Afsoning.

Busunt, St. imidlertid.

Büst, Böst, Bost, Nr. f. Bryst.

Büste, pl. -en, f. Brystbillede.

Buten, St. vugge, huske.

Buteli, St. n. Bugge, Huske.

Büten, Nr. bytte.

Butte, Bütte, pl. -n, f. Bette.

Butte, pl. -n, f. Glynder.

Buttel, pl. -n, f. Glaske.

Büttel, m. Bøddel.

Büttelei, pl. -en, f. Fængsel, Bøddelens Bolig.

Butteln, Nr. skumme, gjære, St. ryfte.

Butten, St. komme til fort, mangle.

Butter, f. Smør.

Butterbäume, pl. -n, f. tykt Smørrebød.

Butterbrod, pl. -brode, n. Smørrebød.

Butterbrühe, f. Smørsauce.

Butterfladen, m. Smørkage.

Buttergebäcken, bagt i Smør.

Butterhose, pl. -n, f. trangt Smørkar.

Butterl, St. n. lidet Drifkeglas.

Buttermilch, f. Kjernemelk.

Buttern, kjerne Smør.

Butterständer, m. lidet Smørfad.

Butterstempel, m. Kjernefang.

Butterstolle, pl. -n, f. Smørkage.

Butterstriezel, m. langagtigt Stykke Smør.

Butterviertel, n. Smørkvartel.

Butterweck, pl. -e, m. Smørbagelse, et langagtigt Stykke Smør.

Butterweich, blød som Smør.

Buttig, liden, uanseelig.

Bütmilch, Nr. f. juur Melk i Botten.

Büttner, m. Bødker.

Bug, Bugen, m. Spids, den tykke Ende, Klat, Fald, Skræmsel, Janden.

Bugen, St. tilstudsse, gjøre fort.

Buzig, pudsig, liden, uanseelig, pudseelig.

Bugkopf, pl. -köpfe, m. Nordkaper.

C.

Cabacken, pl. Kroer.
Cabale, pl. -n (Geheimrotte), Cabale.
Cabaliren (Ränke schmieden), smede Rænker.
Cabalist, pl. -en, m. (Ränkeschmied), Rænkesmed.
Cabinet, pl. -e, n. Cabinet.
Cabinets-Stück, pl. -e, n. sjældent, kostbart Kunststykke.
Cacadou, m. (Buschpapagei), Kaka-du.
Cachelot, pl. -e, (Pottfisch), et Slags Hvalfis.
Cadaver, m. Liig, Aadsel.
Cadence, pl. -n, f. (Tonschluß), Ton-nefald.
Cadenciren, afmaale Toner.
Cadet, pl. -ten, m. (Officierlehrling) Cadet.
Cadre, m. (Rahmen), Ramme.
Cadres pl. Regimenters Stamme.
Caduc, brystfældig, flov, forfalden.
Caducitæt, f. Brystfældighed.
Cajoliren, smigre.
Calamitæt, pl. -en, f. Rod, Glendig-hed.
Calamiten pl. forstenede Sivplanter.
Calcant, pl. -en, m. (Bälgentreter), Bælgtræder.
Calciniren (verfalken), forvandle til Rask.
Calcul, m. Beregning.
Calculiren, beregne.
Calche, pl. -n, f. (Salbfutsche), Ral-sche.
Calcutischer Sahn, pl. Sähne, m. (Truthahn, Puter), Ralkun.
Calefactor, Calfacter, m. (Stuben-heizer), Opvarter, Bud.

Calender, m. Kalender, Almanak.
Calfatern, Kalfatre.
Caliber, n. Kuglemaal, Kanonens indre Bidde; Slags, Befæffenhed.
Calico, m. Kaliko.
Callös (schwierig), tyfskindet.
Callus m. (Schwiele), tyf Hud.
Calomel, luttret Drifselv.
Calorimeter, n. (Sizemesser), Hede-maalder.
Calotte, pl. -n, f. (Scheitelmüge), Kalot.
Calquiren, tegne igjennem, estertegne gjennem Oliepapiir.
Calumniant, pl. -en, m. (Asterred-ner), Bagtaler.
Calvarienberg, m. (Schädelberg), Golgatha, Korsfæstelsesbjerg.
Calville, pl. -n, m. (Erdbbeerapfel), Kalvil.
Camaschen, Camaschen, pl. (Knöps-stiefel), Ramascher.
Cambio, m. Berel.
Cambist, pl. -n, m. Berelhandler.
Cambfor, m. Bereludstæder.
Camée, pl. -n, f. (Bilderstein), ud-skæren Edelsteen.
Camelot, n. (Kämelzeug), Kamelot.
Cameralia, pl. Statshuusholdnings-Bi-densfaber.
Camminiren, gaae tilbage i Fægtelun-sten.
Canallieren, pl. flette Streger.
Canal, pl. Canäle, m. Canal.
Canapé, n. Sofa.
Cancriten, pl. forstenede Krebse.
Candel-Messe, f. Lygmesse.
Candidat, pl. -n, m. (Unwarter), Kandidat.

Candiren, overtrække med Sukker.
 Caneel, m. (Zimmtinde), Kaneel.
 Cannelas, m. Kaneelsukker.
 Canicular-ferien, pl. Hundedagsferier.
 Canonicat, pl. -e, n. Domherre-Plads.
 Canonicus, m. Domherre.
 Canonissin, pl. -nen, f. Stiftsfroken,
 Stiftsfrue.
 Canonisiren, erklære for hellig.
 Canot, n. (Baumfahn), Baad af en
 udhulet Træstamme.
 Cantate, pl. -n, f. Kirkesang.
 Cantor, pl. -en, m. Forsanger.
 Cantorat, pl. -e, n. Forsangers Embede.
 Cantine, pl. -n, f. (Feldflasche), Feldt-
 flaske.
 Canton, pl. -e, m. Kanton, District.
 Cantoniren, være indquarteret i Byer.
 Cantonist, pl. -n, m. Børnepligtig.
 Cantonade, f. Rum bag Coulisierne.
 Cantorei, pl. -en, f. Forsangerens
 Bolig.
 Cap, n. Fjorbjerg.
 Capellan, Caplan, pl. -e, m. Under-
 præst.
 Capelle, pl. -n, f. Capel.
 Capelliren, lutre Guld og Sølv.
 Caper, m. privilegeret Serover.
 Caperei, pl. -en, f. Seroveri.
 Cavern, opbringe et Skib, vinde ved
 List.
 Capitain, pl. -e, m. (Hauptmann),
 Capitain.
 Capital, pl. Capitåler, n. Geisefnap.
 Capital, pl. Capitalien, n. Capital.
 Capitålchen, n. lille Capital.
 Capitaliter, adv. paa Liv og Lemmer.
 Capitalist, pl. -en, m. Capitalist.
 Capitiren, ankomme, indtræffe.
 Capitel, n. Capitel, Stift. *Er las*
ihm das Capitel, læse En Texten.
 Capitular, pl. -e, m. Domherre.
 Capituliren, (theidigen) capitulere.
 Caplanei, pl. -en, f. Kapellaners
 Bolig eller Embede.

Capores gehen, fordærves.
 Caprificiren, besrugte vilde Figentræer
 ved Galdevesper.
 Captiös (versänglich), fangende,
 trædsf.
 Caprus, m. Eyne, Fatteeyne.
 Caput, adv. itu, dod. *Er machte ihn*
caput.
 Carabiner, m. Carabin, Rytterigevær.
 Caracoliren, tumle Hesten.
 Caramel, m. Brøstfukker.
 Caratiren, blande, legere.
 Caravane, pl. -n, f. Karavane, Rei-
 seselskab.
 Caravanethee, m. (Landhandelthee)
 Karavanthee.
 Carbarsche, pl. -n, f. (Tagel), Stra-
 badsf.
 Carbarschen, pidske.
 Carbunkel, Karfunkel, m. Rubin.
 Carcer, n. Skolefængsel.
 Cardinal, pl. -nåle, m. Cardinal; en
 Drif af Hvidviin, Pomerantser og
 Sukker.
 Cardinalpunkt, pl. -e, m. Hovedpunkt.
 Carfiol, m. Blomkaal.
 Caricatur, pl. -en, f. (Ternbild) Ca-
 ricatur.
 Cariciren, tegne Caricaturer.
 Caries, f. (Knochenfraß), Beenkræft.
 Carmen, pl. Carmina, n. Veilighedsdigt.
 Carmosiren, indfatte en stor Edelsteen
 i mindre.
 Carnation, f. Rjodets Farve.
 Carneol, pl. -e, m. Carniol.
 Carnet, pl. -e, n. Handelsjournal.
 Carneval, m. Carneval.
 Carnös, kjodfuld.
 Carolina, f. Keiser Carl dem Femtes
 Criminallov.
 Carotte, pl. -n, f. Gulrod, sammen-
 rullet Snuus-Tobak.
 Carottiren, ville Tobak.
 Carriert, tegnet i Firkanter.
 Carosse, pl. -n, f. (Staatskutsche),
 Kareth.

Carouffel n. (Ringelrennen), Caroussel.

Cartaune, pl. -n, f. stor Kanon.

Cartel, m. Forlig angaaende Forbryderes Udlevering, Udsfordringsbrev.

Carton, m. Papomslag, Omridspapir.

Cartoniren, hæfte i Pap.

Casco, m. Skibets Skrog, Skibsskuffets Bagage.

Casel, pl. -n, f. Sognedagsflædning.

Casematte, pl. -n, f. Voldhvælving.

Caserne, pl. -n, f. Soldaterbolig.

Casino, n. Morstabsforening.

Cassa, f. Kasse, rede Penge. Ich bin nicht bei Cassa.

Cassier, pl. -e, m. Cassierer.

Cassationsgericht, pl. -e, n. Appellationstret.

Casserole, pl. -n, f. Kogepande.

Cassiren, forkaſte, affætte. Der Offizier wurde cassirt. Dieser Druckbogen ist cassirt worden.

Casteien (ſich), pine, spørge ſit Rjed.

Casteiung, pl. -en, f. Rjedets Spærgelse.

Castell, pl. -e, n. Bora, Fæstning.

Castellan, pl. -e, m. Slotsfoged.

Castigiren, tugte, befrie for Synder.

Castor, m. Bæver.

Castorhut, pl. -hüte, m. Castorhat.

Castrat, pl. -n, m. Gilding.

Castriren, fordærve, gilde. Eine castrirte Ausgabe des Soraz.

Casualien, pl. tilfældige Embedsforretninger.

Casual-Rede, pl. -n, f. Feilighedstale.

Casuiſt, pl. -n, m. Casuist.

Casuiſtiſk, f. Samvittighedsforelse.

Casur, pl. -en, f. Afſat i Verſ.

Catiren, perſe Klæde og give det Glands.

Causal (urſächlich), aarſagelig.

Causalitæt, f. (Urſächlichkeiſt), Aarſagelighed.

Causen, pl. Rneb, Rænker.

Cautel, pl. -en, f. Forſigtighed, Forbeholdenhed.

Caution, pl. -en, f. (Währe), Cauttion.

Cavalcade, pl. -n, f. prægtigt Ryftertog.

Cavalerie, f. Rytterie.

Cavalier, pl. -e, f. Ridder, Junker.

Cavata, f. Arie, Sang; en Berels Omſætning i Penge.

Cavatina, f. kort Syngesats.

Cavent, pl. -en, m. Borgen.

Cavilliren, gjøre Nar af.

Caviller, m. Bøddel.

Cedent, pl. -en, m. Afſtræder.

Ceder, pl. -n, f. Cedertræ.

Cediren, afſtræde, overlade.

Cement, m. Bindemiddel, Murkaſk.

Cementiren, forene, tilſitte.

Cementwaſſer, n. kobberholdigt Vand.

Cenobit, pl. -n, m. (Kloſterbruder), Kloſterbroder.

Cenſal, pl. -e, m. Mægler.

Cenſiren, cenſurere.

Cenſit, pl. -en, m. (Zinsner), en Skattepligtig.

Cenſor, pl. -en, m. Bedommer.

Cenſur, pl. -en, f. Bedømmelse.

Cenſus, m. Formuesanſættelse.

Centesimiren, udhæve hver hundrede Mand.

Centgericht, pl. -e, n. Districtsret.

Centner, m. Centner, 100 Pund.

Centnerlaſt, pl. -en, f. tung Byrde. Er ertrug des Lebens Centnerlaſt.

Central, adj. i Middelpunktet.

Centviren (mittelpunkten), ſøge Middelpunktet.

Centrum, pl. Centra, n. Middelpunkt.

Centupliren, (verhundertfachen), forøge til Hundrede.

Cerealien, pl. Markfrugter, Korn.

Ceremonie, pl. -n, f. Høitidelighed, Omſtændigheder.

Ceremoniel, n. Indbegreb af høitidelige Stikfe.

Cerniren, iagttage, indeslutte. Die Festung wurde cernirt.
 Certificat, pl. -e, n. Vidnesbyrd, Attest.
 Certificiren, attestere.
 Certioriren, forviisse.
 Certiren, stride om Fortrin. Wir certirten in der Schule mit einander.
 Cervelatwurst, pl. -würste, f. (Zirnwurst, Schlackwurst), Medisterpølse.
 Cetaceen, pl. Havpattedyr.
 Chaise, pl. -n, f. Sigh.
 Chaland, pl. -e, m. (Kunde), Aftager, Kjøber.
 Chamade, f. Overgivelsesmarsch. Sie schlugen Chamade.
 Chaos, n. Chaos, Forvirring.
 Chaotisch (wustig), forvirret.
 Charade, pl. -n, f. (Sylbenræthsel), Stavelsesgaade.
 Charakter, pl. Charaktere, m. Eendommelighed, Embede, Rygte.
 Charfreitag, pl. -e, m. Langfredag.
 Charpie, f. (Pflücksel), udpillet Linned.
 Charte, pl. -n, f. Karte, Grundlov.
 Charwoche, pl. -n, f. stille Uge.
 Chatouille, pl. -n, f. hemmelig Casse, Pengestrin.
 Chauffee, pl. -n, f. banet Veie.
 Chauffiren, brolægge Veie; beklæde med Skoe og Strømper.
 Chauffirt, banet; beklædt med Strømper og Skoe.
 Chef, m. Hovding.
 Chemie, f. (Scheidkunst), Chemie.
 Chemiker, m. (Scheidkünstler), Chemicus.
 Cherub, pl. Cherubim, m. Ildens Engel.
 Chicane, pl. -n, f. (Richtsjudeleri), Retsfordreining, Chicane.
 Chicaniren (hudeln), drille, chicanere.

Chsllast, pl. -en, m. Tilhænger af Læren om det tusindaarige Rige.
 Chimære, pl. -n, f. (Zirnsput), Hjernespind.
 Chirromant, pl. -en, m. Spaamand af Haanden.
 Chirurg, pl. -en, m. Saarlæge.
 Chirurgie, f. Saarlægekunst.
 Chocolate, f. Chokolade.
 Cholera, f. (Gallenruhr), Cholera.
 Chor, pl. Chöre, m. Runddands, Syngeskreds, fuldstemmig Sang.
 Choral, pl. Choräle, m. Kirkesangens Melodie.
 Chorde, pl. -n, f. Stræng, Buesnor.
 Chorist, pl. -en, m. Chorsanger.
 Chrestomathie, pl. -n, f. Udvalg af det Bedste.
 Chrie, pl. -n, f. Thema til Udarbejdelse, Skoletale.
 Chrisam, m. Salveolie.
 Christ, pl. -en, m. Ebristen.
 Christabend, pl. -e, m. Juleaften.
 Christenheit, f. de Christnes Samfund.
 Christenthum, n. Christendom.
 Christkind, n. Christusbarn.
 Christlich, christelig.
 Christmonat, pl. -e, m. December.
 Christnacht, pl. -nächte, f. Julenat.
 Chronik, pl. -en, f. Krønike.
 Chrysalide, pl. -n, f. guldsarvet Sommerfugls Larve.
 Chylus, m. Mælkesaft.
 Citiren, indkalde, anføre Steder af Skrifter.
 Clavier, pl. -e, n. Claveer.
 Clericei, pl. -en, f. Geistlighed.
 Coinspector, pl. -en, m. Medinspекteur.
 Cojonniren, fusionere.
 Coitus, m. Samleie. Den Coitum exerciren.
 Cölibat, Celibat, m. Egetskabsløshed.
 Collane, pl. -n, f. Halskjæde.
 Collation, pl. -en, f. Sammenligning; Maaltid.

Collationiren, sammenligne, conferere.
Collatur, f. Besættelsesbret til et Præstefald.

Collectaneen, pl. samlede Bemærkninger.

Collecte, pl. -n, f. Samling.

Collectiren, indsamle.

College, pl. -n, m. Embedsbroder.

Collegiat, pl. -en, m. Domherre.

Collegium, pl. Collegia, n. Forelæsnings.

Collet, n. Ridetroie, Krave.

Collo, pl. Colli, n. Fragtstykke.

Colmart, pl. -en, f. et Slags store grønne Pærer.

Colonie, pl. -n, f. Bosættelse.

Colonist, pl. -en, m. Bosiddende.

Coloratur, pl. -en, f. kunstig Sangvending.

Colorit, n. Farveblanding.

Combabisiren, castrere sig selv.

Combabisch, castreret. Fluch dem combabischen Geschlecht.

Commando, n. Befaling.

Commandant, pl. -en, m. Befalingsmand.

Commerschiren, svire.

Commissbrot, pl. -e, n. Soldaterbrød.

Comité, pl. -en, n. Committee.

Commissur, pl. -en, f. Sammenføjning.

Committiv, pl. -e, Guldmagtsfrivelse.

Commodat, pl. -e, n. Tilstaaelseskontract.

Commode, pl. -n, f. Skab.

Commodum, n. Bequemmelighed, Fordeel.

Communalgarde, pl. -n, f. Borgergarde.

Communität, f. Fællesskab.

Compacisciren, forliges, deeltage i Fredsslutning.

Compacta, f. Forlig.

Compactata, pl. Forligelsespunkter.

Compagnie, pl. -n, f. Compagni, Selskab.

Comparent, pl. -en, m. den Dødende.

Comparsen, pl. Statister.

Compass, pl. -passe, m. Kompas.

Compastor, pl. -en, m. Hjelpepræst.

Compelle, n. Evangsmiddel.

Competent, pl. -en, m. Medsøgende.

Competent, adj. besøiet.

Competenz, f. Besøielse; Concurrents.

Compliment, pl. -e, n. Høflighedsbeviis.

Complimentiren, hilse, sige Artigheder.

Complot, pl. -e, n. Sammensværgelse.

Componist, pl. -en, m. (Tonsætter), Componist.

Compost, n. Jordblanding.

Compromis, pl. -misse, m. Voldgivelse.

Compromittiren, voldgive, blotte.

Comptoir, pl. -e, n. Forretningsstue.

Comptur, pl. -e, n. Ordenspræbendar.

Comthurei, f. -en, Fogderie.

Conat, pl. -e, n. Forsøg, Forehavende.

Concentriren, forene i et Middelpunkt.

Concevt, pl. -e, n. Udkast, første Udarbejdelse.

Concert, pl. -e, n. Musikfest.

Conchylien, pl. Muslinger.

Concilium, n. Forsamling, Kirkemøde.

Concipist, pl. -en, m. Forfatter.

Conclave, n. lukket paveligt Valgverelse.

Concordanz, pl. -en, f. Overeensstemmelse, Sammenstilling af analoge Skriftsteder.

Concordat, n. Overeenskomst med Paven.

Concresciren, vore sammen, indlemme.

Concubinat, n. (Kebsehe), lovløst Egtelskab.

Concurrenz, m. Rappestrid. Es wird eine Concurrenz eröffnet.

Concurs, m. Sammenløb, Fallissement.

Confisciren, inddrage, lægge Beslag paa.

Confiscirt, inddraget, mistænkelig.
Der Keel hat ein confiscirtes Ge-
sicht.
Consonant, pl. -en, m. Medlyder.
Consonanzen, pl. (Gleichklänge), sam-
menstemmende Toner.
Constabel, m. Fyrværker, Politibe-
tjent.
Constatiren, bekræfte.
Constituent, pl. -en, m. Fuldmagtgi-
ver.
Constitution, pl. -en, f. Statsforfat-
ning, Bestaaffenhed.
Construction, pl. -en, f. Bygning,
Analyse.
Consul, pl. -n, m. Borgermester, Han-
delsbefuldmægtiget.
Consulat, pl. -e, n. Consulens Embede
eller Bolig.
Consum, n. Forbrug.
Consumtibilien, pl. (Verbrauchs-
sagen), Forbrugsartikler.
Contenta, pl. Indhold.
Contenten, pl. Ladningslister.
Conterfei, pl. -e, n. Billede.
Conterfeien, afbilde.
Context, pl. -e, m. Sammenhæng.
Continent, pl. -e, m. og n. Fastland.
Conto, n. Regning.
Contour, pl. -en, m. Omrids.
Contracambio, m. Modvexel.
Contract, adj. lammet.
Contrahent, pl. -en, (Vertragschlie-
ßer), Kontrahent.
Contrahiren, sammentrække, forliges.
Contrast, pl. -e, m. Modsetning.
Contrastiren, stifte af.
Contrabande, f. Snighandel, forbuden
Vare.
Contrebass, m. stor Bassiol.
Contrescarpe, f. (Gegenböschung),
Contrescarpe.
Contretanz, pl. -tänze, m. (Reihen-
tanz), Contradans.
Contribuent, pl. -en, m. (Beisteue-
rer), Kontribuent.

Contribuiren (beisteuern), contribuere.
Controleur, m. (Gegenrechner), Kon-
troler.
Controliren, efterregne.
Controvers, pl. -e, m. lærd Strid.
Controversist, pl. -en, m. stridende
Forfatter.
Contubernal, pl. -e, m. (Stuben-
bursch), Stuekamerad.
Contumaz, f. Modsatthhed, Quar-
taine.
Contumaziren, anklage formedelst Uly-
dighed.
Contumaz-Gordon, pl. -e, m. Afson-
dringslinie.
Contumazhaus, pl. -häuser, n. Sp-
gehuus, Pesthuus.
Contusion, pl. -en, f. (Quetschung),
Dvæstelse.
Convent, pl. -e, m. Forening, For-
samling, Kloster.
Conventikel, n. (Winkelvesamm-
lung), hemmelig Forsamling.
Conventionsgeld, n. Penge, som de
tydske Rigsstænder vare komne over-
ens om.
Conventionell, vedtagen.
Conventual, pl. -en, m. Klosterbroder,
Stiftsherre.
Convertit, pl. -en, m. den Omvendte.
Convict, pl. -e, n. (Freitisch), fri
Middagsbord.
Convictorist, pl. -en, m. den, som har
fri Middagspise.
Convictorium, n. Spisesal.
Convoi, pl. -e, m. Ledfølge.
Copal, m. ravagtig Træharpir.
Copie, pl. -n, f. Afskrift.
Copialbuch, pl. -bücher, n. Copiebog.
Copialien, pl. Afskriverier.
Copiös, rigelig.
Copieren, afskrive.
Copist, pl. -en, m. Afskriver.
Copula, f. Baand, Forbindelsesbegreb.
Copuliren, forbinde, ægtevie.
Coramiren, irettesatte.

Coranzen, curanzen, udfkælde.
 Cordat, hjertelig.
 Cordial, fortrolig.
 Cordiale, n. Hjertestyrkning.
 Gordon, m. Linie, Grændsebesætning.
 Gordinist, pl. -en, m. Grændsefaldat.
 Cornelbaum, pl. -bäume, m. Hægge-
 træ.
 Corner, pl. -en, m. Underlieutenant
 ved Cavalleriet.
 Cornette, pl. -n, f. Standart, Skibsslag.
 Corporal, pl. -e, m. (Rottmeister),
 Underofficer.
 Corporale, n. Messeslæde.
 Corps, n. (Seerhausen), Skare, det
 Hele.
 Corpulent (wohlbeleibt), tyk og fed.
 Corpulenz, f. (Wohlbeleibtheit), Tyk-
 felse.
 Correctur, pl. -en, f. Berigtigelse.
 Correspondent, pl. -en, m. (Brief-
 wechsler), Korrespondent.
 Correspondenz, pl. -en, f. (Brief-
 wechsel), Brevverling.
 Correspondiren, voxle Breve, stemme
 overens.
 Corridor, m. Gvælgang.
 Corrigenda, pl. Berigtigelser.
 Corrigentia, pl. ufsadelige Tilfætnin-
 ninger.
 Corrigiren, rette.
 Corrosiv, adj. ætsende, ædende.
 Corrosiv, pl. -e, n. Oplosningsmid-
 del.
 Corrupt, fordærvet.
 Corsar, pl. -en, m. Serover.
 Corset, n. (Leibchen, Nieder), Liv-
 stykke.
 Corvette, pl. -n, (Kessschiff), Cor-
 vet.
 Costig (dortig), adj. paa dette Sted.
 Coulisse, -n, f. Theatervæg.
 Courant, n. Mynt, store Selvpeng.
 Courier, pl. -e, m. (Eilbote), Til-
 bud.

Cours, pl. -e, m. Lob, Verelpriis, Gar-
 tens Retning.
 Crapulos, beruset.
 Graß, tyk, grov.
 Creatur, pl. -en, f. Skabning.
 Credenzen, smage forst, præsentere.
 Credenzer, m. Mundstjænk, Forsma-
 ger.
 Credenzteller, m. Præsentertealerken.
 Credenztisch, pl. -e, m. Skjænkebord.
 Credit, m. Tro, Tillid, Borg. Er
 nahm Alles auf Credit.
 Creditiv, pl. n. Vederhæftighedsfri-
 velse.
 Credo, n. Troesbekjendelse.
 Crepi, m. Ralkpaafastning, Kapning.
 Crida, f. Opbud, Gjæld.
 Criminalist, pl. -en, m. Lærer eller
 Kjender af Criminalretten.
 Crucifix, pl. -e, n. den Korsfæstede
 Billede.
 Cruditæt, pl. -en, f. Ufordoelighed.
 Culminiren, opnaae den største Høide.
 Culpa, f. Skyld. Er war in Culpa.
 Culpiren, beskylde.
 Cultur, f. Dyrkning, Aandsdannelse.
 Curschmied, pl. -e, m. Dyrslæge.
 Curand, pl. -en, m. Pleiesen.
 Curandin, pl. -nen, f. Pleiedatter.
 Curateel, pl. -n, f. Formynderskab.
 Curialien, pl. Formeligheder, Titler.
 Curialstyl, m. Rancellistil.
 Curia, f. Raadhuus.
 Curie, f. pavelig Cancellie.
 Curiatstimme, pl. -n, f. Classenstem-
 me.
 Curios, besynderlig.
 Curiositæt, pl. -en, f. Sjældenhed.
 Curiren, helbrede.
 Currendaner, m. Syngediscipel.
 Currende, f. Syngecorps blandt Di-
 sciple.
 Currentschrift, f. almindelig Skrivt.
 Cursivschrift, f. skraatliggende Skrivt.

Cylinder, m. (Welle), Balle.
Cylindriſch, balleformet.

|| Cypresse, pl. -n, f. Cypressen.
|| Tſako, Tſchako, f. Feldthue.

D.

Da, der; da. Ich bin da gewesen. Da ich nicht da seyn kann, muß ich hier bleiben. Thue es wer da wolle.

Daal, Nr. ned.

Daaschen, være langsam, tove.

Dabei, adv. derved, derhos.

Dableiben, -blieb, -geblieben, blive der.

Dach, pl. Dächer, n. Tag. Wir kamen unter Dach und Fach.

Dachen, dække.

Däch, St. skraanende.

Dächel (Tächel), m. smeltet Jern i Jernhytter.

Dächelchen, n. lille Tag.

Dachfette, f. Forbindelse mellem Tagværket.

Dachflechte, pl. -n, f. Tagmoos.

Dachförmig, skraa.

Dachforst, Dachfirst, pl. -e, m. Tagmenning.

Dachgeschos, pl. -schosse, n. Stokværk under Taget.

Dachgesperre, n. Tagets Plankeværk.

Dachhafen, m. Tagdækkernes Stige.

Dachkehle, pl. -en, f. Winkelen mellem tvende Tag.

Dachkühle, pl. -n, f. flet Steenkul.

Dachlatte, pl. -n, f. Taglægte.

Dachleckerwerk, pl. -e, n. Tag i Saltfyderier.

Dachnase, pl. -n, f. spids Tagvindue, Drift.

Dachpfanne, pl. -n, f. huul Tagsteen.

Dachreiter, m. lille Taarn paa Taget.

Dachs, pl. -e, m. Grævling, Grævlingshund.

Dachsbau, pl. -e, m. Grævlingsens Hule.

Dachschiefer, m. graa eller mørkeblaa Skifer.

Dächsel, m. Bedkerjern.

Dächseln, jage Grævlinger.

Dachsen, St. udhule, indgrave.

Dachsin, pl. -nen, f. Hungrævling.

Dachsgrau, graa som en Grævling.

Dachshund, Dächselhund, pl. -e, m. Grævlingshund.

Dachspan, m. (Dachspließe, f.) et Glas store Tagsteen.

Dachsparren, m. Tagbjælke.

Dachstuhl, pl. -stühle, m. Træværk, hvorpaa Taget hviler.

Dachtel, St. pl. -n, f. Drefigen.

Dachtel, St. pl. -n, f. svagt Menneſke.

Dachteln, give Drefigen.

Dachtraufe, pl. -n, f. Tagrende, Tagdrupp.

Dachung, f. Tagdækken.

Dachziegel, m. Tagsteen.

Dädi, St. m. Bedstefader.

Dädel, St. m. Olding.

Däbern, St. snakke meget, stamme.

Dadurch, derved, derigjennem, af den Aarsag.

Dafern, saafremt.

Dafür, derfor, istedetfor.

Dafürhalten, n. Mening, Skjonnende.

Dafürhalten, -hielt, -gehalten, holde for.

Dagegen, derimod, tværtimod.

Dagen, *Nt.* forlige.

Dagstætte, *Nt.* pl. -n, f. Forligelighedstæd.

Dahjem, hjemme.

Daher, derfor, desaaarsag; frem, hidsæt fra. Ein Freund kam daher; daher ging ich ihm entgegen.

Daherfahren, -fuhr, -gefahren, fare frem.

Daherschalten, fremtræde bydende.

Dahier, adv. her.

Dahin, derhen, hen; bort.

Dahingeben, -gab, -gegeben, (sich), opofre sig, overgive sig. Er hat sich in den Tod dahingeben.

Dahinhaben, have modtaget. Er hat seinen Lohn dahin.

Dahinneehmen, -nahm, -genommen, tage til sig.

Dahinraffen, bortrive, ødelægge, dræbe.

Dahinreißen, -riß, -gerissen, rive hen, bortføre. Er riß ihn mit sich dahin.

Dahinscheiden, -schied, -geschieden, skilles ad, døe.

Dahinschlafen, -schließ, -geschlafen, komme sovende hen, døe.

Dahinsieyn, -war, -gewesen, være borte, døe. Er ist dahin.

Dahinstehen, -stand, -gestanden, være tvivlsraadig, lade berøe. Die Sache mag dahinstehen.

Dahinten, adv. bag, tilbage.

Dahinter, adv. bag dette eller hiint. Dahinter steckt viel.

Dahlbord, n. Rækværk paa Skibet.

Dahlen, dallen, spøge, stamme.

Dahler, m. (Dahlmann), Nar, Spøgefugl.

Dalfern, daltshen, St. føle paa, pludre.

Dalk, St. pl. -e, m. Tøpper, Klat.

Dalkenfresser, m. Træspapiir.

Dalken, St. tee sig plumpt.

Damalog, adj. dengang (teet, daværende).

Damals, adv. dengang.

Damast, m. blommet fiint Tøj.

Damasten, adj. af Damast.

Dame, pl. -n, f. Dame.

Dämeln, dämmeln, *Nt.* spøge; fare blindt afsted.

Dämisch, *Nt.* toßet, doven.

Däml, St. n. en Pige, der teer sig som en Dame.

Damm, pl. Dämme, m. Dæmning.

Dammelig, St. muggen.

Dammeln, St. blive muggen; træde fast.

Dämmen, gjøre Dæmninger; fraadse. Sie dämmten und schlemmten den ganzen Tag.

Dammerde, f. frugtbar Jord, Leerjord.

Dämmerglück, n. begyndende Lykke.

Dämmerlich, adj. lig Dæmringen.

Dämmerlicht, n. svag Lykning.

Dämmern, dæmre, brænde langsomt.

Dämmerung, pl. -en, f. Dæmring.

Dämmerungskreis, -e, m. Grændse mellem Lys og Skygge.

Dammgrube, pl. -n, f. Klokketøberens Grube.

Dammhirsch, pl. -e, m. Daadyr.

Dammholz, n. Ruglestøder i Mortère.

Dammseger, m. Steensætter.

Dammweg, pl. -e, m. brolagt Vej.

Dämon, pl. -en, m. Aand, Plageaand.

Dämonisch, adj. besat, vanvittig.

Dampi, Damp, m. kjedsommeligt Menneske.

Dampf, pl. Dämpfe, m. Damp.

Dämpeln, St. svæde; bringe i Gjærning.

Dampfen, dampe.

Dämpfen, dæmpe, nedtrykke. Dämpfe deinen Zorn.

Dämpfer, m. Dæmper, Lyseslukker.

Dampfgetriebe, n. Dampmaskine.

Dampshorn, pl. -hörner, n. Lysehat.

Dampfzig, trangbrystet.

Dampfmittel, n. Palliativ.

Dampfnudeln, pl. et baierisk Bagværk.

Dampfschiff, pl. -e, n. Dampskib.

Damplanken, f. store Trækiler i Bjerggruber.

Damwild, n. Daadyr.

Danach, adv. derefter. Er sieht nicht danach aus, dertil.

Däne, pl. -en, m. Dansk.

Daneben, adv. derhos, ved Siden af.

Dänemark, n. Danmark.

Dängeln, St. hamre eller skærpe Leen.

Danieden, adv. dernede.

Danieder, darnieder, ned, nedad. Er lag am Fieber danieder, laa til Gengs af.

Dank, m. Tak. Dank gegen Gott. Er kann es keinem zu Danke machen, tilfredsstille.

Dankbar, adj. taknemmelig.

Dankbarkeit, f. Taknemmelighed.

Dankbarlich, adv. taknemmelig.

Dankbeßissen, bestræbende sig for at være taknemmelig.

Danken, takke. Ich danke dir für alles Gute.

Dankesblik, pl. -e, m. taknemmeligt Blik.

Dankgebet, pl. -e, n. Taksigelsesbon.

Dankgeplärr, n. tom Taksigelse.

Dankverbunden, takskyldig.

Dann, adv. derpaa, derefter, da. Dann und wann, nu og da.

Dannen, adv. derfra, bort. Er ging von dannen.

Dannenher, dannenhero, desaarfag.

Dänneln, St. gaae af, finde Affætning.

Dannig, stærk, formuende.

Dar, adv. der, der henne.

Daran, adv. derved, derhos.

Darangehen, -ging, -gegangen, begynde, tage fat. Er will nicht recht darangehen.

Darankommen, -kam, -gekommen, komme til, røre paa. Bei der Prüfung kamen zuerst die Aelteren, dann die Jüngern daran.

Darankriegen, bevæge, saae til.

Ich will ihn schon darankriegen.

Daranliegen, -lag, -gelegen, være meget magtpaaliggende. Es liegt mir viel daran.

Daranmachen, fæste til, (sich) komme over noget. Hier stehen die leckersten Speisen, machen wir uns gleich daran.

Daranmögen, -mag, -mochte, -gemocht, have lyst til at tage fat. Da das Essen nicht wohlischmeckend genug war, mochten sie nicht gern daran.

Daranmüssen, -musste, -gemusst, maatte tage fat paa, begynde, taale. Alle sterben, wir müssen denn wol auch einmal daran.

Daransetzen, sætte paa Spil. Er setzte sein Leben daran.

Daranseyn, -war, -gewesen, befinde sig ved, være sysselsat med. Er ist übel daran, ilde faren. Es ist nichts daran, det duer ikke, det er ikke sandt.

Daransollen, skulle gjøre. Jetzt haben wir gesungen, nun sollt auch ihr daran.

Daranwagen, sætte paa Spil, riskere. Er wagte Alles daran.

Daranwollen, ville til. Er will nicht gern daran; denn die Sache ist gefährlich.

Darauf (drauf), adv. derpaa, derefter, derop. Drauf und dran, gaa løs paa!

Daraufgeben, -gab, -gegeben, give paa. Ich habe ihm Geld darauf gegeben.

Daraufgehen, -ging, -gegangen, gaate, behove. All mein Geld ist daraufgegangen. Es geht vieles darauf.

Daraufgeld, pl. -er, n. Fæstepenge.

Daraufkommen, -kam, -gekommen, erindre sig, falde paa. **Ich** kann nicht auf das rechte Wort kommen. **Ich** weiß nicht, wie er darauf gekommen ist, dies zu thun.

Daraus, adv. derfra, deraf. **Daraus** wird nun ein und alle Mal nichts.

Darben, hungre, lide Mangel.

Darbestelle, pl. -n, f. en Post, paa hvilken man liden Mangel.

Darbieten, -bot, -geboden, tilbyde, frembyde.

Darbringen, -brachte, -gebracht, bringe frem.

Dardanarius, m. Kornpuger.

Darein, darin, adv. derind.

Dareingeben, -gab, -gegeben, give ovenifjebet.

Dareingehen, -ging, -gegangen, være ovenifjebet.

Dareinlegen (sich), blande sig i, mægle.

Dareinkommen, -kam, -gekommen, komme imellem.

Dareinreden, tale imellem, indvende.

Dareinrufen, -rief, -gerufen, raabe imellem.

Dareinsehen, -sah, -gesehen, have Tilsyn med.

Darenden, darenneten, St. der henne.

Dären, St. torde, vove.

Darge, pl. -n, f. Gjeddeangel.

Dargeben, -gab, -gegeben, hengive, opofre.

Darhalten, -hielt, -gehalten, holde frem.

Darin, darin, adv. deri.

Darinnen, darinne, adv. derinde. **Draußen** stürmt es, **darinnen** ist es warm.

Darlegen, lægge frem, godtgjøre.

Darlehen, n. Udlaan, Forlud.

Darleihen, -lieh, -geliehen, laane, forskyde.

Darm, pl. Därme, m. Tarm.

Darmbad, pl. -bäder, n. Klysteer.

Därmen (sich), St. græmme sig.

Darmgicht, f. Kolik.

Darmsilber, n. Solotraad til Strænge.

Darmsprige, pl. -n, f. Klysteersproite.

Darmstreicher, m. flet Violinspiller.

Darmstrenge, f. Gigt i Indvoldene.

Darmzwang, m. Obstruction.

Darnach, derefter, efter den Tid.

Darob, drob, derover, desaarfag.

Därre, därstig, St. egenfindig, stiv.

Darre, Dörre, pl. -n, f. Tørring, Torreindretning, Svindsot.

Darren, dörren, torre.

Darreichen, darrecken, række frem.

Darrhorde, Darrhürde, pl. -n, Traadflætning i Malttorrehuse.

Darmalz, n. Køllemalt.

Darsucht, f. Tørring, Svindsot.

Darschießen, -schoss, -geschossen, skyde til, laane.

Darstellbar, fremstillelig.

Darstellen, fremstille. **Es** stellt sich gut dar.

Darsteller, m. Fremstiller.

Darstellig, adj. anfælig.

Darstellung, pl. -en, f. Fremstilling.

Darstellungsgabe, f. Fremstillingsæve.

Darstrecken, strække frem, laane.

Darthun, -that, -gethan, bevise, forklare.

Darüber, derover. **Sie** machten sich darüber her (anfaldt).

Darum, derfor, desaarfag.

Darunten, dernede.

Darunter, derunder **Es** ging drunter und drüber, Hulter til Bulter.

Daschen, St. daske, pludre.

Daselbst, adv. paa det Sted, der.

Daseyn, n. Tilværelse.

Dasig, adj. befindende sig der. **Meine** dasigen Freunde.

Dasigen, -saß, -gesehen, sidde stille.

Dasmal, dennegang.

Daß, conj. at, paa det at, saaledes at.
Es ist nun bald ein Jahr, daß er
fort ist.

Data, pl. Angivelser, Kjendsgjernin-
ger.

Dattel, pl. -n, f. Daddelpalmens Frugt.

Datum, pl. Data, n. Datum.

Datschnase, pl. -n, f. bredtrykket
Næse.

Daube, pl. -n, f. Tondestave.

Däuchten, tyffes. Es däucht mich.

Die Sache däucht mir gut.

Dauen, däuen, doie, farve Læder,
garve.

Dauer, f. Varighed. Auf die Dauer
gemacht.

Dauerhaft, varig.

Dauerhaftighed, f. Varighed.

Dauerlos, adj. uden Varighed.

Dauern, vare; bedrove. Das Leben
dauert nicht lange. Dein Unglück
dauert mich. Du dauerst mich,
du vækker min Medynk.

Dauig, f. fordelelig.

Daul, St. m. Bømmelse.

Daulich, fordelelig.

Daum ell. Daumen, m. Tommelfinger.

Däumeln, krue eller lænke Tommel-
fingeren.

Däumen, deimen, dampe.

Daumdiß, adj. af en Tommelfingers
Tyffelse.

Daumdreher, m. Smigrer, Snylte-
gjæst.

Daumdrücker, m. Knappen paa Der-
flinken.

Däumerling, pl. -e, m. et lidet Men-
neske.

Däumling, pl. -e, m. Fingerbølle, Sy-
ring.

Daun, soulmende, fuld.

Daune, pl. -n, f. Dun.

Daus, pl. Däuser, n. Toen i Spil.

Daus, St. adj. forbleffet.

Dausmann, pl. -männer, m. anseet
Mand, Rare, Matador.

Davon, adv. deraf, derom, bort. Da-
von bekommst du nichts. Davon
wollen wir nicht reden. Er ging
davon.

Davonbleiben, -blich, -geblieben,
blive borte.

Davonhelfen, -half, -geholfen, hjæ-
pe løs.

Davonkommen, -fam, -gekommen,
komme bort, slippe fra. Er kam
übel davon.

Davonkönnen, -kann, -konnte, -ge-
konnt, kunne komme bort. Ich kann
nicht davon.

Davonmachen (sich), løbe bort, liste
sig bort, pakke sig. Er machte sich
schnell davon.

Davonmüssen, maatte bort, maatte
dee. Wir müssen alle einmal da-
von.

Davontragen, -trug, -getragen, bære
bort, gaae af med. Trotz aller seiner
Mühe trug er nichts davon.

Davonwollen, ville gaae bort.

Davor, derfor, for dette. Davor kann
ich nichts, darum zürne mir nicht,
dafür will ich dir danken.

Dawider, derimod.

Dazu, dertil, desuden.

Dazumal, dazumalen, dengang.

Dazwischen, derimellem.

Dazwischenkunft, f. Mellemkomst.

Debet, n. Skyld.

Debit, m. Affætning, Sala.

Debitiren, affætte, være skyldig.

Debüt, m. første Fremtræden.

Debütiren, fremtræde første Gang.

Decem, m. Tiende.

Decenz, f. Anstændighed.

Decher, m. ti Stykker Skind.

Decimiren, samle eller give Tiende,
udhæve hver tiende Mand.

Deß, pl. -e, n. Dæf.

Deßbett, pl. -en, n. Overdyne.

Deckblatt, -blätter, n. øvre Blad, Skjul. Er machte ihn zum Deckblatt seiner Sünden.

Decke, pl. -n, f. Tag, Dække, Tæppe, Skjul. Man muß sich nach seiner Decke strecken, sætte Tøring efter Møring.

Deckel, m. Laag.

Deckelglas, pl. -gläser, n. Drifkeglas med Laag.

Deckelseite, pl. -n, f. Siden, hvor Laaget er.

Decken, dække, tække, skjule, skjule. Er ließ sein Dach decken. Sie deckte den Tisch. Das Fort deckt den Hafen.

Deckengemälde, n. Tagmalerie.

Deckenrechen, m. Rive til at hænge Hattene op i.

Deckfedern, pl. Dæksjære.

Deckgang, pl. -gange, m. bedækket Gang.

Deckmantel, m. Besmykkelse, Paakud.

Deckrasen, m. Græstørvets Bedækning.

Deckung, pl. -en, f. Bedækning, Beskyttelse.

Deckzeug, n. Dækketoi, Vordlinned.

Decoct, pl. -e, n. Afkog, Thee.

Decompt, m. Regningsastræk, Modregning.

Decorum, n. Belansthændighed.

Decort, m. Astræk paa en Regning.

Decret, pl. -e, n. Beslutning.

Decretist, pl. -en, m. Kirkeretslærer.

Defect, pl. -e, m. Mangel.

Deferenz, f. Eftergivenhed.

Deffrig, At. dygtig, drabelig.

Deficit, n. det Manglende.

Degen, m. Raarde, Ridder.

Degenförmig, Raardebannet.

Degensutter, n. Raardestede.

Degengefäß, pl. -e, n. Raardeste.

Degengehenk, pl. -e, n. Raardegæng.

Degenkind, pl. -er, n. Drengbarn.

Degenknopf, pl. -knöpfe, m. Raardestnap, en ærlig Krigsmand.

Dehnbar, udstrækkelig.

Dehnbarkeit, f. Udstrækkelighed.

Dehnen, udstrække. Eine gedehnte Sylbe.

Dehnung, pl. -en, f. Udstrækning.

Deich, pl. -e, m. Dæmning.

Deichacht, pl. -n, f. Dæmningsinspektion.

Deichband, pl. -e, m. det ved Dæmning beskyttede Land.

Deichbau, m. Dæmningsbygning.

Deichbesteck, pl. -e, m. Plan til en Dæmning.

Deichbruch, pl. -brüche, m. Dæmningsbrud.

Deichbrüche, pl. -n, f. Forsælse mod Dæmningsloven.

Deichdamm, pl. -dämme, m. forreste Dæmning.

Deichen, opføre en Dæmning.

Deicher, m. Dæmningsarbejder.

Deichfach, pl. -fächer, n. Anpart i at underholde en Dæmning.

Deichgrafe, pl. -n, m. Dæmningsinspector.

Deichschart, pl. -en, n. Indsnit i Dæmningsens Kam til Dvægdrist.

Deichsel, pl. -n, f. Vognstang.

Deichsel, pl. -n, m. inddrevet Brendrer.

Deichselarm, pl. -arme, m. Vognstangsgaffel.

Deichselferd, pl. -e, n. Stanghest.

Dein, din, dit.

Dein, deine, n. dit.

Deinethalben, deinetwegen, for din Skyld.

Deinig, din, dit.

Deißel, m. Bodkernes Banker.

Delf, plump, tølperagtig.

Delinquent, pl. -en, m. Forbryder.

Delinquentin, pl. -nen, f. Forbryderesse.

Deliren, udstelte.

Delle, Str. pl. -n, f. Udhuling, Dal.

Demagog, pl. -en, m. Folkeleder, Folkeforsører.

Demaskiren, afmaskere.

Demat, pl. -e, n. Maal af 400 Qvadratsod.

Demiss, nedladende, ydmyg.

Demnach, saaledes, selgelig.

Demnächst, dernæst, derpaa.

Demungeachtet, desuaagtet.

Demoiselle, pl. -n, f. Jomfru.

Demokrat, pl. -n, m. Folkeven.

Demokratie, pl. -n, f. Folkeherredomme.

Demuth, f. Ydmyghed.

Demüthig, ydmyg.

Demüthigen, ydmyge.

Demüthigung, pl. -en, f. Ydmygelse.

Demüthiglich, adv. ydmygt.

Dengeln, dängeln, hamre Leen.

Dengelgeist, St. m. en Slags Bjergaand.

Deniziren, gjøre til Borger.

Denkart, pl. -en, f. Tænkemaade.

Denkbar, tænkelig.

Denkbild, pl. -er, n. Idee, Metapher.

Denkblatt, pl. -blätter, n. Erindringsblad.

Denkbuch, pl. -bücher, n. Erindringsbog.

Denkelbuch, Nt. pl. -bücher, n. Brevtafte.

Denken, dachte, gedacht, tænke, minde. Ich denke über die Wörter. Denke an mich, wenn es dir wohl geht. Ich denke mir einen Geist. Was soll man von diesem Vorfalle denken. Ich denke dein, wenn dort auf fernem Wege der Staub sich hebt.

Denker, m. Tænker.

Denkerei, f. overladist Tænken.

Denkfähig, adj. istand til at tænke.

Denkfähigkeit, f. Tænkeevne.

Denkfest, pl. -e, n. Erindringsfest.

Denkfreiheit, f. Tænkfrihed.

Denksich, St. tølperagtig.

Denkkrast, -kräste, f. Tænkkrast.

Denklehre, f. Logik.

Denklehrer, m. Logiker.

Denkler, m. Sophist.

Denkmal, pl. -male eller måler, n.

Mindestmærke.

Denkmünze, pl. -n, f. Medaille.

Denkreim, pl. -e, m. rimet Tænkespog.

Denkrichtig, logisk.

Denkring, pl. -e, m. Erindringsring.

Denksäule, pl. -n, f. Mindeststøtte.

Denkschrift, pl. -en, f. Mindestskrift.

Denkspruch, pl. -sprüche, m. Sentents.

Denkstein, pl. -e, m. Mindesteen.

Denkungsart, pl. -en, f. Tænkemaade.

Denkweise, pl. -n, f. Tænkemaade.

Denkwürdig, mindesværdig.

Denkwürdigkeit, pl. -en, f. Mærkværdighed, mærkelige Tildragelser.

Denkzeichen, n. Mindestegn.

Denkzettel, m. Erindringseddel.

Denn, thi, end, da. Du bist unsterblich; denn du bist ein Geist. Wer ist reicher denn er.

Dennoch, dog, alligevel.

Dentist, pl. -en, m. Tandlæge.

Deodand, pl. -en, n. et frademt Gods.

Depesche, pl. -n, f. Depesche.

Depeschiren, affærdige, affende.

Depraviren, fordærve.

Deputat, pl. -e, n. Deputat.

Deputirte, pl. -n, m. Deputeret.

Derb, djærb, droi.

Derben, St. gjøre eller være dygtig.

Dereinst, engang i Fremtiden.

Dereinstig, adj. tilkommende.

Derenthalben, derentwillen, derentwegen, for deres Skyld, for hvis Skyld.

Dergestalt, saaledes, i den Grad.

Dergestaltig, adj. saaledes beskaffen.

Dergleichen, derlei, adv. deslige.

Derjenige, die, - das, - den, det.

Dermalen, nu, for Tiden.
 Dermalenst, engang i Fremtiden.
 Dermalig, adj. nuværende.
 Dermaffen, saaledes.
 Dero, St. Deres.
 Derselbe, die-, das-, pr. dem. den, det Samme.
 Derweile, imidlertid.
 Descendent, pl. -en, m. Efterkommer.
 Descendenz, f. Afkom.
 Desjem, Ut. m. Besmer.
 Desen, Dessen, Ut. Muskus.
 Desenknopt, pl. -knøpse, f. Baljomfugle, baaret i en Pung (Bocksbeutrel).
 Desfalls, derfor, formedelst dette Tilfælde.
 Desgleichen, desigleichen, adv. deslige, ligeledes.
 Deshalb, desßhalb, adv. desbaarsag.
 Desiderat, pl. -e, n. Mangel.
 Desperat, fortvivlet.
 Despot, pl. -en, m. (Zwingherr), Despot.
 Despotisch, despotisk.
 Despotisiren, herke vilkaarlig.
 Dessert, pl. -e, n. (Nachtrisch), Dessert.
 Destilliren, distillere.
 Desto, des, desto. Je mehr, desto better.
 Deswegen, desßwegen, derfor, desbaarsag.
 Deswillen, um desßwillen, derfor.
 Deterioriren, lade fordærve.
 Detto, dito, pl. detti, dito.
 Deube, pl. -n, f. Tyveri.
 Deut, St. m. Deit, Penning. Ich gebe keinen Deut dafür.
 Deutelei, pl. -en, f. konstlet Fortolkning.
 Deuteln, forklare paa en tvungen Maade, fordreie. Ein Kaiserwort soll man nicht deuteln noch drehen.

Deuten, vise, antyde, forklare, pege.
 Das Wetterglas deutet auf Regen.
 Deuterei, pl. -en, f. løgnagtig Fortolkning.
 Deutler, m. uforstandig Fortolker.
 Deutlich, tydelig.
 Deutlichkeit, f. Tydelighed.
 Deutsch, teutsch, dütisch, adj. tydsk, ærlig, aaben. Ein deutsches Herz.
 Deutschheit, f. Egesfremhed, Ærlighed.
 Deutschland, n. Tydskland.
 Deutung, pl. -en, f. Fortolkning, Fortolkning.
 Devalviren, nedsætte, berøve Værdie.
 Devise, pl. -n, f. Balgsprog, Tankesprog.
 Devolviren, bringe paa en Anden.
 Devot, adj. andægtig, ydmyg, frybende.
 Diadem, pl. -e, n. Kongesmykke.
 Diaconus, m. Hjelpepræst.
 Diaconat, pl. -e, n. Hjelpepræstens Embede og Bolig.
 Dialele, pl. -n, f. Slutning i en Cirkel.
 Diamant, Demant, pl. -en, m. Diamant.
 Diamantbort, pl. -e, n. Diamantstøv til Glibning.
 Diamanten, demanten, adj. af Diamant.
 Diaphan (durchscheinend) gjennemsigtig.
 Diarium, n. Dagbog.
 Diarrhœe, pl. -n, f. Mavesøge.
 Diät, f. Sundhedspleie, Søgkost.
 Diäten, pl. Dagpenge.
 Diätetisk, pl. -en, f. Sundhedslære.
 Diätetisch, adj. diætetisk.
 Diatribe, pl. -n, f. Afhandling.
 Dicenterei, pl. -en, f. Snak.
 Dicht, tæet.
 Dichtigkeit, Dichte, f. Tæthed.
 Dichtelei, pl. -en, f. slet Poesie.
 Dichten, gjøre tæet.

Dichten, richten, tænke, opfinde, digte.
 Das Dichten und Trachten des
 Menschen ist böse von Jugend
 auf.

Dichter, m. Digter.

Dichterei, pl. -en, f. Rimeri, Dig-
 terbolig.

Dichterisch, poetisk.

Dichterling, pl. -e, m. Rimmersmed.

Dichtheit, f. Tæthed.

Dichtkunde, f. Poetik.

Dichtkunst, f. Poesie.

Dichtung, pl. -en, f. Digting.

Dick, tyk.

Dickbackig, pluskæftet.

Dickbauch, pl. -bæuche, m. tyk Mave,
 Tykkert.

Dickbæuchig, adj. med tyk Mave.

Dickbein, pl. -e, n. Paar.

Dicke, f. Tykkelse, Tykthed.

Dickaläubig, overtroisk, overdreven
 orthodox.

Dickicht, pl. -e, n. Krat, Skov.

Dickköpfig, tykovedet, dum.

Dickleibig, tyk, for.

Dicklich, lidt tyk.

Dicknudeln, pl. Macaroni.

Dickohr, pl. -en, n. tungthorende, li-
 gegyldigt Menneske.

Dickstein, pl. -e, m. en kun oventil
 fleben Diamant.

Dickthuer, m. Praler.

Dickthuerei, pl. -en, f. Praleri.

Dickzirkel, m. Gulpasser.

Dicterien, pl. vittige Indfald.

Dieb, pl. -e, m. Tyv.

Dieben, St. udskjelde for Tyv.

Dieberei, pl. -en, f. Tyveri.

Diebin, pl. -nen, f. Tyveqvind.

Diebisch, tyvagtig.

Diebsbrut, f. Tyvepaf.

Diebsgenoss, pl. -nossen, m. Tyvekas-
 merad.

Diebsgesindel, n. Tyvepaf.

Diebsglück, n. ufortjent Tykke.

Diebsleiter, f. Tyvestige. Er hielt
 ihm die Diebsleiter, tog Deel i Ty-
 veriet.

Diebstahl, pl. -stähle, m. Tyverie.

Diele, pl. -n, f. Bræd, Plank, Guld,
 Forstue.

Dielen, belægge med Planke.

Dielengericht, pl. -e, n. Boldgiftsret.

Dielenhandel, m. Plankhandel.

Diemen, Ut. m. Reg. eller Høstaf.

Dienen, tjene, nytte. Es dient zu
 meinen Freuden. Er diente ihm.
 Der Soldat hat lange gedient.
 Kann ich Ihnen damit dienen?

Diener, m. Tjener, Betjent. Der Die-
 ner des Staates. Ihr gehorsam-
 mer Diener.

Dienerschaft, pl. -en, f. Tyende.

Dienlich, tjenlig, nyttig.

Dienfam, tjenstvillig.

Dienst, pl. -e, m. Tjeneste. Ich stehe
 ganz zu Ihren Diensten. Er lei-
 stete mir einen wesentlichen Dienst.

Dienstag, Dingstag, Zistag, pl. -e,
 m. Tirsdag.

Dienstangelegenheit, pl. f. Embeds-
 forretning.

Dienstansweisung, pl. -en, f. Instrux.

Dienstbar, tjenestepligtig, liegen.

Dienstbarkeit, f. Tjenestpligtighed, Bor-
 nedskab.

Dienstbeslissen, tjenstvillig.

Dienstbote, pl. -n, m. Tyende.

Dienstbrief, pl. -e, m. Bestalling.

Dienstbrüderschaft, f. collegialt For-
 hold.

Dienstchen, n. lidet Embede.

Diensten, staae i Tjeneste.

Diensterbietig, -erbødig, tjenstvillig.

Diensterweisung, pl. -en, Artighed.

Diensterzeigung, pl. -en, f. Artigheds-
 beviis.

Dienstfähig, duelig, brugbar.

Dienstfertig, tjenstagtig.

Dienstfreundlich, venlig og tjenstag-
 tig.

Dienſtgeld, pl. -er, n. Fæſtepenge.
 Dienſtgenof, pl. -noſſen, m. Collega.
 Dienſtgeſchirr, n. Høverikſorſel.
 Dienſtherr, pl. -en, m. Godsherre,
 Huusbond.
 Dienſtjahr, pl. -e, n. Embedſaar.
 Dienſtleiſtung, pl. -en, f. Artighed.
 Dienſtlich, artig, tjenſtagtig.
 Dienſtmädchen, n. Tjeneftepige.
 Dienſtmann, pl. -leute, m. Huſmand.
 Dienſtpfennig, pl. -e, m. Hverpenge.
 Dienſtpferd, pl. -e, n. Cavallerieſt.
 Dienſtverweiſung, pl. -en, f. Caſſa-
 tion.
 Dieſemnach, ſaaledes, ſølgelig.
 Dieſer, dieſe, dieſes, denne, dette.
 Dieſerlei, adv. af dette Slags.
 Dieſfällig, adj. betræffende.
 Dieſfalls, adv. i dette Tilfælde.
 Dieſfällſig, adj. hørende til dette Til-
 fælde, defangaaende.
 Dieſjährlig, adj. af dette Aar.
 Dieſmal, adv. denne Gang.
 Dieſſeitig, adj. beliggende paa denne
 Side.
 Dieſſeits (dieſſeit), præp. paa denne
 Side. Dieſſeits des Rheines. Das
 Dieſſeits wird aufgewogen durch
 das ſchönere Jenseits.
 Diet, m. Folk, Slægt, Familie.
 Dietrich, pl. -e, m. Dirik.
 Dieſſeil, conj. fordi, eſterdi.
 Differenz, pl. -en, f. Forſkjel.
 Dille, Tille, f. (Dill, m.) Færnikkel.
 Dille, pl. -n, f. Bliſhat.
 Dimb, St. lummer, duſtet.
 Ding, pl. -e, n. Ting, Thing, Tingſt.
 Er iſt immer guter Dinge, vel til-
 mode. Dieſe Kinder ſind niedliche
 Dinge. Allerliebſte Dingerchen
 (Smaapiger.)
 Dingbank, pl. -bänke, f. Thingſted.
 Dingebrief, pl. -e, m. Contraſt mel-
 lem Haandværkere.
 Dingeherre, pl. -en, m. Ertſbrænder.

Dingen, dang, gedungen, tinge, prutte,
 fæſte.
 Dingſluchtig, undſøben fra Thinget.
 Dingſrieden, m. Thingets Ufrænkeli-
 hed.
 Dinggraf, pl. -en, f. Retsforſtander.
 Dinghaus, pl. -häuſer, n. Samlings-
 huus udenfor Kirken.
 Dinghof, pl. -höfe, m. Thingſgaard.
 Dingkauf, m. Gæſteret.
 Dinglich, real; betinget.
 Dingpfennig, pl. -e, m. Fæſtepenge.
 Dinkel, m. et Slags Hvede, Spelt.
 Diplom, pl. -e, n. Raadebrev, Stats-
 ſkrift.
 Diplomat, pl. -en, m. den Statsſyn-
 dige.
 Dirne, pl. -n, f. (Dirndel, St.) halv-
 voksen Pige.
 Dirveln, St. nappe, fjaſe.
 Diſſident, pl. -en, m. den Traſaldne.
 Diſtel, pl. -n, f. Tidſel.
 Diſtelicht, tidſelagtig.
 Diſtelig, fuld af Tidſeler.
 Diſtrict, pl. -e, m. Omfreds, Bygd.
 Dividiren, dividere, dele.
 Dobbe, Vt. f. Gliim.
 Dobber, Vt. m. Anferboie.
 Döbel, m. Tap, Nagle, en Fiſk i El-
 ven.
 Döbeln, forbinde med Tap eller Nagle.
 Doberig, lummer.
 Doch, dog, alligevel. Jedoch. Nein
 doch. Nicht doch.
 Docht, Dacht, pl. -e, m. Bæge.
 Dochtgar, pl. -e, n. Lyſegar.
 Docke, pl. -n, f. Skibsværſt, Duffe.
 Docken, viſle.
 Dockenfræmer, m. Duffehandler.
 Dockenſpiel, pl. -e, n. Duffeleg.
 Doctoriren, blive Doctor, agere Doc-
 tor.
 Dodel, St. m. liden Hund.
 Dodo, f. Mamma.
 Dogge, pl. -n, f. engelſk Hund.
 Dogger, m. Fiſkerſib paa Nordſøen.

Dögling, pl. -e, m. et Slags Hval.
Dohle, pl. -n, f. Allike, Raje.
Dohn, St. adj. ftaa.
Dohne, pl. -n, f. Fuglesnare, Done.
Dohnenstrich, pl. -e, m. Række af Fuglesnarer.
Dolch, pl. -e, m. Dolk.
Dolcher, m. Snigmorder.
Dolde, pl. -n, f. Blomstertop, straaleagtig Blomst.
Doldig, bærende Blomstetrøner.
Dole, St. pl. -n, f. Hule, Grøft.
Dolen, grave; taale.
Dolman, m. Husartroie.
Dolmetsch, pl. -e, Dolmetscher, m. Tolk.
Dolmetschen, tolke.
Dolmetschung, pl. -en, f. Tolkning, Oversættelse.
Dolus, adj. Hensigt at skade.
Dolose, forsættlig skadende.
Dom, pl. -e, m. hvælvet Tag, Domkirke.
Domino, m. Maskedragt, et Slags Spil.
Dompfaff, pl. -en, m. Dompap, Domherre.
Donarschnitzer, m. grov Sprogfeil, især i Latin.
Donlage, pl. -n, f. Skraaning i Bjergværk.
Donlegig, ftaa, sænket.
Donner, m. Torden.
Donnerbüchse, pl. -n, f. stor og kort Kanon.
Donnerer, m. Tordengud.
Donnerfroh, gjerne tordnende.
Donnergang, pl. -gange, m. frygtelig Gang.
Donnergedanke, pl. -n, m. frygtelig Tanke.
Donnergekrach, n. Tordenens Brag.
Donnergeschosß, pl. -schosse, n. Tordenpile.
Donnergespann, n. Tordenvogn.
Donnergewölk, pl. -e, n. Tordenstper.

Donnerkeil, pl. -e, m. Tordenfile, Lyn.
Donnern, tordne. Die Kanonen donnerten. Es donnert.
Donnerscheu, ræd for Torden.
Donnerschlag, pl. -schläge, m. Tordenflag.
Donnerschlächtig, befsadiget af Uveir.
Donnerschlund, pl. -schlünde, m. Ildsvælg, Kanon.
Donnerstag, pl. -e, m. Thorsdag.
Donnerwetter, n. Tordenveir.
Donnerwolke, pl. -n, f. Tordenst.
Donnerwort, pl. -e, n. frygteligt Ord.
Doppelbier, pl. -e, n. dobbelt Bl.
Doppeler, **Doppler**, m. Bedrager i Kortspil.
Doppelgänger, m. Gjenganger.
Doppelglas, pl. -gläser, n. Pokal.
Doppelhafen, m. Gaffelmusket.
Doppelhauer, m. Bjergmand, som arbejder i 6 til 8 Timer.
Doppelheit, f. Duplicitet.
Doppelherzig, falsk, hyklerisk.
Doppelläufig, med tvende Lob.
Doppellaut, pl. -e, m. Diphthong.
Doppellebig, levende paa Landet og i Vandet, amphibisk.
Doppelmord, m. dobbelt Mord.
Doppeln, gjentage, tage dobbelt, betrage i Kortspil.
Doppelreihe, pl. -n, f. Allee.
Doppelreihig, adj. i dobbelt Række.
Doppelsinn, m. Tvetydighed.
Doppelsinnig, tvetydig.
Doppelspiel, pl. -e, n. Tærningekast og Kortspil.
Doppelt, dobbelt.
Doppelvers, pl. -verse, m. Distichon.
Doppelzüngig, tvetunget, falsk.
Doppelzüngigkeit, f. Falskhed, Ubestemthed.
Doppelzüngler, m. den, som snakker Enhver efter Munden.
Doren, St. vanke omkring.
Dorf, pl. Dörfer, n. Landsby.

Dörfer, Dörfler, Dörfner, m. Landsbybeboer.

Dorfflur, pl. -en, f. Landsbymark.

Dorfleute, pl. Landsbybeboere.

Dörflig, landsbymæssig.

Dorfmeister, m. Lehnsmænd.

Dorfsfarre, pl. -n, f. Landsbyprestens Bolig og Kald.

Dorfsfarrer, m. Landsbyprest.

Dorffschaft, pl. -en, f. Landsbymenighed.

Dorffschöne, pl. -n, f. Pige fra Landet.

Dorn, pl. -e, eller Dörner, m. Torn.

Dornbesæt, besæet med Torne.

Dörnen, adj. gjort af Torneqvister.

Dornenbahn, pl. -en, f. Tornebane.

Dorngebüsch, pl. -e, n. Tornebusk.

Dorngewinde, n. Tornefletning.

Dornhecke, pl. -n, f. Torngjerde.

Dornicht, torneagtig.

Dornig, fuld af Torne.

Dornstock, pl. -stöcke, m. Knippel.

Dornstrauch, pl. -sträucher, m. Tornebusk.

Dorren, blive tør, visne.

Dörren, tørre.

Dorsch, pl. -e, m. Torst.

Dorschlein, m, et Slags Dor.

Dort, adv. der, der henne, hidset.

Von dort aus.

Dorther, adv. derfra.

Dorthin, derhen.

Dorrig, adj. befindende sig derhenne.

Dortwärts, adv. derhen.

Dose, pl. -n, f. Daase. Döschen, n. lille Daase.

Döse, pl. -n, f. Træballie.

Dosen, dösen, St. drømme, sove.

Dosenstück, pl. -e, n. Malerie paa en Daase.

Döserci, pl. -en, f. Døsigheid.

Dösig, dösch, søvrig.

Dösigkeit, f. Døsigheid.

Dotalbauer, pl. -n, m. Præstegaardsbonde.

Dotter, m. Eggeblomme.

Dotterblume, pl. -n, f. Smørblomst.

Dottergelb, gul som Eggeblomme.

Doublierschritt, pl. -e, m. hurtigt Skridt.

Drache, pl. -n, m. Drage. Der alte Drache.

Drachenanfer, m. Dræg, Anker med fire eller fem Arme.

Drachenhaupt, pl. -häupter, n. Dragehoved.

Drachenschuß, pl. -schüsse, m. Kolbrand.

Dredi (Drehdich), m. Dreiekskors.

Dragoner, m. Dragon.

Draht, pl. Drähte, m. Traad, Metaltraad.

Drahtbauer, n. Buur af Staaltraad.

Drähtern, adj. af Staaltraad.

Drahtpuppe, pl. -n, f. Traaddukke, stiv Person.

Drahtschneider, m. Naalestjærer.

Drahtsilber, n. gedigent Sølv i Traade.

Drahtzug, pl. -züge, m. (Drahtzieherei, pl. -en, f.) Staaltraadmølle.

Drall, adj. drol, fast, munter. Ein dralles Mädchen.

Drang, m. Trængen, Trængsel, Drift.

Der Drang der Umstände. Der

Drang des Herzens.

Drängeln, trænge lidt.

Drängen, trænge, ængste. Er drängt ihn an die Mauer. Sie marschirten gedrängt, i tæt sluttende Geder. Die Gläubiger drängen den Schuldner.

Dränger, m. Tyrann.

Drangsal, pl. -e, n. Trængsel, Gjenordighed.

Drangvoll, uløstelig. In drangvollen Zeiten.

Drängwasser, n. Grundvand.

Dräuen, true.

Drauf, derpaa. Drauf und dran, gaa løs paa.

Draus, derud af.
 Drauschen, pladske, pludre, larme.
 Draußen, derude.
 Drechselbank, Drehbank, pl. -bän-
 ke, f. Dreierbänk.
 Drechseln, dreie, konstle. Er dreh-
 selte seine Verse.
 Drechsler, m. Dreier.
 Dreck, m. Skarn.
 Dreckig, snarset.
 Dreckfalt, vaad og fold.
 Dreckseele, pl. -n, m. Kjeltring.
 Dreesch, Nr. n. græsbegrøet Agerland.
 Drehbahn, pl. -en, f. Reverbane.
 Drehbasse, pl. -n, f. Svingbasse.
 Drehbaum, pl. -bäume, m. Sving-
 bom.
 Drehen, dreie, snoe. Es dreht sich
 alles um und um.
 Dreher, m. Dreier, Chifaneur, enslags
 Valtz.
 Dreherei, pl. -en, f. Chifane.
 Drehhandel, pl. -händler, m. Rænte-
 mageri.
 Drehkrankheit, f. Svimmel sygdom
 hos Faar.
 Drehorgel, pl. -n, f. Haandorgel.
 Drehpunkt, pl. -e, m. Omdreings-
 punkt, Pol.
 Drei, tre. Die Drei, Tretallet.
 Dreiarten, plove tredie Gang.
 Dreiband, m. det bedste Staal; lif-
 landt Her i Kuller.
 Dreibäzner, m. Solomünt af 3 Bat-
 zen.
 Dreibein, n. Skomagerstammel.
 Dreiblatt, n. Kloverblad.
 Dreibund, pl. -bünde, m. Triumvi-
 rat.
 Dreidecker, m. Krigsskib med 3 Dæk.
 Dreiding, pl. -e, n. Ret for smaa
 Ting.
 Dreidoppelt, tredobbelt.
 Dreidrittelarbeiter, m. Bjergmand,
 som arbejder 8 Timer i Ad.
 Dreieck, pl. -e, n. Triangel.

Dreieinheit, f. Treenighed.
 Dreier, Dreiling, m. Mynt af 3 Pen-
 ninger.
 Dreierlei, adv. treslags.
 Dreifach, dreifältig, tredobbelt.
 Dreifirner, m. ire Aar gammel Vin.
 Dreifuß, pl. -füße, m. Trefod. Die
 Wahrsagerin saß auf dem Drei-
 fuße.
 Dreifuttermaas, n. Hestens Ration
 for een Dag.
 Dreihauig, adj. som kan meies tre
 Gange.
 Dreihundert, trehundrede.
 Dreihundertel, n. trehundrede Delen.
 Dreijährig, tre Aar gammel.
 Dreijährlich, skeende hvert tredie Aar.
 Dreilauser, m. Hare af Aarets første
 Ungel.
 Dreimal, adv. tre Gange.
 Dreimalig, adj. skeende tre Gange.
 Dreimaster, m. tremastet Skib.
 Dreimonatig, varende i tre Maanes-
 neder.
 Dreimonatlich, skeende hver tredie
 Maaned.
 Dreipfunder, m. Trepundinger.
 Dreisch, m. aldrig tilforn omgraven
 Græsmark.
 Dreischlag, m. Tredobbeltskud.
 Dreischürig, adj. som kan meies tre
 Gange.
 Dreispiz, m. Trefork.
 Dreißig, tredive.
 Dreißiger, m. En af tredive, 30 Aar
 gammel.
 Dreißigerlei, adv. tredive slags.
 Dreißigste, tredivte.
 Dreißigstehalb, adj. 29½.
 Dreißigstel, n. tredivte Deel.
 Dreißigstens, adv. for det Tredivte.
 Dreist, dristig, kjæf.
 Dreistigkeit, f. Dristighed.
 Dreistimmig, adj. trestemmig.
 Dreistündig, varende i 3 Timer.
 Dreitägig, varende i 3 Dage.

Dreitäglic, skeende hver tredie Dag.
Dreitrefser, m. Terne.

Dreiwöchenlic, gjentagen hver tredie Uge.

Dreiwöchig, 3 Uger gammel, varende i 3 Uger.

Dreizack, pl. -e, m. Tresfork.

Dreizehn, tretten.

Dreizehner, m. En af tretten.

Dreizehnte, trettede.

Dreizehntehalb, 12½.

Dreizüngig, Krevet i 3 Sprog.

Drell, Drillich, m. Dreiel.

Drellen, adj. gjort af Dreiel.

Drempel, Trempel, m. Glufesoder.

Dreschen, drasch, gedroschen, tørste.
Er drischt leeres Stroh, gjør for-
giæves Arbeide.

Drescher, m. Tærsker.

Dreschflegel, m. Tærskesleiel.

Dreschriege, pl. -n, f. So.

Dressiren, afrette, dressere.

Driebrachen, pleie tredie Gang.

Driesch, Nt. uploiet.

Driesel, m. Rulle, Hvirvel.

Drieseln, driesen, rulle, dreie, vikle.

Drift, pl. -e, m. flydende Torv.

Drillen, dreie hurtig omkring, drille.

Driller, m. Plager, Tigger.

Drillich, pl. -e, m. Dreiel.

Drilling, pl. -e, m. Drivhjul; Tril-
ling.

Drillingsgebur, pl. -en, f. Nedkomst
med 3 Born.

Drillhaus, pl. -häuser, n. Exerceer-
huus.

Drillmeister, Nt. Exerceermester.

Dringen, drang, gedrungen, trænge,
fordre heftig. Er drang in das
Haus. Er drang in ihn. Er
drang auf die Erfüllung seines
Versprechens.

Dringlich, trængende, indstændig.

Drischel, m. Tærskesleiel.

Drischelmuhme, St. pl. -n, f. Snaf-
kesoster.

Dritte, tredie.

Dritthalb, halvtredie.

Drittel, Dritttheil, n. Trediedeel.

Drittelbaumann, pl. -männer, m.
tredie Agerkarl.

Dritteln, dele i tre Dele.

Drittens, for det Tredie.

Drittmann, pl. -männer, Trediemand,
Voldgiftsmand.

Drittschein, m. Fuldmaane.

Drohen, true. Er drohte ihm den
Tod. Das Haus droht den Ein-
sturz.

Drohne, pl. -n, f. Bandbi.

Dröhnen, dirre, drønne.

Drohung, pl. -en, f. Trudsel.

Drollig, drollicht, pudserlig.

Drolligkeit, pl. -en, f. Pudserlighed.

Drömling, Drumm, m. Traad hos
Bævere.

Drommete, pl. -n, f. Trompet.

Drommeten, trompete.

Droße, f. Tafelværk paa Besanmasten.

Drossel, pl. -n, f. Strube, Lustrer.

Drossel, pl. -n, f. Trost.

Drost, pl. -e, m. Amtmand.

Drostei, pl. -en, f. Amt, Amtmands-
bolig.

Drüben, der henne.

Druck, m. Tryk, Trykken. Der Druck
der Zeit. Der Druck dieses Buches.

Drucken, trykke. Er druckte dieses
Wörterbuch.

Drücken, trykke. Er drückte seine
Untergebenen. Der Schuh drückt
ihn. Die Sitze ist drückend.

Drucker, m. Trykker (Konstner).

Drucker, m. Trykker (Redskab).

Druckerei, pl. -en, f. Trykkeri.

Druckfehler, m. Trykfeil.

Druckjahr, pl. -e, n. Aar, hvori en
Bog er trykket.

Druckkosten, pl. Trykningsomkostnin-
ger.

Druckort, pl. -orte eller -örter, m.
Trykningssted.

Druckpfenning, pl. -e, m. Gnier.
 Druckrichtig, correct.
 Druckſchrift, pl. -en, f. troſt Skrift.
 Druckſen, trykke meiſommeligt ud, nøle.
 Druckwaſſer, n. Rollevand med konſt-
 let Galden.
 Drud, m. Drude, pl. -n, f. Trold,
 Her.
 Drudenſtück, pl. -e, n. et Stykke Dre-
 fjed af den nedre Røv.
 Druffel, pl. -n, f. Samling, Gruppe.
 Eine Druffel Aepfel. Eine Druf-
 fel von Bäumen.
 Druffeln, ordne, gruppere.
 Drum, darum, derfor.
 Drunten, da unten, der nede.
 Drüll, pl. -e, m. Aatersfeil.
 Drufe, pl. -n, f. Kryſtal, forvittret
 Ertz; Snive hos Heſte.
 Drüſe, pl. -n, f. Hjertel, Hævelſe.
 Drüſen, pl. Biinbærme.
 Drüſicht, kryſtallinſk.
 Drüſicht, hjertelagtigt.
 Drüſig, forvittret, kryſtalliſk.
 Drüſig, fuld af Hjertler.
 Du, du.
 Ducaten, m. Dukat.
 Dückel, St. ſkaaren Dre.
 Ducken, Nr. dukke, dykke.
 Duckmäuser, m. Lurendreier.
 Duckmäuserig, trædiſk, hylleriſk.
 Duckſtein, m. et Glaas Hvidtel.
 Dudeldei, n. Klimpring, Hjaſ.
 Dudeler, Dudler, m. ſlet Muſikant.
 Dudeln, spille paa Sækkepiben, spille
 ſlet, ſynge ſlet.
 Dudelfack, pl. -ſæcke, m. Sækkepibe.
 Duell, pl. -e, n. Ivekamp.
 Duellant, pl. -en, m. Duellant.
 Duelliren (ſich), duellere.
 Duett, pl. -e, n. Sang, der udføres
 af to Stemmer, toſtemmig Muſik.
 Duſt, pl. Däfte, m. Duſt.

Duſten, opſtige ſom Duſt, lugte. Die
 Lilie duftet ſtark. Die Roſen
 duften angenehm.
 Duſten, udbrede Duſt. Das Veil-
 chen düftet einen ſüßen Geruch.
 Duſtig, duſtende.
 Duſtwolke, pl. -n, f. let Sky.
 Duhn, Nr. fuld, beruſet.
 Duldbar, ſom kan taales.
 Dulden, taale. Alle Religionen wer-
 den hier geduldet.
 Dulder, m. den Taalende, den Hen-
 gione. Dem Dulder lachle Hoff-
 nungswonne.
 Dulderin, pl. -nen, f. den hengivne
 lidende Qvinde.
 Duldsam, tolerant, overbærende.
 Duldung, Duldsamkeit, f. Overbæ-
 relſe, Tolerantz.
 Dullen, pl. Roervind.
 Dult, m. fri Handel, Marked.
 Dumm, dummer, dümmeſte, dum.
 Dummbart, pl. -bærte, m. Toſſe.
 Dummdreift, dumdriftig.
 Dummen, være dum; gjøre dum.
 Dummerjahn, Nr. Doſmer.
 Dummheit, f. Dumhed.
 Dummkopf, pl. -köpfe, m. Dumho-
 ved.
 Dumpf, dæmpet, huul og dyb. Ein
 dumpfes Gemurmel.
 Dumpf, m. Puſten, Trangbrøſtighed.
 Dumpfheit, f. Rathed, Utydelighed.
 Dumpfig, ſugtig, muggen.
 Dumpſinn, m. Rathed, Tungſind.
 Dunen, Daunen, pl. Duun.
 Dünen, pl. Sandhøie ved Kysten.
 Dung, Dünger, m. Gjødsel.
 Dungen, gjøde. Er hat den Garten
 gedüngt.
 Dúngung, f. Gjedning.
 Dunkel, dunkel, mørk, utydelig. Die
 Augen werden dunkel. Der dunkle
 Abend, die finſtere Nacht.
 Dúnkel, m. Indbildſthed, Forſængelig-
 hed.

Dunkelblau, mørkeblaa.
Dunkelbraun, mørkebrun.
Dunkelhast, indbildt.
Dunkelheit, pl. -en, f. Mørke.
Dunkeln, blive mørkt. Es dunkelt schon. Es fängt an zu dunkeln.
Dunkeln, være lidt indbildt.
Dunkelvoll, indbildt, opblæst, stolt.
Dunken, tykke (sig), synes. Er thut, was ihm gut dünkt. Er dünkt sich klüger, als er ist.
Dünn, tynd.
Dünnbauch, pl. -bäuche, m. den Mavre, Storf.
Dünnbäuchig, maver.
Dünnbier, pl. -e, n. tyndt Øl.
Dünne, Dünnheit, Dünnigkeit, f. Tyndhed.
Dünnen, verdünnen, fortynde.
Dünnlech, pl. -e, n. Astryksteen.
Dünnrippe, pl. -n, f. Venusmuskel.
Dünnscheibe, pl. -n, f. Stryggebræt hos Murerne.
Duns, pl. -se, m. Dumrian.
Dunsen, soulme, opblæse.
Dunst, pl. Dünste, m. Dunst, Damp, Døs, fin Hagl.
Dunstbild, pl. -er, Dunstgebilde, n. Drommebillede, Luftslot.
Dunsten, v. n. opstige som Dunst.
Dünsten, v. a. lade uddunste.
Dunstflinte, pl. -n, f. Juleflint.
Dunstig, opfyldt med Dunster, taaget.
Dunstkreis, pl. -kreise, m. Atmosphære.
Duntel, Duntle, Baduntle, St. f. tyf Qvinde.
Duntschlag, pl. -schläge, m. Slag for Hovedet.
Duodez, n. (Tredeltelform), Duodez.
Dupsen, tippe, støde med affumpet Spids.
Düpiren, bedaare.
Duplik, pl. -en, f. Modsvær.
Dupliciren, fordoble, modsvare.

Duplum, pl. Dupla, n. det Dobbelte, Copie.
Durch, igjennem, ved; aaben, itu, til Ende. Durch den Fluß. Durch den Krieg nöthig. Er empfahl sich durch seinen Geist und sein Herz. Durch und durch, heelt igjennem.
Durcharbeiten, omarbeide, (sig) arbejde sig igjennem.
Durchathmen, gjennemaaende. So ganz von ihm durchathmet und durchdrungen.
Durchaus, aldeles.
Durchbalsamen, gjennemdufte med Balsom.
Durchbauschen, smelte reent ud.
Durchbegeben, -gab, -geben (sig), begive sig igjennem.
Durchbekommen, -fam, -kommen, faae igjennem, faae til Ende.
Durchbeut, In, hælde igjennem, gjennemryste.
Durchbilden, danne tilgavn.
Durchbildern, sege efter Billeder.
Durchbläuen, udpidse.
Durchblasen, -blies, -geblasen, blæse til Ende, gjennemblæse.
Durchblick, pl. -e, m. Gjennemblif.
Durchblicken, gjennemsee, gjennemskue, glimte igjennem. Er blickte das Buch durch. Er durchblickte ihn ganz. Das Schloß blickt durch den Wald.
Durchblößen, straae til Ende.
Durchbraten, -briet, -gebraten, sege tilgavn.
Durchbrechen, -brach, -gebrochen, gjennembrude, brække igjennem. Er durchbrach den Feind. Er brach mit dem Stuhle durch. Durchbrochene Arbeit, Siligran.
Durchbrecher, m. Gjennembruder.
Durchbringen, -brachte, -gebracht, bringe igjennem, forede. Er brachte

die Pflanzen durch, overvintrede.
 Er brachte sein Vermögen durch.
 Durchbringer, m. Odeland.
 Durchbruch, pl. -brüche, m. Gjennembrud.
 Durchbrühen, gjennemsyde.
 Durchbrüten, udflække, studere igjennem.
 Durchdacht, gjennemtænkt.
 Durchdauern, vare til Ende.
 Durchdringen, -drang, -gedrungen, trænge igjennem, gjennemtrænge.
 Der Schmerz durchdringt das Herz.
 Das Wasser dringt schon durch.
 Ein durchdringender Verstand.
 Durchdürfen, torde komme igjennem.
 Niemand darf hier durch.
 Durcheinern, gjennemtrænde, gjennemgjære.
 Durcheinander, omhinanden, blandet.
 Durchheiteren, gjennemtrænge med Ed.
 der.
 Durchfahren, -fuhr, -gefahren, reise igjennem, gjennemfare. Er fuhr durch. Es durchfuhr ihn eine Kugel.
 Durchfahrt, pl. -en, f. Gjennemfart, Gjennemreise, Portrum.
 Durchfall, pl. -falle, m. Gjennemfald, Mavesyge.
 Durchfallen, -fiel, -gefallen, falde igjennem. Er ist bei der Wahl durchgefallen.
 Durchfaulen, sordæves ved Forraadnelse.
 Durchfäule, f. Hævelse hos Hestene.
 Durchfechten, -focht, -gefochten, opnaae ved Fægtning, (sich) slaae eller tigge sig igjennem.
 Durchfeilen, gjennemfile.
 Durchfeuchten, gjennemvæde.
 Durchfeuern, gjennemvarme.
 Durchflechten, -flocht, -geflochten, gjennemflette.
 Durchfiedeln, gjennemspille, gjennemvandre med Fiolen.

Durchfinden, -fand, -gefunden, finde udrei.
 Durchfäutern, seie igjennem.
 Durchfätscheln, gjennemfjære med en slet Klinge.
 Durchflattern, gjennemslagre.
 Durchfliegen, -flog, -gefløgen, gjennemflyve. Der Vogel ist durchgefløgen. Er hat das Buch durchgefløgen.
 Durchfliehen, -floh, -geflohen, flygte igjennem.
 Durchfließen, -floss, -geflossen, gjennemsløde.
 Durchflimmern, glimte igjennem, gjennemløse.
 Durchflößen, flaae igjennem.
 Durchflöten, gjennemvandre fløitende.
 Durchfluchen, bringe eller tilbagelægge bandende.
 Durchflucht, f. fløgtende Gjennemmarisch.
 Durchflug, pl. -flüge, m. hurtig Gjennemreise.
 Durchflüstern, opfølde med Hvidsten.
 Durchfluten, gjennemstrømme.
 Durchforschen, gjennemgranske.
 Durchfragen, spørge i Rad, gjennemgaae spørgende, (sich) finde sig spørgende igjennem.
 Durchfressen, -fraß, -gefressen, gjennemæde.
 Durchfreuen, tilbringe i Glæde.
 Durchfrieren, -froz, -gefroren, gjennemfryse.
 Durchfröhnen, tilbringe i Trældom.
 Durchfuchteln, gjennemfidte.
 Durchfühlen, seie igjennem.
 Durchfuhr, f. Gjennemfart, Transit.
 Durchführen, føre igjennem, udføre. Er hat seinen Plan nicht durchführen können.
 Durchfurchen, gjennemfure.
 Durchfuttern, betrække overalt med Foder.
 Durchfüttern, føre Winteren over.
 Durchgaffen, gjennemgaae.

Durchnähen, tilbringe gabende eller fjedsommelig.

Durchgähren, -gohr, -gegohren, gjære tilgavns.

Durchgang, pl. -gänge, m. Gjennemgang, Transit.

Durchgänger, m. Overløber, Deserter.

Durchgængig, adv. i Almindelighed.

Durchnäten, luge tilgavns.

Durchgaulen, gjennemvandre spogende og dandsende.

Durchgebrauchen, bruge En eiter den Anden.

Durchgehen, -gaa, -gaaen, gaae igjennem, gjennemtrænge, flygte. Er ist mit dem Gelde durchgegangen. Der Schmerz durchging die Brust. Wir wollen die Rechnung noch einmal durchgehen. Der Vorschlag ging durch. Er hat die Stadt durchgangen. Die Pferde gingen durch, løbe løbik.

Durchgehends, overalt, i det Hele.

Durchgeleiten, lede igjennem.

Durchgenießen, -noß, -nossen, nyde tilgavns.

Durchgerben, gjennemgarve, gjennemprøge.

Durchgießen, -goß, -gegossen, hælde igjennem.

Durchglänzen, glindse igjennem.

Durchgleiten, -glitt, -geglitten, smutte igjennem.

Durchglimmen, -glomm, -geglommen, gjennemgled. Von Dankbarkeit durchglimmen.

Durchglühen, varme tilgavns.

Durchgraben, -grub, -gegraben, gjennemgrave.

Durchgrämen, durchgrämen, tilbringe i Sorg.

Durchgrapsen, gribe, grapse igjennem.

Durchgrasen, gaae græssende igjennem.

Durchgreifen, -griff, -gegriffen, gribe igjennem, indvirke med Kraft. Eine durchgreifende Maaßregel.

Durchgrübeln, gjennemgrandske.

Durchwurgeln, forede; songe igjennem Struben.

Durchauß, m. Gjennemguden.

Durchhaben, have særdig, have til Ende. Wir haben das Buch durch.

Durchhaken, gjennemhæfte.

Durchhallen, gjennemlode. Der Donner durchhallte Berg und Thal. Sein Gesang hat den Saal durchhallt.

Durchhauchen, gjennemaande.

Durchhauen, -hieb, -hauen, gjennemhugge, bane sig huggende en Vej.

Durchhaus, pl. -häuser, n. Huus med Gjennemgang.

Durchhecheln, gjennemhegle.

Durchheizen, gjennemhede.

Durchheitern, opklare aldeles.

Durchhelfen, -half, -geholfen, hjælpe igjennem, understøtte. Uns wird durchgeholfen.

Durchhellen, løse igjennem.

Durchherrschen, herke overalt.

Durchheulen, gjennemhule.

Durchhieb, pl. -e, m. Vej hugget gjennem Skoven.

Durchhizen, gøre fuldkommen heed.

Durchhohlen, gjennemhegle.

Durchhöhlen, gjennemhule.

Durchhöhnen, forhaane meget.

Durchhüpfen, hoppe igjennem.

Durchjagen, gjennemjage. Ein Reiter ist hier durchgejagt. Er hat Thal und Wald durchjagt.

Durchirren, gjennemvandre.

Durchkälen, gjennemkæle.

Durchfauen, gjennemtugge, fortugge.

Durchflingen, -flang, -geflungen, lode igjennem eller fremfor.

Durchflopfen, gjennembanke.

Durchkneten, gjennemælte.

Durchkommen, -kam, -gekommen, komme igjennem, slippe igjennem. Man kann wegen der schlechten Wege kaum durchkommen. Ich bin schon oft hier durchgekommen.

Durchkönnen, kunne komme igjennem. Sier kann niemand durch.

Durchkosten, smage Et ester det Andet.

Durchfragen, gjennemfradse.

Durchkreuzen, gjennemkrydse. Er durchkreuzt das Land. Die Gedanken durchkreuzen sich.

Durchkriechen, -kroch, -gekrochen, gjennemkrybe.

Durchkriegen, faae igjennem.

Durchlachen, see leende igjennem, tilbringe leende, opfolde med Latter.

Durchlaß, pl. -læsse, m. Gjennemladen, Abningssted.

Durchlassen, -ließ, -gelassen, lade gaae eller flyde igjennem.

Durchlaucht, pl. -en, m. Excellent. Erv. (Eure), S. (Seine), Jhro Durchlaucht.

Durchlauchtig, opheiet.

Durchlauf, m. Gjennemløb, Mavesyge.

Durchlaufen, -lief, -gelaufen, gjennemløbe, slide ved at løbe. Er ist hier durchgelaufen. Er hat den Garten durchlaufen. Er hat das Buch durchlaufen. Er hat sich die Schuhe durchgelaufen.

Durchläutern, lutre aldeles.

Durchleben, gjennemleve.

Durchlesen, -las, -gelesen, gjennemlæse.

Durchleuchten, lyse igjennem, lyse tilgavn. Er leuchtete mir hier durch.

Durchleuchtig, hullet, gjennemsigtig.

Durchliegen, -lag, -gelegen, gjennemligge, ligge sig saar.

Durchlöchern, gjøre Huller i.

Durchlügen, -log, -gelogen (sich), hjælpe sig ved at lyve.

Durchmachen, bringe istand, gaae igjennem. Er hat vieles in der Welt durchgemacht.

Durchmarsch, pl. -märsche, m. Gjennemmarsch.

Durchmarschiren, marschere igjennem.

Durchmengen, blande sammen.

Durchmessen, -maß, -gemessen, udmaale.

Durchmesser, m. Diameter, Gjennemsnit.

Durchmischen, gjennemblande.

Durchmodert, gjennemtrængt af Mogenhed.

Durchmögen, gide komme igjennem. Ich mag hier nicht durch.

Durchmüssen, maatte komme igjennem. Er muß hier durch.

Durchmustern, undersøge nøie, kritisere.

Durchnachten, opfolde med Dørke, tilbringe Natten.

Durchnagen, gnave igjennem.

Durchnähen, sye igjennem.

Durchnäßen, durchnegen, gjennemvæde.

Durchnehmen, -nahm, -genommen, tage En ester den Anden frem, dable.

Durchpassiren, passere igjennem.

Durchpflügen, gjennemploie. Das Schiff durchpflügte die Wellen.

Durchpilgern, gjennemvandre som Pilgrim.

Durchpressen, gjennempresse.

Durchprügeln, gjennempugle.

Durchquälen (sich), slide sig igjennem.

Durchrädern, gjennemfigte.

Durchräuchern, gjenemryge.

Durchrauschen, gjennemfuse.

Durchrechnen, gjennemregne, tilbringe med Regning. Ich habe die Summen durchgerechnet. Er rechnete den ganzen Tag durch.

Durchregnen, regne igjennem. **Ich** bin ganz durchregnet.
Durchreiben, -rieb, -gerieben, gjennemgide. **Ich** habe mir die Sand-schuhe durchgerieben.
Durchreichen, durchlangen, ræffe igjennem, naae igjennem.
Durchreise, pl. -n, f. Gjennemreise.
Durchreisen, gjennemreise. **Er** ist schon durchgereist. **Er** hat Norwegen durchkreist.
Durchreißen, -riß, -gerißen, rive heelt igjennem.
Durchreiten, -ritt, -geritten, gjennemride, ride sig saar, om.
Durchrennen, -rannte, -gerannt, gjennembore løbende; gjennemløbe. **Er** hat ihn mit dem Speer durchgerannt. **Er** durchrannte alle Stuben.
Durchriechen, -roch, -gerochen, lugte igjennem.
Durchrieseln, gjennemrisle. **Ein** Bach durchrieselte das Thal.
Durchrinnen, -rann, -geronnen, flyde igjennem.
Durchriß, pl. -risse, m. Rist, Gjennemtegning.
Durchritt, m. Gjennemridt.
Durchrudern, roe igjennem.
Durchrühren, røre om hinanden.
Durchrütteln, gjennemryste.
Durchsäbeln, hugge igjennem med Säbelen.
Durchsägen, sauge igjennem.
Durchsalzen, salte tilgavns.
Durchsäuern, gjøre aldeles surt.
Durchschaben, strabe igjennem.
Durchschäkern, tilbringe spøgende.
Durchschallen, opfulde med Lyd, lyde igjennem. **Die** Stimme durchschallt den Wald. **Die** Trompete schallte durch.
Durchschauern, gjennemskue, vise sig igjennem. **Der** Ehrgeiz schaute bei ihm überall durch.

Durchschauern, gjennemtrænge med Gysen.
Durchschein, m. Gjennemskif.
Durchschein, -schien, -geschienen, skine igjennem, gjennemskine.
Durchscheinende Gewänder. **Die** Sonne hat den ganzen Saal durchschienen.
Durchscherzen, tilbringe spøgende.
Durchschieben, -schob, -geschoben, skyde igjennem.
Durchschießen, -schoss, -geschossen, skyde igjennem, gjennemskyde. **Ein** Buch, mit weißen Blättern durchschossen.
Durchschiffen, seile igjennem, gjennemseile.
Durchschimmern, glimte igjennem, gjennemlyse.
Durchschlafen, -schief, -geschlafen, tilbringe sovende.
Durchschlag, pl. -schläge, m. Gjennemslagen, Abning, Dørslag.
Durchschlagen, -schlug, -geschlagen, slaae igjennem, (sig) slaae sig igjennem; trænge igjennem. **Die** Reiterei hat sich durchgeschlagen. **Die** Tinte schlägt durch.
Durchschlägt, adj. gjennembrudt, i Almindelighed.
Durchschlängeln, slænge sig igjennem.
Durchschleichen, -schlich, -geschlichen, liste sig igjennem. **Er** durchschlich den Wald. **Er** hat sich durchgeschlichen.
Durchschleifen, føre paa en Glæde igjennem.
Durchschleifen, -schliff, -geschliffen, aabne ved Glibning.
Durchschlendern, gjennemvandre sorgfrit og langsomt.
Durchschlüpfen, smutte igjennem, gjennembrude.
Durchschmarozen (sich), hjælpe sig frem som Gnyltegæst.

Durchschmettern, gjennemstingre. kaste stingrende igjennem, trænge stingrende igjennem. Die Trompete durchschmetterte das feld.

Durchschneiden, -schnitt, -geschnitten, gjennemstjære.

Durchschneiden, inee igjennem.

Durchschnitt, m. Gjennemsnit, Profil. Im Durchschnitte.

Durchschnittssumme, pl. -n, f. Midelsumme.

Durchschreien, -schrie, -geschrien, trænge igjennem med Skrig, opfyldte med Skrig. Er durchschrie das Haus.

Durchschreiten, -schritt, -geschritten, gjennemstride.

Durchschütteln, ryste beherig om hinanden.

Durchschwärmen, gjennemsværme.

Durchschweben, gjennemsvæve.

Durchschwimmen, -schwamm, -geschwommen, svemme igjennem. Er ist durchgeschwommen. Er hat den Fluß durchgeschwommen.

Durchsegeln, seile igjennem. Er ist mitten durchsegelt. Er hat den Ocean durchsegelt.

Durchsehen, -sah, -gesehen, see igjennem, gjennemsee. Er durchsah die Papiere.

Durchsehen, sie igjennem.

Durchsetzen, sætte eller bevæge sig igjennem, gjennemsætte, udføre. Der Reiter ist durch das Wasser gesetzt. Was er wollte, hat er durchgesetzt.

Durchseufzen, tilbringe sukkelige.

Durchseyn, være til Ende. Mit diesem Buche bin ich eben durch.

Durchsicht, f. Gjennemseen.

Durchsichtig, gjennemsigtig.

Durchsieben, gjennemsiage.

Durchsickern, durchsintern, dryppe igjennem.

Durchsingen, -sang, -gesungen, synge til Ende, tilbringe med Sungen.

Durchsinken, -sank -gesunken, synke igjennem.

Durchsigen, -sag, -gesehen, fordærve ved at lide, tilbringe lidende. Er hat sich die Sosen ganz durchgesehen. Er hat die Nacht durchgesehen.

Durchsollen, kulle gaae igjennem. Wir sollten hier durch.

Durchspähen, gjennemspeide.

Durchspicken, gjennemspecke. Mit Bildern durchspickt.

Durchspielen, spille heelt igjennem, tilbringe spillende.

Durchspießen, gjennemspidde.

Durchsprechen, -sprach, -gesprochen, omtale udførlig.

Durchsprengen, ride i Gallop igjennem, bestænke overalt, aabne ved at sprænge. Er durchsprengte die Stadt.

Durchspringen, -sprang, -gesprungen, springe igjennem.

Durchspritzen, sprøite igjennem.

Durchstänken, opfyldte med Stank, have sin Næse allevegne.

Durchstauben, gjennemtrænge som Støv.

Durchstäuben, drive igjennem som Støv.

Durchstechen, -stach, -gestochen, stikke igjennem, stikke frem, afdale hemmelig. Der Eigennutz sticht ihm überall durch.

Durchstecherei, pl. -en, f. hemmelig Forstaaelse.

Durchstecken, putte igjennem.

Durchstehlen, -stahl, -gestohlen, (sich) liste sig igjennem.

Durchsteigen, -stieg, -gestiegen, stige igjennem.

Durchsteven, spe igjennem.

Durchstich, pl. -e, m. Gjennemstikken, Aabning.

Durchstöbern, durchstochern, durchstören, gjennemsnuse.

Durchstopfen, stoppe igjennem.
Durchstoßen, -stieß, -gestoßen, stode igjennem, gjennembores. Er ward durchstoßen. Sier wurde er durchgestoßen.
Durchstrahlen, gjennemstraale.
Durchstreichen, -strich, -gestrichen, udstrøge, gjenemstrefe. Er hat die Schrift durchgestrichen. Er hat das Land durchstrichen.
Durchstreifen, gjennemstrefe.
Durchstreuen, strøe igjennem.
Durchstrich, m. Overstregning, Fuglenes Træk.
Durchströmen, gjennemstrømme.
Durchstürzen, styrte igjennem.
Durchsuchen, gjennemjoge.
Durchsuchung, pl. -en, f. Gjennemjøgning.
Durchsüßen, gjøre heelt igjennem sødt. Durchsüßet und durchblümet sind alle schönen Frauen.
Durchtändeln, tilbringe med Sjæs.
Durchtanzen, dandse fordærvet, dandse til Ende, tilbringe dandsende. Sie tanzte sich die Schuhe durch, als sie die Nacht durchtanzte.
Durchtaumeln, bevæge sig tumlende.
Durchthauen, gjennembugge.
Durchtoben, rase igjennem.
Durchtönen, gjennemtone.
Durchtragen, -trug, -getragen, bære igjennem.
Durchträumen, tilbringe drommende.
Durchtreffen, -traf, -getroffen, træffe igjennem, styde igjennem.
Durchtreiben, -trieb, -getrieben, drive igjennem.
Durchtreten, -trat, -getreten, træde itu, træde behørig.
Durchtrieb, m. Ret til at drive Kvæget over fremmed Mark.
Durchtrieben, listig, forslagen.
Durchtriebenheit, f. List.
Durchtriefen, gjennemvæde.

Durchtröpfeln, droppe igjennem.
Durchüben, øve tilgæng.
Durchwachen, gjennemvåge.
Durchwachsen, -wuchs, -wachsen, vore igjennem.
Durchwagen (sich), vove sig igjennem.
Durchwalken, gjennemvalke, gjennemprøge.
Durchwallen, gjennemvandre. Freude durchwaltet sein Herz.
Durchwandern, vandre igjennem.
Durchwärmen, gjennemvarme.
Durchwaschen, -wusch, -gewaschen, vaske fordærvet.
Durchwässern, vande tilgæng.
Durchwatet, vade igjennem. Sie haben den Fluß durchwatet. Sier sind sie durchgewatet.
Durchweben, gjennemvæve. Mit Gold durchwoben.
Durchweg, pl. -e, m. Gjennemgang.
Durchwea, adv. i Almindelighed, uden Undtagelse.
Durchwehen, blæse igjennem.
Durchweichen, gjennembløde.
Durchweinen, tilbringe grædende. Sie hat ganze Nächte durchweint.
Durchweisen, -wies, -gewiesen, vise igjennem.
Durchwerfen, -warf, -geworfen, kaste igjennem.
Durchwinden, -wand, -gewunden, vride igjennem, snoe igjennem, flette ind i.
Durchwintern, overvintre, tilbringe Winteren.
Durchwirbeln, hvirvle igjennem. Trommeln durchwirbelten die Stadt.
Durchwirken, gjennemvæve, væve ind i. Mit Gold und Seide durchwirkt.
Durchwischen, slippe vel fra.
Durchwittern, blande med forvittrede Bjergarter.

Durchwollen, ville komme igjennem.
 Er vill mit aller Gewalt hier durch.

Durchwühlen, gjennemrode.

Durchwünschen (sig), ønske at være igjennem, at have overstaaet.

Durchwurf, m. Sigte.

Durchwurzeln, gjennemtrænge med Rødder.

Durchwürzen, gjennemfrøndre.

Durchzählen, tælle omhyggelig.

Durchzehen, tilbringe svirende.

Durchzeichnen, tegne igjennem.

Durchziehen, -zog, -gezogen, drage igjennem, trække igjennem, gjennemhegle. Die Armee ist durchgezogen. Sie hat den Faden durchgezogen. Sie durchzog die Gesellschaft. Wir haben ganz Europa durchgezogen.

Durchzischen, pibe igjennem.

Durchzittern, gjennembevæ. Fieber durchzittert den Körper.

Durchzoll, pl. -zölle, m. Transittold.

Durchzucken, lyne igjennem, fare igjennem.

Durchzwitschern, gjennemsløve qvidrende.

Dürfen (darf, durfte, gedurft), tørde, behøve. Du darfst es nur sagen. Er hat nicht kommen dürfen. Was dürfen wir weiter Zeugnis. Die Gesunden dürfen des Arztes nicht.

Dürstig, trangende.

Dürstigkeit, f. Tattigdom.

Durmeln, St. tumble.

Dürr, tør. Ein dürrer Boden. Mit dürren Worten sagte er mir.

Dürrg, f. Tørre, Tørhed.

Dürrfeder, pl. -n, f. Staalffær i Repeteeruhre.

Dürroleibig, mager.

Dürmaden, pl. Orme hos Bern.

Dürrsteinerz, pl. -e, n. sort, meget jernholdig Erts.

Dürsucht, f. Tøring.

Durst, m. Tørst.

Durstdrang, m. brændende Tørst.

Dursten, dürsten, tørste. Mich durstet. Er durstete nach Blut.

Durstig, dürstig, tørstig.

Dürstiglich, adv. heftig.

Durt, Dort, m. vild Havre.

Dusam, St. m. Taage, Dunst.

Dusch, Tusch, m. Trompetstod.

Düschchen, tie af Frost.

Duschnaß, drøvrende vaad.

Duse, St. f. Stilhed.

Dusel, f. Hundvret blandt de smaa Bugle; Drefigen.

Dusel, m. Bedøvelse, Ruus.

Duselig, bedøvet, forvirret.

Duseln, være bedøvet; blande; slaae; hvidke.

Dusius, m. Fanden. Die Dusia, Djævelens Rone.

Duslelei, f. Sovnighed, Drommeri.

Dust, m. Støv.

Düster, mørk, skummel.

Düstern, skumre.

Düsterniß, Düsterteit, f. Mørke, Skummelhed.

Dürchen, n. en liden hollandsk Mynt.

Düthendreher, m. Urtekræmmer.

Düte, Tute, pl. -n, f. Kræmmerhuus.

Dütensdormig, adj. ligesom et Kræmmerhuus.

Durte, At. Tütti, St. f. Brystvorte, Over.

Dugbruder, pl. -brüder, m. Duugbroder. Die Dugschwester.

Dugen, dutte, sig du til. Er dugte sich mit mir.

Dugend, pl. -e, n. Dussin, 12 Stykker.

Dugendarzt, -ärzte, m. udannet Læge.

Dugenduhr, pl. -en, f. Fabrikuhr.

Dugendweise, adv. dusinvis.

Dwalen, At. ffase.

Dwall, m. Svabert.

Dwatsch, *Nt.* bagvendt, toffet.
 Dynast, *pl.* -en, *m.* Heriker.

|| Dynastie, *pl.* -n, *f.* Herikerfamilie.
 || Dysenterie, *f.* Blodgang.

Ebbanker, *m.* Anker mod Ebben.
 Ebbe, Ebbung, *pl.* -en, *f.* Ebbe. Eb-
 be und flut.
 Ebben, løbe af, synke.
 Eben, *adv.* just, netop.
 Eben, *adj.* jævn, flad.
 Ebenbaum, *pl.* -bäume, *m.* Ibenholdt-
 træ.
 Ebenbild, *pl.* -bilder, *n.* udtrykte Bil-
 lede.
 Ebenbürtig, *adj.* af lige Byrd.
 Ebendaselbst, *adv.* paa samme Sted.
 Ebenderselbe, -die, -das, den, det selv-
 samme.
 Ebene, *pl.* -n, *f.* Glette.
 Ebenen, ebnen, jævne, bane, (*sich*)
 blive jævn.
 Ebenfalls, ligeledes.
 Ebengleich, *adj.* lig i Skikkelse og
 Maal.
 Ebenheit, *f.* Jevnhed.
 Ebenhöhe, *f.* Niveau.
 Ebenholz, *pl.* -hölzer, *n.* Ibenholt.
 Ebeniren, udlægge med Ibenholt.
 Ebenist, *pl.* -en, *m.* Ibenholdtarbejder,
 Konstsnedker.
 Ebenliet, *Nt.* *n.* Jevndøgn.
 Ebenmäßig, *lig*, symmetrisk; ligeledes.
 Ebensohlig, horizontal.
 Ebenteuer, *n.* Eventyr, forunderlig
 Hændelse.
 Ebenweiche, *f.* Nytaarsdag, lge fra
 Juul til Nytaar.

Eber, *m.* Orne, Hanvildsviin.
 Eber, Ewer, *m.* et fladbundet Fartoi
 paa Elben.
 Eberesche, *pl.* -n, *f.* Rognetræ.
 Ebnet, *St.* *n.* det Jævnede, Glette.
 Ebstrich, Estrich, *pl.* -e, *m.* jævnt
 Gulv.
 Eheiassternie (Bauchrednerei), *f.*
 Bugtalerkonst.
 Echi, Ochi, *St.* *m.* Morbroder.
 Echo, *n.* Gjenlyd.
 Echt, *Nt.* *f.* Lov, Egteskab.
 Echt, ächt, *adj.* ægte.
 Ehren, *Nt.* ægte, givte sig.
 Ehrmaass, *pl.* -e, *n.* lovbefalet Maal.
 Ecke, *pl.* -n, *f.* Kant, Hjørne, Spids.
 Das Eckchen, lille Hjørne, lille Kant.
 Ecken, kante.
 Eckenschanze, *pl.* -n, *f.* liden firkantet
 Skanse.
 Ecker, *pl.* -n, *f.* Ege- og Bogetræets
 Frugt.
 Eckfenster, *n.* Hjørnevindue.
 Eckforst, Eckfirst, *pl.* -e, *m.* firkantet
 Tag.
 Eckhaus, *pl.* -häuser, *n.* Hjørnehus.
 Eckig, kantet.
 Eckkammer, *pl.* -n, *f.* Hjørnekammer.
 Eckladen, *pl.* -låden, *m.* Hjørnebod.
 Eckseiler, *m.* Hjørnepille.
 Ecksäule, *pl.* -n, *f.* Prisma.
 Eckschäff, *pl.* -schäfte, *m.* Muur fra
 Vinduet til Hjørnet.

Ætſchrank, pl. -ſchränke, m. Hjørne-
ſkab.
Ætſſemmel, pl. -n, f. Hvedebrod, be-
ſtaaende af toende runde Stykker.
Ætſtänder, m. Hjørneſtette.
Ætſtein, pl. -e, m. Hjørneſteen.
Ætſtriſch, pl. -e, m. Hjørnebord.
Ætſzahn, pl. -e, m. Dientand.
Ætſzimmer, n. Ætſtue, pl. -n, f.
Hjørneværelſe.
Ædel, ædel.
Ædelbürger, m. adelig Borger.
Ædelbùrrig, adj. af adelig Byrd.
Ædelerz, pl. -e, n. rig Ertz.
Ædelfalke, pl. -n, m. Høneſkog.
Ædelſrau, pl. -en, f. adelig Dame,
Frue.
Ædelſrãulein, n. adelig Frøken.
Ædelgeboren, høhedelgeboren, vel-
baaren.
Ædelgeſtein, n. Diamantſmykke, Juve-
ler.
Ædelherzig, ædelmodig.
Ædelhof, pl. -höfe, m. Riddergods.
Ædeling, pl. -e, m. Junfer, Ariſtokrat.
Ædelſnabe, pl. -n, m. Page.
Ædelſnecht, pl. -e, m. Riddersvend,
ung Ridder.
Ædelmann, pl. Ædelleute, m. Adels-
mand.
Ædelmãnniſch, adelmanſmãſſig.
Ædelmuth, m. Ædelmod.
Ædelmũhig, ædelmodig.
Ædelſinn, m. ædelt Sind.
Ædelſinnig, ædelſindet.
Ædelſtein, pl. -e, m. Ædelſteen.
Ædelſtolz, adj. ſtolt paa en ædel Maa-
de.
Ædelſtanne, pl. -n, f. høit Grantrẽ.
Ædelthat, pl. -n, f. ædel Handling.
Æderich, Eſſerich, St. m. Appetit.
Ædict, pl. -e, n. Kundgjørelſe.
Ædictal-Citation, pl. -en, f. offent-
lig Indkaldelſe.
Ældanken, Nr. doone, tænke paa In-
tel.

Æeme, f. Æemmen, n. Nr. Myr.
Æfect, pl. -e, m. Virkning.
Æſſecten, pl. Løſere.
Æfloch, pl. -löcher, n. Klanghul i Flo-
linen.
Ægal, ligegyldig. Es iſt mir ganz
egal.
Æge, Æage, pl. -n, f. Harv.
Ægedaſſe, Nr. pl. -n, f. Firbeen.
Ægel, m. Blodigle.
Ægen, eggen, harve.
Æger, m. den Harvende.
Ægert, Æagert, pl. e, n. Odemark.
Ægãas, St. pl. -ſe, m. Firbeen.
Ænoismus, m. Egoisme.
Ægoiſt, pl. -en, m. Egoiſt.
Ægoiſtiſch, ſelofjær, egennyttig.
Ægoiſtereie, egoiſtiſt Bãſen.
Æhe, eh, eher, før; førend. Æheſter
Tage, med det Førſte. Mit cheſter
Gelegenheit. Aufſ cheſte, paa det
hurtigſte.
Æhe, pl. -n, f. Ægteſkab.
Æhebaldigſt, adv. ſaa ſnart ſom mu-
ligt.
Æheband, pl. -bãnder, n. Ægteſkabs-
baand.
Æhebert, pl. -en, n. Ægteſeng.
Æhebløſe, St. f. Gjennemſart mellem
Agre eller Bygninger.
Æhebrechen, -brach, -gebrochen, være
utro i Ægteſkab. Er brach die Æhe.
Æhebrecher, m. Æhebrecherin, pl.
-en, f. utro Ægtefælle.
Æhebrecherei, pl. -en, f. Æhebruch,
pl. -brũche, m. Ægteſkabsbrud.
Æhebrecheriſch, ſom er utro i Ægteſkab,
troløſ.
Æhedem, adv. forðum.
Æhefãbig, adj. ſikket til Ægteſkab.
Æhefeſt, pl. -e, n. Feſt for Ægtefæller.
Æhefrau, pl. -en, f. Huſtru.
Æhegatte, pl. -n, m. Ægtefælle.
Æhegemach, pl. -mãcher, n. Goveſam-
mer for Ægtefolk.
Æhegemahl, pl. -e, m. Ægtemand.

Ehegemahlin, pl. -nen, f. Hustru.
 Ehegenos, pl. -nosse, m. Egetesælle.
 Ehegenus, pl. -nüsse, m. Egetesæls-
 nøddelse.
 Ehegericht, pl. -e, n. Ret i Egetesæls-
 sager.
 Ehegestern, adv. i Morgaars.
 Ehegestrig, adj. skeende i Morgaars.
 Ehehaft, ehehaftig, legitim.
 Ehehälfte, pl. -n, f. Egetesælle.
 Eheherr, pl. -en, m. Gemal.
 Eheherrlich, adj. tilkommende Man-
 den.
 Ehehin, adv. forud.
 Ehekrüppel, m. gammel, trebelig Mand.
 Eheleute, pl. Egetesfolk.
 Ehelich, ægteskabelig, legitim, ægtesødt.
 Ehelichen, tage til Egete.
 Eheliebste, m. og f. Mand, Kone.
 Ehelos, ugift.
 Eheløsigkeit, f. ugift Stand.
 Ehelustig, adj. giftelig.
 Ehemalig, adj. skeende i forrige Tider.
 Ehemals, adv. forud.
 Ehemann, pl. -männer, m. Egetemand.
 Ehepaar, pl. -e, n. Egetepar.
 Ehepacten, pl. Egetesælskontrakt.
 Eherecht, pl. -e, n. Egetesælslov.
 Eherechtlich, adj. grundet i Egetesæls-
 lovgivningen.
 Ehern, adj. af Metal, haard, fast.
 Eine eherne Brust. Eine eherne
 Strich. Die eherne Zeit.
 Ehescheidung, pl. -en, f. Egetesæls-
 skilsmisse.
 Ehescheu, f. Frygt for Egetesæls.
 Ehescheu, adj. bange for Egetesæls.
 Ehesegen, m. Egetesælsvelsignelse, Vorn.
 Ehestand, m. Egetestand.
 Ehestens, adv. med det Første.
 Ehestiftung, pl. -en, f. Egetesæls-
 stiftelse.
 Ehetuefel, m. Egetesælsforstyrrelse.
 Eheverlöbniß, pl. -nisse, n. Forlovelse.
 Ehevertrag, pl. -träge, m. Egete-
 sælscontract.

Ehevogt, pl. -vögte, m. Konens Kurator.
 Ehweg, St. pl. -e, m. lovlig Vej.
 Eheweib, pl. -er, n. Hustru.
 Ehrbar, ærbar, sædelig.
 Ehrbarkeit, f. Anständigkeit.
 Ehrbarlich, anständig, sædelig.
 Ehbegierde, f. Erebegjerlighed.
 Ehbegierig, ærebegjerlig.
 Ehre, pl. -n, f. Ere. Zu Ehren er-
 hoben. Bei meiner Ehre. Auf
 meine Ehre. Einen Fuß in Ehren
 soll niemand wehren. Sie hat
 ihre Ehre verloren.
 Ehren, ære, hædre.
 Ehrenamt, pl. -ämter, n. Erespost.
 Ehrenbahn, pl. -bahnen, f. Hæders-
 bane.
 Ehrenbett, pl. -en, n. anden Seng
 ved en Datters Udstyr.
 Ehrenbezeigung, pl. -en, f. Eresbe-
 viisning.
 Ehrenfest (ehrenvest), ærværdig, hæ-
 derlig.
 Ehrengeld, pl. -er, n. Ehrensold, m.
 Honorar.
 Ehrenhalber, adv. for Erens Skyld.
 Ehrenhaft, hæderlig.
 Ehrenhold, pl. -e, m. Herold.
 Ehrenmann, pl. -männer, m. Hæ-
 dersmand.
 Ehrenpreis, m. Erenpris (Plante).
 Ehrenschänder, m. Ereskjænder.
 Ehrenschänderisch, ehrenrührig, adj.
 ærefrænkende.
 Ehrenspiegel, m. Erespeil.
 Ehrenstelle, pl. -n, f. Hæderspost.
 Ehrenstufe, pl. -n, Erestrin.
 Ehrentag, pl. -e, m. Jubeldag, Bryl-
 lupsdag.
 Ehrentrunk, m. Skaaldriften.
 Ehrenverletzung, pl. -en, f. Eres-
 frænkelse.
 Ehrenvoll, ærefuld.
 Ehrenwein, m. Festdagsviin.
 Ehrenwerth, hæderlig, ærværdig.
 Ehrerbietig, ærbødig.

Ehrerbietung, pl. -en, Ehrerbietig-
keit, f. Erbødighed.
Ehrfurcht, f. Eresfugt.
Ehrfürchtig, ehrfurchtsvoll, æresfugt-
fuld.
Ehrgeiz, m. Erganjerrighed.
Ehrgeizen, trakte ester Ere.
Ehrgeizig, ærganjerig.
Ehrlich, ærlig, anstændig. Ein ehrli-
ches Begräbnis.
Ehrlichkeit, f. Erlichhed.
Ehrlos, æreløs.
Ehrlosigkeit, f. Ereløshed.
Ehrlig, hæderlig, agtbar. Ein ehr-
samer Bürger.
Ehrvergeffen, adj. ubekymret om sit
gode Navn.
Ehrwürdig, ærværdig. Ew. Ehrwür-
den, Ederes Belærverdighed.
Ei! Ei ei! Ih! ih! Eia! Ei ja!
Eia poeia! visselul.
Ei, pl. -er, n. Eg. Das Eichen, n.
lille Eg. Der Vogel legt, bebrü-
tet und brütet Eier aus. Er
geht wie auf Eiern, forsigtig. Wie
aus dem Ei geschält, meget reen
og pynkelig. Das Ei will Flügel
seyn als die Henne. Er beküm-
mert sich um ungelegte Eier,
ufteete, uvisse Ting.
Eibe, pl. -n, f. Tatræ.
Eibisch, pl. -e, m. hvid Poppel.
Eibischbaum, pl. -bäume, m. Rognæ-
træ.
Eichapfel, pl. -äpfel, m. Galdæble.
Eichbaum, pl. -bäume, m. Eiche, pl.
-n, f. Egetræ.
Eiche, f. Justerling.
Eichel, pl. -n, f. Agern.
Eichelle, pl. -n, f. justeret Alen.
Eichelmast, Eichmast, f. Mast af
Agern.
Eichen, adj. gjort af Egetræ.
Eichen, afmaale, berigtige, justere.
Eichenquast, pl. -quäste, m. lavt Ege-
træ.

Eicher, Eichner, m. Justerer.
Eichfaß, pl. -fässer, n. justeret Tonde.
Eichherr, pl. -herren, m. Justermæ-
ster.
Eichhorn, pl. -hörner, n. Egern.
Eichicht, n. Egefrat.
Eichmaaf, pl. -e, n. justeret Maal.
Eichwald, Eichenwald. pl. -wälder,
m. Egetov.
Eid, pl. -e, m. Ed.
Eidam, pl. -e, m. Ewigerson.
Eidbruch, pl. -brüche, m. Edsbrud.
Eidbrüchig, meenederik.
Eidchse, pl. -n, f. Firbeen.
Eiderdunen, pl. Ederduun.
Eidervogel, pl. -vögel, m. Eder-
fugl.
Eidesablehnung, pl. -en, f. Edsnæg-
telse.
Eideskräftig, bekræftet ved Ed.
Eidesleistung, pl. -en, f. Edsflæg-
gelse.
Eideszuschiebung, pl. -en, f. Edspaa-
læggelse.
Eidgenos, pl. -nossen, m. Edsforbun-
den, Schweizer.
Eidgenossenschaft, f. Schweizeres
Forbund.
Eidgenössisch, adj. vedkommende For-
bundet.
Eidhelfer, m. den Medsværgende.
Eidlich, edelig.
Eidshof, pl. -ffe, m. Formueskat ef-
ter edelig Dngivelse.
Eidswur, pl. -schwüre, m. Edsaf-
læggelse.
Eidvergeffen, adj. menedig.
Eien, Vt. smigre, flappe.
Eierbrot, pl. -e, n. Eggefringle.
Eierdotter, m. Eggeblomme.
Eiergelb, æggegul.
Eierkäse, m. Egost.
Eierklar, pl. -en, n. Eggehvide.
Eierkuchen, m. Pandekage.
Eierschale, pl. -n, f. Eggeskal.
Eierstock, pl. -stöcke, m. Eggestof.

Eifer, m. Iver, Nidsjærhed, Hidsghed.

Er gerieth in Eifer.

Eiferer, m. Ivrer, Zelot.

Eisergeist, m. Fanatisme.

Eisrig, eifrig, ivrig, nidsjær.

Eisern, lægge Nidsjærhed for Dagen, tale heftig, vredes, fappes. Er eiterterte für die Freiheit des Volkes.

Eifersucht, f. Skinsyge, Avind.

Eifersüchtelei, pl. -en, f. smaalig Skinsyge.

Eifersüchteln, vise smaalig Skinsyge.

Eifersüchtig, skinsyg, avindsyg.

Eisformig, æggesformig, oval.

Eige, pl. -n, m. Eier.

Eigen, egen, eiendommelig, underlig. Es ist dein eigen. Es ist ihm eigen. Ein eigener Mensch. Er machte es sich zu eigen.

Eigenbore, pl. -n, m. Erpresse.

Eigenbrödlær, m. den, som har sin egen Huusholdning.

Eigendunkel, m. Indbildskhed, Hofmod.

Eigenen, eignen, tilegne, tilkomme, (sich) passe sig. Ich eigne dich zu meiner lieben Braut. Das eignet mir. Das eignet sich dazu nicht. Wie es ihm eignet und gebührt.

Eigener, Eigner, m. Eier.

Eigengericht, pl. -e, n. Underret.

Eigengut, pl. -güter, n. Arvegodt.

Eigenhändig, egenhändig.

Eigenheit, pl. -en, f. Egenhed, Særegenhed.

Eigenhirte, pl. -n, m. Hyrde for en Eneste.

Eigenliebe, f. Selvfjærlighed.

Eigenliebig, eigenliebisch, selvfjær.

Eigenlob, n. Selvbros.

Eigenlöhner, m. Bjergraværkseier, som driver paa egen Bekostning.

Eigenmacht, f. Selvraadighed.

Eigenmächtig, anmassende, selvraadig.

Eigenmittel, n. Specificum.

Eigennæmme, pl. -n, m. Nomen proprium.

Eigennutz, m. Egen nytte.

Eigennützig, egenyttig.

Eigennützigkeit, f. Egenyttighed.

Eigenthumsrecht, pl. -e, n. Eiendomsret.

Eigenpost, pl. -en, f. Extrapost.

Eigenrichterlich, adj. dømmende i sin egen Sag.

Eigens, eigends, adv. isærdeleshed, egentlig.

Eigenschaft, pl. -en, f. Egenskab.

Eigenschaftlich, karakteristisk.

Eigenskrift, pl. -en, f. egenhändig Skrift.

Eigensinn, m. Egen sind.

Eigensinnig, egenfindig.

Eigensucht, f. Selvfjærlighed.

Eigensüchtig, selvfjær.

Eigenthum, pl. Eigenthümer n. Eiendom.

Eigenthümer, m. Eier. Eigenthümerin, f. Eierke.

Eigenthümlig, eiendommelig.

Eigenthümlichkeit, f. Eiendommelighed, Originalitet.

Eigentlich, egentlig.

Eigenwille, m. Egen sind. Die Herrschaft des Eigenwillens.

Eigenwillig, egenfindig.

Eigestalt, f. Oval.

Eija, Nr. n. Bugge.

Eiland, pl. -e, n. Ø.

Eiländer, m. Øboer.

Eiländisch, insularisk.

Eilbote, pl. -en, m. Courer.

Eilbotschaftlich, adj. coureragtig.

Eile, f. Jil.

Eilen, ile. Er eilt in die Stadt. Sie eilte nach Hause. Sie sind zu Hilfe geeilt.

Eilends, adv. hurtig.

Eilf, elf, elleve.

Eilfertig, hurtig, flyndsom.

Eilflug, m. ilende Flugt.

Wilgewohnt, vant til at ile.
 Wilig, adj. hurtig.
 Wiligkeit, Wilfertigkeit, f. Hastighed.
 Wiligst, adv. hurtigst.
 Wilinicht, eilinig, elliptisk.
 Wilinie, pl. -n, f. Ellipse.
 Wilweilen, ikke overile sig.
 Wilzug, pl. -züge, m. forceret Marsch.
 Wimer, m. Spand, et Maal til flydende Ting.
 Wimerig, adj. indeholdende en Timer.
 Win, eine, ein, en, et. Win Herz und eine Seele sey mit seinem Freund der Freund. In einem fort, i et væk. Das läuft auf eins hinaus, kommer ud paa et. Alles ist mir eins, lige meget.
 Winackern, pleie ned.
 Winander, adv. hinanden, hverandre.
 Winangstigen, angste.
 Winankern, fæste Grund med Ankeret.
 Winantworten, overlevere.
 Winarbeiten, arbeide sig ind, fortjene ved Arbeide.
 Winarten, blive lig, være grundet i Naturen.
 Winartig, eensartet.
 Winäschern, lægge i Aske.
 Winathmen, indaande.
 Winägen, beitse ind.
 Winäugeln, inoculere, indpode.
 Winäugig, eensiet.
 Winack, m. hvad der er bagt en Gang.
 Winacken, adj. en Gang bagt.
 Winacken, -buck, -gebacken, indbage.
 Winallung, pl. -en, f. Emballage.
 Winallen, emballere.
 Winbalsamen, einbalsamiren, indbalsamere.
 Winband, pl. -bände, m. Indbinding.
 Winbansen, indlægge Neg, paffe fast.
 Winbau, pl. -e, m. Strandbefæstning.
 Winbauen, bygge indeni.
 Winbeere, Wt. pl. -n, f. Enebær.

Winbeeren, hænge Rognebær i Sna-
 rerne.
 Winbefehlen, -fahl, -fohlen, indstærpe,
 indcommandere.
 Winbegreifen, -griff, -griffen, indbe-
 fatte.
 Winbehalten, -hielt, -halten, holde
 tilbage.
 Winbeißen, -biß, -gebissen, bide ind.
 Winbeizen, beitse ind.
 Winbekennen, -kannte, -kannt, tilstaae.
 Winbekommen, -kam, -kommen, faae
 ind, erobre. Er bekam sein Geld
 ein.
 Winberichten, indberette.
 Winbeten, bede i Gavn.
 Winbetteln, indsamle tiggende, (sich)
 indquartere sig som Tigger.
 Winbetten, lægge ind, lægge Sengen
 ind.
 Winbeugen, boie ind.
 Winbeuteln, samle i Posen.
 Winbezirken, indcirkle, indslutte.
 Winbiegen, -bog, -gebogen, boie ind,
 tage ind. Er bog in die Straße
 ein.
 Winbiegung, pl. -en, f. Indboining.
 Winbilden, indbilde. Er bildet sich
 viel auf seine Verdienste ein.
 Winbilderisch, einbildisch, indbildet.
 Winbildung, pl. -en, f. Indbildning.
 Winbildungskraft, f. Indbildnings-
 kraft.
 Winbіндеgeld, pl. -er, n. Faddergave.
 Winbinden, -band, -gebunden, ind-
 binde, indstærpe. Er band ihm
 die Regel ein. Er ließ das Buch
 einbinden.
 Winbischen, synge i Gavn.
 Winbitten, -bat, -gebeten, indsamle
 ved Beden.
 Winbittern, lægge i Bittert.
 Winblasen, -blies, -geblasen, blæse
 ind.
 Winblatt, pl. -blätter, n. Lillieconvul.
 Winblätterig, forsynet med eet Blad.

Einblauen, tillave blaa Farve.
 Einbläuen, gjøre blaat, indprygge.
 Einblicken, see ind.
 Einblumig, eenblommet.
 Einbock, m. et Slags O.
 Einbohren, indbore.
 Einbohrig, en Gang boret.
 Einborden, tage om Bord.
 Einbraten, -briet, -gebraten, blive mindre ved Stegning; stege isorbeien.
 Einbrauen, brygge i Forraad.
 Einbrechen, -brach, -gebrochen, styrte sammen, indbrøde, brøde ind, sonderbrøde. Die Nacht bricht ein. Die Feinde brachen ein. Der Stuhl ist eingebrochen.
 Einbrennen, -brannte, -gebrannt, indbrænde.
 Einbringen, -brachte, -gebracht, bringe ind, indbringe. Er brachte das Versäumte wieder ein. Es brachte ihm viel Geld ein.
 Einbrock, f. det brokkede.
 Einbrocken, brokke i. Was man sich eingebrockt hat, muß man aussessen.
 Einbruch, pl. -brüche, m. Indbrud, Begyndelse.
 Einbrüdern, modtage som Broder, (sich) trænge sig ind.
 Einbrühen, lægge i Sauce.
 Einbucht, pl. -en, f. Indboining, Bugt.
 Einbühnen, einbuhnen, gjøre tætt, udelukke Vædet.
 Einbündeln, binde sammen.
 Einbürgern, nationalisere, (sich) bosætte sig.
 Einbürgerung, pl. -en, f. Optagelse som Borger.
 Einbürsten, børste ind.
 Einbusen, m. dybt indtrængende Fjord.
 Einbuße, pl. -n, f. Tab, Skade.
 Einbüßen, tabe, lide Skade. Er büßte Alles ein.
 Eincaßiren, indcassere.

Eindammen, bygge ind i en Dæmning.
 Eindämmen, indeslutte med en Dæmning.
 Eindämmung, pl. -en, f. Inddæmning.
 Eindampfen, røge ind.
 Eindampfen, spærre ind i et stummelt Sted.
 Eindecken, bestryge med Kalk.
 Eindeichen, inddige.
 Eindelt, St. n. Hærdpne.
 Eindeutig, adj. med een Betydning.
 Eindichten, tænke sig ind.
 Eindichen, indføge.
 Eindienen (sich), vænne sig til Tjeneste.
 Eindingen, -dang, -gedungen, indeslutte i en Contract.
 Eindorren, v. n. tørre ind, visne.
 Eindörren, v. a. indtørre.
 Eindrang, m. Indtrængen.
 Eindrängen, trænge ind. Er hat sich in das Haus eingedrängt.
 Eindrehsehn, eindrehen, Hæere ind ved Dreining.
 Eindringen, -drang, -gedrungen, trænge ind. Der Feind ist eingedrungen.
 Eindringlich, bevægelig, rørende.
 Eindruck, pl. -drücke, m. Indtryk. Es machte einen tiefen Eindruck auf mich.
 Eindrucken, trykke ind i. Goldschneide sind in das Buch eingedruckt.
 Eindrücken, presse ind. Ihr Bild ist in meinem Herzen eingedrückt.
 Eindrücklich, rørende, opbyggelig.
 Eindudeln, musicere i Soven.
 Eindüften, parumere.
 Eindünsten, opfylde med Dunst.
 Einebenen, jævne fuldkommen.
 Einegen, eineggen, harve ind.
 Einen, forene. Die Liebe einet Alles.
 Einengen, indflemme.

Winer, eine, eins, En, et. Diese Ziffer ist ein Winer.

Winerlei, eetlagg, det Samme. Dies ewige Winerlei tödtet den Geist. Es ist mir Alles einerlei, ligegyldigt.

Winerleiheit, f. Lighed, Congruents.

Winernten, indhøste.

Winerseits, adv. paa eller fra den ene Side.

Wineweg, adv. alligevel.

Winfach, enkelt, simpel, naturlig. Eine einfache Blume. Ein einfacher Mensch.

Winfachheit, f. Simplicitet, Jævnhed.

Winfädeln, stikke Traaden ind, udflette listigen. Ein Plan ward eingefädelt.

Winfahrer, m. En, som har at befære flere Gruber.

Winfahren, -fuhr, -gefahren, kjøre ind, stige ind.

Winfahrt, pl. -en, f. Indførsel, Grubens Besigtelse, Havnens Abning, Portrum.

Winfall, pl. -fälle, m. Indfald. Ein wigiger Winfall. Der Winfall in das Gebiet des Feindes.

Winfallen, -fiel, -gefallen, falde ind, indfalde, blive maver. Der Feind fiel ein. Es fällt mir ein. Der Körper fällt immer mehr und mehr ein.

Winfalt, f. Simpelt, Ufold, Enfoldighed. Winfallt ging als Schutzgeist mir zur Seite.

Winfalten, lægge i Folder, kruse.

Winfältig, simpel, enfoldig, ærlig.

Winfältigkeit, f. Enfoldighed.

Winfaltspinsel, m. Toft.

Winfangen, -fing, -gefangen, indfange.

Winfanneschaufel, pl. -n, f. Skuffe i Smeltehytter.

Winfarbig, eensfarvet.

Winfassen, indsatte.

Winfassung, pl. -en, f. Indfatning.

Winfaulen, raadne indeni.

Winfehmen, drive paa Olden.

Winfählen, file ind i.

Winfesseln, slaae i Lænker.

Winfetten, indgøde med Fidt.

Winfuchten, sugte, stænke.

Winfuern, opvarme.

Winfunden, -fand, -gefunden (sich), indfinde sig.

Winflechten, -flocht, -geflochten, flætte ind i.

Winflecken, tilsmudse.

Winfleischen, belæde med Rjød. Ein eingefleischter Teufel.

Winflicken, lappe ind i.

Winfiegen, -flog, -geflogen, flyve ind.

Winfießen, -floss, -geflossen, stude ind. Er ließ ein Wörtchen einfließen.

Winfößen, indgøde, tilbringe. Sie flößte ihm Tugend und gute Sitte ein.

Winflug, pl. -flüge, m. Indflyven, det Indflyvende.

Winfügelig, adj. med een Vinge.

Winfuß, pl. -flüsse, m. Indflyden, Indflydelse. Sein Winfluß am Hofe. Das hatte großen Winfluß auf mich.

Winfußreich, indflydelsebrig.

Winfüstern, tilhvide.

Winfuten, strømme ind.

Winfordern, einfodern, indkræve, indkalde.

Winform, pl. -en, f. Uniform, Livree.

Winförmig, eensformet.

Winförmigkeit, f. Eensformighed.

Winfreien (sich), giste sig ind.

Winfressen, -fraß, -gefressen, æde sig ind.

Winfrieden, einfriedigen, indhegne, indeslutte.

Winfrieren, -froz, -gefroren, fryse ind.

Einförömmeln (sich), indfore sig ved Fromhed.

Einfuchteln, vidste ind.

Einfügen, passe ind i.

Einfügen, lempe. Er hat sich dar- ein gefügt.

Einführbar, tilladt at indføre.

Einführbarkeit, f. Importabilitet.

Einfuhr, pl. -en, f. Indførsel, Ind- bringen.

Einführen, indføre, føre ind. Er führte ihn redend ein, som selv ta- lende.

Einfuhrzoll, pl. -zölle, m. Indførsels- told.

Einfüllen, gyde ind.

Einfurche, indføre.

Einfüßig, adj. med een fod.

Eingabe, pl. -n, f. Indstilling.

Eingang, pl. -gänge, m. Indgang, Abning, Begyndelse. Mein Ge- such fand keinen Eingang. Der Eingang der Predigt.

Eingangs, adv. i Begyndelsen.

Einfährte, pl. -n, f. Hjortens Spor ved Indgangen i en Skov.

Eingangs Zoll, pl. -zölle, m. Indførsels- told.

Eingeben, -gab, -gegeben, give ind, give i Sindet. Er gab ein Ge- such bei dem König ein. Gott gab es ihm ein.

Eingebinde, n. Gadder gave.

Eingeborne, pl. -n, m. den Genbaar- ne, Indfødt. Der eingeborne Sohn Gottes. Die Eingebornen des Landes.

Eingebung, pl. -en, f. Raad, Aaben- barelse.

Eingeburt, f. Eingeburtsrecht, n. Ind- fødsret.

Eingedenk, adv. ihukommende. Sey immer des Freundes eingedenk.

Eingehen, -ging, -gegangen, gaae ind, træde ind, blive trang, ophøre, bevilge, indlyse. Das ging ihm

schwer ein, faldt ham haardt. Sie gingen eine Wette ein. Die Gel- der gingen ein. Der König ließ mehrere Aemter eingehen.

Eingeisten, eingeistern, begeistre.

Eingenommen, indtaget. Er ist für sie eingenommen. Sie ist ge- gen ihn eingenommen.

Eingepfarrt, adj. hørende til et Kir- kesogn.

Eingerben, garve ind, prygle ind.

Eingerichte, n. Indretning til en Laas for en eneste Nøgle.

Eingerückte, n. Inserat, Artikel.

Eingeschenk, pl. -e, n. Velkomst til en fremmed Haandværksvend.

Eingeschlossenheit, f. Sangenskab.

Eingeschnitten, n. Konens Tilkommen- de efter Mandens Død.

Eingeschränkt, indskrænket, maadelig.

Eingeschränktheit, f. Indskrænkethed.

Eingesessen, bosat.

Eingeständniß, pl. -nisse, f. Tilstaa- else.

Eingestehen, -stand, -gestanden, til- staae.

Eingereufelt, djævelst.

Eingeweide, n. Indvold.

Eingewohnen, blive vant. Ich bin hier ganz eingewohnt.

Eingewöhnen, vænne. Er hat sich eingewöhnt.

Eingewurzelt, indgroet. Ein einge- wurzeltes Vorurtheil.

Eingezogen, indtaget, stille.

Eingießen, -goß, -gegossen, helde ind, bibringe.

Eingleiten, -glitt, -geglitten, glide ind.

Eingraben, -grub, -gegraben, grave ind.

Eingränzen, eingrenzen, indgjerde, indeslutte.

Eingreifen, -griff, -gegriffen, gribe ind.

Eingreifig, adj. hvad der kan omspændes med en Haand.

Eingriff, pl. -e, m. Indgreb. Er machte Eingriffe in die Rechte des Parlaments.

Eingründen, grave ind.

Eingürteln, eingürten, omspænde med Belte.

Einguß, pl. -güsse, m. det Indgydte, Indgydningssted.

Einhacken, hakke ind.

Einhegen, einhegen, indgjerde.

Einhäkeln, einhäken, hægte ind, slaae Hage i.

Einhalbbruder, St. pl. -brüder, m. Halbroder, Broder af en anden Fader.

Einhalbschwester, St. pl. -n, f. Søster af en anden Fader.

Einhallig, einhellig, adj. eensstemmig, samdrægtig.

Einhalligkeit, Einhelligkeit, f. Overeensstemmelse.

Einhalten, m. Standning, Pause. Er that dem Feind Einhalten.

Einhalten, -hielt, -gehalten, standse. Er hielt mit der Bezahlung ein.

Einhammern, hamre ind.

Einhandeln, indhandle.

Einhändig, adj. med een Haand.

Einhängen, overlevere. Er hängte ihm den Brief ein.

Einhängen, hægte ind.

Einhängesirkel, m. lille Uhrmagerredskab.

Einhängig, adj. fun skraa paa een Side.

Einhaschen, indfange.

Einhauchen, indaande. Sie hauchte ihm Liebe ein.

Einhaugen, -hieb, -gehauen, hugge ind. Sie hieben in den Feind ein.

Einhausig, adj. hvad der kun een Gang kan meies eller slaaes.

Einhäufen, hælde ind, stable ind.

Einhausen, indquartere.

Einheben, -hob, -gehoben, løfte ind.

Einbesten, indhefte.

Einheilen, groe til, lade groe til.

Einheimen (sich), bojætte sig.

Einheimisch, indenlandsk.

Einheimsen, samle ind, bringe i Ly.

Einheirathen, gifte sig ind.

Einheit, pl. -en, f. Enhed. Die Einheit Gottes. Die Einheit der Zeit und des Ortes.

Einheizen, opvarme.

Einheizer, m. Opvarmer.

Einhelpen, -half, -geholpen, hjælpe tilrette.

Einhelpen, m. Souffleur.

Einhemmen, standse i Lebet.

Einhenkelig, adj. med een Hank.

Einhenken, hænge ofte ind.

Einher, adv. frem, fremad.

Einherbsten, indhøste.

Einherfahren, -fuhr, -gefahren, fare frem, fjere eller fare stolt frem.

Einherfliegen, -flog, -geflogen, flyve frem.

Einhergaufeln, flankere.

Einhergehen, -ging, -gegangen, stride, fremstride stolt.

Einherstapfen, gaae stot fremad.

Einherstolzen, einherstolziren, gaae stolt frem.

Einherstrogen, bryste sig.

Einherziehen, -zog, -gezogen, drage frem.

Einhegen, afrette ved Sagen.

Einheucheln (sich), indsmigre sig.

Einheuern, leie sig ind.

Einholen, hente ind, naae. Der Hund holte den Hasen ein. Wir holten die Nachricht ein.

Einhorn, pl. Einhörner, m. Enhjoring.

Einhörnig, adj. med eet Horn.

Einhornblech, n. Kronblif, et Slags fint Blif.

Einbozeln, tørre, frumpe ind, visne.

Wie bozelt ihr ein.

Einhufig, adj. som har heel Hov.

Einhüllen, vikle ind, skjule.

Einjagen, indjage.

Einjährig, adj. eet Aar gammel.

Einig, enig. Darin sind wir enig.

Einig, nogen. Einiges Geld. Nicht ohn' einiges Gottes Kreiserung duldest du Trübsal.

Einige, pl. nogle.

Einiger, m. Forligsfifter.

Einigermassen, nogenledes.

Einigkeit, f. Eenhed, Samdrægtighed.

Einigung, f. Forening, Forlig.

Einimpfen, indpode.

Einjochen, spænde i Aag.

Einjucksen, tilsmudse.

Einfacheln, lægge i Kafelovnen.

Einfalken, bestryge med Kalk, lægge i Kalkvand.

Einfämmen, fämme ind.

Einfämmern, indspærre, confistere for Skatkammeret.

Einfappen, indhulle, maffere.

Einfarren, fjøre ind.

Einfästeln, pakke i Kasser, forsyne med Kasse.

Einfäuen, einfäuen, putte tygget ind i Munden, gjøre let og tydeligt. Er hat ihm das Latein eingefäut.

Einkauf, m. Indkjøb.

Einkaufen, indkjøbe.

Einkäufer, m. Indkjøber.

Einkaufspreis, pl. -e, m. Indkjøbspris.

Einfehle, pl. -n, f. Indsnit, Abning.

Einfehlen, beie ind.

Einfehlstein, pl. -e, m. Tagsteen til Hjornenes Bedækning.

Einfehr, f. Besøg, Betragtning. Die Einfehr in sich selbst.

Einfehren, tage ind, besøge. Kehre bei mir ein.

Einfählen, drive ind.

Einfellern, lægge ned i Kjelderens.

Einkerben, indfarve, skrive op.

Einketteln, einketten, indeslutte med Lænker.

Einkeulen, indprygge.

Einkind, pl. -er, n. antaget Barn.

Einkindschaft, pl. -en, f. Adoption.

Einkitten, fitte fast.

Einflagen, inddrive med Rettens Hjælp.

Einflammern, indslutte.

Einflang, pl. -flänge, m. Accord, Harmoni.

Einkleben, flæbe ind.

Einflecken, einflecksen, smøre ind.

Einkleiden, indflæde, udsmykke. Die Nonne ward eingefleider, iflædt.

Einkleidung, pl. -en, f. Indflædning.

Einkleistern, flistre ind.

Einklemmen, presse ind.

Einkletern, flavre ind.

Einklingen, -flang, -gefungen, accordere, harmonere.

Einklinken, lade Klinken falde i Hagen, passe i Hagen.

Einklopfen, banke ind.

Einklozen, opvarme med Knubbe.

Einknebeln, sætte fast ved en Knevel.

Einkneten, indælte.

Einknicken, gjøre et Knæl i, sammenbrødes.

Einknien, trykke ved at knæle.

Einknöpfen, knappe til.

Einknüpffen, knytte ind; indstjærpe.

Einkobern, pakke i Kurve.

Einkochen, koge ind.

Einkoffern, pakke i Kuffert.

Einkommen, -kam, -gekommen, komme ind, indkomme; falde ind. Er kam mit einer Birttschrift ein. Die Gelder sind eingekommen. Der Gedanke kam ihm ein.

Einkommen, n. Indkomst, Ansøgning.

Einkömmling, pl. -e, m. Indvandrer.

Einkoppeln, indgjerde.

Einkörben, bringe i Kurven.

Einkorn, n. en Art Spelt.

Einförpern, incorporere.
 Einfrachen, styrte bragende ned.
 Einfrästig, adj. stærk ved Forening.
 Einfrästighed, f. forenet Kraft.
 Einfrallen, hugge Kloer ind.
 Einframen, paffe ind.
 Einfragen, fradse ind.
 Einfreisen, omcirkle, omringe.
 Einfriechen, -froch, -gefrochen, fry-
 be ind.
 Einfriegen, faae ind.
 Einfrigeln, ridse ind.
 Einfrümmeln, brokke ind.
 Einfrümmen, boie ind.
 Einfugeln, faste ind, (sich) rulle sig.
 Einkünfte, pl. Indkomster.
 Einkünsteln, bringe ind ved Konst.
 Einladen, -lud, -geladen, indfibe,
 indbyde. Er lud ihn zu sich ein.
 Eine einladende Gegend.
 Einlader, m. Bedemand, Indby-
 der.
 Einladung, pl. -en, f. Indladning,
 Indbydelse.
 Einlage, pl. -n, f. Indlæg, Indlæg-
 gelse.
 Einlager, n. Indqvartering.
 Einlagern, indqvartere.
 Einlallen, lalle med, lalle i Sovn.
 Einlangen, indleverere.
 Einlaß, pl. -lässe, m. Indgang, Ud-
 gang.
 Einlassen, -ließ, -gelassen, lade ind,
 (sich) indlade sig. Er ließ sich in
 ein Gespräch mit mir ein. Er
 ließ sich nicht auf die Klage ein.
 Einlaßgeld, pl. -er, n. Entrée.
 Einlaßkarte, -pl. -n, f. Entréebillet.
 Einlauben, indhylle i Lov.
 Einlauf, pl. -läufe, m. Indløb.
 Einlaufen, -ließ, -gelaufen, lobe ind.
 Die Nachrichten liefen ein.
 Einlaugen, lægge i Luud.
 Einlaut, adj. eenstonende, stille.

Einläuten, ringe til, forkynde ved Ringen.
 Einlecken (sich), indsmigre sig.
 Einlegemesser, n. Goldkniv.
 Einlegen, lægge ind. Eingelegte Ar-
 beit. Er legte ein gutes Wort
 für ihn ein. Er legte sich große
 Ehre ein.
 Einleger, m. Afslægger.
 Einlehren, bringe ved Underviisning.
 Einleiben, indlemme.
 Einleimen, lime ind.
 Einleiten, indlede.
 Einleitig, einleit, St. simpel, enkelt.
 Einleitung, pl. -en, f. Indledning.
 Einlenken, boie ind, komme ind, kom-
 me igjen til Sagen.
 Einlernen, lære udenad.
 Einlesen, -las, -gelesen, indhøste, læse
 i Sovn.
 Einleuchten, indlyse, være tydelig.
 Einlieben (sich), gjere sig yndet.
 Einliefern, indleverere.
 Einliegen, -lag, -gelegen, boe, logere.
 Einlieger, m. Indvaaner, Huusmand.
 Einliesen, sætte Stave ind ved Bæ-
 ningen.
 Einloben, anbefale.
 Einlochen, putte i et Hul.
 Einlöffeln, give ind med Skeer.
 Einlösen, indløse, indfrie.
 Einlöthen, lodde fast.
 Einlullen, synge i Sovn.
 Einmachen, lægge ind i, indvikle, ind-
 sylte. Eingemachte Früchte.
 Einmähdig, -adj. hvad der kan meies
 een Gang.
 Einmahlen, male Korn i Forraad.
 Einmahnen, indfræve.
 Einmaischen, mædste.
 Einmal, adv. eengang, engang.
 Einmaleins, n. Multiplikationstabel.
 Einmalig, adj. som skeer eengang.
 Einmanschen, tvæge, blande.
 Einmarken, indgjerde.
 Einmarkten, indhandle.
 Einmarsch, pl. -märsche, m. Indmarsch.

Einmaß, n. Kornets Svinden.
 Einmaster, m. Skib med een Mast.
 Einmastig, adj. eenmastet.
 Einmauern, indmure.
 Einmehlen, bestroe med Meel.
 Einmeißeln, hugge ind med Meißel.
 Einmengen, indblande.
 Einmengsel, n. Indblanding.
 Einmessen, -maß, -gemessen, maale i.
 Einmiethe, f. Afgift for at hente Træ fra Skoven.
 Einmiethen, indlogere.
 Einmischen, indblande.
 Einmummen, indholle.
 Einmünden, strømme ind.
 Einmündung, pl. -en, f. Munding, Indløb.
 Einmünzen, præge til Mynt.
 Einmustern, indrullere.
 Einmuth, m. Einmüthigkeit, f. Eendragtighed.
 Einmuthen (sich), bede om Optagelse i et Laug.
 Einmüthig, adj. eendrægtig, overensstemmende.
 Einmüthiglich, adj. samdrægtig.
 Einnageln, spigre ind.
 Einnagen (sich), gnave sig ind.
 Einnähen, sve i, sve ind.
 Einnahme, pl. -n, f. Indtagelse, Oppebersel, Indtægt.
 Einnäßen, fugte.
 Einnebeln, hulle i Taage.
 Einnehmen, -nahm, -genommen, tage ind, indtage. Er nahm Arznei ein. Er nahm mich bei sich ein. Der Wein nimmt den Kopf ein. Eine einnehmende Frau. Die Stadt ist eingenommen worden.
 Einnehmer, m. Oppebærer.
 Einnehmung, pl. -en, f. Indtagelse.
 Einnesteln, hægte ind.
 Einnetzen, fugte heelt igjennem.
 Einnicken, nikke, sove ind.
 Einnieten, nette fast i.
 Einnisten, einnisteln, bygge Rede.

Einnothigen, nøde ind.
 Einod, n. Einode, f. ensomt liggende Gaard.
 Einöde, pl. -n, f. Ensomhed, Ørk.
 Einöde, adj. øde.
 Einölen, bestruge med Olle.
 Einpacken, indpaffe.
 Einpapieren, indvifle i Papir.
 Einpavven, indflistre.
 Einpaschen, indsmugle.
 Einpassen, gjere, at Noget passer i.
 Einpassiren, indpassere.
 Einpauken, banke ind, prygle ind.
 Einpeitschen, pidste ind.
 Einpelzen, hulle i Pelts, pøde i Barfen.
 Einpfählen, indpæle.
 Einpfarren, indlemme i et Sogn.
 Eingepfarrten, pl. Sognesfolk.
 Einpfeffern, lægge i Peber, bestroe med Peber.
 Einpferchen, indspærre, trænge sammen. Die Schafe werden eingepfercht.
 Einpflanzen, plante ned i Jorden.
 Einplastern, indvifle i Plaster, omgive med Steenbro.
 Einpflocken, gjere fast med Pæle.
 Einpfücken, plukke sammen.
 Einpfügen, ploie ind.
 Einpfropfen, indpøde, proppe fast i.
 Einpichen, gjere fast med Beg.
 Einpilgern, indvandre.
 Einplaudern, overtale ved Snak, snakke i Sovn.
 Einpföckeln, indsalte.
 Einprägen, indprente.
 Einprasseln, rasle ind.
 Einpredigen, indpræke.
 Einpressen, presse ind.
 Einprügeln, prygle ind.
 Einpudern, indvudre.
 Einpumpen, pumpe i.
 Einpuppen (sich), indspinde sig (som Insekter).
 Einpusten, indblæse.

Einquartieren, indquartere.
 Einquellen, opbløde, lægge i Vand.
 Einquerlen, tvære ind i.
 Einrammeln, einrammen, nedramme.
 Einrammelung, Einrammung, pl. -en,
 f. Nedramming.
 Einrathen, -rieth, -gerathen, tilraa-
 de.
 Einräuchern, indryge.
 Einräumen, romme til Side, indrom-
 me. Er räumt ihm den Thron
 ein. Diesen Sag will ich dir ein-
 räumen.
 Einräumung, pl. -en, f. Indrommen.
 Einraunen, tilhvidske.
 Einrechen, harve ind.
 Einrechnen, regne i med.
 Einrede, pl. -n, f. Indsigelse.
 Einreden, overtale, falde i Taler, ind-
 vende. Rede mir nichts ein.
 Einreffen, rebe.
 Einreiben, -rieb, -gerieben, indgni-
 de.
 Einreichen, overrække, indgive.
 Einreihen, sætte i Række.
 Einreißen, -riß, -gerissen, rive ned,
 udbrede sig. Er riß das Haus
 wieder ein. Viele Mißbräuche
 sind eingerissen.
 Einreiten, -ritt, -geritten, ride ind.
 Einrenken, bringe i Led. Verrenken
 und Einrenken.
 Einrenkung, pl. -en, f. Bringen i
 Led.
 Einrennen, -rannte, gerannt, rende
 ind, stode ind.
 Einrichten, bringe i Rave, indrette.
 Einrichtung, pl. -en, f. Indretning.
 Einriegeln, styde Skodden for, lukke
 inde.
 Einritt, m. Indriden.
 Einrizen, ridse ind i.
 Einritzung, pl. -en, f. Indridning.
 Einrollen, rulle sammen.
 Einrosten, ruste fast i.

Einrücken, rykke ind. Das Regi-
 ment ist eingerückt. Er hat es
 in die Zeitungen eingerückt.
 Einrudern, roe ind.
 Einrühren, røre ind, blande.
 Einrunzeln, krumpe sammen, rynkes.
 Eins, eet. In eins fort, i et væk.
 Eins ist Noth, Eet behoves. Es
 kommt auf Eins heraus. Wir
 wurden Handels eins, enig. Laßt
 uns eins mit einander trinken.
 Einsaat, f. Udsæd.
 Einsacken, pakke i Sække.
 Einsäen, saae til.
 Einsagen, tilhvidske, dictere.
 Einsagung, pl. -en, f. Tilhvidken.
 Einsalben, indsalve, indbalsamere.
 Einsalzen, nedsalte.
 Einsalzung, pl. -en, f. Nedsaltning.
 Einsam, ensom.
 Einsamkeit, f. Ensomhed.
 Einsammeln, indsamle.
 Einsammler, m. Collecteur.
 Einsatz, pl. -sätze, m. Indsætten, Ind-
 sæts.
 Einsäuern, blande med Suurt.
 Einsaugen, indsuge. Eingesogene
 Vorurtheile.
 Einsäumen, omgive med Sysom.
 Einschachteln, lægge i Kiste, lægge
 sammen i Kiste.
 Einschalten, styde ind, sætte ind.
 Einschärfen, indskærpe.
 Einscharren, strabe sammen, nedgrave.
 Einscharrung, -en, f. Sammenskraben,
 Nedgraven.
 Einschattig, adj. som faster Skygge
 kun til een Side.
 Einschaufeln, kuffe ind.
 Einschaufeln, gvinde i Sovn.
 Einschenken, skenke i.
 Einschicken, indsende.
 Einschieben, -schob, -geschoben, styde
 ind, putte hemmelig ind. Eingescho-
 ben, nægte.
 Einschiel, n. det Indskudte.

Einschier, Einschirr, St. m. Egen-
sind, Lune.

Einschießen, -schoss, -geschossen, skyde
ind, skyde ned.

Einschiffen, indskibe.

Einschirren, spænde ind.

Einschlagen, indslagte.

Einschlafen, -schief, -geschlafen, sove
ind. Die Sache ist eingeschlafen,
er forglemte.

Einschläferig (einemännisch), adj. ind-
rettet for een Sovende. Einschlä-
ferige Betten.

Einschläfern, dvæse i Sovn.

Einschlag, m. Indslaaen, Isæt, Ind-
læg.

Einschlagen, -schlug, -geschlagen,
slaae ind, slaae indad, hælde paa,
omvifle; indvilge; behøve. Er schlug
Fenster ein. Sie schlug es in ein
Tuch. Wir haben den Weg ein-
geschlagen. Der Blitz schlug ein.
Das schlägt in mein Handwerk
ein. Topp! ich schlage ein. Das
Getreide schlägt gut ein.

Einschläger, m. Javnsætter i Bjerg-
værk.

Einschlägig, adj. betræffende. Die
einschlägigen Behörden.

Einschleichen, -schlich, -geschlichen,
liste ind. Es sind viele Fehler ein-
geschlichen. Es haben sich Miß-
bräuche eingeschlichen.

Einschleiern, indhylle.

Einschleifen, -schliff, -geschliffen, ind-
slibe.

Einschleifen, indføre paa Glæde.

Einschleppen, slæbe ind. Die Cho-
lera ward eingeschleppt.

Einschleudern, kaste ind.

Einschließen, -schloß, -geschlossen,
indslutte. Er schloß ihn in sein
Gebet ein.

Einschließlich, adv. indbefattende.

Einschlingen, -schlang, -geschlungen,
nedsluge; slynge ind.

Einschlingen, splitte indad.

Einschlucken, svælge ned.

Einschlummern, falde i Slummer.

Einschlüpfen, smutte ind.

Einschlürfen, slubre ind.

Einschluß, -schlüsse, m. det Indeslut-
tede, Indlagte.

Einschlußweise, adv. indsluttet, ind-
lagt.

Einschmeicheln (sich), indsmigre sig.

Einschmeichlerisch, indsmigrende.

Einschmeißen, -schmiß, -geschmissen,
slaae itu.

Einschmelzen, smelte ind.

Einschmettern, slaae ind.

Einschmieden, smede ind, lægge i Tern.

Einschmiegen (sich), smyge sig ind.

Einschmieren, indsmøre.

Einschmugen, gjøre smudsig.

Einschnallen, spænde ind.

Einschnappen, snappe ind, gribe ind.

Einschnarchen, indsove snorkende.

Einschneiden, -schnitt, -geschnitten,
skære ind; gjøre Indsnit i.

Einschneidig, adj. kun forsynet med
een Eg.

Einschnitt, pl. -e, m. Indsnit, Skaar.

Einschnittthier, pl. -e, n. Insekt.

Einschnupfen, snuse ind.

Einschnüren, indsnøre.

Einschöpfen, øse i.

Einschränken, indskrænke. Er schränk-
te sich auf wenige Ausgaben
ein.

Einschränkung, pl. -en, f. Indskrænk-
ning.

Einschrauben, skrue ind.

Einschrecken, skræmme.

Einschreiben, -schrieb, -geschrieben,
indskrive. Sein Name ist ins Buch
des Lebens eingeschrieben.

Einschreiten, -schritt, -geschritten,
skride ind, blande sig ind. Die
Obriegkeit mußte einschreiten.

Einschröten, vælte ind.

Einschrumpfen, krympe sammen.

Einschub, m. det Indputtede, Skuffe.
 Einschüchtern, gjøre bange.
 Einschulen, dressere.
 Einschürig, adv. hvad der kun Skæres
 eller klippes een Gang om Aaret.
 Einschuß, pl. -schüsse, m. Indskud.
 Einschustern, sætte til, tabe, indhandle.
 Einschütten, øse i.
 Einschwärzen, indsværte, indsmugle.
 Einschwagen, overtale, (sich) indsmig-
 re sig ved Gladden. Er schwangte
 ihm seine Meinung ein. Sie
 schwangte sich bei ihm ein.
 Einschwefeln, indsovele.
 Einssegnen, velsigne, indvie.
 Einssegnung, pl. -en, f. Velsignen.
 Einssehen, -sah, -gesehen, see ind,
 indsee. Er hatte ein Einssehen,
 tog sig af.
 Einseifen, ind sæbe.
 Einseitig, eensidet, eensidig. Ein ein-
 seitiger Vertrag. Ein einseitiger
 Mensch.
 Einseitigkeit, f. Eensidighed.
 Einsen, St. isolere, adskille.
 Einsenden, -sandte, -gesandt, indsende.
 Einsendung, pl. -en, f. Indsendelse.
 Einsenken, sænke ned.
 Einsen, m. Eneren i Regnekosten.
 Einsetzen, sætte ind, indsætte. Er
 setzte ihn zum Erben ein. Er
 setzte das Leben ein.
 Einsicht, pl. -en, f. Indsigt.
 Einsichtig, einsichtsvoll, indsigtfuld.
 Einsichtlich, forstaaelig.
 Einsieden, -sott, -gesotten, formind-
 skes ved Kogning.
 Einsiedelei, pl. -en, f. Eremitbolig.
 Einsiedler, m. Eneboer, Eremit.
 Einsiedlerisch, adj. ensom.
 Einsiegeln, lukke med et Segl.
 Einsingen, -sang, -gesungen, synge
 i Sønn.
 Einsinken, -sank, -gesunken, synke ind,
 synke sammen.

Einsintern, einsickern, tørre ind.
 Einsitzen, -saz, -geseßen, sidde hjem-
 me, bosætte sig, stige ind, erhverve
 ved at sidde.
 Einsizig, adj. eensædet.
 Einsmals, einstmals, engang.
 Einsoblig, adj. kun forsynet med een
 Saale.
 Einsommern (sich), indrette sig for
 Sommeren.
 Einspannen, spænde i, spænde fast.
 Einspanner, m. Bønde med een Hest,
 Bogn eller Plov for een Hest.
 Einspännig, adj. forspændt med een
 Hest. Ein einspänniges Bett, for
 een Person.
 Einspeichern, lægge i Laden.
 Einsperren, indspærre.
 Einspielen, spille i Sønn, (sich) lære
 at spille med Færdighed.
 Einspinnen, -spann, -gesponnen, spin-
 de ind.
 Einsprache, f. Indsigelse, Besøg.
 Einsprechen, -sprach, -gesprachen,
 indgive, modtage, besøge. Er sprach
 ihm neuen Muth ein. Er spricht
 freundlich bei mir ein.
 Einsprengen, ride hurtig ind, bryde
 ind, bestænke.
 Einspringen, -sprang, -gesprungen,
 springe ind, brække ved at springe.
 Einspritzen, spreite ind.
 Einspruch, pl. -sprüche, m. Indsigel-
 se. Er that Einspruch.
 Einspünden, lukke med Grundset.
 Einst, einstens, engang. Einst war
 ich dort. Einst werden wir uns
 wiedersehen.
 Einstallen, sætte paa Stald.
 Einstämmig, adj. eenstammet.
 Einstampfen, stampe ind.
 Einstand, m. Indtrædelse, Bitrædelse.
 Einstänken, opfyldte med Stank.
 Einstauben, v. n. gjennemtrænges af
 Stov.
 Einstäuben, v. a. bedække med Stov.

Einſtechen, -ſtach, -geſtochen, ſtifte i.

Einſtecken, putte ind, arreſtere.

Einſteckſchwert, pl. -er, n. Trækniv
hos Bogbindere.

Einſtehen, -ſtand, -geſtanden, indeſtaa.

Einſtehlen, -ſtahl, -geſtohlen (ſich),
liſte ſig ind.

Einſtiegen, -ſtieg, -geſtiegen, ſtige ind.

Einſtellen, ſætte ind, holde inde, (ſich)
indfinde ſig. Die Feindſeligkeiten
wurden eingeſtellt. Er pflegt ſich
einzustellen.

Einſticken, brodere i.

Einſtieg, pl. -e, m. Sted til Indſti-
gen.

Einſtig, adj. engang, tilkommende.

Einſtimmen, ſtemme i med, bifalde.

Einſtimmig, eenſtemmig, overensstem-
mende.

Einſtöbern, ſyge ind.

Einſtockig, adj. med een Etage.

Einſtopfen, ſtoppe ind i.

Einſtoßen, -ſtieß, -geſtoßen, ſtode
ind i, ſtode itu.

Einſtreichen, -ſtrich, -geſtrichen, ſtry-
ge ind.

Einſtreuen, ſtree ind.

Einſtrich, m. Indſnit, Indſling.

Einſtücken, lappe i.

Einſtudiren, indſtudere.

Einſtürmen, ſtorme ind.

Einſturz, m. Indſtörtning.

Einſtürzen, ſtorte ind, indſtorte.

Einſtweilen, imidlertid.

Einſtweilig, midlertidig.

Einſumpfen, opleſe Leer i Vand.

Einſylbig, adj. med een Stavelſe, ord-
ſnap.

Einſtägig, adj. i een Dag.

Einſtagsfliege, pl. -n, f. Døgnflue.

Einſtauchen, dyppe i, dypke i.

Einſtauschen, bytte ſig til.

Eintheilen, inddele.

Eintheilung, pl. -en, f. Inddeling.

Einthun, -that, -gethan, lægge i,
komme i. Er that ſein Vieh ein.

Einthürmen, ſpærre i Taarn.

Eintönig, adj. enstonet, ſjedsommelig.

Eintracht, f. Eendragtighed.

Einträchtig, ſamdrægtig.

Eintrag, m. Iſæt, Indgreb, Skade,
Afbræk. Er that mir Eintrag.

Eintragen, -trug, -getragen, bære
ind, føre til Bog, bringe Fordeel.
Die Arbeit trägt ihm viel ein.

Einträglich, indbringende.

Einträglichkeit, f. Fordeelagtighed.

Eintränken, lægge i Blod, lade und-
gælde. Er trankte ihm den Bes-
trug ein.

Ein treffen, -traf, -getroffen, træffe
ind, indtræffe. Seine Vorherſa-
gung traf ein. Er iſt bei mir
eingetroffen.

Einreiben, -trieb, -getrieben, drive
ind, inddrive.

Einreiblich, adj. muligt at inddrive.

Einreibung, f. Inddrivelse.

Einreten, -trat, -getreten, træde ind,
indtræde, nedtræde. Es trat ein
Sturm ein.

Einrichtern, fylde med en Tragt, ind-
prente.

Eintritt, m. Indtrædelse, Begyndelse.

Ein trocknen, indtorres.

Eintröpfeln, helde draabevis i.

Ein tunken, dyppe i.

Ein üben, bibringe ved Øvelse.

Ein ung, pl. -en, f. Forening.

Ein verleiben, indlemme.

Ein verleibung, pl. -en, f. Indlem-
melse.

Ein vernemen, n. Samdrægtighed.

Ein verſtändniß, pl. -niße, f. Forſtaa-
eſe.

Ein verſtehen, -ſtand, -ſtanden (ſich),
være i Forſtaaelse. Wir waren
mit ihm einverſtanden.

Ein vertern (ſich), giøte ſig ind.

Ein wachsen, -wuchs, -gewachsen,
være ſammen med.

Einwågen, -wog, -gewogen, veie i.
 Einwålfen, bringe ind ved Vålfning,
 gjøre fortære og tættære.
 Einwålzen, vålste ind.
 Einwand, m. Indvending.
 Einwandern, indvandre.
 Einwanderung, pl. -en, f. Indvand-
 ring.
 Einwärts, adv. indad.
 Einwåßern, lægge i Blod, udvande.
 Einweben, -wob, -gewoben, væve
 ind i.
 Einwechseln, indverle.
 Einwehen, blåse om.
 Einweichen, lægge i Blod.
 Einweihen, indvie.
 Einweisen, -wies, -gewiesen, vise
 ind, føre ind.
 Einwelken, visne; tørre.
 Einwenden, indvende.
 Einwendung, pl. -en, f. Indvending.
 Einwerfen, -warf, -geworfen, kaste
 ind, slaae itu ved at kaste; indvende.
 Einwickeln, indsvøbe.
 Einwiegen, vugge i Sovn.
 Einwilligen; indvilge.
 Einwindeln, indhulle i Barnesvøb.
 Einwintern, bevare til Brug om Vin-
 teren, (sich) vænne sig til Vinteren.
 Einwirken, indvirke. Er virkede auf
 sie ein.
 Einwittern, komme ind ved Dunster
 i Bjergværk.
 Einwöchig, adj. varende i een Uge.
 Einwöchiger Besuch.
 Einwohnen, blive hjemme i, være
 hjemme.
 Einwohner, m. Indvaaner.
 Einwollen, ville ind i.
 Einwühlen, rode ind i.
 Einwurf, pl. -würfe, m. Indvending.
 Einwurzeln, rodfæste, groe fast.
 Einzahl, f. Enkelttal, Singularis.
 Einzählen, tælle i, tælle til, tælle med.
 Einzapfen, tappe i, danne til Tap, be-
 fæste ved Tap.

Einzäunen, indgjerde.
 Einzehren, indtære, bortdunste.
 Einzeichnen, tegne ind i, indskrive.
 Einzelheiten, pl. de enkelte Dele,
 Details, Enkeltheder.
 Einzeln, adj. enkelt. Einzelnes Geld,
 Smaaamunt.
 Einziehen, -zog, -gezogen, trække
 ind, inddrage, konfiskere, drage ind,
 flytte ind. Er zog Gelder ein.
 Der König hat das Amt einge-
 zogen. Er ist neulich hier einge-
 zogen. Der Dieb ward eingezo-
 gen. Er ließ die Güter einzie-
 hen.
 Einzig, adj. eneste. Einzig und al-
 lein, ene og alene.
 Einzischeln, tilhvidste.
 Einzöllig, adj. af een Tomme.
 Einzuckern, fuge i Sukker.
 Einzug, pl. -züge, f. Inddragen, Ind-
 tog. Er hielt seinen Einzug.
 Einzwängen, tvinge ind, presse ind.
 Einzwingen, -zwang, -gezwungen,
 tvinge ind i.
 Eirund, oval. Das Eirund.
 Eis, n. Is.
 Eisapfel, pl. -äpfel, m. Glasæble.
 Eisbär, pl. -en, m. Isbjørn.
 Eisberg, pl. -e, m. Isbjerg.
 Eisblick, m. Isblik.
 Eisbock, pl. -e, m. Isbryder.
 Eisch, St. isg.
 Eischen, St. opvække Bæmmelse.
 Eisel, St. m. Gnist.
 Eisen, n. Jern.
 Eisenamtman, pl. -männer, m. Slut-
 ter.
 Eisenartig, adj. jernagtig.
 Eisenbart, pl. -bärte, m. Isfugl;
 en Glags Pære.
 Eisenbergwerk, pl. -e, n. Jernværk.
 Eisenbranders, n. steenkulagtig jern-
 holdig Jordharpir.
 Eisenbraut, pl. -bräute, f. Magnet-
 steen.

Eisenbrech, n. Maaneurt.
 Eisenfeil, Eisenfeilicht, n. Jernfil-
 spaan.
 Eisenfest, jernfast.
 Eisenfresser, m. Størpraler.
 Eisengrau, jernfarvet.
 Eisengraupe, f. sortbrun Jernmalm.
 Eisenhaltig, jernholdig.
 Eisenhammer, pl. -hammer, m. Jern-
 hytte.
 Eisenhart, jernhaard. Die Eisen-
 harte, ubøielighed.
 Eisenhütchen, n. Munkeblomst.
 Eisenkuchen, m. Vassel.
 Eisenlahn, m. fin Jerntraad.
 Eisenmann, m. Jernsværte.
 Eisenmarmor, m. Basalt.
 Eisenminer, f. Jernmalm.
 Eisenmoor, m. Jernfalk.
 Eisenmulm, m. forvittret Jernmalm
 med jernholdige Jordarter.
 Eisenniere, pl. -n, f. Jernmalm i
 runde Klumper.
 Eisenofen, pl. -ofen, m. Jernsmelte-
 ovn.
 Eisenplatte, pl. -n, f. Jernplade.
 Eisensafran, m. guldkommen Jernfalk.
 Eisensau, f. kobberholdige Jernklumper.
 Eisenschicht, pl. -e, f. paa eengang
 smeltet Jern.
 Eisenschuß, m. Jernmalm.
 Eisenschüssig, jernholdig.
 Eisenspäne, pl. Jernspaan.
 Eisenvater, pl. -vater, m. Slutten.
 Die Eisenmutter, Slutterske.
 Eisenwerk, pl. -e, n. Jernfram, Jern-
 værk.
 Eisern, adj. af Jern, varig, ubøielig.
 Eine eiserne Gesundheit. Eine
 eiserne Stirn, fræk.
 Eisgefilde, n. Jernmark.
 Eisgrau, adj. isgraa, ældgammel.
 Eisgriff, pl. -e, m. Spids, Grev i Heste-
 sto.
 Eisgrube, pl. -n, m. Iskjelder.
 Eisig, isbedækket.

Eisflust, pl. -fluste, f. Frostsprække i
 Træer.
 Eisflüchtig, adj. flovet af Frost.
 Eisknochen, m. Eisbein, n. Skam-
 been.
 Eislauf, m. Skitelehen.
 Eismöwe, pl. -n, f. Ismaage.
 Eispunkt, pl. -e, m. Frysypunkt.
 Eischolle, pl. -n, f. Isflage.
 Eispiegel, m. Sukkeris.
 Eiste, St. f. Jængsel.
 Eisacken, Eisarien, m. Isstav.
 Eit, St. n. Id, Arne, Raffelovn.
 Eitel, adj. forgængelig, forængelig,
 unyttig. Ein eitler Mensch.
 Eitel, adv. lutter, blot. Das ist eitel
 Betrug.
 Eitelkeit, pl. -en, f. Forgængelighed,
 Forængelighed. O Eitelkeit der
 Erden.
 Eitelmut, m. forængeligt Sind.
 Eiter, m. Edder.
 Eiterbeule, pl. -n, f. Edderbyld.
 Eitericht, edderagtig.
 Eiterig, edderfuld.
 Eiterstock, pl. -stöcke, m. Edderrod,
 Igten i en Byld.
 Eiterung, pl. -en, f. Buldnen.
 Eitern, buldne.
 Eiweiß, n. Eggehvide.
 Ekfel, m. Bæmmelie, Qualme.
 Ekfel, bæmmelig, fræsen.
 Ekfelhaft, ekkelig, modbydelig.
 Ekeln, vamsle, oprække Ekfelhed. Mich
 ekelt der losen Speise. Er ekelt
 te sich vor Spinnen.
 Ekelname, pl. -n, m. Dgenavn.
 Ekliptiren, formerke, forsvinde.
 Elasticität, f. (Spannkraft), Spæn-
 defraft.
 Elastisch, elastisk.
 Elatit, pl. -en, f. forstenet Grantræ.
 Elb, elw, St. gul.
 Elawaz, eliwarz, St. gulagtig.
 Elbele, pl. -n, f. Elbling, Elbricht,
 pl. -e, m. hvid Biinstok.

Elbpage, pl. -n, f. Ilder.
 Elche, Elſ, pl. -en, m. Elsdyr, Elg.
 Electoralwolfe, f. kurfachſiſk Raare-
 uld.
 Eleganz, f. Elegants.
 Elegie, pl. -n, f. Sörgedigt.
 Elegiſch, veemodig.
 Elektricität, f. (Bernſteinkraft), Elef-
 tricitet.
 Elektrifch, elektriſt.
 Elektrifiren, elektriſere.
 Element, pl. -e, n. (Urſtoff), Element.
 Elementargeiſt, pl. -er, m. Naturaand,
 Niſſe.
 Elementarfenntniſſe, pl. Skolekund-
 ſaber.
 Elementarſtein, pl. -e, m. Opal med
 fire Farver.
 Elemiharz, n. vellugtende Gummi.
 Elend, n. Landſkaptighed, Vanlønning,
 Elendighed. Er ward ins Elend
 verwieſen.
 Elend, Elenn, pl. -e, n. Elsdyr.
 Elend; adj. forkaſtet, uſjel, elendig.
 Elendig, adv. elendig.
 Elendrecht, n. Gjæſteret, de Tattiges
 Ret.
 Elendsfragen, m. chirurgiſk Bandage
 ved Steensnit.
 Elendthier, f. Elend.
 Elephant, pl. -en, Elſ, m. Elefant.
 Elephantenauge, pl. -n, n. ſtort frem-
 ſtaaende Øie.
 Elephantenpavier, n. det ſtorſte og
 ſtærkeſte Skrivpavir.
 Eleve, pl. -n, f. etſlags Kirſebær.
 Elſ, eilſ, elleve. Die Elſ, Ellevetal.
 Elſ die Beſten, paſſe-dix. Die
 Elſ, de elleve Perſoner.
 Elſe, pl. -n, m. og f. Alſ.
 Elſedtig, ellevefantet.
 Elſenbein, n. Elſenbeen.
 Elſenbeinen, elſenbeinern, adj. af
 Elſenbeen.
 Elſenbeinſchwarz, n. Beensvørte.
 Elſenkönig, m. Alſefonge.

Elſenſtøppe, Nt. pl. -n, m. mævert
 Menneſke.
 Elſer, m. Rhinſkviin fra Aaret 1811.
 Elſerlei, adv. elleveſlags.
 Elſſach, ellevedobbelt.
 Elſjåhrig, adj. 11 Aar gammel.
 Elſjåhrlich, ſeende hvert elleve Aar.
 Elſmal, adv. elleve Gange.
 Elſmalig, adj. ſeende 11 Gange.
 Elſmonatig, adj. 11 Maaneder gam-
 mel eller varende.
 Elſpfündig, adj. af 11 Punds Vægt.
 Elſtündig, adj. 11 Timer gammel
 eller varende.
 Elſſylbig, adj. af 11 Stavelſer.
 Elſrågig, adj. elleve Dage varende
 eller gammel.
 Elſte, num. ord. den Elleve.
 Elſtehalb, adv. 10½.
 Elſtel, n. elleve Deel.
 Elſtens, adv. for det Elleve.
 Elſwöchig, adj. 11 Uger gammel eller
 varende.
 Eliminiren, udſtryge.
 Elipir, n. Kraſtdrik.
 Ell, St. lang, ſtor, ſtærk, udenlandſk.
 Elle, pl. -n, f. Alen.
 Ellenbogen, m. Albue.
 Ellenbreit, adj. en Alen bred, alnebred.
 Ellenlang, adj. en Alen lang.
 Ellenmaaß, pl. -e, n. Alnemaal.
 Ellenwaare, pl. -n, f. Klædesvare.
 Ellenweiſe, adv. alenviis.
 Ellipſe, pl. -n, f. Udeladelſe, Regleſnit-
 linie.
 Elliptiſch, eliptiſt, langagtig rund.
 Ellniß, St. f. Kraft, Døveſtøkke.
 Elemfeuer, n. elektriſt Flamme paa
 Maſtetoppen.
 Elpel, m. almindelig Druekirſebær.
 Els, Elſe, Elſt, f. enſlags Gild.
 Elſebaum, pl. -bäume, m. Hæggebær-
 træ.
 Elſebeere, pl. -n, f. Hæggebær.

Elster, pl. -n, f. Skjære, Skade (Fugl).

Geschwägig wie eine Elster.

Eltern, pl. Forældre.

Eltervater, pl. -väter, m. Oldersfader.

Emailliren, emaillere.

Ember, St. blottet, tom.

Embargo, n. (Schiffshast), Embar-
go.

Emblem, pl. -e, n. Sindbillede.

Emig, St. dunstig, beflemt.

Emigrant, pl. -en, Udvandrer.

Emmerling, pl. -e, m. Gulspurv.

Emmern, pl. glødende Kul.

Empfahen, modtage.

Empfang, m. Modtagelse. Er nahm
mich in Empfang.

Empfangen, -pfing, -pfangen, mod-
tage, undfange.

Empfänger, m. Modtager.

Empfänglich, adj. modtagelig, lærvil-
lig, aaben. Empfänglich für die
Tugend.

Empfänglichkeit, f. Modtagelighed,
Lærvillighed, Næmme.

Empfangnehmung, pl. -en, f. Mod-
tagelse.

Empfangniß, f. Undfangelse.

Empfangschein, pl. -e, n. Qwittering.

Empfehl, m. Anbefaling.

Empfehlbar, adj. anbefalingsværd.

Empfehlen, -pfahl, -pfolen, anbefa-
le. Ich empfehle mich Ihnen.

Ein empfehlendes Aeußere.

Empfehlung, pl. -en, f. Anbefaling.

Empfindbar, følelig, mærkelig.

Empfindelci, pl. -en, f. Følerie.

Empfindeln, v. n. tee sig følsom eller
from.

Empfinden, -pfand, -pfunden, føle.

Er empfand es übel, tog det ilde
op.

Empfindler, m. Snakker om Følelser.

Empfindlich, følelig, følsom, pirrelig.

Empfindlichkeit, f. Pirrelighed.

Empfindsam, adj. følsom, sentimen-
tal.

Empfindsamkeit, f. Følsomhed.

Empfindung, pl. -en, f. Følelse.

Emphiteusis, f. Arvesætte.

Empirie, f. Erfaringskundskab.

Empiriker, m. Empirikus.

Empor, adv. opad, i Veiret.

Emporarbeiten (sich), arbeide sig op.

Emporblick, pl. -e, m. Opadseen.

Emporblicken, see opad.

Emporbringen, -brachte, -gebracht,
bringe iveiret.

Empordanken, see takkende opad.

Empore (Emporkirche), f. Kirke-
chor.

Empören, ophidse (sich), oprøre.

Empörer, m. Oprører.

Empörerisch, oprørsk.

Emporkommen, -kam, -gekommen,
reise sig.

Emporkömmling, pl. -e, m. Parvenu.

Emporlaube, pl. -n, f. Ranap.

Emporringeln (sich), dreie sig opad.

Emporringen (sich), arbeide sig op.

Emporsehnen (sich), længes opad.

Emporstauen, see forbauset op.

Emporthürmen, optaarne.

Empörung, pl. -en, f. Oprør.

Emporwollen, ville opad, stræbe opad.

Emsig, flittig, virksom.

Emsigkeit, f. vedholdende Flid.

Endabsicht, pl. -en, f. Formaal.

Endbescheid, pl. -e, m. endelig Afgjø-
relse.

Endbeschluss, pl. -schlüsse, m. endelig
Beslutning.

Endbuchstabe, pl. -n, m. Endbog-
stav.

Endchen, n. Stump.

Ende, pl. -n, Ende, Endeligt.

Endelhecke, pl. n, f. Neghob ved Ud-
santene af Ageren.

Endelich, adv. hurtig.

Endeln, St. nele.

Enden, endigen, ende.

Endesunterzeichnete, pl. -n, m. Un-
dertegnede.

Endigung, Endung, pl. -en, f. Endelse.
 Endivie, pl. -n, f. en Salatplante.
 Endlich, adv. endelig, omsider.
 Endlich, adj. dødelig, forgængelig.
 Endlichkeit, f. det Timelige.
 Endlos, adj. uden Ende. Endlos
 liegt die Welt vor deinen Blicken.
 Endlosigkeit, f. Uendelighed.
 Endpunkt, pl. -e, m. det sidste Punkt.
 Endsylbe, pl. -n, f. Endestavelse.
 Endung, pl. -e, f. Endelse.
 Endursache, pl. -n, f. Hovedsag.
 Endurtheil, pl. -e, n. endelig Dom.
 Endschaft, f. Ende. Es hat seine
 Endschaft erreicht.
 Endzeile, pl. -n, f. sidste Linie.
 Endzweck, pl. -e, m. Hovedsiemed.
 Energisch, kraftfuld.
 Engbrüstig, trangbrystet.
 Enge, eng, trang, snæv, snever. Er
 trieb ihn in die Enge, knibe.
 Engel, m. Engel.
 Engelseich, englesig.
 Engelrein, adj. engleren.
 Engelreine, f. Engleuskuld.
 Engelschwinge, pl. -n, f. Englevinge.
 Engelschlacheln, n. Englesmiil.
 Engelsfuß, n. sød Rod, Cæcilrod.
 Engerling, pl. -e, m. Oldenborlarve.
 Engern, engen, tranggjøre.
 Engherzig, tranghjertet, feig.
 Englisch, engaländisch, engelsk. Das
 englische Salz. Englische Fenster.
 Englische Krankheit.
 Englisch, engleagtig.
 Enke, pl. -n, m. Staldkarl.
 Enkel, m. Sonnenen, Datteren. Enkelin
 pl. -nen, f. Sonnenatter, Datterdatter.
 Die Enkel, Børneborn.
 Enkt, f. Blak.
 Ent-, fra, bort, und-, van-
 Entadeln, berøve Adelskabet.
 Entarten, vanskægte.

Entäußern, lade fare, (sig), undslaae
 sig. Er entäußert sich all seiner
 Gewalt.
 Entbehren, undvære.
 Entbehrlich, undværlig.
 Entbieten, -bot, -boten, melde, stev-
 ne.
 Entbinden, -band, -bunden, løse, be-
 frie; forløse. Er entband ihn sei-
 nes Dienstes. Die Frau ward
 glücklich entbunden.
 Entbindung, pl. -en, f. Befrielse, For-
 løsning.
 Entbindungsanstalt, -en, f. Fødsels-
 stiftelse.
 Entblanden, St. behage, samtykke.
 Entblättern, berøve Bladene.
 Entblöden (sig), driste sig.
 Entblößen, blotte.
 Entblühen, fremblomstre.
 Entblüten, berøve Blomsten.
 Entbrechen, -brach, -brochen, afbryde
 (sig), afholde sig fra. Ich kann
 mich nicht entbrechen.
 Entbrennen, -brannte, -brannt, op-
 flamme.
 Entbürden, befrie fra Byrden.
 Entdecken, opdage.
 Entdecker, m. Opdager.
 Entdeckung, pl. -en, f. Opdagelse.
 Ente, pl. -n, f. And. Der Enterich,
 Andrik. Das Entchen, Andkyl-
 ling.
 Entehren, vanære.
 Entehrung, pl. -en, f. Vanære.
 Enteilen, ile afsted.
 Enteisen, befrie for Is.
 Entenbeize, pl. -n, f. Andejagt.
 Entenpfuhl, pl. -pfühle, m. Andepøl.
 Entenschlag, m. Jagt efter vilde En-
 der.
 Enterben, gjøre arveløs.
 Enterfüllen, n. Tol paa et Aar.
 Entern, entre.
 Entfahren, -fuhr, -fahren, undslippe.

Entfallen, -fiel, -falle, falde ud af Hænderne. Der Muth will uns entfallen. Das Wort ist mir entfallen, forglemt.

Entfalten, udfolde.

Entfärben, blegne. Die Entfärbung.

Entfasern, astrække, slide.

Entfernen, fjerne.

Entfernung, pl. -en, f. Afstand.

Entfessel, befrie fra Lænker.

Entflammen, opflamme. Entflammung, f.

Entflattern, bortslagre.

Entfleischen, stille fra Rjodet.

Entfliegen, -flog, -flogen, flyve bort.

Entfliehen, -floh, -flogen, bortsløgte.

Entfließen, -floss, -flossen, flyde ud fra.

Entflügeln, berøre Bingerne.

Entfremden, unddrage, fjerne. Entfremdet aller Zucht.

Entführen, bortføre. Entführung, f. Entführer, m.

Entgegen, imod, imøde. Dem Feind entgegen.

Entgegenaltern, komme ved Alder nærmere.

Entgegenfreuen (sich), gaae glad imøde.

Entgegengesetzt, modsat.

Entgegenkommen, -kam, -gekommen, komme imøde.

Entgegenleben, leve i Forventning.

Entgegennehmen, -nahm, -genommen, modtage.

Entgegnen, svare. Er entgegnete mir.

Entgehen, -ging, -gangen, undgaae. Er entging der Gefahr.

Entgeisten, entgeistern, affjæle, bedøve.

Entgelt, m. Entgeltung, f. Undgjældelse, Belønning. Ohne Entgelt.

Entgelten, -galt, -golten, undgjælde.

Er ließ es ihm entgelten.

Entglänzen, lyse fra.

Entgleiten, -glitt, -glitten, glide bort, glide ud af.

Entgliedern, sonderlemme.

Entglimmen, -glomm, -glommen, opulme.

Entglichtchen, undslippe.

Entglühen, opgledes.

Entgöttern, stode ud af Himmelen.

Entgräten, befrie for Tistebeen.

Entgroben, høyle.

Entgurgeln, afstjære Struben.

Entgürten, entgürteln, afstige Beltet, aflæde.

Enthalb, St. hinsides.

Enthalt, m. Indhold.

Enthalten (sich), afholde sig; indeholde. Enthalte dich aller Ausschweifungen. Das Buch enthält einen Schatz von Kenntnissen.

Enthaltensam, afholdende. Enthaltensamkeit, f. Afholdenhed.

Enthaupten, afhugge Hovedet. Die Enthauptung, Halshugning.

Entheben, -hob, -hoben, løste bort, staae, aflætte.

Entheiligen, vanhellige. Die Entheiligung.

Entholzen, blotte for Træ.

Enthüllen, aflæde, aabenbare.

Enthusiasmus, m. Enthusiasmie. Der Enthusiast, -en. Enthusiasmiren, begeistre. Enthusiastisch.

Entig, St. pirrelig.

Entjochen, befrie for Aaget.

Entirren, forvildes.

Entjungfern, frænke en Mo.

Entkeimen, fremspire.

Entkerken, befrie fra Tængsel.

Entketten, binde løs.

Entkleiden, aflæde. Alles Schmutzes entkleidet.

Entkommen, -kam, -kommen, undkomme.

Entkörpern, befrie for Legemet. Die Entkörperung.

Entkräften, affræste. Entkräftung, f. Affrættelse.

Entladen, -lud, -laden, aflæsse, befrie. Die Gewitterwolke hat sich entladen.

Entlang, langs med. Den Weg entlang. Entlang des Waldgebirges.

Entlangweilen, fordrive Tiden.

Entlarven, afmaskere.

Entlassen, -ließ, -lassen, lade løs, afskedige. Er entließ ihn des Dienstes.

Entlauben, berøve Lovet.

Entlaufen, -ließ, -laufen, undløbe.

Entledigen, befrie, afskedige. Entledigung, f. Afskedigelse.

Entlegen, adj. afsides, fiern.

Entleihen, laane.

Entleiben, aflive.

Entlocken, lokke fra.

Entlodern, opflamme.

Entmannen, gilde. Entmannung, f. Gildning.

Entmasten, berøve Masten.

Entmenschen, gjøre vild, brutalisere.

Entmenschung, f. Umenneskelighed.

Entmüden, komme sig af Træthed.

Entmummen, afmaskere.

Entmuthen, entmuthigen, berøve Modet.

Entnehmen, -nahm, -nommen, tage fra.

Entnerven, svække.

Entpflichten, løsbinde.

Entpudern, befrie for Pudder, afstøve.

Entpuppen (sich), fryde ud Larven.

Entpurperen, berøve Purpuret.

Entquellen, -quoll, -quollen, vælde ud af.

Entrafen, rive løs.

Entragen, kneise frem.

Entrathen, -rieth, -rathen (entronigen), undvære. Niemand kann des Andern entrathen.

Enträttseln, opløse, giette. Enträttselung, f. Oplosning.

Entrauen, glatte.

Entrauschen, bruse bort fra.

Entreißen, -riß, -rissen, rive løs fra.

Entrichten, udrede, betale.

Entriegeln, slaae Skaaden fra.

Entringen, -rang, -rungen, brude ud af, vinde ved Kamp.

Entinnen, -rann, -ronnen, undløbe.

Entrollen, rusle bort.

Entrücken, bringe bort, fjerne. Der Tod hat ihn mir entrückt.

Entrunzeln, befrie fra Rykker.

Entrüsten, opirre. Entrüstung, f. Brede.

Entsagen, sig sig løs fra, give Slip paa. Entsage allem Stolge.

Entsagung, f. Afsaaelse.

Entsag, m. Udsætning.

Entsäufeln, fuse bort.

Entschaaren, opløse. Das ganze Heer entschaart sich im Gefilde.

Entschädigen, godtgjøre. Entschädigung, f. Godtgjærelse.

Entscharten, bringe ud af Styggen.

Entscheid, m. Entscheidung, pl. -en, f. Afgjærelse.

Entscheiden, -schied, -schieden, afgjøre, (sich) bestemme sig.

Entscheidungsvoll, adj. meget afgjørende.

Entschieden, adj. afgjort, bestemt. Ein entschiedener Charakter.

Entschiedenheit, f. Fasthed, Sikkerhed.

Entschiffen, seile bort.

Entschirren, spænde fra.

Entschlafen, -schief, -schlafen, hensove, døe.

Entschlagen (sich), rive sig løs fra.

Entschlage dich der Sorgen.

Entschleiern, afløre.

Entschließen (sich), beslutte sig. Entscheidung, f. Beslutning.

Entschlossen, besluttet, bestemt, redebon. Entschlossenheit, f. Aandsnærværelse.

Entschlummern, sove ind.

Entschlüpfen, smutte bort, undslippe.
Entschluß, pl. -schlüsse, m. Beslut-
ning.

Entschuhen, tage Skoene fra.

Entschuldigen, entschuldigen, undskyldge.

Entschuldigung, f. Undskyldning.

Entschweben, svæve bort.

Entschwinden, -schwand, -schwun-
den, svinde bort fra.

Entschwingen, -schwann, -schwun-
gen (sich), svinge sig frem; berøve
Vingene.

Entsehen, -sah, -sehen (sich), undsee
sig.

Entseelen, dræbe. Entseelt, død.

Entsenden, -sandte, -sandt, sende
bort.

Entsetzen, afsætte, undsætte, (sich) for-
færdes. Die Festung wurde ent-
setzt. Er ward des Amtes entsetzt.

Entsetzen, n. Forfærdelse.

Entsetzlich, forfærdelig. Entsetzlich,
Feit, f. Forfærdelighed.

Entsiegeln, aabne Seglet.

Entsinken, -sank, -sanken, synke ned.
Der Muth entsank ihm.

Entsinnen, -sann, -sinnen (sich), er-
indre sig. Ich entsann mich des
Freundes.

Entsinnlichen, hæve over det Sandse-
lige, abstrahere.

Entsittigen, entsittlichen, forfore, van-
slægte.

Entspinnen, -spann, -sponnen, op-
spinde, begynde. Es entspann sich
ein Streit.

Entsprechen, -sprach, -sprochen, sva-
re til. Der Sohn entsprach den
Soffnungen des Vaters.

Entsprießen, -sproß, -sprossen, frem-
spire.

Entspringen, -sprang, -sprungen,
undlobe, udspringe. ‡

Entstammen, nedstamme fra.

Entstehen, -stand, -standen, opstaae,
reise sig af; mangle. Das Geld
entstand ihm.

Entstehung, f. Oprindelse.

Entsteigen, -stieg, -stiegen, stige frem.

Entstellen, vanskabe.

Entstiefeln, tage Støvle af.

Entstrahlen, straae ud fra.

Entstricken, binde løs.

Entströmen, strømme ud af.

Entstürzen, styrte ned fra.

Entsündigen, løse fra Synd, benaade.

Enttäuschen, befrie for Skuffelse, op-
løse.

Entthronen, stode fra Thronen.

Entübrigen, undtage fra.

Entvölkern, blotte for Folk, ødelægge.

Entwachsen, -wuchs, -wachsen, vore
ud af.

Entwaffnen, afvæbne.

Entwässern, befrie fra Vand.

Entweder, hverken. Entweder thue
dieses, oder jenes.

Entweichen, -wich, -wichen, undvige.

Entweichung, f. Undvigelse.

Entweihen, vanhellige. Entweihung,
f. Vanhelligelse.

Entwenden, -wandte, -wandt, stille
ved, stjæle fra.

Entwerfen, -warf, -worfen, udka-
ste.

Entwickeln, udvikle. Entwicklung,
f. Udvikling.

Entwilden, entwildern, tæmme, dan-
ne.

Entwinden, -wand, -wunden, fra-
briste, (sich) snøe sig bort fra. Er
entwand ihm den Degen. Sie
entwand sich seiner Umarmung.

Entwipfeln, berøve Toppen.

Entwirren, opløse.

Entwischen, undslippe.

Entwohnen, komme af Vane med.

Entwöhnen, v. a. afvænne. Das
Kind wird entwöhnt. Entwöh-
nung, f. Afvænnelse.

Entwölken, befrie for Skyer.
 Entwürden, entwürdigen, nedværdige.
 Entwurf, pl. -würfe, m. Udkast, Plan.
 Entwurzeln, oprykke med Roden.
 Entzaubern, befrie for Trolddom.
 Entziehen, -zog, -zogen, unddrage.
 Entziehung, f. Unddragen.
 Entziffern, dechifrere, forklare. Entzifferer, m. Entzifferung, f.
 Entzücken, henrykke. Entzücken, n. Henrykkelse.
 Entzügeln, befrie for Temmer.
 Entzünden, antænde, betænde. Entzündung, f. Betændelse. Entzündlich, entzündbar, antændelig.
 Entzwei, itu.
 Entzweien, adskille. Entzweiung, f. Splid.
 Entzweigen, -ging, -gegangen, gaae itu.
 Entzweischneiden, -schnitt, -geschnitten, skjære itu.
 Enzian, pl. -e, m. Pante med bitter Rod.
 Enzferl, St. pl. -e, m. Stjæmpe.
 Ephemeriden, pl. Dagbøger, daglige Beretninger.
 Epheu, m. Bedbende.
 Epheuartig, vedvendagtig.
 Epidemie, Landſeuche, pl. -n, f. Landſarſot.
 Epigramm, pl. -e, n. Epigram.
 Epiker, m. episf Digter.
 Episode, pl. -n, f. Mellemfortælling.
 Epistel, pl. -n f. (Sendſchreiben), Brev.
 Epoche, pl. -n, vigtig Tidspunkt.
 Er machte Epoche, Opfigt.
 Epos, n. Epopee, pl. -en, f. Helte-digt.
 Epper, Eppis, St. Nogen, Noget.
 Eppich, m. Bedbende.
 Er, pl. ſie, han, den.
 Erachten, holde for. Erachten, n. Eragting.

Eranneln, vinde ved at ſiſte.
 Erarbeiten, arbeide ſig til.
 Eräugeln, udſpeide.
 Eräugnen, ereignen, (ſich) tildrage ſig.
 Erbadel, m. Arveadel.
 Erbangen, forkræffes.
 Erbarmen (ſich), forbarme ſig. Erbarmen, n. Erbarmung, f. Forbarmelse. Erbarmet, m. den Forbarmende. Erbarme dich unſer.
 Erbärmlich, adj. ynkelig, elendig.
 Erbärmlichkeit, f. Uſelhed.
 Erbauen, opbygge. Erbauung, f. Opbyggelse. Erbauer, m. Opbygger. Erbaulich, opbyggelig. Erbaulichkeit, f. Opbyggelighed.
 Erbbegräbnis, pl. -niſſe, n. arveligt Gravſted.
 Erbbeſitz, m. arvelig Beſiddelse.
 Erbbuch, pl. -bücher, n. Grundbog.
 Erbe, pl. -n, m. Arving. Erbin, pl. -nen, f. den arvende Qvinde.
 Erbe, pl. -n, n. Arv, Arvegodſ.
 Erbeben, bæve.
 Erben, arve.
 Erbeten, ſaae ved Ben.
 Erbetteln, tiltrygle ſig.
 Erbeuten, ſaae til Bytte.
 Erbere, pl. -n, m. arvelig Eier.
 Erbfall, pl. -falle, m. Tilfalden af en Arv.
 Erbfehler, m. arvet Feil.
 Erbfeind, pl. -e, m. Arvefiende, Djævel.
 Erbfeste, f. Arvefeſte.
 Erbfluß, pl. -flüſſe, m. Flod igjennem Gangen i et Bjergværk.
 Erbfolge, f. Arvefølge. Erbfolger, m. arvelig Eftermand.
 Erbfrohn, pl. -n, m. Underdommer.
 Erbfürst, pl. -en, m. Arvefurſte.
 Erbgenos, pl. -noſſen, m. Medarving.
 Erbgenosſenſchaft, f. Deeltagelse i en Arv.
 Erbgeseſſen, adj. boſat.
 Erbgut, pl. -güter, n. Arvegodſ.

Erbherr, pl. -en, m. Arveherre. **Erbs-**
herrlich, adj. tilkommende Arveher-
 ren.
Erbheuer, m. udlært Bjermand.
Erbieten, -bot, -boren, tilbyde.
Erbietig, beredvillig.
Erbitten, -bat, -beren, opnaae ved at
 bede. **Er** ließ sich nicht erbitten,
 bevæge.
Erbittern, opirre. **Erbitterung**, f.
 Forbittrelse.
Erbittrich, som lader sig bevæge ved
 Bønner.
Erbfrankheit, pl. -en, f. arvet Syg-
 dom.
Erblaffen, blegne.
Erblaffer, m. Testator.
Erblauen, blive blaa.
Erbleichen, -blich, -blichen, blegne.
Erblich, arvelig.
Erblicken, see.
Erblinden, blive blind.
Erblöden, blive svag, (sich) skamme sig.
Erblös, adj. arveløs.
Erblösung, pl. -en, f. Arvelød.
Erblühen, opblomstre.
Erbnehmer, m. Tiltræder af en Arv.
Erborgen, laane.
Erbosen, fortørne (sich), blive vred.
Erbötig, villig, redebon.
Erbpacht, f. arvelig Forpagtning.
Erbsprinz, pl. -en, m. Arveprinds.
Erbraunen, blive brunn.
Erbrausen, opbruse.
Erbrechen, -brach, -brochen, brække
 op. (sich) brække sig.
Erbrechen, n. Opbrækken, Brækning.
Erbrecht, pl. -e, n. Arveret.
Erbrüten, udruge.
Erbsaß, pl. -sassen, m. arvelig Eier.
Erbschaft, pl. -en, f. Arvelød.
Erbschicht, f. Deling af en Arv.
Erbschleicher, m. den, som søger at
 tilliste sig en Arv.
Erbsse, pl. -n, f. Wert.
Erbselbeere, pl. -n, f. Berberisbær.

Erbssele, St. pl. -n, f. Ertebed.
Erbsenfette, pl. -n, f. Guldskæde med
 ærtedannede Led.
Erbsenschrot, m. grovt malede Erter.
Erbsigdorn, pl. -e, m. Berberisstræ.
Erbsünde, pl. -n, f. Arvesynd.
Erbsheil, pl. -e, n. Arvedeef.
Erbtiefste, n. dybeste Schacht.
Erbtöchter, pl. -töchter, Datter som
 er nærmeste Arving.
Erbuhlen, opnaae ved Boleri.
Erbutten, St. forblive liden.
Erhverbrüderung, pl. -en, f. Fore-
 ning til gjensidig Arv.
Erbsins, m. Afgift af et arveligt Grund-
 stykke.
Erhtag, **Erich**, **Erstag**, St. Tirsdag.
Erdschse, pl. -n, f. Jordens Arel.
Erdsäpfel, pl. -äpfel, m. Jordæble.
Erdsart, pl. -en, f. Jordart.
Erdsartig, jordagtig.
Erdbahn, f. Jordens Bane.
Erdball, m. Jordkugle.
Erdbau, m. Bygning under Jorden.
Erdbeben, n. Jordstjælv.
Erdbeere, pl. -n, f. Jordbær.
Erdbeschreibung, pl. -en, f. Jordbe-
 skrivelse. **Erdbeschreiber**, m. Geo-
 graph.
Erdboden, m. Jordbund.
Erdbogen, m. Bue i Grundmure.
Erdbbrand, pl. -brände, m. Jordbrand.
Erdbuch, pl. -bücher, n. Jordbog.
Erde, pl. -n, Jord. **Der Mensch ist**
Staub und Erde. **Auf Erden ist**
Alles hinfällig.
Erdehn, erdeineln, St. lugte eller
 smage efter Jord.
Erdenab, adv. bort fra Jorden.
Erdenbürger, m. Jordens Borger,
 Menneſke.
Erdenge, pl. -n, f. Jordtunge.
Erden Glück, n. jordisk Lykke.

Erdengott, pl. -götter, m. Jordens
 Gud. Es herrscht der Erdengott,
 das Geld.
 Erdengut, pl. -güter, n. Jordens
 Gode.
 Erdenfbar, erdenflich, tænkelig.
 Erdenken, -dachte, -dacht, udtænke.
 Erdenflos, pl. -fløse, m. Jordflump.
 Erdenleben, n. Jordelix.
 Erdenrund, n. Jordflode.
 Erdentand, m. Jordens Tjæs, Tant.
 Erdenwärts, adv. mod Jorden.
 Erderschütterer, m. Jordens Ryster,
 Neptun.
 Erderschütterung, -en, f. Jordrustelse.
 Erdewallen, n. Vandring paa Jorden.
 Erdfahl, adj. jordsfarvet, guulagtig.
 Erdfall, pl. -fælde, m. Jordfred.
 Erdfest, ubevægelig.
 Erdfløh, pl. -fløhe, m. Jordloppe.
 Erdgeist, pl. -er, m. Alf.
 Erdgeschoß, -schosse, n. nedre Eta-
 ge.
 Erdgürtel, m. Jordens Belte, Zone.
 Erdicht, jordagtig.
 Erdichten, opdigte. Erdichtung, f.
 Opdigtelse. Erdichter, m. Opdig-
 ter.
 Erdig, fuld af Jord.
 Erdursten, verdursten, blive tørstig.
 Erdkreis, m. Jordens Kreds.
 Erdkugel, f. Jordkugle.
 Erdkunde, f. Geographie.
 Erdmännchen, pl. de Underjordiske.
 Erdnähe, f. Jordens Nærhed, Peri-
 gaum.
 Erdoberflæde, f. Jordens Overflade.
 Erdolchen, myrde med Dolk.
 Erdonnern, tordne.
 Erdpech, n. Jordharpix.
 Erdpol, pl. -e, m. Jordens Pol.
 Erdreich, n. Grund, Jordbund.
 Erdreisten (sich), fordriste sig.
 Erdröhnen, drenne.
 Erdrosseln, qvale.
 Erdrücken, trykke ihjel.

Erdschicht, pl. -en, f. Jordlag.
 Erdstoß, pl. -stöße, m. Jordstød.
 Erdstrich, pl. -e, m. Jordstreg.
 Erdulden, taale.
 Erdummen, blive dum.
 Erdumschiffer, m. Jordomseiler.
 Erdunkeln, blive mørk.
 Erdursten, blive tørstig.
 Erdwärts, adj. mod Jorden.
 Erdzunge, pl. -n, f. Jordtunge.
 Ereifern (sich), vrede.
 Ereignen (sich), tildrage sig.
 Ereigniß, pl. -nisse, n. Tildragelse.
 Ereilen, indhente ilende.
 Eremit, pl. -en, m. Eremit.
 Ererven, faae ved Arv.
 Erfahren, -fuhr, -fahren, vinde ved
 Rjøren, erfare.
 Erfahren, adj. erfaren. Erfahrung,
 Erfahrenheit, f. Erfaring.
 Erfassen, opfatte.
 Erfechten, -focht, -fochten, tilfægte.
 Erfinden, -fand, -funden, opfinde.
 Erfinder, m. Opfinder. Erfindsam,
 Erfinderisch, opfindsom. Erfindung,
 pl. -en, f. Opfindelse.
 Erfrischen, vinde ved Fiskeri.
 Erflehen, bønfaalde.
 Erfliegen, -flog, -flogen, indhente ved
 Flugt.
 Erfolg, pl. -e, m. Udfald.
 Erfolgen, følge af.
 Erfordern, udfordre, behøve. Erfor-
 derniß, pl. -nisse, n. Behov. Er-
 forderlich, fornøden.
 Erforschen, udforske. Erforscher, m.
 Forsker. Erforschung, f. Grandtæ-
 ning.
 Erfragen, udspørge.
 Erfrechen (sich), formaste sig.
 Erfreuen, faae ved Frieri.
 Erfreuen, glæde. Erfreulich, glæde-
 sig.
 Erfreveln, opnaae ved Misgjerning.
 Erfrieren, -fror, -frozen, fryse for-
 dærvet. Die Nase ist ihm erfro-

ren. Ich habe mir den Finger erfroren. Die Pflanze ist erfroren.

Erfrischen, opfriske. Erfrischung, pl. -en, f. Forfriskning. Er bot ihm Erfrischungen.

Erfühlen, føle fra.

Erfüllen, opfylde. Die Weissagung ist erfüllt. Er hat meine Bitte erfüllt.

Erfüllung, pl. -en, f. Opfyldelse.

Ergänzen, gjøre heelt, erstatte. Ergänzung, pl. -en, f. Tildstændiggjørelse. Ergänzer, m. Suppleant.

Ergänzungsmannschaft, pl. -en, f. Reserve, Depot.

Ergarnen, lokke i Garn.

Ergattern, fange.

Ergeben (sich), overgive, sig hengive sig. Die Stadt ergab sich. Er ergab sich den Wissenschaften. Sieraus ergiebt sich, er det flart.

Ergeben, adj. hengiven. Ergeben in den Willen Gottes. Ihr ergebenster Diener. Ich danke ergebenst.

Ergebenheit, Ergebung, f. Hengivenhed.

Ergebnis, pl. -nisse, n. Udfald, Virkning, Resultat.

Ergehen, -ging, -gangen, faae ved Gaaen, (sich) spadserere; udkomme. Er erging sich einen Thaler. Er hat sich im Garten ergangen. Es erging ein Befehl. Er ließ Alles über sich ergehen, leed taalmødigt.

Erneigen, faae ved at spille paa Violin.

Erneizen, faae ved Gjerrighed.

Ergelben, ergilben, gulnes.

Ergiebig, adj. frugtbar, rig.

Ergießen, -goß, -gossen, udgyde.

Erglänzen, glindse.

Erglühlen, blive glødende, blusse.

Ergözen, henrykke, fornoie. Ergögbar, ergöglich, fornoielig. Ergötzung, Ergöglichkeit, f. Fornoielse.

Ergraben, -grub, -graben, faae ved Gravning.

Ergrauen, graane.

Ergrausen, gysse.

Ergreifen, -griff, -griffen, gribe, paa gribe. Ergreifung, f. Paagribelse.

Ergrimmen, fortørne.

Ergrübeln, udgrunde.

Ergründen, udgranske. Ergründlich, udforskelig.

Ergrünen, grønne.

Erguß, -güsse, m. Udgødselse.

Erhaben, op høiet. Erhabenheit, f. Høide, Ophøielse.

Erhadern, faae ved Riv.

Erhalten, tone.

Erhalten, -hielt, -halten, holde fast, ernære, erholde, vedligeholde. Er hat einen Brief erhalten. Er erhielt ihr das Leben. Was unser Gott erschaffen hat, das wird er auch erhalten.

Erhalter, m. Opretholder.

Erhandeln, tilhandle, erhverve ved Handel.

Erhängen, ophænge.

Erharren, oppebie.

Erharten, blive haard.

Erhärten, bekræfte. Er erhärtete es mit einem Vide.

Erhaschen, snappe, fange.

Erheben, -hob, -hoben, op hoi, oppebære, (sich) reise sig, rose sig. Unser Seele soll dich erheben. Er erhob die Steuern. Er erhebt sich seiner Stärke.

Erheblich, adj. vigtig. Erheblichkeit, f. Vigtighed. Ohne erhebliche Folgen.

Ergebnis, pl. -nisse, n. samle Ureenligheder i Bjergværk.

Erheirathen, faae ved Giftermaal.

Erheischen, udfræve.

Erheitern, opmuntre, opflare.

Erhellen, oplyse.
 Erhegen, opnaae ved Sagen.
 Erheucheln, faae ved Hyfleri.
 Erhigen, ophede, ophidie.
 Erhöfjern, vinde ved Heferi.
 Erhoffen, vente haabende.
 Erhöhen, ophoie, forhoie. Erhöhung, pl. -en, f. Opheining, Hei.
 Erholen, indhente, (sich) komme sig, samle Kræfter. Er erholte sich Rath. Sie hat sich von ihrer Krankheit erholt.
 Erholung, pl. -en, f. Udhvilen, Forfriskning. Eine Erholungsreise.
 Erhören, bønhøre. Erhörung, f. Bønhørelse. Erhörlich, adj. hvad der kan bønhøres. Erhörliche Bitten.
 Erjagen, faae ved Sagen.
 Erjauchzen, udbryde i Jubel.
 Erinnern, erindre, minde. Er erinnerte ihn an sein Versprechen. Ich erinnere mich meiner Kindheit. Erinnerung, pl. -en, f. Erindring.
 Erkalten, blive kold, kjøles.
 Erkälten, forkjøle. Erkältung, pl. -en, f. Forkjølelse.
 Erkämpfen, tilkjæmpe.
 Erkargen, erhverve ved Gnieri.
 Erkaufen, tilkjøbe sig. Erkäuflich, kjøbelig.
 Erkennen, -kannte, -kannt, erkjende, domme, have legemlig Omgang. Joseph erkannte sein Weib. Erkennet, m. Dommer. Erkennbar, kjendelig. Erkennbarkeit, f. Synlighed.
 Erkenntlich, taknemmelig. Erkenntlichkeit, f. Taknemmelighed.
 Erkenntniß, pl. -nisse, f. Erkjendelse, Indsig. Erkenntnißvermögen, n. Forstand.
 Erkenntniß, pl. -nisse, n. Kjendelse, Dom.
 Erkennungszeichen, n. Kjendetegn.

Erfer, m. Balcon, Karnap, Kvist.
 Erfiesen, udsaae.
 Erflastern, naae med udstrakte Arme.
 Erflagen, faae ved Klagemaal.
 Erklären, forklare, erklære. Erklärlich, forklarlich. Erklärer, m. Forflarer. Erklärung, pl. -en, f. Forflaring, Erklæring.
 Erflechtlich, tilstræffelig, betydelig, flæffelig.
 Erklettern, flattre op paa. Er hat einen Baum erklettert.
 Erklimmen, -flomm, -flommen, flyve op paa.
 Erklüngen, ringe op.
 Erklungen, -flang, -flungen, tone, lyde.
 Erklirren, flirre.
 Erklügeln, udgrunde.
 Erkrachen, knage.
 Erkranken, blive syg.
 Erkriegen, vinde ved Krig.
 Erkriechen, -kroch, -krochen, faae ved Kryben, ved Kryberi.
 Erkünnen (sich), fordrifte sig.
 Erkunden, bringe i Erfaring.
 Erkundigen (sich), erkunde sig. Erkundigung, pl. -en, f. Erkyndigelse.
 Erkundtschaften, udspæide.
 Erkünsteln, konstle, fremkonstle.
 Erlaben, gaae, vedergraae. Wir erlabten uns beim Mahle.
 Erlahmen, lammes.
 Erlangen, naae, opnaae.
 Erlänszetteln, m. Breven Ansøgning om Opsættelse.
 Erlaß, m. Estergivelse, Kundgjørelse.
 Erlassen, -ließ, -lassen, udstede, eitergive. Er erließ ihm die Schuld.
 Erlassung, f. Estergivelse. Erläßig, estergivelig.
 Erlauben, tillade. Erlaubt, tilladt.
 Erlaubtheit, f. Tilladelighed.
 Erlaubniß, f. Tilladelse.
 Erlaucht, adj. berømt, høibaaren.
 Erlauen, blive lunken.

Erlauern, lure.

Erlaufen, -lief, -laufen, vinde ved
Leben.

Erläutern, oplysse. Erläuterung, pl.
-en, f. Dplysning, forklaring.

Erle, pl. -n, f. Elletræ. Erlen, adj.
af Elletræ. Erlenbruch, pl. -brüche,
m. Ellemyr.

Erlicht, St. n. Ellektrat.

Erleben, opleve.

Erledigen, løse, befrie, gjøre ledig. Er-
ledigtes Amt, ledigt, vacant.

Erledigungschein, pl. -e, f. Dvittet-
ring.

Erlegen, dræbe, udrede. Cain erlegte
Abel. Er erlegte seine Steuer.

Erleichtern, lette. Erleichterung, pl.
Lettelse.

Erleiden, -litt, -litten, lide, udstaae.

Erlernen, lære.

Erlesen, -las, -lesen, udvælge, erhver-
ve ved Læsen. Erlesen, adj. udsøgt.
Eine erlesene Mannschafft.

Erlegen (sich), gatte sig; græge.

Erleuchten, oplysse. Erleuchter, oplyst.

Erleuchtung, pl. -en, f. Dplysning.

Erliegen, -lag, -legen, bukke under.

Erkdnig, m. Ellekonge, fabelagtig
Aand.

Erloger; opdigtet.

Erlös, pl. -se, m. Salgspruis.

Erlöschen, udslukke. Sein Geschlecht
ist erloschen, uddød. Die Jugend-
kraft erlischt.

Erlosen, faae ved Lodtrækning.

Erlösen, forløse. Erlöser, m. Forlø-
ser. Erlösung, f. Forløsning.

Erluchsen, tilliste sig.

Erlügen, -log, -logen, opdigte.

Erlungern, tigge sig til.

Erlusten, erlustigen, forlyste.

Ermächtigen, befuldmægtige; (sich)
bemægtige sig.

Ermahnen, formane. Ermahner, m.
Formaner. Ermahnung, f. Forma-
ning.

Ermangeln, mangle. Wir ermangeln
alle des Ruhmes. Ermangelung,
f. Mangel.

Ermannen (sich), fatte Mod.

Ermäßigen, moderere, nedsætte. Er-
mäßigung, f. Formildelse.

Ermatten, blive mat. Ermattung, f.
Mæthed.

Ermelden, ommelde. Ermeldeter m.
Maassen, som meldt.

Ermessen, -maß, -messen, udmaale,
udgrunde. Wer ermisst die Güte
Gottes.

Ermesslich, adj. begribelig. Ermess-
lichkeit, f. Tanfelighed.

Ermildern, formilde.

Ermorden, wurde. Ermordung, f.
Mord.

Ermüden, trætte, trættes. Ermüdlich, let
at trættes. Ermüdung, f. Træthed.

Ermuntern, opmuntre. Ermunterung,
f. Opmuntring.

Ernähren, ernære. Ernährer, m.
Forserger. Ernährerin, f. Moder,
Amme. Ernährung, f. Ernæring.

Erkennen, -nannte, -nannt, udnævne.

Erkenner, m. Udnævner. Erken-
nung, f. Udnævnelse.

Erneuen, erneuern, fornye. Erneue-
re uns wie vor Alters. Erneue-
rung, f. Fornyelse.

Erniedern, erniedrigen, fornedre.

Erniedrigung, f. Fornedrelse. Wer
sich selbst erhöht, der wird er-
niedriget werden.

Ernst, adj. alvorlig. Ernst, m. Al-
vor. Ernstes, vise Alvor. Ernst-
haft, ernstlich, alvorlig. Ernstlich-
keit, f. Alvorlighed.

Ernstfroh, adj. anstændigen glad.

Ernte, pl. -n, f. Frugternes Indsamling,
Høst. Die Ernte ist groß, aber der Ar-
beiter sind wenig. Erntefest, n.
Høstgilde. Erntetag, m. Høstdag.

Erntemonat, m. August.

Ernten, høste.

Erntereif, moden til Indsamling.
 Ernüchtern, blive flau.
 Erobern, erobre. Eroberer, m. Erobrer. Eroberung, f. Erobring.
 Eroberungssucht, f. Erobringssyge.
 Eroberungssüchtig, erobringssyg.
 Eröffnen, aabne. Eröffnung, f. Aabning, Meddelelse. Er machte mir Eröffnungen.
 Erörtern, udvifle. Erörterung, f. Udvifling.
 Erpacken, tage sat paa.
 Erpassen, afpasse.
 Erpflügen, vinde ved Pløining.
 Erpicht, forhippen paa, begjerlig. Auf Lug und Trug erpicht.
 Erpochen, banke i smaa Støkker, opnaae ved at banke, opnaae ved Trodsighed.
 Erprachern, afstige.
 Erpressen, udpresse.
 Erproben, erprøven, sætte paa Prove. Erprobt, prøvet.
 Erquickten, vederqvæge. Erquicklich, vederqvægende. Erquickung, pl. -en, f. Vederqvægelse.
 Erraffen, rive til sig.
 Errathen, -rieth, -rathen, gjætte. Errathbar, mulig at gjætte. Wer erräth das Räthsel.
 Erregen, opvække, opmuntre, berørke. Tugend erregt Liebe. Erregung, f. Opvækkelse. Erreger, m. Opvækker. Erregbar, bevægelig, pirrelig. Erregbarkeit, f. Tirrelighed.
 Erreichen, naae. Wir erreichen die Stadt. Er hat seinen Zweck erreicht. Erreichung, f. Opnaaelse. Erreichbar, opnaaelig. Erreichbarkeit, f. Opnaaelighed.
 Erreiten, -ritt, -ritten, opnaae ved Riden.
 Errennen, -rannte, -rannt, indhente ved Loben.

Erretten, frelse. Erreter, m. Frelser. Errettung, f. Frelse. Errettbar, hvad der kan frelles.
 Errichten, oprette.
 Erringen, -ranta, -rungen, tilfjæmpe, naae ved Moie. Endlich ist das Ziel errungen. Erringbar, opnaaelig ved Moie.
 Erröthen, rødme.
 Errufen, -rief, -rufen, opraabe, raabe saa at det høres.
 Errungenschaft, pl. -en, f. selverhvervet Formue.
 Ersättigen, mætte. Ersättlich, nøisom, besæden.
 Ersatz m. Erstatning. Er erhielt reichlichen Ersatz für alles Eingebüßte.
 Ersatzmittel, n. Surrogat.
 Ersäufen, v. n. druknes.
 Ersäufen, v. a. drukne.
 Ersäufeln, ersausen, juse.
 Erschachern, tilhandle.
 Erschaffen, -schuf, -schaffen, skabe. Erschaffer, Schöpfer, m. Skaber. Erschaffung, Schöpfung, f. Skabelse.
 Erschallen, lyde, klinge. Sein Ruhm ist erschollen.
 Erscharren, skabe sammen.
 Erschaudern, guse. Ich erschauere vor der That.
 Erschauen, blive vaer.
 Erschauern, gribes af Gysen.
 Erscheinen, -schien, -schienen, vise sig, mode. Es erschien ihm ein Engel. Die Herrlichkeit Gottes ist erschienen. Er erscheint vor dem Richterstuhle. Erscheinung, f. Syn.
 Erschießen, -schoss, -schossen, skyde ihjel; skyde op iveiret.
 Erschinden, erhverve ved Gnieri.
 Erschlaffen, soves.
 Erschlagen, -schlug, -schlagen, slaae ihjel.

Ertschleichen, -schlich, -schlichen, tillis-
ste sig.

Ertschließen, -schloß, -schlossen, op-
lukke. Die Blume ertschließt sich.

Ertschließbar, adj. muligt at opluk-
ke.

Ertschmeicheln, opnaae ved Smigreri.

Ertschnappen, opsnappe.

Ertschnüffeln, opsnuse.

Ertschöpfen, udtomme, udmatte, Die-
ser Schriftsteller hat den Gegen-
stand ertschöpft, afhandlet fuldstæn-
digt. Ertschöpfbar, udtømmelig.

Ertschöpftheit, f. Udmattelse.

Ertschrecken, forstrækkes, fræmme.

Er ertschreckt mich. Ich ertschrak.

Sie hat mich ertschreckt. Sie

sind ertschrocken. Ertschrecklich, for-

stræffelig. Ertschreckniß, n. For-

stræffelse. Ertschrockenheit f. Frygt.

Ertschreiben, -schrieb, -schrieben,

erhverve ved Skrivning. Wieland erts-

schrieb sich ein Landgut.

Ertschreien, -schrie, -schrien, opnaae

ved at strige.

Ertschreiten, -schritt, -schritten, naae

med et Skridt.

Ertschürfen, søge at naae til nye Gange

i Bjergværkene.

Ertschüttern, ryste. Ertschütterung, f.

Rystelse.

Ertschweren, gjøre tung. Ertschwer-

niß, n. Vanskelighed.

Ertschwingen, -schwang, -schwungen,

bringe sammen, fremstæffe. Er konn-

te die Summe nicht ertschwingen.

Ertschwinglich, muligt at tilveiebrin-

ge.

Ersehen, -sah, -sahen, naae med Si-

et, see, (sich) see sig om. Er er-

sah seine Lust an ihr. Sierauf

ersieht man. Ertschlich, muligt at

see.

Ersehbare, erstattelig.

Ersetzen, erstatte. Er ersetzte ihm

den Verlust.

Erseufzen, sukke dybt.

Ertschlich, begribelig, klar. Ertsicht-
lichkeit, f. Tydelighed.

Ertsiegen, opnaae ved Seier.

Ertsingen, -sang, -sungen, vinde ved
Syngen.

Ertsinken, -sank, -sunken, synke sam-
men.

Ertsinnen, -sann, -sonnen, udtænke.

Er ersann ein Räthsel. Ertsinnlich,

tænkelig.

Ertsingen, -sag, -sessen, sidde, opnaae ved

lang Sidden eller Besiddelse. Er

ist auf die Musik ganz ertsessen,

forhippen paa.

Ertsähen, udspeide.

Ertsparen, spare. Ertspare mir die

Arbeit. Ertsparniß, Ertsparung, f.

det Sparede.

Ertspielen, spille sig til.

Ertspinnen, -svann, -sponnen, erhverve

ved at spinde.

Ertsprießen, -sproß, -sprossen, opspire,

nytte. Ertsprießlich, nyttig, gavn-

lig.

Erst, adv. først. Die, der, das Er-

ste, den, det Første. Erstens, for

det Første. Der Erstere, den først-

nævnte, hiin. Erstlich, først.

Erstanden, opstaaet. Vom Tode er-

standen.

Erstarken, trives, vinde Styrke.

Erstarren, stirne.

Erstatten, godtgjøre, aflægge. Er er-

stattete ihm einen Bericht.

Erstaunen, forbause, forbauses. Es er-

staunen meine Sinne. Ich erstaune.

Erstaunen, n. Forbauselse. Erstaun-

lich, forbausende.

Erstehen, -stach, -stochen, stifte ihjel.

Erstehen, -stand, -standen, opstaae,

erholde ved Auktion. Christ ist er-

standen. Er hat eine goldene

Uhr erstanden.

Ersteigen, -stieg, -stiegen, bestige.

Ersterben,, -starb, -storben, doe hen, tabe sig. Die Töne erstarben. Ich ersterbe in tiefster Ehrfurcht. Ich sterbe und kann nicht ersterben.
 Erstgeboren, forstefodt.
 Erstgeburt, f. Forstefodsel, det Forstefodte. Erstgeburtsrecht, n. Forstefodfelsret.
 Ersticken, qvæle, qvæles.
 Erstigkeit, f. Prioritet.
 Erstinken, -stank, -stunken, lugte ilde, opdigte. Das ist erstunken und erlogen.
 Erstling, pl. -e, m. den Forstefodte. Erstlingsliebe, f. forste Kjærlighed.
 Erstmals, forste Gang.
 Erstmann, pl. -männer, m. forste Arbeider i Saltværk.
 Erstreben, stræbe efter.
 Erstrecken, udvide, (sich) strække sig.
 Erstreiten, -stritt, -stritten, tilfjæmpe sig.
 Erstummen, blive stum.
 Erstumpfen, affumpes.
 Erstürmen, storme.
 Ersuchen, ansøge. Ersuchen, n. Ansøgning. Er ersuchte den König um ein Amt.
 Erstappen, tage fat paa, attrapere.
 Ertauben, blive ganske döv.
 Ertauschen, tilbytte sig.
 Ertheilen, meddele, tildele.
 Erstöden, dræbe, udrydde.
 Erstönen, tone. Der Sain ertönt von Liedern.
 Ertrag, m. Indtægt, Udbytte. Ertragsam, indbringende.
 Ertragen, -trug, -tragen, taale. Erträglich, taalelig.
 Ertränken, v. a. drukne.
 Ertreten, -trat, -treten, træde ihjel.
 Ertrinken, v. n. -trank, -trunken, drukne.
 Ertrödeln, vinde ved Gmaahandel.
 Ertrogen, vinde ved Trodsighed.
 Ertrußmen, St. sove ind.

Erübrigen, beholde igjen, spare.
 Erve, pl. -n, f. Skovvifte.
 Ervorthellen, passe sit Snit.
 Erwachen, opvaagne.
 Erwachsen, -wuchs, -wachsen, vore op, vore til Ende. Ein erwachsener Mensch. Sieraus erwuchs ihm großes Unheil.
 Erwägen, -wog, -wogen, overveie. Erwägung, pl. -en, f. Overveielse.
 Erwählen, udvælge. Erwählung, f. Valg.
 Erwähnen, omtale. Er erwähnte meiner. Erwähnung, f. Omtale.
 Erwandern, opnaae ved Vandren.
 Erwarmen, v. n. blive varm.
 Erwärmen, v. a. opvarme.
 Erwarten, vente. Erwartung, f. Forventning. Er erwartete sie. Ich erwarte viel von dir.
 Erwecken, opvække. Erwecklich, rorende; opbyggelig.
 Erwegen (sich), vove. Sich des Lebens erwegen.
 Erwehren, nægte, (sich) afholde sig, holde fra sig. Er erwehrete sich des Schlafes.
 Erweichen, blive blød, blødgjøre, for- milde. Erweichung, f. Kvelse.
 Erweinen, opnaae ved Graad.
 Erweis, pl. -se, m. Beviis. Erweislich, beviislig.
 Erweisen, -wies, -wiesen, bevise. Erweise mir die Güte.
 Erweitern, udvide. Erweiterung, f. Udvidelse.
 Erwerb, m. Næring, Haandtering. Erwerblos, adj. uden Næring.
 Erwerben, -warb, -worben, erhverve.
 Erwerbniß, -pl. -nisse, n. det Erhvervede.
 Erwerbsam, vindskibelig.
 Erwerbsleiß, m. Vindskibelighed.
 Erwerbquelle, pl. -n, f. Næringskilde.

Erwerbsweig, pl. -e, m. Næringsgreen.
 Erwerfen, -warf, -worfen, naae ved Kasten.
 Erwidern, svare. Erwidern, f. Svar. Er erwiderte mir.
 Erwidern, gjengjælde. Er erwiderte ihm die Wohlthat.
 Erwirken, udvirke.
 Erwiſchen, bortſnappe, fange, gribe. Er erwiſchte den Dieb.
 Erwuchern, faae ved Uager.
 Erwünſchen, ønske. Erwünſchte Zeit, wann wirſt du doch erſcheinen.
 Erwürgen, qvæle.
 Erz, pl. -e, n. Erts, Malm.
 Erz-, Erke-.
 Erzader, pl. -n, f. Malmgang.
 Erzählen, fortælle. Erzähler, m. Fortæller. Erzählung, pl. -en f. Fortælling.
 Erzaug, pl. -n, n. et lille Stykke Erts i Stenen.
 Erzbischof, pl. -ſchöſe, m. Erkebiſkop.
 Erzbisthum, pl. -thümer, n. Erkebiſpedomme.
 Erzeigen, viſe, bevise.
 Erzen, adj. af Erts.
 Erzen, kalde Han til Nogen.
 Erzen, forſpne eller farve med Erts.
 Erzeugen, avle, frembringe. Erzeuger, m. Fader. Erzeugniß, pl. -niße, n. Frembringelſe, Produkt.
 Erzfarben, kobberfarvet.
 Erzfeind, pl. -e, m. Erkefiende, Djævel.
 Erzgeſchrei, n. Jubel ved Ertsens Opdagelſe.
 Erzgräupel, n. det Grove eſter Ertsſigtning.
 Erzhaltrig, adj. ertsholdig.
 Erzhalde, pl. -n, f. Ertskob.
 Erziehen, -zog, -zogen, opdrage. Erzieher, m. Opdrager. Erziehung, f. Opdragelſe. Erziehbar, modtagelig for Tugt. Erziehungsanſtalt, pl. -en, f. Opdragelſes-Inſtitut.

Erzielen, frembringe, bevirke. Er erzielt in ſeinem Garten gutes Obſt.
 Erzittern, bæve.
 Erzkunde, f. Metallurgie.
 Erzmutter, f. Jord- og Steenart, ſom frembringer Metal.
 Erzſalz, f. det øverſte Hofdommerembede i det forrige tydiſke Rige.
 Erzrechner, m. ſtor Regnemester.
 Erzſäufer, m. ſtor Drunker.
 Erzſchalk, pl. -ſchälke, m. Erkeſjelm.
 Erzſchicht, pl. -en, f. Ertsarbeide.
 Erzſchlich, pl. -e, m. flint puffet og vaſket Erts.
 Erzſtift, pl. -e, n. Erkebiſpedomme, Stift.
 Erzſtufe, pl. -n, f. Ertsſtykke.
 Erzumpanzert, adj. med Metalpanſer.
 Erzürnen, blive vred, gjøre vred.
 Erzvater, pl. -väter, m. Patriark, Stammefader. Erzväterlich, ældgammel.
 Erzwand, pl. -wände, f. ſtor Ertsmaſſe.
 Erzwangig, adj. forſpnet med Metalsider.
 Erzwecken, tilſigte.
 Erzwingen, -zwang, -zwungen, faae ved Tvang. Erzwungen, ſagt, afſecteret. Ein erzwungenes Lachen.
 Es, pron. pers. det; der. Es gibt nur einen Gott. Es lebe der Kønig.
 Eſchblau, adj. lyſeblaa.
 Eſche, pl. -n, f. Aſketæ.
 Eſche, pl. -n, f. til hverandre grændſende, med hverandre forbundne, eller til ſamme Tid beſaaede Agre.
 Eſcheln, St. ſurmule.
 Eſchen, adj. af Aſketæ.
 Eſchern, St. blive træt.
 Eſel, m. Eſel, Aſen. Er kam vom Gaul auf den Eſel. Ein Eſel nennt den andern Langohr.
 Eſelin, pl. -nen, f. Aſeniende.

Eselsfäll, n. Eselsfö.
 Eselci, pl. -en, Grovhed, Dumbhed.
 Eselhast, plump, dum.
 Eseln, bære sig flodset ad, forrette svært Arbeide.
 Eselsbrücke, pl. -en, f. Lettelsesmid-
 del for Dorne.
 Eselsfieber, n. Gysen efterat have
 spist.
 Eselshus, pl. -en, m. feilagtig Heste-
 sko.
 Eselsohr, pl. -en, n. Eselore, omboiet
 Bladkant i Boger.
 Esen, St. m. Daglonner.
 Espe, pl. -n, f. Espetræ. Espenblatt
 n. Espeblad.
 Espericht, St. n. Avner.
 Espern, St. siltre.
 Esping, pl. -e, m. et Slags Fartøier
 i Østersøen.
 Esbar, spiselig.
 Esse, pl. -n, f. Skorsteen, Ildsted hos
 Smede, Esse.
 Eseln, spise ofte og lidet.
 Essen, af, ægtesen, spise.
 Essen, n. Maaltid, Mad.
 Essenlehrer, m. Skorsteensfeier.
 Esser, m. Esserin, f. spisende Person.
 Esserich, St. m. Appetit.
 Essenz, pl. -en, f. Essents.
 Essig, m. Eddike.
 Essigbrauer, m. Eddikebrygger.
 Essigen, St. blive suur.
 Essigmutter, f. Bærme.
 Essigsauer, eddikesuur. Essigsäure,
 f. Eddikesyre.
 Esforb, pl. -förbe, m. Madkurv.
 Esflust, f. Madlyst.
 Eswaare, pl. -n, f. Madvare.
 Ester, St. m. Morgenstjerne.
 Estra, Ostia, Germanernes Egte-
 skabsgudinde, Freya.
 Estrich, pl. -e, m. Gulv, Steengulv,
 med Kalk eller Gips overtrukket Gulv.
 Ethik, f. Sædelære, Moral. Ethisch,
 hørende til Sædelæren.

Etliche, nogle. Etliches, noget.
 Etter, St. m. Grændse, Bitter.
 Etwa, etwan, maaskee, omtrent. Et-
 waig, etwanig, adj. hvad der maa-
 skee kan finde Sted, mulig.
 Etwas, noget.
 Etwelcher, -e, -s, pron. nogen, noget.
 Etymolog, pl. -en, m. Ordgranter.
 Etymologie, f. Ordgranter. Ety-
 mon, n. det Sande, et Ords oprin-
 delige Bemærkelse.
 Euer, Eder, Eders. Euerthalben,
 for Eders Skyld. Eure, Eurine,
 Eders. Eurerseits, fra Eders Si-
 de.
 Eulenspiegel, m. Ugelspil.
 Eule, pl. -n, f. Ugle; Ut. Stovefost.
 Das Schiff fängt eine Eule, Ski-
 bet faaer pludselig Binden forfra.
 Eulenschaft, f. Aftendæmring.
 Eulenschlag, m. sagte Slyen.
 Euter, n. Dør. Eure, pl. -n, f. Patte.
 Eutern, faae fuld Dør.
 Evalviren, vurdere, anslaae.
 Evangelist, pl. -en, m. Evangelist.
 Evangelium, pl. -lien, n. Evange-
 list, adj.
 Evenskind, n. Evenstochter, f. Evas
 Datter, sandselig lille Dvinde.
 Evidenz, f. Tydelighed, Klarhed. Evi-
 dent, soleklar.
 Ewig, evig, uroffelig. Es ist doch
 ewig Schade, daß du dies nicht
 gelernt hast. Ewigkeit, f. Evighed.
 Ewiglich, evindelig.
 Ewigen, fastsætte, gjøre gyldig.
 Excellenz, f. Excellents.
 Exempel, n. (Beispiel), Exempel.
 Exemplar, pl. -e, n. Exemplar.
 Exemplarisch, exemplarisk, afkræffen-
 de.
 Exequien, pl. Ligbegængelse.
 Exerciren, exercere.
 Exercitium, pl. Exercitia. n. Øvel-
 sesopgave, Stil.
 Exil, n. Landsforvisning.

Eristenz, f. Tilværelse.

Expectoriren (sich), udøse sit Hjerte.

Extemporale, n. siebliffelig Oversættelse.

Extemporiren, tale, synge eller spille uforberedt.

Exter, Vt. f. Skade (Fugl).

Extern, plage, drille.

Extra gehen, udsøve.

Eyen, St. kysse og flappe.

Eylein, St. n. lille Kys.

Fabel, pl. -n, f. Fabel. Fabelhaft, fabulos, fabelagtig.

Fabelei, pl. -en, f. Opdigtelse.

Fabellehre, f. Mythologie.

Fabellese, pl. -n, Fabelsammlung, f. Fabelsamling.

Fabeln, opfinde Eventyr, lyve, tale over sig. Es wird viel vom König Arthur gefabelt.

Fabelschmied, pl. -e, m. Opfinder af Eventyr.

Fabelwelt, f. den mythiske Verden.

Fabelzeit, f. Sagaernes Tid.

Fabriciren, fabrikere.

Fabrik, pl. -en, f. Fabrik. Fabrikant, pl. -en, m. Fabrikant.

Fabrikat, pl. -e, n. Fabrikation, fabrikatur, f.

Fabulant, pl. -en, m. Fortæller af Eventyr.

Fabulist, pl. -er, m. Fabeldigter.

Fach, pl. Fächer, n. Fag, Skuffe, Hylde, Rum. Ein Mann vom Fache.

Fachweise, adv. fagviis, klasseviis.

Fachbaum, pl. -bäume, m. Stigboer, Udbanker hos Løi- og Hattemagerne.

Fächeln, fachen, vifte.

Fächer, m. Vifte. Fächerförmig, vifteformig.

Fächerfalter, m. Sommerfugl med Vinger lig Vifter.

Fächerig, adj. celleformig.

Fächerspiel, pl. -e, n. Leg med Viften.

Fachordnung, pl. -en, f. Classification.

Fachs, St. m. langt Hovedhaar, slet Sjeldho.

Fächsen, St. dyrke, hofte.

Fächser, m. indsænket Vinranke, Af-lægger, Podeqvist.

Fachwerk, n. Bindingsværk.

Facit, n. Produkt, Beløb.

Fackel, pl. -n, f. Fackel. Fackelmann, m. Fackelbærer.

Fackeln, flamme, nese, gøre mange Complimenter. Was fackelt ihr so lange. Er fackelte im Lande herum, streifede omkring.

Fackelschuh, pl. -e, m. Fackelhat.

Fackelständchen, n. Serenade med Fakler.

Facken (sich), St. strække sig ned for at sove.

Sackete, St. pl. -n, f. Lomme. **Sack**etzeit, f. Lommeuhr.
Sactum, pl. **Sacta**, pl. (Thatsache), Kjendsgjerning. **Sactisch**, faktisk.
Saction, pl. -en, f. Parti. **Sactionist**, pl. -en, m. Partigjænger. **Sactionis**, oprørsk.
Sactorei, pl. -en, f. Etablissement.
Sactotum, n. høire Haand, Pot og Pande.
Sactura, f. Bareregning.
Sacultat, pl. -en, f. Facultet.
Sade, dum, flau. **Sades** Geschwätz. **Sader** Mensch. **Sadheit**, f. Flauehed.
Sädeln, træde Traade; (sich) trævlesig.
Saden, pl. **Säden**, m. Traad, Favn. Der **Saden** des Gespräches. **Sädig**, säderig, traadet.
Sadensförmig, traaddannet.
Sadengold, n. spundet Guld.
Sadengras, n. det Græs paa Alperne.
Sadenholz, pl. -hölzer, n. Favneved.
Sadennackend, splitternogen.
Sadenrecht, suoret.
Sadenscheid, m. letteste Slags Guld- og Sølvtraad.
Sadenscheinig, adj. visende Traaden, luslidt.
Sadensilber, n. Sølvtraad.
Sadenweise, adj. i enkelte Traade; i Favne.
Sagot, pl. -e, n. Basson. **Sagotist**, pl. -en, m. Sagotblæser.
Sähe, pl. -n, f. Hunnen hos firsøddede Dyr, Tæve.
Sahen (sangen), fange.
Sähig, duelig, stiftet til, istand til. Ein **sähiger** Kopf.
Sähigkeit, pl. -en, f. Evne, Duelighed, Dygtighed.
Sahl, blegguul. **Er** ertappte ihn auf dem **sahlen** Pferde (han greb ham i en Usandhed).
Sahlen, St. gulne, visne.

Fahlerz, n. graa selvholdig Robberert.
Fahlland, Nr. n. Græslund.
Fahlleder, n. Overlæder til Støvler.
Fahnden, jage efter. Auf die **Bettler** **fahnden**.
Fähndrich (**Fähne**rich), pl. -e, m. Fændrif.
Fahne, pl. -n, f. Fane, Floi, Harens og Egernets Hale. **Fähndchen**, n. liden Fane, let Klædning.
Fähnlein, m. lille Fane, Escadron.
Fahnenschmied, pl. -e, m. Grovsmed hos Cavalleriet.
Fahnenschuh, pl. -e, m. Fanestø.
Fahr, pl. -en, f. Fare.
Fahrbahn, pl. -en, f. Farrand.
Fahrbar, adj. befarlig, fremkommelig.
Fahrbogen, m. Indfarerens Beretning (i Bjergværker).
Fährden, bringe i Fare.
Fähre, pl. -n, f. Færge.
Fahren, (fuhr, gefahren), fare, fjøre, seile. **Es** fuhr ihm durch den Sinn. **Er** ist übel dabei gefahren. **Fahre** nicht hoch her. **Fahre** wohl.
Fahrende Ritter, Schüler und Handwerksburschen, omvankende.
Fahrgeleise, n. **Fahrleise**, f. Vognspoor.
Fahrtgut, n. **Fahrniß**, f. reelt Gods.
Fährta, af forrige Aar, ikke mere ganske ung eller frisk, f. Er. Træer.
Fahrkappe, pl. -n, f. Bjergfolkets Hue.
Fahrlassig, uagtksom, efterladet. **Fahrlassigkeit**, f. Skjedsløshed.
Fährlichkeit, pl. -en, f. Fare.
Fahrlosigkeit, f. Fareløshed.
Fährmann, pl. -leute, m. Færgemand.
Fahrt, pl. -en, f. Fart, Reise. **Fahrt** Holz, Dragt.
Fährte, pl. -n, f. Bildtets Gang, Spor. **Fährtlaut**, overlydt. **Fahrtgerecht**, skyndig i Bildtets Gang.

Fahrung, pl. -en, f. Ind- og Udfaren
i Bjergværk.

Fahrweg, pl. -e, m. Kjørevei.

Fahrwind, m. Medber.

Fahrzeit, pl. -en, f. Flottetid.

Fahrzeug, pl. -e, n. Fartoi.

Fahrzins, pl. -sen, m. stigende Ren-
te; Bropenge.

Falsch, Feisch, n. Bildtets Blod.

Fait machen von, gjøre sig en Forret-
retning af.

Faland, Falanter, m. Fanden.

Falb, bruungul. Falbe, pl. -n, f.
blaffet Hest.

Falbel, Falbala, f. Folderand.

Falben, v. n. blive bleg.

Fälben, v. a. gjøre bleg.

Fälber, pl. -n, f. almindeligt Piletræ.

Falbicht, lidt bleggul.

Falgen, pløie anden eller tredje Gang.

Falkaune, pl. -n, f. 4 til 6 Punding.

Falke, pl. -n, m. Falk.

Falkenbeize, pl. -n, f. Falkejagt.

Falkenier, pl. -e, m. Falkeneer.

Falkenschlag, m. Falkens Nedslag.

Falkenspiel, n. Falkegarn.

Falknerei, f. Falkegaard, Kunsten at
jage med Falke.

Falkonett, pl. -e, n. liden Kanon.

Fall, pl. Fälle, m. Fald, Tilfælde.

Der Versführer brachte das Mäd-
chen zu Fall. Das Wasser hat
einen starken Fall. Auf alle Fälle
halte dich gefast. Auf den Fall,
daß er zu uns kommt. Im Falle
er sterben sollte. Im Falle der
Noth.

Fallbaum, pl. -bäume, m. Bom.

Fallbeil, pl. -e, n. Guillotine.

Fallbrücke, pl. -n, f. Træbro.

Falle, pl. -n, f. Fælde.

Fallen, (fiel, gefallen), falde. Der
Nebel fällt. Die Preise fallen.
Es fällt in die Augen. Er fiel
in eine Krankheit. Er ist ihm in

die Sände gefallen. Er hat sich
wund gefallen.

Fällen, fælde. Fällbar, adj. som kan
fældes.

Fallgut, pl. -güter, n. Fideicommis.

Fällig, forfalden.

Falliren, gjøre Opbud. Fallit, m.

Fallissement, n. Opbud.

Fallmeister, m. Natmand.

Falls, i Tilfælde af, om.

Fallschirm, pl. -e, m. Faldstjerm.

Fallstrick, pl. -e, m. Snare. Sie leg-
ten ihm Fallstricke.

Fallsucht, f. Faldefot, Epilepsie. Fall-
süchtig, adj. epileptisk.

Fallthüre, pl. -n, f. Falddør.

Falsch, falsk, urigtig, uægte. Ein fal-
scher Mensch. Du liegest ganz
falsch. Falsches Gold.

Fälschen, forfalste.

Falschheit, f. Falskhed.

Falschholz, n. inden raadnet Træ.

Fälschlich, falskelig.

Falschmünzer, m. Falskmynter.

Falschparig, ikke hørende ret sammen.

Falte, pl. -n, f. Fold, Rynke. Die
Falten des Herzens. Fältchen, n.
lille Fold.

Fältn, fruse.

Falten, folde. Sie faltet die Sände.

Faltenlos, uden Folder, glat.

Faltenmagen, m. den tredje Mave
hos drøvtyggende Dyr.

Faltenwurf, pl. -würfe, m. Draperi.

Falter, m. Sommerfugl.

Faltig, foldet.

Falz, f. de store Fugles Parring.

Falz, pl. Fälze, m. Fals. Rende, Fure.

Falzbein, pl. -e, n. Falsbeen.

Falzen, falske, sammenlægge og stryge
glat. Er falt den Brief.

Falzmesser, n. Falskkniv.

Familie, pl. -n, f. Familie.

Familienlos, adj. uden Familie.

Fanal, pl. -e, m. Fyrtaarn.

Sanatist, sanatist, sværmerist. Sana-
tistren. Fanatismus, m. Fanati-
ker, m.

Sand, St. m. Armsfuld, Udbytte.

Sansare, f. Sansare.

Sang, pl. Sänge, m. Sangst, Tænder
eller Røer hos vilde Dyr.

Sangball, pl. -balle, m, Legebold.

Sangeisen, n. Jagtspyd.

Sangen, (sing, gefangen), fange. Er
fängt leicht Feuer. Der Schwamm
hat gefangen. Er hat sich gefan-
gen.

Sänger, m. Jæger.

Sängerei, f. Roquetteri.

Sangleine, pl. -n, f. Toug til Skibs-
baadens Besættelse.

Sant, pl. -e, m. Laps, Nar, Fant.
Santlich, ubesindig.

Sanze, f. Speg.

Sanzen, spoge.

Farbe, pl. -n, f. Farve. Farbig, far-
vet. Er hålt nicht Farbe.

Farbeflechte, pl. -n, f. Farvemos.

Farbenlos, adj. uden Farve.

Farben, farve.

Farbenbogen, m. Regnbue.

Farbenleiter, f. Farvens langsomme
Gradation.

Farbensehen, n. Gulsot.

Farber, m. Farver.

Farberei, pl. -en, f. Farvekonst, Far-
vehuus.

Farberrøthe, f. Rrap.

Farberwaldmeister, m. vild Rrap.

Farbezeit, f. Tiden, naar Bildtet skif-
ter Haar.

Farn, m. Farnkraut, pl. -Fräuter, n.
Bregne.

Farnmoos, pl. -se, n. Bregnemoss.

Farre, pl. -n, m. ung Dre. Farren-
augen, store Dine.

Färse, pl. -n, Dvie. Färsenfälb, pl.
-Fälber, Dviefälv.

Farzen, furzen, fjerte. Farz, furz,
m. Fjert.

Fasan, pl. -e, m. Fasan.

Fasandel, St. f. Grisette.

Fasanerie, pl. -n, f. Fasanhauge.

Fasanenzucht, f. Fasanavl.

Fasch, pl. -e, m. et Stykke Gaalelæ-
der, 1 Alen langt, 2 bredt; Trøste.

Fasch, Feisch, n. det skudte Bildts
Blod.

Faschinen, pl. Faskiner. Faskinen-
werk, n.

Fasching, m. Carneval, Fastelavn.

Fase, f. Fasen, m. tynd Traad, Trævle.

Fasel, m. Ngel af Fiske og Fugle.

Faselei, f. Fjanteri, Fuentasteri.

Faselgebühr, pl. -en, f. Leiepenge for
en Stodhingst (Faselhengst).

Faselhaft, faselig, flanevorn. Fasel-
haftighed, f. Fløgtighed. Faselhans,
m. Windmager.

Faseln, udruge, formere sig, trives.
Unrecht Gut faselt nicht.

Faseln, fantasere, tale over sig.

Faseln, udtrække Traad, (sich) slippe
Traad.

Faselnacht, splitternogen.

Faselvieh, n. til Aoling bestemt Dvæg,
mavert Dvæg.

Faseole, pl. -n, f. tyrkisk Bonne.

Faser, pl. -n, f. Trævle.

Fäsern, opløse i Trævler, plukke.

Fas, pl. Fässer, n. Fad, Kar, Tønde.

Fäschén, Fäschlein, n. liden Tønde.

Fasbinder, m. Bodker.

Fasbutter, f. Tøndesmor.

Fasbaube, pl. -n, f. Tøndestave.

Fassen, fatte, gribe, (sich), samle sig,
udtrykke sig. Er faste ihn beim
Worte. Er fast sich kurz. Sie
faste sich bald. Ich bin auf Al-
les gefast.

Fässer, m. liden Biefurv.

Fässerweise, Fasweise, adv. Tønde-
vis.

Fasfaul, imagende efter Tønden.

Fasholz, n. Træ, skiftet til Tønder.

faßlich, fattelig. faßlichkeit, f. Klarhed.
 faßreis, pl. -en, m. Tondebaand.
 faßriene, M. pl. -n, f. Talerkenhylde i Kjøkkenet.
 faßung, pl. -en, f. Fatning. Indfatning, Affattelse, Selvbeherkelse.
 faßungskraft, f. Fattetørne.
 faßwerk, n. Forraad af Tønder.
 fast, adv. næsten.
 fasten, pl. Fastetid.
 fasten, faste.
 fastenabend, fastelabend, pl. -e, m. Fastelavnsaften.
 fastenbrezel, pl. -n, f. uspyret Kringle, Fastelavnsbolle.
 fastnacht, f. Fastelavn.
 fatal, fatal, af Skjæbnen bestemt, uheldig.
 fatalia, pl. (Nothfristen), Fataliteter.
 farsche, St. pl. -n, f. Drefigen.
 fatum, n. Skjæbne. Fatalist, pl. -en, m. Fatalismus, m.
 faze, pl. -n, f. Pjalt, Svøb.
 fagen, St. drille, firere.
 fauchen, puste hvislende; St. fange.
 faul, raadde, doven.
 faulbett, n. Løibænk.
 fäule, f. Raaddenhed; en Faaresygdom.
 faulen, raadne.
 faulzen, dovene, dose.
 faulzer, m. Dovenkrop.
 faulzerei, f. Lediggang, Dovenskab.
 faulfeber, n. Forraadnelsefeber.
 faulflechia, adj. med raadne Pletter.
 faulfräßig, som gjerne spiser, men uddig arbejder.
 faulheit, f. Dovenskab.
 faulicht, noget raadde.
 faulig, angrebet af Forraadnelse.
 faulmatte, pl. -n, f. Straamatte for at reengjøre Benene.
 fäulniß, fäulung, f. oplosende Gjæring, Forraadnelse.
 faulpelz, pl. -e, m. Dovenknegt.

faulthier, pl. -e, n. Dovenbyr.
 faulwitz, m. den Stundesløse. Faulwizigkeit, f. Stundesløshed.
 faum, St. m. Skum, Graade.
 fäumen, stumme.
 faun, pl. -e, m. Skovgud. faunisch, utugtig.
 faust, pl. fäuste, f. Næve. fäustchen, n. lille Næve. Sie lachte ins fäustchen, skjulte sin latter.
 faustbirn, pl. -en, f. Reiserpære.
 faustdegen, m. Dolk.
 faustdick, adj. tyk som en Næve.
 fäustel, m. Bjergmandshammer.
 faustgerecht, adj. let at gribe og holde med Næven.
 fausthammer, m. Fort Hammer, Stridshammer.
 fausthandschuh, fäustling, pl. -e, m. Bulvante, Fruentimmervante.
 faustkampf, pl. -kämpfe, m. Nævekamp, Bæven.
 faustrecht, n. den Stærkeres Ret, Næveret.
 faxen, pl. Narrestreger.
 fayence, f. uægte Porcelain, Steentoi.
 fazetle, fazonetle, St. n. Lommeterflæde.
 fechs, fex, pl. -en, m. Eretin, Menneiske uden Forstand.
 fechtboden, m. Fægtesal.
 fechten, (focht, gefochten), fægte, slaae sig igjennem, tigge sig igjennem.
 fechter, m. Fægter.
 fechterstreich, pl. -e, m. Finte, forstilt Angreb.
 fechtkunst, pl. -künste, f. Fægtekunst.
 feder, pl. -n, f. Fjeder, Fjær, Pen, Børster paa Bildsviin, Soatsvond.
 federanschuss, pl. -schüsse, m. fjæragtig Metalansætning paa Stene.
 federartig, adj. lig en Pen.
 federball, pl. -bälle, m. Fjærbold.
 federbett, pl. -en, n. Fjærdøve.
 federbüchse, pl. -n, f. Pennesutteral.

Federfæchter, m. Pennehelt, stridbar Skribent.
Federgehäuse, n. Bæltse i Lommeuhre.
Federhart, adj. haard som en Staal-fjeder, elastisk.
Federharz, pl. -e, n. Gummi elasticum.
Federicht, fjederaartig.
Federig, fuld af Fjær.
Federkampf, pl. -kämpfe, m. Pennestrig.
Federkiel, pl. -e, m. Pennepose.
Federkraft, f. Elasticitet.
Federlecker, m. Smigrer.
Federleicht, adj. overmaade let.
Federlesen, n. Fjærplukken; Roleri; Omstændigheder. Ohne viel Federlesens varf er ihn zur Stube hinaus.
Federleser, m. Roler. Federleserin, f. seendragtigt Fruentimmer.
Federlos, adj. uden Fjær.
Federmeißel, pl. -n, f. Charpie.
Federmesser, n. Penneskiv.
Federn, forsyne med Fjær, (sich) sælde Fjær.
Federschütz, pl. -en, m. Fuglejæger.
Federspacht, m. fjærdannet Gips.
Federsviel, pl. -e, n. Fjærbundter ved Fælkejagten, Fælkejagt, Fuglevildt.
Federspule, pl. -n, f. Pennepose.
Federstaub, m. Duun. Isländischer Federstaub, Edderduun.
Federstill, St. speilglat og rolig.
Federstrich, pl. -e, m. Pennestrog.
Federstücke, pl. Zernfiler i Bjergværk.
Federstug, m. Fjærbusk.
Federuhr, pl. -en, f. Uhr med Staal-fjær.
Federvieh, n. Fjærkræ.
Federweiß, n. Fjærallun.
Federwild, n. Fuglevildt.
Federwind, pl. -e, m. Rorf med Fjær paa Bandet, for at erfare Vinden.
Federzins, m. Afgift i Høns.
Federzug, pl. -züge, n. Navntræk.

See, feie, pl. -n, f. See. Seenhast, fortryllende. Seemärchen, n. Eventyr om Seer. Seenversprechen, n. Løfte, som synes umuligt at opfylde.
Secrei, f. Trolddom.
See, Nr. frøgslom, undseelig.
Seege, Seech, Nr. m. en Person, som snart skal døe, (norst fei).
Sege, f. Seien, Rensning.
Segefeuer, n. Skjærsild.
Segehammer, pl. -hämmer, m. Hammer i Saltværker.
Segen, feie, pudse, (sich) bevæge sig bort. Ich will ihn schon segen, afsærdige, irettesætte.
Segeopfer, n. Rensningsoffer.
Seget, m. Seier. Seget, n. Seieskarn.
Segern, St. feie gjentagne Gange.
Segealpeter, m. Muurstensalt.
Segezeit, f. Bifubernes Rensningstid i Marts.
Seesand, m. Gulvsand.
Sehde, pl. -n, f. Seide. Er bot ihm Sehde. Sehdebrief, m. Seidebrev.
Sehde, St. pl. -n, f. Action. Sehdegut, f. Lehnsgods.
Sehden, feide, have Seide.
Sehe, f. liberist Egern. Sehwamme, f. dette Dyr's Bua.
Sehändler, m. Bundtmager.
Sehl, adv. urigtig, gal.
Sehl, pl. -e, m. Feil, Mangel.
Sehlbar, feilbar. Sehlbarkeit, f. Feilbarhed.
Sehlbitte, pl. -n, f. forgjæves Ben.
Sehlblatt, pl. -blätter, n. manglende Kort.
Sehlen, feile; mangle, fattes. Was fehlt Ihnen. Weit gefehlt, langt fra. Es fehlt ihm an Geld. Ihr fehlt Alles. Auch der Gerechte kann fehlen.
Sehler, m. Feil, Mangel.
Sehlerfrei, feilfri.
Sehlerhaft, feilfuld.

Fehlfahren, -fuhr, -gefahren, fjøre
galt.
Fehlgeburt, pl. -en, f. Abortus.
Fehlgehen, -ging, -gegangen, gaae
feil.
Fehlgriff, pl. -e, m. Feilgreb.
Fehljahr, pl. -e, n. Misværtaar.
Fehlkauf, pl. -kåufe, m. uførdeelagtig
Kjøb.
Fehllaufen, -lief, -gelaufen, løbe
feil.
Fehlrippen, pl. de falste, nederste og
førteste Ribbeen.
Fehlritt, pl. -e, m. forgjeves Ridt.
Fehlschlag, m. Feilslag.
Fehlschlagen, -schlug, -geschlagen,
slaae feil.
Fehlschluß, pl. -schlüsse, m. falst
Slutning.
Fehlschnitt, pl. -e, m. falst Snit.
Fehlstoßen, -stieß, -gestoßen, støde
galt.
Fehltritt, pl. -e, m. Feiltrin.
Fehlwurf, pl. -würfe, m. Feilkast.
Fehm, Vehm, f. Fehmgericht, n. hem-
melig Blodret.
Fehm, f. Olden til Evinemærkning i
Teg og Bøgeskove, samt Ret dertil.
Fehmen, m. Staf, Dyrge, Hob.
Fehmen, banlyse. Fehmer, m. hem-
melig Dommer.
Fehmgeld, pl. -gelder, n. Skoveie-
rens Indtægt af Evinemærkning.
Fehmstatt, Fehmstætte, f. Blodrets-
sted.
Fehn, Vt. f. Torvland.
Feien, gjøre stærk ved Trolldom, for-
trylle. Gefeierte Waffen.
Feier, f. Hvile, Høitidelighed.
Feierabend, pl. -e, m. Fyraften, ar-
beidsfri Aften.
Feierbursche, Feiargesell, pl. -en, m.
Haandværkssvend uden Arbeide.
Feierer, m. den Hvilende.
Feiergang, pl. -gänge, m. Proces-
sion.

Feiergesang, pl. -sänge, m. Vovsang.
Feierglocke, pl. -n, f. Høitidsklokke.
Feierkleid, pl. -er, n. Høitidsklæde.
Feierlich, høitidelig. Feierlichkeit, f.
Høitidelighed.
Feiern, hvile, høitideligholde, prise.
Wir feiern die Weihnachten. Die-
ser Mann ward sehr gefeiert.
Gefeierte Namen.
Feiertag, pl. -e, m. Hviledag, Festsdag.
Feisel, pl. -n, m. Hestens Spyskirt-
ler.
Feiselader, pl. -n, f. Aare under He-
stens Tunge.
Feisblätter, pl. -n, f. Hævelse paa
Rumpen.
Fein, feige, blød, forsagt, undseelig,
viet til Døden.
Feige, pl. -n, f. Figen.
Feigenbaum, pl. -bäume, m. Figen-
træ.
Feigenblatt, pl. -blätter, n. Figenblad;
Dyrets Fødselsdele.
Feigenkäse, m. Figenes sammenpressede
med Mandler og Krydderier.
Feigheit, f. Modløshed.
Feiaherzia, frøgtfom.
Feigling, pl. -e, m. Rujon.
Feigwarze, pl. -n, f. Hævelse.
Feil, adj. tilfjæbs, tilfals. Alles ist
ihm feil. Eine feile Seele.
Feilbieten, -bot, -geboren, byde til-
fals.
Feile, pl. -n, f. Fiil, Filen.
Feilen, file.
Feilenhauer, m. Fiilmager.
Feiler, St. m. Røgebager.
Feilgaden, m. Pjaltebod.
Feilicht, n. Fiilstov.
Feilruf, m. sidste Advarsel til en De-
bitor.
Feilschaft, f. Auktionsfager.
Feilschen, byde tilfals, prutte, handle
om.
Feilstock, pl. -stöcke, m. Skruestik.
Feilspäne, pl. Fiilspaan.

Feiltrager, m. som salbyder, Kræmmer.

Feim, faum, m. Skum.

Fein, fin, smuk. Feine, f. Fiinhed.

Feinbrenner, m. Metalsmelter i Smeltehytter.

Feind, pl. -e, m. Fiende. Der alte böse Feind, Djævelen.

Feind, adj. fiendt. Er ist mir feind.

Feindlich, fiendtlig.

Feindschaft, pl. -en, f. Fiendskab.

Feindselig, fiendtlig. Feindseligkeit, pl. -en, f. Fiendtlighed.

Feineln, forfine lidt, agere den Fine.

Feinen, feinsen, gjøre fin, raffinere.

Feinern, gjøre finere.

Feinsådig, adj. af fine Traade.

Feinflöte, pl. -n, n. Flageolet.

Feinsüblig, adj. fint solende. Feingesühl, n. fin Følelse.

Feingehalt, m. Fiinhed.

Feinheit, f. Fiinhed.

Feinkåse, Nr. m. Læffermund.

Feinkörnig, fin Kornet.

Feinsliebchen, n. Kjæreste. Und weil ein treues Feinliebchen ich hab', so will ich von Liebe nur singen.

Feinwollig, adj. af fin Uld.

Feist, feed. Feist, n. Vildtets Fedme.

Feiste, Feistighed, f. Fedhed.

Feisten, mæste.

Feistjagen, n. Jagt, naar Hjortene ere fede.

Felbel, n. Halsfloiel, Bomuldsfloiel.

Feld, pl. -er, n. Mark, Feldt, Fæled.

Im Felde da ist der Mann' noch was werth. Sie behielten das Feld. Die Felder sind verödet.

Feldbinde, pl. -n, f. Officierskjær.

Felddemuth, m. vild Karve.

Feldein, adv. indad Marken.

Feldflucht, f. Desertion. Feldflüchtig, deserteret.

Feldflüchter, m. Duen, som søger Næring paa Marken.

Feldgeschleppe, -gestänge, n. Stangeværket hos Bjergfolk.

Feldgewaltiger, m. Profos.

Feldherr, pl. -en, m. Feldtherre.

Feldhuhn, pl. -hühner, n. Agerhøne.

Feldhut, f. Bagt paa Marken. Feldhüter, m. Markvægt.

Feldknick, Feldkopf, m. Kaal paa Marken.

Feldkunst, pl. -künste, f. Pompeværk i Bjergværk.

Feldmark, pl. -en, f. Markgrændse.

Feldmarschall, pl. -e, m. Feldtmarskalk.

Feldmeister, m. Mestermænd.

Feldmesser, m. Landmaaler. Feldmessen, n. Feldmæssing, f. Landmaaling. Feldmesskunst, f. Landmaalerkunst.

Feldort, m. ny Stoll i Bjergværk.

Feldrüge, pl. -n, f. Klage i Markstridigheder.

Feldscherer, m. Feldtsjær.

Feldschütz, pl. -en, m. Markvægt.

Feldsucht, f. Uldset.

Feldtraube, pl. -n, f. Skovdue.

Feldwärts, adv. hen imod Marken.

Feldwebel, m. første Underofficer.

Feldweges, 125 geometriske Skridt.

Feldzeugmeister, m. Feldtoimester.

Feldzug, pl. -züge, m. Feldttog.

Felte, pl. -n, f. Ager, som er rispet eller skal rispes; Hjulsælge.

Felgen, rispe, forjone med Fælger.

Felgenhauer, m. Hjulmager.

Fell, pl. -e, n. Hud, Skind.

Fellbereiter, m. Garver.

Felleisen, n. Vadsæk.

Fellschmitzer, m. Lederfarver.

Fellzotte, pl. -n, f. smudsigt Faarskind.

Felonie, f. Meened imod Overmanden.

Fels, Felsen, m. Klippe, Fjeld.

Felsab, adv. ned ad Klippen.

Felsenan, adv. opad Klippen.

Selsensbein, n. den haardeste Deel af Tindingebenet.

Selsensfeste, pl. -n, f. Klippeborg. Selsensfest, adj. Klippefast.

Selsensfjohre, pl. -n, f. Fjeldgran.

Selsensgebirge, n. Fjeld.

Selsenshalde, pl. -en, f. Fjeldsraaning.

Selsenshang, pl. -hänge, m. Klippe-
sraaning.

Selsenshart, Klippehaard.

Selsenskehle, pl. -n, f. Klost i Klip-
pen.

Selsensmann, pl. -männer, m. Klip-
pemand, den Standhaftige, Uroffe-
lige.

Selsenswand, pl. -wände, f. Klippe-
væg.

Selsenswerk, n. puffede Stene.

Selsenszacke, pl. -n, f. Klippetind.

Selsens, adj. Klippehaard.

Selsensicht, Klippeagtig.

Selsensig, bestaaende af Klipper.

Selsensuppe, pl. -n, f. afstumpet Klip-
petop.

Selsensstrumm, pl. -trümmer, m. afre-
vet Klippestykke.

Selsens, m. vild Hirs.

Selsenshel, m. Fennikel.

Selsens, pl. -e, n. Fenne, pl. -n, f.
Sump, Mose.

Senster, n. Vindue.

Sensterbrüstung, pl. -en, f. Muur
under Vinduet.

Sensterflügel, m. lidet Vindue i et
større.

Sensterfutter, n. Vindueskarm.

Sensterladen, m. Vindueslem.

Sensterlehne, pl. -n, f. Vindueskarm.

Sensterlos, adj. uden Vinduer.

Senstern, aflægge Natbesøg hos Pi-
ger; irettesætte Karst.

Sensterraute, pl. -n, f. firkantet Vin-
duesrude.

Sensterrecht, n. Ret til at have Vin-
duerne frie.

Sensterscheibe, pl. -n, f. Vinduesru-
de.

Sensterschmiede, pl. -n, f. Vindues-
fordybning.

Senstersturz, pl. -stürze, m. Muur
over et Vindue.

Senstervorhang, pl. -hänge, m. Vin-
duesgardin.

Sensterzarge, pl. -n, f. Vindueskarm.

Sent pl. -e, m. Dreng, Fant.

Serch, pl. -e, m. Svovl- og Saltdunst i
Vjergaværk.

Serchen, St. bære. Sercher, m.
Sjouer.

Serge, St. pl. -n, m. Færgemand.

Serich, pl. Serier, Hviledage.

Serfel, n. Gris.

Serfeln, faste Grise, tilsole.

Serlen, fernsen, St. see smukt ud
i det Fjerne.

Sern, ferne, fjern. Ferne, pl. -n, f.
Afstand, Fjerne. Das sey ferne
von mir, det være langt fra mig.

Sernen, bortfjerne, naae fjernt.

Serner, firner, m. Is fra forrige
Aar, Isbjerg.

Serner, fernerweitig, adj. videre,
endvidere.

Sernerhin, adv. fremtidig, længerhen.

Sernglas, pl. -gläser, n. Teleskop,
Riffert.

Sernher, adv. fra det Fjerne. Sern-
hin, adj. i det Fjerne, langt hen.

Sernhintreffer, m. den Langttræffen-
de.

Sernin, adj. af det forrige Aar.

Sernschreiber, n. Telegraphist.

Sernsicht, pl. -n, f. Perspectiv.

Serse, farse, pl. -n, f. Qvie.

Serse, pl. -n, f. Hæl.

Sersengeld, n. Er gab Sersengeld,
smurte Hæser.

Sertig, færdig, redebon.

Sertigen, forfærdige, fuldende.

Sertigkeit, pl. -n, f. Færdighed.

Fertigung, pl. -n, f. Tilendebriugelse, Forførdigelse.
 Fessel, pl. -n, f. Lænke; øvre Deel af Hestens Fod.
 Fesselader, pl. -n, f. Hestens Fodaare.
 Fesselfrei, adj. fri for Lænker. Fesselselbeladen, belæstet med Lænker.
 Fesselgeschwür, pl. -e, n. Hævelse paa Hestens Fodder.
 Fesseln, lænkebinde.
 Fesselwund, saar paa Benene.
 Fest, vest, fast.
 Fest, pl. -e, n. Fest, Høitid.
 Feste, pl. -n, f. Borg, Fort, Firmament.
 Festebauer, M. pl. -n, m. Fæstebonde.
 Festen, festnen, festigen, befæste, fæste.
 Festgelaut, n. festlig Ringen.
 Festlich, adv. fast.
 Festlich, festlig. Festlichkeit, f. Festlighed.
 Festmachen, n. den Konst ved Troldom at gjøre usaarlig, Troldom.
 Festreihen, m. Festdands.
 Festsetzen, fastsætte, sætte i Arrest, (sich) bopsætte sig.
 Festung, pl. -en, f. Fæstning.
 Festungsbau, m. Fæstningsbygning, Fæstningsarbeide.
 Festungsgefangene, Baugesangene, -n, m. Slave.
 Festwein, pl. -e, m. Festdagsviin.
 Festzeit, pl. -en, f. festlig Tid.
 Fetisch, pl. -e, m. enhver Gjenstand for Afguderi.
 Fett, fed. Fett, n. Fedt. Fette, f. Fedme.
 Fettammer, pl. -n, f. Ortolanspurv.
 Fettauge, pl. -n, n. Fedtblære.
 Fettbauch, pl. -bäuche, m. Tykmaie.
 Fettbruch, pl. -brüche, m. Hævelse ved Testiklerne.
 Fetten, fettnen, gjøre fed, blive fed, smøre.
 Fettfeder, pl. -n, f. Hjør over Fuglenes Hale, Gumpesjør.

Fettfell, pl. -e, n. gulagtig Plet i Diet.
 Fettgahr, smurt og valket medolie.
 Fettgans, pl. -gänse, f. Pinguin.
 Fettalanz, m. mat Glands.
 Fetticht, fedtagtig.
 Fettig, fedtet. Fettigkeit, f. Fedme.
 Fettfrämer, m. Spekhofer.
 Fettlich, lidt fedtet.
 Fettmagen, m. fjerde Mave hos drøvtyggende Dyr, Kallunet.
 Fettmännchen, n. nederrhint Skillemynt.
 Fettvfründe, pl. -n, f. rigt Præstekald.
 Fettsäure, f. Fedtsyre.
 Fettschmelzen, n. hvid Slim, især hos Heste.
 Fettung, f. Fedgjoren.
 Fettwaare, pl. -n, f. Fedevare.
 Fettwanst, pl. -e, m. Tykdom.
 Fetz, m. Djævel.
 Fegen, m. Psalt, Lase, Stykke.
 Fegen, flenge, hudslætte. Feger, m. Flenger, Riis.
 Fegig, psaltet, laset.
 Feucht, fugtig. Feuchte, f. Fugtighed.
 Feuchtmesser, m. Hygrometer.
 Feuchten, fugte, væde.
 Feuchtigkeit, pl. -en, f. Fugtighed.
 Feudal, fchdig, hørende til et Lehn.
 Feudalsystem, n. Lehnforfatning.
 Feudalgut, pl. -güter, n. Lehnsgods.
 Feuer, n. Ild. Das heilige Feuer, Rosen (Hudsygdom).
 Feuerader, pl. -n, f. Aare under Hornqvægets Hale.
 Feuerbahn, pl. -en, f. Skovvei for at standse Brand.
 Feuerbake, pl. -n, f. Fyrtaarn.
 Feuerball, pl. -bälle, m. Ildfugle.
 Feuerbecken, n. Ildpande, Fyrfad.
 Feuerbeständig, ildfast, modstaaende Ilden.

Feuerbrand, pl. -brände, m. Brand, brændende Brand, modf. Löschbrand slukt Brand.

Feuerbühne, pl. -n, f. Underlag for Brænde i Bjergværk.

Feuerbugen, m. Fyrværkerifugle, Lysefugle.

Feuerdienst, m. Ildens Tilbedelse.

Feuerdrache, pl. -en, m. Ilddrage.

Feuerdreieck, n. den Triangel, som Bæderen, Løven og Skotten danne paa Himmelen.

Feuereifer, m. Hidslighed, Fanatisme.

Feuereimer, m. Brandspand.

Feuereisse, pl. -n, f. Skorsteen, Ildsted, Smedeæsse.

Feuerfarb, -farben, -farbig, ildfarvet, brændende rød.

Feuerfest, brandfri. Das Haus ist feuerfest.

Feuerfolge, f. Forpligtelse til at møde ved Brandsignal.

Feuergabel, pl. -n, f. Ildfork.

Feuergewehr, pl. -e, n. Skydegevær.

Feuerheerd, pl. -e, m. Ildsted.

Feuerkage, pl. -n, f. Spingbasse.

Feuerkiste, pl. -n, f. Fodvarmer.

Feuerkopf, pl. -köpfe, m. fyrigt Hoved.

Feuerkröte, pl. -n, f. en Art Tude med ildrøde Pletter.

Feuerleiter, pl. -n, f. Brandstige.

Feuermahl, pl. -mäbler, n. Brændemærke, Modersmærke.

Feuermännchen, n. Lygtemand.

Feuern, brænde, fyre. Der Ofen feuert gut. Sie feuerten auf den Feind.

Feuerpfuhl, pl. -pfühle, m. Ildpøl, Helvede.

Feuerrohr, pl. -röhre, n. Skydegevær.

Feuerroth, ildrød.

Feuersbrunst, pl. -brünste, f. Ildløb.

Feuerschau, f. Opsyn med Brandindretningerne.

Feuerschaufel, pl. -n, f. Ildskuffe.

Feuerscheu, f. for Ilden. Feuerscheu, f. Frygt for Ilden.

Feuerschlippe, pl. -n, f. Brandgade.

Feuerschlund, pl. -schlünde, m. Ildsvælg.

Feuerschwaden, m. brændbar Luft i Bjergværk.

Feuerschwamm, pl. -schwämme, m. Fyrsvamp.

Feuerszenen, n. Ertsenes Brænden med Baal.

Feuernachfahr, pl. -en, f. Ildsvaade.

Feuersglut, -en, f. Ildflamme, stor Ild.

Feuersnoth, f. Ildløb.

Feuerspeiend, ildsprudende.

Feuerspritze, pl. -n, f. Brandsproite.

Feuerstätte, pl. -n, f. Ildsted.

Feuerstube, -n, f. Feuerstübchen, n. Fodvarmer.

Feuertrieb, pl. -e, m. fyrig Drikt.

Feuerung, f. Brænden, Fyren, Brændsel.

Feuerwerk, pl. -e, n. Fyrværk, Konstild.

Feuerwerker, m. Fyrværker.

Feuerwerkerei, pl. -en, f. Artillerilaboratorium.

Feuerwolf, m. knaldende Ild i Smelteovne.

Feuerzeichen, n. ildagtigt Syn, Ildfugle.

Feuerzeug, pl. -e, n. Fyrtoi.

Feurig, fyrig. Feurige Liebe.

Fibel, pl. -n, f. Fibelbræt, ABC.

Fiber, pl. -n, f. Trævle. Fibrös, trævlet.

Ficelle, f. Seilgarn. Ficelliren, binde med Seilgarn.

Ficheln, berøre sagte. Ficheler, m. Høfler.

Fichte, pl. -n, f. Gran, Grantræ.

Fichten, adj. af Gran.

Sichtenapfel, pl. -äpfel, m. Granfogle.
 Sichtenhain, pl. -e, m. Granlund.
 Sichtenlehde, pl. -n, f. ode Land med Granfrat.
 Sichtenraupe, pl. -n, f. Granphalæne.
 Sichtenstarr, bevoret med Grantræer.
 Sichtenwald, pl. -wälder, m. Granstov.
 Sicke, pl. -n, f. Boining, Fold, Lomme.
 Sicken, sicken, sicken, boie, styve ind, futuere.
 Sickenfaul, farrig.
 Sicksacken, gjore Udflugter, smede Rænsfer.
 Sicksackerei, pl. -en, f. Udflugt, Rænsfemageri.
 Fidel, lystig. Fidelitæt, f. Lystighed.
 Fidibus, m. Fidibus.
 Fiducit, n. Tillid.
 Fieber, n. Feber.
 Fieberartig, fieberhaft, feberagtig.
 Fieberisch, fiebrisch, feberagtig.
 Fieberkrank, syg af Feber.
 Fiebern, have Feberanfald, tale forvirret.
 Fiebrerrinde, f. Chinabarf.
 Fieberschauer, Fieberschauer, m. feberagtig Gysen.
 Fiebertrank, m. Chinadecoft.
 Fieberwahn, m. den Syges Indbildning.
 Fiedel, pl. -n, f. Viol, Violin.
 Fiedelbogen, m. Violbue.
 Fiedelbrett, pl. -er, n. Ilet Viol.
 Fiedeler, Fiedler, m. Violspiller.
 Fiedeln, gnide paa Viol.
 Fiedern, forsyne med Fjær.
 Fiemen, m. Hostaf, Hæse.
 Figur, pl. -en, f. Figur.
 Fiagürlich, billedlig, figurlig.
 Filial, n. Anekirke.
 Fillen, filken, flaae. Filler, m. Beddel.
 Filtrum, pl. Filtra, n. Filtreklæde.

Filz, pl. -e, m. Filt, Quier, Trettesættelse, tynd Glam i Bjergværk.
 Filzen, filte, udfjelde.
 Filzgeige, pl. -n, f. Polcertræ (hos Rammagere).
 Filzgras, n. kort tæt Græs.
 Filzicht, filtagtig.
 Filzig, filtet, farrig. Filzigheit, f. lav Gjerrighed.
 Filzlaus, pl. -läuse, f. Fladtus.
 Fimmel, m. Stofhamp; Tærnfille.
 Fimmelfäustel, m. Hammer hos Bjergfolk.
 Fimmeln, rulle eller gnide mellem Fingrene.
 Finalleiste, pl. -n, f. Træsnit ved Enden af en Bog.
 Finanzen, pl. Finantser.
 Findel, f. Findelhaus, pl. -häuser, n. Opsforstringshuus for Hittetbarn.
 Findelkind, pl. -der, n. Hittetbarn.
 Finden, fand, gefunden, finde, (sich) finde sig. Er fand Gnade beim Könige. Er fand sich in seine neue Lage. Sie haben sich gefunden. Sie fanden ihn schlafen. Er fand Vergnügen am Gesange.
 Findling, pl. -e, m. Hittetbarn.
 Findung, pl. -en, f. Finden. Die Findung eines Urtheiles.
 Finger, m. Finger.
 Fingerfix, hurtig med Pennen.
 Fingergelenk, pl. -e, n. Fingerled.
 Fingerhut, pl. -e, m. Fingerbolle.
 Fingericht, fingeragtig.
 Fingerig, fingret.
 Fingern, spille med Fingrene, forsyne med Fingre.
 Fingeriren, bevæge Fingrene.
 Fingerling, pl. -e, m. Fingerhætte.
 Fingersbreit, adj. fingerbred.
 Fingersdick, adj. fingertyk.
 Fingerslang, adj. fingerlang.
 Fingerzahl, pl. -en, f. Tallene indtil 10.

Fingerzeig, m. Vink.
 Fink, pl. -en, m. Finke, løbagtigt
 Menneske.
 Finkelhøgen, M. m. Finkelsokum.
 Finkenritter, m. indbildt Ridder.
 Finkenschlag, m. Finkens Sang.
 Finkler, m. Fuglefanger.
 Finne, pl. -n, f. Morads, Finne i An-
 sigtet, Fiskefinne, den tyndeste Side
 af en Hammer.
 Finnen, bearbejde med Hammerspid-
 sen.
 Finnhammer, pl. -hammer, m. Ham-
 mer med tynd Ende.
 Finnia, finnet.
 Finnfisk, pl. -e, m. Rorhval.
 Finster, mørk.
 Finsterling, pl. -e, m. Obscurant, Mor-
 kets Barn.
 Finsterlings, adv. i Mørke.
 Finsternis, pl. -nisse, f. Mørke.
 Finstersehen, n. vrantent Udseende.
 Finte, pl. -n, f. Fegterlist.
 Finzelig, St. fin, bittelille.
 Fipps, pl. -e, m. Næsestøver.
 Fippsen, kneppe.
 Firlesanz, pl. -e, m. Fjas, Tant. Fir-
 lesanz, m. Spøgefugl. Firlesan-
 zerei, pl. -en, f. unyttig Syslen.
 Firmament, n. Firmament.
 Firmeln, confirmere hos Katholikerne.
 Firmelung, f. Confirmation.
 Firn, adj. af forrige Aar.
 Firner, firn, m. Is fra forrige Aar,
 Isbjerg.
 Firnerwein, pl. -e, m. Viin af forrige
 Aar, gammel Viin.
 Firnis, pl. -nisse, m. Fernis.
 Firnissen, fernissere.
 Firrig, M. adv. til Voire, af forrige
 Aar.
 Firste, f. First, pl. -en, m. Bjergtop,
 Overdelen af en Bjergværksgang,
 Monning.
 Firstenbau, m. Bjergværksdrift opad.
 Firstenweise, adv. iveiret.

Firstammer, pl. -n, f. Kvistammer.
 Fisch, pl. -e, m. Fisk. Das sind faule
 Fische, løgnagtige Taler, mistænke-
 lige Handlinger.
 Fischaar, pl. -e, m. Fiskehøg.
 Fischarmöve, pl. -n, f. Goslale.
 Fischangel, pl. -n, f. Fiskefrok.
 Fischbank, pl. -bänke, f. Fisketorb.
 Fischbarn, pl. -e, m. Fiskehov.
 Fischbehälter, Fischhälter, m. Hytte-
 sad.
 Fischblase, pl. -n, f. Fiskeblære.
 Fischbein, pl. -e, n. weißes, Been af
 Sølatten, schwarzes af Hvalen.
 Fischbeinern, fischbeinen, adj. af Fi-
 skebeen.
 Fischbeinreißen, n. Fiskebeenkloven.
 Fischbrühe, pl. -n, f. Fiskeauce.
 Fischbrut, f. Fiskeyngel.
 Fische, pl. -n, f. den i Træet skjulte
 Deel af en Dørhængsel.
 Fischeinen, fischeineln, fischeln, fisch-
 enzen, lugte af Fisk.
 fischen, fiske. Fischer, m. Fisker.
 Fischerinnung, pl. -en, f. Fiskerlaug.
 Fischerkahn, pl. -fähne, m. Fisker-
 baad.
 Fischerring, m. Pavens Segl.
 Fischerstechen, n. Lystighed iblandt
 Fiskerne paa Vandet, hvorved de med
 Stænger søge at stode hinanden af
 Baaden.
 Fischfang, m. Fiskerei, pl. -n, f.
 Fiskeri.
 Fischflosse, pl. -n, f. Finne.
 Fischgallerte, f. Liimaagtig Fiskesuppe.
 Fischgräte, pl. -n, f. Fiskebeen.
 Fischhälter, m. Hyttesad.
 Fischhamen, m. Fiskehov.
 Fischicht, fiskeagtig.
 Fischkelle, pl. -n, f. Fiskekæ.
 Fischlager, n. Fiskenes Opholdsted.
 Fischlake, f. Fiskelage.
 Fischleich, Fischlauch, m. Fiskeleg.
 Fischotter, pl. -n, f. Fiskeodder.

Fischraffel, pl. -n, f. et voldsomt fangende Garn.
 Fischreich, fiskerig.
 Fischsag, pl. -säge, m. to Aars Fiskevangel.
 Fischschuppen, pl. Fiskefjæl.
 Fischteich, pl. -e, m. Fiske-dam.
 Fischthran, m. Fiske-tran.
 Fischtrampe, pl. -n, f. Fiske-tang.
 Fischtunke, pl. -n, f. Fiske-sauce.
 Fischwate, pl. -n, f. stort Fiskegarn.
 Fischweib, pl. -er, n. Fiske-kone.
 Fischweiher, m. Fiskepark.
 Fisel, St. m. maveret Kreatur; n. Traad.
 Fijeln, forvirre Traaden.
 Fisperm, hvidste, hvide.
 Fissen, forvirre.
 Fistel, f. Fistel, Byld.
 Fisteln, fistuliren, sponge igjennem Fistelen.
 Fistelstimme, f. Fistelstemme.
 Firscheln, firschen, gnide frem og tilbage.
 Fittig, Fittich, pl. -e, m. Binge. Er nahm ihn beim Fittig.
 Fittigen, bevinge.
 Fig, St. overmaade.
 Fige, pl. -n, f. Feddebaand, Fold.
 Figen, binde i Fed, rynke, trække Traadene ud.
 Fix, adj. fast, bestandig, slink. Fixe Ideen. Ein fixer Bursche.
 Fixfingerig, adj. slink med Fingrene, fingernem.
 Fixiren, heste, befæste, bestemme, see skarpt paa.
 Fixstern, pl. -e, m. Fixstjerne.
 Flabbe, pl. -n, f. Flab.
 Flach, flad, jævn, overfladisk.
 Fläche, pl. -n, f. Gladhed, Overflade, Glette.
 Flächen, gjøre flad, planere.
 Flachheit, f. Gladhed, Plathed.
 Flachkopf, pl. -köpfe, m. overfladisk Hoved.
 Flachs, m. Her.

Flachsartig, heragtig.
 Flachsbau, m. Heravl.
 Flachsbäuel, m. Herhammer.
 Flachsböse, pl. -n, f. Herbundt.
 Flachsbreche, f. Herstængernes Bræksten.
 Flachsen, adj. af Her.
 Flachsfisel, St. m. Yngling med Mel-festjæg.
 Flachshaar, pl. -e, n. løst Haar.
 Flachshechel, pl. -n, f. Herhegle.
 Flachshrause, Flachsriffel, f. Herfam.
 Flachstreife, pl. -n, f. Haandfuld heget Her, Hertot.
 Flachströte, f. Horets Risten.
 Flachschwinge, pl. -n, f. Redskab til Horets Rensning.
 Flachzeiger, m. Stift med en lille Skrue hos Signetmagere.
 Flach, pl. -e, m. nederste Bund af et Skib.
 Flachern, lue hist og her; plukke Uld.
 Flachersfeuer, n. ustadig Ild.
 Flachern, adj. med ustadig Flamme.
 Flachfisch, pl. -e, m. det spædeste Slags Stofstik.
 Fladen, m. flad tynd Rage.
 Flader, pl. -n, f. flammert Aare i Træ og Steen.
 Fladergitter, n. Gitter for Slovehullerne i Rifuber.
 Fladerig, flammert.
 Fladdergeist, Flattergeist, pl. -er, m. ustadigt Menneske.
 Flane, Vr. pl. -n, f. lav, sumpig Egn; Skylleregn.
 Flagge, pl. -n, f. Flag, Floi.
 Flaggen, slagge.
 Flähne, pl. -n, f. Staal til at aare-lade Heste.
 Flämisch, flanderisk, vranten.
 Flamme, pl. -n, f. Flamme, Lue.
 Flammen, flamme, lue, blusse.
 Flammenflügel, m. en Slags Sommerfugl.
 Flammenreiher, m. Flamingo.

Flammenschütz, pl. -en, m. Flamme:
Fotte, Amor.

Flammern, flamme zittrende.

Flammicht, lig en Flamme, vatret.

Flammig, adj. fuld af Flammer, flam-
mende.

Flammenschuß, St. pl. -schüsse, m.
Skud med løst Krudt.

Flanell, pl. -e, m. Flanel.

Flanke, pl. -n, f. Flanke, Side.

Flankiren, flankere. Serumflankiren,
streife omkring.

Flänti, St. m. Smigrer.

Flasche, pl. -n, f. Flaske.

Flaschenbier, n. Flaskeøl.

Flaschenfutter, n. Flaskefoder.

Flaschenfûrbis, pl. -sse, m. amerikant
Græskar, Kalebasse.

Flaschenrahm, Flaschenrahmen, m.
Formsandets Indfatning til Støb-
ning.

Flaschenzug, pl. -züge, m. Skibsblof,
Tallie.

Flaschinett, pl. -e, f. Flageoletfleite.

Flaschner, m. Blikkenslager, som for-
færdiger Blikflaster.

Flaser, pl. -n, f. Mæle i Træ eller
Steen, broget Overtræk.

Flaserig, fløttet, aaret, flammet.

Flath, m. Punt.

Flatsche, pl. -n, f. en stor Flade; bredt,
tyndt, stort Legeme; Høestak.

Flätschen, flære Tænder.

Flatterer, m. Sværmer.

Flatterhaft, flanevorn, letkundig. Flat-
terhaftighed, f. Letkund.

Flatterkohl, m. Salat; Kaal, som ikke
vorer sammen i Hoveder.

Flattermine, pl. -n, f. liden Mine
paa 10 Fod.

Flattern, flagre, flane.

Flatterruß, m. heitslyvende God.

Flatterschönheit, f. forgyængelig Skøn-
hed.

Flattsterzen, logre.

Flau, flau, lunken, svag.

Flauen, stulle, vaske; die Wäsche.

Flaufaß, pl. -fässer, n. Fad til Ertø-
vaskning.

Flauigkeit, f. Flauehed.

Flaum, pl. -en, m. Duun.

Flaumbart, pl. -bärte, m. det første
Skjæg. Flaumbärtig, adj. med det
første Skjæg.

Flaumen, flomen, pl. Flomme.

Flaumfeder, pl. -n, f. Duunfjer.

Flaumig, dunet.

Flaus, pl. -e, m. Duff af Uld m. m.

Flausrock, pl. -röcke, m. Kjole af
tykt uldent Klæde.

Flausen, pl. tomme Udflugter. Flau-
senmacher, m. Krafeler.

Fläz, pl. -e, m. Klods, Slynge.

Flechse, pl. -n, f. Sene.

Flechtsenartig, flechsig, seneagtig.

Flechte, pl. -n, f. Fletning, Udflæt,
Lormoos.

Flechten, flocht, geflochten, flette.

Fleck, pl. -e, m. Plet, Flig. Wir
kamen nicht vom Flecke. Er traf
den rechten Fleck.

Fleckeln, flikke bag.

Flecken, m. Flække, Landsby med Torv;
Plet.

Flecken, plette, smudse. Es will nicht
flecken, ikke fremad, flække sig.

Fleckenlos, pletfri.

Flechtsicht, plettet.

Fleckfieber, n. et Slags Forraadnel-
sesfeber, Pletfeber.

Fleckfugel, pl. -n, f. Sæbekugle, at
borttage Pletter med.

Fleckleder, n. Gaalelæder.

Fleckling, pl. -e, m. hvidt og bruunt
plettet Menneske, Kakerlak.

Fledermaus, pl. -mäuse, f. Flagger-
muus, Astenbakke.

Flederwisch, pl. -e, m. Fjærvinge til
at afstøve med.

Flegel, m. Pleiel; Tølper.

Flegelei, pl. -en, f. Grovhed, Tølpesagtighed.
 Flegelhaft, tolpesagtig.
 Flegeljahre, pl. Lapseaar.
 Flegelkappe, pl. -n, f. Pleickrem.
 Flegeln, opføre sig tolpesagtig; irettesætte.
 Flehen, bede venlig, bønfuld. Er fleht zu Gott um Hülfe.
 Flehen, n. Bønfulden.
 Flehentlich, adv. venlig, vdmønst.
 Fleisch, n. Kød. Alles Fleisch wird Staub.
 Fleischbank, pl. -bänke, f. Slagterbod.
 Fleischbaum, pl. -bäume, m. Røgestang for Kød m. m.
 Fleischblättchen, n. det Indre paa Hestehoven.
 Fleischbruch, pl. -brüche, m. et Slags falsk Brod.
 Fleischbrühe, pl. -n, f. Kødsuppe, Bouillon.
 Fleischen, skrabe Kød af.
 Fleischer, m. Slagter.
 Fleischern, adj. af Kød.
 Fleischelust, f. Vellyst.
 Fleischfarbe, f. Kødfarve. Fleischfarben, -farbig, adv. kjedfarvet.
 Fleischgelte, pl. -n, f. Kjødbette.
 Fleischhafen, pl. -häfen, m. Kjødpotte.
 Fleischhorn, pl. -hörner, n. hornagtig Hævelse.
 Fleischicht, kjedagtig.
 Fleischig, kjedfuld.
 Fleischkrone, pl. -n, f. det Dyre paa Hestehoven til Hælen.
 Fleischlich, kjedelig.
 Fleischlos, adj. uden Kød.
 Fleischmann, pl. -männer, m. Veddel.
 Fleischroth, adj. rød som Kød.
 Fleischschrane, pl. -n, f. Fleischscharen, m. Slagterbod.
 Fleischschau, f. Kjødbesigtelse.

Fleischseite, pl. -n, f. Kjødside (paa Huder), Nagside.
 Fleischsohle, pl. -n, f. en Deel af Hestehoven.
 Fleischspeise, pl. -n, f. Kjødmad.
 Fleischspende, pl. -n, f. Kjøduddeling.
 Fleischständer, m. Tonde til Kjødets Nedsaltning.
 Fleischsteuer, f. Afgift af det Slagtede.
 Fleischwunde, pl. -n, f. Saar i Kjødet, hvor ikke Been eller Sener ere beskadigede.
 Fleischwurst, pl. -würste, f. Kjødpølse.
 Fleischzehnte, pl. -n, f. Tiende eller Afgift af Døra.
 Fleiß, m. Flid, Villie. Er that es nicht mit Fleiß, med Villie.
 Fleißig, flittig.
 Fleißigen, beslitte. Fleißiget euch der Tugend.
 Fleißiglich, adv. flittig.
 Flennen, vrænge Munden, græde.
 Flensen, Vt. skjære Hvalspæk i Stykker.
 Flet, Vt. n. Flethe, pl. -n, f. Raaal.
 Fletschen, flåtschen, udbanke, hamre bredt; das Maul, gjere bred. Er fletschte die Zähne, skar Tænder.
 Fletschzahn, pl. -zähne, m. fremstaaende Tand.
 Fleugast, Sl. m. Fluesmække.
 Flic, St. pl. -e, m. Skjort.
 Flicken, flikke, lappe.
 Flicker, m. Lapp.
 Flicker, m. Flisler.
 Flickerei, pl. -en, f. Fliskeri.
 Flickgans, pl. -gänse, f. roget Gaaeskryst.
 Flickhäring, pl. -e, m. Flækkesild.
 Flicklappen, m. Lapp til Flisning.
 Flickwerk, pl. -e, n. Flisværk.

Slidwort, pl. -wörter, n. Slidkeord, Hyldefalk.

Slieder, m. Hyl. Spanischer Slieder, Syrene.

Sliederblau, adj. blaa som Syrener.

Sliege, pl. -n, f. Slue.

Sliegen, slog, geslotten, flyve. Sie slog ihm an die Brust.

Sliegenklappe, Sliegenflatsche, pl. -n, f. Sluesmæffe.

Sliegenkopf, pl. -köpfe, m. Sluehoved, en Dienstygdom.

Sliegenfraut, n. Belladonna.

Sliegenschimmel, m. hvid eller graa Hest med sorte Pletter.

Sliegenstein, pl. -e, m. Kobolt, Arsenikerts.

Sliegenwedel, m. Slueviste.

Slieger, m. Mærseil paa Stormast.

Sliehen, sloh, geslotten, flygte, flye.

Sliehe de Lüste der Jugend. Ich bin vor ihm zu ihr geslotten.

Sliese, Sliese, pl. -n, f. flad Steen, Helle.

Sließ, Vließ, pl. -e n. Skind med Ulden eller Haarene paa.

Sließen, floß, geslotten, flyde, rinde. Die Augen fließen. Das Licht fließt. Ein fließender Styl.

Sließgarn, pl. -e, n. stort Tistergarn.

Sließharz, n. Terpentin.

Sließloch, pl. -löcher, n. Hul til det smeltede Metals Udfloden.

Sließpapier, n. Træpapier.

Sliete, pl. -n, f. Zorn til Areladning.

Slimmen, slimmern, slinkern, glimre, tindre.

Slimmer, m. Glimmer, en Ertsart, zittrende Lyd. Der Glimmer des Mondes.

Slinder, m. et lille blankt Metalstykke.

Slink, slink. Slinkheit, f. Slinkhed.

Slinkerchen, n. Paillette.

Slinkmesser, n. Glasmagernes Elfenbeen.

Slink, St. pl. -e, m. Slindesteen.

Slinde, pl. -n, f. Slink, Bøsse.

Slintenträger, m. Kugletrækker.

Slingglas, n. Krystalglas, Kronglas.

Slinken, Vt. zittre for Dinene.

Slinkchen, n. uordentlig Pige.

Slinkern, hvidke.

Slinkchrose, pl. -n, f. Balsme.

Slinker, pl. -n, m. og f. Slinker. Er gab mir Blumen und Slinkern, farvede Baand.

Slinkerglanz, m. uægte Glands.

Slinkergold, n. uægte Guld, Slinkerguld.

Slinkergolden, adj. af uægte Guld.

Slinkerjahr, pl. -e, n. Nyhedens Aar, første Aar.

Slinkern, blinker.

Slinkerstaat, m. Slinkerstaad.

Slinkerwerk, n. værdløs Pragt.

Slinkerwochen, pl. Hvedebroddage.

Slinkrig, pl. -e, m. Slip.

Slinkbogen, m. Slinkbue. Slink, Vt. m. Pål.

Slinkke, pl. -n, f. Snug, Slink. Slinkchen, lille Snug.

Slinkkeln, St. falde ned eller kumle sig i Slinkke.

Slinkken, falde ned i Slinkke; plukke.

Slinkkengewolk, n. lette, hvide Skyer.

Slinkkich, snugagtig.

Slinkig, snugget.

Slinkseide, f. Slinkseide, Slinkseide.

Slinkwolke, f. Uld til Plukning.

Slink, pl. Slink, m. Løppe.

Slinkeli, St. flygtig, heppende.

Slinken, befrie for Løppe.

Slinkig, fuld af Løppe.

Slinkkreb, pl. -e, m. Vandløppe.

Slinken, Vt. m. Slinkme.

Slink, m. Blomstring, Slink.

Slinken, m. Gylde.

Slinken, adj. af Slink.

Slinkhut, pl. -hüte, m. Hat af Slink.

Floß, pl. Flöße, n. ell. m. Flaade af sammensviede Træstammer.
 Floßbett, pl. -en, n. bevægelig Indretning paa Vandet.
 Flöße, pl. -n, f. Fiskefinne.
 Flöße, pl. -n, f. Tommerflaaden.
 Floßkeln, pl. Floßkler.
 Flößeisen, n. smeltet Jernmasse i Smelteovnen.
 Flößen, gyde i, indgyde, flaade; die Milch flößen, stumme.
 Floßengarbe, pl. -n, f. tungt Jernstykke.
 Floßenreif, pl. -e, m. Fiskegarnets Rand besat med Korke.
 Flößer, m. Flaadebetjent.
 Floßfeder, pl. -n, f. Finne.
 Floßgalle, Flußgalle, f. Hævelse paa Åræerne af Hestenes Bagbeen.
 Flößgraben, pl. -gräben, m. Kanal.
 Flößholz, n. flaadet Træ.
 Flößplatz, pl. -plätze, m. Tommerplads.
 Floßtig, adj. finnet.
 Floßrechen, m. Flaadningsfluse.
 Flöte, pl. -n, f. Flöite, Spole hos Linnedværerne.
 Flöten, flöite, blæse paa Flöiten, tone som en Flöite. Es geht flöten, gaaer flöiten.
 Flott, adj. flydende, bevægelig, rask, lystig. Sie lebten flott.
 Flotte, pl. -n, f. Flaade; Farvningssuppe.
 Flottille, pl. -n, f. liden Flaade.
 Flott, n. Flottmilch, f. Fløde.
 Flöz, pl. -e, n. Fliseguld, Kraat Bjergslag, Fløts.
 Flözgebirge, n. Fløtsbjerger.
 Flözschicht. pl. -en, f. Kraat og bredt Bjergslag.
 Fluch, pl. Flüche, m. Forbandelse, Eed.
 Fluchen, bande, forbande. Sie fluchte ihm.
 Flucher, m. Bander.

Flucht, f. Flugt, Hurtighed, Spillerum.
 Er war vor ihm auf der Flucht.
 Fluchtbau, pl. -e, m. Røvens Smuthul.
 Flüchten, flygte, redde.
 Flüchtig, flygtig, hurtig, let. Er hat sich auf flüchtigen Fuß begeben.
 Flüchtigkeit, f. Flygtighed.
 Flüchtling, pl. -e, m. Flygtning.
 Flück, pl. -e, m. Løkkefugl.
 Flück, adj. flyg, flyvesærdig, (om Fugleunger).
 Fluder, n. Udlobskrende.
 Flug, pl. Flüge, m. Flyven, Flugt.
 Flügel, m. Vinge, Flei, et Slags Fortepiano.
 Flügeldecke, pl. -n, f. Skjælvinge.
 Flügelformig, vingeformig.
 Flügelheerd, pl. -e, m. Rensningssted i Pukværker.
 Flügelia, vinget.
 Flügelleid, pl. -er, n. let Klædning.
 Flügelahm, lammet paa Vingerne, yderst mat.
 Flügeln, bevinge.
 Flügelort, pl. -e, m. Sidegang i Bjergværk.
 Flugfertig, beredt til at flyve.
 Flügge, adj. flettet til at flyve, flettet til Parring.
 Flügler, St. m. Bjerghyrdernes Nat-hytte.
 Flugs, adv. strax, hurtig.
 Flugschiene, pl. -n, f. Regntag over Biernes Flyvehul.
 Flugblatt, pl. -blätter, n. Flyveblad.
 Flugurtheil, pl. -e, n. hurtig Dom.
 Flugwildpret, n. Fuglevildt.
 Fluh, Fluhe, Flöhe, St. pl. -en, f. nogen og steil Klippe. Fluhwand, pl. -wände, f. lodret Klippevæg.
 Fluhheu, n. Ho fra Klipperister.
 Flunder, Flünder, m. Flynder.
 Flunkern, Vt. glimre, gjøre Vind, prale.

Flur, pl. -en, f. Mark, Eng, Forstue;
i sidste Betydning ogs. m.
Flurbuch, pl. -bücher, n. Jordbog.
Fluren, flüren, afgrændse Marken.
Flurer, m. Markvogter, Natmand.
Flursfenster, n. Vindue til Marken
eller Gaarden.
Flurscheide, pl. -n, f. Markstjæl.
Flursküge, pl. -n, m. Markvogter.
Fluß, pl. Flüße, m. Flod, Flyden.
Flußchen, n. lille Flod.
Flußanwohner, m. Strandsidder.
Flußartig, adj. lig en Flod.
Flußbett, pl. -en, n. Flodrende, Flod-
seng.
Flußerde, pl. -n, f. til Smeltning bru-
gelig Jordart.
Flußfieber, n. Snuefieber.
Flüßig, flydende. Flüßigkeit, pl. -en,
f. Væske.
Flußsäure, f. Flußspathsyre.
Flußschiffahrt, f. Flodflibsfart.
Flußspath, m. letflydende Spath, glas-
agtig Spath.
Flußwage, pl. -n, f. chemisk Vægt-
skaal.
Flüstern, hviske. Sie flüsterte ihm
einige Worte ins Ohr. Der Wind
flüstert durch den Hain.
Flut, pl. -n, f. Vandflod, Bølge. Das
Meer hat Ebbe und Flut.
Flutberg, pl. -e, m. Hob af udslem-
met Ertz.
Flüte, pl. -n, Flütschiff, pl. -e, n.
bredt Fartoi, især til Hvalfangst.
Fluten, flyde, bølge.
Flutheerd, pl. -e, m. Bund af Mel-
lerenderne.
Flutner, m. Ertzsamler i Pufværker.
Focke, pl. -n, f. nederste Seil paa
Fokkemasten.
Fodraa, Fodrahe, pl. -n, f. Fokke-
raa.
Fodreep, Nt. pl. -e, m. Fokkereeb.
Focus, m. Brændepunkt.

Fohe, St. m. Ræv, Fåhe, f. Hun-
ræv.
Fohle, St. pl. -n, f. Hoppe.
Fohlen, Nt. n. Føl. Fohlen, faste
Føl.
Föhn, St. m. Hvirvelvind mellem
Bjergene, Sydvind.
Fohre, Föhre, pl. -n, f. Furutræ.
Fohrenradieschen, n. langagtige, rød-
plettede Radiser.
Folge, pl. -n, f. Følge, Række, Rad.
Er leister ihm Folge.
Folgeleistung, pl. -n, f. Adlyden.
Folgen, følge, ledsage. Ich folge
dir. Auf jenen folgte dieser. Er
ist ihm im Amte gefolgt. Er hat
seinem Rathe gefolgt.
Folgends, adv. siden.
Folgenlos, adj. uden skadelige Følger.
Folger, m. Efterfølger.
Folgerecht, folgerichtig, adj. rigtig,
consequent.
Folgerei, pl. -en, f. Slutning af urig-
tige Forsætninger.
Folgercihe, f. Rækkerad.
Folgern, slutte.
Folgerung, pl. -en, f. Slutning.
Folgesag, pl. -sage, m. Sætning,
som følger af en anden.
Folgeschluß, pl. -schlüsse, m. Slut-
ning som følger af en anden.
Folgewidrig, adj. urigtig, inconsé-
quent.
Folgezeit, f. Fremtid.
Folglich, folaelig, altsaa.
Folgsam, lydig, eftergivende. Folg-
samkeit, f. Lydighed.
Folie, pl. -n, f. Underlag under Speile
og Edelstene, tyndt Metalblad.
Folter, pl. -n, f. Pine, Marter.
Folterbank, pl. -bänke, f. Pinebænk.
Folterer, m. Piner.
Foltern, pine, martre.
Foppen, drille. Fopper, m. Driller.
Fopperei, pl. -en, f. Drilleri.

Forchling, pl. -e, m. en Art spiselig
Champion.
Förderer, m. Befordrer.
Förderlich, tjenlig.
Fördern, fordre, stævne. *Er for-*
derte ihn vor sich.
Fördern, befordre, (sich) skynde sig.
Förderniß, pl. -nisse, n. Fremstyn-
den.
Förderlig, hurtig, hjælpsom.
Förderstrecke, pl. -n, f. Ertsenes Be-
fordringsstrækning.
Forderung, pl. -en, f. Fordring.
Förderung, pl. -en, f. Befordring,
Fremstynnen.
Fördervolk, n. Bjergfolk, som befor-
dre Ertsen.
Forelle, fohre, pl. -n, f. Drred.
Form, pl. -en, f. Form, Skikkelse,
Maade.
Formalien, pl. Formaliteter.
Formbar, adj. hvad der lader sig
forme.
Formel, pl. -n, f. Formel.
Formen, formeln, forme, danne, mo-
dellere.
Formenschneider, m. Formstjærer.
Förmlich, formelig.
Förmlichkeit, pl. -n, f. Formelighed.
Formlos, adj. uden Form, formløs.
Forschbegier, f. Grandiskelyst. Forsch-
begierig, grandiskelyst.
Forschen, forske, grandiske. *Er forsch-*
te nach Wahrheit.
Forscher, m. Grandsker.
Forschung, pl. -en, f. Grandskning.
Forst, pl. -e, m. Skov indhegnet til
Jagt og Skovdrift.
Forstbeamte, pl. -n, m. Forstbetjent.
Forstbediente, pl. -n, m. Forsttjener.
Forstbrüche, pl. -n, f. Skovmukt.
Forsteilich, forstlich, hørende til en
Forst.
Forster, m. Forstmand og Jæger.
Forsterei, pl. -en, f. Forstmandens
District og Bolig.

Forstgerecht, Pyndig i Forstvæsenet.
Forstrevell, m. Skovforbrydelse.
Forstkunde, f. Skovkundskab.
Forstmæssig, forstmæssig.
Forstwesen, n. Forstvæsen.
Forstwirtschaft, f. Forstøkonomi.
Forstwissenschaft, pl. -en, f. Forstvi-
denskab.
Forstzins, pl. -en, m. Forstafgift.
Fort, adv. bort, videre. *Fort und*
Fort, bestandig. Und so fort, og
saar videre.
Fort, pl. -e, n. liden Fæstning.
Fortan, adv. fra nu af.
Fortbau, m. Bygningens Fortsættelse.
Fortbestand, m. Vedvaren.
Fortblasen, -blies, -geblasen, blæse
bort, blæse videre.
Fortbringen, -brachte, -gebracht,
bringe bort, befordre.
Fortbübeln, vedblive at bedrage.
Fortdauern, vedvare. Fortdauer, f.
Vedvarerhed.
Fortdürfen, -darf, -durste, gedurft,
torde gaae bort.
Fortfahren, -fuhr, -gefahren, fjøre
bort, vedblive. *Er ist von hier*
fortgefahren. Er hat in der Rede
fortgefahren.
Fortfließen, -floß, -geflossen, flyde
bort, flyde videre.
Fortfreuen (sich), glæde sig længere,
vedblive at glæde sig.
Fortführen, føre bort.
Fortgang, m. Fortgaaen, Fremgang.
Fortgehen, -ging, -gegangen, gaae
bort, vedblive at gaae; fortsættes.
Forthelfen, -half, -geholfen, hjælpe
bort eller frem. *Er hat mir fort-*
geholfen.
Forthin, adv. i Fremtiden.
Fortkommen, -kam, -gekommen, kom-
me bort eller frem. *Er ist mit seiner*
Arbeit fortgekommen. Die Pflan-
zen kommen hier nicht fort, trives.

Er hat sein Fortkommen, sit Livs-
 ophold.
 Fortkönnen, -kann, -konnte, -ge-
 konnt, kunne komme videre.
 Fortlassen, -ließ, -gelassen, lade gaac
 bort.
 Fortlauf, m. Fremgang.
 Fortmachen (sich), slogte bort. Mache
 fort, skynd dig.
 Fortplanzen, forplante. Fortplan-
 zung, f. Forplantelse.
 Fortreisen, reise bort.
 Fortreisen, -riß, -gerissen, rive bort.
 Fortsag, pl. -sage, m. fremragende
 eller fortsat Deel.
 Fortscheren (sich), pakke sig.
 Fortschreiten, -schritt, -geschritten,
 fremtride.
 Fortschritt, pl. -e, m. Fremtridt.
 Fortsetzen, fortsætte. Fortsetzung,
 pl. -en, f. Fortsættelse.
 Fortseyn, være borte.
 Fortstøsen, -stieß, -gestoßen, støde
 bort eller videre.
 Fortwähren, vedvare.
 Fortwollen, ville gaac bort. Er will
 nicht fort von hier.
 Fortwurzeln, udbrede Rodderne vide-
 re, vedblive at slaae Rodder.
 Fortziehen, -zog, -gezogen, drage
 bort, trække bort, vedblive at drage
 eller trække.
 Fosk, fosig, adj. trævlet.
 Fossil, pl. -ien, n. Fossil.
 Fog, pl. -en, St. m. Snude, Kæft.
 Fowi, St. faa.
 Fracht, pl. -en, f. Fragt.
 Frachten, fragte.
 Frack, pl. -e, m. Frak.
 Frage, pl. -n, f. Spørgsmaal.
 Frägelu, spørge ofte.
 Fragen, spørge. Er fragte mich um
 meine Meinung. Er hat nach mir
 gefragt. Es fragt sich, ob er
 glücklich ist.
 Frager, m. Spørger.

Fragerisch, fragselig, nysgjerrig.
 Fragezeichen, n. Spørgsmaalstegn.
 Fraglich, uvis, tvivlsom. Die frag-
 lichen Gegenstände, de Gjenstande
 som der er Tale om.
 Fragner, St. m. Høker.
 Fraiß, fraisch, f. Bittren, Fryslen, Hals-
 ret.
 Fraißam, f. Angest.
 Fraißamt, n. Criminalret.
 Fraißlich, criminel.
 Fraißpfand, pl. -pfänder, n. Pant.
 Frank, fri, aaben.
 Franke, pl. -n, m. Franker. Frän-
 kisch, frankisk. Frankenwein, pl.
 -e, m. Viin fra Franken.
 Frankreich, n. Frankrige.
 Franzband, pl. -bände, m. vælst Bind.
 Franze, franse, pl. -n, f. Fryndse.
 Franzbrot, pl. -e, n. Frankbød.
 Franzobst, n. Frugt paa lave Træer.
 Franzose, pl. -n, m. Frankmand.
 Französin, pl. -nen, f. fransk Fruen-
 timmer. Franzosen, f. venerisk
 Sygdom. Französisch, fransk.
 Französeln, französiren, affectere at
 være eller tale fransk.
 Franzwein, pl. -e, m. fransk Viin.
 Fraß, n. Eden.
 Fräsig, ædelysten.
 Frater, pl. Fratres, m. Broder, Munk.
 Fratschelweib, St. pl. -er, n. Sæl-
 gerkone.
 Fratt, adj. saar ved Gniden.
 Frag, pl. -e, m. Gjak.
 Fragenbild, pl. -er, n. Caricatur.
 Frage, pl. -n, f. plat Spøg, fordreiet
 Ansigt. Fragegesicht, pl. -er, n.
 Skabillenhoved.
 Fragerci, pl. -en, f. Hviishvad.
 Frau, pl. -en, f. f. Kone, Frue. Die
 Kirche unsrer lieben Frauen,
 Jomfrue Marias Kirke.
 Frauen, St. frie, giste.
 Frauencis, n. gjennemslagtig GipsSPATH.
 Frauenglas, n. Marieglas.

Frauenherz, pl. -en, n. qvindelig om
 Følelse.
 Frauensinn, m. qvindelig Gemut.
 Frauensommer, m. fint flyvende Spin-
 deloav om Sommeren.
 Frauenstand, m. Qvindens Værdighed
 og Pligter.
 Frauentheil, m. Konens eller Enkens
 Anpart.
 Frauenziefer, St. n. Kjelling.
 Frauenzimmer, n. Fruentimmer;
 Qvinderens Værelse. Frauenzim-
 merchen, n. lille Qvinde.
 Frauenzwinger, m. Fruerbuur, Ha-
 rem.
 Fräulein, n. Frøken.
 Fraulich, fräulich, qvindelig.
 Frech, fripostig, fræk. Frechen, St.
 attraae.
 Frechheit, f. Frækhed.
 Fregatte, pl. -n, f. Fregat.
 Frei, fri. Frei von Sorge. Er
 ging in das Freie. Es steht dir
 frei. Von freien Stücken, frivil-
 lig.
 Freibau, pl. -e, m. Bjergværksdrift,
 som dækker Omkostningerne.
 Freibauer, pl. -n, m. Selveierbonde.
 Freibede, pl. -n, f. en fri Bondes Af-
 gift.
 Freibeuter, m. Sørover. Freibeute-
 rei, f. Søroveri.
 Freibürsche, f. fri Tagt.
 Freidenker, m. Fritænker.
 Freider, St. m. Flygtning.
 Freieigen, fri og egen.
 Freien, frie til. Er freite um sie.
 Freier, Freiersmann, pl. -männer,
 m. Frier. Er geht auf Freiers
 Füßen, gaaer paa Frierie.
 Freierdings, adv. frivillig.
 Freierei, f. Frieri.
 Freifrau, pl. -en, Freiin, pl. -nen,
 f. Baronesse.
 Freigebig, gavmild.
 Freigebigkeit, f. Gavmildhed.

Freigebinge, n. Bjergmandens betin-
 gede Arbejdslohn.
 Freigeist, pl. -er, m. Fritænker.
 Freigeisterei, f. Fritænkeri. Freigei-
 sterisch, røbende Fritænkeri.
 Freigelassen, frigiven, løsladt. Tiro
 war Ciceros Freigelassener.
 Freigericht, pl. -e, n. hemmelig Ret.
 Freiheit, pl. -en, f. Frihed, Privile-
 gium.
 Freiheitlich, privilegeret.
 Freiheitsinn, m. Sands for Frihed.
 Freiherr, pl. -en, m. Baron.
 Freiherrlich, tilkommende en Baron.
 Freihofe, pl. -n, f. ikke fuldtalligt
 Reg.
 Freiknecht, pl. -e, m. Natmand, Bed-
 del.
 Freiledig, ugift.
 Freilich, adv. vistnok, rigtignok.
 Freimacher, m. Grubevier med visse
 Rettigheder.
 Freimaurer, m. Frimurer. Freimau-
 rerei, f. Frimureri.
 Freimeister, m. Frimester.
 Freimündig, frimodig.
 Freimuth, m. frit Mod.
 Freimüthig, frimodig. Freimüthig-
 keit, f. Frimodighed.
 Freisatz, pl. -sassen, m. fri Godseier.
 Freischöppe, pl. -n, m. Medlem af
 den hemmelige Ret.
 Freischütz, pl. -en, m. Medlem af et
 Skydeselskab. Freischießen, n. Ski-
 veskyden.
 Freisinn, m. frit Sind. Freisinnig,
 frisindet, liberal.
 Freisprechen, -sprach, -gesprochen,
 friskjende.
 Freistaat, pl. -en, m. Republik.
 Freistadt, pl. -städte, f. fri Rigsstad.
 Freistatt, Freistätte, pl. -n, f. Til-
 flugtstæd, Asyl. Es wird ihm
 eine Freistatt aufgethan.
 Freistellung, f. Tilladelse, Overladelse.

Freistuhl, pl. -stühle, m. hemmelig
Ret.

Freitag, freptag, pl. -e, m. Fredag.

Freith, freite, f. Frieri.

Freiungsgrænze, pl. -n, f. et Afsk
Grændse.

Freitisch, pl. -e, m. Kost uden Beta-
ling.

Freiwerber, m. Frier for en Anden.

Freiwillig, frivillig.

Freizünigkeit, f. Ret til afgiftsfri
Bortskattelie.

Fremd, fremmed. Er var mir ganz
fremd. Fremde, f. Udland.

Fremdartig, udenlandsk, ubekjendt.

Fremden, St. lade som man er frem-
med.

Fremdheit, f. Ubekjendtskab.

Fremdling, pl. -e, m. Udlænding.

Fresse, St. pl. -n, f. Uden, Rjæst.

Fressen, -fræ, -gefressen, æde.

Fresser, m. Uder.

Frett, St. sink.

Frett, Frettchen, n. hvid Væsel, Her-
melin.

Frogen, mætte, fede.

Freude, pl. -n, f. Glæde. Du hast
mich mit Freuden umgürtet. Er
hat Freude an seinem Sohne.

Freudenarm, freudenleer, adj. uden
Glæde, glædesløs.

Freudenbezeichnung, pl. -en, f. Glæ-
desbeviisning.

Freudenbliz, pl. -e, m. det pludselig
af Glæde løsende Die, det glade
Dieblif.

Freudenbote, pl. -n, m. Glædesbud,
Evangelist.

Freudenmädchen, n. Glædesvige.

Freudenpferd, pl. -e, n. Hesten, som
føres med ved Jyrsters Begravelse.

Freudensag, pl. -sage, m. Glædes-
spring.

Freudensörung, pl. -en, f. Glædens
Forstyrrelse.

Freudenthräne, Freudenzähre, pl. -n
f. Glædestaare.

Freudig, glad, freidig, modig.

Freudigkeit, f. glad Mod, Tillidsfuld-
hed.

Freudevoll, freudvoll, glædefuld.

Freuen, glæde. Es freut mich. Sie
freute sich über ihn. Ich freue
mich auf deinen Besuch. Freut
euch des Lebens.

Freund, pl. -e, m. Ven. Mein Freund
ist mein und ich bin sein.

Freundbrüderlich, venlig og broderlig.

Freunddienstlich, venlig og tjenstagtig.

Freundelos, adj. venneles.

Freundlich, venlig. Freundlichkeit,
f. Venlighed.

Freundnachbarlich, venlig som Na-
boer.

Freundschaft, pl. -en, f. Venskab.
Er besuchte seine Freundschaft,
Slægtninger.

Freundschaftlich, venstabelig. Freunds-
chaftlichkeit, f.

Freundverterlich, venlig som Slægt-
ninger.

Frevet, m. Ondskab, Misgjerning.

Freveler, Frevler, m. Misgjernings-
mand.

Frevelhaft, frevel, misdæderisk.

Freveln, forsynde sig, begaae Misdæds-
værk. Er hat an ihm gefrevelt.

Frevelthat, pl. -en, f. Misgjerning.

Freventlich, adv. paa forbrøderisk Maa-
de.

Fricadellen, pl. Rjodfager.

Friede, Frieden, m. Fred. Die Pal-
me des Friedens.

Friedelos, friedlos, fredløs.

Frieden, (einfriedigen), frede.

Friedensbruch, pl. -brüche, m. Freds-
brud.

Friedenshain, pl. -e, m. Gravlund.

Friedensinstrument, pl. -e, n. Frie-
densurkunde, pl. -n, f. Fredsdoku-
ment.

Friedensrichter, m. Fredsdommer, Voldgiftsmand.
 Friedensschluß, pl. -schlüsse, m. Fredsslutning.
 Friedensstörer, m. Fredsforstyrrer.
 Friedfertig, fredsommelig.
 Friedhag, pl. -e, m. Indhegning.
 Friedhof, pl. -höfe, m. Kirkegaard.
 Friedlich, fredelig.
 Friedpsahl, pl. -våhle, m. Grændsepæl af en Jurisdiktion.
 Friedrichsd'or, m. preussisk Guldmunt.
 Friedrichsalz, n. Salt fra Fredrikshilden i Carlsbad.
 Friedsam, fredelig.
 Friedselig, fredsæl.
 Friedthor, pl. -e, n. Kirkegaardsport.
 Frieme, Pfrieme, pl. -n, m. Rastebyd.
 Frieren, fror, gefroren, fruse. Es hat gefroren. Es friert mich. Mir haben die Füße gefroren. Es fror ihn an den Händen. Die Fenster frieren.
 Fries, m. loddent Klæde af Uld. Friesmacher, m.
 Frieze, pl. -n, m. Friezlænder. Friesin, pl. -nen, f. Friezlænderinde. Friesisch, frisisk.
 Friesel, n. lille Blære. Frieseln, pl. Vandkopper.
 Frieslein, n. liden fruset Havenellik.
 Frisch, frisk, rask, seriøs. Er ward auf frischer That ergriffen. Frische Såringe. Frische Wäsche.
 Frischen, kjøle, opfriske; smelte nok en Gang; kaste Unger (om Bilsvinn).
 Frischer, m. Smeltearbejder i Zernhütter. Frischarbeit, f. Frischesse, f. Frischfeuer, n.
 Frischerdings, adv. nølig.
 Frischgestein, n. Stene i Ertsgruben, som staae uden Fortømring.
 Frischgestube, n. frisk Deig af Leer og Kulstov.

Friskheit, Frische, f. Friskhed, Munterhed.
 Frischbeerd, pl. -e, m. Døn, hvor Kobberet skilles fra Sølv.
 Frischkienstock, m. det tilbageblevne for Bly befriede Kobber.
 Frischknecht, pl. -e, m. Smeltekarl.
 Frischling, pl. -e, m. ungt Bilsvinn.
 Frischmachen, n. Kobberets Smeltning med Bly.
 Frischschmelzen, n. Sølvets Smeltning af blyløse Ertsen.
 Frischstück, pl. -e, n. Ertsklage af Kobber og Bly.
 Frischung, f. Smeltning; Drifkevand.
 Frischzacken, m. Zernplader omkring Ildstedet i Zernhütter.
 Frist, pl. -en, f. Frist, Opsættelse, Termin.
 Fristen, give Henstand, opsætte, opholde. Er fristete mit Møhe das Leben.
 Fristgesuch, pl. -e, n. Ansøgning om Henstand.
 Fristgewährung, pl. -en, f. Moratorium.
 Fristtag, pl. -e, m. Respitdag.
 Fristung, f. Forlængelse, Opholdelse.
 Fristweise, adv. i bestemte Terminer.
 Fritt, Fritbohrer, m. lidet Haandboer.
 Fritte, f. Glasmasse (den første Sammenblanding af Glasmaterialierne).
 Froh, glad. Ich ward seiner froh.
 Fröhlich, glædelig. Fröhlichkeit, f. Glædhed.
 Frohlocken, juble.
 Frohn, adj. hellig, herlig.
 Frohn, pl. -e, m. Herremand, Dommer, Retsbetjent.
 Frohnaltar, pl. -tære, m. Hoialter.
 Frohndienst, pl. -e, m. Tvangstjeneste, Hovertjeneste.
 Frohne, pl. -n, n. Hoveri.

fröhnen, trælle, tjene. Er fröhnt
seinen Lüsteu.
fröhner, m. Hoveribonde, Træl.
fröhnerci, pl. -en, Fængsel.
fröhnsaaten, n. Fjerdingaarsfaaten hos
Katholikerne. Frohnfastengesicht, n.
iurt Ansigt.
frohnfastenkind, pl. -er, n. Under-
barn.
frohnfeste, pl. -n, f. Stadens Fæng-
sel.
frohnfuhr, pl. -en, f. Tjenestkjørsel.
frohngeviht, n. tung Vægt.
frohngrut, pl. -güter, n. Gods med
Hoveritjeneste.
frohnherrlich, adj. tilkommende Her-
remanden.
frohnkirche, pl. -n, f. Choret ved Ho-
vedalteret.
frohnknecht, pl. -e, m. Træl, Ved-
del.
frohnleihnahn, m. Christi Legeme.
frohnleihnahnstest, n. en katholt
fest.
frohnpsferd, pl. -e, n. Tjenestehest.
frohnpslichtig, forpligtet til Hoveri.
frohnvogt, pl. -vøgte, m. Opsyns-
mand over de Trælbundne.
frohnwechsel, m. Bjergværkskat til
Landets Herre.
frohrer, St. m. Koldfeber.
frohsinn, m. munter Sind. Froh-
sinnig, munter.
fromm, from.
frömmelei, f. Hyfleri, Skinhellig-
hed.
frömmeln, tee sig fromt.
frommen, nytte, gavne. Ruhe frommt
mir. Frommen, n. Nytte.
frömmigkeit, f. Fromhed.
frömmier, m. Pietist.
fronte, pl. -n, f. Forside, Fronte.
frontale, n. Pandeymske, Alsterdag.
frontlogen, pl. Logerne lige over for
Skuepladsen.

frosch, pl. frösche, m. Fro, Tudsse,
Padde; Troske. Fröschelein, n. lille
Fro.
froschader, pl. -n, f. Aare under
Tungen.
froschäpfel, pl. -äpfel, m. Renet-
æble.
fröschelring, pl. -e, m. Ferring i
Gruber.
froschnequäcke, n. Froernes Dræffen.
froschladhe, pl. -n, f. Pol fuld af
Froer.
froschlauch, m. Froernes Vg.
froschsattel, m. Sadel uden Bagdeel.
frost, pl. fröste, m. Kulde, Frysse.
frostbeule, pl. -n, f. Frostböld.
frösteln, zittre af Kulde.
frostgesicht, pl. -er, n. Ansigt rødt af
Kulde.
frostig, kold, frembringende Kulde.
Ein frostiges Gedicht.
fröstler, fröstling, pl. -e, m. Kuld-
stær, Frossenpind.
frostmonat, m. December.
frostrauch, m. Vistaae.
frostwetter, n. Frostveir.
frucht, pl. fruchte, f. Frugt, Afgrø-
de. Jeder erntet die Frucht sei-
ner Handlungen.
früchtchen, n. liden Frugt; en ung
fletartet Person.
fruchtbar, frugtbar. Fruchtbarkeit,
f. Frugtbarhed.
fruchten, bære Frugt, nytte. Die Er-
mahnungen fruchten nicht.
fruchtertrag, m. Indtægt af Frugt.
fruchtgefühle, n. frugtbar Mark.
fruchtgeländer, n. Frugtpaleer.
fruchtaulte, pl. -n, f. Afgist af Frugt.
fruchtlos, frugtesløs. Fruchtlosig-
keit, f.
fruchtschrumpf, m. Frugstens Ind-
spinden.
frugal, noisom, tarvelig. Frugali-
tät, f.
früh, frühe, tidlig. Früh Morgens.

Frühauß, m. Person som staaer tidlig op; ogs. Frühaufsteher.
 Frühe, f. Morgentid.
 Frühestens, adj. det tidligste.
 Frühjahr, pl. -e, n. Foraar.
 Frühkind, pl. -er, n. et før Bilsken født Barn.
 Frühling, pl. -e, m. Baar, Foraar.
 Frühmahl, pl. -e, n. Frokost.
 Frühref, adj. tidlig moden. Frühreise, f. tidlig Modenhed.
 Frühroth, n. Morgenrøde.
 Frühruf, m. Hanegal.
 Frühschicht, pl. -en, f. Grubearbejde fra om Morgenens Kl. 4 til Middagen.
 Frühstück, pl. -e, n. Frokost. Frühstücken, spise Frokost.
 Frühwach, adj. tidlig vaagen.
 Frutig, frodig.
 Frühzeitig, tidlig.
 Fuchs, pl. Füchse, m. Ræv, rødquul Hest, ung Student, Rus. Fuchsin, pl. -nen, f. Hunræv.
 Fuchsbalg, pl. -bälge, m. Rævekind.
 Fuchsbau, pl. -e, m. Rævehule.
 Fuchseisen, n. Rævesar.
 Füchseln, fuchsen, lugte efter Ræven, jage Ræve, bedrage.
 Fuchsfell, pl. -e, n. Rævekind.
 Fuchsicht, rævesarvet.
 Fuchsmütze, pl. -n, f. Hue af Rævekind.
 Fuchspressen, n. Himmelsprætsleg med en Ræv.
 Fuchsräude, f. en Sygdom især iblandt Haar.
 Fuchsrecht, n. Despotisme blandt Discipler.
 Fuchsroth, rødquul.
 Fuchsschecke, pl. -n, f. Hest med røde Pletter paa hvid Grund.
 Fuchsschwanz, pl. -schwänze, m. Rævehale, Smigreri, en Plante.
 Fuchschwänzeln, smigre.

Fuchschwänzer, m. Smigrer, Hyfler.
 Fuchschwänzerisch, smidst.
 Fuchsfucht, f. en Sygdom, hvorved man mister Haar.
 Fuchswild, St. hidtig, vred.
 Fucht, St. f. heftig Bevægelse, Strid.
 Fuchtel, f. Raarde med bred Klinge.
 Fuchteln, slaae, prvale.
 Fuchte, Fugae, St. pl. -n, f. Kolling.
 Fuder, n. Læs; et Maal for tørre og flodende Ting, Viinmaal.
 Fuderweise, adv. Læsviis.
 Fug, m. Feie, Ret. Er that es mit Fug und A. d. r.
 Fugae, pl. -n, f. trang Sammenfælding, Fuga i Musiken.
 Fugabank, pl. -bänke f. Langhovel.
 Fügeisen, n. Jernet i Langhovlen, Glarmesterkniv.
 Fugen, v. n. passe sammen.
 Fügen, v. a. feie sammen, foranstalte, (sich) tildrage sig, lempe sig. Er fügte einige Worte hinzu. Wie Gott es fügt. Es fügte sich so, daß wir uns wieder fanden. Man muß sich ihrem Willen fügen. Er fügte sich in die Umstände. Wir fügen euch zu wissen, vi gjøre Eder vitterligt.
 Fügewort, pl. -wörter, n. Conjunction.
 Fuggern, St. stjæle, bedrage i Handel.
 Füglich, beqvem, sammelig.
 Fuglos, adj. ubeseiet.
 Füglosam, f. lig. Füglosigkeit, f. Reielighed, Estergivenhed.
 Fügung, pl. -en, f. Skikkelse, Forbindelse. Durch Gottes weise Fügung.
 Fühlbar, følelig.
 Fühlen, føle. Er fühlt sich, han føler sin Bigtighed.
 Fühllos, uden følelse. Fühllosigkeit, f. Ufølsomhed.

Fuhr, pl. -en, f. Kjørsel, Læs.
 Führen, fore. Der Weg führt nach der Stadt. Er führt die Feder. Er führt ein stilles Leben. Sie führten einen Graben um die Stadt. Er hat in der Schlacht das Commando geführt.
 Führer, m. Fører.
 Fuhrgeräth, n. Kjøretøi.
 Fuhrknecht, pl. -e, m. Skydskarl.
 Fuhrlohn, m. Kjørepenge.
 Fuhrmann, pl. -leute, m. Vognmand, Rudf.
 Fuhrmannssprache, f. grovt, plumpt Sprog.
 Fuhrmannsschlitten, m. stor Glæde.
 Führung, pl. -en, f. Styrelse. Die Führungen Gottes sind weise.
 Fuhrweg, pl. -e, m. Kjørevei.
 Fuhrwerk, pl. -e, n. Kjøretøi.
 Füllbier, n. Øl, som fyldest efter.
 Füllhals, pl. -halse, m. Trætraagt.
 Füllbret, pl. -ter, n. Middelskyltet paa en Dør.
 Fülle, f. Overflod, Mængde. Er hat die Fülle und Fülle.
 Füllen, fylde.
 Füllen, n. Føl. Füllen, fæste Føl.
 Füllengarten, pl. -gärten, m. Indbegning for Føl.
 Füllenzahn, pl. -zähne, m. Melstand.
 Füllhaare, pl. Krolhaar.
 Füllhorn, n. Overflødigheds Horn.
 Füllkraut, n. udhulet og fyldt Raal; hoved.
 Füllmund, m. Grundbygning, Fundament.
 Füllort, pl. -e, m. Steder i Bjergværk, hvor Tønderne fyldest og tommes.
 Füllsel, n. Fylding, Fyldefalk.
 Füllstange, pl. -n, f. Kulsvierstang.
 Füllung, pl. -en, f. Fylding.
 Füllwein, m. Vin, som fyldest efter i Gadet.

Füllwort (flickwort), pl. -wörter, n. Fliskeord.
 Fumfeien, Vt. spille op og dandse.
 Fummel, pl. -n, f. fremstaaende Rand paa Mandsfod; leijndigt Bruentimmer. Die ganze Fummelei, Quindeslæng.
 Fummelholz, n. Poleertræ.
 Fummeln, glatte paa Randen, føle paa, sværme omkrina.
 Fumpeln, St. græde stille.
 Fund, pl. Fünde, f. Finden, det Fundne, Fund.
 Fundeid, pl. -e, m. edeligt Udjaan om et Fund.
 Fundgrube, pl. -n, f. Erts- eller Diamantgrube, Skat, rig Kilde.
 Fündig, bejendt, orfundet.
 Fundschein, pl. -e, m. Attest om et Fund.
 Fundschoß, m. Grundfat.
 Fünf, fem. Fünf, f. Femtal.
 Fünfect, n. Femkant.
 Fünfer, m. Femmer.
 Fünferlei, femlaas.
 Fünffach, fünffäkig, femdobbel.
 Fünfgestrichen, betegnet med fem Streger.
 Fünfhundertel, n. Femhundrededel.
 Fünfhundertste, num. ord. den Femhundrede.
 Fünffährig, adj. 5 Aar gammel.
 Fünffährlich, som finder Sted hvert 5te Aar.
 Fünffmal, fem Gange. Fünffmalig, adj. som finder Sted fem Gange.
 Fünffmonatig, adj. i fem Maaneder.
 Fünffmonatlich, hver femte Maaned.
 Fünfsporte, pl. -n, f. Fiskegarn med fem Bæge eller Indgange.
 Fünfte, num. or. den, det Femte.
 Fünftehalb, 4½.
 Fünftel, n. Femtedeel.
 Fünften, adv. for det Femte.
 Fünfterer, m. Vinterne.
 Fünfsack, m. Femfork.

Fünfzehner, m. et Heelt af Femten.
 Fünfzehnte, num. ord. Femtende.
 Fünfzehntehalb, 14½.
 Fünfzig, halvtredstindstyve. Fünfzi-
 ger, m. En, som er mellem 50 og
 60 Aar gammel.
 Fünfzigstehalb, 49½.
 Fünfzöllig, 15 Tommer.
 Funke, pl. -n, m. Gnist. Fünkchen,
 n. liden Gnist.
 Funkeln, gnistre, tindre.
 Funkelneu, funkelnagelneu, splinter-
 ny.
 Funken, funkle.
 Funstein, Nt. pl. -e, m. Døbesteen.
 Fünter, døde. Fünke, f. Daab.
 Für, for, istedetfor. Was für ein
 Mensch. Für mich ging er in den
 Tod. Bitte für mich. Für jetzt,
 nu. Ich möchte es für mein Le-
 ben gern haben. Für und für,
 uophorlig.
 Fürbaß, adv. videre, bedre fremad.
 Fürbitte, pl. -n, f. Forbøn.
 Fürbitter, m. Talsmand.
 Furche, pl. -n, f. Fure.
 Furchen, fure, folde, rynke.
 Furcheneis, n. Is i Furer om For-
 aaret, Brandis.
 Furchenweise, adv. i Furer.
 Furcht, f. Frygt. Die Furcht vor
 Gespenstern.
 Furchtbar, frygtelig. Furchtbarkeit
 f. Frygtelighed.
 Fürchten, frygte. Er fürchtet ihn.
 Er fürchtete sich vor nichts. Ich
 fürchte für dich.
 Fürchterlich, frygtelig.
 Furchtsam, frygtsom. Furchtsamkeit,
 f. Frygtomhed.
 Fürchtebuz, St. m. Rujon.
 Fürder, adv. endvidere, fremad.
 Furie, f. Furie, Raseri. Furien, pl.
 Straffegudinder.
 Furig, St. nærende.
 Furke, Forke, pl. -n, f. Fork, Gaffel.

Fürlieb, vorlieb, adv. til Takke. Neh-
 men Sie hiermit fürlieb.
 Fürsorge, f. Forsorg, Omjorg.
 Fürsprache, f. Forbøn. Fürsprecher,
 m. Talsmand.
 Fürst, pl. -en, m. Tyrste.
 Fürsten, gøre til Tyrste.
 Fürstenmæssig, adj. fyrstemæssig.
 Fürstenthum, pl. -thümer, n. Tyrste-
 domme.
 Fürstlich, fyrstelig.
 Furt, pl. -en, f. Badested.
 Fürten, Furken, Nt. pl. Ublefager
 til Juleaften.
 Furunkeln, pl. Blodbold.
 Fürwahr, adv. sandelig.
 Fürwort, n. Forbøn, Pronomen.
 Furz, Farz, pl. -e, m. Hjert.
 Fuseln, fuske, bedrage.
 Fusel, m. Ilet Brændeviin, Finkel. Fu-
 seln, lugte af eller drikke Brændeviin.
 Füsilier, pl. -e, m. Musketeer.
 Fuß, pl. Füße, m. Fod. Füßchen, n.
 lille Fod. Er folgt ihm auf dem
 Fuße, i Hælene. Er ward auf
 freie Füße gesetzt. Er geht auf
 freiers Füßen. Stehendes Fußes,
 strax. Das Ding hat Sände und
 Füße, er fuldkommen. Er lebte
 auf einem hohen Fuße. Der Kö-
 nig hat das Meer auf den Kriegs-
 fuß gesetzt. Am Fuße des Ber-
 ges. Vier Fuß hoch.
 Fußballen, m. bred Muskel paa Stor-
 taen.
 Fußbett, pl. -en, n. Sinner om en
 bræffet Fod.
 Fußblatt, pl. -blätter, n. Fußsohle,
 pl. -n, f. Fodblad, Fodsaale.
 Fußbock, pl. -böcke, m. Tagtæffer.
 stillads.
 Fußboden, m. Gulv, Grund.
 Fußbreit, Fodbred. Der Fußbreit
 Landes.
 Füßeln, trippe.

Fuſen, træde op, sætte Fod, stole paa.
Du kannst auf ihn fuſen.

Fuſete, Fuſnet, f. Sengens Foddeel.

Fuſtällig, knælende.

Fuſtånger, m. Fodgænger.

Fuſtæſtell, pl. -e, n. Poſtement, Fod-
ſtøkke.

Fuſſaicht, f. Podagra.

Fuſſhafen, m. Barmepotte.

Fuſſknecht, pl. -e, m. Infanteriſt.

Fuſſling, pl. -e, m. Sofke.

Fuſſlings, St. med Fodderne foran.

Fuſſſad, Fuſſſteia, pl. -e, m. Fodſti.

Fuſſſcheit, pl. -e, n. nedre Deel af en
Kulmile.

Fuſſſchelle, pl. -n, f. Fodlænke.

Fuſſſohle, pl. -n, f. Fodiaale.

Fuſſſtapſe, pl. -n, m. Fodtrin.

Fuſſſvolk, pl. -völker, n. Fodſolk.

Fuſſſwandeln, ſpadſere.

Fuſſſwarm, fuſſſwarms, St. adv. ſtrax
paa Stedet.

Fuſſſwerk, n. Fodtoi.

Fuſſſzehe pl. -n, f. Taa.

Fuſſſkan, Nr. m. Horejæger.

Futter, n. Foder.

Futteral, pl. -e, n. Foderal.

Futterbank, pl. -bänke, f. Haffelſe-
liſte.

Futterarm, ſom har Mangel paa Fo-
der.

Futterbau, m. Høavl.

Futterboden, m. Ladegulv.

Futterbrei, m. Næring for de unge
Sviin.

Futtergang, pl. -gånge, m. Gang i
Stalden til Foderet, Foderrende.

Futterhemd, pl. -en, n. Undertroie.

Futterig, fordærvet ved Gaarenes ure-
gelmæssige Fodring (Uld).

Futterkorn, n. Havre.

Futtermetze, pl. -n, f. Havrestjeppe.

Futtern, beklæde, overtrække.

Futtern, fodre, nære.

Futterpreſſen, n. Fouragering.

Futterraufe, pl. -n, f. Gitter over
Krybben.

Futterrehe, f. Lamhed hos Heste.

Futterschwinge, pl. -n, f. Havrefurv
til Rensning.

Fütterung, f. Fodring.

Gabare, Gabarre, pl. -n, f. lidet
fladbundet Skib.

Gabarit, pl. -en, m. Model af et Li-
niestib i naturlig Størrelse.

Gabe, pl. -n, f. Foræring, Talent.

Gabel, St. n. liden Gave.

Gabel, pl. -n, f. Gaffel. Gåbelchen,
n. lille Gaffel.

Gabelbeichſel, pl. -n, f. gaffelagtig
Bognstang for en Genspændervogn.

Gabelpferd, n. Hest for en Genspæn-
dervogn.

Gabelſørmig, adj. gaffelformig.

Gabelgehörn, n. Gaffelhorn.

Gabelhirsch, pl. -e, m. (Gabler), ung
Hjort med gaffelformige Horn.

Gabelicht, gaffelagtig.
 Gabelig, forsynet med Gaffel.
 Gabeln, tage paa Gassen, (sich) dele sig i to Arme.
 Gabelrichter, m. Jern paa Knivsmedens Ambolt.
 Gabelschwanz, pl. -schwänze, m. Hermelinsphalæne.
 Gabenfresser, m. Dommer, der lader sig bestikke.
 Gähnen, St. ile.
 Gackeln, gackern, gacksen, faale.
 Gadde, pl. -n, m. en Art Flondre.
 Gadeling, pl. -e, m. Kammerat.
 Gademær, m. Husmand.
 Gaden, Gadem, m. Hytte, Stald, Planke, Etage.
 Gaffe, Gause, St. pl. -n, f. den hule Haand, Haandsuld.
 Gaffel, pl. -n, f. Gaffel, Aigist, Lång.
 Gassen, gabe paa. Gasser, m. ledig Tilskuer.
 Gagath, pl. -e, m. sort Jordbeg, sort Rav.
 Gählinge, adv. pludselig, steil.
 Gähnen, gabe.
 Gähnsucht, f. Gabeysge.
 Gähre, Gähre, f. Gjæring.
 Gähren, gohr, gegohren, gjære.
 Gährung, pl. -en, f. Gjæring.
 Gassen, fagle.
 Gal, St. geil.
 Gala, Galla, f. Hofpragt, festlige Klæder.
 Galeasse, pl. -n, f. stor Galei.
 Galeere, pl. -n, f. Galei.
 Galerie, pl. -n, f. Galeri.
 Galgant, m. en medicinsk Rod fra Ostindien.
 Galgen, m. Galge.
 Galgenfrist, f. Tid mellem Dommen og Henrettelsen, fort unyttig Opsætelse.
 Galgenmännchen, Galgenmännlein, n. Trolld, Hexerod.

Galgenschwengel, Galgenstrich, pl. -e. Galgenvögel, pl. -vögel, m. Gærtvo.
 Galimahias, m. Raas.
 Gall, St. klingende. Gall, Goll, f. Gjenlyd.
 Gallapfel, pl. -äpfel, m. Galæble.
 Gallen, ilberede med Galæbler.
 Galle, f. Galde.
 Galleieli, St. f. Maiblomst.
 Gallen, gällen, klinge, gælde. Gallloch, pl. -löcher, n. Lydhul, Abning paa et Klokketaarn.
 Gallenbitter, adj. bitter som Galde.
 Gallenfieber, n. Galdefeber.
 Gallensucht, f. Guljot. Gallsüchtig, gulsottig, vredsladen.
 Gallerte, Gallrich, f. tyf Saft, Gelee.
 Gallig, Gallicht, adj. galdeagtig, vredsladen.
 Gallosche, pl. -n, f. Overisko, Galoske.
 Galmei, m. Zinferts.
 Galopp, m. Galop. Galopieren, galoppere.
 Galstern, blive harst; forhøre.
 Galstria, geil, harst.
 Galt, St. ikke befrugtet. Galtvieh, n. ungt Fæ.
 Gälz, St. f. Galtegrist.
 Gamander, m. Gamanderurt.
 Gamel, Gämel, St. m. Lyst, Gammen.
 Gämlich, Nr. væmmelig.
 Gamme, f. Scala.
 Gammel, Gummel, St. stærk Dvinde.
 Gams, m. et Slags Farteier paa Donau.
 Ganasse, pl. -n, f. Hestenes nedre Rjævebeen.
 Ganerbe, pl. -n, m. Medarving. Ganne, St. f. Slægtfab.
 Ganerbschaft, pl. -en, f. Familiegods.

Gang, pl. Gänge, m. Gang, Gaaen.
 Sie machten einen Gang ins freie.
 Gangbar, adj. brugelig, gængs.
 Gänge, gængs. Gång und gebe,
 ganske almindelig.
 Gängelband, pl. -bänder, n. Ledebånd.
 Gängelei, f. en Andens vilkaarlige Leden.
 Gängeln, føre i Ledebånd, lære at gaae.
 Gängelwagen, m. Kullevoغن.
 Gangfisch, pl. -e, m. Hviding.
 Ganggebirge, n. Urbjerger med Ertz i Gange, Gangbjerger.
 Gängler, m. den vilkaarligt Ledende.
 Gängling, pl. -e, m. den ubetinget følgende.
 Gangspille, pl. -n, f. stort Spil paa Skibe.
 Gangweise, adv. i Gange.
 Gangwoche, pl. -n, f. Processionsuge.
 Gang, pl. Gånse, f. Gaas; stor Klump, Masse. Gånshen, n. Gæsling.
 Gånseauge, pl. -n, n, Gånsefuß, pl. -füße, m. Anførselstegn.
 Gånsebacke, pl. -n, f. roget Gaasebryt.
 Gånsebraten, m. Gaasesteg.
 Gånsedum, m. dum som en Gaas.
 Gånsehaut, f. Gaasehud, den af Kulde rønfede Hud paa det menneskelige Legeme.
 Gånsehirt, pl. -en, m. Gaasehyrde.
 Gånsefiel, pl. -e, m. Pennepose.
 Gånseklein, Gånsefchwarz, Gånsegefroße, n. Gaasekraas.
 Gånsekopf, pl. -köpfe, m. Gaasehoved, Tost.
 Gånsekörhig, gånsegrün, graa og grønagtig.
 Gånseküchlein, n. Gaasekylning.
 Gånseeln, St. pludre.
 Gånselöffel, m. Steenoperatørens Ske.

Ganser, Gansert, Gånserich, pl. -e, m. Gasse.
 Gånsewein, m. Gaaseviin, Vand.
 Gånsewitz, m. slau Vittighed.
 Gant, pl. -en, f. Auction, Fallissement.
 Gantmeister, m. Auctionator.
 Ganz, heel, ganske. Ganze, n. det Hele.
 Ganzheit, f. Fuldstændighed.
 Gånzlich, aldeles.
 Ganzzeug, n. Partiirfabrikflude.
 Gar, tilberedet, fuldkommen.
 Gar, ganske, meget, endog. Gar nicht, slet ikke. Gar zu, altfor.
 Garaus, n. og m. Ende. Er machte ihm Garaus.
 Garbe, pl. -n, f. Neg.
 Garben, give mange og gode Neg.
 Gårben, garve.
 Garbenbinder, m. Negbinder. Garbenbinderin, f. Negbinderiske.
 Garbruch, m. Brud i Robberet for at see om det er tilgavns rensat.
 Garbrühe, f. Garvernes Sauce.
 Gårbeliren, pukke Ertz.
 Gardine, pl. -n, f. Gardin. Gardinenpredigt, f. Sparlagenspræken.
 Gare, f. Modenhed, Fuldkommenhed.
 Gareisen, n. Jernstang til Sortkøberets Prøvelse.
 Garenne, pl. -n, f. Rannhuus, Ranniskov.
 Garerz, pl. -e, n. fuldkommen brændt Ertz.
 Garfaß, pl. -fässer, n. Garvernes Kar.
 Garfeuer, n. Ild til Robbersmeltning.
 Garheerd, pl. -e, m. Ildsted til Metalsmeltning.
 Garfuch, pl. -föche, m. Spisevært.
 Garfönig, m. det ved Proven tilbagegaaende Robber.
 Garfrage, f. Robberslag.
 Garfüche, pl. -n, f. Spiseqvarteer.
 Garkupfer, n. luttret Robber.

Garfupferblick, m. det rene Robbers
 Farve.
 Garleder, n. Alunfind.
 Garlei, m. Ol fra Gardeleben.
 Garmilch, St. f. tyf Mælk.
 Garn, n. Garn.
 Garnen, gærnen, adj. af Garn.
 Garnhaspel, pl. -n, f. Garnvinde.
 Garnkræthun, n. Lediggang.
 Garnklog, pl. -kløge, m. Lysstøber-
 nes Banketræ.
 Garnknäuel, Garnknäuel, m. Garn-
 nøste.
 Garnmeister, m. Fisser med store
 Garn.
 Garnspule, pl. -n, f. Garnrulle.
 Garnsträhne, pl. -n, f. Garnstuck,
 pl. -e, n. 20 Fod spundet Garn.
 Garnweber, m. Linnedræver.
 Garnweise, pl. -n, f. Garnvinde.
 Garnzun, pl. -züge, m. Fiskefangst
 med Rod.
 Garofen, pl. -öfen, m. Robbersmelte-
 ovn.
 Garpfanne, pl. -n, f. Smeltepande
 for Robber.
 Garfalz, n. tilstrækkelig sødet Salt.
 Garspäne, pl. tilbageblivende Robbers-
 dele.
 Garsten, St. stinke.
 Garstig, styg. Garstigkeit, pl. -en,
 f. Styghed.
 Garstück, pl. -e, n. et færdigt Salt-
 stykke.
 Garten, pl. Gärten, m. Hauge. Er
 bestellst seinen Garten.
 Gartenbau, m. Hauge dyrkning.
 Gartenbeet, pl. -e, n. Haugebeed.
 Gartenhaus, pl. -häuser, n. Lyst-
 huus.
 Gartenscheere, pl. -n, f. Haugefar.
 Gärtner, m. Gärtner, Urtegaardsmænd.
 Gärtnerci, f. Hauge dyrkningskonst.
 Gärtneren, drive Gärtneri.
 Gas, pl. -e, n. Gas, Luftstof.
 Gäschen, gischen, bruse, skumme.

Gäsch, Gäst, m. Brudning, Skum.
 Gäse, pl. -n, f. begge Hænder fuld.
 Gastarim gehen, gaar fra en Gade i
 en anden.
 Gasseln, St. besøge Gæstgiverne om
 Natten.
 Gassenbube, pl. -n, m. Badedrenge.
 Gassenbauer, m. Gassenlied, pl. -er,
 n. Gadeviser.
 Gassenkehrer, m. Gadefeier.
 Gassenlaufen, n. Spidsrodsløben.
 Gasler, m. Slagter fra Landet.
 Gast, pl. Gäste, m. Gæst. Ich bitte
 dich heute zu Gaste.
 Gasten, gästren, beværte, spise.
 Gastfrei, gæstfri. Gastfreiheit, f.
 Gæstfrihed.
 Gastfreund, pl. -e, m. Gæstevæn.
 Gastgeber, m. Gæstgiver.
 Gastgebot, n. Gæstgæst, f. Gæste-
 bud.
 Gasthaus, pl. -häuser, n. Værtshuus.
 Gasthof, pl. -höfe, m. Gæstgiver-
 gaard.
 Gastiren, beværte.
 Gastlich, gæstfri.
 Gastmahl, pl. -mähler, n. Gæstebud.
 Gaststube, pl. -n, f. Gæstestue.
 Gasttafel, pl. -n, f. Gæsternes fælles
 Spisebord, table d'hôte.
 Gastwirth, pl. -e, m. Vært.
 Gastwirthschaft, f. Beværtningsret,
 Hotel.
 Gat, n. Gul, Abning.
 Gäten, jäten, luge.
 Gatlich, vakker.
 Gatte, pl. -n, m. Gattin, pl. -nen, f.
 Egtfælle, Hustru.
 Gatten, forene, (sich) parre sig.
 Gattenlos, adj. uden Egtfælle.
 Gatter, Gitter, n. Gitter, Trælærk,
 Sprinkelværk.
 Gattern, gennemslætte, belure.
 Gatterthür, pl. -en, f. Gitterdør.
 Gattigen, St. indrette sig.

Gebieter, m. Herſker. Gebieterin,
 pl. -nen, f. Herſkerinde.
 Gebieteriſch, bydende.
 Gebietiger, m. Commandeur.
 Gebilde, n. Billede, Skikkelfe.
 Gebimmel, n. Rimen.
 Gebinde, n. Bundt af 20 til 40 Traa-
 de; Fed.
 Gebirge, Gebürg, n. Bjergſtrækning.
 Gebirger, m. Bjergboer.
 Gebirgig, bjergfuld.
 Gebirgiſch, ſom horer til et Bjerg, er
 paa eller fra et Bjerg.
 Gebiß, pl. -ſſe, n. Munden og Tænder-
 ne, Bidſel.
 Gebläſe, n. idelig Bläſen.
 Gebläſe, n. Bläſeværk ved Smelte-
 ovne.
 Geblöck, n. vedholdende Bræken.
 Geblümt, blommet.
 Geblüt, n. Blod, Familie, Slægt. Von
 Königlichem Geblüt.
 Geborgen, bjergat, reddet. Gebor-
 genheit, f. Sikkerhed.
 Gebot, pl. -e, n. Bud. Ihm ſteht
 alles zu Gebote, Tjeneste. Noth
 kennt kein Gebot.
 Gebräme, n. Bræmme, Rant.
 Gebrauch, pl. -bräuche, m. Brug,
 Skif.
 Gebrauchen, bruge.
 Gebräuchlich, brugelig, almindelig.
 Gebrauchlos, adj. ubrugelig.
 Gebräude, Gebräu, n. Brygning,
 Bryg.
 Gebreche, n. idelig Brækning.
 Gebrechen, -brach, -gebrochen, mang-
 le. Es gebricht ihm an Kraft.
 Gebrechen, Gebreſt, n. Mangel, Breſt.
 Auf deinem Herzen drückt ein ſtill
 Gebrechen.
 Gebrechlich, ſtröbelig, gebräcklig. Ge-
 brechlichkeit, f. Ströbelighed.
 Gebreite, n. Udbreden, det Udbredte,
 Glette.
 Gebrochen, itu, afbrudt.

Gebrüder, f. Brødre. Die Gebrü-
 der Witt.
 Gebühr, pl. -en, f. Afgift, Plikt.
 Gebühren, tilkomme, (ſich) ſomme
 ſig. Ihm gebührt Dank.
 Gebührlich, ſømmelig, tilborlig.
 Gebund, pl. -e, n. Bundt.
 Geburt, pl. -en, f. Fødsel, Barsel,
 Føſter. Eine unzeitige Geburt.
 Gebürtig, født.
 Geburtsfehler, m. medfødt Feil.
 Geburtsglied, pl. -er, n. Fødselslem.
 Geburtshelfer, m. Accoucheur, Fød-
 ſelskhjælper.
 Geburtshülfe, f. Fødselskhjælp.
 Geburtsort, pl. -e, m. Fødested.
 Geburtstagsfeier, f. Fødselsdagshei-
 tid.
 Gebüſch, pl. -e, n. Buſk, Kratſkov.
 Geck, pl. -en, m. Nar, Gjæk.
 Gecken, drille, narre.
 Geckenhaft, naragtig.
 Geckenhaftigkeit, f. Naragtighed.
 Gedacht, omtalt, ovennævnt.
 Gedächtniß, n. Hukommelse.
 Gedächtnißfeier, f. Mindesfest.
 Gedächtnißmahl, pl. -e, n. Erindrings-
 maaltid, Communion.
 Gedächtnißrede, pl. -n, f. Mindetale.
 Gedächtnißlöte, pl. -n, f. Fløiterregister
 i Orgeler.
 Gedanke, pl. -n, m. Tanke. Die
 Macht des Gedankens. Ein Ge-
 danke an dich.
 Gedankenfolge, pl. -n, f. Tankegang.
 Gedankenleer, gedankenlos, tankeleſ.
 Gedankenleere, Gedankenlosigkeit,
 f. Tankeløshed.
 Gedankenreihe, pl. -n, f. Ideernes
 Association.
 Gedankenſtrich, pl. -e, m. Tankeſtreg.
 Gedankenwelt, f. Tankeverden.
 Gedärm, pl. -e, n. Indvold, Larve.
 Gedeck, pl. -e, n. Dækketoi, Couvert.
 Gedeihen, -dieh, -diehen, ſtrække ſig,
 tage til, vore, trives. Das Lexikon

ist bis zum Buchstaben G gediehen.
 Die Speise gedieh ihm gut. Das
 Kind gedeiht.
 Gedeihlichkeit, f. Trivelighed.
 Gedeihen, n. Vært, Fremgang.
 Gedeihlich, trivelig, nyttig, forønsket.
 Gedenkbar, tænkelig.
 Gedenken, -dachte, -gedacht, mindes,
 erindre. Gedenke mein auf allen
 meinen Wegen. Ich will es ihm
 schon gedenken. Seit Menschen-
 gedenken, siden Mands Minde.
 Gedicht, pl. -e, n. Digst.
 Gediengen, mæssig, fast, dygtig, gedi-
 gen.
 Gediengenheit, f. Dygtighed, Kraft,
 Gedigenhed.
 Gedinge, n. Contract, Rente; Prut-
 ten.
 Gedinghauer, m. Bjergmanden, som
 arbejder paa Binding og Lab.
 Gedoppelt, dobbelt, fordoblet.
 Gedränge, n. Trængsel, Nød. Ge-
 drang, adv. trang.
 Gedrängt, sammentrængt, fortfattet.
 Gedrängtheit, f. Korthed, Tyndighed.
 Gedritt, adj. tredobbelt.
 Gedrungen, sammentrængt, kompakt.
 Ein gedrungener Wuchs.
 Gedudel, n. idelig Klumpen eller
 Syngen.
 Gedüst, pl. -e, n. Duftning, stærk
 Duft.
 Geduld, f. Taalmodighed.
 Gedulden (sich), være taalmodig.
 Geduldsfaden, m. Taalmodighedens
 Traad, svag Taalmodighed.
 Geduldhahn, pl. -hähne, m. bornløse
 Egteskabs Afgift til Præsten.
 Geduldig, taalmodig.
 Geduldschule, pl. -n, f. Taalmodig-
 hedens Skole.
 Gedunsen, sultmet, hovnet.
 Geest, Nr. pl. -en, f. Sandland.
 Gefahr, pl. -en, f. Fare.

Gefährde, f. Svig, listig Forbeholden-
 hed.
 Gefährden, stede i Fare.
 Gefahre, n. idelig Kjæren eller Fa-
 ren.
 Gefährlich, farlig. Gefährlichkeit, f.
 Farlighed.
 Gefahrlos, adj. uden Fare.
 Gefahrsvoll, faresuld.
 Gefährte, pl. -n, m. Staldbroder, Føl-
 gesvend. Gefährtin, pl. -nen, f.
 Vedsagerinde.
 Gefäll, Gefälle, n. Fald, Sænkning.
 Gefälle, pl. Afgift, Skat.
 Gefallen, -fæl, -gefallen, behage.
 Es gefällt mir. Ich lasse mir
 nicht Alles gefallen.
 Gefallen, m. Tjeneste, Billighed. Thun
 Sie mir den Gefallen.
 Gefallen, n. Velbehag.
 Gefällig, artig, tjenstagtig. Gefällig-
 keit, f. Artighed. Kommen Sie
 gefälligst zu mir, behag at komme
 til mig.
 Gefallsucht, f. Coquetteri. Gefall-
 süchtig, coquet.
 Gefangene, pl. -n, m. Fange,
 Gefangenschaft, f. Fangenskab.
 Gefänglich, adv. som Fange. Er
 ward gefänglich eingezogen.
 Gefängnis, pl. -isse, n. Fængsel.
 Gefäß, pl. -e, n. Kar; Gred.
 Gefäßt, rolig, fattet.
 Gefecht, pl. -e, n. Fægtning.
 Gefieder, n. Hjørbedækning.
 Gefilde, n. Glette, Mark.
 Geflissentlich, adv. med Flid, forsæt-
 lig.
 Gefluhe, n. idelig Randen.
 Geflügel, n. Fjærcreaturer.
 Geflüster, n. idelig Hvissen.
 Gefolge, n. Følge, Følgeskab.
 Gefräßig, graadig. Gefräßigkeit, f.
 Graadighed.
 Befreite, pl. -n, m. Skildtvagtsfø-
 rer.

Gefråsse, n. idelig Vden.
 Gefreund, pl. -e, m. Ven, Slægting.
 Gefrieren, -fror, -frozen, fryse. Gefrorenes, f. Sukkeris.
 Gefrierpunkt, m. Frysepunkt.
 Gefüge, n. Sammenfœining.
 Gefüge, gefuina, boielig. Gefügigheit, f. Boielighed.
 Gefühl, pl. -e, n. Følelse.
 Gefühlia, følelsesfuld. Gefühligkeit, f. Følsomhed.
 Gefühllos, adj. uden Følelse, følelseløs.
 Gefühlvoll, adj. fuld af Følelse, følsom.
 Gefünst, n. Qwinterne.
 Gegen, imod. Gegen den Feind. Dank gegen Gott. Gegen Norden.
 Gegenaußseher, m. Controleur.
 Gegenaußsicht, f. Control.
 Gegenbefehl, pl. -e, m. Modbefaling.
 Gegenbesuch, pl. -e, m. Gjenbesøg, Contravist.
 Gegenbild, pl. -er, n. det Modsatte.
 Gegenböschung, pl. -en, f. Contrescarpe.
 Gegend, pl. -en, f. Egn. Die Gegend um die Stadt.
 Gegendienst, pl. -e, m. Gjentjeneste.
 Gegenfahrt, pl. -en, f. Fart imod Strømmen.
 Gegenfall, pl. -fælde, m. modsat Fald.
 Gegenfalls, i modsat Fald.
 Gegenfüßler, m. Antipode.
 Gegengeschenk, pl. -e, n. Gjenforæring.
 Gegengewicht, pl. -e, n. Modvægt.
 Gegenhalten, -hielt, -gehalten, holde imod.
 Gegenmesser, n. Garverkniv.
 Gegenort, pl. -e, m. den mod en anden drevne Stoll.
 Gegenpart, pl. -e, m. Contrapart.

Gegenprobe, pl. -n, f. Trediemands afgjørende Proøe.
 Gegenrechnung, pl. -en, f. controlerende Regning.
 Gegensatz, pl. -sætte, m. Modjætning.
 Gegenschein, pl. -e, m. Revers.
 Gegenfchreiber, m. den controllerende Skriver.
 Gegenfette, pl. -n, f. den modfætte Side.
 Gegenseitig, adj. gjensidig.
 Gegenstand, pl. -ftænde, m. Gjenstand.
 Gegenftændlich, objectiv.
 Gegenftandsfald, pl. -fælde, m. Accusativ.
 Gegenfteller, m. Tømmelfingerens Hædemuskel.
 Gegenftellung, pl. -en, f. Confrontation, Contrast.
 Gegenftück, pl. -e, n. Sidestykke.
 Gegenthail, pl. -e, m. Modpart.
 Gegenthail, n. det Modfætte.
 Gegenthails, adv. i modsat Fald.
 Gegenüber, ligeoverfor. Dem Gause gegenüber.
 Gegenvermæchtnis, pl. -ffe, n. gjensidigt Testament.
 Gegenvorftellung, pl. -en, f. Remonstration.
 Gegenwall, pl. -wælle, m. Contrescarpe.
 Gegenwart, f. Nærværelse, Nutid.
 Gegenwärtig, nærværende. Es ist meinem Gedächtnisse noch jetzt ganz gegenwärtig.
 Gegenwehr, f. Modftand.
 Gegitter, n. Gitterværk.
 Geglieder, n. Organisme.
 Gegner, m. Modftander.
 Gegnerifch, adj. hvad der egner fig en Modftander.
 Gehaben (fich), befinde fig. Gehab dich wohl, Farvel.
 Gehabig, velhavende.

Gehalt, pl. -e, m. Indhold, Værdi, Lønning.

Gehalten, forpligtet.

Gehaltig, indeholdende, værdifuld.

Gehaltlos, indholdsløs, værdløs. Gehaltlosigkeit, f.

Gehänge, n. det Hængende.

Gehäse, n. Harens Bagdeel.

Gehässig, hadsk, forhadet. Gehässigkeit, f.

Gehau, pl. -e, n. Skovhugst.

Gehäufte, n. Opdyngning.

Gehäuse, n. Kasse, Huus. Das Uhrgehäuse; das Gehäuse einer Schnecke.

Gehege, Gehäge, n. Gjerde, Vildbane. Er kam mir ins Gehege.

Geheim, hemmelig.

Geheimbund, pl. -e, m. Complot.

Geheimgriff, pl. -e, m. hemmelig, utiladelig Forholdsregel.

Geheimniß, pl. -nisse, n. Hemmelighed.

Geheimrath, pl. -rätke, m. Cabinettsraad.

Geheimschreiber, m. Secretair.

Geheiß, pl. -e, n. Bud, Befaling.

Gehen, gik, gaaen, gaae. Er ging nach der Stadt, zum Freunde, auf die Universität, in die Kirche. Gehe ihm aus dem Wege. Laßt uns spaziren gehen. Wir wollen schlafen gehen. Sie ist den verkehrten Weg gegangen. Er läßt sich gehen, generer sig ikke. Es ging verloren. Er ging des Amtes verlustig. Die Arbeit ging ihm von der Hand. Es ging nun an ein Fragen und Erzählen. Wie geht es dir? Es geht mir gut. Er ist müßig gegangen. Er hat sich müde gegangen. Gehe deiner Wege.

Gehenk, pl. -e, n. Gehæng.

Geheuer, fri for Svogelser, sikker. Es ist hier nicht geheuer.

Geheul, n. Hyl.

Gehirn, pl. -e, n. Hjerne.

Gehirnlos, adj. uflog.

Gehl, Mt. og St. guul.

Gehöfde, Gehöft, n. Gaard.

Gehölz, pl. -e, n. Skov, Lystskov.

Gehör, n. Hørelse, Gehør. Der König gab ihm geneigtens Gehör.

Gehorchen, adlyde.

Gehören, tilhøre; høre til. Es gehört mir. Es gehört zum guten Thone.

Gehörfehler, m. Feil i Hørelsen.

Gehörig, tilhørende, passende.

Gehörlos, adj. döv. Gehörlosigkeit, f. Døvhed.

Gehörn, n. Horn. Gehörnt, hornet.

Gehorsam, adj. lydig.

Gehorsam, m. Lydighed.

Gehorsamen, adlyde.

Gehren, m. Spids, spids Redskab.

Gehrung, pl. -en, f. Diagonallinie.

Gehülfe, pl. -n, m. Hjælper. Gehülfin, pl. -nen, f. Hjælperinde.

Gehülfskunst, pl. -künste, f. Viskunst.

Gehwerk, pl. -e, n. Hjul og Viserværk i Uhre.

Geier, m. Glente, Høg.

Geiser, m. Graade, Skum, Sælg.

Geiserbart, pl. -bærte, m. Sælgstjæg.

Geisericht, fraadeaartig.

Geiserin, fuld af Graade.

Geiserläppchen, n. Hagesmække.

Geisern, sagle; fives.

Geige, pl. -n, f. Fiolin.

Geigen, spille paa Fiolin.

Geigenförmig, adj. lig en Fiolin.

Geigensteg, pl. -e, Geigensattel, pl. -sattel, m. Fiolinstol.

Geiger, m. Fiolinspiller.

Geigerei, pl. -en, f. Fiolinspiller.

Geil, fedt, for stærkt drivende, ukødf.

Geile, Geilung, f. Møg. Geilen, pl. Testikler.

Geilen, gjøde, være ukødf.

Geilheit, f. Fedme, Ukødfhed.

Geiß, pl. -e, f. Gjed.
 Geißblatt, n. Gjedeblad.
 Geißbock, pl. -böcke, m. Gjedebuk.
 Geißel, Geißel, pl. -n, m. Gidsel.
 Geißel, pl. -n, f. Pidsk.
 Geißeler, Geißler, m. Hudfletter.
 Geißeln, pidske, hudflette.
 Geißelung, pl. -en, f. Pidskning.
 Geißledern, adj. af Gjedelæder.
 Geist, pl. Geister, m. Aand, Spogelse, Geist.
 Geistesarm, adj. fattig paa Aand.
 Geisten, spoge. Es reider.
 Geisterbanner, m. Aandemaner.
 Geisterhaft, spogelseagtig.
 Geisterlaut, pl. -e, m. usforklarlig Lyd.
 Geistermährchen, n. Spogelsehistorie.
 Geisterseher, m. Aandeseer.
 Geisterseherei, pl. -en, f. Aandeseen.
 Geisterstunde, pl. -n, f. Midnatstide.
 Geisterwelt, f. Aandeverden.
 Geistesabwesenheit, f. Aandsfraværelse.
 Geistesgegenwart, f. Aandsnærværelse.
 Geistesgrøse, f. Aandsstorhed.
 Geisteskrank, adj. syg paa Aanden, vanvittig. Geisteskrankheit, f. Aandsygdum.
 Geistig, adj. intellektuel, spirituos.
 Geistigkeit, f. Aandelighed.
 Geistlich, aandeagtig.
 Geistlich, adj. geistlig, firkelig.
 Geistliche, pl. -n, m. Theolog, Præst, Munk. Geistlichkeit, f. Geistlighed.
 Geistlos, adj. aandløs. Geistlosigkeit, f. Aandløshed.
 Geistreich, geistvoll, aandrig.
 Geiz, m. Gjerrighed.
 Geizen, trakte. Er geizt nach Ehre. Mit etwas geizen, omgaaes sparsomt med.
 Geizhals, pl. -halse, m. Gnier.
 Geizig, gjerrig.
 Gejsefer, n. Kjøben med Lænderne.

Gefläst, pl. -e, n. Kloster.
 Geflippe, n. Samling af Klipper.
 Gefræge, n. Affald af forarbejdede Metaller.
 Gefrigel, n. Kragetæer.
 Gefrøse, n. Kraas.
 Gelächter, n. Skoggerlatter.
 Geladene, pl. -n, m. den Indbudne.
 Gelaa, n. Gilde, Driskefest. **Ins**
 Gelag hinein, uden Overlæg. —
 Gelahrtheit, f. Lærdom.
 Gelände, n. frugtbar Strandbred.
 Geländer, n. Rækværk.
 Gelänge, n. et langt Stkke Agerland.
 Gelangen, komme hen, naae. Er gelangt nach Rom. Er ist zu Amt und Würden gelangt. Er hat die Schrift an die Regierung gelangen lassen.
 Gelass, m. Rum, Plads.
 Gelassen, rolig, koldblodig. Gelassenheit, f. Rolighed, Koldblodighed.
 Geläufig, ovet, flydende. Geläufigkeit, f. Færdighed.
 Gelaunt, stemt, oplagt.
 Gelaut, n. Gjoen.
 Geläut, n. Ringen.
 Gelb, guul. Gelb, n. Gelbe, f. guul Farve. Gelbe, f. Eggeblomme.
 Gelbäugig, adj. med gule Øine.
 Gelbbraun, gulbrun.
 Gelben, blive guul, gulnes.
 Gelbgießer, m. Gjortler.
 Gelbharz, n. Gummigutt.
 Gelbig, gelblich, gulagtig.
 Gelbfupfererz, pl. -e, n. guul Kobbererts.
 Gelbreiß, fuldkommen moden.
 Gelbschecke, pl. -n, f. hvid Hest med gule Pletter.
 Gelbschnabel, pl. -schnäbel, m. Fugleunge, Gremfolling.
 Gelbsucht, f. Gulsot. Gelbsüchtig, gulsottig.

Geld, pl. -er, n. Penge. Ich bin nie bei Gelde. Die Gelder kommen nicht ein.

Geldangelegenheit, pl. -en, f. Penge-affaire.

Geldarm, fattig paa Penge.

Geldbedürftig, geldflemm, trængende til Penge.

Geldbegierde, f. Gjerrighed. Geldbegierig, gjerrig, pengegrist.

Geldbeutel, m. Pengepung.

Geldbüchse, pl. -n, f. Pengebøsse.

Geldgefälle, pl. Afgifter i Penge.

Geldgehalt, m. Pengenes virkelige Værd.

Geldkatte, pl. -n, f. Pengekat.

Geldstolz, adj. pengestolt.

Geldvergeffen, adj. ikke agtende paa Penge.

Geleben, leve.

Gelede, n. idelig Sliffen og Ryssen.

Gelege, n. Afslagning, Kornhob.

Gelegen, beleilig, beqvem. Die Zeit ist mir gelegen.

Gelegenheit, pl. -en, f. god Beliggenhed, gunstig Tid, Leilighed.

Gelegenheitlich, gelegentlich, adj. ved Leilighed.

Gelegenheitsmacher, m. Robler, Ruffer.

Gelehrta, lærvillig. Gelehrigkeit, f. Lærvillighed.

Gelehrsamkeit, f. Lærdom.

Gelehrt, lærd. Gelehrte, m. lærd Mand.

Gelehrtenzeitung, pl. -en, f. Literaturlad.

Gelehrtenzunft, pl. -zünfte, f. Facultet.

Geleise, Geleis, Gleis, n. Hjulspor. Wir sind wieder in das alte Geleise gekommen.

Geleit, n. Folgefah.

Geleiten, ledsage. Geleiter, m. Ledfager.

Geleitsbediente, pl. -n, m. Toldbetjent.

Geleitsbrief, pl. -e, m. Leidebrev.

Gelenk, gelenkig, smidig, boielig.

Gelenkigkeit, f. Smidighed.

Gelenk, pl. -e, n. Led, Ledemod.

Gelese, n. idelig Læsen.

Geleucht, n. Grubelys.

Gelf, Gelft, Gilft, n. gul Robbererts.

Gelfern, bjæffe, vraale.

Gelichter, n. Paf. Deines Gelichters, din Mage, din Art.

Geliche, Geliebel, n. flygtig Forliebse.

Gelieben, behage. Geliebt es Gott.

Geliebte, m. og f. Kjæreste.

Geliefen, storkne, blive tyf.

Geliegen, -lag, -legen, komme ned, gjøre Barsel.

Gelieger, St. n. Bildtets Leie.

Gelinde, saate, lemsældig. Gelindigkeit, f. Mildhed.

Gelingen, -lang, -lungen, lyffes. Es ist mir gelungen. Gelingen, n. lyffeligt Udfald.

Gellen, lyde, ringe. Der Wachtel hell gellender Schall. Eine gellende Stimme. Er schrie so, daß mir die Ohren gellerten.

Geloben, love. Er gelobte ihr ewige Treue.

Gelöbniß, pl. -nisse, n. Lofte.

Gelock, n. Haarlock; Lofning, Lofkefugl.

Geloos, n. Dyrenes Skarn.

Gelörsch, n. Ertsfogning ved perpendikulær Gravning.

Gelt? St. ikke sandt?

Gelt, ufrugtbar (om Dyr). Eine Gelt Kuh. Ein geltes Schwein. Gelten, castrere.

Gelte, pl. -n, f. Botte.

Gelten, galt, gegolten, gjælde. Es gilt eine Probe. Er gilt viel

- beim Könige. Wen gilt diese Frage. Sie gilt mir viel.
 Geltung, f. Gyldeghed, Værdi.
 Gelübde, n. høitideligt Løfte.
 Gelüst, Gelüsten, n. Gelust, m. Lyst, Lystenhed.
 Gelüsten, lyst. Es gelüftet ihn nach der verbotenen Speise. Lasse dich nicht gelüsten.
 Gemach, gemaklich, gemakksam, langsom, sagte, magelig, efterhaanden.
 Gemach, pl. -mæcher, n. Værelse, Kammer. Das heimliche Gemach, Privat.
 Gemache, n. idlig Gjoren.
 Gemaklichkeit, f. Magelighed.
 Gemacht, pl. -e, n. Frembringelse, Skabning, Hantjongsdelene.
 Gemahl, pl. -e, m. Gæstefælle, Mand.
 Gemahlin, pl. -nen, f. Kone.
 Gemahnen, erindre; synes, forekomme. Es gemahnet mich.
 Gemark, n. Mærke, Præg.
 Gemarkung, pl. -en, f. Bygdelag.
 Gemäß, ifølge, efter. Seinem Willen gemäß. Gemäßheit, f. Folge, Kraft. In Gemäßheit des Befehles.
 Gemäßigt, maadeholden.
 Gemäuer, n. Muurværk.
 Gemein, lav, almindelig, maadelig, gemeen. Ein gemeiner Soldat. Eine gemeine Aufführung. Das gemeine Recht. Mache dich nicht zu gemein.
 Gemeine, Gemeinde, pl. -n, f. Menighed, Commune, Borgersamling.
 Gemeindeglied, pl. -er, n. Sognebarn.
 Gemeindehaus, pl. -häuser, n. Raadhuus.
 Gemeinderath, pl. -räthe, m. Communaltraad.
 Gemeinfaßlich, almeenfattelig. Gemeinfaßlichkeit, f.
 Gemeingeist, Gemeinsinn, m. Almeenaand.
 Gemeinhin, gemeiniglich, adv. almindelig.
 Gemeinnutzen, m. almindelig Nytte.
 Gemeinnützig, adj. Gemeinnützigkeit, f.
 Gemeinplatz, pl. -plätze, m. Sentens.
 Gemeinsam, adj. fælles.
 Gemeinschaft, f. Fællesskab. Gemeinshaftlich, adj. fælles.
 Gemeint, meent, tilstøttet, isinde.
 Gemeintrift, pl. -en, f. fælles Havnegang.
 Gemeinwesen, n. Stat, Fristat.
 Gemeinwohl, n. almindeligt Vel.
 Gemenge, n. Blanding.
 Gemengsel, n. Sammensurium.
 Gemark, pl. -e, n. Kjendetegn, Mærke.
 Gemessen, afmaalt, bestemt, noie.
 Gemetzel, n. Slaughteri.
 Gemisch, n. Blanding.
 Gemitten, St. gemöten, Rt. mode halvveis.
 Gemme, pl. -n, f. Gemme.
 Gems, f. fast Steen i Bjergværk.
 Gemse, pl. -n, f. Gemsbock, pl. -böcke, m. Gemsthier, pl. -e, n. Hjeldgjed paa Alperne, Gemse.
 Gemsgeier, m. Lammegrib.
 Gemshorn, pl. -hörner, n. Gemsehorn, et Slags oventil trange Drøgelpiber.
 Gemsjagd, pl. -en, f. Gemsjagt.
 Gemüll, n. Affald fra Bygninger, Gruus.
 Gemünd, St. n. Munding.
 Gemunkel, n. Mumlen, sagte Tale.
 Gemurmel, n. Knurren, sagte Guden.
 Gemüte, n. Haugegrent.
 Gemüsegarten, pl. -gården, m. Raalauge. Gemüsebau, m. Dykning af Kjøffenuurter.
 Gemüßigt, nødt til, nødsaget til.

Gemüth, pl. -er, n. Mod, Sind, Følelse, Sindelag.

Gemüthlich, hyggelig, hjertelig. **Gemüthlichkeit**, f.

Gemüthlos, adj. ufølsom, haard.

Gemüthsart, pl. -en, f. Sindelag, Charakter.

Gemüthsfreund, pl. -e, m. ligestemt Ven.

Gemüthsfrank, melankolisk.

Gen, præp. imod. Er blikte gen Himmel. Er reiste gen Osten.

Genau, adj. nøie, sparsom. **Genauigkeit**, f. Nøjagtighed. Mit genauer Noth, med Red og Reppe. **Genau** genommen, strengt taget. Er nahm es mit der Sache genau.

Genehm, antagelig, behagelig.

Genehmhaltung, pl. -en, f. Tilladelse.

Genehmigen, bevilge, tillade.

Geneigt, tilbeielig, gunstig. **Geneigtheit**, f.

General, pl. -e, m. General. **Generalat**, pl. -e, n. Generals Værdighed.

Generalbaß, m. Generalbaß.

Genesen, -nas, -nesen, komme sig af en Sygdom, forløses. Er ist genesen. Sie ist eines Söhnleins genesen. **Genesen**, n. Genesung, f. Helbredelse.

Genick, pl. -e, n. Nakke.

Genickfang, m. Nakkefist. **Genickfänger**, m. tværgaet Jagtkniv til at stifte Dyrene i Nakken med.

Genie, n. aandelig Overlegenhed, Genie.

Genien, pl. Skydsaaander. **Genius**, m. Skydsaaand.

Genießbar, spiselig. **Genießbarkeit**, f. Spiselighed.

Genießen, -nos, -nossen, nyde. Genieße diese Speise. Genieße des Glückes. Er ließ es ihm für ge-

nossen hingehen, lod det ustraffet gaae hen.

Genießer, m. den Nydende.

Geniste, n. Smaaqvist for Fuglenes Neder.

Genosß, pl. -nossen, m, Staldbroder, Deeltager.

Genossenschaft, pl. -en, f. Selskab, Laug.

Genster, Ginster, m. Gypel.

Genug, adv. nok.

Genüge, f. Genügen, n. Mættelse, Tilfredsstillelse. Er that seiner Forderung volles Genüge.

Genügeleistung, f. Opfyldelse, Fyldestgjørelse.

Genügen, strække til, tilfredsstille. Er läßt sich mit Wenigem genügen.

Genügsam, nok, tilstræffelig.

Genügsam, nøisom. **Genügsamkeit**, f. Nøisomhed.

Genugthun, -that, -gethan, tilfredsstille, fyldestgjøre. **Genugthuung**, pl. -en, f. Erstatning.

Genuß, pl. Genüsse, m. Nydelse.

Genußlos, adj. uden Nydelse.

Genußreich, adj. rig paa Nydelse.

Georgel, n. Klimpren.

Gepäcke, n. Reisetoi, Bagage.

Geplärr, n. Skraal.

Geplauder, Geplapper, n. Pluddren.

Gepräge, n. Præg, Kjendemerke.

Gepränge, n. Bram, Pragt.

Gepränglos, adj. uden Bram.

Ger, pl. -e, m. Gryd.

Gerade, lige; netop. Gehet den geraden Weg. Gerade um fünf Uhr kam ich an. Nach gerade, omsider.

Geradeweg, adv. uden Omstændigheder.

Geradezu, adv. lige til.

Geradheit, f. Ligesfremhed.

Geradlauf, m. Løb i lige Retning.

Geradläufig, ligeløbende.

Geradlinig, adj. i lige Linie.

Geradsinnig, ærlig, aaben. Gerad-
sinn, m. Ærlighed.
Geranke, n. Slyngning.
Geräth, pl. -e, n. Redskab.
Gerathen, -rieth, -rathen, geraade,
fomme, lykke. Er gerieth in Schul-
den. Alles gerieth ihm wohl.
Gerathen, raadelig, nyttig.
Gerathewohl, n. Lykke og Fromme.
Aufs Gerathewohl.
Geräthschaft, pl. -en, f. Redskab.
Geraum, anseelig, viid, rum. Eine
geraume Zeit.
Geräumig, rummelig. Geräumig-
keit, f. Rummelighed.
Geräumte, n. opryddet Land.
Geräusch, n. Råsen, Stoi; slagtede
Dyr's Indvold.
Geräuschlos, uden Stoi, stille. Ge-
räuschlosigkeit, f. Stilhed.
Gerbeln, gerbeliren, slaae Jernerts
sammen for Smeltningen.
Gerben, garve.
Gerber, m. Garver.
Gerberei, pl. -en, f. Garveri.
Gerberlohe, f. Garverbarf.
Gerbestahl, m. Poleerstaal.
Gerbestoff, pl. -e, m. Garvestof.
Gerbstahl, m. stint ofte glødet og sme-
det Staal.
Gerecht, retfærdig, passende. Die Ge-
rechten werden grünen wie das
Laub. Das Kleid sitzt mir ge-
recht.
Gerechten, gerechteln, gjøre passen-
de.
Gerechtheit, f. Passelighed.
Gerechtigkeits, f. Retfærdighed.
Gerechtsame, pl. -n, f. Rettighed.
Gerede, n. Snak.
Gerege, n. Dyrjagelse.
Gereichen, tjene til. Es gereicht
ihm zur Ehre.
Gereise, n. Rist, heftig Forlangende
ester. Es ist heute Abend viel
Gereise um die Billeter.

Gerenne, Gerinne, n. Biinskoffens
Sideredder.
Gereuen, angre. Es wird dich bald
gereuen.
Gereut, n. det Opryddede.
Gergel, m. Rende, Fure.
Gericht, pl. -e, n. Ret, Thing. Er
sitz zu Gerichte. Es wurden die
leckersten Gerichte aufgetragen.
Gerichtlich, lovformelig, for Retten.
Gerichtsamt, pl. -ämter, n. Justits-
embede, Jurisdiction.
Gerichtsarzneikunde, f. Medicina
forensis.
Gerichtsbarkeit, f. Jurisdiction. Ge-
richtsbar, hørende til Jurisdictionen.
Gerichtsbeamte, pl. -n, m. Rets-
bedsmand.
Gerichtsbezirk, pl. -e, m. Retsdistrikt.
Gerichtdiener, m. Retsbetjent.
Gerichtshalter, m. Underdommer.
Gerichtsfrohn, pl. -e, m. første Rets-
betjent.
Gerichtsobrigkeit, pl. -en, f. Juris-
diction; Godseier, som har Jurisdic-
tion.
Gerichtsprenkel, m. Retsdistrikt.
Geriem, n. Remmetoi.
Geringe ringe, ubetydelig. Er war
nicht im Geringsten besorgt, ikke
i ringeste Maade.
Geringachtung, f. Ringagtelse.
Geringel, n. Slyngning.
Geringfügig, ubetydelig. Geringfü-
gigkeit, f. Ubetydelighed.
Geringhaltig, af ringe Gehalt, ringe,
slet. Geringhaltigkeit, f. Ring-
holdighed.
Geringfügig, forågtelig, slet. Ge-
ringfügigkeit, f. Forågtelighed.
Geringfügung, f. Ringagtelse.
Gerinne, n. Vandledning, Rende.
Gerinnen, -rann, -ronnen, storknæs,
løbe sammen.
Gerinnstein, pl. -e, m. Tinsteen.
Gerippe, n. Røenrad.

Gerippt, stribet, furet.

Germane, pl. -n, m. Germanier.

Germanismus, m. tydsk Sprogbrug.

Gern, gjerne. Gern besuchte ich ihn, lieber sie, am liebsten dich.

Gernen, lyst, gide, ønske.

Gerngesehen, gjerne seet. Ein Gericht Gerngesehen, en udsagt, lækker Ret.

Geröchel, n. gjentagen Rallen.

Geröricht, n. et med Ror eller Siv bevoret Sted.

Gerngroß, m. Praler.

Gerste, f. Byg.

Gersten, adj. af Byg.

Gerstengraupe, pl. -n, f. Byggryn.

Gerte, pl. -n, f. Riis, Vidsk.

Geruch, pl. Gerüche, m. Lugt, Duft, Ry. Er steht im Geruche der Frömmigkeit.

Geruchlos, adj. uden Lugt. Geruchlosigkeit, f.

Gerücht, pl. -e, n. Rygte.

Geruben, behage. Ithro Majestät geruheren.

Geruhig, rolig.

Gerührig, let, slink.

Gerülle, Gerölle, n. en Hob lose Ting.

Gerümpel, n. Skrammel.

Gerüst, pl. -e, n. Stillads.

Gesalbte, pl. -n, m. den Salvede.

Gesäme, n. Sæd, Frø.

Gesammt, samtlig, fælles.

Gesammtheit, f. hele Forsamlingen, Totalitet.

Gesandre, pl. -n, m. Gesandt, Ambassadeur. Gesandtschaft, pl. -en, f. Ambassade. Gesandtschaftlich, diplomatisk.

Gesang, pl. -sänge, m. Sang. Gesangbuch, pl. -bücher, n. Psalmebog.

Gesanglos, adj. ukundig i Sang.

Gesäß, pl. -e, n. Kumpe, Sæde.

Geschäft, pl. -e, n. Forretning, Bestilling.

Geschäftelhuber, St. m. næseviis Person.

Geschäftig, driftig, flittig. Geschäftigkeit, f. Driftighed.

Geschäftlos, uden Forretninger.

Geschäftsfrei, fri for Forretninger.

Geschäftsfreund, pl. -e, m. Handelsven.

Geschäftsführer, m. Agent, Commis, sair. Geschäftsführung, f. Forvaltning.

Geschäftsmüde, træet af Forretninger.

Geschäftsträger, m. Agent, Resident.

Geschäftszwang, m. Forretningsborden.

Geschehen, -schah, -schehen, ske. Von ihm ist mir viel Gutes geschehen. Er wußte nicht, wie ihm geschah.

Gescheid, n. Vildtets Tarme.

Gescheit, gescheidt, gescheut, flog, vittig.

Geschenk, pl. -e, n. Foræring. Er machte mir ein Geschenk mit seiner Schrift.

Geschichte, pl. -n, f. Historie, Tildragelse.

Geschichtlich, historisk.

Geschichtschreiber, m. Historieskriver.

Geschichtschreibung, f. Historiografi.

Geschichtsforscher, m. Historiegrandster. Geschichtsforschung, f.

Geschichtsklitterer, m. Historiesamler.

Geschichtskunde, f. historisk Viden.

Geschichtskundig, kundig i Historien.

Geschick, pl. -e, n. Duelighed; Skjæbne. Es fehlt ihm an Geschick. Die Geschicke der Völker regiert Gott.

Geschicklich, duelig, beqvem.

Geschicklichkeit, pl. -en, f. Duelighed.

Geschickt, duelig, slink.

Geschiebe, n. Kullesteen.

Geschild, n. med Siv bearoet Sted.
 Geschirr, pl. -e, n. Redskab, Toi, Sæ-
 letoi.
 Geschirrbürste, pl. -n, f. Hestebørste.
 Geschlabber, n. tynd, vandet Spise;
 Baas.
 Geschlacht, St. glat, veldannet.
 Geschlant, rank.
 Geschlecht, pl. -er, n. Slægt, Fami-
 lie, Kjon. Die fürstlichen Geschlech-
 ter. Beide Geschlechter.
 Geschlechtslos, adj. uden Kjon. Ge-
 schlechtslosigkeit, f.
 Geschlechtsfolge, pl. -n, f. Genera-
 tion.
 Geschlechtsglied, pl. -er, n. Kjøn-
 deel.
 Geschlechtsleiter, f. Slægtregister.
 Geschlechtsname, pl. -n, m. Familie-
 navn.
 Geschlechtstrieb, m. Kjønndrift.
 Geschlechtswort, pl. -wörter, n. Ar-
 tikel.
 Geschleif, n. Indgangen i Røvens
 og andre Dyr's Hule.
 Geschlepp, n. unyttig Bagage, Slæng;
 Løkkemad hos Jægerne.
 Geschliffenheit, f. Fiinhed, Poleert-
 hed.
 Geschlinge, n. Dvrenes Indvolde.
 Geschlotter, n. Sliim paa Grundten
 i Saltværk.
 Geschmack, m. Smag, Mode.
 Geschmacklos, adj. uden Smag, smag-
 los. Geschmacklosigkeit, f. Smag-
 løshed.
 Geschmackvoll, smagfuld.
 Geschmackwissenschaft, f. Æsthetik.
 Geschmeide, n. Smykke af ædle Me-
 taller og Stene.
 Geschmeidig, boielig, smidig. Ge-
 schmeidigkeit, f. Boiesighed.
 Geschmeiß, n. Skarn, Spyflue, Pak.
 Geschmier, n. Smoreri.
 Geschnörkel, n. Snirkler.

Geschoß, pl. -schosse, n. Kastespyd,
 Pisl.
 Geschöpf, pl. -e, n. Skabning.
 Geschrei, n. Skrig. Viel Geschrei
 und wenig Wille, meget Væsen
 og liden Kraft. Man machte viel
 Geschrei von seinen Verdiensten.
 Geschrill, n. Piben.
 Geschröt, n. Testiklerne hos store
 Dyr.
 Geschuhe, n. Skoetoi.
 Geschür, n. mineraliske Ureenligheder.
 Geschürte, n. Mineralier i Lag ved
 Grubegangene.
 Geschütz, pl. -e, n. Artilleri. Gro-
 bes Geschütz.
 Geschwader, n. Escadron, Escadre.
 Geschwäg, n. Snak. Geschwägig,
 snaksom. Geschwägigkeit, f. Snak-
 somhed.
 Geschweigen, -schwien, -schwiegen,
 tie, ikke omtale. Laßt uns seiner
 Fehler geschweigen. Geschweige,
 end sig. Ich habe ihn nicht ge-
 sehen, geschweige gesprochen.
 Geschwind, hurtig. Geschwindigkeit,
 f. Hurtighed.
 Geschwister, pl. Sødskende. Geschwi-
 sterlich, adj. som Sødskende.
 Geschworne, pl. -n, m. Eedsvoren.
 Geschwornengericht, n. Jury.
 Geschwulst, pl. -schwülste, f. Hæ-
 velse.
 Geschwür, pl. -e, n. Byld.
 Geseht, adj. bestaaende af ser Dele.
 Geseenen, velsignede, lade velbekomme.
 Mit der Art habe ich ihm das
 Bad gesegnet.
 Gesell, pl. -en, m. Staldbroder, Svend.
 Gesellen, forene. Er gesellte sich
 zu mir.
 Gesellenshaft, f. Svendeaar.
 Gesellig, selskabelig. Geselligkeit, f.
 Selskabelighed.
 Geselligen, gjøre selskabelig.

Gesellschaft, pl. -en, f. Selskab. Gesellschaftlich, selskabelig.
 Gesellschaftster, m. Ledsager, Selskabsbroder. Gesellschaftsterin, pl. -nen, f. Selskabsdame.
 Gesellung, pl. -en, f. Forbindelse.
 Gesenk, pl. -e, n. Sænkning, Tongde, Bægt, dybeste Bjergværksgang.
 Geseg, pl. -e, n. Lov.
 Gesegsausleger, m. Lovfortolker.
 Gesegsbuch, pl. -bücher, n. Lovbog.
 Geseggentwurf, pl. würfe, m. Lovudkast.
 Gesegsgeber, m. Lovgiver.
 Gesegskunde, f. Retslære. Gesegskundig, retslærd.
 Geseglich, lovlig, lovmæssig. Geseglichkeit, f. Lovlighed.
 Geseglichmachung, f. Sanctionering.
 Geseglos, lovles. Geseglosigkeit, f. Lovleshed.
 Gesegmæssig, adj. overensstemmende med Loven, lovmæssig.
 Gesegt, alvorlig, sat. Von gesegtem Alter. Ein gesegter Jüngling.
 Gesegt, du wärs in Zamburg, sæt du var i Hamburg.
 Gesegttheit, f. Alvorlighed, Nolighed.
 Gesegsvollstrecker, m. Lovens Iuldyrder.
 Gesegwidrig, lovstridig. Gesegwidrigkeit, f. Lovstridighed.
 Gesicht, pl. -er, Syn, Ansigt, Mine. Er sah Gesichte. Er schnitt Gesichter. Gesichter Schneider, m. Grimasmager.
 Gesichtsbildung, pl. -en, f. Ansigtsdannelse.
 Gesichtslös, blind. Gesichtslösigkeit, f. Blindhed.
 Gesichtsbedeutung, Gesichtskunde, f. Physionomik.
 Gesichtsfehler, m. Feil i Synene.
 Gesichtskreis, pl. -se, m. Horizont.
 Gesichtspfeife, pl. -n, f. Frontpibe i Orgeler.

Gesichtsverzerrung, pl. -en, f. Ansigtssfordreelse.
 Gesiebent, n. det Syrdobbelte.
 Gesig, Art. bleg.
 Gesims, pl. -se, n. Rand, Gesims.
 Gesinde, n. Tvende.
 Gesindel, n. Pak.
 Gesindestube, pl. -n, f. Tvendekammer.
 Gesinnt, findet. Er ist gut gegen mich gesinnt.
 Gesinnung, pl. -en, f. Sindelag.
 Gesittet, sædelig, civiliseret.
 Gesittung, f. Cultur. Gesittigung, f. Civilisation.
 Gesöff, n. slet Drif, umaadelig Driften.
 Gespanschaft, pl. -en, f. Grevskab i Ungarn.
 Gespan, Gespann, pl. -e, m. Staldbroder, Greve i Ungarn.
 Gespann, pl. -e, n. et Spænd, Hest og Vogn. Ein Gespann Pferde.
 Gespannt, spændt, tvivlraadig.
 Gespenst, pl. -er, n. Spøgelse.
 Gespensterstunde, pl. -n, f. Midnats-time.
 Gespenstisch, spøgelseagtig.
 Gesperre, n. Spærring, Vægring.
 Gespiele, pl. -n, m. Legesammerat.
 Gespielin, pl. -nen, f. Legesester.
 Gespielschaft, f. Kammeratskab.
 Gespinnst, pl. -e, n. Spind, Garn.
 Gespött, n. Spot.
 Gespräch, pl. -e, n. Samtale.
 Gesprächig, snaksom. Gesprächigkeit, f. Snakksomhed.
 Gesprächweise, adv. i Form af en Samtale.
 Gesprenge, n. Sprængen.
 Gestade, n. Kyst, Strand.
 Gestalt, pl. -en, f. Skikkelse, Bestahed. Solcher Gestalt, paa saadan Maade. Das Abendmahl unter beiderlei Gestalt.
 Gestalten, danne, (sich) udvikle sig.

Gestaltlos, uformelig.
 Gestaltung, pl. -en, f. Dannelsse.
 Gestände, n. Stillads, Korfuglenes Fodder.
 Beständig, tilstaaende. Er var der That geständig, tilstod.
 Geständniß, pl. -nisse, n. Tilstaaelse.
 Gestänge, n. Stengeværk, Pompeværk.
 Gestank, pl. -stänke, m. slet Lugt.
 Gestatten, tillade. Ich gestatte es dir.
 Gestäude, n. Krat; store Fugles Rede.
 Gestehen, -stand, -standen, tilstaae. Er gestand ihr seine Liebe.
 Gestein, pl. e, n. Steenmasse, Steen.
 Gestell, pl. -e, n. Stillads.
 Bestellsteine, pl. Stene ved Måsovne.
 Gestern, igaar. Gestrig, adj. igaar, Gaars. Der gestrige Tag, Gaarsdagen.
 Gestick, pl. -e, n. Broderi.
 Gestirn, pl. -e, n. Stjernebillede, Stjerne. Gestirnt, stjernesuld.
 Gestirnstand, m. Gestirnung, f. Constellation.
 Gestöcke, n. Stofværk i Vjergværk.
 Gestöber, n. Snefog.
 Gesträuch, pl. -e, n. Krat.
 Gestreckt, strakt, galopperende.
 Gestrenge, streng.
 Gestrick, n. Strikketoi.
 Gestrudel, n. Hvirvling.
 Gestrüppe, n. Krat.
 Gestübe, Gestäube, n. Kulstov, Kulmilernes Jordbedækning.
 Gestühl, n. Stolværk, Stole.
 Gestüte, n. Stutteri.
 Besuch, pl. -e, n. Ansøgning.
 Besuche, n. idelig Sogen.
 Gesudel, n. Smoreri.
 Gesumse, n. idelig Susen, Surren.
 Gesund, sund, gavnlig. Die Zuchtigung ist ihm gesund.

Gesundbrunnen, m. Sundhedsbrønd.
 Gesunden, blive sund, komme sig.
 Gesundheit, pl. -en, f. Sundhed, Helbred, Skaal.
 Gesundheittrinken, n. Skaaldriften.
 Gesunken, sunket, fordærvet. Ein gesunkener Staat.
 Getadel, n. idelig Dadlen.
 Getäfel, n. Paneelværk.
 Getast, n. Tølen.
 Getön, n. Tønen.
 Getöppelt, forsynet med en Dukt.
 Getöppelte Zühner.
 Getöse, n. Brusen, Stoi.
 Getränk, pl. -e, n. Drif.
 Getrauen (sich), tiltroe sig, fordrifte sig. Ich getraue mir dieses nicht.
 Getreide, n. Korn.
 Getreidebau, m. Kornavl.
 Getreideboden, m. Kornloft.
 Getreidefuhr, pl. -en, f. Kornvogn.
 Getreidezehent, pl. -en, m. Kornliende.
 Getreu, trofast. Seinem Gott getreu. Getreulich, adv. troligen.
 Getriebe, n. Hjulværk, Maskine. Das Getriebe des Staats.
 Getrost, uforsagt.
 Getrösten (sich), tröste sig med, stole paa. Seiner kann ich mich getrösten.
 Getrümmert, n. Leovinger, Ruiner.
 Getümmel, n. Tummel.
 Geübt, øvet. Geübtheit, f. Øvelse.
 Geuden, geudeln, St. forøde.
 Gevatter, m. Fadder. Gevatterin, pl. -nen, f. Gudmoder. Gevatterschaft, f. Fadderskab.
 Geviert, bestaaende af eller deelt i fire Dele. Gevier, n. Firkant.
 Geviertfuß, pl. -füße, m. Kvadratfod.
 Gevögel, n. Fjærcreature.
 Gevollmächtigen, befuldmægtige.
 Gewächs, pl. -se, n. Vært.
 Gewächskunde, f. Botanik.

Gewackel, n. Vassen.

Gewaff, n. Dyrenes naturlige Baa-
ben.

Gewahr, vaer. Ich wurde ihn nicht
gewahr. Er wird des Truges
nicht gewahr.

Gewähr, f. Sikkerhed, Caution, Ga-
ranti. Er leistete mir Gewähr.

Gewähr, n. en Bjerghands Mark.

Gewährbar, tilladelig.

Gewahren, blive vaer.

Gewähren, tilstaae, tillade. Er ge-
gewährte mir die Birte. Ich
lasse ihn gewähren, gjøre efter Be-
hag. Der Berg gewährt eine weite
Aussicht.

Gewährleistung, pl. -en, f. Sikker-
hed, Borgen.

Gewahrksam, pl. -e, m. Forvaring,
Fængsel.

Gewährschaft, f. Borgen, Caution.

Gewährsmann, pl. -männer, m. Au-
toritet, Hjemmelsmand.

Gewalt, pl. -en, f. Magt, Vold, Myn-
dighed.

Gewalthaber, m. Magthaver.

Gewaltig, mægtig, heftig. Gewal-
tiglich, adv. vældig.

Gewaltige, pl. -n, m. den Mægtige,
Gevældiger.

Gewältigen, overvælde, autorisere;
udtømre i Bjerqværk.

Gewaltsam, voldsom. Er starb ei-
nes gewaltsamen Todes.

Gewaltsamkeit, pl. -en, f. Voldsom-
hed.

Gewaltstreich, pl. -e, m. voldsom For-
holdsregel.

Gewaltthat, pl. -en, f. Voldsgjer-
ning.

Gewaltthätig, voldsom.

Gewand, pl. Gewände, m. Vending,
Viinstoffens Redlæggen i Grunden.

Gewand, pl. Gewänder, n. Klæd-
ning, Klæde, Gewandt.

Gewandfall, pl. -falle, m. Jorddrot-
tens Ret til en Afdøds bedste Klæd-
ning.

Gewandhaus, pl. -häuser, n. Klæ-
dehandlernes fælles Magazin.

Gewandmacher, m. Klædefabrikant.

Gewandschnitt, pl. -e, m. Udsalg ef-
ter Alnemaal. Gewandschneider,
m. Klædehandler i Detail.

Gewandsweise, adv. kvantvis.

Gewandt, behændig. Gewandtheit,
f. Behændighed.

Gewärtig, forventende. Sie waren
eines Angriffes gewärtig. Ich
bin seines Winkes gewärtig, belä-
vet paa.

Gewärtigen, gewarten, forvente.

Gewäsch, n. Vaas.

Gewässer, n. Vand, Farvand.

Gewebe, n. Væv. Ein Gewebe von
Lügen.

Geweh, St. frummet af Binden.

Gewehr, pl. -e, n. Vaaben, Gevær.

Gewehrgericht, fondig i at skyde.

Gewehrmantel, pl. -mäntel, m. Ge-
værhulster.

Gewehrrücken, m. Geværernes Støtte
udenfor Bagthuset.

Geweih, pl. -e, n. Hjortehorn.

Geweine, n. idelig Græden.

Gewende, n. Omvenden med Plou-
gen; Hjortens Spor.

Gewendig, boielig.

Gewerbe, n. Haandtering, Forretning,
Erinde.

Gewerbeschein, pl. -e, m. Patent.

Gewerbefleiß, m. Vindfibelighed. Ge-
werbfleißig, vindfibelig.

Gewerbefreiheit, f. Næringsfrihed.

Gewerbkunde, f. Technologie.

Gewerblos, adj. uden Fabriker, uden
Handel. Gewerblosigkeit, f. Næ-
ringløshed.

Gewerbsam, gewerbreich, industriøs.
Gewerbsamkeit, f. Industri.

Gewerbsleute, pl. Haandværkere.

Gewerbstadt, pl. -städte, f. Fabrik-
 stad.
 Gewerbestand, m. Næringsstand.
 Gewerk, pl. -e, n. Fabrik, Laug. Ge-
 werker, Fabrikarbeider.
 Gewerke, pl. Bjerghverksforeninger.
 Gewerkschicht, pl. -e, f. betinget
 Arbeide.
 Gewerte, n. Klædning; Væddemaal.
 Gewicht, pl. -e, n. Vægt, Tyngde,
 Vigtighed.
 Gewichtig, tung, vægtig. Gewich-
 tigkeit, f. Vægtighed.
 Gewichtlos, adj. uden Vægt eller
 Vigtighed.
 Gewiegt, øvet, erfaren. Gewiegt in
 den Classifern.
 Gewierig, samtykkende. Eine gewie-
 rige Antwort.
 Gewild, n. Bildt.
 Gewillet, gewilligt, tilfands. Das
 bin ich gewilligt zu thun, har jeg
 i Sinde.
 Gewimmel, n. Brimmel.
 Gewimmer, n. Klynken.
 Gewinde, n. Skruegange, Labyrinth;
 Nøgle Garn.
 Gewindeisen, n. Kollsejern.
 Gewinn, pl. -e, m. Fordeel, Gevinst.
 Der Gewinn der Schlacht.
 Gewinnen, -wann, -wonnen, vinde.
 Er gewann sie lieb. Sie gewinnt
 ihr Brot. Wie gewonnen, so
 zerronnen, som det kommer, saa gaaer
 det.
 Gewinner, m. den Vindende.
 Gewinnst, pl. -e, m. Gevinst.
 Gewinnsucht, f. Vindesjæ. Gænnyt-
 te. Gewinnsüchtig, vindesjæ.
 Gewinntheil, pl. -e, m. Udbytte af
 en Actie.
 Gewinsel, n. Hølen, Klynken.
 Gewirk, pl. -e, n. Væven, Virken;
 Viernes Vortiver.
 Gewirr, n. Forvirring, Virvar.

Gewiß, vis, sikker. Eins ist mir ge-
 wiß. Dieses Einen bin ich ge-
 wiß. Ein gewisser Claus sagte
 mir. Er war seiner Sache ge-
 wiß.
 Gewissen, n. Samvittighed.
 Gewissenhaft, samvittighedsfuld. Ge-
 wissenhaftigkeit, f. Samvittigheds-
 fuldhed.
 Gewissenlos, adj. samvittighedsløs.
 Gewissensbiß, pl. -ße, m. Samvit-
 tighedsnaag.
 Gewissensrüge, pl. -n, f. Samvittig-
 hedens Rebredelse.
 Gewissenschlaf, m. Samvittighedens
 Seyn.
 Gewissenszwang, m. Religionstrang.
 Gewißheit, f. Visshed.
 Gewißlich, adv. visseelig.
 Gewitter, n. Tordenveir, Uveir.
 Gewitterguß, pl. -güsse, m. Plaf-
 regn.
 Gewitterhaft, adj. truende med Tor-
 den.
 Gewitterschauer, m. Tordenkuur.
 Gewitterschwüle, f. Lummerhed for
 et Tordenveir.
 Gewitterwolke, pl. -n, f. Torden-
 sky.
 Gewizigt, gkort flog.
 Gewonen, gunstig. Gewogenheit, f.
 Gunst.
 Gewohnen, blive vant, vænnes. Er
 ist des Klimas nicht gewohnt.
 Gewöhnen, vænne. Das Kind ge-
 wöhnt sich an die Amme, und
 muß zur Reinlichkeit gewöhnt wer-
 den.
 Gewohnheit, pl. -en, f. Vane, Sæd-
 vane.
 Gewöhnlich, sædvanlig, almindelig.
 Gewölbbock, pl. -böcke, m. Træværk,
 hvorover der mures Hvalvinger.
 Gewölbe, n. Hvalving.
 Gewölke, pl. -e, n. Sky masse, Sky.

Gewölle, n. af Rorfugle nedslugte
Haar og Fjær.

Gewühl, n. Roden, Omrøren; Tum-
mel.

Gewürm, n. Kræ, Orme.

Gewürz, pl. -e, n. Kryderi.

Gewürzhalt, frydret.

Gewürzkræmer, m. Urtekræmmer.

Gewürzladen, m. Urtebod.

Gewürznägelein, n. Kryddernellike.

Gezäh, Gezeug, n. Bjergfolkene's Værk-
tøi.

Gezänk, n. Trætte.

Gezeit, pl. -en, f. Ebbe og Flodstid.

Gezelt, pl. -e, n. Telt.

Gezeug, n. Redskab, Tøi.

Gezeugstrecke, pl. -n, f. lille Stolle
med Stangværk.

Geziefer, n. Iltøi.

Geziege, adj. imidig, seig.

Geziemen, tilkomme, (sich) samme sig.
Es geziemt mir.

Geziemlich, sammelig.

Geziert, konstlet, affekteret.

Gezimmer, n. Tømmerværk.

Gezogen, hærdet, blommet. Gezoge-
ne Büchsen. Gezogenes Zeug.

Gezücht, n. Ngel, Paf.

Gezweia, n. Grenenes Slængning.

Gezweit, dobbelt.

Gezwitscher, n. Qviddren.

Gichen, St. befjende.

Gicht, f. Gigt; Malmens og Rulle-
nes Flytning til Smelteovnen.

Gichtbeere, pl. -en, f. Solbær.

Gichtbrüchig, værkbruden. Gichtbrü-
chigkeit, f.

Gichten, Nr. tvinge til Befjendelse.

Gichthaus, pl. -häuser, n. Bygning
over en Masovn.

Gichtig, rigtig, gigtig.

Gichtrose, pl. -n, f. Pion. Gicht-
körner, pl. Pionfjerner.

Giden, St. fildre.

Gide, St. f. Svimmel.

Gibel, m. Gavl.

Giebelschwalbe, pl. -n, f. Hulsval.

Giebelseite, pl. -n, f. Forside, Facade.

Gienen, St. gabe.

Gier, Gierde, f. Begjerlighed, Lysten-
hed.

Gierbrücke, pl. -n, f. Flydebro.

Gieren, begjære heftigt.

Gierig, begjerlig, gridig.

Giesch, St. f. Banskabning.

Gießbach, pl. -bäche, m. Regnbæk.

Gießbüchel, m. rund Smeltepote.

Gießel, pl. -n, f. Sprøite.

Gießen, gøs, gegossen, gude, ose, stø-
be. Es gießt so stark, daß man
nicht ausgehen kann.

Gießer, m. Støber.

Gießerei, pl. -en, f. Støberi.

Gießkanne, pl. -n, f. Vandkande.

Gießkelle, pl. -n, f. Dsefke.

Gießofen, pl. -öfen, m. Støbeovn.

Gift, f. Gave. Gifter, m. Giver.

Gift, pl. -e, n. Gift. Er spie Gift
und Galle gegen mich.

Giftfang, pl. -fänge, m. Indretning
i Smeltehøtterne til at opfange den
med Røgen opstigende Arsenik.

Gifthirschling, pl. -e, m. Granesvamp.

Gifrig, giftig, arrig.

Giftmehl, n. Arsenikstøv.

Giftmischer, m. Giftblander.

Giftmischerin, pl. -nen, f. Giftblan-
deriske.

Giftmischerei, f. Giftblanding.

Gilbe, f. Gulhed, gul Jernjord.

Gilben, gulnes; farve gul.

Gilber, m. Forqvlder.

Gilblight, gilblich, gulagtig.

Gilde, pl. -n, f. Laug, sluttet Sel-
skab.

Gildebruder, pl. -brüder, m. Laugs-
broder.

Gildeleute, pl. de i Brandkasser Ind-
støvere.

Gillen, m. Røg.

Gillenstein, m. grønagtig Skifer.

Gimpel, m. Dompap, Tøsehoved.

Ginster, m. Gyvel.

Gipfel, m. Top. Ich stehe auf dem Gipfel des Berges. Rom erreichte den Gipfel seiner Macht.

Gipfelig, med Top, Spidse.

Gipfeln, tilspidse.

Gips, m. Gips.

Gipsartig, gipsagtig.

Gipsdruse, pl. -n, f. Gipskrystal.

Gipsen, gipse. Gipsen, m. Gipsarbejder.

Gipswand, pl. -wände, f. gipset Væg.

Giro, m. Endossement. Giriren, sende et Bærelsbrev for at fordre eller begære Betaling.

Giringeln, St. fange Blindebukken.

Girig, St. pl. -e, m. Vibe.

Girren, kurre. Er girrer und weint nach dir.

Gischen, gjære, bruse, hvisle. Gischt m. Damp, Bærme.

Gissen, gjætte. Giß, f. Gidning.

Gitter, n. Sprinkel. Trælverk.

Gitterværk, m. Balcon med Jernrækværk.

Gitterförmia, gitteragtig.

Gitterig, gitterdannet.

Gitterzaun, pl. -zäune, m. Stakit.

Gizeln, St. fede unge Gjeder. Gizi, n. ung Gjed.

Glagen, St. pl. Overtræfko.

Glander, f. Slidebane. Glandern, glide paa Isen.

Glanz, m. Glands, Pragt.

Glänz, St. m. Paar.

Glänzen, glindse, straaie; polere.

Glanzgewimmel, n. glimrende Mængde.

Glanzhell, glanzzerhellst, glimrende oplyst.

Glanzlos, adj. uden Glands.

Glanzscheiter, n. Glanzleinwand, f. Glandsclærred.

Glanzsucht, f. Glimmersyge. Glanzsüchtig, glimmersyg.

Glanzvoll, adj. opfyldt med Glands.

Glaren, gloren, St. glimre, fryse.

Glas, pl. Gläser, n. Glas.

Glasapfel, pl. -äpfel, m. Glasæble.

Glasauge, pl. -n, n. Vane med en Ring omkring Pupillen.

Glasblasen, n. Glaspuften, Glasarbejder. Glasbläser, m. Glaspufter.

Glaser, m. Glarmester.

Gläserklang, m. Glasenes Klang.

Gläserstürmen, n. Vægterklang.

Glasern, drive Glaslageri.

Gläsern, adj. af Glas.

Glasfaden, pl. -fäden, m. Glasstraad.

Glasfarbe, f. Farve af det grønne Glas.

Glasfluß, pl. -flüsse, m. farvet Glas.

Glasfritte, Glasmengung, f. Glasstoffenes Blanding.

Glasgalle, f. Glasikum.

Glashaut, f. Diets forreste Hud.

Glashell, gjennemsigtig.

Glashütte, pl. -n, f. Glasbytte.

Glasicht, glasagtig.

Glasig, bestaaende af Glas.

Glasiren, glaserer.

Glaskopf, pl. -köpfe, m. rund glindsende Edelsteen.

Glaskörper, m. Fugtighed i Diæblet.

Glasfuh, pl. -föhe, f. Ro, som snart skal falde.

Gläsl, St. n. Hyacinth.

Glasnuth, pl. -en, f. Fure for Rudens Indsættelse.

Glaspaste, pl. -n, f. eftergjort Edelsteen.

Glasschleifer, m. Glasliber.

Glasschmelz, m. Glasur.

Glasschürer, m. Dønnemester i Blaa-farveværk.

Glast, m. Glæste, f. St. Glands.

Glasten, glindse.

Glasur, Glasrinde, pl. -n, f. Glasur.

Glatt, glat. Vane glatte Tunge, smigrende, slett.

Glättbein, pl. -e, n. Elfenbeen til at glatte med.

Glattbutte, pl. -n, f. Slynder.

Glätte, Glartheit, f. Glathed.

Glattris, n. Tislag. Es glattriset, der falder Tislag.

Glätten, glatte, polere. Glätter, m. Glitter.

Glattrischen, n. Blyglandsens Forvandling til Bly.

Glattgetriebe, m. Poleermaskine.

Glathobel, m. Slethovl.

Glattroche, pl. -n, m. Platfisk.

Glattling, St. pl. -e, m. Emigrer.

Glattzüngig, smidskende, glattunget.

Glage, pl. -n, f. Skaldepande. Glagig, skaldet.

Glagfors, pl. -föyfe, m. skaldet Hoved.

Glaug, lys, mild, flog.

Glaugheerd, pl. -e, m. Tilsted til de puffede Ertsers Baskning.

Glaube, Glauben, m. Tro. Des Glaubens heiliges Zeichen.

Glauben, troe. Ich glaube dir. Wir glauben alle an Einen Gott.

Glaubensbekenntniß, pl. -nisse, n. Troesbekjendelse.

Glaubensbore, pl. -en, m. Apostel.

Glaubensgenos, pl. -nosse, m. Troesbroder.

Glaubensmuth, m. den Troendes Mod.

Glaubensverwandte, pl. -n, m. Troesforvandt.

Glaubenszeuge, pl. -n, m. Martyr.

Glaubersalz, n. engelst Salt.

Glaubhaft, troværdig. Glaubhaftigheit, f. Troværdighed.

Gläubig, troende. Gläubige, pl. -n, m. den Troende.

Gläubiger, m. Creditor.

Glaublich, trolig.

Glaubwillig, lettroende.

Glaubwürdig, troværdig.

Glauch, lyseblaa.

Glauchheerd, pl. -e, m. Baskningssted for puffede Ertsere.

Glaunen, St. Skjæle.

Glede, pl. -n, f. Armsfuld meiet Kornhalm.

Gleich, lig, lige; strax. Mir gleich. Gleiche Brüder, gleiche Rappen. Gib mir gleich das Buch. Wenn ich gleich die ganze Welt gewönne, wäre ich doch arm. Ob du gleich reich bist, fühlst du dich doch unglücklich, omendkjøndt.

Gleichalterig, adj. af lige Alder.

Gleichartig, gleichgearret, eensartet.

Gleichartigkeit, f. Eensartetethed.

Gleichen, glich, geglichen, ligne, gøre lig. Auf Erden ist ihm niemand zu gleichen. Es gleichte schon die Wage an dem Simmel Nacht und Tage.

Gleicher, m. Equator.

Gleichermaßen, gleicherweise, adv. i lige Maade.

Gleichfalls, ligeledes.

Gleichförmig, ligedannet. Gleichförmigkeit, f. Overeensstemmelse.

Gleichgewicht, pl. -e, n. Ligevægt.

Gleichgültig, ligegyldig. Gleichgültigkeit, f. Ligeegyldighed.

Gleichheit, f. Lighed.

Gleichlauf, m. Parallelisme. Gleichlaufend, gleichläufig, parallel, ligelebende.

Gleichlaut, pl. -e, m. Eenslyd. Gleichlautig, adj. eenslydende.

Gleichling, St. -e, m. Zwilling; Testikel.

Gleichmaas, n. Symmetri. Gleichmäßig, forholdsmæssig.

Gleichmuth, m. Sindssrolighed. Gleichmüthig, rolig, sindig. Gleichmüthigkeit, f.

Gleichnamig, adj. af samme Navn.

Gleichniß, pl. -nisse, n. Lignelse.

Gleichsam, ligesom.

Gleichschenkelig, ligebenet.

Gleichsinn, m. Harmoni, samme Sind.

Gleichsinnig, ligesindet, eenslydig.

- Gleichsinnigkeit, f. Overensstemmel-
 se.
 Gleichsucht, f. Gigt.
 Gleichung, pl. -en, f. Proportion.
 Gleichwie, ligesom.
 Gleichwohl, alligevel.
 Gleichzeitig, samtidig.
 Gleim, St. nær, noie, trang.
 Gleis, pl. -se, m. og n. Spor af Bog-
 nen eller Stæden. Gleisen, holde
 Spor.
 Gleissen, glindse. Es ist nicht Alles
 Gold was gleißt. Gleißend, glind-
 sende.
 Gleisnen, St. hysle.
 Gleisner, m. Hysler. Gleisnerer, f.
 Hysleri. Gleisnerisch, hyslerisk.
 Gleitbahn, pl. -en, f. Glidebane.
 Gleiten, glitt, geglitten, glide.
 Glene, pl. -n, f. stad Fordybning i
 Knogler.
 Geste, f. Glasursand.
 Gletscher, m. Isbjerg, Iskul.
 Gletschergebläse, n. kold Vind fra
 Isbjergene.
 Glied, pl. Glieder, n. Lem, Led, Ge-
 led.
 Gliederbau, m. Vært.
 Gliederig, adj. bestaaende af Led.
 Gliederkrankheit, pl. -en, f. Gigt.
 Gliederlahm, værktbruden.
 Gliedermännchen, n. Hallingmand.
 Gliedern, forsyne med Lemmer.
 Gliederpuppe, pl. -n, f. Dragedukke.
 Gliederreißen, n. Gigt.
 Gliedersatz, pl. -sätze, m. Periode.
 Gliedlich, adj. som Medlem.
 Gliedmaßen, pl. Ledemod.
 Glimm, St. m. Gnist. Glimm, glo-
 dende.
 Glimmen, glomm, geglommen, gløde,
 ulme.
 Glimmer, m. Glimmererts.
 Glimmerig, indeholdende Glimmer-
 erts.
 Glimmern, glimre, tindre.
 Glimpf, m. Lempe, Lømskelighed.
 Glimpflich, lempelig. Er behandlede
 ihn glimpflich.
 Glirrig, sibirig.
 Gligglamen, St. løse under Hart Frost-
 veir.
 Glitsch, interj. bruges naar Noget
 pludselig falder eller glider ned.
 Glitschen, glide. Glitsche, pl. -n, f.
 Glidebane. Glitschig, glat.
 Gligern, glindse.
 Glocke, pl. -n, f. Klokke. Glöckchen,
 Glöcklein, lille Klokke. Glöckeln,
 ringe med smaa Klokker.
 Glockenförmig, klokkeformig.
 Glockengeläute, n. Klokkeringen, Klok-
 ketslang.
 Glockennießer, m. Klokketøber.
 Glockenklöpfel, m. Klokketuevel.
 Glockenmantel, pl. -mäntel, m. Klok-
 keformens Bedækning.
 Glockenschwengel, m. Klokkestreng.
 Glockenspeise, f. Klokkemalm.
 Glockenspiel, pl. -e, n. Sangværk.
 Glockenstuhl, pl. -stühle, m. Stillads
 hvor Klokkerne hænge, Klokkestol.
 Glöckner, m. Kirketjener, Klokker.
 Glose, St. pl. -n, f. Knappenaal.
 Gloms, m. tvk Mælk.
 Glorie, f. Glorie, Herlighed, Hæder.
 Glorwürdin, prisværdig. Glor-
 reich, ærefuld.
 Gloße, pl. -n, f. Ordforklaring, Be-
 mærkning i Randen. Glossarium,
 n. Samling af Forklaringer. Glos-
 sator, m. Ordforklarer. Glossiren,
 gjøre Anmærkninger.
 Glogauge, pl. -n, n. stort fremstaa-
 ende Væ. Gloze, f. Ansigt.
 Glogen, gloe, glane. Gloger, m.
 Glaner.
 Glück, n. Lykke.
 Glucke, Gluckhenne, pl. -n, f. Kluf-
 hene.
 Glucken, gluchzen, flucken, fluffe.

Glücken, lykke. Es ist mir gelungen.
 Glücklich, lykkelig. Glücklichkeit, f.
 lykkelig Tilstand.
 Glücksblume, pl. -n, f. Nægleplet
 paa venstre Haand.
 Glückselig, lykkelig. Glückseligkeit,
 f. Lykkeligbed.
 Glücksfall, pl. -fälle, m. lykkeligt
 Tilfælde.
 Glückspilz, pl. -e, m. Parvenu, Lyk-
 kens Barn.
 Glücksritter, m. Avanturier, Lykke-
 ridder.
 Glücksspiel, pl. -e, n. Hazardspil.
 Glücksumstände, pl. Raar.
 Glückswurf, m. Lykkekræf.
 Glückwunsch, pl. -wünsche, m. Lyk-
 kensning.
 Glüh, glau, klar.
 Glühen, gløde, blusse, opgløde.
 Glühfeuer, n. Kulild.
 Glühhige, f. den mest brændende
 Hede.
 Glühofen, pl. -öfen, m. Oven til at
 ophele Noget glødende.
 Glühwein, m. hed frydret Rødvin.
 Glühwurm, pl. -würmer, m. Lyse-
 orm, St. Hansorm.
 Glumig, glum, uren.
 Glupauge, pl. -n, n. Hævt Blik.
 Glupen, see Hævt, Hæle til.
 Blut, pl. -en, f. Flamme, Lue.
 Bluthauch, pl. -e, m. brændende Pust.
 Bluthund, St. pl. -e, m. Kulbækken.
 Blutpfanne, pl. -n, f. Hørfad.
 Gnade, f. Naade. Er stand in Gna-
 den. Ihre Gnaden, Deres Naade.
 Gnadenbezeigung, pl. -en, f. Naas-
 desbeviisning.
 Gnadenbrod, n. Naadsensbrod.
 Gnadenheimfuchung, pl. -en, f. Naas-
 desbesøg.
 Gnadenkette, pl. -n, f. Ordenskjæde.
 Gnadensold, m. Pension. Gnaden-
 soldner, m. Pensionist.

Gnadenstoss, pl. -stöße, m. Naades-
 stød.
 Gnadenwahl, f. Forudbestemmelse,
 Prædestination.
 Gnaden, være naadig. Gott gnade
 ihm.
 Gnädig, naadig. Gnädiglich, adv. af
 Naade.
 Gnarren, græde svagt og afbrudt.
 Gneiß, Gneuß, pl. -e, m. Gneis, en
 Steenart.
 Gneißicht, som ligner Gneis.
 Gneißig, som indeholder Gneis.
 Gneist, St. pl. -en, m. Gnist.
 Gniedeln, gnieden, Nt. glatte med
 en Steen, gnide.
 Gnom, pl. -en, m. en Aand i Jorden,
 Gnom.
 Gnomen, pl. Tankesprog.
 Gockelhahn, pl. -hähne, m. Gaard-
 hane.
 Göhr, Nt. pl. -en, n. Tøse, Barn.
 Gol, Gul, Guli, St. m. Hane.
 Gold, n. Guld.
 Goldammer, pl. -n, f. Guldfinke.
 Goldborte, pl. -n, f. Guldfrondse.
 Goldbutte, pl. -n, f. Rødspætte.
 Goldbraht, pl. -drächte, m. Guld-
 traad.
 Golden, adj. af Guld. Goldene Tage.
 Das goldene Alter.
 Gölde, Göldner, St. m. Guldva-
 rter.
 Goldfarbe, pl. -n, Gulvfarve. Gold-
 farben, goldfarbig, adj. guldfar-
 vet.
 Goldfuchs, pl. -fuchse, m. rødguul
 Hest.
 Goldhaltig, guldhoidig.
 Goldig, goldicht, guldagtig.
 Goldlahn, m. Guldblik.
 Goldmädchen, n. Hjertensrige.
 Goldreif, Goldring, pl. -e, m. Guld-
 ring.
 Goldschläger, m. Guldslaaer.
 Goldschmied, pl. -e, m. Guldsmed.

Goldsticker, m. Guldbroderer.
 Goldumtroddelt, adj. behængt med
 Guldirater.
 Goldversætzung, pl. -en, f. Karate-
 ring.
 Goldweide, pl. -n, f. Guldpil.
 Goldzain, pl. -e, m. Guldbarre.
 Gols, pl. -e, m. Havbugt.
 Gönner, unde. Gönne mir deine Nähe.
 Gönner, m. Belynder. Gönnerschaft,
 pl. -en, f. Patronat.
 Goof, St. m. Varn.
 Göpel, m. Hævemaskine, Vinde (i
 Bjerqværkerne).
 Göpelheerd, pl. -e, m. Hestenes Gang
 omkring Maskiner.
 Gösche, pl. -n, f. lidet Flag, Gjø.
 Gosche, pl. -n, f. Rjæst, Flab.
 Gose, f. Hvidtol fra Goslar.
 Gosse, pl. -n, f. Rendesteen, Vasse-
 rende.
 Gott, pl. Götter, m. Gud. Gebet
 Gott, was Gottes ist. So Gott
 will, beendige ich dieses Werk.
 Gott behüte dich. Gott sey Dank.
 Gotte, St. -n, f. Gudmoder.
 Götterabend, pl. -e, m. lykkelig Af-
 ten.
 Gottergeben, gudhengiven. Gotter-
 gebenheit, f. Gudhengivenhed.
 Gottesacker, pl. -äcker, m. Kirkegaard.
 Gottesdienst, pl. -e, m. Gudstjeneste.
 Gottesdienstlich, som hører til Guds-
 tjenesten, religiøs.
 Gottesfurcht, f. Gudsfrøgt. Gottes-
 fürchtig, gudfrøgtig.
 Gottesgelehrtheit, f. Theologi.
 Gottesgericht, pl. -e, n. Gudsdom,
 Ordal.
 Gottjämmerlich, gudsjammerlig.
 Gotteslästerer, m. Gudsbespøtter.
 Gotteslästerung, pl. -en, f. Guds-
 bespøttelse.
 Gottesleugner, m. Gudsfor nægter.
 Gotteslohn, m. Belønning af Gud.
 Er that es für Gotteslohn.

Gottesurtheil, pl. -e, m. Gudsdom,
 Ordal.
 Gottessohn, m. Guds Son.
 Gottesvergeffen, gottvergeffen, ugu-
 delig.
 Gottgefällig, gudbehagelig.
 Gottheit, pl. -en, f. Guddom.
 Göttin, pl. -nen, f. Gudinde.
 Götti, St. m. Fadder.
 Göttlich, guddommelig.
 Göttlichkeit, f. Guddommelighed.
 Gottlos, ugudelig. Gottlosigkeit, f.
 Ugudelighed.
 Gottseibiuns, m. Satan.
 Gottselig, from. Gottseligkeit, f.
 Fromhed.
 Gottwilche, St. velkommen.
 Göge, pl. -n, m. Afgud.
 Gögendienst, m. Afgudsdyrkelse.
 Grab, pl. Gräber, n. Grav.
 Graben, grub, gegraben, grave. Er
 grub den Lebenden Gräben und
 den Todten Gräber.
 Graben, pl. Gräben, m. Grøft.
 Grabenleitung, pl. -en, f. Vandled-
 ning gjennem Grøft.
 Gräber, m. Graver.
 Grabesruhe, f. Hvile i Graben.
 Grablegung, pl. -en, f. Begravelse.
 Grabmal, pl. -e, n. Gravmæle.
 Grabshoit, pl. -e, n. Græde.
 Grabstätte, pl. -n, f. Gravsted.
 Grabstein, pl. -e, m. Gravsteen.
 Grabstichel, m. Gravstikke.
 Grabtuch, pl. -tücher, n. Liigflæde.
 Grad, pl. -e, m. Grad. Gradatim,
 lidt efter lidt. Gradig, inddeelt i
 Grader.
 Gradmesser, m. Grademaaler.
 Gradieren, farve Guld, syde Salt.
 Gradierwasser, n. Saltvand.
 Gradweise, adv. gradvis.
 Graduiren, dele i Grader, meddele
 en akademisk Grad.
 Graf, pl. -en, m. Greve. Gräfin,
 pl. -nen, f. Grevinde. Gräflieh,

grevelig. Grasschaft, pl. -en, f. Greviskab.
 Gramangen, pl. Complimenter.
 Gram, adj. fiendisk. Er ist mir gram.
 Gram, m. Græmmelse.
 Gråmelei, pl. -en, f. Tværeri, Anarvornhed.
 Gråmeln, være knarvorn.
 Gråmen (sich), græmme sig. Sie grämte sich über ihn.
 Gråmlich, fortrædelig, vranten. Gråmlichheit, f. Brantenhed.
 Gråmling, pl. -e, m. Knurrepotte.
 Gramvoll, kummerfuld.
 Grammatik, pl. -en, f. Grammatik.
 Grammatikalisch, grammatisch, adj. Grammatiker, m.
 Gramsucht, f. Lungslind.
 Gran, pl. -e, m. Gran (Apotheker-vægt).
 Grån, pl. -e, n. Gran (Guld- og Sølv-mønt).
 Granalien, pl. fornet Metal.
 Granat, pl. -en, m. Granatsteen.
 Granate, pl. -n, f. Granatfugle.
 Brand, m. grov Sand, Bruus. Brandicht, sandagtig.
 Brangel, m. et Stykke smeltet Kobber (i Smeltehytterne).
 Brangewicht, n. Probeervægt ved Sølv-mønt.
 Brangold, n. reent gedigent Guld i Korn.
 Granit, pl. -e, m. Granit.
 Granne, pl. -n, f. stiv Spids, Naal.
 Grans, Granse, St. m. For: eller Bagdelen af et Skib. Grånslein, n. liden Baad.
 Gråpel, m. Greb, Favn.
 Grapen, m. Gryde af Metal. Grapenbraten, n. en deri stegt Steg, Grydesteg.
 Grapengießes, m. Grydestober i Jernhytter.
 Grapengut, n. Blanding af Jern, Tin og Kobber.

Grapp, m. Rrap.
 Gras, pl. Gråser, n. Græs. Gråschén, n. lille Græs.
 Grashürger, m. Borger i Forstaden.
 Gråsel, n. det af Hjorten nedtraadte Græs.
 Gråsen, græsse.
 Gråsen, grue, guse.
 Gråser, m. som slaaer Græs, Meier.
 Gråserci, f. Græssets Slaaen, Græsnings.
 Grashaus, pl. -häuser, n. Fængsel.
 Grashocht, pl. -e, m. Gjeddenngel i første Aar.
 Grashirsch, pl. -e, m. maver Hjort.
 Grashuhn, pl. -hühner, n. Afgiwt af Hens for Tilladelse til at græsse.
 Gråsig, fuld af Græs.
 Gråsleder, n. Sumpgræs, et Slags Moos.
 Grasmåher, m. Slaattekarl.
 Grasmücke, pl. -n, f. Gjerdesmutte, Gjegemoder.
 Gråß, gråßlich, gyselig.
 Gråßen, St. rynke Panden.
 Gråfung, f. Havn.
 Gråt, pl. -e, m. Farp Kant, Klipperog.
 Gråte, pl. -n, f. Fiskebeen.
 Gråtenlos, uden Been.
 Gråtsäge, pl. -n, f. liden Snedker-sag.
 Gråthier, pl. -e, n. Gemse.
 Gråtia, fuld af Fiskebeen.
 Gråtschen, gråtscheln, skide, skræve. Gråtschig, skrævende.
 Grau, graa. Grau, n. graa Farve.
 Grauchen, n. Ugel.
 Graubart, pl. -bärte, m. Graaskæg.
 Gråuel, m. Udaad. Gråuelthat, pl. -en, f. Misgjerning.
 Grauen, graane, grue. Der Tag graut.
 Grauen, guse. Mich graut.
 Grauen, n. Gysen, Gru.
 Grauenhaft, gyselig.
 Grauerlich, opvækkende Gysen.

Graufopf, pl. -köpfe, m. den Graa:
 hærde.
 Graulich, graaagtig.
 Gräulich, gruelig.
 Graupe, pl. -n, f. Grøn. Gräup:
 chen, n. lille Grøn.
 Gräupeln, hagle fiint.
 Graupenmühle, pl. -n, f. Grønmølle.
 Graupensuppe, pl. -n, f. Bygsuppe.
 Graus, m. Gysen, Afky. Graus
 adj. frygtelig, gruelig.
 Grausam, grusom. Grausamkeit, f.
 Grusomhed.
 Grauschellig, graaplettet. Grauschim:
 mel, m. graahvid Hest.
 Grauspecht, pl. -e, m. Halkespet (Fugl).
 Grausen, gysse. Die Haut grauset
 mir. Grausenhaft, græsselig.
 Grauwacke, pl. -n, f. graa Leersti:
 fer med Kvarts og Glimmer.
 Grauwerk, n. Peltværk.
 Grazie, pl. -n, f. Ynde. Die Gra:
 zien, Gratierne.
 Gregorsingen, n. Skoledisciplenes
 Syngen paa Gregoriussdagen.
 Greif, pl. -e, m. Gris, fabelagtig Fugl.
 Greifbar, let at gribe.
 Greifen, griff, gegriffen, gribe. Das
 kann man mit Händen greifen,
 let begribe. Greife in deinen ei:
 genen Busen. Das Uebel griff
 um sich. Er hat mir in das Amt
 gegriffen.
 Greifig, adj. hvad der kan omspændes
 med begge Hænder.
 Greifschnabel, pl. -schnäbel, m. Gje:
 defod, Jern til at faae Lænderne ud.
 Greifzirkel, m. Dreiernes Passer.
 Greinen, grine, slæbe.
 Greiner, m. den Trættekjære.
 Greis, lysegraa.
 Greis, pl. -se, m. Olding. Greisin,
 pl. -nen, f. Matrone.
 Greisen, blive gammel og graa, ældes.
 Wir blühen, altern, greisen.
 Greisenalter, n. hoi Alder.

Greisgrau, mørkegraa.
 Greiszwitter, m. Tinerts med Ski:
 fersteen.
 Greling, pl. -e, m. svageste Anker:
 toug.
 Grell, skarp, skjærende. Grell far:
 ben. Grell Tøne.
 Grellheit, Grell, f. Farvernes Con:
 trast.
 Grempel, m. Smaahandel.
 Grenadier, pl. -e, m. Grenadeer,
 Brendel, m. Skodde, Pæl.
 Grenze, Gränze, pl. -n, f. Grændse.
 Grenzen, grændse. Norwegen grenzt
 an Schweden.
 Grenzenlos, uendelig.
 Grenzgebirge, n. Grændsebjerg.
 Grenzscheide, pl. -n, f. Grændsestjæl.
 Gribs, Gröbs, m. Rjærnehuus.
 Griche, pl. -n, m. Græker. Griech:
 in, pl. -nen, f. Grækerinde. Grie:
 chenland, Grækenland. Griechisch,
 græsk.
 Griechheit, f. Græcisme. Griecheln,
 efterabe Grækerne.
 Griegelhuhn, pl. -hühner, St. n.
 Rype.
 Gries, m. grov Sand; fine Grøn, Kv:
 resteen. Griesen, male grovt, prutte.
 Grieselig, fornet, gruusagtig.
 Grieseln, knuse; gysse. Es grieselte
 mich am ganzen Leibe.
 Griesgram, m. Surmule. Gries:
 gram, griesgrämisch, suur.
 Griesgramen, surmule.
 Grieshorst, pl. -e, m. Sandbank.
 Griesicht, sandagtig. Griesig, sandet.
 Griesig, n. Skarn.
 Griesmehl, n. Meel efter Grøpnin:
 gen.
 Grieswärtel, m. Rredsvoget under
 Turneringerne. Griesstange, f.
 Stangen, som han faster imellem de
 hidfige Kæmpere.
 Grieswurzel, pl. -n, f. sydamerikansk
 Rod imod Steensmerte.

Griff, pl. -e, m. Greb, Fæste; Klo.
 Griffbrett, pl. -er, n. Gribbræt.
 Griffel, m. Griffel.
 Griffelbeere, pl. -n, f. Lyttebær.
 Griffloch, pl. -löcher, n. Gribhul.
 Grille, pl. -n, f. Faarekilling, Sirit; Lune, Indfald. Es zirpen die Grillen. Er hatte die wunderliche Grille.
 Grillen, faae Luner.
 Grillensang, m. Spleen. Grillensfänger, m. Hypochondrist.
 Grillenfrankheit, Grillensucht, f. Hypochondri. Grillensüchtig, hypochondrist.
 Grillenspiel, pl. -e, n. en Leg med 35 smaa Regler.
 Grillig, fuld af Luner.
 Grimasse, pl. -n, f. Grimase.
 Grimm, m. Grumhed, Vrede.
 Grimm, grimmit, grum, vred.
 Grimmdarm, pl. -därme, m. stor Tarm nærmest Endetarmen.
 Grimmen, frumme sig af Smerte.
 Grimmen, n. Mavesøge.
 Grimmgramsen, Nr. vredes, rase.
 Grind, m. Inat, Skurv.
 Grindicht, skurvagtig. Grindig, skurvet.
 Grindkopf, pl. -köpfe, m. skurvet Hoved.
 Grindwurz, f. Rod imod Udslet.
 Grinsen, skjære Tænder.
 Grob, grøber, grøbst, grov. Gar zu höflich ist halb grob. Grobe Arbeit. Grobe Stimme.
 Grobdraht, pl. -drähte, m. Staaltraad. Grobdrahtig, adj. af tykke Traade.
 Grøbe, Grobheit, pl. -en, f. Grovhed.
 Grobgrün, n. et grovt Løi af Silke eller Uld.
 Grobhaarig, lodden.
 Grobhäusern, n. et Hazardspil med Kort.

Grobhåutig, haardsindet, ufølsom.
 Grobhieber, m. den, som sælder Træer for Bødderne.
 Grobian, pl. -e, m. grov Lommel.
 Grobjährig, som voxer stærkt hele Aaret.
 Grobkörnig, grovkornet.
 Gröblich, adv. grovt. Er hat sich gröblich gegen ihn versehen.
 Grobmaler, m. Farvestryger, Maler, Smører.
 Gröbs, pl. -e, m. Kjernehuus.
 Grobschmied, pl. -e, m. Grovsmed.
 Grobschrötig, grovt malet (Erter).
 Grobschwanger, heistfrugtsommelig.
 Grobsinnig, raa og dum.
 Grobsinnlich, sælf.
 Grobwollig, adj. med grov Uld.
 Grölen, Nr. brøle, skrige. Gröler, m. Skrighals.
 Groll, m. Nag, indgroet Fiendskab. Er grollte ihm.
 Grolzen, St. ræbe.
 Grommeln, brumme.
 Gronwed, Gronwid, St. m. Cne-hærbusk.
 Groschen, m. Skillemønt af 12 Pfennig, $\frac{1}{24}$ Daler. Gröschel, n. li-den Groschen.
 Groschenbrod, pl. -e, n. Brød for en Groschen.
 Groß, n. tolv Dussin.
 Groß, größer, grøjest, stor. Groß sind die Werke des Herrn.
 Großalmeroder, m. Digel fra Alme-rode.
 Großartig, adj. af ædel Art.
 Großbase, pl. -n, f. Bedsteforældres Søster.
 Großbauch, pl. -bäuche, m. Tykma-ve. Großbäuchig, corpulent.
 Großbauer, pl. -n, m. Bønde som eier et stort Stykke Land.
 Großbinder, m. Bødder.
 Großbotschaft, pl. -en, f. Ambassade.
 Großdenkend, storfindet.

Großding, pl. -e, n. Bything i Breslau.
 Größe, pl. -n, f. Storhed, Størrelse.
 Großeli, Großle, St. Bedstemoder.
 Großeltern, pl. Bedsteforældre.
 Großen, St. vore.
 Großen, gjøre stor.
 Größenforschung, pl. -en, f. mathematisk Studium.
 Großenke, pl. -n, m. første Staldkarl.
 Größenlehre, f. Mathematisk.
 Größenlehrer, m. Mathematiker.
 Größenlehrig, mathematisk.
 Großentheils, adv. for en stor Deel.
 Größtentheils, for største Delen.
 Größerfeile, pl. -n, f. Kammagerens Fiil.
 Größern, gjøre større.
 Größesucht, f. Udvidelsefsyge.
 Großeuterig, adj. med stort Over.
 Großfürst, pl. -en, m. Storfyrste.
 Großfürstlich, storfyrstlig. Großfürstenthum, pl. -thümer, n. Storfyrstedømme.
 Großgarn, pl. -e, n. stort Fiskergarn.
 Großgegliedert, adj. af store Lemmer.
 Großgesinnt, ædeltænkende.
 Großgewerk, pl. -e, n. Fabrik. Großgewerklich, fabrikmæssig.
 Großgewicht, n. Bruttovægt.
 Großgünstig, bevaagen.
 Großhandel, m. Handel i det Store.
 Großhändler, m. Grosserer.
 Großherr, pl. -en, m. Storherre, Sultan. Großherrlich, hvad der tilkommer Sultanen.
 Großherrlich, adj. som en stor Herre.
 Großherzig, høihjertet. Großherzigkeit, f. ophøiet Sindelag.
 Großherzog, pl. -e, m. Storhertug.
 Großherzogthum, pl. -thümer, n. Storhetugdømme.
 Groshundert, n. stort Hundrede, 120 Stykker.

Großjährig, myndig. Großjährigkeit, f. Myndighed.
 Großkind, pl. -er, n. Berneborn.
 Großknecht, pl. -e, m. Volskarl.
 Großkreuz, pl. -e, n. Storkors.
 Größlich, lidt stor.
 Großmacher, m. Praler.
 Großmacht, Großmægtighed, f. Anseelse, Myndighed.
 Großmächtig, meget mægtig.
 Großmaul, pl. -mäuler, n. Snakker.
 Großmäulig, budløs (om Silkeorme).
 Großmeister, m. Stormester.
 Großmögend, meget formaaende.
 Großmuth, f. Heimod, Edelsmod.
 Großmüthig, heimodig, ædelmodig.
 Großmutter, pl. -mütter, Bedstemoder. Großmütterlich, om, forfælede.
 Großneffe, pl. -n, m. Nevens Søn.
 Großnichte, pl. -n, f. Nieces Søn.
 Großoheim, pl. -e, m. Faders eller Moders Onkel, Grandonkel.
 Großprahler, m. Storpraler. Großprahlerei, f. Skrøderi.
 Großseite, pl. -n, f. Hypothekuse.
 Großsinn, m. ædel Stoltthed. Großsinnig, høihjertet.
 Großsohn, pl. -söhne, m. Sønnesøn.
 Großsprecher, m. Praler. Großsprecheri, pl. -en, Praleri. Großsprecherisch, pralende.
 Großstabe, pl. -n, m. Begyndelsesbogstav.
 Großstadt, pl. -städte, f. Stad, hvor det gaaer stort til.
 Großstädter, m. Beboer af en stor Stad, Verdensmand.
 Großstädtisch, ugeneert, fri, ligegyldig.
 Großtausend, n. ti store Hundreder, 1200 St.
 Großthat, pl. -en, f. Heltedaa.
 Großthuer, m. Praler. Großthuereri, f. Praleri. Großthuerisch, pralende.

Groftthun, n. Brouten.
 Grofttochter, pl. -töchter, f. Barne-
 datter.
 Groftvater, pl. -väter, m. Bedstefa-
 der. Groftväterlich, tilhørende el-
 ler tilkommende Bedstefaderen.
 Groftvaterstuhl, pl. -stühle, m. Læ-
 nestol.
 Grot, m. og n. en Skillemynt, $\frac{1}{12}$
 Daler.
 Grötchen, n. 12 Dufin, 141 Stykker.
 Groteft, sælsom, unaturlig. Grote-
 ften, pl. Snirkler.
 Grotte, pl. -n, f. Klippehule.
 Grog, St. m. Grantop.
 Gröge, pl. -n, f. Ryggen af en Pelt.
 Grogen, St. m. Green.
 Gruasche, f. Afte af Straa og Stub-
 be.
 Grube, pl. -n, f. Groft, Grube. Grüb-
 chen, n. Smilehul. Grübelpie-
 len, spille Bolden i Hul.
 Grübele, pl. -en, f. Grublen.
 Grübelhaft, grübelicht, dybsindig, hy-
 pochondriff.
 Grübelkopf, pl. -köpfe, m. Grubler.
 Grübelkrankheit, f. Hypochondri.
 Grübeln, grave imaa Huller; pønsje.
 Er grübelte über den Stein der
 Weifen.
 Grübelnuß, pl. -nüsse, f. liden haard
 Balned.
 Gruben, sænke Viinstoffen i Grofter.
 Grubenarbeit, pl. -en, f. Bjergværks-
 drift.
 Grubenaufstand, pl. -stände, m. Be-
 retning om en Grubes Veikaffenhed.
 Grubenbau, m. Bjergværksdrift.
 Grubenblende, pl. -n, f. Laterne hos
 Bjergmænd.
 Grubende, pl. -n, n. den til For-
 plantning indlagte Viinranke.
 Grubenfittel, m. Bjergmandsfjorte.
 Grubenfleine, n. Eris af Grubens
 Affald.

Grubenscherper, m. for Kniv hos
 Bjergmænd.
 Grubenzug, m. Grubens Udmaalning.
 Grubfell, pl. -e, n. ikke færdigt Skind
 i Garvernes Kule.
 Grubig, grubicht, suret, arret.
 Grubler, m. Grubler. Grüblerisch,
 grublende.
 Grübling, pl. -e, m. Vble med Gru-
 ber.
 Gruchs, St. pl. -e, m. Suf.
 Grudenhau, pl. -häuser, n. Huus
 til Aftens Opbevaring i Saltfyde-
 rier. Gruder, m. Forbøder i sam-
 me.
 Gruft, pl. Gräfte, f. Groft, Grav.
 Grummel, St. m. Torden, Uveir.
 Grummelthoren, pl. Tordenfeyer.
 Grummeln, tordne, rasle.
 Grummet, n. Efterflæt. Grummet-
 ernte, f. anden Høst.
 Grün, grøn. Grüne, n. grøn Farve.
 Grüne, f. Grønhed. Er war mir
 nicht grün, gunftig.
 Grünbeere, pl. -n, f. Stiffelsbær.
 Grund, pl. Gründe, m. Grund, Bund.
 In Grund und Boden verdor-
 ben. Er geht der Sache auf den
 Grund. Die Landmesser legten
 das Feld in den Grund, opmaalte.
 Das Reich ward ganz zu Grunde
 gerichtet, edelagt.
 Grundbesitzer, m. Grundeier.
 Grundbett, pl. -en, n. Strandbefæ-
 stelse.
 Grundbirne, pl. -n, f. Jordpære, Kar-
 toffel.
 Grundblei, n. Roddebly.
 Grundböse, erfeond.
 Grundbruch, pl. -brüche, m. Dæm-
 ningsbrud.
 Grundbrühe, Grundsuppe, f. Kjol-
 vand, Bundfald.
 Grundbuch, pl. -bücher, n. Jordbog.
 Grundeigenthum, pl. -thümer, n.
 Grundeiendom.

Grundeigenthümer, m. Grundeier.
 Gründel, pl. -n, m. Plougjern.
 Gründer, m. Stifter. Romulus und Remus werden die Gründer Roms genannt.
 Grünfink, pl. -en, m. Svensken (Fugl).
 Grundfläche, pl. -n, f. Grundflade.
 Grundgarn, pl. -e, n. Nod.
 Grundgebirge, n. Gangbjerge.
 Grundgerechtigkeit, f. Jurisdiction.
 Grundgesetz, pl. -e, n. Grundlov.
 Grundgesetzlich, grundlovmæssig.
 Grundhaar, pl. -e, n. Dyrenes fine Winterhaar.
 Grundheuer, f. Grundskat.
 Grundhobel, m. Dybhøvl.
 Grundhold, pl. -en, m. Livegen.
 Grundiren, male Grunden.
 Grundlage, pl. -n, f. Underlag, Fundament.
 Grundlegung, pl. -en, f. Grundlægning.
 Gründlich, grundig.
 Gründling, pl. -e, m. Sympel (Fisf).
 Grundlos, adj. uden Grund. Grundlosigkeit, f. Ubevillighed.
 Gründonnerstag, pl. -e, m. Skjærtorsdag.
 Grundriß, pl. -risse, m. Grundtegnung, Plan.
 Grundsatz, pl. -sätze, m. Grundsætning.
 Grundschof, m. Grundskat.
 Grundschuld, pl. -en, f. Pantegjeld.
 Grundschwelle, pl. -n, f. Glufedor.
 Grundsicherheit, f. Sikkerhed i faste Eiendomme.
 Grundsprache, pl. -n, f. Grundsprog.
 Grundstein, pl. -e, m. Grundsteen.
 Grundsteuer, pl. -n, f. Grundskat.
 Grundstürzend, nedstørtende lige til Grunden.
 Grundtext, pl. -e, m. Grundtext.

Grundübel, n. det radicale Onde.
 Gründung, pl. -en, f. Stiftelse.
 Grundverpfändung, pl. -en, f. Grundenes Pantfættelse. Grundverpfändungsschein, pl. -e, m. Pantobligation.
 Grundwägekunst, f. Nivellerkonst.
 Grundzins, m. Grundzinse, f. Grundskat.
 Grundzug, pl. -züge, m. Grundtræk.
 Grünen, grüneln, grønnes.
 Grünig, St. munter.
 Grünigkeit, pl. -en, f. Grønhed, Høngegrønt.
 Grünfohl, m. Grønfaal.
 Grünlich, grønlig.
 Grünroß, pl. -rødder, m. den Grønflædder, Jæger.
 Grünlichtes Gestein, malmlos Steen.
 Grünschnabel, pl. -schnäbel, m. Fugl med grønt Næb, Næsebill.
 Grünspan, m. Spanfærent.
 Grünspecht, pl. -e, m. Grønspæt (Fugl).
 Grunzen, grynte.
 Gruppe, pl. -n, f. Gruppe.
 Gruppenweise, adv. i Grupper.
 Grus, m. Gruus.
 Gruse, Mt. f. Grønsvær.
 Gruß, pl. Grüße, m. Hilsen. Die freundlichsten Grüße an dich.
 Grüßen, hilse. Ich grüße dich. Gott grüße dich! god Dag!
 Grußzeit, f. Vildtets Jngletid.
 Grüte, f. Grod, Gryn.
 Grütkoyf, pl. -köyse, m. Døsmør.
 Grütmühle, pl. -n, f. Grynmølle.
 Grütwurst, pl. -würste, f. Pølse med Gryn i.
 Guardian, pl. -e, m. Opsynsmand.
 Guckauge, pl. -n, n. lidet flart Øie.
 Guckeln, see hemmelig igjennem.
 Gucken, fige. Et guckte sich fast die Augen aus.

Gucker, m. Riger.
 Guckert, pl. -e, m. Bagernes Skav-
 jern.
 Guckfenster, n. Righul.
 Guckkasten, m. Rigaekasse, Perspectiv.
 Guenti, St. m. Mandag.
 Gugelhahn, St. pl. -hähne, m. Aar-
 hane.
 Guhl, St. pl. -e, m. Hane, Veirhane.
 Guhr, pl. -en, f. Gjæring; Minera-
 ller, som Havet fører opløste med
 sig.
 Gührig, Skjor (Zern).
 Gulden, m. Gylden, 16 Groschen eller
 60 Kreuzer.
 Gûlden, adj. af Guld.
 Gûldisch, guldholdia.
 Gûlre, pl. -n, f. Gjæld, Skat, Land-
 gilde.
 Gûlrig, gyldig. Gûlrigkeit, f. Gyl-
 dighed.
 Gûlrigmachung, pl. -en, f. Bevîis.
 Gummi, n. Gummi.
 Gummiren, væde med Gummivand.
 Gumpen, St. springe.
 Gundermann, m. Jordvedbende.
 Gunst, f. Ndst. Mit Gunsten,
 med Tilladelse.
 Gunstbemühung, pl. -en, f. Tragten
 efter Gunst.
 Gunstbezeigung, pl. -en, f. Gunstbe-
 viisning.
 Günstig, gunstig. Günstige Gele-
 genheit.
 Günstigkeit, f. Fordeelsagtighed.
 Günstling, pl. -e, m. Nndling.
 Gurgel, pl. -n, f. Strube.
 Gurgeleri, pl. -en, f. Ilet Syngen.
 Gurgeln (sich), Iholle Halsen.
 Guri, Gurri, St. m. Raskunhane.
 Gurimus, St. m. Birvar.
 Gurke, pl. -n, f. Agurke. Er nahm
 sich eine Gurke heraus, tog sig en
 utilborlig Frihed.
 Gurkenförmig, agurkeagtig.
 Gurre, pl. -n, f. Skindmær.

Gurren, furre.
 Gurr, pl. -e, m. Gürtel, m. Belte,
 Gjord.
 Gürtellos, gurtlos, adj. uden Belte.
 Gürtelthier, pl. -e, n. Armadil.
 Gürten, gjorde, (sich) opfiltre.
 Gûrtler, m. Gjortler.
 Gûschen (sich), St. forholde sig stille.
 Guß, pl. Gûsse, m. Stobning, Gyd-
 ning, Skyl.
 Gußeisen, n. Støbejern.
 Gußregen, m. Pladskregn.
 Gußstahl, m. Støbestaal.
 Gußstein, pl. -e, m. Vandrende.
 Gußwaare, pl. -n, f. Jernvare.
 Gut, besser, best, god. Sey gutes
 Muthes. Guten Morgen. Er
 hat gut reden. Lassen Sie es gut
 seyn. Er war ihr gut. Kurz
 und gut. Man hält dem Unver-
 stande manches zu Gute.
 Gut, pl. Güter, n. Gods, Gode. Gû-
 tchen, n. lidet Gods.
 Gutachten, n. Mening, Betænkning.
 Die Regierung hohlte das Gut-
 achten der Beamten ein.
 Gutartig, godlidende.
 Gutbefinden, n. Godtbefindende.
 Gûtdûnken, n. Tykke.
 Gûte, f. Godhed. Haben Sie die
 Gûte. Die Gûte Gottes. Die
 Gûte dieser Waare.
 Guredel, m. et Slags fortrinlig Hvid-
 viin.
 Guren, blive godt, læges.
 Gûten, gøre godt.
 Güterbeschauer, m. Visiteur.
 Güterbeståter, m. Varemægler.
 Güterbrief, pl. -e, m. Fragtbrev.
 Güternemeinschaft, f. Eiendomsfæl-
 lesskab.
 Güterkauf, m. Godskjøb.
 Güterwagen, m. Fragtvoan.
 Guterz, pl. -e, n. righoldig Erts.
 Gutgelaunt, godlunet.
 Gutgesinnt, veltænkende.

Guthaben, n. Tilgodehavende.
 Gutheissen, n. Gutheissung, pl. -en, f. Samtokke.
 Gutherzig, godhjertet.
 Gütig, god, velvillig. Gütigkeit, f. Godhed.
 Güter, m. liden Godseier, Bonde.
 Gütlich, adv. mindelig, med det Gode, tilgode. Er thar sich gütlich.
 Gutmüthig, godmodig. Gutmüthigkeit, f. Godmodighed.

Gutsagen, n. Gutsagung, pl. -en, f. Caution. Gutsager, m. Cautionist.
 Gutsbesitzer, m. Guts herr, pl. -en, m. Godseier.
 Gutspligtig, adj. underkastet en Herregaard.
 Gutthat, pl. -en, f. Velgjerning.
 Gutthäter, m. Velgjører. Gutthätig, velgjørende.
 Gutwillig, villig, frivillig. Gutwilligkeit, f. Villighed, Godvillighed.
 Gyps, Gips, m. Gips.

Haag, Sag, pl. -e, m. Hække, Indhegning.
 Haar, pl. -e, n. Haar. Särchen, n. lille Haar.
 Haar, St. m. Hør.
 Saaraussag, pl. -säge, m. Haaropsats.
 Saarbeutel, m. Haarpidst, lille Ruus. Er trank sich einen Saarbeutel.
 Saarbolle, pl. -n, f. Horets Frokapsel.
 Saarbreit, haarsbred.
 Saardruse, pl. -n, f. krystallinsk Flodspath med fine Seiler.
 Saaren, håren, fælde Haar. Er haart die Sense, siber.
 Sären, adj. af Haar. Särenes Gewand.
 Saarfeder, pl. -n, f. Duun.
 Saarfein, overmaade fin.
 Saarförmig, haarformet.
 Saaricht, haaragtig.
 Saarig, bevoret med Haar, lodden.

Saarflauber, m. Haarfløver. Saarflauberei, pl. -en, f. Haarfløveri.
 Saarflein, paa et Haar, til Punkt og Prikke. Ich will es dir haarflein erzählen.
 Saarkogel, pl. -n, f. Paryf.
 Saarkräusler, m. Friseur.
 Saarnadel, pl. -n, f. Haarnaal.
 Saarscharf, hoist skarp. Ein haar-scharfer Beweis.
 Saarschlächting, behæftet med Lungesot (Hest).
 Saarschur, f. Haarets Afflippen, Tonsur.
 Saarseite, pl. -n, f. Haarside.
 Saarsieb, pl. -e, n. Haarsigte.
 Saarspalt, pl. -en, m. Haarets Klove i Epidsen. Saarspalter, m. Haarfløver.
 Saarstrich, pl. -e, m. den tynde Streg paa et Bogstav.
 Saarwuchs, m. Haaruært, Hovedhaar.
 Saarzirkel, m. fin Skruenøgle.

Sabe, f. rørligt Gods.
 Sabedank, m. Tassigelse.
 Saben, have. Sier ist nichts zu haben, saae. Es hat keine Noth.
 Sabenichts, m. en som Intet eier.
 Sabenichts und Sättegern.
 Saber, Saser, m. Havre. Der Sabor sticht ihn, han er overmodig.
 Saberecht, m. En, som bestandig vil have Ret.
 Saberredel, Saberrezel, St. m. Havregrød.
 Saberrohr, pl. -e, n. Hørdepibe.
 Sabgier, f. Havesyge, Gjerrighed.
 Sabhaft, mægtig. Man konnte des Diebes nicht habhaft werden, saae fat paa.
 Sabicht, pl. -e, m. Høg.
 Sabichtsnase, pl. -n, f. kroget Næse.
 Sabia, gehåbe, adj. attraaende.
 Sabilitiren (sich), erhverve et Lærere embede.
 Sabliren, Vt. tale hurtig og meget.
 Sabtschaft, pl. -en, f. Pif og Paf.
 Sabselig, velhavende. Sabseligkeiten, f. Bohave.
 Sabsucht, f. Gjerrighed. Sabsuchtig, gjerrig.
 Sachel, pl. -n, f. Spids, Arestjæg.
 Sachelwachel, St. m. vaskende Rør.
 Sack und Pack, Affald, Pøbel.
 Sack, m. Hug.
 Sackbord, m. det Øverste af Agterdeelen paa et Skib.
 Sackbrett, pl. -er, n. Hafflebræt.
 Sacke, pl. -n, f. Haffe.
 Sacke, f. Sacken, m. Hæl.
 Säckelig, hådicht, vanstelig, betænkelig.
 Sacken, haffe. Er hacte Bløse.
 Sackentreter, m. Sakai.
 Sackerling, m. Säcksel, n. Haffelse.
 Sacksch, St. pl. -e, m. Galt, Orne, svinet Mennekte.
 Säckse, pl. -n, f. Knæhase paa de større Dyr.

Sader, m. Pjalt; Trætte.
 Saderer, m. den Trættesjære.
 Sadergeist, m. Trættesyge.
 Saderlump, pl. -e, m. den Pjaltede.
 Saderlumpen, m. Pjalt. Saderlumpenmann, m. Pjaltesamler.
 Sadern, five.
 Sadersucht, f. Trættesjærhed.
 Safen, pl. Säfen, m. Havn; Potte.
 Safenbake, pl. -n, f. Boje.
 Safenbinder, m. Pottemager.
 Safengucker, m. Pottetiger.
 Safenräumer, m. Mudderpram.
 Safenschlupf, m. Klippebugt.
 Saser, m. Havre.
 Saserbau, m. Havredyrkning.
 Saserbrei, m. Havregrød.
 Saserschleim, m. Havredrif.
 Saserspreu, f. Havrefornenes Bælg.
 Havreavner.
 Saff, n. Fjord.
 Saffner, m. Pottemager.
 Saffnerer, pl. -en, f. Pottemageri.
 Saff, m. Fasthed, Hold.
 Saff, pl. -en, f. Arrest, Hæftelse.
 Säftel, St. n. Knappenaal.
 Säfteln, fæste.
 Sasten, sidde fast, dvæle, indestaae.
 Keine Schuld haftet auf diesem Hause. Ich hafte für ihn.
 Sastgeld, pl. -er, n. Fæstepenge.
 Sagg, pl. -e, m. Gjerde.
 Saggapfel, pl. -ärsfel, m. vildt Æble.
 Sage, pl. -n, f. Træhammer i Salt søderier.
 Säge, f. Sifferhed, Velbehag.
 Sagebuche, pl. -n, f. Aonbog.
 Sagebutte, pl. -n, f. Nype, Hyben.
 Sagebuttenstrauch, pl. -sträucher, m. Nypetorn, Hybentorn.
 Sagedorn, m. Nypetorn, Hybentorn.
 Sagesel, m. Hagl.
 Sagedicht, tæt som Hagel.
 Sagseln, hagle.
 Sagselschlächrig, St. befadiget af Hagl.

Sagemutter, St. pl. -mütter, f. gammel Modstok, hvoraf der voxer en ung Busk.

Sagen, behage, hue.

Sagen, Sagi, St. m. Tyr.

Sägen, hegen, glæde, glæde, frede, nære. Er wird gehägt und gepflegt.

Sager, maver. Sagerkeit, f. Mæverhed.

Säger, m. Sandbanke i Floder.

Sägereiter, m. Skovrider.

Sägermann, pl. -männer, m. Leilænding.

Sagestolz, pl. -en, m. Pebersvend.

Sagestolze, pl. -n, f. gammel Jomfru, Pebermo.

Sägewald, pl. -wälder, m. fredet Skov.

Sägewisch, pl. -e, m. Halmviis paa en Stang som Tegn paa Fredløvning.

Sägezeit, pl. -en, f. Tid, da Vildtet ikke jages eller fanges.

Saha, n. Abning i en Mur med en Grav foran.

Säher, m. Granstade (Tugl).

Sahl, Nr. Hjul.

Sahlzen, St. glide paa Isen.

Sahn, pl. Sähne, m. Hane. Darnach wird kein Sahn Frähen, Ingen vil bryde sig derom. Einen rothen Sahn aufs Dach setzen, afbrænde.

Sähndchen, Sähndlein, n. lille Hane.

Sahnen, være utro i Egetkab.

Sahnenei, pl. -er, n. et usædvanlig lidet Hønsæg.

Sahnenshrei, m. Sahnensfrähen, n. Hanegal.

Sahnensschritt, pl. -e, m. fort Skridt.

Sahnentritt, pl. -e, m. Hanens Drænk;

to smaa Knuder i Eget.

Sahnenwecker, m. Mattesværmernes Frokost.

Sahnrei, pl. -e, m. Hanrei.

Sai, pl. -en, m. Haisk.

Sain, Freund Sain, Døden.

Sain, pl. -e, m. Lund.

Säcken, Säcklein, n. Hægte, liden Krog.

Säckenstickerei, pl. -en, f. Tambourinararbejde.

Säkel, heifel, adj. hvad der let kan fordærves.

Säkelig, vanfelig, betænkelig. Säklichkeit, f. Betænkelighed.

Säkeln, hægte.

Saken, m. frum Spids, Krog, Ploug uden Hjul.

Saken, tage med Krog. Es haft, det bliver hængende.

Sakenbüchse, pl. -n, f. gammeldags Gæver med Stotte, Hagebøsse.

Sakensförmig, krogformet.

Sakenlachs, pl. -se, m. Hanlar.

Sakenshütze, pl. -n, m. Infanterist.

Sächt, krogagtig. Säkig, forspnet med Krog.

Salb, halv. Salb und halb, halv om halv.

Salbbier, n. tyndt Øl.

Salbbruder, pl. -brüder, m. Halvbroder.

Salbbürtig, som kun har En af Forældrene tilfælles med sine Sødeske.

Salbdunkel, n. Skumring.

Salben, halbvren, dele i to Dele.

Salben, halber, præp. formedelst. Scheines halber. Des Geschäftes halben.

Salbgelehrte, pl. -n, m. overfladisk Lærd, Halvlærd.

Salbgeschwister, pl. Halvsødeske.

Salbgesicht, n. Profil.

Salbgut, n. Blanding af Tin og Bly.

Salbheit, f. Ubestemthed.

Salbjahr, pl. -e, n. Halvaar.

Salbjährig, varende i et halvt Aar, halvaarig.

Salbjährlich, seende hvert halve Aar.

Salbigen, pl. Vosteredfaber i Pulfærfer.

Salbinsel, pl. -n, f. Halvo.

Salbfugl, pl. -n, f. Halvfugle.

Salblaut, undselig.

Salbmeister, m. Natmand.

Salbmesser, m. Radius.

Salbmetall, pl. -e, n. Halvmetall.

Salbmond, pl. -e, m. Halvmaane.

Salbscheid, f. Halvpart.

Salbschlag, m. Middelfart.

Salbschlägig, halbschlädrig, halvvoresen.

Salbschuh, pl. -e, m. Toffel.

Salbschürig, anden Gang flippet.

Salbsceide, f. Silke blandet med Dør eller Bomuld.

Salbsceiden, adj. halv af Silke.

Salbsticfel, m. Halvstørle.

Salbwens, halbwene, halbig, adv. halvveis, nogenledes.

Salbwißer, m. Halvlærd. Salbwißferci, f. ufuldkommen Kundskab.

Salbzeug, n. de stampe og endnu ikke knuste Klude i Papirmøller.

Sald, St. brat.

Salde, pl. -n, f. Skraaning, Gruus-hob i Bjergværk. Einen auf die Salde setzen, bedrage.

Salden, hælde, skraane.

Salen, Vt. trække, hale.

Sälste, pl. -n, f. Halvdeel. Um die Sälste größer als er.

Salster, pl. -n, f. Grime.

Salstergeld, n. Staldkarlens Drikkepenge.

Salstern, lægge Grime paa.

Säli, Sälli, St. m. Saubuf. Sälli, n. Lam.

Saling, Vt. m. Trævind af en Døn.

Sall. m. Lyd.

Salle, pl. -n, f. Forbygning, Seilegang, Bod.

Sallen, lyde.

Sallige, Vt. pl. -n, f. Rystland, som oversvømmes af Floden.

Salljahr, pl. -e, n. Jubelaar.

Salloh! interj. Hallo!

Sollere, pl. -n, m. Sallente, pl. Saltværksarbeidere.

Salm, pl. -e, m. Stilk, Halmstraa.

Sälmen, n. lidet Straa.

Salmen, faae Stille.

Salmendach, pl. -dächer, n. Straa-tag.

Salmhütte, pl. -n, f. Straahytte.

Sals, pl. Sälse, m. Hals. Das brach ihm den Sals.

Salsamboß, pl. -ße, m. Ambolt hos Robbersmede.

Salsband, pl. -bänder, m. Halsbaand.

Salsbinde, pl. -n, f. Halsbind.

Salsbräune, f. Halsbetændelse.

Salsbreche, pl. -n, f. Borestykke, Salso to mortale. Salsbrechend, farlig, halsbrækkende.

Salsbürge, pl. -n, m. Cautionist for en criminel Forbryder.

Salsdrüse, pl. -n, f. Halskjertel.

Salse, pl. -n, f. Sagthundredes Halsbaand, Aaget paa Heste, Halsreb.

Salsen, hale Halsrebet.

Salseisen, n. Halsjern.

Salsgericht, pl. -e, n. Criminalret.

Salskrause, pl. -n, f. Pibekrause.

Salsling, pl. -e, m. Hængestrikke.

Salsofen, pl. -öfen, m. Raskelovn, som hedes udenfra.

Salsrecht, n. Ret over Liv og Død.

Salsache, pl. -n, f. Criminalsag.

Salschelle, pl. -n, f. Halsjern.

Salsstarrig, stiv, egenindig, gienstridig. Salsstarrigkeit, f. Stivhed, Halsstarrighed.

Salstuch, pl. -tücher, n. Halsstorklæde.

Salt! interj. holdt!

Salt, halter, St. adv. visseelig.

Salt, m. Hold, Standning, Støtte.

Saltbar, beviseelig, fast. Saltbare Meinung. Eine haltbare Festung.

Saltbarheit, f. Beviislighed, Fasthed.
 Salten, hielt, gehalten, holde. Ich halte dich beim Worte. Er hält sich an mich, holder sig. Er hielt sich an mig fest. Sie konnte sich nicht länger halten, bare sig. Salte dich tapfer. Der König hielt ihn hoch. Salte dich zur Rechten. Er hielt es immer mit mig, var hengiven. Es hält schwer sig et was abzugewöhnen. Salte es da mit wie du willst. Sie hielten auf ihn, efterstræbte ham. Du must nicht jeden für deinen Freund halten.
 Sälter, m. Riste.
 Saltfette, pl. -n, f. Rjæde, hvori Hestene bære Vognstangen.
 Saltlos, vaskende, ubeständig. Saltlosigkeit, f. Ubestandighed.
 Saltnagel, pl. -någel, m. Sælevind.
 Saltung, f. Holden, Ernæring, Holdning.
 Salunke, pl. -n, m. Skurk.
 Samballe, St. pl. -n, m. et Menneſke, som feier sig efter Alle.
 Sambutte, pl. -n, f. Hoven.
 Samen, m. Krog, Næt med Ring.
 Samen, fiske med Krog.
 Samslig, som følger Haanden, tyk og fast.
 Samisch, trædſe.
 Samm, m. Same, pl. -n, f. indgjerdet Moræde, Gjerde.
 Sammel, pl. Sæmmel, m. Bede.
 Sammeln, gilde.
 Sæmmeljåhrling, pl. -e, m. Bedelam.
 Sæmmelkeule, pl. -n, f. Bedelaar.
 Sæmmemauch, Muchame, St. m. Særids.
 Sammer, pl. Sæmmer, m. Hammer, Hammerværk. Sæmmerherr, pl. -en, m. Eier af et Hammerværk.
 Sæmmerbar, adj. hvad der kan hammeres.

Sæmmerer, m. Hamrer.
 Sæmmerling, pl. -e, m. Skarpretter, Trold.
 Sæmmern, banke.
 Sæmmern, hamre.
 Sæmmerpinne, pl. -n, f. Hammerens tønd, brede Side.
 Sæmmerſchlaa, pl. -ſchläge, m. Sæmmerſlag, Jernaffald ved Smidningen.
 Sæmmerſchmied, pl. -e, m. Smede, arbeider i Hammerværk.
 Sæmmerſtiel, pl. -e, m. Hammerſtaf.
 Sæmmerſtreich, pl. -e, m. en Grundmuurs 1½ Fod lange Afſtand fra Naboens Muur.
 Sæmmling, pl. -e, m. Gilding.
 Sæmpelmann, pl. -männer, m. Sælingmand.
 Sæmpfeln, St. gribe med begge Hænder.
 Sæmſter, m. Sæmſter, Markmuſ.
 Sænaſſel, St. n. udenlandſk uanſeelig Hest.
 Sand, pl. Sænde, f. Haand. Vor der Sand, nu for Tiden. Zur Sand, ved Haanden. Es liegt jedem auf der Sand, ligger for Dagen. Sændſchen, n. liden Haand.
 Sændanlegung, f. Griben.
 Sændausgabe, pl. -n, f. beqvem Ud-gave af en Bog.
 Sandballen, m. Tømmelfingerens Hævemuskel.
 Sandbarte, pl. -n, f. Bile.
 Sandbeil, pl. -e, n. Haandore.
 Sandbierung, f. Haandrækning, Hjælp.
 Sandbreit, n. Haandbred.
 Sandbriefchen, n. Billet.
 Sandbuch, pl. -bücher, n. Haandbog.
 Sanddruck, Sændedruck, m. Haandtryk.
 Sænddrull, pl. -e, m. Sæmaſſine.
 Sændeſlaſſchen, n. Bifaldſlap.
 Sandel, pl. Sændel, m. Strid, Forhandling, Tildragelſe.

Handel, m. Handel.

Handelmacher, m. Slagsbroder, Uro-
stifter.

Handeln, handle. Ich handelte mit
ihm um einen Sut. Es handelt
sich hier um dein Wohl, Talen er
om. Das Buch handelt von der
Religion. Er handelte wegen
eines Pferdes mit dem Bauer.
Handle gut an deinen Verwand-
ten.

Handelsangelegenheit, pl.-en, f. Han-
delsforretning.

Handelschaft, f. Kjøbmandskab.

Handelsdiener, m. Handelsbetjent.

Handelsgebrauch, pl. -bræuche, m.
Handelsstif.

Handelsgenoss, pl. -nossen, m. Com-
pagnon. Handelsgenossenschaft, pl.
-en, f. Handelsfocietet.

Handelshaus, pl. -hæuser, n. Handels-
huus.

Handelsplag, pl. -plæge, m. Han-
delssted.

Handelstifter, m. Uroftifter.

Handelsucht, f. Trættesyge. Sændel-
sûchtig, f. trættesjær.

Handelsverein, pl. -e, m. Handels-
forening.

Handespiel, n. Gesticulation.

Handfahrt, pl. -en, f. Redstigen i en
Hjergværksgang.

Handfåstel, m. Hjergmandshammer.

Handfest, haandfast.

Handfeste, pl. -n, f. Pant, Sikkerhed,
Document.

Handflæche, pl. -n, f. Haandflæde.

Handfleske, pl. -n, f. Haandmuskel.

Handförmig, lig en Haand.

Handfrohne, pl. -n, f. Høveritjeneste
med Haanden.

Handgebrauch, m. daglig beqvem
Brug.

Handgehorn, n. brede Hjortehorn med
forte Spidser.

Handgeld, pl. -er, n. Fæstepenge.

Handgelenk, pl. -e, n. Haandledd.

Handgelöbniß, pl. -sse, n. Hyliding.

Handgemein. Sie wurden hand-
gemein, kom i Haandgemæng.

Handgemenge, n. Haandgemæng.

Handgift, f. Fæstepenge.

Handgreiflich, haandgribelig.

Handgriff, pl. -e, m. Haandgreb.

Handhabe, pl. -n, f. Hank, Skæft.

Handhaben, behandle, udøve, bestyre.

Handkauf, m. Salg efter løselig Be-
stemmelse af Vægt eller Maal.

Handkrause, pl. -n, f. Manichette.

Handfuß, pl. -füße, m. Haandfod.

Handlangen, hjælpe med Haanden.

Handlanger, m. Haandlanger.

Sändler, m. Kræmmer.

Handleitung, pl. -en, f. Føren ved
Haanden, Veiledning, Underviisning.

Handleiter, m. Leder.

Handleuchter, Sandblaker, m. Haand-
lygte.

Sandlich, handsam, adj. let at be-
handle.

Sandlohn, m. Daglon, Kjøbelen.

Sandlung, pl. -en, f. Handling. Gute
Sandlungen belohnen sich selbst.

Sandpferd, pl. -e, n. Haandhest, Re-
servehest.

Sandpflicht, f. Forpligtelse ved Haand-
slag.

Sandquele, pl. -n, f. Haandflæde.

Sandreuter, pl. -n, m. Grubesigte.

Sandreichung, pl. -en, f. Hjælp, Bi-
stand.

Sandscheidung, f. Ertsens Udbringen
ved Jern og Hammer.

Sandschelle, pl. -n, f. Haandlænke.

Sandschreiben, n. egenhændig Skri-
velse.

Sandschrift, pl. -en, f. Haandskrift.

Sandschriftlich, egenhændig skrevet.

Sandschuh, pl. -e, m. Handske. Sand-
schuhmacher, m. Handskemager.
Sandsiegel, n. Privatsigl.
Sandstreich, pl. -e, m. Haandslag.
Sandtuch, pl. -tücher, n. Haandflæ-
de.
Sandtreue, f. Trostabsløste ved Haand-
slag.
Sandvoll, f. Haandfuld.
Sandwerk, pl. -e, n. Haandværk.
Sandwerker, m. Haandværksmand.
Sandwerkskunde, f. Technologie.
Sandwerkszeug, n. Haandværkstoi.
Sandwurz, pl. -n, f. Haandle.
Sandzeichnung, pl. -en, f. Frihaands-
tegning.
Sanf, m. Damp.
Saufbau, m. Dampavl.
Säufen, af Damp.
Saufhahn, m. den befrugtende Damp.
Saufhenne, f. den befrugtede Damp.
Saufleinwand, f. Dampelærred.
Saufling, pl. -e, m. Irist.
Sang, m. Skraaning, Brink, Tilboie-
lighed, Hang.
Sangebacke, pl. -n, f. nedhængende
Kind.
Sangebauch, pl. -bäuche, m. Hænge-
mave.
Sangebirke, pl. -n, f. Hægebirk.
Sangebrücke, pl. -n, f. Hægebro.
Sängel, m. Led.
Sangeleuchter, m. Lysekrone.
Sängelbirne, pl. -n, f. stor Pære
med lang Stilk.
Sangematte, pl. -n, f. Hægefoi.
Sangen, hing, gehangen, v. n. hænge.
Die Apfel hangen am Baume.
Das Kind hing an seiner Mut-
ter, elskede. Er hat über seinen
Büchern gehangen.
Sängen, v. a. hænge. Er hat sein
Serg an sie gehängt. Sie hängte
sich fest an ihn.
Sängfisch, pl. -e, m. den ophængte
terrede Stofsfisk.

Sangsel, n. det Dængende.
Sanke, pl. -n, f. Hestens Bagdeel,
Dofte.
Sanker, m. tom Rifube med Tellerne.
Sänschen, n. lille Hans. Was Säns-
chen nicht lernt holt Sans nim-
mer ein, hvad man ikke lærer som
ung, det lærer man langt mindre
som gammel.
Sandsreestrümpeler, M. m. Tøl-
per.
Saufe, Sausa, f. Forbund, Hansesæl-
dernes Forbund.
Saufeat, pl. -en, m. Borger af en
Hanseslad.
Sänselbank, pl. -bänke, f. Berstebin-
derbänk.
Sänselarfroschen, m. Leiefolks Afgift
til Præsten og Klokkeren.
Sänseln, hänsen, M. hönse, drille.
Saufesladt, pl. -städte, f. Hanseslad.
Saufgraf, pl. -grafen, m. Handels-
dommer.
Saufwurst, m. Harlefin.
Saufwurstmäfig, harlekinsagtig.
Santiren, hanthieren, haandtere,
handle, bestille, steie. Santirer,
m. den Handlende. Santirung,
f. Haandtering.
Saperig, afbrudt, hakkende. Saperig
predigen.
Savern, gaee i Staa. Es hapert
mit ihm.
Sapp, Sappen, m. Bid, Mundfuld.
Säppchen, n. lille Bid. Sappen,
snappe. Sappig, begjærlig.
Sappeler, m. Tusentast. Sappelig,
overilet.
Saras, m. Stutteri.
Sard, pl. -e, St. Alminding, Bjerg-
flov.
Sarde, M. pl. -en, f. Herred. Sar-
desvugt, pl. -vögte, m. Herreds-
foged.
Sardes, pl. Lei, Bagage.
Sären, adj. af Haar.

Håren (sich), fælde Haar.
 Hårse, pl. -n, f. Harpe.
 Hårten, spille paa Harpe.
 Hårterer, Hårter, Hårtenist, pl. -en, m. Harpespiller. Hårterin, Hårtenistin, pl. -nen, f. Harpespilleresse.
 Håring, pl. -e, m. Sild.
 Håringsbauch, pl. -bäuche, m. tynd Mave.
 Håringsbåse, pl. -n, f. Sildesib.
 Håringsnase, pl. -n, f. but Næse.
 Håringsseele, pl. -n, f. den som Selo glindsende Sildetarm.
 Håringstone, pl. -n, f. Sildetonde.
 Hårse, pl. -n, f. Rive.
 Hårten, rive.
 Hårlina, pl. -e, m. umoden eller frodsen Drue.
 Hårn, m. Kummer, Skade.
 Hårmen (sich), græmme sig.
 Hårnlos, ubekymret, ufskyldig. Hårnlosigkeit, f. Trofskyldighed.
 Hårnvoll, bekymret.
 Hårn, m. Urin. Hårnen, pisse.
 Hårnisch, pl. -e, m. Brynie. Hårnischmacher, m. Baabensmed.
 Hårnsåure, f. Phosphorsyre.
 Hårnzwan, m. Koldpis, Ischuri.
 Hårpune, pl. -n, f. Harpun. Hårpunierer, m. Harpunerer.
 Hårren, bie, vente. Ich harre auf dich. Meiner harret ein schönes Loos. Goffen und Hårren macht manchen zum Narren.
 Hårsch, haard. Die Rinde des Brodes wird in der Sige harsch. Die Wege sind durch den Frost harsch geworden.
 Hårschen, forhærde sig. Der See harscht.
 Hårst, pl. -e, m. Skov; bevæbnet Skare.
 Hårt, hærter, hærtest, haard. Es kommt mir hart an. Eine harte Stirn, Uforhammethed. Hårtes Geld, grov Courant. Die Krank-

heit griff ihn hart an. Die Mühle liegt hart (tæt) an der Stadt.
 Hårt, St. f. Skovbjerger.
 Hårte, f. Haardhed.
 Hårten, v. n. blive haard.
 Hårten, v. a. hærde.
 Hårtsloß, n. Rujern til grovt Staal.
 Hårthåutig, haardhudet.
 Hårtherzig, haardhjertet. Hårtherzigkeit, f. Haardhed.
 Hårthörig, tunghör.
 Hårtingkeit, f. Haardhed.
 Hårtskopf, pl. -köpfe, m. en stivsin- dig, tungnem Person.
 Hårtsköpfig, adj. stivsinnet.
 Hårtsköpfigkeit, f. Stivsin, tung Fats- teevne.
 Hårtskorn, n. Rug, Hvæde og Byg.
 Hårtsleibigkeit, f. Obstruction, Forstop- pelse.
 Hårtslich, lidt haard.
 Hårtmäulig, haardmulet, stivfjæstet.
 Hårtsmeißel, m. Smedehammer for Jernstave.
 Hårtnäckig, haardnakket. Ein harts- näckiges Uebel. Hårtnäckigkeit, f.
 Hårtschier, Hartschier, pl. -e, m. Hel- lebardist, Livgardist.
 Hårtsinn, m. Folesleshed.
 Hårtsich, m. efter Smeltningen ud- gådt Kobber.
 Hårting, f. Hården.
 Hårz, m. Hårzgebirge, n. Hårzbjer- gene, Skovbjerger.
 Hårz, n. Harpir, Gummi.
 Hårzeln, St. smage efter Harpir.
 Hårzgalle, f. Sted paa Fyrretræerne, hvor Harpiren har samlet sig mellem Nærskuddene.
 Hårzholz, n. Furrus og Grantræ.
 Hårzicht, harpiragtig. Hårzig, inde- holdende Harpir.
 Hårzkohle, pl. -n, f. Steenful, gjen- nemtrængt af Jordharpir.
 Hårzmeste, pl. -n, f. Kræmmerhuus af Bark, hvori Harpiren samles.

Sarزشarrer, m. Harpirskaber.
 Saschen, gribe, fange.
 Säscher, m. Raadstutjener, Gripome-
 nuß.
 Saschspiel, n. Blindebueflæg.
 Sase, pl. -n, m. Hare, Rujon. Säsın,
 pl. -nen, f. Hunhare. Säschen, n.
 lille Hare. Da liegt der Sase im
 Pfeffer, det er just Knuden.
 Sasel, pl. -n, f. Hasselbuek.
 Saseler, Saselant, pl. -en, m. Spo-
 gefugl.
 Saselgerte, pl. -n, f. Hasselspidik.
 Saselhuhn, pl. -hühner, n. Djer-
 pe.
 Saseliren, spøge, harselere.
 Saselfägchen, n. Hasselstrakle.
 Saselmaus, pl. -mäuse, f. Hassel-
 muus, Hasselsover.
 Saseln, adj. af Hasseltræ.
 Saselnuß, pl. -nüsse, f. Hasselnød.
 Saselruthe, pl. -n, f. Hasselspidik.
 Saselstaude, pl. -n, f. Hasselbuek.
 Sasenbalg, pl. -bälge, m. Harekind.
 Sasenbraten, m. Haresteg.
 Sasener, Sasner, m. Sadelmager.
 Sasenfährte, pl. -n, f. Harespor.
 Sasensfuß, pl. -füße, m. Haresod, Ru-
 jon. Sasensfüßig, feig. Sasensfü-
 ßigkeit, f. Frygt.
 Sasenhege, pl. -n, f. Harejagt.
 Sasenklein, Sasenschwarz, n. Ret af
 Harens Lever m. m.
 Sasenohr, pl. -en, f. Hareøre, Anfor-
 selstegn.
 Sasenpanier, n. Flugt. Sie ergrif-
 fen das Sasenpanier, toge Venene
 fat.
 Sasenscharte, pl. -n, f. Hareskaar,
 Haremund.
 Sasenschlag, pl. -schläge, m. sagte
 Slag.
 Sasenschrot, m. og n. Harehagl.
 Saspe, Säspe, pl. -n, f. Dørhæng-
 sel.
 Saspel, pl. -n, f. Garnhaspe, Binde.

Saspelei, pl. -en, f. forvirret Tale,
 forvirret Forretning.
 Saspekn, vinde.
 Saspen, pl. Jernbeslag paa Døre, Hasp.
 Sas, m. Had. Sas gegen ihn.
 Sas wider ihn. Er wirft Sas
 auf ihn.
 Sassen, hade. Gott haßt das Bö-
 se.
 Sassenwerth, -würdig, hadewærdig.
 Sasser, m. Hader.
 Säslich, styg. Säslichkeit, f. Styg-
 hed.
 Sast, f. Hastighed. Sasten, ile, over-
 ile sig. Spure dich, aber haste
 nicht. Ohne Rast, aber ohne Sast.
 Es hastet nicht. Sastig, ilsom.
 Satel, Satle, St. f. Gjed.
 Sarschelchen, n. forfjælet Barn.
 Sarscheln, harschen, flappe, forfjæle.
 Saz, Seze, f. Sazt med Hunde.
 Sau, pl. -e, m. Hug, Dugst.
 Saube, pl. -n, f. Rappe, Hætte, Hue.
 Säubel, n. lille Hætte
 Säubeln, häuben, sætte Hue paa.
 Saubenkopf, pl. -köpfe, m. Huebloß.
 Saubenmacherin, pl. -nen, f. Hue-
 magerke.
 Saubenschachtel, pl. -n, f. Rappe-
 ælke.
 Sauberg, Nr. pl. -e, m. Bondegård
 med eet Tag.
 Saubicht, hueagtig.
 Saubitz, pl. -n, f. Haubitz.
 Saublock, pl. -blöcke, m. Duggebloß.
 Sauch, m. Pust, Aande.
 Sauchbuchstab, pl. -en, m. Aandelyd,
 aspireret Bogstav.
 Sauchen, puste, aande. Die Rose
 haucht süßen Duft. Die Bibel
 haucht mir Gottvertrauen in die
 Seele. Alles haucht Freude.
 Sauchlaut, pl. -e, m. Aandelyd, Aspi-
 ration.
 Saudegen, m. Sabel, djærv Krigs-
 mand.

Sauderer, St. m. Hørefudst. Saudern, fjore.
 Saue, pl. -n, f. Haffe, Træhammer.
 Sauen, hieb, gehauen, hugge. Er haut mit dem Schwerte. Er haute Holz. Er hieb ihm ins Gesicht.
 Sauer, m. Huggetand, Grubearbejder.
 Sauerglocke, pl. -n, f. Bjergkloffe.
 Sauergeld, Säuergeld, pl. -er, n. Bjergmandsløn.
 Saufe, Saufen, m. Hob. Säuſchen, Säuſlein, n. lille Hob. Er warf Alles über den Saufen, fastede omkuld. Der gemeine Saufen, Pøbel.
 Säuſeln, bringe i smaa Hobe.
 Säuſen, døgne, (ſich) tiltage. Er häuft Unrecht auf Unrecht. Seine Fehler häuften ſich ſtatt abzunehmen.
 Saufenweiſe, hobeviis.
 Säuſig, høvrig. Säuſigheit, f. Høvpighed.
 Säuſung, pl. -en, f. Ordvængſe.
 Säuſig, ſtor nok til at fælde.
 Sauſ, pl. -e, m. Drevet, et Slags Stær hos Heste og Hornqvæg.
 Saul, pl. -e, m. Kjelderkrog over Ildstedet.
 Sauland, n. udhuggen Skov.
 Saupt, pl. Säuſter, n. Hoved. Ihm fehlt kein theures Saupt. Er ſchlug den Feind aufs Saupt, total. Er ſaß zu den Säuſtern, øverst. Die Säuſter des Volkes ſind gefallen.
 Sauptbefahrung, pl. -en, f. Grubebeſigtelſe af hele Bjergamtet.
 Säuſteln (ſich), ſætte Hoved. Der Weiſtkohl hauptelt ſich.
 Sauptfall, pl. -fælde, m. vigtigt Tilfælde; Lehnsherrens Død.
 Sauptſtge, pl. -n, f. Arfenes Sammenhængning.
 Sauptævier, pl. -e, n. Hovedbjælken i en Grube.

Saupthöchlings, St. med høit opreist Hoved.
 Sauptkopf, St. pl. -köpfe, m. udmærket Hoved.
 Sauptleute, pl. Anførere, Hovedmændene.
 Säuſtling, pl. -e, m. Høvding.
 Säuſtlings, adv. hovedfuldt.
 Sauptmann, pl. -männer, m. Capitain, Hovedsmand.
 Sauptmannſchaft, pl. -e, f. Capitainspost.
 Sauptquartier, pl. -e, n. Hovedkvarter.
 Sauptreif, pl. -e, m. det yderſte Løndebaand.
 Sauptſache, pl. -n, f. Hovedſag.
 Sauptſächlich, fornemmelig.
 Sauptſatz, pl. -ſäge, m. Hovedſætning.
 Sauptſchacht, pl. -e, m. den dybeſte Gang i Bjergværk.
 Sauptſchlüſſel, m. Hovednøgle.
 Sauptſprache, pl. -n, f. Stammesprog.
 Sauptſtadt, pl. -ſtädte, f. Hovedſtad.
 Sauptſtädter, m. Hovedſtadsbeboer.
 Sauptſtädtriſch, hovedſtadsmærkt.
 Sauptſtreich, pl. -e, m. vigtigt Coup.
 Sauptſtreichen, n. Retningen af en heel Gang, Hovedlagenes Sænkning i Bjergværk.
 Sauptſtück, pl. -e, n. Hovedſtykke.
 Saupttreffen, n. Hovedtræfning.
 Saupttrumpf, pl. -trümpfe, m. Mæltador.
 Saupttugend, pl. -en, f. Hoveddyd, Cardinaldyd.
 Sauptumlocht, med loffet Hoved.
 Sauptwache, pl. -n, f. Hovedvagt.
 Sauptwort, pl. -wörter, n. Subſtantiv.
 Saus, pl. Säuſer, n. Huus. Ich bin zu Säuſe, hjemme. Er ging nach Säuſe, hjem. Sie kam von Säuſe, hjemmefra. Wir kannten

uns von Hause aus. Bleib mit deiner Weisheit zu Hause.

Sausarm, huusarm.

Sausbedarf, m. Huusbehov.

Säuschen, n. lille Huus.

Sauschlag, pl. -schläge, m. de hin-
anden skjærende Render paa Mølle-
stenene.

Sausdrache, pl. -n, m. ond Kone.

Sausehre, pl. -n, f. Huusmoder.

Säuseln, forrette Huusarbeider.

Sausen, boe. Der Feind hat hier
übel gehaust, holdt illem Huus.

Sausen, m. Stor (Fisk).

Sausenblase, pl. -n, f. Huusblas.

Säusern, Säusiren, gaae fra Huus
til Huus.

Sausflur, m. og f. pl. -en, Forstue.

Sausfrau, pl. -en, f. Huusmoder, Ko-
nen i Huset.

Sausfriede, m. Huusfred.

Sausgebacken, hausbacken, hjemme-
bagt.

Sausgenoss, pl. -nossen, m. Medbo-
ende i et Huus. Sausgenossin, pl.
-nen, f. Sausgenossenschaft, f.
Huusfællesskab.

Sausgeräth, n. Husgeraad, Bohave,
Möbler.

Saushab, St. m. Husboldning.

Saushalter, m. Husholder. Saus-
halterin, pl. -nen, f. Husholderiske.

Saushalterisch, husholderisk.

Saushaltung, pl. -en, f. Husboldning.

Saushammel, m. Stuesidder.

Saushoch, adj. meget hei.

Sausjungfer, pl. -n, f. Huusjomfru.

Säusiren, gaae med Barer fra Huus
til Huus. Säusirer, m. Bissekram-
mer.

Sausknecht, pl. -e, m. Gaardskarl.

Sauskreuz, n. Huusfors.

Sauslehrer, m. Huuslærer.

Säusler, m. Huusmand.

Säuslich, huuslig. Säuslichkeit, f.
Huslighed.

Sausmagd, pl. -mägde, f. Tjeneste-
pige.

Sausmannskost, Sauskost, f. simpel
Kost.

Sausmårder, m. Huusmaal, Steen-
maal.

Sausmast, f. Svinenes Mæstning i
Hjaset.

Sausmiethe, pl. -n, f. Huusleie.

Sausmittel, n. simpelt Lægemiddel.

Sausmutter, pl. -mütter, f. Huusmo-
der.

Sausrath, m. Husgeraad, Bohave.

Sausräumung, pl. -en, f. Flytning.

Sausrecht, n. Husbondens Ret.

Sausstasse, pl. -n, m. Huusbeboer.
Sausstässig, bosiddende.

Sausstabe, pl. -n, f. en Slags Skarn-
basse.

Sausstofs, m. Skat paa Huset.

Sausen, parres (Sviin).

Sausen, St. adv. derude.

Sausstand, m. Huusvæsen.

Saussuchung, pl. -en, f. Huusinvisi-
tion.

Sausstafel, pl. -n, f. Huustable.

Sausstier, pl. -e, n. Huusdyr.

Sausstrauung, pl. -en, f. Hjemmevi-
else.

Sausvater, pl. -väter, m. Husbond.

Sausverstand, m. sund Mennekesfor-
stand.

Sausvogt, pl. -vögte, m. Opsynsmand
over forstelige Bopæle.

Sausvogtei, f. Fængsel.

Sauswirth, pl. -e, m. Husbond.

Sauszucht, f. huuslig Opdragelse, Huus-
tugt.

Saut, pl. Säute, f. Hud. Eine gute
Saut, godmodigt Menneke. Säut-
chen, n. tynd Hud, Hinde.

Sautauschlag, m. Udslæt.

Sautdrüse, pl. -n, f. Hudkjertel.

Säuten, häuteln, astrække Huden.

Säuticht, hudagtig.
 Säutig, bedækket med Hud.
 Sauzahn, pl. -zähne, m. Hugtand.
 Saverei, Saverie, f. Havari.
 Se! Seh! Se da! interj. He! Hei!
 Sebamme, pl. -n, f. Jordemoder. Seb-
 ammenkunst, f.
 Sebarzt, pl. -ärzte, m. Accoucheur.
 Sebe, pl. -n, f. Tærskerlon i Korn,
 Afgift.
 Sebebaum, pl. -bäume, m. Løstestang.
 Sebeisen, n. Brækkejern.
 Sebeforb, pl. -förbe, m. Kurv med
 Hanter paa begge Sider.
 Sebel, m. Hævert, Løstestang.
 Sebelade, pl. -n, f. Løstemaskine.
 Sebeln, ælte Surdeigen.
 Sebemahl, pl. -e, n. Sebeschmaus,
 pl. -schmäuse, m. Tømmerfolkernes
 Maaltid, naar et Huus reises.
 Seben, hob, gehoben, hæve, løfte.
 Er hob ihn zu Ehren. Er hob
 die Krankheit. Sie hob das Kind
 aus der Taufe, holdt over Daaben.
 Sie haben einen Schlag gehoben.
 Von Seufzern hob sich der Zu-
 sen.
 Seber, m. Hævert, Hæver.
 Sebespiegel, m. Skiven paa Granat-
 fuglen.
 Sebezeug, n. Hævemaskine.
 Sebung, pl. -en, f. Hæven, Oppebor-
 sel.
 Sechel, pl. -n, f. Hegle.
 Secheln, hegle.
 Sechelscherz, pl. -e, m. Satire.
 Sechler, m. Spotter.
 Sechse, pl. -n, f. Rnæhase.
 Secht, pl. -e, m. Gjedde.
 Sechtblau, grønlig blaa.
 Sechtkönig, pl. -e, m. stor Gjedde
 med sorte og gule Striber.
 Sechtsag, pl. -sätze, m. Gjeddevingel.
 Sechtschimmel, m. graa Skimmel.
 Seck, pl. -e, n. Stafidør.

Seckbalken, m. øverste og sidste Bjælke
 paa Agterdelen af et Skib.
 Seckbord, m. øverste el. høieste Deel af
 et Skibsdæk.
 Secke, pl. -n, f. Fuglenes Parring.
 Secke, pl. -n, f. Gjerde.
 Seckemünze, pl. -n, f. Fortunatus
 Mynt, som efter Overtroen forme-
 rer sig selv.
 Secken, yngle, udflække.
 Seckenbeere, pl. -n, f. Stiffelsbær.
 Seckenkirsche, pl. -n, f. Hæggebær.
 Seckfeuer, n. Tirailering.
 Seckflagge, pl. -n, f. Flag paa Bag-
 bord.
 Seckherberge, pl. -n, f. Rippe.
 Seckicht, gjerdeagtig.
 Seckig, bedækket med Gjerder.
 Seckjäger, m. Bildttvo.
 Seckzeit, pl. -en, f. Fuglenes Dække-
 tid, Angletid.
 Seda! interj. heida!
 Sede, Art. f. Blaar, Strø.
 Sedelheerd, pl. -e, m. Vastested for
 det pukkede Ertz.
 Sederich, m. Agerkaal, et Slags Ugræs.
 Seer, pl. -e, n. Hær. Das wüthen-
 de Seer, der wilde Jäger, et spø-
 gelseagtigt Jagtsfølge.
 Seerbann, m. Krigsopbud.
 Seerbrand, m. Stjernefud om Da-
 gen.
 Seerd, Serd, pl. -e, m. Ildsted, Ar-
 ne. Eigener Seerd ist Goldes
 werth.
 Seerdbrett, pl. -er, n. Kjøkkenbræt.
 Seerde, pl. -n, f. Hjord.
 Seerdenreich, rig paa Hjorder.
 Seerdenweise, adv. i Hjorder, skare-
 viis.
 Seerdgehalt, m. Blyertssets Selvge-
 halt.
 Seerdlöffel, m. Jernskee til det luttrede
 Solvs Øsning.
 Seerdochs, pl. -sen, m. Tyr.

Seerdschmied, pl. -e, m. Smed i Blifhamre.
 Seeren, befrige med en Hær, inddele en Hær.
 Seeresfolge, pl. -n, f. Fodingspligt.
 Seereskraft, Seeresmacht, f. Krigsmagt.
 Seereszug, pl. -tüge, m. Krigstog.
 Seerflucht, f. Desertion. Seerfluchtige, pl. -n, m. Desertør.
 Seerführer, m. Hærfører.
 Seerfürst, pl. -en, m. Høistkommanderende.
 Seergepäck, n. Bagage.
 Seergeråth, n. Equipage.
 Seergewette, n. Rustning.
 Seerhaufen, m. Corps, Colonne.
 Seermeister, m. Anfører.
 Seerpauke, pl. -n, f. Hærpauke.
 Seerpferd, pl. -e, n. Armeestest.
 Seerrauch, m. Skjeldtaage.
 Seerraupe, pl. -n, f. lange grønne Orme, som samle sig i stor Mængde.
 Seerreihe, pl. -n, f. Hærlinie.
 Seersäule, pl. -n, f. Colonne.
 Seerschaar, pl. -en, f. Hærfare, Regiment.
 Seerschau, f. Menstring, Revue.
 Seerschwenkung, pl. -en, f. Evolution.
 Seerstraße, pl. -n, f. Landevei.
 Seerwagen, m. Lastvogn, den store Bjørn (Stjernebillede).
 Sese, pl. -n, f. Bærme. Er trank den Schmerz bis auf die Sese aus. Er ist auf die Sese gekommen. Die Sese des Volkes, Pöbel. Gesicht, smagende efter Bærme. Sefig, bærmet.
 Sest, pl. -e, n. Heste, Greb. Er nahm das Sest in die Sand. Sestchen, n. lidet Heste.
 Sestel, n. Knappenaal.
 Sesteln, hæfte, befæste med Knappe-naal.

Seften, hæfte. Er heftete sein Auge auf sie.
 Sefter, m. Hæfter.
 Seftfaden, pl. -fåden, m. Trofletraad.
 Seftig, hæftig. Seftigheit, f. Hæftighed.
 Seftlade, pl. -n, f. Bogbinderredskab til Indhæftning.
 Seftnadel, pl. -n, f. Bogbindernaal.
 Seftplaster, n. Hæftplaster.
 Seftpulver, n. Pulver som klines omkring et Saar.
 Segel, St. m. Foldesniv. Segeln, hæfte, drille.
 Segener, St. m. Fiske med Krog.
 Seenen, nære, varme, pleie. Er hegt Liebe, Jutrauen, Goffnung.
 Seengi, St. f. liden maver Ro.
 Sehl, m. Skjul. Er hat dessen Peinen Sehl. Er macht keinen Sehl daraus, han lægger intet Dølgemaal derpaa.
 Sehlen, skjule.
 Sehler, m. Hæler.
 Sehr, adj. majestætisk, hoi, herlig.
 Sehre, Sehrheit, f. Herlighed.
 Schren, hellige.
 Seida! heiffa! interj. Hei!
 Seide, pl. -n, m. Hedning. Seidin, pl. -nen, f. hedenisk Qvinde.
 Seide, Saide, pl. -n, f. Lyngkede.
 Seidegrünte, f. Boghvedegrød.
 Seideforn, n. Boghvede.
 Seidekraut, pl. -kräuter, n. Lyng.
 Seidelbeere, pl. -n, f. Blaabær.
 Seidelbeerstaude, pl. -n, f. Blaabærbusk.
 Seidelerche, pl. -n, f. Skovlærke.
 Seidenbefehrer, m. Hedningeomvender, Missionær. Seidenbefehrerung, pl. -en, f. Hedningeomvendelse.
 Seidenhaar, n. de udohte Høfdes første Haar.
 Seidenleben, n. ryggesløst Levnet.
 Seidenschaft, pl. -en, f. Hedeniskab.
 Seidenstück, pl. -e, n. Skarnstreg.

Seidenthum; n. Hedenstøb.
 Seiderauch, m. Taage paa Lyngheder.
 Seiderose, pl. -n, f. vild Rose.
 Seideschaaf, pl. -se, Seidschnucke,
 pl. -n, f. et Slags sorte Haar.
 Seidi! heisasa! interj. munter! ly-
 stig! Es ging heidi, det tabtes.
 Seidig, bedækket med L yng.
 Seiduck, pl. -en, m. let ungarsk In-
 fanterist, Livretsjener.
 Seie, pl. -n, f. Træhammer. Seien,
 slaae med Træhammer.
 Seiflich, hæfelig, adv. mislig, vanste-
 lig.
 Seil, lægt, sund, heel.
 Seil, n. Held. Seil dir im Sieger-
 Franz.
 Seiland, pl. -e, m. Fresser.
 Seilanstalt, pl. -en, f. Lægeindretning,
 Sygehuus.
 Seilart, pl. -en, f. Lægemethode.
 Seilbar, lægelig.
 Seilbringer, m. Redder.
 Seilbrunnen, m. Sundhedsbrønd.
 Seilbutte, pl. -n, f. Helleflynder.
 Seilen, læge, læges. Seile mich, du
 Seil der Seelen. Er heilte mir
 den Schaden. Die Wunde heilte.
 Er hat mich von dem Uebel ge-
 heilt.
 Seiler, m. Helbreder.
 Seilig, hellig. Seiligen, helliggjøre.
 Seiligheit, f. Hellighed. Seili-
 gung, f. Helliggjørelse.
 Seiligenblende, pl. -n, Mische med
 et Helgenbillede.
 Seiligthum, pl. -thümer, n. Hellig-
 dom.
 Seiligthumsschänder, m. Helligdoms-
 krænker.
 Seilkraft, pl. -kræfte, f. Lægekraft.
 Seilkræftig, med helbredende Kraft.
 Seilkraut, pl. -kräuter, n. Lægeurt.
 Seilkunde, Seilkunst, f. Medicin, Læ-
 gekonst. Seilkundig, lægevidenska-
 belig.

Seilkünstler, m. Læge.
 Seilleidig, St. svælgelig, upasselig.
 Seillos, adj. lastesuld, skammelig. Sie
 führten eine heillose Wirthschaft.
 Seilmittel, n. Lægemiddel.
 Seilmonat, m. December.
 Seilsam, gavnlig, tjenlig. Seilsam-
 Feit, f. Gavnlighed.
 Seilsmittel, n. Naademiddel.
 Seilstrank, pl. -trænke, m. Sundheds-
 drik.
 Seilung, pl. -en, f. Helbredelse.
 Seilvoll, lyffelig.
 Seilwasser, n. Sundhedsvand.
 Seilwurz, Seilwurzel, f. Sundheds-
 rod.
 Seim, hjem. Er ging heim, han gik
 hjem, døde. Ich leuchtete ihm heim,
 affærdigede. Er führte seine Braut
 heim. Seim, n. Hjemsted.
 Seimath, f. Hjemstavn, Fødeland.
 Seimathlich, hjemlig.
 Seimathlos, adj. uden Hjem.
 Seimathrecht, n. Indfødsret.
 Seimbürge, pl. -n, m. Landsbydom-
 mer.
 Seime, pl. -n, f. Seimchen, n. Faa-
 refylling, Girids. Das Seimchen
 zirpt.
 Seimeilen, ile hjemad.
 Seimeln, seie Hjemvee.
 Seimen, modtage hos sig; omgive med
 Gjerde eller Muur; være hjemme.
 Seimer, m. Retsbetjent.
 Seimfahrt, pl. -en, f. Hjemreise.
 Seimfall, m. Hjemfald, Tilfalden af
 en Besiddelse ved Døden.
 Seimfallsrecht, pl. -e, n. Bornenes
 Ret til Forældrenes Formue under
 Forbehold af Nydelsen.
 Seimgang, pl. -gänge, m. Hjemgaaen,
 Død.
 Seimisch, hørende til Hjemmet.
 Seimkehr, f. Hjemkomst.

Seimlich, hemmelig, hyggelig. Seimlichheit, pl. -en, f. Hemmelighed. Seimliches Gemach, Privat. Seimlichen, hemmeligholde. Seimlicher, St. m. Staatssecretair. Seimsuchen, hjemsoge, straffe. Seimsucht, f. Hjemsoge, Hjemvee. Seimtücke, f. Lumskhed. Seimtückisch, lumsk. Seimwärts, adv. hjemad. Seimweh, n. Hjemvee. Seimzen, St. m. Skjeppe. Seint, St. idag. Seinze, pl. -n, f. Vi. Seinzen, St. tørre Korn paa Stænger. Seirath, pl. -en, f. Giftermaal. Seirathen, gifte, ægte. Er heirathete sie, aber nicht nach ihrem Gelde. Seirathsfähig, gistesfærdig. Seirathsgut, pl. -güter, n. Medgift. Seirathsschein, pl. -e, m. Giftermaalsattest. Seirathsvertrag, pl. -träge, m. Egetestabscontract. Seischen, fræve, æske. Seischesag, pl. -sage, m. Postulat. Seiser, hæb. Seiserkeit, f. Hæshed. Seiß, hed. Seissen, hieß, geheißen, hedde, falde, byde, erklære. Ich heiße dich willkommen. Er hieß die Sandlung gut. Er hieß mich gehen. Das ist mir nicht geheißen worden. Liebe heißt gar vielerlei. Ich habe ihn nicht kommen heißen. Seißgeliebt, inderlig elsket. Seißgrätig, tor, ufrugtbar. Seißhunger, m. Ubehunger. Seißhungerig, skrupsulen. Seister, pl. -n, f. Skade, Skjære (Fugl). Seisterei, f. Snaksomhed. Seisterseister, m. den Stundesløse. Seiter, klar, munter, blid. Seitre, Seiterkeit, f. Klarhed, Munterhed. Seiterer Himmel. Seitere Gesicht.

Seitern, opflære. Seiterlust, St. f. Nordvestvind. Seizbar, som kan ophedes. Seizen, hede, varme. Scheizte Zimmer. Seize mir den Ofen. Seizer, m. Forboder. Seizerweib, pl. -er, n. Forboderke. Seld, pl. -en, m. Helt. Seldin, pl. -nen, f. Heltinde. Seldengatte, pl. -n, m. heltemodig Egetemage. Seldenhaft, heltemæssig. Seldenjungfrau, pl. -en, f. Heltemo. Seldenmuth, m. Heitemod. Seldenmüthig, heltemodig. Seldenthalt, pl. -en, f. Heltedaa. Seldenthum, n. Heroïsme. Selenenseuer, n. Mastetopild. Selsauf, m. Sengebaand. Selsen, half, geholten, hjælpe. Serr hilf mir. Er half ihm bei der Arbeit, im Zeichnen, zu dem Amte, auf das rechte Wort. Selser, m. Hjælper. Seltershelfer, m. Medskyldig. Selsrecht, n. Auktionsret over Pant. Selg, St. tor, visen. Selge, Salge, At, pl. -n, f. D. Sell, lys, klar. Selle, Selligkeit, f. Klarhed. In hellen (hele) Säusen kamen sie. Selläugig, klarset. Sellsicht, pl. -e, m. Klart Blif. Seldunkel, dæmrende. Seldunkel, n. Skuggelys, Clairobscur. Sellebarde, pl. -n, f. Sellebarde. Sellen, opløse. Seller, m. Hvid, Doit. Sellerarm, yderst fattig. Sellerfarg, anieragtig. Sellsfarbig, hellsfarben, lysfarvet. Sellsfuchs, pl. -fuchse, m. rødguul Hest. Sellig, træt, slau, tørstig. Selligkeit, f. Afkræftelse.

Sellscher, m. Søvgænger, Somnambul.

Sellsichtig, flarseende.

Sellskran, m. Blankskran.

Sellumschient, glimrende bevandsret.

Sellung, f. Lysning.

Selm, pl. -e, m. Hjelm, Skjold, Laag.

Selmdach, pl. -dächer, n. hvælvet Taarntag.

Selmdecke, pl. -n, f. Hjelmforjiring i Baaben.

Selmen, sætte Skjold paa.

Selmsförmig, hjelmdannet.

Selmlos, adj. uden Hjelm.

Selumflatteret, omslagret af Hjelm: buksen.

Selsen, St. forære til Nytaar.

Semd, pl. -en, n. Skjorte, Særk.

Semdlenzel, m. Person i bare Skjorte.

Semdlinnen, n. Skjortelinned.

Semmen, hæmme, standse. Die Rä: der mußten gehemmt werden.

Semmgabel, pl. -n, f. Holdgaffel.

Semmkette, pl. -n, f. Holdkjede.

Semmschuh, pl. -e, m. Træ, hvorved Holdkjeden lægges paa Hjulet.

Semmung, pl. -en, f. Standning.

Sengst, pl. -e, m. Hingst.

Sengstfüllen, n. Hingstfæl.

Senkel, m. Dank.

Senken, hænge. Der Dieb ward gehenkt.

Senker, m. Bøddel, Fanden. Sol' dich der Senker! Zum Senker mit dem dummen Zeuge. Ich frage den Senker darnach.

Senkerbeil, pl. -e, n. Skarpretterøxe.

Senkermahl, pl. -mäbler, n. Døds: forbrøderens sidste Maaltid.

Senkermäßig, bøddelagtig.

Senkerknecht, pl. -e, m. Bøddelknegt.

Senne, pl. -n, f. Høne.

Senning, Vt. pl. -e, m. Høne.

Sennentritt, St. pl. -e, m. Rynke omkring de ydre Dienvinkler hos Aldrende.

Ser, adv. hid. Er fiel über das Essen her. Sie ging neben mir her. Um uns her standen die Feinde. Sin und her, hid og did. Wo kommst du her, hvor kommer du fra. Von Alters her. Geld hin, Geld her, ich frage nichts darnach. Kommt her zu mir, geht hin zu ihm.

Sinab, adv. ned. Serab zu mir, hinab zu ihr.

Serabdürfen, vove sig ned.

Serabfehren, seie ned.

Serabkollern, rulle ned.

Serabkommen, -fam, -gekommen, komme ned, forfalde.

Serablassen, -ließ, -gelassen, nedlade. Der König ließ sich zu ihm her: ab. Serablassend, nedladende. Ser: ablassung, f. Nedladenhed.

Serabmögen, gide komme ned. Sie mag nicht herab.

Serabwürdigen, nedværdige. Ser: abwürdigung, f. Nedværdigelse.

Seran, hid, nærmere. Kommt zu mir heran. Wir gehen den Berg hinan.

Seranarbeiten (sich), arbeide sig nær: mere.

Seranbilden, danne mere og mere fuldkommen.

Serannahen, nærme sig.

Seranreisen, nærme sig Modenheden.

Seranwachsen, -wuchs, -gewachsen, opvære.

Serauf, op, opad. Komm' herauf zu mir, gehe hinauf zu ihm.

Seraus, herud, ud.

Serausbekommen, -fam, -kommen, faae ud.

Serausbringen, -brachte, -gebracht, bringe ud. Bring die Aufgabe heraus, løs.

Serausfahren, -fuhr, -gefahren, fare ud, fare ud med.

Serausfinden, -fand, -gefunden, finde ud.

Serausfordern, udfordre. Serausforderer, m. Udfordrer. Serausforderung, pl. -en, f. Udfordring. *Er forderde ihn heraus und sie schlugen sich.*

Serausgeben, -gab, -gegeben, give ud, udgive. Serausgeber, m. Udgiver. *Wir geben dies Buch heraus. Gib das Beliehene heraus.*

Serauskommen, -kam, -gekommen, komme ud, udkomme. Die Schrift wird bald herauskommen. Dabei kommt nicht viel heraus.

Serausnehmen, -nahm, -genommen, udtage, (sich) understaae sig. Nimm dir nichts Ungebührliches gegen sie heraus.

Serausstreichen, -strich, -gestrichen, beromme fremfor Andre. Dieser Dichter wird sehr herausgestrichen.

Serb, herbe, suur, itarp. Serbe, Serbheit, f. Suurhed, Skarphed.

Serblich, syrlig.

Serbegeben, -begab, -begeben (sich) begive sig hid.

Serbe, hid, herhid.

Serbeiherrschen, itaffe bydende frem.

Serbekommen, -bekam, -bekommen, faae hid.

Serbemühen (sich), uleilige sig med at komme hid.

Serben, blive suur, gjøre suur.

Serberge, pl. -n, f. Gjæstgiversted, Herberge.

Serbergen, logere, huse. *Er herbergt bei mir.*

Serberger, m. Bært, Huusvært.

Serbestellen, lade komme, bestille hid.

Serbeten, bede udenad, ramse op.

Serbringen, -brachte, -gebracht, bringe frem. Sergebrachte Gewohnheiten, vedtagne.

Serbst, pl. -e, m. Høst, Indhøstning, Viinhøst.

Serbsteln, St. blive høstlig.

Serbsten, høste Viin.

Serbsthast, herbstlich, høstagtig.

Serbstheu, n. Esterlæt.

Serbstleute, pl. Høstfolk.

Serbstling, pl. -e, m. det om Høsten Føde.

Serbstmonat, pl. -e, m. September.

Serbststand, m. Vildtets Opholdsted om Høsten.

Serd, Seerd, pl. -e, m. Arne, Ildsted.

Serdrang, m. Fremtrængen.

Serdudeln, lire frem.

Serdurch, herigjennem.

Serdürfen, torde komme hid. *Er darf nicht her.*

Serein, ind. Nur herein! kom kun ind.

Sereinwärts, adv. udenfra ind.

Serfaseln, komme som Nar, fremføre naragtigen.

Serfragen (sich), spørge efter Veien hid.

Sergang, pl. -gänge, m. Hidgaaen; en Gags Sammenhæng.

Sergeben, -gab, -gegeben, give hid, itaffe frem.

Sergehen, -ging, -gegangen, gaae hid, gaae til, tildrage sig. *Sier geht es lustig her. Es soll gleich über das Arbeiten hergehen, man skal strax begynde paa Arbeidet.*

Serhalten, -hielt, -gehalten, holde frem, taale. *Er hat erhalten müssen, han har maattet undgælde.*

Sering, Saring, pl. -e, m. Gild.

Serkommen, -kam, -gekommen, komme hid, hidrøre. Das Wort kommt aus dem Lateinischen her.

Serkommen, n. Vedtægt. Serkømm-
lich, vedtaget.
Serkunft, f. Hidkomst.
Serladen, -lad, -geladen, indbyde
hid.
Serlallen, fremfige lallende.
Serleiten, lede hid, udlede. Serlei-
tung, pl. -en, f. Udledelse.
Serlesen, -las, -gelesen, oplæse. Ser-
lesung, pl. -en, f. Oplæsning.
Serling, pl. -e, m. umoden suur Viin-
drue.
Sermachen (sich), begive sig hid, tage
fat paa, begynde med. Sie mach-
ten sich über ihn her. Sie mach-
ten sich über das Wissen her.
Sermåon, n. Merkurs Gave, Hittes-
gods.
Sermarsch, pl. -mårsche, m. Hid-
marsch.
Sermel, pl. -n, f. Kamille.
Sermelin, pl. -e, n. Hermelin. Ser-
melinfragen, m. Hermelinfrave.
Sermelinmantel, pl. -månkel, m.
Hermelinfrabe.
Sermen, pl. Merkursstøtter.
Sermetik, f. Alchymie. Sermetisch,
hermetisk, lufttæt. Ein hermetisk
verschlottenes Gefäß.
Sermögen, gide komme hid.
Sermurmeln, fremmumle.
Sermüssen, maatte komme hid.
Sernach, herefter, siden.
Sernehmen, -nahm, -genommen, tage
hid, tage fra. Ich weiß nicht, wo ich
das Geld hernehmen soll.
Sernieder, hened, ned.
Sernöthigen, nøde til at komme hid.
Serodes, Sr. m. Ratstol. Das danke
dir Serodes, det takke fanden dig
for.
Seros, pl. Seroen, m. Halvgud, Helt.
Seroisch, helstemodig. Seroismus,
m. Heroisme.
Serold, pl. -e, m. Herold. Seroldin,
pl. -nen, f. Forkynderke.

Serplappern, pluddre frem.
Serr, pl. -en, m. Herre. Der Serr
vom Hause. Der Serr des Hau-
ses. Du sollst Gott deinem Serrn
dienen. Serrchen, Serrlein, n. lille
Herre.
Serrechnen, opregne. Er rechnete
mir alle seine Verdienste her.
Serrenbank, pl. -bånke, f. Ridder-
nes Bæk paa Rigsdagen.
Serrenarbeit, pl. -en, f. Høveri.
Serrenbier, n. Dobbeltøl.
Serrendiener, m. Raadstjener.
Serrendienst, m. Høveritjeneste.
Serrengunst, f. Undest hos Fornem-
me.
Serrenhand, pl. -hånde, f. Stormæn-
denes Indflydelse.
Serrenhof, pl. -høse, m. Herregaard.
Serrenkrankheit, vornehme Krank-
heit, f. Podagra.
Serrenlos, adj. uden Herre, anar-
chist.
Serrenschicht, pl. -en, f. Arbeide i
det fyrsten tilhørende Bjerghærk.
Serrensig, pl. -e, m. Herresæde, Her-
regaard.
Serrenstand, m. Ridderstand.
Serrgott, m. Gud vor Herre
Serrichten, indrette, bringe istand.
Serrin, pl. -nen, f. Frue, Besidderin-
de.
Serrisch, herremæssig.
Serrlich, herlig. Serrlichkeit, f. Her-
lighed.
Serrschaft, pl. -en, f. Herkab, Herre-
domme.
Serrschaftlich, herstabelig.
Serrschebierde, f. Herkesyge.
Serrschebierig, herkesyg.
Serrscheln, spille Herre.
Serrschen, herste. Sie herrschte
über ihn. Es herrschte hier eine
schauerliche Stille. Serrschende
Krankheiten.
Serrscher, m. Herster.

Herrschsucht, f. Herkesyge. Herrsch-
suchtig, herkesyge.
Herrühren, hidrøre.
Hersagen, fremfige, oplæse. Hersa-
gung, f. Fremfigelse.
Herscheren (sich), pakte sig hid.
Herschießen, -schoss, -geschossen, sky-
de til, skyde frem. Er schoß Geld
her. Wer kommt da hergeschos-
sen.
Herschreiben, -schrieb, -geschrieben,
skrive hid, skrive sig fra. Wo schreibst
du dich her. Er hat hergeschrie-
ben.
Hersehnen (sich), længe hid.
Herseutzen, fremstufte, længe hid.
Hersæyn, være født, have sit Udspring
fra. Wo bist du her.
Hersingen, -sang, -gesungen, frem-
sunge.
Herstammen, nedstamme.
Herstellen, stille hid, gjenoprette, hel-
brede. Er stellte die Ordnung
wieder her. Der Kranke ist noch
nicht ganz hergestellt. Herstellung,
f. Gjenoprettelse, Helbredelse.
Herüber, hid over, herover. Komm'
herüber zu mir, gehe hinüber zu
ihm.
Herum, omkring. Da herum muß
der Ort liegen. Er schlich um das
Haus herum.
Herumbieten, -bot, -gebotten, præ-
sentere, byde omkring.
Herumfragen, spørge i Rad, samle
Stemmerne.
Herumholen, hente her i Nærheden,
bringe paa andre Tanker. Er hat
ihn tüchtig herumgeholt, læst ham
Texten.
Herumirren, vanke omkring.
Herumkommen, -kam, -gekommen,
komme omkring, rygtes.
Herumkriegen, bringe til en anden
Mening.
Herumplacken (sich), plage sig.

Serumschmarozen, lugte Stegen rundt
omkring.
Serumstreichen, -strich, -gestrichen,
struge omkring. Serumstreicher, m.
Landstruger.
Serumzanken (sich), yppe overalt Klam-
meri.
Serunter, herved, ned. Er kam zu
mir herunter und ging zu ihm
hinunter. Der Lehrer machte den
trägen Schüler herunter; er riß
ihn herunter, skjældte ham Huden
fuld. Serunterwärts, nedad.
Servor, frem, herfrem, herud.
Servorarbeiten (sich), arbeide sig
frem.
Servorbringen, -brachte, -gebracht,
frembringe, fremføre. Gott hat die
Welt hervorgebracht. Der Blöde
konnte kein Wort hervorbringen.
Servorbringung, f. Skabelse.
Servorgaehen, -ging, -gegangen, frem-
gaae, skyde af. Aus der Moral
Rants geht hervor, daß sie ihren
Grund in der Christlichen hat.
Servorheben, -hob, -gehoben, frem-
hæve, (sich) udmærke sig.
Servorstechen, -stach, -gestochen,
fremstikke, udmærke.
Servorthern (sich), -that, -gethan,
fremrage, udmærke sig.
Serwagen (sich), vove sig hid.
Serwärts, adv. hidad, hid.
Serz, pl. -en, n. Hjerte, det Inderste.
Von ganzem Serzen. Das Serz
des Landes. Die Regungen des
Serzens.
Serzählen, opregne.
Serzbetrübt, inderlig bedrøvet.
Serzbeutel, m. Hjertepung.
Serzblatt, pl. -blätter, n. Hjerteblad;
elstet Person.
Serzchen, n. lille Hjerte, Kjæreste.
Serzeleid, n. Hjertesorg.
Serzen, trykke til Hjertet.
Serzenerfreuer, m. Trøster.

Herzensangst, f. Hjerteangest.
 Herzensbruder, pl. -brøder, m. Hjer-
 teen.
 Herzensdieb, pl. -e, m. Hjertetyv.
 Herzensfroh, hjerteglad.
 Herzensfulle, f. dyb følelse.
 Herzensgut, iegod. Herzensgute, f.
 Hjertensgodhed.
 Herzenskündiger, m. den Alvidende.
 Herzenslust, f. Hjertenslyst.
 Herzenswunsch, pl. -wünsche, m. in-
 derligt Ønske.
 Serzentzündung, pl. -en, f. Hjer-
 tebetændelse.
 Herzfinger, m. Guldfinger.
 Serzförmig, hjerteformig.
 Serzgespann, n. Hjertespaending.
 Serzgrube, pl. -n, f. Hjertefule.
 Serzhast, behjertet. Serzhastigkeit,
 f. Mod.
 Serzig, følelsesfuld, inderlig elsket.
 Mein herziges Mädchen, min eie-
 gode Pige.
 Serzinnig, inderlig. Serzinniglich,
 adv. inderligen.
 Serzkirsche, pl. -n, f. søde sortebrune
 Kirsebær, som ligne et Hjerte.
 Serzflopfen, n. Hjertebanken.
 Serzlappchen, n. Forkammeret ved
 Hjertet.
 Serzlich, hjertelig. Serzlichkeit, f.
 Hjertelighed.
 Serzlieb, adv. af Hjerte elsket.
 Serzliebchen, n. Hjertenskjær.
 Serzlos, ufølsom.
 Serzlosigkeit, f. Ufølsomhed.
 Serznagend, hjertenagende.
 Serzog, pl. -e, m. Hertug, Anfø-
 rer. Serzoglich, adj. hertugelig.
 Serzogthum, pl. -thümer, n. Her-
 tugdemme.
 Serzvochen, n. Hjertebanken.
 Serzschild, pl. -er, n. Mellemstjold i
 et Vaaben.
 Serzschlächting, adj. staaandst (om He-
 ste).

Serzschlächtingkeit, f. Hjertebanken (He-
 stespædom).
 Serzschlag, pl. -schläge, m. Hjertets
 Slag.
 Serzstärkung, pl. -en, f. Hjertestyr-
 ning. Serzstärkend, adj. hjertestyr-
 kende.
 Serzu, hertil, herhid.
 Serzur, pl. -züge, m. Hidreise, Hid-
 marsch.
 Serzweh, n. Hjertequal, Mavepine.
 Serzzerreißend, hjerteskaarende.
 Serzbahn, pl. -nen, f. Serzgarten,
 pl. -gärten, m. Indhegning, hvor
 det jagede Vildt dræbes.
 Serze, Sage, pl. -n, f. Hidsen, Sagen,
 Mod, Hundekare.
 Serzen, hidse, jage Der Fuchs ward
 zu Tode gehezt. Er hezte den
 Hund auf mich. Er hezte sie an
 einander.
 Serzhund, pl. -e, m. Bulbider, stor
 Jagthund.
 Serzjagd, pl. -en, f. Parforcejagt.
 Serzpeitsche, pl. -n, f. stor Pidsk.
 Seru, n. Hø.
 Seubarn, m. Seubucht, f. Høets Op-
 bevaringssted.
 Seuboden, m. Høloft.
 Seubund, Seubündel, n. Høbundt.
 Seuchelei, f. Høfleri.
 Seucheln, høfle. Er heuchelte mir.
 Er hat gegen mich geheuchelt.
 Seuchelschein, m. bedragerisk Skin.
 Seuchler, m. Høfler.
 Seuchlerisch, høflersk.
 Seuen, hjerpe Hø.
 Seuer, St. adv. iaar. Seuerig, heu-
 rig, adj. af dette Aar.
 Seuer, pl. -n, f. Leie, Høre.
 Seuerleute, pl. Leiesolk, Forpagtere.
 Seuerling, pl. -e, m. det indværende
 Aars Frembringelse; Forpagter, Hø-
 elbonde.
 Seuern, leie, høre; tage til Wgte.
 Seuernte, pl. -n, f. Høest.

Sochbootsmann, pl. -männer, m. Heibaadsmand.

Sochbusig, adj. med høie Bryster.

Sochdeutsch, høitvdiſk, oversachſiſk, rigtig tydiſk.

Sochgenuß, pl. -nüsse, m. Fryd, Gamen.

Sochgericht, pl. -e, n. Ketterſted.

Sochgeſang, pl. -ſänge, m. Heiſang.

Sochgeſinnt, høiſindet.

Sochher, adv. fra en ſtor Heide af, ovenfra.

Sochherzig, høihjertet. Sochherzigheit, f.

Sochland, pl. -länder, n. Bjergland.

Sochländer, m. Fjeldboer.

Sochlich, adj. høilig.

Sochlöblich, høilovlig.

Sochmeiſter, m. den tydiſke Ordens Herding.

Sochmuth, m. Hormod. Sochmuth Kommt vor dem Falle.

Sochmuthig, hormodig.

Sochmuthteufel, m. Dpblæſthed.

Sochnothpeinlich, criminel.

Sochofen, pl. -öfen, m. Maſovn.

Sochpreislich, høipriſelig.

Sochſchägen, høiagte. Sochſchägung, f. Heiagteliſe.

Sochſchule, pl. -n, f. Heiſkole, Univerſitet, Akademie. Sochſchüler, m. Student.

Sochſinn, m. opheiet Sindelag. Sochſinnig, høiſindet.

Sochſig, pl. -e, m. Heiſæde, Throne.

Sochſt, adv. høiſt, ſaare. Sochſtens, i det høieſte.

Sochſtift, pl. -e, n. Domcapitel.

Sochtrabend, høitravende.

Sochtrogend, driſtigt trodsende.

Sochverdient, meget fortjent.

Sochverrath, m. Landſforræderi, Majestætsforbrudſe. Sochverræther, m. Landſforræder.

Sochwache, pl. -n, f. Bagttaarn, Bjergvagt. Sochwächter, m. Taarnvægter, Bjergvogter.

Sochwald, pl. -wälder, m. høiſtammet Skov.

Sochwürdige, n. Chriſti Legeme, Doſtiet.

Sochzeit, pl. -en, f. Bryllup. Die goldene Sochzeit, Guldbryllup. Die ſilberne Sochzeit, Selvbryllup.

Sochzeitbett, pl. -en, n. Brudeſeng.

Sochzeiter, m. Brudgom. Sochzeiterin, pl. -nen, f. Brud.

Sochzeitlich, bryllupsmeſſig.

Soche, pl. -n, f. Dob af 14 Kornneg, Trave.

Socken, ſætte i Neg, tage paa Ryggen, ſidde paa Hug. Er hockte immer auf derſelben Stelle. Er bleibt hocken.

Socker, m. Negſætter, Stilleſidder, Stuegriis.

Socker, m. Ujærnhed, Puffel.

Sockericht, puffelagtig, ujærn.

Sockerig, fuld af Ujærnheder.

Socuspocus, m. Socuspocus, Gjelgeri.

Sode, pl. -n, f. Teſtikel.

Sodeln, hödeln, St. høfre.

Sodenbruch, pl. -brüche, m. Teſtebrof.

Sodensack, pl. -ſäcke, m. Pungen for Teſtiklerne.

Sodig, St. uſkaaren, kraftig.

Sof, pl. Söfe, m. Gaard, Hof, Ivs Kreds om Solen og Maanen. Er machte ihr den Sof, Cour. Söfchen, n. lille Gaard eller Hof.

Sofamt, pl. -ämter, n. Hofembede.

Sofarbeit, pl. -en, f. Gaardsarbeide, Hovritjeneste.

Sofarzt, pl. -ärzte, m. Hoſlæge.

Sofdame, pl. -n, f. Hoſdame.

Sofdienſt, pl. -e, m. Hovtjeneste, Hovveri.

Söfelei, pl. -en, f. Smigreri.

Söfeln, gjøre Cour.
 Soffähig, berettiget til at komme til Sofset. Sofähiakeit, f.
 Sofahrt, f. Hofmod. Sofärtig, f. hofmodig. Sofahrt muß Zwang leiden.
 Sofen, haabe. Sofse ein hohes Alter. Sofse auf den Herrn, aber wenig von Menschen.
 Sofentlich, forhaabentlig.
 Sofnung, pl. -en, f. Haab, Forhaabning. Sofnung läst nicht zu Schanden werden.
 Sofnungslos, adj. uden Haab, haablos.
 Sofnungsvoll, adj. fuld af Haab.
 Sofgericht, pl. -e, n. Hofret.
 Sofgunst, f. Fyrstegunst.
 Sofhaltung, pl. -en, f. Hofhold.
 Sofren, beværte, smigre, gjøre sit Behov.
 Söfisch, hofmæssig, falsk.
 Soflager, n. Residents, Hof.
 Söflich, hoslig. Söflichkeit, f. Hoslighed.
 Söflichkeitsbezeiung, pl. -en, f. Hoslighedssbeviidning.
 Söfing, pl. -e, m. Hofmand, Hofnog.
 Sofluft, f. Hoffets Dunstfreds, Hoflivet.
 Sofmann, pl. -leute, m. Hofmand. Sofmännisch, fin. flu.
 Sofmark, pl. -en, f. Jurisdiction.
 Sofmæssig, hofmæssig.
 Sofmeister, m. Hofmester. Sofmeisterin, pl. -nen, f. Gouvernante.
 Sofmeistern, være Hofmester, dadle, kritisere.
 Sofrath, pl. -rätthe, m. Hofraad.
 Sofraum, m. Gaardsrum.
 Sofrecht, n. Hoforden; Ratmusik.
 Sofschranz, pl. -en, m. Hofsnog.
 Sofsig, pl. -e, m. Residents.
 Sofstaat, m. Hofstat, Hofhold, Hofpragt.
 Sofstelle, pl. -n, f. Hofembede.

Softrag, pl. -e, m. Retsdag, Courdag.
 Softrauer, f. Hoforg.
 Sofwehr, Sofwehrunn, pl. -en, f. Inventarium paa en Bondegaard.
 Sögen, Vt. glæde.
 Söhe, pl. -n, f. Heide, Waffe, Heihed.
 Soheit, f. Heihed.
 Soheliied, n. Heisang.
 Söhen, opheie.
 Söhenmesser, m. Heidemaaler. Söhenmessung, pl. -en, f. Heidemaaling.
 Söhenpriester, m. Npperstepræst.
 Söhenrauch, m. Fjeldtaage.
 Sohl, huul.
 Sohlängig, huuloiet.
 Sohlbeil, pl. -e, n. frum Tommermandsere.
 Söhle, pl. -n, f. Hule.
 Söhlen, hule.
 Sohlgang, pl. -gänge, m. hvælvet Gang under Bolden.
 Sohlhäring, pl. -e, m. Baarsild.
 Sohlheit, f. Huulhed, Tomhed.
 Sohlicht, St. n. Horizont.
 Söhlig, adj. fuld af Huler.
 Sohlkräbe, pl. -n, f. Sortspæt.
 Sohlspiegel, m. Huulspeil.
 Söhlung, pl. -en, f. Huling.
 Sohlwangig, huulfindet.
 Sohlwen, pl. -e, m. Huulvei.
 Sohlzirkel, m. udadboiet Pæser, Huulcirkel.
 Sohn, m. Daan. Er sprach ihm Sohn, spottede.
 Söhnen, forhaane. Er höhnte ihn.
 Söhner, m. Forhaaner. Söhnisch, haanende, haansig.
 Sohngelächter, n. Sohlache, f. Daanlatter, spodisk Latter.
 Sohlachen, lee spodisk.
 Sohlächeln, smile spodisk.
 Söhnlich, robende Spot.
 Sohnnecken, have til Nar.
 Sohnsprecher, m. Trodser.

Sojanen, *Nt.* gabe.
 Söke, *pl.* -n, Söker, *m.* Høker. Sö-
 in, Sökerin, *pl.* -nen, *f.* Høkerste.
 Söken, höfern, höfre.
 Sökerei, *pl.* -en, *f.* Høkeri. Söke-
 risch, egennyttig, gjerrig.
 Sökerfrau, *pl.* -en, *f.* Høkerkone.
 Sökerwaare, *pl.* -n, *f.* Hødevare.
 Sold, huld, venlig, yndig, bevaagen.
 Soldes Mädchen. Der König war
 ihm hold. Mein Solder, min
 Ven. Meine Soldin, min Veninde
 eller Elskede.
 Solden, *St.* beile. Soldschaft, *f.* El-
 skov.
 Solder, *m.* Huld.
 Soldselig, huldsalig. Soldseligkeit,
f. Huldsalighed.
 Solen, hente, drage. Sole mir den
 Brief. Er holt noch Arthem. Sol
 ihn der Rufus und sein Küster!
 Handen tage ham.
 Solster, *pl.* -n, *f.* Hylster.
 Solk, *pl.* -e, *m.* Pram til Ladning og
 Losning.
 Solken und tolken, *Nt.* hæle og
 stjæle.
 Solla! interj. Holla!
 Solland, *n.* lavt Land, Holland. Sol-
 länder, *m.* Mælk- og Ostsalger, Klude-
 stampe i Papirmøller. Sölländerin,
pl. -nen, *f.* Hollænderinde. Sol-
 länderei, *pl.* -en, *f.* Hollænderi.
 Sölländisch, hollandsk.
 Sölle, *pl.* -n, *f.* Helvede, Rummet
 mellem Raskelovnen og Bæggen.
 Solleinen, *St.* gjenlyde.
 Sollenangst, *pl.* -ängste, *f.* Helvedes-
 angst.
 Sollenbrand, *pl.* -brände, *m.* ryg-
 gesløst Menneſke.
 Sollenbrut, *f.* Satanspåk, Helvedes-
 engel.
 Sollenhund, *pl.* -e, *m.* Helvedeshund,
 Cerberus.
 Söllisch, satanisk, djævelsk.

Solm, *Nt.* *pl.* -e, *m.* Tværbjælke over
 tvende Pæle; liden Halv; Skibs-
 værft.
 Solper, *m.* Knort, Ujævnhed, Stød.
 Solpericht, holperig, knortet, ujævn,
 hakket. Er lieft sehr holpericht.
 Solpern, støde. Der Wagen hol-
 pert.
 Solterpolter, over Hals og Hoved.
 Solunder, *m.* Huld.
 Solunke, Salunke, *pl.* -n, *m.* Skjelm.
 Solz, *pl.* Sölzer *n.* Træ.
 Sölzchen, *n.* Træstykke, Pind.
 Solzapfel, *pl.* -äpfel, *m.* Skovæble.
 Solzarm, blottet for Træ.
 Solzart, *pl.* -arte, *f.* Brændesore.
 Solzbirne, *pl.* -n, *f.* Skovpære.
 Solzbock, *pl.* -böcke, *m.* Saugeblof,
 Gaarelus.
 Solzboden, *pl.* -böden, *m.* Brænde-
 løst, Skovgrund.
 Solzdeube, *pl.* -n, *f.* Skovtyveri.
 Sölzeln, *St.* smage eller lugte af
 Træ.
 Solzen, fælde Træ, fjøre Brænde,
 flattere op i et Træ, beklæde med
 Træ, prygle.
 Sölzern, *adj.* af Træ. Sölzerner
 Löffel.
 Solzförster, *m.* Skovinspektør.
 Solzfuhre, *pl.* -n, *f.* Brændeførsel.
 Solzgefälle, *pl.* Indtæget af Skove.
 Solzgerecht, kyndig i Skovvæsenet.
 Solzhacker, *m.* Vedhugger, Brænde-
 hugger.
 Solzhauer, *m.* Træhugger.
 Solzicht, træagtig.
 Solzia, træbevoret.
 Solzkirsche, *pl.* -n, *f.* vild Kirsebær.
 Solzkohle, *pl.* -n, *f.* Trækul.
 Solzlaus, *pl.* -läuse, *f.* Trætæge.
 Solzleite, *pl.* -n, *f.* træbevoret Bjeld-
 side, Li.
 Solzlese, *f.* Opsamling af Grene i
 Skoven.

Holzmast, Holzmastung, f. Mæstning i Skoven.

Holznützung, f. Skovdrift.

Holzschier, pl. -e, n. Bedstykke, Stykke Brænde.

Holzschlag, pl. -schläge, m. Fælden og Opstabling af Veed; Afdeling i Skoven, hvor der er fældet eller skal fældes Træer.

Holzschneider, m. Formskjærer.

Holzschnitt, pl. -e, m. Træsnit.

Holzschnitzer, m. Træskjærer, Billedskjærer.

Holzschoppen, m. Bedstjul.

Holzschuh, pl. -, m. Træsko.

Holzspan, pl. -späne, m. Træspaan.

Holzstich, pl. -e, m. Træsnit.

Holzstoß, pl. -stöße, m. Veedstabel.

Holztavle, pl. -n, f. Skovdue, blaa vild Due.

Holzuna, f. Skovhugst, Kjørsel i Skoven for at hente Brænde. Holzungen, pl. Skovegne, Skovdistrikter.

Holzware, pl. -n, f. Trævare.

Holzwechsel, pl. -n, f. vild Kirsebær.

Holzurm, pl. -würmer, m. Bæggemed, Trætæge.

Holzunder, m. Trøste af raadtent Træ.

Honig, m. Honning.

Honigfarbe, f. gulbrun Farve. Honigfarben, honigfarbig, gulbrun.

Honigfladen, Honigkuchen, m. Honningkage.

Honiggülte, pl. -n, f. Afgift i Honning.

Honigmahrte, pl. -n, f. Honigroß, pl. -rosse, n. Honningstive.

Honigsauger, m. Kolibri.

Honigscheibe, Honigwabe, pl. -n, f. Honningstive.

Honigscim, m. Somfruhonning, urensset Honning.

Honigsfuß, honningsod.

Honigthau, m. Honningdug (en stadelig Sved paa Plantblade).

Honigwein, m. Mjød.

Hop, hop! interj. hop!

Hopfen, m. Humle. An ihm ist Hopfen und Malz verloren, man kan ikke komme nogen Bei med ham.

Hopfen, frødre Bl med Humle.

Hopfenbau, m. Humleavl.

Höpfener, Höpfner, m. Humledyrker.

Hopfenkeim, pl. -e, m. Humlespire.

Hopfenranke, pl. -n, f. Humleranke.

Höppeln, hoppen, St. hoppe.

Hops, pl. -se, m. Hop, Spring.

Hopser, m. Hopsavalts.

Hörbar, adj. som kan høres.

Hörchen, lytte. Er horchte an der Thür. Wir horchten dem Gesange.

Hörcher, m. Lotter. Hörcherin, pl. -nen, f. Hörwinkel, m. Lurefrog.

Horde, pl. -n, f. flettet Gjerde, Horde, Sværm.

Hören, here. Er höret mich. Ich höre ihn, reden. Ich habe es von Hörensagen, af Røgtet. Sie ließ sich auf der Särse hören. Das läßt sich schon hören. Er ließ seine Stimme hören. Er läßt nichts von sich hören. Ich habe es von ihm gehört, und von dieser Begebenheit gehört. Er hörte auf meinen Rath. Wer nicht hören will, muß fühlen. Er hörte (adød) weder seinem Vater noch Lehrer.

Hörer, m. Hører.

Hörig, tilhørende, livegen. Hörigkeit, f. Herighed.

Horizont, m. Synskreds. Das ist über seinen Horizont.

Horn, pl. Hörner el. Horne, n. Horn, Spids. Hörnchen, n. lille Horn. Die Hörner des Altares. Die Hörner des Mondes. Er hat die Hörner abgeworfen. Er hat sich die Hörner abgelassen, aflagt Bildheden. Ich will dies auf meine Hörner nehmen, overtage paa min Risiko. Er trägt Hörner; sie hat ihm Hörner aufgesetzt.

Hornaffe, pl. -n, m. et Smørhagelse
 i Form af to Horn.
 Hornartig, hornicht, hornagtig.
 Hornband, pl. -bånde, m. Perga-
 ments- eller Læderbind.
 Hornblæser, Hornist, pl. -en, m. Horn-
 blæser.
 Horndrechsler, m. Horndreier.
 Hornen, tude i Hornet.
 Hörnen, støde med Hornene, forsyne
 med Horn.
 Hörnen, hörnern, adj. af Horn.
 Hörnertræner, m. Hanrei.
 Hörnerz, pl. -e, n. Hornsolberts.
 Horneule, pl. -n, f. Hornugle.
 Hornfeisel, pl. -n, f. Hornrem.
 Hornfisch, pl. -e, m. Hornfisk.
 Horngold, n. det fletteste Guld af 9
 til 10 Karat.
 Hornhart, meget haard.
 Hornhaut, pl. -häute, f. hornagtig
 Hud; Hornhinde (i Diet).
 Horniß, pl. -nisse, f. Gedehams.
 Hornluft, pl. -flüste, f. Spalte i
 Hoven og Kloerne. Hornklüftig,
 syg i Hoven eller Kloerne.
 Hornleuchte, pl. -n, f. Hornlygte.
 Hornsag, pl. -säge, m. Sirt paa
 Jægerhornet.
 Hornschein, m. Nyraane i Februar.
 Hornspan, pl. -späne, m. Hornspaan.
 Hornstein, pl. -e, m. Flintesteen.
 Hornung, m. Februar, Tiden naar
 Hjortene affaste Hornene.
 Hornungsblume, pl. -n, f. Marts-
 viol.
 Hornvieh, n. Hornqvæg.
 Hörrohr, pl. -röhre, n. Hørerør, Ta-
 lerør.
 Hörsaal, pl. -säle, m. Auditorium.
 Horst, pl. -e, m. og f. Buisværk, en
 Rovfugls Rede, Sanddyng.
 Horsten, bygge Rede, boe. Wo der
 Adler horstet.
 Sort, pl. -e, m. Klippe, Tilflugtssted,
 Skat. Gott ist mein Sort.

Sorten, støde, stifte.
 Sortreich, St. rig paa Skatte.
 Sosam, St. lidt efter lidt.
 Söschén, n. smaa Buxer, Bux paa
 Biernes Bagbeen, Dorrødens Hinde.
 Sose, pl. -n, f. Buxer, Huulhed.
 Sosen, beklæde Benene.
 Sosenband, pl. -bänder, n. Bure-
 baand. Sosenbandorden, m. den
 engelske blaa Knæbaandsorden.
 Sosenbund, m. Buxclinning.
 Sosenflappe, pl. -n, f. Sosenlag,
 pl. -lätze, m. Buxeslap.
 Sosenlos, adj. uden Buxer, buxelos.
 Sosenträger, Sosenheber, m. Bux-
 sæle.
 Sosentasche, pl. -n, f. Buxelomme.
 Sospital, pl. -tåler, n. Hospital.
 Sospitalit, pl. -en, m. Sospitalbeboer.
 Sostie, pl. -n, f. Offerdør; Commu-
 nionsbrødet hos Katholikerne.
 Sort! interj. til Heire. Sort und
 har, til Heire og Benstre (hos Vogn-
 mænd).
 Soge, St. pl. -n, f. Bugge, Gynge.
 Sogeln, hozeln, blive rynket, sammen-
 krumpet.
 Sogelig, huzelig, rynket, tør og ma-
 ver.
 Sub, m. Hæven, det Udvalgte, Rjer-
 nen.
 Sübel, St. m. Tue, Hoi.
 Süben, adv. paa denne Side. Süben
 und drüben.
 Sübsch, vakker, smuk. Ein hübsches
 Mädchen. Geh' nun hübsch nach
 Hause. Sey hübsch fleißig.
 Sübschen, pynte. Sübsche, Sübsch-
 heit, f. Preenhed.
 Sübschweib, St. pl. -er, n. Frille.
 Sübschkind, pl. -er, n. Frillebarn.
 Suckepack, adv. paa Ryggen. Je-
 manden huckepack tragen.
 Sudel, m. Klud, Smaating.
 Sudelei, pl. -en, f. Sjuikeri, Bryderi.
 Ich will mir die Sudelciem nicht
 mehr gefallen lassen.

Sudeln, fuske, sjuske, plage. Sic hudedt ihre Mägede.
 Sudelvolk, n. Paf.
 Sudelwisch, pl. -e, m. Basteelud.
 Sudi, St. n. Kofalb i første Aar.
 Sudler, Sudeler, m. Sjusker, Fuiser, Drillepose.
 Suf, pl. -e, m. Hov.
 Sufe, pl. -n, f. 14 til 20 Tønder Land.
 Sufeisen, n. Hestefko.
 Sufener, Sufner, m. Bonde.
 Sufenrichter, m. Sognesfoged.
 Sufensteuer, pl. -n, f. Sufenschos, pl. -ffe, m. Jordfyld.
 Sufig, forsynet med Hov.
 Sufarrich, m. Hestehov (Plante).
 Sufnagel, pl. -nägcl, m. Hestefkosom.
 Sufräumer, m. Birkejern.
 Sufschlaß, pl. -schläge, m. Hestettrin.
 Hestens Skoen, Hestespor, Gangsti for Heste, som trække Fartøier.
 Sufschmied, pl. -e, m. Grovsmied.
 Süfte, pl. -n, f. Hofte. Süftenlahm, hofstelam.
 Süftweh, n. Hoftesmerte.
 Sufzange, pl. -n, f. Hovtang.
 Sufzwang, m. Hovtvang (Feil ved Hestehoven). Sufzwängig, tranghovet.
 Sügel, m. Bakke, Doi. Sügelchen, n. lille Doi.
 Sügelab, adv. ned ad Bakken.
 Sügelicht, bakkeagtig.
 Sügelig, bakket.
 Sügeln, ophøie, (sich) høine sig.
 Suh, hu! interj. hu!
 Suhn, pl. Sühner, n. Høne. Sühnen, Sühnlein, n. lille Høne. Wir haben noch ein Sühnchen mit einander zu pflücken.
 Sühneraar, pl. -e, m. Hønsheg.
 Sühnerabend, pl. -e, m. Aftenen for Brølluppet.
 Sühnerauge, pl. -n, n. Vigtorn.

Sühnerbeize, f. Fiskejagt efter Agerhøns.
 Sühnerbiß, m. Fuglegrebs.
 Sühnerbraten, m. Hønsfesteg.
 Sühnerdarm, m. Hønsfærm (Plante).
 Sühnergeier, m. Hønsheg.
 Sühnerhaus, pl. -häuser, n. Hønseshus.
 Sühnerhund, pl. -e, m. Hønseshund.
 Sühnerleder, n. Læder til Handsker.
 Sühnerleiter, pl. -n, f. Hønsfestige.
 Sühnersteige, pl. -n, f. Hønseshæf, Hønsfestige.
 Sühnerweh, n. epidemisk Hofte hos Børn, Righofte.
 Sühnerzucht, f. Hønsesavl.
 Sui! interj. hui! In einem Sui war sie fort.
 Suien, ile.
 Suf, pl. -e, m. Odde.
 Sufker, Vt. m. Sufkert.
 Suld, f. Indest, Beraagenhed.
 Sulden, huldigen, hylde. Alle huldigten ihm.
 Suldgestalt, pl. -en, f. yndig Skikkelse.
 Suldgöttin, pl. -nen, f. Gratie.
 Suldig, forpligtet til Trofskab.
 Suldigung, pl. -en, f. Hyliding.
 Suldigungseid, pl. -e, m. Hyldingsæed.
 Suldin, pl. -nen, f. Gratie.
 Suldreich, naadig, bevaagen.
 Suldreiz, pl. -e, m. Indighed.
 Sülfe, f. Hjælp. Dem Verurtheilten ward Sülfe gethan, Dømmen blev ereqveret. Dem Pferde wird Sülfe gegeben, mindet om hvad den har at gjøre.
 Sülfeleistung, pl. -en, f. Bistand, Hjælp.
 Sülfsich, behjælpelig, tjenlig.
 Sülfsos, hjælpeløs. Sülfsosigkeit, f. Hjelpeleshed.
 Sülfreich, hjælpsom.
 Sülfsbedürftig, trængende til Hjælp.
 Sülfsbedürftigkeit, f. Trang til Hjælp.

Sülferbietung, pl. -en, f. Tilbud af Hjælp.

Sülſgeld, pl. -er, n. Executionens Betaling, Subſidiepenge.

Sülſmiddel, n. Hjælpe middel.

Sülſprediger, m. Capelan.

Sülſquelle, pl. -n, f. Hjælpe kilde.

Sülſrecht, n. Executionens ret.

Sülſtruppen, pl. Hjælpetropper.

Sülſwort, pl. -wörter, n. Hjælpeord. Sülſzeitwort, n. Hjælpeverb.

Sülſzwang, m. Execution.

Sülle, pl. -n, f. Dække, Bedækning. Die Sülle und Fülle, Overflodighed. Die ſterbliche Sülle, Stovdækket.

Süllen, indhylle. Sülle dich in deinen Mantel.

Süllengeld, n. de Nøgſtes Foræring til deres nye Tanter.

Süllenlos, adv. uden Dække, uden Skjul.

Sülſe, pl. -n, f. Bælg.

Sülſenfrucht, pl. -früchte, f. Bælgfrugt.

Sülſen, tage Bælgene af, (ſich) faae Bælge.

Sülſicht, bælgagtig.

Sülſig, forſønet med Bælg.

Sulſt, Sülſe, f. Sülſenbaum, m. Stikpalme.

Sum! hm! interj. hm!

Summel, St. m. Tyr.

Summel, pl. -n, f. Humlebi.

Summen, summe, brumme.

Summer, pl. -n, m. Hummer.

Sump, Sümpel, Art. m. Stump, Dunge.

Sumpe, f., Sumpen, m. stort Bæger.

Sumpeln, hinſe. Sumpler, m. Dinſer.

Sümpeln, fuſe. Sümpler, m. Fuſer.

Sumſen, summe, ſuorſe.

Sund, pl. -e, m. Hund. Sündchen, Sündlein, n. lille Hund. Sündin, pl. -nen, f. Tæve. Er iſt auf den Sund gekommen, i ſlette Omſtændigheder. Da liegt der Sund begraben, det er knuden, derpaa ſommer det an. Der fliegende Sund, Flaggermuus.

Sund, pl. -e, m. Raſſe med Hjul i Bjergværk, et Maal for Løv af 70 Favne.

Sundearbeit, pl. -en, f. lavt og ſvært Arbejde.

Sundegebell, n. Gjøen.

Sundegeld, n. ſet Betaling.

Sundehaus, pl. -häuser, n. Hundehuus.

Sündeln, faae Hvalpe.

Sundeloch, pl. -löcher, n. Hundehul, mørkt Kammer.

Sundepint, pl. -e, m. ſpids Ende af et Loug.

Sundert, hundrede. Sundert, n. hundrede Stykker. Das groſſe Sundert, 120 Stykker. Fünf von Sundert, fem Procent.

Sundertens, adv. for det Hundrede.

Sundertel, n. Hundrededeel. Sunderter, m. Hundredetal.

Sunderterlei, hundrede Slags.

Sundertſach, -ſältig, hundredfold.

Sundertjähriq, hundrede Aar gammel.

Sundertjährligh, ſom ſkeer hvert hundrede Aar.

Sundertmal, adj. hundrede Gange.

Sundertmalig, adj. ſom ſkeer hundrede Gange.

Sundertpfünder, m. Hundredepunding.

Sundertſte, Sunderte, m. den Hundrede. Zum hundertſten Male habe ich es dir geſagt.

Sundescheu, adj. bange for Hunde.

Sundestall, pl. -ſtälle, m. ſet Bolig.

Sundesteuer, f. Afgift for Hunde.

Sundetrab, m. hoppende Trav.

Sundewache, pl. -n, f. Skibsvagt fra Midnat til Kl. 4 om Morgenens, Sundevagt.
 Sündisch, hundeaftig, hundst.
 Sundsbaum, pl. -bäume, m. Korsbærtorn.
 Sundsbeere, pl. -n, f. Korsbær.
 Sundslechte, pl. -n, f. Hundemos.
 Sundsfort, pl. -fötte, m. lumpen Karl. Sundsförtteri, pl. -en, f. Lumpenhed. Sundsföttisch, lumpen.
 Sundagerecht, hundagerecht, syndig i at behandle Jagthunde.
 Sundshunger, m. stærk Hunger.
 Sundskopf, pl. -köpfe, m. Hundehoved, et Slags Aber, Fiske og Slaggermuus.
 Sundsmelde, pl. -n, f. Blumeurt.
 Sundsrecht, n. Hundenes Andpart i det dræbte Wildt.
 Sundschнауze, pl. -n, f. Hundeslab.
 Sundstern, pl. -e, m. Sirius (Stjerne).
 Sundstage, pl. Hundedage.
 Sundswuth, f. Vandkræft.
 Sundszahn, pl. -zähne, m. Hundetand, spids Tand.
 Süne, pl. -n, m. Kjempe.
 Sünenbette, pl. -n, Sünengrab, pl. -gräber, n. Kjempehøi.
 Sünenkleid, pl. -er, n. Liaklæde.
 Sünenmässig, kjæmpemæssig.
 Sünenstein, pl. -e, m. Kjempesteen.
 Sunger, m. Hunger. Er starb vor Sunger. Er ist Sungers gestorben.
 Sungerbrunnen, m. Kilde, som kun flyder i vaade Aar.
 Sungerdienst, m. slet Tjeneste.
 Sungerharke, pl. -n, f. Esterribe.
 Sungerharken, sammenstrabe de sidste Straa paa Marken.
 Sungerig, hungrig, sulten.
 Sungerleider, m. forfulden Stakkel.
 Sungerleiderei, f. trykkende Armod.

Sungerling, pl. -e, m. rød, tidlig moden Viindruue.
 Sungern, hungrer. Mich hungert, jeg er sulten. Meine Seele hungert nur nach dir.
 Sungerpfarre, pl. -n, f. fletaslagt Præstefald.
 Sungerrechen, m. Esterribe.
 Sungersnoth, f. Hungersnød.
 Sungertod, m. Hungersdød.
 Sungertuch, pl. -tücher, n. sort Alterklæde i Fastetiden. Er naagt am Sungertuche, lider Mangel.
 Sunken und Bunken, Mt. Been og Knokler.
 Sunten, adv. her nede.
 Sunzen, skjælde, fordærve.
 Süpfen, hoppe. Mir hüpfst das Herz vor Freude.
 Supperling, pl. -e, m. den Hoppende.
 Surd, St. pl. -en, f. Leie til Træfrugters Opbevaring.
 Sürde, pl. -n, f. Dvægsfold, Gjerde for Dvæget om Natren.
 Sürden, flette, indeslutte med Dvægsfold.
 Sure, pl. -n, f. Skjæge.
 Suren, hore; St. bukke sig ned.
 Surenglück, n. ufortjent Lykke.
 Surenhaus, pl. -häuser, n. Horehuus.
 Surer, m. Horkarl.
 Surerei, f. Horeri. Surerisch, horeagtig.
 Suri, St. n. Puf, Compliment.
 Surkind, pl. -er, n. uægte Barn.
 Surnigeln, St. hagle.
 Surrah! interj. hurra!
 Surren, brumme.
 Surten, støde, bryde Landser.
 Surtig, hurtig. Surtigkeit, f. Hurtighed.
 Susar, pl. -en, m. Dufar.
 Susch! interj. vip!
 Susch, m. hurtig, hvidslende Bevæelse, Regniling, Drefigen, pludselig Uløkke.

Zuschen, smutte bort, flaae pludselig.
 Zuserlein, St. n. ung Gaas.
 Züsing, n. Dvssing.
 Zussah! interj. flink!
 Züsteln, hoste sagte.
 Zusten, hoste.
 Zusten, m. Hoste.
 Züst, St. interj. til Venstre. Züst
 und Gott, til Venstre og Høire.
 Zut, pl. Züte, m. Hat. Züthen, n.
 lille Hat. Unter dem Zut nicht
 wohl verwahrt seyn, ikke være
 rigtig i Hovedet. Viele Köpfe un-
 ter einen Zut bringen wollen.
 Zut, f. Bogten, Baretagt. Unter
 der Zut des Herrn. Sey auf
 deiner Zut, vogt dig, vær paa din
 Post.
 Zütesaß, Vt. n. Hüttesad.
 Züten, passe, bevogte, ikke forlade,
 (sich) vogte sig. Der Sirte hütet
 das Vieh. Der Kranke muß das
 Bett hüten. Züte dich vor dem
 Bösen.
 Züter, m. Bogter, Hyrde; Hattema-
 ger.
 Zutfutter, n. Hattiesoder.
 Zütgeld, pl. -er, n. Løn for Bevogt-
 ning.
 Zutkopf, pl. -köpfe, m. Hattepul.
 Zutlos, adj. uden Dvson, uden Hat.
 Zutmacher, m. Hattemager.
 Zutmacherei, pl. -en, f. Hattiefabrik.
 Zutschachtel, pl. -n, f. Hatæske.
 Zütsche, Zirtsche, pl. -n, f. Skammel.
 Zurschen, glide.
 Zütte, pl. -n, f. Hütte.

Züttenamt, pl. -ämter, n. Smelte-
 hütters Bestyrelse.
 Züttenarbeiter, m. Arbeider i Smel-
 tehütter.
 Züttendeck, pl. -e, n. Hütten (paa
 Skibe).
 Züttenæzäh, n. Hütterediskaber.
 Züttenfage, f. Lungesygge hos Hüttes-
 arbeidere.
 Züttenleute, pl. Hüttesfolk.
 Züttenmeister, m. Hüttemester.
 Züttennicht, n. Züttenpulver, n. hvid
 metallisk Sod i Smeltehütter.
 Züttenraiter, m. Regnskabsfører for
 Smeltehütterne i et Distrikt.
 Züttenrauch, m. Røg fra en Hütte.
 Züttenwesen, n. Hüttevæsen.
 Züttenwissenschaft, f. Metallurgie.
 Züttner, m. Hütteboer.
 Zutung, pl. -en, f. Græsgang, Dvæg-
 mark.
 Zütung, f. Bogtning, Pasning.
 Zutzucker, m. Topsukker.
 Suzel, Suzel, Sorzel, pl. -n, f. tør
 Frugt, maver Person. Suzel Pu-
 zel, lille Barn.
 Suzelig, tør, maver.
 Suzeln, v. n. sammenkrumpe; v. a.
 opskive (Ebler, Pærer).
 Syacinth, pl. -e, m. en orangegul
 eller ildfarvet Edelsteen.
 Syacinte, pl. -n, f. Syacintblomst.
 Symne, pl. -n, f. Lovsang.
 Syphondrisch, hypochondrisk.
 Sypothef, pl. -e, f. Pant i faste Eien-
 domme. Sypothekarisch, adj. som
 har Hypothek.
 Systerisch, hysterisk, modersvag.

I! ih! interj. ih!

Ibe, Libe, pl. -n, f. *Lartræ*.

Ibis, m. *Ibis* (ægyptisk Fugl).

Ich, pron. pers. jeg. Mein anderes

Ich. Das liebe **Ich**. Die **Ich**-heit, mit Basen, Individualitet.

Icheln, ichen, prijs sig selv. **Ich-**

ler, m. Egoist. **Ichsucht**, f. **Ich-**

thum, n. Egoisme. **Ichsüchtig**, egoistisk.

Ideal, pl. -e, n. *Ideal*. **Idealisch**, idealf.

Idealisere, idealisere.

Idee, pl. -n, f. *Idee*, Forestilling, Be-

greb. Die **Ideen** von Gott, Frei-

heit und Tugend. Du hast keine

Idee davon. **Idealismus**, m. Lære

om **Ideernes** Virkelighed. **Idealist**,

pl. -en, m. *Idealist*.

Identisch, ligebetydende. **Identifici-**

ren, gjøre lige. **Identität**, f. Over-

eensstemmelse.

Idiot, pl. -en, m. den Uvidende.

Idiotikon, n. Dialektordbog. **Idiotis-**

mus, m. Sprogæghed.

Idyll, n. *Idylle*, pl. -n, f. *Idyl*,

landligt Dig. **Idyllisch**, idyllisk,

landlig, uskuldig.

Iael, m. *Vindsviin*. **Igelicht**, adv.

lig et *Vindsviin*.

Iaeln, hagle.

Ihr, pron. pers. I. **Ihr** meine lie-

ben Freunde; euer werde ich im-

mer gedenken! euch liebe ich.

Ihr, pron. poss. hendes, sin, sit, de-

res, dens, dets. **Meiner** Mutter ihr

Bruder, min Moders Broder. Die-

ses **Tuch** ist ihr, tilhører hende.

Ihre Eltern. **Ihrethalben**, ihret-

wegen, for hendes el. deres Skyld.

Ihrige, **Ihre**, (der, die, das) hen-

des, deres. **Ihro** Königliche Ma-

jestæt.

Ihrzen, sig I til En.

Iler, m. Rammagernes Skrabjern.

Ilen, strabe det pressede Horn der-

med.

Ilgæ, St. pl. -n, f. hvid *Lilie*.

Illuminere, oplyse. **Illuminat**, pl.

-en, m. *Oplyser*, *Illuminat*.

Ihme, pl. -n, f. *Almetræ*.

Iltis, **Iltis**, pl. -se, m. *Ilder*, *Maar*.

Imbis, pl. -se, m. *Frokost*, *Mund-*

bid.

Ingleichen, ingleichen, ligeledes.

Imitativum, n. et Lyden efterlignende

Ord.

Imkeri, f. *Biavl*. **Imker**, m. *Biog-*

ter.

Immaßen, eftersom, efterdi.

Imme, pl. -n, f. *Bi*.

Immenfresser, **Immenwolf**, pl. -wöl-

fe, m. en Fugl og et Insekt, som

især lever af Bier.

Immer, stedse. Auf immer lebe

wohl.

Immerdar, immerfort, altid.

Immerhin, adv. længe nok, for mig

gjerne. **Immerhin** mag **Italien**

das schönste Land seyn, was geht

es mich an, lad **Italien** længe nok

o. s. v.

Immermehr, stedse mere, uophørlig.

Immerwährend, stedse varende.
 Immerzu, stedse videre. Immerzu
 ohne Rast und Ruh'.
 Immittelst, imidlertid.
 Immobilien, pl. urørligt Gods. Im-
 mobiliar-Vermögen, n. Grundeig-
 endom.
 Impastiren, lægge Farven tykt paa.
 Imbeere, St. pl. -n, f. Bringebær.
 Imperativ, m. den befalende Form.
 Kategorischer Imperativ, Plig-
 tens Bud.
 Impfen, vade, inoculere. Er impft
 Keiser auf Birnstämme.
 Impfung, pl. -en, f. Inoculering.
 Impfling, pl. -e, m. oculeret Barn.
 Impost, pl. -en, m. Paalæg.
 Impotenz, f. Uformuenhed.
 Imputiren, tilregne.
 In, præp. i. Ich wohne in dem
 Hause. Ich gehe in das Haus.
 Ich sage dir's im Guten, med det
 Gode. Es geht im Ganzen gut.
 Komm' in einer Stunde zurück.
 Er geht in das zehnte Jahr. Sie
 liefen in die Wette, omkaps. Bis
 in die Nacht hinein ward gezechet,
 til langt ud paa Natten. Sey ge-
 treu bis in den Tod. Er lebte
 in den Tag hinein, uden at sørge
 for den Dag imorgen. Man muß
 sich in die Menschen schicken. Er
 fand sich in sein Schicksal. Das
 Bild ward in Kupfer gestochen.
 Inbegriff, m. fort Indhold, Udtog.
 Inbrunst, f. Fyrighed, varm Følelse.
 Inbrünstig, forig, inderlig. Er that
 ein inbrünstiges Gebet.
 Inbürger, m. Borger i Staden.
 Incaminiren, indlede.
 Incarnat, høirod.
 Incorrectheit, f. Ukorrektthed.
 Incriminiren, beskyldde.
 Incunabeln, pl. de første trykte Bo-
 ger.
 Indelt, pl. -e, n. Dynevar.

Indem, idet, medens.
 Indes, indessen, imidlertid, desuag-
 tet.
 Indigo, m. Indigo.
 Indisch, indisk. Indien, n. Indien.
 Indier, m. Indier.
 Individ, pl. -uen, n. enkelt Væsen,
 Individ.
 Indult, pl. -e, m. Tilstaaelse af en
 Betalingsfrist, Naadebrev.
 Industrie, f. Vindfibelighed. Indu-
 striøs, vindfibelig.
 Ineinander, i hverandre, sammen.
 Infamie, f. Ereloshed. Infam, be-
 rygget.
 Infanterie, f. Fodfolk. Infanterist,
 pl. -en, m.
 Infel, Inful, pl. -n, f. Bispephue.
 Infuliren, udnævne til Bispe.
 Inficirt, smittet.
 Influenza, f. almindelig Snuefeber.
 Informiren, informere.
 Ingebäude, n. den indre Bygning.
 Ingeheim, insoegeheim, adv. hemme-
 lig.
 Ingerdusch, St. n. Indvold.
 Ingleichen, ligeledes.
 Ingrediens, pl. -en, n. Tilfætning,
 Bestanddeel.
 Ingrimm, m. Harme. Ingrimmig,
 harmfuld.
 Ingrossiren, indføre i Pantebogen.
 Ingrün, n. Wintergrönt.
 Ingwer, m. Ingefær. Ingwermuß,
 n. Ingefærsaft.
 Ingut, pl. -güter, n. Bohave.
 Inhaben, innehaben, indehave, be-
 sidde. Er hatte das ganze Land
 inne. Inhaber, m. Indehaver.
 Inhaftiren (verhaften), arrestere.
 Inhaftirung, pl. -en, f. Arrestering.
 Inhalt, m. Indhold. Der Inhalt
 der Rede. Der Inhalt des Fas-
 ses.
 Inbaleer, blottet for Indhold, ind-
 holdstom.

Inhaltreich, inhaltsschwer, adj. indholdsrig.
 Inholz, pl. -hölzer, n. Krumtræ (hos Skibsboggerne).
 Initialbuchstabe, pl. -n, m. stort Begyndelsesbogstav.
 Injurie, pl. -n, f. Urefrænkelse.
 Inlage, Einlage, pl. -n, f. Indlæg.
 Inland, pl. -länder, n. Fædreland.
 Inländer, m. den Indfødt. Inländisch, indenlandsk.
 Inlaut, pl. -e, m. Bogstav i Midten af et Ord. Im Worte Loben ist L der Anlaut, n der Auslaut, und o, b und e sind Inlaute.
 Inled, Inlied, St. n. Dynevar.
 Inliegen, -lag, -gelegen, ligge inde.
 Inling, pl. -e, m. den midterste Stavelse.
 Inmann, pl. -leute, m. Huusmand.
 Inmittelst, immittelst, imidlertid.
 Inmitten, midt i. Inmitten des Kreises.
 Inne, innen, inde. Mitten inne liegt der Njösen. Nach innen und außen. Bleib' hübsch inne. Du mußt dich eine Zeitlang innen halten. Er hielt mit dem Schreiben inne, standsede. Er ward des Truges nicht inne, blev ikke vaer. Er hatte seine Lection inne.
 Inner, St. præp. inden. Inner zwölf Tagen.
 Inner, innerlich, adj. indvendig. Das Innere des Landes. Wer erforscht das Innerste des Serzens.
 Innerhalb, præp. indenfor. Innerhalb der Mauern.
 Innerli, St. n. Undertroie.
 Innig, innerlich, adj. inderlig. Innigkeit, f. Inderlighed.
 Innung, pl. -en, f. Laug.
 Innungsbrief, pl. -e, m. Laugsbrev.
 Inoculiren, indpode, inoculere.

Inrotuliren, hæfte og sammenlægge Acter.
 Insaß, pl. -sassen, m. bosat Borger.
 Insbefondere, adv. isærdeleshed.
 Inschlitt, Infelt, n. Talg.
 Inskrift, pl. -en, f. Inscription.
 Insekt, pl. -en, n. Insekt.
 Insel, pl. -n, f. Ø. Insulaner, m. Øboer. Insularisch, adj. som hører til en Ø.
 Inserat, pl. -e, n. Rundgjørelse i Blade. Inseriren, indrykke. Inseptionsgebühren, pl. Indrykkelserpenge.
 Insegeheim, hemmelig.
 Insegemein, almindeligen, som oftest.
 Insegesamt, adv. samtlige.
 Inseigel, n. Segl, Signet.
 Insignien, pl. Bærdighedstegn, Insignier.
 Insinuiren (einhändigen), overrække, (sich) indsmigre sig.
 Insofern, saafremt.
 Insonderheit, især.
 Inspiriren, begeistre, tilskynde. Inspiration, f. Begeistring, Tilskyndelse.
 Installiren, indsætte, bestikke. Installation, f. Bestikkelse.
 Instand, St. m. Opsættelse.
 Inständig, adj. vedholdende. Auf meine inständigen Bitten.
 Instanz, pl. -zen, f. Instants.
 Inste, St. pl. -n, m. Huusmand.
 Instehend, forestaaende.
 Inster, n. slagtede Dyrs Indvolde, Indmad.
 Instinct, pl. -e, m. Naturdrift.
 Instructiv, lærerig. Instruiren, anvise. Einen Proceß instruiren, indlede en Retsdag.
 Instrument, pl. -e, n. Redskab, musikalsk Instrument, Dokument.
 Insurgent, pl. -en, m. Insurgent.
 Insurgiren, gjøre Opstand.

Intaglio, m. fordybet Billedhuggerarbejde, indskaaen Steen.

Intellectuell, aandelig. **Intellectuelle** Bildung, Aandsdannelse.

Intelligenz, f. Indsigt, Kundskab.

Intelligent, indsigtfuld, klog.

Intensiv, stærk i sig selv. **Intensivt**, f. indre Kraft.

Interdict, pl. -e, n. Forbud især imod Gudstjeneste.

Interesse, n. Interesse, Nytte, Tillokkelse. **Interessant**, morsom, vigtig. **Interessiren**, interessere. **Er** ist bei der Sache interessiert. **Er** interessiert sich für ihn. **Ein** interessirter Mensch. **Interessen** pl. Renier. **Interessent**, pl. -en, m. Deeltager.

Interim, n. det Midlertidige, midlertidig Anordning.

Interjection, pl. -en, f. Udraabsord.

Intermezzo, n. Mellemspil.

Internuncius, m. Sendebud, Gesandt.

Interpungiren, forsyne et Skrift med Skilletegn. **Interpunction**, f.

Interveniren, indblande. **Intervention**, f. Mellemkomst.

Intestat, adj. uden Testament.

Intim, adj. inderlig, fortrolig. **Intimus**, m. fortrolig Ven. **Intimität**, f. Fortrolighed. **Intimiren**, fundgjøre.

Intoleranz, f. Intolerantse.

Intoniren, istemme. **Intonation**, f. Istemmelse.

Intriguiren, smede Rænker. **Intrigue**, pl. -n, f. Intrige. **Intricat**, indviklet.

Invalid, udygtig til Tjeneste. **Invalide**, pl. -n, m. udtjent Soldat.

Inventarisiren, inventiren, optage et Inventarium. **Inventur**, f. Optagelse af Inventarium. **Inventarisafion**, f. Indregistrering.

Inversion, pl. -en, f. Ordenes Om-sætning i en Sætning.

Investiren, iflæde, indsætte. **Investitur**, f. høitidelig Indsættelse især i et geistligt Embede. **Investiturs** Recht, n. Indsættelsesret.

Invitiren, indbyde.

Involviren, indvikle, indbefatte.

Inwärts, adv. ind ad.

Inwendig, adj. indvortes.

Inwohnen, boe i, være inderlig forbunden med.

Inzicht, pl. -en, f. Beskyldning, Sig-telse.

Inzwischen, imidlertid.

Iper, pl. -n, f. Almetræ med smaa Blade.

Irden, adj. af Leer. **Irdenes** Geschirr, Leertoi.

Irdisch, jordisk, verdslig. **Irdisch** werd' ich auferstet, himmlisch werde ich auferstehen.

Irgend, adv. nogen, noget. **Auf** ir-gend eine Weise. **Irgend** jemand, nogen. **Irgendwo**, nogensteds.

Ironisch, ironisk. **Ironie**, f. Ironi. **Ironisiren**, spotte.

Irre, adj. vildfarende; urigtig, sindssag. **Die** Irren werden eingesperrt. **Ich** werde ganz irre an ihm, jeg kan ikke blive klog paa ham.

Irre, f. Vildfarelse. **Wir** gingen alle in der Irre.

Irren, fare vild, tage fejl, forstyrre. **Der** Wanderer irrt auf dunkeln Wege. **In** diesem Stücke irrt er. **Sie** hat sich sehr geirrt. **Lasse** dich durch nichts irren. **Es** irret ihn eine Fliege an der Wand.

Irrenhaus, pl. -häuser, n. Daarefiste.

Irsfahrt, pl. -en, f. Omflakning.

Irgang, pl. -gänge, m. Irgarten, pl. -gärten, m. Labyrinth.

Irrglaube, m. falsk Tro. **Irrgläubig**, fjættetst. **Irrgläubighed**, f. Kjættet.

Irrig, adj. vildfarende, ueens. **Wine** irrige Meinung.

Irrlehre, pl. -n, f. vrang Lærdom.

Irrlehrer, m. Lærer, som søger at udbrede falske Lærdomme.

Irrlicht, pl. -er, n. Lygteemand.

Irrsal, pl. -e, n. Forvirring.

Irrstern, pl. -e, m. Planet.

Irrthum, pl. -thümer, m. Bildfarelse.

Irrung, pl. -en, f. Forseelse; Tvistighed.

Irrwahn, m. falsk Mening.

Irrweg, pl. -e, m. uret Vej.

Irrwisch, pl. -e, m. Lygteemand.

Irritiren, opægge. **Irritabilität**, f. Purrelighed.

Isabellfarbe, f. en lysegul Farve.

Isabellfarbig, isabellfarben, lysegul.

Isgrimm, pl. -e, m. Ulv (i Eventyr), et vrantent Menneke.

Isel, St. m. Røg, Privet.

Isoliren, assandre. **Isolirte Gebäude**.

Isop, m. Isop.

Iso, igt, igunder, nu. **Isig**, adj. nuværende.

Ja, ja, jo. Du weißt es ja. Thue es ja nicht, gjør det for Altid ikke.

Jabruder, pl. -brüder, **Jaherr**, pl. -en, m. Jæbroder.

Jach, jäh, hurtig.

Jacht, pl. -en, f. Jagt (Fartoi).

Jachzorn, **Jähzorn**, m. Brede.

Jacke, pl. -n, f. Trøie. **Jäckchen**, n. kort Trøie.

Jagd, pl. -en, f. Jagt. Die wilde Jagd. Die hohe, Mittel- und niedere Jagd. Sie machten Jagd auf die Thiere.

Jagdbar, adj. jagtbar, hvad der kan jages. **Jagdbarkeit**, f.

Jagdbezirk, pl. -e, m. Jagtdistrict.

Jagdgericht, jagterfaren.

Jandhief, pl. -e, m. Stød i Jagthornet.

Jagdhorn, pl. -hörner, n. Jagthorn.

Jagdhund, pl. -e, m. Jagthund.

Jagdkundig, jagtkyndig.

Jagdtasche, pl. -n, f. Jægetaske.

Jagen, jage, fare afsted. Jage nicht zu sehr im Lesen. Er jagte ihm einen Dolch in den Leib. Sie haben einen Hasen gejagt.

Jäger, m. Jæger.

Jägerbursche, pl. -n, m. Jægerdreng.

Jägererei, f. Jægerkonst.

Jägerrecht, n. Jægerens Tilkommen-
de.

Jäh, hurtig, steil. Ein jäher Wind.

Jähe Lust hat jähes Ende leicht.

Jähe, f. Hurtighed, Brathed.

Jählig, jähling, jählings, adv. pludselig, brat.

Jahn, pl. -e, m. Staar efter Slaat-
tekarlene, Rad; Strimmel.

Jahnweise, radviis.

Jahr, pl. -e, n. Aar. Er ist bei
Jahren, til Aars. Er ist zu Jah-
ren gekommen. Er geht in das
dreißigste Jahr.

Jahrbuch, pl. -bücher, n. Kronike,
Aarbog.

Jahren (sich), jähren, blive aarsgam-
mel.

Jahresalt, et Aar gammel.

Jahresfeier, f. Aarsfest.

Jahresfolge, f. Aarsfølge.

Jahresfrist, pl. -en, f. et Aars Ter-
min. Binnen Jahresfrist, inden
et Aar.

Jahrestag, pl. -e, m. Aarsdag.

Jahrfünf, n. Tid af fem Aar, Fem-
aar.

Jahrgehalt, m. aarlig Lon, Pension.

Jahrhundert, n. Aarhundrede.

Jährig, eet Aar gammel.

Jährlich, aarlig.

Jährling, pl. -e, m. eetaarsgammelt
Dyr.

Jahrschneider, m. Svend i de sidste
Svendear.

Jahreszeit, pl. -en, f. Aarstid.

Jahrtausend, n. Aartusinde.

Jahrvier, n. Tid af fire Aar.

Jahrwuchs, m. Aarets Grøde.

Jahrzahl, pl. -en, f. Aarstal.

Jahrzehend, n. Tid af 10 Aar, Tiaar.

Jahrzeit, St. pl. -en, f. aarlig Messe
for Afdøde.

Jähzorn, m. Hidslighed, Brede.

Jähzornig, hidslig, iilsindet.

Jakobsstab, m. Orions Belte (Stjer-
nebillede).

Jakobsstraße, f. Melkevei.

Jalonniren, afflikke. Jalon, m. Maa-
lestof.

Jambe, pl. -n, Jambus, m. Jambe.

Jammer, m. Jammer, Glendighed,
Onf.

Jämmerlich, adj. onfelig. Jämmer-
lichkeit, f. Glendighed.

Jämmermüde, adj. overmaade træt.

Jammern, veeflage; røre, vække Med-
onf. Du jammerst mich, jeg on-
fes over dig. Ihn jammerte des
Volkes.

Jämmernacht, pl. -nächte, f. ulykke-
lig Nat.

Jammerschade m. stor Glæde.

Jammerswürdig, onførdig.

Jämmervoll, erbarmelig, onfelig.

Jamslig, St. jammerlig. Jams-
ler, m. Klynker. Jamseln, klynke.

Janein, n. Baklen mellem Ja og Nei.

Janhagel, m. Pøbel.

Janken, hyle.

Janken, m. Smeltedigelens Laag i
Messinghytter.

Jänner, Jenner, m. Januarmaaned.

Japen, jappen, Nr. gabe.

Jäsen, St. gjære, skumme.

Jasmin, pl. -e, m. Jasmin.

Jasminbeschatter, beskygget af Jas-
miner.

Jaspis, pl. -ste, m. Jaspis.

Jast, St. m. og f. Hastighed.

Jäten, gäten, luge.

Jauch, Jauchart, Jauchert, Juchart,
n. et Maal Jord paa 40,000 Qua-
dratfod.

Jauche, pl. -n, f. Møgvand.

Jauchzen, juble. Jauchzer, m. Jub-
ler. Jauchze dem Herrn alle
Welt.

Jaueln, jaulen, hyle.

Jäusen, St. pl. Døvre, Frokost, Ef-
tervælg.

Jawort, pl. -worte, n. Jaord.

Je, nogensinde; jo. Du hast mich
je und je (stedse) geliebt. Je zwei
und zwei, parviis, to og to. Von
je her, fra Arilds Tid. Je nach-
dem, alt eftersom. Je länger hier,
je später dort, jo længere her, desto
sildigere derhenne.

Je, Jemi, Jemine, interj. ih! ei!
 Herre Je! Herre Jesus.
 Jedensfalls, i ethvert Tilfælde.
 Jedennoch, alligevel.
 Jeder, jede, jedes, enhver, ethvert.
 Jedermann, enhver.
 Jedermannsfreund, pl. -e, m. hver
 Mand's Ven.
 Jedermannsherrschafft, pl. -en, f.
 Anarki.
 Jederzeit, adv. altid.
 Jedesmal, hvergang. Jedesmalig,
 adj. som hver Gang finder Sted.
 Jedweder, -wede, -des, jeglicher,
 jealiche, jegliches, enhver.
 Jelangerejelicke, n. Caprifolium.
 Jemals, nogensinde.
 Jemand, Noget. Ohne jemandes
 Vorwissen. Ein Jemand, en Ube-
 kjendt.
 Jener, jene, jenes, hiin, hiint.
 Jenerlei, adj. af hiint Slags.
 Jenseit, præp. paa hiin Side. Jen-
 seit des Rheins. Das jenseits lie-
 gende Gaus.
 Jenseitig, adj. paa hiin Side. Die
 jenseitigen Dörfer.
 Jeselen, St. Klynke.
 Jegt, igt, jego, adv. nu.
 Jegig, adj. nuværende. Jegliger
 Zeit, nuomstunder.
 Jeweilig, adj. som skeer undertiden.
 Jewelch, Art. nogen.
 Joch, pl. -e, n. Aag. En Joch Och-
 sen, et Par Oren. Unter dem Jo-
 che der Römer.
 Jochbein, pl. -e, n. Aagbeen (under
 Diet).
 Jochbeladen, betunget med Aag.
 Jochbogen, m. Rindbeen.
 Jochen, bringe under Aag.
 Jochlos, adj. uden Aag, ikke under-
 trykket.
 Jochstier, pl. -e, m. Arbeidsore.
 Jochträger m. Aagbærer.
 Jocriffe, pl. -n, m. Toif.

Jodeln, St. juble, syng, jodle.
 Jodern, St. lamentere.
 Jodure! interj. Hjælp!
 Jogeln, St. ile.
 Johannis, St. Hansstid. Er Kommt
 zu Johannis.
 Johannisbeere, pl. -n, f. Rib.
 Johannisfest, n. St. Hansfest.
 Johannisfeuer, n. St. Hansastens
 Blus.
 Johannisgleimchen, n. Lyborm (Can-
 tharis).
 Johannisnacht, pl. -nächte, f. St.
 Hansnat.
 Johannisregen, -trunk, m. de Nu-
 formæledes Indvielse.
 Johannistag, pl. -e, m. St. Hansda-
 gen.
 Jölen, Skrige.
 Jolle, Jölle, pl. -n, f. Jolle.
 Jota, n. Jota, Punkt. det Allermind-
 ste. In dieser Abschrift fehlt auch
 kein Jota.
 Jovialität, f. Lustighed. Jovial, ly-
 stig.
 Jubel, m. Frydemaal.
 Jubelbraut, f. -bräutigam, m. -paar,
 n. Brud og Brudgom, som feire de-
 res Guldbryllup.
 Jubelfest, pl. -e, n. Jubelfest.
 Jubeljahr, Salljahr, pl. -e, n. hvert
 50 Aar.
 Jubelkreis, pl. -se, m. Jubelolding.
 Jubeln, juble.
 Juchart, pl. -e, m. Maal-Jord.
 Juch, juchhei, juchheisa! heisa, frist!
 Juchheien, Skrige.
 Jucht, f. Kulmaal i Smeltehøtter.
 Juchren, Juchren, pl. Ryglæder.
 Juck, St. f. Udset.
 Juckeln, jucken, floe. Der Buckel
 juckt ihm, han trænger til Bank.
 Die Ohren jucken ihm, han er
 nødgjerrig. Einer juckt den An-
 dern.
 Jucks, St. m. lystigt Lag.

Jude, pl. -n, m. Jøde. Jüdin, pl. -nen, f. Jödinde. Jüdisch, jodisk.
 Jüdelei, pl. -en, f. Snyderi.
 Jüdeln, juden, tee sig som Jøde, snyde.
 Judengenoss, pl. -nossen, m. Jøders Kammerat.
 Judenshaft, f. Jødernes Samfund.
 Judenthum, n. den jødiske Religion.
 Judenzen, tale eller lugte som en Jøde.
 Juften, pl. Ryglæder.
 Jugend, f. Ungdom.
 Jugendlich, ungdommelig.
 Jükeln, pl. Gnistrene over Smeltepanden i Glasovnen.
 Jufs, m. Smudsigheid, Svog, Bedrageri, Jur.
 Jufsen, guide, bedrage, spøge, jure.
 Juliuslöser, m. brunsvigt Solvmynt af 2½ Daler.
 Jung, jünger, jüngst, adj. ung. Das jüngste Gericht, Dommedag.
 Junge, pl. -n, m. Dreng, Gut.
 Jungemagd, pl. -mägde, f. Tjenestepige.
 Jungen, faste Unger.
 Jüngen, forynge.
 Jungenhaft, drengagtig.
 Jünger, m. Discipel. Jüngerschaft, f. Disciplens Stand. Die Jünger Jesu.
 Jungfer, pl. -n, f. Jomfru. Jungfer im Grünen, f. en Plante.
 Jüngerlen, St. blomtre.
 Jungfernapfel, pl. -äpfel, m. et Skjönt Æble med guult Rjød.
 Jungfernbirne, pl. -n, f. en sødt duftende Pære.
 Jungfernbraten, m. Vaarsteg især af Hjorte og Wildsviin.
 Jungfernerde, f. reen Jord.
 Jungfernfinger, m. Ringfinger.
 Jungfernglas, n. Marieglas.
 Jungfernhäutchen, n. Hymen, Modomshinde.

Jungfernkind, pl. -er, n. Jomfrubarn, Møbarn.
 Jungfernknecht, pl. -e, m. Pigernes Jend.
 Jüngerlich, jungfräulich, jomfruelig.
 Jungfernmilch, f. Skjønhedsvand.
 Jungfernöl, n. den reneeste Romolie.
 Jungfernregister, n. et Skoiteregister i Orgeler.
 Jungfernsucht, f. Blegfot.
 Jungfernwasser, n. Liker af Cnebær, Pomerautblomster og Sukker.
 Jungferschaft, f. Jomfrustand.
 Jungfrau, pl. -en, f. Mo, Jomfru. Die heilige Jungfrau, Jomfru Maria.
 Jungfräulich, reen, fydsk. Jungfräulichkeit, f. Reenheid.
 Jungfraulich, n. Nymaane i September.
 Jungfrauschaft, f. Modom.
 Junggesell, pl. -en, m. Ungkarl. Junggesellschaft, f. Ungkarlsstand.
 Junggesellenwirthschaft, f. Ungkarlsøkonomi.
 Jüngling, pl. -e, m. Ungling.
 Jünglingsalter, n. Unglingsalder.
 Jünglingschaft, f. Unglingsstand.
 Jungmeister, m. den yngste Mester i et Laug.
 Jüngst, adv. nyliq.
 Junker, m. ung Herre, Junker.
 Junkerhaft, junkeragtig, naragtig.
 Junkern, junkeriren, junkerere, jase.
 Jüpchen, n. Jube, f. Corset.
 Juridisch, juridisk. Jura, pl. Rettsvidenskab.
 Jurisprudenz, f. Rettsvidenskab.
 Jurist, pl. -en, m. Lovkyndig.
 Juristisch, juridisk.
 Just, netop.
 Justiren, justere. Justirer, m. Justerer.
 Justiz, f. Justits.
 Juten, St. pl. Valle.

Juwel, pl. -en, m. og n. Juvel, Smyk-
fer.

Juwelier, pl. -e, m. Juvelerer.

Juwelenkästchen, n. Juvelæske.

Juwelenladen, m. Juveleerboutik.

K.

Kaaf, *Nt.* m. Stillads, Gabestof.
Kaamhaftig, *Nt.* som aner at No-
gen vil komme.

Kabbel, *adv.* skummende (Bolger).

Kabbelsee, *f.* brusende Hav.

Kabel, pl. -n, *f.* Kabeltoug, Lod,
Deel.

Kabelaar, pl. -e, m. Ankertoug.

Kabelbier, *n.* Øl, som brygges tour-
viis efter Lodtækning.

Kabelgat, *n.* Kabelgat.

Kabeling, **Kaveling**, *Nt.* pl. -e, *n.*
Lod, Parti Varer.

Kabeljau, pl. -e, m. stor Torst.

Kabellänge, *f.* Kabellængde.

Kabeln, inddele i Lodder, faste Lod.
Zwei theilten das Obst in drei Sau-
fen, und Kabelten, wer jeden der-
selben haben sollte; um den drit-
ten aber loosten sie.

Kabelseil, pl. -e, *n.* Toug ved en
Færge.

Kabeltau, pl. -e, *n.* Ankertoug.

Kabelweise, *adv.* to Gange dreiet; ved
Lodtækning.

Kabestan, pl. -e, m. Gangspil.

Kabinetmaler, *m.* Konstmaler.

Kabis, **Kabus**, *St.* m. Hvidkaal.

Kabüschen, *Nt.* *n.* liden Hytte.

Kabuse, pl. -n, *f.* Lukas, Kabys.

Rachel, pl. -n, *f.* Leerkar.

Rachelosen, pl. -øfen, m. Raffelovn.

Rachetisch, sregelig, bleg. **Racherie**,
f. Sygelighed.

Rack, *adj.* uden Fjær (om Ryllinger).

Racke, *f.* Lort.

Racken, forrette sin Nodterst.

Rackfeder, pl. -n, *f.* første Fjær, Duun.

Raddich, *Nt.* m. Cnebær.

Rader, *m.* dobbelt Hage.

Rafel, *n.* Udsud, Brag.

Rafeln, *St.* juke.

Räfer, *m.* Skarnbasse, Torbist, Bille.

Räferig, käfermæssig, *St.* munter,
raff.

Raff, *n.* Avne, Bælg, Affald.

Raffbrod, *Nt.* pl. -e, *n.* grovt Rug-
brod.

Raffee, *m.* Kaffe.

Raffeeaufsatz, pl. -sätze, *m.* Raffetoi.

Raffeebesuch, pl. -e, *m.* Kaffevisit.

Raffebraun, mørkebrun.

Raffeebrett, pl. -er, *n.* Kaffebræt.

Raffeehaus, pl. -häuser, *n.* Kaffe-
huus.

Raffeeanne, pl. -n, *f.* Raffelande.

Raffeeessel, *m.* Raffeljedel.

Raffeelöffel, *m.* Raffelke.

Raffemühle, pl. -n, *f.* Raffemølle.

Raffetrommel, -pauke, *f.* -brenner,
m. Cylinder, hvori Kaffebonnerne
brændes.

Räsa, **Räsicht**, pl. -e, *m.* Buur.

Rasiller, *m.* Ratmand.

Kasillerei, pl. -en, f. Natmandens Bolig.

Kasler, St. m. Slagter.

Kag, Nr. pl. -e, m. eenmastet Skib paa Elben.

Kagen, Nr. m. Høste og Snue.

Kahl, kaldet, nogen, ugrundet. Kahler Boden. Kahler Jels. Kahle Entschuldigungen.

Kahlheit, f. Skaldethed, Nogenhed.

Kahlkopf, pl. -köpfe, m. Skaldepande.

Kahlköpfig, adj. kaldet.

Kahm, m. Gronke, Skimmel. Kahmig, fahnig, skimlet.

Kahmen, skimle.

Kahn, pl. Kähne, m. Baad. Kähnen, n. lille Baad.

Kahnbein, pl. -e, n. Been paa Haandroden.

Kahnreihe, pl. -en, f. Røg til Skibstømmer.

Kahnsförmig, adj. i Form af en Baad.

Kahr, St. pl. -e, m. Kar. Kahr,

Nr. pl. -en, f. Vending.

Kai, St. n. Bjergrøg.

Kai, pl. -en, m., Kaje, pl. -n, f. Brygge.

Kaien, brase Kæerne.

Kaiern, Kaiern gehen, Nr. gaar paa Bryggen.

Kaigeld, pl. -er, n. Bryggepenge.

Kaiser, m. Keiser. Kaiserin, pl. -nen, f. Keiserinde.

Kaiserlich, keiserlig.

Kaiserling, pl. -e, Kaiserschwamm, pl. -schwämme, m. en Art Champion.

Kaisergroschen, m. Skillemynt af 3 Kreuzer.

Kaiserlos, adj. uden Keiser. Die Kaiserlose Zeit.

Kaiserreich, pl. -e, n. Keiserriige.

Kaiserschnitt, pl. -e, m. Snit hvor Fodsel ikke kan fuldbringes paa normal Maade, Keisersnit.

Kaiserstaat, pl. -en, m. Keiserstat.

Kaiserstadt, pl. -städte, f. keiserlig Stad.

Kaiserthec, m. den bedste Thefort.

Kaiserthum, pl. -thümer, n. Keiserdomme.

Kaiserwahl, pl. -en, f. Keiservalg.

Kaiserwürde, f. Keiserwaardighed.

Kajüte, pl. -n, f. Kahut.

Kakelbunt, broget.

Kakeln, snakke, stænde.

Kakerlak, pl. -en, m. Kakerlak (et Insekt), et Slags svagelige Menneſter med melkehvild Hud og Dine, som ikke taale Lyset (Albino).

Kalamant, Kalmant, m. stribet eller blommet uldent Tøj.

Kaland, m. Selſkab, Klub. Die Kalandbrüder. Die Kalandshäuser. Der Kalandschmaus.

Kalaschen, Nr. banke.

Kalatsche, St. og Nr. pl. -n, f. Bagatel, et Bagværk.

Kalb, pl. Kälber, n. Kalv. Kälben, n. liden Kalv.

Kalbe, pl. -n, f. Dvie.

Kalben, kalve. Die Kuh hat eben gekalbt.

Kälberbraten, Kalbsbraten, m. Kalvesteg.

Kälberhaft, narsk, lystig.

Kälberkuh, pl. -kühe, f. Ko, som skal kalve.

Kälbern, gjøre Krumspring.

Kälbern, adj. af Kalv.

Kälberraß, St. som længe efter Kalven, urolig.

Kälbertanz, Nr. m. Kalvedands.

Kälberzahn, pl. -zähne, m. Kalvestand.

Kalbsfell, pl. -e, n. Kalvestind, Tromme. Er folgt dem Kalbsfelle.

Kalbelab, n. Kalvemave (ufordøiet Mælk)

Kalbskeule, pl. -n, f. Bagstjering af en Kalv.

Kaldaunen, pl. Kallun, Tarme.

Kalen, fallen, St. finge.
 Kalender, m. Almanak. Er macht
 Kalender, han grubler.
 Kalesche, pl. -n, f. Kaleske.
 Kalfakter, St. m. Vediggjænger, Spi-
 on.
 Kalfatern, falsatre.
 Kali, n. Alfesalt, Potaske.
 Kaliber, n. Kaliber.
 Kalk, m. Kalk.
 Kalkartig, kalkagtig.
 Kalkboden, m. Kalkgrund.
 Kalkbrenner, m. Kalkbrænder. Kalk-
 brenneri, pl. -en, f. Kalkbrænderi.
 Kalkbruch, pl. -brüche, m. Kalkbrud.
 Kalken, blande med Kalk, gipse.
 Kalkarube, pl. -n, f. Kalkgrube.
 Kalkhaltig, kalkholdig.
 Kalkigt, kalkagtig.
 Kalkig, kalket.
 Kalkofen, pl. -öfen, m. Kalkovn.
 Kalkrahm, m. Kalkvandets Skorpe.
 Kalkröste, pl. -n, f. Lag af Kalkstene
 opstablet med Beed for at brændes.
 Kalkspath, m. Kalkspath (Steen).
 Kalkwurf, m. Overkalkning.
 Kalm, stille, rolig. Kalm, m. Hav-
 blif. Kalmen, blive stille.
 Kalmäuser, m. Grubler, Gnier. Kal-
 mäusen, Kalmäusern, gruble, leve
 farrig.
 Kalmus, m. Kalmus (Urt).
 Kalomel, n. luttret Quicksolv.
 Kalt, fälter, fältest, adj. kold. Kal-
 tes Fieber. Kalte Schale, Kold-
 faal.
 Kaltblüter, m. Dyr med koldt Blod.
 Kaltblütig, koldblodig. Kaltblütig-
 feit, f. Koldblodighed.
 Kaltbruch, m. Kuldfjorhed (hos Jern).
 Kälte, f. Kulde.
 Kalten, gjøre kold.
 Kältlich, lidt koldt.
 Kaltsilber, n. Blanding af Viinsteen
 og Sølvsilf.

Kaltsinn, m. Koldsindighed. Kaltsin-
 nig, koldsindig.
 Kamaschen, pl. Knappestovler, Gama-
 sker.
 Kameel, pl. -e, n. Kameel, Maskine
 til at løfte Skibe.
 Kameelblume, pl. -n, f. Kameelblomst.
 Kameelgarn, n. Garn af Kameelgje-
 dens Haar.
 Kameelkub, pl. -kåbe, f. Hundkameel.
 Kameelparder, m. Kameelleopard, Giraf.
 Kameelziege, Kämelziege, pl. -n, f.
 Kameelgjed.
 Kamerad, pl. -en, m. Kamerad.
 Kamille, pl. -n, f. Kameelblomst.
 Kamin, pl. -e, m. Kamin, Skorsteen.
 Kaminseger, m. Skorsteenssejer.
 Kaminmantel, pl. -mån:el, m. Skor-
 steensklæppe.
 Kaminschiem, pl. -e, m. Kaminsfjerm.
 Kamisol, pl. -öler, n. Livstykke. Ka-
 misölchen, n.
 Kamm, pl. Kämme, m. Kam, øvre
 Deel. Ein weiter Kamm, Røde-
 kam. Ein enger Kamm, Fiinkam.
 Der Kamm des Gebirges, Bjerg-
 ryg. Der Kamm schwillt ihm,
 han blusser af Brede.
 Kammbank, pl. -bänke, f. Talerken-
 hylde.
 Kammbaum, pl. -bäume, m. tagget
 Bjælke i Saugmøller.
 Kammbraten, m. Ribbeenssteg.
 Kammbruch, pl. -brüche, m. Gjen-
 nembrud af en Dæmnings øvre Rand.
 Kammeisen, n. tagget Steenhugger-
 jern.
 Kämmeckamm, pl. -Kämme, m. den
 fineste Slags Rader.
 Kämmeln, farde Ulden sidste Gang.
 Kämmer, Kämme.
 Kammer, pl. -n, f. Kammer, første-
 ligt Collegium.
 Kämmer, m. Kammer.
 Kammerbeamte, pl. -n, m. Regje-
 ringsbetjent.

Kammerbedden, n. Kammertopf, pl. -töpfe, m. Natpote.
 Kammerdiener, m. Kammertjener.
 Kammerei, pl. -en, f. Kæmneri.
 Kämmerer, m. Kæmner.
 Kammerfrau, pl. -en, f. Kammerfrue.
 Kammerfräulein, n. Kammerfrøfen.
 Kammergut, pl. -güter, n. Domaine.
 Kammerherr, pl. -en, m. Kammerherre. Kammerherrin, pl. -nen, f. Kammerherinde.
 Kammerjäger, m. fyrstelig Jæger, Rottesfanger.
 Kammerjungfer, pl. -n, f. Kammerjomfru.
 Kammerjunfer, m. Kammerjunfer.
 Kammerkægen, n. Kammerterne.
 Kammerlatte, pl. -n, f. Kæfværk til Viindruer.
 Kämmerling, pl. -e, m. Kammerherre.
 Kammermädchen, n. Kammerpige.
 Kammern, inddele.
 Kammertuch, pl. -tücher, n. Kammerdug.
 Kammerzofe, pl. -n, f. Kammerjomfru.
 Kammhaken, m. Naffe.
 Kammheu, St. n. Bjeldho.
 Kämmlinge, pl. Affald af den fæmede Uld.
 Kammacher, m. Kammager.
 Kammerad, pl. -ræder, n. Hjul med Tapper.
 Kammschale, f. sort og haard Robberisfer.
 Kammstück, pl. -e, n. Halsstøffet af Drekjød.
 Kamp, pl. Kämpe, m. indhegnet Mark. Es grünt der Kamp von Winterkorn.
 Kampen, pl. -e, m. Skibets Agterdeel over Rahyten.
 Kämpe, pl. -n, m. Kjempe.
 Kampel, m. Trættebroder.

Kampelai, pl. -en, f. Ordstrid. Kampeln, mundhuges.
 Kampf, pl. Kämpfe, m. Kamp.
 Kämpfen, Kjempe.
 Kämpfer, m. Kjemper.
 Kampffertig, færdig til Kamp.
 Kampffroh, kamplysten.
 Kampffgetümmel, n. Kampens Tummel.
 Kampfgier, f. Kamplyst.
 Kampfhahn, pl. -hähne, m. Kampshane, Bruushane.
 Kampfmüde, træet af Kamp.
 Kampfpriis, pl. -se, m. Kampens Priis.
 Kampfrichter, m. Kampdommer.
 Kampfscheu, bange for Kamp.
 Kampfer, Kämpfer, m. Kampfer.
 Kampferöl, n. Kampferolie.
 Kanarienne, pl. -n, f. Ungel af Kanarifugle.
 Kanariensect, m. sød Kanarise Viin.
 Kanarienvogel, pl. -vögel, m. Kanarifugl.
 Kandel, St. pl. -n, f. Kande. Bei Kandel und Andl, hos Kande og Anna.
 Kandelzucker, m. Candissukker.
 Kaneel, Nr. m. Kaneel.
 Kanig, St. taaget, muggen.
 Kaninchen, n. Kanin.
 Kaninchensfell, pl. -e, n. Kaninskind.
 Kaninchen Garten, pl. -garten, m. Kaninhauge.
 Kaninchengehäge, n. Kaningaard.
 Kanter, m. Edderfop.
 Kanne, pl. -n, f. Kande, Kandedaal.
 Kännchen, n. lille Kande.
 Kannengießer, m. Kandestober, politisk Raisonneur. Kannengießern, politisere.
 Kannenglück, n. Kandelystke, Torstens Slutning.
 Kannenweise, adv. fanderlids.
 Kanonade, pl. -n, f. Kanonering.
 Kanon, m. Regel, Rettesnor.

Kanone, pl. -n, f. Kanon.
 Kanonen, Kanoniren, Kanonere.
 Kanonenboot, pl. -både, n. Kanon-
 baad.
 Kanonendonner, m. Kanontorden.
 Kanonenfeuer, n. Kanonild.
 Kanonenfeber, n. Kanonfeber.
 Kanonenheerd, pl. -e, m. Batteri,
 Skandse.
 Kanonenkugle, pl. -n, f. Kanonkugle.
 Kanonenlauf, m. Kanonløb.
 Kanonenløffel, m. Skovl til Ladning.
 Kanonenpferch, pl. -e, m. Artilleri-
 park.
 Kanonenpulver, n. grovt Krudt.
 Kanonenschlag, pl. -schläge, m. Ka-
 noniskud med løst Krudt.
 Kanonenschuß, pl. -schüsse, m. Ka-
 noniskud.
 Kanonenweite, pl. -n, f. Kanonvidde.
 Kanonicat, pl. -e, n. Domherrepost.
 Kanonicus, m. Domherre. Kanoni-
 sin, pl. -nen, f. Stiftsfrue.
 Kanonier, pl. -e, m. Kanonerer, Con-
 stabel.
 Kanonieren, Kanonere.
 Kanonifiren, opheie til Helgen!
 Kanonisch, adj. overensstemmende
 med Kirkeloven. Kanonische Bø-
 cher. Kanonisches Recht, Kirke-
 ret.
 Kante, pl. -n, f. Kant, Rand.
 Kanteln, Panten, vende, omdreie, sætte
 overende. Er Pantere ein Faß.
 Kanthafen, m. Kantlyage.
 Kantig, kantet.
 Kantrang, St. pl. -en, m. Klædes-
 fab.
 Kantschuen, pidste paa russisk Viis,
 knutte. Kantschu, m. Russernes
 Pidst af flettede Remme, Knut.
 Kanzel, pl. -n, f. Prædikestol.
 Kanzelberedsamkeit, f. geistlig Bel-
 talenhed.
 Kanzelei, pl. -en, f. Cancelli.

Kanzeleibuchstabe, pl. -n, m. Graf-
 turbogstav.
 Kanzeleimæssig, adj. cancellimæssig.
 Kanzeleipapier, n. Cancellipapir.
 Kanzeleiposen, pl. Cancellipenne.
 Kanzeleischrift, f. Cancellisrift.
 Kanzeleistyl, m. Cancellistil.
 Kanzelist, pl. -en, m. Cancellist.
 Kanzellied, pl. -er, n. Psalme naar
 Præsten gaaer op paa Prædikesto-
 len.
 Kanzelmæssig, passende paa Prædike-
 stolen.
 Kanzeln, foredrage fra Prædikesto-
 len.
 Kanzelrede, pl. -n, f. Prædiken. Kan-
 zelredner, m. geistlig Taler.
 Kanzelsprung, pl. -sprünge, m. Eg-
 testabeløsning fra Prædikestolen.
 Kapaun, pl. -e, m. Kapun, gildet
 Hane.
 Kapaunen, kapune, gilde.
 Kapelle, pl. -n, f. Capel, Smeltedi-
 gel.
 Kapellenklar, n. Beenpulver til at
 bestroe det Indvendige af Smelte-
 diglen.
 Kapellenflust, Kapellenzange, pl. -n,
 f. Tang til at holde Smeltedigelen
 med.
 Kapellenofen, pl. -öfen, m. liden che-
 mist Smelteovn.
 Kapellenschläger, m. Smeltedigelfa-
 brikant.
 Kapellensilber, n. med Bly renset
 Sølv.
 Kapelliren, udsmelte, rense.
 Kapellmeister, m. fyrstelig Musikdi-
 rekteur.
 Kaper, m. Kaper.
 Kaper, pl. -n, f. Kapers.
 Kapergast, pl. -gäste, m. Somand
 paa et Kaperskib.
 Kaperstaude, pl. -n, f. Kaperbusk.
 Kavital, pl. -er, n. Capitæl, Hovedet
 paa en Soile.

Kapitel, n. Capitel.
 Kapitelfest, bibelskondig.
 Kapiteln, irettesætte.
 Kappe, pl. -n, f. Kuse, Hætte, Kaabe.
 Kappchen, n. liden Hætte eller Kaabe.
 Kappen, Kappeln, afbuge, afstjære.
 Sie mußten das Unfertauf kap-
 pen.
 Kappeneisen, Kappeisen, n. Jern-
 baand.
 Kappenförmig, lig en Kaabe eller
 Hætte.
 Kappenhütlein, n. tyrkisk Bundt (en
 Blomst).
 Kappensturz, pl. -stürze, m. Over-
 strømmen af en Dæmning.
 Kapper, m. Spækhugger paa Hval-
 ribbe.
 Kappes, Kappis, m. Hovedkaal.
 Kappfenster, n. Tagvindue.
 Kapphahn, pl. -hähne, m. Kapun.
 Kapphut, pl. -hüte, m. Hat der lig-
 ner en Hue.
 Kapplaken, n. Kaplaken.
 Kapploch, pl. -löcher, n. Tagluger.
 Kappmantel, pl. -mäntel, m. Kappe
 med Hætte.
 Kappweide, pl. -n, f. en Slags Pi-
 letæ.
 Kappzaum, pl. -zäume, m. Grime.
 Kapsel, pl. -n, f. Kapsel.
 Kapsen, stæle.
 Kapuziner, m. Capucinermunk.
 Kapuzinerräuschlein, n. Ruus, naar
 man føres af Tvende til hver Side
 og En maa hjælpe bag fra.
 Kar, pl. -e, n. Kar.
 Karat, n. Guldvægt af 12 Gran.
 Karausche, pl. -n, f. Karudse (Fis).
 Karbatsche, pl. -n, f. Krabast.
 Karbe, Karve, f. vild Karve.
 Karbunkel, m. heirød Rubin; Vesp-
 byld.
 Kardamomen, pl. Cardamomer.

Kardatsche, pl. -n, f. Uldfarde. Kar-
 datschen, farde.
 Karde, pl. -n, f. Karde.
 Kardeel, n. tredobbelt Tong.
 Kardeele, pl. -n, f. Fjerdingkar især
 for Tran.
 Karden, farde, fræmpe.
 Kardendistel, pl. -n, f. Kardetidsel.
 Kardis, m. et Slags uldent Træ.
 Karduze, pl. -n, f. Patron.
 Kardusenköcher, m. Patronastæ.
 Karfangeln, forvile sig.
 Karfiol, St. m. Blomkaal.
 Karfunkel, m. rød Rubin; Feber.
 Karg, farger, fargest, adj. farrig.
 Kargen, være farrig.
 Kargheit, f. Karrighed.
 Karglaut, adj. ordknap.
 Karglich, ussel. Karglichkeit, f. Us-
 selhed. Sie verdiente sich ihren
 karglichen Unterhalt.
 Kargsucht, f. Gjerrighed.
 Karmin, m. Carminrødt.
 Karnies, pl. -e, n. Seilegesims.
 Karniesstahl, m. et Dreierredskab.
 Karniffeln, Karniffen, stode med Næ-
 ven, prygle. Karniffelparte, f. Kar-
 niffelspiel, n. Kortspil med 48 Kort.
 Karpfen, m. Karpe (Fis).
 Karpfenhalter, m. liden Vandpark
 for Karper.
 Karpfenstein, pl. -e, m. trefantet
 Been i Karpens Hoved.
 Karpfenteich, pl. -e, m. Vandpark
 for Karper.
 Karre, f. Karren, m. Kjerre, Trille-
 bor.
 Karren, kjøre, arbejde med Kjerren.
 Karrenbüchse, pl. -n, f. Kanon.
 Karrengaul, pl. -e, m. Arbeidshest.
 Kärner, m. Bognmand.
 Kärsh, St. karst.
 Karst, pl. -e, m. Hakke.
 Karsten, hakke (i Wiinbjerg).
 Karsumpel, St. m. blandet Gods,
 Pif og Pak.

Kartåtsche, pl. -n, f. Kardætt, Skraa-
sæk.
Kartåtschen, Skode med Kardætt.
Kartåtschenhülse, pl. -n, f. Kardætt-
foder.
Kartaune, pl. -n, f. en stor Kanon,
Cartove; Papæse.
Karte, pl. -n, f. Kart, Kort; Appre-
tur med Gummi.
Karten, spille Kort.
Kartenblatt, pl. -blætter, n. Kort-
blad.
Kartenhaus, pl. -häuser, n. Kort-
huus.
Kartenmacherei, pl. -en, f. Kortfa-
brik.
Kartenspiel, pl. -e, n. Kortspil. Ein
Spiel Karten, et Spil Kort. Kar-
tenspieler, m. Kortspiller.
Karthause, pl. -n, f. Kloster.
Karthäuser, m. et Slags Munk; et
lidet guult og rødt Vble.
Karthäuserkage, pl. -n, f. en blaa
Kat.
Karthäusernelke, pl. -n, f. et Slags
Nellik.
Kartoffel, pl. -n, f. Kartoffel.
Kartoffelnase, pl. -n, f. en rund og
tyk Næse.
Karwoche, pl. -n, f. den stille Uge.
Kas, pl. -se, n. hullet Bord i Stam-
petruget i Papirmøller.
Kascheln, glide paa Isen. Kaschel,
pl. -n, f. Slidebane.
Kåse, m. Ost.
Kåsegulte, pl. -n, f. Afgift i Ost.
Kåsehorde, Kåsehürde, pl. -n, f. Riis-
flætning til at tørre Ost paa.
Kåsemade, pl. -n, f. Ostmaddik.
Kåsen, løbe sammen, blive til Ost.
Kåsenapf, pl. -nåpfe, m. Ostform.
Kåser, St. m. Sæterdreng.
Kåsewochen, St. pl. Hvedebrødsda-
gene.
Kåsicht, ostagtig.
Kåsig, som indeholder Ost.

Kåspærn, Kåspærln, St. drille. Ka-
sper, Kasperl, m. Spøgefugl.
Kasse, pl. -n, f. Kasse.
Kassenbeamte, pl. -n, m. Kassebetjent.
Kassenbestand, pl. -bestände, m. Kas-
sebeholdning.
Kassenschein, pl. -e, m. Kassebiljet,
Banknote.
Kassensturz, m. Kasseundersøgelse.
Kastanie, pl. -n, f. Kastanie.
Kastanienbraun, kastaniebrun.
Kastanienhaar, pl. -e, n. bruunt Haar.
Kaste, pl. n, f. arvelig Stand, Klas-
se.
Kasteien, spørge. Kasteiung, pl. -en,
f. Spørgelse.
Kasten, m. Kasse, Kiste. Kåstchen,
n. lille Kasse, Kiste.
Kastengeist, m. Længsaand.
Kastenkunst, pl. -künste, f. Maskine,
som bestaaer af mange Spande til
at bringe Vand i Veiret med.
Kastenvogt, pl. -vögte, m. Kloster-
foged.
Kastig, Nr. muggen, fordærvet.
Kastner, St. m. Kasserer.
Kastrol, pl. -e, n. Kasserolle.
Katarrh, pl. -e, m. Snuefeber.
Kataster, n. Skattebog, Jordbog.
Katastriren, indføre i Skatte- eller
Jordbogen.
Kategorie, pl. -n, f. Kategori, Tan-
keform. Kategorisch, kategoriisk, be-
stemt, ubetinget. Eine kategorische
Antwort.
Kater, m. Hanfat.
Katharinenbiene, -pfirsche, -pflaume,
pl. -n, f. fortrinlige Slags Pærer, Fers-
ner og Blommer.
Kathe, Kåthchen, Kattel, nom. prop.
Katharina.
Katheder, n. Lærestol.
Kathedralkirche, pl. -n, f. Hoved-
kirke.
Kathen, m. Kathe, pl. -n, f. lille
Huus, Dytte.

Katheter, m. Urinrør, Katheter.
 Kåthner, m. Huusmand.
 Katholik, pl. -en, m. Katholik. Ka-
 tholisch, katholik.
 Kattun, pl. -e, m. Bomuldstøi.
 Kattunen, adj. af Kattun.
 Kaganfer, m. Hjælpeanker.
 Kagebahn, pl. -en, f. Plads, hvor
 man spiller Langbold. Kagen, spille
 Langbold.
 Kagebalgen (sich), flaaes. Kagebal-
 gerei, pl. -en, f. Slagsmaal.
 Kage, pl. -n, f. Kat; Læderpengepung,
 heit Sted paa en Vold, Blomsten
 paa Piletræer og Hasselbuske.
 Kåtchen, n. lille Kat, Metalaare i
 Skifer.
 Kagehn, fisle.
 Kagenbuckel, m. frum Kug, Bue, Krø-
 beri. Er machte rechte Kagen-
 buckel.
 Kagediele, pl. -n, f. øverste Loft.
 Kagegold, n. Krageguld.
 Kagenpfote, pl. -n, f. Kattelab. Kat-
 zenpfötchen, n. diminut.
 Kagenrein, St. fuldkommen reen.
 Kagensilber, n. Kragesølv.
 Kagensprung, pl. -sprünge, m. Kat-
 tespring, fort Bei. Es ist dahin
 nur ein Kagensprung.
 Kagentisch, pl. -e, m. Bord for Mu-
 sikanterne, Musikstæffe.
 Kagenwedel, Kagenschwanz, pl.
 -schwänze, m. Kattehale.
 Kagehagelvoll, St. ganske beruset.
 Kagit, Kagit, fatteagtig, falsk.
 Kaglein, n. lille Kat.
 Kauche, pl. -n, f. Hul, Fængsel. Kau-
 chen, boie sig ned.
 Kauder, m. Blaar af Hør eller Hamp.
 Kauderer, m. Skaffer. Kaudern,
 skafre, pludre.
 Kauderwälsch, adj. radbrækket, ureent
 (Sprog). Kauderwälschen, tale
 flere Sprog om hverandre.
 Kaue, pl. -n, f. liden Hytte.

Kauen, togge. Er faute an einer
 Brodrinde.
 Kauern, sidde paa Huf.
 Kauf, pl. Kåufe, m. Kjob. Er bekam
 es guten Kaufes.
 Kaufanschlag, pl. -schläge, m. Tæst
 paa Varer.
 Kautbar, adj. som kan kjøbes.
 Kaufen, kjøbe. Kaufe den Kohl von
 ihm. Um einen Groschen kaufet
 man fünf Sperlinge. Er hat sich
 in ein Amt gekauft.
 Käufer, St. m. Opkjøber.
 Kåufer, m. Kjøber.
 Kauffahrer, m. Handelsfisk.
 Kauffahrtei, f. Handelskøjsart.
 Kaufhandel, m. Handel med Betaling
 i rede Penge.
 Kaufladen, pl. -läden, m. Krambod.
 Kåuflich, ved Kjob, for Penge. Ich
 habe dies Haus käuflich an mich
 gebracht.
 Kåufling, pl. -e, m. kjøbt Barn eller
 Slave.
 Kauflustig, kjøbelysten.
 Kaufmann, pl. Kaufleute, m. Kjøb-
 mand. Kaufmännisch, kjøbmands-
 agtig.
 Kaufmannschaft, pl. -en; f. Kjøb-
 mandsskifte, Handel.
 Kauffchilling, pl. -e, m. Kjøbesum.
 Kauffschlag, pl. -schläge, m. Kjøb-
 slag.
 Kaufvertrag, pl. -verträge, m. Kjø-
 becontract.
 Kaufweise, adv. ved Kjob.
 Kaufamm, pl. -kämme, m. liden Bjerg-
 mandssø.
 Kaularsch, pl. -ärsche, m. Høne uden
 Hale.
 Kaulbars, pl. -bärse, Kaulbörse, pl.
 -se, m. en Slags Aborre med rundt
 Hoved.
 Kaulpadde, pl. -n, f. ung Fro.
 Kaulquappe, pl. -n, f. Steenbider-
 ulf (Fisk).

Raum, neppe. Raum daß ich ihn sah, war er schon da. Raum haben wir das Eine, so wollen wir auch das Andere.

Raupeln, tufte, hofte.

Rausch, rauscher, foscher, St. reen, ægte.

Raustisch, bidende, brændende. Rausticitat, f. Veitsekraft, Spottesøge.

Raute, f. hæglet Dør, Dørloffe.

Rauz, pl. Räuze, m. Räuzelein, n. li-den Natugle. Ein närrischer Rauz, lystig Person. Ein reicher Rauz, en rig Knast. Ein wunderlicher Rauz, særfindet Person, Original.

Rauzen (sich), fryde, ydmøge sig.

Rawai, Nr. pl. -e, m. Overkjole.

Rebsdirne, pl. -n, f. Frille.

Rebsehe, pl. -n, f. Concubinat.

Rebskind, pl. -er, n. uægte Barn.

Rebsmann, pl. -männer, Rebsen, m. Cicisbeo, Boler.

Rebsweib, pl. -er, n. Frille.

Reck, kjæk. Recklich, adv. kjækt. Reckheit, f. Kjæfthed.

Reffer, m. en Løsteindretning; en Baad paa Elben.

Regel, m. Regle. Kind und Regel, ægte og uægte Born.

Regelbahn, pl. -en, f. Reglebane.

Regelförmig, regelricht, regleformig.

Regellinicht, som danner en Reglelinie.

Regellinia, begrændset af Reglelinier.

Regeln, spille Regler.

Regelschnitt, pl. -e, m. Reglesnit.

Regelschub, m. Reglespil.

Rehlader, pl. -n, f. Strubeaare.

Rehlbalken, m. Bindingsbjælke.

Rehlbuchstabe, pl. -n, m. Strubebogstav.

Rehldeckel, m. Lustrørklap.

Rehle, pl. -n, f. Strube, Svælg, Fordybning. Er sette ihm das Messer an die Kehle.

Kehlen, gjøre Rende, udhule, tage Indvoldene ud af Fisk.

Kehlknopf, Kehlknopf, pl. -öpfe, m. Lustrørets Hoved, Adamsæble.

Kehlleiste, pl. -n, f. Rende som Forsjring.

Kehlrinne, pl. -n, f. Skotrende.

Kehlsucht, f. Halsbetændelse.

Kehlziegel, m. huul Tagsteen.

Kehr, f. Vending.

Kehrab, Kehraus, m. raif Slu'ningsdands.

Kehrbesen, m. Feiefost.

Kehrbürste, pl. -n, f. Klædeborste.

Kehren, vende, feie, (sich) bryde sig om. Die Magd kehrt die Kammer. Er kehrt ihm den Rücken. Der Gute kehrt Alles zum Besten. Kehre dich nicht an das Geschwäg. Er liegt im Grabe und kehret nicht.

Kehrlicht, n. Feiefarn.

Kehrnagel, pl. -nägel, m. Skinnenagl.

Kehrrad, pl. -räder, n. Driohjul, som kan bruges til begge Sider.

Kehrruder, n. Roer paa Donaukibene, der kan anvendes baade for og bag.

Kehrseite, pl. -n, f. Modside, Revers.

Kehrsel, m. den Deel af Rokken, hvor om Høret lægges.

Kehrum, St. m. Circulation.

Kehrung, pl. -en, f. Vending, Dreining.

Kehrwieder, n. tilbageførende Veie.

Kehrwich, pl. -e, m. Biskeflud, Stevelflud.

Reichen, puste. Reichig, stakaandet, trangbrystet.

Reiern, Nr. spadserer.

Reif, St. hæftig.

Reife, f. Skjældsord.

Reifen, fiff, gekiffen, fives. Reiser, m. trættefjær Mand. Reiserin, pl. -nen, f. trættefjær Kvinde.

Reiffisch, trættefjær.
 Reil, pl. -e, m. Rile.
 Reilen, fløve, spalte, hugge.
 Reiler, Reuler, m. Dugger, Orne.
 Reilförmig, fileformig.
 Reilhau, pl. -n, f. Broelæggerhaffte.
 Reilhauig, fjor.
 Reim, pl. -e, m. Spire.
 Reimen, spire.
 Reimmonat, pl. -e, m. Marts eller April.
 Reimvoll, Reimig, adj. fuld af Spirer, talentfuld.
 Reim, ingen. Unser Reiner lebt sich selber. Reine von beiden Frauen.
 Reins von diesen Kindern.
 Reinerlei, intetlags.
 Reineswegs, ingenlunde.
 Reimnal, ingen Gang. Ein Mal ist Reim Mal.
 Reinsseitig, upartist, neutral. Reinsseitigkeit, f. Neutralitet.
 Reke, m. f. Windstod.
 Reilch, pl. -e, m. Ralk, Bæger. Der Reilch der Leiden. Der Blumenreilch.
 Reilchartig, bægerformig.
 Reilchglas, pl. -gläser, n. Bægerglas.
 Relle, pl. -n, f. Muurfee, Skumfee.
 Reller, m. Kjelder.
 Rellerassel, Relleresfel, m. Kjelderorm.
 Rellerei, pl. -en, f. Kjelderi, Kjeldervæsen.
 Rellerhals, pl. -hålse, m. Kjelderhals.
 Rellern, fælle i Kjelderen.
 Rellner, St. m. Opvarter i et Værtshuus. Rellnerin, pl. -nen, f. Opvarterise.
 Relter, pl. -n, f. Viinperse.
 Raltern, perse Viindruer.
 Relterer, m. Viinperser.
 Remnate, pl. -n, f. Rammer, Tonrammer.
 Rend, St. tænde, varme. Rendspan, m. Tændespaan.

Rennen, fannte, gekannt, fjende. Er fennet ihn von Namen. Ich fenne den Menschen nicht. Er fennet keine Gefahr. Man fennet den Vogel am Gefange.
 Kennbar, fjendelig.
 Kenner, m. Kjender.
 Kennerei, f. ufuldkommen Kundskab.
 Kennerling, pl. -e, m. indbildt Kjender.
 Kennermiene, pl. -n, f. Kjendermine.
 Kennerschaft, f. fuldkommen Kundskab.
 Kenntlich, fjendelig. Kenntlichkeit, f. Kjendelighed.
 Kenntniß, pl. -nisse, f. Kundskab. Die Kenntniß des Menschen von göttlichen Dingen ist unzulänglich.
 Kenntnißarm, -leer, adj. ufundig.
 Kenntnißreich, kundskabsrig.
 Kennung, pl. -en, f. Alderskjende, Kjending (paa Heste).
 Kennzeichen, n. Kjendemærke.
 Kennzeichnen, mærke, karakterisere.
 Kevern, kövern, flætte, en Maade at væve paa. Gekeverter flanel.
 Kerb, m. Kerbe, pl. -n, f. Skaar, Snit.
 Kerbbeil, pl. -e, n. Skibbore til at fæppe Louge med.
 Kerbel, m. Kjervel.
 Kerben, fjære ind, farve.
 Kerbholz, pl. -hölzer, n. Karvestof. Der Wirth schrieb es auf das Kerbholz, paa Regning.
 Kerbig, som har Skaar eller Snit.
 Kerbling, m. Kerbthier, pl. -e, n. Insekt.
 Kerbzettel, m. Document, gjort fjendeligt ved indskaarne Snit.
 Kerker, m. Fængsel.
 Kerkerhaft, f. Arrest.
 Kerkermeister, m. Fangevogter.
 Kerker, arrestere.
 Kerl, pl. -e, m. Karl.

Kern, pl. -e, m. Kjernen, det Indvendige, den bedste Deel. Der Kern der Mannschafft.

Kernästig, knastet, knubbet (om Brene).

Kernbeißer, m. Kjernebidder (Fugl).

Kerndeutsch, ægte tydt, jæv.

Kernen, kjerne, pille Kjernen af, (sich) flumpe sig.

Kerner, m. Laasesmedens Spidshammer.

Kernfaul, raadden indeni.

Kernfest, -gesund, -gut, fuldkommen fast, sund, god.

Kerngehäuse, Kernhaus, pl. -häuser, n. Kjernehuus.

Kernhaft, kernicht, kjernefuld, kraftfuld.

Kernig, fylt med Kjerner.

Kernlos, adj. uden Kjerne.

Kernmilch, f. Kjernemelk.

Kernobst, n. Kjernefrugt.

Kernrecht, rigtig boret, Midten truffet.

Kernscheit, n. stort Fjernebrænde.

Kernschule, pl. -n, f. Træskole, Planteskole.

Kernschuß, pl. -schüsse, m. Skud i lige Linie.

Kernsprache, pl. -n, f. kraftigt Sprog.

Kernspruch, pl. -sprüche, m. myndigt Udsagn.

Kernstamm, pl. -stämme, m. Træstamme opeltet af en Kjerne.

Kernstein, pl. -e, m. fast Steen, Granit.

Kernwolle, f. Ryg- og Nakkeuld.

Kerze, pl. -n, f. Lys, Kjerter.

Kerzen, Kerzeln, St. stobe Lys.

Kerzengerade, rank som et Lys.

Kerzenhell, opløst.

Kerzenschein, m. Lysglands.

Kerzenträger, m. Fakkeldærer.

Kerzler, Kerzengießer, m. Kjerter eller Lysstøber.

Kes, St. n. Is som ligger flere Aar.

Kessel, m. Kjedel, Jordybning.

Kesselbier, n. selvbragget Øl.

Kesselbraun, n. den finere Kobberslag af Hamring.

Kesseler, Kessler, m. Kobbersmed.

Kesselslicker, m. Kjedelslicker, Snakker.

Kesselgeld, St. pl. -er, n. Tjenestepigernes Underløb ved Indkjøb.

Kesselhafen, m. Kjedelfrog.

Kesseljagen, n. Klapjagt.

Kessellauf, pl. -läufe, m. Morterror.

Kesseln, udhule.

Kessler, m. Glæde med Bjælder.

Kesslererei, St. f. Bestikkelse, Kjøb af Stemmer.

Keste, pl. -n, f. den hornagtige Borte paa Hestens Been ovenfor Knæet.

Kette, pl. -n, f. Kjæde, Lænke, Kending. Kettchen, Kettlein, n. lille Kjæde, Lænke.

Kettel, pl. -n, f. lille Kjæde.

Kettelharig, Mt. branten.

Ketteln, seie sammen, sammenknytte.

Ketten, lænke, binde fast. Antonius war an die Kleopatra gekettet.

Kettenbaum, pl. -bäume, m. Rende-bom.

Kettenbrücke, pl. -n, f. Kjædebro.

Kettensaden, pl. -fäden, m. Rende-garn paa Bæverstolen.

Kettenfugel, pl. -n, f. Lænkefugle.

Kettenrechnung, f. Kjæderegning.

Kettenregel, f. Kjæderegel.

Kettenreim, pl. -e, m. tredobbelt Riim.

Kettenschluß, pl. -schlüsse, m. logisk Slutning formedelt en Række af Sætninger, Sorites.

Kettenstrafe, pl. -n, f. Fæstningsstraf.

Kettentanz, pl. -tänze, m. Række-dans.

Kettentoll, rasende.

Kettenzug, pl. -züge, m. Forziring af slongede Træk, Arabesker.

Ketter, m. Sandsteen ved Pirna.

Kettler, m. Kjædemager.

Keger, m. Kjætter.
 Kegerer, pl. -en, f. Kjætter.
 Kegerisch, kjætterisk.
 Kegermacher, m. En, som gjerne gjør
 Andre til Kjættere.
 Kegnern, nære kjætterske Meninger; (i
 Bjergværkerne) spalte, fløve.
 Kegerfuchtig, fanatisk.
 Keubel, m. Ertsigste.
 Keuchen, puste.
 Keucher, m. den Pustende.
 Keuchhusten, m. Kighoste.
 Keule, pl. -n, f. Rolle, Laar paa Dyr.
 Keulen, prygle, slaae.
 Keulensformig, fældannet.
 Keulenkürbiß, pl. -sse, m. Kalebasse.
 Keulenlahm, hovlam.
 Keuler, Keiler, m. Orne.
 Keulicht, felleagtig.
 Keusch, dydsk, tugtig.
 Keuscheln, tee sig dydsk.
 Keuschheit, f. Dydfhed.
 Keut, Ut. fræk, råk.
 Keutel, m. midterste Sæk i Kistergarn.
 Kibig, Kiwit, pl. -e, m. Vibe. Ki-
 bigei, pl. -er, n. Vibearg.
 Kicher, pl. -n, f. en Art Fugleært.
 Kichern, fnise.
 Kick, m. Guurdei.
 Kicks, m. Feilstod, Feil.
 Kicksen, stode feil, begaae en Feil.
 Kiese, Kieser, pl. -n, f. Kjæve, Gjælle.
 Kieser, pl. -n, f. Fyrretræ. Kiesern,
 adj. af Fyrretræ.
 Kiesergehölz, pl. -e, n. Fyrrekrat.
 Kieserwurm, pl. -würmer, m. Bas-
 iglen (Silf).
 Kief in den Topf, Ut. m. Potteti-
 ger.
 Kief in die Welt, Ut. m. uerfarent
 ung Menneste.
 Kiefe, Ut, pl. -n, f. Blik eller Mes-
 singkasse til en Ildpotte.
 Kiel, pl. -e, m. Kjol, Pennepose, Blom-
 stersvibel.

Kielen, faae Sjør; lægge Kjol un-
 der.
 Kielförmig, fjeldannet.
 Kielholen, fjelhale.
 Kielig, forsynet med Kjol eller Poser.
 Kielfropf, Kehlropf, pl. -öpte, m.
 Halsbævelse især paa nyfødte Børn,
 et vansort Barn, Bøtting.
 Kielrecht, n. en Skibsafgift i Dan-
 nen.
 Kielschwein, -e, n. Kjolsviin (som bær-
 rer Masten).
 Kielwasser, n. Kjolvand.
 Kieme, pl. -n, f. Gjælle.
 Kien, m. Tyri.
 Kienapfel, pl. -äpfel, m. Fyrrefongle.
 Kienbaum, pl. -bäume, m. Fyrretræ.
 Kienbäumen, adj. af Fyrretræ.
 Kienbohrer, m. Fyrreborer (et for Maa-
 letræerne skadeligt Insekt).
 Kienöl, n. Olie af Tyri.
 Kienig, adj. fuld af Tyre (Tyri).
 Kienruß, m. Kjonrøg.
 Kienstock, pl. -stöcke, m. Fyrretræets
 Stubbe.
 Kiepe, Ut. pl. -n, f. Vidiefurv.
 Kiepern, Kepern, væve skraas i Rord.
 Kies, m. Gruus, grov Sand, smaa
 Stene.
 Kiesel, m. Flintesteen, Kvartssteen.
 Kieselhart, haard som Flintesteen.
 Kiesen, faare, vælge.
 Kieselicht, gruusagtig.
 Kieselig, gruset.
 Kiesweg, -e, m. en af smaa Stene
 dannet Vej.
 Kieszeche, pl. -n, f. Grubeafdeling,
 hvor der vindes Svovlsies.
 Kieze, Kize, pl. -n, f. Kat.
 Kissen, Ut. bjæffe.
 Kiskelfakel, m. Raglen, Vaas. Kiskel-
 fakeln, vaase.
 Kilber, St. m. ung Bæder. Kilbe-
 re, pl. -n, f. Haar, som bærer første
 Gang.
 Killen, Ut. gjere ondt.

Kilt, St. m. Natbesøg, Kjærlighed.
 Kiltren, besøge en Pige om Natten.
 Kilter, m. den Besøgende.
 Kimme, pl. -n, f. Rand, Kant, Bunderenden i Staverne. Kimen, Nr. m. Horizont.
 Kimmelisen, n. Rødkerjern.
 Kimmnen, sammenføiede Indsnit, Kante.
 Kimmter, Nr. m. Rødker.
 Kind, pl. -er, n. Barn. Kind des Todes. Von Kind auf. Kindchen, Kindlein, n. lille Barn.
 Kindbett, pl. -en, n. Barselseng.
 Kindbetterin, pl. -nen, f. Barselskone.
 Kindbettfeber, n. Barselsfeber.
 Kindelbier, n. Barnedaabs-gilde.
 Kindelmarkt, pl. -märkte, m. Julemarked.
 Kindeln, komme i Barselseng.
 Kindelwater, pl. -väter, m. Barne-daabsbetaler.
 Kinderblattern, -pocken, pl. Borne-popper.
 Kinderei, pl. -en, f. Barnefreg.
 Kinderfrau, pl. -en, f. Goldamme.
 Kinderfreund, pl. -e, m. Berneven.
 Kinderhaft, barnagtig.
 Kinderlehre, f. Bornefærdom.
 Kinderleicht, let fattelig.
 Kinderliebe, f. Kjærlighed til Børn.
 Kinderlos, barnløs. Kinderlosigkeit, f. Barnløshed.
 Kindermädchen, n. Barne pige.
 Kindermärchen, n. Borneeventyr.
 Kindermutter, pl. -mütter, f. den gode Moder, Gødemoder.
 Kindern, faae Børn.
 Kinderreich, adj. rig paa Børn.
 Kinderschuhe, pl. Bornefko. Er har die Kinderschuhe ausgetreten, ausgezogen, abgelegt, han har traadt sine Bornefko.
 Kinderspiel, pl. -e, n. Borneleg.
 Kinderstreich, pl. -e, m. Bornefreg.
 Kinderwärterin, pl. -nen, f. Barne-pige.

Kindesalter, n. Barnealder.
 Kindesbeinen, von -an, fra Barns-been af.
 Kindeskind, pl. -er, n. Barnebarn.
 Kindesfinder werden deine Güte preisen.
 Kindesmörder, m. Kindesmörderin, pl. -nen, f. Barnemorder, Barne-morderiske.
 Kindesnoth, f. Barnsnød. Sie ist in Kindesnöthen.
 Kindessinn, m. barnligt Sind.
 Kindesunschuld, f. barnlig Ufkyldig-hed.
 Kindheit, f. Barndom.
 Kindisch, barnagtig.
 Kindlich, barnlig. Kindlichkeit, f. Barnlighed.
 Kindschaft, f. barnligt Forhold, Barns Ret.
 Kindsfuß, Nr. m. en Barselskones sjulne Fod.
 Kindtraufe, pl. -n, f. Barnedaab.
 Kink, pl. -e, m. Diet i en haardtdreiet Traad.
 Kinkhorn, pl. -hörner, n. et Slags Basun.
 Kinn, pl. -e, n. Hage.
 Kinnbacken, m. Kjævebeen.
 Kinnfette, pl. -n, f. Stangfjæde.
 Kinnlade, pl. -n, f. Kjævebeen.
 Rippe, f. Vippe, yderste Rand, Fare. Auf der Rippe stehen, være paa Rippet.
 Rippeln, vippe lidt.
 Rippen, vippe, kante; tilhugge.
 Rißer und Wipper, Myntbeflipper, Myntforfalskere i 30 Aars Krigen.
 Ripperei, f. Pengesøger.
 Rippgeld, n. falske Penge.
 Kirchbau, m. Kirkebygning.
 Kirchdorf, pl. -dörfer, n. Landsby med Kirke.
 Kirche, pl. -n, f. Kirke. Kirchlein, n. lille Kirke. Die evangelische

Kirche. Wir wollen in die Kirche gehen. Sie ging zur Kirche.
 Kirchenamt, pl. -ämter, n. Kirkeraad, Consistorium.
 Kirchenbann, m. Excommunication.
 Kirchenbeamte, pl. -n, m. Kirkebestjent.
 Kirchenblock, pl. -blöcke, m. Kirkeblof.
 Kirchenbrauch, pl. -bräuche, m. Kirkefest.
 Kirchenbuße, pl. -n, f. Kirkestraf.
 Kirchenfreiheit, f. Religionsfrihed.
 Kirchengebet, pl. -e, n. Kirkebon.
 Kirchengemeinschaft, f. Kirkesælleskab.
 Kirchengeschichte, f. Kirkehistorie.
 Kirchengesetz, pl. -e, n. Kirkelov.
 Kirchenglaube, m. Kirkes Tro.
 Kirchengut, pl. -güter, n. Kirkes Gods.
 Kirchenfrage, f. de Kirken tilhørende Selskorn.
 Kirchenlehen, n. Patronatret.
 Kirchenlicht, pl. -er, n. Kirkelys; en udmærket Religionslærer.
 Kirchenpflager, m. Kirkeforstander.
 Kirchenraub, m. Kirkeran. Kirchenräuber, m. Kirkeover.
 Kirchenruf, m. Vocation, Lydning fra Præstolen.
 Kirchengesand, pl. -sage, m. geistlige Embeders Besættelse.
 Kirchengesand, pl. -en, f. religiøs Forfæst.
 Kirchengesand, pl. -e, m. Præstestest.
 Kirchengesand, pl. -en, f. Schisma.
 Kirchenstaat, m. Kirkestat.
 Kirchentum, n. Kirkevæsen.
 Kirchenzucht, f. Kirketugt.
 Kirchfahrt, pl. -en, f. heilidelig Kirkegang. Kirchgänger, m. Kirkegjænger.
 Kirchenoff, pl. -nossen, m. Medlem af Menigheden.
 Kirchhof, pl. -höfe, m. Kirkegaard.

Kirchfind, pl. -er, n. Medlem af Sognet, Sognebarn.
 Kirchlich, adj. Kirken vedkommende.
 Kirchmaus, pl. -mäuse, f. Kirkemuus, maver og sulten Muus.
 Kirchmesse, pl. -n, f. Kirkeindvielsens Fest.
 Kirchner, m. Kirketjener, Klokker.
 Kirchspiel, pl. -e, n. Kirkesogn.
 Kirchspielvogt, pl. -vögte, m. Sognesoged.
 Kirchsprengel, m. Stift.
 Kirchstand, pl. -stände, m. Kirkestol.
 Kirchweihe, pl. -n, f. Kirkes Indvielse.
 Kirm, Kirmes, Kirmse, f. Kirkes Indvielse og det dermed forbundne Marked.
 Kirmen, St. hvile.
 Kirre, adj. tam, estergivende. Kirre, pl. -n, f. Turteldue.
 Kirren, lokke, gjøre tam. Die Sühner firren die Ruchlein.
 Kirmung, pl. -en, f. Loffemad.
 Kirchbaum, pl. -bäume, m. Kirsebærtræ.
 Kirchbaumholz, n. Kirsebærtræ i afhugget Tilstand.
 Kirchbraun, adj. rød eller mørkebrun.
 Kirche, pl. -n, f. Kirsebær.
 Kirchenwange, pl. -n, f. rød Rind.
 Kirchfarbe, f. sortbrun Farve.
 Kirchgeist, m. Kirsebærlikør.
 Kirchroth, mørkerød.
 Kissen, Küssen, n. Pude, Hynde. Kissenüberzug, pl. -züge, m. Pudebetræk, Pudevar.
 Kiste, pl. -n, f. Kasse, Kiste.
 Kistendamm, pl. -dämme, m. en med Planker foret Dæmning.
 Kistenfegerin, pl. -nen, f. odsel Huusmoder.
 Kistenfüllung, Ut. pl. -en, f. Brudestat.
 Kistenholz, n. Træ af Sukkerkasser, Mahogni o. s. v.

Kistenpfand, pl. -pfänder, n. bevæ-
 geligt Pant.
Kistler, **Kistner**, m. Smeder.
Kitschen, stode sammen, karambolere.
Kitt, m. Ritte, f. Rit, det Forbinden-
 de.
Kittel, m. Kjortel, Kjole.
Kitten, fitte, forbinde.
Kitze, **Kieze**, pl. -n, f. Kat.
Kigel, m. Kildren, Lystenhed. Der
 Kigel nach Ehre. Kigelhusten, m.
 Kissehoste.
Kigelig, kilden, pirrelig, betænkelig.
 Kigelighed, f. Betænelighed. Ein
 kigeliges Unternehmen.
Kigeln, kildre, fornøie. Es kigelte
 ihn.
Kizling, St. pl. -e, m. et Dyr, som
 ikke vil bore.
Klack, **Flack's**! interj. pump!
Kladde, pl. -n, f. Smuds, Concept.
 Kladden, smøre, udfaste, ødsle.
Kladderig, smudsig.
Kladderjand, Nr. pl. -en, f. tilintet-
 gjort Festglæde.
Kladdermagd, pl. -mægde, f. Kjodes-
 løst Pige.
Klaffen, springe op, staae oppe; sladdre.
 Die Erde klaffte.
Kläffen, bjæffe.
Klaffer, m. Gladderer, Bagvaaser.
Kläffer, m. Bjæffer.
Klaster, pl. -n, f. Favn.
Klasterholz, n. Favnebrænde.
Klästerig, adj. holdende en Favn.
Klastermaas, pl. -e, n. Favnemaal.
Klasteren, maale med udspændt Favn,
 favnsætte.
Klasterseger, m. Favnsætter.
Klagbar, klagende, som kan klages
 over. Er kam klagbar ein.
Klage, pl. -n, f. Klage.
Klagebold, pl. -e, m. den Trætte-
 fjære.
Klagefall, pl. -fälle, m. Accusativ.

Klageflörenton, pl. -töne, m. sagte
 Klage-tone.
Klagelaut, pl. -e, m. Klage-lyd.
Klägelei, pl. -en, f. idelig Klagen,
 Klynken.
Klagelied, pl. -er, n. Klagesang.
Klägeln, klynke,
Klagelos, adj. uden Klage, stum.
Klagen, klage. Er klagte über ihn.
 Er klagte ihm seine Noth. Sie
 haben nicht zu klagen.
Klagetrund, pl. -gründe, m. Grund
 til Klage, Ankepost.
Kläger, m. den Anklagende.
Klägerisch, adj. vedkommende den An-
 klagende. Klägerischer Seits ward
 angeführt.
Kläglich, adj. sørgelig. Eine klä-
 gliche Zeit.
Klaglos, adj. tilfreds.
Klamm, adj. fast, stiv, teflemt. Die
 Sünde werden klamm vor Kälte.
 Es ward ihm klamm um's Herz.
Klamm, St. f. og n. Kløft.
Klammern, presies sammen, stivne, frøje.
Klammer, pl. -n, f. Klampe, Paren-
 these.
Klammern, holde fast. Sie klammert
 sich an ihn.
Klammersag, pl. -sätze, m. Paren-
 these.
Klammgällig, meget fast (Steen).
Klamp, St. n. Blisvare.
Klämpern, Flempern, lappe, udbedre.
Klang, pl. Klänge, m. Klang, Lyd.
 Sein Name hat einen guten Klang.
Klangboden, m. Resonantbund.
Klanglos, adj. uden Lyd, flangløs.
Klangstimme, pl. -n, f. flangfuld Stem-
 me.
Klapp und Flar, Nr. flappet og flart.
Klapp, **Flapps**! interj. flad! F!
Klapp, **Klapps**, pl. -se, m. Slaa.
Klappe, pl. -n, f. Laag, Lem. Klapp-
 chen, n. lille Klap.

Klappen, flaae op eller ned, træffe.

Das will nicht klappen, ikke passie.

Klappenrock, pl. -røkke, m. Skjole med Lommer, Frak.

Klapper, pl. -n, f. Rangle.

Klapperbein, pl. -e, n. Beenrad, Storkebeen.

Klapperfinger, m. maver Finger.

Klappergeschirr, n. Nebilagernes Bræt til Traadenes Besættelse.

Klappermühle, pl. -n, f. Julekræm- sel, Gladdermund.

Klappern, banke, flappe. Der Storch flappert auf dem Dache. Die Zähne flapperten vor Kälte. Die Mühle flappert.

Klapperralle, pl. -n, f. Bagtelsonge, Snaffer.

Klapperschlange, pl. -n, f. Klapper- slange.

Klappsen, flaae.

Klapptisch, pl. -e, m. Klafbord.

Klar, klar. Klar, m. Glor. Die klare Quelle. Er ist mit seiner Arbeit im Klaren, paa det Rene.

Klaräugig, klareiet.

Kläre, f. fin, brændt Beenasse. Klar- heit, f. Klarhed.

Klaren, lyse igjennem.

Klären, klarne.

Klarsädig, adj. klartraadet, fintraa- det.

Klärkessel, m. Stummekjedel i Suf- fersynderierne.

Klärlich, adv. klart.

Klärse, n. renset Suffer.

Klarspeisig, adj. bestaaende af fine Korn.

Klasse, pl. -n, f. Klasse.

Klassen, afdele.

Klasseneintheilung, pl. -en, f. Indde- ling i Classer.

Klaterig, Ut. smudsig, slet. Es sieht klaterig mit ihm aus.

Klatsch! interj. kladsk.

Klatsch, m. Pidskeslag.

Klatschbüchse, pl. -n, f. Snaffepose.

Klatsche, pl. -n, f. Bluesmæffe.

Klatschen, flaae, flappe, kladdre. Sie klatschen ihm Beifall. Klatscher, m. Klapper.

Klatscher, m. Gladdrer.

Klatscherei, pl. -en, f. Bagvaftelse.

Klatscherin, pl. -nen, f. Gladderis- ster.

Klatschgeschichte, pl. -n, f. skandales Historie.

Klatschgesellschaft, pl. -en, f. bagva- stende Selskab.

Klatschhaft, adj. snaffelysten. Klatsch- haftigkeit, f. Snaffelystenhed.

Klatschmaul, pl. -mäuler, n. Gladder- mund.

Klatschrose, pl. -n, f. Pion.

Klatte, Ut. pl. -n, f. det Forvirrede, Strid.

Klatterig, forvirret.

Klage, pl. -n, f. Pukværk paa fri Mark.

Klaubebühne, pl. -n, f. Bord til Ertsens Udsøgning.

Klauben, gnave, pille. Er klaubt am Buchstaben.

Klauber, m. den Afsondrende.

Klaubig, n. afsondret slet Ertz.

Klaue, pl. -n, f. Klo, Klov.

Klaunen, holde fast.

Klaunensteuer, pl. -n, f. Afgift af Dvæg.

Klauhammer, pl. -hämmer, m. flo- vet Hammer.

Klauig, forsynet med Kloer.

Klaufe, pl. -n, f. Munkecelle, inde- sluttet Sted.

Klausel, pl. -n, f. indskrænkende Be- tingelse.

Klausner, m. Gneboer.

Klavier, pl. -e, n. Claveer.

Klaviersaite, pl. -n, f. Claveertræng.

Klavierspieler, m. -spillerin, pl. -nen, f. Claveerspiller.

Kleback, m. Leerjord til Sufferets
Rensning.
Klebauster, pl. -n, f. den til Klippen
fløbende Østers.
Klebelaus, pl. -läuse, f. Gladuus.
Kleben, flæbe, blive hængende. Er
Flebt an ihr.
Kleber, m. Gummi, Harpir. Kleber,
St. adj. svag, fin; netop.
Klebericht, fleberig, flebicht, adj.
fløbende.
Kleberwerk, pl. -e, n. Arbejde af Leer
og Halm, Bindingsværk.
Kleck, Klecks, pl. -e, m. Klat, Plet.
Klecken, flecken, flecksen, flakke.
Kleckerei, Kleckserci, pl. -en, f. Smø-
reri. Klecker, m. Smører.
Kleckig, adj. sølet, plettet.
Klee, m. Klover.
Kleebau, m. Dykning af Klover.
Kleeblatt, pl. -blätter, n. Kloverblad.
Kleebube, -daus, -fönig, -zchen, m.
Kort af Kloverens Farve.
Kleerorb, blaalig rød.
Kleesauer, indeholdende Kloverspyre.
Kleesäure, f. Kloverspyre.
Kleffeln, St. banke, pludre.
Klei, f. Muldjord.
Kleiben, flæbe. Die Reben fleiben
am Weinstocke.
Kleid, pl. -er, n. Klædning. Kleid-
chen, n. lille Kjole.
Kleiden, flæde. Er fleidet mich. Die
Erde fleidet sich in Weiß. Die
rothe Farbe fleidet sie nicht. Der
Sut fleidet ihr gut.
Kleiderbürste, pl. -n, f. Klædesbor-
ste.
Kleiderpracht, f. Klædepragt.
Kleiderrechen, m. Kambræt til at op-
hænge Klæder paa.
Kleiderschrank, pl. -schränke, m. Klæ-
deskab.
Kleidung, pl. -en, f. Beklædning.
Kleidungsstück, pl. -e, n. Klædnings-
stykke.

Kleie, pl. -n, f. Klid.
Kleien, udvilde, rense.
Kleienbrod, pl. -e, n. grovt sort Brod.
Kleierde, f. Muldjord.
Klein, adj. liden, lille.
Klein, n. Ret af det Slagtedes Been,
Kraas, m. m.
Kleinachtel, n. lille Octav.
Kleinbauer, pl. -n, m. Leilænding.
Kleinbild, pl. -er, n. Miniaturbillede.
Kleinheit, f. Lidenhed, Smaahed.
Kleineln, tragte efter Smaating.
Kleinenke, pl. -n, m. anden Gaards-
karl.
Kleingedacht, n. et lidet bedækket Snur-
reværk i Orgeler.
Kleingeist, pl. -er, m. smaalig Aand.
Kleingeisterci, f. Pedanteri.
Kleingebirge, n. rødt Leer med Jern-
steen.
Kleingewehrfeuer, n. Musketild.
Kleingläubig, adj. svagtroende, frøgt-
som.
Kleingut, n. Detailvare, for tondt
støbt Kanon.
Kleingroß, indbildt stor.
Kleinhandel, m. Smaahandel.
Kleinigkeit, pl. -en, f. Smaalighed,
Bagatel.
Kleinigkeitsfrämer, m. Elsker af Smaa-
ting, Mikrológ.
Kleinfnecht, pl. -e, m. Tjenestedreng.
Kleinlaut, adj. forsagt, stum. Er
ward ganz Kleinlaut.
Kleinlich, smaalig. Kleinlichkeit, f.
smaalig Tænkemaade.
Kleinmeister, n. rettesætte i Smaating.
Kleinmesser, m. Mikrometer.
Kleinmuth, m. og f. Modfaldenhed.
Kleinmüthig, modfalden.
Kleinod, pl. Kleinodien, n. Koftbar-
hed, Klenodie.
Kleinschmied, pl. -e, m. Laasemed,
Kleinsmed.
Kleinspeisig, finfornet (Erté).
Kleinstebe, pl. -n, m. lidet Bogstav.

Kleinstädter, m. Smaastadsbeboer.
Kleinstädterei, f. latterlig Forsæ-
 gelighed. **Kleinstädtisch**, feitet, smaa-
 stadsmæssig.

Kleinvieh, n. Faar og Gjeder.

Kleinviertel, n. lille Quart.

Kleister, m. Klister. **Kleisterig**, flæ-
 bende.

Kleistern, flistre.

Klemme, f. Tranghed, Knibe. Die
 Herzen in der Klemme.

Klemmen, trykke, presse. **Er klemte**
 sich zwischen der Thüre.

Klemmfall, pl. -fælde, m. Alternativ.

Klemmig, fast (Steen).

Klempern, flimpern, hamre.

Klempner, Klipper, m. Bliffenslager.

Klenken, pl. Dufene i en Borste.

Kleppen, flevpern, galopere.

Klepper, m. Løber, Ridehest.

Klerus, m. Kleriker. f. Kleresse. **Kle-**
rifer, m. en Geistlig.

Klette, pl. -n, f. Burre (Plante);
 Gaffespæt (Fugl).

Kletten, rense Ulden. **Kletter**, m.
 Udsorterer.

Klettendistel, pl. -n, f. den alminde-
 lige Tidsel.

Kletterer, m. Klattrer.

Klettern, flave. **Er** ist über die
 Mauer geklettert. **Er** hat sich
 müde geklettert.

Kleuder, f. hestst Udvægt af 21 Pund.

Klicken, fline.

Klieben, flob, gefloben, flove.

Kliebig, adv. hvad der let kan flove.

Klima, n. Klima. **Klimatisch**, klima-
 tisk.

Klimakterisch, gradvüs. **Klimax**, m.
 Gradation.

Klimmen, flomm, geflommen, fluve.

Er ist auf den Baum geklommen.

Klimmer, m. Klattrer.

Klimperei, pl. -en, f. Klimpern.

Klimperlied, **Klimpimperlied**, pl. -er,
 n. Gadevis.

Klimpern, flimpre, hamre. **Ste** kann
 etwas auf dem Klavier flimpern.

Klinge, pl. -n, f. Klinge, Blad. **Er**
 forderte ihn auf die Klinge. **Tilly**
 ließ in Magdeburg Alle über die
 Klinge springen.

Klingel, pl. -n, f. lille Metallkloffe.

Klingelbeutel, **Klingebeutel**, m. Al-
 midsædning til Indsamling i Kirkerne.

Klingeln, ringe. **Wer** klingelt an
 der Thüre. **Sie** klingelte der
 Magd.

Klingen, flang, geflungen, flinge,
 lyde.

Klingenschmied, pl. -e, m. Baaben-
 smed.

Klingflang, m. Klingklang.

Klinisch, klinisk, vedkommende Enge-
 sengen. **Klinik**, f. den udøvende
 Lægekunst.

Klinke, pl. -n, f. Dorflinke.

Klinken, bevæge Dorflinken.

Klinker, m. tynd haardtbrændt Muur-
 steen.

Klinse, pl. -n, f. Rist, Sprække.

Klipp, Flapp! interj.

Klippe, pl. -n, f. Klippe. **Die** Klip-
 pen an den Küsten und die Felsen
 im Gebirge.

Klippenvoll, flippesuld.

Klippenweg, pl. -e, m. Klippevei, far-
 lig Vei.

Klipperschuld, pl. -en, f. Smaagjeld.

Klippfisk, pl. -e, m. Klippst.

Klippicht, flippeagtig.

Klippig, flippesuld.

Klippfram, m. Handel med mange
 Smaating.

Klippframer, m. Marchandiser.

Klippschenke, pl. -n, f. Rippe.

Klippschule, pl. -n, f. Vinkelskole.

Klipptorf, m. banket, haard Torv.

Klippwerk, n. Smaavarer.

Klirren, rasle, dirre, flirre, flinke.
Die Fenster klirren. **Der** De-
 gen klirrt. **Die** Gläser klirren.

Blitsch, interj. Blads!
 Blitsch, m. Klat, Klump.
 Blitschia, flæbende, flægget. Blitschi-
 ges Brod.
 Blitter, m. Klat, Klat.
 Blitterbuch, pl. -bücher, n. Concept-
 bog, Kladderbog.
 Blittern, flatte, fortælle udførlig.
 Blitterschuld, pl. -en, f. Klatgjeld.
 Kloben, m. Tang, Gaffel, Car. Klob-
 ensåge, pl. -n, f. Tangsæg.
 Klönen, Vt. snakke, flunke.
 Klopse, pl. -n, f. Knarpenaallineal
 hos Naalemagerne. Sie friegten
 ihn in die Klopse, bankede.
 Klopsen, banke, slaae. Wer klopft
 an die Thüre. Nie klopft das
 Herz. Er klopste ihm auf die
 Schulter.
 Klopfer, m. Dørhammer.
 Klopffechter, m. Ramphane.
 Klopffhengst, pl. -e, m. Klapfhengst.
 Klopffjagen, n. Klapjagt.
 Klöppel, Klöpfel, m. Knippel, Knevel.
 Klöppeln, kniple.
 Kloss, pl. Klöße, m. Klump, Bolle.
 Klöschen, n. Klöfel, m. liden Bolle.
 Klößen, flumpe.
 Klossig, flumpet.
 Kloster, pl. Klöster, n. Kloster.
 Klosterbruder, pl. -brüder, m. Klo-
 sterbroder.
 Klosterbühel, m. Klosterhøi.
 Klostergelübde, n. Klosterløste.
 Klostergenoss, pl. -nossen, m. Con-
 ventual. Klostergenossin, pl. -nen,
 f. Stiftsfrue.
 Klösterlich, klostermæssig.
 Klötern, Vt. rasle, forfærdige alle-
 haande Smaating.
 Klog, pl. Klöße eller Klöner, m.
 Knubbe, Klods. Der Junge ist ein
 rechter Klog.
 Klogbeute, pl. -n, f. Vikube af en
 Træstamme.

Klogig, plump, grov.
 Klogköpfen, dum.
 Klogmichel, St. m. den som kommer
 sidst i Skolen.
 Klogschuh, pl. -e, m. Træsko.
 Kloten, St. m. tørret Være.
 Klub, pl. Klubs, m. Klub.
 Kluckern, loffe.
 Kludering, St. fugtig og kold, flam.
 Klust, pl. Klüste, f. Klost, Dule.
 Klustholz, pl. -hölzer, n. flovet Træ.
 Klüftig, Fjer, som let lader sig fløve.
 Klüftiges Holz.
 Klug, Flügel, Klugst, flog.
 Klügelei, f. Spidsfindighed.
 Klügeln, speculere, haarkløve.
 Klugheit, f. Klogskab.
 Klüglich, adv. klogelig.
 Klügling, pl. -e, m. Haarkløver.
 Klump, pl. Klümpe, m. Klump, Bolle.
 Klümpchen, n. liden Klump.
 Klumpen, m. Hob, Dunge.
 Klumpenweise, adv. dungeviis.
 Klumperklein, adj. meget liden.
 Klümpern (sich), flumpe sig, smulres.
 Klumpsack, Vt. m. Dragt Prygl.
 Klumvig, flumpet.
 Klumse, St. pl. -n, f. Sprække, Klost.
 Klungeln, Vt. complottere. Klunge-
 lei, f. Complot.
 Klunker, m. og f. Duff, Stænk af
 Gadelarm. Klunkerig, behængt med
 Duffer, klisset.
 Klunkern, slingre.
 Klunsch, pl. -e, m. seig, flumpet Mas-
 se.
 Klunsfuß, Klunfsfuß, Vt. pl. -füße,
 m. vanstabt Gød, Klumpsod.
 Kluntern, forvirre.
 Kluntermilch, f. udfjernet Mælk.
 Kluppe, pl. -n, f. Knibe, flovet Red-
 skab.
 Klüse, pl. -n, f. Ankertoughul.
 Klüsen, storme, saa at Vandet træn-
 ger igjennem Hullene.

Blustern, *Vt.* flæbe sammen.
 Blüte, *Vt.* pl. -n, f. Meesklump.
 Bluthuhn, pl. -hühner, n. Høne uden
 Hale.
 Blutte, pl. -n, f. blod, ubrugelig Steen-
 ful.
 Blüver, m. Klyver (trekantet Skibss-
 seil).
 Blüverstaken, m. Klyverstag.
 Blüverbaum, m. Klyverbom.
 Blüversock, m. Klyversok.
 Klystier, pl. -e, n. Klysteer.
 Klystieren sætte Klysteer.
 Knabe, pl. -n, m. Dreng. Knabchen,
 n. lille Dreng.
 Knabenalter, n. Drengaalder.
 Knabenhaft, drengagtig.
 Knabenshaft, *St.* pl. -en, f. den
 mandlige Ungdom i en Landsby.
 Knabenstreich, pl. -e, m. Dreng-
 strek.
 Knack! Knacks! interj. knæk!
 Knackbeere, pl. -n, f. vild Jordbær.
 Knacke, pl. -n, f. haardt Stykke.
 Knacken, knække; knage.
 Knackern, knække ofte.
 Knackmandel, pl. -n, f. Krafmandel.
 Knackwurst, pl. -würste, f. lybt Pol-
 se.
 Knagge, pl. -n, f. Knude i Træet.
 Knall, pl. Knälle, m. Knald. Der
 Knall des Mörfers. Knall und
 Fall, pludselig.
 Knallbüchse, pl. -n, f. Knaldbøsse.
 Knallen, knalde.
 Knapp, snever, trang, sparsommelig.
 Es sind knappe Zeiten. Er hält
 ihn knapp.
 Knappe, pl. -n, m. Riddersvend, Bjer-
 gmand, Svend.
 Knappern, gnave.
 Knappfuchen, *Vt.* knepfage.
 Knapps! interj. knæk!
 Knappsack, pl. -säcke, m. Madpose.
 Knappenshaft, pl. -en, f. Bjergræks-
 laug.

Knarpelfirsche, pl. -n, f. et Slags
 Rirsebær med haardt Rjod.
 Knarpeln, knase.
 Knarre, pl. -n, f. Skrald.
 Knarren, knarke, knirke. Die Räder
 knarren. Die Thüre knarrt.
 Knarzen, knarke lidt.
 Knast, pl. -e, m. Tyrregreen, Knubbe.
 Knastig, knubbet.
 Knaster, Knaster, m. Knastertobak.
 Knasterbart, pl. -bärte, m. Knurre-
 polte.
 Knastern, brage, knittre. Die Flam-
 me knastert.
 Knattern, knittre. Die Kugeln knat-
 tern.
 Knäuel, Knäuel, m. Nøste, forvirret
 Mængde.
 Knäuelgras, pl. -gräser, n. Stjerne-
 moos.
 Knäueln, knäueln, vinde til Nøste,
 virre sammen.
 Knauer, m. fast, malmlos Steen.
 Knäuf, pl. Knäufe, m. Seileknäp, Ca-
 pitæl.
 Knäupeln, gnaste.
 Knäuser, m. Gnier. Knäuserci, pl.
 -en, f. Gnieri. Knäuserig, gnier-
 agtig.
 Knäusern, gnie.
 Knebel, m. Knebel, Klods.
 Knebelbart, pl. -bärte, m. Knebel-
 bart.
 Knebeln, binde eller trække med en
 Knevel, knevle.
 Knecht, pl. -e, m. Karl, Tjener, Sol-
 dat, Træl.
 Knechtere, pl. -en, f. Kneberi.
 Knechten, knechteln, krybe, trælle.
 Knechtisch, underkastet, trælbunden.
 Knechtlich, adj. tjenermæssig.
 Knechtschaft, f. Trældom.
 Knechtsgestalt, f. en Tjeners Skif-
 felse. Der Gottesjohn wanderte
 in Knechtsgestalt auf Erden.

Kneif, Knief, *Nt.* pl. -e, m. Kniv, Krumkniv.
 Kneifen, kniff, gekniffen, knibe. Er kniff ihn in den Arm. Er hat ihm den Arm wund gekniffen.
 Kneipe, pl. -n, f. Værktoi til at knibe med, Kniben, Rippe.
 Kneipen, knibe.
 Kneipzange, pl. -n, f. Knibetang.]
 Kneller, m. flet svovlet Røgtobak.
 Kneten, ælte.
 Knick, pl. -e, m. Knæf.
 Knicken, knække.
 Knicker, m. Gnier; en liden Leerfugle. Knickerei, pl. -en, f. Gnieragtighed. Knickerin, gnieragtig.
 Knicksicht, pl. -e, n. levende Gjerde.
 Knickfuß, pl. -füße, m. Neien.
 Knicks, Knix, pl. -e, m. Neien, Knix, Sprække.
 Knicksen, knixen, neie.
 Knie, pl. Knie, n. Knæ.
 Kniebeuge, pl. -n, f. Knæhase.
 Kniebeugung, pl. -en, f. Knæboining.
 Kniebug, pl. -e, m. Knæhase.
 Kniebügel, m. Bjergskalkenes og Steensætternes Læderkjort.
 Kniebusch, pl. -büsche, m. lavt Buskværk.
 Kniefall, pl. -fälle, m. Godfald, Knæfald.
 Knieförmig, knæformig.
 Kniegeige, pl. -n, f. Violoncel.
 Kniegicht, f. Smerte i Knæerne, Gonnagra.
 Kniehoch, adj. som naaer til Knæerne, knæhøi.
 Knieholz, pl. -hölzer, n. Knætemmer, Skibsknæ.
 Kniekehle, pl. -n, f. Knæhase.
 Knien, knæle.
 Kniescheibe, pl. -n, f. Knækal.
 Kniest, m. Bjergart med noget Kobbererts.
 Kniestück, pl. -e, n. Portræt fra Hovedet til Knæerne.

Knietief, som naaer til Knæerne, knædyb.
 Kniff, pl. -e, m. Kniben, Knib. Alle seine Kniffe und Schliche halfen ihm nichts.
 Knipp, Knipps, pl. -e, m. Knep (med Fingrene), Slag over Fingrene.
 Knippen, knippsen, kneppe.
 Knippschere, pl. -n, f. Sax til at udsklippe Billeder med.
 Knirk, m. Gneber.
 Knirps, pl. -se, m. Pusling, Rølling.
 Knirren, knærke.
 Knirschen, skjære med Tænderne, knase under Tænderne.
 Knistern, knittre. Die Funken knistern.
 Knitschen, trokke. Er knitscht die Beere.
 Knittel, Knüttel, m. Knippel.
 Knitter, m. Gold, Brud. Knittergold, n. Bladgold.
 Knittern, knittre.
 Knitterig, knuset.
 Knobelisch, Knotenisch, pl. -e, m. Hval med Puffer paa Ryggen.
 Knoblauch, m. Hvidløg.
 Knoblauchduftig, lugtende af Løg.
 Knoblauchmittwoch, m. Onsdag efter Pindse.
 Knöchel, m. Kno, Knoffel, Ankel.
 Knochen, faste Tærninger.
 Knochen, m. Been, Knoffel. Knöchelchen, n. lille Been.
 Knochenartig, knoffelagtig.
 Knochenbruch, pl. -brüche, m. Knoffelbrud.
 Knochenendreher, -dreher, m. Beendreier.
 Knochenfortsatz, pl. -sätze, m. Forboining paa en Knoffel.
 Knochenfraß, m. Beenkræft.
 Knochenfügung, pl. -en, f. Knoffelnes Forbindelse.
 Knochenhauer, *Nt.* m. Slagter.
 Knochenlos, adj. uden Been.

Knochenmann, m. Døden.
 Knochenplatten, pl. de lagvise paa
 hverandre liggende Blade af et Been.
 Knochenfäulchen, n. et lille fint Been
 i Dret.
 Knöchern, adv. af Been.
 Knochicht, beenagtig.
 Knochig, benet.
 Knochen, M. m. sammendreiet Bundt
 Her.
 Knödel, m. Klump, Bolle.
 Knollen, m. Knold, Klump.
 Knollen, rulle sammen.
 Knollengewächs, pl. -se, n. Kartof-
 ler m. m.
 Knollig, klumpet.
 Knollsucht, f. engelsk Syge.
 Knopf, pl. Knöpfe, m. Knap.
 Knopfsdrakt, m. Staaltraad til Knap-
 penaalshoveder.
 Knöpfeln, se Knudesting.
 Knöpfen, knappe.
 Knopfgießer, m. Gjertler.
 Knopfloch, pl. -löcher, n. Knaphul.
 Knopfmacher, m. Knappmager.
 Knopfreial, pl. -e, n. ottesøddet Or-
 gelregister.
 Knopfrüssel, m. letslidende Jernsteen.
 Knopfschere, pl. -n, f. Naalemager-
 sar.
 Knopfsseide, f. Silke til Knapper.
 Knopfs spinner, m. Knappenaalmager.
 Knopfs triebel, m. Sværdseierredskab
 til at dreie Naardefnappene.
 Knopper, pl. -n, m. kort tykt Men-
 neske.
 Knopper, pl. -n, f. Galæble.
 Knoppenn, gnave.
 Knorpel, m. Brusk.
 Knorpelartig, knorpelicht, bruskagtig.
 Knorpelig, brusket.
 Knorpelthier, pl. -e, n. Dyr med
 Brusk istedetfor Been.
 Knörper, m. Steen til Underlag af
 Puffesædet.

Knorbdors, pl. -se, m. en Slags
 Aborre.
 Knorren, m. Træfnast.
 Knorrhahn, pl. -hähne, m. Pantser-
 ulf (Fisf).
 Knorrlicht, knastagtig.
 Knorrig, knastet.
 Knorschel, pl. -n, f. Stiffelsbær.
 Knorz, pl. -e, m. Knast, Grobian.
 Knospe, pl. -n, f. Knop. Knosphen,
 n. lille Knop.
 Knospen, knoppes, styde Knop.
 Knospenvoll, adj. fuld af Knopper.
 Knospenzeit, f. Knoppernes Tid.
 Knospicht, lig en Knop.
 Knospig, knoppet.
 Knote, pl. -n, f. Lommel.
 Knöteln, se Knudesting.
 Knoten, m. Knude. Knötchen, n.
 lille Knude.
 Knoten, knytte.
 Knotenlinie, pl. -n, f. Planet- og
 Jordbanens fælles Skæringslinie.
 Knotenlos, adj. uden Knuder.
 Knotenschürzung, pl. -en, f. Intri-
 gue i et Skuespil.
 Knotenstock, pl. -stöcke, m. Knorte-
 stof.
 Knotig, knudret, knortet.
 Knuff, pl. Knüffe, m. Puf med Næ-
 ven.
 Knüffeln, pufse, knubbe.
 Knülle, pl. -n, f. Gold i Klædet.
 Knüllen, knullen, forkrølle.
 Knüpfen, knüpfeln, knytte. Sie knüpf-
 ten das Band der Freundschaft.
 Der Dieb ward an den Galgen
 geknüpft, blev hængt.
 Knüpfung, pl. -en, f. Knytning.
 Knüppel, m. Klods, Prugl.
 Knüppelbrücke, pl. -n, f. Bro af
 Grene og Træer.
 Knüppelholz, pl. -hölzer, n. uflovede
 Grene og Træer.
 Knüppeln, flaae.

Knuppeln, berøge Læberne i Sovne
 ligesom for at suge.
 Knurren, brumme, knurre. Der Sund
 knurrede.
 Knurrhahn, pl. -hähne, m. Søfor-
 pion.
 Knurrig, vranten.
 Knurrkater, Nr. Brantenpotte.
 Knusen, Nr. knuse. Knust, pl. -e,
 m. Endefive af Bred, Skalk.
 Knuspern, gnave, gnafte, knuspe.
 Knute, pl. -n, f. russisk Pidsk med
 Remme i Knuder, Knut. Knuten,
 pidske, knutte.
 Knüttel, Knittel, m. Prøgl.
 Knütteldamm, pl. -dämme, m. Dæm-
 ning af Grene og Træer.
 Knüttelgedicht, pl. -e, n. Digt af
 slet rimede Vers.
 Knüttelhaft, knubbet
 Knüttelholz, pl. -hölzer, n. uflovet
 Træ.
 Knütteln, slaae med Knippelen.
 Knüttelvers, pl. -se, m. slet rimet
 Vers.
 Kob, pl. -e, m. Gympel (Fisk).
 Kobalt, m. Blaafarve.
 Kobaltbergwerk, pl. -e, n. Blaafar-
 veværk.
 Kobaltbeschlag, pl. -schläge, m. rød-
 agtig Pulver af den forvitrede Ko-
 bolt.
 Kobaltblume, pl. -n, f. krystalliseret
 Kobolt med Arseniksyre.
 Kobaltdruse, pl. -n, f. Koboltkrystal.
 Kobalterz, pl. -e, n. Kobolterts.
 Kobaltförderniß, pl. -ße, f. Blaafar-
 vens Fordeling blandt Participan-
 terne.
 Kobaltgang, pl. -gänge, m. Gang i
 Koboltværk.
 Kobaltglas, n. Blaafarve.
 Kobaltgrauen, pl. sort let Kobolt-
 erts.
 Kobalthaltig, koboltholdig.
 Kobaltflein, n. Koboltassald.

Kobaltfönn, m. Koboltmetal.
 Kobaltletten, m. sort og blaa Leer.
 Kobaltnapf, m. Ertz med Arsenik og
 Sølvs.
 Kobaltocher, m. øferagtig Kobolt.
 Kobaltrücken, m. Koboltbjerg.
 Kobaltspeise, f. Halvmetal af Kobolt.
 Kobaltspiegel, m. som Sølvs glindsende
 Kobolterts.
 Kobaltstufe, pl. -n, f. et Stykke Ko-
 bolterts.
 Kobel, m. Dueslag.
 Koben, m. Grøneste.
 Kober, m. Bidiefuro.
 Koberlehen, n. Overfridelse af det i
 Bjergværker antagne Javnemaal.
 Koborn, fange i Kurven (Fiske).
 Kobold, pl. -e, m. Bussemand, Dværg,
 Kobette.
 Koch, pl. Köche, m. Kok. Köchin,
 pl. -nen, f. Koffepige.
 Kochapfel, pl. -äpfel, m. Madæble.
 Kochbuch, pl. -bücher, n. Kogebog.
 Kochen, koge. Die Magd kocht den
 Kaffee. Das Blut kocht. Die
 Trauben kochen, modnes ved So-
 lens Varme.
 Kocher, m. Koger.
 Köcher, m. Kogger.
 Köcherbaum, pl. -bäume, m. Koralt-
 træ.
 Kocherei, pl. -en, f. Kogeri.
 Köcherwurm, pl. -würmer, m. Vor-
 orm.
 Kochet, Kogete, St. n. det paa een-
 gang Kogte.
 Kochflott, pl. -e, m. Kobberkasse for
 at koge Skibsplanterne, der skulle
 boies.
 Kochjunge, pl. -n, m. Koffedreng.
 Kochkunst, pl. -künste, f. Kogekunst.
 Kochloch, pl. -löcher, n. Kogehul.
 Kochlöffel, m. Kogeskee.
 Kochpfanne, pl. -n, f. Kogepande.
 Kochsalz, n. Kjøffensalt.
 Kochsalzgeist, m. Kjøffensaltsyre.

Kochschwamm, pl. -schwämme, m.
Champion.

Kochgast, pl. -gäste, m. Kofsmat.

Köddern, pludre.

Koder, m. dobbelt Hage, Tvehage.

Köder, m. Loffemad.

Ködern, loffe

Kofe, pl. -n, f. Gjemme, Buur.

Kofent, m. tondt Ol.

Koffer, m. Koffert.

Kofferleinwand, f. et Glags fint,
smalt Lærred.

Kofferschildkrøte, pl. -n, f. Skildpadde
med hvælv et Skæl.

Kon, Nr. pl. Køne, m. et lavt af
Diger indesluttet Land.

Konne, Nr. pl. -n, f. et fordums
Krigsfib.

Kohl, m. Kaal.

Kohlblatt, pl. -blätter, n. Kaalblad.

Kohldistel, pl. -n, f. Kaaltidsel.

Kohle, pl. -n, f. Kul.

Kohlen, brænde Kul.

Kohlenbecken, n. Hørsad.

Kohlenblende, f. uforbrændelig Steen-
ful.

Kohlenboden, m. Kulstoft.

Kohlenbrenner, m. Kulsvier.

Kohlenbrennerei, pl. -en, f. Kulsvi-
en.

Kohlengchau, pl. -e, n. Skov sædlet
til Kulsvien.

Kohlenforb, pl. -förbe, m. Maal af
86 Pund Kul.

Kohlenfräuel, m. Kulhaffe.

Kohlensaitte, pl. -n, f. Kulvogn.

Kohlenstift, pl. -e, m. Kul til at tegne
med.

Kohlenstoff, m. Kulstof.

Kohlenwisch, pl. -e, m. Svendenes
Halmviff.

Köhler, m. Kulsvier.

Köhlerglaube, m. tankeløs og blind
Tro.

Köhlerhütte, pl. -n, f. Kulsvierhytte.

Kohlkreffer, m. Jordloppe.

Kohlgarten, pl. -gården, m. Rjæffen-
haage.

Kohlgärn, gulgrøn.

Kohljahr, pl. -e, n. et regnsfuldt Aar.

Kohlkopf, pl. -köpfe, m. Kaalhoved.

Kohlmeise, pl. -n, f. Musvit med
sort Hoved.

Kohlmund, pl. -e, m. Kulmund (Bilf).

Kohlpechschwarz, Kohlschwarz, ful-
sort.

Kohlrabi, m. Kohlrübe, pl. -n, f.
overjordist og underjordist Kaalrabi.

Kohlswalf, m. Kaal med skjønne Blade
uden Kjerne.

Kohlstrunk, pl. -strünke, m. Kaalstilk.

Kohlweißling, pl. -e, m. hvidagtig
Sommerfugl, som lægger Æg paa
Kaalene.

Kohlwurm, pl. -würmer, m. Kohl-
raupe, pl. -n, f. Kaalorm.

Köhren, vælge.

Koje, Nr. pl. -n, f. Koj.

Kofer, m. Kør, smal Skibsgang.

Kolb, St. rund, glat.

Kolbe, pl. -n, f. Kolben, m. Kelle,
Kolbe; Retort. Kölben, n. lille
Kelle.

Kölbel, n. Jernstykker af en Fod
Længde.

Kolben, faae med Kelle; faae Taffer
(om Hjorte).

Kolbenhirsch, pl. -e, m. Hjort, som
endnu ikke har faaet Horn.

Kolbenrecht, n. Næveret.

Kolbenspeise, f. Glasmagernes Tin-
blanding.

Kolbenstreich, pl. -e, m. Kelleslag.

Kolbenzeit, f. Foraar.

Kolbicht, fæledannet.

Kolbig, adj. som har Koller.

Kolbweide, pl. -n, f. Piletræ, som
fappes hvert Aar.

Kolk, Kulk, pl. -e, m. Jordvøning,
Gump.

Kolkrabe, pl. -n, m. stor sort Ravn.

Koller, Nr. m. Kuller (Døsteygdom).

Roller, m. og n. Halsbind.
 Rollerader, pl. -n, f. Hestens Aare mellem Ørene.
 Rollerbusch, pl. -büsche, m. vantroven Gran.
 Rollerig, vredsladen.
 Rollern, have Ruller; rulle.
 Röllnische Erde, f. en sortrød Maserfarve.
 Röllnisches Wasser, n. Eau de Cologne.
 Rolon, n. Celen (:).
 Rolos, pl. -se, m. Rolos. Rolosfal, Rolosfaliſch, Rolosfaliſt.
 Rolter, St. m. Plouajern.
 Rombüſe, pl. -n, f. Rabyſ.
 Romet, pl. -en, m. Comet.
 Romiker, m. Inſtispildigter, Romiker. Romiſch, Romiſt.
 Komma, pl. Kommata, n. Comma.
 Kommen, kam, gekommen, komme. Er kam des Weges. Er kam um ſein Vermögen, miſtede, tabte. Er iſt zu Amt und Brot gekommen. Er kam auf die Sprachen zu reden. Er hat ſich einen Wagen kommen laſſen. Komme mir nicht mit ſolchen Lügen. Die Waare kommt mir hoch. Kommendes Jahr, næſte Aar.
 Kommlich, bequem.
 Komödie, pl. -n, f. Comedie. Komödiant, pl. -en, m. Comediant. Komödiantin, pl. -nen, f. Comediantinde. Komödienhaus, pl. -häuſer, n. Comediehuuſ.
 Kompan, Kumpan, pl. -e, m. Staldbroder.
 Kompaß, pl. -ſe, m. Compaß.
 Komſt, m. Gultemelf.
 Komthur, pl. -e, m. Ridder, ſom beſtyrer en Ordens Præbende. Komthurei, pl. -en, f. Ordenspræbende.
 Kone, Thone, St. f. Hone, Kone.
 König, pl. -e, m. Konge. Königin, pl. -nen, f. Dronning.

Königinapfel, pl. -äpfel, m. Renette.
 Königlein, n. liden Konge.
 Königlich, Königiſch, kongelig.
 Königreich, pl. -e, n. Kongerige.
 Königsbann, m. criminel Jurisdiction.
 Königsblau, n. rødagtig Blaat.
 Königsſiſch, pl. -e, m. en Slags Mafrel.
 Königsſiſcher, m. Siſflugl.
 Königsferze, pl. -n, f. Kongelys (Blomſt).
 Königskupfer, n. Sortkobber.
 Königsmantel, pl. -mântel, m. Kongekaabe.
 Königsſpferd, pl. -e, n. Hest med Blis og hvide Fædder.
 Königspulver, n. Kongerøgelse.
 Königſſchießen, n. Skiveſkyden. Königſſchuß, pl. -ſchüſſe, m. det bedſte Skud.
 Königſſpiel, pl. -e, n. Schakſpil.
 Königſſtraße, pl. -n, f. Kongevei.
 Königthum, pl. -thümer, n. Kongedomme.
 Konleute, St. pl. Egteſolk. Konſchaft, f. Egteſkab.
 Können, kann, konnte, gekonnt, kunne. Er kann ſeine Lektion. Er konnte nicht anders, als ſie lieben. Er hat das nicht ohne Vergnügen hören können. Ich kann nichts daſür.
 Kontuſche, pl. -n, f. Kort Overklædning for Fruentimmer.
 Köpeln, falde hovedfuld.
 Köpelſtuhl, pl. -ſtühle, -m. Strompevæverſtol.
 Kopenhagen, n. Njebenhavn.
 Kopf, pl. Köpfe, Hoved. Man kann nicht alle Köpfe under einen Gut bringen. Er lies den Kopf hantzen. Er konnte es nicht aus dem Kopfe bringen. Es ging ihm im Kopfe herum. Ich weiß nicht, was der in den Kopf kommt. Er

hat es sich nun einmal in den Kopf gesetzt. Er verlor den Kopf, vidste intet Raad. Das Gerz läuft mit dem Kopf davon. Es war nicht nach seinem Kopfe. Das will mir nicht in den Kopf. Er weiß nicht, wo ihm der Kopf steht. Sie eilten über Hals und Kopf. Es steht der Kopf darauf, det gjælder Livet.

Kopfabhacker, m. Skarpretter.

Kopfbløde, f. Mandssvaghed.

Kopfbrechen, n. Hovedbrud.

Köpfchen, n. lille Hoved, Overkop.

Köpfeln, kopsætte.

Köpfen, slaae Hovedet af, halshugge.

Kopfgeld, pl. -er, n. Personkat, Kopstat.

Kopfhänger, m. Pietist. Kopfhängerei, f. Pietisteri.

Köpfia, forsynet med Hoved.

Köpfisch, egenindig.

Kopfohl, m. Hovedkaal.

Kopflattich, m. Hovedsalat.

Köpfings, adv. med Hovedet foran.

Kopflös, ubesindig, dum. Kopflösigt, f. Ubesindighed.

Kopfnacht, f. Vandekalbenenes Sammenfeining.

Kopfpug, m. Hovedpynt.

Kopfnicker, m. Muskel til at nikke med Hovedet.

Kopfnuß, pl. -nüsse, f. Slag i Hovedet.

Kopfreißer, m. slet svovlet Vin.

Kopfscheu, adj. frgatsom, forsigtig.

Kopfschur, f. Hovedhaarets Klipping.

Kopfschütteln, ryste med Hovedet.

Kopfstimme, pl. -n, f. Histlestimme.

Kopfstück, pl. -e, n. Skillemynt paa 6 Groschen eller 20 Kreuzer.

Kopfunter, adv. hovedfulds.

Kopfwel, n. Hovedpine.

Kopswerfend, hormodig.

Kopfzeug, pl. -e, n. Hovedtoi.

Koppe, pl. -n, f. Bjergtop.

Koppel, pl. -n, f. Baand, Gaffel, Koppel, sammenbundne Hunde eller Heste, Græsmark.

Koppelgerechtigkeit, f. fælles Benyttelse af et Stykke Land.

Koppelhutung, pl. -en, f. Havnegang.

Koppeljagd, pl. -en, f. fælles Jagt.

Koppeln, binde, indhegne.

Koppelrecht, pl. -e, n. fælles Græsningsret.

Koppeltrift, pl. -en, f. fælles Græsgang.

Koppelweide, pl. -n, f. et lidet Piletræ.

Koppelwirthschaft, pl. -en, f. Jorddyrking med Markenes Inddeling i Bange.

Koppelzug, pl. -züge, m. flere Claviaturers Forbindelse i et Orgel.

Kopper, m. Kryptbeholder (Bæst).

Koralle, pl. -n, f. Korall.

Korallenerz, pl. -e, n. ureen Kviksølv.

Korallenhals, pl. -hålse, m. Papegøie med rød Hals.

Korallenmund, pl. -e, m. rosenrød Mund.

Korallenzinke, pl. -n, f. Coralsvids.

Koranzén, Kuranzen, plage, vidste.

Korb, pl. Körbe, m. Kurv. Sie gab ihm einen Korb.

Korbbruder, pl. -brüder, m. Haandværker som ikke antages til Mester.

Korbflechter, Korbmacher, m. Kurvmager.

Korbpfennig, pl. -e, m. Lyendets Betdrageri ved Indkjøb.

Korbwäscher, m. Gradeerværkers Reengjører.

Korbweide, pl. -n, f. et Piletræ.

Korbweise, adv. i Kurve.

Korinthe, pl. -n, f. Korend.

Kork, pl. -e, m. Kork.

Korkbildner, m. Korkfjærer.

Korkbildnerei, pl. -en, f. Billedkonst i Kork, Gelloplastik.

Korkbildwerk, pl. -e, n. Korkform.

Korpfropf, pl. -pfröpfe, m. Korkeprop.

Korfschneider, m. Propfjærer.

Korfstöpsel, m. Korkeprop.

Korfszieher, m. Korfetrækker.

Korlin, m. den fineste Staaltraad.

Korn, pl. Körner, n. Korn. Er nahm ihn aufs Korn, sigtede. Eine Münze von gutem Schrot und Korn, Bægt og Gehalt. Ein Mann von altem Schrot und Korn, med Fortidens Dyder. Körnchen, Körnlein, n. lille Korn.

Kornähre, pl. -n, f. Kornar.

Kornbau, m. Rugavl.

Kornblume, pl. -n, f. Agernellise.

Kornboden, pl. -böden, m. Korn'oft.

Kornelfirsche, pl. -n, f. Hægaebær.

Körneln, Körnen, gjøre til Korn, granulere.

Körnen, loske.

Körnerleder, n. Chagrin.

Körnicht, fornagtig.

Kornfene, pl. -n, f. Kornharpe.

Korngülte, pl. -n, f. Algist i Korn.

Kornig, Körnig, adj. fornet, grønet, fjernesuld.

Kornjude, pl. -n, m. Kornjøde, Kornpuger.

Kornluft, pl. -lufte, f. Tang til at tage Sølvkornene ud af Capellet.

Körnling, Kornstein, pl. -e, m. Granit.

Kornrolle, pl. -n, f. Kornharpe.

Kornrose, pl. -n, f. Bunderose.

Kornspeicher, m. Kornlade.

Körnung, pl. -en, f. Forvandling til Korn, Løffemad.

Kornzange, pl. -n, f. Haartang.

Kornzapfen, m. Brandkorn.

Körper, m. Legeme, Krop. Nur der Körper eignet jenen Mächten, die das dunkle Schicksal flechten.

Körperbau, m. Legemebygning.

Körperbildung, pl. -en, f. Legemsdannelse.

Körperlehre, f. Physiologie.

Körperlich, legemlig. Körperlichkeit, f. Materialitet.

Körperlos, adj. legemløs. Körperlosigkeit, f. Legemløshed.

Körpermæssung, f. Stereometrie.

Körperschaft, pl. -en, f. Corporation.

Körperübung, pl. -en, f. Legemøvelse.

Körperwelt, f. den physiske Verden.

Körperzahl, pl. -en, f. Cubital.

Korte, pl. -n, f. Seglgarn.

Kosate, pl. -n, stor sort Champion.

Kosbeere, pl. -n, f. stor Blaabær.

Kosel, pl. -n, f. Modersviin.

Kosen, kusse og flappe, snaffe.

Kossat, Kossäte, pl. -n, m. Duusmand.

Kost, f. Spise, Næring.

Kostbarheit, pl. -en, f. Kostbarhed, Smykke.

Kostbeladen, adj. besat med Retter.

Kostbar, kostbar.

Köste, pl. -n, f. Beværtning.

Kosten, pl. Omkostninger.

Kosten, smage, fortære, koste. Er kostete den Kaffee. Er ließ das Pferd den Sporn kosten. Das kostet mir viel. Das wird den Kopf nicht kosten. Die Arbeit kostete mir einen ganzen Tag.

Kösten, ernære, underholde.

Kostenanschlag, pl. -schläge, m. Overslag over Omkostninger.

Kostenaufwand, m. Udgift.

Kostenausgleichung, pl. -en, f. Liquidering af Omkostninger.

Kostenersatz, m. Omkostningernes Godtgjærelse.

Kostenfrei, adj. fri for Omkostninger.

Köstenscheu, adj. bange for Omkostninger.

Kostgänger, m. Kostgängerin, pl. -nen, f. Pensionær.

Kosthalter, m. Kosthalterin, pl. -nen, f. Spisevært, Spiseværtinde.

Kosthaus, pl. -håuser, n. Spisehus.
Köstlich, kostelig. Köstlichkeit, f. Kostelighed.

Kostschule, pl. -n, f. Pensionsinstitut.
Kostschüler, m. Kostschülerin, pl. -en, f. Pensionær.

Kostspielig, dyr. Kostspielighed, f. Kostbarhed.

Kostverächter, m. Kostforagter. Er ist kein Kostverächter, ikke kræsen.

Kosung, St. f. Udtale, Meddelelse.

Köter, m. Bondhund.

Koth, m. Skarn, Snavs. Wer Koth angreift, besudelt sich.

Kothabzucht, pl. -züchte, f. Kloaf.

Kothbagen, m. en Klump Skarn.

Köthe, pl. -n, f. Dytte; Døstenes nedreste Jodled.

Köthener, Köthner, m. Huusmand.

Kothholz, n. Plank paa Træbroer.

Kothig, snavset. Kothige Wege.

Kothleute, pl. Arbeidere i Saltværker.

Kothmeister, m. Forstander for et Saltspæderi.

Kothsaß, pl. -sassen, m. Huusmand.

Kothscheibe, St. pl. -n, f. Ring omkring Maanen.

Kogen, spye, brække sig.

Kogen, m. Tæppe, Skæg, Hage.

Kotzer, m. en altid hostende gammel Mand.

Kogern, qualme for. Kogerlich, æfel.

Krabbe, pl. -n, f. Krabbe.

Krabbeln, krable, kildre, fløe. Das Kind krabbelt auf der Erde.

Krach, m. Knæf, Brag.

Krach! Knacks! interj. knak!

Krächeln, knage lidt, snorke.

Krachten, knage, brage. Der Donner kracht. Das Gaus frachte.

Krachmandel, Krackmandel, pl. -n, f. Krafmandel.

Krächse, St. pl. -n, f. Bærefurv.

Krächseln, bære paa Ryggen.

Krächzen, skrige, stonne. Die Raben krächzen.

Krackbeere, pl. -n, f. Blaabær.

Kracke, pl. -n, f. udsel Døst, Skindmør.

Kracken, St. Krafteelen, Nr. fives.

Krackler, Krafteeler, m. en Trætekfær. Krackelstuhl, pl. -stühle, m. brostfældig Stol.

Kraft, pl. Kräfte, f. Kraft. Kraft (ifølge) meines tragenden Amtes.

Kraftaufwand, m. Anvendelse af Kraft.

Kraftäußerung, pl. -en, f. Kraftyttring.

Kraftbrühe, pl. -n, f. Kraftsuppe.

Kraften, St. forsøge sin Kraft.

Kraftfülle, f. Kraftfylde, Energie.

Kräftig, kraftig. Kräftighed, f. Virksomhed.

Kräftigen, styrke.

Kräftiglich, adv. kraftigen.

Kraftlos, kraftløs. Kraftlosigkeit, f. Kraftløshed.

Kraftmaas, pl. -e, n. Kraftens Maal.

Kraftmehl, n. det fineste Hvedemeel.

Kraftmümpfeli, St. n. Lækkerbidsten, Lærte.

Kraftsaft, pl. -äfte, m. Quintessens.

Kraftvoll, kraftfuld.

Kraftwasser, n. Essens, Extrakt.

Krägeln, St. begynde at gale, stamme.

Kragen, m. Krave.

Kräglimägli, St. n. Indvoldene af en Gaas.

Kragstein, pl. -e, m. Kragsteen, fremragende Muursteen til at lade noget hvile paa; Ende af Bjælkerne.

Krähe, pl. -n, f. Krage.

Krähen, skrige med en hæs Lyd. Der Sahn kräht (galer) sein Morgenlied.

Krähenauge, pl. -n, n. en for flere Dyr giftig ostindisk Stjernefrugt.

Krähenfuß, pl. -füße, m. Kragefod, Kragetær.

Kråhenpfoten, *Ut.* pl. gamle Folks
 Rykker i Tindingen.
 Kråher, *m.* Skrighals.
 Krahn, pl. -e, *m.* Kran.
 Krahngesälle, pl. Kranepenge.
 Krahngerechtigkeir, *f.* Krahnrecht,
n. Ladnings- og Losningsret.
 Krahnzicher, *m.* Kranarbeider.
 Krai, *St.* adv. tydelig.
 Kraich, Krauch, *St.* *m.* Krumning.
 Krafel, *Ut.* *m.* Klammeri.
 Krafen, *m.* et fabelagtigt Gouhyre.
 Krall, *m.* Greb med Klover.
 Kralle, pl. -n, *f.* Klo. Krällchen, *n.*
 lille Klo. Er gerieth in die Kral-
 len eines Räubers.
 Krallen, flore, rive med Kloverne. Wer
 mit Ragen spielt, wird gefrallt.
 Krallig, bevænet med Klover.
 Kram, *m.* Handel, Vare, Lei. Kräm-
 chen, *n.* ubetydelig Handel.
 Krambambuli, *m.* stærk Brændeviin.
 Krambette, *Ut.* *n.* Barselseng. Kram-
 frau, *f.* Barselskone. Kramsteuer,
f. Barselgave. Kramstube, *f.* Bar-
 selfstue.
 Krambude, pl. -n, *f.* Krambod.
 Kramen, handle, gjennemføge.
 Krämer, *m.* Kræmmer.
 Krämeramt, pl. -ämter, *n.* Kræm-
 merlaug.
 Krämerci, *f.* Krambodhandel.
 Kramerci, *f.* Gjennemføgen.
 Krämergeist, *m.* smaalig Egennyttig-
 hed, Kræmmersand.
 Krämergewicht, pl. -e, *n.* Handels-
 vægt.
 Krämerinnung, pl. -en, *f.* Kræmmer-
 laug.
 Kramladen, pl. -laden, *m.* Krambod.
 Krämler, *m.* et Slags Viindruer med
 tof Hud.
 Krammersbaum, *St.* pl. -bäume, *m.*
 Enerbusk.
 Krammersvogel, pl. -vögel, *m.* Krams-
 fugl.

Krampe, pl. -n, *f.* Krog.
 Krämpe, pl. -n, *f.* boiet Rand, Hat-
 testygge.
 Krämpel, pl. -n, *f.* Uldfarn, Uldfarde.
 Krämpeler, *m.* Uldfæmmer.
 Krämpeln, farde, fæmme.
 Krampen, *Ut.* befæste med Pæle.
 Krämpfen, beie op, fruse.
 Krampf, pl. Krämpfe, *m.* Krampe.
 Krampfen, frympe.
 Krampfhusten, *m.* Krampehoste.
 Krampföig, Krämpöig, plaget med
 Krampe.
 Krampfstillend, krampestillende.
 Kramwaare, pl. -n, *f.* Kramvare.
 Krän, *St.* *m.* Pæberrod.
 Kranbeere, pl. -n, *f.* Tranebær, *St.*
 Cnebær. Kranewiede, *f.* Cnebær.
 Krang, *St.* udsel. Krangel, *m.* For-
 virring. Kranglig, forvirret.
 Krangeln, dreie, fruse, udpresse. Krang-
 ler, *m.* Udsuger, Gnier.
 Kranich, pl. -e, *m.* Trane.
 Kranichbeere, pl. -n, *f.* Tranebær.
 Kranichzug, pl. -züge, *m.* en Hæve-
 maskine i Høtteværker.
 Krank, Kränker, Kränkst, *öga.*
 Kränke, pl. -n, *f.* Svagdom, Epilepsi.
 Kränkelei, pl. -en, *f.* Skrantenhed,
 gjentagen Kränkelse.
 Kränkeln, frante.
 Kranken, være *öga.* Er Frankt an
 der Schwindsucht.
 Kränken, kränke. Er hat mich ge-
 kränkt. An der Ehre gekränkt.
 In seinem Recht gekränkt.
 Krankengesicht, pl. -er, *n.* søgeligt
 Udseende.
 Krankenhaus, pl. -häuser, *n.* Syge-
 huus.
 Krankenlager, *n.* Krankenbett, pl.
 -en, *n.* Sygeseng.
 Krankenpflege, *f.* Sygepleie.
 Krankenwärter, *m.* Sygeoppasser.
 Krankhaft, søgelig.
 Krankheit, pl. -en, *f.* Svagdom.

Krankheitslehre, f. Pathologie.
 Kränkler, m. Skrantning.
 Kränklich, svagelig. Kränklichkeit, f. Svagelighed.
 Kränkling, pl. -e, m. Skrantning.
 Kränkung, pl. -en, f. Krænkelse.
 Kransbeere, St. pl. -n, f. Brombær.
 Kranz, pl. Kränze, m. Krands.
 Kränzchen, Kränzlein, n. lille Krands.
 Modom. Wer wird der Sieger seyn, dem ich den Kranz um die Schläfe winde.
 Kranzjungfer, pl. -n, f. Brudepige.
 Kränzen, frandsø.
 Kränzeln, St. fives.
 Kranzförmig, frandsøformig.
 Kranzgefäße, pl. de Hjertet omgivende Arter.
 Kranzimanze, Ut. Gramanzen, pl. Complimenter.
 Kranzlos, adj. uden Krands.
 Kranzraubend, berøvende Modom.
 Kranzwinderin, pl. -nen, f. Krandsbinderise.
 Krapel, Krappel, St. m. Upasselighed efter en Ruus.
 Kravf, Kravfen, m. en Slags Pandefage. Kräpfel, m. en liden Ræge med Syltetoi.
 Krapp, m. Krap (rød Farve).
 Krappe, pl. -n, f. Krog, Spids.
 Kräseln, vrimle.
 Kräsen, frybe opad.
 Krat, Kratbusch, Ut. pl. -büsche, m. Kratskov.
 Krätschmer, m. Landsbvogstgiver.
 Krätscham, pl. -e, m. Værtshuus.
 Krätschen, gaae med langt udstrakte Been, stræbe.
 Kratschbuhn, pl. -hühner, n. Ralkun.
 Kräz, St. n. Haugegrenet.
 Kranbeete, pl. -n, f. Bær, som voxer paa Torne.

Kranzbürste, pl. -n, f. Metalarbeiderens Staaltraadbørste, en frækeel Person.
 Krage, pl. -n, f. Uldfam.
 Kräge, f. Snat, Metalaffald; Kurv. Das geht in die Kräge, gaar tabt.
 Krageisen, n. Skrabjern.
 Kragen, skabe. Er fragt die Geige, gnider.
 Kraker, Kräger, m. Radser, suur Viin.
 Krägerin, fradsende.
 Kräzfrischen, n. Metalaffaldets Smeltning.
 Kragfuß, pl. -füße, m. Buf, Skrabud.
 Kragfüßler, m. Complimentmager.
 Krägig, snattet, skabbet.
 Kragin, lodden, vranten.
 Kragkamm, pl. -kämme, m. Uldfam.
 Kräzkuufer, n. det af Kobberaffald udsmeltede rene Kobber.
 Krauch, Krauig, St. svag.
 Kräuel, Krail, m. Gaffel med frogede Tagger.
 Kräueln, frube, smuge.
 Krauen, fradsø sagte, fildre.
 Kraus, fruset, frollet, rynket. Er zog die Stirn in Krause Falten.
 Krausbart, pl. -bärte, m. et Menneste med fruset Skjæg.
 Krausbeere, Kräuselbeere, pl. -n, f. Stiffelsbær.
 Krause, pl. -n, f. Kruse, Krusning, Krolle.
 Kräusel, m. Kruse, Kalvekryds.
 Kräuselseisen, n. Krusejern.
 Kräuseler, Kräusler, m. Friseur.
 Kräuselkamm, pl. -kämme, m. Friseerkam.
 Kräuseln, fruse. Krolle. Die Wellen Kräuselten sich.
 Krausemünze, f. Krusemønte.
 Krausen, blive fruset.
 Kräusen, fruse; frolles.

Kraushaarig, frølhaaret.

Krauskopf, pl. -köpfe, m. frølhaaret
Hoved; Kjøvler.

Kraut, pl. Kräuter, n. Urt, Raal.
Kräutchen, n. lille Urt. Kr. muß
das Kraut fett machen, maa gjøre
Hovedsagen. Kraut und Loth,
Krud og Bly.

Krautartig, kaalagtig.

Krautblatt, pl. -blätter, n. Raalblad.

Kraute, f. Krauten, n. Udhugning
i Viinbjerge.

Kräuteln, St. lugte eller smage efter
Urter.

Krauten, udsuqe.

Kräuter, m. Raaldyrker.

Kräuterer, m. Botanikus.

Kräuterich, n. Græs.

Kräuterig, besat med Urter.

Kräuterkräse, m. Grønst.

Kräuterkenner, m. Botanikus.

Kräuterkenntniß, Kräuterkunde, f.
Botanik.

Kräuterkrissen, n. Kräuterjack, pl.
-säcke, m. Kryderpose.

Kräuterlese, f. Indsamling af Urter.

Kräutern, samle Urter.

Kräuterschiefer, m. Skifer med Plan-
teastryf.

Krautfaß, pl. -fässer, n. Raaltonde,
Krudtonde paa Skibe.

Krautfaul, stjer, brøstfældig.

Krautgarten, pl. -gärten, m. Raal-
hauge.

Krauthahn, pl. -hähne, m. fuldt fegt
Raalhoved.

Krauthorn, pl. -hörner, n. Krud-
horn.

Krautkopf, pl. -köpfe, m. Raalhoved.

Krautlöffel, m. Krudluffe.

Krautmotte, pl. -n, f. Raalmol.

Krautsalat, m. Salat af fintkaaret
Hvidkaal.

Krautständer, m. Surkaaltende.

Krautstrich, pl. -e, m. stor Harv med
tre Tagger.

Krautstrunk, pl. -strünke, m. Raal-
stilk.

Kraweele, pl. -n, f. et Favnemaal i
Hamburg.

Krebs, pl. -se, m. Krebs, Kræft. Es
geht mit ihm den Krebsgang.

Krebsartig, Krebsicht, Krebsagtig, kræft-
agtig.

Krebsauge, pl. -n, n. Krebsstein, pl.
-e, m. Krebsens Navesteen.

Krebsen, fange Krebs.

Krebsfäule, f. Kræftfæde.

Krebsfressig, ædende rundt omkring,
ulægelig.

Krebsgang, m. Krebsgang, Baglængs-
gaaen.

Krebsgängen, baglængs.

Krebsgeschwür, pl. -e, n. Kræftbyld.

Krebskreis, m. den nordlige Vende-
cirkel.

Krebsleuchten, n. Krebsfangst med
Fakler.

Krebscheren, pl. Krebsfloer.

Kregel, munter, raif. Kregeln, have
det travelt.

Kreide, pl. -n, f. Krid.

Kreiden, overstruge med Krid.

Kreidenartig, Fridagtig.

Kreidenei, pl. -er, n. Flintesteen over-
trukken med en Kridforpe.

Kreidentur, f. i Vand opløst Krid.

Kreidestift, pl. -e, m. Crayon.

Kreideweiß, fridhvid.

Kreidicht, fridaagtig.

Kreidig, indeholdende Krid.

Kreis, pl. -se, m. Kreds, Cirkel. Im
Kreise froher Zecher.

Kreisabschied, pl. -e, m. Kredsdagens
Beslutning.

Kreisausschreibend, som sammenfal-
der Kredsstænderne. Ein Kreisaus-
schreibender Fürst.

Kreisbahn, pl. -en, f. Cirkelbane.

Kreisichen, hvine, frige. Sie Kreisch-
ten vor Furcht.

Kreisel, m. Top, Snurrebasje.

Kreiseln, dreie sig rundt, snurre rundt.

Kreisen, bevæge sig i Kredsl.

Kreiser, m. Markbogeter.

Kreisförmig, cirkelförmig.

Kreishauptmann, pl. -männer, m. Amtmand.

Kreislaufl, pl. -läufe, m. Kredsløb

Kreismühle, pl. -n, f. Mølle som drives ved et i en Cirkel gaaende Dyr.

Kreisritt, pl. -e, m. Bolte.

Kreis Schreiben, n. Cirkulær.

Kreis Schule, pl. -n, f. Distriktskole.

Kreis Schwung, pl. -schwünge, m. Om dreining i Cirkelen.

Kreisen, St. Frige, sole Fedselsinterter. Kreiserin, pl. -nen, f. Barselskone.

Kreistanz, pl. -tänze, m. Valt.

Kreisvierung, pl. -en, f. Cirkelens Quadratur.

Kreiswärter, m. Opsynsmand paa Tourneringspladsen.

Krellen, Krelen, dreie, fruse.

Krengen, falde til Siden, frænge.

Krepp, m. Krepflor.

Kreppmacher, m. Florvæver.

Kreppisch, gjenstridig.

Kresse, f. Karse.

Kressalat, m. Karsealat.

Kreti und Pleti, blandet Hob.

Kreuz, pl. -e, n. Kors, Kryds, Lidelse.

Das Kreuz des Pferdes, Bagdeel.

Kreuzabnehmung, f. Aftagelse af Korset.

Kreuzbeere, pl. -n, f. Korsbær. Kreuzbeerstrauch, pl. -sträucher, m. Korsbærbusk.

Kreuzbeinig, adj. med Benene i Kors.

Kreuzbrav, gjev.

Kreuzbruder, pl. -brüder, m. Ulyffeskammerat.

Kreuzdorn, pl. -dörner, m. Berberis.

Kreuzen, krydse, bouste, forse, forstyrre, parre (om Dyr). Die Wege kreuz-

zen sich. Das Schiff kreuzt. Sie kreuzte sich.

Kreuzer, m. Krydser.

Kreuzerhöhung, f. Korsets Reising (en katholik Fest).

Kreuzesstamm, m. Korsets Stamme.

Kreuzestod, m. Død paa Korset.

Kreuzfabne, pl. -n, f. Kane med Stang i Form af et Kors, Korsfane.

Kreuzfahrer, m. Korsfarer.

Kreuzfahrt, pl. -en, f. Korstog.

Kreuzförmig, korsformig.

Kreuzfuchs, pl. -fuchse, m. gulrod og brun Ræv.

Kreuzgewölbe, n. hvælvet Korsgang.

Kreuzherr, pl. -en, m. Korsridder.

Kreuzigen, korsfæste. Kreuzigung, pl. -en, f. Korsfæstelse. Er kreuzigt sein Fleisch, spæger.

Kreuzkirche, pl. -n, f. Korskirke.

Kreuzkopf, pl. -köpfe, m. flegtigt Hoved.

Kreuzlahm, hovlam.

Kreuznagel, pl. -nägel, m. Sem med plat Hoved.

Kreuzpunkt, pl. -e, m. Gjennemstæringspunkt.

Kreuzruthe, pl. -n, f. Quadratrode.

Kreuzschlage, f. Kreuzschläger, m. Smedehammer, ført med begge Hænder.

Kreuzschnabel, pl. -schnäbel, m. Korsnæb (Fugl).

Kreuzschnitt, pl. -e, m. Korsnit.

Kreuzschock, n. en Sum af 20 Groschen.

Kreuzschuh, pl. -e, m. Quadratsod.

Kreuzspinne, pl. -n, f. Edderkop med Kors.

Kreuzstich, pl. -e, m. Krydssting.

Kreuztracht, pl. -en, f. Kirkesogn.

Kreuzträger, m. Korsbærer, den Lidende.

Kreuzung, pl. -en, f. Krydsning, Forbedring af Dyreracer ved Parring.

Kreuzwechsel, m. Krydsfor.

Kreuzweg, pl. -e, m. Korsvei.
 Kreuzweise, adv. korsviis, krydsviis.
 Kreuzzug, pl. -züge, m. Korsstog.
 Kribbelköpfig, firt for Panden. Krib-
 belkovf, m. Bruushoved.
 Kribbelkrankheit, f. Nervesygdom
 med Udslæt og Kioen.
 Kribbeln, kildre, bruse op. *Es krib-
 belt mich in der Nase. Es krib-
 belt ihm im Kopfe.*
 Kricke, Vr. pl. -n, f. liden Vildand
 (A. querquedula).
 Krickelei, pl. -en, f. Brantenhed.
 Krickler, m. Krafeler.
 Kricklich, vrippen, knarvorn.
 Krickeln, bestandig have at udsætte
 paa, kritisere.
 Kricklichkeit, Krafelighed, Dadlesøge.
 Kried, pl. -e, n. Skibets Forside, som
 deler Vandet.
 Kriebbohne, pl. -n, f. Krybbonne.
 Kriechen, Froch, gekrochen, krybe. *Die
 Kage ist ins Loch gekrochen. Er
 hat vor dem Könige gekrochen.*
 Kriecher, m. Kryber.
 Kriecherei, pl. -en, f. Kryberi.
 Kriechling, pl. -e, m. Kryber og
 Smigrer.
 Krieg, pl. -e, m. Krig. *Die Kriege
 gegen die Franzosen.*
 Kriegen, føre Krig. *Er kriegte wi-
 der ihn.*
 Kriegen, faae. *Er hat das Geld
 nicht gekriegt. Ich will ihn schon
 kriegen, faae fat paa.*
 Krieger, m. Krigsmand.
 Kriegerisch, krigerisk.
 Kriegsfertig, -gerüstet, færdig, rustet
 til Krig.
 Krieggeübt, -gewohnt, øvet i, vant
 til Krig.
 Kriegsbaufunst, f. Fortification.
 Kriegsbedarf, m. Krigsfornødenhed.
 Kriegsbühne, pl. -n, f. Kriegsschau-
 platz, pl. -plätze, m. Krigens Skue-
 plads.

Kriegsdrangsal, pl. -e, n. Krigsbe-
 sværlighed.
 Kriegsdienst, pl. -e, m. Krigstjeneste.
 Kriegsdrommete, pl. -n, f. Krigs-
 trompet.
 Kriegeröffnung, pl. -en, f. Krigens
 Abning.
 Kriegsfroh, krigslysten.
 Kriegsgefährte, pl. -n, m. Krigskam-
 merad.
 Kriegsgefangen, krigsfangen.
 Kriegsgeleit, n. Sauve-Garde.
 Kriegsgepäck, n. Armeebagage.
 Kriegsgeschei, n. Krigsskrig.
 Kriegsgeschichte, pl. -n, f. Krigshi-
 storie.
 Kriegsgeselle, pl. -n, m. Krigsfælle.
 Kriegsgesetz, pl. -e, n. Krigsartifler.
 Kriegsgrauen, n. Krigsrædsel.
 Kriegsgurgel, pl. -n, f. Røer i Kri-
 gen.
 Kriegshandel, pl. -håndel, m. Krigs-
 tildragelse.
 Kriegskette, pl. -n, f. Cordon.
 Kriegsknecht, pl. -e, m. gemeen Kri-
 ger, Soldat.
 Kriegskunde, -kunst, pl. -künste, f.
 Taktik.
 Kriegskundig, krigsersfaren.
 Kriegslast, pl. -en, f. Krigsbyrde.
 Kriegsläufe, pl. Krigstider.
 Kriegsleute, pl. Krigsfolk. Kriegs-
 mann, m. Krigsmand. Kriegsvolk,
 pl. -völker, n. Tropper.
 Kriegslist, f. Krigslist.
 Kriegsliste, pl. -n, f. Armeefortegnelse.
 Kriegsmacht, pl. -mächte, f. Krigs-
 magt.
 Kriegspfligtig, tjenestepligtig.
 Kriegsrath, pl. -ræthe, m. Krigs-
 raad.
 Kriegsrichter, m. Auditeur.
 Kriegssold, pl. -se, n. Krigshest.
 Kriegssrotte, pl. -n, f. Kriegerhob.
 Kriegssatt, træet af Krigens.
 Kriegsschuld, pl. -en, f. Krigsgjæld.

Kriegsschule, f. Krigsskole.
 Kriegssküler, -zögling, pl. -e, m. Cadet.
 Krigsspiel, pl. -e, n. Krigens Leg.
 Krigssteuer, pl. -n, f. Krigsskat, Contribution.
 Krigszucht, f. Disciplin, Krigstugt.
 Krigszug, pl. -züge, m. Feldttog.
 Krijölen, Frajölen, *Ut.* Krige.
 Kriesbeere, Kriesi, *St.* f. Kirsebær.
 Krien, Krin, *St.* m. Peberrod.
 Krimmeln, *St.* vrimle. *Es* Krimmelt und wimmelt von Menschen.
 Krimmen, fløe, frisle.
 Krimpen, frympe, frumpe.
 Krimskrams, *Ut.* m. Krimskrams.
 Krinkel, Krink, m. Ring, Kringle.
 Kringen, m. Bærepude paa Hovedet.
 Krinne, pl. -n, f. Kende, Rist.
 Kriofung, pl. -en, f. Beining i ret Vinkel.
 Krippe, pl. -n, f. Krybbe, Gjerde.
 Kripplein, n. lille Krybbe.
 Krippen, boie vinkelret, dæmme Banded ved Gjerdefang.
 Krippenbeiser, Krippensetzer, m. Krybbebider.
 Krippenreiter, m. en fornem Gnyltæggest.
 Krisam, Chrisam, n. indviet Salvelsesolie. Krisamhemd, pl. -en, n. Dobestjorte.
 Krise, pl. -n, f. Krisis.
 Kripeln, kruse, sætte Farve paa Læder.
 Kritik, pl. -en, f. Kritik. Kritisch, kritisk. Kritiker, m. Kritikus. Kritiker, m. smaalig Kritiker. Kritiseren, kritisere.
 Krittellei, pl. -en, f. Dadelhyge. Kritteler, m. smaalig Konstdommer. Kritteln, dadle smaalig.
 Kriglich, gniddret.
 Krigeln, gniddre. Krigler, m. En, som skriver gniddret. Kriglelei, pl. -en, f. Gnidder.

Krigen, fradse.
 Krock, pl. -e, m. vild Bisse.
 Krockig, blandet med vilde Biffer.
 Krockiges Getreide.
 Krokodill, pl. -e, m. og n. Krokodil.
 Krokodillsthrane, pl. -n, f. hyffelst Graad.
 Krollen, Krige, spille (om Narhanen).
 Kröllen, Kolde.
 Krollerbsen, Krüllerbsen, pl. halv-fogte Erter.
 Krollhecht, pl. -e, m. frumt sammenlagt Gjedde.
 Kronamt, pl. -ämter, n. et høit Rigsembede.
 Kronbawerber, m. Kronprætendent.
 Kronbawerbung, pl. -en, f. Fordring paa Kronen.
 Krone, pl. -n, f. Krone. Krönchen, Krönlein, n. lille Krone. *Er* hat etwas in der Krone, han er paa en Vidst.
 Kroneisen, n. det med en Krone betegnede bedste Jern.
 Kröneleisen, n. Steenhuggerjern med Spidser.
 Krönen, Krone, frandse, smykke. *Er* ward zum Könige gekrönt. Ge-krönte Preisschriften. Gefrönte Säupter. Du, Herr, Krönest das Jahr mit deinem Gut.
 Kronenartig, kronedannet.
 Kronenbeladen, trykket af Kronen.
 Kronenglas, Kronglas, n. Kronglas.
 Kronengold, n. 8 Karats Guld.
 Kronenlos, adj. uden Krone.
 Kronenmarkgewicht, n. Guldvægt til Kronguld.
 Kronenträger, m. Kronbærer.
 Kronerbe, pl. -n, m. Kronarving.
 Krongehörn, pl. -e, n. Horn med mange Taffer.
 Krongut, pl. -güter, n. Domaine.
 Kronhirsch, pl. -e, m. Hjort med mange taffede Horn.

Krönken, *Nt.* frächeln, *St.* jamre sig.

Kronleuchter, *m.* Lysekrone.

Kronprinz, *pl.* -en, *m.* Kronprinds.

Kronprinzessin, *pl.* -en, *f.* Kronprindsesse.

Kronprinslich, *adj.* vedkommende Kronprindsen.

Kronrad, *pl.* -ræder, *n.* Kronhjul.

Kronsbeere, *pl.* -n, *f.* Tyttebær.

Kronstett, *St.* *m.* en skøn Marmorart, *Stealites viridis.*

Krönung, *pl.* -en, *f.* Kroning.

Kronværk, *pl.* -e, *n.* Ildenværk paa Fæstninger.

Kronzahn, *pl.* -zähne, *m.* Dientand.

Kroop, *n.* udselt Lei, Pak.

Kröpelbau, *m.* feilagtig Bjergværksdrift.

Kröpelstuhl, *Nt.* *pl.* -stühle, *m.* lav Lænestol med boiede Sider.

Kropf, *pl.* Kröpf, *m.* Hævelse i Halsen, Fugles Kro. Kröpfchen, *n.* liden Hævelse.

Kropseisen, *n.* Murerredskab til store Stenes Opreisen.

Kröpfen, *frumme*, fede (Gjæs), æde (om Rovfugle).

Kropfente, *pl.* -n, *f.* Bildand.

Kröpfer, *m.* Kropdue.

Kropfgans, *pl.* -gänse, *f.* Pelikan.

Kropfig, Kröpfig, vanstabt.

Kröpfung, *pl.* -en, *f.* Afvigelse fra den rette Linie (i Bygningskonsten).

Krös, *St.* *pl.* -se, *n.* Kraas.

Kröschen, brase, stege.

Kröseleisen, *n.* Glarmesterkniv til at afknibe Glasjet.

Krösen, pine, martre.

Kröte, *pl.* -n, *f.* Tudse, Skruetudse, ondartet Byld hos Heste, Saar, *m.* *m.*

Krötenauge, *pl.* -n, *n.* Slangeoie.

Krötenmaul, *pl.* -mäuler, *n.* Mund med fremstaaende Mundvige.

Krötenmäusler, *m.* Tudsenes og Mudsenes Befriger.

Krötteln, *St.* spve Ølst.

Kruchen, vore lavt.

Krücke, *pl.* -n, *f.* Kruffe.

Krücken, gaar med Kruffe.

Krückenförmig, kruffeförmig.

Krückenstock, *pl.* -stöcke, *m.* Kruffestof.

Krudosilber, *n.* urensset kobberholdigt Sølv.

Krug, *pl.* Krüge, *m.* Kruffe, Kruus, Bærtshuus. Krüglein, *n.* lille Kruffe. Die Bauern saßen im Kruge.

Krugelig, *St.* rund og tyk.

Krüger, *m.* Kromand.

Krugförmig, *adj.* dannet som en Kruffe.

Kruggerichtigkeit, *f.* Udskænkingsret.

Krulle, *pl.* -n, *f.* Krolle. Krullen, kruse. Krüllen, krolle. Sie krüllten Erbsen und Bohnen, toge ud af Bælgen.

Krume, *pl.* -n, *f.* Krumme, Brodkrumme. Krümchen, Krümlein, Krümelchen, Krümel, *n.* lille Krumme.

Krümeln, smule, smulre.

Krümelig, spred.

Krummen, spire frem som Efterslæt.

Krumm, Krümmer, Krümmst, krum, kroget.

Krummbein, *pl.* -e, *n.* krum Fod.

Krummbeinig, *adj.* krumbenet.

Krummbuckel, *m.* en Puffelkrugget, Complimentmager.

Krümme, *pl.* -n, Krümmung, *pl.* -en, *f.* Krumhed, Krumning. Ein Wandel ohne Krümme.

Krümmen, krumme, boie.

Krummgängig, bugtet.

Krummholz, *n.* lavt Fyrretræ paa de høieste Bjerge.

Krummholzöl, *n.* Olie af det lave Fyrretræ.

Krummkopf, *pl.* -köpfe, *m.* meget hvælvet Hestehoved.

Krummfuchen, m. Leerstive til at lukke Glasovnen.

Krummosen, pl. -öfen, m. en oven: til rund Smelteovn.

Krumms, pl. -se, m. Knobel i Bjergværk.

Krumnstab, pl. -stäbe, m. Hyrdestav, geistligt Herredømme.

Krummstroh, n. knækket Halm (modsat Langhalm).

Krummzirkel, m. Krumbenet Passer.

Krumpen, krumpe.

Krumper, m. den laveste Styrmand.

Krümpcr, Nt. m. Reservemand.

Krünig, pl. -e, m. Korsnæb.

Krüpf, St. pl. -n, f. Haugefeng ved en Muur.

Krüppel, m. Krøbling.

Krüppelei, pl. -en, f. Stumperi.

Krüppelhaft, vanser, vanskabt.

Krüppeln, lemlæste.

Krüppelweg, pl. -e, m. slet Wei.

Krüppelfrauses Eisen, firkantet halvtoms Stangjern.

Krusedillen, Krusedullen, Nt. pl. Manschetter.

Krussi-Musi, n. Ruskomsnust.

Kruspel, m. Brust.

Kruspig, kruset.

Kruste, pl. -n, f. Skorpe.

Krustig, skorpet.

Krüge, pl. -n, f. Jernkrykke i Smelteovnene.

Kruup, Nt. n. Fjærfræ, Smaaqvæg.

Kruup und Quick, smaat og stort Dvæg.

Krystall, pl. -e, m. Krystal.

Krystallborn, pl. -e, m. Krystallquelle, pl. -n, f. klar Kilde.

Krystalldruse, pl. -n, f. Krystalmængde, flere sammenhængende Bjergkrystaller.

Krystallen, adj. af Krystal.

Krystallen (sich), Krystallisiren, sætte sig i Krystaller, krystallisere.

Krystallgucker, -scher, m. en Slags Bedrager.

Krystallhell, krystallklar.

Krystallkraut, n. Jisurt.

Kubebe, pl. -n, f. sort Peber.

Kubel, pl. -n, f. Svinets Kjøvebeen.

Kübel, m. og n. Grand, Ballie. Kübel und Seil, Bjergværksdrift.

Kubik, kubisch, adj. kubisk.

Kubikmaaß, pl. -e, n. Kubikmaal.

Kubikzahl, pl. -en, f. Kubiktal.

Kübler, m. Bedker.

Küche, pl. -n, f. Kjøkken. Kalte Küche, kold Mad.

Kücheln, St. besøge Pigerne i Kjøkkenet.

Kuchen, m. Kage. Küchelchen, n. lille Kage.

Kücheneisen, n. Vasseljern.

Küchenfeist, adj. fed nok til Kjøkkenbrug.

Kuchensformig, adj. kageformig.

Küchengarten, pl. -gärten, m. Kjøkkenhauge.

Küchengeräth, n. Kjøkkentoi.

Küchenhader, m. Kjøkkenflud.

Küchenheerd, pl. -e, m. Kjøkkenforsteen, Kogested.

Küchenkraut, pl. -kräuter, n. Suppegreent.

Küchenlatein, n. Kjøkkenlatin, slet Latin.

Küchenmagd, pl. -mägde, f. Kjøkkenpige.

Küchenmäßig, adj. passende for Kjøkkenet.

Küchenrad, pl. -räder, Küchenrädchen, n. Vasselsespore.

Küchensalz, n. Kjøkkensalt.

Küchenschabe, pl. -n, f. sort Meelorm.

Küchenschlüssel, St. m. et Strog med Sod i Ansigtet.

Küchenschrank, pl. -schränke, m. Kjøkkenskab.

Rüchenschürze, pl. -n, f. Kjøkkenfor-
flæde, Kjøkkenret, Skif i Kjøkkenet.
Rüchensieb, pl. -e, n. Haarsigte.
Rüchenwagen, m. Proviantvogn.
Rüchlein, n. Kylling.
Ruckuf, Ruckuf, pl. -e, m. Gjeg. Er
wird den Ruckuf nicht wieder ru-
fen hören, han vil ikke opleve Som-
meren. Daß dich der Ruckuf!
Ganden tage dig!
Ruckufschiefer, Ruckufstein, m. blaa-
agtig rødpieltet Skifer.
Ruder, m. vild Hankat, Steenmaar.
Ruderwochen, St. pl. Hvedebrodsda-
gene.
Rudern, flukke.
Ruse pl. -n, f. Glædegjænge, Kjelke.
Ruse, pl. -n, f. Botte, Tonde. Rüs-
chen, n. liden Tonde.
Rusenbier, n. Tondeol.
Rüfer, Rüfner, m. Bodker.
Ruffer, m. Rejsefliste.
Rugel, pl. -n, f. Kugle. Kugelchen,
n. lille Kugle.
Rugelbæk, n. Kanonkuglernes Plads
paa Dækket.
Rugeldreieckelehre, f. sphærisk Tri-
gonometri.
Rugelfang, m. Rugelbecherchen, n.
Bilboquet.
Rugelförmig, kugledannet.
Rugelgerade, adj. noiagtig boret (om
Geværlob).
Rugelgestalt, f. Kugleform.
Rugelicht, kugelig, rundagtig.
Rugelfarte, pl. -n, f. Planiglobium.
Rugelknopf, pl. -knøpfe, m. Redskab
til Kugleformens Dreining.
Rugellehr, Rugelmaaß, n. Kugle-
probe.
Rugelloos, pl. -se, n. Ballotering.
Rugeln, rulle, trille; danne til Kugle.
Rugelpflaster, n. Kugleomsvøb.
Rugelplatz, pl. -plätze, m. Kugleplads.
Rugelrund, kuglerund.
Rugelstuger, St. m. Kuglebesse.

Rugelung, Rugelwahl, pl. -en, f.
Ballotering.
Rugler, Rugelschneider, m. Huusli-
ber i Glas.
Ruh, pl. Ruhe, f. Ro. Blindefuh,
f. Blindefuh (Leg). Er betrachtete
den Palast wie die Ruh das neue
Thor.
Ruhbauch, pl. -bäuche, m. hængende
Mave.
Ruhblatter, Ruhpocke, pl. -n, f. Ro-
poper.
Ruhblume, pl. -n, f. Lovetand (Blomst).
Ruhbrücke, pl. -n, f. Robrygge paa
Skibsdæk.
Rüher, St. m. Dvæghyrde.
Rühern, St. drive Dvægarv.
Ruheuter, n. Ro-Dver.
Ruhfladen, m. Rofase.
Ruhfuß, pl. -füße, m. flovet Bræk-
jern.
Ruhbäckig, adj. med indad boiede Bag-
been (Heste).
Ruhhamen, m. Bindsel for Korene.
Ruhhirt, pl. -en, m. Rohyrde.
Ruhkamm, pl. -kämme, m. Stigernes
Dre (i Bjergværk).
Rühl, fjelig.
Rühdöse, pl. -n, f. Kjølekar (hos
Bryggerne).
Ruhle, Nr. pl. -n, f. Rule, Hule.
Rühlchen, n. Grube i Rindet.
Rühle, f. Kjølighed.
Rühleimer, m. Kjølekar.
Rühlen, kjøle. Seine Rache ward
geföhlt.
Rühlhafen, pl. -häfen, m. Kjølekar i
Glashytter.
Rühlig, lidt fjelig.
Rühling, pl. -e, m. en Glas Karpe.
Rühlpfanne, pl. -n, f. stor Sukker-
syderpande.
Rühlquast, pl. -e, m. Tinstobernes
Kjøleqvast.
Rühlung, f. Kjølning, Kuling.

Rûhn, dristig. Ein fûhner Gedanke.
 Rûhnheit, f. Dristighed.
 Rûhnlich, adv. dristigen.
 Rûhnling, pl. -e, m. Vovehals.
 Rûhpocken, pl. Rofopper.
 Rûhpockenimpfung, pl. -en, f. Vaccination.
 Rûhreigen, Rûhreihen, m. Alpehyrderens Sang.
 Rûhren, vaelge.
 Rûhriem, m. oferagtig Jernmalia.
 Rûhschelle, Rûhglocke, pl. -n, f. Roffloffe.
 Rûhschicht, pl. -en, f. 12 Timers Grubearbeide.
 Rûhschlûssel, m. Evang til efter Læreaarene at blive Svend.
 Rûhschwanz, pl. -schwânze, m. den Udlærte, som endnu ikke er bleven Svend; et Slags behmisk Pl.
 Rûhunter, m. ifyggesuldt Sted for Køerne.
 Rûhweide, pl. -n, f. Græsgang for Køerne.
 Rûfurus, m. tørstet Hvede, Mais.
 Rûfumer, Rûfamber, St. pl. -n, f. Rûmmerling, pl. -e, m. Agurf.
 Rûlpe, pl. -n, f. but Ende.
 Rûmbeers, Ut. pl. Hængematter.
 Rûmiff, m. berusende Drik af Hestemelk hos Tartarerne.
 Rûmme, pl. -n, f. Fad, Groft.
 Rûmmel, m. Karve.
 Rûmmeln, drikke Brændeviin.
 Rûmmer, m. Rûmmer. Er leidet Sûnger und Rûmmer.
 Rûmmerer, m. Arrestant, den Udpantede; Hjorten som ikke aflaster Hornene.
 Rûmmerfrei, Rûmmerlos, adj. uden Betyrning.
 Rûmmerhaft, Rûmmervoll, adj. Rûmmerfuld.
 Rûmmerflage, pl. -n, f. Klage der gaaer ud paa Arrest og Sequestration.
 Rûmmerkrank, adj. syg af Sorg.

Rûmmerlich, adj. ufsel.
 Rûmmerlichkeit, f. Ufselhed.
 Rûmmern, gjøre betymret, (sich) bryde sig om, betymre sig. Rûmmere dich nicht weiter darum. Er Rûmmert sich über mich.
 Rûmmerniff, pl. -nisse, f. Betyrning, Qvide.
 Rûmmerscher, nedboiet af Sorg.
 Rûmmertag, pl. -e, m. Fastedag, den til Arrestering eller Sequestrering berammede Dag.
 Rûmmet, Rûmmt, n. Træaag (om Hestens Hals).
 Rûmmig, St. Rûmmet.
 Rûmmfarren, m. Rûmmfarre, pl. -n, f. Arbeidskjerre med to Hjul, Trillebor.
 Rûmpe, pl. -n, Rûmpen, pl. -e, m. Kammerat.
 Rûmpen, Rûmpf, pl. -e, m. Kar, Fad.
 Rûmp, m. tyf Melf.
 Rûnd, adj. bekjendt, vitterlig. Wie thun hiemit Rûnd und zu wissen.
 Rûndbar, adj. bekjendt.
 Rûndbarlich, adv. som bekjendt.
 Rûndbarkeit, f. Offentlighed.
 Rûnde, pl. -n, f. Rûndskab.
 Rûnde, pl. -n, m. Rûndin, pl. -nen, f. Forretningsven, Kender, Kunde, Bekjendt.
 Rûnden, blive bekjendt.
 Rûnden, forkynde.
 Rûnder, Rûnter, St. m. Dyr, Uhyre.
 Rûnder, m. Forkynder.
 Rûndgabe, pl. -n, f. Tilfjendegivelse.
 Rûndig, Rûndig. Der deutschen Sprache Rûndig.
 Rûndig, Rûndlich, bekjendt.
 Rûndigen, Rûndgjøre.
 Rûndmachung, pl. -en, f. Bekjendtgjorelse.
 Rûndschaft, pl. -en, f. Rûndskab. Es ward Rûndschaft von der Gegend eingezoogen.
 Rûndschaften, spionere.

Kundschafter, m. Spion.
 Kunst, f. Advent. Kunstfest, n. Ad-
 ventsfest.
 Künstig, tilkommende.
 Künstighin, adv. i Fremtiden.
 Küngelein, Kunigel, St. n. Kanin.
 Kunkel, pl. -n, f. Spinderok.
 Kunkelfusen, Nr. pl. Kunkelfuserei,
 pl. -en, f. Chifane.
 Kunkeladel, m. Adelskab fra Modre-
 neside.
 Kunkellehen, n. Forlehning til Qvin-
 delinien.
 Kunkelmagen, m. Slægtning fra Mo-
 dreneside.
 Kunkeln, ombytte hemmelig.
 Kunn, St. n. Kjen.
 Kunst, pl. Künste, f. Konst, Kunst.
 Kunstanlage, pl. -n, f. Konstartent.
 Kunstausdruck, pl. -drücke, m. Konst-
 udtryk.
 Kunstbau, pl. -e, m. Organisation.
 Kunstbesliffen, beslittende sig paa en
 Konst.
 Kunstbesliffenheit, f. Konstflid.
 Kunstberuf, m. Kald til Kjonne Kon-
 ster, udmærket Talent.
 Kunstdrehsler, m. Konstdreier.
 Künstelei, pl. -en, f. Konstleri.
 Künsteln, konstle.
 Kunsterfahrenheit, f. Konstfærdighed.
 Kunsterfabrung, pl. -en, f. praktisk
 Anvendelse af en Konst.
 Kunsterzeugniß, pl. -isse, n. Konstpro-
 dukt.
 Kunstfähig, talentfuld.
 Kunstfähigkeit, f. Konstnertalent.
 Kunstfarber, m. Skjønfarver.
 Kunstfleiß, m. Vindstibeligbed.
 Kunstfüglich, adj. konstig sammenføiet.
 Kunstgebilde, n. Kunstværk.
 Kunstgeheimniß, pl. -nisse, n. Arca-
 num.
 Kunstgemäß, adj. efter Konstens Reg-
 ler.

Kunstgerecht, oplært i Konsten. Ein
 Kunstgerechter Gärtner.
 Kunstgeschwür, pl. -e, n. Fontanel.
 Kunstgestänge, n. Stængeværk i et
 Vandværk.
 Kunstgetriebe, n. Maskine.
 Kunstgewebe, n. konstig Bæv, rænke-
 fuld Plan.
 Kunstgewerbe, n. Konstarbeide for
 Bred.
 Kunstgewerk, pl. -e, n. Fabrik.
 Kunstgraben, pl. -gräben, m. Ka-
 nal.
 Kunstgriff, pl. -e, m. Konstgreb.
 Kunsthalle, pl. -n, f. Museum.
 Kunstjünger, m. Konstdiscipler.
 Kunstkammerer, m. Opjynsmand over
 et Konstkammer.
 Kunstkenner, m. Konstkjender.
 Kunstkenntniß, pl. -nisse, f. Indsigt
 i en Konst.
 Kunstknecht, pl. -e, m. Arbeider ved
 et Vandværk.
 Kunstkniff, pl. -e, m. Kunstknob.
 Künstler, m. Konstner.
 Künstlergrille, pl. -n, f. Konstner-
 grille.
 Künstlerisch, særegen for Konstnere.
 Künstlich, konstig, konstlig.
 Kunstlesen, n. Declamation.
 Künstlichkeit, pl. -en, f. Konstighed.
 Kunstlos, adj. uden Konst, konstløs.
 Kunstmäßige, adj. efter Konstens Reg-
 ler.
 Kunstpfeifer, m. Stadsmusikant.
 Kunstrad, pl. -räder, n. Hjul i Vand-
 værk.
 Kunstrichter, m. Recensent, Kritikus.
 Kunsttrichter, pl. -en, f. kritisk Ud-
 sæn.
 Kunsttrichterisch, lyst til at kritisere.
 Kunsttrichterlich, kritisk.
 Kunsttrichtern, Kunsttrichten, kritisere.
 Kunstsin, m. Sands for det Skjøn-
 ne.
 Kunstsprache, f. Terminologi.

Kunststraße, pl. -n, f. Chaussee.
 Kunstschler, m. Möbelfabrikant.
 Kunsttrieb, pl. -e, m. Instinct.
 Kunstverständige, pl. -n, m. Mand
 af Saget.
 Kunstwidrig, adj. imod Kunstens Reg-
 ler.
 Kunstwort, pl. -wörter, n. Konst-
 ord, terminus technicus.
 Kunstwörter, tale i Konstutryk.
 Kunstwörtlich, adj. i Konstord.
 Kunstzeiger, m. Fremmedes Fører til
 Konstfager.
 Bunterbunt, adj. broget.
 Bunz, pl. -e, m. Hankat; Forfortælle
 af Nagnet Conrad.
 Bøpe, pl. -n, f. Kar, Ballie. Bøper,
 Nr. m. Bødker.
 Kupfer, n. Kobber.
 Kupferbergværk, pl. -e, n. Kobber-
 værk.
 Kupferbeslag, pl. -schläge, m. Kob-
 berbeslag.
 Kupferblau, n. blaa Kobbererts.
 Kupferblech, pl. -e, n. Kobberblik.
 Kupferblich, pl. -e, m. Glandsen af
 smeltende Kobber.
 Kupferbrand, m. rig sort Kobbererts.
 Kupferbranderz, n. Steenful eller
 Skifer med Kobberfiis.
 Kupferdorn, m. det efter Stillet Guld
 resterende Kobber.
 Kupfererz, pl. -e, n. Kobbererts.
 Kupferfahlerz, pl. -e, n. staalfarvet
 Kobbererts.
 Kupferfarben, Kupferfarbig, kobber-
 farvet.
 Kupferfrischofen, pl. -öfen, m. Smel-
 teovn for Kobber.
 Kupfergare, f. Kobberets Reenhed og
 Fiinhed.
 Kupfergeld, n. Kobberpenge.
 Kupfergilbe, f. kobberholdig Metal-
 jord.
 Kupfergesicht, pl. -er, n. kobberredt
 Ansigt.

Kupferhaltig, kobberholdig.
 Kupferhammer, pl. -hämmer, m. Kob-
 berhutte.
 Kupfericht, kobberagtig.
 Kupferig, kobberholdig.
 Kupferkönig, m. smeltet reent Kob-
 ber.
 Kupferleg, n. Sortkobberets Jern- og
 Arsenikbinder under Smeltningen.
 Kupferling, St. pl. -e, m. Kobberkar,
 kobberholdigt Mineralvand.
 Kupfermalm, m. Kobberer af for-
 vittret Kobbererts.
 Kupfern, adj. af Kobber.
 Kupferplatte, pl. -n, f. Kobberplade.
 Kupferrost, m. Kobberrust, Gr.
 Kupferrothe, f. kobberrod Farve.
 Kupfersau, f. ureent Sortkobber.
 Kupferschlacke, pl. -n, f. Affald af
 smeltet Kobbererts.
 Kupferschmied, pl. -e, m. Kobber-
 smed.
 Kupferschröling, pl. -e, m. tilhugget
 Blik til Kobbermynter.
 Kupferstecher, m. Kobberstikker.
 Kupferstecherei, pl. -en, f. Kobber-
 stikkerkonst.
 Kupferstich, pl. -e, m. Kobberstif.
 Kupfertute, pl. -n, f. Leerdigel til
 Kobberproven.
 Kupferwerk, pl. -e, n. Værk med
 Kobberstif.
 Kuppe, pl. -n, f. rund Top.
 Kuppel, pl. -n, f. Kuppel.
 Kuppelci, pl. -en, f. Kobleri.
 Kuppelig, St. smidig, slink.
 Kuppeln, forbinde, parre.
 Kuppelpelz, pl. -e, m. Koblerløn.
 Kuppen, afhugge Toppen, studsse.
 Kuppig, forsynet med Top.
 Kuppler, m. Kupplerin, pl. -nen, f.
 Kobler, Koblerise.
 Kür, Kur, pl. -en, f. Valg.
 Kur, pl. -en, f. Cur. Er nahm ihn
 in die Kur.
 Kurranzen, plage, slaae.

Kurbe, Kurbel, pl. -n, f. krum Dant.
 Kurbig, pl. -ffe, m. Græskar.
 Kurbigbrei, m. Græskargred.
 Kurbigflaske, pl. -n, f. Flaske af Græskar, Calcebaske.
 Kure, St. pl. -n, f. Raabe.
 Kuren, Furiren, furere.
 Kuren, For, gekoren, vælge, faare.
 Kurfürst, pl. -en, m. Bølgfyrste.
 Kurfürstenthum, pl. -thümer, n. Kurfürstendomme.
 Kurfürstlich, kurfürstelig.
 Kurhaus, pl. -häuser, n. kurfürstelig Huus.
 Kurbut, pl. -hüte, m. Kurfürstehat.
 Kurprinz, pl. -en, m. Kurfürsteføn.
 Kurprinzessin, pl. -nen, f. Kurfürstindsesse.
 Kurre, pl. -n, f. Kalkun.
 Kurren, St. Kurre.
 Kurren, begjærlig, lunefuld.
 Kurschmed, pl. -e, m. Kurimed.
 Kürschner, m. Buntmager.
 Kürschnergare, pl. -n, f. Buntmagerens Lød.
 Kürschn, pl. -schne, m. adopteret Søn.
 Kurz, Kürzer, Kürzest, fort. Vor Kurzem, for kort Tid siden. Ueber Kurz oder lang, tidlig eller sildig. Sie kamen zu Kurz. Sie mußten den Kürzern zichen, vige.
 Kürze, f. Korthed.
 Kurzen, St. blive fort.
 Kürzen, afforte.
 Kurzgeschwänzt, adj. med kort Hale.
 Kürzlich, kortelig.
 Kurzroth, rød (om Biindruer).
 Kurzrothe, m. redagtig Vin.
 Kürsichtig, forstjønnet. Kürsichtig, Feit, f. Kortstjønethed.
 Kürzung, pl. -en, f. Affortning.
 Kurzum, adv. fort sagt.
 Kurzwaarenhändler, m. Detailhändler.

Kurzweile, f. Tidsfordriv. Es machte ihm Kurzweil.
 Kurzweilen, spoge, more.
 Kurzweilig, morsom.
 Kurzwierig, fortvarig.
 Kuischen, lægge sig ned, ydmøge sig.
 Kuß, pl. Küsse, m. Kys.
 Küssen, kesse. Küschen, n. lidet Kys.
 Et küste ihr die Sand und den Mund, doch nicht den Fuß. Der sanfte Abendwind küßt die Blumen.
 Kußhand, pl. -hände, f. Haandkys.
 Kußlich, kyslig, fedværdig.
 Kußmaal, pl. -mäler, n. Spor af Kys.
 Kußmund, pl. -e, m. Mund til at kesse.
 Küste, pl. -n, f. Kyst.
 Küstel, pl. -n, f. Granbar.
 Küstenbewohner, m. Kystboer.
 Küster, m. Klofter, Degn.
 Küsterei, pl. -en, f. Klofterbolig.
 Küter, Nr. m. Quakslagter. Küten, slagte.
 Kutsche, pl. -n, f. Karet.
 Kutschbock, pl. -böcke, m. Kudskefæde.
 Kutschen, Kutschiren, kjøre i Karetten, kjøre Karetten.
 Kutscher, m. Kudske.
 Kütt, m. Stit.
 Kurre, f. Hattie, Munkeskaabe.
 Kutterbank, pl. -bänke, f. Slagterbod.
 Kutterflecke, pl. smaatkaaret kogt Kalkun.
 Kuttern, pl. Kalkun.
 Kutterwasser, n. Gummibånd til at farve Pariir.
 Kutterträger, m. Munk.
 Kutter, m. Kutter.
 Kuttler, m. Pølsesok.
 Kütz, pl. -e, m. Øjebesid.
 Kunblau, Futterblau, St. blaaf af Fjæs.

Rugenstreicher, m. Smigrer.

Rug, pl. -e, m. Rug.

Rugfränzler, Rugpartirer, m. En
som handler med Ruger.

Rupschicht, pl. -en, f. 12 Timeres Gru-
bearbejde.

Ruz, Runz, St. pl. -e, m. Rat. Ru-
zen, knurre.

Ruzrein, St. delicat.

L.

Laat, Vr. seent. Laatlos, lad, doven:

Lab, n. Osteløbe, Ræse.

Labben, sliffe. Labbe, pl. -n, f. Slab.

Labberig, Vr. slov.

Labbern, lade Rjæsten løbe.

Labbes, Lapps, pl. -se, m. Laps.

Labebcher, Labekelch, pl. -e, m.
Dvægedrif.

Laben, komme Løbe i Mælk.

Laben, vederqvæge. Er labte mich
mit Wein. Das Gerz labt sich
an Gottes Wort.

Laberdan, pl. -e, m. saltet og tørret
Stoffst.

Labeschein, m. Glimt af Haab.

Labet werden, blive beet, komme i
Forsald. Labet machen, gjøre beet,
udmatte.

Labetrunk, Labetrunk, m. Dvægedrif.

Labewein, m. qvægende Viin.

Labiren, gjøre Mundstøkker til Floiter
og Piber.

Labis, f. Fødselstang.

Labfuchen, Lebuchen, m. Donning-
fage.

Labmagen, m. Ralsvemave.

Laborant, pl. -en, m. Chemiker, Guld-
mager. Laboratorium, n. Labo-
ratorium.

Labfal, n. Dvægelse, Forfristning.

Labfalben, tjære.

Labung, pl. -en, f. Vederqvægelse.

Lachbar, ein lachbarer Baum, Træ,
der er saa modent, at Harpiren kan
tappes af det.

Lachbart, pl. -barte, m. Person, som
altid flirer og leer.

Lachbaum, pl. -bäume, m. affrættet
Grantræ.

Lache, f. Latter.

Lache, pl. -n, f. Pol; Grændsemærke
i et Træ.

Lacheln, lachen, slaae Hul paa Træer,
saa at Harpiren kan løbe ud.

Lächeln, smile. Das Glück lächelte
ihm.

Lachen, lee. Lache nicht über ihn.
Es macht mich lachen. Eine la-
chende Gegend, smilende Egn.

Lacher, m. Lacherin, pl. -nen, f. Lat-
termund.

Lächerlich, latterlig.

Lächerlichkeit, f. Latterlighed.

Lächern, faae til at lee. Es lächert
mich.

Lachig, sumpet.

Lächler, m. Lächlerin, pl. -nen, f. En
som smiler.

Lachluft, *f.* Lattermildhed. Lachlustig, lattermild.
 Lachmuskel, *pl. -n. m.* Smilemuskel.
 Lachs, *pl. -se, m.* Lax.
 Lachsfang, *pl. -fänge, m.* Laxefangst.
 Lachsfind, *pl. -er, n.* Lachsfund, *pl. -e, m.* ung Lax.
 Lachsen, *Str. here.*
 Lachsforelle, *pl. -n, f.* Orred.
 Lachsunge, *pl. -n, f.* tof. graaslettet Lax.
 Ladraube, *pl. -n, f.* en Skoggerdue; en lattermild Pige.
 Lachter, *pl. -n, m.* og *f.* Favn.
 Lachterlatte, *pl. -n, f.* Favnemaal.
 Lachsåbne, *pl. de* Kortander, som vi ses, naar man leer.
 Lach, *pl. -e, m.* Lax.
 Lack, *m.* Flammen henad. Emelteovenens Rand.
 Lackei, Lackai, *pl. -en, m.* Tjener.
 Lacker, Lackerer, *m.* Lakerer.
 Lackmuspflanze, *pl. -n, f.* sydeuropæisk Blaafterplante.
 Lade, *pl. -n, f.* Skrin. Lådhen, *n.* lille Skrin, Lådise.
 Ladebrev, *pl. -e, m.* Sterningbrev, Indbudselsbrev.
 Lademaaf, *pl. -e, n.* Krudmaal til et Skud.
 Laden, *pl. Låden, m.* Bindueslodde, Bod, Krambod.
 Laden, lud, geladen, læsje, lade, store, indbude. Er lud sein Gewehr. Das Schiff wird geladen. Er lud ihn vor Gericht. Er lud viele zur Hochzeit. Er har den Gås Aller auf sich neladen.
 Ladenflügel, *m.* Bindueslem.
 Ladenbærer, *m.* Bære, som ei har Afsetning.
 Lader, *m.* Laksjer.
 Ladeschaukel, *pl. -n, f.* Ladeløffel *m.* Ladeske.
 Ladestock, *pl. -støkke, m.* Ladestof.
 Ladezeug, *n.* Ladetoi.

Ladung, *pl. -en, f.* Paalæssen, Ladning, Fragt.
 Ladungsplan, *pl. -plåge, m.* Ladeplads.
 Lafette, *pl. -n, f.* Lavet.
 Lafetteren, sætte paa Lavettem.
 Laff, toffet, sjantet, flau.
 Laffe, *pl. -n, m.* Gjak, Laps.
 Låffeln, leffe, Låffler, *m.* Væller.
 Lafferei, *Str. pl. -en, f.* Lapseri.
 Laffenmåsig, larsjet.
 Lane, *pl. -n, f.* Religgenhed, Lag, Stilling. Die Lage des Ortes. Die Lage der Dinge.
 Lågel, *n.* Vimpel.
 Lagenweise, *adv.* lagvis.
 Lager, *n.* Leie, Leir.
 Lagerapfel, *pl. -åpfel, m.* Winteræble.
 Lagerbestand, *pl. -stånde, m.* Inventarium.
 Lagerbuch, *pl. -bücher, n.* Jordebog.
 Lagergeld, *n.* Paghussleie.
 Lagergenos, *pl. -nossen, m.* Sengesammerat.
 Lagerhaus, *pl. -häuser, n.* Magazin, Søbod.
 Lagerhaft, (bettlågerig), sengeliggende.
 Lagerholz, *pl. -hølier, n.* Bindsfeld, Tommer til Underlag i Høldere.
 Lagern, laare i Leir, (sich) lægge sig ned, leire sig. Das Geer lagerte vor der Stadt. Sier wollen wir ins weiche Gras uns lagern.
 Lagerobst, *n.* Winterfrugt.
 Lagerplan, *pl. -plåge, m.* Leiringssted.
 Lagerrebe, *pl. -n, f.* Vinranken, som stnger sig langs Jorden.
 Lagerstätt, Lagerstätte, *pl. -n, f.* Leir.
 Lagerstock, *pl. -støkke, m.* liggende Bistade.
 Lagerwand, *pl. -wände, f.* fast Steen i Gruber.

Lagerwein, pl. -e, m. Klar Vin, som har ligget længe nok.
 Lagerwuche, m. frodig Væxt, hvorved Kornet lægger sig.
 Lägler, m. en Vinsort med hvide og grønagtige Bær.
 Lahm, lam, halt, ledeløs, kraftløs. Lahmen, halte. Lähme, f. Lamhed (Paralysis).
 Lähmen, lamme. Die Kräfte des Reiches waren gelähmt.
 Lähmern, St. arbeide uden Held.
 Lahmheit, f. Lamhed.
 Lähmung, pl. -en, f. Slappelse.
 Lahn, St. m. tynd Guld- og Sølvtraad.
 Laib, pl. -er, m. rundt eller aflangt Brød.
 Laich, m. Fiske og andre Vanddyrs Sæd, Leeg.
 Laichen, lege, yngle.
 Laicher, m. Fiske med Mælk og Rogn.
 Laie, pl. -n, m. Læg, Læmand. In dieser Kunst oder Wissenschaft bin ich ein Laie, en Sinker.
 Laienbruder, pl. -brüder, m. Klostersjener.
 Laienpfründe, pl. -n, f. en Lægmands Præbende.
 Laienpriester, m. katolsk Præst.
 Laienschwester, pl. -n, f. Klostersjenerinde.
 Lake, pl. -n, f. Læge, Saltlage.
 Laken, n. Lagen.
 Lakonisch, lakonisk, kort og godt. Eine lakonische Antwort. Lakonismus, m. Tynd.
 Lafrige, f. Lafrids.
 Lafune, pl. -n, f. Hul, mangelfuldt Sted i et Skrift.
 Lallen, lalle, lulle.
 Lälle, Lälli, St. f. Tunge. Lalli, m. Laps.
 Lambertsnuß, pl. -nüsse, f. Lambertsned.
 Lami, n. Klagesang, Beklage.
 Lamm, pl. Lämmer, n. Lam.

Lämmel, pl. -n, f. Knivfling.
 Lammen, lämmern, føde Lam, læmme.
 Lämmerchen, Lämmchen, n. lille Lam.
 Lämmergeier, m. Lammegrib.
 Lämmerwolken, pl. lette hvide Skyer.
 Lammfell, pl. -e, n. Lammeskind.
 Lammfromm, from som et Lam.
 Lammherzig, eftergivende, taalmodig.
 Lammbraten, m. Lammesteg. Lämmerbraten, m. Merbrat.
 Lamp, Lampe, m. Harens Navn.
 Lampe, pl. -n, f. Lampe. Lämpchen, n. lille Lampe.
 Lampendocht, pl. -e, m. Lampeoæge.
 Lampenhell, oplyst af Lamper.
 Lampenruß, m. Lampesod.
 Land, pl. Länder og Lande, n. Land. Alle Lande verkünden seinen Ruhm. Die Fruchtbarkeit der Länder ist sehr ungleich. Ländchen, n. lille Land.
 Landadel, m. Landadel.
 Landammann, m. Landshøvding i Schweiz.
 Landbar, adj. hvad der tillader Landgang.
 Landbau, m. Jorddyrkning. Landbauer, pl. -n, m. Jorddyrker.
 Landbede, pl. -n, f. Skat af opdyrket Land.
 Landbesitzer, m. Jordeier.
 Landbote, pl. -n, m. Deputeret fra Landet.
 Landbrauen, n. Brygning paa Landet.
 Landbretter, pl. almindelige Planter.
 Landding, pl. -e, n. Thing.
 Landdrost, pl. -e, m. Landsfoged. Landdrostei, pl. -en, f. Fogderi.
 Lände, pl. -n, f. Landingssted.
 Landeigenthümer, m. Jordeier. Landeigenthum, pl. -thümer, n. Jordeiendom.
 Landeigner, m. Selveier.
 Ländelen, St. være landlig.
 Landen, lande.

Lånden, betegne med Grændsepæle.
 Lånder, m. en Slags Dands.
 Lånderdurchwanderer, m. En som vandrer langt.
 Lånderdurst, m. Grobringssuge.
 Lånderei, pl. -en, f. Landeiendom, Jordegods.
 Lånderkunde, f. Geographie.
 Låndern, omgjerde.
 Låndern, dandse i Dreiningen.
 Låndertausch, m. Ombytning af Land.
 Lånderumriss, pl. -riss, m. Tegning af Landes Grændser.
 Låndervervüster, m. Landes Odelsægger.
 Lånderweit, adskilt ved Lande, meget langt borte.
 Landesabschied, pl. -e, m. Summa af Landdagens Beslutninger.
 Landesälteste, pl. -n, m. Adels høvding.
 Landesart, f. Landskif, Landets Beskaffenhed.
 Landesflucht, f. Undvigelse fra Landet.
 Landesfolge, f. Pligt at følge Fyrsten i Krigen.
 Landesfürst, pl. -en, m. Landets Fyrste.
 Landesgebiet, pl. -e, n. Landets Gebeet.
 Landesgenoss, pl. -nossen, m. Medindvaaner.
 Landesgewächs, Landgewächs, pl. -se, n. Landsproduct.
 Landeshauptmann, pl. -leute, m. Landshøvding. Landeshauptmannschaft, pl. -en, f. Amtmandskab.
 Landesherr, pl. -en, m. Fyrste. Landesherrlich, høvdingelig. Landesherrschaft, f. høieste Overighed.
 Landeshoheit, f. Herredømme.
 Landesämmerer, m. Oppebørselsforstander.
 Landesfennung, f. Landemærke.
 Landeskirche, f. herskende Kirke.

Landespfennigmeister, m. Oppebørselsforstander.
 Landespflicht, f. Hyliding.
 Landesperre, pl. -n, f. Grændse-spærring.
 Landesstelle, pl. -n, f. offentlig Autoritet.
 Landesüblich, landüblich, adj. brugelig, vedtagen.
 Landesverrath, m. Landsforræderi.
 Landesverræther, m. Landsforræder.
 Landesverweser, m. Statholder, Vicesonge.
 Landesverwiesen, forviist fra Landet.
 Landfahn, m. Nationalmilitz, Landeværn.
 Landfahrer, m. Landstrøger.
 Landfeste, pl. -n, f. Strandens Beskyttelse ved Dæmninger.
 Landesfestung, pl. -en, f. Fæstning i Landet.
 Landflüchtigkeit, f. Landsflygtighed.
 Landflüchtig, landsflygtig.
 Landfracht, pl. -en, f. Fragt over Land.
 Landfrächter, m. En som fører med Fragt.
 Landfremd, adj. fremmed i Landet.
 Landfuhr, pl. -en, f. Bondesjorfel.
 Landfriede, Landfrieden, m. offentlig Sikkerhed.
 Landgeld, pl. -er, n. Afgift af et inddæmmet Land.
 Landgericht, pl. -e, n. Sorenskriveri.
 Landgerichtlich, som kommer fra et Sorenskriveri.
 Landgestüte, n. Sted, hvor der holdes en Klaphingst.
 Landgetheier, m. den som fører med Fragt.
 Landgraben, pl. -graben, m. Grændsegrav.
 Landgraf, pl. -en, m. kejserlig Statholder og Dømmer, Landgreve.
 Landgültig, brugelig i Landet.

Landgut, pl. -güter, n. Gaard, Landgods.

Landhafen, m. Skibsanker ved Strandbredden.

Landhaus, pl. -häuser, n. Landsted, Løkke.

Landhaushaltung, f. Landøkonomi.

Landi, St. f. Landingssted.

Landkarte, pl. -n, f. Landfort.

Landkartenstein, pl. -e, m. Marmor eller anden Steen, som er tegnet lig et Landfort.

Landkrank, se formedelst Ophold paa Landet (om Solf).)

Landkundig, bekendt overalt i Landet.

Landkutsche, pl. -n, f. Postvoغن.

Landläufer, m. Landstrøger Landläufig, vagabond, almindelig.

Landleben, n. Landliv.

Landleute, pl. Landfolk.

Ländlich, landlig.

Landlust, f. Lysttour paa Landet.

Landlos, uden Land.

Landmacht, pl. -mächte, f. Landmagt.

Landmann, pl. -leute, m. Landmand.

Landmark, pl. -en, f. Landets Grændse.

Landmarke, pl. -n, f. Landmærke.

Landmesser, m. Landmaaler. Landmesskunst, f. Landmaaling.

Landmiliz, pl. -en, f. Landmilit.

Landpfleger, m. Landfoged.

Landralle, pl. -n, f. Agerhone.

Landrecht, n. civil Lov.

Landreiter, m. Landdragoner.

Landrentmeister, m. Oppebørselsbetjent i et Distrikt.

Landrichter, m. Landdommer, Sorensfriver.

Landröthe, f. Rrap.

Landruchtig, berøgtet i Landet.

Landsaß, pl. -sassen, m. Bønde, fri Bønde.

Landschaft, pl. -en, f. Distrikt, Landskab.

Landschaftlich, provinciell.

Landschaftsmaler, m. Landskabsmaler. Landschaftswörterbuch, pl. -bücher, n. Idiotikon.

Landscheide, pl. -n, f. Grændse.

Landschnupfen, m. Influenza.

Landschreiber, m. Landretsfriver, Sorensfriver.

Landseckel, m. offentlig Cassa.

Landsee, pl. -n, m. Indso.

Landseuche, pl. -n, f. Landfarisot.

Landsicht, f. Udsigt til Land fra Havet.

Landsgemeine, Landesgemeinde, pl. -n, f. de active Borgeres Forsamling.

Landstadel, m. ensom Bopæl paa Landet.

Landsteg, pl. -e, m. Landsæde, Løkke.

Landsknecht, pl. -e, m. simpel Soldat.

Landsmann, pl. -leute, m. Landsmand. Landsmannin, pl. -nen, f. Landsmandinde.

Landsmannschaft, pl. -en, f. Forening af Landsmænd.

Landspitze, pl. -n, f. Odde.

Landstand, pl. -stände, m. Deputeret fra Landet.

Landstein, pl. -e, m. Grændsesteen.

Landsterben, n. Pestilens, Landfarisot.

Landsteuer, pl. -n, f. Landstat.

Landstraße, pl. -n, f. Landevei.

Landstraßenbau, m. Anlæg af Landeveie.

Landstreicher, m. Landstrøger. Landstreicherer, f. Landstrøgerer. Landstreicherisch, landstrøgerisk.

Landstrich, pl. -e, m. Landstrog.

Landsturm, m. Landstorm.

Landsuchung, pl. -en, f. Forighedens Opsegning af mistænkelige Folk.

Landtag, pl. -e, m. Forsamling af Landets Stænder. Landtagen, holde Landdag.

Landtrauer, f. almindelig Sorg.

Landtüblich, brugelig i Landet.
 Landung, pl. -en, f. Landgang, Land-
 ding.
 Landvogt, pl. -vögte, m. Landfoged.
 Landvogtei, pl. -en, f. Fogderi.
 Landvolk, n. Landfolk.
 Landwärts, adv. mod Landet. Land-
 wärtsein, ind ad Landet.
 Landwehr, pl. -en, f. Landværn.
 Landwehrmann, pl. -männer, m.
 Landværnsmand.
 Landwein, pl. -e, m. indejlandst
 Wiin.
 Landwerk, n. hjemmegjort Klæde.
 Landwirth, pl. -e, m. Landøkonom.
 Landwirthlich, økonomisk.
 Landwirthschaft, f. Landhuusholdning.
 Landwirthschaftlich, vedkommende
 Landhuusholdningen.
 Landzeug, m. hjemmeveret Toi.
 Lang, länger, längst, lang. Einen
 ganzen Tag lang. Mein Leben
 lang.
 Lang, Nr. n. Tid. Abendslang, n. Af-
 tentid.
 Lannaus, St. m. Brullursdands.
 Langbeil, pl. -e, n. Langbile.
 Langbaum, pl. -bäume, m. Boanbom.
 Langbein, pl. -e, m. den Langbenede,
 Stork.
 Lange, adv. længe.
 Längte, pl. -n, f. Længde. Es zog
 sich in die Länge.
 Länglei, Nr. m. Mellemfingeren,
 Langemand.
 Langen, række, strække til. Lange
 mir den Teller her. Sie langte
 nach dem Korbe. Langen (læn-
 ges) und bannen. Wenn der Tag
 beginnt zu lanten, kommt die
 Kälte erst geganten.
 Lanten, udstrække i Lantaden.
 Längenmaß, pl. -e, n. Længdemaal.
 Längenmessung, pl. -en, f. Længde-
 maaling.

Längensäge, pl. -n, f. Længdesag.
 Langeweile, f. Rædsomhed. Lang-
 weilen, fjede. Langweilig, fjed-
 sommelig.
 Langfisch, pl. -e, m. Lange.
 Langgebreitet, langt udbredt.
 Langgestreckt, langt udstrakt.
 Langhals, pl. -halse, m. Langhals.
 Langhand, pl. -hände, f. Langhaand,
 langfingeret Person.
 Langhin, adv. langthen.
 Langjährig, adj. mange Aar varende.
 Langkreis, pl. -se, m. Ellipse.
 Langlebig, længe levende.
 Länglich, länalicht, langagtig. Läng-
 lichrund, aflang.
 Langmesser-schmied, pl. -e, m. Sværd-
 feier.
 Langmuth, f. Langmodighed. Lang-
 müthig, langmodig.
 Langnase, pl. -n, f. Långnæse.
 Langohr, pl. -en, n. og m. En med
 lange Øren, Uffel.
 Långort, pl. -e, m. Stol, Gang (i
 Bjergravsk).
 Langrock, pl. -röcke, m. Person med
 lang Kjole.
 Langrind, n. Oval.
 Längs, längsmed. Längs des Ba-
 ches. Längs dem Ufer.
 Langsam, langsom. Langsamkeit, f.
 Langsomhed.
 Lantscherbe, f. Skibsplankernes Sam-
 menfeining i Enden.
 Lantschartig, fastende lang Skøjge.
 Lantschläfer, m. Suvsover.
 Lantschlängelnd, løbende i langagtige
 Krumninger.
 Lantschub, m. Reglesvil, Reglebane.
 Lantschwanz, pl. -schwänze, m. En
 med lang Hale.
 Lantsichtig, langsynet. Langsichtig-
 keit, f. langt Syn.
 Lantspliffung, pl. -en, f. Sammen-
 feining af tvende Tongender.

Långst, adv. for længe siden. Långstens, senest.
 Långstrob, n. Langhalm.
 Långsybligheit, f. Stavelers Længde.
 Langviereck, pl. -e, n. Oblong.
 Langweilen, fjede. Langweiliga, fjedsommelig. Langweilighed, f. Fjedsommelighed. Langweilströster, m. Fjedsomheds Fordriver.
 Langwierig, langvarig. Langwierigheit, f. Langvarighed.
 Lanke, pl. -n, f. Side, Skinke, Laar.
 Lanne, pl. -n, f. Gaffelvognstang.
 Lanste, Ut. pl. -n, m. Fæstebonde.
 Lanungen, Ut. pl. Dæmninger i Myre.
 Lanze, pl. -n, f. Landse, Spyd. Lanzen, stikke med Landse.
 Lanzener, m. Landsebærer.
 Lanzenförmig, landseformig.
 Lanzenspiel, pl. -e, n. Landsebryden.
 Lanzette, pl. -n, f. Lancette.
 Lapp, adj. fløv, kraftløs.
 Lappalie, pl. -n, f. Smaating.
 Lappe, pl. -n, m. Laplænder, Finlap.
 Lappin, pl. -nen, f. Lappekone.
 Lappe, Lappen, m. Fliv, Pjalt, Klud.
 Läppchen, n. liden Fliv.
 Lappen, lappe, stikke. Lapper, m. Flikker.
 Lapperei, pl. -en, f. værdiløs Smaating, Flikkeri.
 Läppern, indtage eller udgive i Smaaplus. Es läpperte sich eine Schuld zusammen. Läpperschuld, pl. -en, f. Klatgjæld.
 Lappicht, flap, hængende.
 Lappig, pjaltet.
 Läppisch, toffet, fjollet.
 Lärche, pl. -n, f. Lärchenbaum, pl. -bäume, m. Lærketræ.
 Larifari, n. Baas.
 Lärm, Lärmen, m. Alarm, Stoi. Er machte vielen Lärm.
 Lärnbläser, Lärmer, Lärmmacher, m. Kvalemager, stoiende Person
 Lärmen, larme, steie.

Lärnplag, pl. -pläge, m. Alarmplads.
 Lärnschuss, pl. -schüsse, m. Signalstod, Brandstod.
 Lärnvoll, fuld af Stoi og Lärm.
 Larve, pl. -n, f. Måske, Larve, Puppe.
 Lasche, pl. -n, f. et indsat Stykke. Laschen, soie stykkevis sammen, pidske.
 Lasiter, St. m. Salpeter.
 Lass, træ, mat.
 Lassbauer, pl. -n, m. Skatpligtig Bonde.
 Lassbaum, pl. -bäume, m. Træ ved Grændsestenen.
 Lassbecken, n. Aareladebæcken. Lassbinde, pl. -n, f. Aareladebind.
 Lassbrief, pl. -e, m. Frihedsbrev, Frigivelsesbrev.
 Lasse, pl. -n, m. Skattepligtig Bonde.
 Lassgut, pl. -güter, n. en mod Afgift overladt Eiendom. Lasherr, pl. -en, m. Jorddrot.
 Lassen, ließ, gelassen, lade. Lasse ihn mir melden. Lasse ihn gehen. Ich habe mir sagen lassen. Wir ließen es uns schmecken. Lasse das Böse, thue das Gute. Das Kleid läßt schön, Kläder smukt. Er läßt nicht von mir. Ein guter Sirte läßt sein Leben für die Schafe.
 Lässig, esterladen, doven.
 Lässigkeit, f. Esterladenhed.
 Lassreis, pl. -ser, n. et lille Træ, som bliver staaende til Forplantning.
 Last, pl. -en, f. Byrde, Tøngde, Last. Er legte ihm den Verlust zur Last.
 Lastbar, adj. som kan bære Byrder.
 Lasten, læsse, trykke. Eine schwere Schuld lastet auf ihm.
 Lastenfrei, byrdefri, fri for Paalæg.
 Laster, n. Last, Brode.
 Lasterer, m. Bagtaler, Spotter.

Laubthaler, m. fransk Daler paa 6 Francs.

Laubumwunden, omgiven med Løv.

Lauch, m. Løg.

Lauchapfel, pl. -äpfel, m. Løgæble.

Lauchfarbe, f. Løgfærve. -Lauchfarben, løgfærvet.

Laudemium, n. Lønbsafgift.

Laudum, n. Dom, Bøldgiftsmændenes Kjendelse.

Laue, f. Lunkenhed.

Läue, Läüene, Lawine, pl. -n, f. Sneeskred.

Lauein, gjøre lunken.

Läüenen, blive lunken.

Lauer, f. Luur. *Er stand auf der Lauer.*

Lauer, m. Blin af det udpressede Dvas.

Lauerer, m. Lurer.

Lauern, lure. *Er lauert auf eine Gelegenheit. Er lauerte ihm auf den Dienst.*

Lauersam, lurende, paapassende.

Lauf, pl. Läufe, m. Løb. *Der Lauf der Welt. Ein Hund von schnellen Läufen (Hodder).*

Laufbahn, pl. -en, f. Løbebane.

Laufbrief, pl. -e, m. Circulaire, Løbepas.

Laufbursche, Lauffunge, pl. -n m. Biserdreng.

Laufel, pl. -n, f. Spor af Fuglevildt.

Läufen, läufern, lade udløbe, udpille.

Laufen, lief, gelaufen, løbe. *Er ist nach der Stadt gelaufen. Sie hat sich müde gelaufen. Im laufenden Jahre. Er läuft Gefahr. Er lief seiner Wette, bort. Das Gebirge läuft nach Osten. Sie liefen Sturm. Das Pferd läuft einen guten Trab.*

Läufer, m. Løber.

Lauffaden, pl. -fäden, m. Traad, hvorved et Jægergarn trækkes frem og tilbage.

Lauffeuer, n. Løbeild.

Laufgraben, pl. -gräben, m. Løbegrav.

Läufig, läufisch, løbelysten, ufyldt.

Läufing, pl. -e, m. Deserteur.

Laufmagd, pl. -mägde, f. Pige, som gaaer Grinder.

Laufpass, pl. -pässe, m. Løbepas.

Lauffchicht, pl. -en, f. et i Længden løbende Lag af Mursteen.

Lauffschießen, n. Skyden i Løbet.

Lauffschreiben, n. Circulaire.

Lauffchürze, pl. -n, m. En, som skyder løbende, Løbeskjorte.

Laufzeit, pl. -en, f. Dyrenes Parrings-tid.

Läugbar, adj. som kan nægtes.

Lauge, pl. -n, f. Lüd.

Laugenartig, i Lugt og Smag lignende Lüd, alkaliske.

Laugensalz, pl. -e, n. Kali, Alkali.

Läugnen, nægte, dølge. *Läugne mir nicht den Diebstahl.*

Läugner, m. Nægter.

Laugkeit, f. Lunkenhed.

Laulich, noget lunken. Laulichkeit, f. Lunkenhed.

Laun, St. adj. vægelsindet, handlende i Søve.

Laune, pl. -n, f. Lune.

Launen, have Luner.

Launenhaft, lunefuld. Launenhaftigkeit, f. Egenhed.

Launer, m. den Lunefulde.

Launig, launigt, spøgelfuld, humoristisk.

Launisch, adj. fortrædelig, vranten.

Laurerei, pl. -en, f. Lureri.

Laus, pl. Läufe, f. Luus.

Lausbaum, Läusbaum, pl. -bäume, m. Hæg.

Lausche, f. Luur.

Lauschen, lytte. *Wer lauscht an der Thür.*

Lauscher, m. Lytter.

Lausgeld, pl. -er, n. ugle Penge, udsel Betaling.

Laufegold, n. Stet Guld.
 Läufekamm, pl. -kämme, m. Tætkam.
 Laufen, ville ltoei af.
 Laufer, m. Gnier, Neler.
 Läufesucht, f. Lusefyge.
 Laufig, luset, ussel, nederdrægtig.
 Laut, adj. høi, lydelig. Mit lauter
 Stimme.
 Laut, pl. -e, m. Lyd.
 Laut, præp. isølge. Laut des Brie-
 fes.
 Laute, pl. -n, f. Lut.
 Lauteltag, pl. -e, m. en med Hensyn
 til Veiret afgjørende Dag.
 Lauten, v. n. lyde. Das heutige
 Evangelium lautet, wie følger.
 Läuten, v. a. ringe. Er wird zu
 Grabe geläutet. Er hörte läuten,
 aber nicht zusammenschlagen,
 han horte noget ufuldkomment.
 Lautener, Lautner, m. Lutsfiller.
 Läutener, Läuter, m. Klokkeringer.
 Lautenschläger, Lautenist, pl. -en,
 m. Lutsfiller.
 Lautenton, pl. -töne, m. Luttone.
 Lauter, adj. klar, reen; adv. lutter,
 ganske. Die lautere Wahrheit.
 Lauter silberne Thaler.
 Lauter, m. Lydbogstav.
 Läuterer, m. Reengjører.
 Lauterkeit, f. Reenhed.
 Läutern, luttre. Läuterung, pl. -en,
 f. Luttren.
 Lauterfall, m. Koldvåd (Hestesygdom).
 Lautlos, adj. uden Lyd, stum. Laut-
 losigkeit, f. Taushed.
 Lauwarm, adj. lunken.
 Lava, f. Lava.
 Lavendel, m. Lavendel.
 Laviren, boue, frydse.
 Lawine, pl. -n, f. Snefred: Tro-
 skene Lawine, Jordfred med Vind
 og Støv. Nasse Lawine, Jordfred
 med Regn.

Laf, adj. fløv, toilesløs. Ein
 Mensch von lazen Grundsätzen.
 Lavitæt, f. Glevhed, Esterladenhed.
 Laviren, lavere.
 Lazareth, pl. -e, n. Sygehus.
 Le, lei, St. leeg, Nr., leed, Stet, syge-
 lig.
 Lebehoch, n. Toast, Vivat.
 Lebemensch, pl. -en, m. lystig Tæt-
 ter.
 Leben, leve. Ich lebe des Glaubens.
 Er lebte seinem Vater zu Willen.
 Er lebt blos seinem Amte. Sie
 haben nichts zu leben, Intet at
 leve af. Er weiß zu leben. Eine
 lebende Sprache.
 Leben, n. Liv, Levnet.
 Lebendig, levende. Lebendigkeit, f.
 Munterhed. Ein lebendiger Zaun.
 Lebendiger Kalk, ulæstet Kalk.
 Lebendigen, oplive.
 Lebenslang, n. hele Livet igjennem.
 Lebensart, pl. -en, f. Levemaade.
 Lebensbaum, pl. -bäume, m. Livs-
 træet i den lille Hjerne.
 Lebensdauer, f. Livets Varighed.
 Lebensdrang, m. Hængen ved Livet.
 Lebenskel, m. Lede for Livet.
 Lebensfaden, pl. -fäden, m. Livs-
 traad.
 Lebensfähigkeit, f. Livskraft.
 Lebensfrische, f. Ungdommelighed,
 Raskhed.
 Lebensfroh, glad i Livet.
 Lebensfrühe, f. Livets Morgen.
 Lebensfülle, f. Overskud paa Kraft.
 Lebensgefahr, pl. -en, f. Livsfare.
 Lebensgefährlich, farlig for Livet.
 Lebensgefährte, pl. -n, m. uadskilli-
 lig Ven.
 Lebensflugheit, f. Levfløgtab.
 Lebenslang, adv. saa længe man le-
 ver.
 Lebenslänge, f. Livets Længde. Le-
 benslänglich, adj. paa Livstid.

Lebenslauf, pl. -läufe, m. Levnetsløb.
 Lebenslust, f. Livslyst. Lebenslustig,
 livelsysten.
 Lebensmiddel, n. Levnetsmiddel.
 Lebensmüde, træet af Livet. Lebens-
 müde, f. Træthed af Livet.
 Lebensmühe, pl. -n, f. Livets Mei-
 sommelighed.
 Lebensmuth, m. Kraft til at kæmpe
 med Livet. Lebensmuthig, modig til
 Kamp med Livet.
 Lebenspfad, pl. -e, m. Livets Bane.
 Lebensreiz, pl. -e, m. Livets Tillok-
 kelse.
 Lebenssatt adj. mæt af at leve.
 Lebensstrafe, pl. -n, f. Dødsstraf.
 Lebensüberdruß, m. Livslede.
 Lebensverlängerungskunst, pl. -kün-
 ste, f. Konsten at forlænge Livet,
 Makrobiotik.
 Lebensweise, pl. -n, f. Levemaade.
 Lebenswierig, adj. varende igjennem
 Livet.
 Lebenszeichen, n. Livstegn.
 Lebensziel, pl. -e, n. Livets Maal.
 Leber, pl. -n, f. Lever.
 Leberbraun, adj. rødbrun. Leber-
 braune, f. en Sort Biindruer.
 Leberentzündung, pl. -en, f. Leverbe-
 tændelse.
 Lebererz, pl. -e, n. brunrødt Kobber-
 erts, rødagtig Jernsteen.
 Leberfarbe, f. Leverfarve. Leberfar-
 ben, adj. leverfarvet.
 Leberfarbenerz, pl. -e, n. lysbrun
 Solberts.
 Leberflecken, m. brun Hudplet, Fregne.
 Leberfuchs, pl. -fuchse, m. brunagtig
 Hest.
 Lebermoos, pl. -se, n. Leverurt, Le-
 vermors.
 Leberreim, pl. -e, m. let rimet Vers.
 Leberschlag, pl. -schläge, m. rødagtig
 Jernsteen.
 Lebersüchtig, lever syg.
 Leberwurst, pl. -würste, f. Leverpølse.

Leberwurm, pl. -würmer, m. en slad
 Indvoldsorm især i Saar, Iktel.
 Lebewohl, n. Farvel.
 Lebhaft, munter, rast. Lebhaftigkeit,
 f. Munterhed.
 Lebflächen, m. Honningkage.
 Lebflächen, m. Honningkagebager.
 Leblos, livløs.
 Lebtag, pl. Levetag. Sabe ich doch
 meine Lebtag nie etwas derglei-
 chen gesehen.
 Lebware, f. Dvæg.
 Lebzeiten, pl. Levetid. Bei meinen
 Lebzeiten.
 Lebzelten, St. m. Honningkage. Leb-
 zelter, m. Honningkagebager.
 Lecherz, pl. -e, n. Kobberglas.
 Lechschmelzofen, pl. -öfen, m. Smel-
 teovn af Glas.
 Lechzen, aabne Munden, revne, tørste,
 længe. Der Sirsch lechzt nach
 Wasser.
 Leck, adj. læf.
 Leck, pl. -e, m. Læk, Revne.
 Lecken, slukke. Er leckt gegen den
 Stachel, slaaer bagud.
 Lecken, dryppe ned, lække.
 Lecker, m. Tunge, Smag, Læffermund,
 Smigrer.
 Lecker, adj. læffer, delicat, fræsen.
 Leckerbissen, m. Læfferbidsten.
 Leckerer, pl. -en, f. Slukkeri.
 Leckerhaft, fræsen. Leckerhaftigkeit,
 f. Fræsenhed.
 Leckerheit, f. Læfferhed.
 Leckermaul, pl. -mäuler, n. Leckerzahn,
 pl. -zähne, m. Læffermund.
 Leckmäulen, begynde at trives.
 Leckwein, pl. -e, m. den bedste ud-
 dryppende Viin.
 Leckwerk, pl. -e, n. Grædeværk i
 Saltsyderier.
 Lecture, f. Læsning.
 Leder, n. Læder, Skind.
 Lederartig, læderagtig.
 Lederband, pl. -bände, m. Skindbind.

Lederbereiter, m. Garver. Lederbe-
 reitung, pl. -en, f. Garveri.
 Lederbraun, bruun som Læder.
 Lederer, m. Garver.
 Lederhart, adj. haard som Læder.
 Lederharz, pl. -e, n. Gummi elasti-
 cum.
 Lederkobalt, m. hvild Kobolt.
 Lederkirsche, pl. -n, f. sort sildeig Hest-
 kirscheær.
 Ledern, adj. af Læder.
 Ledern, beklæde med Læder, prygle.
 Lederschneider, m. Læderhandler i
 Detail.
 Ledertauer, m. Fældbærer.
 Lederweich, nwg som Læder.
 Lederwurm, pl. -würmer, m. Hud-
 byld (hos Hornkvæg).
 Lederzucker, m. Reglisje.
 Ledig, tom, vacant, ugift.
 Ledigen, befrie, afgjøre.
 Lediglich, adv. aldeles, ene og alene.
 Lee, n. Læ.
 Lecküste, pl. -n, f. den fra Binden
 bortvendte Kyst.
 Leer, tom.
 Leerbaum, pl. -bäume, m. Lærketræ.
 Leere, f. Tomhed.
 Leeren, tomme.
 Leerheit, f. Tomhed.
 Leerkopf, pl. -köpfe, m. Dumrian,
 uvidende Person. Leerköpfig, uvi-
 dende. Leerköpfigkeit, f. Uviden-
 hed.
 Leersinn, m. intetsigende Mening.
 LeeseKupfer, n. det ved Kobberertsje-
 nes Ristning smeltede Kobber.
 Leewärts, adv. i Læ.
 Lesze, pl. -n, f. Læbe. Die Leszen
 der Thiere.
 Leeg, lege, Nr. lav, mat, slet.
 Lega, f. Myntenes Korn.
 Legalität, f. Lovmæssighed. Legalifi-
 siren, gjøre lovlig.
 Legat, pl. -e, n. Legat. Legat, pl.
 -en, m. pavelig Gesandt. Legata-

rius, m. Medarving. Legator, m.
 den Testamenterende.
 Legbett, Lehbett, pl. -en, n. Grube
 foran Smelteovnen.
 Lege, pl. -n, f. Læg, Læggested.
 Legebüchse, pl. -n, f. Selvfud.
 Legegeld, pl. -er, n. Indtrædelsespæ-
 ge, Indsats.
 Legel, n. Bimpel, Dunk.
 Legelinnen, n. sammenlagt, bundet og
 stemplet Lærred.
 Legeln, St. drikke ofte og lidt ad
 Gangen, vimppe.
 Legen, lægge. Lene den Gut auf
 den Stuhl. Er hat sich zu Bette
 gelegt. Er hat sich schon gelegt.
 Lege ein Schloß vor die Thür.
 Die Zühner wollen nicht legen.
 Sie legten ans Land. Der Kö-
 nig legte den Grund zum Schlosse.
 Er hat sich auf die Musik gelegt.
 Das Handwerk ward dem Pfuscher
 gelegt. Der Sturm hat sich ge-
 legt. Er legte sein Geld an eine
 Fabrik.
 Legende, pl. -n, f. Helgenhistorie.
 Lengezeit, pl. -en, f. Læggetid (for
 Tugle). Lehenne, pl. -n, f. Leg-
 huhn, pl. -hühner, n. Læggehene.
 Legiren, blande Metaller, testamenterer.
 Lehide, Leede, pl. -n, f. uopdyrket
 Mark.
 Lehe, Lee, Nr. pl. -n, f. Læe, Læ.
 Lehen, Lehn, n. Læan, Lehn, Forleh-
 ning.
 Lehenbar, adj. som kan bortforlehnæs.
 Lehendienst, pl. -e, m. Lehnstjeneste.
 Lehenhäuer, m. Bjergmand, som dri-
 ver paa Binding og Tab.
 Lehenverfassung, f. Feudalforsatning.
 Lehenwesen, n. Feudalvæsen.
 Lehenträner, m. Basal.
 Lehenweise, Lehnweise, adv. i Lehn.
 Lehenzins, pl. -se, m. Lehnafgift.
 Lehm, Leim, Leimen, m. Lær, Lær-
 jord.

Lehmbooden, m. Leerbund.
 Lehmen, flæbe med Leer. Lehmer, m. Leearbejder.
 Lehmern, lehlen, adj. af Leer.
 Lehmguß, pl. -güsse, m. Jernvare støbt i Leer.
 Lehmhütte, pl. -n, f. Hytte af Leer.
 Lehmicht, leeragtig.
 Lehmig, bestaaende af Leer.
 Lehmkuhle, Mt. pl. -n, f. Leergarbe.
 Lehmputzen, m. Leer, hærdet til Steen.
 Lehmstein, pl. -e, m. Mursteen.
 Lehnbeer, pl. -e, n. Hængestykke, som støder til en Muur.
 Lehne, pl. -n, f. Rygstol, Skraaning. Die Lehne eines Berges.
 Lehen, læne. Sie lehnte sich an ihn. Das Meer lehnte sich an einen Wald.
 Lehnig, adj. horizontal.
 Lehnstuhl, pl. -stühle, m. Hjælpefæstning.
 Lehnstuhl, Lehnstuhl, pl. -stühle, m. Lænestol.
 Lehr, n. Maal, Form, Model.
 Lehramt, pl. -ämter, n. Lærereembede.
 Lehrabschied, Lehrbrief, pl. -e, m. Lærebrev.
 Lehranstalt, pl. -en, f. Læreanstalt.
 Lehrart, pl. -en, f. Læremaade.
 Lehrbar, adj. som kan læres.
 Lehrbegierde, f. Lust til at undervise.
 Lehrbegierig, begjærlig efter at undervise.
 Lehrbegriff, pl. -e, m. Oversigt af et Læresystem.
 Lehrbezirk, pl. -e, m. en Lærers Virkefærd.
 Lehrbogen, m. Stillads under en Hvalving.
 Lehrbote, pl. -n, m. Apostel, Missionær.
 Lehrbuch, pl. -bücher, n. Lærebog.
 Lehrbursche, pl. -n, m. Læredreng.
 Lehre, pl. -n, f. Lære, Lærdom.
 Lehren, lære, undervise. Er hat mich schreiben lehren. Er lehrte ihm

den Gartenbau. Der Lehrer lehrt, der Schüler lernt.
 Lehrer, m. Lærer.
 Lehrstuhl, pl. -stühle, m. Lærestol.
 Lehrfähig, adj. duelig til Lærer.
 Lehrfreiheit, f. Lærefrihed.
 Lehrgabe, pl. -n, f. Gave som Lærer.
 Lehrgedicht, pl. -e, n. Læredigt.
 Lehrgebäude, n. Lærebogning.
 Lehrgeld, pl. -er, n. Lærepenge.
 Lehrgerüst, pl. -e, n. Stillads til en Hvalving.
 Lehrgeschäft, pl. -e, n. en Lærers Forretning.
 Lehrhaft, adj. lærerig, belærende.
 Lehrhäuser, m. den begyndende Bjergmand.
 Lehrherr, pl. -en, m. Mester.
 Lehrjünger, m. Seminarist.
 Lehrknecht, pl. -e, m. Svend.
 Lehrkoble, pl. -n, f. bedste Slags Steenkul.
 Lehrling, pl. -e, m. Eleve, Discipel.
 Lehrmeinung, pl. -en, f. Dogma.
 Lehrmeister, m. Læremester. Lehrmeisterlich, næsevis, anmassende.
 Lehrmeistern, tee sig som en erfarende Mand, hoomesterere.
 Lehrprinz, pl. -en, m. Lægermester.
 Lehrreich, lærerig.
 Lehrsam, lærvillig. Lehrsamkeit, f. Lærvillighed.
 Lehrsatz, pl. -sätze, m. Læresætning.
 Lehrstand, pl. -stände, m. Lærerstand.
 Lehrstelle, pl. -n, f. Lærerspost.
 Lehrweise, pl. -n, f. Læremaneer.
 Lehrwidrig, adj. stridende mod en Lærdom.
 Lehrzwang, m. Lvang som paalægges en Lærer.
 Lei, pl. -e, n. Dække, Skjerm.
 Leib, pl. Leiber, m. Legeme. Thue das bei Leibe nicht, for Guds Skyld ikke.
 Leibarzt, pl. -ärzte, m. Lærlæge.
 Leibbienen, pl. Ingeblær.

Leibbinde, pl. -n, f. Sjærf.
 Leibbuch, pl. -bücher, n. Vndlings-
 bog.
 Leibchen, n. Livstykke.
 Leibdienst, pl. -e, m. personlig Tjene-
 ste.
 Leibeigen, livegen. Leibeigenschaft,
 f. Livegenskab. Leibeigenthum, n.
 Eiendomsbret over Legemet.
 Leiben, leve, leve vel. Er leibt und
 lebt. Wie er leibt und lebt, liv-
 agtig som han stod og gik.
 Leibern (sich), luste sig.
 Leibeserbe, pl. -n, m. Livsarving.
 Leibesfrucht, pl. -früchte, f. Barnet
 i Moderliv, Livsfrugt.
 Leibesgebrechen, n. Legemsfeil.
 Leibesgestalt, pl. -en, f. Legemsstif-
 felse.
 Leibesleben, n. legemlig Tilværelse.
 Leibesessen, n. Vndlingsmad.
 Leibesübung, pl. -en, f. Legemsøvelse.
 Leibfall, pl. -fälle, m. Tilbagefald af
 en død Livegens Eiendom til Her-
 ren.
 Leibfällig, adj. underkastet Legemet,
 livegen.
 Leibfarbe, pl. -n, f. Vndlingsfarve.
 Leibesfarbe, f. Legemsfarve.
 Leibfrohn, pl. -en, f. Tjeneste med
 Haand og Fod.
 Leibtædige, Leibtæding, n. Under-
 holdning for Levetid.
 Leibgeld, pl. -er, n., Leibpfennig,
 pl. -e, m. Personkat.
 Leibgericht, pl. -e, n. Vndlingsbret.
 Leibgetränk, pl. -e, n. Vndlingsdrik.
 Leibhaft, leibhaftig, adj. levende, per-
 sonlig. Er ist das leibhaftige Bild
 seines Vaters, udtrykte Billede.
 Leibholz, pl. -hölzer, n. de yderste
 Dækningplanke paa et Skib.
 Leibhund, pl. -e, m. Vndlingshund.
 Leibkoch, pl. -köche, m. Livkok.
 Leiblich, legemlig, kjædelig. Mein leib-
 licher Bruder.

Leibpacht, pl. -en, f. Forpagtning paa
 Livstid.
 Leibrecht, St. m. den, som for sin
 Levetid benytter et Gods.
 Leibrente, pl. -n, f. Livrente. Leib-
 rentner, m. den, som trækker en Liv-
 rente.
 Leibrock, pl. -röcke, m. Kjortel.
 Leibschnitt, pl. -e, m. Taille.
 Leibspruch, pl. -sprüche, m. Valg-
 sprog.
 Leibstock, pl. -stöcke, m. Rube af Un-
 gelvier.
 Leibstuhl, pl. -stühle, m. Natstol.
 Leibträger, m. den der benytter et
 Gods for Livstid.
 Leibwache, pl. -n, f. Livvagt.
 Leibwäsche, f. Linned, som bæres paa
 Legemet.
 Leibzeichen, n. corporligt Beviis for
 et begaaet Mord.
 Leibzinsen, pl. Livrente.
 Leibzucht, f. Underholdning for Leve-
 tid. Leibzüchter, m., Leibzüchterin,
 pl. -nen, f. den, som nyder en saa-
 dan.
 Leibzwang, m. Diarree.
 Leich, Laich, m. Fiskelegg.
 Leich, pl. -e, n. Kglebane, jævn Plads,
 Maal.
 Leichdorn, pl. -dörner, m. Liigtorn.
 Leiche, pl. -n, f. Liig.
 Leichen, laichen, lege, vngle (om Liik).
 Leichenabdanfung, pl. -en, f. Præ-
 stens Taffigelse for Liigfølget.
 Leichenartig, adj. lignende et Liig.
 Leichenbegängniß, pl. -nisse, n. Liig-
 begængelse.
 Leichenbegleitung, pl. -en, f. Liig-
 følge.
 Leichenbett, pl. -en, n. Liigseng.
 Leichenbitter, m. Bedemand.
 Leichenblaf, adj. dødningebleg. Lei-
 chenblässe, f. Dødningebleghed.
 Leichenfahl, adj. dødningebleg.
 Leichengefolge, n. Liigfølge.

Leichengepränge, n. høitidelig Liig-
færd.

Leichenhaft, adj. lignende et Liig.

Leichenhuhn, pl. -hühner, n. stor Nat-
ugle.

Leichenfalt, adj. fold som et Liig.

Leichenpredigt, pl. -en, f. Liigprædi-
ken. Leichenredner, m. den, som
holder Liigtalen.

Leichenstein, pl. -e, m. Gravsteen.

Leichenträger, m. Liigbærer.

Leichentuch, pl. -tücher, n. Liigklæde.

Leichenwagen, m. Liigvogn.

Leichenzug, pl. -züge, m. Liigtog.

Leichlege, St. pl. -n, f. Begravelse.

Leichnam, pl. -e, m. Liig, dødt Lege-
me.

Leicht, let. Es wird mir leicht ums
Herz.

Leichtblütig, sangvinisk. Leichtblütig-
keit, f. Sangvinitet.

Leichtreich, pl. -e, m. Park for Fiske-
vngel.

Leichtern, lette; fjære Sam.

Leichter, Lichter, m. Losningsbaad.

Leichterding, St. adv. lettelig.

Leichtfährig, let seilende.

Leichtfertig, letfærdig, letfindig. Leicht-
fertigkeit, f. Letfind.

Leichtfuß, pl. -füße, m. den Letfodede,
den Letfindige.

Leichtgläubig, lettroende. Leichtgläu-
bigkeit, f. Lettroenhed.

Leichtheit, Leichtigkeit, Leichte, f. Let-
hed.

Leichtlich, adv. lettelig.

Leichttrunk, pl. -trünke, m. Sørgelag.

Leichtsinn, m. Letfind. Leichtsinnig,
letfindig.

Leid, adj. ondt. Dein Unglück thut
mir leid. Es thut mir leid um dich.

Leid, n. Smerte, Sorg. Er that ihm
etwas zu Leide. Er that sich ein
Leides, dræbte sig selv. Er hat
mir ein Leides gethan.

Leidbar, taalelig.

Leidbrief, pl. -e, m. Condolentskri-
velse.

Leiden, litt, gelitten, lide, taale. Er
hat viel leiden müssen. Die Sa-
che leidet keinen Aufschub.

Leiden, n. Lidelse.

Leidengeübt, øvet i at lide og taale.

Leidenlos, adj. befriet for Lidelse.

Leidensbecher, m. Lidelsesbæger.

Leidenschaft, pl. -en, f. Lidenskab.

Leidenschaftlos, adj. uden Lidenskab.

Leidenschaftlosigkeit, f. Upartiskhed.

Leidensgefährte, -genoss, -bruder, m.
Lidelsesfælle.

Leidensgeschichte, pl. -n, f. Lidelses-
historie.

Leidenskelch, pl. -e, m. Lidelsesbæ-
ger.

Leidentlich, adv. lidende. Leidentlich-
keit, f. Passivitet.

Leider, interj. desværre. Leider
dessen.

Leidig, adj. led, styg, udsel. Leidige
Tröster.

Leidiglieb, til Sorg og alligevel fjær.

Leidlich, taalelig. Leidlichkeit, f. Taa-
lelighed.

Leidsam, taalmodig.

Leidtragende, pl. -n, m. og f. den
Sorgende.

Leidwesen, n. Jammer, Sorg. Zu
meinem Leidwesen erfuhr ich den
Todesfall.

Leie, pl. -n, Leienstein, Mt. pl. -e,
m. Leerskifer.

Leier, Leyer, pl. -n, f. Lire, Lira.
Die alte Leier, den gamle Vise.

Leierer, Leiermann, pl. -männer, m.
Lirespiller.

Leierförmig, lirezformig.

Leiergang, m. langsom, søvnig Gang.

Leiermädchen, n. Lirepige.

Leiern, spille paa Lire.

Leierwerk, pl. -e, n. langsomt, mat
Arbeide.

Leihbank, pl. -bänke, f. Laanebank.

Leihbibliothek, pl. -en, f. Leiebibliothek.
 Leihen, lieh, geliehen, laane. Leihe mir das Buch. Er lieh Geld auf Pfänder.
 Leihver, m. Laaner.
 Leihhaus, pl. -häuser, n. Laaneinrichtung.
 Leihkauf, pl. -käufe, m. Vidkjøb, Kjøbskaal, Penge paa Haanden.
 Leif, pl. -e, n. Touget, hvortil Seilenes Kanter spæ, Skibets Skrog.
 Leifen, spæ Toug til Seilene.
 Leifgarn, pl. -e, n. Hørgarn til at spæ Seil med, Seilgarn.
 Leifhorn, pl. -hörner, n. Enden og Dret paa et Seil.
 Leiflien, n. Leiflinie, pl. -n, f. Vigline (Tougværk hvormed Seilene fantes).
 Leifnadel, pl. -n, f. Seilnaal.
 Leilaken, n. Sengelagen.
 Leim, m. Liim, Leer.
 Leimen, lime.
 Leimicht, adj. seig som Liim.
 Leimig, limet.
 Leimleder, n. Læderaffald til at fuge Liim af.
 Leimruthe, pl. -n, f. en med Fugleliim overstroget Dvæst.
 Leimsieder, m. Liimfuger.
 Leimspindel, pl. -n, f. Liimstang.
 Lein, m. Horfro.
 Lein, Linnen, n. Lærred.
 Leinblutfarben, -farbig, adj. lig Herrets Blomst i Farve.
 Leinboden, m. Herager.
 Leinbödig, adj. vævet med Flaxgrund.
 Leine, pl. -n, f. Line, Snor.
 Leinen, optoe.
 Leinen, linnen, adj. af Linned.
 Leinentuch, pl. -tücher, n. Lærredsflæde.
 Leingrau, n. en gråagtig Farve.
 Leingrün, bleggryn.
 Leinöl, n. Liinolie.

Leinpfad, pl. -e, m. Strandvei for Skibstrækkerne.
 Leinsame, pl. -n, m. Liinfro.
 Leinwand, Leinwat, f. Lærred.
 Leinwanden, adj. af Lærred.
 Leinwandreißer, m. Lærredshandler i Detail.
 Leinweber, m. Liinvæver.
 Leinweberci, pl. -en, f. Lærredsvæveri.
 Leinweberstuhl, pl. -stühle, m. Liinvæverstol.
 Leinzeug, Leinenzeug, pl. -e, n. Lærredstøi.
 Leise, adj. sagte, stille. Er geht leise. Ein leiser Wunsch.
 Leisetreter, m. en overdreven forsigtig Person, Lurendreier.
 Leisetrirt, pl. -e, m. sagte, forsigtig Fremtræden, List, Forsigtighed.
 Leishörig, adj. finthørende.
 Leistbar, adj. hvad der kan udrettes.
 Leistbürge, pl. -n, m. Cautionist for Opfyldelsen af et Løfte.
 Leist, pl. -e, m. den store Muskel paa Hestens Baglaar.
 Leiste, pl. -n, f. Trælist, Klædeslist, Rand, Bremme, Løste.
 Leisten, m. Læst, Skolæst. Schuster, bleibe bei deinem Leisten.
 Leisten, vde, opfylde, gøre. Leiste ihm Hilfe. Sie leistete ihm Gesellschaft. Er hat viel geleistet. Er leistete sein Versprechen. Der Mann kann etwas leisten, præstere.
 Leistenbruch, pl. -brüche, m. Nærbros.
 Leistenvers, pl. -se, m. Afrostichon.
 Leistung, pl. -en, f. Opfyldelse, Udrettelse. Die Leistung wichtiger Dienste.
 Leistenschneider, m. Læstmager.
 Leit, St. n. Brændeviin.
 Leite, pl. -n, f. Skænt, Brink.
 Leitbahn, pl. -en, f. den til Maalet førende Bane.
 Leitband, pl. -bänder, n. Ledebaand.

Leiten, lede. Er leitete ihn zum Guten.

Leiter, m. Fører. Leiter der Blinden.

Leiter, pl. -n, f. Stige; Gradation.

Leitersprosse, pl. -n, f. Stigetrin.

Leiterwagen, m. Pindevogn, Høstvogn.

Leitfaden, pl. -fäden, m. Ledetraad.

Leitgeb, pl. -en, m. Brændeviinsvært.

Leithaus, pl. -häuser, n. Værts-huus.

Leithammel, pl. -håmmel, m. Klokke-saar.

Leithund, pl. -e, m. Støver, Ledehund.

Leitmiddel, n. ledende Vegeme, Behi-fel.

Leitseite, pl. -n, f. den høire Side paa Vognstangen.

Leitseil, pl. -e, n. Skaglereb, Langtemmer.

Leitstern, m. Nordstjerne.

Leitung, pl. -en, f. Førelse, Ledet. Unter der Leitung Gottes.

Leitzaum, pl. -säume, m. Ledetomme.

Leitzeichen, n. Ord ved Enden af en Side, Eustos.

Lellap, Lelaps, St. m. Toft.

Lemmer, Vt. adj. neppe tilgroet (om Saar).

Lemming, pl. -e, m. Lemæn.

Lende, pl. -n, f. Lænd, Høfte, Laar.

Lendenbraten, m. Merbrad.

Lendenkrankheit, f. den engelske Sygdom.

Lendenlahm, hostelam, doven.

Lengler, St. m. Pineal. Lengeln, liniere.

Lenkisch, pl. -e, m. ferstuterret Stok-sik.

Lenkbar, adj. hvad der kan ledes, føielig.

Lenken, boie, styre, lede. Er lenkte in die Straße. Das Gespräch lenkte sich auf die Musik.

Lenker, m. Fører, Styre, Regent.

Lenksam, adj. let at styre, boielig.

Lenksamkeit, f. Boielighed.

Lenz, Vt. adv. for, læns.

Lenter, n. et Slags Kortspil.

Lenz, Vt. adv. svag, mat, blod.

Lenz, pl. -e, m. Baar, Føraar.

Lenzen, optee, grønnes. Das Gefilde lenzt.

Lenzflur, pl. -en, f. Føraarsmark.

Lenzgefilde, n. det af Føraaret prydede Land.

Lenzisch, lenzlich, føraarsmæssig.

Lenzmonat, m. Martsmaaned.

Leopard, pl. -en, m. Leopard.

Lerche, pl. -n, f. Lærke, Lærketræ.

Lerchenstreichen, n. Lærkerens Tog.

Lerchenzapfen, m. Lærketræets Kogle.

Lernbegierig, læreløsten. Lernbegier,

Lernbegierde, f. Lærelyst.

Lernen, lære, lade sig lære og forklare.

Er lernt Deutsch von ihm. Das Kind hat erst gehen lernen.

Lernfach, pl. -fächer, n. Studium.

Lernfleiß, m. Flid i at lære.

Lernlust, f. Lærelyst. Lernlustig, læreløsten.

Lernstunde, pl. -n, f. Læretime.

Lerschen, hælde, synke.

Lesbar, læselig. Die Schrift ist kaum lesbar.

Lesch, pl. -en, m. et flettet Menneske.

Lese, pl. -n, f. Indsamling, Udvalg.

Lesebezeichnung, pl. -en, f. Interpunction.

Lesebuch, pl. -bücher, n. Læsebog.

Leseesel, m. smal Stol for den læsende Discipel.

Lese Frucht, pl. -früchte, f. opsamlet nedfalden Træfrugt.

Leseholz, pl. -hölzer, n. Dvilstved.

Leselust, f. Læselyst. Leselustig, læseløsten.

Lesen, las, gelesen, læse, samle, vælge.

Der Professor liest sein Collegium und der Priester die Messe.

Wer kann Feigen von den Dornen lesen. Er las ihm den Text, irettesatte ham droit.
 Lesenswerth, læseværdig.
 Lesepult, pl. -e, n. Læsepult.
 Leser, m. Læser, Samler, Sorterer.
 Leserin, pl. -nen, f. Læserinde, Samlerinde.
 Leserei, f. Læsning uden Valg og Smag.
 Leserlich, læselig. Leserlichkeit, f. Læselighed.
 Leserlohn, m. Druesamlerens Lon.
 Lesestein, pl. -e, funden og samlet Jernsteen.
 Leseucht, f. Læsesyge. Leseüchtig, umættelig i at læse.
 Lesewelt, f. Læsepublicum.
 Lesezeichen, n. Interpunctionstejn.
 Lesezeit, pl. -en, f. Indsamlingstid.
 Lesezimmer, n. Læseværelse.
 Lesung, pl. -en, f. Læsning, Samling.
 Letten, m. Leerjord.
 Lettenhaue, pl. -n, f. smal Bjergmandshakke.
 Lettenschmitz, m. en leerblandet Bjergart.
 Lettenträger, m. Tyroler, som handler med Madvarer og Medicamenter.
 Lettern, pl. Typer.
 Letticht, leeragtig.
 Lettig, leeret.
 Letze, f. det Vederqvægende.
 Legen, vederqvæge. Er legt sich an ihrem Bilde. Sie legten sich mit einander, de fornøiede sig ved Afsteden endnu engang med hinanden.
 Legfuß, pl. -Füsse, m. Afstedskyd.
 Legmerker, m. Tegn i en Bog.
 Legner, m. Forelæser i Kirken.
 Legpredigt, pl. -en, f. Afstedspræken.
 Legt, adj. sidst. Legtens, legtligh, legthin, adv. sidst, nylig. Zu guter Letzt, tilsidst. Auf die Letzt, til

Slutningen. Ersterer und letzterer, den Første og Sidste.
 Legtjåhrig, adj. af forrige Aar.
 Leu, adj. ikke tilstrækkelig boiet.
 Leu, Leue, pl. -n, m. Love. Leuenhaftig, adj. lig en Love. Leuen, brøle.
 Leuchse, pl. -n, f. Vognarelsens Stettestang.
 Leuchsenring, pl. -e, m. Ringen om Vognarelen.
 Leuchte, pl. -n, f. Lygte.
 Leuchten, lyse. Er leuchtete ihm heim. Es leuchtet jedem in die Augen. Das Wetter leuchtet, det lyner. Ein leuchtendes Beispiel. Ihr Antlig leuchtet Liebe. Sein Leben liegt faltenlos und leuchtend ausgebreitet.
 Leuchter, m. Lysestage.
 Leuchtfackel, pl. -n, f. Fyrværkferret til Belysning.
 Leuchtfener, n. oplysende Ild, Fyrtaarnsblus.
 Leuchtfåser, m. St. Hansorm.
 Leuchtfugl, pl. -n, f. Ildfugle, Ræf.
 Leuchtthurm, pl. -thürme, m. Fyrtaarn.
 Leuchtung, pl. -en, f. Lybning.
 Leumdig, leumtig, velrenommeret.
 Leugnen, læugnen, nægte.
 Leumund, m. Ry, Rygte. Mache ihm keinen bösen Leumund.
 Leut, St. n. Folf. Leute, pl. Folf.
 Leutchen, pl. Godtsfolf. Meine Leute, mit Huusfolf.
 Leutern, ansøge om Revision af en Dom. Leuterant, pl. -en, m. den Ansøgende. Leuterat, pl. -en, m. Dommeren imod hvis Dom der appelleres.
 Leutescheu, adj. folkesky.
 Leutlich, St. besøgt, folkerig.
 Leutpriester, St. m. Sognepræst.

Leutſchen, läutſchen, gaae paa Dumpeſagt.

Leutſelig, venneſæl, nedladende. Leutſeligheit, f. Mildhed, Nedladenhed.

Levit, pl. -en, m. Levit. Die Leviten leſen, udfkjælde.

Levkoje, pl. -n, f. Levkoj.

Lewat, St. m. Rapsd.

Lexikon, pl. Lexika, n. Ordbog. Lexidion, n. liden Ordbog.

Lexikolog, pl. -en, m. den Ordlærde.

Libell, pl. -e, n. Libel. Libelliſt, pl. -en, m. Libelliſtiker.

Libellulle, Libelle, pl. -n, f. Guldſmed (Inſekt).

Liberei, pl. -en, f. Boghandling.

Librei, Livrei, St. f. Livree.

Licent, pl. -en, f. Barestat. Licentiren, tillade, befrie. Licen-, pl. -en, f. Tilladelse, Frihed, Frækhed.

Licht, adj. lys, klar. Lichtes Saar. Der Kreis um ſie ward immer lichter, tyndere.

Licht, pl. -er, n. Lys, Klarhed; pl. -e, n. Bort eller Talglus. Lichtchen, Lichterchen, n. lille Lys.

Lichtblatt, pl. -blätter, n. Metalblad ſom Folie under Edelſtene.

Lichtblick, pl. -e, m. pludſelig Bland.

Lichtbore, pl. -n, m. Lysets Engel.

Lichtdieb, pl. -e, m. Tyv i Lyset.

Lichten, oplyse, opklare. Die Wälder wurden gelichtet.

Lichten, lette, løſte. Man lichter den Anker.

Lichter, m. Lysebaad.

Lichterloh, adv. i lys Lue. Das Haus brannte lichterloh.

Lichtfuchs, pl. -fuchse, m. lyserød Hest.

Lichtfunke, pl. -n, m. Lysgnist, Lysstraale.

Lichtgießer, m. Lysestøber.

Lichtglänzend, klart lyſende.

Lichthalter, Lichtknecht, pl. -e, m. Lyseproſet.

Lichtheſt, adj. klar af Lys, klart lyſende.

Lichthut, pl. -hüte, m. Lyseflue.

Lichtleiter, m. et Legeme, ſom leder Lyset igjennem.

Lichtlos, adj. uden Lys.

Lichtmeſſe, Lichtweihe, pl. -n, f. Ryndelmiſſe.

Lichtpuge, Lichtſcheere, Lichtſchnäuze, pl. -n, f. Lyseſax.

Lichtrecht, n. Ret til at anbringe et Bindue igjennem en Væg.

Lichtrein, adj. reen og klar. Ein lichtreiner Sinn.

Lichtſchein, m. Lysglands.

Lichtſcheu, adj. lyſky, frygtende Lyset. Lichtſcheu, f. Frygt for Offentlighed, Dienſvagthed.

Lichtſchnuppe, pl. -n, f. Lysetane.

Lichtſehen, n. Gniften for Dinene (en Dienſvagthed).

Lichtumwallung, pl. -en, f. den omgivende Lyſtøm.

Lichtung, pl. -en, f. Lyſning. Die Lichtung der Wälder.

Lichtwurm, pl. -würmer, m. St. Hantorm.

Lichtzieher, m. Lysestøber.

Lieb, adj. kjær. Unsere liebe Frau, Jomfru Maria. Er hat mich lieb. Sie gewann ihn lieb.

Liebäugeln, vinke omt med Dinene, fokettere. Liebäugelei, pl. -en, f. om Blikken og Vinken.

Liebchen, n. Kjæreste, Skat.

Liebden, Lw, elskede Hr. Fætter (Hoflighedstitel mellem Fyrſter).

Liebe, f. Kjærlighed, Elſkov. Liebe zu Gott. Liebe gegen die Menſchen. Ohne Liebe lebt ſich's nicht.

Liebeatmend, aandende Kjærlighed.

Liebebange, adj. bange af Kjærlighed.

Liebegirrend, loffende til Kjærlighed, ſuffende af Kjærlighed.

Liebeinig, adj. forenet ved Kjærlighed.

Liebejauchzend, jublende af Kjærlighed.
 Liebefraak, syg af Kjærlighed.
 Liebelächelnd, omt smilende.
 Liebeleer, adj. uden Kjærlighed.
 Liebelci, pl. -en, f. Elsker, Ganteri.
 Liebeli, St. n. Kys.
 Liebeln, gante, caresfere.
 Liebelos, adj. fri for Kjærlighed.
 Lieben, elste, holde af. Er hat mich je und je geliebt. Ach, liebt' ich dich recht brünstig.
 Liebenswerth, -würdig, elskværdig.
 Liebenswürdigkeit, f. Elskværdighed.
 Lieber, adv. hellere. Er will lieber Thee als Brantwein.
 Liebereif, modtagelig for Kjærlighed.
 Liebesabenteuer, n. Elskovshandel.
 Liebesgedicht, pl. -e, n. Elskovsdiat.
 Liebesgott, m. Kjærlighedsgud. Liebesgöttin, f. Kjærlighedsgudinde.
 Liebesleute, Liebesleuten, pl. elskende Personer, Kjæresten.
 Liebesritter, m. Elsker.
 Liebevoll, Kjærlighedsfuld.
 Liebhaber, m. Elsker, Dilettant, Lysthaver. Liebhaberin, pl. -nen, f. Amatrice.
 Liebhaberei, pl. -en, f. Dilettantisme.
 Liebherzen, liebkosen, kyse og flaype, caresfere. Er liebkoste sie. Das Glück hat ihm liebgeliebt. Er ward geliebt. Liebgeliebt von Frühlingslüften.
 Liebig, pl. -e, m. Dompap.
 Liebkosung, pl. -en, f. Kjærtegn. Liebkoser, m. den Caresferende.
 Liebler, m. Voser.
 Lieblich, adj. behagelig, yndig. Lieblichkeit, f. Nde.
 Liebling, pl. -e, m. Nudling.
 Lieblos, adj. ufjærlig, ligegyldig. Lieblosigkeit, f. Ufjærlighed. Ein liebloses Urtheil.

Liebreich, venlig.
 Liebreiz, m. Elskværdighed, Nde.
 Liebreizend, yndig, tæffelig.
 Liebste, pl. -n, f. den elskede Pige
 Liefchaft, pl. -en, f. Kjærlighedshandel, et elsket Fruentimmer.
 Liebthätig, mennekeskjærlig. Liebthätigkeit, f. virksom Kjærlighed.
 Lieberth, dyrebare. Liebertheftes Frau Ruhme.
 Lied, pl. -er, n. Sang, Vise. Das Lied von der Glocke. Die Lieder im Gesangbuche.
 Liedeln, digte Viser, songe.
 Liederbuch, pl. -bücher, n. Visebog.
 Liederdichter, m. lyrist Digter.
 Liederlich, lüderlich, liderlig, løslagtig, uvel. Eine liederliche Arbeit.
 Liederlichkeit, f. Lidelighed.
 Liedern, overtrække med Læder.
 Liederspiel, pl. -e, n. Spil med Sang.
 Liederwerth, adj. værd at betyngge.
 Liedlohn, m. Løndelen, Daglon. Liedloohner, m. Daglonner.
 Lieferer, Lieferant, pl. -en, m. Leverandeur.
 Liefern, levere, vde; storknes. Er lieferte ihm Getreide. Sie lieferten eine Schlacht. Der Mann ist geliefert, tabt.
 Lieferung, pl. -en, f. Levering, Leverance.
 Lieferungseld, pl. -er, n. Contribution, Subsidier.
 Liegehaus, pl. -häuser, n. Quarantainehus.
 Liegen, lag, gelegen, ligge. Er hat zu Bette gelegen. Es ist ihm Alles daran gelegen, det er ham magtpaaliggende. An ihm ist nichts gelegen, man behever ham ikke. Es lag nicht an mir, det var ikke min Skyld. Sie lagen im Streite. Es liegt am Tage.
 Lieger, m. den Liggende.

Liegestunde, pl. -n, f. Bjergfolkene's Hviletime.
 Liegezeit, pl. -en, f. Opbevarings- eller Opholdstid.
 Lien, pl. -e, f. Reb.
 Lienbahn, pl. -en, f. Reverbane.
 Liene, Lienen, f. Ranke.
 Lier, pl. -e, n. Ildstedets Indfatning i Saltværker.
 Lieschen, nom. prop. n. Elisabeth.
 Liese, pl. -n, f. spids Rør, Blæsebælg-rør.
 Lifter, adj. vever, rask.
 Lilafarve, pl. -n, f. Sørenfarve, rødlig blaa Farve.
 Lilie, pl. -n, f. Lilie.
 Lilienarmig, liliearmet.
 Lilienblæs, liliebleg.
 Lilienformig, liliedannet.
 Lilienglatt, hvid og glat som et Lilie-blad.
 Lilienstengel, m. Liliestilk.
 Lilienveiß, liliehvid.
 Lille, Art. f. de smaa Børns Svytten.
 Lillen, svotte, sagle.
 Limone, pl. -n, f. Citron. Limonchen, n. den mindste Sort Citroner.
 Limps, pl. -e, m. Trætop, Marskud.
 Linbaum, pl. -bäume, m. Ahorntræ.
 Lindbast, m. Almetræ.
 Lindchen, Lindken, n. Mellespand.
 Linde, adj. blød, sagte.
 Linde, pl. -en, f. Lindetræ.
 Lindel, Lintel, n. Manschet.
 Linderer, m. den Lindrende.
 Lindern, mildne. Lindre den Kum-mer der Betrübten.
 Linderung, pl. -en, f. Lindring.
 Lindhart, adj. elastisk.
 Lindigheit, f. Mildhed, Blødhed.
 Lindwurm, pl. -würmer, m. Lind-orm, Drage.
 Lineal, pl. -e, n. Lineal.
 Linguist, pl. -en, m. den Sprogslærde.
 Linguistisk, adj. vedkommende Sprog-videnskabene.

Liniiren, liniren, trække Linier.
 Linie, pl. -n, f. Linie. Sie passer-ten die Linie (Æquator).
 Linienformig, adj. linieagtig.
 Liniengrader, n. liniefin Aarsætning.
 Linien-schiff, pl. -e, n. Linieskib, Krigs-skib med mere end 50 Kanoner.
 Linientheiler, m. Delingspasser.
 Linienzieher, m. Linietrækker, Rostral.
 Liniment, pl. -e, n. Indgnidningsmid-del.
 Link, adj. venstre. Lasse die linke Sand nicht wissen, was die rechte thut.
 Linkheit, f. Keitethed.
 Linkisch, adj. keitet. Ein linkisches Benehmen.
 Linkitus, Linkitag, Linkewartsch, St. den som bruger den venstre Haand.
 Links, adv. til Venstre. Linksher, fra Venstre. Linkshin, hen til Venstre. Linksum, venstre om. Sie machten Linksum.
 Linkshörnchen, n. Linksschnecke, pl. -n, f. Snegle, som bugter sig til Venstre.
 Linksmacher, m. Retsforvandler.
 Linnen, n. Linned, Væred.
 Linse, pl. -n, f. Linse.
 Linsengericht, pl. -e, n. Linseret.
 Linsenformig, adj. fladrund.
 Linsenglas, pl. -gläser, n. Krystallin-se, til begge Sider convex slebet Glas.
 Linsenfümmel, m. Haugefarve.
 Lippe, pl. -n, f. Læbe.
 Lippeln, have til Nar.
 Lippenbeweger, m. et i Sovne pat-tende Barn.
 Lippenlauter, m. Læbe-ogstav. Lip-penlaut, pl. -e, m. en med Læber-nes Truf udtalt Lyd.
 Lipper, St. m. Tyrefald.
 Lippig, adj. dybt indstaaet (om Blom-ster).
 Lipplällen, St. ikke kunne udtale Bog-stavet R.

Lips, pl. -se, m. En med tykke eller hængende Læber.

Liseriren, indfatte med smaa Snorer.

Lismen, St. strikke, binde. Lismete, f. Strikketoi. Lismernadel, pl. -n, f. Strikkenaal.

Lispel, m. Hviſten, sagte Susen.

Lispeler, Lisper, m. den Læspende.

Lispeln, hviſte, læspe, risle. Die Wel-len lispelten.

List, pl. -en, f. List. Er ſing ihn mit Listen.

Liste, pl. -n, f. Viſte, Fortegnelse.

Listel, m. nedre Seilerand.

Listenvoll, adj. fuld af List.

Listgewebe, n. Intrigue.

Listig, listig, snedig.

Litanei, pl. -en, f. Klageſang.

Literär, literariſch, literær. Lire-rargeſchichte, pl. -n, f. Literatur-hiſtorie. Literator, m. Bogſender. Literatur, pl. -en, f. Literatur. Li-teratus, m. den Studerede. Lite-riren, betegne med Bogſtaver.

Lithograph, pl. -en, m. Steentegner.

Lithographie, pl. -n, f. Steenteg-ning. Lithographiſch, lithografiſt.

Lithographiren, lithografere.

Litholog, pl. -en, m. Steenſender.

Litigiren, procedere.

Litorale, n. Kystland.

Litur, pl. -en, f. Udſtrykning.

Liturg, pl. -en, m. Præſt, Kirkebetjent.

Liturgie, pl. -en, f. Kirketjeneste, Kirkeorden, Gudstjeneste. Liturgiſch, adj. hørende til Kirketjenesten.

Lige, pl. -n, f. Traad, Snor, Seil-garn, Lidſe.

Ligenbruder, pl. -brøder, Nr. m. Poſtbetjent.

Lob, n. Roſ, Berømmelse.

Lobbegierde, Lobbegier, f. Ergjer-ighed. Lobbegierig, roſſjær.

Loben, roſe, berømme. Lobet den Herrn. Ich lobe mir den Som-mer.

Lobenswerth, -würdig, lobewürdig, roſværdig.

Lobſam, hæderlig.

Lobſerhebung, pl. -en, f. Lovtale.

Lobgedicht, pl. -e, n. Lobgeſang, pl. -geſänge, m. Loblied; pl. -er, n. Lovſang.

Lobgetön, n. heit tonende Roſ.

Lobgier, f. Berømmelſeſyge. Lob-gierig, forſængelig.

Löblichkeit, f. Roſværdighed. Löb-lich, roſværdig. Sein löbliches Be-nehmen.

Lobpreiſen, lovprife. Lobpreiſer, m. den Lovpriſende. Lobpreiſung, pl. -en, f. Lovpriiſning. Man lobpries (lobpreiſete) ihn.

Lobrede, pl. -n, f. Lovtale. Lobred-ner, m. Lovtaler.

Lobſagen, berømme.

Lobſchrift, pl. -en, f. Apologie.

Lobſingen, -ſang, -geſungen, lovſyn-ge. Lobſinger dem Herrn.

Lobſpruch, pl. -ſprüche, m. Lovtale.

Lobſucht, f. Berømmelſeſyge. Lob-ſüchtig, ærgjerrig.

Localität, pl. -en, f. Stedsbeſtænde-hed. Localiſiren, ſere hen til det bequemme Sted.

Loch, pl. Löcher, n. Hul. Löchlein, Löchelchen, n. lidet Hul. Er ward ins Loch (Fängſel) geſteckt.

Loch, m. Sylteto.

Lochbaumen, beſtemme Grændſe ved Træer.

Löchel, St. n. lille Hul.

Löcheln, lochen, gjøre smaa Huller.

Löcherbaum, pl. -bäume, m. huul Steenblok i Papiirmøller.

Locher, m. Hulbor (hos Djulmagere).

Löcherig, huller.

Löchern, gjennemſøge Huller.

Lochgucker, Lochſtupfer, m. en Slags Stører.

Lochfuchen, m. Leerſtibe til at luffe Hullet i Smelteovne.

Lochortsteine, pl. Stene til at bestemme Retningen i Bjergværk.
 Lochsäge, pl. -n, f. Stikisag.
 Lochschreiber, m. Fængselsinspecteur.
 Lochstein, pl. -e, m. Grændsesteen.
 Lockbild, pl. -er, n. et forfererist Billede.
 Locke, adj. tam. Locke, f. Lokken.
 Locke, pl. -n, f. Lok, Haarlok. Løckchen, n. lille Lok.
 Løckeln, lokke, fruse, frølle.
 Locken, lokke. Er lockt den Sund zu sich. Die Taube lockt vom Baume.
 Lockenbau, pl. -e, m. Lokernes Opjætning.
 Lockenberingelt, bedækket med krusede Løkker.
 Lockenhaar, pl. -e, n. lokket Haar.
 Lockenkopf, pl. -köpfe, m. Lockenhaupt, pl. -häupter, n. lokket Hoved.
 Lockenpapier, pl. -e, n. Papillot.
 Lockenreich, lokket.
 Lockenschön, smukt lokket.
 Locker, adj. løs, let, løs paa Traaden. Ein lockerer Zeisig, et letfindigt Menneſke.
 Locker, m. Lokkefugl.
 Lockerei, pl. -en, f. Lokkelse, Fristelse.
 Lockerheit, f. Lethed, Letſind.
 Lockerling, pl. -e, m. lystig Fætter.
 Lockern, slappe, løgne; løgnes, leve uordentligt.
 Lockicht, liig Lokker.
 Lockia, lokket, frollet.
 Lockflöte, Lockpfeife, pl. -n, f. Lokkepibe.
 Lockung, pl. -en, f. Lokkelse, Fristelse.
 Lockvogel, pl. -vögel, m. Lokkefugl.
 Lode, pl. -n, f. Loden, n. ungt Skud; Pjalt, Stump.
 Loden, vore, spire.
 Loder, m. Tyr. Loder, n. flident Band.

Loderasche, f. let hvid Afse.
 Loderer, m. Godtæppeværer.
 Lodern, flamme, blusse, lue. Die Flammen loderten.
 Loff, f. Luv, Luvside.
 Löffel, m. Skee, Harens Bren.
 Löffelei, pl. -en, f. Caressering.
 Löffelgans, pl. -gänse, f. Gaas med bredt Næb, Skeegaas.
 Löffelkost, Löffelspeise, pl. -n, f. Skee-mad.
 Löffelkraut, f. Kofleare.
 Löffeln, spise med Skee, caressere.
 Löffelstiel, pl. -e, m. Skeestaf.
 Löffelweise, adv. i Skeer. Man muß es ihm löffelweise eingeben.
 Löffler, m. Løser.
 Log, pl. -e, m. og n. Log. Loggen, faste Log.
 Logbuch, pl. -bücher, n. Skibsdagbog.
 Logik, pl. -en, f. Logik. Logiker, m. Logikus. Logisch, logisk.
 Logiren, logere. Er logirt bei mir. Der Wirth logirt Fremde.
 Logleine, Loglinie, pl. -n, f. Logline.
 Lögniß, pl. -nisse, n. f. Lue.
 Logogryph, pl. -en, f. Bogstavgaade.
 Loh, adj. luende. Lohe flämmchen.
 Lohballen, m. Barktorv.
 Lohbeere, St. pl. -n, f. Enebær.
 Lohe, pl. -n, f. Lue, Garverbark. Wehend umlechte den Kessel die Lohe.
 Lohen, beitsse med Bark, gløde.
 Loher, Löher, Lohgärber, m. Garver.
 Lohfarbe, f. rødbrun Farve.
 Lohfeuer, n. luende Ild.
 Lohgar, adj. garvet med Bark.
 Lohgrube, pl. -n, f. Barkgrube.
 Lohgerberei, pl. -en, f. Garveri.
 Lohmühle, pl. -n, f. Barkmølle.
 Lohn, m. Lon, Belønning.
 Lohnen, lønne. Er lohnt den Knecht. Gott lohne deinen Fleiß. Es lohnt nicht der Mühe, det er ikke

Umagen værd. Für die Arbeit hat man ihm mit Undank gelohnt.
 Lohner, m. En som lønner.
 Löhner, m. Daglønner.
 Löhnerisch, adj. arbejdende for Løn.
 Lohnherr, m. Brodherre.
 Lohnkutsche, pl. -n, f. Hærevogn.
 Lohnkutscher, m. Hærefudst.
 Löhnling, pl. -e, Lohndiener, m. Leiesvend, Leietjener.
 Lohnsucht, f. Egennytte. Lohnsüchtig, vindeisvg.
 Löhnung, pl. -en, f. Lønning.
 Löhren, f. Raale.
 Lohroth, adj. brunrød.
 Lold, m. Klint.
 Loos, pl. -se, n. Lod, Skjæbne. Sie warfen das Loos um seinen Mantel.
 Loosen, f.aste Lod.
 Lopf, pl. Løpse, n. et Antal Garntraade.
 Lotse, Lothse, pl. -n, m. Lods.
 Lorbeer, pl. -en, m. Laurbærtræ.
 Lorbeere, pl. -n, f. Laurbær.
 Lorbeersüchtig, laurbærsvg, ærgjerrig.
 Lorch, pl. -n, f. sort Champion.
 Lorgniren, lorgnettiren, lorgnettere.
 Lorgnette, pl. -n, f. Lorgnet.
 Lork, Mt. pl. -e, m. Skrubtudse.
 Lorrendreier, m. Smugler. Lorrendreierei, pl. -en, f. Smugling.
 Los, lose, adj. løs, letfærdig, fjelmsk.
 Ein loses Mädchen. Ein loses Maul, en Raïsonneur.
 Los, adv. løs, qvit. Er ist seiner los. Ich wurde des Menschen los. Der Teufel ist los, nu begynder Spektaklet.
 Løs, pl. Løse, f. Stik i Kortspil.
 Losarbeiten, løbne, arbeide løs.
 Losbæder, Mt. m. Røgebager.
 Losbitten, -bat, -gebeten, bede fri.
 Losbürgen, befrie ved Cautionering.
 Losbrod, pl. -e, n. Dvedebrod.

Losbruch, pl. -brüche, m. Lødbryden, Opbrud.
 Losbrüchig, lødbrydende.
 Lös, pl. -e, m. Bisværn.
 Lösbank, pl. -bänke, f. Kasse til at læste Kalk.
 Lösblei, n. Blyant.
 Lösbrand, pl. -brände, m. Sluffet Brand.
 Lösche, f. sluffede Kul.
 Löscheimer, m. Brandspand.
 Löschel, m. Indretning ved Pumpeværkerne i Bjergværk.
 Löschen, sluffe, læste, løse. Sie löschen das Feuer. Der Kalk wird gelöscht. Sie haben das Schiff gelöscht. Wasser löscht den Durst.
 Lösungeld, pl. -er, n. Løsepenge.
 Lösgeråth, pl. -e, n. Slutningåredskab.
 Lösghorn, pl. -hörner, n. Løsehat.
 Lösghapier, pl. -e, n. Træfpapir.
 Lösghlatz, pl. -plåge, m. Løsested.
 Losdonnern, begynde at tordne eller bande.
 Losgeen, løbne ved Harven.
 Loseisen, hugge ud af Isen.
 Losfeuern, afføre.
 Losgehen, -ging, -gegangen, gaae løs, begynde. Jetzt geht es los.
 Losgürteln, -gürten, løbne Beltet.
 Loshaften, afhugge.
 Loshaften, tage af Krogen.
 Loshalftern, løse fra Grimen.
 Loshaspeln (sich), befrie sig ved at slaae med Hænder og Fødder.
 Loskeilen, slaae løs.
 Losketteln, løse fra Hagen.
 Losketten, løse fra Lænken.
 Loskönnen, kunne slippe. Ich kann nicht von hier los.
 Loskriegen, faae af, fatte. Er konnte das Latein nicht loskriegen.
 Löslich, som kan løses, tilgivelig.
 Losmögen, gide slippe, Er mag von hier nicht los.

Losmüssen, maatte slippe. Du mußt von ihr los.

Losplan, pl. -pläne, m. Israa Strand, hvor man løser Skibe.

Losplagen, udbrude, snakke ud af Skolen.

Losplagen, afsprenge.

Losreiben, -rieb, -gerieben, gnide løs.

Losringen, -rang, -gerungen, vride løs.

Losschießen, -schuß, -geschossen, af fyre, flyve bort.

Losschnellen, fare løs, kaste bort.

Lossprechen, -sprach, -gesprochen, friskjende, (sich) sige sig løs. Los-

sprechung, pl. -en, f. Losspruch, pl. -sprüche, m. Friskjendelse.

Losseyn, være fri. Er ist seiner Schulden los.

Losstock, pl. -stöcke, m. Brændstok imellem Weiroderne.

Losstricken, løse fra Strikken.

Losstufen, brække i Stuffer (om Stene).

Losstürmen, storme løs.

Losstürzen, styrte løs.

Lostag, St. pl. -e, m. Mærkedag for Beirliget.

Loswerden, blive qvit. Er ist der Bürde los neworden.

Loswirken, skaffe løs.

Loswollen, ville slippe. Er will gern von ihnen los.

Loszeichen, St. n. Barsel, Mærke, Signal.

Losziehen, -zog, -gezogen, trække af, skjælde. Er zog gegen alle Könige los.

Lössegeld, pl. -er, n. Løsepenge.

Lösemittel, n. Løseermiddel.

Lösen, løsen, St. lytte.

Lösen, kaste Lod.

Lösen, løse, løse. Sie lösten die Kanonen. Er löste sein Gelübde. Kannst du mir das Räthsel lösen.

Er hat viel Geld gelöst, indtaget.

Er löste sich mit Geld, befriede sig.

Löser, m. Löserin, pl. -en, f. Indløser, Indløserinde.

Löserdürre, St. f. Pest hos Horngræg.

Löseschlüssel, m. Paven's Magt til at give Syndsforladelse. Binde- und

Löseschlüssel, m. Magt til at binde og løse.

Lösigkeit, Lösheit, f. Overgivenhed.

Lösung, pl. -en, f. Lotteri, Andeel, Feldtraab, Løsen, Bildtets Skarn,

Sted for Gruset i Gruber.

Lösungsgeld, pl. -er, n. Lotteripenge.

Lösung, pl. -en, f. Opløsning, Udløsning.

Lösungsamt, n. Ræmmeriet i Nürnberg. Lösunger, m. Ræmner.

Lösungsbuch, pl. -bücher, n. Handelsbog for det mod Contanter Solgte, Parolbog.

Loth, pl. -e, n. Bly, Vægt, Lod.

Lothasche, f. Potaske.

Lothbüchse, pl. -n, f. Kuglebøsse.

Lothen, maale med et Lod, lodde.

Löthen, lodde, smelte med Bly.

Löthig, ledig, veiende et Lod, ublandet.

Lothleine, pl. -n, f. Linen med Blyloddet.

Lothperle, pl. -n, f. smaa Perler, som sælges efter Vægten.

Lothrecht, adj. perpendicular.

Löthschlosser, m. Laasfmed.

Lothse, pl. -n, m. Lod.

Lothsen, lodse.

Lotte, pl. -n, f. Træror ved Bandle-

ninger.

Lotter, lotterig, St. adj. uordentlig, løstagtig.

Lotterbett, pl. -en, n. Lotterbank, pl. -bänke, f. Hvilebänk, Sopha.

Lotterbube, pl. -n, Lotter, m. løstagtigt, lastefuldt Menneske, Rnegt.

Lotterfalle, pl. -n, f. brøstfældig Bygning.

Lotterie, pl. -n, f. Lotteri. Lotto, n. Lotto.

Lottern, være sludsket.

Løve, pl. -n, m. Love. Löwin, pl. -nen, f. Lovinde.

Løwenhaft, adj. lig en Love.

Löwenhündchen, n. et Slags langhaaret Skjodehund.

Löwenmuth, m. overordentligt Mod.

Löwensohn, pl. -söhne, m. en Mand af en Loves Mod og Styrke.

Löwenlinnen, Lewentlinnen, n. stærkt vestrået Lærred.

Löwenzahn, m. Lovetand (Plante).

Löwenzähne, Lovens Tænder.

Loyal, lovlig, trofast. Loyalität, f. Lovlighed, Trofast.

Loyalist, pl. -en, m. den Trofaste, den Kongelig-sindede.

Lubbe, M. pl. -n, m. Lommel.

Luchs, pl. -se, m. Los, Goupe. Luchs-in, pl. -nen, f. Hunlos.

Luchsaage, pl. -n, n. Skarpt Syn.

Luchsbals, pl. -bälge, m. Goupekind.

Luchsen, lure, rove med List.

Lucht, M. pl. -en, f. lav Eng ved en Bæk.

Lücke, pl. -n, f. Hul, tomt Sted, indgjerdet Mark. In dieser Schrift ist eine Lücke.

Lucken, luken, lue, flamme.

Lückenbüßer, Lückenfüller, m. Suppleant i Gavn af Bedre, Føldefalk.

Lückenbüßerei, pl. -en, f. Supplerings i Gavn af noget Bedre.

Lückenhaft, ufuldstændig, defect. Lückenhaftigkeit, f. Mangel, ufuldstændighed.

Ludel, pl. -n, f. Potteslætte, Fusserarbeide.

Ludelhorn, pl. -hörner, n. Kanonerens Krudhorn.

Ludeln, suge, lalle.

Luder, n. Nadsel, Ilet Mennecke. Luderung, pl. -en, f. Skarpt lugtende Vokkemad.

Luderkrähe, pl. -n, f. Sortspætt.

Luderleben, n. liderligt Levnet.

Lüderlich, liederlich, liderlig.

Ludern, æde Nadsel, være liderlig.

Ludler, Ludelmacher, m. en daarlig Væver.

Luf, adv. Skarp, lydelig.

Luf, Luffseite, f. Vindside.

Lufhörig, lyttende, opmærksom.

Luft, pl. Lüfte, f. Luft. Lüftchen, n. Luftning. Wir zogen die frische Luft ein.

Luftball, pl. -bälle, Luftballon, pl. -e, m. Luftballon.

Luftbau, pl. -e, m. Luftbygning, Luftkastel.

Luftbeständig, adj. modstaaende Luftens Indvirkning.

Luftbild, pl. -er, n. Phantom, Indbildning.

Luftblase, pl. -n, f. Luftblære.

Luftblystoff, m. Electricitet.

Luftbusse, pl. -n, f. Penitents ved at udsætte sig for Veiret.

Luftdicht, vel tilluftet, hermetisk.

Luften, blæse.

Lüften, lufte, forkaste frisk Luft; løfte. Lüftung, f. Løftning.

Luster, St. m. Viste.

Lusterscheinung, pl. -en, f. Luftsyn, Meteor.

Luftfahrt, pl. -en, f. Luftreise.

Luftfahrer, m. Luftkipper.

Luftgebilde, n. Phantastbillede, Drommebillede.

Luftgefieder, n. Fuglene.

Luftbahn, pl. -bahne, m. Ventil.

Luftrig, lüftrig, bestaaende af Luft, udsat for Luften, vindig. Lustige Simmer. Ein lustiger Mensch.

Lustri, St. m. vindig Person.

Lustigkeit, f. Windmageri.

Luftklappe, pl. -n, f. Ventil.

Luftpreis, pl. -se, m. Atmosphære.
 Luftleer, adj. lufttom.
 Luftloch, pl. -löcher, n. Lusthul.
 Luftmalz, n. vindtorret Malt.
 Luftpumpe, pl. -n, f. Luftpumpe.
 Luftvand, m. Horizont.
 Luftsäure, f. fulsuur eller fix Luft.
 Luftschau, f. Beirets Jagttagelse.
 Luftscheu, adj. bange for Luften.
 Luftschloß, pl. -schlösser, n. Lustca-
 stel.
 Luftsegler, Luftschiffer, m. Luftfip-
 per.
 Luftspringer, m. Viniedandser. - Luft-
 sprung, pl. -sprünge, m. Cour-
 bette.
 Luftstand, m. Temperatur.
 Luftstreich, pl. -e, m. Slag i Luften.
 Luftwedel, m. Viste.
 Luftziegel, m. Mursteen torret i Lus-
 ten.
 Luftwärts, luftwärts, adv. mod Wind-
 siden, til Luvert.
 Lug, n. Hul, Hule, Luur. Der Bår
 geht zu Lug.
 Lug und Trug, m. Løgn og Bedra-
 geri.
 Lugen, see, glane. Lug', Seppi, ob
 das Vieh sich nicht verlaufen.
 Lüge, pl. -n, f. Løgn.
 Lügen, lon, gelogen, lyve. Er log
 ihr Liebe. Er lügt wie gedruckt.
 Lügenfaß, pl. -fässer, Lügenmaul,
 pl. -mäuler, n. Løgnhals.
 Lügengeist, pl. -er, m. Hykler, Be-
 drager.
 Lügenhaft, løgnagtig.
 Lügenzeichnung, pl. -en, Lügenzicht,
 pl. -en, f. Beskyldning for Løgn.
 Lügger, m. et tomastet Fartoi.
 Lüggerer, m. den Døvne.
 Lüggeren, M. døvne.
 Lüggetrætsch, n. løgnagtig Snaf.
 Luginsland, m. Barde, Prospekt i det
 Hjerne, Udfig.
 Lügner, m. Løgner.

Lügnerisch, løgnagtig.
 Luhm, St. mild, blød, modløs.
 Luke, pl. -n, f. Lysehul, Falddør, Luge.
 Lullen, lulle, dvøse. Lullerin, pl. -nen,
 f. Amme. Das Kind wird in
 Schlaf gelullet.
 Lummel, pl. -n, f. Kniv uden Skæft.
 Lummel, m. Lømmel. Lümmelei, f.
 Tølperagtighed.
 Lummeln, v. n. læne sig plumpt, være
 tølperagtig.
 Lump, pl. -en, m. Klud, Prækker, Gnier-
 pind. Dim. Lümphen, n.
 Lumpen, St. staae sig slet, behandle
 gemeent. Er lasset sich nicht lum-
 pen.
 Lumpen, m. Pjalt, Klud, det Foragte-
 lige.
 Lumpending, pl. -e, n. ringe Ting.
 Lumpengeld, n. udsel Betaling.
 Lumpengesindel, n. Pak.
 Lumpenhandel, m. Handel med Klude.
 Lumpenhund, pl. -e, m. nederdræg-
 tig Karl.
 Lumpensammler, Lumpenmann, Sa-
 derlump, m. Kludesamler.
 Lumpenzucker, m. raat Sukker.
 Lumperci, pl. -en, f. Lapperi, Udsel-
 hed.
 Lumpicht, udsel, gnieragtig.
 Lumpig, pjaltet.
 Lunen, lüven, sagtne (om Binden).
 Lung, blød, eftergivende.
 Lunge, pl. -n, f. Lunge.
 Lungel, St. pl. -n, f. Frille.
 Lungenfaul, adj. som har Skade i
 Lungen.
 Lungenmoos, n. Mos, som bruges i
 Lungesygdomme.
 Lungenmuß, n. en Ret af Kalvelun-
 ge.
 Lungenucht, f. Lungesygge. Lungen-
 süchtig, lungesottig.
 Lungerer, m. En som uophørlig tig-
 ger. Lungerig, begjerlig.

M.

Maal, Mal, pl. -e og Måler, n.

Mærke, Grændse, Maal.

Maalstein, pl. -e, m. Grændsesteen, Gredmonument af Steen.

Maaf, pl. -e, n. Maal, Monster, Forhold, Størrelse. Mit dem Maafse, womit ihr messet, wird man euch wieder messen. Das Maßchen, n. Pot, Skjeppe.

Maafbarte, pl. -n, f. Dvalbeen af behørig Størrelse.

Maafbeere, pl. -n, f. Rognæbær.

Maafgabe, pl. -n, f. Forhold, Behov.

Maafgebung, pl. -en, f. Proportion, Forhold.

Maafkunde, f. den rene Geometri.

Maafkünstler, m. Geometer.

Maaflos, adj. umaalelig, umaadelig.

Maaflosigkeit, f. Uindstrænkethed.

Maafnehmung, pl. -en, **Maafsnahme**, pl. -n, f. Tilmaaling, Forholdsregel.

Maafsofen, pl. -øfen, m. Masovn.

Maafregel, pl. -n, f. Forholdsregel.

Maafstab, pl. -stæbe, m. Maalestof.

Maat, pl. -en, m. Kammerat. **Maatschaft**, pl. -en, f. Kammeratskab, Selskab.

Macrone, pl. -n, f. Mafrone. Die **Macaroni** (welsche Nudeln), **Macaroni**. **Macaronische Verse**, Vers, hvori flere Sprog findes blandede.

Måcen, pl. **Måcenaten**, m. **Måcenat**, Beskjæfter af Kunst og Konstnere.

Machandel, Nt. pl. -n, f. Enebær.

Machbar, adj. gjørlig.

Mache, f. Gjøre, Arbeide. Ein Kleid in die Mache nehmen. Ich will ihn schon in die Mache nehmen, correre.

Machen, gjøre. Mache mir den Satz deutlich. Der Dieb machte sich davon, er machte sich aus dem Staube, pakkede sig. Wir machten uns auf den Weg, begave os paa Veien. Sie machten sich über die Arbeit, begyndte med Alvor. Er hat sich an mich gemacht, vendt sig til mig. Sie macht mir das Essen, den Kaffee, m. m., tillaver. Ich mache mich wenig daraus, brüder mig lidet derom. Er macht mich lachen, faaer mig til at lee. Die Magd macht (reder) mir das Bett. Sie haben einen weiten Weg zu machen. Er machte sich Luft. Mach' fort, stund dig. Ein gutgemachtes (velskabt) Pferd. Er macht ein großes Saus. Das Kind hat in die Sosen gemacht, begjort sig. Er macht es mir zu lange, tover. Es wird sich schon machen, det vil nok lade sig gjøre. Sechsmal sechs macht sechs und dreißig.

Macher, m. Arbeider, Slutter.

Macherei, pl. -en, f. Arbeide, Fusteri.

Macherlohn, m. og n. Arbeidsløn.

Måhler, St. m. Træarbeider af Høforke og Harve.

Måhlich, magelig, langsam.

Magdlohn, m. Tjendeløn.
Magdthum, n. Medom.
Mågen, pl. Mågen, m. Mave.
Maenschwager, m. Slægtning ved Giftermaal.
Maenzipfel, m. Hornqvægets anden Mave, Kongehat.
Mager, adj. maver. **Magerkeit**, f. Mavethed. **Magere Kost**.
Magersted, pl. -e, m. Sted i Ageren, hvor Kornet ikke vil trives.
Magern, v. n. blive maver.
Mågern, v. a. gjøre maver, udsue.
Maigin, pl. -nen, f. qvindelig Slægtning.
Magistrat, pl. -e, m. Magistrat.
Magnat, pl. -en, m. Stormand.
Magnet, pl. -e og -en, m. Magnet.
Magnetisch, magnetisk. **Magnetisiren**, magnetisere.
Magnernadel, pl. -n, f. Magnetnaal.
Maaschaft, St. pl. -en, f. Slægtskab.
Mahagoniholz, **Mahonienholz**, n. Mahognitræ.
Mahd, pl. -en, f. Skjæring, Meien, Rad afstaaet Græs. **Mähder**, m. Skjærer. **Mähderci**, f. samtlige Skjærere. **Mähdig**, adj. det som fan skjæres.
Måhen, meie, skjære. **Måher**, m. Skjærer, Meier.
Mahl, pl. -e, Mærke, pl. Mähler, n. Maaltid.
Mahl, St. pl. -e, n. Agerland som fan ploies i tre Timer.
Mahlbaum, pl. -bäume, m. Grændsetræ.
Mahlbeere, pl. -n, f. Bringebær, Vinbær.
Mahlbrief, pl. -e, m. Skibsbygningsscontract.
Mahlen, stode, gnide, male (Korn). Wer zuerst kommt, mahlt zuerst.
Mählen, giote.

Mahlgang, pl. -gänge, m. Rollegang.
Mahlgast, pl. -gæste, m. Kollegjæst.
Mahlgeld, pl. -er, n. Malepenge.
Mahlgærinne, n. Røllende.
Mahlgårben, pl. -gråben, m. Grændsegrøft.
Mahlgroschen, m. Malepenge.
Mahlholz, pl. -hölzer, n. Karvestof.
Mählig, adj. efterhaanden, langsom.
Mähling, pl. -e, **Målstrom**, pl. -strøme, m. Hvirvel i Havet.
Mahlmann, pl. -leute, m. Kollegjæst.
Mahlmene, pl. -n, f. den Portion, som Rølleren forlods tager af hver Skjeppe istedetfor Penge.
Mahlmühle, pl. -n, f. Kornmølle.
Mahlmüller, m. Kornmøller.
Mahlpfahl, pl. -pfähle, m. Grændsepæl.
Mahlsand, m. dyb, tør Sand.
Mahlsäule, pl. -n, f. Grændsestøtte.
Mahlschaz, m. Brudekat, Udstyr.
Mahlstatt, pl. -stätte, **Mahlstätte**, pl. -n, f. Thingsted.
Mahlzahn, pl. -zähne, m. Sidetand.
Mahlzeichen, n. Mærke, Mødermærke.
Mahlzeit, pl. -en, f. Maaltid. Wir sind zur Mahlzeit einneladen.
Mahnbrief, pl. -e, m. Manebrev.
Mähne, pl. -n, f. Manke, Man.
Mahnen, mane, erindre. Er mahnte ihn wegen einer Schuld. Die Uhr mahnt mich an die Zeit.
Mähnen, forsyne med Manke.
Mahner, m. Maner, Ruffer.
Mähnig, adj. forsynet med Manke.
Mahnregister, n. Gjeldsfortegnelse.
Mahnschreiben, n. Erindringskrivelse, Rufferbrev.
Mahnung, pl. -en, f. Maning.
Mahr, pl. -e, m. Maren, Marerid.
Mähr, St. adj. dyrebar, ypperlig, berømt.

Mährchen, Mährlein, n. Eventyr, Fabel, Sagn.
 Mährchenhaft, eventyrlig, fabelagtig.
 Mährchenträger, m. Anekdotiskamer.
 Mähre, Mähr, pl. -en, f. Efterretning, Sagn, Røgte.
 Mähre, pl. -n, f. Hest; udsel Hest, Dg.
 Mähren, rode omkring med Hænderne; fortælle.
 Mährenflechte, Mähresflechte, pl. -n, f. Mährenzopp, pl. -zöpfe, m. Mährelof.
 Mährische Bröder, pl. mähriske Brødre, Herrnhuter.
 Mähre, Nr. pl. -n, f. Borsfive.
 Mähre, pl. -n, f. Koldfaal.
 Mai, pl. -e og -en, m. Maimaaned.
 Maibaum, pl. -bäume, m. Vif, Rogn og Hæggebartræ.
 Maiblume, pl. -n, f. Lilieconval.
 Maibutter, f. Græsmør.
 Maid, Magd, f. Pige.
 Maie, pl. -n, f. grøn Kvist.
 Maien, blive grøn; forlyste sig.
 Maienlufchen, n. Lustpust i Mai.
 Maientecken, St. n. Opveisning af et smøkket Grantræ ved den fjønneste Piges Bolig paa første Søndag i Mai.
 Maier, St. m. Landmand.
 Maifäfer, m. Oldenborre.
 Maifage, pl. -n, f. en Kat, som er fælet i Mai.
 Maifenshåring, pl. -e, m. tidlig fanget Eid uden Rogn eller Røffe.
 Mais, m. tyrfisk Ørde.
 Mais, pl. -se, n. Kofats paa et til to Kar.
 Maischein, m. Nemaane i Mai.
 Maiseldbragt, pl. -brähte, m. de tyffe Steper paa en spunden Traad.
 Maisenche, f. Dornqvægets Blodpis af det friske Græs.
 Mairhau, m. Raidug, Mairvand.

Maivogel, pl. -vögel, m. Sjog.
 Maivorm, pl. -würmer, Mailänder, m. den sorte Dliebille.
 Majestat, pl. -en, f. Majestat. Majestätisch, majestätisk.
 Majestäten, St. faae Fadder.
 Majestätsbrieff, pl. -e, m. det af en Konark meddeelte Frihedsbrev.
 Majestätsverbrechen, n. Majestätsforbrydelse. Majestätsverbrecher, Majestätschänder, m. Majestätsforbryder.
 Majolica, f. Mailändergeschirr, St. n. Porcellain.
 Major, pl. -e, m. Major.
 Majoran, Meiran, Maigram, m. vild Merian.
 Majorat, pl. -e, n. de Eldstes Fortrindret, de Eldstes Godd.
 Majorität, pl. -en, f. Stemmesleerhed.
 Mafel, m. Plet. Ein Leben ohne Mafel.
 Mäfelei, pl. -en, f. Rægling, Kritisering.
 Mafelig, plettet, beskadiget.
 Mafellos, adj. pletløs.
 Mafeln, tilsmudse.
 Mäfel, laste, dadle Smaating; udføre Ræglerforretning.
 Mäfler, m. Kritikerer.
 Mäfler, m. Rægler.
 Mäflernebühr, pl. -en, f. Mäflerlen. Mäflergeschäft, pl. -e, n. Ræglerforretning.
 Mäfrele, pl. -n, f. Mäfel.
 Mal, pl. -e, n. Märte, Gang. Einmal Eins. Manchmal, mangel Gang.
 Malberg, Mahlberg, St. pl. -e, m. Guldberg.
 Malen, male, farve, fildre.
 Maler, m. Maler, Tegner.
 Malerei, pl. -en, f. Maleri.
 Malerisch, malerisk.

Malertuch, pl. -tücher, n. Lærred, som er gjort fæstet til at male paa.

Malk, St. og Nt. pron. enhver, hvem, nogen. Malkender, hinanden, samtlige.

Mallen, dreie sig, fjase. Der Wind malst, løber om.

Malm, m. Mulm, Støv.

Malmen, knuse. Malmig, knust.

Malmicht, ligesom pulveriseret.

Malte, St. f. ung Viin, Most.

Malter, n. Gruus af gamle Mure o. dsl.

Malter, m. og n. et Maal af omtrent 15 Skjepper, en Favn.

Maltern, maale, fævnsette. Malterholz, n. smaafløvet Brænde.

Malve, pl. -n, f. Stokrose, Katost (Plante).

Malz, n. Malt.

Malzarm, adj. brygget af lidet Malt, tyndt (om Bl).

Malzboden, m. Maltloft. Malzbarre, -dörre, pl. -n, f. Maltkølle.

Malzsteuer, pl. -n, f. Maltkat.

Malzen, mälzen, gjøre Malt. Malzer, Mälzer, m. Maltgjører.

Mama, Mamma, f. Moderbryst, Moder.

Mämmeln, mammen, sugge, stifte, lege.

Mamös, adj. med fulde Bryster.

Mamsell, pl. -en, f. Jomfru. Mamsellchen, n. lille Jomfru.

Man, pron. pers. man.

Man, Nt. fun.

Mande, Nt. pl. -n, f. Kurb.

Mancher, mangel. Mancher Mann.

Manche frau. Manches Kind.

Manche Leute. Mancherlei, mange Slags.

Mandel, pl. -n, f. Mandel, Antal af 15 Stykker. Die Garben werden in Mandel gesetzt.

Manen, pl. de Afdødes Skygger.

Mange, Mangel, pl. -n, f. Bastulle, Mangletræ.

Mangebrett, pl. -er, n. Rullebræt.

Mangeholz, pl. -hölzer, n. Rullestof.

Mangel, pl. Mängel, m. Mangel, Savn, Feil. Mangel an Arbeit.

Die Mängel der Staatsverfassung.

Mangelhaft, mangelfuld. Mangelhaftigkeit, f. Ufuldkommenhed.

Mangeln, mangle. Die Kraft mangelte ihm. Sie mangeln des Ruhmes.

Mangen, mangeln, rulle, glatte (om Vask).

Mangsfutter, n. blandet Foder.

Mangforn, n. Blandingsforn.

Mangold, pl. -e, m. Rødbede, Bede.

Mangschen, manschen, St. blande.

Mangsprache, pl. -n, f. blandet Sprog.

Manichæer, m. Tilhænger af Manes, Kyffer.

Manie, f. Raseri.

Manier, pl. -en, f. Maneer. Manieriert, affecteret. Manierlich, artig.

Manierlichkeit, f. Anstændighed.

Manierist, pl. -en, m. affecteret Kunstner.

Manifest, pl. -e, n. Kundgjørelse. Manifestiren, kundgjøre.

Manipel, pl. -n, f. Haandfuld.

Manß, Nt. præp. imellem.

Mann, pl. Männer, m. Mand. Ein

Mann ein Wort. Mannen, pl.

Basaller, Undergivne. Der alte

Mann, en gammel Grube, fyldt med

Gruus. Der silberne Mann, Sam-

mensted af flere Ertsgange. Der

arme Mann, Brod, ristet i Smør.

Der volle Mann, fuldvoren Hjort.

Männchen, Männlein, n. lille Mand,

Hannen (af Dyr).

Mannagras, n. et Slags Hirse.

Mannbar, mandbar, voksen, moden,

mandig. Mannbarkeit, f. Puber-

tet, Fuldmyndighed.

Mannbote, pl. -n, m. Retstjener ved

en Lehnstret. Mannbrauch, pl.

-bræuche, m. Skif i Lehnsvæsenet.
 Mannding, pl. -e, n. Lehnstret.
 Manne, Mand, pl. -n, f. Beedfury.
 Mannerbe, pl. -n, m. mandlig Ar-
 ving.
 Männerberet, tillavet af Mænd.
 Männerehre, f. Ære hos Mandfolk.
 Männergebiete, m. Herster over
 Mænd.
 Männern, længe efter en Mand.
 Männertoll, adj. gistesøg.
 Männervolk, Mannsvolk, n. Mand-
 folk.
 Mannesalter, n. mandig Alder.
 Mannærcht, pl. -e, n. Lehnstret.
 Mannhaft, mandig, brav. Mannhaf-
 tigkeit, f. Fasthed.
 Mannheit, f. Manddom.
 Mannichfach, mannigfach, mannig-
 faltig, mangfoldig, mangehaande.
 Mannichfalt, mannichfaltigen, mul-
 tiplicere, mangfoldiggjøre.
 Mannichfaltigkeit, f. Mangfoldighed.
 Mannich, mannig, manch, mangen.
 Männlich, Alle og Enhver. Siemir
 sey männiglich Fund und zu wis-
 sen gethan. Wornach männiglich
 sich zu richten.
 Männin, pl. -nen, f. Qvinde, Helt-
 inde.
 Männisch, adj. lig Mændene, foqvæ.
 Männlich, mandig, brav. Männlich-
 keit, f. Mandighed. Das männli-
 che Geschlecht.
 Männling, pl. -e, m. Rujon.
 Mannmate, pl. -n, m. Slægtning
 paa Mandssiden.
 Mannsbild, pl. -er, n. Mandsperson.
 Wie schön ist's ein Mannsbild zu
 seyn.
 Mannschaft, pl. -en, f. Mandskab.
 Mannscheu, mänderscheu, adj. bange
 for Mandspersoner. Mannscheu,
 Mänderscheu, f. Frygt for Mandspersoner.
 Mannsen, n. Mandsperson.

Mannsfahrt, pl. -en, f. Grubestige.
 Mannstedenken, n. Mandsminde.
 Mannshaupt, pl. -häupter, n. En-
 den af en Bjælke eller Pæl.
 Mannshemd, pl. -en, n. Skjorte.
 Mannshoch, mandshøj.
 Mannsleute, pl. Mandfolk. Manns-
 mensch, m. Mandsperson.
 Mannsmahd, f. saa meget som een
 Mand kan meie paa en Dag.
 Mannstief, mandssøb.
 Mannsucht, f. Gistesøge. Mannsüch-
 tig, gistesøg.
 Mannszucht, Mannzucht, f. Disciplin,
 Rigtugt. Sie beobachteten die
 beste Mannszucht.
 Mannvertreter, m. Cicisbeo.
 Mannweib, pl. -er, n. Evtulle, Hel-
 teqvinde.
 Mannwerk, pl. -e, n. en Mand Dags-
 arbeide paa Ager eller Eng.
 Mannzahl, f. Mandtal.
 Manschen, mantschen, blande, sjaske.
 Mansch, Mantsch, m. Blanding.
 Manschette, pl. -n, f. Mansket. Man-
 schetten haben, bekommen, være,
 blive bange.
 Mantel, pl. Mäntel, m. Raabe. Er
 trägt den Mantel nach dem Win-
 de.
 Mantel, pl. -n, f. Bindetoug.
 Mantelherr, pl. -en, m. Præst uden
 Embede.
 Manteliren, indhulle, befæste.
 Mantelkind, pl. -er, n. Barn, født
 for Gæstebudet.
 Mantelkrähe, pl. -n, f. Ravn.
 Manteln, St. undertvinge; mørknes.
 Mänteln, bedække.
 Mantelsack, pl. -säcke, m. Badsæk.
 Mantelweit, adj. meget vid.
 Mantisse, pl. -n, f. Bihæng, Slæb.
 Manual, pl. -e, n. Haandbog, Ela-
 viatur.
 Mänz, St. adv. tom. Mänzen, holde
 i Lemme. Mänzig, rast.

Mappiren, tegne. **Mappe**, pl. -n, f. Taske til Papirer.
Marbel, m. Marmor, Marmorfugle.
Marbeln, marmorere.
Marder, m. Maar.
Marderfell, pl. -e, n. Maarsskind.
Marderföhlen, pl. de sammensvæde Brøststykker af Maarsskind.
Marelle, Amarelle, pl. -n, f. stort suurt Kirsebær.
Marginalien, pl. Randglofer. **Marginiren**, forsyne med Rand.
Marienbad, pl. -bäder, n. Bad for Fruentimmer; det at sætte et Kar i kogende Vand.
Marienbruder, pl. -brüder, m. Kar: melitermunk.
Mariendorn, pl. -e, m. Røpetorn.
Marieneis, n. Marieglas.
Mariensåden, pl. -såden, m. flyvende Sommer.
Marienglas, n. Marieglas (et Slags GipsSPATH).
Mariengroschen, m. Skillemynt af Sølv.
Marienfäfer, m. Marienhuhn, pl. -hühner, n. Mariehøne.
Marienrose, pl. -n, f. Røperose.
Marine, f. Søvæsen. **Mariniren**, sylte med Veddike og Krydderier.
Marionette, pl. -n, f. Dragedukke.
Mark, n. Marv, Kraft, det bløde Indre. Er saugte das Mark des Landes aus.
Mark, pl. -en, f. Mærke, Grændse, Grændseland, Mark. Die Mark Brandenburg. Eine Mark hat 24 Karat Goldgewicht, 16 Loth Silbergewicht, und 32 Groot.
Markbaum, pl. -bäume, m. Grændsetræ.
Markding, pl. -e, n. Grændsething.
Markte, pl. n, f. Kjendetegn, Tilt (i Kortspil).
Marktebrief, pl. -e, m. Røperbrev.
Märkeln, handle, prutte.

Märker, m. Indvaaner af Mark-Brandenburg.
Markrecht, pl. -e, n. Ret til Anpart i en Skov.
Marketender, m. Marketenter, Døfer.
Marketenderei, pl. -en, f. Marketenternæring. **Marketendern**, sælge Drik og Mad til Soldaterne i Leiren.
Marketten, pl. blegede smaa Bortavler.
Markfett, adj. rig paa Marv.
Markfriede, m. Fredlysning af en Skov.
Markgewicht, n. Guld- og Sølvvægt.
Markgraf, pl. -en, m. Grændsegreve, Markgreve. **Markgraffschaft**, pl. -en, f. Markgrafthum, pl. -thümer, n. Markgreviskab. **Markgräflich**, adj. tilkommende en Markgreve.
Markhäkel, m. Hammer, for at mærke Træer.
Markicht, marvagtig.
Markig, marvsuld, frastig.
Markolf, pl. -e, m. Granitade (Fugl).
Markscheide, pl. -n, f. Grændsettsæl.
Markscheidekunst, f. underjordisk Geometrie. **Markscheiden**, n. Maaling af Gruber. **Markscheider**, m. Grubemaaler.
Markstein, pl. -e, m. Grændsesteen.
Markt, pl. Märkte, m. Marked, Torv, Landsby med Marked. Der jährliche Markt.
Markten, fjøbslaae, tinge. Wir wollen nicht lange um diese Waare markten.
Marktflecken, m. Flække, Landsby med Marked.
Marktfriede, m. almindelig Sikkerhed.
Marktgang, pl. -gänge, m. Torvpriis.
Marktgängig, adj. affættelig paa Torvet.

Martervoll, pinefuld.
 Marterwoche, pl. -n, f. Passions-
 uge.
 Martialgeseg, pl. -e, n. Krigslov.
 Martinsabend, pl. -e, m. Mortens-
 aften.
 Martinsgans, pl. -gänse, f. Mor-
 tensgås.
 Martinshorn, pl. -hörner, n. en
 Smorbagelse, som ligner et Horn.
 Märkler, m. en slukket Brand fra en
 Kulmile.
 Martstein, pl. -e, m. Markasit (Steen).
 Märtyrerthum, n. Martyrdom.
 März, m. Martsmaaned.
 Märzbiere, n. Øl, brygget i Marts.
 Märzglöckchen, n. Sneblomst (Galan-
 thus nivalis).
 Marzipan, m. Sukkerbagværk, opfun-
 det af Marzø.
 Märzschne, m. Nymaane i Marts.
 Märzveilchen, n. Martsviol.
 Masche, pl. -n, f. Gloise, Strikole,
 Maske, Strikværk.
 Maschel, pl. -n, f. Gloise, Dusk, Co-
 carde.
 Maschen, strikke, binde, maske.
 Maschia, strikket, slættet, sløngt, ma-
 sketbundet.
 Maschine, pl. -n, f. Maskine.
 Maschinenartig, maskinagtig.
 Maschinerie, pl. -n, f. Maskineri.
 Mase, Masel, pl. -n, f. Mærke, Ar,
 Blære.
 Masenbloß, adj. uden Ar.
 Maser, m. og n. flammert, marmore-
 ret Træ.
 Maser, pl. -n, f. Plet, Ar, pl. Mæs-
 linger.
 Maserbirke, pl. -n, f. Balsbirk.
 Maserholz, n. flammert Træ.
 Maserig, slættet, arret, flammert.
 Maserle, pl. -n, f. flammert Ahorn-
 træ.
 Masern, voxer med Ar; forsyne med
 Pletter, marmorere.

Masholder, m. Raur, flammert Ahorn-
 træ.
 Masig, plettet.
 Maske, pl. -n, f. Maske. Maski-
 ren, maskere. Maskenball, pl.
 -balle, m. Maskebal.
 Maskopei, pl. -en, f. Handelselskab,
 Forening til Andres Skade.
 Mase, pl. -n, f. Maade, Grad, Maal.
 Ueber die Massen, overmaade. Ge-
 wisser Massen, paa visse Maader.
 folgender Massen, paa følgende
 Maade. Was Massen, paa hvad
 Maade.
 Massen, give det rette Maal.
 Massen, conj. aldenstund, fordi.
 Masse, pl. -n, f. Mæsse. Das Volk
 erhob sich in Masse.
 Massenhaft, massiv, grov, plump.
 Mäsig, maadeholden, tarvelig. Mäsi-
 gen, styre, moderere. Mäsigkeit,
 f. Maadeholdenhed. Mäsigung, f.
 Selvbeherikelse. Mäsiger cure
 Lüste. Ein gemäsigtet Klima.
 Massiv, massiv, stærk, grundmuret.
 Masleid, St. n. Modbydelighed.
 Masleidig, modbydelig, fjed. Mas-
 leidigkeit, f. Ulyst.
 Masliebe, pl. -n, f. Tusindfryd.
 Mast, mastig, Ar. feed.
 Mast, pl. -en, m. Mast. Die Masten
 des Schiffes.
 Mast, f. Mæstning. Das Vieh wird
 auf die Mast gethan.
 Mastader, pl. -n, f. Endetarmsaare.
 Mastaderfluß, m. den gyldne Aare.
 Mastadersüchtig, plaget med Hæmor-
 rhoider.
 Mastbaum, pl. -bäume, m. Mæste-
 træ.
 Mastdarm, pl. -därme, m. Endetarm.
 Masten, forsyne med Mast.
 Masten, v. n. blive feed. Das Schwein
 mastet gut.
 Masten, v. a. gjøre feed, mæste.

Mastenpasser, m. Passer med rundt boiede Been.

Mastfeder, pl. -n, f. Gumpesjæder.

Mastfleck, pl. -e, m. Sted i Ageren, hvor der har ligget Møg.

Mastgans, pl. -gänse, f. sedet Gaas.

Mastholz, pl. -hölzer, n. Træ, hvis Frugt tjener til Mæstning.

Mastig, feed, tung, plump.

Mastlos, adj. uden Mast.

Mastung, pl. -en, f. Mæstning.

Mastvieh, n. mæstet Dvæg.

Material, pl. -ien, n. Material.

Materie, pl. -n, f. Materie.

Mathematisch, mathematisk. Mathe-
matik, f. Mathematiker, m.

Matrage, pl. -n, f. Madrads.

Matrone, pl. -n, f. aldrende Dame.

Matrose, pl. -n, m. Matros.

Marsch, adj. tabende i Spil mere end Halvparten.

Marsch, m. Tab i Spil, Ulykke.

Marschen, gjøre Jan (i Spil.)

Marschig, blod og vaad.

Matt, mat. Matte, f. Mathed.

Mattäugig, svagsynet.

Mattendam, pl. -dämme, m. Dæm-
ning, beklædet med Halm.

Matte, pl. -n, f. Matte.

Matte, pl. -n, f. Eng, Engdal. Mat-
ten, St. pl. sammenløben Mælk.

Mattenmeier, m. Opsynsmand over
Enge.

Mattenschrecke, pl. -n, f. Græshoppe.

Mattgold, n. mat Guld. Mattgol-
den, adj. af mat Guld.

Mattheit, f. Mathed.

Matthier, n. pl. -e, en halv Marien-
groschen.

Mattvergoldung, pl. -en, f. mat
Forgoldning.

Matz, pl. -e, m. Mads, Stær (Fugl),
ensfoldigt Menneske, suur Mælk.

Mage, pl. -n, f. usvret Brød.

Magenseide, f. raa Silke.

Mauchel, pl. -n, f. Stikkelsbær.

Maucheln, liste sig omkring, stakke.

Mauchler, m. Skaffrer.

Mauen, miauen, mjave.

Mauer, pl. -n, f. Muur. Mauer-
chen, n. liden Muur.

Mauerbiene, pl. -n, f. vild ensom
Bi.

Mauerfest, adj. fast som en Muur.

Mauerfraß, m. Mures Forbittring.

Mauerkelle, pl. -n, f. Muurkee.

Mauern, mure. Sie mauern am
Tempel Salomons.

Mauerschwalbe, pl. -n, f. Kirkespa-
le.

Mauerschweiß, m. Fugtighed i Mure.

Mauersinter, m. Medslag af det i
Mure indtrængte Ralkvand.

Mauerspecht, pl. -e, m. Muurspæt.

Mauerziegel, m. Muursteen.

Mangel, St. m. Dæmring.

Maufe, pl. -n, f. tyk Suppe; en Sug-
dom paa Hestens Been.

Maul, pl. Mäuler, n. Kjæft, Snu-
de; Muulæsel. Mäulchen, n. Kys.

Salts Maul. Er hat ein großes
Maul, praler. Er ging ihm ums

Maul, smigrede.

Maulaffe, pl. -n, m. Gabetrost. Er
hat Maulaffen feil, han staaer og

gaber. Maulaffen, gabe.

Maulbeerbaum, pl. -bäume, m. Mor-
bærtræ.

Maulbeere, pl. -n, f. Morbær.

Maulchristenthum, n. hyklet From-
hed.

Maulen, surmule. Sie maulte mit
ihm.

Maulesel, m. Mulæsel.

Maulsaul, ordknap.

Maulhure, pl. -n, f. Trotydighed.

Maulkorb, pl. -körbe, m. Mundfurb.

Maulschelle, pl. -n, f. Kindhest.

Maulschellen, mauischelliren, give
Kindhest.

Maultasche, pl. -n, f. Gladdermond.

Maultbcere, pl. -n, f. Multebær, Molter.
 Maulthier, pl. -e, n. Muldyr.
 Maulttrommel, pl. -n, f. Mundharpe.
 Maulwerk, n. Snakketoi. Er hat ein gutes Maulwerk.
 Maulwurf, pl. -würfe, m. Muldvarp.
 Maulwurfsgrille, pl. -n, f. Jordloppe.
 Maulwurfsbaufen, m. Muldvarpestud.
 Maulzimmerchen, n. Boudoir.
 Mauneln, maunen, St. nele.
 Maunzen, mjave, flynke.
 Maurer, m. Murer.
 Maurergesell, pl. -en, m. Mursvend.
 Maurerei, f. Frimureri. Der Freimaurer, Frimurer.
 Maus, pl. Mäuse, f. Muus, haaret Modermærke, Muskel. Mäuschen, n. liden Muus. Mit Spect fängt man Mäuse.
 Mausader, pl. -n, f. Aare paa Hestens Næse.
 Mausche, Mauschel, m. Skafferjode.
 Muscheln, Skaffre.
 Mäuschenstill, stille som en Muus.
 Mause, Mauser, f. Hærskiftning hos Fugle, Fældetid.
 Mäusedreck, m. Muselort.
 Mäusededer, pl. -n, f. Hær, som falde af i Fældetiden.
 Mäusefræs, m. Bestadigelse af Muus.
 Mäusefage, pl. -n, f. Musekat.
 Mäuseln, arbeide langsomt. Mauslich, nelende, seendrægtig.
 Mäuseloch, pl. -löcher, n. Muselul.
 Mauseln, fange Muus, rapse, smaa stjæle, (sich) fælde Hær.
 Mauser, m. langfingeret Person.
 Mausern (sich), fælde Hær.
 Mausetodt, ganske død.
 Mausfahl, adj. musblaffet, lusegraa.
 Mäusicht, lugtende som en Muus.
 Mausig, gjenstridig, utilbeens. Er macht sich recht mausig.

Mauszähne, pl. et Slags Kniplinger med tagget Rand.
 Mauth, St. pl. -en, f. Told, Accise.
 Mauthner, m. Tolder.
 Maxime, pl. -n, f. Grundsætning.
 Maximiren, drive paa det Høieste.
 Mazzen, pl. usyrede Paaskefager.
 Mechanisch, mekanisk. Mechanik, f. Mechaniker, m.
 Meckern, bræge. Die Ziege meckert.
 Mediatifiren, underfaste umiddelbare Rigsstænder en Forbundsstat.
 Mediatstadt, pl. -städte, f. Stad uden egen Jurisdiction.
 Medicin, pl. -en, f. Medicin. Medicament, pl. -e, n. Lægemiddel. Medicasterci, f. Quaksalveri. Mediciniren, medicinere. Medicinisch, medicinsk.
 Medisiren, opholde sig over Andre, bagtale.
 Meditiren, eftertænke. Meditation, pl. -en, f.
 Meer, pl. -e, n. Hav. Er schwimmt im Meer der Lust.
 Meerabrauschend, brusende ned mod Havet.
 Meeranwohnend, boende nær ved Havet.
 Meerbucht, pl. -en, f. Havbugt, Vig.
 Meerbusen, m. Fjord.
 Meerren, befæste et Skib med Louge ved Stranden.
 Meerenge, pl. -n, f. Sund, Stræde.
 Meeresstille, f. Havblik.
 Meerfarben, adj. havgrøn.
 Meerfrau, pl. -en, f. Havfrue.
 Meergeschnalz, n. Skaldyr.
 Meergras, pl. -gräser, n. Segræs.
 Meergrasig, bevøret med Segræs.
 Meergrau, grønlig graa.
 Meergründel, pl. -n, f. Gardelle.
 Meerheber, m. Meerhose, pl. -n, f. Skypompe.
 Meericht, lugtende eller smagende af Søvand.

Meerigel, m. Soorm med bevægelige
Pigger.
Meerisch, adj. kommende fra Havet.
Meerfalk, pl. -fálber, n. Sølhund.
Meerfange, pl. -n, f. Meerfater, m.
Markat. Meerfangengesicht, pl.
-er, n. et fordreiet Ansigt.
Meerlinsen, pl. Grønne paa stillestaa-
ende Vand, Andegræs.
Meerlulch, pl. -e, m. Blækskif.
Meerpurpurn, adj. mersegren.
Meerquappe, pl. -n, f. Søaal.
Meerrettig, m. Peberrod.
Meerschäum, m. Saltkum, Daiskum,
tyrkisk Leer. Meerschäumen, adj.
gjort af Havkum, o. s. v. Meer-
schaumkopf, pl. -köpfe, m. Pibe-
hed af tyrkisk Leer.
Meerschwalbe, pl. -n, f. Maage.
Meerschwall, m. Bolgernees Opsvul-
men.
Meerschwein, pl. -e, n. Marsvin.
Meerstichling, pl. -e, m. et Slags
Makrel.
Meerstill, adj. blifstille.
Meerstrudel, m. Havvirvel.
Meerumflossen, omslydt af Havet.
Meerunter, adv. ned mod Havet.
Meerverschlungen, opslugt af Havet.
Meerwärts, adv. hen mod Havet.
Meerweit, adv. langt borte over Ha-
vet.
Meerwunder, n. Havuhyre, vidunder-
lig Skabning.
Meetschen, trykke blodt.
Mehl, n. Meel.
Mehlbahn, pl. -en, f. den indvendige
Side af Maleværket i en Mølle.
Mehlbeere, pl. -n, f. Meelbær. Mehl-
beerstrauch, pl. -sträucher, m. Mel-
bærbush.
Mehlbrei, m. Meelgrød.
Mehlsaf, pl. -fässer, n. Meeltonde.
Mehlsäfschen, n. Meelbotte.
Mehlhändler, m. Meelhandler.
Mehlicht, meelagtig.

Mehlig, melet.
Mehlfloß, pl. -flöße, m. Meelklump.
Mehlpappe, M. f. Meelgrød.
Mehlstraube, pl. -n, f. dreiet Bagelse
af Meel.
Mehlthau, m. Meeldug.
Mehlwurm, pl. -würmer, m. Mehl-
milbe, Mehlschabe, pl. -n, f. Meel-
orm.
Mehr, mehr, mehrere, mere, meer,
flere. Thue das nicht mehr. Es
waren hier mehr Menschen als
dort. Mehr behaupten das Ge-
gentheil. Ein ander Mal sollst
du ein mehreres erfahren. Ich
habe des Zeuges mehr als ich will.
Mehr, n. Pluralitet.
Mehrdeutig, fleertydig. Mehrdeu-
tigkeit, f. Fleertydighed.
Mehren, forøge. Die Volksmenge
mehrt sich von Tag zu Tag.
Mehrentheils, adv. for største Delen.
Mehrere, m. Udvider. Karl der
fünfte, Römischer Kaiser, allzeit
Mehrere des Reiches.
Mehrfach, adv. paa forskjellig Maa-
de, adj. mangfoldig. Mehrfache
Erscheinungen.
Mehrhäberei, f. Gjerrighed. Mehr-
macher, m. den Gjerrige.
Mehrheit, f. Majoritet, Fleerhed.
Mehrjährig, adj. fleeraarig.
Mehrinals, adv. flere Gange. Mehr-
malig, adj. gjentagen.
Mehrsseitigkeit, f. Fleersidighed.
Mehrst, meest, for største Delen.
Mehrtheiligkeit, f. Delelighed i flere
Dele.
Mehrunge, f. Forøgelse.
Mehrerwerth, m. Overflød.
Mehrzahl, pl. -en, f. Fleertal.
Meichsner, m. Landhandler.
Meiden, (mied, gemieden), lade af,
undvige, sty, stille sig. Scheiden
und Meiden thut weh. Er mied

allen bösen Schein. Meidung, f. Skyen, Undvigen.
 Meier, m. Stormfjærer, Opsynsmand, pligtig Bonde. Meierin, pl. -nen, f. Bondekone, Huusjomfru.
 Meiergut, pl. -güter, n. Meierhof, pl. -höfe, m. Meierei, pl. -en, f. Forpagtergaard.
 Meiern, forlehne en Bondegaard.
 Meierzins, pl. -se, m. Grundskat af en Bondegaard til Jorddrotten.
 Meile, pl. -n, f. Mil.
 Meilenbreit, en Mil bred. Meilenlang, en Mil lang.
 Meilenweit, meget langt borte. Ein meilenweiter Unterschied, en meget stor Forskjel.
 Meilenzeiger, m. Milepæl, Beviser.
 Meiler, m. Baal til Kulbrænding, Mile. Meilerholz, n. Milebrænde.
 Mein und Dein, n. den forskjellige Eiendom, adskilt Besiddelse.
 Mein, pron. poss. min, mit. Mein Vater. Meine Familie. Mein Haus. Eine ist die meine. Meiner Seel! Meiner Treu!
 Mein, interj. ih! Mein! sagen Sie mir doch. Mein! wie ist das möglich.
 Mein, pl. -e, n. Plet, Skade, Bedrageri.
 Meineid, pl. -e, m. Meened. Meineiden, beskylde for Meened. Meineidig, skyldig i Meened. Meineidigkeit, f. Troloshed.
 Meineln, indbilde sig. Meinler, m. den Formodende.
 Meinen, mene, troe, have i Tanker. Man meint, er sey ausgegangen. Die Eine, welche ich meine. War es böse oder gut gemeint.
 Meinerseits, adv. fra min Side.
 Meinethalben, -wegen, um meiner willen, for min Skyld.
 Meingut, pl. -güter, n. uretmæssig Eiendom.

Meinige, pron. poss. min, mit. Dein Haus liegt hier, das meinige dort. Ich that das Meinige, um ihm zu helfen. Die Meinigen, mine Paarrende.
 Meinlos, skyldfri.
 Meinung, pl. -en, f. Mening. Er hegt besondere Meinungen von Himmel und Hölle. Er that es in einer guten Meinung.
 Meinungsfinderling, pl. -e, m. Separatist.
 Meinungswoth, f. Fanatisme.
 Meinungsanzust, pl. -zünfte, f. Sect.
 Meinwollend, -willig, ondskabsfuld.
 Meiran, Majoran, m. Merian.
 Meis, Meiß, f. Skaar, Hunkjongsdele.
 Meiß, pl. -e, m. Hugsst.
 Meisch, m. Mast, Drev. Meischbotrich, pl. -e, m. Mæskfar.
 Meischen, mæske, omrøre Maltet i Mæskfarret.
 Meise, pl. -n, f. Musvit. Meisenfloben, m. Musvitsælde.
 Meißel, m. Gravstikke. Meißel, pl. -n, f. Einpluf, Charpie.
 Meißeln, arbeide med Gravstikke, hugge, stikke. Meißelung, pl. -en, f. Udhugning, Udskifning.
 Meist, adj. meest, fleste. Die sind meist in Mantel gehüllt. Die Meisten waren in der Kirche. Hüte dich am meisten vor Zeuchlern.
 Meistbietend, heistbydende.
 Meistens, adv. for største Delen. Bergbewohner sind meistens tapferere Leute.
 Meister, m. Mester, Forstander, Lærer. Er ist seiner selbst nicht Meister. Er macht sich zum Meister der Stadt. Er ist Meister seiner Wissenschaft. Meisterin, pl. -nen, f. Sie ist eine Meisterin auf der Särfe.

Meistere, pl. -en, f. Mestermanndens
Bosig og Haandtering.

Meisterer, m. Dadler, Kritiserer.

Meistergesell, pl. -en, m. Mestersvend.

Meisterhaft, mesterlig.

Meisterjäger, m. Jægermester.

Meisterknecht, pl. -e, m. Mestermanndens-
svend.

Meisterlich, mesterlig.

Meisterlos, adj. uden Herre.

Meistern, overvinde, kritisere. Wer
Andere meistert, ist nicht immer
Meister.

Meisterschaft, f. Meisterthum, n.
Mesterskab. Er hat es in seiner
Kunst zur Meisterschaft gebracht.

Meisterschreiber, m. Skjontsriver.

Meisterschuß, pl. -schüsse, m. Mester-
skud, Bagernes Mesterstykke.

Meite, Meid, f. Skjønhed.

Meizel, m. Blomsterduskene paa Pile-
træerne.

Melancholisch, melanfolisk. Melan-
cholie, pl. -en, f. Melancholiker,
m.

Melasse, pl. -n, f. Melasse.

Melb, St. n. Meel, Stov. Melbig,
milbig, knust.

Melde, pl. -n, f. Melde (Plante).

Melden, melde. Er hat mir ihren
Todesfall gemeldet. Es meldete
sich bei mir ein fremder Herr.
Ohne Ruhm zu melden, ist dieses
mein Wörterbuch sehr brauchbar.
Mit Ehren zu melden, verstehen
Sie davon nichts, med Respekt at
sige.

Meldenswerth, adj. værd at melde.

Melder, m. Angiver, Referent.

Meldung, pl. -en, f. Meddelelse. Er
hat von diesem Ereignisse Mel-
dung gethan.

Meliren, blande. Melirtes Tuch.

Melis, m. Melissukker.

Melisse, pl. -n, f. Hjertensfryd (Plan-
te).

Melf, Vt. som giver Melf.

Melfeimer, m. Melfespand.

Melfen, melfe. Die Magd melft
die Kühe. Sie molf (melfte) sie
auch gestern, und hat sie über-
haupt jeden Tag gemolken.

Melferin, pl. -nen, f. Melfepige.

Melferei, pl. -en, f. Melfning, Mel-
fehuus.

Melfplatz, pl. -plätze, m. Melfsted.

Melm, m. Stov, Mulm.

Melodisch, melodisk. Melodie, Me-
lodei, pl. -en, f. Melodi. Melo-
dik, f. Lære om Melodien.

Melone, pl. -n, f. Melon. Melone-
rie, pl. -n, f. Melonplantning.

Melter, St. pl. -n, f. Balje.

Melz, St. pl. -en, f. ugift Fruentim-
mer.

Memme, Mämme, pl. -n, f. Kujon.

Memoriren, lære udenad. Memori-
al, pl. -e, n.

Mende, St. pl. -n, f. Glæde. Men-
den, mendlen, glæde sig. Mende-
tag, pl. -e, m. Glædesdag, Man-
dag.

Menge, pl. -n, f. Mængde. Wir
haben Arbeit die Menge.

Mengeler, m. Høfer, Kræmmer. Men-
geliren, blande.

Mengelhaufe, pl. -n, m. blandet Hob.

Mengeln, blande ofte og lidt, hofre.

Mengen, blande. Menge dich nicht
in jeden Streit. Das Getreide
mengt sich, begynder at gulne.

Mengenmaas, pl. -e, n. Maal, for at
maale en Mængde.

Mengenpreis, pl. -se, m. Priis i det
Store.

Menger, m. Blander, Høfer.

Mengerei, pl. -en, f. Mengsel, n.
Blanding, Blandingsgods.

Mengtheil, pl. -e, m. Ingredients.

Mengwerk, pl. -e, n. Blanding.

Mennig, m. Minie, Mennie (rodt Far-
vepulver).

Mennigroth, minierød, hoirød.
 Mensal, pl. -e, n. Borddug.
 Mensch, pl. -en, m. Menneſke. Menſch-
 lein, n. lidet Menneſke.
 Mensch, pl. -er, n. Qvindemenneſke.
 Menſcheln, feile, begaae en menneſke-
 lig Svagheb. Es menſchelt auch
 bei den Großen der Erde.
 Menſchenalter, n. Menneſkealder.
 Menſchenfeind, pl. -e, m. Menneſke-
 fiende.
 Menſchenfern, adj. fjern fra Menne-
 ſker.
 Menſchenfreſſer, m. Menneſkeæder.
 Menſchenfreſſerei, f. Menneſkeæ-
 den.
 Menſchenfreund, pl. -e, m. Menne-
 ſkeven. Menſchenfreundlich, men-
 neſkeſjærlig. Menſchenfreundlich-
 keit, f. Velvillie, Humanitet.
 Menſchengattung, pl. -en, f. Menne-
 ſkerace.
 Menſchengedenken, n. Mandſminde.
 Menſchenhaß, m. Menneſkehad.
 Menſchenhaſſer, m. Menneſkehader.
 Menſchenhold, menneſkeſjær.
 Menſchenkenntniß, f. Menneſkefunds-
 ſkab.
 Menſchenliebe, f. Menneſkeſjærlighed.
 Menſchenlos, adj. uden Menneſker.
 Menſchenmöglich, adj. mulig for Men-
 neſker.
 Menſchenraub, m. Menneſkeran.
 Menſchenſagung, pl. -en, f. Menne-
 ſkebud.
 Menſchenſcheu, adj. frygtſom, undſee-
 lig. Menſchenſcheu, f. Frygt, Und-
 ſeelfe.
 Menſchenſohn, pl. -ſöhne, m. Men-
 neſkeſon.
 Menſchenſterben, n. Veſt.
 Menſchheit, f. Menneſkehed, menne-
 ſkelig Natur.
 Menſchlich, menneſkelig. Menſchlich-
 keit, f. Menneſkelighed, menneſkelig
 Svagheb.

Menſchthum, n. Menneſkeſlæggt, men-
 neſkelig Natur.
 Menſchwerdung, pl. -en, f. Antageſſe
 af den menneſkelige Natur, Kjød-
 paatageſſe.
 Menſtruiren, have den maanedlige
 Keuſſe. Menſes, Menſtrua, pl.
 Menſul, pl. -n, f. Maalebord.
 Menſur, pl. -en, f. Tidſmaal, Takt.
 Menz, St. tom, ufrugtbar. Menzen,
 menz gehen, gaae tomt, ikke bære.
 Mephiſtiſch, meſtitik, ſtinkende. Me-
 phitis, f. ſtinkende Luſt.
 Merchente, pl. -n, f. Vinterand.
 Mercur, m. Mercurius, Qviſſolv.
 Mergel, m. Leer, Mergel.
 Mergelboden, m. Leergrund.
 Mergelgrube, pl. -n, f. Leertule.
 Mergeln, mergle.
 Mergelnuß, pl. -nüſſe, f. ertsholdig
 Steenkugle.
 Mergelſchiefer, m. blaa Skifer.
 Meridian, pl. -e, m. Meridian, Mid-
 dagſlinie.
 Meringel, pl. -n, f. en fin Bagelſe.
 Merk, pl. -e, n. Mærke, Kjendemær-
 ke.
 Merkbar, mærkelig.
 Merkchen, n. liden Deel, liden Smu-
 le, lidet Mærke.
 Merken, mærke. Die Polizei merkte
 auf alle Aus- und Eingehende.
 Laß ihn nichts davon merken.
 Merkwertb, mærkelig.
 Merker, m. Jagttager; Iværtræ over
 den ſtore Luge (til Skib).
 Merkwohl, n. Notabene (Mw. NB).
 Merkligh, mærkelig, kjendelig.
 Merkmal, pl. -e, n. Kjendemærke.
 Merks, M. m. Hufommelſe, St. Dres-
 ſigen.
 Merksag, pl. -ſäge, m. vigtig Sæt-
 ning.
 Merkſtab, pl. -ſtåbe, m. Budſtikke.
 Merkſtein, pl. -e, m. Grændſteſteen.

Metallreiz, m, Metallerne's galvaniske Indvirkning paa Nerver og Muskler. **Metallreizung**, f. Galvanisme.

Metallschauer, m. Tøring efter Mercurialmidler.

Metallsilber, n. Bladsølv af Tin og hvidbrændt Kobber.

Metallversetzung, pl. -en, f. Vejrering.

Metapher, pl. -n, f. billedligt Udtryk. **Metaphorisch**, adj. figurlig.

Meteor, pl. -e, n. Lustsyn.

Meth, m. Rød.

Methode, pl. -n, f. Methode. **Methodisch**, adj. Methodisk, m.

Metrisk, metrisk. **Metrik**, f. Metrum, n.

Mett, n. Svinestød uden Fedt.

Mette, pl. -n, f. Froprædiken, Morgenbøn.

Mette, Vt. f. Mettengewebe, n. flyvende Sommer.

Metternholz, n. Hæggetræ.

Mettwürst, pl. -würste, f. Medisterpølse.

Meg, pl. -en, **Meger**, m. Dugger. **Steinmeg**, m. Steenhugger.

Meg, pl. -n, f. Fjerdingkar, Skjege, stor Kanon.

Megelbank, pl. -bänke, f. Slagterbænk.

Megeleri, pl. -en, f. Blodbad, Slakteri.

Megeln, slagte, slænge.

Megelsuppe, pl. -n, f. Slagtersuppe.

Megen, maale, tage et vist Quantum Korn til Betaling for Malning.

Mengengeld, pl. -er, n. Malningspenge.

Megenhaus, pl. -häuser, n. Horehuus.

Megenweise, adv. i Fjerdingkar.

Megge, **Megig**, pl. -n, f. Slagterbod.

Meggen, slagte.

Megger, m. Slagter.

Meggergang, pl. -gänge, **Meggerritt**, pl. -e, m. Slagterens Gang eller Ridt, forgjeves Gang paa Landet.

Meggerpost, pl. -en, f. Befordring med Leilighed.

Megkasten, pl. -kästen, m. Kellerskæppe.

Megler, m. Slagter.

Megner, m. Røllersvend.

Meuchel, St. m. Snigmorder.

Meuchelbund, pl. -e, m. Complot.

Meuchelei, pl. -en, f. lumsk Handling.

Meuchelmord, pl. -e, m. Snigmord.

Meuchelmörder, m. Snigmorder.

Meuchelmörderisch, snigmorderisk.

Meucheln, saballere, myrde.

Meuchelrotte, pl. -n, f. Complot.

Meuchler, m. Esterstræber, Snigmorder.

Meuchlings, adv. lumsk, snigmorderisk.

Meute, pl. -n, f. et Robbel af 50 til 60 Jagthunde.

Meuten, sidste Mytteri.

Meuterei, pl. -en, f. Mytteri.

Meuterer, **Meutmacher**, m. Oprørsfører.

Mewe, **Möwe**, pl. -n, f. Maage.

Mewenbüttel, m. Strandmaage.

Mewenschnabel, pl. -schnäbel, m.

Maagenæb, et Slags Maage (Plo-tus rostro larino).

Miauen, mjave.

Michel, m. Rækel, Tolper. Ein deutscher Michel, En, som ikke forstaaer Andet end sit Røderemaal.

Michtig, St. muggen.

Micken, Vt. see skarpt.

Mieder, n. Livstykke. Dim. **Miederchen**, **Miederlein**, n.

Miegen, Vt. pisse.

Miene, pl. -n, f. Mine. Man muß gute Miene zu bösem Spiele machen. Der Feind machte Miene, die Stadt zu belagern.

Mieneln, gjøre Miner.
 Mienendeuter, m. Physiognom.
 Mienenspiel, pl. -e, n. Mineispil.
 Miere, *Mr.* pl. -n, f. Myre.
 Mieschen, Miezchen, n. Pus, Kat.
 Miesel, m. Affald ved Bodkerarbejde.
 Miesmuschel, *Mr.* pl. -n, f. en almindelig blaa dobbeltskallet Musling.
 Miete, pl. -n, f. *Mid*.
 Mieten, *St.* lade Dvæget slukke Salt.
 Mieterkrebs, pl. -se, Mieter, m. nykallet Krebs.
 Miethbier, pl. -e, n. et *Ol*, som i nogle Stæder kun maa bruges hos Huuseierne, og ikke hos Leierne.
 Miethe, pl. -n, f. *Leie*. Kaufbricht Miethe. Wir wohnen zur Miethe. Et hat seine Miethe bezahlt.
 Miethen, leie, sætte. Et miethete ein Pferd.
 Miether, Miethmann, pl. -leute, m. Leiesolk. Mietherin, pl. -nen, Miethfrau, pl. -en, f. Leiefone.
 Miethgæld, pl. -er, n. Fæstepenge.
 Miethherr, pl. -en, f. Huusvært.
 Miethknecht, pl. -e, m. Leietjener.
 Miethkutsche, pl. -n, f. Hvrevoogn.
 Miethkutscher, m. Hvrekudsk.
 Miethling, pl. -e, m. Leiesvend.
 Miethlingstroß, m. Slæng af Leiesvende.
 Miethlohn, m. Lyndeløn.
 Miethmeister, m. Mestermandens Underordnede.
 Miethtruppen, pl. Leietropper.
 Miethvertrag, pl. -verträge, m. Leiecontract.
 Miethvieh, n. Saltschafe, pl. mod Betaling overvintrende fremmede Faar.
 Miethweise, adv. til Leie.
 Miethzins, pl. -se, m. Leiepenge.
 Mietig, midret, fuld af Ridder. Mietiger Käse.
 Mieze, pl. -n f. Kat, Pus.
 Mikroskop, pl. -e, n. Forstørrelsesglas. Mikroskopisch, mikroskopisk.

Milan, pl. -en, m. bruunrod Jagtsalk. Milanpartie, f. Milanmeister, m. Falskejæger i Wien.
 Milbe, pl. -n, f. Mel.
 Milch, f. Mælk. Sie sieht aus wie Milch und Blut. Liebfrauenmilch, f. en ædel Sort Rhinwein.
 Milchader, pl. -n, f. Melkeaaere.
 Milcharrig, mælkagtig.
 Milchasch, pl. -e, m. Melkeskaal.
 Milchbart, pl. -bärte, m. Blodestjæg, Grensfolling. Milchbärtig, duunstjægget.
 Milchbaum, pl. -bäume, m. en Art Balbirk.
 Milchbrei, pl. -e, m. Melkeveiling.
 Milchbrod, pl. -e, n. Brod, hvortil Deien er æltet i Mælk. Dim. Milchbrödden, n.
 Milchbruder, pl. -brüder, m. Milchschwester, pl. -n, f. kjædelig Broder og Søster. Milchbrüderschaft, pl. -en, f. Fostbroderskab.
 Milchbrunnen, m. Vandgrøft i Melkesjelderne.
 Milchdieb, pl. -e, m. Melketjuv, bleggul Sommerfugl.
 Milcheln, *St.* smage af Mælk.
 Milchen, give Mælk. Diese Kuh milcht gut. Eine frischmilchende Kuh.
 Milcher, Milchner, m. Hanfisk.
 Milchfarbe, f. blaalig hvid Farve. Milchfarben, mælkehvid.
 Milchfieber, n. Milchschauder, m. Melkesfeber.
 Milchfleisch, n. de bløde, saftige Blodfirtler hos unge Kalve.
 Milchflor, m. mælkehvidt Silkeflor.
 Milchfrau, pl. -en, f. Melkefone.
 Milchgefäß, pl. -e, n. Melkeskar.
 Milchgelte, pl. -n, f. Melkebotte.
 Milchgewölbe, n. Melkesjelder.
 Milchglöckchen, n. blaa Klokkeblomst, Borte paa Sjedens Hals.
 Milchhaar, pl. -e, n. Dageduun.

Milchhut, pl. -hüte, m. Hat, for at tilvirke Fløde.

Milchicht, melsagtig.

Milchig, indeholdende Mælk.

Milchkanne, pl. -n, f. Mælkekannde.

Milchfern, Nr. m. Fløde.

Milchfod, m. et Bagværk af Mælk og Æg.

Milchkraut, pl. -kräuter, n. Urt, som befordrer Mælken.

Milchkuh, pl. -kühe, f. Mælkeko.

Milchkur, pl. -en, f. Mælkekuur.

Milchling, pl. -e, m. et Dyr, som pletter.

Milchmädchen, n. Mælkepige. Milchmagd, pl. -mägde, f. Mælkepige.

Milchnapf, pl. -näpfe, m. lidet Mælkekar. Dim. Milchnapfchen, n.

Milchrahm, m. Fløde.

Milchröhrchen, n. Mellemgangene i Brysterne.

Milchsaft, pl. -säfte, m. Næringsaft, Erylus.

Milchsauger, m. Mælksuger, en Slags Svale.

Milchschorf, m. hvidt Udslæt i Patteberns Mund.

Milchschwamm, pl. -schwämme, m. en Art Champion.

Milchsiene, pl. -n, Milchseihe, pl. -n, f. Mælksie.

Milchstraße, pl. -n, f. Mælkevei.

Milchsuppe, pl. -n, f. Bølling.

Milchtöpf, pl. -töpfe, m. Mælkepotte.

Milchruch, pl. -tücher, n. Sieflæde.

Milchwasser, n. Balle.

Milchweiß, mælkehvid.

Milchwirtschaft, pl. -en, f. Mælkeøkonomi.

Milchwurz, f. Urt, som befordrer Mælken.

Milchzahn, pl. -zähne, m. de første Tænder.

Milchzehnte, pl. -n, m. Mælketiende.

Milchzins, pl. -se, m. Mælkeafgift, Af-

gift til Retten af fremmede Varselbøner.

Milchzucker, m. Salt tillavet af sød Mælkevalle.

Mild, blød, mild, sagte, naadig. Ein milder Sandstein. Milder Wein. Ein mildes Urtheil. Ein milder Regen. Gott thut seine milde Hand auf. Milde Stiftungen. Milde Sitten.

Milde, f. Blødhed, Mildhed.

Mildern, mildne, formilde. Der Südwind mildert die Kälte. Der König hat das Urtheil gemildert.

Milderung, pl. -en, f. Formildelse Inddring.

Mildgebig, givende med Mildhed.

Mildherzig, omhjertet. Mildherzigkeit, f. Medlidenhed.

Mildigheit, f. Mildhed.

Mildiglich, adv. mild, gævmild.

Mildreich, rig paa Mildhed.

Mildthätig, adj. goddædig. Mildthätigkeit, f. Godgjørenhed.

Mildzeug, n. en hvid Skifer med Zinnober og Kviksolv.

Militärisch, militærisk.

Miliz, pl. -en, f. Landværn, Krigsfolk, Krigsvæsen.

Milliade, pl. -n, f. Aartusinde.

Milliarde, pl. -n, f. 1000 Millioner.

Million, pl. -en, f. Million.

Milz, f. Milt.

Milzbeschwerde, pl. -n, f. Miltfog.

Milzbrand, m. en Sygdom hos Hornkvæg.

Milzig, adj. som har Milt, miltfog.

Milzkrankheit, Milzsucht, f. Miltrot, Hypochondri, Spleen. Milzsüchtig, hypochondrisk.

Mimern, drømme. Mimerei, pl. -en, f. Phantasering. Mimerer, m. Phantast.

Mimisch, mimisk. Mimik, f. Mimikfer, m.

Minder, mindest, mindre, mindst. *Er* schämt sich minder als andere. *Ich* habe nicht das mindeste bekommen. *Daran* habe ich nicht im mindesten gedacht.

Minderjährig, mindreårig. *Min-*derjährigkeit, *f.* Umyndighed.

Mindern, formindste, afforte. *Es* mindert die Sorgen, wenn man sich mittheilt. *Die* Kälte mindert sich.

Minderung, *pl.* -en, *f.* Formind-

skelse.

Minderzahl, *pl.* -en, *f.* det mindre

Tal, Minoritet.

Mindestens, *adv.* i det mindste.

Mine, *pl.* -n, *f.* Bjergværksmine, underjordisk Gang. *Er* ließ alle *Mi-*nen springen.

Minenbiene, *pl.* -n, *f.* Bier, som byg-

ge sin Zelle i tør Jord.

Miner, *pl.* -n, *f.* Erts, Steenart.

Mineral, *pl.* -ien, *n.* Mineral. *Mi-*neralogie, *f.* Mineralog, *pl.* -en,

m. Mineralisch, *adj.* Minerali-

encabinet, *n.*

Mineralreich, *n.* Mineralrige.

Mingmängeln, *St.* stamme.

Miniren, grave under Jorden, minere.

Minirer, *m.* Minerer. *Minirung,*

pl. -en, *f.* Minering.

Minken, lemlæste.

Minne, *f.* Elskov, Godhed. *Er* pflegte

der Minne.

Minnebrief, *pl.* -e, *m.* Kjærligheds-

brev.

Minnebidter, Minnesanger, *m.* Kjær-

lighedsdigter, Kjærlighedsfanger.

Minnegeheerd, fordrende Kjærlighed.

Minnehaft, elskværdig.

Minnehold, hengiven til Elskov.

Minnen, elste, have i Tanker. *Min-*

ner, *m.* Elsker.

Minmiglig, kjærlig, yndig.

Minorit, *pl.* -en, *m.* Franciskaner-

munk.

Minjel, *n.* lille Rat.

Minute, *pl.* -n, *f.* Minut.

Minutenring, *pl.* -e, *m.* Minutzirkel

paa Zifferbladet.

Minutenzeiger, *m.* Minutoiser.

Minutien, *pl.* Smaating.

Minutiøs, smaalig.

Minutlich, *adv.* i hvert Minut.

Miran, *St.* jeg for min Deel.

Miscellen, Miscellaneen, *pl.* Blan-

dinger.

Mischbar, *adj.* som kan blandes.

Mischeln, jasse forskjellige Ting sam-

men, forfalte.

Mischen, blande. *Er* mischt sich in

Alles.

Mischer, *m.* Blander. *Mischerin,* *pl.*

-nen, *f.* Blanderste.

Mischling, *pl.* -e, *m.* En, som stammer

fra forskjellige Racer, *f.* Ex. en Mu-

lat.

Mischmasch, *m.* Blanding.

Mischtheil, *pl.* -e, *m.* Ingredient.

Mischung, *pl.* -en, *f.* Sammenblan-

ding.

Misere, *n.* Elendighed. *Miserere,* *n.*

klagende Kirkesang, Sigt i Tarme-

ne.

Mispel, *pl.* -n, *f.* Mispel (en Frucht).

Miß, *Wt.* *adv.* forgjeves, uvist, slet.

Saben ist gewiß, Fiegen ist miß.

Mißachten, miskjende.

Misarten, vanslægte.

Misbehagen, *n.* Mishag.

Mißbieten, -bot, -geboden, byde for

lidet paa.

Mißbilden, vanskabe.

Mißbilligen, misbillige. *Mißbilli-*

gung, *f.* Misbilligelse.

Mißbrauch, *pl.* -bräuche, *m.* Mis-

brug.

Mißbrauchen, misbruge. *Er* miß-

brauchte ihre Güte.

Miscredit, *m.* Miscredit.

Mißdeuten, mistyde. *Mißdeutung,*

pl. -en, *f.* Mistydning.

Mißdruck, pl. -e, m. Feilstrich, Makulatur.
 Mißen, mangle, fatten, sarne. Sollt' ich Lottchen mißen, weinte ich mich blind.
 Mißernten, have en slet Øst.
 Mißerthat, pl. -en, f. Misgjerning.
 Mißerthäter, m. Mißerthäterin, pl. -nen, f. Misdæder, Misdæderike.
 Mißfall, pl. -fälle, m. for tidlig Redkomst, Abortus.
 Mißfallen, -fiel, -fallen, mislige. Dies hat mir immer an ihm mißfallen.
 Mißfallen, n. Misbag.
 Mißfällig, ubehagelig. Die Regierung hat mißfällig (med Misbag) vernommen. Mißfälligkeit, f. Misbag.
 Mißfarben, adj. slet farvet, vægte.
 Mißform, pl. -en, f. Vanstæbning.
 Mißförmig, vanstæbt.
 Mißgebären, -gebar, -geboren, abortere.
 Mißgeburt, pl. -en, f. Misføder.
 Mißgehen, Vt. -ging, -gegangen, gaa feil.
 Mißgelaunt, som er i slet Humeur.
 Mißgeschick, pl. -e, n. Vanheld.
 Mißgestalt, pl. -en, f. Vanstæbning.
 Mißgestaltig, vanstæbt.
 Mißglücken, mislykkes. Es ist ihm mißglückt.
 Mißgönnen, misunde. Er mißgönnete ihm sein Glück. Laßt Andere nur mißgönnen, was sie nicht nehmen können.
 Mißgreifen, -griff, -griffen, gribe feil.
 Mißgriff, pl. -e, m. Misgreb. Er that einen Mißgriff.
 Mißgunst, f. Misundelse. Mißgünstig, misundelig.
 Mißhandeln, mishandle. Er hat ihn mißhandelt. Sere, wir haben

mißgehandelt, sundet. Sie haben ihn gemißhandelt.
 Mißhandlung, pl. -en, f. Mishandling.
 Mißheirath, pl. -en, f. Mesalliance, ulige Egetskab.
 Mißhellig (-hällig), ueens. Mißhelligkeit, pl. -en, f. Uovereenstemmelse.
 Mißjahr, pl. -e, n. Misaar.
 Mißkennen, -kannte, -gekannt, misfjende. Er ist miskannt (gemisfkannt) worden.
 Mißklang, pl. -Flänge, m. Misflang.
 Mißlaut, pl. -e, m. Mislyd. Mißlautig, mislydende.
 Mißleiten, mislede. Mißleitung, pl. -en, f. Forførelse.
 Mißlich, uvis, tvivlsom, mislig. Das Ding sieht mißlich aus. Das Kriegsglück ist mißlich. Mißlichkeit, f. Misfærdhed.
 Mißliebig, ubehagelig.
 Mißlingen, -lang, -lungen, mislykkes. Die Unternehmung ist ihm mißlungen.
 Mißmuth, m. Mismodighed. Mißmüthig, mismodig.
 Mißpickel, m. en hvid Arsenikkies.
 Mißrathen, -rieth, -rathen, slaae feil. Das Getreide ist mißrathen.
 Mißrathung, pl. -en, f. Traraaden.
 Mißrechnen, forregne sig. Mißrechnung, pl. -en, f. Feilregning.
 Mißstand, m. betænkelig Tilstand.
 Mißständig, ugunstig.
 Mißstimmig, ueens.
 Mißthun, -that, -gethan, handle ilde, synde.
 Mißton, pl. -töne, m. falsk Tone.
 Mißtönig, forstemt. Mißtönen, disharmonere.
 Mißtrauen, mistroe. Ich mißtraue ihm.
 Mißtrauen, n. Mistillid. Er hegte

Mitfahren, -fuhr, -gefahren, fjøre, reise med, behandle. Wir fahren mit ihm aus. Fahret säuberlich mit dem Anaben.

Mitfliegen, -flog, -geflogen, flyve med.

Mitfolgen, følge med.

Mitfreude, f. sælles Glæde.

Mitgabe, pl. -n, f. Medgævt.

Mitgast, pl. -gæste, m. Medgjæst.

Mitgeben, -gab, -gegeben, give med.

Mitgefangene, pl. -n, m. Medfange.

Mitgefühl, n. Sympathie.

Mitgehen, -ging, -gegangen, gaa med. Es geht noch mit, det gaaer nok an.

Mitgenoss, -pl. -nossen, m. Mitgenossin, pl. -nen, f. Deeltager, Deeltagerinde. Mitgenossen am Abendmahl.

Mitgeschöpf, pl. -e, n. Medskabning.

Mitgesell, pl. -en, m. Mitgesellin, pl. -nen, f. Selskabsbroder, Selskabsøster.

Mitgift, pl. -en, f. Medgævt.

Mitglied, pl. -er, n. Medlem.

Mithaben, have med. Ich habe kein Geld mit.

Mithalten, -hielt, -gehalten, holde med. Sie hielten das Fest mit.

Mithelfen, -half, -geholfen, hjælpe til med.

Mithelfer, m. Mithelferin, pl. -nen, f. Medhjælper, Medhjælperise. Mithülfe, f. Medhjælp.

Mithin, folgelig, altsaa.

Mithridat, m. Rodgift.

Mitjagd, f. sælles Jagt.

Mitflagen, Plage med. Mitfläger, m. Mitflägerin, pl. -nen, f. Medanflager, Medanflagerise.

Mitknecht, pl. -e, m. Medtjener.

Mitkommen, -kam, -gekommen, komme med.

Mitkundig, medvidende.

Mitlassen, -ließ, -gelassen, lade komme med.

Mitlaufen, -lief, -gelaufen, løbe med.

Mitlaut, pl. -e, m. Consonant, Medlyd. Mitlauter, m. Consonantbogstav.

Mitleid, Mitleiden, n. Medlidenhed.

Mitleiden, -litt, -gelitten, lide med, være medlidende.

Mitleidenheit, f. Deeltagelse i lidelser eller Byrder. Er entzog sich der schuldigen Mitleidenheit.

Mitleidenschaft, f. sælles Lidenskab.

Mitleider, m. Medlidende. Besser ist Weider als Mitleider.

Mitleidig, medlidende. Mitleidigkeit, f. Medlidenhed.

Mitleidslos, adj. uden Medlidenhed.

Mitleidsvoll, fuld af Medlidenhed.

Mitleidswerth, ynsværdig.

Mitlernen, lære med.

Mitmachen, gjøre med. Er macht Alles mit. Mitmacherin, pl. -nen, f. løbsagtigt Gruentimmer.

Mitmensch, pl. -en, m. Medmenneske.

Mitname, pl. -n, m. et andet antaget Slægtsnavn.

Mitnehmen, -nahm, -genommen, tage med, medtage. Nimm ihn mit auf die Reise. Die Krankheit hat ihn sehr mitgenommen. Mitnahme, f. Medtagen.

Mitpfleger, m. Medopsynsmand.

Mitrechnen, medregne, regne i med.

Mitreisen, reise med.

Mitreiten, -ritt, -geritten, ride med.

Mitheber, m. Medinteressent i et Skib.

Mitsammt, adv. allesammen; præp. tilligemed.

Mitsaufen, -saff, -gesoffen, drikke med.

Mitschicken, sende med.

Mitschleichen, -schlich, -geschlichen, lise sig med. Er ist mitgeschlichen.

Mitschreien, -schrie, -geschrien, kri-
ge med.
Mitschuldig, medskyldig.
Mitschuldner, m. Medskyldner.
Mitschüler, m. Mitschülerin, pl. -nen,
f. Meddiscipel.
Mitschwärmen, sværme med, svire
med.
Mitschwester, pl. -n, f. Selkabsø-
ster.
Mitsenden, -sandte, -gesandt, sende
med.
Mitsingen, -sang, -gesungen, syng
med.
Mitspeisen, spise med.
Mitspielen, spille med, handle ilde
med. Er spielt mit in der Ko-
mödie. Ihm ward übel mitge-
spielt.
Mitsreiter, m. Medstrider.
Mittag, pl. -e, m. Middag, Syd. Der
Mittag des Lebens. Der Wind
kam von Mittag. Mittags steht
die Sonne am höchsten.
Mittagen, blive Middag.
Mittägig, adj. om Middag, Middags,
sydlig. Die mittägigen Länder.
Mittäglich, adj. hver Middag.
Mittagsbrod, Mittagessen, n. Mid-
dagsmad.
Mittagsflähe, pl. -n, f. Jordens Over-
flade, som vender mod Syd.
Mittagslige, f. Middagskede.
Mittagshöhe, pl. -n, f. Middagshei-
de.
Mittagskreis, pl. -se, m. Mittags-
linie, pl. -n, f. Meridian.
Mittagsmahl, pl. -e, -mähler, n. Mit-
tagsmahlzeit, pl. -en, f. Middags-
maaltid.
Mittagsruhe, f. Mittagsschlaf, m.
Dua. Mittagsschläfchen, n. Mid-
dagssovn, Middagsluur.
Mittagsrichter, m. Bjerghand som
arbejder fra Middagen til Aftenen

kl. 8. Mittagslicht, f. en saadan
Arbeidstid.
Mittagswärts, adv. mod Syd.
Mitte, f. Midte, midterste Deel. In
der Mitte der Stadt. Einer aus
unserer Mitte.
Mittel, mittler, mittelst, adv. som er
i Midten. Der mittlere von drei
Brüdern. Das mittelste Fenster.
Mittel, n. Midte, Middel. Er schlug
sich in's Mittel, er trat ins Mit-
tel, lagde sig imellem. Ein kräf-
tiges Mittel wider das Zahnweh.
Er ist ohne Mittel, Formue.
Mittelader, pl. -n, f. Medianaare.
Mittelalter, n. Middelalder.
Mittelart, pl. -en, f. Middelsort.
Mittelband, pl. -bänder, n. det mid-
terste Baand.
Mittelbar, middelbar, underordnet.
Mittelbarkeit, f. Afhængighed.
Mittelbelang, m. Middelsal.
Mittelberge, pl. de midterste Steen-
arter i Bjerghærskdriften.
Mittelblau, adj. mellemblaa.
Mitteldeich, pl. -e, m. det midterste
Dige.
Mittelding, pl. -e, n. Mellemting. Un-
selig Mittelding von Engel und
von Vieh.
Mittelente, pl. -n, f. en middelsør
Bildand.
Mittelfell, pl. -e, n. Mellemgulvet
(Mediastinum).
Mittelfinger, m. Mellemfinger.
Mittelfuß, pl. -füße, m. den midter-
ste Fod, den midterste Deel af Foden,
Bristen (Metatarsus).
Mittelgattung, pl. -en, f. Mellemfort,
Middelslag.
Mittelgebirge, n. Bjerghæfning af
middelmaadig Storrelse.
Mittelgedacht, n. et Orgelregister.
Mittelgurt, pl. -e, n. Buggjort.
Mittelhand, pl. -hænde, f. den mid-
terste Deel af Haanden.

Mittelholz, pl. -hölzer, n. Mellem-
skov.
Mittelhorn, pl. -hörner, n. Jagthorn
af Mellemforten.
Mitteljagd, f. Jagttrettighed til min-
dre Dyr.
Mittelländer, m. den, som boer inde
i Landet.
Mittelländisch, adj. liggende mellem
Lande.
Mittellaut, pl. -e, m. medlydende Bog-
stav.
Mittelleinwand, f. Lærred af Mel-
lemforten.
Mittellos, adj. ubemidlet.
Mittelmaas, n. Middelvei. Mittel-
mæssig, middelmaadig. Mittelma-
ssigkeit, f. Middelmaadighed.
Mittelmeer, n. Middelhav.
Mittelpunkt, pl. -e, m. Middelpunkt.
Mittelsalz, pl. -e, n. Neutralsalt.
Mittelschlag, m. Middelfort. Ein
Pferd vom Mittelschlage.
Mittelschrot, n. Hagel til Hare og
Fugle.
Mittelsmann, pl. -männer, m. Freds-
mægler. Mittelsmann, pl. -män-
ner, m. den, som staaer i Midten.
Mittelst, præp. ved Hjælp af. Mit-
telst eines Sprachrohres redeten
sie.
Mittelstand, m. borgerlig Stand.
Mittelständig, adj. staaende i Midten.
Mittelstimme, pl. -n, f. Middelstem-
me. Die hohe, Altstimme. Die
tiefe, Tenorstimme.
Mittelstraße, pl. -n, f. Middelvei.
Mittelstrich, pl. -e, m. Forbindelses-
streg mellem to Ord.
Mitteltreffen, n. den midterste Deel
af en Slagorden.
Mitteltuch, pl. -tücher, n. Middel-
flæde.
Mittelursache, pl. -n, f. medvirkende
Årsag.

Mittelwall, pl. -wälle, m. Mellem-
vold.
Mittelwand, pl. -wände, f. Mellem-
væg.
Mittelweg, pl. -e, m. Middelvei.
Mittelwolle, f. Uld af Halsen og Laa-
rene.
Mittelwort, pl. -wörter, n. Particip.
Mittelzeitig, snart lang, snart kort
(om Stavelses).
Mittelzweck, pl. -e, m. Bivisemed.
Mitten, adv. midt. Mitten in der
Stadt. Mitten unter dem Sau-
fen. Er schnitt es mitten durch.
Mitternacht, pl. -nächte, f. Midnat,
Nord. Wer gegen Mitternacht
wohnt. Mitternachts regen sich
die Gespenster.
Mitternachten, blive Midnat.
Mitternächig, adj. som steer i Mid-
nat, Midnats, nordlig.
Mitternächlich, adj. som steer hver
Midnat.
Mitternachtwärts, adv. mod Nord.
Mittfasten, pl. Midfaste.
Mittheilbar, meddelelig. Mittheil-
barkeit, f. Meddelelighed.
Mittheilen, meddele. Mitzutheilen
und wohlzuthun vergessen nicht.
Mittheilsam, meddeelsom.
Mittheilung, pl. -en, f. Meddelelse.
Mitthun, -that, -gethan, gøre med.
Mittler, m. Forligsstifter, Mægler.
Mittler zwischen Gott und den
Menschen.
Mittleramt, n. Forsoningsembede.
Mittlertod, m. Forsoningsdød.
Mittlerweile, mittlerzeit, adv. imid-
lertid.
Mittsommer, m. Midtsommer.
Mittwinter, m. Jul.
Mittwoch, pl. -e, m. Mittwoche, pl.
-n, f. Onsdag. Mittwochs kommt
er zu mir.
Miturfsache, pl. -n, f. Medaarsag.
Mitwandern, vandre med.

Mofele, St. f. Ro. Mofelchen, n. Ralo.

Mol, Moll, St. m. Mollein, n. Tyr.

Molch, pl. -e, m. Ogle, Salamander.

Molestiren, molestere. Molest, m.

Molfen, pl. Melfevalle.

Molfendieb, pl. -e, m. en hvid Sommerfugl.

Molfenfaß, pl. -fässer, n. Ballefar.

Molfig, vallet.

Moll, m. et uldent Toi, Mol (i Musif). Dies Tonstück geht aus Amol, staaer i Amol.

Molsch, molschig, blød, bedærvet (om Frugt).

Moltebeere, pl. -n, f. Moltebær (Ruhbus chamæmorus).

Mommeler, St. m. Tyr.

Moment, pl. -e, m. Dieblif, Bægt.

Monade, pl. -n, f. Monad, Atom, Enhed.

Monarch, pl. -en, m. Monark. Monarchie, pl. -n, f. Monarchisch, adj.

Monat, pl. -e, m. Maaned.

Monatig, adj. som varer i en Maaned.

Monatlich, adj. som steer hver Maaned. Monatliche, n. Monatsfluß, m. maanedlig Renselse.

Monatsfrist, pl. -en, f. Maanedstid.

Monatsgeld, pl. -er, n. Maanedspenge.

Monatsweise, adv. maanedsviis.

Mönch, pl. -e, m. Munk.

Mönchelei, f. munkeagtigt Væsen.

Möncheln, agere Munk, handle som Munk.

Mönchen, gilde, castrere.

Möncherei, f. Munkelevnet.

Mönchsbogen, m. Munkeark, feilaftrykt Ark. Mönchschlag, pl. -schläge, m. mislykket Slag med Ballen

saar at Tryktersvæerten ikke bliver lige stærk.

Mönchskappe, pl. -n, f. Munkehaabe.

Mönchskloster, pl. -kloster, n. Munkefoster.

Mönchskutte, pl. -n, f. Munkefjortel.

Mönchsleben, n. Munkelevnet.

Mönchsorden, m. Munkeorden.

Mönchsplatte, pl. -n, f. Tonsur.

Mönchsschrift, f. Munkefkrift.

Mond, pl. -e, m. Maane. Juchmender Mond. Abnehmender Mond. Seit drei Monden, Maaneder.

Mondabend, pl. -e, m. maaneflar Aften.

Mondauge, pl. -n, n. en Feil ved Hestesiet. Mondäugig, mondblind, mondflüßig, mōnig, adj. som lider hver Maaned paa Diet, idet Synet tager af og til med Maanelyst.

Mondbeschiene, oplyst af Maanen.

Mondblick, pl. -e, m. fort Maanelyst igjennem Skyer.

Mondenglanz, Mondglanz, m. Maanefkin.

Mondenjahr, pl. -e, n. Maaneaar.

Mondenlicht, Mondlicht, n. Maanelyst.

Mondenmonat, pl. -e, m. astronomisk Maaned.

Mondenschein, Mondschein, m. Maanefkin.

Mondepafte, pl. -n, f. Maanetal.

Mondfinsterniß, pl. -ße, f. Maaneformørkelse.

Mondflecken, m. Plet i Maanen.

Mondformig, adj. maaneformig.

Mondhell, maaneflar.

Mondig, adv. varende i een Maaned.

Mondkalb, Monkalb, pl. -fälder, n. et Foster af en eller nogle Maaneders Alder.

Mondleer, mondlos, adj. uden Maanelyst.

Mordluft, f. Mordlystenhed. Mord-
lustig, mordlysten.

Mordschlag, pl. -schläge, m. dræben-
de Slag.

Mordsüchtig, blodterstig.

Mordthat, pl. -en, f. Mord. Er
hat eine Mordthat verübt. Mord-
thätlich, morderf.

Mordweg, pl. -e, m. overmaade slet
Bei.

Mordwüthig, snusende efter Mord.

Morelle, pl. -n, f. Morel.

Mores, pl. Sæder. Wart, ich will
dich Mores lehren.

Morganatiscbe Ehe (Morgengab-
ehe), f. Egetskab til venstre Haand.

Morgen, adv. i Morgen. Seute mor-
gen, i Morges.

Morgen, m. Morgen, Ost, Dagbar-
beide. Guten Morgen! Mein
Morgen ist vorbei, der Frühling
meiner Tage. Der Wind kommt
aus Morgen. Ein Morgen Lan-
des, saa meget Land, som kan pleies
i en Dag med to Heste. Morgens
steht man auf, Abends legt man
sich nieder.

Morgend, adj. som skeer den næste
Morgen. Morgenden Tages, i
Morgen.

Morgenland, pl. -länder, n. Ostland.

Morgenländer, m. Osterländer.

Morgendlich, adj. Morgen, om Mor-
genen.

Morgenluft, f. Dim. Morgenlüft-
chen, n. Morgenluft.

Morgenroth, n. Morgenröthe, f.
Morgenröden. Morgenröthlich,
adj. rød, ungdommelig.

Morgenroth, adj. quulrød.

Morgensegen, m. Morgenben.

Morgensonne, f. Morgensol. Mor-
gensonnig, adj. som har Morgen-
solen.

Morgensprache, pl. -n, f. foreløbig
Raadeforsamling om Formiddagen.

Morgensprachherr, pl. -en, m. en
Raadmand, som er tilforordnet et
Laug.

Morgenstern, pl. -e, m. Morgenstjer-
ne.

Morgenstunde, pl. -n, f. Morgenti-
me. Morgenstunde hat Gold im
Munde.

Morgentisch, pl. -e, m. Toiletbord.

Morgenwärts, adv. mod Syd.

Morgenweite, f. Afstand fra Ostpunk-
tet.

Morgenwolke, pl. -n, f. Morgensky.
Dim. Morgenwölkchen, n.

Morndes, morndriss, St. adv. den
anden Morgen, den næste Dag.

Morös, vranten. Morosität, f. Bran-
tenhed.

Morsch, Mor, halv raaden. Das
Bein ging morsch (med Set) ent-
zwei.

Mörser, Mörsel, m. Mörter. Der
Zucker wird im Mörser gestoßen.
Sie schossen mit Mörsern.

Mörserkerze, pl. -n, f. kort tykt
Vorlys.

Mörserkeule, pl. -n, f. Mörserstö-
ßel, m. Mörterstøder.

Mortalität, f. Dødelighed. Morta-
litätsliste, pl. -n, f. Fortegnelse over
de Døde.

Mörtel, m. Murkalk.

Mörtelarbeit, pl. -en, f. Gipsarbei-
de.

Mörtelkelle, pl. -n, f. Murkæ.

Mörten, mörteln, knuse.

Moschbeere, pl. -n, f. Rognebær.

Mösch, pl. -e, m. Spurb.

Mosche, pl. -n, f. Dvie.

Moschus, m. Muskus.

Most, m. Most.

Mostdute, pl. -n, f. Mosttragt.

Mosteln, perse Most, lugte eller smage
som Most.

Mostig, adj. lig Most.

Mostler, m. Mostverser.

Mühlensfrohne, pl. -n, f. Mollehoveri.
 Mühlenspiel, n. et Slags Brætspil.
 Mühlenteich, pl. -e, m. Molledam.
 Mühlenzwang, m. Ret til at tvinge
 de Omkringboende til at male paa
 sin Mølle.

Mühlesel, m. Molleræsel.
 Mühlgaſt, pl. -gæſte, m. Mollegæſt.
 Mühlgerethtigkeiſt, f. Molleretthighed.
 Mühlgerinne, n. Mollebandſrende.
 Mühlrad, pl. -ræder, n. Mollehjul.
 Mühlrechen, m. Pælværk ved Møllen.
 Mühlſtein, pl. -e, m. Mølleſteen.
 Mühlwagen, m. Møllevogn.
 Mühlwehr, pl. -e, n. Mølleſluſe.
 Mühlwerk, pl. -e, n. Mølleværk.
 Muhme, pl. -n, f. Tante, Faſter, Mo-
 ſter. Mühmchen, n. Couſine.
 Muhmſchaft, pl. -en, f. Slægtskab.
 Muhrſee, f. ſvær Gøgang.
 Mühsal, pl. -e, n. Beſværliohed.
 Mühsam, meiſom. Mühsamkeit, f.
 Stræbsomhed.

Mühſelig, byrdefuld, jammerlig. Müh-
 ſeligkeit, pl. -en, f. Beſværliohed,
 Elendighed. Kommt her zu mir,
 die ihr mühſelig und beladen ſeyd.

Mühwaltung, pl. -en, f. Møie.

Mulde, pl. -n, f. Trug.

Muldengewölbe, n. Korshvælving med
 en firantet Taal i Midten.

Mull, n. Muld, Græs.

Müller, m. Møller. Müllerin, pl.
 -nen, f. Møllerkone.

Müllerchen, n. Gjerdesmutte.

Müllerblau, adj. lyſeblaa.

Müllerſch, adj. paa Møllernes Viis.

Müllerknecht, pl. -e, m. Møllerkarl.

Müllerwein, m. en Slags Burgunder
 Viin.

Mulm, m. Stov. Mulmen, knuſe.

Mulmicht, mulmig, muldet.

Mumie, pl. -n, f. Mumie.

Mumme, pl. -n, f. Maſſe, Forflæd-
 ning; et Slags Dobbeltol.

Mummel, Mummelburg, m. Buſſe-
 mand.

Mümmel, St. pl. -n, f. Mümmel-
 chen, n. Vandlilie.

Mummeln, mumle.

Mummen, tilhølle. Nummer, m. den
 Udflædte. Nummerci, pl. -en, f.
 Udflædning, Maſſerade.

Mumpſeln, tvæge uden Tænder.

Mund, m. Mund. Er hielt reinen
 Mund. Er nimmt ſich kein Blatt
 vor den Mund. Er führt es im-
 mer im Munde. Er nahm ihm
 das Brot vor dem Munde weg.
 Der Mund lief ihm voll Waſſer,
 han havde Appetit paa. Thue dei-
 nen Mund auf. Thue den Mund
 zu. Mündchen, n. liden Mund.

Mundart, pl. -en, f. Dialekt. Mund-
 artlich, provinciæl.

Mundbedarf, m. Proviant.

Mundbiſſen, m. Mundbid.

Mündel, m. og f. Myndling.

Munden, ſmage. Es mundet mir
 nicht.

Münden, udgæde ſig. Der Fluß mün-
 det ins Meer.

Mundſaul, adj. ordſnap.

Mundſäule, Mundſäulniß, f. Skjer-
 bug.

Mundgeld, pl. -er, n. Beſtyttelſespen-
 ge.

Mundglaube, m. foregiven, hyklet
 Tro.

Mundharfe, pl. -n, f. Mundharpe.

Mündig, myndig. Mündigen, erklære
 myndig. Mündigkeit, f. Fuldmyn-
 dighed. Mündigmachung, pl. -en,
 f. Myndighedserklæring.

Mundiren, reenskrive.

Mundflemme, pl. -n, f. Mundſrampe.

Mundleich, pl. -e, n. det yderſte Spring-
 rør i Vandspring.

Mundleute, pl. Myndlinge, Klienter.

Mündlich, mundtlig. Mündlichkeit, f.
 Mundtlighed.

Mündling, pl. -e, m. Myndling.
 Mundloch, pl. -löcher, n. Munding.
 Mubning (af et Rør).
 Mundrecht, velsmagende.
 Mundschag, m. Formynderens Lon.
 Mundschenk, pl. -en, m. Mundstjenk.
 Mundstück, pl. -e, n. Mundstykke.
 Mundtødt, uskikket til offentlige Hand-
 linger, ugysdig.
 Mundtuch, pl. -tücher, n. Serviet.
 Mündung, pl. -en, f. Munding.
 Mundvoll, m. Vid, Slurk.
 Mundvorrath, pl. -ræthe, m. Provi-
 ant.
 Mundwein, pl. -e, m. Yndlingsviin.
 Mundwerk, n. Mundlæder, Snakke-
 lei.
 Munition, pl. -en, f. Skydebehov,
 Amunition.
 Munkeln, smaasnakke. Im Dun-
 keln ist gut munkeln. Man munk-
 felt davon.
 Münster, n. Kloster, Klosterkirke, Ho-
 vedkirke.
 Munter, munter. Munterkeit, f.
 Munterhed.
 Münzamt, pl. -ämter, n. Myntens
 Direction.
 Münzbeschißung, pl. -en, f. Metaller's
 Blanding til Mynt.
 Münze, pl. -n, f. Mynt. Er bezahlte
 ihm mit gleicher Münze.
 Münze, f. Mynt (Mentha). Krause
 Münze, f. Krusemynte.
 Münzen, mynte. Das war auf mich
 gemünzet, sigtede til mig.
 Münzer, m. Myntpræger.
 Münzerei, f. slet Myntning.
 Münzfälscher, m. Falskmynter. Münz-
 fälschung, pl. -en, f. Myntforfæls-
 ning.
 Münzfuß, m. Myntefod.
 Münzgefråg, n. Münzfrage, f. Münz-
 abfall, pl. -fälle, m. Myntaffald.
 Münzhaus, pl. -häuser, n. Münze,
 pl. -n, f. Mynthuus.

Münzpfund, pl. -e, n. Pund Stere-
 ling.
 Münzschlag, pl. -schläge, m. Mynt-
 prægning.
 Münzstätt, pl. -stätt, f. Myntsted.
 Münzung, pl. -en, f. Myntning.
 Münzwerk, pl. -e, n. Myntmaskine.
 Münzwardein, pl. -e, m. Myntpro-
 berer.
 Münzwürdigung, Münzwürderung,
 pl. -en, f. Myntvurdering.
 Münzzettel, m. Papirpenge.
 Mupfen, St. støde, pufte.
 Mups, Nr. pl. -en, f. naragtigt Gruen-
 timmer.
 Mur, St. Murre, pl. -n, f. Sand-
 og Steenvold (Moraine).
 Murbbraten, m. Morbrad.
 Mürbe, mor, fjor, blod. Mürbes
 fleisch. Mürbes Holz. Ich will
 ihn schon mürbe machen, bringe
 til Raion.
 Mürbe, Murbheit, f. Morhed.
 Mürben, gjøre mor, blive mor.
 Murblich, lidt mor eller fjor.
 Murbruch, pl. -brüche, m. Jordskred,
 Sandlavine.
 Murken, murksen, knurre. Murks,
 pl. -se, m. Knurrepotte.
 Murki, Mürmelstück, pl. -e, n. Glas-
 veerstykke med brummende Bas.
 Murkstein, pl. -e, m. et Slags Gra-
 nit.
 Mürmelbach, pl. -bäche, m. den su-
 sende Bæk.
 Mürmeln, brumle, mumle. Die Wel-
 len mürmelten leise. Er mürmelte
 in den Bart.
 Mürmelthier, pl. -e, n. Mürmeldyr.
 Mürmelquelle, pl. -n, f. rislende Kils-
 de.
 Mürner, m. Hankattens Ravn.
 Murre, pl. -n, f. Barmepotte.
 Murren, knurre.
 Mürrißch, vranten.

Murrkopf, pl. -köpfe, Murrkater, m. Knurtepotte. Murrköpfig, knarvoren.

Murreli, St. m. ung Tyr.

Murersinn, m. Brantenhed.

Murzab, St. adv. reent af.

Musche, St. pl. -n, f. Sjogemoder (Fugl); Skjønplet.

Muschel, pl. -n, f. Musling.

Muschelfarbe, pl. -n, f. Farve i Muslinger.

Muschelförmig, adj. muslingformet.

Muschelhut, pl. -hüte, m. Pillegrimshat.

Muschelig, muslingformet.

Muschelsammling, pl. -en, f. Conchyliensamling. Muschelsammler, m. Conchyliensamler.

Muschelschale, pl. -n, f. Muslingskal.

Muschelschicht, pl. -e, f. Muslingseie.

Muschelwagen, m. Bogn lig en Musling.

Muse, pl. -n, f. Muse.

Musel, m. Knubbe.

Muselman, pl. -männer, m. Mahomedaner. Muselmännisch, mahomedansk.

Musen, tænke efter, tale med sig selv.

Musenborn, m. Musenquelle, f. Musernes Rilde.

Musenhaft, digterisk.

Musensig, pl. -e, m. Musernes Sæde, Akademi.

Musensohn, pl. -söhne, m. Musernes Son.

Muser, m. Hypochondrist.

Musiciren, musicere.

Musik, pl. -en, f. Musik. Sie machten Musik. Sie führten eine Musik auf. Musikalien, pl. Musikalier. Musikalisch, musikalisk. Musikanter, pl. -en, Musiker, m. Musikant.

Musivarbeit, pl. -en, f. Mosaisarbeide.

Muskate, pl. -n, f. Muskat.

Muskateller, m. Muskatviin.

Muskatennuß, pl. -nüsse, f. Muskatennod.

Muskel, pl. -n, m. Muskel.

Muskelfaser, pl. -n, f. Muskeltrævle.

Muskelfraft, f. Muskelkraft.

Muskelig, muskelstærk, muskuløs.

Muskelschwach, muskelsvag. Muskelschwachheit, f. Muskelsvaghed.

Muskelergliederung, f. Musklers Anatomering.

Muskete, pl. -n, f. Musket. Musketier, pl. -e, m. Musketeer.

Muskedonner, m. stor Musket.

Muß, n. Nødvendighed. Muß ist eine harte Nuß. Es ist eben kein Muß.

Muße, f. Fritid fra Embedsforretninger. Es fehlt ihm zu dieser Arbeit an der gehörigen Muße.

Mußeln, sege Grod, være grodagtig.

Mußen, spise Grod, sode med Grod.

Müssen, maae, skulle. Er mußte nach Hause. Er muß wol daran. Es mußte sich eben zutragen. Er hat es thun müssen. Man muß leben und leben lassen. Es müsse dir wohl gehen.

Mußestunde, pl. -n, f. ledig Time.

Mußicht, grodagtig.

Mußig, adj. som indeholder Grod.

Müßig, ledig, orkesløs. Ich habe keine müßige Stunde. Müßigfeit, f. Orkesløshed.

Müßigen, tvinge, drive, (sich) afholde sig fra. Ich sehe mich wol dazu gemüßigt. Die Landleute sollen sich des Jagens müßigen.

Müßiggang, m. Lediggang. Müßiggang ist aller Laster Anfang.

Müßiggänger, m. Lediggænger.

Mußler, m. en om Høsten blomstrende Bivrænke.

Muster, n. Mønster, Model. Ein Muster aller Tugenden.

Nachbarrecht, n. Ret mellem Naboer, Ret til at bosætte sig.
 Nachbarschaft, pl. -en, f. Nabolag.
 Nachberg, pl. -e, m. sort stet Skiferlag under den øverste Skifer.
 Nachbeten, bede efter en Anden, ramse op. Nachbeter, m. Gjentager af hvad Andre have sagt. Nachbererei, pl. -en, f. tankeløs Eftersnakken.
 Nachbier, pl. -e, n. tyndt Öl.
 Nachbild, pl. -er, n. Copi.
 Nachbildner, m. den efterlignende Kunstner. Nachbildung, pl. -en, f. Copiering.
 Nachbleiben, -blieb, -geblieben, blive tilbage, blive efter.
 Nachbleibsel, n. Lønning.
 Nachbohrer, m. Huulbor.
 Nachbot, pl. -e, n. Esterbud.
 Nachbrunst, f. de mindre Hjortes Parringslid, efterat de stores er forbi.
 Nachbrut, f. det senere Udrugede.
 Nachbürge, pl. -n, m. den anden Cautiønist.
 Nachbuße, pl. -n, f. Straf, som følger efter den almindelige.
 Nachdem, efterat. Nachdem er dies gesagt, ging er weg. Nach dem, was er sagte, ist er ein rechtschaffener Mann.
 Nachdenken, -dachte, -gedacht, tænke efter. Nachdenken, n. Eftertænke, Eftertænken. Er dachte über seine Lage nach. Er dachte dem Dinge nach.
 Nachdenker, m. som tænker efter.
 Nachdenklich, eftertænkfuld.
 Nachdruck, pl. -drücke, m. Eftertryk, Kraft, Fynd.
 Nachdrucken, eftertrykke. Nachdrucker, m. Eftertrykker. Das Buch ward nachgedruckt.
 Nachdrücken, trykke efter, give Eftertryk.
 Nachdrücklich, eftertrykkelig.
 Nachdruckvoll, adj. syndig.

Nachdunkeln, falde i det Sorte (hos Malerne).
 Nachdurst, m. Tørst om Morgenens efter en Svir.
 Nacheifer, m. Rappen, Higen. Nacheifern, fappes, efterfølge. Nacheiferer, m. ivrig Eftersfølger.
 Nacheile, f. Eftersætten. Nacheilen, sætte efter.
 Nachempfindung, pl. -en, f. efterfølgende Fornemmelse.
 Nachen, m. Baad. Charons Nachen.
 Nachenförmig, adj. dannet som en Baad.
 Nacherbe, pl. -n, m. Nacherbin, pl. -nen, f. subsidær Arving. Nacherbsagung, pl. -en, f. Indsættelse af en Gaadan.
 Nacherfinden, -ersand, -ersunden, opfinde efter en Anden.
 Nachernte, pl. -n, f. Eftersøstning.
 Nacheffen, n. Mellemret for Stegen.
 Nacherzählung, pl. -en, f. Fortælling efter en Anden.
 Nachfahren, -fuhr, -gefahren, fjøre efter, følge efter.
 Nachfahrer, Nachfahr, pl. -en, m. Eftersfølger.
 Nachfahrt, pl. -en, f. Eftersfølgelse, Forpligtelse til Malning eller Viinpersning paa et vist Sted.
 Nachfährt, pl. -n, f. Sporet af Bildtets bageste Hædder.
 Nachfarben, lade Farven skinne igjen, farve igjen.
 Nachfeier, f. senere Høitidelighed.
 Nachfolge, f. Eftersfølgelse. Die Nachfolge Christi. Nachfolge in einem Amte. Nachfolgen, følge efter. Er folgte mir auf dem Fuße nach.
 Nachfolger, m. Eftersfølger.
 Nachfolglich, adv. i det Følgende.
 Nachforschen, efterforske. Nachforschung, pl. -en, f. Eftersforskning.
 Nachfrage, pl. -n, f. Efterspørgsel.
 Nachfragen, efterspørge.

Nachfreude, pl. -n, f. Glæde som kommer efter.
 Nachfrist, pl. -en, f. forlænget Frist, Restance.
 Nachfröhner, m. Creditor med anden eller tredje Prioritet.
 Nachführer, m. som fører efter eller bagefter. Nachführen, føre bag efter.
 Nachfüllen, fylde efter, fylde igjen.
 Nachgebären, -æbar, -geboren, føde efter Faderens Død. Nachgebornes Kind, Barn, som har flere ældre Søskende.
 Nachgeben, -gab, -gegeben, give efter, vige. Der Boden gab nach. Er gibt ihm in keiner Tugend nach.
 Nachgeburt, pl. -en, f. Efterbyrd.
 Nachgehen, -ging, -gegangen, gaae efter. Er ging seinem Gewerbe nach, hengav sig.
 Nachgehends, adv. siden.
 Nachgerade, lidt efter lidt, endeligen.
 Nachgeschmack, m. Eftersmag.
 Nachgiebig, eftergivende. Nachgiebigkeit, f. Eftergivenhed.
 Nachgießen, -goß, -gegossen, øse Røget til, efterstøbe.
 Nachgraben, -grub, -gegraben, grave efter. Nachgrabung, pl. -en, f. Eftergravning.
 Nachgras, n. Efterslæt.
 Nachgrübeln, pønske efter. Nachgrübler, m. pedantisk Eftersforsker. Nachgrübeleien, pl. -en, f. smaalig Grandforskning.
 Nachgucken, kigge efter.
 Nachguß, pl. -güsse, m. Efterstøben.
 Nachhaben, faae efter, have igjen. Wir haben noch einiges Obst nach.
 Nachhall, pl. -e, m. Gjenlyd. Nachhallen, gjenlyde. Die Berge hallten den Gesang nach.
 Nachhalt, m. Rygstød. Nachhaltig, vedvarende.

Nachhand, f. Bagdelen af en Hest.
 Nachhangen, -hing, -gehangen, hænge efter, følge efter. Er hängt seinen Leidenschaften nach, overgiver sig.
 Nachharke, pl. -n, f. Rive, som bruges efter Regenes Opstabling.
 Nachhauen, -hieb, -gehauen, hugge efter.
 Nachhauskunft, f. Hiemkomst.
 Nachheben, -hob, -gehoben, hæve eller løfte efter.
 Nachhelfen, -half, -geholfen, hjælpe efter, hjælpe til. Nachhelfer, m. Hjælper, Souffleur.
 Nachher, adv. siden. Nachherig, adj. efterfølgende.
 Nachherbst, pl. -e, m. Efterhøstvarme.
 Nachhieb, pl. -e, m. andet Hug.
 Nachhinken, hinke efter, hinke bagefter.
 Nachhochzeit, pl. -en, f. Gilde efter Brylluppet.
 Nachholen, hente efter, indhente. Ich werde schon das Versäumte nachholen.
 Nachhülfe, f. Fremhjælpen.
 Nachhut, pl. -en, f. Arrieregarde, Eftergræsning.
 Nachhüten, have Efterdrift.
 Nachjagen, jage efter, stræbe efter.
 Nachjahr, pl. -e, n. Efteraar, Naadens Aar.
 Nachkehren, seie om efter.
 Nachkind, pl. -er, n. Barn, født efter Faderens Død.
 Nachklang, pl. -Flänge, m. Efterlyd.
 Nachklingen, -Flang, -geklungen, klinge efter.
 Nachklatschen, flappe efter, sladdre efter en Anden.
 Nachkomme, pl. -n, Nachkömmling, pl. -e, m. Efterkommer.
 Nachkommen, -kam, -gekommen, komme efter, efterkomme. Er kam dem Befehle nach.

Nachkommenschaft, pl. -en, f. Efter: slægt, Esterverden.

Nachkost, f. Estermad, Desert.

Nachkünsteln, eftergjøre. Nachkünstlei, pl. -en, f. konstlet Esterlig: nelse.

Nachlaß, m. Esterladenskab, Estergi: velse, Ophør.

Nachlassen, -ließ, -gelassen, efterlade, løbne, eftergive, sagtnes. Die nach: gelassene familie. Es sind ihm einige Thaler nachgelassen. Die Kätre hat nachgelassen. Nach: lassung, pl. -en, f. Estergivelse, Ei: terladelse.

Nachlassenschaft, pl. -en, f. Esterla: denskab.

Nachlässig, efterladen, Skjodesløs. Nach: lässigkeit, f. Esterladenhed, Skjodes: løshed.

Nachlauf, m. Esterløben, Jordraaber.

Nachlaufen, -lief, -gelaufen, løbe ef: ter.

Nachleben, leve efter, efterkomme. Er lebte dem Befehle nach. Die

Nachlebenden, pl. de Esterlevende.

Nachlegen, lægge efter.

Nachlese, pl. -n, f. Esterhestning, Ef: tersamling. Sie hielten Nachlese im Garten.

Nachlesen, -las, -gelesen, læse efter, samle efter.

Nachmachen, eftergjøre, efterligne. Was der Affe sieht, macht er nach.

Nachmahd, f. Esterlæt.

Nachmals, adv. siden, siden efter.

Nachmalig, adj. paafølgende.

Nachmast, f. Mæstningens Gulden: delse.

Nachmessen, -maß, -gemessen, maale efter, maale om igjen.

Nachmittag, pl. -e, m. Estermiddag.

Nachmittags kamen wir hier an.

Nachmittägig, som steer om Estermid: dagen.

Nachmitternacht, f. Mattetiden efter Midnat.

Nachordnen, underordne.

Nachpfeifen, -pfiff, -gepfiffen, pibe efter, pibe bag efter.

Nachraum, pl. -räume, m. Affald i Skoven.

Nachräumen, rydde op efter.

Nachrechen, rive de Ar sammen, som ere tilbage efter Regenes Opsætning.

Nachrechnen, regne efter, regne om efter.

Nachrecht, pl. -e, n. Mulkt til en un: derordnet Retsbetjent.

Nachrede, pl. -n, f. Estertale, Rygte.

Vorrede macht keine Nachrede.

Ueble Nachrede, Bagtalelse. Nach:

redig, bagtalerisk. Nachreden, tale

ilde om, tale efter en Anden.

Nachreichen, række igjen, række mere.

Nachreichung, pl. -en, f. ydermere Hjælp.

Nachreisen, reise efter.

Nachreißen, -riß, -gerissen, splitte mere ilu, ridse efter.

Nachreiten, -ritt, -geritten, ride ef: ter.

Nachrennen, -rannte, -gerannt, løbe efter.

Nachreue, f. sildig Anger.

Nachricht, pl. -en, f. Esterretning.

Ertheile mir einige Nachricht von ihm.

Nachrichten, bringe istand igjen.

Nachrichter, m. Skarpretter, Boddel.

Nachrichterei, pl. -en, f. Skarpret: terens Bolig og Forretning.

Nachrichtlich, adv. til Esterretning.

Nachrücklich, adj. berøgtet.

Nachrücken, rykke efter.

Nachruf, m. Tiltale til Affed, Ester: mæle. Nachrufen, -rief, -gerufen, raabe efter.

Nachruhm, m. godt Estermæle. Nach: rühmen, berømme i End Traværelse.

Nachsage, f. Estermåle. Nachsagen, siige i Ens Graværelse, fortælle efter en Anden. Das kann ich ihm zum Lobe nachsagen. Hörst du Böses, so sage es nicht nach.

Nach sammeln, samle efter.

Nach sag, pl. -sæge, m. Estersætning.

Nach schaffen, kasse bag efter.

Nachschallen, lyde igjen.

Nachschauen, see efter, eftersee, forfølge med Øinene.

Nachschicken, sende efter.

Nachschieben, -schob, -geschoben, skyde efter.

Nachschießen, -schoss, -geschossen, skyde efter, give Esterstud.

Nachschiffen, seile efter.

Nachschlachten, dr. slægte paa.

Nachschlag, pl. -schläge, m. Esterflag (i Musikken).

Nachschlagen, -schlug, -geschlagen, slaae efter, mynte efter, slaae op efter. Ich will im Lexikon nachschlagen.

Nachschleichen, -schlich, -geschlichen, liste sig efter.

Nachschleppen, slæbe efter.

Nachschlüssel, m. falsk Nøgle.

Nachschmack, m. Estersmag.

Nachschmecken, have Estersmag.

Nachschneiden, -schnitt, -geschnitten, skjære efter.

Nachschnitt, pl. -e, m. Esterinit.

Nachschoss, pl. -sse, m. Tillægsstat.

Nachschreiben, -schrieb, -geschrieben, skrive efter. Nachschreiber, m. Afkriver.

Nachschreien, -schrie, -geschrien, skrigge efter.

Nachschrift, pl. -en, f. Afskrift, Esterkrift.

Nachschub, m. Estersted, Esterflag.

Nachschur, f. anden Skjæring eller Klipping.

Nachschuß, pl. -schüsse, m. Esterstud.

Nachschütteln, ryste om igjen.

Nachschütten, hælde efter.

Nachschwarm, pl. -schwärme, m. anden Biværm i een Sommer.

Nachschwärzen, svarte efterhaanden, blive sort.

Nachschwimmen, -schwamm, -geschwommen, svømme efter.

Nachschwingen, -schwang, -geschwungen (sich), svinge sig efter.

Nachsegen, seile efter.

Nachsehen, -sah, -gesehen, see efter, eftersee, see igjenem Fingre med. Siehe nach, was die Uhr ist. Dem Kinde wird manches nachgesehen. Sie nahmen alles mit sich, und er hatte nichts als das Nachsehen, Skuffelse.

Nachsenden, -sandte, -gesandt, sende efter.

Nachsetzen, sætte efter, agte ringere, forfølge. Alles muß einem guten Gewissen nachgesetzt werden. Dem Diebe ward nachgesetzt. Nachsetzer, m. Forfølger. Nachsetzung, pl. -en, f. Forfølgelse.

Nachsicht, f. Overbærelse, Gaaansel. Habe Nachsicht mit deinem Schuldner. Nachsichtig, overbærende.

Nachsichtlich, adv. med Overbærelse.

Nachsichtsvoll, overbærende.

Nachsingen, -sang, -gesungen, syngge efter.

Nachsinken, -sank, -gesunken, synke efter.

Nachsinnen, -sann, -gesonnen, eftertænke, pense paa. Er sann dem Dinge nach. Nachsinnen, n. Eftertænken.

Nachsitzen, -saß, -gesehen, sidde efter, blive siddende tilbage.

Nachsommer, m. Esterommer.

Nachsorge, f. Anger. Vorsorge verhütet Nachsorge.

Nachspähen, speide efter. Nachspäher, m. Esterforsker, Speider.

Nachspiel, pl. -e, n. Esterpil.

Nachspotten, drive Spot med Ens Gang o. dsl.

Nachsprechen, -sprach, -gesprochen, tale efter. Nachsprecher, m. Talsproder. Nachsprecheri, pl. -en, f. blind Eftersnakken.

Nachspringen, -sprang, -gesprungen, springe efter.

Nachspriß, pl. -ßen, m. senere Skud.

Nachspüren, efterspore.

Nächst, næst ved, hos, næst. Nächst dir ist er mir der liebste. Er wohnt hier nächst. Die nächst vergangene Nacht.

Nachstand, pl. -stände, m. Restance. Die Nachstände sind einzutreiben. Nachständig, resterende.

Nächste, nærmest, næst. Mit nächstem, nächster Tage schreibe ich an dich, med det Første. Du sollst kein falsch Zeugniß reden wider deinen Nächsten. Wer ist denn mein Nächster, Medmenneske, Næste.

Nachstechen, -stach, -gestochen, stikke efter, efterstikke.

Nachstehen, -stand, -gestanden, staae tilbage, staae efter. Nachstehende Erklärung. Er muß ihm überall nachstehen.

Nachsteigen, -stieg, -gestiegen, stige efter.

Nachstellen, stille efter, efterstræbe. Der Jäger stellt den Thieren nach. Nachsteller, m. Dplurer. Nachstellerisch, lurende, lumsk. Nachstellung, pl. -en, f. Efterstræbelse.

Nächstens, adv. med det Første.

Nachsteuer, pl. -en, f. Tillægsskat, Efterskud. Nachsteuern, skatte endnu engang, hjælpe efter.

Nachstich, pl. -e, m. Efterskif.

Nachstopfen, stoppe efter.

Nachstoppeln, samle moisomt efter (Halmstube og Ar).

Nachstoßen, -stieß, -gestoßen, støde efter.

Nachstreben, trakte efter, pappes med. Er strebte dem Guten nach.

Nachstreuen, strøe efter.

Nachstürzen, styrte efter.

Nachsuchen, søge efter, søge om. Nachsuche, f. Opsøgning af det studte Bildt paa fremmed Grund. Nachsuchung, pl. -en, f. Eftersøgning, Ansigning.

Nacht, pl. Nächte, f. Nat. Die Nacht ist niemands Freund. Bei Nacht sind alle Räder schwarz. Gute Nacht! Er hat der Welt gute Nacht gesagt. Ueber Nacht kamen die Sächer. Nachts schläft man. Es kann vor Nachts leicht anders werden, als es am frühen Morgen war.

Nachtangel, pl. -n, f. Fiskehorn, som lægges om Matten.

Nachtanker, m. Natanker.

Nachtarbeit, pl. -en, f. Natarbejde.

Nachtarbeiter, m. Nachtarbeiterin, pl. -nen, f. som arbejder om Natten.

Nachtbecken, n. Natpotte.

Nachtblatter, pl. -n, f. sort eller rød Blegne, som bryder ud om Natten.

Nachtblume, pl. -n, f. Blomst, som blomstrer om Natten.

Nachtdrud, pl. -en, m. Blodets Standning i Søvn, Mareridt.

Nächtelang, adv. hele Natten igjennem.

Nachten, nächteln, blive Nat.

Nächten, nächtig, St. adv. forrige Nat, igaar Aftes.

Nachteffen, n. Aftensmad.

Nachfeule, pl. -n, f. Natugle.

Nachtfalter, m. Natsommerfugl (Phalaena).

Nachtfrau, pl. -en, f. Spøgelse; Frille.

Nachtfrost, pl. -fröste, m. Nattefrost.

Nachtgänger, m. Nachtgängerin, pl. -nen, f. Søvnjænger, Søvnjængerste.

Nachtgarn, Nachtnez, pl. -e, n. Garn til at fange Fugle i om Natten, Fuglenet.

Nachtgeist, pl. -er, m. Spøgelse.

Nachtgeschirr, n. Nattpotte.

Nachtgleiche, pl. -n, f. Jevndogn.

Nachthafen, pl. -häfen, m. Nattpotte.

Nachthaube, pl. -n, f. Dim. Nachthäubchen, n. Natkappe.

Nachthaus, pl. -häuser, Nachthäuschen, n. Compasshuus (paa Skibe).

Nachtheil, pl. -e, m. Skade, Tab. Daraus wird die kein Nachtheil, sondern vielmehr Vorthail erwachsen. Nachtheilig, skadelig. Es ist der Gesundheit nachtheilig. Nachtheiligkeit, f. Skadelighed.

Nachtherberge, pl. -n, f. Natteqvarteer.

Nachthun, -that, -gethan, gjøre efter. Das thut ihm niemand nach.

Nachthut, Nr. -en, f. Dvæget, som gjætes om Natten.

Nachtigall, pl. -en, f. Rattergal. Die Nachtigall schlägt.

Nachtrisch, pl. -e, m. Desert.

Nachtkerze, pl. -n, f. Natlys, en Planke (Oenothera).

Nachtleid, pl. -er, n. Natteleie.

Nachtlager, n. Natteleie, Natteqvarteer.

Nachtlampe, pl. -n, f. Natlampe. Dim. Nachtlämpchen, n.

Nachtleuchter, m. Natlysestage.

Nächtlich, adj. natlig. Nächtlicher Besuch. Nächtlichkeit, f. Natligheid.

Nachtlicht, pl. -lichter, n. Natlys. Dim. Nachtlichtchen, n.

Nachtliebste, pl. -n, f. en ostindisk Tuberoze.

Nachtlust, pl. -lüste, f. Natluft.

Nachtlust, f. Natte lystighed.

Nachtmahl, pl. -e, n. Aftensmaaltid, den hellige Nadvere.

Nachtmantel, pl. -mäntel, m. Natkaabe.

Nachtmeister, m. Opsynsmand i Smeltehytterne om Natten.

Nachtmensch, pl. -en, m. Albino.

Nachtmotte, pl. -n, f. Natmol, flyvende Mol.

Nachtmücke, pl. -n, f. St. Hansorm.

Nachtmütze, pl. -n, f. Nathue, støv Menneske.

Nachtpelz, pl. -e, m. Natpels, Slaabrof.

Nachtpocher, m. Arbejder, som forestaaer Pufværket om Natten.

Nachtquartier, pl. -e, n. Natteqvarteer.

Nachtrab, pl. -e, m. Bagtropper, Arriergarde. Nachtraben, trave efter.

Nachtrabe, pl. -n, Nachtram, m. Natugle, Natteravn.

Nachtrachten, tragte efter.

Nachtrag, pl. -träge, m. Efterstud, Supplement, Tillæg.

Nachtragen, -trug, -getragen, bære bag efter, føre ind efter, have Nag til. Trage mig den Koffer nach. Er trug es im Buche nach. Sie trug ihm die Beleidigung immer nach. Nachträger, m. som bærer efter.

Nachträglich, adv. i et Supplement.

Nachtreiben, -trieb, -getrieben, drive efter.

Nachtreten, -trat, -getreten, gaae bag efter. Nachtreter, m. Efterfølger.

Nachtriegel, m. Skodde at slaae for om Natten.

Nachtrieb, m. pl. -e, Nachtrift pl. -en, f. Eftergræsning.

Nachtrock, pl. -röcke, m. Slaabrof.

Nachtrillern, slaae Triller efter.

Nachtrunde, pl. -n, f. Natrunde.

Nachtrupp, pl. -en, m. Bagtrop.

Nachts, des Nachts, adv. om Natten.

Nachtſchatten, m. Navn paa flere Planter af Solanumſlægten. Knol-
liger Nachtſchatten, Kartoffel. Wald-
nachtſchatten, Belladonna.
Nachtſchicht, pl. -en, f. Natarbeide
fra Kl. 8 om Aftenen til Kl. 3 om
Morgenen. Nachtſchichter, m. en
ſaadan Grubearbejder.
Nachtſchläger, m. Rattergal.
Nachtſchmelzer, m. Smeltearbejder
om Ratten.
Nachtſchnur, pl. -ſchnüre, f. Fiſke-
snore, ſom ſpændes over en Flod om
Ratten.
Nachtſchreiber, m. Portſkriver, ſom
ſkriver de Perſoner op, der ankomme
om Ratten.
Nachtſchwärmet, m. Nachtſchwär-
merin, pl. -nen, f. Nattesværmer,
Nattesværmerſke.
Nachtſchweiß, m. Nattesved.
Nachtſiger, m. Arbejder om Ratten.
Nachtſigen, ſidde oppe og arbeide
om Ratten.
Nachtſtellen, n. Omringelſe af et Krat
med Lapper og Løi, for at udelukke
Bilddet.
Nachtſtück, pl. -e, n. Natſtøkke.
Nachtſtuhl, pl. -ſtühle, m. Natſtol.
Nachtſiſch, pl. -e, m. Toiletbord.
Nachttopf, pl. -töpfe, m. Natpotte.
Nachtumflort, omhyllet af Nat.
Nachtumwölkt, omgivet af Rattens
Skyer.
Nachtviole, pl. -n, f. Natviol.
Nachtvogel, pl. -vögel, m. Natfugl.
Nachtwache, pl. -n, f. Nattevagt.
Nachtwächter, m. Natvægter.
Nachtwandeln, nachtwandern, gaae
i Soone. Nachtwandler, Nacht-
wanderer, m. Soongjænger.
Nachtweiſer, m. Instrument til om
Ratten at maale Polhøiden.
Nachtzeit, f. Nattetid.
Nachtzeug, pl. -e, n. Nattoi.

Nachtzug, pl. -züge, m. Nattetog (hos
Jægerne).
Nachurtheil, pl. -e, n. Dom, grun-
det paa logiſke Slutninger.
Nachwachsen, -wuchs, -gewachsen,
vore ſiden eſter, vore igjen. Das
Nadelholz wächst nach.
Nachwagen, m. den eſterfølgende Vogn.
Nachwagen. (ſich), vore ſig eſter.
Nachwägen, -wog, -gewogen, veie
eſter.
Nachwaise, pl. -n, f. Barn, født ef-
ter Faderens Død.
Nachwandeln, vandre eſter, eſterføl-
ge. Nachwandel, m. Eſterfølgen.
Nachwandler, m. Eſterfølger.
Nachweh, n. Eſtervee.
Nachwein, pl. -e, m. Viin af anden
Preſning.
Nachweisen, -wies, -gewiesen, viſe
eſter. Nachweiſeamt, pl. -ämter,
n. Adreſſecomptoir. Nachweiſung,
pl. -en, f. Eitering, Beviis.
Nachwelt, f. Eſterverden.
Nachwerfen, -warf, -geworfen, kaſte
eſter.
Nachwille, pl. -n, m. Tillæg til et
Testament, Codicil.
Nachwind, pl. -e, m. Medbror.
Nachwinter, m. Eſtervinter.
Nachwirken, virke ſiden eſter, arbeide
eſter.
Nachwuchs, pl. -wüchſe, m. Eſter-
vært.
Nachwünschen, ſende Onſker eſter.
Wünſchet ihm Segen nach. Nach-
wunsch, pl. -wünſche, m. eſterføl-
gende Onſke.
Nachzahlen, betale eſter den forløbne
Betalingstermin, ſøie til det allerede
Betalte.
Nachzählen, tælle eſter, tælle om igjen.
Nachzähler, m. Optteopſynsmand,
ſom tæller eſter.
Nachzeichnen, tegne eſter. Nachzeich-
nung, pl. -en, f. Copie.

Nachziehen, -zog, -gezogen, trække efter, drage efter, flytte efter. Das zieht nichts gutes nach sich. Er zog ihr nach.

Nachzorteln, komme nelende efter.

Nachzucht, f. den sidste Yngel.

Nachzug, pl. -züge, m. Bagtrop. Nachzügler, m. Marodeur.

Nacken, m. Nakke. Er war ihm auf dem Nacken.

Nackenschenkel, m. Biinranken indtil det Sted, hvor den afskjæres.

Nackenschlag, pl. -schläge, m. Nakke drag, ufortjent Krænkelse.

Nackt, nackt, nøgen. Er war nackt und bloß. Nacktheit, f. Nogenhed.

Nackisch, neckisch, srogesuld.

Nadel, pl. -n, f. Naal, Bar. Dim.

Nadelchen, n. Sie nährte sich mit der Nadel. Die Nadeln der Tannen und Fichten.

Nadelarbeit, pl. -en, f. Arbeide med Naalen.

Nadelbereit, færdig til at spæ.

Nadelbüchse, pl. -n, f. Naalehuus.

Nadeldraht, m. Metaltraad til Naale.

Nadelfeder, pl. -n, f. Staaßfjeder i en Flintlaas.

Nadelfeile, pl. -n, f. Guldsmedens Fiil.

Nadelförmig, adj. lig en Naal.

Nadelgeld, n. Lommevenge.

Nadelhalter, m. Chirurgernes Rer til at holde Hæstnaalene med.

Nadelholz, pl. -hölzer, n. Naaletræ, Fyrre- og Grantræ.

Nadelkerbel, m. et Slags Kjørvel.

Nadelkissen, n. Naalepude. Dim. Nadelkissen.

Nadelkopf, pl. -köpfe, m. Naalehoved.

Nadelöhr, pl. -e, n. Die paa en Synaal.

Nadelspize, pl. -n, f. Naalespids.

Nadelsch, pl. -e, m. Naalestik.

Nadelsreu, f. Stroelse af Granbar.

Nadelwerk, n. Naalearbeide.

Nadelwickler, m. en Natssommerfugl, som sammenvikler og sammenspinder Granbar.

Nadler, m. Naalemager.

Nadlerware, pl. -n, f. alstensk smaa Metalvarer.

Naszen, nassen, St. sove ind.

Nagel, pl. Nägel, m. Negl, Nagle, Sem.

Dim. Nägelchen, n. Schneide die

Nägel ab. Er hing es an den

Nagel, bekymrede sig ikke videre

derom. Er har den Nagel auf

den Kopf getroffen.

Nagelbein pl. -e, n. Taarebeén (i Hovedet).

Nagelblüte, pl. -n, f. hvild Plet paa Neglerne.

Nagelbohrer, m. Bredbor.

Nägelein, n. Nellikke, Specerienellikke.

Nagelisen, n. liden Ambolt at smede Sem paa.

Nagelsell, pl. -e, n. Hinde paa Diet.

Nagelfest, nagelfast.

Nagelfluh, Nagelflühe, St. pl. -n, f. Rullestene forbundne ved Leer eller Jaspis.

Nagelfreund, pl. -e, m. den fjerneste Slægtning.

Nagelgeschwür, pl. -e, n. Byld under Neglerne.

Nagelhagel, m. haffet Bly eller Jern til Skydning, Skraa.

Nagelhammer, pl. -hämmer, m. Spigerværk.

Nagelkopf, pl. -köpfe, m. Spigerhoved.

Nagelloch, pl. -löcher, n. Hul af eller til en Sem.

Nagelmage, pl. -n, m. Slægtning paa Modreneside, fjern Slægtning.

Nagelmaal, Nägelmaal, pl. -e, n. Naglegab.

Nagelmuschel, pl. -n, f. en cylindrisk toskallet Musling.

Nageln, nagle, fradse med Nloerne i Jorden (om Næve).

Nagelneu, adj. splinterny.

Nagelprobe, pl. -n, f. Hælden af den sidste Draabe paa Tømmelfingerens Negl, til Beviis for at et Glas er uddruffet.

Nagelschmied, pl. -e, Nageler, m. Naglesmed.

Nagelschwamm, pl. -schwämme, m. Naglesvamp.

Nagelschwamm, pl. -schwämme, m. Nallifesvamp.

Nagelsucher, Nr. m. Somsøger d. e. Huusholderste, der ikke spilder noget.

Nagelwerk, pl. -e, n. sammennaglet Lægtebygning.

Nagelzwang, m. Smerte af Negle: redder o. dsl.

Nagen, gnave, pine. Er nagt am Sungertuche. Das nagende Gewissen.

Nagerhier, pl. -e, n. Nager, m. Gnavedyr.

Nah, nabe, (näher, nächst), nær, nær ved. Er wohnt nahe bei. Ein naher Verwandte. Du bist mir nah. Ich möchte ihn gern näher kennen lernen. Sein Unglück geht mir nahe. Tritt ihm nicht zu nahe, sonærm ham ikke. Mein nächster Nachbar.

Nähe, f. Næhed. Betrachte ihn in der Nähe.

Nahelin, næsten.

Nähemädchen, n. Sy pige.

Nahen, nærme sig. Der Abend naht. Er naht sich dir. Die Sache naht sich zum Ende.

Nähen, spe. Sie nähert den ganzen Tag.

Näher, m. Näherin (Nählerin), pl. -nen, f. Sper, Sperste.

Näherei, pl. -en, f. Sytoi.

Näherkauf, m. Forkjøb.

Nähern, nærme, (sich) nærme sig. Er näherte mir den Stuhl. Er näherte sich mir.

Näherrecht, n. Indløsningsret, Odels: ret (jus retractus).

Nahesäulig, adj. med nærstaaende Piller.

Nähgarn, n. Sygarn.

Nähkästen, m. Nähkästchen, n. Sy: skrin.

Nähkissen, n. Sypute. Dim. Näh: kissen, n.

Nähkolben, m. Sybræt hos Sadelma: gerne.

Nähkorb, pl. -körbe, m. Nähkörb: chen, n. Sykurv.

Nahl, pl. -en, f. Skomagermaal.

Nählen, nöhlen, Nr. nole.

Nähling, Nädling, pl. -e, m. indsat Traad til Syning.

Nahme, pl. -n, m. Navn.

Nähnaedel, pl. -n, f. Synaal.

Nähpult, pl. -e, n. Syputt.

Nährahmen, m. Syramme.

Nähren, nære, føde. Reis nährt gut. Er nährt mich von Jahr zu Jahr. Sie nähren sich kümmerlich mit Spinnen. Der Wolf nährt sich von Raub. Alles nährte seine Leidenschaft.

Nährhaft, nærende, fødende. Nähr: hastigkeit, f. Fødevarer.

Nähriemen, m. tynd Læderrem at spe med.

Nährig, Nr. adj. vindstibelig, spar: som. Nährigkeit, f. Nærsonhed.

Nähring, pl. -e, m. Syring.

Nährlich, kummerlig. Sie lebten nährlich und spärlich.

Nährling, pl. -e, m. Pleiebarn, Rost: gænger.

Nährlos, brødlos. Nährlose Zeiten. Nährlosigkeit, f. Brødløshed.

Nährsam, nærsom.

Nährstand, m. Jorddyrernes og Haand: værernes Stand.

Nahrung, pl. -en, f. Næring, Fode, Levebrød. Milch gibt viele Nah-
rung. Seu und Haber ist die
Nahrung des Pferdes. Gib dem
Feuer frische Nahrung. Das Herz
findet seine Nahrung am Worte
Gottes. Was für eine Nahrung
treibst du. Die Stadt hat gute
Nahrung.

Nahrungelos, adj. uden Fortjeneste.

Nahrungsmittel, n. Næringsmiddel.

Nahrungsquelle, pl. -n, f. Nærings-
kilde.

Nahrungsaft, pl. -säfte, m. Nærings-
saft (Chylus).

Nahrungsforg, pl. -n, f. Nærings-
forg.

Nähschule, pl. -n, f. Sykkole.

Nähseide, f. Syssilke.

Nähstunde, pl. -n, f. Sytime.

Nacht, pl. Nætte, f. Syning, Som.
Die Nacht geht auf. Die Nacht
wird aufgetrennt.

Nächterei, pl. -en, f. Syn, Syning,
udspet Arbeide.

Nächterin, pl. -nen, f. Synpige.

Nachhafen, m. Bundtmagertang at
trække Enderne af Skindene med.

Nähzeug, pl. -zeuge, n. Sytoi.

Nähzwirn, m. Synnarn.

Naimis, näumis, St. noget. Nai-
mer, näumer, nogen.

Naiv, naturlig. Naivetät, pl. -en,
f. Naturlighed, Simpelt.

Name, pl. -n, m. Navn. Wie ist sein
Name. Er handelte im Namen
eines Andern. Er sagte mir im
Namen des Königs, paa Kongens
Begne. Bränke niemands guten
Namen. Er stiftete seines Na-
mens Gedächtniß. Er borgte auf
eines Andern Namen.

Nämeln, nameln, St. give Ogenavn.

Namenbuch, pl. -bücher, n. Navne-
bog.

Namenchrist, pl. -en, m. Skindri-
sten.

Namendeutung, Namenerklärung,
pl. -en, f. Etymologie.

Namenlehn, pl. -e, n. Namenwech-
sel, m. Navneombytning, Metony-
mie.

Namenlos, adj. uden Navn, ubeskri-
velig. Ein namenloser Schrift-
steller. Namenloser Schmerz.

Namenmeier, m. Factor, Bogholder.

Namenregister, n. Navneregister.

Namenruf, m. Opraab ved Navn.

Namenschänder, m. Urefrænker.

Namenstag, pl. -e, m. Navnedag.

Namentlich, navnlig, isærdeleshed.
Eine namentliche Anzeige. Alle,
namentlich Fritz fanden sich ein.

Namenvorzeichniß, pl. -nisse, n. Nav-
neliste.

Namhaft, benævnt, anseelig. Er mach-
te die Thäter namhaft. Ein nam-
hafter Dichter.

Namkundig, bekendt, udtrykkelig, be-
stemt.

Nämlich, nemlig; samme. Der näm-
liche Freund, der gestern hier war,
wird auch heute kommen; nämlich
Seinrich. Nämlichkeit, f. Identi-
tet.

Nanking, pl. -e, m. Rankin.

Napf, pl. Næpse, m. Dim. Næpfchen,
n. Skaal.

Naphtha, f. fin Bjergolie.

Nappen, noppen, knibe, stode.

Narbe, pl. -n, f. Ar, Skramme, Narv.

Narben, sætte Ar. Die Wunde narbt.

Narbenlos, adj. uden Ar.

Narbenseite, pl. -n, f. Haarside, Narv-
side.

Narbenstrich, m. Længdestrygning med
Garverjernet.

Narbig, arret.

Narde, pl. -n, f. et Senegræs.

Nardengras, n. Borstegræs.

Nardenkraut, n. sort Rummen.

Nardenöl, n. en vellugtende Olie.
 Nargeln, St. være snarvorn.
 Narr, pl. -en, m. Narrin, pl. -nen, f. Dim. Narrchen, n. Nar. Er læst sich zum Narren brauchen. Man hat ihn zum Narren. Das gute Narrchen. Er hat sich einen Narren an ihr gefressen, har en blind Kjærlighed for. Serren und Narren haben frei reden. Ein Narr kann mehr fragen als sieben Weise antworten. Eine Modenarrin.
 Narren, spøge, narre.
 Narrenhaus, pl. -häuser, n. Daareliste.
 Narrenkappe, pl. -n, f. Narrekaabe.
 Narrenkolbe, pl. -n, f. Narrenkolben, m. Narrebrix.
 Narrenposse, pl. -n, f. Gjækkeri. Treibe nicht Narrenvoissen.
 Narrenseil, pl. -e, n. Strikke for at binde en Nar med. Er führte ihn am Narrenseile, trak ham efter Næsen. Er zieht am Narrenseile, handlede naragtigt.
 Narrentheidung, Narretei, Narretei, pl. -en, f. Narreri.
 Nartheit, pl. -en, f. Naragtighed.
 Narrisch, naragtig.
 Narwal, pl. -e, m. Søenhjørning, Narhval.
 Narzisse, pl. -n, f. Narcisse.
 Nasal, pl. -e, n. et Orgelregister.
 Nasch, Nt. pl. -en, f. Daase, Wiste.
 Naschen, snakke, slikke. Sie naschte von der verbotenen Frucht.
 Näscher, m. Näscherin, pl. -nen, f. Lækkermund.
 Näscheri, pl. -en, f. Slikkeri.
 Naschhaft, näschiq, slikvorn. Naschhaftigkeit, f. Slikvornhed.
 Naschwerk, n. Lækkeri.
 Naschwildbret, n. Wildt, studt paa fremmed Eiendom.
 Nase, pl. -n, f. Nase. Dim. Naschen, n. Schneuze dir die Nase.

Er führte ihn bei der Nase herum. Gehe nur der Nase nach. Er nahm es ihm vor der Nase weg. Er machte ihm die Thüre vor der Nase zu. Er rieb es ihm unter die Nase, forekastede ham. Er steckt seine Nase in Alles. Er rümpfte die Nase, slog Krøller paa Næsen. Er zog mit einer langen Nase ab. Er bekam eine Nase, Brettesættelse. Man muß ihn mit der Nase darauf stoßen, gjøre ret begribeligt. Er band ihm etwas auf die Nase, paa Ormet.
 Nasehorn, pl. -hörner, n. Rhinoceros.
 Näseln, snøse.
 Nasenbluten, n. Næsebløden.
 Nasenflügel, m. Næsefide.
 Nasengeschwür, pl. -e, n. Næsebyld.
 Nasengewächs, pl. -se, n. Næsepolyp.
 Nasenhauch, pl. -e, m. Pust igjennem Næsen, Snøsten.
 Nasenkeil, pl. -e, m. Kile paa Sadelen med en Forhoining.
 Nasenknorpel, m. Næsebrusk.
 Nasenknospe, pl. -n, f. Knop paa Næsen.
 Nasenkuppe, pl. -n, f. Næsetip.
 Nasenloch, pl. -löcher, n. Næsebor.
 Nasenquersche, pl. -n, f. Ilet Liigste med et fladt Laag.
 Nasenrümper, m. Kritiserer.
 Nasenschicne, pl. -n, f. Zernstinne paa Plougnæsen.
 Nasenschlacke, pl. -n, f. Slaffer, hvorved Blæsebælgen holdes under Blysmeltning.
 Nasenschneller, Nasenstüber, m. Næsestyver.
 Nasentuch, pl. -tücher, n. Næsedug, Commetorflæde.
 Nasenwurzel, pl. -n, f. Næsens øverste Deel.

Naseweis, adj. næseviis. Ein Flei-
ner Naseweis. Naseweisheit, f.
Næseviisshed.

Näslich, näsling, St. næsegruus.

Nasß, adj. raad, flydende Nasses
Wetter. Mit nassem Blicke. Ein
nasser Bruder, Svirebroder. Nasß,
n. Bædste. Nässe, f. Baadhed.

Nässeln, være lidt fugtig, gjøre lidt
fugtig.

Nässen, være raad, give Fugtighed
fra sig.

Nasßhausen, m. Hob raadgjort Byg.

Nasßfalt, raadfold, flam.

Näslich, fugtig.

Nasßluhn, adj. fugtig i Bunden, riig
paa Rilder.

Naten, Nt. m. grøn Foraarskaal.

Näther, m. Gjerde af Pæle og Qviste
til en Dæmnings Beskyttelse.

Nation, pl. -en, f. Nation. Natio-
nal, adj. Nationalität, f. Natio-
nalsieren, nationalisere.

Nativität, f. Skjæbne ved Fødselen.

Nativitætsstjer, m. Sandsiger af
Constellationen i Fødselstimen.

Natschen, flæbe, pluddre.

Natter, pl. -n. f. Otterslange, Ogle,
Hugorm.

Natterbiß, pl. -bisse, m. Slangebids.

Natterhals, pl. -hålse, Natterwen-
del, m. en meget bæielig Hals.

Natterkraut, n. Huuslog (Sedum).

Natterzunge, pl. -n, f. Slangetunge,
bagtalende Tunge.

Natur, pl. -en, f. Natur, medfødt Egen-
skab, Bestaenhed. Die Natur der
Sache. Die Naturen sind ver-
schieden.

Naturalien, pl. Naturprodukter.

Naturalisiren, naturalisere. Natu-
ralismus, m. Naturalist, pl. -en,
m.

Naturanlage, pl. -n, f. naturligt An-
læg.

Naturbegebenheit, pl. -en, f. Natur-
begivenhed.

Naturell, pl. -e, n. naturlig Egenkab.

Naturfehler, m. Naturfeil.

Naturforscher, m. Naturforsker. Na-
turforschung, f. Naturforskning.

Naturgemäß, adj. overensstemmende
med Naturen.

Naturgeschichte, pl. -n, f. Naturhi-
storie.

Naturgesetz, pl. -e, n. Naturlov.

Naturkenner, m. Naturkjender.

Naturkind, pl. -er, n. Naturbarn.

Naturkunde, f. Naturkundskab. Na-
turfundige, pl. -n, m. den Natur-
kyndige.

Naturlehre, f. Naturlære.

Natürlich, naturlig. Er starb eines
natürlichen Todes. Natürliche
Kinder. Natürlichkeit, f. Overens-
stemmelse med Naturen.

Naturlicht, n. Naturens Lys, Fornuf-
ten.

Naturmensich, pl. -en, m. Naturmen-
neske.

Naturrecht, pl. -e, n. Naturret.

Naturreich, pl. -e, n. Naturens Ri-
ge.

Natursinn, m. Sands for Naturen.

Naturspiel, pl. -e, n. Naturspil (lusus
naturæ).

Naturtrieb, pl. -e, m. Naturdrift.

Naturvolk, pl. -völker, n. Naturfolk,
vildt Folk.

Naturwidrig, adj. stridende mod Na-
turen.

Naturwissenschaft, pl. -en, f. Na-
turvidenskab.

Nau, Naue, St. pl. -n, f. et flad-
bundet Fartoi.

Nautik, f. Søfartskonst. -Nautiker,
m. Nautisch, adj.

Nebel, m. Taage. Bei Nacht und
Nebel. Der Nebel steigt. Der Ne-
bel, fällt, sinkt.

Nebelbank, pl. -bänke, f. Havsaage lig en Ryst.

Nebelbogen, m. Regnbue i Taagen.

Nebeldecke, pl. -n, f. Taagedække.

Nebelgrau, lysgraa.

Nebelicht, adj. taageagtig. Ein nebelichter Stern.

Nebelig, taaget. Nebeliges Wetter.

Nebelkappe, pl. -n, f. Raabe imod Taagen, Troldomshætte, som gjør usynlig.

Nebelkræhe, pl. -n, f. askegraa Krage.

Nebeln, være taaget.

Nebelsterne, pl. Stjerner, som ligne Taagepletter.

Neben, ved, hos, ved Siden af. Sie saß neben mir. Er setzte sich neben mich. Er ritt neben her, red ved Siden af.

Nebenabsicht, pl. -en, f. Bihensigt.

Nebenarbeit, pl. -en, f. Bjarbeide.

Nebenbegriff, pl. -e, m. Bibegreb.

Nebenbei, adv. tillige, leilighedsviis, ved Siden af.

Nebenbruder, pl. -brüder, m. Medbroder.

Nebenbuhler, m. Nebenbuhlerin, pl. -nen, f. Medbeiler, Medbeilerke.

Nebenbuhlerschaft, f. Rivalitet.

Nebenbuhlerisch, medbeilerisk.

Nebending, pl. -e, n. Biting.

Nebeneinanderstellung, pl. -en, f. Sammenstilling, Sammenligning.

Nebeneinkünfte, pl. Biindtægter.

Nebenfrage, pl. -n, f. Bispørgsmaal.

Nebenfrau, pl. -en, f. Frille.

Nebengasse, pl. -n, f. Dim. Neben-gäßchen, n. Sidegade.

Nebengebäude, n. Sidebygning.

Nebengeschöpf, pl. -e, n. Medskabning.

Nebengeschmack, m. Bismag.

Nebenkind, pl. -er, n. Frillebarn.

Nebenkirche, pl. -n, f. Annekirke.

Nebenlinie, pl. -n, f. Sidelinie.

Nebenmann, pl. -männer, m. Side-mand; Boler, Galan.

Nebenmensch, pl. -en, m. Medmen-neske.

Nebenmond, pl. -e, m. Bimaane.

Nebenpfarre, pl. -n, f. Annex til et Præstegjeld.

Nebensache, pl. -n, f. Bisag.

Nebensonne, pl. -n, f. Bisol.

Nebenstraße, pl. -n, f. Sidegade.

Nebenstube, pl. -n, f. Sidesstue.

Nebenstück, pl. -e, n. Sidesstykke.

Nebensunde, pl. -n, f. Tritime.

Nebenthür, pl. -en, f. Sidedør.

Nebenumstand, pl. -stände, m. Biom-standighed.

Nebenursache, pl. -n, f. Biaarsag.

Nebenweg, pl. -e, m. Sidevei, Fodsti.

Nebenwinkel, m. Sidevinkel.

Nebenwohner, m. fjern Jordboer under samme Bredde.

Nebenwort, pl. -wörter, n. Adverbium.

Nebenzimmer, n. Sideværelse.

Nebenzweck, pl. -e, m. Bihensigt.

Nebst, præp. tilligemed. Er nebst seinem Sohne und seiner Tochter war bei uns.

Necken, drille, plage. Die Reiterei neckte den Feind.

Neckerei, pl. -en, f. Drilleri.

Neckisch, drillelysten.

Neckstein, pl. -e, m. en brunagtig Bjergart, som synes at være Tin.

Neer, pl. -en, f. Strommens Afdeeling ved en Sandbanke, Ege.

Neerstig, Nr. slittig, opmærksom.

Neers, m. Rump.

Neffe, pl. -n, m. Broderens, Søsterens, Neveu; Bladluus.

Neffengunst, f. Nepotisme.

Neger, m. Neger. Negerin, pl. -nen, f. Negerinde.

Negociant, pl. -en, m. Handelsmand.

Negociiren, negociere.

Nehmen, nahm, genommen, tage, faae.
Es nahm ein Ende. Es nimmt
mich Wunder, jeg forundres. Ich
habe heute noch nichts zu mir ge-
nommen. Der Richter nimmt Geld,
lader sig bestikke. Er nahm ihm
das Leben. Sie nahmen die Flucht.
Wir haben uns die Mühe genom-
men. Nimm ein Beispiel daran.
Nimm dich in Acht. Er nahm es
zu Herzen. Sie nahm es ihm
übel. Wie man es nun nehmen
will, vil forklare. Er nahm es da-
mit nicht so genau. Im Ganzen
genommen.

Nehmendung, pl. -en, f. Nehmfall,
pl. -fälle, m. Ablativ.

Nehrung, pl. -en, f. sladt Røstland.

Neid, m. Misundelse, Avind. Er hegt
Neid gegen ihn.

Neidbau, m. Bygning, opført til en
Andens Skade.

Neiden, misunde. Er neidete ihm
sein Glück.

Neidenwerth, misundelsesværdig.

Neider, m. Neiderin, pl. -nen, f.
Misunder.

Neideri, f. smaalig Misundelse.

Neidhart, pl. -e, Neidhammel, m.
misundeligt Menneſke.

Neidisch, misundelig.

Neidlos, adj. uden Misundelse.

Neidsucht, f. Misundelseslyg. Neid-
ſüchtig, misundelseslyg.

Neifeln, neifen, St. knække Nodder.

Neige, pl. -n, f. Hælding, Bundfald,
Løvning. Das Geld geht auf die
Neige. Es geht mit ihm auf die
Neige. Trinkt alle Neigen aus.

Neigen, boie, hælde. Er neigte das
Haupt und verschied. Sie neigte
ſich zur Erde. Der Tag hat ſich
geneigt. Er neigte ſein Herz zum
Guten. Gott, neige dich zu mei-
nen Bitten.

Neigung, pl. -en, f. Hælding, Bei-

ning, Tilboilighed. Die Neigung
des Bodens. Er hat keine Nei-
gung zum Geize.

Nein, nei. Das Nein.

Neinwort, pl. -e, n. Neiord.

Nektar, m. Gudernes Drik. Nek-
tarien, pl. Honningfar i Blomster.

Nelke, pl. -n, f. Nellik.

Nelkenartig, nellikedannet.

Nelkenbraun, rødagtig bruun.

Nelkenſtor, m. Nellikernes Blomſtren,
en Samling af blomſtrende Nelliker.

Nelkenſtraut, n. Nellikerod (Geum ar-
banum).

Nelkenpfeffer, m. Allehaande.

Nelkenſtock, pl. -ſtøcke, m. Nellikeſtof.

Nelkenſtrauß, pl. -ſträußer, m. Nel-
likeqvast.

Nelkenviole, pl. -n, f. Guldentaſ.

Nelkenzimmt, m. Nellikemyrtens Bark,
Kaneel.

Nennbar, nævnelig, udſigelig. Nenn-
barkei, f. Nævnelighed.

Nennen, nannte, genannt, nævne,
falde. Er nannte mich bei Namen.
Er wird ein Geld genannt.

Nennendung, pl. -en, f. Nennfall,
pl. -fälle, m. Nominativ.

Nenner, m. Nævner.

Nennwerth, m. Nævneværdi.

Nennwort, pl. -wörter, n. Nomen.

Nepfen, hinke, halte lidt.

Nerſling, Nærſling, St. pl. -e, m.
Guldfarpe.

Nerv, m. Nerve, pl. -n, f. Gene,
Nerve.

Nerven, forsyne med Nerver.

Nervenſieber, n. Nerveseber.

Nervengras, n. Sandrør (Arundo
arenaria).

Nervenkrank, nervesyg. Nerven-
krankheit, pl. -en, f. Nervesygdom.

Nervensaft, m. Nervesaft.

Nervenwårzchen, n. Nerveenden paa
Tungen og i Næsen.

Nervenwurm, pl. -würmer, m. Nerveorm.

Nervig, stærk, kraftfuld.

Nessel, pl. -n, f. Nælde.

Nesselbrand, m. Bränden af Nelder.

Nesselfieber, n. Neldeseber.

Nesseltönig, pl. -e, m. Gjerdefonge (Fugl).

Nesseln, slaae med Nelder.

Nesselfraude, pl. -n, f. en italiensk Nældeplante.

Nesselsucht, f. Neldesøge.

Nesseltuch, pl. -tücher, n. Nelteldug.

Nesseltuchen, adj. af Nelteldug.

Nest, pl. -er, n. Rede. Man sieht es am Neste, was für ein Vogel da wohnt. Die Vögel bauen sich Nester und tragen zu Neste.

Nestel, pl. -n, f. Haartop, Snørebaand.

Nestelbeschlag, pl. -schläge, m. Dop paa et Snørebaand.

Nestelkranz, pl. -kränze, m. røde Duise af Læderremme paa Bryllupsgjæsternes Hatte.

Nestelleder, n. forgyldt Læder til Bolstre.

Nesteln, snøre.

Nestelnadel, pl. -n, f. Haarnaal.

Nestelwurm, St. pl. -würmer, m. Bændelorm.

Nesterweise, adv. sammen i Neder, i Rhynger.

Nestfedern, pl. Fuglenes første Fjær eller Duun.

Nestkammer, pl. -n, f. Skovmusenes Sovehule.

Nestküchlein, n. den sidste og svageste Rylling, Skrablage.

Nestler, m. Posementmager.

Nestling, pl. -e, m. Rovfugl, som endnu ikke kan flyve.

Nestraupe, pl. -n, f. Orme, som leve sammen i Neder.

Nesttaube, pl. -n, f. Due, som endnu ikke er floiet ud.

Netelfutte, Nr. pl. -n, f. Noler.

Nett, net, peen. Nettheit, Nettigkeit, f. Nethed, Deenhed.

Neg, -e, n. Næt, Garn. Dim. Negchen, n. Werjet das Neg aus. Er stellte ihm ein Neg. Er lockte ihn ins Neg.

Negbaum, pl. -bäume, m. Tommerstokke i Muren hvorpaa Murernes Stillads hviler.

Negbruch, pl. -brüche, m. Nætbrof.

Negen, væde, sugte. Er negt mit Thränen sein Lager.

Negbecken, n. lidet Vandbækken.

Negständer, m. Gad, hvori Papiret modtager Alun.

Negförmig, nætformig.

Neghaut, pl. -häute, f. Dim. Neghäutchen, n. Næthinde.

Negjagen, n. Bildtets Jagen i opstillede Næt.

Negkammer, pl. -n, f. Fugtningssted for Maltet.

Negmelone, pl. -n, f. Melon med nætagtig Skæl.

Negschwamm, pl. -schwämme, m. Fugtningsvamp.

Negsehen, n. Begyndelsen af den sorte Stær.

Negwerk, pl. -e, n. Nætværk.

Negwurst, pl. -würste, f. Pølse af Kalvekød, indviklet i Kalvenættet.

Neu, ny. Neuer Wein. Fang' auf neue an. Er fängt von neuem an. Die neue Geschichte. Dies ist mir nicht neu. Was gibt's neues. Siehe, ich mache alles wieder neu. Mein Schmerz wird wieder neu. Er ist noch neu in der Kunst.

Neubaden, nybaat. Ein neubadener Kammerherr.

Neubau, m. ny Plantning, Coloni.

Neubegier, Neubegierde, f. Nybegjerrighed. Neubegierig, nybegjerrig.

Neubefehrte, pl. -n, m. en ny Omvendt.

Neubrucl, pl. -brüche, m. Neuge-
reut, pl. -e, n. nylig opdyrket Land.
Neue, f. Nphed. Neue, n. nysalden
Sne.

Neueln, smage nyt eller ferstet (om
Ol).

Neuen, fornye. Die Bienen neuen,
begynde at arbeide.

Neuerdings, neuerlich, adv. nylig.

Neuerer, m. Revolutionær.

Neuerung, pl. -en, f. nyt Paafund,
Forandring. Man bringt allerlei
Neuerungen auf.

Neuerungsbegierde, f. Neuerungs-
sucht, f. Nphedslyge. Neuerungs-
flichtig, neuerungslustig, tilbøielig
til Forandringer.

Neufänger, Neugänger, m. Opdager
af en ny Ertsgang.

Neugeburt, f. Gjenfødelse. Die Neu-
geburt des Herzens.

Neugier, Neugierde, f. Nysgjerrig-
hed. Neugierig, nysgjerrig.

Neuheit, f. Nphed, Friskhed. Die Neu-
heit einer Erscheinung.

Neuigkeit, pl. -en, f. Nphed, ny Til-
dragelse. Die Zeitung enthält Neu-
igkeiten.

Neujahr, n. Nystaar. Neujahren,
høitideligholde Nystaarsdagen.

Neulich, nylig.

Neuling, pl. -e, m. Begynder, Uerfa-
ren.

Neumodisch, nymodens.

Neumond, pl. -e, m. Neulicht, n.
Nymaane.

Neun, ni. Die Neune, ni Stykker.
Der Neuner, Nital. Von neun
war sie die schönste. Vor neun
des Morgens ist man nicht zu
sprechen.

Neunaug, pl. -n, f. et Slags Lamp-
ret (Petromyzon flaviatilis).

Neunbägner, m. en Mynt af ni Bat-
jen.

Neunect, pl. -e, n. nifantet Figur.

Neunectig, nifantet.

Neunerlei, niflags.

Neunfach, neunfältig, nifold. Neun-
jährlig, adj. i ni Aar. Neuntägig,
adj. i ni Dage.

Neunhundert, ni Hundrede. Neun-
hundertste, adj. den (det) Nihun-
drede.

Neunmal, ni Gange. Neunmalig,
adj. som skeer eller er skeet ni Gan-
ge.

Neunstrahl, pl. -en, m. en Søstjerne
med ni Straaler.

Neuntehalb, haloniende.

Neuntheit, n. Niendedeel.

Neuntheilig, adj. som bestaaer af ni
Dele.

Neuntödter, m. en Fald af den mind-
ste Art.

Neunzehn, nitten. Neunzehnte, adj.
nittende.

Neunzig, halofemsiindstyve. Neunzi-
ger, m. et Heelt af 90 Dele, en
Mand paa 90 Aar. Neunzigerin, pl.
-nen, f. Qvinde paa 90 Aar. Neun-
zigste, adj. halofemsiindstovende.

Neupfänner, m. et ureent Saltstykke,
sydet i en ny Pande.

Neustadt, pl. -städte, f. Nystad.

Neutestamentlich, adj. som vedkom-
mer det ny Testamente.

Neutralisiren, gjøre upartist, forvandle
til Middelsalt. Neutral, adj. Neu-
tralitæt, f.

Nicht, pl. -e, m. Zinkfalksloffer.

Nicht, ikke. Nicht du, sondern ich.
Warum nicht gar, hvorfor ikke.
Niemand nicht, Feiner nicht, slet
Ingen. Mit nichten, slet ikke. Er
machte die Arbeit zu nichte, tilin-
tetgjorde. Es ist niemand, der sich
seiner nicht annimmt.

Nichtachtung, f. Mangel paa Agtelse,
Tilfidesættelse.

Nichte, pl. -n, f. Dim. Nichtchen, n.
 Broderdatter, Søsterdatter, Niece.
 Wichtig, uagldig, intetbetydende, for-
 gjængelig. Ein wichtiger Beweis.
 Wichtiges Geschwäg. Ein wichti-
 ger Leib. Wichtigkeit, f. Uagldig-
 hed, Nullitet. Die Wichtigkeit un-
 serer Entwürfe.
 Nichtkenner, m. den Ukyndige.
 Nichtleiter, m. Ikkeleder, et Legeme,
 som ikke forplanter Elektriciteten.
 Nichts, intet. Aus nichts wird nichts.
 Es wird nichts aus deinem Vor-
 haben. Es ist nichts Gutes an
 ihm. Wie gar nichts sind doch
 alle Menschen. Das Nichts unserer
 Wünsche.
 Nichtsdaüber, n. Nonplusultra.
 Nichtseyn, n. Mangel paa Tilværelse.
 Nichtsnug, nichtsnügig, nichtsnüge,
 unyttig, ubrugbar.
 Nichtsthuer, m. Lediggjænger. Nichts-
 thuerei, f. Nichtsthun, n. Ledig-
 gang.
 Nichtswürdig, uværdig. Nichtswür-
 digkeit, f. Uværdighed.
 Nichtweiter, n. Maal.
 Nichtwissen, n. Uvidenhed.
 Nichtwollen, n. Mangel paa Villie.
 Nick, pl. -e, m. Neien, Nicken.
 Nickel, m. Nikkel (en arsenikalt Ertz-
 art); Brumtop, liderligt Fruentim-
 mer.
 Nicken, nikke, vinke. Sie nickte ihm
 mit dem Kopfe. Die nickenden
 Aehren. Der nickende Selmbusch.
 Nickfang, m. det dræbende Rakkestik.
 Nickhaut, pl. -häute, f. Dienhinde,
 især hos Vandfugle.
 Nickname, St. pl. -n, m. Ogenavn.
 Nidel, St. m. Fløde.
 Nie, aldrig, ingensinde.
 Nieden, nede, neden. Sier nieden.
 Sie nieden.
 Nieder, lav, nedrig, ned. Die Söhner

und die Niedern. Er lief den
 Garten auf und nieder, op og ned.
 Niederbeugen, nedboie.
 Niederbord, pl. -e, m. lav Bord.
 Niederbrechen, -brach, -gebrochen,
 brække ned, nedbrække.
 Niederbrennen, -brannte, -gebrannt,
 nedbrænde.
 Niederbringen, -brachte -gebracht,
 bringe ned til Jorden.
 Niederbücken (sich), boie sig ned.
 Niederdeutsch, adj. nedersachsis, plat-
 tysk, nordtysk. Niederdeutschland,
 n. det nordlige lave Tyskland.
 Niederdrücken, trække ned.
 Niederfahren, -fuhr, -gefahren, fare
 ned, kjøre omkuld. Niederfahrt, f.
 Nedfart.
 Niederfallen, -fiel, -gefallen, falde
 ned. Niederfall, m. Knæfald.
 Niederfliegen, -flog, -geflogen, flyve
 ned.
 Niederfolge, f. Forbindtlighed til at
 fuldføre Grundherrens Befalinger i
 mindre Tilfælde.
 Niedergang, m. Nedgang.
 Niedergedrücktheit, f. Nedslagenhed.
 Niedergericht, pl. -e, n. Underret;
 lav Done.
 Niedergeschlagen, nedslagen. Nie-
 dergeschlagenheit, f.
 Niederhalten, -hielt, -gehalten, holde
 ned.
 Niederhangen, -hing, -gehangen, v.
 n. niederhängen, v. a. hænge ned.
 Niederhauen, -hieb, -gehauen, hugge
 ned.
 Niederhocken, sidde paa Gul.
 Niederholder, Niederholunder, m.
 Sommerhyld.
 Niederjagd, f. Jagt efter det ringere
 Bildt.
 Niederkippen, vippe ned.
 Niederklappen, slaae Klappen ned.
 Niederknien, knæle ned.
 Niederkühlen, brænde ganske til Kul.

Niederkommen, -kam, -gekommen, gjore Barsel. Sie ist mit einem Söhnchen niedergekommen.

Niederkunft, f. Nedkomst, Barselseng.

Niederlage, pl. -n, f. Nederlag, Op-
lag. Niederläger, St. m. Grøsser-
er.

Niederland, pl. -e, n. lavtliggende
Land, Nederland. Niederländer,
m. Niederländerin, pl. -nen, f.
Niederländisch, adj.

Niederlassen, -ließ, -gelassen, nedla-
de, (sich) bosatte sig. Lasse den
Vorhang nieder. Er hat sich in
Amerika niedergelassen. Nieder-
lassung, pl. -en, f. Bosættelse, Etab-
lisement.

Niederlegen, lægge ned, nedlægge. Er
legte sein Amt nieder. Niederle-
gung, f. Nedlæggelse.

Niederliegen, -lag, -gelegen, ligge
paa Jorden, ligge lavt.

Niedermachen, lade falde, nedhugge.
Die Reiterei machte die Fliehenden
nieder.

Niedermegeln, slagte for Jode. Das
Regiment ward niedergemegelt.

Niedern, fornedre.

Niederreißen, -riß, -gerissen, nedrive,
nedbryde.

Niederreiten, -ritt, -geritten, ride
omkuld, ride ned.

Niederrennen, -rannte, -gerannt,
rende ned eller omkuld.

Niedersäbeln, nedsable.

Niederschießen, -schuß, -geschossen,
skyde ned, falde hastig ned.

Niederschlag, pl. -schläge, m. Ned-
slag, Bundfald.

Niederschlagen, -schlug, -geschlagen,
slaae ned, falde ned, nedslaae. Nie-
derschlagung, pl. -en, f. Ugyldig-
heds Erklæring.

Niederschlucken, nedsvælge.

Niederschreiben, -schrieb, -geschrie-
ben, føre i Pennen.

Niedersenken, nedsænke.

Niedersetzen, sætte ned, nedsætte.

Niedersinken, -sank, -gesunken, synke
ned.

Niedersitzen, -saß, -gesehen, sidde ned.

Er hieß mich niedersitzen.

Niederstammig, lavstammet.

Niederstechen, -stach, -gestochen, stikke
ned, stikke ihjel.

Niedersteigen, -stieg, -gestiegen, stige
ned.

Niederstoßen, -stieß, -gestoßen, stode
ned.

Niederstürzen, styrte ned.

Niederträchtig, nedrig, nederdrægtig,
gemeen. Niederträchtigkeit, pl.
-en, f. Nederdrægtighed.

Niedertreten, -trat, -getreten, ned-
træde.

Niedertrinken, -trank, -getrunken,
drikke under Bordet.

Niederung, pl. -en, f. lav Egn. Der
Sturm, der in den Niederungen
wüthet, bis jetzt hat er die Hö-
hen noch nicht erreicht.

Niederwärts, adv. ned ad.

Niederwerfen, -warf, -geworfen,
nedkaste, kaste omkuld.

Niederwurf, m. Nedkasten.

Niederziehen, -zog, -gezogen, trække
ned.

Niedlich, nydelig, net, læffér. Ein
niedliches Mädchen. Niedliche
Speise. Niedlichkeit, f. Nydelig-
hed.

Niedrig, nedrig, lav, gemeen. Eine
niedrige Küste. Von niedriger
Geburt. Gott erhöht die Nie-
drigen. Ein niedriges Bench-
men.

Niedrigen, fornedre. Niedrigkeit, f.
Nedrigheid, Lavhed.

Nielliren, grave i Metal og udfylde
med Sværte. Niellen, pl. sorte Me-
talplader.

Niemals, adv. aldrig, ingensinde.

einmal. Sollte er mich auch noch so sehr bitten. Noch auf seinem Sterbelager gab er gute Lehren. Nochmals, adv. nok engang. Nochmalig, adj. gjentagen. Noth, Nothen, m. det Fremragende. Noth, n. den yderste Ende af en Aaa. Nothe, pl. -n, f. en rund Rage. Nollen, m. brat Skraaning. None, pl. -n, f. niende Time om Dagen (Eftermiddagen Kl. 3), niende Tone fra Grundtonen. Nonne, pl. -n, f. Dim. Nonnchen, n. Klosterjomfrue, Nonne; Naaren So, Ring. Nonnenbrod, n. en Sukkerbagelse. Nonnenfleisch, n. Billighed til at sidde stille, Lydighed. Nonnenkloster, pl. -kloster, n. Nonnekloster. Nonnenteig, m. Deig af Meel, Smør, Mælk og Viin. Nonnentitte, pl. -n, f. et Slags Eble. Noppeisen, n. Bævertang, at affnibe Knuderne med. Noppen, affnibe. Nord, Norden, m. Nord, Nordenvind. Das Land erstreckt sich gen Norden. Es braust der Nord. Norden (sich), orientere sig. Nordebrente, pl. -n, f. nordlig Bredde. Nordisch, adj. nordisk. Nordkaper, m. Jishval. Nordlich, nordlig. Nordlicht, pl. -er, n. Nordlys. Nordost, m. Nordost. Nordöstlich, nordöstlig. Nordosterung, f. Magnetnaalens Misviiisning mod Ost. Nordpol, m. Nordpol. Nordsee, f. Nordse. Nordstern, m. Nordstjerne. Nordwärts, adv. mod Nord.

Nordwest, Nordwesten, m. Nordvest. Nordwestlich adj. nordvestlig. Nordwesterung, f. Magnetnaalens Misviiisning mod Vest. Nordwind, pl. -e, m. Nordenvind. Nörgeln, nergeln, knurre. Norwegen, n. Norge. Norwegisch, norsk. Norweger, m. Normand. Noß, pl. Nöser, n. et Stykke tamt Dvæg. Nösel, n. Nægel, halv Rande. Nosselsink, pl. -en, m. Dødningefugl. Nostoch, Nostok, n. Himmelblad (Planten). Note, pl. -n, f. Note, Note, Anmærkning. Motel, pl. -n, f. kort Optegning. Motelgeld, pl. -er, n. Notariatsgebyr. Motelgeschirr, pl. -, n. Seilmagerens Redskab med fire Jernhager. Notenstein, pl. -e, m. en Steen, hvis Aarer ligne Musiknoder. Noth, adv. fornøden, nødvendig. Eins ist noth. Geld thut uns noth. Noth, f. Umage, Noie, Nød. Er hatte seine liebe Noth mit ihm. Er kann zur Noth schreiben. Mit genauer Noth entwischte er, med Nød og Neppe. Sie stahlen aus Noth. Es thäte Noth, ich ginge selbst hin. Er plagte ohne Noth. Sie waren in der äußersten Noth. Noth bricht Eisen. Noth lehrt beten. Mit uns hat es keine Noth. Wir waren in Nothen. Die schwere Noth, faldende Syge. Nothanfer, m. Nodanker. Notharbeit, pl. -en, f. Nodarbeide. Nothauswurf, pl. -würfe, m. Bærers Udcastelse i Havsnød. Nothbehelf, m. Udflugt, Nødhjælp. Nothbrüchig, senderslaaet. Nothbrunnen, m. Nødbrend, Ejult Brend i Ildbrandtilfælde.

Nüchtern, fastende, ædru, ædruelig.
Nüchternheit, f. ædru Tilstand, Ødru-
elighed.

Nücke, pl. -n, f. Nykke, Grille.

Nuckel, pl. -n, f. Bryst. Nuckeln,
suge, lege med Brystet.

Nudel, pl. -n, f. Makaroni.

Nudelmacher, m. Nudelmager.

Nudelmehl, n. fint Øvedemeel.

Nudeln, trykke, ælte, gjøde med Meel-
Plumper.

Nüffeln, snovle.

Null, nul. Null und nichtig, uagl-
dig. Null, pl. -en, f. Nul.

Nummer, pl. -n, f. Nummer. Er
hat eine gute Nummer bei ihr.

Numeriren, nummerere.

Nummereisen, n. Nummerstempel.

Nun, nu. Von nun an, fra nu af.

Nun und nimmermehr, aldrig. An
seiner Stelle möchte ich nun frei-
lich nicht seyn. Es ist nun ein-
mal so. Nun, das muß ich ge-
stehen. Nun, nun wir wollen
sehen. Was nun das für Dinge
sind.

Nunmehr, nu. Nunmehr, adj. nu-
værende.

Nünchen, Nt. n. Bryst. Nünne,
pl. -n, f. Pattebarn. Nünnen, patte.

Nur, just nu, ifkun, kun. Er ist nur
hinausgegangen. Wer auch nur
einen Freund hat, ist nicht unglück-
lich. Ich habe es nicht nur ge-
hört, sondern auch gesehen. Er
ist nur sechs Jahre alt. Seine
Güte ist nur gar zu groß.

Nuß, pl. Nüsse, f. Nod; Gudselsdele
hos Ulve og Ræve. Sie gingen in
die Nüsse, gif i Noddekoen. Er
knackte Nüsse. Eine harte Nuß.

Nüsschen, n. lille Nod.

Nußband, pl. -bänder, n. Dorchäng-
sel, sammenføiet ved en huul Jern-
fugle.

Nußbaum, pl. -bäume, m. Noddetræ.

Nußbäumen, adj. af Noddetræ.

Nußbeißer, Nußhåber, m. Nußfrä-
he, pl. -n, f. Noddehakker, Gransta-
de.

Nußeisen, n. Bøssemagerinstrument,
at skjære Tappen med til det runde
Jern i Bøsselaasen.

Nußfarbe, f. noddebrun Farve. Nuß-
farben, nußbraun, noddebrun.

Nußhülse, pl. -n, f. Noddebæse.

Nußkern, pl. -e, m. Noddesjerne.

Nußknacker, m. Noddeknækker.

Nußöl, n. Noddeolie.

Nußpfirsche, pl. -n, f. liden hvid tid-
lig moden Jeriken.

Nußring, pl. -e, m. Ring paa Tap-
pen i Bøsselaasen.

Nußschale, pl. -n, f. Noddestal.

Nußstaude, pl. -n, f. Noddebuis.

Nuß, pl. -e, m. Rendessteen i Skjefte-
net.

Nüster, pl. -n, f. Næsebor. Nüstern,
søge med Næsen.

Nuth, pl. -en, f. Fuge, Rende.

Nuthobel, m. Fughevt, Ploughsvl.

Nutscheln, nutschén, suge. Nutsch,
m. Sugetop for Born. Nutschkänn-
chen, n. Sugeglas.

Nutz, nütz, nyttig. Das ist zu nichts-
nütze.

Nutzanwendung, pl. -en, f. Reglor-
nes Anvendelse, Moral.

Nutzbar, nyttig. Nutzbarkeit, f. For-
deeltighed.

Nutzeiche, pl. -n, f. Eeg, som yder
Gavntommer.

Nutzen, v. n. gavne. Dies Buch nutzt
mir nicht.

Nützen, v. a. benytte, bruge. Er nützt
sein Geld gut.

Nutzen, Nutz, m. Brug, Nytte. Mache
dir die Zeit zu Nuge. Alles hat
seinen Nutzen.

Nutzholz, n. Gavntommer.

Nüzlich, nyttig. Wende deine Zeit nüzlich an. Nüzlichkeit, f. Nüt-tighed.

Nuzlos, unnützig. Nuzlosigkeit, f. Unnütighed.

Nuznißer, m. Bruger. Nuznießung, f. Nytte af en Ting's Brug, uden at eie den.

Nuzung, pl. -en, f. Benyttelse, Indkomst.

Nuzungsanschlag, pl. -anschlüge, m. Beregning over en Landeiendoms Indbringende.

Nymphé, pl. -n, f. Nymfe, Pige, Puppe.

O, oh, oha! interj. O, der Freude über Freude!

Ob, ovenfor, over, om. Ob dem Saupre schwebte ein Adler. Ich frage dich, ob du es gesehen hast. Er that, als ob er schlief.

Obacht, f. Agt, Opsigt, Varetøgt.

Obbemeldet, obbenannt, ovenmeldt, ovennævnt.

Obdach, pl. -dächer, n. Tag, Skjul. Er gab dem Armen Obdach.

Obelisk, pl. -e, m. Spidssoile, Obelisk.

Oben, ovenpaa, forhen. Er saß oben an. Er gab ihm Geld oben drein. Sie untersuchten die Sache nur so oben hin, fjædesløst.

Ober, øvre, overste. Die obere Zimmer. Die oberste Spitze. Er kehrt alles zu oberst und unterst.

Oberalte, pl. -n, m. ældste Mester.

Oberamt, pl. -ämter, n. høiere Autoritet. Oberamtmann, pl. -männer, m. høiere Embedsmand, øvre Amtmand.

Oberarche, pl. -n, f. overste Ende paa Jagttoiet.

Oberaufseher, m. overste Opsynsmand. Oberaufseherin, pl. -en, f. Directrice.

Oberaufsicht, f. Overopsyn.

Oberbalken, m. overste Bjælke.

Oberbau, m. Bygning over Jorden.

Oberbefehl, pl. -e, m. overste Com-mando. Oberbefehlshaber, m. den Højstbefalende.

Oberbett, pl. -en, n. Overdyne.

Oberbeute, f. øvre Deel af en Træ-bilube.

Oberblatt, pl. -blätter, n. bredt Bag-læder paa Hestetoi.

Oberblech, pl. -e, n. Jernblik over Bognarelen.

Oberblinde, pl. -n, f. overste Seil paa Bugsprødet.

Oberboden, m. overste Loft.

Overbogen, m. overste Bue eller Svælv-ing.

Oberbornmeister, m. Inspecteur over Saltvandstrækkerne.

Oberdecke, pl. -n, f. Overdække, Tæppe.

Oberdeutsch, sydtysk, svabisk, bairisk, m. m. Oberdeutschland, n. det sydlige Tyskland.
 Obereigenthum, n. Grundret. Obereigenthümlich, hørende til Grundretten.
 Obereinnehmer, m. Zahlcasierer.
 Oberfaß, pl. -fässer, n. Aflobskar i Hytteværker.
 Oberfäule, f. leeragtig Steen mellem Bænkstein og Bartenfäule.
 Oberfeldherr, pl. -en, m. Generalissimus.
 Oberfläche, pl. -n, f. Overflade. Oberflächlich, overfladisk. Oberflächlichkeit, f. Overfladiskhed.
 Oberförster, m. Overforbetjent. Oberforstmeister, m. Over, Skovinspекteur.
 Oberfuß, pl. -füße, m. ovre Fod, Brist.
 Obergericht, pl. -e, n. Criminalret.
 Obergeschoß, pl. -ße, n. overste Etage.
 Obergeshöhe, n. Overlæder.
 Obergewalt, f. Overmagt, høieste Magt.
 Obergewehr, pl. -e, n. Overgevær.
 Obergurt, pl. -e, m. overste Sadelgjord.
 Oberhalb, ovenfor. Oberhalb des Gartens.
 Oberhand, pl. -hände, f. Baghaand, Overhaand, Rang. Der Feind gewann die Oberhand. Man gab und nahm ihm die Oberhand.
 Oberhaupt, pl. -häupter, n. Overhoved.
 Oberhauptmann, pl. -leute, m. overste Hovedsmand.
 Oberhaus, pl. -häuser, n. Overhuus.
 Oberhaut, pl. -häute, f. Overhud.
 Oberhäutchen, n. Overhinde.
 Oberhefen, pl. Gær, ovre Skum.
 Oberhemd, pl. -en, n. Overstjorte, Manskjertstjorte.
 Oberherr, pl. -en, m. Overherre. Ober-

herrlich, landsherrelig. Oberherrlichkeit, f. Overherredomme.
 Oberherrschaft, f. Overherredomme.
 Oberhimmel, m. Stjernehimmel, Æther.
 Oberhof, pl. -höfe, m. Borggaard.
 Oberhofgericht, pl. -e, n. Appellationsret.
 Oberholz, n. Overkov, høistammede Træer.
 Oberjunfer, m. første Bagersvend.
 Oberkieser, m. overste Rindbeen.
 Oberklane, pl. -en, f. Hornspidsene paa Bildtets Been ovenover Fodsaalerne.
 Oberkleid, pl. -er, n. Overkjole.
 Oberknecht, pl. -e, m. Arlskarl.
 Oberkneuter, m. anden Svend i Bagerviet.
 Oberkof, pl. -köche, m. overste Kof.
 Oberland, pl. -länder, n. Opland.
 Oberländer, m. Oplænding. Oberländisch, adj. vedkommende Oplandet.
 Oberlast, pl. -en, f. overste Last paa Tommerslaader, Skibsladning over Bandet. Oberlastig, oventil læsset.
 Oberlauf, pl. -läufe, m. overste Skibsdæk.
 Oberleder, n. Overlæder.
 Oberlesze, pl. -n, f. Overlæbe.
 Oberlehen, n. Lehn af den overste Lehnsherre. Oberlehensfall, pl. -fälle, m. Lehnsvacance, naar Lehnsherren er død. Oberlehensherr, pl. -en, m. overste Lehnsherre.
 Oberleib, pl. -er, Oberkörper, m. Overkrop.
 Oberleutering, pl. -en, f. gjentagen Revision af en Dom.
 Oberlippe, pl. -n, f. Overlæbe.
 Oberlust, f. høiere Lust.
 Obermann, pl. -männer, m. Overmand, Boldgiftsmand.
 Obermeister, m. Oldemand, overste Skibschirurg.

- haus, pl. -häuser, n. en Klosterbygning til Gavers Modtagelse. Obleschreiber, m. Regnskabsføreren over saadanne Gaver.
- Obliegen, -lag, -gelegen, ligge oven paa, lægge sig efter, paaligge som Pligt. Sie lagen den Wissenschaften ob. Es liegt dir ob, deinen Eltern zu gehorchen. Obliegenheit, pl. -en, f. Pligt, Skyldighed.
- Obligo, n. Forbindtlighed.
- Obmacht, f. Overmagt.
- Obmann, pl. -männer, m. Overmand, Boldgiftsmand. Obmannschaft, f. en Boldgiftsmands Post.
- Obrigkeit, pl. -en, f. Overighed. Obrigkeitlich, adj. vedkommende Overigheden. Eine obrigkeitliche Person.
- Obrigkeitsstein, pl. -e, m. Grændsesteen for en Jurisdiction.
- Obschon, omdøbt.
- Obschweben, svæve over, forestaae, finde Sted. Die obschwebenden Sündel.
- Obsicht, f. Opsyn.
- Obsiegen, seire. Obsieg, pl. -e, m. Seier. Obsieger, m. Seierherre. Obsieglich, St. seirende.
- Obsorge, f. Forsorg. Obsorgen, sørge for.
- Obst, n. Frugt, Træfrugt. Der Baum hängt voller Obst.
- Obstatt, f. Obstand, m. Modstand.
- Obstbäcker, m. Bager, som tørrer Frugt.
- Obstbau, m. Frugtavl.
- Obstbaum, pl. -bäume, m. Frugttræ.
- Obstrecher, m. Redskab til at plukke Frugt med.
- Obstdarre, pl. -n, f. Torrestue for Frugt.
- Obster, Obstler, m. Obsterin, Obstlerin, pl. -nen, f. Frugthandler, Frugthandleriske.
- Obstessig, m. Frugtædiffe.
- Obstgarten, pl. -gärten, m. Frugthauge.
- Obsthüter, m. Frugtvoget.
- Obstjahr, pl. -e, n. Frugtaar.
- Obstleser, m. Obstleserin, pl. -nen, f. Frugtsamler.
- Obstmarkt, pl. -märkte, m. Frugttorv.
- Obstmonat, pl. -e, m. September.
- Obstmost, m. Frugtmost.
- Obstmotte, pl. -n, f. Frugtorm.
- Obstreich, adj. rig paa Frugt.
- Obstwein, m. Frugtviin, Eider.
- Obstzeit, f. Frugttid.
- Obwalten, herske, være forhaanden.
- Obwalter, m. Opsynsmand, Forvalter.
- Obwohl, obwol, hvorvel.
- Ocean, pl. -e, m. Ocean.
- Ocher, Ocker, m. Ofker. Ochergelb, adj. offergul.
- Ochs, Ochs, pl. -n, m. Dim. Ochselein, n. Dre, Stud. Er spannt die Ochsen hinter den Pflug, begynder Sagen bagvendt. Die Ochsen stehen am Berge, man kan ikke komme længere.
- Ochsen, være tyrgal, arbeide haardt.
- Ochsenauge, pl. -n, n. Dreie, Speilæg, aflangt Bindue. Ochsenäugig, storøiet.
- Ochsenbauer, pl. -n, m. Ronde, som fører og ploier med Orne.
- Ochsendumm, meget dum. Ochsendummheit, f.
- Ochsenfieber, n. Madfeber.
- Ochsenhalle, f. Dregalde; grøn Glasrude, som er rund i Midten.
- Ochsengeld, n. Tyrepeng, Studeskat.
- Ochsenhaft, oreagtig, grov, plump.
- Ochsenhandel, m. Drehandel. Ochsenhändler, m. Studetranger.
- Ochsenherz, pl. -en, n. Drehjerte, en Slags Musling med to Skaller.
- Ochsenhorn, pl. -hörner, n. Drehorn, en Tondehvælving, en fortil bred Nødd.

Ochsenbuf, pl. -e, m. Drehov, en vau-
skabt Hestehov.
Ochsenfalk, pl. -fælber, n. Tørkalv.
Ochsenfnecht, pl. -e, Ochsenenke, pl.
-n, m. en Karl, som pløier med Oser.
Ochsenkopf, pl. -köpfe, m. Drehovet,
Rjødhovet.
Ochsenmarkt, pl. -märkte, m. Stude-
markted.
Ochsenmåsig, oreagtig.
Ochsenpost, pl. -en, f. langsom Be-
fordring.
Ochsenfchrift, f. Skrivning fra Høire
til Venstre og fra Venstre til Høire
(Rustrophedon).
Ochsenpath, m. en Knæsygdom hos
Heste.
Ochsentreiber, m. Studedriver.
Ochsenziemer, m. Tyrens Avlesem, Ty-
repidif.
Ochsenzunge, pl. -n, f. Dretunge,
Navn paa flere Planter.
Ochsig, oreagtig, plump.
Ochser, m. Dredriver.
Octav, n. Octavformat. Octavblatt,
pl. -blätter, n. Octavblad.
Octave, pl. -n, f. Octav i Musikken.
October, m. October.
Octodez, n. 18 Blade af eet Ark.
Oculiren, indpode. Oculist, pl. -en,
m. Dientlæge. Ocularglas, pl. -glä-
ser, n. Dienglas.
Ode, pl. -n, f. Lovsang.
Oede, huul, tom, udrykt, ubeboet, øde,
vild. Eine öde Gegend. Die fel-
der stehen öde. Oede, pl. -n, f.
Ørfen.
Odem, m. Aande. Odemlos, adj. uden
Aande.
Oeden, öden, St. gjøre øde. Oedeln,
være øde. Oedeni, pl. -en, f. Ør-
fen.
Oder, eller. Entweder ich oder du.
Dieß oder jenes. Täusche ich mich,
oder sehe ich recht. Er mag nun
kommen, oder nicht. Wenn er nur

könnte, oder vielmehr wollte. In
drei oder spätestens vier Stun-
den. Enthaltendich der Ausschwei-
fungen oder du wirst unglücklich,
hvis ikke, saa.
Oder, f. Øderfloden.
Odermennig, pl. -e, m. Agrimone
(Plante).
Odern, St. plage sig.
Odiös, forhadet.
Oedler, Oedling, St. pl. -e, m. li-
den Gudsseier.
Odmüthig, ydmog. Odmüthigkeit, f.
Ydmoghed. Odmüthigen, ydmogge.
Oedrecht, St. n. afgiftsfri Benyttelse
af Ødemarken. Oedrechtjahr, pl.
-e, n. afgiftsfrit Aar. Oedschaft, pl.
-en, f. Ødemark.
Oedung, pl. -en, f. Ødelæggelse, Ør-
fen.
Oedzins, pl. -se, m. Afgift af faste
Grunde.
Oekonom, pl. -en, m. Økonom. Oe-
konomie, pl. -n, f. Økonomisk,
adj. Økonomisiren, leve økono-
mist.
Ofen, pl. Oesen, m. Øvn. Dim.
Oefchen, Oefelein, n. Der Ofen
wird geheizt. Der Ofen raucht.
Der hohe Ofen, Masovn.
Ofenanker, m. en tynd Jernskinne som
holder Stenene paa Muursteens el-
ler Raffelovne.
Ofenaugen, pl. -n, n. Aabningshul for
det smeltede Metal.
Ofenbank, pl. -bänke, f. Bænk i Raf-
felovnsfrogen.
Ofenblase, pl. -n, f. en i Raffelovnen
indmuret Kobberfjedel til varmt
Vand.
Ofenblech, pl. -e, n. Øvnblif, Raffel-
ovnsdør.
Ofenbrand, m. det paa eengang brændte
Pottemagertoi.
Ofenbruch, pl. -brüche, m. Metal-
affald, som sætter sig fast i Smelte-
25b

ornen. Ofenbruchkönig, m. det deraf smeltede Kobber. Ofenbruchstein, pl. -e, m. den Steen, som vindes deraf.

Ofenbruder, pl. -brøder, m. Aftefiis.

Ofeneisen, n. Brandjern.

Ofener, m. Kaffelovnsætter.

Ofenfuß, pl. -føde, m. Kaffelovnsfod.

Ofengabel, pl. -n, f. Dyrage.

Ofenheizer, m. Fyrbrøder.

Ofenherd, pl. -e, m. Ildsted.

Ofenachel, pl. -n, f. brændt Steen til en Kaffelovn.

Ofenkrücke, pl. -n, f. Ildrage.

Ofenloch, pl. -löcher, n. Dyrhul.

Ofenmeister, m. Smelteovnsmeister.

Ofenplatte, pl. -n, f. Kaffelovnsplade, Jernplade.

Ofenröhre, pl. -n, f. Kaffelovnsrør.

Ofenruß, m. Dyrnsod.

Ofenschaufel, pl. -n, f. Ildkuffe.

Ofenthür, pl. -en, f. Kaffelovnsdør.

Ofenwisch, pl. -e, m. Dyrvisk.

Ofenzins, pl. -se, m. Afgift af en leiet Kaffelovn.

Offen, aaben. Eine offene Thür. Salte den Leib offen. Sein Haus steht Allen offen. Der König hielt offene Tafel. Eine offene Stadt, ubefæstet. Ich eile in deine offenen Arme. Die Wege sind wieder offen. Der Knabe hat einen offenen Kopf. Das Gesicht des Nordländers ist offener, als dasjenige des Südländers. Stephanus sah den Himmel offen.

Offenbar, offenbarlich, aabenbar. Ofsenbaren, aabenbare. Gott hat sich den Menschen geoffenbart. Ofsenbarung, pl. -en, f. Aabenbarelse.

Offenheit, f. Aabenhed, Urlighed.

Offenherzig, aabenhjertet. Offenherzigkeit, f. Aabenhjertethed.

Offenkundig, aabenlys.

Offenstück, pl. -e, n. et fra alle Sider tilgængeligt Hængestykke.

Offentlich, offentlig. Offentlichkeit, f. Offentlighed, Publicitet.

Official, pl. -e, m. Forstander for en geistlig Ret. Officialat, n. en Officials Embede og Værdighed.

Officiant, pl. -en, m. Underbetjent.

Officiell, officiel, paa Embeds Begreb.

Officier, Offizier, pl. -e, m. Officier.

Officin, pl. -en, f. Officin, Konstaværksted. Officinal, officinell, medicinsk.

Offnen, aabne. Die Augen wurden ihm geöffnet. Der Himmel öffnete sich. Seine Leutseligkeit öffnete ihm Aller Herzen. Jesus öffnete seinen Jüngern die Schrift.

Offner, m. grov Ram hos Silkeværne.

Offnung, pl. -en, f. Aabning.

Offnungsrecht, pl. -e, n. Forpligtelse til at modtage Lehnsherren paa Gaarden.

Oft, öfter, öfterst (öftest), ofte, gjentagen. Unverhofft kommt oft. Trinke nicht gar zu oft. Du bist öfter hier, als ich. Öftere Ausfälle geschahen auf die Belagerer. Zum öftern besucht uns der Freund. Zum öftersten sind wir nicht zu Hause.

Ofsters, adv. ofte. Schon öfters ist er da gewesen.

Ofstimal, adv. ofte, flere Gange. Ofstmalig, adj. gjentagen. Ofstmalige Erdbeben.

Ogle, St. pl. -n, f. Skrubtudse, Gagle.

Oheim, Ohm, pl. -e, m. Farbroder, Morbroder. Oheimschaft, f. Onkelens Forhold.

Oehmchen, n. Serids, Faarekilling.

Ohne, præp. uden. Ohne mich können ihr nichts thun. Ohne alle Gnade. Zehn Personen ohne die Kinder. Er that es, ohne daß ich es wußte. Ich sprach mit ihm,

ohne ihn zu kennen. Wo ist ein Gott, ohne der Herr. Man schwägt viel von ihrer Verlobung, und es ist wol nicht ganz ohne, ikke ganske ugrundet.

Ohnedem, ohnedies, ohnedas, ohnehin, desuden, ellers.

Ohnehose, pl. -n, m. den Buxelose, Sandculot.

Ohnesorge, m. den Sorglose.

Ohngötter, m. Atheist. Ohngötterei, f. Atheisme.

Ohnmacht, pl. -en, f. Aimagt, Vanmagt, Besvimelse. Die Ohnmacht des Staates. Sie fiel in Ohnmacht.

Ohnmächtig, aimægtig, soag, besvimmel. Ein ohnmächtiger Versuch. Er ward ohnmächtig.

Ohnschattig, adj. uden Skygge, fastende Skyggen nedensfor sig.

Oh, hoho! interj.

Oehr, pl. -e, n. Dim. Oehrlein, n. rund sammenboiet Spids. Das Oehr einer Nähnadel, einer Sense, eines Topfes.

Ohr, pl. -en, n. Dre. Dim. Oehrchen, Oehrlein. Er zupfte ihn bei den Ohren. Die Ohren klingen oder gällen. Er schlug ihm hinter das Ohr. Der Gläubiger zog dem Schuldner das Fell über die Ohren. Er kratzt sich hinter die Ohren. Er steckt bis über die Ohren in Schulden. Er hat es hinter den Ohren. Er ist noch nicht hinter den Ohren trocken, er ung og uersfaren. Sobald es Nacht ward, legten wir uns aufs Ohr. Ich will ihn schon bei den Ohren kriegen, ved Bingebeuet. Er läßt die Ohren hängen, er modfalder. Er spitzte die Ohren. Sie liegt mir immer in die Ohren, foresnaffer altid det Samme. Es fingelt ihm die Ohren. Die Ohren jucken

dem Neugierigen. Er setzte ihm einen Floh in's Ohre, satte ham fluer i Hovedet. Lose Gerüchte läßt man zu einem Ohre hinein und zum andern wieder hinaus gehen. Die Nachricht ist mir zu Ohren gekommen. Der Virtuose begann, und Alles war Ohr. Sie raunte mir dies in's Ohr.

Ohrbock, pl. -böcke, m. Drebyld.

Ohre, Oehre, pl. -n, f. Ahorn.

Oehren, sætte Dre i.

Ohrenbeichte, f. hemmeligt Skriftemaal.

Ohrenbläser, m. Dretuder. Ohrenbläserin, pl. -nen, f. Ohrenbläserei, pl. -en, f. Dretuderi.

Ohrenbrausen, n. Drefusen.

Ohrendiener, m. Smigrer.

Ohrendraht, pl. -dråhte, m. Metaltraad, hvori Drenringen hænges.

Ohrendrüse, pl. -n, f. Kirtler nær ved Dreenden.

Ohrengehent, pl. -e, n. Zirat, som hænger i Drene, Drenring.

Ohrenhöhle, pl. -n, f. Sneglegangen inderst i Dret.

Ohrenkigel, m. Nphedsfyge.

Ohrenknorpel, m. Drebrusk.

Ohrenmorchel, pl. -n, f. en rund knudret Champion.

Ohrenschmalz, m. Drevor.

Ohrenschmaus, pl. -schmäuse, m. Fornoielse for Dret, Drenlyst.

Ohrenspange, pl. -n, f. Dregirat.

Ohrenzart, fint hørende. Ohrenzartheit, f. fin Hørelse.

Ohrenzeuge, pl. -n, m. Drevidne.

Ohrenzwang, m. Drepine.

Ohreule, pl. -n, f. en Ugle (Strix Bubo).

Ohrseige, pl. -n, f. Drefigen. Ohrseigen, give Drefigen.

Ohrfinger, m. Lillefinger.

Ohrförmig, adj. oreformig.

Ohrgehänge, n. Drenring o. dsl.

Ohrig, öhrig, forsonet med et Dre.
 Oehrig, St. n. Hank.
 Ohrfisken, n. Drepude.
 Ohrläppchen, n. Dreslip.
 Oehrlen, St. trække i Drene.
 Oehrling, pl. -e, m. Dretviist.
 Ohrloch, pl. -löcher, n. Drehul.
 Ohrlöffel, m. Dreiske.
 Ohrmaal, pl. -måler, n. Faarenes
 Dremærke.
 Ohrmuschel, pl. -n, f. hele den ud-
 vendige Deel af Dret.
 Ohering, pl. -e, m. Drenring.
 Ohrwurm, pl. -würmer, m. Dren-
 twist. Geschmeidig wie ein Ohr-
 wurm
 Oehse, pl. -n, f. rund sammenboiet
 Spids, Hanke.
 Oefel, Jöfel, Nr. n. Jistap.
 Oefern, Nr. huuslig, stille.
 Oel, pl. -e, n. Olie. Wesentliches
 Oel, Olie med Plantelugt. Brenz-
 liches Oel, destilleret Olie. Er
 goß Oel ins Feuer, gjorde Ondt
 værre. Thue mehr Oel an den
 Salat.
 Olb, Oelbst, Elbs, St. m. Svane.
 Oelbällchen, n. smaa Fildtbolde hos
 Robbertrykkerne.
 Oelbaum, pl. -bäume, m. Olietræ.
 Oelbäumen, adj. af Olietræ.
 Oelbeere, pl. -n, f. Olive. Oelbeer-
 farben, adj. olivengrøn.
 Olbend, Olbent, pl. -e, n. Kameel.
 Oelberg, pl. -e, m. Oliebjerq.
 Oelblase, pl. -n, f. F. rnisfjedel hos
 Malerne.
 Oelblatt, pl. -blätter, n. Olieblad.
 Oeldrusen, Oelhefen, pl. Oliens Bund-
 fald.
 Oelen, bestryge med Olie, dyppe i Olie.
 Oeler, m. Oelerin, pl. -en, f. Olie-
 handler, Oliehandlerke.
 Oelenzen, lugte af Olie.
 Oelfarbe, Olivenfarbe, pl. -n, f. Olie-
 farve.

Oelfaß, pl. -fässer, n. Olietonde.
 Oelflasche, pl. -n, f. Olieflaske.
 Oelflecken, m. Olieplet.
 Oelfunzel, Oelfunsel, pl. -n, f. Olie-
 lampe; Rjærring.
 Oelgeschirr, pl. -e, n. Oliekar.
 Oelgöge, pl. -n, m. Klods, Tøsse.
 Oelgüste, pl. -n, f. Afgift af Olie.
 Oelicht, olieagtig.
 Olifant, m. Riddernes Jagthorn. Oli-
 fant, n. Elefantpapir.
 Oelig, oliet, olieblandet.
 Olim, adv. forudm. Vor Olims Zei-
 ten, i Arilds Tid.
 Olive, pl. -n, f. Olietræets Frugt.
 Oelfelter, pl. -n, f. Olieperse.
 Oelkrapsen, Oelkräpfel, St. m. Ra-
 ge, bagt i Olie.
 Oelkrug, pl. -krüge, m. Oliekrusse.
 Oelkuchen, m. Oliefage.
 Olla potrida, f. Potpurri.
 Oellese, pl. -n, f. Oliehøst.
 Olm, m. Mudder, raadent Træ. Ol-
 mit, adj. raaden. Olmen, hensmul-
 dre.
 Oelmalerei, pl. -en, f. Oliemaleri.
 Oelgemälde, n. Maleri i Olie.
 Oelmann, pl. -männer, m. Oliehand-
 ler.
 Oelmühle, pl. -n, f. Oliemølle. Oel-
 müller, m. Oliemøller.
 Oelreich, adj. rig paa Olie.
 Oelrettig, pl. -e, m. kinesisk Oliesro.
 Oelschläger, Oelenschläger, m. Olie-
 møller.
 Oelstein, pl. -e, m. Oliesteen.
 Oelung, pl. -en, f. Salvelse. Die
 letzte Oelung, en Døendes sidste
 Salvelse.
 Oelzucker, m. Olie, blandet med Suk-
 ker.
 Oelzweig, pl. -e, m. Oliegreen.
 Onern, Oenern, Nr. m. Morgen,
 Dag.
 Oper, pl. -n, f. Opera. Operette,
 pl. -n, f. kort Syngespil. Operist,

pl. -en, m. Operasanger. Operistin, pl. -nen, f. Operasangerinde.
 Operment, Auripigment, n. en Arsenikerts.
 Operngucker, m. Operakikkert.
 Opernhaus, pl. -håuser, n. Operahuus.
 Opfer, n. Offer. - Er brachte dem Herrn sein Herz zum Opfer.
 Opferaltar, pl. -altære, m. Offeralter.
 Opferer, m. den Offrende, Offerpræst.
 Opfergeld, pl. -er, n. Offerpenge.
 Opferkasten, m. Offerkiste.
 Opfermann, pl. -månner eller -leute, m. Klover, Chordegn.
 Opfern, offre. - Ich opfere dir Herz, Seel' und Sinn.
 Opferpriester, m. Opferpriesterin, pl. -nen, f. Offerpræst, Offerpræstinde.
 OpferSchale, pl. -n, f. Offerkaal.
 Opferschmaus, pl. -schmåuse, m. Offergilde.
 Opferstock, pl. -støcke, m. Kirkeblok.
 Opferthier, pl. -e, n. Offerdyr.
 Opfertisch, pl. -e, m. Offerbord.
 Opferung, pl. -en, f. Offering.
 Opiat, pl. -e, n. Ovaleedrik. Opium, n. Balmuesaft.
 Optimaten, pl. de Fornemme.
 Optisk, adj. optisk. Optik, f. Optiker, m. Opticus.
 Orakel, n. Orakel. Orakelmæssig, adj. hemmelighedsfuld.
 Orange, pl. -n, f. Pomerantz. Orangerie, pl. -n, f. Værthuus. Orangelb, orangefarben, adj. af pomerantzguul Farve.
 Oratorium, n. geistligt Syngestykke.
 Orbil, pl. -e, m. Orbilius, pryglestyng Skolemester.
 Orchester, n. Orkester.
 Ordal, pl. -ien, n. Ild og Vandprøve i Middelalderen.

Orden, m. Stand, Orden. - Er trägt einen Orden.
 Ordensalter, n. Alder, som udfordres for at optages i en Orden.
 Ordensband, pl. -bånder, n. Ordensbaand.
 Ordensbruder, pl. -brøder, m. Ordenssøwester, pl. -n, f. Ordensmedlem.
 Ordensgeistliche, pl. -n, m. Medlem af en geistlig Orden. Ordensgeistlichkeit, f. Klostergeistlighed.
 Ordenskleid, pl. -er, n. Ordensdragt.
 Ordensmann, pl. -leute, m. Munk.
 Ordensmeister, m. Forstander for en Orden.
 Ordensritter, m. Medlem af en Riddersorden.
 Ordenszeichen, n. Ordens tegn.
 Ordentlich, ordentlig. - Er hielt seine ordentliche Mahlzeit. - Er hält sich ordentlich. - Er kommt ordentlich alle Tage. Ordentlichkeit, f. Hengivenhed til Orden.
 Ordiniren, ordinere. Ordinanç, Ordonanç, pl. -en, f. Befaling. Der Soldat ist auf Ordinanç.
 Ordnen, bringe i Orden.
 Ordner, m. Ordner.
 Ordnung, pl. -en, f. Orden, Inddeling, Regel. - Er hielt Ordnung in seinem Hause. - Er kam aus seiner gewöhnlichen Ordnung. - Er brachte Ordnung in die Finanzen.
 Ordnungsanstalt, pl. -en, f. Politi.
 Ordnungsgemäß, adj. efter Regelen.
 Ordnungseliebe, f. Kjærlighed til Orden.
 Ordnungssinn, m. Sands for Orden.
 Ordnungszahl, pl. -en, f. Ordensstal.
 Ordre, pl. -n, f. Befaling. - Er hatte gemessene Ordre.
 Orf, m. Orfe, pl. -n, f. en Orred (Spartus aurata).
 Organ, pl. -e, n. Gandseredskab. Organisch, adj. Organist, -en, m. Dr-

gelspiller. Organisiren, indrette. Organismus, m.
 Organsinseide, f. Organsinsilke.
 Orgel, pl. -n, f. Orgelværk.
 Orgelbalg, pl. -bälge, m. Orgelbälz.
 Orgelbau, m. Orgelbygning. Orgelbauer, m. Orgelbygger.
 Orgeler, m. Orgelspiller.
 Orgeln, spille paa Orgel, brumme.
 Orgelsøife, pl. -n, f. Orgelpibe.
 Orgelwolf, pl. -wölfe, m. Feil i et Orgel.
 Orientalisch, adj. østerlandsk. Orient, m. Østerlandene. Orientalist, pl. -en, m. Kjender af de østerlandske Sprog.
 Orientiren (sich), hitte Rede i, rette sig efter Himmelskanterne.
 Original, pl. -e, n. Original, første Exemplar. Originalität, f. Eiendommelighed, første Udspring. Originell, adj. oprindelig, eiendommelig, særegen.
 Orkan, pl. -e, m. Orkan, Hvirvelvind.
 Orlog, M. m. Krig. Orlogen, bekrige.
 Ornat, pl. -e, m. Ornat.
 Ort, pl. -e og Orter, m. Grund, Od, bestemt Sted, By. Dim. Orthen, n. Er griff das Ding vom rechten Orte an. Der Bergmann arbeitet vor Ort, i horizontal Retning. Die Stadt ward an drei Orten zugleich angegriffen. Besuche nie verdächtige Orter. An öffentlichen Orten ward der Befehl angeschlagen. Ich werde deine Auführung gehörigen Ortes anzeigen. Er berichtete es höheren Ortes. Dieser Ort hat einige hundert Einwohner.
 Ortbånd, pl. -bänder, n. Dopsko.
 Ortsbeschreibung, pl. -en, f. Stedets Beskrivelse, Topographie.
 Ortbrett, pl. -er, n. Sidebret, især paa et Sengested.

Orten, udspringe, udstrække sig, boe.
 Ortengesell, pl. -en, m. Oldgefel, som besorger Beværtningen for de ankomende Gvende.
 Orterbank, pl. -bänke, f. Snedkerbänk, hvorpaa Bræderne tilfjæres.
 Ortern, tilfjære.
 Ortersåge, pl. -sågen, f. Sang til Bræders Afstjæring.
 Orterzwirter, m. blandede Metalarter ved Enden af en horizontal Minegang.
 Ortsåustel, m. Bjergmandens Brækhammer.
 Ortseder, pl. -n, f. Endesjør paa Vingen.
 Ortgrenze, pl. -n, f. yderste Grændse.
 Ortgroschen, m. Fjerdedelen af en Groschen.
 Orthäuer, m. Bjergmand, som arbejder sig igjennem en horizontal Minegang.
 Orthaus, M. pl. -häuser, n. Hjernehuus.
 Orthographisch, adj. orthographisk. Orthographie, pl. -n, f.
 Orting, fantet.
 Ortlich, adj. befindende sig paa et Sted, hørende til et Sted, local.
 Ortlichkeit, pl. -en, f. Localitet.
 Ortlieber, m. Binstof med smaae hvide Bær.
 Ortmaal, pl. -måler, n. Grændsetegn.
 Ortolan, pl. -e, m. en Kransfugl (Emberiza hortulana).
 Ortpåuskel, m. en meget sjæf Bjergmandshammer.
 Ortsahl, pl. -pfähle, m. Maalepæl i Minegangene.
 Ortschaft, pl. -en, f. Bygd, By.
 Ortscheit, pl. -e, n. Skagle paa en Bogn.
 Ortschick, pl. -e, n. Klost, som tværs overskærer en Minegang.
 Ortschief, adj. Kjøvvinklet.

Ortsfemmel, pl. -n, f. to i Enderne sammenhængende Hvedesimlér.
 Ortgulden, m. Fjerdedelen af en Gyl-
 den.
 Ortspule, pl. -n, f. Endessjæder paa
 en Gaasevinge.
 Ortsinn, m. Evne til at mærke sig
 Stedsforholde.
 Ortstein, pl. -e, m. Hjornesteén, Grænd-
 festeén.
 Ortsthaler, m. Fjerdedelen af en Da-
 ler.
 Ortung, pl. -en, f. Vinkel i en Grube.
 Ortweise, adv. stedviis, et Sted ef-
 ter det andet.
 Orziegel, m. Teglstéen til Hjornerne
 af et Tag.
 Oscilliren, svinge sig.
 Ose, pl. -n, f. nederste Ende af Ta-
 get.
 Osel, pl. -n, f. Issetane som endnu
 gløder.
 Osef, n. Pøgel.
 Ost, Osten, m. Osten. Es weht aus
 Osten. Der Ost stürmt daher.
 Osterabend, pl. -e, m. Paaskeaften.
 Osterblume, pl. -n, f. Paaskelilie.
 Osterdienstag, pl. -e, m. Tirsdagen
 efter Paaskedagen.
 Osterei, pl. -er, n. Paaskeæg.
 Osterfeier, f. Paaskefestens Høitidelig-
 holdelse. Osterfeiertage, pl. Paa-
 skeserier.

Osterfest, pl. -e, n. Paaskefest.
 Osterfladen, m. Paaskefage.
 Osterferze, pl. -n, f. Kongeløv, (Blomst).
 Osterlamm, pl. -læmmer, n. Paaske-
 lam.
 Osterlich, adj. vedkommende Paaske.
 Osterluzei, f. Hjertetrod (Plante).
 Ostermesse, pl. -n, f. Ostermark, pl.
 -mærkte, m. Paaskemarked.
 Ostermonat, pl. -e, m. April.
 Ostermontag, pl. -e, m. anden Paa-
 skedag.
 Ostern, pl. Paaske.
 Oesterreich, n. Østerrige. Oesterrei-
 cher, m. Oesterreicherin, pl. -nen, f.
 Oesterreichisch, adj.
 Osterwoche, pl. -n, f. Paaskeuge.
 Ostlich, østlig.
 Ostlinde, pl. -n, f. et lidet og haardt
 Lindetræ (Tilia cordata).
 Ostwärts, adv. mod Ost.
 Otte, pl. -n, f. Ottenbaum, pl. -bäu-
 me, m. Elsetræ.
 Otter, pl. -n, f. Odderslange, Fiske-
 odder.
 Otterfang, pl. -fänge, m. Fiskodder-
 fangst. Otterfänger, m. Læger.
 Otterhund, pl. -e, m. Fiskodderhund.
 Ottergezucht, n. Otterbrut, f. Og-
 leynge.
 Oval, æggerund. Oval, pl. -e, n.
 Orhøft, pl. -e, n. Drehojed.

Paar, adj. lige, effen. Paar oder
 unpaar spielen, spille effen eller

ueffen. Diese Sandschuhe sind nicht
 paar, ere ikke mage.

Paar, pl. -e, n. Par. Dim. Pärchen, Pärlein, n. Sie gingen Paar und Paar. Er trieb sie zu Paaren, fik Bugt med dem. Sie wurden ein Paar, Egtepar. Ich verbrachte hier ein paar Tage, nogle. Paaren, parre, samle parvis. Die Vögel paaren sich. Paarung, pl. -en, f. Parring. Paarweise, adv. parvis, Par og Par. Pabst, Papst, pl. Pabste, Päpste m. Pave. Pabstisch, papistisk, pavelig. Papist, pl. -en, m. Tilhænger af Paven. Pabstler, m. Papist. Pabstlerei, f. Papisme. Pabstlerisch, papistisk. Pabstlich, pavelig. Pabsthum, n. Pavedomme. Pacht, pl. Pächte, m. Pagt, Forpagtning. Er hat das Gut in Pacht. Er gab es in Pacht. Er nahm es in Pacht. Er blieb den Pacht schuldig. Pachtanschlag, pl. -anschlåge, m. Forpagtnings Overslag. Pachtbauer, pl. -n, m. Børelbonde. Pachtbrief, pl. -e, m. Forpagtnings-Contract. Pachten, tage i Forpagtning. Pachter, pl. Pächter, m. Forpagter. Pächterin, pl. -nen, f. Forpagterinde. Pachtgeld, pl. -er, n. Forpagtningspenge. Pachtgut, pl. -güter, n. Forpagtningsgods. Pachtherr, pl. -en, m. Børelherre. Pachtinhaber, m. Forpagter. Pachtjahr, pl. -e, n. Forpagtningsaar. Pachtleute, pl. Børelfolk. Pachtlos, adj. usforpagtet. Pachtlustig, adj. som har lyst til at forpagte. Pachtmühle, pl. -n, f. Fæstemølle.

Pachtschilling, pl. -e, m. Forpagtningspenge. Pachtweise, adv. forpagtningsvis. Pachtzins, pl. -se, m. Forpagtningsafgift. Pacisciren, forlige sig, slutte Fred. Pack, pl. -e, m. og n. Pakke, Pøst, Bundt. Dim. Päckchen, Päcklein, n. Er zog mit Sack und Pack aus, Pst og Pak. Das Pack, Pak, Canalliepak. Packan, m. Bulbider. Packboden, m. Indpakningsloft. Packboot, pl. -bøte, n. Paketbaad. Packbrett, pl. -er, n. Koffertbræt paa Reiserogne. Packeisen, n. Saltspade. Packen, m. Pakke. Packen, tage fat paa, indpakke, (sich) pakke sig, begive sig bort. Die Sunde packten den Sæsen. Sie packte den Koffer. Packe dich fort! Packeneelchen, Nr. n. Lesore, Pakkenelliker. Packer, m. den Gribende, Pakkarl. Packerei, pl. -en, f. tæt Sammenlægning, Bagage. Packesel, m. Pakæsel, taalmodig Arbeider. Packet, pl. -e, n. lille Pakke, Paket. Packetboot, pl. -bøte, n. Paketbaad. Packgeråth, pl. -e, n. Bagage. Packhaus, pl. -häuser, n. Pakhuus. Packleinwand, f. Paklærred. Packnadel, pl. -n, f. Paknaal. Packpapier, pl. -e, n. Karduspapir. Packpferd, pl. -e, n. Pakhest. Packraum, pl. -räume, m. Pakhuusplads. Packriemen, m. Pakrem. Packsattel, pl. -sattel, m. Pakfadel. Packscheit, pl. -e, n. Packstod, pl. -stöcke, m. Pakstok (til at surre Pakken med). Packtuch, pl. -tücher, n. Paklærred. Packwagen, pl. -wägen, m. Pakvoغن.

Packwerk, pl. -e, n. Samling af tægt
paa hinanden pakkede Fashiner.
Packwesen, n. Bagage.
Pact, pl. -en, m. Contract, Overens-
komst.
Padde, Nt. pl. -n, f. Tusse.
Paff! interj. Plaf. Paffen, plasse.
Pagament, pl. -e, n. umyntet Guld,
Opgeld.
Page, pl. -n, m. Page.
Pah! interj. ba! pvt!
Paladin, pl. -e, m. Ridder. Pala-
tin, m. Palatine, pl. -n, f. Peltz-
frave.
Palast, pl. Paläste, m. Palads.
Pale, Nt. pl. -n, f. Bælg. Palen,
afstige Bælgen.
Palette, pl. -n, f. Palet, Malerbræt.
Palisade, pl. -n, f. Skandsepæl.
Pallasch, pl. -e, m. Ryttersværd.
Palmbaum, pl. -bäume, m. Palme-
træ.
Palme, pl. -n, f. Palme, Blomsterkory,
Christtorn, et Maal af en flad Haands
Størrelse.
Palmeichhörnchen, n. Palmkrage,
pl. -n, f. et graat Egern.
Palmesel, m. et Trææsel, som for-
dum paa Palmesøndag sortes omkring med
Christi Billede paa. So selten als
ein Palmesel.
Palmgewächs, pl. -se, n. Plante, som
ligner Palmetræet.
Palmbonig, m. Foraarsbonning.
Palmfäse, m. Daddelpalmens ned-
syttede Frugt.
Palmöl, pl. -e, n. Palmeolie.
Palmseet, m. sød Vin fra den cana-
riske Ø Palma.
Palmsonntag, pl. -e, m. Palmesøn-
dag.
Palmweide, pl. -n, f. et Piletræ med
taggede Grene.
Palmwoche, pl. -n, f. Palmeuge.
Palmzeit, f. Pilens og lignende Træers
Knoppetid.

Palmzweig, pl. -e, m. Palmegreen.
Pamuchel, Pamochel, Nt. m. en Art
Stoffstik.
Panacee, pl. -n, f. Universalmiddel.
Pandore, pl. -n, f. en Slags Luth.
Pandur, pl. -en, m. ungarsk Infanteri-
rist.
Paneel, Paneelwerk, pl. -e, n. Pa-
neelværk. Paneliren, panele.
Panier, pl. -e, n. Banner, Fane.
Panisbrief, pl. -e, m. kejserlig Anbe-
faling til fri Forsorgelse.
Panischer Schreck, m. pludselig Skræk,
blind Alarm.
Panne, pl. -n, f. største Bjær paa Fal-
kens Binge.
Pannerherr, pl. -en, m. Fanebærer.
Pansch, m. Pantsche, f. Blanding,
Skarn, Forlegenhed. Wir saßen da
recht in der Pantsche.
Panschen, pantschen, sammenblande.
Panz, St. pl. -e, m. tyk Mave.
Panster, n. Underfalts Mollethjul som
driver to Værker. Panstermühle,
pl. -n, f. Vandmølle med et saadant
Hjul.
Panteljoonen, Nt. høitideligholde
Pantaleonsfesten, en Skolefest den
28de Juli, fryde sig.
Panther, m. Panterdyr.
Pantherfell, pl. -e, n. Panterkind.
Pantherstein, pl. -e, m. hvidgul Jas-
pis med gule Pletter.
Pantoffel, pl. -n, m. Toffel. Er steht
unter dem Pantoffel. Pantöffel-
chen, n. Mariasko (Cypripedium).
Pantoffelbaum, pl. -bäume, m. Korf-
træ.
Pantoffelmacher, m. en Slags Sko-
mager.
Pantomime, pl. -n, f. Gebærdespil.
Pantomimisch, adj. Pantomimisk,
f. Gebærdefonst.
Panz, Panze, Nt. pl. -n, f. Horn-
qvægets anden Mave.

Panzenfeger, m. Slagter. Panzen-
 fegen, panzerfegen, irectesætte.
 Panzer, m. Pantser.
 Panzerfisch, pl. -e, m. en med et
 Slags Pandser bedækket Fisk.
 Panzerhandschuh, pl. -e, m. Pand-
 serhandfke.
 Panzerhemd, pl. -en, n. Pandser-
 skjorte.
 Panzerkette, pl. -n, f. Guldfjæde med
 jirlige Fed.
 Panzerklinge, pl. -n, f. Panzerren-
 ner, Panzerstecher, m. stærk Stod-
 klinge.
 Panzeru, forsyne med Pantser.
 Panzerthier, pl. -e, n. Armadil (Ma-
 nis).
 Pæonie, pl. -n, f. Pæon.
 Papa, m. Fader.
 Papagei, pl. -en, m. Papegoie. Pa-
 pageien, vaase. Papageienmæssig,
 adv. efter Papegoiernes Viis.
 Papageisfeder, pl. -n, f. Papegoiesfær,
 en Floielsblomst.
 Papageifåfich, pl. -e, m. Papegoie-
 buur.
 Papageisame, m. Sastorsro.
 Papageitaucher, m. Papegoieand.
 Papern, papeln, pjatte.
 Papier, pl. -e, n. Papiir. Dim. Pa-
 pierchen, n.
 Papieradel, m. Patentadel.
 Papierblume, pl. -n, f. Flokkelblomst.
 Papierdûte, pl. -n, f. Kræmmerhuus.
 Papieren, adj. af Papiir.
 Papiergeld, n. Papiirpenge.
 Papierhandel, m. Papiirhandel. Pa-
 pierhändler, m. Papiirhandler.
 Papierlaus, pl. -e, f. Bogluus.
 Papierlumpen, pl. Papiirflude.
 Papiermaaf, pl. -e, n. Papiirmaal.
 Papiermühle, pl. -n, f. Papiirmølle.
 Papiermüller, m. Papiirfabrikant.
 Papierschere, pl. -n, f. Papiirfar.
 Papierschnitzel, n. Papiirstrimmel.

Papierstaude, pl. -n, f. Papiirbust
 (Papyrus).
 Papiertorf, m. Bladetorf.
 Papist, pl. -en, m. Papist, Katholik.
 Papisterei, f. Papisteri. Papistisk,
 adj. papistisk.
 Papp, pl. -n, f. Pappapiir, Meel-
 pap, Harpirsalve. paa Skibe imod
 Orme.
 Pappel, pl. -n, f. Poppeltræ.
 Pappelartig, adj. poppelagtig.
 Pappelkåse, m. Poppelens eller Mal-
 vens Frosorn.
 Pappelknospe, pl. -n, f. Poppelknop.
 Pappelkraut, n. en Malveart.
 Pappelmotte, pl. -n, f. Poppelmel.
 Pappelöl, n. Olie af Poppelknospe.
 Pappelrose, pl. -n, f. en udenlandsk
 Malveart.
 Pappelsalve, pl. -n, f. Salve af Pop-
 pelknospe.
 Pappelweide, pl. -n, f. det alminde-
 lige hvide Viletræ.
 Pappen, adj. af Pap.
 Pappen, fede med Grod, sammenfli-
 stre.
 Pappendeckel, m. Pap, Papark, Car-
 ton.
 Pappenheimer, St. m. natlig Pri-
 vetrenser.
 Pappenstiel, pl. -e, m. Smaating.
 Zwei tausend Thaler sind kein
 Pappenstiel.
 Pappschachtel, pl. -n, f. Papæske.
 Papst, Pabst, pl. Päpste, m. Pave.
 Parade, pl. -n, f. Parade, Stads.
 Paradebett, pl. -en, n. Paradeseng.
 Paradeperd, pl. -e, n. Stadshest.
 Paradeplatz, pl. -plæze, m. Men-
 stringsplads.
 Paradies, pl. -e, n. Paradiis, de Sa-
 liges Land.
 Paradiesapfel, pl. -äpfel, m. Citron-
 æble.
 Paradiesbaum, pl. -bäume, m. vildt
 Olie-træ.

Paradiesfeige, pl. -n, f. meelagtig
Frugt af Musa paradisiaca.

Paradieshäher, Paradiesvogel, pl.
-vögel, m. Paradiisfugl(en overmaade
skøn ostindisk Fugl).

Paradiesholz, n. en indisk Aloe:

Paradiesfisch, paradisiisk, himmelisk.

Paradieskorn, pl. -körner, n. et pe-
beragtigt Korn.

Paradiespapagei, pl. -en, m. en bleg-
gul Papagoie med rød Hals og Bug
fra Cuba.

Paragraph, pl. -en, m. Paragraf.
Paragraphiren, dele i Afssnit.

Parallel, adj. ligeløbende. Parallele,
pl. -n, f. Sammenligning, en Deel
af Løbegravene.

Paraph, pl. -e, m. Navnetræk. Pa-
raphiren, underkrive.

Parchent, Barchent, m. Olmerdug.

Pard, Pardel, Parder, m. Panter-
dyr.

Pardelfage, pl. -n, f. Tigerkat.

Parentalien, pl. Liigbegjængelse, Død-
ningeooffer.

Parer, m. som hører til et Par.

Pariren, følge, adlyde, vædde, afværge.

Parität, f. Retslighed.

Parf, pl. -e, m. Lystkov, Artilleri-
park.

Parfet, pl. -e, n. Parket.

Parlament, pl. -e, n. Parlament.

Parlamentiren, underhandle. Par-

lamentoglied, pl. -er, n. Medlem
af Parlamentet.

Part, pl. -e, m. Part, Deel.

Partei, Parthei, pl. -en, f. Partie,

Part, Dob. Streifende Parteien.

Sie gingen auf Partei aus, gif
ud paa Bytte. -Er hielt seine Par-
tei. Er schlug sich zu der stärke-
ren Partei. Der Richter muß
beide Parteien hören.

Parteigänger, m. Overløber, Tribyt-
ter.

Parteihaupt, pl. -häupter, n. Parti-
høvding.

Parteiiisch, partisk.

Parteilich, adv. partisk. Parteilich-
keit, f. Partiskhed.

Parteilos, adj. upartisk, neutral. Par-
teilosigkeit, f. Neutralitet.

Parteinehmer, m. Begunstiger af et
Partie.

Parteifucht, f. Fanatisme.

Partie, pl. -n, f. Parti. Eine Par-
tie Waaren. Sie spielten eine
Partie Billard. Wir machten
eine Partie aufs Land. Er hat
eine gute Partie gemacht.

Partirer, m. Detailhandler, Smyder.

Partirerei, pl. -en, f. Smyderi.

Partisan, pl. -e, m. Tilhænger, Fri-
bytter. Partisane, pl. -n, f. Landse
med en liden Dre.

Partite, pl. -n, f. Stykke, Gjeldspost,
Handelsjelskab, Bedrageri.

Partitenmacher, m. Rænkesmed, Be-
drager.

Partitur, pl. -en, f. Stemmebog.

Partkrämer, m. Smaahandler.

Parze, pl. -n, f. Parce.

Pasch, pl. -e, m. Terningkast af lige
mange Dine.

Paschen, spille Terninger, smugle. Pa-
scher, m. Smugler. Pascherei, pl.
-en, f. Smugleri.

Pasquill, pl. -e, n. Skamtrist. Pas-
quillant, pl. -en, m.

Paß, pl. Pässe, m. Maal, Skridt,
Gjennemgang, Paß. Die Schuhe
sind mir zu Paß. Das kommt
mir recht zu Paß. Das Pferd
geht einen guten Paß. Die Pässe
im Gebirge wurden vertheidigt.
Man kann nicht ohne Paß rei-
sen.

Passagier, pl. -e, m. Reisende. Pas-
sage, pl. -n, f.

Paßamt, pl. -ämter, n. Passbureau.

Passauer Kunst, f. Kunsten at gjøre sig skudfri.
Passé, pl. -n, f. Svingbasse, Standsningsbredskaab ved Møllen.
Passelbeere, St. pl. -n, f. Berberis.
Pässeln, gaar og nyde omkring. **Pässler**, m. ung Bjergmand, som ikke bestiller meget.
Passen, passe, bie, maale. Man passer ihm auf den Dienst, iagttager noiagtigen. Die Stiefel passen mir nicht. Das passt auf ein Haar. Er passt nicht in unsre Gesellschaft. Das passt mir nun so, det vil jeg nu have saaledes. Das Kleid ist auf den Leib gepast.
Passform, pl. -en, f. en sammensat Katuntrykkerform.
Passgang, pl. -gange, m. Pasgang (Hestes). **Passgänger**, m.
Pasglas, pl. -gläser, n. Drifkeglas med Afdelinger.
Passig, adj. forsynet med ophjede eller fordybede Figurer.
Passiren, gennemreise, passere. Sie passirten die Stadt. Die Arbeit kann schon passiren. Was passiert Neues. Er passiert für einen Dichter, holdes for.
Passirbar, passirlich, taalelig, midelmaadig.
Passirzettel, m. Passeerseddel.
Paschkammer, pl. -n, f. Abningen bagtil paa Svingbasser for Ladning.
Paschkarte, pl. -n, f. til Maaling indrettet Sofort.
Paschlich, adj. passende. **Paschlichkeit**, f. Sammelighed.
Paschlich, adj. taalelig.
Paste, pl. -n, f. Aftryk i en blød Materie, uægte Edelsteen.
Pastell, pl. -e, m. Farvestift. Er malt in Pastell.
Pastellgemælde, f. Pastelmaleri.

Pastete, pl. -n, f. Postei. Die ganze Pastete, hele Historien.
Pasterenbæcker, m. Postebager.
Pasterenband, pl. -bänder, n. Postei-form.
Pasterenbrød, n. Posteidelig.
Pasterendeckel, m. Postellaag.
Pasterentaube, pl. -n, f. Due, brugt til Posteispldning.
Pastinake, pl. -n, f. Pastinak.
Pastor, pl. -en, m. Sognepræst. **Pastorin**, pl. -nen, f. Præstefone. **Pastorat**, pl. -e, n. Sognekald.
Pastorale, n. Hyrdedigt.
Patene, pl. -n, f. Oblattalerken.
Patent, pl. -e, n. aabent Brev. **Patentiren**, meddele et Privilegium.
Patentsweise, adv. ubrækket, slæbt udbrædt.
Pater, pl. Patres, m. katolsk Kirkesader.
Paternoster, n. et med smaa Rugler besat Baand eller en Krands, som Katholikerne bruge ved at bede Fader vor o. dsl.
Paternosterwerk, pl. -e, n. Paternosterkunst, pl. -künstler, f. Pumpeværk med fastgjorte Rugler af Læder.
Pathe, pl. -n, m. og f. Gudfader, Gudson, Gudmoder, Guddatter. Dim. **Pathchen**, n. Gudson, Guddatter.
Pathengeschenk, pl. -e, n. Fadder gave.
Pathenbrief, pl. -e, m. Seddel, hvori disse Gaver indvifles.
Pathenschaft, pl. -en, f. Fadderskab.
Patient, pl. -en, m. Patientin, pl. -nen, f. Patient, Syg.
Pärjen, At lægge No i smaa Hobe.
Patriarch, pl. -en, m. Patriark. **Patriarchalisch**, adj. Patriarchat, pl. -e, n.
Patriot, pl. -en, m. Fædrelandsven.
Patriotisch, adj. Patriotismus, m.

Patrizze, pl. -n, f. Staalbogstav hos Skriftstoberne, som slaas ind i Matricen.

Patrolle, pl. -n, f. Trompetbaand med Dvaast.

Patron, pl. -e, m. Patronin, pl. -nen, f. Beskytter, Belynder, Herre.

Patronat, pl. -e, n. Rettighed til at bortgive Sogneald.

Patrone, pl. -n, f. Patron, Model.

Patrontasche, pl. -n, f.

Patrouille, pl. -n, f. Streifevagt, Ronde. Patrouilliren, gjøre Ronde.

Parsch! interj. fladsk! bomp!

Parsch, pl. -e, m. Slag med flad Haand.

Parsche, pl. -n, f. flad Haand. Dim.

Parschen, Parschlein, n.

Parscheln, stryge med Haanden, flappe.

Parschen, pladsk, fladsk. Es regner, dass es parscht. Sie parschten im Wasser.

Parscherpe, pl. -n, f. Kognebær.

Parschfuß, pl. -füße, m. Svømmefod, Bandfugl. Parschfüßig, bredfodet.

Parschhand, pl. -hände, f. blod Haand.

Dim. Parschhändchen, n.

Parschnaß, gjennemvaad.

Patten, Str. pl. Læberne.

Pagen, Str. slaas.

Pagig, trodsig, overmodig, studs. Er thut pagig.

Pauen, Nr. flonke.

Paufe, pl. -n, f. Rjedeltrømme. Pau-
fen, trømme, prygle.

Paufenwerk, pl. -e, n. Paukemusik.

Paufer, m. Paukeslager, Prygler.

Paulohn, Pageluhn, Nr. pl. -e, m.

Paafugl. Paulun, pl. -e, m. Tron-
himmel, Pavillon.

Pausback, Bausback, m. Pluskjæve.

Pauschel, m. tung Bjergmandsham-
mer.

Pauschen, banke smaat, knuse.

Pause, pl. -n, f. Dyhold, Standsning.

Pausiren, holde op.

Pausten, blæse Rinderne op, være
fuldproppet.

Pautkebeere, Nr. pl. -n, f. Brom-
bær.

Pavaniren (sich), bryste sig som en
Paafugl.

Pavedette, pl. -n, f. Brevdue.

Pavian, pl. -e, m. en forthalet Abe.

Pavien, pl. Fersener, hvis Rjod tæt
omslutte Stenen.

Pavillon, pl. -e, m. Haugelysthus,
Slag.

Pech, n. Beg. Wer Pech angreift,
besudelt sich.

Pechbaum, pl. -bäume, m. Tjørretræ.

Pechblende, f. et jernholdigt Mineral
med klare tynde Blade.

Pechbrenner, Pecher, Pechler, m.
Begbrænder.

Pechdraht, m. Begtraad.

Pechen, berede Beg.

Pecherz, pl. -e, n. sort glindsende
Jern- og Kobbererts.

Pechfackel, pl. -n, f. Begfackel.

Pechflechte, Pechlappe, Pechmüge,
pl. -n, f. Beghætte.

Pechhauer, m. Begbrænder.

Pechholz, pl. -hölzer, n. Naaletræ,
Harpixtræ.

Pechhütte, pl. -n, f. Begbrænder-
hutte.

Pechicht, adj. begagtig.

Pechig, adj. beget.

Pechkerze, pl. -n, f. Beglys.

Pechkoble, pl. -n, f. haard glindsende
Steenful.

Pechkranz, pl. -kränze, m. Begkrands.

Pechkugel, pl. -n, f. Begkugle.

Pechnelke, pl. -n, f. en flæbrig Rel-
lif (Lychnis viscaria).

Pechofen, pl. -öfen, m. Begovn.

Pechöl, pl. -e, n. en medicinsk Olie,
destilleret med Biin af Beg.

Pechpfanne, pl. -n, f. Zernkuro til
Begkrandsse.

Pechpflaster, n. Begplaster.

Pechrinne, pl. -n, f. Harpirrende paa Fyrretræer.

Pechscharre, pl. -n, f. Harpirstrabe.

Pechschwarz, adj. begsort, fulsort.

Pechstein, pl. -e, m. en Slags Serpentin.

Pechtanne, pl. -n, f. et Fyrretræ.

Pechtäsche, pl. -n, f. forstenet Træ med forstenede Rammusklinger.

Pechtorf, m. Torv, gjennemtrængt med Jordbeg.

Peckeln, Nr. salte. Peckelsünde, pl. -n, f. Svien i Saltvand.

Pedal, pl. -e, n. Pedal.

Pedant, pl. -en, m. Konstnar, Skolefur. Pedanterei, pl. -en, f. Pedantisch, adj.

Pedell, pl. -e, m. Universitetsbud.

Pegel, m. Mærke til at betegne Vandets Hoide med, Vægel. Pegeln, maale Vandets Dybde, driffe.

Peilen, Nr. maale Vandets Dybde.

Peilstock, pl. -stöcke, m. Maalestof for Vandets Hoide.

Pein, f. Pine, Pinsel, Tortur.

Peinigen, pine, martre.

Peiniger, m. Plager. Peinigerin, pl. -nen, f.

Peinigung, pl. -en, f. Pinen, Martren.

Peinlich, piinlig, piinagtig, criminel. Die peinliche Frage, paa Pinebænken. Die Langeweile ist peinlich.

Peinlichkeit, f. Piinagtighed.

Peitsche, pl. -n, f. Pidsk. Peitschen, pidske.

Pelikan, pl. -e, m. Pelikan, Tandlægernes nebdannede Tang. Pelikaner, St. m. Tandlæge.

Pellen, Nr. pille. PELLE, pl. -n, f. Skal.

Peltschen, pl. Fuglevikker.

Pelz, pl. -e, m. Pelts, Skind. Er schoß ihm auf den Pelz. Er klopfte ihm den Pelzaus, gav ham en banket

Troie. Er wusch ihm den Pelz, irettesatte.

Pelzart, pl. -en, f. Foerværk.

Pelzbein, pl. -e, n. Pødebeen hos Gartnere.

Pelzen, prygle, pøde.

Pelzer, m. Bundtmager.

Pelzfutter, n. Pelsfoer.

Pelzich, adj. som ligner Skind. Pelzig, haaret, lodden.

Pelzkamm, pl. -kämme, m. Bundtmagerkam.

Pelzkragen, m. Peltskrabe.

Pelzmesser, n. Pødelkniv.

Pelzmüge, pl. -n, f. Skindhue.

Pelzreis, pl. -ser, n. Pødeqvist.

Pelzsammet, m. langhaaret Floiel.

Pelzschule, pl. -n, f. Træskole af pødede Træer.

Pelzstiefel, pl. -n, m. Støvle med Peltsværk.

Pelzwachs, n. Pødevor.

Pelzwerk, n. Foerværk.

Pendel, Pendul, pl. -en, n. Væpendikel, Uro i et Uhr. Pendeluhr, pl. -en, f. Slaguhr.

Penn, Nr. pl. -e, m. Nagle.

Pennal, pl. -äle, n. Pennehuus, ung Student. Pennalismus, m. Mishandling af de unge Studenter.

Perduck, Nr. n. Raste- og Fangespil. Perduck gehen, tabe.

Pergament, pl. -e, n. Pergament.

Pergamentband, pl. -bänder, n. de ikke bruskagtige Gener i Legemet.

Pergamenten, adj. af Pergament.

Pergamenten, m. Pergamentmager.

Pergamentform, pl. -en, f. Guldslagerens Perleform.

Pergamenthäutchen, n. pergamentagtig Hinde.

Perge, St. pl. -n, f. Fyrretræ.

Periode, pl. -n, f. Periode. Periodenbau, m. Periodebygning. Periodisch, cirkelformig.

Perldruck, pl. -e, m. Tryk med Perlekrift, den mindste Tryk.
 Perle, pl. -n, f. Perle. Dim. Perlehen, n. Sie fand eine köstliche Perle. Italische Perlen, Purgeerkorn.
 Perlen, faste eller danne smaa Blærer.
 Perlenfang, m. Perlenfischerei, pl. -en, f. Perlefiskeri. Perlenfänger, Perlenfischer, m. Perlefisker.
 Perlengerste, f. Bankebyg.
 Perlengraupe, pl. -n, f. Perlegrøn.
 Perlenhandel, m. Perlehandel. Perlenhändler, m. Perlekræmmer.
 Perlenhell, adj. perleklar.
 Perlenkupper, n. Kobber, støbt i smaa Korn.
 Perlenmaas, pl. -e, n. Iuveelhåndlernes Maal af Blis.
 Perlenmilk, f. blaaagtig Mælk.
 Perlennadel, pl. -n, f. Synaal til at træde Perler med.
 Perlensamen, m. Støpperler, de mindste Perler.
 Perlenschmuck, m. Perlesmykke.
 Perlenschnur, pl. -schnüre, f. Perlesnor.
 Perlensticker, m. Perlenstickerin, pl. -nen, f. Perlestikker.
 Perlenwarze, pl. -n, f. halvrand Udvært paa Perlemuslinger.
 Perlensähne, pl. hvide glindsende Tænder.
 Perlfarbe, f. graa og blaaagtig hvid Farve.
 Perlgrau, adj. lysende hvidgraa.
 Perlgras, n. Havregræs.
 Perlhuhn, pl. -hühner, n. Perlehøne.
 Perllicht, adj. perleagtig.
 Perllauch, m. Løg med mange smaa Svibler.
 Perlmuschel, pl. -n, f. Perlemusling.
 Perlmutter, f. Perlemor. Perlmuttern, adj. af Perlemor. Perlmutterweiß, adj. hvid som Perlemor.

Perlzwirn, m. det fineste Garn.
 Perpendikel, m. Perpendikel. Perpendikulær, adj.
 Perrücke, pl. -n, f. Paryk. Perrückenkopf, pl. -köpfe, m. Parykbløf. Perrückenmacher, m. Parykmager. Perrückenschachtel, pl. -n, f. Parykæske.
 Persico, m. Færstenbrændeviin.
 Persing, pl. -e, m. en Slags Aborre.
 Person, pl. -en, f. Person. Schön von Person. Ohne Ansehen der Person. In eigener Person. Privatperson.
 Personalien, pl. personlige Omstændigheder, Levnetsfildring.
 Personendichtung, pl. -en, f. Personification.
 Persönlichen, personificere.
 Persönlich, personlig. Persönlichkeit, f. Personlighed. Seine lebenswürdige Persönlichkeit.
 Perspectiv, pl. -e, n. Riffert. Perspective, f. Maleri i det Fjerne, Udsigt i det Fjerne. Perspectivisch, adj.
 Pertinenzien, pl. Tilbehor.
 Pesel, Art. pl. -n, f. Forstue.
 Pest, pl. -n, f. Pest. Wollust ist die Pest der Seele.
 Pestartig, adj. pestagtig. Pestartigkeit, f. Grunde til at smitte.
 Pestarzt, pl. -ärzte, m. Pestmedicus.
 Pestbeule, pl. -n, f. Pestbyld.
 Pestblase, pl. -n, f. Pestblegne.
 Pestblatter, pl. -n, f. Pestkopper.
 Pestessig, m. Eddike at lugte til og gurgle sig med under Pest.
 Pestgeruch, pl. -gerüche, m. fæl Lugt.
 Pesthauch, m. Skadelig Vust.
 Pesthof, pl. -höfe, m. Sygehuus.
 Pestilenz, f. Pestilenz. Behüte uns vor Pestilenz und theurer Zeit.
 Pestilenzialisch, adj.
 Pestilenzkraut, n. Pesturt.

Pfahlmühle, pl. -n, f. Bandmølle paa Væle.
 Pfahlpäuschel, m. tung Hammer til at drive Væle ind med.
 Pfahlramme, pl. -n, f. Vælebuf, Somfru.
 Pfahlschwanz, pl. -schwänze, m. øvre Ende af en Væl.
 Pfahlwerk, pl. -e, n. Pallisader.
 Pfahlzaun, pl. -zäune, m. Stagegjerde.
 Pfahlzins, pl. -se, m. Afgift af dem, som høre til en Jurisdiction.
 Pfalz, pl. -en, f. Gaard, Borg.
 Pfälzer, m. Indvaaner af Pfalz (Rhin-baiern). Pfälzisch, adj. hørende der-til.
 Pfalzgraf, pl. -en, m. Landsdommer.
 Pfalzgrafschast, pl. -en, f. Pfalz-aræstlich, adj.
 Pfalzgrafenbirne, pl. -n, f. en vel-smagende rød Være.
 Pfand, pl. Pfänder, n. Pant. Die süßen Pfänder der Liebe.
 Pfandbar, adj. tjenlig til Pant.
 Pfändbar, adj. tjenlig til at udpan-tes.
 Pfandbeschloßt, adj. besiddende et Slot i Pant.
 Pfandbrief, pl. -e, m. Panteobliga-tion.
 Pfandbürge, pl. -n, m. Gidsel.
 Pfändegeld, pl. -er, n. Indløsnings-penge for et Pant.
 Pfänden, udpante.
 Pfänder, m. Udpanter.
 Pfänderspiel, pl. -e, n. Panteleg.
 Pfändern, lege Pantelege.
 Pfandgewähr, f. Sikkerhed ved Pant.
 Pfandgläubiger, m. Pantecreditor.
 Pfandhaus, pl. -häuser, n. Laane-huus, Lombarde.
 Pfandinhaber, m. Pfandinhaberin, pl. -nen, f. Panthaver, Panthaver-ske.
 Pfandkehrung, pl. -en, f. Forhind-ring af Udpantning.

Pfändlich, adj. pantvils.
 Pfandlösung, Pantes Indløsning.
 Pfandrecht, n. Panteret.
 Pfandsaß, pl. -sassen, m. Panthaver i en urørlig Eiendom.
 Pfandschaft, pl. -en, f. Pantesættelse.
 Pfandschilling, pl. -e, m. Penge, som faaes paa Pant.
 Pfandschuld, pl. -en, f. Pantegjeld.
 Pfandschuldner, m. Pfandschuld-nerin, pl. -nen, f. Pantedebitor.
 Pfandung, pl. -en, f. Udpantning.
 Pfandverschreibung, pl. -en, f. Pan-teobligation.
 Pfandwarnung, pl. -en, f. Varsel om Udpantning.
 Pfandweise, adv. pantvils.
 Pfanne, pl. -n, f. Pande, flad For-dybning. Dim. Pfännchen, Pfänn-lein, Pfännel, n.
 Pfanneise, n. stærkt Jernblik især til Saltpander.
 Pfännelstück, pl. -e, n. Metalskuffe, støbt i en Jernstøbesform.
 Pfannenbaum, pl. -bäume, m. Bom, som bærer en Saltpande.
 Pfannendeckel, m. Pandelaag.
 Pfanneneisen, n. Skruevinge hos Bøssmagere.
 Pfannenslicker, m. Rjedelslicker.
 Pfannengeld, pl. -er, n. Afgift af Bryggerier.
 Pfannenhafen, m. Pandehage i Salt-værker.
 Pfannenknecht, pl. -e, m. et Redskab i Rjøffener, hvori Pandens Skaff hviler.
 Pfannenkolben, m. et Instrument til at polere Fordybningen i Fængpan-den.
 Pfannenläufer, m. et mindre Salt-skuffe, bundet i en hullet Pande.
 Pfannenschmied, pl. -e, m. Pandesmed.
 Pfannenstein, pl. -e, m. Saltsteen paa Pandens Bund.

Pfannenstiel, pl. -e, m. Pandekst.
 Pfannenziegel, m. Hultegl.
 Pfänner, m. Pfännerin, pl. -nen, f.
 Saltværksseier. Pfannerschaft, pl.
 -en, f. Saltværksinteressentfab.
 Pfannkuchen, m. Pandekage.
 Pfannwerk, n. Saltsyderi.
 Pfarracker, pl. -äcker, m. Sognepræ-
 stens Jord.
 Pfarramt, pl. -ämter, n. Præsteem-
 bede.
 Pfarrdienst, pl. -e, m. Præstekald.
 Pfarrdorf, pl. -dörfer, n. Landsby
 med Kirke.
 Pfarre, pl. -n, Pfarrei, pl. -en, f.
 Kirkesogn, Præstegaard.
 Pfarrren, høre til et Sogn. Sie pfar-
 ren nach Afker.
 Pfarrer, m. Sognepræst. Pfarrerin,
 pl. -nen, f. Præstekone.
 Pfarrgebühren, pl. Indkomster af et
 Sogneskald.
 Pfarrgenoss, pl. -nossen, m. Pfarr-
 find, pl. -er, n. Sognemand.
 Pfarrgut, pl. -güter, n. beneficeret
 Gods.
 Pfarrhaus pl. -häuser, n. Præste-
 bolig.
 Pfarrhof, pl. -höfe, m. Præstegaard.
 Pfarrkirche, pl. -n, f. Sogneskirke.
 Pfarrlehen, n. Ret til at indsætte
 Præster, Patronatret.
 Pfarrleute, pl. Sognesolk.
 Pfarrwohnung, pl. -en, f. Præste-
 bolig.
 Pfarrzins, pl. -se, Pfarrzehnte, pl.
 -n, m. Kirketiende.
 Pfau, pl. -en, m. Paafugl, Bedbende.
 Pfauenauge, pl. -n, n. Farveplet paa
 Paafuglens Hale; en Sommerfugl,
 en Marmorart med røde Pletter.
 Pfauenfeder, pl. -n, f. Paafuglefjær,
 bruskagtig Udvæxt paa Perlemuslin-
 gen.
 Pfauengleich, adj. stolt og smykket
 som en Paafugl.

Pfauenschwanz, pl. -schwänze, Pfau-
 enschweif, pl. -e, m. Paafuglehale,
 en merkered Sommerfugl, en smukt-
 farvet Kobbererts m. m.
 Pfauenspiegel, m. en Sommerfugl,
 en Plante (Bidens tripartita).
 Pfauenstolz, m. Stoltthed af udvortes
 Skjønhed.
 Pfaufasan, pl. -e, m. en Fasan med
 himmelblaae Pletter paa Bingerne og
 grønne paa Halen.
 Pfauhahn, pl. -hähne, m. Pfauhen-
 ne, pl. -n, f. Paafuglehane og Paa-
 fuglehøne.
 Pfaurad, pl. -räder, n. Paafuglens
 udbredte Hale.
 Pfautaupe, pl. -n, f. en Due med
 bred broget Hale.
 Pfebe, pl. -n, f. et Græskar (Cucur-
 bita Pepo).
 Pfeffer, m. Peber. Geh', wo der
 Pfeffer wächst, Poffen i Bold. Da
 liegt der Sase im Pfeffer, deri
 bestaer Feilen.
 Pfefferbaum, pl. -bäume, m. Peber-
 træ.
 Pfefferbüchse, pl. -n, f. Peberbøsse.
 Pfefferfraß, pl. -e, m. Peberæder
 (Fugl).
 Pfeffergurke, pl. -n, f. Solteagurk.
 Pfefferkorn, pl. -körner, n. Peber-
 korn.
 Pfefferkraut, n. en sydlandsk Karse.
 Pfefferkuchen, m. Peberkage, Don-
 ningkage. Pfefferküchler, m. Don-
 ningkagebager.
 Pfefferling, Piffertling, pl. -e, Pfef-
 ferschwamm, pl. -schwämme, m.
 en Champion.
 Pfeffermünze, pl. -n, f. Pebermyn-
 te. Pfeffermünzküchlein, n. Pebermyn-
 tekage.
 Pfeffern, brænde som Peber, pebre.
 Es pfeffert auf der Zunge. Sie
 hat die Speisen zu stark gepfeffert.
 Der Preis war gepfeffert, meget hei.

Pfeffernuß, pl. -nüsse, f. Pfeffernußlein, n. Pebernød.

Pfefferröschen, n. Valbirkens Frugt.

Pfefferstaude, pl. -n, f. Peberbust.

Pfefferzelten, St. m. Peberklage.

Pfeifdrössel, pl. -n, f. en Art Trost (turdus iliacus).

Pfeife, pl. -n, f. Pibe, Flöite, Ror.

Dim. Pfeifchen, n. Stovse dir das Pfeifchen. Wer im Rohre sitzt, hat gut Pfeifen schneiden. Er mußte nach seiner Pfeife tanzen.

Pfeifen, pfiß, gepfißen, pibe. Der Wind pfeift. Die Kugeln pfißen um die Ohren. Der Jäger hat dem Sunde gepfißen. Wer gern tanzt, dem ist leicht gepfißen, den er let at lokke, som ester vil hoppe. Er pfeift auf dem letzten Loche, han synger paa sin sidste Bise.

Pfeifenbohrer, m. Pibebor.

Pfeifendeckel, m. Pibelaag.

Pfeifenformer, m. Pibemager.

Pfeifenglaszer, m. Pibeglaszerer.

Pfeifenglasur, pl. -en, f. Pibeglasering.

Pfeifenholz, n. Rorpiil (Salix caprea).

Pfeifenknochen, m. Pibebeen, Rorbeen.

Pfeifenkopf, pl. -köpfe, m. Pibehoved.

Pfeifenräumer, m. Pibekradser.

Pfeifenrohr, pl. -e, n. Piberor.

Pfeifenstiel, pl. -e, m. Pibestilk.

Pfeifenstrauch, pl. -sträucher, m. spanst Hvd.

Pfeifenthon, m. Pibeleer.

Pfeifenwerk, n. Flöiteværk i Orgeler.

Pfeifenzünder, m. Tidibus.

Pfeifer, m. Piber. Pfeiferschaft, pl. -en, f. Musikchor.

Pfeifholder, m. en Sommerfugl.

Pfeil, pl. -e, m. Piiil. Schnell wie ein Pfeil. Die Worte drangen wie ein Pfeil ins Herz. Er hat

seine Pfeile verschossen; veed intet mere at sige.

Pfeileisen, n. Piilspidse.

Pfeiler, m. Pille, Stotte.

Pfeilern, stotte med Piller.

Pfeilfisch, pl. -e, m. en Art Sjedde, Hornfisk.

Pfeilhöhle, pl. -n, f. Hulletning i Hsernehinden.

Pfeilnahr, pl. -nähte, f. Piilsem i Hovedskallen.

Pfeilschnelle, f. en Piils Hurtighed.

Pfeilschuss, pl. -schüsse, m. Piilestød.

Pfeilschütz, pl. -en, m. Bueskytte.

Pfeilwunde, pl. -n, f. Saar af en Piil.

Pfeilwurzel, pl. -n, f. den midterste Rod.

Pfeller, m. kostbar Raabe.

Pfennich, m. en Art vild Hirse.

Pfennig, pl. -e, m. Penning. Er hat ihn bei Seller und Pfennig bezahlt, hver Smit og Smule. Du kriegst keinen Pfennig mehr. Ein Groschen hat zwölf Pfennige.

Pfennigerz, n. Zerstucker i Sumpe.

Pfennigfuchser, m. Erkegnier.

Pfenniggewicht, n. Probevægt, Mark af 156 Dele.

Pfenniggülte, pl. -n, f. Pengeafgift.

Pfennigkraut, n. Pengeurt.

Pfenniglinse, pl. -n, f. en Art Linse.

Pfennigmark, f. Mark Guld eller Sølv af 156 Dele.

Pfennigmeister, m. Skattecaßerer.

Pfennigmeisterei, pl. -en, f. hans Embede og Bolig.

Pfennigschreiber, m. Skriver i et Skattecontoir.

Pfennigstein, pl. -e, m. en Art forstenet Snegle.

Pfennigwerth, n. og m. Smaating, lidet Brød. Pfennwerthen, St. fjøbe i det Smaa.

Pferch, pl. -e, m. Pferche, pl. -n, f.
Indelukke til Gaarene om Matten,
Fold, det der samlede Møg.

Pferchen, indgjerde, sammentrænge,
gjøde. Der Sirt pfercht die Schafe
in der Gärde zusammen.

Pferchhütte, pl. -n, f. Gaarehyrdens
Kjørehytte.

Pferchlagar, n. alle til et Gods hø-
rende Gaar.

Pferchrecht, n. Rettighed til at ind-
rette Folde paa Marken.

Pferd, pl. -e, n. Hest. Pferdchen, n.
lille Hest. Ein zugerittenes Pferd.
Er sigt gut zu Pferde. Er steigt
vom Pferde. Er hat sich vom
Pferde auf den Esel gesetzt, for-
været sin Stilling. Er spannt die
Pferde hinter den Wagen, begyn-
ger bagvændt. Pferde, die den Sa-
fer vordienen, bekommen ihn nicht.
Trauwohl ritt das Pferd weg,
stol ikke for meget paa Andre. Er
ward auf dem fahlen Pferde er-
tappt, blev truffet i Løgn. Willi-
ges Pferd braucht keinen Sporn.
Auf die magern Pferde setzen sich
die Mücken, det gaaer ud over de
Fattige. Mageres Pferd schlägt
nicht, den Fattige maa lustre. Krank-
heiten kommen zu Pferde, gehen
aber zu Fuß wieder weg. Frem-
des Pferd und eigene Sporen
machen kurze Meilen.

Pferdeameise, pl. -n, f. største Art
sorte Myrer.

Pferdeapfel, pl. -äpfel, Pferdekräp-
fel, m. Hestepære.

Pferdearzt, pl. -ärzte, m. Hestelæge.

Pferdedecke, pl. -n, f. Hestedækken.

Pferdedienst, pl. -e, m. Pferdesroh-
ne, pl. -n, f. Høveri med Heste.

Pferdefähre, pl. -n, f. Fartoi til He-
stes Transport.

Pferdesfleisch, n. Hestefjed.

Pferdesfliege, pl. -n, f. Hestebræms.

Pferdesfüllen, n. Hesteføl.

Pferdesfuß, pl. -füße, m. Hestefod.

Pferdesfutter, n. Hestefoder.

Pferdegeschirr, pl. -e, n. Hestetoi.

Pferdeglück, n. en stor Lykke.

Pferdegöpel, m. Hævemachine, som
drives af Heste.

Pferdegurt, pl. -e, m. Buggjord til
Heste.

Pferdehaar, pl. -e, n. Hestehaar.

Pferdehals, pl. -hälse, m. Hestehals.

Pferdehandel, m. Hestehandel. Pferde-
händler, m. Hestehandler.

Pferdehuf, pl. -e, m. Hestehov.

Pferdeigel, m. en Art Blodigale.

Pferdejunge, pl. -n, m. Hestedrenge.

Pferdeknecht, pl. -e, m. Staldkarl.

Pferdekopf, pl. -köpfe, m. Hestehoved,
stor Straahat.

Pferdekrippe, pl. -n, f. Hestekrybbe.

Pferdeln, lugte af Hest.

Pferdemähne, pl. -n, f. Hesteman.

Pferdemarkt, pl. -märkte, m. Heste-
marked.

Pferdemäßig, adv. som en Hest.

Pferdemist, m. Hestemøg.

Pferdenuß, pl. -nüsse, f. et Slags
store Balnødder.

Pferderennen, n. Hestevæddeløb.

Pferdesame, m. Båndfennikel.

Pferdesattel, pl. -sättel, m. Hestesæ-
del.

Pferdeschau, f. Besigtelse af Heste.

Pferdeschelle, pl. -n, f. Hestehjelde.

Pferdeschenkel, m. Hestelaar.

Pferdeschmuck, m. Hestepynt.

Pferdeschwanz, pl. -schwänze, Pfer-
deschweif, pl. -e, m. Hesterumpe.

Pferdeschwemme, pl. -n, f. Svøm-
mested for Heste.

Pferdestall, pl. -ställe, m. Hestestald.

Pferdesteher, m. Stingslue.

Pferdestein, pl. -e, m. Indvoldssteen
hos Heste.

Pferdestriegel, pl. -n, f. Strigle.

Pferdetag, pl. -e, m. Høveridag med Heste.

Pferdetränke, pl. -n, f. Vandested for Heste.

Pferdeverleiher, m. Udleier af Heste.

Pferdezäum, pl. -züme, m. Bidsel.

Pferdezucht, f. Hesteavl.

Pferdner, m. Vonde, som eier Heste.

Pfiff, pl. -e, m. Piben, Aneb. Er versteht den Pfiff.

Pfifferling, pl. -e, m. Pebersvamp, Deit. Es ist keinen Pfifferling werth, det er ikke en Pibe Tobak værdt.

Pfiffig, snu. Pfifficus, m. listigt Hoved.

Pfingstabend, pl. -e, m. Pindseften.

Pfingstanger, m. Pfingstwiefe, pl. -n, f. Græsgang, som fredes til Pintse.

Pfingsteln, St. være bange, ahne en Ulfste.

Pfingsten, pl. Pintse. Um Pfingsten wird alles grün. Pfingstfest, pl. -e, n. Pintsefest. Pfingstfeiertag, pl. -e, m. Pintseheligdag. Pfingsttag, pl. -e, m. Pintsedag. Pfingstwoche, f. Pintseuge.

Pfingsthuhn, pl. -hühner, n. Tiendehone, som vdes til Pintse.

Pfingstlich, adj. hørende til Pintse.

Pfirsich, pl. -e, m. Pirsche, pl. -n, f. Fersten.

Pfirsichbaum, pl. -bäume, m. Ferstentræ.

Pfirsichblüte, pl. -n, f. Ferstenblomst.

Pfirsichblüten, adj. lyserød.

Pfirsichbranntwein, pl. -e, m. Persico.

Pfirsichkern, pl. -e, m. Ferstentjerne.

Pfister, Pfisterer, St. m. Bager.

Pfisterei, pl. -en, f. Bageri.

Pflanzbürger, m. Colonist.

Pflanze, pl. -n, f. Pflanze. Dim. Pflänzchen.

Pflanzeln (sich), ppote sig som Ungdommen.

Pflanzen, plante, sætte. Er pflanzt einen Weinberg. Die Tugend ward ihm ins Herz gepflanzt. Die Sieger pflanzten die Fahne auf den Wall. Er pflanzte sich auf dem Stuhle hin.

Pflanzenbeer, pl. -e, n. Plantebed.

Pflanzenfloh, pl. -flöhe, m. Planteleppe.

Pflanzenkunde, f. Botanik. Pflanzenkundig, adj. kundig i Botaniken.

Pflanzenreich, n. Planterige.

Pflanzer, m. Pflanzerin, pl. -nen, f. Planter, Planterke.

Pflanzgarten, pl. -gärten, m. Planteisole.

Pflanziger, St. m. vaad (fram) Snees.

Pflanzreis, pl. -reiser, n. Pflänzling, pl. -e, m. Pöde, Stifling.

Pflanzschule, pl. -n, f. Planteisole.

Pflanzstadt, pl. -städte, f. Coloni.

Pflanzstock, pl. -stöcke, m. Plantepind.

Pflanzung, pl. -en, f. Plantning.

Pflaster, n. Plaster. (Dim. Pflasterchen, n.), Brolægning. Er legte ein Pflaster auf die Wunde. Das Pflaster der Straße wird ausgebessert.

Pflasterer, m. Brolægger.

Pflastergeld, pl. -er, n. Brolæggerpenge, Beipenge.

Pflasterhammer, pl. -hämmer, m. Brolæggerhammer.

Pflasterkäfer, m. spanst Flue.

Pflasterlohn, m. Brolæggerlon.

Pflastermeister, m. Brolæggermester.

Pflastern, brolægge, belægge med Plaster, stryge Plaster.

Pflasterramme, pl. -n, f. Pflasterstößel, m. Jomfru hos Steensætterne.

Pflasterspatel, m. Instrument til at smere Plaster med.

Pflasterstein, pl. -e, m. Brosteen.

Pfostenspieker, m. otte Toms Spi-
ger.

Pfote, pl. -n, f. Lab. Dim. Pfötchen,
Pfötlein, n. Der Bär saugt an
den Pfoten. Die Kage leckt sich
die Pfötchen.

Pföteln, stryge, kradse.

Pfriem, pl. -en, Pfriemen, m. Preen,
Syl.

Pfriemensförmig, adj. lang, tynd og
tilspidset.

Pfriemengras, pl. -gräser, n. Bjær-
græs.

Pfriemenholz, n. Gyvel.

Pfriemgeld, pl. -er, n. Kaplaken (til
Skib).

Pfriemhorn, pl. -hörner, n. et Slags
greenformigt Sneglehuus.

Pfropf, pl. -en, Pfropfen, m. Prop,
Korkprop. Dim. Pfröpschen, n.

Pfropfen, proppe, forke, rode. Das
Gaus ist gepfropft voll, propfuldt.
Die Flaschen werden gepfropft.
Der Gärtner hat die Bäume ge-
pfropft.

Pfropfling, pl. -e, m. rodet Træ.

Pfropfmesser, n. Podefkniv.

Pfropfreis, pl. -ser, n. Podeqvist.

Pfropfsäge, pl. -n, f. Podesaug.

Pfropfschule, pl. -n, f. Planteskole.

Pfropfsieber, m. Korketrækker.

Pfründe, pl. -n, f. Præbende, en Geist-
ligs Forsørgelsessted.

Pfründen, give en Præbende, forsørge.
Die Stiftsstelle pfründet tausend
Thaler, afgiver.

Pfründner, m. Præbendar, Stiftelses-
lem.

Pfuchzen, snyse.

Pfuhl, pl. Pfühle, m. Pel, Sump.

Pfühl, pl. -e, m. Pude, Hynde, Stav,
halvrundt Seilelem.

Pfuhlbaum, pl. -bäume, m. Bom i
Hæveredskaber, horizontal Bjælske for
Bindebommen (i Bjergværk).

Pfuhleisen, n. Baltsejern.

Pfublicht, sumpagtig.

Pfuhlig, mudret, sumpig.

Pfui! interj. Sv! Pfui dich! Pfui
der Schande!

Pfülbe, St. pl. -n, f. Pude.

Pfund, pl. -e, n. Pund, Talent. Ein
Pfund hat 32 Loth oder 16 Un-
zen, das Apothekerpfund 12 Un-
zen oder 21 Loth, das Gold- und
Silberpfund 8 Unzen, das schwere
Pfund 3 Centner, als Rechnungs-
münze eine Anzahl von 210 Stük.
Man muß mit seinem Pfunde
wuchern. Er hat sein Pfund gut
angelegt.

Pfundbirne, pl. -nen, f. et Slags me-
get store Pærer.

Pfünder, m. Punding.

Pfundgewicht, pl. -e, n. Pundslod.

Pfundholz, pl. -hölzer, n. udenlandt
Træ som sælges pundervis, kommer
til Udlobskrenderne i Bjergværk.

Pfündig, adj. som holder eet Pund.

Pfundkirsche, pl. -n, f. et Slags store
Kirsebær.

Pfundleder, n. Pundtlæder.

Pfundschreiber, m. Toldskriver.

Pfundweise, adv. pundervis.

Pfundzoll, pl. -zölle, m. Afgift af
Skibstragter.

Pfusche, pl. -n, f. et læst Raalhoved.

Pfuschen, fuske, sjuke af. Er pfuscht
etwas in der Malerei. Der Lehr-
ling pfuscht hinter dem Rücken
des Meisters.

Pfuscher, m. Füsler, Sjusker, Iet Fæng-
krudt. Pfuscherei, pl. -en, f. Fu-
sleri, Sjuskeri. Pfuscherhaft, daar-
lig.

Pfüge, pl. -n, f. Pel, Ppt.

Pfügen, bortkaffe det stillestaaende
Band.

Pfügenwasser, n. mudret Vand.

Pfügenmade, pl. -n, f. Dvndorm.

Pfüzicht, sumpagtig. Pfüzig, sum-
pet.

Pføgnnaß, pføgennaß, dyndbaad.
 Pføgshale, pl. -n, f. Blifose i Bjergværk.
 Phænomen, pl. -e, n. Lustsyn, Naturbegivenhed.
 Phantasie, pl. -n, f. Indbildningskraft, Indbildning. Phantasiren, fantasere. Phantast, pl. -en, m. Phantastisch, adj.
 Philister, m. Philister, Spitsborger. Philisterhaft, spidsborgerlig.
 Philolog, pl. -en, m. Sproglærd. Philologie, f.
 Philosoph, pl. -en, m. Viisdomsven. Philosophie, f. Philosophisch, adj. Philosophiren.
 Phlegma, n. Blodslim, Ufølsomhed. Phlegmatisk, adj. Phlegmaticus, m.
 Phønix, pl. -e, m. Phønix (Fugl).
 Physik, f. Naturlære. Physikus, m. Stads- eller Districtslæge. Physiker, m. Naturforsker. Physisk, physisk.
 Physiognom, pl. -en, m. Ansigtstolfer.
 Pichen, oversmore med Beg.
 Pichwachs, n. grovt Bor.
 Pick, pl. -e, m. let Stød eller Slag.
 Pickart, pl. -e, m. Rørdrum (Fugl).
 Picke, pl. -n, f. Stang med en Jernpig.
 Pickel, Nt. m. Udslæt.
 Pickelhåring, pl. -e, m. Harlefin.
 Pickelhaube, pl. -n, f. Stormhue.
 Pickeln, stifke sagte.
 Picken, pikke, hakke.
 Picknick, pl. -e, m. sluttet Selskab til Dands og Gilde.
 Picote, Picotte, pl. -n, f. en løsegul Nellik med Randstribet paa Bladen.
 Pieß, pl. -e, n. Spader i Kort.
 Pier, Pir, Pyr, St. pl. -e, n. Granfongle.
 Pietæt, f. Fromhed, barnlig Kjærlighed.

Pietist, pl. -en, m. overbreven from Person. Pietistisk, adj. Pietisterei, f.
 Piff-paff, hurtig efter hinanden.
 Pike, pl. -n, f. Spyd, Nag. Pikenier, pl. -e, m. Landsedrager. Er hat eine Pike auf ihn.
 Piffenformig, adj. landseformig.
 Pilaster, m. Pille, Pillar.
 Pilger, Pilgrim, pl. -me, m. Pilgrim. Pilgerin, pl. -n, f.
 Pilgerfahrt, pl. -en, f. Pilegrimsreise.
 Pilgerhut, pl. -hüte, m. Pilegrimshat.
 Pilgermantel, pl. -mäntel, m. Pilegrimskappe.
 Pilgern, vandre.
 Pilgerschaft, f. Pilegrimstand. Die Pilgerschaft durch diese Welt.
 Pilgerstab, pl. -stäbe, m. Pilegrimstav.
 Pille, pl. -n, f. Pille. Das war eine bittere Pille.
 Pillendreher, m. Quakksalver.
 Pilot, pl. -en, m. Styrmand.
 Pilz, pl. -e, m. Paddehat, Jordsvamp, Sop. Es geht in die Pilze, gaart.
 Pilzlicht, adj. som en Paddehat.
 Pimpelig, pimpelnd, blodagtig, svag.
 Pimpelmeise, pl. -n, f. blaa Musvit.
 Pimpeln, lamentere, klynke. Pimpler, m. Klynker.
 Pimpernuß, pl. -nüsse, f. Frugten af den ægte Pistacie.
 Pimpinelle, pl. -n, f. Steenbræk (Urt).
 Pinasse, pl. -n, f. Jagtskib.
 Pinge, pl. -n, f. kjedelformig Jordvæning i Gruber.
 Pingel, Nt. m. Klokke. Pingeln, ringe.
 Pinie, pl. -n, f. et sydlandsk Fyrretræ.
 Pinke, pl. -n, f. Barkskib.
 Pinken, slaae Gnister med Staal og Steen.

Pinne, pl. -n, f. Spids, Nd.
 Pinnebaum, pl. -bäume, m. Bryst-
 bommen paa Bæverstole.
 Pinnenwächter, m. en liden Krebs.
 Pinnhammer, Finnhammer, pl. -häm-
 mer, m. Hammer med en tynd Spids.
 Pinnholz, n. Træ til Skopinde.
 Pinnit, pl. -en, m. en forstønet Mus-
 ling.
 Pinsel, m. Pensel, Tøse, nogle Dyr's
 Hantjensdele. Er führt seinen
 Pinsel gut. Nur ein Pinsel kann
 sich so albern benehmen.
 Pinselhaft, ensfoldig, tøstet. Pinsel-
 hastighed, f. Dumhed.
 Pinselei, pl. -en, f. Smøleri, Klynken.
 Pinseler, m. slet Maler.
 Pinseln, bruge Penselen, klynke.
 Pinselstiel, pl. -e, m. Penselstang.
 Pinselstrich, pl. -e, m. Penselstreg.
 Pinseltrog, pl. -trøge, m. Blistrug
 til at sætte Penslerne i.
 Pinte, pl. -n, f. Pægel.
 Pionnier, pl. -e, m. Skandsgraver.
 Pipe, pl. -n, f. en langagtig Tønde.
 Pipen, Art. pibe.
 Pipenstab, pl. -stæbe, m. Eggestav til
 Tønder.
 Pippes, Pippes, m. Pip (Eggedom
 hos Hærkræ). Pippsen, have denne
 Eggedom.
 Piraas, pl. -e, m. Regnorm, som bru-
 ges til Agn.
 Pirol, pl. -e, m. Guldtrøst (Fugl).
 Pisacken, Art. drille.
 Pispern, hvidske.
 Pisse, f. Urin. Pissen, lade Vandet.
 Pissgurre, pl. -n, f. en liden spiselig
 Fisk.
 Pisten, tøse.
 Pistopf, pl. -töpfe, m. Natpote.
 Pistwinkel, m. Pisselkrog.
 Pistazie, pl. -n, f. en Art Balnod.
 Pistol, n. Pistole, pl. -n, f. Pistol.
 Er forderte ihn auf Pistolen.

Pistolenholster, pl. -n, f. Pistolhyl-
 ster.
 Pistolenkappe, pl. -n, f. Pistolkappe.
 Pistolenschuß, pl. -schüsse, m. Pistol-
 skud.
 Pittoresk, malerisk. Pittoresken, pl.
 maleriske Fremstillinger.
 Pigeln, St. brænde paa Tungen, fløe
 af Kulde.
 Placat, pl. -e, n. Placat, Rundgjørelse.
 Plache, pl. -n, f. Jærgergarn.
 Plack, Placken, Art. m. Plet, Klat.
 Placken, udbrede, ikke styde ordentlig,
 kline, plage.
 Placker, m. Plak, Klat, Plager. Plackern,
 plasse.
 Plackerei, pl. -en, f. Udpresning.
 Plackscheit, pl. -e, n. Redskab til at
 stampe Jorden sammen.
 Plackwerk, pl. -e, n. stampet Jord
 paa Bolde og Dæmninger.
 Plage, pl. -n, f. Plage. Man hat
 seine Plage mit ihm.
 Plagegeist, pl. -er, m. Plageaand.
 Plagen, plage, overhænge. Es plagt
 ihn die lange Weile. Alle plagen
 mich um Geld.
 Plager m. Plagerin, pl. -nen, f.
 Plager.
 Plageteufel, m. plagende Djævel, Huus-
 fors.
 Plagge, pl. -n, f. Græstov. Sie
 hauen oder stechen Plaggen. Plag-
 gen, skjære Græstov.
 Plagiarius, m. Forfatter, som udfri-
 ver Andres Bærker.
 Plampe, pl. -n, f. kort Raarde med
 bred Klinge.
 Plämpel, m. sløvt Menneſke, slau Drif.
 Plämpelig, sløv, slau. Plämpeln,
 plämpern, hænge sløvt, gaae ledig.
 Plämpertag, pl. -e, m. en Fornoiel-
 sens Dag.
 Plan, pl. -e, m. Plan, Grundtegning,
 Glette. Er entwarf den Plan des
 Gebäudes. Er war auf ebenem

Plane. Er behielt den Plan, seirede. Plan, adv. jævn, tydelig.
 Plane, pl. -n, f. Dække, Presenning.
 Planen, jævne.
 Pläneln, spekulere.
 Planenheerd, pl. -e, m. Stillads til Ertsens Rensning.
 Planer, pl. Pläner, m. Glise.
 Planet, pl. -en, m. Planet.
 Planetenleser, m. Astrolog.
 Planhirsch, pl. -e, m. Hjort, som i Parringstiden beholder Overhaand.
 Planiren, planieren, jævne, slette.
 Planirhammer, pl. -hämmer, m. Po-leerhammer.
 Planirkreuz, pl. -e, n. Bogbinderstav med Tværtæ, til at ophænge de planerede Ark.
 Planirpresse, pl. -n, f. Bogbinder-presse til det planerede Papir.
 Planirwasser, n. Planeervand.
 Planke, pl. -n, f. Planke, Bræt.
 Plänkeln, Skjermvælde. Plänkler, m. Tirailleur. Plänkeler, pl. -en, f. Tirallering.
 Plankengeld, pl. -er, n. Biinbjergs-afgift til Plankernes Bedligeholdelse.
 Plankwerk, pl. -e, n. Plankeværk.
 Planlos, adj. planløs, uoverlagt. Plan-losigkeit, f. Uoverlagthed.
 Planmacher, m. Planmager.
 Planmæssig, adj. hensigtsmæssig. Plan-mæssighed, f. Hensigtsmæssighed.
 Plansch, m. smeldende Slag.
 Plansche, pl. -n, f. Metalplade.
 Planschen, plantschen, pladske.
 Planscheneinguss, pl. -güsse, m. fir-kantet Støbeform hos Sølvarbejdere.
 Planschenhammer, pl. -hämmer, m. tung Guldsmedhammer.
 Plapperer, m. Pludrer. Plapperei, pl. -en, f. Sniksnak.
 Plapperhaft, sladdervorn. Plapper-hastighed, f. Sladdervornhed.
 Plappern, sladdre.

Plårrauge, pl. -n, n. Suuroie. Plår-
 æugig, suuroiet.
 Plårre, pl. -n, f. Blegne hos Horn-
 væg.
 Plårre, pl. -n, f. stor Mund, Glab.
 Plårren, skraale.
 Plårrhals, m. Skraalhals.
 Plårremaul, pl. -mäuler, n. Sladder-
 pose.
 Platin, n. Platina, f. Platina.
 Platiren, belægge med smaa Sølv-
 blade.
 Platschen, pladske. Platsch! interj.
 fladsk!
 Platschen, slaae fladt eller bredt.
 Platschern, pladske. Die Aenten plät-
 schern im Wasser.
 Platschfuß, pl. -füße, m. Klumpfod.
 Platt, adj. flad, lav. Das platte
 Land. Ein platter Ausdruck.
 Plattbaum, pl. -bäume, m. afgrenet
 Træ med Fuglelimpinder. Platt-
 nen, fange Fugle dermed.
 Plattbeil, pl. -e, n. Tommerore.
 Plattbrett, pl. -er, n. Strygbræt.
 Plattchenkolben, m. Loddeinstrument
 hos Glarmesterne.
 Plattdeutsch, adj. nedertydsk, nord-
 tydsk.
 Platte, pl. -n, f. Glade, Plade. Dim.
 Plattchen, n. Eine Platte scheren,
 Fronrage.
 Platte, pl. -n, f. Gladhed, et fladt
 Fartoi.
 Platteisen, n. Strygjern.
 Platteise, pl. -n, f. en Art Flyndre.
 Platten, platten, trykke flad, stryge.
 Plätter, m. Glatter.
 Plattenhammer, pl. -hämmer, m.
 Sølvhammer.
 Platterdings, adv. aldeles, absolut.
 Plattfuß, pl. -füße, m. Fodsaale. Platt-
 fußwache, pl. -n, f. Skibsvagt fra
 Nr. 6 — 8 om Aftenen.
 Platttheit, f. Gladhed, Lavhed, Ge-
 meenhed.

Plattholz, pl. -hölzer, n. Strygetræ i Teglværk.

Platthfissen, n. Strygepude.

Platthkopf, pl. -köpfe, m. Dumhoved.

Platthlaus, pl. -läuse, f. Gladluus.

Platthmühle, pl. -n, f. en Maskine til at presse Guld: og Sølvtraad med.

Platthnase, pl. -n, f. Braknæse. Plattnasig, adj. sladnæset.

Platthner, m. Guld: og Sølvblikpresjer.

Platthreif, pl. -e, m. Jerntondebaand.

Platthstampfer, m. Gladstampe hos Haltemagerne.

Platthstück, pl. -e, n. ydre Deel af Klædemagerrammen.

Platthteller, m. Strygjernsrist.

Platthtopf, pl. -töpfe, m. Kulspotte for at varme Strygjernet.

Platthwäsche, f. Strygetoj.

Platthzeit, f. Tid til at fange Fugle med Liimpinde.

Plæg, pl. Plæge, m. Plads, Sted, Knald. Plægchen, n. lidet Sted, liden Rage. Er gab seiner Bitte Plæg. Das Buch liegt nicht auf dem rechten Pläge. Er blieb auf dem Pläge. Er behauptete den Plæg. Alle Pläge sind besetzt. Mit einem Pläge zersprang die Bombe. Plæg! da lag es.

Plægbüchse, pl. -n, f. Knaldbøsse.

Pläge, pl. -n, f. Forboven paa et Bildsviin, en fegledannet Bjergmandshakke.

Plægen, pladske, knalde, revne, briste ud. Es regnet, daß es plægt. Das Holz plægt. Die Flaschen sind geplægt. Er plægte hin, so lang er war, faldt hen. Sie plægte mit dem Geheimnisse heraus.

Plægen, sprænge, slaae, betegne, lappe.

Plæger, m. Klap.

Plæggold, n. Knaldguld.

Plæghalter, m. som bestyrer en Andens Forretninger.

Plægig, adj. fun strøgviis afhugget (om Skov).

Plægknecht, pl. -e, m. Jordandser hos Bønder.

Plægkugel, pl. -n, f. Knaldkugle, Bombe.

Plægregen, m. Pladskregn. Plægregen, regne stærkt.

Plægwechsel, m. transeret Vexel.

Plauderei, pl. -en, f. Snak.

Plauderer, m. Plaudrerin, pl. -nen, f. Gladderhank.

Plauderhaft, sladdervorn. Plauderhaftigheit, f. Sladdervornhed.

Plaudermarkt, pl. -märkte, m. Samleplads for Sladdersøstre.

Plaudermag, pl. -mäge, m. Gladdermund.

Plaudern, snakke, sladdre. Wir plauderten ein Stündchen mit einander.

Plaudertasche, pl. -n, f. Svalderpose.

Plaute, pl. -n, f. fort bred Kaarde.

Plaug! interj. pladsk! Plauzmichel, m. Tølper.

Pleiche, pl. -n, f. Planke.

Pleg, Plegen, St. m. Plet, Flig, Stykke.

Plimm, pl. -e, m. en hvid Gyrsteen.

Plinse, Plinze, pl. -n, f. tynd Pandefage.

Plinseneisen, n. Ragepande.

Plinte, Plinthe, pl. -n, f. Seileplade.

Plitt, pl. -e, m. en Aborre.

Plott, pl. -e, m. Svømmefod.

Plog, m. Knald, Dieblif. Auf den Plog, paa en Studs.

Plöge, pl. -n, m. en Hviding i fersk Vand.

Plögligh, adj. pludselig.

Pludsch, Vt. pl. -e, m. haffet Stofstif.

Pluderhosen, pl. vide lange Buxer.

Plumbe, St. pl. -n, f. Kloffen paa den bedste Ro.

Plumbum, n. Blysegl.
 Plumenschwänzel, m. brasiliansk Trost.
 Plump, plums! interj. bomp!
 Plump, grov, flodset. Plumpe Sån-
 de. Ein plumper Scherz.
 Plumpen, plumpe. Er plumpete ins
 Wasser.
 Plumpheit, f. Grovhed.
 Plumpsack, Klumpsack, m. sammen-
 viklede Torklæder til at slaae med,
 grovt-Menneske. Plumpsack spie-
 len, lege Krabadsten.
 Plunder, m. Toi, Pjalt, Snavs. Weg
 mit dem Plunder.
 Plünderer, m. Plyndrer.
 Plunderkammer, pl. -n, f. Kludekam-
 mer.
 Plunderkasten, m. Plunderkiste, pl.
 -n, f. Pjaltkiste.
 Plundermann, pl. -leute, m. Klude-
 samler.
 Plundermildt, f. sammenloben Mælk.
 Plündern, plyndre.
 Plunderstock, pl. -stöcke, m. Bifube
 besat af Rorbier.
 Plünderung, pl. -en, f. Plyndring.
 Plünnen, Vt. pl. Pjalter.
 Plural, pl. -e, m. Pluralis.
 Plüsck, pl. -e, m. Halsfloiel. Plü-
 schen, adj. af Plyds.
 Plüsten, afvile Traadene.
 Plusmacherei, pl. -en, f. Styversæn-
 ger.
 Pluger, m. Melon, Græskar.
 Plugig, plüssig, Vt. opblæst.
 Pöbel, m. Pöbel.
 Pöbeleier, f. Pöbelagtighed.
 Pöbelhaft, pöbelagtig. Pöbelhaftig-
 keit, f.
 Pöbelvolk, n. grove Folk.
 Pöbelwort, pl. -wörter, n. pöbelag-
 tigt Udtryk.
 Pocal, pl. -e, m. Bæger.
 Poch, pl. -e, m. Slag, Sted.
 Poch Eisen, n. Pufjern.

Pochen, banke, pukke, stode, trodse.
 Es pocht an der Thüre. Das
 Gerz pocht. Das Erz wird ge-
 pocht. Er pocht auf seinen Reich-
 thum, gjer sig til af. Er pochte
 ihm, trodsede.
 Pocher, m. Ertpuffer, Praler.
 Pocherei, pl. -en, f. Praleri, heftig
 Jorden.
 Pocherz, pl. -e, n. Puferts.
 Pochgerinne, n. Rende til Pufværk.
 Pochheerd, pl. -e, m. Plads til det
 puffedes Ertses Rensning.
 Pochkasten, m. Puffkiste.
 Pochkiel, pl. -e, m. Kile i Pufstam-
 pejernet.
 Pochknecht, pl. -e, m. Arbeider i Puf-
 værk.
 Pochlasche, pl. -n, f. Sidebræt af
 Puftruget.
 Pochleitung, pl. -en, f. Tværtræ til
 Stampeklodserne i Pufværk.
 Pochmehl, n. finstødt Ertz.
 Pochmühle, pl. -n, f. Pufmølle.
 Pochrad, pl. -räder, n. Stampehjul
 i Pufværk.
 Pochriegel, m. Træstolpe i Pufværk.
 Pochring, pl. -e, m. Pufjernets Ring.
 Pochsäule, pl. -n, f. Stolpe imellem
 Stampeklodserne.
 Pochschale, pl. -n, f. Pufningskaal.
 Pochschieser, m. Puffestempel.
 Pochschlage, pl. -n, f. Puffehammer.
 Pochschlamm, m. Affald af det stam-
 pede Ertz.
 Pochsohle, pl. -n, f. Underlaget i
 Puffetruget.
 Pochsteiger, m. Opsynsmand i Puf-
 værk.
 Pochtrog, pl. -trøge, m. Puffetrug.
 Pochwand, pl. -wände, f. Sidebræt
 til Puffkasten.
 Pochwasser, n. Pufningsvand.
 Pochwelle, pl. -n, f. Puffevæltse.
 Pochwerk, pl. -e, n. Pufværk.

Polternuß, pl. -nüsse, f. stor Balmød med liden Kjerne.
 Polterschläge, pl. -n, Polterschlägel, m. Smedhammer.
 Pomade, pl. -n, f. Haarsalve, Mangelighed. Pomadiren, salve Haarene.
 Pomeranze, pl. -n, f. Pomerantz.
 Pomeranzenfarbig, orangegul.
 Pomeranzenschale, pl. -n, f. Pomerantzskal.
 Pommer, m. Pomeraner, en Spids-hund.
 Pomochel, Nt. m. en Art Stofstik.
 Pomp, m. Bram, Pragt, Stads. Pom-pös, pomphast, prægtig. Pomphastighed, f. Prægtighed.
 Pömpchen, n. en spiselig Svamp.
 Pompelmuse, pl. -n, f. ostindisk Appelsin.
 Ponderabilien, pl. Legemer, som kunne veies.
 Pönen, belægge med Straf. Pönfall, pl. -fälle, m. Strafstilsælde.
 Pönitenz, pl. -en, f. Bod, Straf.
 Pönitenzpfarre, pl. -n, f. usjelt Sognekald.
 Pontificalien, pl. Biskopsdragt.
 Pontificat, pl. -e n. høieste Præsteværdighed.
 Ponzinen, pl. en stor Citronart.
 Poolmann, Nt. pl. -männer, m. Sømand.
 Poolsee, Nt. pl. -n, m. moradsig Sø.
 Popanz, pl. -e, Popelmann, pl. -männer, m. Budsemand, Skræmsel.
 Pöpel, Popel, m. Eliim.
 Pöpel, St. ville i Næsen.
 Popo, m. Rump.
 Popowitsch, St. pl. -e, m. Siden-svands.
 Popper, pöpper, St. Kjelve, zittre.
 Populär, folkemæssig, almeenforsaaelig, nedladende. Popularität, f.

Nedladenhed. Popularisiren, tale almeenfattelig, nedlade sig.
 Por, pl. -e, n. Porfirne, pl. -n, f. Kirkehor.
 Poren, pl. Svedehuller.
 Porlaube, pl. -n, f. Galleri, Balcon.
 Porös, adj. hullet. Porosität, pl. -en, f. Poresitet.
 Porphyr, pl. -e, m. rød med Kvarts blandet Jaspid.
 Porri, Pori, St. m. Purre.
 Pors, Porst, Porsch, m. vild Rosmarin (Ledum palustre).
 Pörschel, m. Top, Porst. Pörscheln (sich), reise sig op. Pörschlich, strid.
 Porschössig, adj. hurtig opvoksende.
 Port, m. Havn.
 Portal, pl. -e, n. Pragtbor, Indgang til Døren.
 Portament, n. Stemmens Overgang fra en Tone til en anden.
 Porticus, m. Gællegang.
 Portulak, pl. -e, m. Portulak.
 Portwein, Portowein, pl. -e, m. Portviin.
 Portzange, pl. -n, f. Træfork, for at bøie Saltvandens Rand lige.
 Porwisch, pl. -e, m. Feiefest.
 Porzellan, pl. -e, n. Porcelain.
 Porzellanfarbe, pl. -n, f. Farve til at male Porcelain med.
 Porzellanen, adj. af Porcelain.
 Porzellanerde, pl. -n, f. Porcelain-leer.
 Porzellanplatte, Porzellanlasur, pl. -en, f. Porcelainlasur.
 Porzellanweiß, adj. hvid som Porcelain.
 Posamentirer, m. Posamentmager, Gjortler.
 Posaune, pl. -n, f. Basun.
 Posauen, blæse med Basun.
 Posauenbläser, Posauer, m. Basunblæser.
 Posauenruf, m. Basunraab til Opstandelse.

Pose, *Wt.* pl. -n, f. Pennepose.
 Posenschrapper, *Wt.* m. Pennestraber.
 Positiv, pl. -e, n. Stueorgel.
 Positur, pl. -en, f. Stilling, Holdning.
 Er sæt sig in Positur.
 Posse, pl. -n, f. Possen, m. Spøg,
 Puds. Er spillede ihm einen Pos-
 sen. Er thät es ihm zum Possen,
 til Trods.
 Possekel, pl. -n, m. en stor Hammer.
 Posseln, *St.* pusle, have travlt med
 Emaating.
 Possenhaft, adj. spøgefuld. Possen-
 haftighed, f. Pudseerlighed.
 Possenmacher, Possenreißer, m. Spø-
 gefugl.
 Possenreißerei, pl. -en, f. Spasma-
 geri.
 Possenspiel, pl. -e, n. Gjøgleri.
 Possierlich, pudseerlig. Possierlich-
 keit, f. Pudseerlighed.
 Post, pl. -en, f. Post, Postvæsen, Post-
 huus, Esterretning. Die fahrende
 und reitende Post. Die Posten
 sind ausgeblieben. Er nahm die
 Post, reiste med Posten. Er wohnt
 neben der Post. Er brachte mir
 die gute Post.
 Postamt, pl. -ämter, n. Postembede,
 Postcollegium.
 Postbeamte, pl. -en, m. Postembeds-
 mand.
 Postbediente, pl. -n, m. Postbetjent.
 Postbericht, pl. -e, m. Postanmeldelse.
 Postbote, pl. -n, m. Postbud.
 Posteinkünfte, pl. Postindtægter.
 Posten, m. Post, Skildvagt, Regnings-
 post, Gjæld. Postiren, postere. Po-
 stierung, pl. -en, f. Postering.
 Posterz, pl. -e, n. Ertz af eens Ge-
 halt.
 Postfelleisen, n. Postsæk.
 Postfuhr, pl. -n, f. Postkørsel.
 Postfrei, portofri.
 Postgerechtigkeit, f. Ret til at bestyre
 Postvæsenet.

Postgeld, pl. -er, n. Postpenge.
 Posthalter, m. Postmester. Posthal-
 terei, pl. -en, f. Skjedsliste.
 Posthaus, pl. -häuser, n. Posthuus.
 Postille, pl. -n, f. Postil, Huspostil.
 Postillenreiter, m. Afskriver af Po-
 stiller.
 Postillion, pl. -e, m. Postillion.
 Postkahn, pl. -fähne, m. Postbaad.
 Postkutsche, pl. -n, f. Postkaret. Post-
 kutscher, m. Postillion.
 Postmeile, pl. -n, f. Postmil.
 Posto fassen, faae fast Fod, besætte
 et Sted.
 Postpapier, n. Postpapiir. Postpa-
 pieren, adj. af Postpapiir.
 Postverwalter, m. Postbestyrer.
 Postraße, pl. -n, f. Poststation.
 Postsäule, pl. -n, f. Milestøtte.
 Postschein, pl. -e, m. Postattest.
 Postschleicher, m. blind Passageer.
 Poststatt, Poststätte, pl. -n, f. Post-
 sted.
 Poststraße, pl. -n, f. Postvei.
 Posttag, pl. -e, m. Postdag. Post-
 täglich, adj. paa hver Postdag.
 Postwechsel, m. Skjedsliste.
 Postzug, pl. -züge, m. Postlinie, Post-
 indretning.
 Potentat, pl. -en, m. Magthaver.
 Potenz, f. Potents. Potenziren,
 Potenciiren, befuldmægtige, forbeie.
 Pott, *Wt.* pl. Pötte, m. Pot.
 Pottasche, f. Potaße.
 Pottaschieder, m. Potaßesyder. Pott-
 aschiedererei, pl. -en, f. Potaßesy-
 deri.
 Pottfisch, pl. -e, m. Hvalfis, der yder
 Hvalrav.
 Pog! interj. for Pøffer. Pog tau-
 send! pog Element! pog Wetter!
 pog Stern!
 Präbende, pl. -n, f. Forsørgelse af en
 Stiftelse.

Præcedentien, pl. forudgangne Tilfælde, Domme m. m.

Prachen, prale.

Pracher, m. paatrængende Tigger.

Pracherei, pl. -en, f. Tiggeri, Udselshed. Prachern, tigge, vise Tiggerstolthed.

Pracht, f. Pragt, Odselshed.

Prachtaufwand, m. Lurus.

Prachtausgabe, pl. -n, f. Pragtudgave.

Prachtbett, pl. -en, n. Paradeseng.

Prachtgebäu, pl. -e, Prachtgebäude, n. Pragtbau, m. Pragtbygning.

Prachtgeschos, pl. -schosse, n. Belle-Étage.

Prachtgewand, pl. -e, n. prægtig Klædning.

Præchtig, prægtig, stolt.

Prachtkegel, m. Obeliq, Spidssoile.

Prachtlos, adj. uden Bram.

Prachtsucht, f. Pragtsyge. Prachtsüchtig, forsængelig.

Prachtvoll, prægtig, glimrende.

Prachtzimmer, n. Stadsbærelse.

Præcipitat, pl. -e, n. Bundfald.

Prædicat, pl. -e, n. Prædikat.

Prægeln, stege i Smør.

Prager Stein, pl. -e, m. Glibesteen.

Prægeisen, n. Prægestempel.

Prægen, presse, mynte, stemple. Præge dir diesen Vers ins Gedächtnis.

Pragmatisch, handlende, sammenhængende. Pragmatismus, m. Sammenhæng af Aarsag og Virkning.

Prægnant, følgerig, megetsigende. Prægnanz, f. Fylde af Tanker.

Prägung, pl. -en, f. Indprentning, Myntning.

Prahlén, broute. Er prahlt mit seinem Gelde. Ein Arzt, der sich zum Doctor prahlt.

Prahler, m. Brouter. Prahlerei, pl. -en, f. Brouteri. Prahlerisch, prahlerhaft, broutende.

Prahlhans, pl. -hänse, m. Brouter. Prahlhansen, broute.

Prahm, pl. -e, m. Pram.

Prame, pl. -n, f. Humleranke.

Prahmgeld, pl. -er, n. Færgepenge.

Practiciren, udøve, drive. Er practicirte ihm einen Schlüssel in die Tasche. Practicant, pl. -en, m. Juffer. Praktiker, Practicus, m. den Udøvende.

Praktikenmacher, m. Rænkesmed.

Praktisch, praktisk.

Prälat, pl. -en, m. en hoi geistlig Person, en ædel Burgunder Biin.

Prälatuur, pl. -en, f. hoi geistlig Værdighed, Prælatbolig.

Präliminarién, pl. Indledning, foreløbig Overenskomst.

Prall, adj. stram, stærkt spændt, elastisk. Pralle Waden. Das weiche und pralle Moos. Das Seil ist zu prall.

Prallen, springe tilbage, kastes tilbage.

Praller, Prall, m. Tilbagestød.

Prallig, adj. stram, steil.

Prallkraft, f. Elasticitet. Prallkræftig, elastisk.

Prallschlag, pl. -schläge, m. afglidende Slag.

Prallstein, pl. -e, m. Hjørnesteén, Afviser.

Prallstoß, pl. -stöße, m. Tilbagestød.

Pralltriller, m. fort og hurtig Trille.

Prallweich, elastisk og blød.

Prämie, pl. -n, f. Priis, Belønning.

Pramme, pl. -n, f. Rist i Stenen af Hugning. Prammen, støde.

Prang, m. Bram, Tryk. Prangel, At. m. Stof, Stang.

Prangen, bramme, prunke, rose sig af. Wie viele Feldherren prangen nicht in der Geschichte. Er prangt mit seinen Verdiensten.

Pranger, m. Gabestof. Er ward an den Pranger gestellt.

Pranggras, pl. -gräser, n. Siv.

Pranke, pl. -n, f. Lab, Klo.
 Präparat, pl. -e, n. det Tillavede.
 Präpariren, tilberede.
 Prash, Prash, m. Alarm.
 Präsent, pl. -e, n. Gave. Präsentiren, fremstille, overrække. Präsentirteller, m. Präsentertalerken.
 Praser, Prasem, Pras, m. en grøn Edelsteen.
 Præsident, pl. -en, m. Formand. Præsidium, n. Præsidentsskab. Præsideren, have Forsæde.
 Prasseln, knalde, sprage. Das Feuer prasselt.
 Prassen, bruse, stoe, fraadse.
 Prasser, m. Fraadser. Prasserei, pl. -en, f. Fraadseri.
 Prästanda prästiren, opfylde sin Skulddighed. Prästiren, udrette, udrede.
 Prästigen, pl. Gjøgleri. -
 Pratseln, St. prate.
 Prätendent, pl. -en, m. som gjør Paastand. Prätendiren, gjøre Paastand. Prätentiös, anmassende.
 Prater, m. Lystkov.
 Prage, pl. -n, f. Klo, Lab.
 Preciös, adj. kostbar.
 Predigen, prædike. Er hielt ihm eine Predigt über die Mäßigkeit.
 Prediger, m. Præst.
 Predigermantel, pl. -mäntel, m. Præstekaabe.
 Predigerstelle, pl. -n, f. Præstefald.
 Predigerwohnung, pl. -en, f. Præstebolig.
 Predigt, pl. -en, f. Prædiken.
 Predigtamt, pl. -ämter, n. Præstembede.
 Predigtentwurf, pl. -würfe, m. Udkast til en Prædiken.
 Preis, pl. -se, m. Priis, Roed. Die Preise sind zu hoch. Sagen Sie mir den genauesten Preis. Er trug den Preis davon. Die zum Preis. Er gab sich der Gefahr

Preis. Die Stadt ward dem Feinde Preis gegeben.
 Preisaufgabe, Preisfrage, pl. -n, f. Priisopgave.
 Preisbewerber, m. Concurrent. Preisbewerbung, pl. -en, f. Concurrents.
 Preiselbeere, pl. -n, f. Tyttebær.
 Preisen, pries, gepriesen, prise. Preiset den Herrn. Er pries ihn glücklich. Jeder preiset seine Waare.
 Preislich, adj. priselig.
 Preisname, pl. -n, m. hødrende Navn.
 Preissatz, pl. -sätze, m. Taxering.
 Preisverzeichnis, pl. -nisse, n. Priiscourant.
 Preiswürdig, priisværdig. Preiswürdigkeit, f. Priisværdighed.
 Prefär, precair, adj. tilladelsesviis, afhængig, usikker.
 Prell, pl. -e, m. stramt udspændt Blade.
 Prella, pl. -n, f. Klæde til at vippe med.
 Prellen, vippe, bedrage. Der Ball ward zurück geprellt. Der Wirth prellte ihn um alles sein Geld. Juchse prellen, fange Ræve.
 Preller, m. Snyder.
 Prellgarn, pl. -e, n. Fangegarn for Ræve.
 Prellhammer, pl. -hämmer, m. tung Sernhammer.
 Pressen, trykke, proppe.
 Prenten, At. skrive Fractur, prente.
 Presenning, pl. -e, m. tjæret Seildug.
 Pressbar, adj. som kan presses.
 Pressbengel, m. Skruarm i en Presse.
 Presse, pl. -n, f. Presse. Das Buch kommt aus der Presse. Er gab die Schrift in die Presse. Das Zeug hat die Presse verloren, tabt Glandsen.
 Pressen, presse, perse, trykke. Es wurden Matrosen gepresst, tagne

med Bold til Tjeneste. **Presser**, m. som presser, især Viindruer.
Presser, **Pressreiter**, St. m. Erecutor.
Pressfriheit, f. Trykkesfrihed.
Presshaft, svagelig.
Pressiren, ile, nøde. Ich bin sehr pressirt.
Presskopf, m. Svinesylte.
Presszuber, m. Balje, i hvilken Druesaften i Kjelderens løber.
Presszwang, m. Trykkesfriheds Indskrænkning.
Pretiosen, pl. Kostbarheder.
Preusse, pl. -n, m. Preusser. **Preussen**, n. Preussisch, adj.
Prezel, **Brezel**, pl. -n, f. Kringle.
Prick, **Nt.** pl. -e, m. Punkt, Stik.
Pricke, pl. -n, f. Prickel, m. Braad, Regenoie.
Prickelci, pl. -en, f. Kloen, Stiklen.
Prickeln, pricken, kildre, stikke.
Priel, **Nt.** pl. -e, m. og n. Sommerhuus.
Priester, m. Præst.
Priestergerechtigkeit, **Nt.** f. Præstens Indtægt.
Priesterherrschaft, f. Hierarki.
Priesterkragen, m. Præstekrage.
Priesterlich, præstelig.
Priesterrock, pl. -röcke, m. Præstefjole.
Priesterschaft, pl. -en, f. Geistlighed.
Priesterthum, pl. -thümer, n. Præstedomme.
Priesterweihe, pl. -n, f. Præsteordination.
Primaner, m. Discipel i første Klasse.
Primas, pl. **Primates**, m. overste Erkebiskop. **Primat**, pl. -e, n. Overbispedomme.
Prime, pl. -n, f. første Stemme, første Fægterstilling, første trykte Side (Form).
Primel, pl. -n, f. Negleblomst, (*Primula veris*).
Primitiv, adj. oprindelig.

Primzahl, pl. -en, f. **Primal**.
Princip, pl. -ien, n. overste Grundsætning. **Principien**, pl. Begyndelsesgrunde, Grundlærdomme.
Principal, pl. -e, m. Læreherre, Herre.
Prinz, pl. -en, m. **Prinds**.
Prinzenerzieher, m. **Prindsopdrager**.
Prinzenfarbe, f. guldgul Farve.
Prinzessin, pl. -nen, f. **Prindsesse**.
Prinzessinsteuer, pl. -n, f. Skat til en **Prindsesses** Udstyr.
Prinzlich, adj. vedkommende en **Prinds**, sømmelig for en **Prinds**.
Prinzmetall, n. gul Metalblanding af Zink og Kobber.
Prior, pl. -en, m. Klosterforstander.
Priorat, n. Forstanderembede. **Priorin**, pl. -nen, f. Forstanderinde af en Stiftelse.
Priorität, f. Forrang.
Prise, pl. -n, f. **Prise**, **Priis**. Dim. **Prieschen**, n. **Eine** **Prise** **Tabak**. Der **Kaper** hat eine gute **Prise** gemacht.
Prisenrechte, pl. **Soretsbestemmelser** over kaprede Skibe og Eiendomme.
Prutsche, **Britsche**, pl. -n, f. **Brix**.
Privat, adj. privat.
Privatbühne, pl. -n, f. **Privattheater**.
Privatleben, n. **Privatliv**.
Privatmann, pl. -leute, m. privat Mand.
Privatnachricht, pl. -en, f. privat Efterretning.
Privatisiren, leve som privat Mand.
Privatissimum, n. privat Forelæsnings.
Privilegiren, give Forrettighed. **Privilegium**, pl. -ia, -ien, n. Forrettighed.
Probe, pl. -n, f. **Probe**, **Provelse**. Dim. **Pröbchen**, n. **Er** machte eine **Probe** damit. **Die** **Farbe** hält nicht die **Probe**. **Er** stellte mich auf die **Probe**. Der **Kaufmann** gab mir **Proben** von Tüchern.

Er legte Proben seines Fleißes ab.
 Probeblatt, pl. -blätter, n. første Aftryk af Robberplader.
 Probefbogen, m. Proveark, Correcturark.
 Probefest, probehaltig, adj. som udholder Prøve.
 Probejahr, pl. -e, n. Proveaar.
 Probemaas, pl. -e, n. Prøvemaal.
 Probemaasig, adj. overensstemmende med Proben.
 Proben, probiren, prøve.
 Probenstøber, m. Forbereder af Ertzprøvene i Smeltehytter.
 Probepredigt, pl. -en, f. Prøveprædiken, Dimidprædiken.
 Probefilber, n. prøvet og med Mærke forsynet, mest tolv Lods Guld.
 Probestück, pl. -e, n. Prøvestykke.
 Dim. Probestückchen, n.
 Probezeit, f. Prøvetid.
 Probirblei, n. Bly, som bruges til Ertzens Probering.
 Probiren, probere.
 Probirer, m. En som prøver Ertz.
 Probirnadel, pl. -n, f. Probeernaal.
 Probirstein, pl. -e, m. Probeersteen.
 Procediren, gaar til Værks. Procesdur, pl. -en, f. Afærd, Rettergang.
 Procent, pl. -e, n. Procent.
 Process, pl. -esse, m. Proces. Processiren, føre Proces. Processualisch, svævende for Retten.
 Proclama, pl. -mata, n. Proclama.
 Proclamiren, kundgjøre.
 Procura, f. Besørgelse, Guldmagt.
 Produciren, føre frem, lade see, producere. Producirung, pl. -en, f. Fremføren.
 Product, pl. -e, n. Frembringelse.
 Productiv, frembringende, frugtbar.
 Profess, pl. -e, m. Bekjendelse, Ordensløste. Sie that Profess im Kloster.

Professionist, pl. -en, m. Haandværker.
 Professorat, pl. -e, n. Professur, pl. -en, f. Professorembede.
 Proffeln, St. tale utydeligt med tandløs Mund.
 Profil, pl. -e, n. Sidebillede. Profiliren, male i Profil.
 Profitchen, n. Lyseprofit. Profitiren, vinde.
 Profoss, pl. -sse, m. Regimentssbedel.
 Programin, pl. -e, n. Indbydelseskrift.
 Prohne, Prone, pl. -n, f. Aggerand bevoret med Lovtræer.
 Project, pl. -e, n. Udkast. Projectmacher, m. Planmager.
 Prolegat, pl. -en, m. pavelig Statholder.
 Prolog, pl. -e, m. Indledningstale.
 Prompt, prompt, adj. særdig, rask, strax. Er leistete prompte Bezahlung.
 Pronne, pl. -n, f. Rift, indhugget i Steenmassen. Pronnen, ridse.
 Proost! Profit!
 Prophet, pl. -en, m. Profet. Prophetin, pl. -nen, f. Profetinde.
 Prophetenschaft, f. en Profets Værdighed. Prophetisch, adj.
 Prophezeien, forudsige. Er prophezeit mir böses Wetter. Prophezeiung, pl. -en, f. Spaadom.
 Proponent, pl. -en, m. den Andragende. Proponiren, andrage, foreslaae.
 Propst, pl. Pröpste, m. Provst. Propstei, pl. -en, f. en Provsts Værdighed, District og Bolig. Propsteilich, adj. underkastet et Provsti eller udgaaende derfra.
 Propyläen, pl. Forsal.
 Prorogiren, opsætte, forlænge.

Prosa, **Prose**, f. ubunden Tale og Skrift. **Profaiter**, **Profait**, pl. -en, m. profait Forfatter.
Profelyt, pl. -en, m. den Nyomvendte. **Profelytenmacherei**, pl. -en, f. Omvendelsesdyge.
Prosodie, pl. -n, f. Læren om Stavelsernes Tonefald.
Prospect, pl. -e, m. Udsigt.
Protest, pl. -e, m. Afvisning, Betælings Nægtelse, Retforbehold.
Protestant, pl. -en, m. evangelist Christen. **Protestantisch**, adj. Protestiren, modsig.
Protocoll, pl. -e, n. Forhandlingsprotokol. **Protocolliren**, optegne og forfatte paa Embeds Begne. **Protocollist**, pl. -en, m. officiel Skriver.
Progen, lægge paa Djul (Kanon), trods.
Prosigkeit, f. Skjorhed, Trodsighed.
Prognagel, pl. -nägel, m. Kanonspiger.
Progring, pl. -e, m. Kanonring.
Progwagen, m. Kanonvogn.
Prograd, pl. -räder, n. Djul paa en Kanonvogn.
Proviand, m. Mundforraad. **Proviandiren**, forsyne med Levnetsmidler.
Provinz, pl. -en, f. District, Bygd.
Provinzial, pl. -e, m. Ordensforstander.
Prudel, m. Damp. **Prudeln**, dampe, fuge.
Prüfen, prøve. **Prüfe** dich selbst. **Er prüfte** den Freund. **Prüfet** Alles und das Gute behaltet.
Prüfer, m. En, som prøver.
Prüfling, pl. -e, m. den, som skal prøves.
Prüfung, pl. -en, f. Prøvelse.
Prügel, m. Stof. **Prügel**, pl. Slag.
Prügelbrücke, St. pl. -n, f. Bro belagt med utilhugne Træstammer.
Prügelei, pl. -en, f. Slagsmaal.

Prügelgefahr, pl. -en, f. Fare for at faae Bank.
Prügelknecht, pl. -e, m. Rredsvoget ved Turneringer.
Prügelnaht, pl. -nähte, f. en Art Syning ved Tæppener.
Prügelsuppe, pl. -n, f. banket Troie.
Prunk, m. Pragt, Stads.
Prunkaufzug, pl. -züge, m. glimrende Optog.
Prunkbett, pl. -en, n. Stads seng.
Prunkbohne, pl. -n, f. spraglet Bønne.
Prunken, bramme, glimre. **Das Kleid** wird recht prunken. **Sie prunkte** wie eine Königin.
Prunker, m. En, som elsker Pragt, Praler.
Prunkgeschirr, pl. -e, n. prægtige Kar, prægtigt Sæletoi.
Prunkhaft, adj. pragtfuld.
Prunkflos, adj. uden Pragt, simpel. **Prunklosigkeit**, f. Simpelhed.
Prunkredner, m. høitrvende Taler.
Prunksucht, f. Pragtsyge.
Prünkeln, spare i Smaating.
Prüntjer, Nr. m. en Mundfuld Skraa: tobak.
Prünziegel, m. stad Tagsteen.
Prüsel, m. de to nederste Ender paa Hjortens Horn.
Prusten, puste, blæse.
Prut, m. tykt Bindsald af Tran.
Psalm, pl. -en, m. Psalme. **Psalmist**, pl. -en, m. Psalmedigter.
Psalmiren, psalmodiren, synge Psalmer.
Psalter, m. en Art Harpe, Psalmebog.
Pseudonym, pseudonymisch, adj. med et falskt Navn.
Psittig, **Sittig**, pl. -e, m. Papegoie.
Pst! interj. Stille!
Psyche, f. Sjæl. **Psychisch**, adj. vedkommende Sjælen.

Ptisane, Tisane, f. Bygvand, Svalledrik.

Publiciren, offentliggjøre. Publicist, pl. -en, m. Statslærd, Avisfriver.

Publicum, n. det Offentlige, Forelæsningsuden Betaling.

Pucht, pl. -en, f. Tørreløst i Saltværk.

Pucken, pucker, banke, pikke.

Pudding, pl. -e, m. Pudding.

Puddingstein, pl. -e, m. ægrund Glindesteen.

Pudel, m. Pudelhund, Pol, Feil. Er hat einen Pudel gemacht.

Pudelskopf, pl. -e, m. kruset Løkkehoved.

Pudeln, udskjelde; begaae en Bommert.

Pudelmütze, pl. -n, f. Foerværkshue.

Pudelnärrisch, pudserlig.

Puder, m. Pudder. Puderig, adj. puddret.

Puderbläser, m. Pudderpuster.

Pudermantel, pl. -mäntel, m. Puderkaabe.

Puderquast, pl. -quäste, m. Pudderdusk.

Pudern, puddre.

Puderschachtel, pl. -n, f. Puddersætte.

Puderzucker, m. Puddersukker.

Puff! interj. puf!

Puff, pl. Püffe, m. Stød, Slag, Knald. Man muß einen guten Puff vertragen können. Es ging hier nicht ohne Püffe ab. Es gab einen Puff.

Puffärmel, m. Pusærme.

Puffbohne, pl. -n, f. stor Bonne.

Puffbrett, pl. -er, n. Terningbræt.

Puffen, stode, (sich) blæse sig op.

Puffer, m. Lommepistol.

Puffi, Buffi, St. m. Tolper.

Puffspiel, pl. -e, n. et Terningespil, Trocodille.

Puffwagen, m. Bondevogn med udslaaede Hjul.

Pularbeit, Vt. -en, f. fint og mejsommeligt Arbeide.

Pull, pl. -e, m. kruset Hoved, Tjærbusk paa Hovedet.

Pulle, pl. -n, f. Flaske. Pullen, tomme Flasken.

Puls, pl. -se, m. Puls. Er fühlte ihm den Puls. Pulsader, pl. -n, f. Pulsåare.

Pulsen, pulsiren, slaae, banke.

Pulshammer, pl. -hämmer, m. lufttomt Glasrør med en Spids og noget Band.

Pulsf, Vt. adj. raadden. Pulsf, palst, m. vandet Suppe.

Pulsschlag, pl. -schläge, m. Puls slag.

Pulsstillstand, m. Pulsstodning, pl. -en, f. Pulsens Stillestaaen.

Pult, pl. -e, n. Pult.

Pultdach, pl. -dächer, n. Tag, som er skraat til den ene Side.

Pulver, n. Pulver, Krud. Du mußt das Pulver einnehmen. Er ist keinen Schuß Pulver werth. Er hat noch kein Pulver gerochen. Er hat sein Pulver zu früh verschossen.

Pulverbüchse, pl. -n, f. Krudhorn.

Pulversäß, pl. -säßer, n. Krudtonde.

Pulvericht, adj. lig Krud eller Pulver.

Pulverig, indeholdende Krud, bedækket med Pulver.

Pulverisiren, pulvern, forvandle til Støv.

Pulverfarren, m. Krudfarre.

Pulvermühle, pl. -n, f. Krudmølle.

Pulvermüller, m. Krudmøller.

Pulverschau, adj. bange for Krud.

Pulverschwanger, adj. fyldt med Krud.

Pulverthurm, pl. -thürme, m. Krudtaarn.

Pump, *Nt.* huul Lyd, Tølper. Auf Pump nehmen, tage paa Credit.
 Pumpbrunnen, *m.* Brønd med en Pumpe.
 Pumpe, *pl.* -n, *f.* Pumpe. Pumpen, pumpe, tage paa Puf.
 Pumpenbohrer, *m.* Pumpedreier.
 Pumpengesenk, *pl.* -e, *n.* Brønd til en Pumpe.
 Pumpenschacht, *pl.* -e, *m.* Brønd til flere Pumper.
 Pumpenschwengel, *m.* Pumpestang.
 Pumpenstock, *pl.* -stöcke, *m.* Pumpestud.
 Pumper, *m.* den som pumper, den som laaner.
 Pumperhold, *St.* *pl.* -en, *m.* Elsker, som lader sig underholde.
 Pumpermette, *pl.* -n, *f.* Skjærtorsdagsmesse.
 Pumpernickel, *m.* grovt Brød i Westfalen.
 Pumpfosen, *pl.* lange vide Buxer.
 Pumps, *adv.* diebliffelig. Pumpsen, give en dæmpet Lyd.
 Pumpstiefel, *m.* viid Støvle.
 Punct, Punkt, *pl.* -e, *m.* Punkt. Dim. Pünktchen, Pünktlein, *n.* Punctum, *pl.* Punkta, *n.* Punctum. Es trifft auf den Punkt zu. Er steht auf dem Punkte, es zu thun.
 Punge, Pungel, *Nt.* *pl.* -n, *f.* Sæk, Pung. Pungeln, bære en tung Sæk.
 Pungemühle, *pl.* -n, *f.* Mølle, hvor der kun males grovt Meel.
 Punktiren, sætte Punkter.
 Pünktlich, punktlig. Pünktlichkeit, *f.* Punktlighed.
 Punsch, *m.* Punsch. Punschen, drikke Punsch.
 Punschgeist, *m.* Punschertrakt.
 Punschlied, *pl.* -er, *n.* Punschvise.
 Punschnapf, *pl.* -näpfe, *m.* Punschbolle.
 Punschwirth, *pl.* -e, *m.* Punsch-

wirthin, *pl.* -nen, *f.* den, som trækker med Punsch.
 Punzet, punzig, *St.* kort og tyk.
 Pupillarvermögen, *n.* Formue under Formynderskab.
 Pupille, *pl.* -n, *f.* Myndling, Diesteen, Pupil.
 Pupillengelder, *pl.* Umyndiges Penge.
 Puppe, *pl.* -n, *f.* Duffe, Larve, Nymph. Es ist ein allerliebstes Püppchen, Blut.
 Puppeln, *St.* ligge i Buggen, sove.
 Puppen, lege med Duffe, pynte, (sich) blive til Nymph.
 Puppengesicht, *pl.* -er, *n.* intetfigende smukt Ansigt.
 Puppenhülse, *pl.* -n, *f.* Larve.
 Puppenfram, *m.* Duffekram, Legetoi.
 Puppenfrämer, *m.* En, som handler med Legetoi.
 Puppenspiel, *pl.* -e, *n.* Komedie med Drageduffer.
 Puppenstand, *m.* et Insekts Tilstand som Nymph.
 Puppenwerk, *n.* Legetoi.
 Purdel, *m.* Smedehammer, Slægge.
 Pur, *adj.* reen, klar, lutret. Pures, flares Wasser.
 Purganz, *pl.* -en, *f.* Purgiemittel, *n.* Laxativ. Purgiren, reengjøre, afføre.
 Purismus, *m.* Ridfjærhed i at rense Sproget fra det Fremmede. Puristerei, *f.* Sprogrensningssyge.
 Purpeln, *pl.* Mæslinger.
 Purpur, Purper, *m.* Purpur.
 Purpuraten, *pl.* de som bære Purpur, Cardinalerne.
 Purpurfärben, *n.* Purpurfarvning.
 Purpurhut, *pl.* -hüte, *m.* Purpurhat, Cardinalshat.
 Purpurhell, lysende af Purpur.
 Purpuricht, purpurisch, *adj.* lig Purpur.
 Purpurmantel, *pl.* -mäntel, *m.* Purpurfaabe.

Purpurn, purpern, adj. purpurrod.
 Purpurroth, purpurrod. Purpur-
 roth, n. Purpurrothe, f. Purpur-
 rodhed.
 Purren, Vt. røre, stille, drille.
 Pürsch, Pürsch, f. Jagt. Pürschen,
 jage.
 Pürzel, Pürzel, m. Rumppe.
 Pürzelbaum, pl. -bäume, m. Rol-
 botte.
 Pürzeln, skjære i forte Stykker.
 Puselke, pl. -n, f. Grankongle.
 Puffeln, Vt. puse, pusle.
 Pustel, pl. -n, f. Blegne.
 Pusten, Vt. blæse, puste. Püstern,
 blæse stærkt og vedholdende.
 Püster, Vt. m. Blæsebælg.
 Püsterich, m. et gammelt Afgudsbillede.
 Pute, pl. -n, f. Ralkunshone. Puter,
 m. Ralkunshane. Putenbraten, m.
 Ralkunsteg.
 Putenzucht, f. Ralkunavl.
 Putjen, Vt. løbe med forte Skridt,
 drive paa.
 Putt, Vt. blød, fjør.
 Puttchen, n. Kylling.
 Pug, m. Punt. Sie erschien in vol-
 lem Puge.

Pugbocke, pl. -n, f. Punteduffe.
 Puge, Pugschere, pl. -n, f. Løsesar.
 Pugeisen, n. en smal Murerke.
 Pugen, m. sammenfaldet Klump, Sur-
 dei.
 Pugen, punte, pudse. Puge mir die
 Schuhe. Puge das Licht. Puge
 die Nase. Der Gärtner pugt die
 Bäume. Die Dame ist sehr ge-
 pugt.
 Puggemach, pl. -gemächer, n. Paa-
 klædningsværelse.
 Pughandel, m. Modehandel. Pug-
 händler, m. Pughändlerin, pl.
 -nen, f. Modehandler, Modehandler-
 inde.
 Pugladen, m. Modeboutique.
 Pugnarr, pl. -en, m. Pugnarrin,
 pl. -nen, f. Modenar.
 Pugsucht, f. Puntesyge. Pugsüchtig,
 puntedyg.
 Pugtisch, pl. -e, m. Toiletbord, smyk-
 ket Bord.
 Puren, m. Plet ved Afstrykket af et
 Arf.
 Pyramide, pl. -n, f. Spidsseile. Py-
 ramidalisch, pyramidal.
 Pyrenæen, pl. Pyrenæerne.

Quabbe, pl. -n, f. Quabbe (Fisf),
 Doglæp (paa Qvæg).
 Quabbelig, adj. bærende, lastet.
 Quabbeln, bære, dirre. Er quab-
 belt von Fett. Der morastige
 Boden quabbelt.

Quack, pl. -e, m. yngste Fugl i Re-
 den.
 Quackelbeere, Vt. pl. -n, f. Enebær.
 Quackelchen, n. Vegetoi.
 Quackelei, pl. -en, f. Bakken, Bægel-
 sind.

Quackelhaft, vakkende. Quackelhaftigheit, f. Ubestandighed.

Quackeln, vasse.

Quackler, m. en Bægelsindet, Møler.

Quacksalber, m. Quacksalberin, pl. -nen, f. Fuster i Lægekunsten.

Quacksalberei, pl. -en, f. Fusteri, Quacksalveri.

Quacksalbern, fiske i Lægekunsten.

Quader, pl. -n, Quaderstein, pl. -e, m. Kvadersteen.

Quadpogge, Nt. pl. -n, f. Skrubtudse.

Quadrant, pl. -en, m. Fjerdedelen af en Cirkel, Vinkelmaaler.

Quadrat, pl. -e, n. Firkant. Quadrante, eller Quadrätchen, pl. firkantede Metalstykker til at udfylde de tomme Steder paa en trykt Side.

Quadratfuß, pl. -füße, Quadratschuh, pl. -e, m. Kvadratfod.

Quadratmeile, pl. -n, f. Kvadratmil.

Quadratur, pl. -en, f. Indholdsbestemmelse af krumlinede Flader.

Quadratruthe, pl. -n, f. Kvadratrode.

Quadratwurzel, pl. -n, f. Kvadratrod. Ziehe die Quadratwurzel aus.

Quadratzahl, pl. -en, f. Kvadrattal.

Quadratvoll, m. Kvadrattomme.

Quadriren, gjøre firkantet, multiplicere med sig selv, passe sig.

Quadrupel-Allianz, pl. -en, f. Forbund mellem fire Magter.

Quadsch, adj. forvirret, usammenhængende.

Quadtler, m. en Biinstof med afførende Bær.

Quackelchen, n. et grædesfærdigt Barn.

Quackeln, pludre.

Quacken, quække, skrige som Frøer.

Quacken, skrige som en Hare, bjæffe.

Quackente, pl. -n, f. Tisand.

Quacker, m. den Zittrende, Tilhænger af de saakaldte Benneres Sekt.

Quackerei, f. Quacken, Quackernes Lærdom og Skikke. Quackerisch, adj. quækeragtig.

Quacken, stonne, ruste.

Qual, pl. -en, f. Pine. Er litt groffe Qual. Er that ihm alle Qual an. Er hatte seine Qual mit ihm.

Qualen, pine.

Qualengewimmer, n. de Pinedes Sten-

Qualentlastet, qualentladen, befriet for Pine.

Qualenvoll, qualvoll, pinefuld.

Quäler, m. Piner. Quälerin, pl. -nen, f. Pinerinde.

Quälerei, pl. -en, f. Pinen.

Quälgeist, pl. -er, m. Plageaand.

Qualificiren, gjøre fikket, være fikket.

Qualität, pl. -en, f. Besskaffenhed.

Qualitativ, adj. efter Besskaffenhed og Værdi.

Quall, m. Fremvælden.

Qualle, pl. -n, f. et bruskagtigt i Mørke lysende Sødv.

Qualm, m. Dunst, Døs, Besvimelse.

Qualmbad, pl. -bäder, n. Dampbad.

Qualmen, dampe, ryge. Das Wasser qualmt.

Qualmig, adj. fuld af Damp.

Qualort, pl. -e, m. Pinested, Helvede.

Qualster, m. seig Sliim. Qualsterig, adj. slimet.

Qualsterbaum, pl. -bäume, m. Rognetræ.

Qualstern, opkaste seig Sliim.

Qualteufel, m. Plageaand.

Quandel, m. Pæl i Midten af en Kulmile. Quandelkohlen, pl. de smaa Kul i dens Midte.

Quant, pl. -e, m. Skjelm, Spøgesugl.

Quantweise, adv. paa Skront, for et Syns Skyld.

Quantum, pl. Quanta, n. Beløb, Sum, Mængde.

Quänzel, m. Jerngreb til Hidssetrugene i Bjergværk.

Quappe, pl. -n, f. ung Fro, en Aal.

Quappig, Vt. opblæst, flov.

Quarantaine, pl. -n, f. Quarantaine.

Quark, m. sammenleben Mælk, Skarn, Bagatel. Sie stritten um einen Quark.

Quarkfaß, pl. -fässer, n. Østkar.

Quarkhänge, pl. -n, f. Tørringsstillsads for Øst.

Quarkkase, Quarkkäse, m. Knaost.

Quarkkloß, pl. -klöße, m. et Slags Meelklumper.

Quarkkorb, pl. -körbe, m. Quarktrane, pl. -n, f. Trækar til Østvallens Afkob.

Quarknudel, pl. -n, f. et Slags Macaroni.

Quarksack, pl. -säcke, m. Østpose til den sammenlebne Mælk.

Quarre, pl. -e, f. Quarrer, m. Brantenpotte. Er bekam die Pfarre und Quarre, Præstefald for Konens Skold.

Quarren, knurre, ifrige.

Quart, pl. -e, n. Fjerdedeel, Fjerdingkar, Pægel.

Quartal, pl. -e, n. Fjerdingaar.

Quartanfieber, n. Fjerdedagsfeber.

Quartant, pl. -en, m. Bog i Kvartformat. Quartband, pl. -bände, m. Kvartbind.

Quarte, pl. -n, f. Fjerdedeel, fjerde Tone fra Grundtonen, fjerde Stedningsmaade i Tegning.

Quartett, pl. -e, n. firestemmig Musikstykke.

Quartier, pl. -e, n. Kvarteer, Kvartal, Fjerdedeel. Dim. Quartieren, n. Er bestellte ihnen Quartiere. Die Stadt ist in mehrere Quartiere getheilt. Er bat um Quartier, Pardon, Naade. Den Gefangenen ward kein Quartier gegeben.

Quartierfreiheit, f. en Gesandts Forsrettighed.

Quartiren, logere.

Quarz, pl. -e, m. en haard, glasagtig Flintesteenart. Quarzen, adj. af Kvarts.

Quarzdruse, pl. -n, f. Kvartskrystal.

Quärzel, n. en i Diet sprungen Steensplint.

Quarzfluß, m. farvet Kvarts.

Quärzicht, adj. kvartsagtig.

Quarzig, kvartsholdig.

Quaswurm, pl. -würmer, m. en kræftagtig Svulst i Hornkvægets Hale.

Quast, pl. Quäste, m. Quaste, pl. -n, f. Duff. Ein Sans Quast, en Spøgefugl.

Quästchen, n. Plante med simpelt Bæger uden Blomsterblade.

Quästeln, quasten, overføre med en Koft eller Pensel.

Quästioniren, spørge, bestorme med Spørgsmaal.

Quästor, pl. -en, m. Skatmester. Quästur pl. -en, f. Kvæstorembede.

Quastumbordet, rundt omkring besat med Fryndser.

Quatember, m. Fjerdingaardag. Quatembergeld, pl. -er, n. Fjerdingaars Afgift eller Indtægt.

Quatembertag, pl. -e, m. første Fredag i et Fjerdingaar.

Quaterne, pl. -n, f. Binding af fire Tal, et Lag af fire Ark.

Quarsch! interj. fladst.

Quarsch, m. en smeldende Lyd.

Quarschelig, quarschig, blød og fed.

Quarschen, quappe, svoppe.

Quatre, pl. -n, f. Oldenborclarve.

Quebbe, Vt. pl. -n, m. moradsig Grund.

Queck, quik, Vt. munter, raft.

Quecke, pl. -n, f. Hønsgræs.

Quecken, være raft, formere sig stærkt.

Queckenhafen, m. Hageploug.

Queckholder, m. Cnebærbusk.

Queckig, adj. opfyldt med Ugræs og smaa Rødder.

Quecksilber, n. Qvicksolv, Mercurius.

Quecksilbern, adj. af Qvicksolv.

Quecksilbermittel, n. Mercurialmiddel.

Quecktrespe, pl. -n, f. en Art Sumpgræs.

Queden, quaden, Vt. snakke, bede.

Quehel, m. Borddug.

Quehle, pl. -n, f. Haandflæde, Bandrende i Bjergværk.

Quell, m. Quelle, pl. -n, f. Kilde.

Der Quell alles Guten. Er hat aus trüben Quellen geschöpft.

Quellader, pl. -n, f. Kildeaare.

Quellen, quoll, gequollen, vælde, udvælde, udbugne. Das Wasser quillt aus dem Felsen. Aus Gott quillt alles Gute. Die Thränen quollen. Ein Bach ist hier gequollen. Das Holz ist gequollen.

Quellenhell, krysstallklar.

Quellenreich, adj. rig paa Kilder.

Quellgrund, pl. -gründe, m. sumpet Jord.

Quellstrahl, pl. -en, m. Straale i Springvand.

Quendel m. Thymian.

Quene, Quine, Vt. pl. -n, f. Qvie.

Quengelei, pl. -en, f. smaalig Klage.

Quengeln, klage grædende, være ængstelig.

Quent, Quentchen, n. Qvintin.

Quer, adv. tvært, paa tværs. Er ging quer über den Weg.

Querast, pl. -äste, f. Tværor, Tværbile.

Querbalken, m. Tværbjelke.

Quere, f. Gjennemsnit, Gjennemfrødsning. Es geht mir alles nach der Quere, forkeert. Er lief ins Kreuz und in die Quere.

Queren (sich), vende sig, modfige sig. Das Kreuzt und quert sich.

Querseld ein, adv. tværs over Marfen, uforvarende.

Querflöte, Querpfeife, pl. -n, f. Fløitetravers.

Quergasse, pl. -n, f. Tværgade.

Quergiebel, m. Tværgavl.

Querkopf, pl. -köpfe, m. tvært Menneske. Querköpfig, gjenstridig.

Querl, Quirl, pl. -e, m. Green med rundtomfringstaaende Qviste, Tvare.

Querlen, dreie rundt om, hvirvle.

Quersförmig, adj. omgivet af rundt omfringstaaende Grene.

Querlinie, pl. -n, f. Diagonallinie.

Quern, Querne, Vt. pl. -n, f. Mølle. Querner, m. Møller.

Quernacht, pl. -nächte, f. to Nætter og een Dag.

Querort, pl. -e, Querschlag, pl. -schläge, m. en mellem to Gruber drevet Gang.

Quersack, pl. -säcke, m. dobbelt Skuldersæk.

Quersattel, pl. -sättel, m. Qvindesadel.

Quersaum, pl. -säume, m. Tværsøm.

Quersinn, m. Egensind. Quersinnig, egensindig.

Querstrich, pl. -e, m. Tværstreg.

Querwetterung, pl. -en, f. en Grøft tværs gennem flere Eiendomme.

Quese, pl. -n, f. Blodbyld.

Quesenkopf, Vt. m. en Hjernesvugdom hos Faar.

Questern, vimse frem og tilbage.

Quetschbirne, pl. -n, f. en stor blød Pære.

Quetsche, f. Perse, Knibe.

Quetscheisen, n. Brændejern hos Gri-seure,

Quetschen, knuse, flemme, presse. Er quetschte sich den Finger. Man quetscht den Saft aus den Trauben.

Quetschung, pl. -en, f. Contusion.

Quetschhammer, pl. -hämmer, m. Mynthammer.

Quetschwerk, n. Ertse, som skal puffes.

Quick, munter, veder. Quick Aehren.
 Ein quicker Jüngling.
 Quick, *Mr.* m. og n. det Spirende, det
 Levende, *Dræg.* Jungferquick, n.
 gedigent Dvisselv.
 Quickbold, pl. -e, m. et raskt Menne-
 ske.
 Quickborn, *Mr.* pl. -e, m. levende
 Rilde.
 Quickbrei, m. Amalgama.
 Quicken, oplive, behandle med Dvif-
 selv.
 Quickert, pl. -e, n. Dvisselvberts.
 Quickmetall, pl. -e, n. Amalgama.
 Quickmühle, pl. -n, f. Jernmølle, for
 at adskille Sølvet ved Dvisselv.
 Quicksand, m. Driksand.
 Quicksquacks, m. et vægelsindet Men-
 neske.
 Quickstemmer, n. en letflydende Jern-
 steen.
 Quickwasser, n. et med Skedevand
 blandet Vand ved Forgøldning.
 Quidam, m. en vis Person. Ein Qui-
 dam trat mir in den Weg.
 Quidproquo, n. Feilgreb.
 Quieren, tværpleie.
 Quicken, strige fint, pibe.
 Quickig, flynkende, pibende.
 Quicksen, qvække.
 Quiescent, pl. -en, m. den, som er sat
 i Hvilestand.
 Quiescenz, f. Hvile.
 Quiesciren, hvile, lade det beroe.
 Quietist, pl. -en, m. Ben af Hvile.
 Quietismus, m. Følelsernes Under-
 kuelse.
 Quierschen, give en Furrende Løb.
 Quinen, quimen, *Mr.* være sygelig,
 jamre sig. Quinensucht, f. Læring.
 Quinkeln, qviddre.
 Quintaner, m. Discipel i femte Klasse.
 Quinta, f. femte Klasse.
 Quintanfieber, n. femte Dags Feber.

Quinte, pl. -n, f. den femte Tone fra
 Grundtonen, den femte Stødnings-
 maade i Fægtkonsten, *Kneb.*
 Quinteln, *St.* laae Fjerdedeelsstimer,
 Quintenmacher, m. Rænkesmed.
 Quinterne, pl. -n, f. Femtrækker i Lot-
 tospil.
 Quintessenz, f. Kraftertract, det Fine-
 ste og Bedste.
 Quintett, pl. -e, n. et femstemmigt
 Musikstykke.
 Quisquilien, pl. Lapperier.
 Quist, m. Quiste, f. *Mr.* Udselhed,
 Skade, Tab. Quisten, forøde.
 Quit, quitt, qvit, løs. Des Geldes
 quit. Der Schulden quit.
 Quitsbeere, *Mr.* pl. -n, f. Rognebær.
 Quitte, pl. -n, f. Dvæde, Dvædeable.
 Quitten, qvittere, befrie sig.
 Quittenapfel, pl. -äpfel, m. et stort
 gult Æble.
 Quittenbaum, pl. -bäume, m. Dvæ-
 detræ.
 Quittenbrot, n. et Bagværk af Dvæ-
 der.
 Quittenfarbe, f. guldgul Farve. Quit-
 tenfarben, adj. guldgul.
 Quittenschnee, m. revne Dvæder i
 Eggehvide.
 Quittentost, m. indkogt Dvædesaft.
 Quittiren, qvittere.
 Quittung, pl. -en, f. Qvittering. Er
 stellte eine Quittung aus.
 Quodlibet, n. Blanding.
 Quirquax, *Mr.* Baas, Snak.
 Quosen, quösen, *Mr.* tygge med Si-
 detænderne.
 Quote, pl. -n, f. forholdsmæssig An-
 part eller Bidrag.
 Quotidianfieber, n. hver Dags Feber.
 Quotient, pl. -en, m. Delingsstæller.
 Quotität, f. Deelsproportion.
 Quurkhalsen, *Mr.* sole Qualme, ville
 brække sig.

R.

Kaa, **Kah**, **Kahe**, pl. -en, f. **Kaa**.
Kaback, **Nt.** n. **Brag**. **Kabacken**,
 rasle. **Kabackern**, trave stærkt.
Kabatt, m. **Afdrag**. **Kabattiren**, af-
 træffe.
Kabatte, pl. -n, f. **Klædeindsatning**,
Indsatning af et **Haugestofke**.
Kabauzen, **St.** fare op, være vred.
Kabbele, f. **Vaas**.
Kabbulist, pl. -en, m. **rænkefuld Sag-**
fører.
Kabe, pl. -n, m. **Ravn**. **Die Raben**
frächzen. **Schwarz** und alt wie
 ein **Kabe**. **Er stiehlt wie ein Kabe**.
Kabelfilt, **St.** unge **Folks Larm** om
Matten. **Kabeln**, stoe.
Kabelwasser, n. **Skedevand** fortyndet
 med **Vand**.
Kabenaas, **Kabenvieh**, n. **lastefuldt**
Menneke.
Kabenart, f. **Ravneslægt**, **Forældres**
ufjerlige Adfærd. **Kabeneltern**, pl.
ufjerlige Forældre.
Kabenfell, pl. -e, n. **ravnesort Skind**,
 sort **Rjelling**.
Kabengefrächze, n. **Ravneskriq**.
Kabenhaar, pl. -e, n. **glindsende sort**
Haar.
Kabenjagd, **Nt.** -en, f. **Skorstenes**
Besigtelse.
Kabenkiel, pl. -e, m. **Pennepose** af
Ravnesjær.
Kabenkrähe, pl. -n, f. **blaasort** eller
 sort **Strage**.
Kabenmutter, pl. -mütter, f. **ufjerlig**
Moder.

Kabenpact, n. **Lyvepact**.
Kabenschwarz, adj. **glindsende sort**.
Kabenschwärze, f. **det dybeste rene**
Sorte.
Kabenstein, pl. -e, m. **Henrettelses-**
sted; sort **Fingersteen**.
Kabentuch, pl. -tücher, n. **rußisk Seil-**
duk.
Kabisch, pl. -e, m. **Karvestof** hos **Bjerg-**
mænd.
Kabunten gehen, **Nt.** **gaae paa Dum-**
pejagt.
Kabzahn, pl. -zähne, m. **Hestenes for-**
reste Skjæretand.
Kache, f. **Hevn**. **Er sann auf Kache**.
Er nahm Kache an ihm. **Er that**
es aus Kache.
Kachedurst, m. **Tørst** efter **Hevn**.
Kacheglühend, **brændende** af **Hevn**.
Rachel, **Nt.** pl. -n, f. **Fure**, **Rift** i
Jorden.
Rachen, m. **Strube**, **Swælg**, **Gab**.
Des Meeres schwarzer Rachen.
Befreit aus dem Rachen des To-
des.
Rächen, **hævne**. **Er rächte sein Va-**
terland an den Tyrannen. **Jetzt**
war er gerochen, **hævnet**.
Rachensförmig, adj. **lig et Swælg**.
Rächer, m. **Hævner**.
Rächerisch, **hævnnende**.
Rachgier, **Rachsucht**, f. **Hevngjærrig-**
hed. **Rachgierig**, **hevngjærrig**.
Rachschwert, pl. -er, n. **Hevnens**
Swærd.
Rack, **Racker**, m. **Strage**.

Rack, m. Arrak. Rack, Ut. n. Rive, Hylde.
 Racker, m. Boddel, Ratmand. Rackerknecht, pl. -e, m. Boddelsvend.
 Rackerkuble, pl. -n, f. Rackergrube.
 Rackern (sich), slide.
 Rad, pl. Räder, n. Hjul. Dim. Rädchen, Rädlein, Radel, n. Galgen und Rad steht auf dem Verbrechen. Zum Rade verurtheilt. Das flünste Rad am Wagen. Der Pfau schlägt ein Rad, sætter Halen freddsførmigt iveiret. Das schlimmste Rad knarrt am meisten.
 Radbærge, pl. -en, f. Rjærre, Trillebør.
 Radbrechen, radebrechen, stamme, tale ufuldkomment. Radbrecher, m. Ordenes Forvandsker.
 Rade, pl. -n, f. det lige Tal, det Enken tilhørende Husgeraad.
 Radehacke, Radehaue, pl. -n, f. spids Haffe.
 Radehaken, m. Smedehage til at boie Skinnerne.
 Radel, n. Raden, m. Klinte.
 Radeln, omdreie, vikle paa Hjul.
 Rädelsäule, pl. -n, f. Støtte, som bærer Puffebommen.
 Rädelsführer, m. Anfører af en oprørs Hov.
 Rademacher, m. Hjulmager.
 Radensieb, pl. -e, n. Räder, m. Sigt til Kornrensning fra Ugræs.
 Räderig, adj. forsynet med Hjul.
 Rädermacher, m. Spindehjulmager.
 Rädern, forsyne med Hjul, henrette med Hjul, lemlæste.
 Räderthier, pl. -e, n. Infusionsdyr.
 Radezange, pl. -n, f. Smedetang til at lægge Skinnerne paa Hjulene.
 Radfelte, pl. -n, f. et Stykke af den ydre Bue paa et Hjul.
 Radfeuer, n. Smelteild.
 Radförmig, adj. lig et Hjul.

Radgarn, Radegarn, n. grovt Uldgarn.
 Radieß, pl. -e, m. Radießchen, n. Radius.
 Radiren, strabe, radere.
 Radirmesser, n. Radcerkniv.
 Radien, pl. af Radius, en Straale, Halvmaaler.
 Rädker, m. Hjulmager.
 Radkuppe, pl. -n, f. Hjulspiger.
 Radlig, Ut. pl. -e, m. Hageploug.
 Radsperre, pl. -n, f. Holdkjede.
 Radspulig, adj. tynd, vandet.
 Radspur, pl. -en, f. Hjulspor.
 Radstößer, m. Hjornesteen, Afviser.
 Radtumpf, Radrumpf, m. Dybde, udvasket af Mollevand.
 Radwelle, pl. -n, f. Hjulaxe.
 Radzapfen, m. Hjultap.
 Raff, m. Strimle. Raff und Refel.
 Raff, Raffholz, n. Kvistved, Qvas.
 Raffel, pl. -n, f. Horkam, rundt Fiskergarn.
 Raffeln, rive, pludre.
 Raffeln, hvidske, tale vildt.
 Raffen, gribe, rive. Er rafft alles zu sich. Raffe dich zusammen, samle dine Kræfter. Er hat sich vom Boden gerafft.
 Raffgut, pl. -güter, n. ranet Eiendom.
 Raffzahn, pl. -zähne, m. Fortand.
 Ragen, strække, naae, staae frem. Er ragte über alles Volk.
 Räh, rähs, St. Karp, stiv.
 Rähmel, m. Bunt Hor paa 20 Pund.
 Rahm, m. Fløde. Schöpfe den Rahm von der Milch.
 Rahmbaum, pl. -bäume, m. Træ til at roge Kjød paa i Skorstenen.
 Rahmeisen, n. Jernramme til Skrifstidernes Fastfruen.
 Rahmen, m. Ramme. Dim. Rähmchen, n.
 Rahmen, indsatte med en Ramme, sætte Fløde. Die Sunde rahmen den Sagen, indhente.

Rahmenstück, pl. -e, n. Rjod af Horn-
qvægets Underbov.
Rahmholz, *Nt.* n. tørret Savntom-
mer.
Rahmkäse, m. feed Ost.
Rahmlöffel, m. Flødeskæ.
Rahmnäherei, f. Rammesvning.
Rahmständer, m. Flødefar ved Smør-
lavning.
Rahmtopf, pl. -öpfe, m. Flødefande.
Rahn, rahnig, *St.* rank, høielig.
Rahne, pl. -n, f. Vindsæld.
Rain, pl. -e, m. Rand, Agerrand.
Rainbalken, m. upløiet Agerstribbe.
Rainen, grændse, berøre med Randen.
Rainfarn, m. Ormegræs.
Rainstein, pl. -e, m. Grændsesteen.
Raiter, *St.* m. Regnskabsfører. Rai-
ten, regne.
Raitkamm, pl. -kämme, m. Uldvæver-
kam.
Rajolen, reolen, udgrave dybt.
Rakete, Rakette, pl. -n, f. Raket,
Slagnæt i Fjerboldlegen.
Raketenfarg, pl. -færte, m. Blanding
af Krud, Kul og Svovl til Raketer-
nes Fjoldning.
Raketenzwilling, pl. -en, m. sammen-
bunden Raket.
Ralle, pl. -n, f. Agerhøne.
Rallen, *Nt.* brøle, pludre.
Ralling, *St.* pl. -e, m. Hønfat.
Rallung, pl. -en, f. de paa Skraa-
ninger brusende Bølger.
Ram, Rami, *St.* Dvæg med sorte
Pletter.
Ramen, *Nt.* sigte, bestemme.
Ramm, pl. -e, m. Høndyr.
Rammbock, pl. -böcke, m. Ramme-
flods.
Rammbock, pl. -böcke, m. Saubuk,
Rambuk til Væles Nedramning.
Rambüseli, *St.* n. overgivent Barn.
Ramme, pl. -n, f. Ramme, Stodetflods.
Rammel, m. Ramme, blandet Bly- og

Solmalm, Sammenstod af flere Bly-
ertsånge.
Rammelig, adj. geil, hidlig.
Rammeln, rammen, -stode, parres.
Sie rammeln Pfähle in die Erde.
Die Gasse rammeln.
Rammelochs, pl. -sen, m. Tyr.
Rammelzeit, pl. -en, f. Parringstid.
Rammen, stode, drive ind.
Rammer, m. den Stodende.
Rammeler, m. Høndyr, Bæder.
Rammshorn, pl. -hörner, n. Bukke-
horn.
Rammeskopf, pl. -köpfe, m. Bæder-
hoved, et meget høvelvet Hestehoved.
Rammesnase, pl. -n, f. en høvelvet
Næse.
Ramp, *Nt.* m. det Hele, Altsammen.
Rampen, fjerne Rub og Stub.
Rampe, pl. -n, f. Splint, Skraaning,
Trappetrin. Trapperækværk, Ramper-
ne foran Skuepladsen.
Ramponirt, adj. sønderbrudt.
Ramsel, m. Løgaræs.
Ramsse, pl. -n, f. Prygl. Ramsen,
stode.
Rämter, Rähmter, *Nt.* m. Mængde,
Masse.
Rand, pl. Ränder, m. Rand. Ich
kann mit dieser Sache nicht zu
Rande kommen, komme til Ende.
Das versteht sich am Rande, sig
selv. Vist du auch mit deinem
Gewissen zu Rande.
Randboden, m. Redskab til at slutte
Bierne i Ruben.
Rändeln, rändern, forsyne med Rand.
Randen, naae til Randen.
Randfisch, pl. -e, m. Hviding.
Randglosse, pl. -n, f. Bemærkning
i Randen.
Randig, forsynet med Rand.
Randkolben, m. Glasragerstang for
at danne Randen.
Randmuster, n. Ramme, Læderstrim-

mel (Rand) mellem den indre og ydre Saale.
 Randscheibe, pl. -n, f. Bragstive af udsmelet Kobber.
 Randschüssel, pl. -n, f. Fad med Rand.
 Randsjel, n. Sandstribet, Fryndse.
 Randständig, adj. staaende med Randen.
 Ranen, St. længe efter Parring (om Dyr).
 Rans, pl. Ränste, m. Dim. Ränstchen, n. Rand, Skorpe.
 Rang, m. Rang, Række. Er lief ihm den Rang ab. Er ließ ihm den Rang. Rangiren, ordne.
 Range, pl. -n, m. og f. langt opskudt Menneſke, Ræfel.
 Rangen, m. Hædning, Skraaning, Gæbestof.
 Ranglos, adj. uden Rang.
 Rangschiff, pl. -e, n. Orlogsskib.
 Rangsucht, f. Gresyge. Rangsuchtig, gresyg.
 Rans, St. rans, høielig.
 Rans, pl. Ränke, m. Krumning, Intrigue. Rans überwindet Klang. Er spielt ihm Ränke.
 Ränke, pl. -n, f. Ränke.
 Ränkeln, snoe sig.
 Ränkemacher, Ränkeschmied, pl. -e, m. Ränkesmed.
 Ransen, slange sig. Die Gurken ransen auf der Erde.
 Ransengewächs, pl. -se, n. Slangeplante.
 Ränkevoll, ränkefuld.
 Ransig, besat med Ranser.
 Ransforn, pl. -fórner, n. en Ganebyld hos Gviin, Kopper hos Hornqvæg, Brandforn.
 Rane, St. pl. -n, f. et høit tyndt Grantræ.
 Ranunkel, pl. -n, f. Ranunkel.
 Ranz, pl. -e, m. et lidet tykt Menneſke.
 Ranze, pl. -n, f. Co.

Ränzel, Ransen, n. Randsjel. Dim. Ränzchen, n. Er füllte seinen Ransen. Er schnürte sein Ränzel.
 Ransen, lugte muggent, være i Brunst. Die Wölfin ranzt im Januar.
 Ranzig, harsk, stinkende, fordærvet.
 Ranzioniren, løbsjøre. Ranzion, f. Løsepenge.
 Ranzzeit, f. Lobetid.
 Rans, Rans, St. hurtig, rask.
 Ransert, pl. -e, m. Kanonistilads paa Skibe.
 Rapiat, pl. -e, n. Conceptbog.
 Rapiert, pl. -e, n. Floret.
 Rans, Rans, pl. -n, m. en glindsende sort Hest. Auf des Schwisters Ransen reiten, gaar tilfods.
 Rans, pl. -n, f. Rivejern, især til Tobak.
 Rans, m. Banvid, Raptus. Ranspelin, gal. Ranselkopf, pl. -köpfe, m. Brippehoved. Ranselköpfisch, adj. rred. Ranselköpfigkeit, f. Hidsighed.
 Ranseln, plukke, rable, have en Strue løs. Es ranselt ihm.
 Ranss, adv. rivende og gribende.
 Ranss, m. Ransæd; Kornet, som bliver siddende mellem Mollestenene.
 Ranssen, ransse.
 Ransuse, Ransuse, f. Rov, Plyndring. In die Ransuse geben, laste i Grams.
 Ranssame, pl. -n, m. Ransse.
 Raptus, m. Anfald af Raseri.
 Ransunzel, m. en Salatplante.
 Rans, adj. sjelden, fortrinlig. Ransität, pl. -en, f. Sjeldenhed.
 Rans, adj. rask. Ransheit, f. Ranshed.
 Rans, m. et uldent Løi, et Silketoi, Arras. Ransmacher, m. Arrasvær.
 Ranschen, være rask, St. slaae fros-sent De paa Sjeldene.

Rasen, bruse, rase. Glauben Sie
sich rasendes Zeug nicht.

Rasen, m. Græs, Græstern.

Rasenberg, pl. -e, m. Stenenes Ad-
fællelse.

Rasensbevis, pl. -se, m. Bevis for
tidligere Ret i Stridigheder angaa-
ende Bjergværksgange.

Raseneisenstein, pl. -e, m. Sumpjern-
steen.

Rasenhaupt, pl. -häupter, n. Græs-
terunderlag paa en Dæmning.

Rasenläufer, m. Gang gjennem det
øvre Jord- eller Steenlag.

Rasenfur, pl. -e, m. en endnu ikke
optagen Bjergværkspart.

Rasenmeister, m. Rasker.

Rasenspagen, m. Græstørstykke.

Rasenschmiele, pl. -n, f. et skarpt Siv.

Rasentorf, m. Torv med Jordharpir.

Rasenwäzler, m. doven Krop.

Raserei, f. Raseri.

Rasig, bevoret med Græs.

Rasirmesser, n. Rasekniv. Rasiren,
barbere, nedrive. Rasur, pl. -en,
f. Udskættelse.

Raspe, pl. -n, f. en Hestespyd.

Raspel, pl. -n, f. Rasp.

Raspelhauer, m. Fiilmager.

Raspelhaus, pl. -häuser, n. Tugt-
huus.

Raspeln, raspe.

Raspelspan, pl. -spåne, m. Raspel,
n. Raspepaan.

Råsplein, St. pl. -e, n. lidet Skab.

Råßbrunnen, St. m. Surbrønd. Rå-
ßen, smage skarpt.

Rassel, pl. -n, f. Skralde.

Rasseler, m. Bitterpoppel.

Rasseln, rasle. Er rasselt mit dem
Gelbe. Die Wagen rasseln auf
den Straßen.

Rast, m. Opbrudssignal med Trom-
men.

Rast, pl. -en, f. Hvile, Hvilested, Mil.
Er ließ ihm weder Rast noch Ruhe.

Sie hielten Rast. Die Sonne
geht zu Rast. Zwei Rasten von hier.

Rasten, hvile, dvæle.

Raster, m. Rive, Sl i Leipzig.

Rasterer, m. Rastvægter.

Rastlos, adj. uden Hvile, utrættet.

Rastlosigkeit, f. Hvileløshed.

Rastriren, trække Modelinier. Ra-

stral, Rostral, pl. -e, n. Rodepen.

Rasttag, pl. -e, m. Hviledag.

Rata, pl. forholdsmæssig Anpart eller
Bidrag. Ratenzahlung, pl. -en, f.
Anpartsudtælling.

Rateln, rasle.

Rath, pl. Råthe, m. Raad. Lustiger

Rath, Hofnar. Er ging mit mir

zu Råthe. Er ertheilte mir gu-

ten Rath. Dazu kann Rath wer-

den. Sie hielten Rath mit ein-

ander. Alle Råthe waren ver-

sammelt. Sie pflegten Raths,

overveiede. Dafür ist noch Rath.

Er half mit Rath und That. Er

hålt das Seinige zu Råthe, godt

Huus.

Rathen, rieth, gerathen, raade, gjætte.

Was råthst du mir. Råthe ein-

mal, was ist das. Ich råthe hin

und her und kann es nicht erra-

then. Wem nicht zu rathen ist,

dem ist nicht zu helfen. Gesche-

nen Dingen ist nicht zu rathen.

Was scheint dir am gerathensten.

Ich finde es nicht gerathen.

Råther, m. Raadgiver, Gjætter.

Rathfertig, raadvillig.

Rathfragen, raadspørge. Er fragte

ihn um Rath.

Rathgeber, m. Raadgiver. Rathge-

berin, pl. -nen, f. Raadgiverke.

Rathgebung, pl. -en, f. Raadgivning.

Rathhaus, pl. -häuser, n. Raadhuus.

Råthig, adj. til Sind.

Råthin, pl. -nen, f. Raadmands Kone

ellere Enke.

Rathleute, pl. Raadmand.

Råthlich, raadelig. Råthlichkeit, f. Raadelighed.
 Rathlos, adj. raadvild. Rathlosigkeit, f. Raadvildhed.
 Rathmann, pl. -männer, m. Raadmand.
 Rathsam, raadelig. Ein rathsames Mittel.
 Rathesbedürftig, trængende til Raad.
 Rathschlag, pl. -schläge, m. Overveielse.
 Rathschlagen, overveie. Sie rathschlageten, wie sie ihn tödteten.
 Rathschlägig, gjerne raadende.
 Rathschluß, pl. -schlüsse, m. Beslutning. Der Rathschluß Gottes von unserer Seligkeit.
 Råthsel, n. Gaade. Er gab ein Råthsel auf. Sie errieth das Råthsel. Das ist mir ein Råthsel.
 Råthseldeuter, m. Oploser af en Gaade.
 Råthselhaft, gaadefuld.
 Råthseln, opgive Gaader.
 Råthselvoll, gaadefuld, hemmelighedsfuld.
 Rathsenge, f. Raadsdeputation, Committee.
 Rathsfähig, skicket til at vælges som Raad. Rathsfähigkeit, f.
 Rathsherr, pl. -en, m. Medlem af Raadet.
 Rathskeller, m. Raadstuekjelder.
 Rathmeister, m. Raadets Præsident.
 Rathschluß, pl. -schlüsse, m. Raadets Beslutning.
 Rathstag, pl. -e, m. Raadstuedag.
 Rathversammlung, pl. -en, f. Raadsforsamling.
 Rathverwandte, pl. -n, m. deputeret Borger.
 Ratificiren, stadfæste.
 Ration, pl. -en, f. Dagkost, Portion.
 Rationalist, pl. -en, m. den Fornufttroende. Rationell, adj. grundet paa Fornufterkjendelse.

Ratschen, skræppe, ræppe (som Sjæs og Uender).
 Ratte, Raze, pl. -n, f. Rotte.
 Rattel, pl. -n, f. Skralde. Ratteln, rasle.
 Rattenbirne, pl. -n, f. en Pære med lang Stilk.
 Rattensahl, rattengrau, graa som en Rotte.
 Rattensalle, pl. -n, f. Rottefælde.
 Rattensänger, m. Rottefanger.
 Rattengift, n. Rottekrud.
 Rattenkönig, pl. -e, m. mange med Halerne sammengroede Rotter; en Rotte, der dræber og æder andre.
 Rattenschwanz, pl. -schwänze, m. Rottehal, Haarpidsk.
 Rattenschweif, pl. -e, m. tynd Hestehale uden Haar.
 Rattern, rasle.
 Rag, St. m. Murreldyr, Ilder og Svovser. Er schläft wie ein Rag.
 Raze, pl. -n, f. Rotte.
 Rågen, frige som en Hare, lokke Hærer.
 Raub, m. Rov, Ran. Er ward ein Raub des Todes. Den Räubern ward der Raub abgejagt. Der Bergmann baute auf Raub, fjoedest.
 Raubbegier, f. Rovbegjerlighed. Raubbehierig, rovgjerrig.
 Rauben, rove, rane. Lasse dir nichts den Trost rauben.
 Räuber, m. Røver. Räuberin, pl. -nen, f. Røverske.
 Räuberbande, pl. -n, f. Røverbande.
 Räuberei, pl. -en, f. Røveri.
 Räuberhaar, pl. -e, n. et i Spidsen fletet Haar.
 Räuberisch, røversk.
 Raubfisch, pl. -e, m. Røvfisk.
 Raubfuß, pl. -füße, m. Insekternes forreste Fod.
 Raubgenos, pl. -nossen, m. Røvkammerat.

Raubgesindel, n. Røverpaf.
 Raubgeschwader, n. Røverescadre, Røverescadron.
 Raubgier, f. Røvgjerrighed. Raubgierig, røvgjerrig.
 Räubler, m. liden Røver.
 Räubling, -e, m. Hornqvæg paa eet Aar.
 Raubmord, m. Røv forenet med Mord.
 Raubmörder, m. Morder og Røver.
 Raubnest, pl. -er, n. Røverbul.
 Raubpfahl, pl. -pfäle, m. Grændsepæl ved Skibsmøller.
 Raubschiff, pl. -e, n. Røverskib.
 Raubschloß, pl. -schlösser, n. Røverborg.
 Raubschütz, pl. -en, m. Røvskytte.
 Raubsegl, n. Tværsegl foran Mastetræet paa Elbskibe. Raubstange, pl. -n, f. Stangen derpaa.
 Raubstollen, m. en uden Tilladelse drevne Bjergværksgang.
 Raubsucht, f. Røvsøge.
 Raubthier, pl. -e, n. Røvdyr.
 Raubvogel, pl. -vögel, m. Røvfugl.
 Rauch, rauh, haaret, ulden. Er fæhrte das Raube heraus.
 Rauch, m. Røg. Wer das Feuer genießen will, muß auch den Rauch vertragen. Kein Rauch ist ohne Feuer. Ein Fleiner Rauch beißt nicht.
 Rauchbaum, pl. -bäume, m. en Baltse hos Klædesfabrikanter.
 Rauchbart, pl. -bärte, m. En, som har et tykt Skjæg.
 Rauchbeere, pl. -n, f. et Slags haaret Stikkelsbær.
 Rauchdampf, m. fin Røg.
 Rauchdicht, luffet mod Røgen.
 Räucheln, Rauchenzen, St. lugte af Røg.
 Rauchen, roge, ryge. Er rauchte sein Pfeifchen. Der Ofen raucht.
 Raucher, m. Røger.
 Räucherer, m. den, som udbreder Røg.

Raucherig, råucherig, lugtende eller smagende efter Røg.
 Räucherhammer, pl. -n, f. Røgehammer.
 Räucherkerze, pl. -n, f. Røgeselv.
 Räuchern, roge, gjøre Røg. Sie räucherte mit Essig. Das Fleisch wird geräuchert.
 Räucherpulver, n. Røge. Røge.
 Rauchfang, pl. -fänge, m. Skorsteen.
 Rauchfanggeld, pl. -er, n. Skorsteenspenge.
 Rauchfärber, m. Bundtmager.
 Rauchfaß, pl. -fässer, n. Røgesekar.
 Rauchfleisch, n. røget Kød.
 Rauchfuß, pl. -füße, m. Laadfod, Skovhøns. Rauchfüßig, adj. laaden paa Fodderne.
 Rauchfutter, n. Førværk.
 Rauchgans, pl. -gänse, f. røget Gås.
 Rauchgelb, sortgul.
 Rauchgar, adj. beredet som Peltsværk.
 Rauchhandel, m. Peltsværkshandel.
 Rauchhändler, m. Peltshandler.
 Rauchhuhn, pl. -hühner, n. Høne som Afgift af et Ildsted.
 Rauchicht, røgagtig. Rauchig, fuld af Røg.
 Rauchleder, Rauchschwarz, n. paa Kjødsiden røget og sværtet Karduan.
 Rauchlinde, pl. -n, f. Almetræ.
 Rauchloch, pl. -löcher, n. Røghul.
 Rauchpfanne, pl. -n, f. Røgespande.
 Rauchpost, pl. -en, f. Signal ved Røg.
 Rauchschwalbe, pl. -n, f. Dussvale.
 Rauchstein, pl. -e, m. en mørkegul Edelsteen, Røgtopas.
 Rauchtabak, pl. -e, m. Røgtobak.
 Rauchwehr, pl. -e, n. en med Pileqviste beplantet Strandbred.
 Rauchwerk, n. Rauchwaarc, pl. -n, f. Peltsværk.
 Räuchwerk, n. Røge.
 Rauchwerken, hugge Grene og Qviste af.

Raude, f. Skorpe.

Raude, f. Skuro, Skab, en Sogdom hos Træer naar Barken bliver skrumpet.

Räudig, Skabbet. Ein räudiges Schaaf steckt die ganze Seerde an. Räudigkeit, f. Skabbethed.

Räuel, St. m. Rattenes Lobetid, Hanskat.

Rausbold, pl. -e, m. Slagsbroder.

Rausbuße, pl. -n, f. Slagsmaalsbroder.

Rauße, pl. -n, f. Hohælle, Horkam.

Rausdegen, m. Duellkaarde, Slagsbroder.

Räufeln, kæmme Hor.

Rausen, ruske, rykke, (sich) slaes. Er raufte ihm das Haar aus dem Kopfe. Wenn sich die Herren raufen, müssen die Unterthanen das Haar lassen.

Rausfer, m. Slagsbroder.

Rauserei, pl. -en, f. Slagsmaal.

Raushandel, pl. -hændel, m. Slagsmaal.

Rausholz, pl. -hölzer, n. et Feldbeeder-Bærktoi.

Rausmesser, n. Hattemagerklinge.

Rausfynn, m. Lust til Slagsmaal.

Rausfucht, f. Stridslystenhed. Rausfuchtig, stridslysten.

Rauswolle, f. den udplukkede bedste Uld, Reituld.

Rauszange, pl. -n, f. stor Jernhammertang.

Rausgras, pl. -en, m. Greve eller Dommert i en Bjergegn.

Rauh, raa, ujævn, udyrket. Rauhes Wetter. Eine rauhe Gegend.

Rauhdistel, pl. -n, f. Bævertidfel.

Rauhe, Rauheit, f. Ruhed, Raahed.

Rauhen, fradse op (klædet).

Rauhfrost, Rauhreif, m. sjeragtig Riimfrost.

Rauhfutter, n. raat Foder, d. e. Straa, Græs, Ho.

Rauhhobel m. Skrubhev.

Rauhigkeit, f. Ruhed, Ujævnhed, Ubehagelighed.

Rauhönig, m. ikke luttret Honning.

Rauhkopf, pl. -köpfe, m. en langhaaret Fieiefost paa en Stang.

Rauhschleifer, m. Grovsliber.

Rauhweizen, m. børstet Hvede.

Rauhzehente, pl. -n, f. Tiende i Reg.

Rauhzeit, f. Fuglenes Fældetid.

Rauke, pl. -n, f. en Bælgvært (Sisymbrium).

Raum, adj. rummelig.

Raum, pl. Räume, m. Rum, Sted. Dim. Räumlein, n. Er gewinnt Raum. Der Raum ist mir zu enge. Die Räume des Himmels. Der Raum zwischen zwei Häusern. Gib meiner Bitte Raum. Gib der Traurigkeit nicht Raum.

Raumanker, m. Rodanker.

Räumbrief, pl. -e, m. skriftlig Befaling til at forlade Landet.

Raumeiche, pl. -n, f. adspredte Egetræer.

Raumeisen, n. Donkradser i Bjergværk.

Räumen, gjøre Plads, bortskaffe, romme. Räume die Papiere bei Seite. Er räumte den Menschen aus dem Wege, tog af Dage. Räume mir die Pfeife. Er mußte das Land räumen. Er räumte den Sattel.

Räumer, m. Renser, Udvandrer.

Räumig, raumig, St. rummelig.

Räumigkeit, f. Rummelighed.

Räumlich, local, begrændset. Räumlichkeit, f. Localitet.

Raumlos, adj. uden Rum.

Räumnadel, pl. -n, f. Fængehulkradser.

Räumte, f. aaben hoi Se.

Räumung, f. Rydning, Rømning.

Räumungsrecht, n. Opnudringsret.
 Raunen, hviste. *Er raunte ihm ins Ohr.* Die Hasen raunen, løbe hist og her. Der Sengst wird geraunt, skaaren.
 Rauner, m. Hvister.
 Raupe, pl. -e, f. Raalorm, Orm, Larve. Dim. Råuphen, n.
 Raupeisen, n. Raalormesar.
 Raupen, befrue for Orme.
 Raupensraß, m. Lovets Afæden af Orme.
 Raupennest, pl. -er, n. Ormerede.
 Raupenschmeißer, Raupenscheißer, m. Sommerfugl.
 Raupenstand, m. Raupenleben, n. Larvetilstand. *Mach' deinen Raupenstand und eine Spanne Zeit, den nicht zu deinem Zweck, die nicht zur Ewigkeit.*
 Raupenstein, pl. -e, m. Steen med ormagtige Figurer.
 Raupentödter, m. Ormdræber (Insekt).
 Raupfüßin, rauphufig, behæftet med en Klosygdom.
 Raupig, adj. fuld af Orme.
 Rausch, pl. Råusche, m. Dim. Råuschchen, Råuschlein, n. Opbrusen, Ruus. *Im ersten Rausche.* *Er hat sich einen Rausch getrunken.*
 Rauschbeere, pl. -n, f. stor Blaabær.
 Rauschen, bruse, rasle, susse. *Das Wasser rauscht.* *Das Rauschen des Windes.* *Wer fürchtet sich vor einem rauschenden Blatte.* *Der Draht wird gerauscht, trufket engang igjennem Bøltserne.*
 Rauschgulb, n. gul Arsenik, Opermert.
 Rauschgold, n. Bladguld, Flitterguld.
 Rauschgrün, n. Gøstgrøn.
 Rauschig, berusende.
 Rauschmittel, n. et berusende Mid-
 del.
 Rauschsilber, n. forsolvet tyndt Mes-
 singblik.

Rauschwerk, pl. -e, n. Snarreværk i Orgeler.
 Råuspern, harke, (sich) romme sig.
 Raut, pl. -n, f. Rude (en Urt), Lovfrone i det sachske Baaben.
 Raut, pl. -n, f. Greb paa en Nøgle.
 Rauten, flibe med firfandede Glader, facettere.
 Rautenaf, pl. -asse, n. Ruderet i Kortspil. Rautendaus, pl. -dåuser, n. Ruderto.
 Rautenfläche, pl. -n, f. en firfattet Glade med lige Sider.
 Rautenförmig, langagtig firfattet.
 Rautenfranz, m. Krands af Rudeur-
 ten.
 Rautenrichter, m. Redskab, for at danne Nøgleringen.
 Rautenstein, pl. -e, m. facetteret oven-
 til spids Edelsteen.
 Rautenstich, pl. -e, m. Rudesting i Synning.
 Rautenstrauch, pl. -sträucher, m. Ru-
 debuße.
 Rautenvierung, pl. -en, f. ligesidet
 firfattet med fjeve Vinkler.
 Rautenweise, adv. quadratvis.
 Raveling, pl. -e, f. Strømmens Krum-
 ning.
 Reagentien, pl. modvirkende Midler.
 Real, pl. -e, n. Skriftkassestillads.
 Realien, pl. Sagkundskaber.
 Realität, f. Virkelighed.
 Realgar, n. rød svovlet Berggift.
 Realwerth, pl. -e, m. indre Værdi.
 Reatus, m. Anlagestand, Misgjerning.
 Rebbaue, St. m. Viinavl. Rebbau, pl. -e, m. Viinbjerg.
 Rebben, ville parre sig.
 Rebbes, m. jødisk Fordeel.
 Rebe, pl. -n, f. Ranke, Viinranke.
 Rebell, pl. -en, m. Oprører. Rebellion, pl. -en, f. Oprør. Rebelliren, gjøre Oprør.
 Rebenauge, pl. -n, n. Viinstoffens Knop.

Rebenblut, n. Druesaft.
 Nebengeländer, n. Spalier af Wiin-
 ranke.
 Nebengerank, n. Slynning af Ran-
 ker.
 Rebensproß, pl. -sprössen, m. Wiin-
 rankefud.
 Nebenstab, pl. -stäbe, m. Rankestav,
 Thyrus.
 Nebenstecher, m. en liden Skarnbasse
 i Wiinbjerge.
 Rebenthraane, pl. -n, f. Nebenwasser,
 n. Draaber, som om Foraaret dryppe
 af de beskaarne Wiinranke.
 Rebenzinke, pl. -n, f. Wiinranke.
 Rebhuhn, pl. -hühner, n. Agerhone.
 Rebhuhnschnepfe, pl. -n, f. en Snep-
 pe, der ligner en Agerhone.
 Rebhuhnstein, pl. -e, m. Steen figu-
 reret som Agerhønenes Bryst.
 Rebkresse, f. Kapunzel.
 Rebland, pl. -länder, n. Wiinland.
 Rebmonat, m. September.
 Rebmann, pl. -männer, m. Wiingaards-
 mand.
 Rebrecht, rebenrecht, uforsalfet.
 Rebweiden, pl. Pileqviste til at binde
 Ranterne med.
 Recapituliren, gjentage forteligen.
 Recensent, pl. -en, m. Bogdommer.
 Recensiren, bedømme Bøger.
 Recept, pl. -e, n. Recept.
 Recept, pl. -se, m. Forlig.
 Receptbuch, pl. -bücher, n. Quartals-
 Regnskabsbog i Bjergvæsenet.
 Rechbeere, pl. -n, f. vild Rib.
 Rechen, m. Rive.
 Rechen, rive.
 Rechenamt, pl. -ämter, n. Rechenei,
 pl. -en, f. Revisionscollegium.
 Rechenbrett, pl. -er, n. Regnebræt.
 Rechenbuch, pl. -bücher, n. Regne-
 bog.
 Rechenkunst, pl. -künste, f. Regnekunst.
 Rechenkünstler, m. Regnemester.

Rechenschaft, f. Regnskab. Er tog
 ihn zur Rechenschaft.
 Rechenschaftsablegung, pl. -en, f.
 Regnskabsaflæggelse.
 Rechenstift, pl. -e, m. Griffel.
 Rechenzahn, pl. -zähne, m. Rechen-
 zinke, pl. -n, f. Rivetand.
 Rechnen, regne, tælle. Eins zum An-
 dern gerechnet. Ich rechne diese
 Versammlung auf hundert. Rech-
 nest du alles dies für nichts. Ich
 rechne auf seinen Muth. Ich
 rechne es ihm zum Lobe.
 Rechner, m. Regner.
 Rechnung, pl. -en, f. Regning. Nach
 meiner Rechnung. Er findet seine
 Rechnung dabei. Das kommt wei-
 ter nicht in Rechnung. Nimm
 nichts auf Rechnung bei den Kauf-
 leuten. Er machte die Rechnung
 ohne den Wirth. Er machte sich
 Rechnung auf ein gutes Jahr.
 Rechnungsart, pl. -en, f. Regnings-
 maade.
 Rechnungsbeleg, pl. -e, m. Regnings-
 bilag.
 Rechnungsgleiche, f. Balance.
 Recht, adj. ret, rigtig, hoire, lige. Die
 rechte Sand. Ein rechter Winkel.
 Mein rechter Bruder. Das macht
 mir rechte Freude. Das ist mir
 ganz recht. Komme recht oft.
 Das war nicht recht gehandelt.
 Mache das Bett zu rechte. Wir
 machen uns schon zu rechte, lave
 til. Ich will ihn schon zu rechte
 setzen. Er hat es recht gut. Er
 hat was Rechtes gelernt.
 Recht, pl. -e, n. Ret. Er gab mir
 Recht. Er hat es nicht mit Recht.
 Behaupte dein Recht. Der Rich-
 ter soll nicht das Recht beugen.
 Er spricht Recht. Er befließiget
 sich der Rechte, lægger sig efter Lov-
 fyndigheden.

Rechte, f. den høire Haand. Lasse
 deine Rechte nicht wissen, was
 die Linke thut.
 Rechteck, pl. -e, n. Reclangel. Recht-
 eckig, rectangulær.
 Rechten, Mundhugges.
 Rechter, m. Mundhugger.
 Rechtsfallen, n. en Grubegangs Stjæve
 Retning.
 Rechtsfertia, retmæssig. Rechtsfertig-
 Feit, f. Retmæssighed.
 Rechtsfertigen, retfærdiggjøre. Recht-
 fertigung, pl. -en, f. Retfærdiggjø-
 relse.
 Rechtsfuchs, pl. -fuchse, m. ægte Fur.
 Rechtgläubig, rettroende. Rechtgläu-
 bigkeit, f. Rettroenhed.
 Rechthaber, m. En, som bestandig vil
 have Ret. Rechtabereit, f. haard-
 nakket Paastaaenhed. Rechtaberisch,
 egenfindig.
 Rechtläufig, ligeløbende.
 Rechtlich, retmæssig, retskaffen, lovlig.
 Rechtlichkeit, f. Retskaffenhed.
 Rechtlinig, retlinet.
 Rechtlos, lovløs. Rechtlosigkeit, f.
 Lovløshed.
 Rechtsmæssig, berettiget. Rechtsmæssig-
 Feit, f. Lovlighed. Rechtsmæssigen,
 retfærdiggjøre, legitimere.
 Rechtortig, retvinklet.
 Rechts, adv. til Høire.
 Rechtsanhangig, adj. svævende for
 Retten.
 Rechtsanspruch, pl. -sprüche, m. rets-
 guldig Fordring.
 Rechtsbesliffen, adj. studerende Ret-
 ten. Rechtsbesliffenheit, f. Rets
 Studium.
 Rechtsbeihülfe, f. Lovens Hjælp.
 Rechtsberather, m. Retsconsulent.
 Rechtsbeistand, pl. -stände, m. Sag-
 forer, Curator.
 Rechtsbeständig, adj. retsguldig.
 Rechtsbeständigkeit, f. Retsguldig-
 hed.

Rechtschaffen, retskaffen, brav. Er
 har was Rechtschaffenes gelernt.
 Rechtschaffenheit, f. Retskaffenhed.
 Rechtschreibung, f. Rettskrivning.
 Rechtsdreher, Rechtsverdreher, m.
 Chikaneur. Rechtsdreherei, pl. -en,
 f. Chikane.
 Rechtsfeirtia, ligesidet. Rechtsseitigkeit,
 f. Ligesidethed.
 Rechtserkenner, m. Dommer. Rechts-
 erkennung, pl. -en, f. Dom.
 Rechtsfall, pl. -falle, m. Retsfag.
 Rechtsfinder, m. Retsdommer.
 Rechtsgang, m. Rettergang.
 Rechtsgelehrt, retslærd. Rechtsge-
 gelehrsamkeit, Rechtsgelehrtheit,
 f. Lovkyndighed.
 Rechtskræftig, adj. lovguldig.
 Rechtshandel, pl. -händler, m. Proces.
 Rechtskniff, pl. -e, m. Chikane.
 Rechtskunde, f. Retskundskab.
 Rechtsmündel, m. Client.
 Rechtspflege, pl. -n, f. Retspleie.
 Rechtsprechung, f. rigtig Udtale.
 Rechtsschwinder, m. Chikaneur.
 Rechtspruch, pl. -sprüche, m. Dom.
 Rechtsstand, m. Rechtsstätt, f. Bær-
 nething. Rechtsständig, som horer
 under en vis Jurisdiction.
 Rechtsucher, m. den Klagende.
 Rechtsverfahren, n. Rettergang.
 Rechtsverwalter, m. Justitiarius.
 Rechtwinkelig, retvinklet.
 Recidiv, pl. -e, n. Tilbagefald i en
 Sygdom.
 Red, Rt. n. Redde, pl. -n, f. Stillads,
 Gjerde med Tværstænger.
 Redbank, Rt. pl. -bänke, f. Pine-
 bänk.
 Redbaum, pl. -bäume, Redholder,
 m. Dylletræ.
 Redbein, Redbein, Rt. m. den, som
 udstrækker Benene, nemlig Døden.
 Redde, pl. -n, Reden, m. Rjæmpe,
 Helt.

Recken, strække, række. Er recket die Hand gen Himmel.
 Recksmieden, n. Jernets Smidning i Længden.
 Recognosciren, speide. Recognoscierung, pl. -en, f. Speidning.
 Recrut, pl. -en, m. Recrut. Recrutiren, hverve, gjøre fuldtallig.
 Red, reed, Rt. adj. rede, redebon.
 Rede, pl. -n, f. Tale. Ich kenne ihn an der Rede. Es ist nicht der Rede werth. Glaubet meinen Reden. Er kam aus der Rede, Conceptorne. Das sind mir fremde Reden. Was habt ihr für Reden unter einander. Er hielt eine Rede auf den Tod des Königs über einen Spruch. Es geht die Rede. Es gehen allerlei Reden von ihm. Er stellte ihn zur Rede, irettesatte. Er kann Rede und Antwort von der Sache geben, gjøre Rede og Rigtighed.
 Redefugung, pl. -en, f. Construction.
 Redekunst, pl. -künste, f. Talekunst.
 Redekunstler, m. Rhetor.
 Reden, tale. Er redete von ihm. Er hat über einen Spruch geredet. Rede mir nicht daren, seld ikke ind i Talen. Davon wäre viel zu reden. Er kam auf ihn zu reden. Lasset uns nicht eins in das andere reden, snakke frem og tilbage. Er redete ihm den Plan aus dem Sinne, fik ham til at opgive Planen. Er redete ihm das Wort, forsvarede. Der Reiche hat gut von den Freuden des Lebens reden. Er redete ihm nach dem Munde. Das ist in den Wind geredet. Er redete ihm zu Liebe, smigrede. Es ist viel Redens von dieser Sache. Nun ist das Reden an euch, Touren til Eder at tale.
 Redensart, pl. -en, f. Talemaade.
 Redart, pl. -en, f. Dialekt, Stil.

Redesheu, adj. bange for at tale.
 Redigiren, ordne, affatte, bejerge til Trykken. Redaction, f.
 Redlich, redelig. Er hat das Seinige redlich gethan. Redlichkeit, f. Redelighed.
 Redner, m. Taler. Rednerin, pl. -nen, f. Talerinde.
 Rednerbühne, pl. -n, f. Talestol.
 Rednerisch, rhetorisk.
 Redselig, snaksom. Redselighed, f. Snaksomhed.
 Reduciren, føre tilbage, nedsætte.
 Reede, Rehde, Rhede, pl. -n, f. Rede, Forhavn, Ankerplads.
 Reedelos, aftaklet.
 Reeden, Rt. udruste (Skibe).
 Reeder, Rheder, m. Reder. Reederrei, Rhederrei, pl. -en, f. Rederi.
 Reedung, Rhedung, pl. -en, f. Skibsredskab.
 Reell, væsentlig, sikker, reel.
 Reesch, rosch, Rt. haardt stegt.
 Referiren, berette. Referent, pl. -en, m. Referent.
 Reff, pl. -e, n. Sandbank, Ribbeen, Bærestillads, Rev.
 Reffband, pl. -bänder, n. Dragerbaand, Dragertoug.
 Reffe, pl. -n, f. Døhegle.
 Reffen, reve Seil.
 Reffgat, n. Rebegat.
 Reffträger, m. Bissekrammer.
 Reflectiren, straalet tilbage, estertænke.
 Reflex, pl. -e, m. Gjenkin. Reflexion, pl. -en, f. Betragtning.
 Reformiren, omdanne, forbedre. Reformirten, pl. Zwingli's og Calvins Tilhængere.
 Regal, Regale, pl. Regalien, n. Hædhedsret. Regal, pl. -e, n. Reol, Hylde.
 Regaliren, beværte herligt.
 Rege, adj. virksom, rast, levende. Die Zühner werden des Morgens reger. Die Einbildungskraft wird

rege. Ihr Brief machte die Liebe wieder rege.
 Rege, f. Bevægelse, Stillads for Løf-
 fefuglene.
 Regel, pl. -n, f. Regel. Er lebt nach
 der Regel.
 Regeler, Regler, m. Ordner.
 Regellos, adj. uden Regel, uordent-
 lig. Regellosighed, f. Uregelmæs-
 sighed.
 Regelmæssig, regelmæssig. Regelmæs-
 sigkeit, f. Regelmæssighed.
 Regeln, regulere, ordne.
 Regelrecht, adj. efter Regelen, ordent-
 lig.
 Regelwidrig, adj. imod Regelen.
 Regen, bevæge, opvække, berøre, (sich)
 røre sig. Er regte weder Hand
 noch Fuß. Es regte sich kein Le-
 ben mehr in ihm. Die ganze
 Stadt regte sich. Die Liebe hat
 sich bei ihr geregt. Die oben ge-
 regte Sache.
 Regen, m. Regn. Er ist aus dem
 Regen in die Traufe gekommen.
 Nach dem Regen scheint die Son-
 ne.
 Regenbogen, m. Regnbue.
 Regenbogenhaut, pl. -häute, f. Dien-
 stjerne.
 Regenbogenstein, m. en blaaagtig
 Opal.
 Regendach, pl. -dächer, n. Tagtæg.
 Regengalle, pl. -n, f. et Stykke af
 en Regnbue.
 Regenguß, pl. -güsse, m. Regnskyl.
 Regenkrümme, pl. -n, f. Kende un-
 der Simslisten.
 Regenpfeifer, m. Regnfugl.
 Regenpuken, m. konstig Ildregn.
 Regenschauer, m. Regnskur, Regni-
 ling.
 Regenschirm, pl. -e, m. Paraply.
 Regenschlag, pl. -schläge, m. udvor-
 tes Gesims mellem tvende Etager.

Regenschwanger, regenschwer, opfyldt
 med Regn.
 Regent, pl. -en, m. Regent. Regent-
 schaft, pl. -en, f. Regentskab.
 Regenwetter, n. Regnveir.
 Regenwurm, pl. -würmer, m. Regn-
 orm.
 Regieren, regjere, styre. Der Rut-
 scher regiert die Pferde, der Steuer-
 mann das Schiff. Strenge Zer-
 ren regieren nicht lange.
 Regierer, m. Regierer, Styrrer.
 Regiersucht, f. Herkesøst. Regier-
 süchtig, herkesøg.
 Regierung, pl. -en, f. Regjering.
 Regierungsantritt, pl. -e, m. Regje-
 ringstiltrædelse.
 Regierungslosigkeit, f. Anarki. Re-
 gierungslos, adj. anarkisk.
 Regiment, pl. -er, n. Regiment, Re-
 gjering. Die Regimenter marschir-
 ten auf. Er hielt gut Regiment,
 Orden.
 Regimentskosten, pl. fælles Omkost-
 ninger.
 Region, pl. -en, f. Egn, Kant.
 Register, n. Register. Er trug es
 ins Register ein. Er steht im
 schwarzen Register, paa det sorte
 Bræt.
 Registeraufstand, pl. -stände, m. Sys-
 temesterens Beretning over Arbej-
 derne i Kvartalet.
 Registerpapier, n. stort Skrivpapiir.
 Registerstimme, pl. -n, f. Piberegis-
 ter i Orgeler.
 Registrande, pl. -n, f. Fortegnelses-
 bog.
 Registriren, indføre i Registret. Re-
 gistratur, pl. -en, f. officiel Op-
 tegnelse.
 Regnen, regne. Es regnet. Es reg-
 net Steine auf sie von den Dächern.
 Es regnet Prügel. Gott läßt
 regnen über Gerechte und Unge-
 rechte.

Regnerisch, regnagtig.
 Regsam, virksom, dristig, rast. Regsamkeit, f. Rasthed.
 Regulativ, pl. -e, n. Rettesnor.
 Regulus, m. Metalkonge, det reengjorte Metal.
 Regung, pl. -en, f. Bevægelse, Rørelse, Vttring. Er underdrückte alle gute Regungen.
 Regungslos, adj. ubevægelig, fald, stiv.
 Reh, pl. -e, n. Raadyr.
 Reh, adj. stiv i Ledene (om Heste).
 Rehader, pl. -n, f. Aare, som aabnes naar en Hest har Stivkrampe.
 Rehbaum, pl. -bäume, m. Hæspecylinder i Bjergværk.
 Rehbein, pl. -e, n. Overbeen hos Heste.
 Rehbock, pl. -böcke, m. Raabuk.
 Rehe, f. Stivhed i Fodderne hos Heste.
 Rehfahl, adj. brungul.
 Rehfuß, pl. -füße, m. Raadprets Fod, skraaafskaret Ende af en Stamme, som skal podes.
 Rehgeiß, pl. -e, Rehziege, pl. -n, f. Raagjed.
 Rehfalß, pl. -fäßer, n. ungt Raadyr.
 Rehledern, adj. af Raadpirlæder.
 Rehling, pl. -e, m. en gul spiselig Jordsvamp.
 Rehsvießer, m. ung Raabuk med de første Hornskud.
 Rehziemer, m. Bagfjerding af Raadyr.
 Reibahle, pl. -n, f. et firkantet Bor.
 Reibasch, pl. -e, m. et Trug til at rive Roget i.
 Reibe, pl. -n, f. Rive. Reibeisen, n. Rivejern.
 Reiben, vieb, gerieben, rive, gnide. Geriebenes Brod. Er vieb es ihm unter die Nase, lod ham tit

høre. Er vieb sich an ihm, gjorde ham Fortræd.
 Reiber, m. Redskab til at gnide med.
 Reibewisch, pl. -e, m. Klud eller Hale til at gnide med.
 Reibewohl, n. et Bor hos Laafesmeden.
 Reibisch, pl. -e m. Hestehale.
 Reibung, pl. -, en, f. Gnidning. Es kam zu Reibungen zwischen dem Adel und den Bürgern.
 Reich, rig. Reich an Gütern.
 Reich, pl. -e, n. Rige. Ein Brief aus dem Reiche, fra det sødlige Indskland.
 Reichen, række, naae, give. Das Wasser reichte ihm an den Hals. Großer Herren Arme reichen weit. Gottes Güte reicht, so weit der Himmel ist. Das Geld wird nicht reichen, strække til. Er reichte ihm hülfsche Hand. Reiche dem Armen ein Almosen. Er reicht ihm das Wasser nicht, kommer ikke op mod ham.
 Reichfrischen, n. Smeltning af rigt Kobbererts.
 Reichhaltig, righoldig. Reichhaltigkeit, f. Righoldighed.
 Reichlich, adj. rigelig. Reichlichkeit, f. Overflodighed.
 Reichsabschied, pl. -e, m. Rigsdagsbeslutning.
 Reichsacht, pl. -e, f. Landsforvisning.
 Reichsächter, m. den Landsforviste.
 Reichsfrei, adj. kun underkastet Riget og Keiseren.
 Reichstädter, m. Borger af en Rigsstad. Reichstädtisch, adj. hørende til en Rigsstad.
 Reichstag, pl. -e, m. Rigsforsamling.
 Reichsverweser, m. midlertidig Regent.
 Reichswährung, f. Rigets Møntfod.
 Reichthum, pl. -thümer, m. Rigdom.
 Reichung, pl. -en, f. Frembydelse.
 Reien, sye med lange Sting.
 Reidraht, m. Traagsetraad.

Reif, moden. Das Getreide ist reif zur Ernte.

Reif, pl. -e, m. Ring, Baand, Riimfrost. Ein hölzerner und ein eherner Reif. Der Böttcher belegt ein Faß mit Reifen.

Reife, f. Modenhed.

Reifel, f. Spor af Hjortens forreste og bageste Tod.

Reifeln, risle, gjøre smaa Furer.

Reifen, modne, modnes, riimfryse. Das Korn reift. Die Sonne reift die Aehren. Es hat die vorige Nacht gereift. Die Frucht ist gereift.

Reifer, m. Rebslager.

Reiserbahn, pl. -en, f. Reverbane.

Reiflich, adv. moden, tilgavns. Dies muß reiflich überlegt werden.

Reismesser, n. Bodferkniv.

Reisrock, pl. -røkke, m. Fiskebeenskjørt.

Reifschlagen, n. Rebslagerarbeide, Stoden af Kolbotter.

Reifschläger, m. Rebslager.

Reifspiel, pl. -e, n. Leg ved at støde Kolbotter.

Reistanz, pl. -tänze, m. Springen gjennem et Løndebaand.

Reigeln, St. opvære høi og rank.

Reihe, pl. -n, f. Række, Rad. Eine Reihe Häuser. Bunte Reihe. Er schließt die Reihe. Der Becher geht in der Reihe herum. Die Reihe (Louren) ist an mir. Die Reihe wird schon an dich kommen.

Reihen, ordne i Rækker.

Reihen, Reihentanz, pl. -tänze, m. Rækkebånd.

Reihenfolge, f. Folge i Rækker, Rangorden.

Reihenführer, Reigenführer, m. Forbandser.

Reihenhammer, pl. -hämmer, m. lang Robbersmedhammer.

Reihensetzer, m. Arbeider, som tørrer Teglsteen.

Reihenweise, adv. radevis.

Reiher, m. Heire.

Reiherbeize, pl. -n, f. Heirejagt med Falke.

Reiherbusch, pl. -büsche, Reiherstutz, pl. -e, m. Fjærbusk af Heirens lange Rastefjær.

Reiherfalk, pl. -en, m. Falk, afrettet til Heirejagt.

Reiherspiel, pl. -e, n. et Kortspil med 36 Kort.

Reiherstand, pl. -stände, m. Heirens Opholdsted.

Reim, pl. -e, m. Riim. Männlicher Reim, lige Klang af en lang Endestavelse. Weiblicher Reim, lige Klang af en lang og en kort Endestavelse.

Reimbold, Reimschmied, pl. -e, m. Rimer.

Reimen, rime, (sich) passe sig. Er reimt den ganzen Tag. Das reimt sich wie eine Faust aufs Auge.

Reimer, m. Versemager. Reimerei, pl. -en, f. Versemageri.

Reimfüller, m. tomt Ord for Rimmers Skuld.

Reimlich, adj. som kan rimes.

Reimlos, rimfri.

Reimweise, adv. efter enkelte Riim.

Reimwegler, m. et uregelmæssigt rimet Vers.

Rein, reen. Keine Wäsche. Er hielt reinen Mund. Er schrieb den Aufsatz ins Reine. Wir kamen mit einander aufs Reine, bleve enige. Sprich die Wörter rein aus. Er schenkte ihm reinen Wein ein, sagde ham Sandhed. Eine reine Fahrt, et bart Spor (høi Jægere). Er ward rein gesprochen, uskyldig. Er machte reine Arbeit, gjorde flart for sig. Er ward rein (ganske) ausgeplündert. Er hat sich rein gebrannt, vasket sig reen.

Reindel, St. m. Melkepotte.
 Reine, Reinheit, f. Reenhed.
 Reineke, m. Røven i Fabelen.
 Reinen, gaar i Trav, lobe (om Ulven og Røven).
 Reinigen, rense, reengjøre.
 Reiniger, m. Reengjører.
 Reinigung, pl. -en, f. Rensning, Renselse.
 Reinigungseid, pl. -e, m. Retsfærdig-gjorelsehed.
 Reinlich, reep lig. Reinlichkeit, f. Reenlighed.
 Reinschreiber, m. Copist. Reinschrift, -en, f. Copie.
 Reis, pl. Reiser, n. Qvist, Stud. Dim. Reischen, Reislein, n.
 Reisbund, pl. -e, Reisbündel, n. Bunt af Qviste.
 Reise, pl. -n, f. Reise. Er machte eine Reise. Er ging auf Reisen.
 Reisedank, m. Lon for en Reise.
 Reisefertig, færdig til Reisen.
 Reisegebühr, pl. -en, f. Diætpenge.
 Reisegefährte, pl. -n, m. Reisekamerat.
 Reisegerecht, feldgerecht, erfaren i Jagt efter smaat Vildt.
 Reisegut, pl. -güter, n. Lehnsgods, der tilfalder qvindelige Arvinger.
 Reisejäger, m. Jæger i det Smaa.
 Reisejägerei, f. den lave Jagt.
 Reisemantel, pl. -mäntel, m. Reisekaabe.
 Reisemüde, adj. træt af at reise.
 Reisen, reise. Er reiste zu Pferde oder zu Fuße. Sie reiste im Wagen. Man reist zu Lande nach Schweden. Ein gereister Mann. Diesen Weg bin ich noch nicht gereiset. Er hat viel und weit gereiset. Ich bin oft des Weges gereiset.
 Reiserkohle, pl. -n, f. Grubekul.
 Reisholz, Reisig, n. Qvistebrende, Qvæs.
 Reisig, adj. ridende. Reisige, pl. -n,

Reisner, m. Rytter. Der reisige Zeug, Cavalleri. Ein reisiges Pferd, en Cavalleriehest.
 Reislaufen, n. hemmelig Indtrædelse i fremmed Rigtstjeneste.
 Reisdelle, pl. -n, f. Qvistebundt.
 Reisdorf, pl. -e, n. Strandbesættelse ved Fæschner.
 Reiß, m. Riis, Risengryn.
 Reißartig, adj. lig Riis.
 Reißaus, n. Flugt. Er nahm Reiß aus.
 Reißbau, m. Riisavl.
 Reißblei, n. Blyant.
 Reißbrei, m. Riisvælling.
 Reißbrett, pl. -er, n. Tegnebræt.
 Reißen, riß, gerissen, brække, sprække, rive, ridse, tegne. Wenn alle Stricke reißen, naar alting slaaer Feil. Die Erde riß vor Hitze. Das Reißen im Leibe. Federn reißen, rive Penneposer. Reißende Thiere, glubende Dyr. Es wird sich niemand darum reißen, slaaes for at faae det. Er riß sich die Haare aus dem Kopfe. Er hat ihn zu Boden gerissen. Er reißt Poffen und Joten, slaaer om sig med.
 Reißer, m. Rurvmagerjern, Bødkerjern.
 Reißern, snuse paa Alt.
 Reißernte, pl. -n, f. Riishøst.
 Reißfeder, pl. -n, f. Staalpen til Tegning.
 Reißfeld, pl. -er, n. Riismark.
 Reißgelb, n. gul Arsenik.
 Reißgerste, f. et Slags Byg (Hordeum Zeocritum).
 Reißgrund, pl. -gründe, m. en med alleslags Rullestene bedækket Grund.
 Reißhaken, m. en Reisel hos Laasmede og Tommermænd.
 Reißig, reißicht, adv. hullet, floftet.
 Reißker, m. en spiselig Jordsvamp.
 Reißkoch, pl. -Köche, m. en Risengrøns-tærte.
 Reißkohle, pl. -n, f. Tegnekul.

Reißfuchsen, m. Risengrønsfage.
 Reißling, pl. -e, m. Serpe.
 Reißmesser, n. Guldslagerkniv.
 Reißschiene, pl. -n, f. Vinkellineal.
 Reißschwaden, m. et Ugræs paa Riis-
 marken.
 Reißspleiß, M. pl. -e, m. En, som
 fordærver sine Klæder.
 Reißstift, pl. -e, m. Tegnestift.
 Reißzeug, pl. -e, n. Vasser og lig-
 nende mathematiske Instrumenter.
 Reiste, pl. -n, f. Hørtot.
 Reiste, St. pl. -n, f. Træbane.
 Reister, m. Væderlap paa en Sko.
 Reit, adj. rede, færdig, rask.
 Reitbahn, pl. -en, f. Ridebane.
 Reitbeamte, pl. -n, m. Regnskabsbe-
 tjent.
 Reitbursche, pl. -n, m. Ridedreng.
 Reitdecke, pl. -n, f. Hestedæffen.
 Reite, St. pl. -n, f. Gaardsrum.
 Reitel, m. Knebel, Prygl. Reiteln,
 rulle.
 Reiten, ritt, geritten, ride. Er ist
 fehl geritten. Es reitet ein Rei-
 ter übers Feld. Er reitet auf
 der Wurst herum, rider ud paa
 Enghleri. Wer kommt dort ge-
 ritten. Er reitet einen Trab, Ga-
 lopp, Schritt. Das Pferd ist noch
 nie geritten worden. Der Be-
 reiter ritt das Pferd zusammen.
 Er hat sich einen Wolf geritten,
 hudløs. Er reitet den Cicero, af-
 skraver Cicero. Das Schiff reitet.
 Reiter, m. Ryttter, Ridende. Lateini-
 scher Reiter, stet Ryttter. Spani-
 sche Reiter.
 Reiterei, f. Ryttteri. Leichte und
 schwere Reiterei.
 Reitergar, adj. halvogt.
 Reitern, staae igiennem Sold.
 Reitersalbe, f. Snatsalve.
 Reitgurt, pl. -e, m. Ridebelte.
 Reithalde, pl. -n, f. en Hob gold
 Steen ved Smeltehytter.

Reithengst, pl. -e, m. Rlophingst.
 Reithnecht, pl. -e, m. Staldkarl.
 Reitkunst, f. Ridekonst.
 Reitlaus, pl. -läuse, f. Gladlaus.
 Reitlings, adv. paa Strævs.
 Reitmasche, pl. -n, f. en urigtig Ma-
 ske i Jærgergarnet.
 Reitochs, pl. -sen, m. Tør.
 Reitrock, pl. -röcke, m. Ridekjole.
 Reitschemel, m. Skammel, som Saug-
 blokken ligger paa.
 Reitschoß, pl. -ße, m. Livegnes Afgift
 for Tilladelse til at giste sig.
 Reitstock, pl. -stöcke, m. bevægelig
 Træslods paa Dreierbænken.
 Reittenne, pl. -n, f. jævn Plads, hvor
 Sæden istedetfor at tørkes trædes
 ud af Heste eller Orer.
 Reitzu, Reitherzu, m. Sinkenes Lyd,
 Sink.
 Reiz, pl. -e, m. Ynde, Tillokkelse. Es
 ist ein mißliches Ding um unsere
 Reize. Es hat nicht mehr den
 Reiz der Neuheit.
 Reizbar, pirrelig, omfindtlig. Reiz-
 barkeit, f. Omfindtlighed.
 Reizen, lokke, pirre, bevæge, Er wird
 leicht zum Zorn gereizt. Er reizte
 ihn zum Streite.
 Reizend, tiltrækkende, yndig. Die
 reizende Gegend. Reizende Måd-
 chen.
 Reizer, m. Loffer, Tilfunder.
 Reizlos, adj. uden Ynde, ubehagelig.
 Reizlosigkeit, f. Hæslighed.
 Reizmittel, n. tirrende Middel, Sti-
 mulants.
 Reizsucht, f. Coquetteri.
 Reizung pl. -en, f. Loffen, Pirren.
 Reizvoll, fortvillende.
 Refel, M. m. Roterhund, Tolper.
 Refelhaft, tolperagtig. Refelei, pl.
 -en, f. Tolperagtighed. Sich refeln,
 strække sig, bære sig tolperagtigt ad.
 Relegiren, forvise fra Universitetet.
 Religion, pl. -en, f. Religion.

Religionsbedrückung, pl. -en, f. Religions-Undertrykkelse.
 Religionsbeschwerde, pl. -n, f. Religionsklage.
 Religionsverwandte, pl. -n, m. Troesforvandt.
 Religiøs, religiøs, Religiose, pl. -n, m. en Munk. Religiosität, f. Religiositet.
 Rellmaus, St. pl. -mäuse, f. en Skovmuus.
 Remel, Rimmel, m. Rnubbe, en Rad Træer, 20 Pund Hø.
 Renegar, pl. -en, m. en Trasfalden fra den kristelige Tro.
 Renke, pl. -n, f. et Slags Hviding.
 Renken, vride, vende.
 Rennbahn, pl. -en, f. Bæddeløbsbane.
 Rennbaum, pl. -bäume, m. Bindebom.
 Rennberg, m. de i Renden af Ertzen nedfaldende smaa Stene.
 Renne, Rinne, pl. -n, f. Rende, Rendesteen.
 Renneisen, n. en Dvnradsler med langt Skaff.
 Rennen, rannte, gerannt, rende, løbe. Er kam gerannt. Er rennt mit dem Kopfe wider die Wand. Er rannte ihm den Degen durch den Leib. Er rannte ihn zu Boden. Das Eisen rennen, smelte Jernet.
 Kennen, n. Loben, Tournering med Landse.
 Kenner, m. Løber, raff Hest.
 Kennherd, pl. -e, m. Jernsmeltningssked.
 Kennjagen, n. Parforcejagt.
 Rennschlitten, m. Spidsilæde, Kane.
 Rennspiel, pl. -e, n. Bæddeløb.
 Rennspindel, pl. -n, f. Drillbor.
 Rennstein, pl. -e, m. Rendesteen.
 Rennthier, pl. -e, n. Rensdyr.
 Rennthierflechte, pl. -n, f. Rensdyrmos.
 Rennthierzucht, f. Rensdyravl.

Renommist, pl. -en, m. Slagsbroder.
 Rentamt, pl. -ämter, n. Rentei, pl. -en, f. Oppebørselscollegium.
 Rente, pl. -n, f. Afgift, Rente. Er lebt von seinen Renten, af sine Midler. Er legte das Capital auf Renten.
 Renten, kaste af sig i Renter.
 Rentenirer, Rentierer, Rentner, m. Capitalist.
 Rentmeister, m. Skatmester.
 Repetiren, gjentage. Repetiruhr, pl. -en, f. Repeteeruhr.
 Repp, m. Bevægelse, Travshed. Repp und Roor, m. Oplob og Tumult.
 Reppen, bevæge sig, parres.
 Repphuhn, pl. -hühner, n. Agerhøne.
 Repressalien, pl. voldsomme Midler til Hevn.
 Republik, pl. -en, f. Fristat. Republikaner, m. Fristadsborger, Frihedsven. Republikanisch, republikant.
 Requiem, n. katolsk Sjælemesse.
 Resident, pl. -en, m. Gesandt af ringere Rang.
 Residenz, pl. -en, f. Resideren, Kongeborg, Hovedstad. Der König nahm hier seine Residenz.
 Resonanz, pl. -en, f. Lydens Forstærkning, Gjenlyd.
 Resonanzboden, pl. -böden, m. Resonantsbund.
 Resbaum, pl. -bäume, m. Underlagsbjælke.
 Resen, hugge, grave.
 Resen, m. Basterende for Ertz. Resort, pl. -e, m. Ertzvaftningsdistrikt.
 Rest, pl. -e, m. Rest, Resistance, Levning. Dim. Restchen, Restlein, n. Er trug den Rest ab. Er blieb in Rest. Er gab ihm den Rest, dræbte ham, ruinerede ham aldeles.
 Restant, pl. -en, m. En, som har Resistance.
 Resten, restiren, restere.

Resultiren, reise sig af. Resultat, pl. -e, n. Resultat, Udfald.
 Rette, pl. -n, m. Hanhund.
 Retten, redde, frelse. Rette sig, wer kann. Er rettete ihn vom Tode. Er hat ihm das Leben gerettet.
 Retter, m. Retterin, pl. -nen, f. Redder, Frelser.
 Rettig, pl. -e, m. Reddike.
 Rettung, pl. -en, f. Redning, Frelse.
 Rettungslos, adj. uden Redning. Rettungslosigkeit, f. Redningsløshed.
 Reue, f. Anger, Fortrydelse. Reue kommt nach der That. Er empfand Reue über seine Sünden.
 Reuen, angre, fortrøde. Es reuet mich. Die That reuete ihn. Es reuet ihn des Vergehens.
 Reuig, reuevoll, angerfuld.
 Reugeld, n. i Contracten betingede Skadeserstatningspenge, naar man ikke staaer ved sit Kjøb.
 Reukauf, pl. -käufe, m. Angerkjøb.
 Reumuth, St. m. Angergivenhed.
 Reumüthig, angergiven.
 Reuse, pl. -n, f. Vidiekurv.
 Reuse, pl. -n, m. Russer. Reußen, n. Rusland.
 Reut, pl. -e, n. ryddet Land, Braate.
 Reute, Nr. pl. -n, f. Reutel, n. Ryddebakke.
 Reuten, rydde, oprykke, luge.
 Reuter, Reiter, m. Rytter.
 Reuthalde, pl. -n, f. en Hob ubrugbare Stene ved Græsvakkerier.
 Reutkorn, n. Korn paa Braater.
 Reutkrage, pl. -n, f. Slagkradser i Jernværk.
 Reverende, pl. -n, f. Præstekjole.
 Reverenz, pl. -en, f. Erbedighed, Bøf.
 Revers, pl. -se, m. Revers, Bagside.
 Reversalien, pl. Modforsikkring.
 Revier, pl. -e, n. Distrikt.
 Revieren, soge Wildtet (om Hunde).
 Rhabarber, m. Rhabarber.

Rhachirisch, adj. behæftet med den engelske Sygdom.
 Rhapsodisch, adj. ikke sammenhængende.
 Rhebe, Reede, pl. -n, f. Rhed.
 Rhein, m. Flod, Rhinfloden. Rheinisch, adj. liggende ved Rhinen. Rheinländer, m. Rheinländerin, pl. -nen, f. Mand eller Qvinde fra Rhinlandene. Rheinländisch, rhinlandisk.
 Rheinkiesling, pl. -e, m. et Slags Vbler.
 Rheinschnake, pl. -n, f. en Flue ved Rhinen.
 Rheinweide, pl. -n, f. en sort Popul.
 Rheinwein, pl. -e, m. Rhinſtvin.
 Rhetorisch, adj. hørende til Talekonsten. Rhetorik, f. Rhetoriker, m.
 Rheumatisk, adj. forkjølet.
 Rhytmisch, adj. afmaalt (især om Vers).
 Riba gehen, Nr. gaae sin Vej, gaae tabt.
 Ribben, Nr. gnide, rense Heret.
 Ribbels, Nr. pl. Rips og andre Bær paa Buxke.
 Ribbert, m. et Slags Vbler.
 Rica, f. Syges Begjærlighed efter usædvanlige Ting.
 Richtbank, pl. -bänke, f. Retterbænk i Kjøkkenet.
 Richtbaum, pl. -bäume, m. Løstestang.
 Richtbeil, pl. -e, n. Sfarpretterore.
 Richtblech, pl. -e, n. et Blik til at maale Edelstenes Storrelse.
 Richtbier, Richtreſſen, n. Commermandens Beværtning efter en Bygnings Reising.
 Richtblei, n. Loddebly.
 Richtblock, pl. -blöcke, m. Henrettelsesblok.
 Richtbühne, pl. -n, f. Skafot.
 Richte, f. Retningslinie.
 Richtfeisen, n. et Glasnager-Redskab.
 Richtelle, pl. -n, f. justeret Alen.

Richten, rette, stille, domme, opreise, jævne. Er richtet das Krumme gerade. Er richtete sich in die Höhe. Das Haus ward gerichtet. Sie richteten die Kanonen. Er richtete seinen Lauf. Sie richtete die Augen gen Himmel. Er hat sein Gebet zu Gott gerichtet. Er richtete sich ganz nach ihm. Richtet nicht, auf daß ihr nicht gerichtet werdet; denn mit welcherlei Gericht ihr richtet, werdet ihr gerichtet werden. Er ward zu Grunde gerichtet, odelagt.

Richter, m. Dommer.

Richterei, pl. -en, f. ubesoiyet Dom.

Richterisch, adj. dommende strængt.

Richterlich, adj. tilkommende en Dommer.

Richtern, domme ubesoiyet, kritisere.

Richterspruch, pl. -sprüche, m. Dommerens Udsagn.

Richterstuhl, pl. -stühle, m. Domstol.

Richtshaus, pl. -häuser, n. Thingstue.

Richtig, rigtig, ret. Richtigkeit, f. Rigthighed. Er machte alles richtig, klarerede for sig. Es ist hier nicht richtig, sikker for Lyve eller Spøgelse. Es hat mit der Sache seine Richtigkeit.

Richtleisten, m. Passelæst (hos Skomagere).

Richtmaas, pl. -e, n. justeret Maal.

Richtplag, pl. -pläge, m. Rettersted.

Richtpunkt, pl. -e, m. Endepunkt, Maal.

Richtschacht, pl. -e, m. lodret Gang i Bjergværk.

Richtsheit, pl. -e, n. Retholdt, Tommestof.

Richtschnur, pl. -schnüre, f. Rettesnor.

Richtschwert, pl. -er, n. Skarprettersværd.

Richtstatt, Richtstätte, pl. -n, f. Rettersted.

Richtsteig, Richtweg, pl. -e, m. Gjenvei.

Richtung, pl. -en, f. Retning.

Richtwage, pl. -n, f. Væterpas.

Rid, Nr. pl. -e, n. Planke, Hylde.

Ride, pl. -n, f. Raagjed.

Riebs, Riebels, Ribbels, Nr. pl. Ribs.

Riechbar, adj. som kan lugtes. Riechbarkeit, f.

Riechel, Riechelchen, n. duftende Blomsterknippe.

Riechen, roch, gerochen, lugte, dufte. Sie roch an einer Rose. Das riecht nach Lüge. Er roch den Braten, lugtede Lunten. Er kann kein Pulver riechen.

Riecherei, pl. -en, f. Snusen. Riecher, m. Snushane, Nase.

Riechfläschchen, n. Lugtevandsflaske.

Ried, pl. -e, n. Ror, Siv, Sump.

Riedgras, pl. -gräser, n. Sumpgræs, Siv.

Riefe, pl. -n, f. Riesel, m. Stribe, Fure, Risse.

Riefeln, riefen, fure, rønke.

Riege, pl. -n, f. Lo, Lade, Rad.

Riegel, m. Slaae, Skodde, Bindingskommer. Er schob ihm einen Riegel vor, satte en Pind for.

Riegelfest, adj. luffet ved en Slaae.

Riegelfluh, St. -en, f. Klippestrykker paa Marken.

Riegelmauer, pl. -n, f. Bindingsværksmaur.

Riegeln, styde Skaaden for.

Riegelschloß, pl. -schlösser, n. Laas med Skaade.

Riegelwerk, pl. -e, n. Bindingsværk.

Riehwurm, pl. -würmer, m. et Slags Mol.

Riem, Riemen, m. Rem. Dim. Riemenchen, n. Aus Anderer Haut ist gut Riemen schneiden. An Riemenchen lernt der Hund Leder fauen.

Riemen, besætte med Rem.

Riemenpferd, pl. -e, n. Forspandshest.

Riemer, m. Sadelmager.
 Riepel, m. Danfat.
 Ries, Rieß, pl. -e, n. et Riis, 20 Bo-
 ger Papiir.
 Riese, pl. -n; m. Rjæmpe, Jætte. Rie-
 sin, pl. -nen, f. Jættequinde.
 Riese, pl. -n, f. Træbane, Sne- eller
 Jordfred.
 Riesel, pl. -n, f. Sommerplet. Rie-
 selig, plettet.
 Rieseln, risle, fuse.
 Riesen, flyde ned.
 Riesenbett, pl. -en, n. Rjæmpehoi.
 Rieseneydehse, pl. -n, f. Krokodil.
 Riesenförmig, riesenhast, Rjæmpehoi.
 Riesengebirge, n. Rjæmpebjerge, Su-
 deterne.
 Riesenharpe, pl. -n, f. Guldharpe.
 Riesenropf, pl. -töpfe, m. Asteurne.
 Riesicht, adj. lig en Rjæmpe.
 Riesig, adj. høi som en Rjæmpe.
 Riesenren. St. pl. de umodne ned-
 faldne Druer.
 Rieshänge, pl. -n, f. Torringsbreds-
 tab for Arkene i Papirmøller.
 Rießling, m. en frankisk Wiindruesort.
 Riest, Riesten, m. Forhøining.
 Riesten, lade Korn falde ud af Arene.
 Rieth, Ried, pl. -e, n. Ror, Siv,
 Gump.
 Riff, pl. -e, n. Skjær, Rev.
 Riffelkamm, pl. -kämme, m. Hørkam.
 Riffeln, afride, file, risle.
 Riffelraspe, pl. -n, f. Raspe hos Bes-
 semagerne.
 Riffraß, m. Sammenstrab.
 Rigger, hæfte løst.
 Rigoristisk, rigorös, adj. streng,
 haard. Rigorist, pl. -en, m. En
 med strenge Grundsætninger. Ri-
 gorosum, n. lang og streng Prove.
 Rille, pl. -n, f. liden Rende.
 Rimm, pl. -e, m. Tværbjælke ved Band-
 bygning.
 Rimpeln, rynke, kruse.
 Rimpfen, m. bestandig Bevægelse.

Rimpler, m. Rammagersaug.
 Rind, pl. -er, n. Hornqvæg.
 Rinde, pl. -n, f. Bark, Skorpe. Rind-
 lein, n. liden Skorpe.
 Rindenartig, adj. barkagtig.
 Rinderhaft, adj. lig en Tyr.
 Rindern, længes efter Tyren, parres.
 Rindsfällig, rindschalig, adj. mistende
 Barken. Rindsfälligkeit, f.
 Rindsfleisch, n. Drefjed.
 Rindig, adj. barket, skorpet.
 Rindleder, Rindsleder, n. garvet Dre-
 hud. Rindledern, adj. af Drehud.
 Rindsbraten, Rinderbraten, m. Dre-
 steg.
 Rindsflecke, pl. Rallun.
 Rindvieh, n. Hornqvæg.
 Ring, pl. -e, m. Ring, Kred. Sie
 schlossen einen Ring.
 Ringartig, adj. lig en Ring.
 Ringbürger, m. Borger, som boer
 ved Torvet.
 Ringel, n. liden Ring, Boining, Daar-
 løf.
 Ringelblume, pl. -n, f. Ringblomst
 (Calendula).
 Ringelfuß, pl. -füße, m. Hestesod med
 ringagtigt Horn.
 Ringelhaar, pl. -e, n. loffet Haar.
 Ringelig, adj. forspnet eller tegnet
 med Ringe.
 Ringeln, befæste med Ringe, kruse,
 rulle.
 Ringelreihen, m. Runddands.
 Ringelrennen, n. Caroussel.
 Ringelritt, pl. -e, m. Bolte.
 Ringelstebahn, pl. -en, f. Carous-
 selplads.
 Ringeltaube, pl. -n, f. Ringdue.
 Ringen, rang, gerungen, vride, Rjæm-
 pe, stræbe. Sie rang die Hände.
 Er rang ihm das Messer aus der
 Hand. Er hat mit dem Tode ge-
 rungen. Er rang nach Ehre.
 Ringer, m. Brøder, Rjæmper.
 Ringern, gjøre ringere.

Ringfertig, adj. brydelsøsten, rast.
 Ringfinger, m. Guldfinger, fjerde Finger fra Tommelfingeren.
 Ringformig, adj. som en Ring.
 Ringfutter, Ringkæstchen, n. Ringstrin.
 Ringhirtig, St. let at føde.
 Ringkragen, m. Harniskkrave.
 Ringler, St. m. Beendreier.
 Ringmauer, pl. -n, f. rundtomkring liggende Muur.
 Rings, ringsum, ringsher, adv. rundtomkring. Rings um die Stadt.
 Rings umher ward die Stadt berennt.
 Ringweise, adv. i Kredø.
 Rinke, pl. -n, f. et Spækstykke.
 Rinke, m. en stærk Ring, Spænde.
 Rinke, spænde.
 Rinkendorn, pl. -dörner, m. Spændetorn.
 Rinkinken, stode i Storm paa hinanden (om Skibe).
 Rinnæugig, surøiet.
 Rinne, pl. -n, f. Rende; et Jægergarn med en Due i for at fange Rovfugle. Dim. Rinnehen, Rinnelein, n.
 Rinneisen, n. Rendehege.
 Rinnen, rann, geronnen, flyde, droppe, rinde. Der Bach rinnt. Die Thränen rannen ihr aus den Augen. Geronnene (samtenloben) Milch.
 Rinnenformig, adj. lig en Rende.
 Rinnenknecht, pl. -e, m. Bræt paa Bryggerkarret, for at bære Renden.
 Rinnenzirkel, m. et Bødkerværktoil.
 Rinneleiste, pl. -n, f. et halvudhulet Lem i Soileordenen.
 Rinnsel, Rinsal, m. Blodseng.
 Rinnsstein, pl. -e, m. Rendesteen.
 Riolen, reolen, opgrave.
 Rippe, pl. -n, f. Ribbeen, Krumholdt, Spanter.
 Rippelied, pl. -er, n. Gadevisse.

Rippeln (sich), rore sig, tumble sig.
 Rippen, stribe, rifle. Gerippte Blätter.
 Rippenbund, pl. -e, m. Ildfuglernes Ombinden med Seilgarn.
 Rippenbraten, m. Ribbeenssteg.
 Rippengeschirr, pl. -e, n. Sæletei med mange Rygremmer.
 Rippenhals, pl. -hålse, m. Ribbenets tyndere Ende.
 Rippenheber, m. Ribbeensmuskel.
 Rippenlos, adj. uden Ribbeen.
 Rippenstoß, pl. -stöße, m. Stød i Siden.
 Rippig, riflet.
 Rippispeer, Rt. pl. -e, m. Ribbeenssteg.
 Rippstrapps, Rt. adv. i en Ruf.
 Risch, adj. rast.
 Risch, pl. -e, m. Skraaning.
 Rischt, pl. -e, m. Tværtræ paa Forvognen under Stangen.
 Rispal, St. m. islandsk Mos.
 Rispe, pl. -n, f. Stengel med Grene, der dele sig i smaa Blomsterstilke.
 Rispe, m. Drue, Klase.
 Rispensformig, adj. lig Klaser.
 Rispengras, pl. -gräser, n. Sivgræs.
 Riß, pl. Risse, m. Rist, Røve, Abning, Rids. Das Glas hat Risse. Er trat vor den Riß, stand vor dem Risse, vovede sig foran for at afbøde Faren for Andre. Der Riß eines Baues.
 Rißbank, pl. -bänke, f. Røstdæmning mod Velgegangen.
 Rißig, sprukken.
 Rist, pl. -e, m. Ophøining af Foden, Halsen og Haandleddet, Brist.
 Ritsch rasch! interj. knak!
 Ritt, pl. -e, m. Ridt. Sie machten einen Ritt ins Freie. Er that einen Ritt.
 Ritten, St. m. Roldseber.
 Ritter, m. Ridder. Er ward zum Ritter geschlagen. Er wollte an

ihm zum Ritter werden, hørte Roës
paa en Andens Beføstning. Irren-
der Ritter, vandrende. Arme Rit-
ter, Eggefage med Brodkiver.
Ritterburtig, adj. adelig. Ritterburt-
rigkeit, f. adelig Fødsel.
Rittergut, pl. -güter, n. adeligt Gods.
Ritterhaft, ritterlich, ridderlig.
Ritterhuse, pl. -n, f. en afgiftsfri
Gaard.
Ritterschaft, f. Adel, ridderlig Kamp.
Ritterschaftlich, afhængig af eller
vedkommende Adelen.
Rittersporn, pl. -e, m. Ridderspore,
(Delphinium).
Rittersmann, pl. -seute, m. Ridder.
Rittersprung, m. et Ridt af en Rid-
der i fuld Rustning, der vil lade
sit Gods gaae i Arv til Datteren.
Ritterstug, pl. -stuge, m. Hjelmbuff.
Ritterthum, n. Riddertid, Ridderpligt,
Ridderstand.
Ritterwanze, pl. -n, f. en russisk
Bæggeluss, som tilintetgjør andre
Bæggeluss.
Ritterwort, n. Ordsord.
Rittig, tilreden.
Rittlings, adv. paa frævs, ridende.
Rittmeister, m. Ritmester.
Rittstroh, n. knækket Halm.
Ritual, pl. -e, n. Kirkebog, Kirkeor-
den.
Rig, m. Rige, pl. -n, f. Sprække.
Dim. Rigchen, Riglein, n.
Rigeisen, n. Ridsejern.
Rigen, ride, ride. Sie rigte sich mit
der Nadel.
Rigfedern, pl. Blis, som sættes mellem
Rilerne i Stenen.
Righeu, n. Gjeldhø.
Rigig, sprukken.
Rigmesser, n. Lancet.
Rigwerk, n. Bjergmændenes Redta-
ber til Stenens Sprengning ved Ri-
ler.
Rob, pl. -e, n. tyk Gæst.

Robath, Roboth, St. pl. -en, f. Ho-
veri. Robothen, trælle.
Robbe, pl. -n, m. og f. Sælhund.
Robbenfell, pl. -e, n. Sælhundsskind.
Robbenflopfer, Robbenschlager, m.
Sælhundsskib, Sælhundsjæger.
Robosteln, St. forvirre Haaret.
Rocher, pl. -n, f. Rokkeskif (Kaja), Taarn
i Skakspil, et Slags Krager.
Röcheln, ralle, stønne.
Rochiren, rockiren, rochen, lade Taarn
og Konge bytte Plads i Skakspil,
roffere.
Röchler, m. En, som raller.
Rock, pl. Röcke, m. Kjole. Dim.
Röckchen, Röcklein, n.
Röckel, m. Kornhob paa fri Mark.
Rocken, m. Rok.
Rocken, belægge med Græstørn.
Rocken, Roggen, m. Rug.
Rockenähre, pl. -n, f. Kornar.
Rockenapfel, pl. -äpfel, m. en rin-
gere Eblefort.
Rockenband, pl. -bände, n. Rokke-
snor.
Rockenblatt, pl. -blätter, n. stivt
Papir om Rokkenoffen, Rokkebrev.
Rockenbrei, m. Rugmeelsgrød.
Rockenbrod, pl. -e, n. Rugbrod.
Rockengülte, pl. -n, f. Afgift i Rug.
Rockenmutter, pl. -mütter, f. Rugblomst.
Rockenphilosophie, f. Spindesoner-
nes Wiisdom.
Rockenstock, pl. -stöcke, m. Rokkeho-
ved.
Rockenstube, pl. -n, f. Spindestue.
Rockenwolf, Nr. pl. -wölfe, m. Dag-
driver.
Rockenzunft, pl. -zünfte, f. Spinde-
sonernes Samsund.
Rockfalte, pl. -n, f. Fold i Kjolen.
Rockknopf, pl. -knöpfe, m. Kjolesnap.
Röckling, Nr. pl. -e, m. et lidet fint
Rugbrod.
Rockshoof, pl. -schöffe, m. Kjoleskjød.
Rocktasche, pl. -n, f. Kjolesomme.

Rodaun, pl. -en, m. rød Raruds.
 Rodde, M. pl. -n, m. Hørdehund.
 Rode, M. pl. -n, f. opryddet Land.
 Rodel, m. Rulle, Register.
 Rodeland, pl. -länder, n. ryddet Land.
 Rodeln, rödeln, surre fast.
 Roden, rydde, opryde.
 Roden, m. Horngræsgets fjerde Rave.
 Roder, m. Rydningsmand.
 Rödling, Röhling, pl. -e, m. en rød spiselig Jordsvamp.
 Rodümken, M. n. Myr.
 Roffel, m. Skrubhøvl.
 Röffel, Riffel, m. Rydningspade.
 Rogel, St. vaklende. Rogeln, vakle.
 Rogen, m. Rogn.
 Rogener, Rogner, m. Rognfisk.
 Rogenstein, pl. -e, m. en Dryppesteen med smaa Korn, som ligne Rogn (Oolithes).
 Roggen, Roden, m. Rug.
 Roh, raa, uarbejdet, ufogt, vild, ucul-tiveret. Rohe Producte. Rohes Fleisch. Er arbeitete es aus dem Rohen. Eine rohe Sprache. Ein Mensch von rohen Sitten.
 Roharbeit, pl. -en, f. Ertsens første Smeltning.
 Roheisen, n. Rujern.
 Rohheit, Rohigkeit, f. Raahed.
 Rohhöpfig, adj. tillavet med ikke tilstrækkelig fogt Humle.
 Rohlech, n. det ved Rasmusmelting bundne Selv.
 Rohm, Rahm, m. Fløde.
 Rohofen, m. Ovn til ringeholdige Ertsers Smeltning.
 Rohr, pl. -e, n. Rør, Siv. Dim. Röhrchen, n. Bezogenes Rohr, riflet Beværlob. Er hat gewiß was auf dem Rohr, noget bag Øret. Im Rohre ist gut Pfeifen schneiden.
 Rohrbach, pl. -dächer, n. Sivtag.
 Röhrblech, n. Jernblik til Raskelovns-rør.

Röhrbüchse, pl. -n, f. Jernring, som forbinder to Rør.
 Röhrbrunnen, m. Brønd med Rør.
 Rohrdicht, n. Rørkrat.
 Rohrdommel, pl. -n, f. Rørdrum (Ardea Stellaris).
 Röhre, pl. -n, f. Rør, Pøl, Rende.
 Rohreif, m. Rimefrost paa Træer.
 Rohren, röhren, adj. af Siv.
 Rohren, skjære og samle Siv, beklæde med Siv.
 Röhren, flyde i Rør; brøle.
 Röhrenfahrt, pl. -en, f. en Strækning af forbundne Vandrør.
 Röhrenförmig, adj. rørformig.
 Röhrenholz, pl. -hölzer, n. Træ til Vandrør.
 Röhrenleitung, pl. -en, f. Vandled-ning ved Rør.
 Röhrenmeister, m. Vandlednings-In-specteur.
 Röhrenschnecke, pl. -n, f. Snegle med røragtig Skal.
 Röhrerz, pl. -e, n. hullet Myrerts.
 Rohrflechte, pl. -n, f. Rørgeslecht, n. Flætning af flovet Siv.
 Rohrstöbe, Rohrpfeife, pl. -n, f. Pibe af Siv.
 Rohrglanz, m. Sivgræs.
 Rohrgras, pl. -gräser, n. Sump-græs.
 Rohrhobel, m. Høvl hos Bøssemagere.
 Rohrhuhn, pl. -hühner, n. en Slags Vandfugl.
 Rohricht, adj. svagtig.
 Röhricht, pl. -e, n. Rørkrat.
 Röhrkanne, pl. -n, f. Kande med et Rør.
 Röhrkasten, m. Vandfumme.
 Röhrknochen, m. Rørbeen.
 Röhrkolbe, pl. -n, f. Sivets Blom-sterkrone.
 Rohrleiter, m. Sproiterørets Leder.
 Rohrschmied, pl. -e, m. den, som for-færdiger Beværlob.
 Rohrspalter, m. Rørstøfletter.

Kohrspang, Kohrsperling, pl. -e,
 Kohrwrangel, m. Korspurv.
 Kohrstuhl, pl. -stühle, m. Korstol.
 Kohrteich, pl. -e, m. en med Siv be-
 voret Park.
 Köhrteich, pl. -e, m. en med Kor
 forbunden Park.
 Kohrwand, pl. -wände, f. Sivvæg.
 Kohrwein, pl. -e, m. Vin tillavet af
 Sufferorsaft.
 Kohschlacke, pl. -n, f. Slag af Ru-
 smeltning.
 Kohstahl, m. usforarbejdet Staal.
 Kohzucker, m. Muscovade.
 Rolandesfäule, Ruhelandsfäule, pl.
 -n, f. Billedstøtte af en Ridder, med
 Sværd.
 Rolen, Roleke, Röhlke, n. Röl, m.
 Rellik (*Achillea millefolium*).
 Rollbrett, pl. -er, n. Mangle.
 Rolle, pl. -n, f. Rulle, Rolle, Trille.
 Dim. Röllchen, n. Lene Rolle Pa-
 pier. Er spielt eine traurige
 Rolle.
 Rollen, rulle. Die Rutschen rollten
 durch die Stadt. Der Donner
 rollt. Die Augen rollen im Kopfe
 herum.
 Rollen, Vt. pl. pressede og saltede
 Rjødmasser.
 Rollenblech, n. det tyndeste Messing-
 blif.
 Rollenblei, n. reent Bly i Ruller.
 Rollenförmig, valtsægtig.
 Rollenneid, m. Misundelse hos Skue-
 spillerne paa Grund af Rollerne.
 Roller, m. En, som ruller, Hankat.
 Rollgerste, f. Winterbyg.
 Rollig, nedrullende.
 Rollkammer, pl. -n, f. Rullekammer.
 Rollmaus, Rellmaus, pl. -mäuse, f.
 Grysover.
 Kollofen, pl. -öfen, m. Feldtbagerovn
 paa Ruller.
 Rollpferd, pl. -e, n. Træhest paa Rul-
 ler.

Kollquehle, pl. -n, f. Rulleflæde.
 Kollschicht, pl. -en, f. et Lag Muur-
 steen, satte paa den smale Side.
 Kollseffel, m. Rullestol.
 Kollstock, pl. -stöcke, m. en Hattema-
 gerform.
 Kollsülze, Vt. f. Svinesylte.
 Kolltabak, m. Rulletobak.
 Kollvorhang, pl. -hänge, m. Rou-
 leau.
 Kollwagen, m. Vindervogn, Gangvogn.
 Kollwäsche, f. Vask, som skal rulles.
 Kollzeit, pl. -en, f. Rovedyrenes Løbe-
 tid.
 Roman, pl. -e, m. Roman.
 Romanhaft, eventyrlig.
 Romanist, pl. -en, m. Tilhænger af
 den romersk-katholske Kirke.
 Romantisch, ridderlig, sværmerisk, ma-
 lerisk. Romantik, f. Middelalderens
 Smag i Kunst og Skrifter. Ro-
 mantiker, m. dens Tilhænger.
 Romanze, pl. -n, f. Eventyr i Vers.
 Römer, m. Romer, et stort Vinglas,
 Raadhuset i Frankfurt ved Main.
 Römerei, pl. -en, f. Esterabelse af
 Romerne.
 Römerfahrt, pl. -en, f. Pilegrimstrejfe
 til et paveligt Sted.
 Römerling, pl. -e, m. vanslægtet Ro-
 mer.
 Römermonat, pl. -e, m. en fordums
 Afgift til Romertog og det tydske
 Riges Krige.
 Römern, efterabe Romerne.
 Römerrecht, pl. -e, n. romersk Bor-
 gerret.
 Römerzug, pl. -züge, m. en tydske
 Konges Tog til Kroning i Rom.
 Römisch, romersk.
 Rommer, m. et paa Benet mærket
 Faar.
 Rondél, pl. -e n. en rund Plads.
 Rönnel, n. flydende Band i Forlandet
 af en Dæmning.

Roos, pl. -e, n. Borstive i en Bilube.
 Røpe, Vt. pl. -n, f. Gehælle.
 Röschen, træffe Vandgrøfter. Rösche, pl. -n, f. Skraaning, Vandgrøft.
 Rose, pl. -n, f. Rose. Dim. Röschen, Röslein, n. Keine Rose ohne Dornen. Er vertraute es ihm under der Rose (sub rosa), paa Vilkaar af Tausked. Sie hatte die Rose im Gesichte.
 Rosenbock, pl. -böcke, m. en efter Roser lugtende Bille.
 Rosendorn, pl. -e, m. Rypetorn.
 Rosenfarben, rosenrød.
 Rosenfest, pl. -e, n. en Landsbyfest, hvorunder den braveste Pige smyktes med Blomster.
 Rosengut, n. gedigen Zinkvitriol med Skjæl og Blade.
 Rosenholder, m. Bandhånd.
 Rosenknospe, pl. -n, f. Rosenknop.
 Rosenkranz, pl. -Fränze, m. Rosenfrands, Katholikernes Bedefrands.
 Rosenkreuzer, m. Medlem af et saaledes kaldet hemmeligt Selskab.
 Rosenkupper, n. fint rødt Kobber.
 Rosenlachs, pl. -se, m. Lax i Elben og Muldau.
 Rosenmädchen, n. Rosenfestens Pige.
 Rosensonntag, pl. -e, m. tredie Søndag før Paaske.
 Rosenstein, pl. -e, m. en fleben Diamant.
 Rosenstock, pl. -stöcke, Rosenstrauch, pl. -sträucher, m. Rosenstok.
 Rosenwange, pl. -n, f. Rosenkind.
 Rosenwickler, m. en Orm i sammenrullede Rosenblade.
 Rosenzinn, n. det fineste engelsk Tin.
 Rosicht, rosig, rosenrød.
 Rosine, pl. -n, f. Rosin.
 Rosinfarbe, f. en heirød Farve. Rosinfarben, heirød.
 Röslich, adj. rosenagtig, glad.
 Rosmarin, pl. -e, m. Rosmarin.

Ross, pl. -sse, n. Hest, Ganger. Dim. Rösslein, n. Sie kamen zu Ross und Wagen.
 Ross, Vt. adj. redagtig.
 Rossbändiger, m. Hestetæmmer.
 Rossbauch, pl. -bäuche, m. en stor rød Blomme.
 Rossbeere, pl. -n, f. Blaabær.
 Rosdienst, pl. -e, m. Tjeneste til Hest.
 Rösselzug, pl. -züge, m. Springerens Træk i Skakspil.
 Rossen, være hingstgal. Rossig, adj. hingstgal.
 Rosshären, adj. af Hestehaar.
 Rosstamm, pl. -stämme, Rosstauscher, m. Hestepranger. Rosstäuscheri, pl. -en, f. Hestehandel.
 Rosskunst, pl. -künste, f. Maskine, som drives af Heste.
 Rössler, m. Elsker af Heste.
 Rössling, pl. -e, m. et sedt rødstribt tidligt modent Æble.
 Rosslinnen, n. stærkt grovt Lærred.
 Rossschwänzel, n. en Druesort med gule, søde Bær.
 Rossschweif, pl. -e, Rossschwanz, pl. -schwänze, m. Hestehale. Ein Pascha von drei Rossschweifen.
 Rosswall, m. den fletteste Sort russisk Læder.
 Rossoli (ros solis), m. en Slags Liqueur.
 Rost, pl. -e, m. Rist, Bitter, en Stabel af Malm og Brænde. Auf dem Roste braten. Einen Rost betten.
 Rost, m. Rust. Dem Roste ausgesetzt. Das Eisen setzt Rost an.
 Rostbett, pl. -en, n. Plads for en Malmstabel.
 Rostbraten, m. ristet Kød.
 Rostbömer, pl. Affald af Malm, som udbrændes.
 Roste, pl. -n, f. Malmovn, Hørrist.
 Rosten, ruste. Alte Liebe rostet nicht.
 Rosten, riste, udbrænde, bløde Hør.
 Roster, m. Malmudbrænder.

Rostflecken, m. Rustplet.

Rostia, rustet.

Rostläufer, m. Arbeidsmand, som bortkaffer den udbrændte Malm.

Rostrål, pl. -e, n. Linietrækningspen til Noder.

Röstschmitte, pl. -n, f. ristet Brødsive.

Rostschwelle, pl. -n, f. Bjælke til Ristværket.

Roststab, pl. -stæbe, m. Riststang.

Röstung, pl. -en, f. Ristning.

Rostwender, m. Arbeidsmand, som vender Malmen.

Roth, röther, röthest, rød. Rothe Wangen. Roth vor Scham. Die rothe Ruhr, Blodgang. Rothess Wildpret, Rothwildbret, Hjorte og Hinde. Das Rothe, Bæggeslus. Das wahre Rothe Todte, redagtig den Jordart.

Rothauge, pl. -n, n. Rothfeder, pl. -n, f. en Ferskvandsfisk med røde Skjæl (Cyprinus rutilus).

Rothbadig, rødkindet, rødmosset.

Rothbart, pl. -bærte, m. Rødtæg. Rothbærtig, rødtægget.

Rothbinder, m. Vedker.

Rothbraun, rødbruun.

Rothbrüchig, skjort i glødende Tilstand (om Jern), beskadiget i Marven (om Træer).

Rothbuche, pl. -n, f. Bøg med rødagtigt Træ. Rothbüchen, adj. af dette Slags Træ.

Röthe, f. Rødhed, Rødme, rød Urt.

Röthel, m. Rødfrid.

Rötheln, pl. Ræslinger.

Rötheln, falde i det Røde, tegne med Rødfrid.

Röthelweihe, pl. -n, f. Musfall.

Röthen, farve rød. Ein Gott ist's, der der Berge Spizen röthet mit Bligen. Die Ebene röthet sich im Sommerlichte.

Rotherle, pl. -n, f. Elletræ.

Rothfleckig, rødpletet.

Rothföhre, pl. -n, f. et Slags Øred.

Rothfuchs, pl. -fuchse, m. mørkerød Hest.

Rothgans, pl. -gänse, f. Bildgaas.

Rothgießer, m. Metalstøber.

Rothglühend, gløred.

Rothgülden, høred (Ertz).

Rothhart, adj. rød og stjer (Træ).

Rothhirsch, pl. -e, m. om Vinteren brunred Hjort.

Rothkehlchen, n. Rødkjelf (Fugl).

Rothlauf, m. Rosen, Blodgang.

Röthlich, redagtig.

Röthling, pl. -e, m. en redagtig Fisk, et Slags Jordsvamp, en rød Viin.

Rothmantel, pl. -mäntel, m. Kroatier.

Rothschär, Ur. pl. -e, m. Rødtjær.

Rothschimmel, m. rødblakket Hest.

Rothschmied, pl. -e, m. Røberismed.

Rothschmiededreheler, m. Røberdreier.

Rothspecht, pl. -e, m. Buntspæt.

Rothstrumpf, pl. -strümpfe, m. en fornem katolsk Geistlig.

Rothtanne, pl. -n, f. Gran med rød Bark.

Rothwälsch, n. Sprogblanding, Plud, dervælsk.

Rothzägel, m. Rødtjert.

Rotte, pl. -n, f. Flok. Trop. Bande.

Rotten, rottiren (sich), samle sig, sammenføre sig. Sie rotteten sich zusammen. Sie rotteten sich zu ihm.

Rottengeist, Rottenmacher, Rottirer, m. Partiaand, Øvrerstifter.

Rottenweise, adj. flokkevis.

Rottirung, pl. -en, f. Sammenrotelse.

Rottmeister, m. Corporal.

Rog, m. Snot, Snive.

Rogen, snøste, (sich) snyde sig.

Rogig, snottet.

Rogklappen, m. Næseflud.

Roglöffel, m. Snottepeg, Snotnæse.

Rogschwefel, m. Hestesvovl, den gro-
veste Svovl.

Rubber, m. et Seilmagerredskab.

Rübe, pl. -n, f. Roe, Ende af Hestens
Rygbeen. Rødt Rübe. Gult
Rübe. Weiss Rübe. Er schabte
ihm ein Rübchen, pegede Finger.

Rübenartig, roagtig.

Rübenkerbel, m. en vild Kjøvel.

Rübensamen, m. Røse.

Rübenschnit, pl. -e, m. Røstive, Rø-
pestive. Tausend Thaler sind keine
Rübenschnitze.

Rübesamen, Rübfsamen, m. Rübfsaat,
f. Røpsæd.

Rübezahl, m. Røtæller (en Bjergaand
i Sudeterne).

Rubin, pl. -e, m. Rubin.

Rubinalas, m. en bleg Rubin.

Rubinfarben, rubinfarbig, rubinrød.

Rubinfluß, pl. -flüsse, m. uægte Ru-
bin.

Rübis und Stübis, St. med Rub
og Stub.

Rüböl, n. Røpolie.

Rubrik, pl. -en, f. rød Titel, Afde-
ling. Rubriciren, betegne med rød
Farve, ordne, inddele.

Rübsen, Nt. m. Røpsæd.

Ruch, pl. Rüche, m. Lugt.

Ruchert, pl. -e, m. Allise, Raie.

Ruchgras, n. en vellugtende Græs-
art.

Ruchlos, ubesindig, ryggesløs. Ruch-
losigkeit, f. Ryggesløshed.

Ruchtbar, almindelig bejendt. Die
That ward ruchtbar. Ruchtbar-
keit, f. Runderbarhed.

Ruck, pl. -e, m. Ryk, Stød.

Rückbank, pl. -bänke, f. Strikketræ
til store Jærgergarn.

Rückbürge, pl. -n, m. Efterborgen.

Rückbürgschaft, pl. -en, f. anden
Caution.

Rücke, pl. -n, f. et Slags Frage.

Rücken, rücken, flotte, røffe, rive.
Freund, rücke hinauf. Der Gase
rückt zu Holze. Die Zeit rückt
heran. Die Armee rückte ins
Land. Er mußte mit dem Gelde
herausrücken. Rücke den Stuhl
an den Tisch. Rücke den Zeiger
an der Uhr. Das Pferd rückte
ihn aus dem Sattel. Er ist aus
dem Lande der Lebenden gerückt
worden. Es will nicht rücken,
gaae fremad. Winem den Tisch
rücken, besoge En i en ny Bolig.

Rücken, m. Ryg, Bag. Dim. Rück-
lein, n. Er fehrte ihm den Rücken.
Er that es hinter seinem Rücken.
Er mußte sein Vaterland mit
dem Rücken ansehen, maatte forla-
de. Der Rücken eines Berges.
Der Rücken eines Messers.

Rückenblut, n. en Dværgsygdom.

Rückenfell, n. Rückenhaut, f. Rücken-
häutchen, n. Ryghud, Ryghinde.

Rückenfloßer, m. Fisk med Rygsfinner.

Rückenhalt, m. Reserve, Baghold.

Rückenlehne, pl. -n, f. Rygstød.

Rückenmark, n. Rygmærk.

Rückenwirbel, m. Rygled.

Rückerinnerung, pl. -en, f. Tilbage-
erindring.

Rückfall, pl. -fälle, m. Tilbagefald,
Hjemfald. Rückfällig, tilbagefaldende.

Rückfracht, Rückladung, pl. -en, f.
Retourfragt.

Rückfrage, pl. -n, f. Forespørgsel.

Rückgang, pl. -gänge, m. Tilbagegang.

Rückgängig, tilbagegaaende, til ag-
ters. Die Zeirath ist rückgängig
geworden.

Rückgrat, pl. -e, m. Rygrad.

Rückhall, m. Gjenlyd.

Rückhalt, m. Tilbageholdenhed, Und-
seelse.

Rückhaltlos, adj. fri, aaben.

Rücklauf, pl. -läufe, m. Gjensjeb, Indløsning. Rückläufig, gjensjebelig.
 Rückkehr, Rückkunft, f. Tilbagekomst.
 Rücklings, adv. baglænds, i Ryggen.
 Rückprall, pl. -e, m. Tilbagespring.
 Rückreise, pl. -n, f. Tilbagereise.
 Rückschein, pl. -e, m. Contrabevis, Revers.
 Rückschritt, pl. -e, m. Tilbagestridt.
 Rückseite, pl. -n, f. den modsatte Side, Brangen.
 Rücksicht, pl. -en, f. Hensyn, Henseende, Betænkning, Respect. In Rücksicht seiner Verdienste. Er nimmt keine Rücksicht auf ihn. Ohne weitere Rücksicht ergab er sich der Ausschweifungen. Er versagte ihm die schuldige Rücksicht. Er brauchte keine weitere Rücksicht, Skaansel.
 Rücksichtlich, adv. med Hensyn til. Rücksichtlich dessen.
 Rücksichtslos, uagtjom. Rücksichtslosigkeit, f. Uagtjomhed.
 Rücksegl, n. Contrasegl.
 Rücksig, pl. -e, m. Bognsæde, hvor man sidder baglænds.
 Rücksprache, f. Forespørgsel, Raadførelse. Ich muß erst Rücksprache mit meinen Vorgesetzten nehmen, ehe ich deinen Wunsch erfülle.
 Rückstand, pl. -stände, m. Restance. Rückständig, resterende.
 Rückstrich, pl. -e, m. Trækfuglenes Tilbagekomst.
 Rücktritt, pl. -e, m. Tilbagetrin.
 Rückumwälzung, pl. -en, f. Contrarevolution.
 Rückwand, pl. -wände, f. Bagvæg.
 Rückwärts, adv. baglænds.
 Rückwechsel, m. Modverel, Ricambio.
 Rückweg, pl. -e, m. Tilbagevei.
 Rückweise, adv. stodvis.
 Rückwind, pl. -e, m. omspringende, ustadig Wind.

Rückwirkung, pl. -en, f. Tilbagevirkning.
 Rückzug, pl. -züge, m. Tilbagetog.
 Rude, pl. -n, m. Dan af Hunde, Ræve og Ulve, stor Hund.
 Rudel, n. Hob, Flok. Ein Rudel Girsche.
 Rudeln, røre op i.
 Rüdénhorn, pl. -hörner, n. et Jagthorn.
 Rüdénknecht, pl. -e, m. Jægerdreng, som passer Hundene.
 Ruder, n. Aare, Ror, Bandfuglenes Fodder (i Jagtsproget). Er zog am Ruder. Er sitzt am Ruder. Er führt das Ruder des Staates.
 Rudera, pl. Levninger.
 Ruderbank, pl. -bænke, f. Rorbænk, Toste.
 Ruderer, Ruderknecht, pl. -e, m. Rorskarl.
 Ruderloch, pl. -löcher, n. Aarehul, Rorgat, Tollegang.
 Ruderlos, adj. uden Ror.
 Rudern, roe. Er hat den Rahn ans Land gerudert.
 Rudernagel, pl. -nägel, m. Aaretolle.
 Rudervpinne, pl. -n, f. Rorfolk.
 Ruderschlag, pl. -schläge, m. Aareslag.
 Ruderzug, pl. -züge, m. Aaretag.
 Rüdeshheimer, m. Biin fra Rüdeshheim.
 Ruf, pl. -e, m. Raab, Ry, Rald. Er hörte ihren Ruf. Der göttliche Ruf. Er steht in gutem Rufe. Er kam in Ruf. Bringe ihn nicht in übeln Ruf. Er erhielt einen Ruf als Prediger.
 Rufe, p. -n, f. Skorpe.
 Rufen, rief, gerufen, raabe, kalde. Er rief um Hilfe. Sie wurden ins Gewehr gerufen. Gott rief dem Adam. Die Stunde ruft. Er rief ihn mit Namen. Sie kommen wie gerufen. Die Ehre

ruft dich. Er rief es ihm ins Gedächtniß.
 Rufenberg, pl. -e, m. en uduelig Steenart.
 Rufer, m. Ruferin, pl. -nen, f. En, som raaber.
 Ruffel, m. Skrubbørst. Ruffelweib, pl. -er, n. Rufflerske, Nt. pl. -n, f. Rufferske.
 Rufferig, ruhig, ujevnt.
 Rügbar, dadelværdig. Rügbarkeit, f. Dadelværdighed.
 Rüge, pl. -n, f. Klage, Anke.
 Rügeamt, pl. -ämter, Rüggeericht, pl. -te, n. en Underret.
 Rügegraf, pl. -en, m. Landssdommer.
 Rügehafer, m. Afgift i Døvre til Thinget.
 Rügemeister, m. Bondesfoged.
 Rügen, omtale, beskyld, paatale. Ich will es nicht weiter rügen. Das Verbrechen ward gerügt.
 Rüger, m. Klager, Angiver.
 Rügetag, pl. -e, m. Underretsdaag.
 Rugusen, St. m. Hyrdepigernes Sang paa Alperne.
 Ruhe, f. Ro, Rolighed, Hvile. Er hat keine Ruhe vor ihm. Er ließ ihm keine Ruhe. Er begab sich in Ruhe. Er legte sich zur Ruhe. Er pflegt der Ruhe, hviler sig. Er ist in seine Ruhe eingegangen, dod. Der Zahn des Gewehrs steht in der Ruhe.
 Ruhebank, pl. -bänke, f. Leibbänk.
 Ruhebedürftig, adj. trængende til Hvile.
 Ruhebett, pl. -en, Dim. Ruhebettchen, n. Sopha.
 Ruhebhühne, pl. -n, f. Hvileplads i Bjergværksgangene; Kanonstilladsets Forbindelsestræer.
 Ruhelos, adj. uden Ro.
 Ruhem, hvile. Nach der Arbeit ist gut ruhen. Der Acker ruht. Ich wünsche Ihnen, wohl zu ruhen.

Luther ruhet in Gott. Sein Blick ruhete auf ihm.
 Ruheplatz, pl. -plätze, m. Ruhestätte, pl. -n, f. Hvilested. Dim. Ruheplätzchen, n.
 Ruhepunkt, pl. -e, m. Hvilepunkt.
 Ruhriegel, m. Mellemfaade.
 Ruhestand, m. rolig Tilstand. Der Beamte ward in den Ruhestand versetzt, erholdt Afsked med Pension.
 Ruhig, rolig. Ein ruhiges Leben. Ein ruhiges Gewissen. Es ist der ruhigste Mensch von der Welt. Ruhigere Zeiten werden kommen.
 Ruhländer, m. en Biinstof med smaa søde Bær.
 Ruhm, m. Ros, Berømmelse. Ohne Ruhm zu melden, ist diese meine Arbeit gelungen. Er strebte nach Ruhm. Ihm zum Ruhme sey es gesagt. Er rechnet sich seinen Adel zum Ruhme. Es gereicht ihm zum Ruhme.
 Ruhmbegier, Ruhmbegierde, f. Gressfærhed. Ruhmbegierig, ærefjær.
 Rühmen, rose, beromme, (sich) gjøre sig til. Jeder Krämer rühmt seine Waare. Er rühmte an ihm seine Treue. Man rühmt ihn als einen tapfern Mann. Ich rühme mich dessen nicht. Niemand rühme sich seiner Stärke. Von ihm ist des Rühmens kein Ende. Man macht zu viel Rühmens von ihm.
 Ruhmgier, Ruhmsucht, f. Gressføge.
 Ruhmgierig, ruhmfüchtig, ærefug.
 Rühmlich, adj. rosværdig, ærefuld. Friedrich der Zweite rühmliches Andenkens. Ein rühmliches Zeugniß. Man spricht rühmlich von ihm.
 Rühmlichkeit, f. Berømmelighed.
 Ruhmlos, adj. uberomt.
 Rühmling, pl. -e, m. Praler.
 Ruhmredig, adj. stortalende, pralende.
 Ruhmredigkeit, f. Praleri.

Ruhmvoll, adj. berømmelig.
 Ruhmwürdig, rosværdig. Ruhmwürdig-
 digkeit, f. Rosværdighed.
 Ruhr, pl. -en, f. Bugslod, Diarrhee;
 Røre, Bevægelse, Omhænging. Die
 rothe Ruhr, Blodgang.
 Ruhrartig, adj. lig Blodgang.
 Rührbar, adj. modtagelig for Rørelse,
 bevægelig.
 Rührei, pl. -er, n. Eggerøre.
 Rühreisen, n. Rørejern.
 Rühren, røre, hidrøre, bevæge. Alles
 Unglück rührt von dir her. Er
 kann kein Glied rühren. Rühre
 dich nicht vom Flecke. Das rührt
 mich nicht. Sie hat ihn bis zu
 Thränen gerührt. Ein rührender
 Anblick. Er hat ihm an die Ehre
 gerührt. Er ist vom Schlage ge-
 rührt worden. Vom Blige ge-
 rührt. Sie rührt die Saiten.
 Die Trommeln wurden gerührt.
 Rührfaß, pl. -fässer, n. Rührkübel,
 m. Fad at røre Noget i.
 Rührgerete, pl. -n, f. Rjep med Løf-
 fefuglen.
 Rührhaken, m. Haffleploug.
 Rührig, rührsam, adj. rørig, rast.
 Rührigkeit, f. Rasthed.
 Rührkelle, pl. -n, f. Røffestee.
 Ruhrkrank, adj. syg af Blodgang.
 Ruhrkraut, pl. -kräuter, n. Engleurt
 (Gnaphalium).
 Rührmilk, f. tyf Mælk.
 Rühnagel, pl. -nägel, m. Nagle i
 Møllestenen.
 Ruhrnuss, pl. -nüsse, f. Lambertåned.
 Rührrecht, n. Strandret.
 Rührscheit, pl. -e, n. Deigspade.
 Rührstecken, m. Rørepind.
 Rührung, pl. -en, f. Rørelse.
 Rührvogel, pl. -vögel, m. Løffefugl.
 Ruin, m. Undergang. Ruine, pl. -n,
 f. Ruin. Ruiniren, ødelægge, for-
 dærve.

Rällenloch, pl. -löcher, n. Hul i Ertis
 fassen.
 Rülps, pl. -se, m. Ræben. Rülpsen,
 rülzen, ræbe. Rülpsen, m. Ræber.
 Rum, m. Sukkerbrændevin.
 Rummel, m. Skrammel, Kram.
 Rummeleri, pl. -en, f. Skramleri.
 Rummeln, v. n. rumle, støie.
 Rumor, m. Styr og Stei. Rumoren,
 rumstere. Rumorer, m. Rumsterer.
 Rumorhaus, pl. -häuser, n. Arrest-
 hus i Wien for Nattesværmere.
 Rumpelholz, pl. -hölzer, n. Rulletræ
 for nyoptagne Bjergmænd.
 Rumpelkammer, pl. -n, f. Opbeva-
 ringssted for ubrugelige Ting, Pul-
 terkammer.
 Rumpelkasten, m. Skrammelfiste.
 Rumpelkarre, pl. -n, f. gammel stø-
 dende Vogn.
 Rumpeln, rumle, fare buldrende afsted.
 Rumpf, pl. Rümpe, m. Krop, Skrog,
 Skaf, Knubbe.
 Rümphen, vrænge, slaae Rynker eller
 Kroller. Er rümpfte die Nase.
 Rumpfleder, n. Skafteleder.
 Rumpfloch, pl. -löcher, n. Tragter i
 Møller.
 Rumpfzange, pl. -n, f. en Jernham-
 mertang.
 Rumpfchlump, Vt. adv. Alt om hin-
 anden.
 Rumpumpen, rumpumpeln, støie.
 Rumunk, Vt. n. Sammensurium.
 Rund, rund. Er ging rund um das
 Haus. Ich sage es dir rund her-
 aus, reent ud. Das Rund der
 Erde.
 Runda, n. Gansfare.
 Rundbrüstig, Vt. aabenhjertig, fris-
 modig.
 Runde, f. Rreds, Ring, Runde. Sie
 drehen sich in die Runde. Trinkt
 in die Runde. Sie machten die
 Runde.
 Ründe, f. Rundhed.

Runden, gjøre rundt.
 Rundgemælde, n. Panorama.
 Rundgesang, pl. -gesänge, m. Rund-
 sang.
 Rundhaue, pl. -n, f. Grensværhaffe
 hos Bjergfolk.
 Rundholz, pl. hølzer, n. Master og
 Seilstænger, Rundholt.
 Rundiren, gjøre rundt, udmale, fuld-
 ende.
 Rundleiste, pl. -n, f. halvrund Stav.
 Rundlich, rundagtig. Rundlichkeit, f.
 Rundagtighed.
 Rundochsenfenster, n. cirkelrunt Tag-
 vindue.
 Rundsäule, pl. -n, f. Cylinder.
 Rundschnur, pl. -schnüre, f. Skrue-
 snore.
 Rundstuck, pl. -e, n. en Robbermynt,
 en rund Simle.
 Rundum, adv. rundt omkring.
 Rundung, pl. -en, f. rund Skikkelse.
 Runding, pl. -en, f. Runding.
 Rundwerk, pl. -e, n. rundt ophoiet
 Billedværk.
 Rundzirkel, m. Passer med boiede
 Been.
 Rune, pl. -n, f. Rune, indskaaet Streg,
 Skrifteegn. Runenskrift, f. Rune-
 skrift. Runenstab, pl. -stæbe, m.
 Runestav. Rune, Vt. pl. -n, m.
 skaaen Hest. Runen, Hæere en Hest.
 Runge, pl. -n, f. Bognæse.
 Rungskemel, Rungstock, pl. -stöcke,
 m. Rungshale, pl. -n, f. Brides-
 sammel.
 Rungweise, St. adv. stødvist.
 Runkel, Runkelrube, pl. -n, f. Rød-
 bede, Runkelroe.
 Runk, pl. -se, m. Tølper, Lommel.
 Sich runksen, strække sig, lømle sig.
 Runkunkel, f. knarvoren Kjelling.
 Runse, pl. -n, f. Skaar, Mærke, Flod-
 seng.
 Runzel, pl. -n, f. Rynke. Dim. Run-
 zelchen, n.

Runzelhaut, f. rynket Hud. Runzel-
 häutig, bedækket med Rynker.
 Runzlicht, adj. rynkeagtig.
 Runzelig, runzlich, rynket.
 Runzelmann, m. Brantepotte.
 Runzeln, rynke, slaae Rynker.
 Rups, pl. -e, m. Ryp, Ruppen; saa
 meget Her, som paa eengang viles
 om Rokkehovedet.
 Rupsen, plukke, ville. Er rupste der
 Gans die Federn aus.
 Ruppig, pjaltet, forreven. Ruppig-
 feit, f. Lasethed.
 Ruprecht, nom. prop. m. Robert.
 Knecht Ruprecht, Bussemand.
 Rusch, pl. Rüsche, m. Ror, Siv. Sier
 wächst nichts als Rusch und Busch.
 Es ging über Rusch und Busch,
 Stof og Steen.
 Ruscheln, rasle, fare afsted.
 Ruschlich, ubesindig, hurtig.
 Rusig, Vt. urolig. Rusiges Wetter.
 Rus, m. Sod.
 Rusbutte, pl. -n, f. Rjenrogbotte.
 Russe, pl. -n, m. Russer. Rusland,
 n. Russisch, adj.
 Rüssel, m. Tryne, Snabel.
 Rüsselförmig, rüsselicht, adj. tryneag-
 tig, snabelagtig. Rüsselig, trynet,
 snablet.
 Rusen, sværte.
 Russhütte, pl. -n, f. Rjenrogshytte.
 Rusicht, sodagtigt.
 Rusig, sodet.
 Ruskobold, m. en sort Koboltart.
 Ruschwarz, n. en Blandsfarve af Rjen-
 reg.
 Rus Silber, n. sort sølvholdig Erts.
 Rüste, f. Hvile. Die Sonne geht
 zu Rüste.
 Rüstbaum, pl. -bäume, m. Stillaads-
 træ.
 Rüstbrett, pl. -er, n. Stillaadsbræt.
 Rüsten, russe, tillave, besørge. Man
 rüstet sich zum Kriege. Sie rü-
 steten das Mahl.

Rüster, pl. -n, f. Almetræ. Rüstern, adj. af Almetræ.
 Rüster, m. Læderlap.
 Rüstern, fryse lidt.
 Rüsteviel, *Nt.* m. gammelt Gæær, gammel Raarde.
 Rüsthaus, pl. -häuser, n. Toihuus.
 Rüsticität, f. Bondeagtighed. Rüsticiren, leve som Bonde.
 Rüstig, rask, slink. Rüstigkeit, f. Raskhed.
 Rüstammer, pl. -n, f. Baabenkammer.
 Rüste, Rüstlein, *St.* n. en Stund.
 Rüstleine, pl. -n, f. Toug, hvormed Ankeret opvindes.
 Rüstmeister, m. Opsynsmand over et Toihuus, Buemager.
 Rüsttag, pl. -e, m. Toderne's hellige Aften.
 Rüstung, pl. -en, f. Rüstning.
 Rüstwagen, m. Munitionsvoan.
 Rüstzeug, pl. -e, n. Krigsredskab.
 Ruthe, pl. -n, f. lang boelig Green, Riis, Rode, Hale, det mandlige Lem. *Dim.* Rütchen, n. Die Kinder werden under der Ruthe gehalten. Er ist der Ruthe entwachsen, har traadt sine Borneſto. Er hat sich selbst eine Ruthe gebunden, været Aarsag til sin egen Fortræd. Das Feld ist hundert Ruthen lang. Die Ruthe des Fuchses.
 Ruthen, maale, pidske.
 Ruthenbündel, n. Riisbundt (Fasces).
 Ruthenfischerei, pl. -en, f. Angelfiske.
 Ruthenförmig, adj. dannet som et Riis.
 Ruthengänger, m. En, som forstaaer

at bruge Ertsføgeren eller Onſteqvisten.
 Ruthenkappe, pl. -n, f. Pleielrem.
 Ruthenlang, adv. en Rode lang.
 Ruthenschlag, pl. -schläge, Ruthenſtreich, pl. -e, m. Slag med Riſet.
 Ruthenschwinger, m. Boddel.
 Rutschberg, pl. -e, m. Glidebjerg.
 Rutsche, pl. -n, f. Glidebane for Tommer.
 Rutschen, glide, slæbe sig frem. Das Holz wird vom Berge herunter gerutscht. Das Ding will nicht rutschen. Der Sund rutscht auf dem Sintern. Der Saſe rutscht zu Holz, liſter sig til Skoven.
 Rutscher, m. En, som glider, en Baltſe.
 Rutscherrecht, n. en Afgift, som fordobles med hver Forsømmelsesdag.
 Rutscherzins, pl. -sen, m. de Renter, som ſaaledes ſvares.
 Rutschig, glat.
 Rütteln, ruske, ryste. Er mußte gerüttelt und geſchüttelt werden, ehe er aufstand. Ein gerütteltes und geſchütteltes Maaß.
 Rüttricht, Rutticht, pl. -e, n. Smaafrat.
 Ruttner, *St.* m. En, som baner Veipaa Bjergene.
 Ruttstroh, n. Krumſtraa.
 Rutze, *Nt.* pl. -n, f. Pige under ſyv Aar.
 Ruzen, *St.* ſnorke.
 Ruuske, *Nt.* pl. -n, n. hullet Bræt i Smorfadet, en overgiven Pige.
 Ruuskenplate, *Nt.* pl. -n, f. ſtribet Lærredsforklæde. Ruuskenplattenknecht, pl. -e, m. En, som gjerne har at beſtille med overgivne Piger.

Sa! interj. frisk! lystig!

Saal, pl. **Såle**, m. **Sal**.

Saalgut, pl. -güter, n. afgiftsfrit Gods.

Saalthûr, pl. -en, f. **Salsdor**.

Saat, pl. -en, f. **Sæd**, **Saaning**, **Frø**.

Saatbohne, pl. -n, f. **Bonne**, som skal saaes.

Saatele, St. pl. -n, f. et Stykke Land saa langt som Saamanden kaster.

Saatfeld, pl. -er, n. **Sædemark**.

Saatfurchen, pløie til **Sæd**.

Saatfrucht, pl. -früchte, f. **Sædeforn**.

Saathuhn, pl. -hühner, n. **Agerhone**.

Saatkorn, pl. -körner, n. **Sædefrø**.

Saatzeit, pl. -en, f. **Saatid**.

Sabbath, pl. -e, m. **Hviledag**. **Sabbather**, m. **Søgnedag**. **Sabbathsvege**, m. en halv Tjering. **Sabbathjahr**, pl. -e, n. hvert syvende Aar.

Sabbathschänder, m. **Helligdagsstjænder**.

Sabbern, sagle. **Sabber**, m. **Sagl**.

Sabberer, m. **Sagler**.

Säbel, m. **Sabel**.

Säbelbein, pl. -e, n. **Säbelfuß**, pl. -füße, m. frum, vanstabt Fod. **Säbelbeinig**, säbelfüßig, frumfodet.

Säbelförmig, adj. lig en Sabel.

Säbeln, nedfable.

Säbelschnabel, pl. -schnäbel, m. frumt nedadboiet Næb.

Säbenbaum, **Seben**, **Seven**, **Sa**, **debaum**, pl. -bäume, m. **Sevenbom** (*Juniperus sabina*).

Sachdienlich, hensigtsmæssig.

Sache, pl. -n, f. **Sag**, **Ting**. Dim.

Sächelchen, n. Das ist meine Sache nicht. Nach Gestalt der Sachen, efter Omstændighedernes Beskaffenhed. Das gehört nicht zur Sache. Er wurde in wichtigen Sachen gebraucht.

Sacherklärung, pl. -en, f. **Tingsforflaring**.

Sachfällig, adj. som har tabt Sagen, sagfældig.

Sachkenntniß, pl. -nisse, f. **Sagkundskab**.

Sächlich, vedkommende **Ting**. Das sächliche Geschlecht, Hverkenfjon.

Sachs, pl. -se, **Nr.** n. **Sigd**, **Sabel**.

Sachse, pl. -n, m. **Sachser**. **Sachsinn**, pl. -nen, f. **Sachserinde**. **Sachsen**, **Sachsen**. **Sächsisch**, adj. **sachsiske**.

Sachsenspiegel, m. den sachsiske Lovbog.

Sacht, adj. sagte, sagtens.

Sachverständige, **Sachkundige**, pl. -n, m. **Sagkyndig**.

Sachwalter, m. **Sagfører**.

Sack, pl. **Säcke**, m. **Sæk**. Dim. **Säckchen**, **Säcklein**, n. Mit Sack und Pack zogen sie aus. Er hat ihn ganz im Sack, i sinomme. Er that Buße in Sack und in der Asche.

Sacken, fylde i **Sæk**.

Sacken, putte i en **Sæk** og drufne.

Sackgarn, pl. -e, n. et langagtigt Fiiskergarn.

Sackgasse, pl. -n, f. Sackgäßchen, n.
Gade uden Udgang.
Sackgeige, pl. -n, f. Stokfiol.
Sackhase, pl. -n, m. en Feil ved Plei-
ning.
Sackleinwand, f. Sackzwillig, m.
grovt Lærred.
Sackler, m. Pungemager.
Sacknadel, pl. -n, f. Pafnaal.
Sackpfeife, pl. -n, f. Sækkepibe. Sack-
pfeifer, m. Sækkepiber.
Sackpistole, pl. -n, f. Lommepistol.
Sacktråger, m. Sækkebærer, Brygge-
bærer, Mølleræsel.
Sacktuch, St. pl. -tücher, n. Lomme-
tørflæde.
Sackuhr, St. pl. -en, f. Lommeuhr.
Sacrament, pl. -e, n. Sacrament.
Sacramentlich, adj. som hører til
Sacramentet.
Sacramentiren, sackermenten, bande,
larme. Sacramentirer, m. Calvi-
nist.
Sacrifan, pl. -e, m. Klokker, Degn.
Sacriftei, pl. -en, f. Sakristi.
Sacularisiren, gjøre verdsligt, anvende
geistligt Guds til et andet Diemed.
Sadrach, pl. -e, m. et ondskabssuldt
Menneke.
Sæmann, pl. -männer, m. Sæde-
mand.
Sæen, saae. Unkraut sæet sich selbst.
Sæetuch, pl. -tücher, n. Sæesæk.
Sæezeit, pl. -en, f. Sædetid.
Safflor, Safflor, m. vild Safran; en
redagtig graa Koboltkalk.
Safran, Saffran, m. Safran. Saf-
ransfarbig, adj. safransfarvet.
Saft, pl. Säfte, m. Saft, Bæske. Dim.
Säftchen, Säftlein, n. Ohne Saft
und Kraft.
Saftblau, n. Laksblau.
Säften, saae Saft. Säftten, säftigen,
forsyne med Saft.
Saftfarbe, pl. -en, f. Saftfarve.

Saftfuge, pl. -n, f. Sastring, pl. -e,
m. Aarsring i Træstammer.
Saftfülle, f. Overslødighed af Saft.
Saftholz, pl. -hölzer, n. saftfuldt Træ.
Saftig, saftfuld. Saftigheit, f. Saf-
tigbed.
Saftlos, saftleer, adj. saftløs. Saft-
losigkeit, f. Saftløshed.
Saftreich, adj. saftig.
Saftrohre, pl. -n, f. Sastror.
Sagbar, adj. sigelig.
Sage, pl. -n, f. Sagn, Udsagn. Es
geht die Sage, hier habe ein Riese
gewohnt.
Säge, pl. -n, f. Saug.
Sägeblatt, pl. -blätter, n. Saugblad.
Sägebloß, pl. -blöcke, Sägefloss,
pl. -flözer, m. Saugebloß.
Sägebock, pl. -böcke, m. Saugestol.
Sägefisch, pl. -e, m. Sværdfisk (Squa-
lus pristis).
Sägeförmig, adj. lig en Saug.
Sägemühle, pl. -n, f. Saugmølle.
Sägemüller, m. Saugmøller.
Sägen, sauge.
Sagen, sige. Ich sage Ihnen gute
Nacht. Er hat von Glück zu sa-
gen, kan prise sig lykkelig. Das
will viel sagen. Ein nichts sa-
gendes Gesicht. Er hat hier nichts
zu sagen, at befale. Ich habe es
von hören sagen, hört det sige.
Sägenschmied, Sägeschmied, pl. -e,
m. Saugsmed.
Säger, m. Saugstjærer.
Säges, Säges, St. f. Lja.
Sägespäne, pl. Sägemehl, n. Saug-
spaan.
Sägezahn, pl. -zähne, m. Saugtand.
Säglich, adj. sigelig.
Sahlband, Salband, pl. -bänder, n.
Liste, Bord, den Steenart, som ind-
fatter Ertzen.
Sahlbuch, pl. -bücher, n. Jordbog.
Sahlleiste, pl. -en, f. Liste, Bord.

Sahlmann, pl. -männer, m. Testaments-
 executor. Sahlleute, pl. Vidner ved
 Forhandling. Sahlweide, pl. -n, f. Selse.
 Sahne, f. Fløde. Sahnkåse, m. feed Ost.
 Sahrbacke, Nt. pl. -n, f. sort Pop-
 peltræ. Saite, pl. -n, f. Stræng. Man darf
 diese Saite nicht berühren. Er
 zog gelindere Saiten auf. Saitenhalter, m. Violinstol.
 Saitenspiel, pl. -e, n. Strængeleg.
 Saitenspieler, m. Strængespiller.
 Salamander, m. en Art Firbeen.
 Salariren, lønne. Salat, pl. -e, m. Salat.
 Salatschüssel, pl. -n, f. Salatfad.
 Salbader, m. Snakker. Salbaderei,
 pl. -en, f. Baas, Pølsesnak. Salz-
 badern, baase. Salbe, pl. -n, f. Salve.
 Salbei, f. Salvie. Salben, salve. Ein gesalbtet Haupt.
 Salbenspatel, m. Redskab til at stryge
 Salve. Salböl, n. Salveolie. Salbung,
 pl. -en, f. Salvelse, Salb-
 ning. Salche, St. pl. -n, f. sumpig, leret
 Eng. Saldiren, afflutte en Regning. Sal-
 dirung, f. Saldo, n. Salep, m. Saleprod,
 Drikke af Sa-
 leprod. Salisches Gesez, n. de saliske Fran-
 kers Lov, hvori Kongens Døtre ude-
 lukkes fra Tronfølgen. Salische Güter,
 pl. Arvegodser, til-
 deelte frankiske Krigere. Saline, pl. -n,
 f. Saltværk. Salm, pl. -e, m. Lax. Salmling,
 pl. -e, m. en liden Lax. Salmagundi,
 Salmigondis, n. Blan-
 ding, Sammensurium. Salmenfohre,
 pl. -n, f. Drred.

Salmi, n. en frydret Ret af Fugle-
 vildt. Salmiak, m. Salmiak. Salope,
 Salop, adj. ureenlig. Salpeter, Saliter,
 m. Salpeter. Salpetererde, pl. -n, f.
 Salpeterjord. Salpeterskræft, m. Feil i
 Muur, hvor
 Kalk og Steen falde ud. Salpeterhütte,
 pl. -n, f. Salpetersy-
 deri. Salpetericht, adj. saltpeteragtig.
 Salpetersæure, pl. -n, f. Salpeter-
 syre. Salpetersieder, m. Salpetersyder.
 Sal-
 petersiedereri, pl. -en, f. Salpeter-
 syderi. Salpeterzeltlein, Salpeterküchlein,
 n. Salpeterkage. Salpetrig, adj. som
 indeholder Sal-
 peter. Salse, pl. -n, f. Dyppeelse, Solte.
 Salwart, Nt. pl. -e, m. Sadelma-
 ger. Salz, pl. -e, n. Salt. Mit Salz ge-
 würzt. Attrisches Salz, f. fin Vit-
 tighed. Salzbroden, Salzschwaden, m. Salt-
 vandets Damp. Salzbund, m. uroffeligt
 Forbund. Salzen, salte, nedsalte. Besalzener
 Saring. Salzfass, pl. -fässer, n. Saltfad.
 Dim.
 Salzfäßchen, n. Saltkar. Salzicht, saltagtig.
 Salzig, salt. Salzigkeit, f. Salt-
 hed. Salzfelle, pl. -n, f. Saltose.
 Salzkothe, pl. -n, f. Saltkutte. Salzlake,
 pl. -n, f. Saltlage. Salzlecke, f. Salt
 til Elifning for
 Vildt. Salzmeise, pl. -n, f. Saltkar.
 Salzschiag, m. en fornet Dvarts.
 Salzschiemant, m. Saltkum. Salzsieder,
 m. Saltsyder. Salzsieder-
 rei, pl. -en, f. Saltsyderi.

Salzsohle, pl. -n, f. Saltfildvand.
 Salzspeicher, m. Saltloft, Saltbod.
 Salzsteuer, pl. -n, f. Saltfat.
 Salzwage, Salzspindel, pl. -n, f.
 Saltvægt, Saltprøver.
 Salzwerk, pl. -e, n. Saltværk. Salz-
 wirker, m. Saltwyder.
 Samen, Same, pl. -n, m. Sæd, Frø,
 Ugel. Der männliche Same. Die
 Güte des Samens. Aus dem
 Samen Abrahams.
 Samenbaum, pl. -bäume, m. Træ
 til Forplantelse.
 Samenbehåltning, pl. -nisse, n. Sa-
 menbehålder, m. Frøgemme.
 Samenfluß, pl. -flüsse, m. Sædflod.
 Samengefäß, pl. -e, n. Sædkar.
 Samengehåuse, n. Frøhuus.
 Samengerste, f. Sæebvg.
 Samenkorn, pl. -kørner, n. Sæde-
 korn.
 Samenlode, pl. -n, f. Samenreiß,
 pl. -reißer, n. et lidet Træ opvoxet
 af Frø.
 Samenmilk, f. Mandelmilk.
 Samenschule, pl. -n f. Planteskole.
 Samenthierchen, n. Sæddyr.
 Samenweizen, m. Sæehvede.
 Sæmerci, pl. -en, f. Frøart.
 Sæmisch, adj. Sæmisches Leder, Sæms-
 læder. Sæmischgerber, m. Sæms-
 lædersgarver.
 Sammelei, pl. -en, f. planløs Sam-
 len.
 Samkosten, Sammelkosten, pl. sæl-
 les Omkostninger.
 Sammelkasten, m. Vandkiste, Vand-
 kom.
 Sammeln, samle, sanke. Sammelt
 euch Schätze für die Ewigkeit.
 Sie sammelten sich um ihn. Samm-
 le dich, befind dig, fat dig.
 Sammelplatz, pl. -plæge, m. Sam-
 lingssted.
 Sammelsurium, n. Sammensurium.
 Sammet, Sammt, pl. -e, m. Floiel.

Sammetartig, adj. lig Floiel.
 Sammetbørste, pl. -n, f. Floielsbør-
 ste.
 Sammetweber, m. Floielsvæver.
 Sammetweich, adj. blød som Floiel.
 Sammler, m. Samler. Sammlerin,
 pl. -nen, f. Samlerinde.
 Sammlung, pl. -en, f. Samling, Sam-
 len.
 Sammt, tilligemed, alle tilsammen.
 Der König sammt allem Volke.
 Sammt und sonders, Alle og En-
 hver.
 Samnten, adj. af Floiel.
 Sæmmtlich, adj. samtlig.
 Sæmstag, pl. -e, m. Loverdag. Sæms-
 ræglic, adj. som hver hver Lover-
 dag.
 Sæmstigen, St. forrette Loverdagbar-
 beide, f. Er. Kure.
 Sænciren, sanctioniren, bekræfte.
 Sand, m. Sand. Er streute ihm
 Sand in die Augen.
 Sandarach, n. rød Arsenik, Biesøde.
 Sandbank, pl. -bænke, f. Sandbanke.
 Sandbeere, pl. -n, f. Bjørnebær (Ar-
 butus uva ursi).
 Sandboden, m. Sandbund.
 Sandbühlse, pl. -n, f. Sandhuus.
 Sandel, m. Sandelholz, n. Sandel-
 træ.
 Sanden, bestree med Sand.
 Sander, Sandart, m. Sandart (en
 Gist, *Perca lucioperca*).
 Sandgrube, pl. -n, f. Sandgrøft.
 Sandguss, pl. -güsse, m. Støbning i
 Sandformer.
 Sandgut, n. de nederste tilsmudsede
 Tobakksblade.
 Sandhase, pl. -n, m. Sandhare, Feil-
 kast i Keglespil. Er machte einen
 Sandhasen.
 Sandhorst, pl. -e, Sandhäger, m.
 Sandhei.
 Sandig, sandet.

Sandkloß, pl. -flöße, m. en inflam-
meret, opsvulmet Testikel.
Sandkorn, pl. -förner, n. Sandkorn.
Sandmann, pl. -männer, m. Sand-
mand. Der Sandmann kommt,
Nieluf kommer.
Sandreiter m. Græsbrytter.
Sandschimmel, m. Hest med smaa
hvide Pletter.
Sandstein, pl. -e, m. Sandsteen.
Sandtorte, pl. -n, f. Sandtærte.
Sanduhr, pl. -en, f. Timeglas.
Sandwüste, pl. -n, f. Sandørk.
Sanfte, blid, mild, sagte. Eine sanfte
frau. Sanfte Anhöhen.
Sänfte, pl. -n, f. en lukket Bærestol,
Portehaise.
Sänfcentræger, m. Portehaisebærer.
Sanftheit, f. Blidhed, Jevnhed.
Sänftig, adj. skraa, opgaaende.
Sänftigen, formilde.
Sanftmuth, f. Sagtmodighed. Sanft-
müthig, sagtmodig.
Sang, pl. Sänge, m. Sang.
Sangboden, m. Resonantsbund.
Sange, pl. -n, f. Knippe af Frugter,
Ar og Blomster, samlede Ar.
Sänger, m. Sanger. Sangerin, pl.
-nen, f. Sangerinde.
Sanguinisch, sangvinisk. Sanguini-
nisk, m. Sangvinisk.
Sangvogel, pl. -vögel, m. Sang-
fugl.
Sangweise, pl. -n, f. Melodi.
Sappen, sapiren, trække Lobegrave.
Sapirer, m. Sapeur. Sappe, pl.
-n, f. Lobegrav, Skuffe.
Sapphir, m. en blaa Edelsteen. Sap-
phiren, adj. af Saphir.
Sardelle, pl. -n, f. Smaasild i Mid-
delhavet, Brisling.
Sarder, m. Carniol.
Sardinien, pl. Anssovia.
Sarg, pl. Särge, m. Liigkiste.
Sargdeckel, m. Laag til Liigkiste.
Sarraß, pl. -ße, m. en stor Sabel.

Sarsche, f. Sars (et Slags Toi).
Sarter, m. Skibsmode, Plan til et
Skib.
Sas, pl. -ßen, Sasse, pl. -n, m. bo-
siddende Eiermand, Nidersarar. Sas-
sisch, nidersarisk.
Sassafras, m. en Art Laurbærtræ.
Sasse, pl. -n, f. en Hares Leie.
Satan, pl. -e, m. Satan. Satanisch,
satanisk.
Saterdag, Nr. pl. -e, m. Løverdag.
Satrian, Nr. m. Djævel.
Satt, adj. mæt, fjed af. Er hat
nicht satt zu essen. Man wird
des Brodes nie satt. Des Lebens
satt. Sie lachten sich satt.
Satte, Nr. pl. -n, f. Melkekar til
Flode.
Sattel, pl. Sättel, m. Sadel. Er
ward aus dem Sattel gehoben.
Man half ihm in den Sattel. Er
ist in alle Sättel gerecht, stiffer
sich i alle Ting. Er hat sich auf
den Sattel gelegt, paa den lade
Side.
Sattelbogen, m. Sadeltræ.
Satteldecke, pl. -n, f. Sadelbæffen.
Sattelfertig, færdig til at sadles, fæ-
dig til at ride.
Sattelfest, fast i Sadelen, stikker i sin
Sag. Er ist im Lateinischen nicht
ganz sattelfest.
Sattelfrei, adj. fri for Hoveri.
Satteltgut, pl. -güter, n. et frit Gods.
Satteltourt, pl. -e, m. Sadeljord.
Sattelfnecht, pl. -e, m. Ridedrenge.
Sattelfnopf, pl. -knöpfe, m. Sadel-
knap.
Sattelfissen, n. Sadelspude.
Satteln, sadle.
Sattelvoer, pl. -e, n. Hest, hvorpaa
Rudiken eller Vognmanden rider.
Sattelzeug, pl. -e, n. Ridetoi.
Satttheit, f. Mæthed.
Sättig, mættende.
Sättigen, mætte.

Såttigung, f. Mættelse.
 Sattler, m. Sadelmager.
 Sattlergesell, pl. -en, m. Sadelmagerensvend.
 Sattlerei, pl. -en, f. Sadelmagerens Arbeide og Værksted.
 Sattelgave, pl. -n, f. Huderens Tilberedelse af Sadelmageren.
 Sattsam, adj. tilstrækkelig, nok. Sattsamkeit, f. Tilstrækkelighed.
 Saturei, f. Saer (Urt).
 Satyrisch, adj. satirisk. Satyrisker, m. Satiriker. Satyre, pl. -n, f. Satire.
 Sag, pl. Sæge, m. Sætning, Sætten, Spring, Bundfald. Dim. Sæghen, n. Diese Sæge fanden Widderspruch. Das Pferd macht Sæge.
 Saghase, pl. -n, m. Hunhare.
 Sagteich, pl. -e, m. Sættedam.
 Sagung, pl. -en, f. Forordning, Bud.
 Sagweide, pl. -n, f. Pileqviste, som sættes i Jorden for at groe.
 Sagweise, adv. en Sætning efter den anden, i Spring.
 Sagzeit, pl. -en, f. Wildtets Rastetid.
 Sau, pl. Sæue, f. Svin, So. Die Sauen, pl. Wildsvineso.
 Saubeller, Saufinder, m. Wildsvinehund.
 Sauber, adj. pyntelig, reen. Sauberkeit, f. Pyntelighed.
 Sauberkasten, m. Kasse til det fineste Meel.
 Sæuberlich, varsom, mild. Fahret mir sæuberlich mit dem Knaben.
 Sæubern, rense. Die Bienen sæubern sich, flyve i flart Veir omkring Kuberne.
 Sæuberung, f. Rensning.
 Saubohne, pl. -n, f. Hestebonne.
 Sæuen, v. n. svine.
 Sauer, saurer, sauerst, suur. Saure Arbeit. Er machte ihm das Le-

ben sauer. Sie machte ein saures Gesicht.
 Sauerampfer, m. Syre (Urt, Rumex acetosa).
 Sauerbraten, m. Suursteg.
 Sauerbrieschen, n. Brev af ubehageligt Indhold.
 Sauerbrunnen, m. Suurbrend.
 Sæueri, pl. -en, f. Svineri.
 Sauerflee, m. Skovsyre (Urt).
 Sauerkraut, n. Suurkaal.
 Sæuerlich, adj. syrlig.
 Sæuerling, pl. -e, m. Suurbrend.
 Sæuern, blive suur, syres. Die Milch sauert.
 Sæuern, syre, gjøre suur.
 Sauerfuchtig, suurseende.
 Sauerstoff, m. Suurstof.
 Sauerfuß, adj. suur og sed.
 Sæuerteig, m. Suurdeig.
 Sæuertopf, pl. -tøpse, m. Suurmule.
 Sæuertøpfich, surmulende. Sæuertøpfigkeit, f. Brantenhed.
 Sæufang, pl. -fænge, m. Wildsvinefangst; Sted hvor de fanges.
 Sæufaus, Sæufbruder, pl. -brøder, m. Svirebrøder.
 Sæufen, soff, gesoffen, drikke, svire. Das Vieh sæuft. Er hat sich toll und voll gesoffen.
 Sæufer, m. Sviregast.
 Sæuferei, f. Svilderi.
 Sæufteufel, m. Drikkesyge.
 Sæugamme, pl. -n, f. Patteamme.
 Sæugarten, pl. -gårten, m. Plads hvor Wildsvin fanges.
 Sæuge, pl. -n, f. Trætrer i en Maltfælle.
 Sæugeferkel, n. Pattegris.
 Sæuehorn, pl. -hørner, n. Patteflæske.
 Sæugekalb, pl. -fælber, n. Pattekalb.
 Sæugelamm, pl. -læmmer, n. Pattelam.
 Sæugen, sugge, die, patte. Er sæugte den Saft aus dem Apfel. Sie

- sog die friske Morgenluft ein.
 Du kleiner Ort, wo ich das erste
 Licht gesogen.
 Säugen, give Die.
 Sauger, m. Pumpesto.
 Säugerin, pl. -nen, f. Qvinde, som
 giver Die.
 Saugeröhre, pl. -en, f. Sugerør.
 Saugerüffel, m. Sugebraad.
 Säugethier, pl. -e, n. Pattedyr.
 Saugewerk, pl. -e, n. Trækpumpe i
 Bandleddninger.
 Säugling, pl. -e, m. Pattedbarn.
 Sauglokke, pl. -n, f. Svineri. Mit
 der Sauglokke läuten, siqe Smud-
 sigheder.
 Sauhaaz, pl. -en, Sauheze, pl. -n,
 f. Bildsvinejagt.
 Sauhirt, pl. -en, m. Svinehyrde.
 Säuisch, svinsk.
 Säule, pl. -n, f. Stotte, Stolpe, Pille.
 Dim. Säulchen, n.
 Sauleder, n. Svinekind, Svinepeltz.
 Säulen, stotte med Piller.
 Säulenstein, pl. -e, m. Basalt, Jern-
 marmor.
 Säulenstuhl, pl. -stühle, m. Fodstykke
 af en Seile.
 Saum, pl. Säume, m. Rand, Kant,
 Som; 22 Stykker Klæde à 32 Alen.
 Saumen, St. transportere Varer paa
 Hseler eller Heste.
 Säumen, fante, somme.
 Säumen, v. n. tøve, nøle. Komme
 ohne Säumen. Säume dich nicht.
 Es säumt ihn ein Träumer.
 Saumer, St. m. En, som holder og
 fører Pakhæste.
 Saumesel, m. Pakæsel.
 Säumig, saumhaft, sendrægtig. Säu-
 migkeit, f. Ophold, Forsømmelse.
 Säumnis, pl. -sse, f. Forsømmelse,
 Nolen.
 Saumpferd, pl. -e, Saumroß, pl.
 -sse, n. Pakhest.
- Saumsattel, pl. -sättel, m. Pakksadel.
 Saumselig, seendrægtig. Saumse-
 ligkeit, f. Saumsal, n. Seendræg-
 tighed.
 Saurach, pl. -e, m. Berberisbusk.
 Säure, pl. -n, f. Syre.
 Saurüde pl. -n, f. Bildsvinehund.
 Saurüssel, m. Svinetryne.
 Saus, m. Cusen, Svir. Er lehte
 in Saus und Braus, Suus og
 Duus.
 Sauschneider, m. Svinegjelder.
 Säusel, m. Cusen.
 Säuseln, suse sagte, viste. In dür-
 ren Blättern säuselt der Wind.
 Da säuselt ein Täubchen vom
 Dache.
 Sausen, suse. Das Sausen des Stur-
 mes.
 Sausewind, pl. -e, m. Bindmager.
 Saussteller, m. Bildsvinehund.
 Sausumpf, pl. -jümpfe, m. en Grube
 i Pukværk.
 Sauwühle, pl. -n, f. Jord, oploet
 af Bildsviin.
 Säver, Seber, Nr. m. Skarnbasse.
 Scabinen, pl. Retsassessorer.
 Scandal, pl. -e, m. Skandal. Scan-
 dalisiren, give Forargelse.
 Scapulier, pl. -e, n. Skulderklædning
 (de katolske Geistlige).
 Scene, pl. -n, A Skueplads, Optrin.
 Scepter, n. Kongestav, Scepter.
 Schabaas, n. Rjød, affkrabet fra en
 Juds Rjødside.
 Schabab, n. Affkrab.
 Schabatte, pl. -n, f. Amboltflods i
 Robberhamre.
 Schabe, pl. -n, f. Møl; Skrabe.
 Schabebock, pl. -böcke, m. Træbuc
 hos Garvere, hvorover Huden læg-
 ges medens den skræbes.
 Schaben, skrabe, skave, flø.
 Schäben, pl. Skjæve (af Her).
 Schaber, m. Skrabe, Pengepuger.
 Schaberei, pl. -en, f. Onieragtighed.

Schabernack, m. Puds, Skjelmstykke.
 Er that es ihm zum Schabernack.
 Schabernacken, drille.
 Schaberübchen, n. Skadefrohed, Haan
 over den Skuffede.
 Schabig, skabbet, snattet.
 Schabkäfer, m. Klarener (Insekt).
 Schablon, m. Schablone, pl. -n, f.
 Formbræt, Model.
 Schabracke, pl. -n, f. Hestedækken.
 Schabziger, St. m. en grøn Ost.
 Schabsel, n. Afskrab, Skrælling.
 Schach, n. Skak. Schach dem Kö-
 nige. Schachmatt, skakmat. Schach,
 m. Firkant.
 Schachbrett, pl. -er, n. Skakbræt.
 Schachen, spille Skak, dele i Firkant.
 Schächer, m. Røver, Morder. Ein
 armer Schächer, en Stakkel.
 Schacher, m. jødisk Smaahandel.
 Schachern, skakre.
 Schachspiel, pl. -e, n. Skakspil. Schach-
 spieler, m. Skakspiller.
 Schacht, pl. Schächte, m. Lag, Længde,
 Egn, et langt firkantet Legeme, Bjerg-
 værksgrube. Der Schacht wird
 abgereust oder gesenkt, ausgeton-
 net und ausgewechselt, gravet,
 beklædt indeni med Træ og det
 raadne erstattet ved nyt.
 Schachtbühne, pl. -n, f. Hvilested i
 en Schacht.
 Schachtel, pl. -n, f. Kiste. Dim. Schäch-
 telchen, n.
 Schachteldeckel, m. Kistelaag.
 Schachtelhalm, m. Skovgræs (Equi-
 setum).
 Schachteln, lægge i Kiste, stykke i
 hverandre.
 Schachtelzarge, Schachtelschiene, pl.
 -n, f. Sideræg i en Kiste.
 Schachten, dele i Firkant.
 Schächten, slagte (hos Jøderne). Schäch-
 ter, m. Slagter.
 Schachtruthe, pl. -n, f. Maal af en

Nodes Længde og Bredde, samt af
 en Fods Tykkelse.
 Schadbar, adj. udsat for Skade.
 Schadbürge, pl. -n, m. Contracautio-
 nist.
 Schade, pl. Schäden, m. Skade. Er
 nahm Schaden. Er kam zu Scha-
 den. Wer den Schaden hat, darf
 vor dem Spott nicht sorgen.
 Schade um ihn. Die Größe des
 Schadens läßt sich nicht berech-
 nen. Alle Schäden sollen ersetzt
 werden. Schade für die Ehre,
 die uns der Pöbel erweist.
 Schädel, m. Pandeskål.
 Schädellehre, f. Læren om Pandeskål-
 lens Dannelselse.
 Schädelstätte, pl. -n, f. Golgatha,
 Kettersted.
 Schaden, skade. Was schadet mir
 des Todes Gift.
 Schadenersatz, m. Skadeserstatning.
 Schadenfreude, f. Skadesfryd. Scha-
 denfroh, skadefro.
 Schadhast, beskadiget. Schadhastig-
 keit, f. Beskadigelse.
 Schädigen, beskadige. Schädiger, m.
 En, som tilføier Skade.
 Schädlich, skadelig. Dies ist dir
 schädlich. Schädlichkeit, f. Skade-
 lighed.
 Schadlos, skadløs, ubeskadiget. Er
 hielt mich schadlos.
 Schadloshaltung, pl. -en, f. Skades-
 løsholdelse.
 Schaf, Schaaf, pl. -e, n. Faar. Dim.
 Schäfchen, n. Geduldiger Schafe
 gehen viele in einen Stall.
 Schafbau, m. Faaremøg.
 Schafblattern, pl. Faarekopper.
 Schafbock, pl. -böcke, m. Bæder.
 Schafbolle, f. Skarn i Faareulden.
 Schäfer, m. Faarehyrde, Hyrde. Schä-
 ferin, pl. -nen, f. Hyrdinde.
 Schäferdichter, m. Hyrdedigter. Schä-

ferleben, n. Schäferwelt, f. Livet og Verden, Billedet af Digtene.
 Schäferrei, pl. -en, f. Faarestie.
 Schäferlich, adj. passende for de af Digtene Billedede Hyrder.
 Schäferstunde, pl. -n, f. Hyrdetime, Glædendes lykkelige Time.
 Schaff, pl. -e, n. Kar, Skab.
 Schaffell, pl. -e, n. Faarekind.
 Schaffen, bestille, forrette, forskaffe. Was habe ich mit dir zu schaffen. Du hast hier nichts zu schaffen. Was schaffen Sie, hvad besaler De? Was hat er nicht Alles geschafft.
 Schaffen, schuf, geschaffen, skabe, frembringe. Gott schuf und erhält die Welt. Schaffe in mir, Gott, ein reines Herz.
 Schaffner, Schaffer, m. Forvalter.
 Schaffnerin, pl. -nen, f. Husholderisse.
 Schaffnerci, pl. -en, f. Forvalterens Embede og Bolig.
 Schafgarbe, pl. -n, f. Kollike.
 Schafhäutchen, n. den første Hinde om et Foster.
 Schafhürde, pl. -n, f. Faarefold.
 Schafhusten, m. svag, tør Hoste.
 Schaffkåse, m. Faareost.
 Schafslamm, pl. -lämmer, n. Gimmerlam.
 Schafledern, adj. af Faarelæder.
 Schafleder, n. Faarelæder.
 Schafkorbeere, pl. -n, f. Faaremoq.
 Schaflecke, pl. -n, f. det man lader Faarene slikke.
 Schafmåsig, schafsmåsig, adj. dum, simpel.
 Schafmutter, pl. -mütter, f. Faar, saalænge det faaer Lam.
 Schafnos, pl. -nösser, n. Faar i Almindelighed.
 Schaffscherer, m. Faareklipper. Schafschere, pl. -n, f. Faaresax.
 Schaffschur, f. Faareklipping.

Schafsgesicht, pl. -er, n. dumt Ansigt, dum Person.
 Schafskopf, pl. -köpfe, m. Faarehoved, et dumt Mennecke.
 Schafsköpfig, adj. dum.
 Schafstall, pl. -ställe, m. Faarestie.
 Schaft, pl. Schäfte, m. Stang, Skaf.
 Schafsdraht, pl. -drähte, m. Knap-penaalstraad.
 Schäften, sætte Skaf eller Skjæfte paa. Ein auf 20 Kanonen geschäftetes Schiff.
 Schafstgesimse, n. nederste Deel af Villebullen.
 Schafschneider, m. en Naalearbejder.
 Schäftung, f. Skjæftning.
 Schafspiegel, m. et Speil paa Muren mellem tvende Vinduer.
 Schafweide, pl. -n, f. Græsgang for Faar.
 Schafzucht, f. Faareavl. Schafzüchter, m. Faareregter.
 Schafe, pl. -n, f. Træklods fastbunden til den græssende Hests Fod; Metaltjede hos Naalemagere; Laar, Been.
 Schäfer, m. Spegefugl.
 Schäferci, pl. -en, f. Gjækkeri, Tjæsen.
 Schäferhaft, spegefuld.
 Schäfern, spege.
 Schal, smagløs, doven, flau. Ein schaller Wig.
 Schallaster, M. m. Skjære, Skade (Fugl).
 Schalaune, M. pl. -n, f. en fort Raabe hos Disciple.
 Schälbe, St. pl. -n, f. Dvie.
 Schalblech, pl. -e, n. Jernbeslag paa Vognaxler.
 Schalbret, pl. -ter, n. yderste Bræt af en sauet Træstamme, Baghon.
 Schale, pl. -n, f. Skaal, Kop, Skal. Dim. Schälchen, n. Kalte Schale, Koldskaal.
 Schalen, beslaae, beklæde.

Schälen, skrælle, (sich) skalle af, falde af. Schäle mir den Apfel. Die Haut schält sich.

Schalenförmig, adj. lig 'et Skål, bælgagtig.

Schalenschröter, m. En, som forsædiger Skål til Knivhæster.

Schalenthier, Schalthier, pl. -e, n. Skaldyr.

Schälgang, pl. -gänge, m. Indretning i en Mølle til at affalle Kornet.

Schalgebirge, n. et stenartet Fjeldslag.

Schälhacke, pl. -n, f. Græstørshacke.

Schälhengst, pl. -e, m. Kløphingst.

Schalholz, pl. -hölzer, n. Træ, som er berøvet Barken.

Schalig, adj. forsynet med Park.

Schalck, pl. Schälke, m. Skalk, Tjener.

Schalckel, St. m. et Fruentimmerklæde.

Schalcken, tilnagle, trættes.

Schalckhaft, skjelmst. Schalkhaftig: Feit, f. Skjelmsthed.

Schalckheit, f. Snedighed, Skjelmstykke.

Schalcksauge, n. hyllerske Blik.

Schalcksberg, pl. -e, m. Misgjerning, Gæstgæbsbrud.

Schalcksdeckel, m. Skalkeskjul.

Schalcksnecht, pl. -e, m. utro Tjener.

Schalcksnarr, pl. -en, m. En, der teer sig dum, Harlekin.

Schalcksobr, pl. -en, n. En, som listigen lytter.

Schalcksrath, pl. -rätthe, m. Skjelmst Raad.

Schall, pl. Schälle, m. Lyd, Skrald.

Schallboden, m. Resonantsbund.

Schallen, (scholl, geschollen), lyde, klinge.

Schallhorn, pl. -hörner, n. Basun, den vide Deel af Jagthornet.

Schalloch, pl. -löcher, n. Lydhul.

Schallstück, pl. -e, n. den vide Munding af et Blæseinstrument.

Schallung, Vt. pl. -en, f. en Dæmnings Beflødning med Planter.

Schalm, pl. -e, m. et Stykke Skov eller Græsgang.

Schalmeie, pl. -en, f. Hyrdepibe.

Schalmeien, blæse paa Hyrdepibe.

Schalmen, mærke et Træ ved at afhugge noget af Barken, udhugge et Sted i Skoven.

Schalohr, pl. -en, n. en Lyde ved Hestens Øren.

Schalbuchstabe, pl. -n, m. et indskudt Bogstav, Spandhest.

Schalte, pl. -n, f. Baadshage.

Schalten, styre, raade, styde ind. Schalten und walten. Er kann damit schalten.

Schaltjahr, pl. -e, n. Skudaar.

Schalntag, pl. -e, m. Skuddag.

Schalwerk, Vt. pl. -e, n. vandtæt Plankeværk.

Scham, f. Blussel, Skam, Forseelse, Bædere, Fødselsdeel (pubes). Der Weiber Schmuck ist Scham und Zucht. Er hat aller Scham den Kopf abgebissen. Nur bis zur Scham bedeckt.

Schamapfel, pl. -äpfel, m. et hvidt og rødagtigt sørligt Æble.

Schambein, pl. -e, n. Skambeen (os pubis).

Schambug, m. Schamseite, f. Underlivet ved Siden af Rjensdelene.

Schambüttel, Vt. m. Vovel, Afskum.

Schämel, m. Skammel.

Schämen (sich), skamme sig. Ich schäme mich meines Vaters nicht. Er schämte sich vor ihm. Sie schämte sich über ihn.

Schamalieb, pl. -er, n. en Deel af Høstebenet.

Schamhaft, schämig, blufærdig, bly.

Schamhaftigkeit, f. Blufærdighed.

Schamleise, pl. -n, f. Skamlæbe.

Schamleiste, f. Underlivet paa begge Sider af Rjensdelene.

Schamlos, ublu. Schamlosigkeit, f. Ubluhed.

Schamper, *Nt.* skarp, skarp, raif.
 Schamroth, *adj.* skamrod. Scham-
 röthe, *f.* Schamerröthen; *n.* Skam-
 redme.
 Schamtheile, *pl.* Skjendslemmerne.
 Schandbalg, *pl.* -bälge, *m.* Skjøge,
 Ludder, uægte Barn.
 Schandbar, skammelig. Schandbar-
 keit, *f.* Skammelighed.
 Schandbube, *pl.* -n, *m.* Skurf.
 Schanddeckel, *m.* Skamfjul.
 Schande, *f.* Skam, Skjændsel, Røgen-
 hed. Er ward zu Schanden ge-
 macht. Er wird zu Schanden.
 Du hast nur Schande von deiner
 Arbeit. Er ward ganz zu Schan-
 den geprügelt. Der Forscher an
 der Wand hört seine eigene Schand.
 Schänden, fordærve, skjænde, bestjæm-
 me, frænke. Er lobt mich ins Ge-
 sicht, es schändet mich im Rücken.
 Den Sabbath schänden. Eine
 Jungfrau schänden.
 Schänder, *m.* Krænker, Skamferer.
 Schandfleck, *pl.* -e, *m.* Skamplet,
 Skamflif.
 Schandgeboth, *pl.* -e, *n.* Skambud.
 Schandgeld, *pl.* -er, *n.* skammelig
 erhvervede Penge.
 Schandgemälde, *n.* Skambillede.
 Schandglocke, *pl.* -n, *f.* Klokke, hvor-
 med ringes, naar en Forbryder straf-
 fes.
 Schandgriff, *pl.* -e, *m.* utugtigt Greb.
 Schandkauf, *pl.* -kåufe, *m.* Skamfjob.
 Schändlich, skammelig, vanærende.
 Er starb eines schändlichen Todes.
 Schandlohn, *m.* Løn for en Skændig
 Gjerning.
 Schändlichkeit, *f.* Skammelighed,
 Skjændighed.
 Schandlied, *pl.* -er, *n.* liderlig Vise.
 Schandmahl, *pl.* -mähler, *n.* Skam-
 mærke, Brændemærke.
 Schandmaul, *pl.* -mäuler, *n.* skam-
 melig Rjæft.

Schandpfahl, *pl.* -pfähle, *m.* Schand-
 säule, *pl.* -n, *f.* Gabestof, Skam-
 stotte.
 Schandrede, *pl.* -n, *f.* utugtig Snak.
 Schandschrift, *pl.* -en, *f.* Pasquil.
 Schandthat, *pl.* -en, *f.* Skjændsels-
 gjerning.
 Schändung, *pl.* -en, *f.* Krænkelse, Be-
 skadigelse.
 Schandwinkel, *m.* Horehuus, Rippe.
 Schandzeichen, *n.* Brændemærke o. dsl.
 Schank, *m.* Smaahandel, Rippe.
 Schanze, *pl.* -n, *f.* Skandse, Udflæd-
 ning, Tærningkast. Er schlug sein
 Leben in die Schanze, satte paa
 Spil.
 Schanzen, grave, arbeide stærkt, fæste
 med Tærninger.
 Schanzgräber, *m.* Skandsegraver.
 Schanzkleid, *pl.* -er, *n.* Skandseflæ-
 der (paa et Skib).
 Schanzkorb, *pl.* -kørbe, *m.* Skandse-
 kurv.
 Schanzläufer, *m.* en kort grov Over-
 skjole uden Knæppe.
 Schanzpfahl, *pl.* -pfähle, *m.* Palisade.
 Schanzung, *pl.* -en, *f.* Befæstning.
 Schanzzeug, *n.* Befæstningsredskab.
 Schapel, *St.* *m.* Krands, Hue.
 Schapelschnabel, *pl.* -schnäbel, *m.* en
 Vandfugl med krunt Næb.
 Schar, Schaar, *pl.* -en, *f.* Skare,
 Hob; Plougjern.
 Scharbe, *pl.* -n, *f.* Skarv (Fugl).
 Scharbemesser, *n.* Skrabekniv.
 Scharben, Skære i lange Stykker.
 Scharbock, *m.* Skjorbug.
 Scharde, *pl.* -n, *f.* en Flynnder.
 Scharen, samle, ordne, (sich) samle
 sig.
 Scharf, schärfer, schärft, skarp.
 Scharfes Messer. Scharfe Kälte.
 Scharfer Verstand. Scharfe Fra-
 gen. Er sah ihn scharf an. Es
 ging scharf her. Sie schossen
 scharf.

Scharfblick, m. Skarpsynethed.
 Schärfe, f. Skarphed. Mit der Schärfe des Schwertes. Die Schärfe des Geblütes.
 Scharfhammer, pl. -hämmer, m. Messinghammer til at jordebye Rjedlerne med.
 Scharfhobel, m. Skrubhøvl.
 Schärfen, Skærpe. Dem Pferde werden die Hufeisen geschärft. Die Mathematik schärft den Verstand.
 Scharfrichter, m. Skarpretter. Scharfrichterei, pl. -en, f. Skarpretterens Haandtering og Bolig.
 Scharfschütz, pl. -en, m. Skarpskytte.
 Scharfsichtig, Skarpsynet. Scharfsicht, Scharfsichtigkeit, f. Skarpsynethed.
 Scharfsinn, m. Skarpsindighed. Scharfsinnig, Skarpsindig.
 Schärfung, f. Skærping.
 Schargang, pl. -gänge, m. en Grubegang, som løber mellem to Hovedhimmelsarter.
 Scharflust, pl. -flüste, f. Klost, som støder sammen med en anden.
 Scharframme, Scharframpe, pl. -n, f. Jernkrampe til Plougjernet's Befæstigelse.
 Scharlach, m. Skarlagen. Scharlach, adj. af Skarlagen.
 Scharlachfieber, n. Skarlagensfeber.
 Scharlachröthe, f. Skarlagensfarve.
 Scharlei, m. romersk Salve.
 Scharmügel, n. Skjærmydsel; Kræmmerhus.
 Scharmügeln, scharmugiren, Skærmydsle.
 Schärpe, pl. -n, f. Bindsel, Skjærf.
 Scharre, pl. -n, f. Skrabe, Afkrab.
 Scharren, m. Rod hos Bagere og Slagtere.
 Scharren, Skrabe, fradse.
 Scharrerde, f. Jord, optaget fra Gader og Veie.
 Scharrfuß, pl. -füße, m. Skraabeenudad, Bnf. Scharrfüßeln, Skrabe ud.

Scharrfüßler, m. Complimentmager.
 Scharriegel, m. Plougskjærebolt.
 Scharre, pl. -n, f. Skaar, Hul. Erwetzte die Scharre wieder aus, gjorde Feilen god iagen.
 Scharrig, adj. med Skaar i.
 Scharwache, pl. -n, f. Patrouille.
 Scharwächter, m. En, som patruller.
 Scharwerken, trælle, gøre Viarbejder.
 Scharweise, adv. Skareviis.
 Schatten, m. Skygge, Skygebillede. Unser Leben ist wie ein Schatten. Das Reich der Schatten. Große Lichter erfordern große Schatten.
 Schatten, Skygge, give Skygge, male Skygge.
 Schattenmacher, St. m. Jaloufie i et Vindue.
 Schattenriß, pl. -risse, m. Skygerids, Silhouette.
 Schätter, Schetter, St. m. stivt Lærred.
 Schattiren, Skygge, Skattere. Schattirung, pl. -en, f. Skattering.
 Schattrig, Skyggesuld.
 Schattung, pl. -en, f. Skygge. In unfres Lains harmloser Schattung.
 Schatz, pl. Schätze, m. Skat, Forraad, Afgift. Sammelt Schätze, die weder Rost noch Motten verderben. Mein Schatz, mein Schätzchen, mein Elskede.
 Schatzamt, pl. -ämter, n. Oppebørselsbureau.
 Schatzbar, adj. hvoraf der kan spares Skat. Schatzbarkeit, f. Skatfylighed.
 Schätzbar, prisværdig, dyrebare. Schätzbarkeit, f. Værd, Fortrinlighed.
 Schätzen, paalægge Skat.
 Schätzen, agte, skatte, vurdere. Ich schätze es mir für ein Glück. Ich

schäge dich sehr. Das Haus wird
auf einige tausend Thaler geschätzt.
Schögenswerth, adj. agtværdig.
Schäger, Schagherr, pl. -en, m. Taxe-
rer.
Schangfrei, skattefri. Schangfreiheit,
f. Skattefrihed.
Schangkasten, m. Pengekiste. Dim.
Schangkästchen, Schangkästlein, n.
Schangmeister, Schangverweser, m.
Kassebestyrer.
Schangpflichtig, skattpfuldig.
Schagrath, pl. -ræthe, m. Oppebor-
selscollegium; Medlem af Samme.
Schagung, pl. -en, f. Formueskæt.
Es ward eine Schagung ausge-
schrieben.
Schägung, pl. -en, f. Agtelse, Burde-
ring.
Schau, f. Skue, Besigtelse, Syn, Sig-
nal med Flaget. Das Gemälde
ward zur Schau ausgestellt.
Schau, adv. aabenbarligen.
Schaub, St. pl. -e, m. Straabundt.
Schaubar, betskuelig.
Schaube, St. pl. -n, f. en lang Kjo-
l, Slobrok.
Schaubhut, St. pl. -hüte, m. en stor
rund Straahat.
Schaubrod, pl. -e, n. Skuebrod, fint
Tempelbrod.
Schaubude, pl. -n, f. Markedsbod,
hvori der er Noget at see.
Schaubühne, pl. -n, f. Skueplads.
Schaudel, St. m. Overilelse; En, som
forhaster sig.
Schauder, Schauer, m. Gysen.
Schauderhaft, gyselig. Schauderhaf-
tigkeit, f. Gyselighed.
Schaudern, schauern, gysse. Ich
schauderte vor Kälte.
Schauen, skue, betragte.
Schauer, m. Skuer, Besigtelsesmand,
Prophet.
Schauer, m. og n. Skuur, Ly, Lade.

Schauerig, schaurig, schauderig, gy-
sende. Mir ist schauderig vor
Frost.
Schauerlich, adj. uhyggelig.
Schauern, hagle, regne, gysse. Es
schauert mich das Fleisch und auch
der Sinn. Der Sain schauert
dem Wanderer Grauen der Vor-
zeit.
Schauervoll, gyselig.
Schauesen, -n. Skuemad.
Schaufel, pl. -n, -f. Skuffe, Spade,
Skool.
Schaufelbein, pl. -e, n. Koflsformet
Been.
Schaufelgehörn, pl. -e, n. Daahjorte-
og Elsdyrshorn.
Schaufelicht, schaufelförmig, skovlag-
tig.
Schaufelig, forsynet med Skool.
Schaufeln, skuffe. Der Schnee wird
weggeschauelt.
Schaufelrad, pl. -räder, n. Band-
møllehjul med Skooler.
Schaufelrecht, St. n. Ret til Forbe-
dringer paa forpagtet Land.
Schaufelschlag, pl. -schläge, m. Ret
til at opmudre en Grest eller Flod,
det opkastede Mudder.
Schaufelzahn, pl. -zähne, m. bred
Fortand paa Heste, Faar og Hjorte.
Schaufrei, Nr. adj. i god Stand (om
Diger).
Schauepränge, n. Stads, Pragt.
Schaugerüst, pl. -e, n. Stillaads, hvor-
paa en Handling gaaer for sig.
Schaufel, pl. -n, f. Gynge.
Schaufelkahn, pl. -fähne, m. gyn-
gende Baad.
Schaufeln, gynge. Das Boot schau-
felt. Wir schaukelten uns.
Schaum, m. Skum, Graade.
Schäumen, skumme. Er schäumte
vor Wuth. Sie schäumte die
Milch.
Schaumig, skummende.

Schaumfelle, pl. -n, f. Schaumlöffel, m. Skumfke.
 Schaumfette, pl. -n, f. Skumfjede.
 Schaumünze, pl. -n, f. Skuemynt.
 Schauplatz, pl. -pläze, m. Skueplads.
 Schauspiel, pl. -e, n. Skuespil. Schauspiel-
 spieler, m. Skuespiller. Schauspiel-
 lerin, pl. -nen, f. Skuespillerinde.
 Schaustück, pl. -e, n. Skuepenge.
 Schautragen, -trug, -getragen, bære
 til Skue.
 Schecke, pl. -n, f. spættet, broget Dyr.
 Scheckig, spættet, tigerplettet.
 Schedel, Schädel, m. Pandeskål.
 Scheel, skjælende, misundelig. Scheel-
 sucht, f. Misundelighed. Scheel-
 süchtig, misundelig.
 Scheffel, m. Skjæppe.
 Scheffeln, folde i Skjæppen. Das
 Getreide scheffelt gut.
 Schen, pl. -e, m. Skibets Spids.
 Scheibe, pl. -n, f. Skive, Rude. Dim.
 Scheibchen, n.
 Scheibenhonig, m. Honning i Ski-
 ver.
 Scheibekönig, pl. -e, m. Konge ved
 Skiveskudning.
 Scheibenkeule, pl. -n, f. Glas, som
 klæses til Speilruder.
 Scheibekrund, scheibig, rund som en
 Skive.
 Scheibenschiefen, n. Skiveskudning.
 Scheibenschütz, pl. -en, m. Skiveskyt-
 ter.
 Scheibenzieher, m. En, som trækker
 sin Messingtraad.
 Scheide, pl. -n, f. Skede, Skjel, Ad-
 skillested.
 Scheidebank, pl. -bänke, f. Bænk til
 at sønderlaae Ertz paa.
 Scheideberg, pl. -e, m. Bjerg med
 adskilte Toppe.
 Scheidebrief, pl. -e, m. Skilsmisse-
 brev.
 Scheideerz, pl. -e, n. det gode Ertz
 adskilt fra det Glette.

Scheidesäustel, m. Hammer til at søn-
 derlaae Ertz.
 Scheidekolben, m. Glasbolbe til at ad-
 skille ædle Metaller.
 Scheidekunst, f. Chemie. Scheide-
 künstler, m. Chemiker.
 Scheidemünze, pl. -n, f. Skillemynt.
 Scheiden, schied, geschieden, Skilles fra,
 skilles ad, skilles. Er schied von
 ihm. Wie Wasser sich von Feuer
 scheidet. Was Gott zusammen-
 fügt, soll der Mensch nicht schei-
 den. Wir sind geschiedene Leute,
 vi have Intet mere at bestille med
 hinanden.
 Scheider, m. Adskiller.
 Scheidung, pl. -en, f. Skilsmisse, Ad-
 skillelse.
 Scheidewand, pl. -wände, f. Skillevæg.
 Scheidewasser, n. Skedevand.
 Scheideweg, pl. -e, m. til Afsted med,
 givet Brød.
 Scheideweg, pl. -e, m. Skillevei.
 Scheidung, pl. -en, f. Adskillelse. -
 Schein, pl. -e, m. Skin, Syn, skriftligt Be-
 viis. Sonne und Mond werden
 ihren Schein verlieren. Meide
 allen bösen Schein. Er that es
 nur zum Schein. Gib mir einen
 Schein über das Geld.
 Scheinbar, tilsyneladende, siensynlig,
 anseelig. Scheinbarkeit, f. Tilsyn-
 ladenhed.
 Scheinbehelf, m. Besmykkelse, Udflugt
 Scheinen, schien, geschienen, skinne
 synes. Die Sonne schien so warm.
 Es scheint mir sehr gut.
 Scheinfriede, m. indbildt Fred.
 Scheingehen, n. Ligets Bloden, naar
 Morderen nærmer sig.
 Scheingelehrt, adj. indbildt lærd.
 Scheinheilig, skinhellig. Scheinhei-
 ligkeit, f. Skinhellighed.
 Scheinkauf, pl. -käufe, m. Kjøb paa
 Skremt.
 Scheinkrank, adj. forstilt syg.

Scheintugend, pl. -en, f. Skindyd.
 Scheinursache, pl. -n, f. foregiven Aarsag.
 Scheinwesen, n. forstilt Væsen.
 Scheiße, f. Skidt.
 Scheißen, schiß, geschiffen, fide.
 Scheißerei, pl. -en, f. Forsagthed.
 Scheit, pl. -e og -er, n. adspillett eller fløvet Støffe. Dim. Scheitchen, n. Das Holz wird zu Scheitchen geschlagen.
 Scheitel, m. Tøse, Top. Von der Sohle bis zum Scheitel.
 Scheiteln, stille Haaret ad ved Tøsen.
 Scheitelpunkt, pl. -e, m. Tøsepunkt, Zenith.
 Scheitelrecht, lodret.
 Scheiterhaufen, m. Baal.
 Scheitern, flaaes istykker, strande. Das Schiff scheiterte. Sein Anschlag ist gescheitert.
 Scheithauer, m. Brændehugger.
 Scheitholz, n. Brændevæd, Færnevæd.
 Scheitmaas, pl. -e, n. Brændemaal.
 Schelch, pl. -e, m. Baad.
 Schelfe, pl. -n, f. Vælg.
 Schelfen, schelfern, skrælle. Die Haut schelft sich.
 Schelle, pl. -n, f. Bjelde, Kloppe. Ziehe an der Schelle.
 Schellen, ringe. Er hat an der Thür geschellt.
 Schellengeläut, n. Bjeldelyd.
 Schellenkappe, pl. -n, f. Narrefappe med Bjelder paa.
 Schellenschlitten, m. Slæde, hvis Hest har Bjelder paa.
 Schellfisch, pl. -e, m. Kuller (Gadus aeglefinus).
 Schellhammer, pl. -hämmer, m. stor Murerhammer.
 Schellack, m. Gummilak i Tavler.
 Schelm, pl. -e, m. Skjelm. Je ærger Schelm, je besser Glück. Ein

armer Schelm, Staffel. Er ward zum Schelme gemacht, Tremarksmænd.
 Schelmenbein, n. Ein Schelmenbein vorschlagen, spænde Krog; narre.
 Schelmenfaul, skjelmst doven.
 Schelmengesinde, n. Tyvkap.
 Schelmerei, pl. -en, f. Skjelmstykke.
 Schelmisch, skjelmst.
 Scheltbrief, pl. -e, m. grovt Brev fuldt af Bebreidelser.
 Schelte, f. Brettesættelse.
 Schelten, schalt, gescholten, skjælde, skjænde, laste. Er läßt sich einen gnädigen Herrn schelten. Er schalt ihren Unglauben. Ich will dich drum nicht fühllos schelten.
 Schelter, m. Skjænder.
 Scheltsache, pl. -n, f. Sag om Skjeldsord.
 Scheltwort, pl. -wörter, n. Skjeldsord.
 Schematisiren, udkaste, gjere antue: ligt.
 Schemel, Schämel, m. Skammel.
 Schemen, m. Skygge, Skyggebillede.
 Schenk, pl. -en, m. Mundskänk, Værtshuusmand.
 Schenke, pl. -n, f. Kro, Værtshuus.
 Schenkel, m. Laar. Schenkelig, adj. forsonet med Laar.
 Schenkelknochen, m. Laarbeen.
 Schenkelschiene, pl. -n, f. Lændecharn.
 Schenken, skænke, skænke i. Sier schenkt man guten Wein. Er schenkte ihm die Schuld, estergav. Es soll dir nicht geschenkt seyn, du skal ikke have det for Intet.
 Schenker, m. En, som skænker.
 Schenkerechtigkeit, f. Schenkrecht, n. Schank, m. Rettighed til at handle med drukkende Værer.
 Schenkmaas, pl. -e, n. Værtshuusmaal.
 Schenkung, pl. -en, f. Foræring.

Schenkwirth, pl. -e, m. Schenkwirth:
in, pl. -nen, f. Værtshuusholder,
Værtshuusholderke. Schenkwirth:
schaft, f. Værtshuushold.

Scheyp, pl. -e, m. Saltpandesteen,
Kalken i Saltpanden.

Scherbe, pl. -n, f. Scherben, m. Skaar,
Pottelaar, Potte. Edler Wein läßt
sich aus schlechten Scherben trin:
ken.

Scherbendürr, adj. overmaade tør.

Schere, pl. -n, f. Sar, Skjær, Klippe.
Bertschere, pl. -n, f. Sengenest.

Scheren, schor, geschoren, skjære, klippe,
plage, bryde. Er ließ sich das Saar
scheren. Er schor ihn über den
Kamm, skadede ham i al Høslighed.
Er schiert alle über einen Kamm,
behandler alle eens. Die Schafe
werden geschoren. Scher dich weg,
paß dig! Wer nicht schiert, der
wird geschoren. Das schiert mich
nichts, rager mig ikke. Er hat sein
Schäfchen geschoren, har sikket sig
noget Godt.

Scherenschleifer, m. Skjærsliber.

Scherer, m. Klipper.

Schererei, pl. -en, f. Plagen, Brøderi.

Scherf, pl. -e, m. Scherflein, n. Skjerv,
Hvid.

Scherne, pl. -n, m. Røddel, Bysvend.

Scherkasten, m. Røndekiste.

Scherm, St. pl. -e, m. Skuur, Tag.

Schermesser, n. Røgekniv.

Scherpe, Scherpke, pl. -n, f. Hægge:
vær.

Schervenzel, m. et Kortspil, et feie:
ligt Menneske. Schervenzeln, spille
Skjærvændsel, tee sig som lydige Tje:
ner.

Scherz, pl. -e, m. Spøg, Skjemt.
Er machte einen Scherz aus dem
Unfalle. Er hatte seinen Scherz
mit ihm. Sie trieben Scherz mit
ihm. Es ist kein Scherz, sondern
Ernst.

Scherzen, spøge, skjemte. Mit dem
Teufel ist nicht zu scherzen.

Scherzhast, adj. skjemtende, spøgelsd.

Scherzhastigkeit f. Spøgelsdhed.

Scherzrede, pl. -n, f. Skjemtetale.

Schetter, Schätter, St. m. stivt Læ:
red.

Scheu, adj. sky, frygtfuld. Die Pferde
wurden scheu.

Scheu, f. Skøhed, Frygtfuldhed.

Scheuche, f. Skræmsel.

Scheuchen, skræmme, frysse. Er scheuchte
die Vögel. Was scheucht die Ruhe
aus deinem Herzen.

Scheuel, Scheuchsel, n. og m. Veder:
styggelighed. Scheuel und Bräuel.

Scheuen, skye, være bange. Ein ge:
branntes Kind scheut das Feuer.
Er scheute sich vor der Arbeit.
Thue Recht, scheue niemand.

Scheuer, pl. -n, f. Skuur.

Scheuerfaß, pl. -fässer, n. Skurekar.

Scheuern, skure, skrube. Eine ge:
scheuerte Stube. Ich will ihm
schon den Kopf scheuern, sætte ham
til Rette.

Scheuertag, St. pl. -e, m. Åsteons:
dag.

Scheuleder, n. Skylap.

Scheune, pl. -n, f. Lade, Kornlade.

Scheuntenne, pl. -n, f. Logub.

Scheusal, pl. -e, u. Vederstyggelighed,
Åstum.

Scheußlich, fæl, afstyelig. Scheuß:
lichkeit, f. Åstyelighed.

Schibbe, Schiebe, pl. -n, f. Gaar af
Hunkjønnet.

Schicht, pl. -en, f. Lag, Dagsarbeide.
Die Schichten in den Bergen. Die
Bergleute treten die Schicht an,
begynde Arbeidet. Sie halten und
verfahren Schicht, fuldsøre Arbei:
det. Sie machen Schicht, holde op
at arbeide.

Schichtel, pl. -n, f. mellemstet Stribe paa en Hantefinger. Schichteln, forsyne med saadanne.

Schichten, skifte, dele, stable. Das Holz wird geschichtet.

Schichter, m. Sjouer.

Schichtholz, n. opstabet Beed.

Schichtig, adj. som bestaaer af flere Lag.

Schichtlohn, m. Løn for otte Timers Arbeide i Bjergværk.

Schichtmeister, m. Opsynsmand i Bjergværk.

Schichttheilung, pl. -en, f. Skifte.

Schichtung, pl. -en, f. Skiftning, Ordnen.

Schichtweise, adv. lagvis.

Schick, m. Duelighed, Anstændighed. Der Sinn und Schick macht den Soldaten aus.

Schicken, sende, tilskikke, (sich) berede sig til, skikke, passe sig. Er schickte ihn zu mir. Gott schickt Alles zum Besten. Sie schickten sich zur Reise. Er weiß sich gut in seine neue Lage zu schicken. Es schickt sich nicht für dich.

Schicklich, passelig, sammelig.

Schicksal, pl. -e, n. Skjæbne.

Schicksel, n. Jødepige.

Schickung, pl. -en, f. Tilskikkelse, Jørelse.

Schiebchen, n. Schiebke, pl. -en, f. Hyllebær.

Schieben, schob, geschoben, skyde. Schiebe den Stuhl an den Tisch. Sie schoben Regel. Man schob alle Schuld auf ihn. Er schiebt Alles auf die lange Bank. Sie schob ihm sein Unrecht aufs Gewissen. Das Thier schiebt Zähne, fælder. Sie schoben von dannen, gik hurtig deres Vej.

Schieber, m. En, som skyder Noget fremad; en Ting, som skydes fremad, Skaaede, m. m.

Schiebochs, pl. -en, m. En Dre, som trækker med Panden.

Schiebkarren, m. Trillebør.

Schiebsack, Schuback, St. pl. -säcke, m. Pomme.

Schiedlich, forligelig, rolig. Schiedlich und friedlich.

Schiedmal, pl. -mäler, n. Grændsemærke.

Schiedsmann, pl. -männer, Schiedsrichter, m. Voldgiftsmand.

Schiedspruch, pl. -sprüche, m. Kjendelse, Eragtning.

Schief, skæv, krum, urigtig. Er machte ein schiefes Maul. Die Unternehmung lief schief ab. Er fällte ein schiefes Urtheil.

Schiefe, pl. -n, f. Skjævhed.

Schiefeler, M. m. En, som er frasal-den.

Schiefer, m. Skifer, Skjæl.

Schieferdach, pl. -dächer, n. Skifer-tag.

Schieferdecker, m. Skifertækker.

Schieferfarben, adj. graa eller mørkeblaa.

Schiefericht, skiferagtig, fliset.

Schieferig, adj. som bestaaer af Skifer.

Schieferknoten, m. en fastere Steenart i Skiferen.

Schiefern (sich), falde af, faldes ad i Blade.

Schieferplatte, pl. -n, f. Skiferplade, Skiferblad.

Schieferstift, pl. -e, m. Griffel.

Schieferzahn, pl. -zähne, m. Tand, som splintrer sig, som Glasuren falder af.

Schielen, skole, være skoleet.

Schieler, m. En, som skeler, skoleie.

Schiemann, pl. -männer, m. Baadsmændens første Medhjælper.

Schienbein, pl. -e, n. Skinnebeen.

Schiene, pl. -n, f. Skinne.

Schienen, beslaae med Skinner.

Schienenfaß, pl. -fässer, n. en af Skinner flettet Rulskuro.

Schienhafen, m. Skinne med en Hage i Blæsebælgen i Jernværk.

Schiennagel, pl. -nägel, m. Nagle til Hjulskinner.

Schier, næsten; reen, kjær, glat. Ich hätte es schier vergessen. Eine schiere Haut. Schieres Korn.

Schieren, Nr. glatte, luttre. Schier-
tuch, pl. -tücher, n. Sigtedug.

Schierling, m. Skarntyde.

Schierlingsbecher, m. et med Skarntodesaft fyldt Bæger, Giftbæger.

Schießbedarf, m. Ammunition.

Schießen, schoß, geschossen, skyde, fare
aisted. Er schoß einen Hasen. Sie
schossen mit Flinten. Die Sonne
schießt ihre Strahlen. Die Schlan-
ge schoß ins Wasser. Die Blume
schießt in die Höhe. Das Blut
schießt aus der Wunde. Er ließ
dem Pferde den Jügel schießen.

Schießgewehr, pl. -e, n. Skydegevær.

Schießgraben, m. Skivestydningstied
udenfor Stadens Mure.

Schießling, pl. -e, m. et opskudt Men-
neske.

Schießloch, pl. -löcher, n. Skydehul,
Sprængehul.

Schießpulver, n. Krudt.

Schießscharte, pl. -n, f. Skydehul.

Schiff, pl. -e, n. Skib. Dim. Schiff-
chen, Schifflin, n. Schiff und Ge-
schirr, Bogn og Gæleto, Skib og
Takkelage. Er fährt zu Schiffe.
Sie stiegen in das Schiff.

Schiffbar, seilbar. Schiffbarmachung,
f. Istandsættelse til Skibsfart.

Schiffbau, m. Skibsbøgeri. Schiff-
bauer, m. Skibsbogger. Schiffbau-
kunst, f. Skibsboggningskunst.

Schiffbesen, m. Svabert.

Schiffbruch, pl. -brüche, m. Skibbrud.
Schiffbrüchig, Skibbruden.

Schiffen, seile, sende til Skib. Wir

schiffen nach England. Man schiff-
t eben dahin seine Bretter.

Schiffer, m. Skipper.

Schiffahrt, Schiffahrt, pl. -en, f.
Soreise, Seilads, Søfart.

Schiffkindergut, pl. -güter, n. Skibs-
mandskabets Løi.

Schifflande, pl. -n, f. Landingssted.

Schiffmüde, adj. træt af en Soreise.

Schiffpfund, pl. -e, n. Skippund.

Schiffsgelegenheit, pl. -en, f. Skibs-
leilighed.

Schiffswerft, pl. -e, n. Skibsværft.

Schiffung, f. Seilads.

Schiften, skjæfte, sammensætte.

Schild, pl. -e, m. Skjold; Schild, pl.
-er, n. Skildt. Die Alten führten
Schild und Bogen. Wir führen
einen Löwen im Schilde. Er führt
nichts Gutes im Schilde, har intet
Godt isinde. Die Nachtwächter haben
Schilder. Er muß das Schild ein-
ziehen, nedlægge Haandværket.

Schildbürger, m. Spidsborger.

Schildbürtn, adelig.

Schilder, Schilderer, m. Maler. Schild-
derci, pl. -en, f. Skilderi.

Schilderhebung, pl. -en, f. Skjold-
opløstelse, Begyndelse af Krig.

Schilderhaus, pl. -häuser, Schilder-
häuschen, n. Skilderhuus.

Schildern, skildre, forsyne med Skjold,
staae Skildvagt, besætte med Skær.

Schilderung, pl. -en, f. Skildring.

Schildförmig, adj. som et Skjold, som
en Skive.

Schildknappe, pl. -n, f. Baabensvend,
Medhjælper.

Schildkröte, pl. -n, f. Skildpadde.

Schildlaus, pl. -läuse, f. Skarlagen-
luus, Cochenille.

Schildpatte, Nr. pl. -n, f. Skildpadde.

Schildpatt, n. hornagtig Skildpad-
destal.

Schildträger, m. Baabendrager.

Schildwache, pl. -n, f. Skildvagt.

Schilf, m. og n. Siv.
 Schilfartig, sivagtig.
 Schilfgras, pl. -gräser, n. Sivgræs.
 Schilfsicht, sivagtig.
 Schilfsia, bedækket med Siv.
 Schilfklunge, pl. -n, f. trefantet Kaar-
 deflinge med udhulede Sider.
 Schilfmeer, n. Rorhav o: det røde Hav.
 Schilfrohr, n. Rør.
 Schillern, glimre, spille i flere Farver.
 Schiller, m. spillende Glands.
 Schillerwein, m. en lysere Vin.
 Schilling, pl. -e, m. Skilling.
 Schillingsgut, pl. -güter, n. Arvesæ-
 ftegods.
 Schimmel, m. Skimmel (Hest), Rug-
 genhed.
 Schimmelicht, skimmelagtig.
 Schimmelig, skimlet.
 Schimmer, m. Glands, Glimt, Tind-
 ren.
 Schimmerschammer, M. en Stakkel.
 Schimmern, glimre, tindre.
 Schimpf, m. Skam, Vanære, Skjemt.
 Er that mir den Schimpf an. In
 Schimpf und Ernst. Er hatte nur
 Schimpf und Schande davon.
 Schimpfen, vanære, forhaane. Er
 schimpfte ihn einen Dieb.
 Schimpfer, m. Forhaaner.
 Schimpflich, vanærende, skammelig.
 Schimpflichkeit, f. Skammelighed.
 Schimpfname, pl. -n, m. Ogenavn.
 Schimpfwort, pl. -e, n. Skjeldsord.
 Schindanger, m. Rakkerkule.
 Schindel, pl. -n, f. Tagspaan.
 Schindeln, forsyne med Tagspaan.
 Schinden, schund, geschunden, flaae,
 plage. Der Herr schindet seine
 Leute.
 Schinder, m. Rakker, Ratmand.
 Schinderei, pl. -en, f. Ratmandens
 Bolig og Haandtering.
 Schinderisch, rakkeragtig.
 Schinderkarren, m. Rakkerlusse.
 Schinderknecht, pl. -e, m. Rakkerknægt.

Schinken, m. Skinke.
 Schippe, pl. -n, f. Skuffe, Skool, Hun-
 saar. Schippen, kuffe.
 Schirfen, qvidre.
 Schirlen, St. pisse.
 Schirm, pl. -e, m. Skjerm, Beskyttelse.
 Er nahm ihn in seinen Schutz und
 Schirm.
 Schirmbüchse, pl. -n, f. Hundsgevær.
 Schirmen, beskytte.
 Schirmer, m. Beskytter. Schirmerin,
 pl. -nen, f. Beskytterinde.
 Schirmherr, pl. -en, m. Skjoldherre.
 Schirmleder, n. Sævelleder.
 Schirmling, pl. -e, m. Klient.
 Schirmvogt, pl. -vögte, m. Skjold-
 herre for et Stift, Curator.
 Schirpen, zirpen, qvidre, pibe.
 Schirren, lægge Sæletoi paa eller tage
 det af.
 Schirmeister, m. Conducateur.
 Schiff, m. Skib, Fort.
 Schlabbern, sludde, pludre.
 Schlabung, St. pl. -e, m. Snaps.
 Schlacht, pl. -en, f. Slag. Sie schlu-
 gen eine große Schlacht. Es wurde
 eine Schlacht geliefert. Er blieb
 in der Schlacht.
 Schlachtbank, pl. -bänke, f. Slagter-
 bank.
 Schlachtbar, slagtelig.
 Schlachtbeil, pl. -e, n. Slagterøxe.
 Schlachten, slagte.
 Schlachter, Schlächter, m. Slagter.
 Schlächtrig, efterslægtende, lige.
 Schlachthausen, m. Bataillon.
 Schlachtopfer, n. Slagtoffer.
 Schlachtordnung, pl. -en, f. Slag-
 orden.
 Schlachtschaf, pl. -e, n. Slagtesaar.
 Schlachtschwert, pl. -er, n. Slagsværd.
 Schlachtvieh, n. Slagtegræg.
 Schlacke, pl. -n, f. Slagge, Skum.
 Schlacken, give Skum eller Slagger.
 Schlackenhalde, pl. -n, f. Slaggbunke.
 Schlackenklein, n. knuste Slagger.

Schlackenläufer, m. En, som bortkaffer Slagger.

Schlackern, regne bestandigt. Schlackenwetter, n. Coleveir. Schlackerig, solet.

Schlackig, adj. som indeholder Slagger.

Schlackwurst, pl. -würste, f. Pølse af Endetarme.

Schlaf, m. Schläfe, pl. -n, f. Tinding.

Schlaf, m. Sovn. Dim. Schläfchen, n. Er fiel in Schlaf. Er machte ein Schläfchen.

Schlafbeere, pl. -n, f. Galnebær (Atropa belladonna).

Schlafen, schlief, geschlafen, sove. Man schläft so sanft, man schläft so süß. Lasset uns schlafen gehen. Der Fuß schläft. Die Nache schläft nicht. Sie haben schon zu lange geschlafen.

Schläfer, m. Schläferin, pl. -nen, f. Gover, Goverke.

Schläferia, schläfrig, søvnig. Einschläferiges, zweischläferiges Bett, Seng for en, for to Personer.

Schläfern, være søvnig, blunde. Mich schläfert.

Schlaff, slap, flov. Eine schlaffe Sehne. Ein schlaffer Mensch. Schlaffheit, f. Sløvhed.

Schlafgänger, m. Søvnigjænger.

Schlafgesell, pl. -en, m. Sovesammerat.

Schlaflos, søvnlos. Schlaflosigkeit, f. Søvnløshed.

Schlafmüge, pl. -n, f. Rathue.

Schlafraue, pl. -en, f. Mürmeldyr, Haffelmuus, Sovetryne.

Schlafrock, pl. -röcke, Schlafpelz, pl. -e, m. Slobrok.

Schlafsucht, f. Sovesygge. Schlafsuchtig, sovesyg.

Schlaftrank, pl. -tränke, m. sovnbringende Drik. Schlaftrunk, pl. -tränke,

m. Drik forend man lægger sig, Desfert.

Schlaftrunken, adj. halvt i Soone, dølig.

Schlag, pl. Schläge, m. Slag, Lyd, Slags. Er gab ihm einen Schlag. Vom Schlage gerührt. Der Schlag der Nachtigall. Mit dem Schlage neun mußt du hier seyn. Das sind Menschen von einem ganz andern Schlage.

Schlagader, pl. -n, f. Pulsaaere.

Schlagbar, fældelig.

Schlagbauer, n. Julefælde.

Schlagbaum, pl. -bäume, m. Slagbom.

Schlägebäuchig, adj. med slap Mave, tynd og spinkel.

Schlägefaul, hærdet mod Prvg.

Schlägel, m. Træhammer, Rolle, Arbeidsplads i Gruberne, Baglaar.

Schlägelgesell, pl. -en, m. Arbeidskamerat i Gruber.

Schlägelgrube, pl. -n, f. Giskehul.

Schlägeln, lamme, halte, plumpe til.

Schlagen, schlug, geschlagen, slaae, banke, falde brat ned. Was schlägst du mich. Sie schlugen den Marsch. Mit Blindheit geschlagen. Die Armee wird morgen schlagen. Das Pferd schlägt aus. Der Blitz schlägt ein. Sie schlug die Augen zur Erde. Er schlug sich rechter Hand, tog Beien til Hoir. Schlage dir das aus den Gedanken. Die Nachtigall schlägt, synger. Die Uhr hat schon geschlagen. Er ist mit dem Kopfe auf einen Stein geschlagen. Die Dinte schlägt durch. Schlägt dir nicht das Gewissen. Ihn schlugen die Zäsker in Bande. Dies schlägt nicht in mein Fach. Der Sohn schlug aus der Art. Es ist ein armer, geschlagener (ulykkelig)

Mann. Ich habe den ganzen geschlagenen (udslagne) Tag gearbeitet.
 Schläger, m. Slagsbroder, Rolle.
 Schlägerei, pl. -en, f. Slagsmaal.
 Schlageschag, m. Myntskat.
 Schlagfeder, Schlagvule, pl. -n, f. Slagfjær, den stærkeste Vingefjær.
 Schlagfluß, pl. -flüsse, m. Slagflod.
 Schlaggewicht, pl. -e, n. Slagværkets Lod i et Stueuhr.
 Schlagholz, pl. -hölzer, n. Kvisteveed, Smaakrat; Træ, som skal sælbes.
 Schlaghüter, m. Modertræ til at forsyne en Forst med Træ.
 Schlaglicht, pl. -er, n. stærkt Lys i et Maleri.
 Schlanschaten, m. stærk Skygge paa lys Grund, Slagskygge.
 Schlaguhr, pl. -en, f. Stueuhr.
 Schlacks, pl. -se, m. Slynge.
 Schlafen, Nr. lade hængse løst (Seil).
 Schlamm, m. Dvund, Mudder.
 Schlambeslæger, m. en liden Mudderslæge.
 Schlammen, opmudre, rense, affondre det Fine fra det Grove ved at slaae Vand paa og lade det afløbe.
 Schlamm, Schlemmer, m. Graadser. Schlammerei, f. Graadseri.
 Schlammherd, pl. -e, m. Indretning i Pukværk til Slamstenens Vaskning.
 Schlammicht, mudderagtig.
 Schlammischlich, pl. -e, m. reenvasket Eris.
 Schlampampen, fraadse. Schlampamp, m. blandet Mad, Rore.
 Schlampamper, m. Graadser.
 Schlampamperei, f. Graadseri.
 Schlampe, pl. -n, f. tynd Føde, ureenligt Fruentimmer.
 Schlampen, gaae i smudsige, lasede Klæder.
 Schlampig, skiden, svinisk, tynd (om Føde).
 Schlange, pl. -n, f. Slange. Dim. Schlängelchen, n. Er Frømmte

und wand sich wie eine Schlange. Er nährte eine Schlange in seinem Busen, gjorde godt mod en iltaknemmelig.
 Schlängeln (sich), snoe sig, gaae i Slangelinier.
 Schlängelung, pl. -en, f. Krumning, Bugtning.
 Schlangenbalg, pl. -bälge, m. Slangehud.
 Schlangenbiß, pl. -sse, m. Slangebid.
 Schlangenbrut, f. Schlangegezucht, n. Slangevangel.
 Schlangensegen, m. Besværgelsesformel.
 Schlangenförmig, slangeförmig.
 Schlank, smækker, rank. Schlank von Wuchs. Schlankheit, f. Slankhed.
 Schlänker, St. Skifte ofte Tjeneste.
 Schlappe, pl. -n, f. Drefgen, Tab. Die Armee bekam eine Schlappe. Sie erholten sich von der Schlappe.
 Schlappen, dingle, hængse skedesløst.
 Schlapps, pl. -se, m. Tolper.
 Schlaraffe, pl. -n, m. Vediggjænger.
 Schlaraffengesicht, pl. -er, n. tykt og fedt Ansigt.
 Schlaffenland, n. Vediggjængerens Paradiis.
 Schlarse, pl. -n, f. Toffel uden Hæl.
 Schlarten, gaae med nedtraadte Skoe, slæbe med Fodderne.
 Schlaue, flu, snu, snedig. Er fing seine Sache schlau genug an.
 Schlaube, Schlaue, pl. -en, f. Skal, Vælg. Schlauen, tage ud af Skallet.
 Schlauch, pl. Schläuche, m. Lædersæk, Læderror.
 Schlauchen, reengjøre Ror.
 Schlauder, pl. -n, f. Muurstang, Muurbaand.
 Schlaudern, slaae, valse fra en Side til en anden.
 Schlaueheit, Schlaueigkeit, f. Snuehed, Snedighed.

Schlaufkopf, pl. -köpfe, m. snedig Person.

Schlecht, slet, ilde; lige, jævn. Schlechtes Wetter. Schlechte Zeiten. Ein schlechter Mensch. Schlechter Trost. Schlecht und recht, oprigtig og retskaffen. Wer kann das Krumme schlecht machen. Er befindet sich heute schlechter als gestern.

Schlechte, f. Sletthed.

Schlechterdings, adv. endeligen, aldeles. Was setzt man nicht durch, wenn man es schlechterdings will. Er konnte schlechterdings nichts von seiner Lektion.

Schlechtheit, Schlechtigkeit, f. Sletthed.

Schlechthin, schlechtweg, adv. simpeltzen.

Schlecken, schleckern, St. sliffe, være fræsen. Schlecker, m. Schleckerin, pl. -nen, f. Sliskmund. Schleckerei, pl. -en, f. Slifferi. Schleck und Dreck, altsens Slifferi.

Schlehe, pl. -n, f. Slaaen. Schlehen: dorn, pl. -dorne, m. Slaaentorn (Prunus sylvestris).

Schlehen, blive om om Tænderne efter suur Frugt.

Schleichen, schlich, geschlichen, krybe, smigre, liste sig. Er schleicht wie eine Kage. Er ist davon geschlichen. Er hat sich davon geschlichen. Schleichendes Fieber.

Schleicher, m. Schleicherin, pl. -nen, f. Kryber, Bedrager, Dyrker. Schleicherei, f. Sledfshed.

Schleicherisch, adj. fin og falsk.

Schleichhandel, m. Snighandel.

Schleichhändler, m. Snighandler.

Schleichweg, Schleifweg, pl. -e, m. Snigvei.

Schleier, m. Slør, gjennemstrågt Lærred. Schleiermacher, m. Bæver af dette Lærred.

Schleierlehen, n. Qvindelehn.

Schleiern, hænge Slør for.

Schleiertaupe, pl. -n, f. Varyfdue.

Schleifbahn, pl. -en, f. Glidebane.

Schleife, pl. -n, f. Slæb paa Klæder, Sløise. Die Waaren wurden auf der Schleife verführt, paa Glæde.

Schleifen, sløise, slæbe. Die Mauern werden geschleift. Den Missethåthåter schleifte man zur Richtstatt. Die Rebhühner schleifen, furre.

Schleifen, schliff, geschliffen, slibe, hvæsse. Hier werden Messer und Scheren geschliffen.

Schleifer, m. Sliber, Slæbetrin i Dands, flere forbundne Roder.

Schleifgørte, St. pl. -n, m. Schleifpathe, pl. -n, m. Radder ved en Svends Optagelse i Lauget.

Schleifrebe, pl. -n, f. Sideskud paa Viinstokken.

Schleissel, n. Schleisspâne, pl. Slibespaaner.

Schleissstein, pl. -e, m. Slibesteen.

Schleifung, pl. -en, f. Slibning, Sløifning.

Schleibe, pl. -n, f. Sluder, Slie (Tinca).

Schleim, m. Sliim.

Schleimdrüse, pl. -n, f. Sliimkjertel.

Schleimen, blive slimet, forårsage Sliim.

Schleimicht, sliimagtig.

Schleimig, slimet.

Schleissbaum, pl. -bäume, m. Træ, som giver Lyre, Fyrretræ.

Schleisse, pl. -n, f. tynd, fløvet Spaan, oppluffet Lærred.

Schleissen, schliff, geschliffen, slides, splitte, fløve. Mein Rock fängt an zu schleissen. Die Federn werden geschliffen. Die Bretter wurden geschliffen, deres Furer tilstoppedes.

Schleissfeder, pl. -n, f. de stærkere Gaasfjær.

Schleissensnitzer, m. Spaanekniv, Tellekniv.

Schleißig, adj. beqvemt til at splintres.

Schlemmen, svælge, fraadse.

Schlemmer, m. Fraadser.

Schlender, Schlendrian, m. gammel Skif.

Schlendergang, m. slentrende Gang.

Schlendern, gaae langsomt og mageligt.

Schlenge, Nr. pl. -n, f. flettet Strandbefæstning.

Schlenkern, slingre, dingle.

Schlenzen, være doven.

Schleppe, pl. -n, f. Slæb.

Schleppen, slæbe. Das Pferd konnte kaum den Wagen schleppen. Das Kleid schleppt. Ich schleppe mich mit ihm, trække med.

Schlepperei, pl. -en, f. Slid og Slæb.

Schleppkleid, pl. -er, n. Slæbekjole.

Schlepptau, pl. -e, n. Slæbetoug.

Schleuder, pl. -n, f. Slønge.

Schleuderer, m. En, som kaster med Slønge.

Schleudern, slænge, kaste, udføre skjedløst.

Schleuen, skylle.

Schleunig, hurtig.

Schleuse, pl. -n, f. Sluse.

Schleusenräumer, m. Kloakrensere.

Schlich, pl. -e, m. Smuthul, Kneb; Dynd, pulveriseret Legeme. Sie kennen alle Schliche im Gebirge. Er kam hinter alle seine Schliche.

Schlichfüßel, m. Erstørningskar.

Schlicht, jævn, glat. Schlichtes Haar. Schlichter Verstand.

Schlichtbeil, pl. -e, n. Slætoxe, Tællebille.

Schlichte, pl. -n, f. Klister.

Schlichten, jævne. Der Streit ward geschlichtet.

Schlichthammer, pl. -hämmer, m. Poleerhammer.

Schlichthobel, m. Slæthool, Glatthool.

Schlichtung, pl. -en, f. Jævning, Ræglung.

Schließ, pl. -e, m. Dynd, Mudder.

Schließfänger, Schließzaun, pl. -zäune, m. Dæmning, Gjerde til Muddrets Standsning.

Schließ, m. flægede Steder paa Bred.

Schließen, schloß, geschlossen, St. frybe, smutte.

Schliefer, m. Grævlinghund.

Schließig, flæget, raat (om Brød).

Schließen, pl. -n, f. Slutningsredskab, Split, Skibord.

Schließen, schloß, geschlossen, lukke, slutte. Der Schlüssel schließt nicht. Seit' schließt (schließt) er wieder auf die Thür. Siemit soll die Rede geschlossen seyn. Der Mörder ward scharf geschlossen. Sanft schloß er die Augen. Sie marschirten in geschlossenen Gliedern. Man schloß einen Kreis um sie. Er schloß sie in seine Arme. Eine geschlossene Gesellschaft. Sie haben Frieden geschlossen. Aus einem schönen Morgen darf man nicht auf einen schönen Abend schließen.

Schließer, m. Slutter, Forvarer. Schließerin, pl. -nen, f. Husholderke.

Schließerei, pl. -en, f. Slutteri.

Schließlich, adv. endeligen, til Slutning.

Schließung, pl. -en, f. Lukning.

Schliffel, St. m. et grovt Mennecke.

Schlimm, slem, ond. Ein schlimmer Herr.

Schlinge, pl. -n, f. Slønge, Snare. Er zog sich aus der Schlinge.

Schlingel, m. Sløngel.

Schlingelhaft, sløngesagtig.

Schlingen, schlang, geschlungen, slønge, svælge. Die Rebe schlingt sich um die Ulme. Er schlang die Speise hinunter.

Schlingschlang, Schlinskchlang, pl. -e, m. et hoit opskudt Mennecke, Lemmel, Dagdriver.

Schlippe, pl. -n, f. Rum mellem tvende Huse, Gude.

Schlitten, m. Slæde, Kane.

Schlittenbahn, pl. -en, f. Slædefore.

Schlittenbaum, pl. -bäume, m. Slædestang.

Schlittenfahrt, pl. -en, f. Kanesart.

Schlittenfufe, pl. -n, f. Schlitter, m. Slædegjænge, Meie.

Schlittern, glide paa Isen, fjøre i Slæde.

Schlittschuh, pl. -e, m. Skaite. Schlittschuhläufer, m. Skaiteleber.

Schlig, pl. -e, m. Rist, Ridsse, Split.

Schligen, splitte, spalte.

Schlobern, lodde.

Schlohweiß, snehvid.

Schloß, pl. Schlösser, n. Laas, Lukke, Slot. Dim. Schlösschen, Schlößlein, n. Ich bin an einer jeden Thür, doch wohnen Könige in mir. Das Schloß an der Thüre. Die fürstlichen Schlösser. Man baut so gern Schlösser in die Luft.

Schloße, Schlosse, pl. -n, f. Hagl. Schloßen, schloßen, hagle. Es hat geschloßen. Schloßenwetter, n. Haglveir.

Schlösser, Schlösser, m. Laasesmed.

Schloßnagel, pl. -nägél, m. Laasesem.

Schlott, Nr. pl. Schlörte, m. Skorsteensrør. Schlottkehrer, m. Skorsteensfeier.

Schlottet, m. Bundsald efter kogt Salt.

Schlottetig, fjedesløs, sludsket.

Schlotttermilch, f. tvk Mælk, suur Mælk.

Schlotttern, rygte, hænge løst, vakle. Die Kleider schlotttern um den Leib.

Schlucht, pl. -en, f. Hulvei, Klost.

Schluchzen, hikke, hulke.

Schluck, pl. -e, m. Slurf. Dim. Schlückchen, liden Slurf.

Schlucken, hikke, svælge.

Schlucken, m. Hikke.

Schlucker, m. Slughals. Ein armer Schlucker, en Stakkel.

Schluckweise, adv. i enkelte Slurke.

Schluff, pl. -e, m. hemmelig Bei.

Schluff, pl. Schlüfte, f. Smuthul.

Schlummer, m. let Sovn.

Schlummerförner, pl. Balmuefrø.

Schlummern, sove let.

Schlump, Nr. Slump, Slumpeluffe.

Schlumpen, være slunken, slumpe til. Schlumpig, slunken, fjedesløs i Paaklædning. Schlumps, adv. hændelsesviis.

Schlund, pl. Schlünde, m. Svælg, Strube.

Schlupf, pl. Schlüpfe, m. Smuthul, Braa.

Schlüpfen, smutte. Die Maus schlüpfte in das Loch. Der Sieg schlüpfte ihm aus der Hand. Er schlüpfte in den Rock.

Schlüpfria, slibrig, glat, mislig. Schlüpfrige Wege. Schlüpfria wie ein Mal. Er führte schlüpfria Reden. Schlüpfriaheit, f. Ustadighed, Let-sind.

Schlupfwespe, pl. -n, f. Gjeghvæspe.

Schlupfwinkel, m. Schlupfloch, pl. -löcher, n. Smuthul.

Schlürfen, slubre.

Schluß, pl. Schlüsse, m. Slutning, Ende, Slut. Der Schluß vom Ganzen auf die Theile. Zum Schluß. Der Reiter hat einen guten Schluß.

Schlüssel, m. Nøgle. Dim. Schlüsschen, n.

Schlüsselbein, pl. -e, n. Nøglebeen, Kravebeen.

Schlüsselblume, pl. -n, f. Rodriver, Rodrover (Primula veris).

Schlüsselloch, pl. -löcher, n. Nøglehul.

Schlüsselschild, pl. -e, n. Nøgleskildt.

Schlusfall, pl. -fälle, m. Tonens Fald ved Slutningen af et Musikstykke, Cadence.

Schlußfolge, pl. -n, f. Følgeslutning.
 Schlüssig, bestimmt. Sie sind schlüssig geworden, have besluttet sig.
 Schlußleiste, pl. -n, f. Slutningsfor-
 ziring i Bøger.
 Schlußrecht, schlußgerecht, consequent.
 Schlußreif, pl. -e, m. det yderste Ton-
 debaand.
 Schlusssag, pl. -sage, m. Slutnings-
 sætning.
 Schlußtritt, pl. -e, m. Spor af Hjortens
 Førfodder i dens Leie, naar den reiser sig.
 Schmach, f. Spot og Spee, Skjænd-
 sel. Er ist ihm zur Schmach. Er
 that ihm alle Schmach an.
 Schmachten, smægte, længe efter. Er
 schmachtet im Gefängnisse. Ein
 schmachtendes Auge. Er schmachtet
 nach Trost. Der Gesang schmach-
 tet Järtlichkeit.
 Schmächtig, vansmægtende, forsul-
 ten, smækker, spinkel. Schmächtigkeit, f.
 Vandmagt, Glendighed.
 Schmachtkorn, pl. -Förner, n. ufuld-
 kommet Korn i Sæden.
 Schmächtling, pl. -e, m. en tynd og
 mager Person.
 Schmachtriemen, m. Ridebælte.
 Schmachvoll, skammelig.
 Schmach, pl. -e, m. Smak (Farvetræ).
 Schmacken, schmacksen, smadse.
 Schmacke, Nr. pl. -n, f. Smakkefib.
 Schmachthast, smagelig. Schmachthaf-
 tigkeit, f. Smagelighed.
 Schmaddern, besudle, smøre sammen i
 Hast. Schmadderig, besudlet, be-
 klattet.
 Schmähren, spotte, laste. Er schmähte
 ihn, auf ihn.
 Schmäher, m. En, som laster.
 Schmählich, skjændig, skammelig. Er
 mußte eines schmählichen Todes
 sterben.
 Schmähschrift, pl. -en, f. Skandskrift.
 Schmähsucht, f. Skjændesøge. Schmäh-
 süchtig, spottelysten.

Schmähung, pl. -en, f. Skjælden,
 Skjældsord.
 Schmal, smal, tynd. Schmale Kost.
 Sie leben schmal. Schmalere Weg.
 Schmale Leinwand.
 Schmälen, skjælde. Er schmälte auf
 ihn.
 Schmälern, indknibe, forringe. Seine
 Einkünfte wurden geschmälert.
 Man schmälert seine Verdienste.
 Der Fluß schmälert sich.
 Schmälerung, pl. -en, f. Forringelse,
 Indknibning.
 Schmalhans, pl. -hänse, m. Smal-
 hans. Hier ist Schmalhans Küchen-
 meister.
 Schmalholz, n. Pindebrænde.
 Schmalhier, pl. -e, n. Wildtfals pas-
 to Ar.
 Schmalvieh, n. det mindste Dvæg, o:
 Faar, Gjeder.
 Schmalte, f. Blaafarve.
 Schmalz, n. Fedt, Ister. Ohne Salz
 und Schmalz.
 Schmalzbirne, pl. -n, f. en saftig Pære.
 Schmalzen, komme lidt i.
 Schmalzarube, pl. -n, f. et frugtbart,
 qvægrigt Land.
 Schmalzkübel, m. Smorfad.
 Schmalzschutte, pl. -n, f. Smørrebrød.
 Schmant, Nr. pl. -e, m. Fløde, Bund-
 fald ved Vitriolsyden.
 Schmarogen, snylte. Er ging schma-
 rogen.
 Schmaroger, m. Snyltegjæst. Schma-
 rogerei, pl. -en, f. Snylteri.
 Schmarogerpflanze, pl. -en, f. Snyl-
 teplante.
 Schmarre, pl. -n, f. Skramme. Schmar-
 rig, arret. Schmarren, bibringe Ar.
 Schmasche, pl. -n, f. Skind af nyfødte
 Lam.
 Schmag, pl. Schmäge, m. et dygtigt
 Ryd. Dim. Schmägen, n. Er
 gab ihr einen derben Schmag.
 Sie gab ihm ein Schmägen.

Schmazen, smatse, fiske plump.
 Schmauch, m. Smøg, Røg.
 Schmauchen, røge, ryge. Er schmauchte
 sein Pfeischen. Das Holz schmaucht.
 Schmäuchen, tørre i Røg, uddrive ved
 Røg.
 Schmaucher, m. Smøger, Tobaksro-
 ger.
 Schmauchfeuer, n. dampet Ild.
 Schmaus, pl. Schmäuse, m. Schmau-
 serei, pl. -en, f. Gilde, Gjæstebud.
 Schmausen, spise og drikke godt. Wir
 schmausten Kirschen.
 Schmauser, m. Selbstabbroder.
 Schmecken, smage. Es will mir nicht
 schmecken. Der Wein schmeckt
 nach dem Fasse. Der Gerechte
 wird den Tod nicht schmecken.
 Schmecker, m. Smager; Mund, Zunge.
 Schmeer, n. Ister, Fedt, Smørelse,
 Flomme.
 Schmeerbauch, pl. -bäuche, Schmeer-
 wanst, pl. -wänste, m. Isterbug,
 Underliv.
 Schmeerhöfer, Mt. m. Spæthofer.
 Schmeichelblick, pl. -e, m. smigrende
 Blif.
 Schmeichelei, pl. -en, f. Smigreri.
 Schmeichelfhaft, schmeichlerisch, smig-
 rende.
 Schmeicheln, smigre. Er schmeichelte
 ihm mit der Hoffnung. Gib mir
 das, schmeichelte das Kind.
 Schmeichelung, pl. -en, f. Smigren.
 Schmeichen, flette, glatte, stryge.
 Schmeichler, m. Schmeichlerin, pl.
 -nen, f. Smigrer, Smigrerinde.
 Schmeidig, geschmeidig, smidig.
 Schmeidigen, beie, vdmøge.
 Schmeißen, schmiß, geschmissen, kaste,
 falde heftigt. Die Schwalbe schmeiß-
 te, lagde Æg.
 Schmeißfliege, pl. -n, f. Gysflue.
 Schmelz, pl. -e, m. Smelteglas, Email.
 Der bunte Schmelz der Wiesen.

Schmelze, pl. -n, f. Smelteindretning,
 Smeltehytte.
 Schmelzen, schmolz, geschmolzen, smel-
 te. Das Gold schmilzt. Er
 schmelzte das Blei. Das Herz
 schmolz ihm, als er dies hörte.
 Geschmolzene Butter. Geschmelzte
 Arbeit.
 Schmelzmaler, m. Emailmaler.
 Schmelzmalerei, f. Emailmaleri.
 Schmelzer, m. Smelter.
 Schmelzofen, pl. -öfen, m. Smelte-
 ovn.
 Schmelzriegel, m. Smeltesigel.
 Schmelzung, pl. -en, f. Smeltning.
 Schmerbel, m. gode Henrik (Plante).
 Schmergel, Schmirgel, m. en Jern-
 erts til at polere med, Smergel.
 Schmerl, pl. -e, m. Værkehøg.
 Schmerle, pl. -n, f. Grundling.
 Schmerz, pl. -en, m. Smerte. Die
 Festigkeit des Schmerzes. Die
 Fortdauer des Schmerzens.
 Schmerzen, smerte. Dein Abschied
 hat mich sehr geschmerzt.
 Schmerzensgeld, pl. -er, n. Godtgø-
 relse for Soie og Smerte, Barbeer-
 lon.
 Schmerzenmann, pl. -männer, m.
 Martyr.
 Schmerzhast, schmerzlich, smertelig.
 Schmerzlos, adj. fri for Smerte.
 Schmetter, Mt. m. Fløde.
 Schmetterling, pl. -e, m. Sommer-
 fugl.
 Schmettertn, ftingre, kaste ned. Die
 Trompeten schmetterten. Sie
 schmetterte den Topf zu Boden.
 Schmick, pl. -e, m. Svæbe til Topspillet.
 Schmicken, drive Toppen omfring.
 Schmied, Schmid, pl. -e, m. Smed.
 Jeder ist seines Glückes Schmied.
 Schmiedbar, adj. som kan smedes.
 Schmiede, pl. -n, f. Smedie, Smede-
 værksted. Er ging vor die rechte
 Schmiede, til den rette Mand.

Schmiedekohle, pl. -n, f. Steenful.
 Schmieden, smede. Man muß das
 Eisen schmieden, weil es warm
 ist. Seine Feinde schmiedeten An-
 schläge zu seinem Verderben. In
 Eisen geschmiedet, länket.
 Schmiedesinter, m. Hammerlagge.
 Schmiede, pl. -n, f. Winkelpasjer.
 Schmiegen (sich), boie, krumme sig.
 Sie schmiegte sich an ihn. Der
 Hund schmiegt sich vor seinem
 Herrn.
 Schmiegsam, boielig.
 Schmiegun, pl. -en, f. Boining,
 Krumning.
 Schmie, pl. -n, f. Sivgræs.
 Schmier, n. Smørelse.
 Schmieralien, pl. Smøleri, Bestikkel-
 sesgave.
 Schmierbuch, pl. -bücher, n. Klads-
 debog.
 Schmierbüchse, Schmiermeste, pl. -n,
 f. Tjærefande.
 Schmiere, pl. -n, f. Smørelse, Smuds.
 Schmieren, smøre, smudse, forfalke,
 bestikke. Schmiere mir die Schuhe.
 Er schmierte ein Buch zusammen.
 Der Wein war geschmiert. Wer
 gut schmiert, der fährt auch gut.
 Der Buckel ward ihm geschmiert.
 Schmierer, m. Smører.
 Schmiererei, pl. -en, f. Smøleri.
 Schmierig, smudsig, tilfedtet.
 Schmiering, pl. -e, m. Strandlover
 (Fugl).
 Schmierkäse, m. en blød Ost.
 Schmierschaf, pl. -e, n. Skabbet Faar.
 Schmierwolle, f. ureen Uld.
 Schminkebohne, pl. -n, f. tørstet Bønne.
 Schminke, pl. -n, f. Sminke.
 Schminken, sminke.
 Schminkeflügel, n. Sminkeflod.
 Schminkeplasterchen, n. Skjonplet.
 Schmirbeln, St. lugte fedtet.
 Schmirgel, m. Tobakssaft i Piben.
 Schmiss, pl. -se, m. Slag, Rap.

Schmig, pl. -e, m. Schmige, pl. -n,
 f. Snert, Vidkesnert. Er hängte
 ihm einen Schmig an.
 Schmigen, give et Rap, smitte af.
 Schmölleln, St. smile.
 Schmollen, suurmule. Schmoller, m.
 Schmollerin, pl. -nen, f. Suurmule.
 Schmollis, m. Hilsen, naar der drif-
 fes Broderikab.
 Schmorbreden, m. Grydesteg.
 Schmoren, blive tør, stege. Bee-
 ren, die an fahlen Fellen schmor-
 ten.
 Schmu, m. Sukk. Er macht Schmu.
 Er versteht seinen Schmu, Snit.
 Schmuck, Nr. smuk.
 Schmuck, m. Smykke, Prydelse.
 Schmuckangel, pl. -n, f. Rip.
 Schmücken, smykke, pryde.
 Schmuckkästchen, n. Smykkekiste.
 Schmückung, pl. -en, f. Pontning.
 Schmuddele, Nr. pl. -en, f. Smøleri.
 Schmudeln, gjøre eller blive skident.
 Schmudelig, skident.
 Schmuggeln, smugle.
 Schmuggler, m. Smugler, Snighand-
 ler.
 Schmullen, Nr. spise Fedt.
 Schmunzeln, smaaale.
 Schmurgeln, Nr. roge bestandig To-
 bak.
 Schmußen, polere Piber. Schmußer,
 m. Polerer.
 Schmutz, m. Snavs, Ureenlighed.
 Schmutzärmel, m. grove Erme ved
 smudsig Arbeide.
 Schmutzen, smudse, blive smudiet.
 Ein weißes Kleid schmutzt leicht.
 Schmutzentwurf, pl. -würfe, m. løst
 Udsat.
 Schmutzfink, pl. -en, m. smudsig
 Knekk.
 Schmutzig, snavset. Schmutzige Re-
 den, uanstændige Taler.
 Schmutztitel, m. Smudstitel.*

Schnabel, pl. Schnäbel, m. Næb.
Dim. Schnäbelchen, n. Er singt,
wie ihm der Schnabel gewachsen
ist.

Schnäbele, pl. -en, f. Rybsen.

Schnabeln, schnabeliren, gjøre sig
tilgode.

Schnäbeln (sich), næbbed, pusses. Ge-
schnäbelt, forsynet med Næb.

Schnabelweide, f. Læfferbidfen.

Schnaße, pl. -n, f. en langbenet Møg,
Snog, løstigt Indfald.

Schnafisch, snurrig.

Schnalle, pl. -n, f. Spænde. Dim.
Schnällchen, n.

Schnallen, spænde, flaae Knepe.

Schnalz, pl. -e, m. Knald, Knepe.

Schnalzen, smelde med Tungen, knalde.

Schnäpel, m. en Art Lar.

Schnapp, m. Snap med Munden.

Schnapp, schnapps, interj. vips!

Schnappen, smække, snappe. Das
Schloß schnappt. Der Fisch schnappt
nach Luft.

Schnäpper, m. Areladerredskab, Lan-
cet.

Schnappern, snappe ofte.

Schnapphahn, pl. -hähne, m. Stra-
tentover.

Schnapps, pl. Schnäppse, m. Snaps.

Schnappsen, tage sig en Snaps.

Schnappsfack, pl. -säcke, m. Madpose.

Schnarcheln, snorke lidt.

Schnarchen, snorke.

Schnarcher, m. Snorker.

Schnarre, pl. -n, f. Skralde.

Schnarren, snurre, skralde.

Schnarrwerk, pl. -e, n. Snurreværk.

Schnarzen, knage, knirke.

Schnatte, St. pl. -n, f. Ar.

Schnattern, pludre. Die Gänse und
Enten schnattern. Der Storch
schnattert.

Schnauben, snuse, hige efter. Er
schnaubt vor Jorn. Er schnaubt
nach Rache.

Schnaue, St. -n, f. et tomastet Skib
med firantet Seil.

Schnaufen, snoste, snuse.

Schnauze, pl. -n, f. Snude, Tryne.

Dim. Schnäuzchen, n.

Schnäuze, pl. -n, f. Rysefar.

Schnauzen, snuse, snuse.

Schnäuzen, snyde, pudse. Schnäuze
das Licht. Er hat mich um mein
Geld geschnäuzt.

Schnäuzer, m. Snyder.

Schnecke, pl. -n, f. Snegl. Dim.

Schnecken, Schnecklein, n.

Schneckenfett, fed som en Snegle.

Schneckenauge, pl. -n, n. Sneglesie,
Middelpunkt af en Sneglelinie.

Schneckenang, pl. -gänge, m. Sneg-
legang.

Schneckenewölbe, n. Sneglehvæl-
ving.

Schneckenhaus, pl. -häuser, n. Sneg-
lehuus. Dim. Schneckenhäuschen, n.

Schneckenlinie, pl. -n, f. Spirallinie.

Schneckenpost, pl. -en, f. langsom Be-
fordring paa Reiser.

Schneckenstie, pl. -n, f. Bindel-
trap.

Schnee, m. Sne.

Schneeammer, pl. -n, f. Vinterspurv.

Schneebahn, pl. -en, f. Sneseje.

Schneeball, pl. -bälle, m. Snegbold.

Schneeballen, m. en huul, let Ba-
gelse.

Schneebruch, pl. -brüche, m. Træer,
beskadigede af Snefald. Schnee-
brüchig, beskadiget af Sneen.

Schneeeule, pl. -n, f. Lemændugle.

Schneeflocke, pl. -n, f. Sneflok.

Schneegestöber, n. Snefog.

Schneeglöckchen, n. Sneflokke, Sne-
blomst, Sommergjel og Vinternar.

Schneehuhn, pl. -hühner, n. Rype.

Schneecht, sneagtig, snehvid.

Schneeg, sneet.

Schneelawine, Schneeriefe, pl. -n, f.
Snefred.

Schneepflug, pl. -pflüge, m. Sne-ploug.
 Schneeruthen, sne kraat i stærke flokke.
 Schneeschuh, pl. -e, m. Skoite.
 Schneeweiß, snehvid.
 Schneewetter, n. Sneveir.
 Schneide, pl. -n, f. Eg, Skarphed, Fuglesnore. Die Schneide des Messers.
 Schneidebank, pl. -bänke, f. Baand-sol.
 Schneidelade, pl. -n, f. Skjærefiste, Hakkelfefiste.
 Schneidelholz, n. Træ, som let voxer efter; affkaarne Qvister.
 Schneideln, schneiteln, beskære, pudse (Træer).
 Schneidmesser, n. Skjærekniv.
 Schneidemühle, pl. -n, f. Saugmølle.
 Schneidemüller, m. Saugmøller.
 Schneiden, schnitt, geschnitten, skjære, være skarp. Schneidender Wind.
 Schneidende Kälte. Schneidende Farben. Das Unglück schnitt ihm in die Seele. Geschnittene Steine, flebne. Es schneidet in den Beutel. Er hat viel Geld geschnitten, vundet paa utilladelig Maade. Er schnitt entsetzliche Gesichter, gjorde Grimaser. Er schnitt Capriolen.
 Schneider, m. Skjærer, Skrædder.
 Schneiderin, pl. -nen, f. Skrædderske.
 Schneiderbursch, pl. -en, m. Skrædderdreng.
 Schneiderei, pl. -en, f. Skrædderhaandværk, Snyderi.
 Schneidergesell, pl. -en, m. Skræddersvend.
 Schneiderinnung, pl. -en, f. Skrædderlaug.
 Schneiderkarpfe, pl. -n, m. Spege-sild.
 Schneidern, se Skrædderarbeide.
 Schneiderschere, pl. -n, f. Skræddersax.
 Schneiderseele, pl. -n, f. Tujon.

Schneidertisch, pl. -e, m. Skrædderbord.
 Schneiderzunft, pl. -jünfte, f. Skrædderlaug.
 Schneidezahn, pl. -zähne, m. Fortand.
 Schneidezeug, pl. -e, n. Skruejern.
 Schneidig, egget.
 Schneidmesser, n. Baandkniv.
 Schneien, snee. Es hat geschneit. Die Wolke schneit.
 Schneien, St. hugge Grangvister til Foder.
 Schneise, Schneiße, pl. -n, f. Fuglesnare. Schneisra, lang, tynd, rank.
 Schnell, hurtig, raist.
 Schnellbeschwingt, adj. forsynet med hurtige Vinger.
 Schnell, Schnelligkeit, f. Hurtighed.
 Schnellen, springe frem og tilbage, kneppe, presse, snøde. Er schnellte den Stein in die Luft. Er ward um zehn Thaler geschnellst.
 Schneller, m. Knap.
 Schnellfalle, pl. -n, f. Springsælde.
 Schnellfüßig, rap til Fods.
 Schnellgalgen, m. Vippegalge.
 Schnellkraft, f. Hjørkraft, Elasticitet.
 Schnellkügelen, Schnellkälchen, n. Springfugle.
 Schnellpost, pl. -en, f. Diligence.
 Schnellwage, pl. -n, f. Viemer.
 Schnepfe, pl. -n, f. Sneppe.
 Schnepfengasse, pl. -n, f. Skovvei for Sneppe.
 Schnepfennest, pl. -er, n. Sneppered.
 Schnepfenstrich, pl. -e, m. Sneppenes Flugt, en Flugt Sneppe.
 Schneppe, pl. -n, f. Snip.
 Schnepfkanne, pl. -n, f. Tudekande.
 Schnicken, vriffe, bevæge op og ned.
 Schnicker, Nr. peen, glat, rank.
 Schnickschnack, Schnedschnickschnack, m. Glidderladder.
 Schnieben, schnob, geschnoben, snuse, snuse. Es schnob in der Nase ihm der Jörn.
 Schneidel, m. anden Rad i Rulmilen.
 Schniefchen, Nr. n. Priis Tobak.

Schniegeln, gjøre peen, pynte. Ge-
 schniegelte Leute.
 Schnipseln, smaaflippe.
 Schnippchen, n. Kney, Næsestyver.
 Schnippen, knipse, afflippe, kneppe.
 Die Umseln schnippen. Sie schnippte
 mich an die Finger.
 Schnippisch, knibst.
 Schnipps, pl. -e, m. Kney, Pusling.
 Schnippschnappschnurr, n. et Kort-
 spil.
 Schnitt, pl. -e, m. Snit, Skaar, Styk-
 ke. Dim. Schnittchen, n. Er machte
 seinen Schnitt. Er versteht seinen
 Schnitt. Ein Buch mit vergoldetem
 Schnitte.
 Schnitte, pl. -n, f. Stykke, Skive.
 Eine Schnitte Brod.
 Schnitter, m. Høstemand. Schnitterin,
 pl. -nen, f. Høst pige.
 Schnittermahl, pl. -e, n. Høstgilde.
 Schnitterurtheil, pl. -e, n. Dom, hvor-
 ved begge Parter vinde eller tabe.
 Schnittkohl, m. Snitkaal.
 Schnittlauch, m. Purreloq.
 Schnittling, pl. -e, m. Biinstokafslæg-
 ger, Impestub.
 Schnittemesser, Schnitzmesser, n. Tæl-
 lekniv.
 Schnittware, pl. -n, f. Klædevarer.
 Schnitz, pl. -e, m. tynd Strimmel.
 Dim. Schnitzchen, n.
 Schnitzbank, pl. -bänke, f. Baandstol.
 Schnitzbrett, pl. -er, n. Tilfjærerbræt,
 Haffebrett.
 Schnitzel, n. affkaaret, lidet Stykke.
 Schnitzeln, smaaafsnitte.
 Schnitzen, snitte, skjære, udfjære.
 Schnitzer, m. Figurtsjærer, Forseelse,
 Bof. Mache keine Schnitzer im
 Schreiben. Schnitzern, begaae en
 Bof.
 Schnitzfleisch, n. Polsekjød.
 Schnitzkunst, f. Udfjærerkunst.
 Schnitzwerk, pl. -e, n. udfkaarne Zi-
 raten.

Schnitzzeug, n. Redskab til Udfjæring.
 Schnoben, søge snusende. Es liefen
 seine Zunde schnobend um ihn.
 Schnöde, foragtelig, nedrig. Er be-
 gegnete ihm schnöde. Er thut
 schnöde gegen mich.
 Schnoder, St. m. Snot. Schnoderig,
 snottet. Schnodern, sneste.
 Schnödigkeit, f. Nedrighed, Overmo-
 dighed.
 Schnopperrn, snoste, snuse stærkt (om
 Hunde).
 Schnörkel, Schnirfel, m. Snirfel.
 Schnörkeln, forpne med Snirfler.
 Schnüffeln, schnuffeln, snoste, lugte.
 Schnupfen, snuse. Er schnupft Ta-
 bak. Schnupfer, m. Schnupferin,
 pl. -nen, f. En, som bruger Snuus.
 Schnupfen, m. Snue.
 Schnupftabak, pl. -e, m. Snuus.
 Schnupftabakdose, pl. -n, f. Snus-
 daase.
 Schnupftuch, pl. -tücher, n. Comme-
 torflæde.
 Schnuppe, pl. -n, f. Lyselænde.
 Schnuppen, snude Lys.
 Schnuppern, trække Lusten heftigt i
 Næsen og lugte ligedan.
 Schnur, pl. -en, f. Svigerdatter.
 Schnur, pl. Schnüre, f. Snor, Baand.
 Dim. Schnürchen, n. Alles ist bei
 ihm nach der Schnur, ordentlig.
 Er hat die Sache ganz am Schnür-
 chen, Færdighed i. Er haut über
 die Schnur, gaaer forvidt.
 Schnürband, pl. -bänder, Schnürne-
 stel, pl. -n, n. Snorebaand.
 Schnürbrust, pl. -brüste, f. Snorliv.
 Schnuren, løbe i lige Linie (om Ulve
 og Ræve).
 Schnüren, snore, afmaale med Snor,
 trække paa Snor.
 Schnurgerade, snorlige.
 Schnürleib, pl. -er, m. Schnürleib-
 chen, n. Snorliv, Livstykke.
 Schnurmacher, m. Baandvæver.

Schnurnachbar, pl. -en, m. Nabo i Bjergværk.
 Schnurrbart, pl. -bårte, m. Knebelbart. Schnurrbårtig, adj. som bærer Knebelbart.
 Schnurre, pl. -n, f. Skralde, spogefuldt Indfald.
 Schnurren, snurre. Schnurren gehen, tigge.
 Schnurrer, m. Natvægter, Byssvend.
 Schnurrig, pudserlig. Schnurrigkeit, f. Pudserlighed.
 Schnurpfeife, pl. -n, f. Schnurpfeiferei, pl. -en, f. Snurrepiberi.
 Schnurschuh, pl. -e, m. Sko med Baand.
 Schnurstein, pl. -e, m. Grændsesteen i Ertsgruber.
 Schnürstiefel, m. en foran tilsnøret Halvstøvle.
 Schnurstracks, adv. ligetil. Dem Gesetze schnurstracks zuwider.
 Schob, pl. Schöbe, m. Knippe, Bundt.
 Schober, m. Staf. Ein Schober Seu.
 Schoberfleck, pl. -en, m. en med Staf belagt Plet.
 Schobern, sætte i Staf.
 Schobjack, St. pl. -e, m. Bedrager, Sniger.
 Schock, pl. -e, n. Skof, et Antal af 60. Leichtes Schock, 40 Stykker.
 Schockeln, hufte, ride langsomt.
 Schocken, tælle efter Skokketal, give godt i Skjeppen. Die Gerste schockt gut.
 Schockholz, n. Kratbrænde.
 Schockweise, adv. skokkevis.
 Schosel, schoselig, udsel, uduelig. Schosel, m. Udkud.
 Schöffe, pl. -n, m. Pissidder i en Ret.
 Schöffengericht, pl. -e, Schöffensstuhl, pl. -stühle, m. Edsvornes Ret.
 Scholast, pl. -en, m. Discipel. Scholarch, pl. -en, m. Skoledirektor.
 Scholie, pl. -n, f. Ordforklaring.
 Scholle, pl. -n, f. Klump. Die Eis-

schollen. An die Scholle gebunden, glebæ adscriptus.
 Scholle, pl. -n, f. Hylnder.
 Schollern, falde ned i Klumper.
 Schollin klumpet. Schollige felder, fede Marker.
 Schon, adv. allerede, alt, nok. Schon glüht das Morgenroth. Warte nur, ich werde schon kommen. Das geht schon an. Sie sehen nicht, ob sie es schon sehen omendkjendt.
 Schön, skjon. Schön von Gestalt. Wir hatten das schönste Wetter. Die schönen Künste. Ein schöner Geist. Eine schöne Summe Geldes. Schönen Dank. Das ist ein schönes Alter, hoi Alder. Da kam ich schön an, foer jeg ilde. Das schöne Geschlecht, det smukke Kjon. Er that mit ihr schön, smigrede for hende.
 Schönbart, pl. -bårte, m. Maake.
 Schönblind, adj. som ikke kan taale Maanekkin (om Heste).
 Schöndruck, pl. -e, m. den første trykte Side.
 Schöne, f. Skjonhed. Die Welt kannte sie nicht in ihrer Schöne.
 Schöne, pl. -n, f. Qvinde, Pige.
 Schöneln, blive lidt skjon.
 Schonen, kaane, spare. Das Gesetz schont keinen. Schone deine Kleider.
 Schoner, m. Skonnert.
 Schöngeist, pl. -er, m. Skjonaand. Schöngeisterei, f. Belletristik.
 Schönheit, pl. -en, f. Skjonhed. Schönheit der Gestalt, der Gegend, der Seele.
 Schönherr, pl. -en, m. Spradebasse.
 Schönpflasterchen, n. Skjonplet.
 Schönredner, m. Fremforer af smukke Ord. Schönrednerei, f. Fremfering af smukke Ord.
 Schönschreiber, m. Kalligraph. Schönschreibekunst, f. Kalligraphie.

Schönstens, adv. paa det Skønneste.
 Schönthuer, m. Smigrer. Schön-
 thuereri, pl. -en, f. Smigreri.
 Schonung, f. Skaansel.
 Schonzeit, pl. -en, f. Tiden, da Bild-
 tet ikke jages.
 Schooß, pl. Schöße, m. Skjed, Flig
 af en Klædning. Das Kind saß
 ihr auf dem Schooße. Er legte
 seine Hände in den Schooß. Er
 sitzt dem Glücke im Schooße. Sie
 kehrten in den Schooß der Kirche
 zurück. Ein Rock mit Schößen.
 Schooßfall, pl. -fälle, m. en Moders
 Benyttelse af sin afdøde Datters For-
 mue.
 Schooßhund, pl. -e, m. Schooßhünd-
 chen, n. Skjedehund.
 Schooßjünger, m. den kjæreste Di-
 scipel eller Lærling.
 Schooßkind, pl. -er, n. Skjedebarn.
 Schooßsünde, pl. -n, f. Skjedesynd.
 Schopen, St. Troie, Nr. Dsekar.
 Schopf, pl. Schöpfe, m. Top, Duff.
 Schöpfe, pl. -n, f. Sted, hvor der
 øses Vand.
 Schöpfbrunnen, m. Trækbrønd.
 Schöpfseimer, m. Træspand.
 Schöpfen, trække Vand, øse. Læst uns
 frische Luft schöpfen, drage. Man
 schöpft Trost aus der Bibel. Er
 schöpfte Verdacht gegen ihn. Ein
 Urtheil schöpfen, fælde Dom.
 Schöpfer, m. Dse, Dser. Schöpferin,
 pl. -nen, f. en Kvinde, som øser.
 Schöpfer, m. Skaber. Schöpferin, pl.
 -nen, f. Frembringerinde. Gedenke an
 deinen Schöpfer in deiner Jugend.
 Schöpferisch, skaberisk.
 Schöpfgelte, pl. -n, f. Dsebotte.
 Schopfig, topvet, duffet.
 Schöpfkelle, pl. -n, f. Dsestee.
 Schöpfkübel, m. Brandspand.
 Schöpfrad, pl. -räder, n. Vandmølle-
 hjul.
 Schöpfung, f. Skabelse, Skabning.

Schöpfwerk, Schöpfzeug, pl. -e, n.
 Dsemaskine.
 Schöppe, pl. -n, m. Visdder i en
 Ket.
 Schöppeln, St. drikke.
 Schoppen, m. Skuur, Pægel. Schöpp-
 lein, n. liden Pægel.
 Schoppen, udstoppe, fede ved at ud-
 stoppe.
 Schöppenbank, pl. -bänke, f. Schöp-
 penstuhl, pl. -stühle, m. de Edsvor-
 nes Ket.
 Schöppenbuch, pl. -bücher, n. Justits-
 protokol.
 Schoppnudel, pl. -n, f. Deig til Bjær-
 fræets Gjødning.
 Schöpps, pl. -se, m. Bede, gildet Bæ-
 der, Tøsehoved. Schöppsenbraten,
 m. Bedesteg. Schöppsenkeule, pl.
 -n, f. Bedekølle.
 Schore, Nr. pl. -n, f. Skibsstøtte,
 Pæl.
 Schoren, hakke Jorden op, luge, lufte
 (i en Skov).
 Schorf, m. Skurv, Skorpe paa Saar.
 Schorfig, skurvet.
 Schorgraben, St. pl. -gräben, m.
 Møgende i Stalden.
 Schörl, m. en jernholdig Steenart.
 Schorschaukel, pl. -n, f. liden Spade.
 Schorstein, Schornstein, pl. -e, m.
 Skorsteen.
 Schorsteinfeger, m. Skorsteensfeier.
 Schosß, pl. Schöße, m. Skud, Ompe,
 Skat, Afgift. Dim. Schößchen,
 Schößlein, n. Sollen wir dem
 Kaiser den Schosß geben.
 Schosß n. Skotværk.
 Schosßbank, pl. -bänke, f. Træbænk
 med Ryglæn.
 Schosßbar, skatfyldig.
 Schosßbuch, pl. -bücher, n. Skattebog.
 Schosßbühne, pl. -n, f. Skjermtag i
 Theater.
 Schossen, skøde iveiret, give i Skat.
 Schößel, m. Bagernes Donskuffe.

Schrömen, *Vt.* dromme.
 Schröpfe, *pl. -n, f.* Affjæren med Sigden.
 Schröpsen, *kopsætte, ridse, affjære med Sigden.* Er wurde geschröpft, drillet, bedraget.
 Schröpfkopf, *pl. -köpfe, m.* Kop til Kopsætning.
 Schröpf schnapper, *m.* Kopsætnings-lancet.
 Schrot, *pl. -e, n.* Stump, Skraa, Hagl, Affald. Ein Mann von altem Schrot und Korn, af gammelt Præg.
 Schrotart, *pl. -årte, f.* Lommerøre.
 Schrotbaum, *pl. -bäume, m.* Stang til at læsse med paa Vognen.
 Schrotbeutel, *m.* Haglpung.
 Schrote, *pl. -n, f.* Huggejern.
 Schrotel, Schröthen, *n.* Affald, Støffe.
 Schrotten, *gnave, skraae, sauge, skjære tvært over, trille frem, stuve.*
 Schrotten, *St. m.* Hjerne i et Bærelse.
 Schröter, *m.* Arbeidsmand, Skrædder, Gauger, Gnaver.
 Schrotsaß, *pl. -säßer, n.* Grottnings-far.
 Schrotfleisch, *n.* smaahugget Kød.
 Schrothobel, *m.* Skrubhovl.
 Schrötig, *adj.* som bestaaer af Skraa.
 Schrotfleie, *pl. -n, f.* Grotteklid.
 Schrotkorn, *n.* grottet Korn, Hagl-forn.
 Schrötling, *pl. -e, m.* afhugget Stump.
 Schrotmehl, *n.* grovt Meel.
 Schrotmühle, *pl. -n, f.* Grottemølle.
 Schrotsäge, *pl. -n, f.* Langsæg.
 Schrotschere, *pl. -n, f.* Sax til Staal-traadflippen.
 Schrotschwein, *pl. -e, n.* Slategriis, et med Skraa mæsket Sviin.
 Schrotwage, *pl. -n, f.* Vaternæs.
 Schrotwerk, *pl. -e, n.* Udtomring af en Gang i Bjergværk.
 Schrotzahn, *pl. -zähne, m.* Hugtaud.

Schrotzeun, *pl. -e, n.* Redskab til Mynteblikkets Overfjæring.
 Schrub, *Vt. m.* Grog, etlags Punsch.
 Schrubben, *skrubbe.*
 Schrulle, *pl. -n, f.* ond Lune.
 Schrumpf, *pl. -e, m.* Rynke, Henter-ring.
 Schrumpfen, *rynket, sammensnerpet.*
 Schrumpfig, *rynket, sammenkrumpet.*
 Schrunde, *pl. -n, f.* Schrund, *pl. Schründe, m.* Sprække, Rist.
 Schründen, *revne, sprække.*
 Schub, *pl. -e, m.* Synsfjorretning, Die-syn.
 Schub, *pl. Schübe, m.* Rast, Slag i Keglespil, Transportering. Er hat einen guten Schub. Der Bettler ward auf den Schub gebracht, transporteret. Ein Schub Kegel, et Spil Kegler. Ein Schub Brot, saamange Bred, som paa eengang stydes i Dønen.
 Schubben (*sch*), *Vt.* skubbe sig.
 Schublech, *pl. -e, n.* Dønsked.
 Schubfenster, *n.* Bindue, som kan stydes frem og tilbage.
 Schubjack, *Vt. pl. -e, m.* Tigger, Bædrager.
 Schübisch, *skraa (i Bjergværk).*
 Schubkarren, *m.* Trillebor. Schub-færner, *m.* En, som styver en Trillebor.
 Schubkasten, *m.* Schublade, *pl. -n, f.* Skuffe.
 Schubsaß, *pl. -säße, m.* Lomme.
 Schubwand, *pl. -wände, f.* en bevægelig Væg.
 Schüchtern, *stø, undseelig.* Schüchternheit, *f.* Frugtsomhed.
 Schuckeln, *Vt.* gysse, vippe.
 Schüffeln, *schuffen, Vt.* skabe med Fodderne.
 Schust, *pl. -e, m.* Skurf. Schustig, skurfagtig.
 Schufut, Schubut, Schuhu, *pl. -e, m.* Bjergugle.

Schuh, pl. -e, m. Sko. Dim. Schühchen, n. Jeder weiß am besten, wo ihm der Schuh drückt.

Schuhahle, pl. -n, f. Skosyl.

Schuhem, forsyne med Sko.

Schuhflücker, Schuhbüßer, m. Sko. flikker.

Schuhknecht, pl. -e, m. Skomager:svend.

Schuhlasche, pl. -n, f. Hælskappe.

Schuhleisten, m. Skolæst.

Schuhmacher, m. Skomager.

Schuhnagel, pl. -nägler, m. Skosøm.

Schuhputzer, m. Skopudser.

Schuhriemen, m. Skorem.

Schuhschnalle, pl. -n, f. Skospænde.

Schuhschwärze, f. Skospærte.

Schuhwerk, n. Skotoi.

Schulamt, pl. -ämter, n. Skoleembede.

Schuld, pl. -en, f. Skyld, Gjæld, Brøde. Ich finde keine Schuld an ihm. Das ist ohne meine Schuld geschehen. Er ließ sich einen Todtschlag zu Schulden kommen. Daran bin ich nicht Schuld. Er macht Schulden, steckt in Schulden, gerieth in Schulden. Der Uebel größtes ist die Schuld. Er gab ihm Schuld, bestyldte. Die Schuld liegt an ihm.

Schuldbrief, pl. -e, m. Obligation.

Schulden, være skyldig.

Schuldenlast, f. trykkende Gjæld.

Schuldenmacher, m. En, som gjør Gjæld.

Schulderlaß, pl. -lasse, m. Gjældsbestergivelse.

Schuldsforderung, pl. -en, f. Gjældsfordring.

Schuldgebung, pl. -en, f. Bestyldning.

Schuldheiß, Schultheiß, pl. -e, m. Dommer.

Schuldherr, pl. -en, m. Creditor.

Schuldig, skyldig. Er ist mir Geld schuldig. Er ist eines Verbrechens schuldig.

Schuldigen, bestyldte.

Schuldiger, m. Skyldner.

Schuldigkeit, f. Skyldighed.

Schuldlos, skyldfri. Schuldlosigkeit, f. Skyldfrihed.

Schuldmäßig, pligtskyldig.

Schuldner, m. Schuldnerin, pl. -nen, f. Skyldner, Skyldnerinde.

Schuldpost, pl. -en, f. Gjældspost.

Schuldthurm, pl. -thürme, m. Gjældsarresthuus.

Schuldverschreibung, pl. -en, f. Obligation.

Schule, pl. -n, f. Skole. Saltet die Kinder zur Schule. Er hält Schule. Die Schule ist aus. Er ließ das Pferd alle Schulen machen, kunstmæssige Gänge. Die römische und die niederländische Schule.

Schulen, dressere.

Schuler, St. m. Huuslærer.

Schüler, m. Schülerin, pl. -nen, f. Lærling, Discipel.

Schülerhaft, skolemæssig, uskyldkommen.

Schulfinken, Nr. skulke.

Schulfuchs, pl. -fuchse, m. Pedant.

Schulfuchseriei, pl. -en, f. Pedanteri. Schulfuchserisch, pedantisk.

Schulfuchsen, være pedantisk.

Schulgelehrte, pl. -n, m. Humanist.

Schulgelehrsamkeit, f. Skolevidenskab.

Schulgerecht, skolemæssig.

Schulhalter, m. Schulhalterin, pl. -nen, f. Skoleholder, Skoleholderke.

Schulherr, pl. -en, m. Skolebestyrer.

Schulkrank, skulkesyg. Schulkrankheit, pl. -en, f. Skulkesyg.

Schulmeister, m. Skolemester. Schulmeistern, skolemesterere.

Schulp, Nr. m. Svalpe. Schulp, svalpe.

Schulpferd, pl. -e, n. dresseret Hest.

Schugwaffe, pl. -n, f. Forsvarsvåben.

Schugwehr, pl. -e, f. Værn, Brystværn.

Schwabbel, pl. -n, f. et letfindigt Fruentimmer.

Schwabbelig, fuld til Overmaal.

Schwabbeln, sætte i favuspende Bevægelse.

Schwabe, pl. -n, m. Schwabin, pl. -nen, f. Mand, Kvinde fra Svaben.

Schwaben, n. Schwäbisch, svabisk. Schwabe, pl. -n, m. Meelorm.

Schwabenstreich, pl. -e, m. dum Streg.

Schwach, (schwächer, schwächt), svag. Vor Alter schwach. Schwach an Geist.

Schwäche, pl. -n, f. Svaghed.

Schwächen, svække, besvænge. Er schwächte mein Ansehen. Ein geschwächtes Mädchen.

Schwachfeuer, n. blaa Iysning i Vandet ved Østenvind.

Schwachheit, pl. -en, f. Svaghed. Er übersah seine Schwachheiten.

Schwachkopf, pl. -köpfe, m. svagt Hoved. Schwachköpfig, svaghovedet.

Schwachköpfigkeit, f. Dumhed.

Schwächlich, svagelig. Schwächlichkeit, f. Svagelighed.

Schwächling, pl. -e, Schwachmanticus, m. Skrantning, svagt Menneske.

Schwachsin, m. Sindssvaghed. Schwachsinig, sindssvag.

Schwad, pl. -e, m. Rød af Græs eller Korn. Das Getreide liegt in Schwaden.

Schwaden, m. giftig Damp, Hjortens Hale. Schwefelige Schwaden.

Schwadengras, pl. -gräser, n. Managras.

Schwäderich, pl. -e, m. en af Mølle vandet dannet Grøst.

Schwadron, pl. -en, f. Escadron. Schwadroniren, prale.

Schwager, pl. Schwäger, m. Svoger, Postillion. Schwägerin, pl. -nen, f. Svigerinde.

Schwägern, falde Svoger, gjøre til Svoger.

Schwägerschaft, pl. -en, f. Svogerskab.

Schwäher, m. Schwäherin, pl. -nen, f. Svigerfader, Svigermoder.

Schwaien, Nr. forandre Stilling (om Skibe).

Schwalbe, pl. -n, f. Svale. Eine Schwalbe macht keinen Sommer. Der Schläfrige schießt Schwalben, nisser med Hovedet.

Schwalbeneisen, n. et Jern, som betegnes med en Svalehale.

Schwalbennest, pl. -er, n. Svalerede.

Schwaleisen, n. et meget haardt Smeltejern.

Schwalg, pl. -e, m. Aabning i Kobberstøbernes Smelteovn.

Schwall, m. stor, uordnet Mængde, Overflod, Svulmen,ølge. Der Schwall der Wellen. Ein Schwall von Worten.

Schwalm, St. pl. -e, m. Svale. Dim. Schwälmli, n.

Schwamm, pl. Schwämme, m. Svamp. Dim. Schwämmchen, n. hvide Blærer i et Pattebarns Mund.

Schwammicht, svampagtig.

Schwammig, svampet. Schwammigkeit, f. Svampagtighed.

Schwan, pl. Schwäne, m. Svane.

Schwanen, ane, bæres for. Es hat mir nichts gutes geschwanet.

Schwanenbett, pl. -en, n. Svanedunns Seng.

Schwanenbusig, adj. med hvid Barm.

Schwanengesang, pl. -gesänge, m. Svanesang, en Digers sidste Sang.

Schwanenhals, pl. -hälse, m. lang og frum Hals.

Schwanenkiel, pl. -e, m. Svanepennepose.

Schwansfederweiß, blændende hvid.
 Schwang, m. Svang, Brug. Das
 Laster geht im Schwange.
 Schwängel, m. Knevl, Svingel, Dæ-
 vestang.
 Schwanger, frugtsommelig. Sie geht
 hoch schwanger. Er geht mit dem
 Plane schwanger.
 Schwängerer, m. Besvangerer.
 Schwängern, besvangre.
 Schwangerschaft, f. Svangerstid.
 Schwängerung, pl. -en, f. Besvang-
 relse.
 Schwank, boielig, smidig. Schwank-
 fűsig, vakkende paa Fodderne.
 Schwank, pl. Schwánke, m. lystigt
 Indfald.
 Schwanken, vakk, svæie. Ein schwan-
 kender Gang. Ein schwankendes
 Urtheil. Ein schwankender Aus-
 druck. Schwankung, pl. -en, f.
 Vaklen, Usikkerhed.
 Schwánken, skulle. Schwánkfessel,
 m. Kjedel til at skulle Glas i. ●
 Schwanz, pl. Schwánze, m. Hale,
 Rumpe, Slæng. Dim. Schwánz-
 chen, n.
 Schwánzeln, logre med Halen.
 Schwánzelpfennig, pl. -e, m. Tven-
 dets utilladelige Sportel ved Indkjøb,
 Zur.
 Schwánzen, forsyne med Hale, opbinde
 Halen, skulke, jure.
 Schwanzperücke, pl. -n, f. Pidskapa-
 ruf.
 Schwanzstern, pl. -e, m. Komet.
 Schwapp, schwapps! interj. Kvup!
 svip!
 Schwappelfett, meget fed.
 Schwappeln, schwappen, skvalpe, slaae
 sagte.
 Schwären, m. Schwäre, pl. -n, f.
 Byld, Hævelse.
 Schwären, (schwör, geschworen), buld-
 ne. Die Wunde hat geschworen.

Schwarz, Nt. pl. Schwärke, m. tyf,
 sort Sky.
 Schwarm, pl. Schwärme, m. Sværm.
 Schwärmen, sværme.
 Schwärmer, m. Schwärmerin, pl.
 -nen, f. Sværmer, Sværmerinde.
 Schwärmerei, pl. -en, f. Sværmeri.
 Schwärmerisch, sværmerisk.
 Schwarte, pl. -n, f. haard Hud, Skor-
 pe, Fleskesvær.
 Schwartenmagen, m. Svinemave, fuldt
 med Flestestykker og Svineblod.
 Schwartig, adj. haardhudet.
 Schwarz, (schwärzer, schwärzest), sort.
 Er ist auf das schwarze Brett ge-
 kommen. Er machte mich bei ihm
 schwarz, sværtede. Ich will es
 Schwarz auf Weiß haben. In
 der Nacht sind alle Růhe schwarz.
 Eine schwärzere That als diese
 kenne ich nicht. Der schwärzeste
 Undank. Die schwarze Kunst. Eine
 schwarze Seele. Schwarz, n. sort
 Farve, Sværte. Das Schwarze im
 Auge.
 Schwarzäunig, sortøiet.
 Schwarzbäcker, m. Rugbrødbager.
 Schwarzbinder, m. Bødker, som for-
 arbejder Egetræ.
 Schwarzblech, n. ufortinnet Jernblif.
 Schwarzbrod, pl. -e, n. Rugbrød.
 Schwarzdorn, pl. -en, m. Slaaentorn
 (Prunus spinosa).
 Schwärze, f. Sorthed, Mørkhed, Sværte.
 Schwarzen, v. n. blive sort.
 Schwärzen, v. a. sværte, mørkne. Der
 Teufel sucht die Tugend zu schwär-
 zen. Der Himmel schwärzt sich.
 Schwärzer, m. Smugler.
 Schwarzerz, pl. -e, n. sortagtig Sølv-
 erts.
 Schwarzfärber, m. en Farver, som
 blot farver sort, blaåt og brunt.
 Schwarzgar, sværtet ved Garving.
 Schwarzguldenerz, pl. -e, n. sort
 guldholdig Sølverts.

Schwerben, smøre, stryge.

Schwerfällig, flodset, tvf og fed.

Schwerfälligkeit, f. Ubeqvemhed, Tunghed.

Schwerkraft, pl. -kræfte, f. Tynge-
kraft.

Schwerlich, vanskeligen, neppe, knap.

Schwer-muth, Schwer-müthigkeit, f.
Tungsind, Sorgmodighed. Schwer-
müthig, tungsindig.

Schwer-muthsvoll, melankolisk.

Schwer-nöthig, Nr. m. Slynge.

Schwer-spath, m. en med Vitriolsyre
forbunden Spath (Tungspath).

Schwert, pl. -er, n. Sværd. Ein
Schwert hält das andere in der
Scheide. Er schlug mit dem Schwer-
te darein. Er wurde zum Schwerte
verurtheilt.

Schwertel, m. Sværdsilie.

Schwertfeger, m. Sværdpolerer, Baa-
bensmed.

Schwertlehen, n. Mandblehn.

Schwertmäge, Schwerthalbe, pl. -n,
m. Beslægtet paa Mandssiden.

Schwertseite, f. Mandsside.

Schwertschlag, pl. -schläge, Schwert-
hieb, pl. -e, m. Sværdsilag.

Schwerttheil, pl. -e, n. Fædrenearb.

Schwester, pl. -n, f. Søster. Dim.
Schwesterchen.

Schwesterlich, søsterlig.

Schwester-mann, pl. -männer, m. Svo-
ger.

Schwestern, blive Nonne, pleie søster-
lig Omgang.

Schwesterschaft, pl. -en, f. Søsterskab,
qvindeligt Forening.

Schwette, Nr. pl. -n, f. Grændse,
Grændseret.

Schwibbogen, m. hvælvet Bue.

Schwichtigen, schwichten, bringe til
Taushed, tybse. Schwichtiger, m.
Reddykker.

Schwiegel, m. Floite, Pibe. Schwie-
geln, spille paa Floite.

Schwieger, Schwiegermutter, pl.
-mütter, f. Svigermoder.

Schwiegerältern, pl. Svigersforældre.

Schwiegerfinder, pl. Svigerbørn.

Schwiegersohn, pl. -söhne, m. Svi-
gersøn. Schwiegertochter, pl. -töch-
ter, f. Svigerdatter.

Schwiegervater, pl. -väter, m. Svi-
gersfader.

Schwiele, pl. -n, f. haard Hud paa
Hænder eller Fødder, Træl. Schwie-
lig, schwielicht, haardhudet.

Schwiem, Nr. m. Besvimelse.

Schwier, Nr. f. Sving, Pragt, Drifte-
lag.

Schwierig, vanskelig. Schwierigkeit,
pl. -en, f. Vanskelighed.

Schwierigkeitshege, pl. -n, f. Spin-
tisering.

Schwilbe, pl. -n, f. en tom, gold
Bjergart.

Schwimmbase, pl. -n, f. Fiskeblære.

Schwimmbruch, Nr. pl. -brüche, m.
et med Vand omgivet Sumpland.

Schwimmen, schwamm, geschwom-
men, swomme. Er ist über den
fluß geschwommen. Sie schwam-
men in freuden. Er schwamm
in seinem Blute. Die Speise
schwimmt in Butter.

Schwimmer, m. Svømmer.

Schwimmfuß, pl. -füße, m. Svømme-
fod.

Schwinde, pl. -n, f. Ringorm.

Schwindel, m. Svimmel.

Schwindeler, Schwindler, m. Pro-
jectmager. Schwindelei, pl. -en, f.
Projectmageri, Lustkastel.

Schwindelgeist, pl. -er, m. Fantast,
Fantasteri.

Schwindelig, swimmel, swærmerst.

Schwindelförner, pl. Korn imod
Svimmel, Koriander.

Schwindeln, swimle, fantasere. Nie
schwindelt. Er schwindelt von
Reichthümern.

Schwinden, (schwand, geschwunden), forsvinde. Mein Geld schwindet. Seine Kraft ist geschwunden. Lasse allen Argwohn schwinden.

Schwindsucht, f. Svindsot, Tæring. Schwindfüchtig, svindsotet.

Schwinge, pl. -n, f. Vingefjær, Rasteskøj.

Schwingel, m. Flyvehavre, Klinte.

Schwingen, (schwang, geschwungen), svinge. Er schwang sich auf das Pferd. Er schwang die Fahne. Er hat sich auf den Thron geschwungen. Sie schwingten den Flachs.

Schwingung, pl. -en, f. Svingning.

Schwappe, pl. -n, f. Enden af en Pidsk, Baand, tynd Qvist.

Schwirren, surre, luse, rasle. Schwirrend flog ein Pfeil daher.

Schwigbad, pl. -bäder, n. Svedebad.

Schwige, pl. -e, f. Pundtlæderets Saltbeitse.

Schwigeln, lugte efter Sved.

Schwigen, svede. Die Fenster schwigen.

Schwigig, svedet.

Schwöden, beitse i Raskvand.

Schwögen, Nr. Klynke.

Schwören, schwor eller schwur, geschworen, sværge. Er schwor hoch und heilig, Stein und Bein. Ich will nicht darauf schwören. Mein geschworne Feind. Er schwur sich auf ewig zu ihrem Getreuen. Er schwur sich in die Sand der Tugend.

Schwude! til Benstre! (hoß Bognmændene). Schwuden, vende sig til Benstre.

Schwül, lummer. Schwüle, f. Lummerhede. Schwulität, pl. -en, f. Angest, Pine.

Schwulst, m. Hævelse.

Schwülstig, sfulmet. Ein schwülstiges Gedicht.

Schwund, m. Aftagen, Formindtelse.

Schwung, pl. Schwünge, m. Sving. In einem Schwunge war er auf dem Pferde. Er brachte die Kunst in Schwung.

Schwungfeder, pl. -n, f. Vingefjær.

Schwunghaft, foranderlig, afvejlende.

Schwungriemen, m. Svingrem.

Schwur, pl. Schwüre, m. Ed, Vanden.

Er ließ ihn nicht zum Schwure. Er versicherte mit vielen Schwüren.

Slave, Sklave, pl. -n, m. Sclavin, pl. -nen, f. Slave, Slavinde. Ein Slave der Leidenschaft.

Skavenshandel, m. Slavehandel.

Skavensmarkt, pl. -märkte, m. Skavetorr.

Skaverei, pl. -en, f. Skaveri, Trældom.

Skavisch, slavisk. Er fürchtet sich skavisch.

Skorbut, m. Skjorbug. Skorbutisch, behæftet med Skjorbug.

Skorpion, pl. -e, m. Skorpion.

Skorpionsonne, pl. -n, f. en sydeuropæisk Vikke.

Skorzoffere, f. spansk Havrerod.

Scribler, m. Smører, Bogfabrikant.

Scribeln, smøre sammen.

Scrupel, Skrupel, m. Skrupel, Betænkelighed. Er machte sich Scrupel über die Religion. Er benahm ihm alle Scrupel. Scrupel, n. den 60de Deel af en Grad, et Minut, Trediedelen af et Qvintin.

Scrupulös, ængstelig, betænkelig.

Sebenbaum, pl. -bäume, m. sydeuropæisk Enebærtræ (Juniperus sabina).

Sebest, pl. -en, m. sorte Brystbær (Cordia).

Sech, pl. -e, n. Plougskjære. Sechen, gjennemskjære med Plougen.

Sechs, ser. Es ist sechs Uhr. Vor sechs Wochen. Er fährt mit Sechsen, ser Heste. Vor sechs Fann

ich nicht kommen. Meiner Sechs,
 min Tro. Sechs, Sechse, pl. -n, f.
 Gertal.
 Sechseck, pl. -e, n. Sexkant. Sechs-
 eckig, sexkantet.
 Sechsender, m. Hjort med sex Tander
 i Hornet.
 Sechser, m. et Antal af sex.
 Sechserlei, adv. sex Gange.
 Sechsfach, adj. serdobbel.
 Sechshundert, serhundrede. Sechs-
 hundertel, n. Serhundrededeel.
 Sechsjährig, seraarig.
 Sechsjährlich, adj. som steer hvert
 sjette Aar.
 Secholing, pl. -e, m. Halvilling.
 Sechsmal, sex Gange. Sechsmalig,
 adj. som steer sex Gange.
 Sechspfunder, m. Serpunding.
 Sechsschausler, m. tre Aar gammelt
 Aar.
 Sechsspännig, forspændt med sex He-
 ste.
 Sechstrahl, pl. -en, m. en serstraalet
 Sotjerne (Hexactis).
 Sechstägig, adj. ser Dage gammel.
 Sechste, adj. sjette. Sechste, pl. -n,
 f. Sertener (i Spil).
 Sechstel, n. Sjettedeel.
 Sechstens, adv. for det Sjette.
 Sechsthalb (sechstehalb), adv. halv-
 sjette.
 Sechstheilig, delet i ser Dese.
 Sechswochen, pl. Barselleng, de første
 ser Uger efter Nedkomsten. Sechs-
 wöchnerin, pl. -nen, f. Barsellone.
 Sechter, St. m. et Aar.
 Sechzehn, sersten. Sechzehner, m. Ser-
 tener. Sechzehnte, adj. sextende.
 Sechzehntel, n. Sertendeel.
 Sechzig, tresindstyve. Sechzigte, adj.
 tresindstyvende.
 Sechziger, m. Sechzigerin, pl. -nen,
 f. Mand, Qvinde paa 60 Aar.
 Seckel, m. Pömm, Pung, Rakse; Se-
 kel (israelitisk Mønt og Bægt).

Seckelmeister, m. Casserer, Skatme-
 ster. Seckeln, indcassere.
 Secken, m. fladrund huul Staaltraad
 til Indsatninger.
 Secker, m. Skal af de udpressede
 Druer.
 Sect, pl. -e, m. sed Viin.
 Secte, pl. -n, f. Sect. Religionsparti.
 Secrirer, m. Medlem af et saadant
 Selskab. Secrirerei, pl. -en, f. Af-
 sondring fra Kirken. Sectirerisch,
 adj. som affonder sig fra Kirken.
 Secundaner, m. Discipel i anden la-
 tine Klasse eller Secunda.
 Secunde, pl. -n, f. Sekund.
 Secundogenitur, pl. -en, f. den an-
 den Söns Ret.
 See, pl. -n, m. Indse, f. Hav.
 Seebars, pl. -bårse, m. Seaborre.
 Seebespußt, befyldet af Havet.
 Seefahrer, m. Sømand.
 Seefahrt, pl. -en, f. Søfart.
 Seegat, n. Gjennemfart mellem Dv-
 nerne ved en Flods Munding.
 Seegesicht, pl. -er, n. Luftspeiling,
 Kata morgana.
 Seeheld, pl. -en, m. Søhest.
 Seehund, pl. -e, m. Søhund. See-
 hundsfang, m. Søhundsfangst. See-
 hundsfell, pl. -e, n. Søhundsfind.
 Seefarte, pl. -en, f. Søfart.
 Seefatze, pl. -n, f. Blæksnit.
 Seefrank, soing. Seefrankheit, pl.
 -en, f. Søsyge.
 Seefrieg, pl. -e, m. Søfrig.
 Seelamt, pl. -ämter, n. Sjælemedse.
 Seelbad, Seelenbad, pl. -bäder, n.
 en for de fattige stiftet Badeindret-
 ning.
 Seele, pl. -n, f. Sjæl. Dim. Seel-
 chen, n. Es geht mir durch die
 Seele. Eine gute Seele. Sage
 es keiner Seele. Es ist keine Seele
 zu Hause. Die Stadt zählt 21,000
 Seelen.

Seelen, faae Livskraft. Was wohl leibet, seelet oft übel.
 Seelenadel, m. Edelmød, ædel Tænke-
 femaade.
 Seelenarzt, pl. -ærzte, m. Sjælelæge.
 Seelenarzeneri, pl. -en, f. Sjælelæ-
 gedom.
 Seelenfolter, f. Sjælemarter.
 Seelenfreund, pl. -e, m. Sjæleven.
 Seelenfriede, m. Sjælefred.
 Seelenfroh, sjæleglad.
 Seelenhirt, pl. -en, m. Sjælehyrde.
 Seelenlast, f. Byrde for Sjælen.
 Seelenruhe, f. Sjælsrolighed.
 Seelenverkäufer, m. listig Hverver.
 Seelentag, pl. -e, m. alle Sjæles Dag.
 Seeleuchte, pl. -n, f. Solaterne, Fyr.
 Seeleute, pl. Skibsfolk.
 Seelgeråth, St. pl. -e, n. alt hvad
 der tjener til Sjælens Frelse, f. Er-
 liigfærd, Testament, Sjælemedse m. v.
 Seelmesse, pl. -n, f. Sjælemedse.
 Seelsorge, f. Omfarg for Sjælen.
 Seelsorger, m. Sjælesorger, Præst.
 Seelust, pl. -lüste, f. Solust.
 Seelunge, pl. -n, f. en Art Søfalk.
 Seemacht, pl. -mächte, f. Sømagt.
 Seemann, pl. -männer, m. Sømand.
 Seemannskunst, f. Sømandskunst.
 Seemeile, pl. -n, f. Sømil.
 Seemøve, pl. -n, f. Strandmaage.
 Seepferd, pl. -e, n. Havhest, Hvalros.
 Seeraub, m. Seeräuberei, pl. -en,
 f. Søroveri. Seeräuber, m. Søro-
 ver.
 Seerecht, n. Søret.
 Seerüstung, pl. -en, f. Sørustning.
 Seesalz, n. Søsalt.
 Seeschäumer, m. Sørover.
 Seeschlacht, pl. -en, f. Søslag.
 Seesonne, pl. -nen, f. Medusahoved
 (Søstjerne).
 Seestaat, pl. -en, m. Søstat.
 Seestadt, pl. -städte, f. Søstad. See-
 städter, m. Indvaaner af en Søstad.
 Seetreffen, n. Søtræfning.

Seetrift, M. pl. -en, f. hvad Havet
 opfaster.
 Seewärts, adv. ad Seen til.
 Seezug, pl. -züge, m. Søtog.
 Segel, n. Seil. Die Segel aufspan-
 nen, einziehen, streifen. Er ging
 unter Segel.
 Segeler, Segler, m. Seiler.
 Segelmacher, m. Seilmager. Segel-
 macherei, pl. -en, f. Seilmagerens
 Haandtering og Værksted.
 Segelmeister, m. Taffelmester.
 Segeln, seile. Er ist auf den Grund
 gesegelt. Sie haben den ganzen
 Tag gesegelt. Das Dampfschiff
 segelte eine Jagt in den Grund.
 Segeltuch, pl. -tücher, n. Seildug.
 Segen, m. Velsignelse. An Gottes
 Segen ist alles gelegen.
 Segenbar, adj. rig paa Velsignelse.
 Segensflur, pl. -en, f. frugtbar Mark.
 Segensfülle, f. rig Velsignelse.
 Segensreich, rig paa Velsignelse.
 Segnen, velsigne. Er segnete sein
 Volk. Mit zeitlichen Gütern,
 mit Kindern gesegnet. Sie ist
 gesegneten Leibes, frugtsommelig.
 Gesegneter Mahlzeit! vel bekomme!
 Segnung, pl. -en, f. Velsignelse.
 Sehe, pl. -n, f. Syn.
 Sehen, sah, gesehen, see. Er sieht
 dir ähnlich. Die Fenster sehen
 auf die Gasse. Vier Augen sehen
 mehr als zwei. Er sah ihm ins
 Gesicht. Wir haben ihn wol kom-
 men, aber nicht weggehen sehen.
 Siehe da! Sie sah sauer. Sehen,
 n. Seen, Syn.
 Sehenswerth, sehenswürdig, seervær-
 dig. Sehenswürdigkeit, pl. -en, f.
 f. Seeværdighed.
 Scher, m. Scherin, pl. -nen, f. Pro-
 fet, Profetinde.
 Sehne, pl. -n, f. Stræng, Snor,
 Nerve.

Sehnen (sich), længes. Er sehnt sich
 nach mir.
 Sehnst, senet.
 Sehnlich, længselsfuld.
 Sehnsucht, f. Længsel. Sehnsüchtig,
 længselsfuld.
 Sehr, adv. meget, saare.
 Sehrrohr, pl. -röhre, n. Riffert.
 Seiche, f. Urin. Seichen, risse. Seich-
 windel, pl. -n, f. Vlee.
 Seicht, lid, lav, flau. Seichte Ufer.
 Ein seichter Kopf.
 Seichten, gjøre tor.
 Seichtheit, Seichtrigkeit, f. Ugrundig-
 hed.
 Seide, f. Silke. Bei der Sache ist
 keine Seide zu spinnen, er ingen
 Fordeel.
 Seidel, n. Pægel.
 Seidelbast, m. Bark af Kjelderhalsen
 (Daphne mezereum).
 Seideln, binde fast.
 Seidelweise, adv. pægelviis.
 Seiden, adj. af Silke. In seidenen
 Gewändern.
 Seidenartig, silkeagtig.
 Seidenbau, m. Silkeavl.
 Seidenbast, m. Loi af Træbast, som
 ligner Silke.
 Seidenhändler, m. Seidenhändlerin,
 pl. -nen. f. Silkehandler, Silkehand-
 lerinde.
 Seidenhase, pl. -n, m. hvid Kanin.
 Seidenraupe, pl. -n, f. Silkeorm.
 Seidenschwanz, pl. -schwänze, m.
 Sidenqvand (Turdus cristatus).
 Seidensticker, m. Seidenstickerin, pl.
 pl. -nen, f. Silkebroderer, Silkebro-
 dererinde. Seidenstickereri, pl. -en,
 f. Silkebroderi.
 Seidenweich, blød som Silke.
 Seidenwurm, pl. -würmer, m. Sil-
 keorm.
 Seidenzeug, pl. -e, n. Silketoi.
 Seidenzucht, f. Silkeavl.
 Seife, pl. -n, f. Sæbe, Metalvask.

Seifeln, St. lugte efter Sæbe.
 Seifen, indjæbe, udvaske.
 Seifenarbeit, pl. -en, f. Ertsvaskning.
 Seifenblase, pl. -n, f. Sæbeboble.
 Seifener, Seifner, Seifer, m. Ertsv-
 asker.
 Seifenerde, pl. -n, f. Vaskjord.
 Seifengebirg, pl. -e, n. leret eller sand-
 dig ertsholdig Steen.
 Seifengeld, pl. -er, n. Drifkepenge.
 Seifengold, n. udvasket Guldform.
 Seifengraupe, pl. -n, f. udvasket Tin-
 form.
 Seifenhaft, sæbeagtig.
 Seifenkugel, pl. -n, f. Sæbefugle.
 Seifensieder, m. Sæbesyder. Seifen-
 siederei, pl. -en, f. Sæbesyderi.
 Seifenwerk, pl. -e, n. Indretning til
 Ertsvaskning.
 Seificht, sæbeagtig.
 Seifig, sæbet.
 Seifstein, pl. -e, m. Fædtsteen, Ser-
 pentin.
 Seigen, synke, lade løbe igjennem,
 filtrere.
 Seiger, adj. lodret. Ein seigerer
 Schacht.
 Seiger, St. m. Sie, Gold, Sigte, Uhr,
 Timeglas.
 Seigerabtreiber, m. som adskiller Sol-
 vet fra Bluet.
 Seigerarbeit, pl. -en, f. Arbejde ved
 Metallernes Adskillelse.
 Seigerborn, pl. -dörner, m. Kobber-
 bundsald.
 Seigerdörnlein, n. Solvglands.
 Seigergang, pl. -gänge, m. lodret
 Gang i Bjergværk.
 Seigergerade, lodret.
 Seigerhafen, m. Mådnhage.
 Seigerheerd, pl. -e, m. Ildsted i
 Mådnen.
 Seigerhütte, pl. -n, f. en Bogning,
 hvor Solv skilles fra Kobber ved
 Hjælp af Bly.

Seigerkræg, n. Affald ved Solvets Rensning.

Seigerlinie, pl. -n, f. Perpendikel.

Seigern, grave lodret, bringe til at dryppe, adskille Bly og Sølvs fra Kobber, stille Uthret.

Seigerofen, pl. -öfen, m. Masovn til Solvets Adskillelse.

Seigerris, pl. -risse, m. Plan af en lodret Grube.

Seigerschacht, pl. -e, m. lodret Gang i Bjergværk.

Seigerstunde, pl. -n, f. Klokketime.

Seigerteuse, pl. -n, f. lodret Dybde.

Seihe, Seige, pl. -n, f. Sigte, Gold, Siil.

Seihforb, pl. -förbe, m. Kuroffe.

Seihstroh, n. Halm under Maltet i Ølbrøggerier.

Seihtuch, pl. -tücher, n. Sieklud.

Seil, pl. -e, n. Rjede, Reb, Strikke, Line. Sie ließen sich an einem Seile nieder. Sie tanzten auf dem Seile. Sie ziehen an einem Seile. Seil und Rübél, Redskaber ved Bjergværksarbejde. Seil und Treil, hele Taffelagen.

Seilen, forsyne med Toug.

Seiler, m. Rebslager.

Seilerbahn, pl. -en, f. Reberbane.

Seilfischer, m. Angelfisker. Seilfischerei, pl. -en, f. Fiskeri med Angel.

Seilhafen, m. dobbelt frummet Dage, for at sammensætte Rjæden.

Seiltänzer, m. Seiltänzerin, pl. -nen, f. Liniedanser, Liniedanserinde.

Seim, pl. -e, m. Saft, Sliim.

Seime, pl. -n, f. Vine, tyndt Reb.

Seimen, opløses i Saft, fuge til Saft.

Seimhonig, m. rensset Honning, Honning fra Skiverne.

Seimicht, slimet, jævntykt.

Seimig, adj. som giver Saft.

Sein, pron. poss. hans, sin, sit, dens, dets. Sein Vater. Seine Mutter.

Sein Kind. Jedes Land hat sei-

nen Tand. Er hat sein Gutes empfangen. Das Haus bleibt sein. Ich nehme mich seiner an, af ham. Erbarme dich sein, over ham. Seinet halben, for hans Skyld.

Seinerlei, adv. af hans, af sit Slags.

Seinige, hans, sit. Gib jedem das

Seinige. Die Seinigen, hans Venner.

Seising, pl. -en, f. Fort Toug.

Seit, præg. og adv. siden. Seit vielen Jahren. Seit seinem Tode.

Seit ich ihn sah. Seit wenn, hvor længe siden.

Seitab, adv. til Side.

Seitdem, adv. siden. Seitdem ich dieses Buch schreibe.

Seite, pl. -n, f. Side. Rechte und linke Seite. Lege dich nicht auf die faule Seite. Er machte sich auf die Seite, sneg sig bort. Scherz bei Seite, uden Spøg. Seine schwache Seite. Er hat niemanden zur Seite. Er stand auf meiner Seite. Er stand mir zur Seite. Von allen Seiten.

Seiteln, hælde til Siden.

Seitenblick, pl. -e, m. Sideblik.

Seitengebäude, n. Sidebygning.

Seitengesicht, pl. -er, n. Ansigt i Profil.

Seitengewehr, pl. -e, n. Sidegevær.

Seitenriegel, m. Sidegavl.

Seitenhüter, m. Custos paa en trykt Side.

Seitenlehne, pl. -n, f. Armstod.

Seitenschirm, pl. -e, m. Sidestjerm (hos Jægere), et Privet.

Seitenschlägel, m. en Robbersmedhammer.

Seitenstechen, n. Sidesling.

Seitenverwandte, pl. -n, m. Slægting i en Sidelinie.

Seither, adv. siden, hidindtil. Seitherig, adj. hidtil.

Seitwärts, adv. til Siden, assides.

Selber, adv. selv. Ich bin es selber.

Selbiger, samme. Selbiger Mann.
 Selbige Frau. Selbiges Kind.
 Selbander, adv. selv anden. Wir gingen selbander, selbdritte, selbfünfte, med to, tre, fem andre.
 Selbst, adv. selv. Er war es selbst. Selbst der Mann, selbst gethan. Von selbst, af sig selv. Die Armut selbst ist kein Unglück. An und für sich selbst, i og for sig selv.
 Selbstbefleckung, pl. -en, f. Selvbefættelse.
 Selbstbetrug, m. Selvbedrag.
 Selbstheigen, selvegen.
 Selbsthelei, f. Egoisme. Selbsteln, være egoistisk.
 Selbsterhaltung, pl. -en, f. Vedligeholdelse af sig selv.
 Selbsterkenntnis, f. Selverkjendelse.
 Selbsterrungen, adj. hvad man har erhvervet sig selv.
 Selbstgefälligkeit, f. Selvbehag.
 Selbstgenüge, Selbstgenügsamkeit, Selbstgenüglighed, f. Tilfredshed med sine egne Forholde.
 Selbstgespräch, pl. -e, n. Samtale med sig selv, Enetale.
 Selbstheit, f. Selvhed, eget Jeg.
 Selbstherrscher, m. Selvherster.
 Selbsthilfe, pl. -n, f. egen Hjælp.
 Selbstig, selbstisch, egoistisk.
 Selbstflug, selvflug.
 Selbstlaut, pl. -e, m. Vocal. Selbstlauter, m. Vocalbogstav, Vocaltegn.
 Selbstlautig, adj. som indeholder en Vocal, selvsyvende.
 Selbstmord, pl. -e, m. Selvmord.
 Selbstmörder, m. Selbstmörderin, pl. -nen, f. Selvmorder, Selvmorderke.
 Selbststrache, f. egen Havn.
 Selbstschuldner, m. Selvskyldner.
 Selbstschuß, pl. -schüsse, m. Selvskyd.
 Selbstständig, selbständig, selvstændig.
 Selbstständigkeit, f. Selvfærdighed.

Selbstthätig, selvvirkende.
 Selbstvergeffen, glemmende sig selv, forsømmende sig selv. Selbstvergeffenheit, f. Negennyttighed.
 Selbstverleugnung, pl. -en, f. Selvfornægtelse.
 Selbstzünder, m. et Legeme, som tænder sig selv, Phosphor.
 Selchen, roge, sylte.
 Selben, lyksaliggjøre. Selde, f. Lykke, Held.
 Selig, salig. Gott habe ihn selig, Gud glæde hans Sjæl. Mein seliger Vater.
 Seligkeit, pl. -en, f. Salighed.
 Seliglich, adv. salig.
 Seligmacher, m. Saliggjører.
 Sell, Str. m. Sæletoi.
 Seller, Nr. m. Sælger, Marchandiser.
 Selleri, m. Seleri.
 Selten, adj. sjelden. Seltenheit, pl. pl. -en, f. Sjeldenhed, Raritet.
 Seltenrein, Nr. n. et grovt Forflæde i Rjokkenet.
 Seltam, sælsom, underlig. Seltamkeit, f. Sælsomhed, Underlighed.
 Selwen, hendoe, visne.
 Semmel, pl. -n, f. Simle, Hvedefnor, Hvedebrod.
 Semmelei, Nr. pl. -en, f. Rjedsommelighed, Snaf.
 Semmelkoch, pl. -køche, m. en Brodtærte.
 Semmelmehl, n. det fineste Hvedemeel.
 Semperleute, pl. Sammenboende, Bosatte.
 Send, m. Sende, pl. -n, f. geistlig Ret.
 Sendbote, pl. -n, m. Sendebud.
 Sendbrief, pl. -e, m. Sendebrev.
 Sendbrüche, pl. Straffebøder.
 Sendel, m. en let Fodertast.
 Senden, (sandte, gesandt), sende. Der König sandte mich an den Hof.

Sendfällig, straffskyldig.
 Sendherr, pl. -en, m. Meddommer.
 Sendkosten, pl. Omkostninger ved en
 geistlig Ret.
 Sendmann, pl. -männer, m. Med-
 domtmand.
 Sendschreiben, n. Circulaire.
 Sendung, pl. -en, f. Sendelse.
 Senesblætter, pl. Senesblade.
 Senf, m. Senep. Er machte einen
 langen Senf, gjorde en lang Præk.
 Senfbrühe, pl. -n, f. Senepsauce.
 Senfbüchse, pl. -n, f. Senepsbøsse.
 Senfkorn, pl. -körner, n. Senepskorn.
 Senfmühle, pl. -n, f. Senepsqværn.
 Sengen, frøe. Sengen und brennen,
 skjænde og brænde.
 Sengerig, lugtende eller smagende af
 Røg.
 Sen'blei, pl. -e, n. Dybslod.
 Senfe, pl. -n, f. en lav syd Egn, Af-
 læggernes Aftagen (til Forplantning),
 Sænkevad, udhulet Form.
 Senfel, m. Blylod, Snørebaand, Snø-
 renaal.
 Senfelblech, n. Snørebaandsdob.
 Senfeler, Senfeler, m. Gjortler.
 Senfelholz, pl. -hölzer, n. Træstoder
 til at støde Ertsaffaldet.
 Senfelnadel, pl. -n, f. Trækkenaal.
 Senfelschnur, pl. -schnüre, f. Snøre
 med Blylod.
 Senken, sænke. Man senkte einen
 Schacht.
 Senkende, n. Senker, m. Afslægger
 (af Biinstoffen).
 Senkgarn, pl. -e, n. Sænkevad, Bund-
 garn.
 Senkhammer, pl. -hämmer, m. For-
 dybningshammer.
 Senkfnecht, pl. -e, m. Afslæggerplov.
 Senkfolben, m. Næstboer.
 Senkforb, pl. -förbe, m. Rurv i
 Bjergværk for at udelukke Gruus
 fra Vandrenden.
 Senkrecht, lodret.

Senkreuse, pl. -n, f. et stort Hiseegarn,
 som nedsænkes i det dybeste Vand.
 Senkschacht, pl. -en, f. Dæmning af
 nedsænkede Faskiner.
 Senkung, pl. -en, f. Nedsænkning.
 Senkzeit, pl. -en, f. Tiden til Vær-
 ters Forplantning.
 Senn, St. pl. -en, Senner, m. Sen-
 nin, pl. -nen, f. Alpehyrde, Alpe-
 hyrdinde. Sennerei, pl. -en, f. Øko-
 nomie paa Alperne. Sennhütte,
 pl. -n, f. Hyrdehytte. Senne, Sen-
 te, pl. -n, f. Drægjord.
 Senne, Sehne, pl. -n, f. Buesnor.
 Sensal, pl. -e, m. Mægler.
 Senje, pl. -n, f. Lee.
 Senjenbaum, pl. -bäume, m. Leeskast,
 Drov.
 Senseneisen, n. smalt Stangjern til
 at smede Leer af.
 Sensengerüst, pl. -e, n. Indretning
 over Leen til at opfange Græsset.
 Sensenmann, m. Skjærer, Døden.
 Sensenschmied, pl. -e, m. Leesmed.
 Sensentag, pl. -e, m. Hoveridag med
 Lee.
 Sentenz, pl. -en, f. Tankesprog, Dom.
 Sepie, Sepia, f. Blækfisk, Luff af
 dens Gast.
 Serpe, pl. -n, f. lavt Fyrretræ paa
 de høieste Bjerge (pinus montana).
 Serpentin, m. en Art Fædsteen.
 Servellatwurst, Cervellatwurst, pl.
 -würste, f. Medistervølse.
 Serviette, pl. -n, f. Serviet.
 Serviren, betjene, servere.
 Servitut, pl. -en, f. Evangspiligt, Ret-
 tighed paa anden Mands Grund.
 Sesam, Sesamkraut, n. Fingerurt.
 Sessel, m. Steenfarve, Hestefarve.
 Seffel, m. Stol, Sæde.
 Seffelrecht, n. Ret til at sætte sig for
 Dronningen.
 Sefhaft, bosiddende, bosat.
 Sefflehen, n. et Lehn, som ikke erhver-
 ves ved Arigstjeneste.

Sester, m. en Skjæppe, et Pottemaal af 16 Potter.
 Segart, pl. -en, f. Compositionsmaade.
 Segbühne, pl. -n, f. Stillads til Ertsvaik.
 Segcompaß, pl. -passe, m. Haandcompaß.
 Sege, pl. -n, f. Biingaard.
 Segeisen, n. Meisel til at sonderhugge gloende Jernstykker.
 Segen, sætte. Er segte mit dem Pferde über den Graben. Es segt Schläge, vanke. Er hat sich vom Pferde auf den Esel gesetzt, forværet sin Tilstand. Er segt es sich in den Kopf. Das Bier segt sich. Er segte sich mit ihm, forligede sig. Ein gesetzter Mann. Setze das Buch an den gehörigen Ort. Die Zierschuh, das Reh und der Sase setzen, kaste, føde. Ich setze den Fall. Die Armee setzte sich in Marsch. Schriften setzen. Ein Lied in Noten setzen, componere.
 Seger, m. Sætter.
 Segerde, f. Græstorbeflødning af en Dige.
 Seggarten, pl. -gården, m. Planteskole.
 Seggræuper, pl. Erts, som brækkes i enkelte Korn eller Stykker.
 Seghafen, m. en stor Hage til at løfte tunge Mæsker.
 Seghamen, m. Strandvarpe.
 Seghammer, pl. -hämmer, m. Sæthammer, Klinkhammer.
 Seghase, pl. -n, m. Dunhare.
 Segholz, pl. -hölzer, n. Pødegvist.
 Segkassen, m. Skriftkasse.
 Segkøhlen, pl. store Kul omkring Randen af en Kulvogn.
 Segkolben, m. Kanonladestof.
 Seglinie, pl. -n, f. Sættelinie.
 Segling, pl. -e, m. Pødegvist, Unglefist.
 Segort, pl. -e, m. Brænde eller Spængsted i Bjergværk.

Segreis, pl. -er, n. Pødegvist.
 Segschäfer, m. en Haarehørde som tager Deel i Fordeel og Skade.
 Segschiff, pl. -e, n. Sætteskib.
 Segschiffer, m. constitueret Skipper.
 Segteich, pl. -e, m. Sættedam, Sættepark.
 Segwage, pl. -n, f. Væterpaß.
 Segweide, pl. -n, f. Sættepil.
 Segzeit, pl. -en, f. Rastetid.
 Seuche, pl. -n, f. Syge, Sot. Seuchrig, søgelig.
 Seufzen, sukke. Er seufzt über ihn, nach ihr. Liebende seufzen sich zu Schatten.
 Seufzer, m. Suk. Dim. Seufzerchen.
 Sey, St. f. Benyttelse af en Alminding.
 Seyn (bin, var, gewesen), være. Ich bin bei dir, du seyst auch noch so ferne. Ich bin es zufrieden, tilfreds dermed. Er war übel daran, var ilde faren. Das Spiel war aus, til Ende. An ihm ist nichts, der er intet ved ham. Die Polizei war hinter ihm her, forfulgte ham. Sier ist gut seyn, godt at være. Lasse das seyn. Was ist dir, mangler dig. Es ist mir, als sähe ich ihn. Dem sey, wie ihm wolle, det være sig som det vil. Das wäre, det var ret besynderligt. Wie wäre es, wenn du heirathetest, var det ikke gjørligt. Da sey Gott vor, Gud bevare. Es sey darum, es mag darum seyn, lad det saa være.
 Sibbe! At. et Ord for at lokke ubekjendte Hunde.
 Sich, sig, hinanden. Sie lieben sich wie Tauben. Sier sigt sich's nicht gut.
 Sichel, pl. -n, f. Segl, Skjærefnir.
 Sichelbeinig, frumbenet.
 Sichelfrohe, pl. -n, f. Hoveri med Segl.

Sicheln, affkjære med Segl. - Siehle
den blühenden Klee. Der Stern
der gesichelten Zeit, Saturn.
Sicher, sikker, tryk.
Sicherheit, pl. -en, f. Sikkerhed.
Sicherlich, adv. sikkerlig.
Sichermaal, pl. -e, n. Maal for Skyd-
ning.
Sichern, sikre; vaske Ertz.
Sicherpfahl, pl. -pfähle, m. Mølle-
pæl.
Sicherstein, pl. -e, m. Steen til at
sondergnide den Tinsteen, der skal
vaskes.
Sicherung, Sicherstellung, pl. -en, f.
Sikkring, Garanti.
Sichler, m. Skjærer.
Sicht, pl. -en, f. Syn, Sigt. Der
Wechsel lautet auf acht Tage Sicht.
Sichtbar, synlig. Sichtbarlich, adv.
viensynlig. Sichtbarkeit, f. Syn-
lighed.
Sichtbrich, pl. -e, m. Berel paa Sigt.
Sichten, sigte, sælde. Sichtung, pl.
-en, f. Sigten, Sælden, Rensning.
Sichter, m. Meelsigter, en Bagersvend.
Sichtezeug, pl. -e, n. Sigteværk, Sig-
tetoj.
Sichtlich, synlig, viensynlig.
Sichern, falde i Draaber igjennem.
Sie, f. Hunnen. Der Er und die
Sie. Ein Schaf, das eine Sie
ist.
Sieb, pl. -e, n. Gold, Sigte.
Siebboden, m. Sigtebund.
Siebeln, Nr. caressere.
Sieben, sigte, sælde.
Sieben, syn. Es ist noch nicht sie-
ben. Siehen, f. Syttal. Sie ist
eine böse Sieben, en arrig Kone.
Siebened, pl. -e, n. Syvphant. Sie-
benedig, syvphantet.
Siebenen, siebnen, forhøre for syv
Bidner.
Siebener, Siebner, m. en Mynt af
7 Kreuzer.

Siebenerlei, adv. syn Slags.
Siebenfach, adj. syvsfold.
Siebenfingerkraut, n. Blodurt (Tor-
mentilla).
Siebengescheite, pl. -n, m. en Super-
flog.
Siebengestirn, n. Syvstjerne, Pleja-
derne.
Siebengezeit, n. blaa Steenkløver.
Siebenhundert, syvhundrede. Sie-
benhundertste, den, det syvhundrede.
Siebenhundertel, n. Syvhundredeel.
Siebenjährig, syvaarig. Siebenjäh-
rich, adj. hvad der skeer hvert syvende
Aar.
Siebenmal, syn Gange. Siebenma-
lig, adj. som skeer syv Gange.
Siebenschläfer, m. Syvsover.
Siebenstündig, adj. som varer i syv
Timer.
Siebentägig, adj. som varer i syv Dage.
Siebente, adj. syvende.
Siebentel, n. Syvendedeel.
Siebentens, adv. for det Syvende.
Siebenthalt, halvsyvende.
Siebentheilig, delelig i syv Dele.
Siebenzig, siebzig, halvtredstindstyve.
Siebförmig, adj. dannet som et Sigte.
Sieblausen, n. Trolddom for at opdage
en Forbryder.
Siebläuser, m. Ertssigtets Rand.
Siebseger, Siebwäscher, m. Ertsva-
sker.
Siebzehn, sytten. Siebzehner, m.
Syttener, 17 Kreuzer. Siebzehnte,
Syttende. Siebzehntel, n. Sytten-
dedeel.
Siebzia, halvfjerstindstyve. Siebziger,
m. Siebzigerin, pl. -nen, f. en
Mand eller Kvinde paa 70 Aar. Sieb-
zigste, halvfjerstindstyvende.
Siech, syg, sygelig. Siechheit, f. Siech-
thum, n. Sygelighed. Siechen,
skrante. Siechbett, pl. -en, n. Sy-
geseng.
SiechFobel, Sr. m. Pesthuus.

Stiechling, pl. -e, m. Skrantning.
 Sied, *Nt.* adj. siid, lav.
 Siede, f. Skoldforn, Haffelse.
 Siedehitze, f. kogende Hede, Sydegrad.
 Siedekasten, m. Haffelskiste.
 Siedel, m. og n. Sæde, Bolig. Sie-
 delei, pl. -en, f. Coloni, Bopæl.
 Siedeln, bosætte sig. Siedelhof, pl.
 -höfe, m. Bondeggaard, befriet for
 Hovet.
 Sieden, sort, gesotten, syde, koge.
 Siederei, pl. -en, f. Syderi.
 Siedeschneider, m. Haffelseskjærer.
 Siedheiß, siedend heiß, sydende hed.
 Siedland, *Nt.* pl. -länder, n. lavt
 Land.
 Siedler, m. Colonist.
 Sieg, pl. -e, m. Seier.
 Siegel, n. Segl, Signet.
 Siegelbewahrer, m. Seglbevarer,
 Cantöler.
 Siegelerde, pl. -n, f. en fin sedtet
 Leerjord, som smeltes til Glas.
 Siegellack, n. Segllak, Lak.
 Siegeln, forsegle. Siegle diesen Brief.
 Siegelring, pl. -e, m. Signetring.
 Siegelstecher, m. Signetstikker.
 Siegen, seire. *Er* siegte über den
 Feind.
 Sieger, m. Siegerin, pl. -nen, f. Seier-
 herre, Seierherrinde.
 Siegerist, Siegrist, *St.* pl. -en, m.
 Kirketjener, Klokker.
 Siegern, sicken, dryppe ned.
 Siegesgepränge, n. Seiersoptog, Tri-
 umf.
 Siegeslied, pl. -er, n. Seiersang.
 Sieghaft, seierlig.
 Siegler, m. Forsegler.
 Siegmanswurz, f. rød Sværdlilie
 (*Allium victorale*, *Gladiolus com-
 munis*).
 Siegreich, seierlig.
 Siehdichum, n. Belvedere, et Sted
 med smuk Udsigt.

Siefe, pl. -n, f. Hunnen blandt Fugle.
 Siefern, sicken, dryppe igjennem.
 Siel, Siehl, *Nt.* pl. -e, n. Digestuse.
 Sielacht, pl. -en, f. en til dens
 Vedligeholdelse forpligtet Bygd.
 Sielbote, pl. -n, m. Bud i denne
 Sag. Sieldeich, pl. -e, m. Dige
 med Gluse.
 Siele, pl. -n, f. Sæletoi, Bringetoi,
 Kemme. Sielenzeug, n. Sæletoi.
 Sielen, *Nt.* afledt Vandet ved Glu-
 ser.
 Sielwetterung, *Nt.* pl. -en, f. Glu-
 segroft.
 Siemann, pl. -männer, m. en af Ko-
 nen behersket Mand, Toffeltræder.
 Siep, Ziep! Lyd for at lokke Vænder.
 Siezen, tiltale med Sie (De).
 Sifelhaus, pl. -häuser, n. Huus af
 utilhugne Bjælker.
 Sible, *Nt.* pl. -n, f. Gild.
 Silbe, Sylbe, pl. -n, f. Stavelse.
 Silbenstecherei, pl. -en, f. Haarfle-
 veri.
 Silber, n. Solv.
 Silberader, pl. -n, f. Solvaare.
 Silberbarre, pl. -n, f. Silberbar-
 ren, m. Solvbarre.
 Silberbergwerk, pl. -e, n. Solvværk.
 Silberblende, pl. -n, f. en glindsende
 Ertsart.
 Silberblick, pl. -e, m. hurtig Glands
 af det flydende Solvs stionende Over-
 flade.
 Silberblumen, pl. smaa Blærer af
 det smeltende, næsten rene Solv.
 Silberbraut, pl. -bräute, f. Silber-
 bräutigam, pl. -e, m. Kone, Mand
 paa deres Solvbrøllupsdag.
 Silberdiener, m. Opsynsmand over
 Solvtoiet ved Hoffet.
 Silberdruse, pl. -n, f. en meget rig
 Solverts.
 Silberfaden, pl. -fäden, m. Solvtråd.
 Silberfarbe, f. Solvfarve. Silber-
 farben, adj. solvfarvet.

Silbergare, f. det smeltede Guld-
fuldkomne Luttring.
Silbergeråd, Silbergeschirr, pl. -e,
n. Solotøi.
Silbergeschick, pl. -e, n. Bjergarter,
som antyder Solværd.
Silberglatte, f. en med Guld blandet
Blykalk.
Silberguld, pl. -en, f. en guldbladet
leret Glimmer.
Silberhaltig, guldhaltig.
Silberhochzeit, pl. -en, f. Guldbryl-
lup.
Silberkønik, pl. -e, m. smeltet gedi-
gent Guld i Smelteovnen.
Silberlahn, pl. -e, m. flad presset
Guldraad.
Silberling, pl. -e, m. Guldspenning.
Silberlockig, adj. guldslokket.
Silbermünze, pl. -n, f. Guldmønt.
Silbern, glinsende som Guld.
Silbern, adj. af Guld. Silberne
Uhr. Silberne Stimme. Silber-
nes Weltalter.
Silberruf, pl. -e, m. en i Blaa farve-
værker vundet guldrig Bjergart.
Silberzahn, pl. -zähne, m. Stengel
af gedigent Guld i Stenen.
Silberzain, pl. -e, m. Guldstang.
Silge, pl. -n, f. Versille.
Sille, pl. -n, f. Snore om Løkkesug-
len. Sillen, binde.
Silvestern, St. være lystig Nytårs-
aftenen.
Simmer, St. n. Fjerdingkar.
Simonie, pl. -en, f. Salg af geistlige
Embeder.
Sims, pl. -se, m. og n. Gensims, Rand,
Karm.
Simuliren, hykle.
Singel, M. m. Rieselstene optrukne
med Blyloddet.
Singen, sang, gesungen, synge. Ich
singe, wie der Vogel singt. Was
ich singe oder sage, alles hilft

nichts. Den Selden sing' ich und
die Waffen.
Singrün, n. Wintergren (Vinea minor).
Singsang, m. slet Sang.
Sinken, sank, gesunken, synke. Er
ließ die Hände sinken. Das Schiff
ist gesunken. Die Sonne sinkt.
Du konntest fallen, aber sinken
kannst du nicht.
Sinkler, m. en Opsynsmand i Bjerg-
værk.
Sinn, pl. -e, m. Sands, Sind. fünf
Sinne. Das fällt in die Sinne.
Viele Köpfe, viele Sinne, Menin-
ger. Nach meinem Sinne. Es
ist mir nie in den Sinn gekom-
men. Es liegt mir immer im
Sinne. Sie ward anderen Sin-
nes. Er ist nicht bei Sinnen. Er
ist von Sinnen.
Sinnau, n. Lovesod (Alchimilla vul-
garis).
Sinnbild, pl. -er, n. Sindbilled.
Sinnbildlich, adj. sindbilledlig.
Sinnlicher, m. Epigrammatist.
Sinnen, sann, gesonnen, tænke, ronse
paa. Er sann hin und her. Er
sann ein Gedicht. Sie haben auf
ein Mittel gesonnen.
Sinnesänderung, pl. -en, f. Sinds-
forandring.
Sinnig, tænksom, betænksom. Sinnig-
keit, f. Inderlighed.
Sinnlich, sandselig, med Sandserne.
Ein sinnlicher Mensch. Sinnlich-
keit, f. Sandselighed.
Sinnlos, sandsestlos. Sinnlosigkeit,
f. Sandsestløshed.
Sinnpflanze, pl. -n, f. Sandseurt
(Mimosa).
Sinnreich, sindrig, vittig.
Sinnsspruch, pl. -sprüche, m. Tanke-
sprog. Sinnssprüchlich, adj. senten-
tiøs.
Sinopel, m. en jernholdig Jaspis,
Grøn i Deraldik.

Sint, siden, fordi. Sint dem Tage.
Sintemal, aldenstund.

Sinter, m. Drypsteen. Sintern, ud-
sie, udrinde draabevis. Sinterwas-
ser, n. uddroppende Vand.

Sipmaaf, pl. -e, n. Tjerdingskar.

Sipp, Sippe, pl. -n, m. Slægtning.
Sippen, være beslægtet.

Sippshaft, pl. -en, f. Slægtstaf.

Sirpen, St. pl. Messervalle.

Sirmals, adv. siden.

Sitte, pl. -n, f. Skif, Sædvane.

Sittengeseg, pl. -e, n. moralsk Lov.

Sittenrichter, m. moralsk Censor. Sit-
tenrichterei, f. Censurering.

Sittenspruch, pl. -sprüche, m. moralsk
Sætning.

Sittgelb, n. gul Farve af Barken og
Bærene paa Tornebuske.

Sittig, ærbar, anstændig.

Sittig, pl. -e, m. Papagoie. Sittig-
grün, papagoiegrøn.

Sittigen, civiliseret. Sittigung, f.
Civilisering.

Sittlich, sædelig, moralsk. Ländlich,
sittlich, hvad der er Brug i et Land,
er ogsaa sikkeligt. Sittlichkeit, f.
Sædelighed.

Sittsam, ærbar. Sittsamkeit, f. Er-
barhed.

Siz, pl. -e, m. Sæde, Bolig, Stol-
sæde. Siz und Stimme. Ein
Stein war mein Siz. Er schlug
seinen Siz hier auf.

Sizarbeit, pl. -en, f. siddende Ar-
bejde.

Sizbein, pl. -e, n. Kumpbeen.

Sizen, saß, gefessen, sidde, opholde
sig. Sie sitzen ihm zur Rechten
und Linken. Er saß gut zu Pferde.
Sie saß dem Maler. Sie haben
Beichte gefessen. Er sitzt immer
zu Hause über den Büchern. Er
sitzt warm, i gode Raar. Er sitzt
auf den Tod, i Arrest paa Livstid.
Er ließ das Mädchen sitzen, agtede

ikke den Forlovede. Ich kann die
Beschuldigung nicht auf mir sitzen
lassen, hvile paa mig. Er läßt nichts
auf sich sitzen, afviser alle Beskyl-
dninger. Das Kleid sitzt ihr gut.
Sier sitzt es sich gut.

Sizfleisch, Sigleder, n. Lust til at
sidde stille.

Sizgeld, pl. -er, n. Baretægtspenge.

Sizort, pl. -örter, m. Stedet, hvor
Bjergmanden arbejder siddende.

Sizung, pl. -en, f. Session.

Skat, pl. -e, n. et Kortspil mellem 3
Personer.

Skelett, pl. -e, n. Beenrad.

Skifiren, scüsiren, fjerne sig sagte.

Skizze, pl. -n, f. Udkast. Skizziren,
gjøre Udkast.

Sklave, Sclave, pl. -n, m. Slave.

Skorpion, pl. -e, m. Skorpion.

Skorpionsonne, pl. -n, f. en sydeu-
ropæisk Vifke.

Smaragd, pl. -e, m. Smaragd.

Smirgel, m. Poleerjerd fra Smyrna.

So, som, saaledes, saavel, saafremt.
Der Mann, so da geht. So soll
es nicht seyn. So ein Garten,
saadan en. So Mühe, als Kosten
waren verloren. So Gott will,
werden wir uns wiedersehen. Ist
sie nicht so schön, ist sie doch nicht
so flüchtig, wie jene.

Socke, pl. -n, f. Socke. Socken, for-
syne med Socker, (sich) synke til
Bund.

Sockel, m. Soilefod.

Sod, Art. pl. -e, m. Vandquantum
til Brygning, Sauce.

Sodann, derefter.

Soddbrennen, n. Haubit.

Sode, Art. pl. -n, f. Græsterv, Torv-
stykke. Soden, stikke Torv.

Sofen, Art. blunde, sove sagte.

Sofern, saafremt.

Soff, m. Svir. Söffling, pl. -e,
m. Svirebroder.

Soffitte, pl. -n, f. Theatersty.
 Sofort, strar.
 Sog, Mr. m. Sugning, Rjolvand. Sog,
 n. Vassin i Strandbredden for Skibe.
 Sogar, endog.
 Sogbaum, pl. -bäume, m. Stillaad
 for Saltkurrene over Saltpanden.
 Sogbrüstung, pl. -en, f. nedre Skraa-
 ning af Skibe for og bagtil.
 Sogen, drøppe, krystallifere (om Salt).
 Sogleich, strar.
 Sogpafanne, pl. -n, f. Krystalliserings-
 pande.
 Sohin, Str. folgelig, derhen.
 Sohlbeere, pl. -n, f. Solbær.
 Sohlberg, pl. -e, m. gold Bjergart
 mellem to Arme af en Ertsgang.
 Sohle, pl. -n, f. Saltvand, Pol, Grund-
 linie, Saale.
 Sohlen, forsyne med Saltvand, vinde
 Fasthed, saale.
 Sohlenriß, pl. -risse, m. Grundteg-
 ning.
 Sohlenzwecke, pl. -n, f. Skopind.
 Sohlei, pl. -er, n. Weg, fogt i Salt-
 vand.
 Söhlig, horizontal (hos Bjergmænd),
 indeholdende Saltvand.
 Sohlleder, n. Saalelæder.
 Sohllinie, pl. -n, f. horizontal Linie.
 Sohlmeister, m. Opsynsmand i Salt-
 værk.
 Sohlshacht, pl. -e, m. Planke om-
 fring Saltkilden.
 Sohlshiene, pl. -n, f. Beslag under
 Stryggebrættet paa Plougen.
 Sohlstein, pl. -e, m. Steen paa Bun-
 den i Smelteøsen.
 Sohlsvindel, pl. -n, f. Redskab til at
 udfinde Saltvandets Gehalt.
 Sohn, pl. Söhne, m. Son. Dim.
 Söhnchen, Söhnlein, n.
 Söhnen, forsyne, forligge.
 Söhnlich, sentlig, barnlig.
 Sohnschaft, f. Sonnens Forhold.

Solchenfalls, adv. i saadant Fald.
 Solcher, solche, solches, saadan, saa-
 dant. Ein solcher ist mein Freund.
 Solche Leute wird der König
 ehren. Solch einen und solch eine
 hast du wol nie gesehen.
 Solcherneftalt, adv. paa saadan Maade.
 Solcherlei, adv. af saadan Art. Von
 solcherlei Dingen will ich nichts
 wissen.
 Sold, m. Gold, Lønning. Der Tod
 ist der Sünde Sold.
 Soldat, pl. -en, m. Soldat.
 Soldatenaushub, pl. -hübe, m. Re-
 fruttering.
 Soldatenleben, n. Soldaterliv.
 Soldateska, f. Krigsfolk.
 Soldatisch, adj. soldatisk.
 Sölde, Str. pl. -n, f. Hytte, Bolig.
 Sölde, m. Husmand.
 Solden, lønne.
 Söldner, m. Leiesvend.
 Sole, Sohle, f. Saltvand.
 Solseggien, pl. Syngeevelfesstykker
 uden Text.
 Sollen, Fulle. Du sollst nicht töd-
 ten. Wie soll man ihm helfen.
 Du hättest das nicht thun sollen.
 Es sollen ehemed Riesen gewesen
 seyn.
 Söller, m. Loft, Altan.
 Somit, saaledes, folgelig.
 Sommer, m. Sommer. Sie war
 erst sechzehn Sommer alt. Der
 alten Weiber Sommer, Estersom-
 mer.
 Sommerbau, m. Sommerfæd, Som-
 merfædens Aol.
 Sommerbier, pl. -e, n. Martsøl ud-
 skænket om Sommeren.
 Sommerdeich, pl. -e, m. Dige, som
 om Sommeren kan beskytte for Over-
 svømmelse.
 Sommerfäden, Sommerfloeken, pl.
 flyvende Sommer.

Sommerfeder, pl. -n, f. Især, som
vorer om Sommeren, Bildsvinets
Børster om Sommeren.
Sommerfleck, pl. -en, m. Fregne.
Sommerfleckig, fregnet.
Sommerfriske, St. pl. -n, f. Som-
merbolig paa Landet.
Sommerhaar, pl. -e, n. Haar, som
vorer mod Sommeren.
Sommerhaft, sommeragtig.
Sommerhige, f. Sommerhede.
Sommerhuhn, pl. -hühner, n. Tien-
dehøne, som ydes om Sommeren.
Sommerflatsche, pl. -n, f. Pukværk
til Sommerbrug.
Sommerlatte, pl. -n, f. et Træstud,
som er en Sommer gammelt.
Sommerlaube, pl. -n, f. Lehytte.
Sommerlehne, pl. -n, f. Sommerside,
Sydside.
Sommerlich, somneragtig.
Sommern, blive Sommer. Es fängt
schon recht an zu sommern.
Sommern, give Skogge, lægge i So-
len, holde Sommeren igjennem. Die
Linde sommert. Die Zühner som-
mern sich. Das Schaf kann ge-
sommert werden.
Sommerfaat, pl. -en, f. Sommersæd.
Sommersprosse, pl. -n, f. Fregne.
Sommersprossig, fregnet.
Sommerstand, pl. -stände, m. Bild-
tets Ophold om Sommeren.
Sommerung, Sömmernung, pl. -en,
f. Sommeropholdelse.
Sommerwende, Sommersonnen-
wende, pl. -n, f. Sommersolhverv.
Sonach, følgerig, saaledes.
Sonde, pl. -n, f. Søgejern.
Sonder, præp. uden. Sonder Zwei-
fel. Sonder Mühe.
Sonderet, m. En, som adskiller.
Sonderbar, besynderlig. Sonderbar-
heit, f. Besynderlighed.
Sonderleute, Mt. pl. ikke besatte Liv-
egne.

Sonderlich, sonderlig.
Sonderling, pl. -e, m. Særling, Ori-
ginal.
Sondern, adskille.
Sondern, men. Nicht mir, sondern
dir gehört dies. Nicht nur sah
ich es, sondern hörte es auch.
Kein Anderer war es, sondern
allein ich.
Sonders, isærdeleshed. Sammt und
sonders, Alle og Enhver.
Sonnabend, pl. -e, m. Løverdag.
Sonnabends war ich da.
Sonne, pl. -n, f. Sol. Vor Son-
nenaufgang. Nach Sonnenunter-
gang.
Sonnen, lægge i Solen.
Sonnenauge, pl. -n, n. Øgal.
Sonnenblick, pl. -e, m. Solglimt.
Sonnenblume, pl. -n, f. Solstikke.
Sonnenferne, pl. -n, f. Afstand fra
Solen, Aphelium.
Sonnenfinsterniß, pl. -nisse, f. Sol-
formørkelse.
Sonnenfleck, m. Solplet.
Sonnenhalb, St. pl. -en, f. Solside,
Sydside.
Sonnenhof, pl. -höfe, m. Ring om-
kring Solen.
Sonnenhöhe, pl. -n, f. Solens Høide.
Sonnenklar, sonnenhell, adj. soleklar.
Sonnenlehen, n. et ved Solens Op-
gang meddeelt frit Lehn.
Sonnenrauch, m. Solrog, Aalrog.
Sonnenschirm, pl. -e, m. Parasol.
Sonnenstich, pl. -schüsse, Sonnen-
Foller, m. en Hestesygdom ved Sol-
heden.
Sonnenstäubchen, n. Solgran.
Sonnenstich, pl. -e, m. Solbrand,
Hjernebetændelse af Solens Straa-
ler.
Sonnentag, pl. -e, m. den naturlige
borgerlige Dag af 24 Timer, solklar
Dag.
Sonnenweit, adj. solevidt, himmelvidt.

Sonnenwende, pl. -n, f. Solhverv.
 Sonnenwirbel, m. Solsystem, Sol-
 herv.
 Sonnenzeiger, m. Sonnenuhr, pl.
 -en, f. Solstive.
 Sonnenzopf, pl. -zöpfe, m. en lang
 Solstriben i Løsten mellem Skyerne.
 Sonnett, pl. -e, n. Sonnet.
 Sonnicht, solagtig.
 Sonnig, oplyst af Solen.
 Sonntag, pl. -e, m. Sondag. Sonn-
 tags geht man in die Kirche.
 Sonntägig, hørende til Søndagen.
 Sonntäglich, skeende hver Sondag.
 Sonntagskind, pl. -er, n. et om Søn-
 dagen født Barn, Løffensbarn.
 Sonnung, pl. -en, f. Badning eller
 Blegning i Solen.
 Sonst, adv. ellers, desuden. Dies ist
 mein, sonst besitze ich nichts. Son-
 stig, adj. anden, andre. Meine son-
 stigen Besizungen. Um sonst und
 wieder nichts, af ingen Aarsag.
 Sonstwo, adv. paa noget andet Sted.
 Sophist, pl. -en, m. Sophist. So-
 phistisch, adj. Sophisterei, pl. -en,
 f. Sophisteri.
 Sorbenbaum, pl. -bäume, m. Rogn-
 etræ.
 Sorge, pl. -n, f. Sorg, Omsorg, Be-
 kymring. Er machte mir Sorgen.
 Er trug Sorge für sie.
 Sorgen, sorge, være bekymret, besvøgte.
 Gott wird schon für uns sorgen.
 Man sorgt sich eher alt als reich.
 Kein Vogel sorgt sich alt und
 blaß. Hilf mir mein Bestes sorgen.
 Sorgenbrecher, m. Sorgsfordriver,
 Vin, Evin.
 Sorgenfrei, fri for Sorg.
 Sorgenlos, sorgløs.
 Sorgenvoll, kummerfuld.
 Sorgestuhl, pl. -stühle, m. Lænestol.
 Sorgfalt, Sorgfältigkeit, f. Omhu,
 Omhyggelighed. Sorgfältig, om-
 hyggelig.

Sorglich, sorgelig.
 Sorglos, ubekymret, ligegyldig. Sorg-
 losigkeit, f. Ligegyldighed.
 Sorgsam, omhyggelig. Sorgsam-
 keit, f. Omhyggelighed.
 Sorte, pl. -n, f. Sort.
 Sortiren, sortere.
 Sosisch, adj. sammendragende sig i
 Bandet (om puffet Erts).
 Sothan, sothanig, adj. saadan. Auf
 sothanes euer unterthäniges Bit-
 ten.
 Sottel, n. Ager af ubestemt Længde.
 Sowohl, sowol, saavel. Sowohl
 er, als ich war da.
 Späh, Spähe, f. Speidning.
 Spähen, betragte noie, speide. Er
 spähte auf ihn. Sie spähen nach
 Beute.
 Späher, m. Speider.
 Spafen, Vt. raadne. Spafig, raadden.
 Spale, pl. -n, f. Pind.
 Spalier, pl. -e, n. Spaleer. Spalic-
 ren, beklæde med Spaleer.
 Spalk, Vt. m. Etai, Alarm. Spal-
 fen, stoe.
 Spalm, pl. -e, m. Skibsbeg.
 Spalt, pl. -e, m. Spalte, pl. -n, f.
 Split, Sprække, Spalte. Der Spalt
 der Feder. Er sah durch die
 Spalte der Thür.
 Spaltader, pl. -n, f. det Indvendige
 af Træet, som lettest lader sig spalte.
 Spaltbeil, pl. -e, n. Brændeøse.
 Spalten, spalte, sprække, fløve. Spalte
 mir Holz. Das Holz spaltet sich.
 Das Volk spaltet sich in zwei
 Parteien.
 Spaltig, spaltet.
 Spaltmesser, n. Podestniv.
 Spalttropf, pl. -töpfe, m. halvt fløvet
 Gartnervotte.
 Spaltung, pl. -en, f. Klovning.
 Spaltzwiebel, pl. -n, f. Winterløg.
 Spalze, pl. -n, f. Aue, Bælgeblad.

Span, pl. Spåne, m. Spaan.
 Spanbett, pl. -en, n. Sengested af Træ.
 Spanbrief, pl. -e, m. Rettens Befaling til en Creditors Indsættelse i sin Debtors Eiendom.
 Spanen, flove, dele.
 Spånen, die, patte, vænne fra Patten.
 Spanfarbe, pl. -n, f. Farverspaan.
 Spanferkel, n. Pattegriis.
 Spange, pl. -n, f. Smykke som sæstes, Spænde, Knappenaal.
 Spangenmacher, m. Gjortler.
 Spångler, m. Blikkenslager.
 Spangrün, n. Spanfgrøn.
 Spanhobel, m. Bogbinderhøvl.
 Spanholz, n. Beed, som let floves.
 Spanisch, spansk, stolt, sælsom. Die spanische Wand, Skjermbræt. Spanische Fliegen. Der spanische Krägen, en Sygdom i Rjondelene (Paraphimosis). Die spanischen Stricfeln, en Art Tortur. Spanische Reiter. Spanische Laterne, Stokkeprygl. Das dünkt mir spanisch. Das spanische Bitter, bitter Biin eller Brændeviin.
 Spann, pl. -e, m. Brist.
 Spann, Gespann, pl. -e, n. Par.
 Spannader, pl. -n, f. Gene, Nerve.
 Spannbett, pl. -en, n. Hængekoie.
 Spanndienst, pl. -e, m. Hoverikjorsel.
 Spanne, pl. -n, f. et Spand (Længdemaal), Rum af 7 Tommer. Drei Spannen lang.
 Spannen, spænde, stramme. Mit gespannter Aufmerksamkeit. Sie spannten den Zahn. Der Fluß wird gespannt, dæmnet for. Spanne die Pferde vor den Wagen. Er spannte die Pferde hinter den Wagen, begyndte Sagen bagvendt. Sie waren mit einander über den Fuß gespannt, ueens.
 Spanner, m. Spænder, Vognmand.

Spänner, m. Interessent i et Saltværk.
 Spanneu, adj. splinternø.
 Spannseffel, pl. -n, f. Godlænke.
 Spannhammer, pl. -hammer, m. Strækhammer.
 Spannheftel, n. Spændingsplek paa Jagtgarn.
 Spännig, fuldroxen (om Træer).
 Spannkraft, f. Elasticitet. Spannkräftig, elastisk.
 Spannleute, pl. Hoverifolk.
 Spannnagel, pl. -nägel, m. Slutnagle.
 Spannreif, pl. -e, m. Slagsbaand (hos Bødderne).
 Spannræupe, pl. -n, f. Orme, som indspinde sig sammen.
 Spannriegel, m. Baandtommer.
 Spannrippe, pl. -n, f. det forreste Ribbeensstykke.
 Spannring, pl. -e, m. Klemmering.
 Spannung, pl. -en, f. Spænding, Stramning.
 Spannwürste, pl. -n, f. et Rjedstykke af Vagfjerdingen.
 Spannzettel, m. Skudsmaal for Tjenestefolk.
 Sparblock, pl. -blöcke, m. Blok, som bærer Masten paa visse Raade.
 Sparbrett, pl. -er, n. Ralkbræt.
 Sparen, spare, skæne. Junges Blut, spare dein Gut. Sparet in der Zeit, so habt ihr in der Noth.
 Sparenzien, Sperenzel, pl. Omvendt, Omstændigheder.
 Sparer, m. Sparer, Husholder. Nach dem Sparer kommt ein Lehrer.
 Spargel, m. Asparges.
 Spargelfohl, m. Raal tillavet som Asparges.
 Spargut, pl. -güter, n. det Besparede.
 Sparkalk, m. Spekkalk.
 Spärlich, adj. knap, til Rødtørst. Eine spärliche Mahlzeit.

Sparren, m. Spær, Sparretræ, Lægte. Er hat einen Sparren zu viel, en Skrueløse.
 Sparrig, spærret.
 Sparrmulen, St. Kjøre Træ til Sparrer.
 Sparrwerk, pl. -e, n. Sparreværk.
 Sparsam, sparsom, sjelden. Spar-samkeit, f. Sparsomhed.
 Sparselde, f. sin Traad brugt istedet for Silke.
 Spas, pl. Svæse, m. Spog, Voier. Dim. Späschen, n. Ich sagte es nur im Spasse.
 Spasen, spoge, Kjemte.
 Spaschast, spogefuld, leierlig. Spaschastigkeit, f. Spogefuldhed.
 Spasvogel, pl. -vögel, Spasmacher, m. Spogefugl.
 Spät, spat, sildig, seent. Besser spät, als nie. Er arbeitet spät in die Nacht. Späterhin, senere hen.
 Späte, f. Sildighed.
 Spatel, m. liden Spade, Træ til Salvestrygning.
 Spaten, m. Spade. Spaten, spade.
 Spaten, St. blive sildig, blive Asten.
 Spätestens, adv. paa det seneste.
 Spätfahrte, pl. -n, f. gammelt Spor (af Bildt).
 Spath, pl. -e, m. Spat (Hestesygdom), Spath (Steenart).
 Spätheu, n. Eiterflæt.
 Spathfluß, pl. -flüsse, m. farvet Spat.
 Spathig, behæftet med Spat, spath-agtig.
 Spätjahr, pl. -e, n. Eiteraar.
 Spätling, pl. -e, m. Sildesodning.
 Spätobst, n. Winterfrugt.
 Spätregen, m. sildig Regn.
 Spätroth, n. Astenrode.
 Spätsommer, m. Sommerens Udgang.
 Spaz, pl. -en, m. Spurv.
 Spazieren, spadser. Wir gingen spazieren.

Spazierfahrt, pl. -en, f. Spadsere-tour.
 Spaziergang, pl. -gänge, m. Spad-seregang.
 Special, pl. -e, m. fortrolig Ven.
 Specht, pl. -e, m. Spæt (Picus).
 Spechter, m. trangt Drifkeglas fra Speßart.
 Spechtmeise, pl. -n, f. Roddehakker.
 Speck, m. Fleck, Spæk.
 Speckbauch, pl. -bäuche, m. Fedtvom.
 Speckbüchling, pl. -e, m. Fleckesild.
 Speckdamm, Mt. pl. -dämme, m. lav Dæmning gennem et Morads.
 Speckgeschwulst, pl. -schwülste, f. Byld paa Lænden.
 Speckhals, pl. -hälse, m. fort og frum Hestehals.
 Speckmaus, pl. -mäuse, f. Astenbakke.
 Speckschwarte, pl. -n, f. Flekkesvær.
 Speckseite, pl. -n, f. Flekkesinke.
 Speckstein, pl. -e, m. Fedtsteen.
 Spectakel, m. Spektakel, Stoi. Spec-taculiren, stois.
 Speculation, pl. -en, f. Grandstning, Beregning. Speculiren, grandse, beregne. Speculativ, adj. grand-skende, oversandselig.
 Spediren, assende, expedere. Svedi-tion, pl. -en, f. Expedering. Spe-ditions-handel, m. Vareforsendelses-forretning.
 Speer, pl. -e, m. Spyd, Vantse.
 Speiche, pl. -n, f. Hjulege.
 Speichel, m. Spyt. Nuchterner Spei-chel.
 Speicheldrüse, pl. -n, f. Spytktitel.
 Speichellecker, m. Spytlikker.
 Speicheln, spytte.
 Speichen, forsyne med Hjuleg.
 Speicher, m. Forraadsbunds. Spei-chern, bringe i Magasinet.
 Speien, spie, gespien, spy. Er spie Feuer und flamme.

Speiler, m. Pind. Speilen, forsyne med Pinde. Speilern, besatte eller udspænde med Pinder, udspile.
 Speise, pl. -n, f. Epise, Mad, Føde, Metalblanding.
 Speisegelb, adj. blegguul.
 Speisemeister, m. Kjøkkenmester.
 Speisen, spise, give Føde. Wir speisen des Tages nur einmal. Gott speiset die Raben. Er speist uns mit leerer Hoffnung.
 Speiseruhr, f. Blodgang med Ufor- doelighed (Lienteria).
 Speisig, adj. spids, krystalkornet i Brudet.
 Speisung, pl. -en, f. Bespiisning.
 Spelle, Str. pl. -n, f. Knappenaal.
 Spellén, flove. Spellin, Kjør.
 Spelz, m. Spelt, ægyptisk Hvede.
 Spelze, pl. -n, f. Aone, Blomsterkalk- blad (Corolla). Spelig, adj. besat med haarde smaa Blade.
 Spende, pl. -n, f. Foraring, Uddeling.
 Spendel, Nr. pl. -n, f. Knappenaal.
 Spendeln, svinge, dreie.
 Spenden, forære, uddele.
 Spendiren, forære, uddele, spandere.
 Spendsam, gavmild.
 Spengler, Str. m. Bliffenslager.
 Sperber, m. Spurvehøg (Nisus). Gesperbert, spraglet.
 Sperberbaum, pl. -bäume, m. Rognetræ.
 Sperling, pl. -e, m. Spurv.
 Sperr, Str. adj. snæver, knap.
 Sperrbaum, pl. -bäume, m. Slag- bom.
 Sperre, pl. -n, f. Spærren, Stand- sen.
 Sperren, spærre, standse, stænge, spile. Die Stadt ward gesperrt. Man mußte die Räder sperren. Er sperrte sich gegen den Befehl.
 Sperrgeld, pl. -er, n. Portpenge, Bom- penge.

Sperrhafen, m. Hage til Hjulenes Standning.
 Sperrig, adspredt, langt fra hinanden.
 Sperrleiste, pl. -n, f. Løertræ til at holde sammen med.
 Sperrmaas, pl. -e, n. en Maalestof for Tommermænd i Bjergværk.
 Sperrung, pl. -en, f. Spærring.
 Sperrweit, adj. paa viid Væg.
 Spesen, pl. Expeditionsgebyr, Udlaag.
 Spezerei, pl. -en, f. Urtekræmmervare, Specerier.
 Spezereihändler, m. Urtekræmmer.
 Sphære, pl. -n, f. Kugle, Sphære.
 Sphärisch, kugledannet.
 Spiauter, m. Zink, Blanding af Tin og Messing.
 Spicken, spække. Die Wälle wurden mit Kanonen gespickt. Ein gespickter Beutel.
 Spickhäring, pl. -e, m. Flækkesild.
 Spickspeck, m. smaa Flekkestoffer til Spækning.
 Spicknadel, pl. -n, f. Spækkenaal.
 Spiegel, m. Speil. Ein Spiegel der Unschuld und Treue. Der Schwabenspiegel, der Sachsenspiegel, Samlinger af Schwabernes og Sachsernes gamle Love. Der Pfau hat einen schönen Spiegel, Hale.
 Spiegelbraun, adj. mellembraun.
 Spiegeldecke, pl. -n, f. Bærelsetag med fladt Middelfeldt.
 Spiegelei, pl. -er, n. et i Smør ba- get Væg, Speilæg.
 Spiegelfechterei, pl. -en, f. Spilfæg- teri. Spiegelfechten, fegte for et Sønns Skyld. Spiegelfechter, m. Praler.
 Spiegelhell, adj. speilklar.
 Spiegellicht, adj. speilagtig. Spiege- lig, adj. med Speilslader, med Ma- sker.
 Spiegelfnecht, pl. -e, m. Haandspeile med Stillepind.

Spiegelmaaf, pl. -e, n. Maal for
Maafterne i Jægerne's Garn.

Spiegeln, speile, glimre. Der Spie-
gel spiegelt schief. Spiegele dich
an seinem Beispiele. Der Mond
spiegelt sich im Bache. Die Mut-
ter spiegelt sich in der Söhne
Glanz.

Spiegelzeug, pl. -e, n. Garn og Næt
med vide firkantede Maafter.

Spieße, pl. -n, f. Lavendel. Spieß-
öl, n. Lavendelolie.

Spießer, Nt. m. Spiger.

Spiel, pl. -e, n. Spil, Leg, Evæg.
Mit klingendem Spiele zogen sie
aus. Er hat das Spiel verloren.
Meine Ehre steht auf dem Spiele.
Er hatte die Hand mit im Spiele.
Er mengt sich in das Spiel. Er
hatte nur sein Spiel mit ihr.

Spielart, pl. -en, f. Spillemaade, Va-
rietet.

Spielball, pl. -bälle, m. Legebold.

Spielen, spille, lege. Sie spielte ein
Lied. Das Kind spielt mit Pup-
pen. Sie spielten Regel. Er hat
sich arm gespielt. Der Taschen-
spieler spielte ihm eine Uhr in
die Hand. Er hat Bankrott ge-
spielt. Er spielt den großen Herrn.
Die Farbe spielt ins Blaue, fal-
der i. Heute Abend wird nicht
gespielt. Er ließ die Kanonen
spielen. Kraftlos spielt das Ge-
schloß des nicht geachteten Weich-
lings.

Spieler, m. Spielerin, pl. -nen, f.
Spiller, Spillerinde.

Spielerei, pl. -en, f. Legeværk, Fjas.
Spielerisch, legelysten.

Spielgenof, pl. -nossen, Spielgesell,
pl. -en, m. Legebroder. Spielge-
nossin, Spielgesellin, pl. -nen, f.
Legesøster.

Spielgurgel, pl. -n, f. Spielhans,

pl. -hänse, m. En, som ikke kan leve
uden at spille Kort.

Spielhahn, pl. -hähne, m. Harhane
(Lagopus minor).

Spielkarte, pl. -n, f. Spillekort.

Spielmann, pl. -leute, m. Spillemand.

Spielraum, pl. -räume, m. Spillerum.

Spielesucht, f. Spillesyge. Spielesuch-
tig, spillesyg.

Spielesung, pl. -en, f. Skibsmastens
Spillerum.

Spieleweise, adv. paa en legende Maade.

Spier, Nt. pl. -e, m. Splint, Tøddel.
Dim. Spierlein, Spierchen, n.

Spiere, Nt. pl. -n, f. Spire, Mast-
spir. Spierig, spids.

Spiering, Spierling, pl. -e, m. Car-
delle, Anshovis.

Spierschwalbe, pl. -n, f. Mursvale.

Spieß, pl. -e, m. Spyd, Spid.

Spießbaum, pl. -bäume, m. Bom,
omkring hvilken en Maskine dreier
sig.

Spießbock, pl. -böcke, m. Raabuk, som
ikke har fældet de første Horn.

Spießbürger, m. Spidsborger. Spieß-
bürgerei, pl. -en, f. Spidsborger-
lighed. Spießbürgerlich, spidsbor-
gerlig.

Spießen, spidde, stange.

Spießer, m. ung Hjort med ufuldkomne
Horn.

Spießgesell, pl. -en, m. Krigskamerat,
Kamerat.

Spießglas, n. Antimonium.

Spießhaar, pl. -e, n. stiv, børstet
Haar.

Spießhahn, pl. -hähne, m. Hane, be-
stemt for Stegespiddet.

Spießicht, spydagtig, stiv. Spießig,
lang og tør, tjer, stiv.

Spießruthe, pl. -n, f. Spidsrod.
Spießruthe laufen.

Spießstange, pl. -n, f. Spidsstige.

Spießtreiber, m. Spidsvender.

Spieswurzel, pl. -n, f. nedadgaaende
Hovedrod.
Spille, pl. -n, f. Balle, spids Plof,
Boanksej, Kornax, Flaagstang.
Spillen, flove.
Spillendreher, Nr. m. Dreier.
Spillenholz, n. Valsbirktræ.
Spillenschneider, m. Afflipper af Staal-
traaden til Knappenaale.
Spilling, pl. -e, m. en liden guul
Blomme.
Spillmage, pl. -n, m. Slægtning paa
Qvindesiden. Spillseite, pl. -n, f.
qvindelig Slægtfæbslinie.
Spinat, m. Spinat.
Spind, pl. -e, n. Spinde, pl. -n, f.
Skab.
Spindel, pl. -n, f. Teen, Rokteen,
Balle.
Spinndeltheil, pl. -e, n. Arvedeel fra
Medrenesiden.
Spindelwirtel, m. en Ring nede paa
Teenen.
Spinell, pl. -e, m. en blegred Rubin.
Spinett, pl. -e, n. et Claveer med
Penneposer.
Spinne, pl. -n, f. Edderkop. Dim.
Spinnlein, Spinnchen, n.
Spinnefeind, adj. dødelig fiendsk.
Spinnen, spann, gesponnen, spinde.
Er hat bei diesem Handel keine
Seide gesponnen, ikke harv nogen
Tordeel.
Spinnengewebe, Spinnerewebe, pl. -n,
n. Spindelvæv.
Spinner, m. Spinnerin, pl. -nen, f.
Spinder, Spinderke.
Spinnerei, pl. -en, f. Spindehuus.
Spinnrad, pl. -rader, n. Spindehjul,
Rokkehjul.
Spinnrocken, m. Spinderok.
Spinnseide, f. grøn Kobbererts med
lange Krystaller.
Spinnweben, adj. tynd og fin.
Spinnwirbel, m. Rokkesnor.
Spinnwocken, Nr. m. Spinderok.

Spint, pl. -e, m. flæget Brod. Spint,
pl. -e, n. et Kornmaal, Ottendedelen
af en Skjæppe.
Spintisiren, gruble. Er spintisirt
von dem was ist, und was nicht
ist.
Spion, pl. -e, m. Spion. Spioniren,
udspeide. Spionerei, pl. -en, f.
Spioneri.
Spiribig, pl. -e, m. Ordsklover.
Spital, pl. -tåler, Spittel, n. Syge-
huus, Hospital.
Spiten, Nr. frænke. Spirig, fortræ-
delig. Spirisch, spydig.
Spitten, lade udstikke Jord. Spit-
torf, m. lodret stuet Torv.
Spiz, adj. spids. Er konnte das La-
tein nicht spiz kriegen, blive flog
derpaa.
Spiz, pl. -e, m. Spidshund, let Ruus.
Dim. Spizchen.
Spizarbeiter, m. Rebflager, som kun
gjer korte Reb.
Spizbart, pl. -barte, m. Skjoldkæp.
Spizbeutel, m. Sigterose til Skraa-
forn.
Spizbube, pl. -n, m. Gæstg. Spiz-
bubisch, erkestjelmisk. Spizbube-
rei, pl. -en, f. Gæstgæstreg.
Spize, pl. -n, f. Spidse, Od, Pont,
Top. Die Spize des Regens,
des Thurmes, des Berges. Er
stellt alles auf die Spize. Er bot
dem feinde die Spize.
Spizen, pl. Kniplinger. Spizenhan-
del, m. Kniplingshandel. Spizen-
händler, m. Kniplingshandler.
Spizen, spidse. Spize die Feder.
Er spizte seine Feder gegen ihn.
Er spizte die Ohren. Er spizt
sich auf eine gute Mahlzeit, gjer
sig Haab om.
Spizfündig, spizfindig, spidsfündig.
Spizfündigkeit, f. Spidsfündighed.
Spizfündeln, subtilisere.

Spighåuer, m. en begyndende Gru-
bearbejder.
Spigig, spids, stiklende.
Spigkopf, pl. -køpfe, m. spidst, Ho-
ved, spidsindigt Menneske.
Spigmaus, pl. -måuse, f. Skovmuus.
Spigname, pl. -n, m. Ogenavn.
Spigpferd, pl. -e, n. maver Hest.
Spigreim, pl. -e, m. Spotterim, Epi-
gram.
Spigsåule, pl. -n, f. Pyramide, Obe-
lisk.
Spigwinkelig, spidsvinklet.
Spigwort, pl. -e, n. Skose, Stikpille.
Spigzahn, pl. -zähne, m. Hundetand.
Spleiße, pl. -n, f. Splint, Spaan,
Fliis.
Spleißen, spliß, gesplissen, splintre,
spalte.
Spleißig, adj. som let fløves.
Splenerisch, miltfog, hypokondrist.
Spleen, m. Miltfog.
Splint, pl. -e, m. Træ mellem Mar-
ven og Barken, Splint.
Splissen, spligen, forbinde det Klove-
de.
Splitter, m. Splint. Dim. Splitter-
chen, n.
Splitterholz, pl. -hölzer, n. Smaa-
ved.
Splitterig, tjør.
Splintern, splintre. Das Holz split-
tert. Er splitterte das Holz.
Splinternackend, splinternackt, splin-
ternogen.
Splitterrichten, demme ufsjerligen.
Splitterrichter, m. Splitterrichter-
in, pl. -nen, f. En, som demmer
ufsjerligen.
Sponde, pl. -n, f. Sengested.
Sponsalien, pl. Forlovelsesheittid.
Spor, m. Muggenhed. Sporen, raadne.
Sporei, pl. -er, n. Bindag.
Sporer, m. Sporemager.
Spores Kassel, rede Penge (hos So-
derne).

Sporf, m. Skarn. Sporken, blive
smudsig.
Sporn, pl. -en, m. Spore, pl. -n, f.
Spore. Er gab dem Pferde die
Sporen.
Spornen, give af Sporen, tage Ero-
rer paa, anspore. Der Ehrgeiz
spornete ihn.
Spornrädchen, n. Sporehjul.
Spornstättig, adj. stædig (om Heste).
Spornstreichs, adv. i fuld Galop.
Spornträger, m. Sporefneat.
Sportel, pl. -n, f. Sportler. Sporteln,
give Sportler.
Spott, m. Spot, Skam. Wer den
Schaden hat, darf für den Spott
nicht sorgen. Er trieb seinen
Spott mit dem Aberglauben.
Spöttelei, pl. -en, f. Stifleri.
Spötteln, skiemte, drive Spot.
Spotten, spotte. Spotte nicht des
Armen. Er spottete über ihn.
Spötter, m. Spötterin, pl. -nen, f.
Spotter, Spotterinde.
Spötterei, pl. -en, f. Bespottelse.
Spottgeld, pl. -er, n. Skamfjeb.
Spöttisch, spodst.
Spottkauf, pl. -käufe, m. Spotpruis.
Spottweise, adv. spotvuis.
Spottwenig, saare lidet.
Spottwohlfeil, adj. for Skamfjeb.
Sprache, pl. -n, f. Sprog. Tungemaal.
Er will mit der Sprache nicht her-
aus, sige sin sande Mening.
Sprachgenosse, pl. -n, m. Landsmand.
Sprachgitter, n. Talegitter i Nonne-
klostre.
Sprachkunde, Sprachkenntnis, pl.
-nisse, f. Sprogkyndighed. Sprach-
fundig, sproglyndig.
Sprachlos, adj. maalles, taus, stum.
Sprachmenger, m. Sprogblander.
Sprachmengerei, pl. -en, f. Sprog-
blanding.
Sprachrohr, pl. -e, n. Taleror.
Sprachschneider, m. Sprogfeil.

Springgebackene, n. Springkuchen, m. Sprutbakkels.
 Springleder, n. Stenklæder, Spretlæder.
 Springregen, m. Smaaregn.
 Springung, pl. -en, f. Spreitning.
 Sprock, Nt. Skjor. Sprocke Pfeffernüsse.
 Sprøde, Skjor, mör; ligegyldig, knibst. Sprødes Holz. Eine sprøde Antwort. Sie bezeugnete ihm sprøde.
 Sprødethun, n. forstilt Ligegyldighed, Knibsthed.
 Sprødigheit, f. Skjorhed, Knibsthed, Ligegyldighed.
 Sproß, pl. -ßen, m. Spire, ungt Skud. Dim. Sprößchen.
 Sprosse, pl. -n, f. Fregne, Stigetrin.
 Sprossen, fremstode, spire. Die Bäume sprossen.
 Sprossenbier, pl. -e, n. Ol, forsedet ved Gran eller Sukkerrorspirer.
 Sprosser, m. Rattergal (Hansuglen).
 Sprößling, pl. -e, m. Spire, ungt Skud.
 Sprott, Nt. pl. -e, m. Larve af Goraarsfluen som Agn.
 Sprotte, pl. -n, f. en Art Smaasild (Clupea Sprattus).
 Sprotterz, pl. -e, n. straaleformig Blyglands.
 Spruch, pl. Sprüche, m. Dom, Erklæring, Sententis. Die Sache kam zum Spruche. Er führte einen biblischen Spruch an.
 Spruchbuch, pl. -bücher, n. Samling af Bibelsprog, Concordants.
 Spruchfähig, adj. skicket til Dom.
 Spruchmann, pl. -männer, -leute, m. Sættedommer.
 Sprudel, m. Kildevæld.
 Sprudeln, sprudle. Ein sprudelnder Quell.
 Sprühen, sprude. Sprühende Funken,

Sprung, pl. Sprünge, m. Spring, Spræffe. Er that einen Sprung aus dem Fenster. Ich stehe auf dem Sprunge. Er kam ihm auf die Sprünge, opdagede hans Kneb. Er half ihm auf die Sprünge, tilrette. Er kam wieder auf die alten Sprünge, fortsatte sin forrige Levemaade. Das Glas bekam einen Sprung.
 Sprungweise, adv. ved Spring.
 Spucken, spytte.
 Spuckkasten, m. Spyttbakke.
 Spuden, sputen (sich), Spunde sig. Spute dich, aber haste nicht.
 Spuk, m. Spøgelse. Spukerei, pl. -en, f. Spøgelsehistorie.
 Spuken, spoge. Es spukt auf dem Boden. Es spukt in seinem Kopfe.
 Spule, pl. -n, f. Leen, Spole, Pennepose. Spulen, spole.
 Spülen, skylle.
 Spülicht, Spülig, n. Skollevand.
 Spulrad, pl. -räder, n. Spolehjul.
 Spulwurm, pl. -würmer, m. Spolorm (en Orm i Indvoldene) (Ascaris).
 Spund, pl. Spünde, m. Spunds, Tap, Rende.
 Spünden, spundse, soie tæt sammen.
 Spundhefen, pl. Spundsbaerme.
 Spundhobel, m. Faltshovel.
 Spundloch, pl. -löcher, n. Spundshul.
 Spur, pl. -en, f. Spor, Märke. Er kam ihm auf die Spur. Die Spuren der Zerstörung.
 Spureisen, n. Kniv til at udskjære Jordpibningen i Driveisen.
 Spuren, holde Spor, kjøre i eens Spor.
 Spüren, spore, märke. Der Hund spürt nach dem Wilde. Er spürt einen Widerwillen.
 Spurgang, pl. -gänge, m. Jægerens Gang i nyfalden Snee.
 Spurheerd, pl. -e, m. Driveisse.
 Spürhund, pl. -e, Spürer, m. Stover.

Staffen, m. Skive med tolv Afdelinger i et Uhr.
Staffette, Stafette, pl. -n, f. Jilbud.
Staffiren, forsyne med Tilbehør, pudse.
Staffirung, pl. -en, f. Udstaffering.
Stag, pl. -e, m. Toug, som holder Mastetræet fast fortil. **Stagweise**, adv. skraa.
Stahl, pl. **Stähle**, m. Staal, Blystem-pel ved Klæde. Dim. **Stählchen**.
Stahlderb, staalhaard.
Stählen, staulsætte, hærde. **Stähle** deinen Muth.
Stählern, adj. af Staal.
Stahlhammer, pl. -hämmer, m. Staal-hammerværk.
Stahlknoen, m. Tilfætning ved Staalets Hærdelse, tæt Brunsteen.
Stahlwasser, n. Surbrønd.
Stahr, **Staar**, pl. -e, m. Diets Fordunkling, Stær.
Stähr, **St.** pl. -e, m. Væder, Buf.
Stähren, længes efter Buffen, springe. **Stählamm**, pl. -lämmer, n. Buffelam.
Staken, m. Stage, Stang. **Staken**, stede med en Stage.
Stall, pl. **Ställe**, m. Stald, Hestepis.
Stallbaum, pl. -bäume, m. Stald-bom.
Stallen, sætte paa Stald, passe i en Stald, vise. Fische stallen nicht mit Wölfen. Schafe und Ziegen in Höhlen gestallet.
Staller, m. Statholder, Dommer.
Stallfütterung, pl. -en, f. Staldfor-ring.
Stallknecht, pl. -e, m. Staldkarl.
Stallross, pl. -rosse, n. Ridehest.
Stallung, pl. -en, f. Staldrum; An-sættelse.
Stamm, pl. **Stämme**, m. Stamme, Slægt. Der legte seines Stammes.
Stammausträge, pl. selvvalgte Vold-giftsbretter ved en Stamme.

Stammeln, stamme. Das Kind stammelt. Er stammelte seinen Dank.
Stammen, nedstamme. Das Kind stammt aus königlichem Geschlecht.
Stammende, pl. -n, n. den nedre Ende af et fældet Træ.
Stämmen, stemmen, støtte sig paa, staae imod.
Stämmer, **Stemmer**, m. Brideskam-melbølt.
Stammgut, pl. -güter, n. Stamme-gods.
Stammhaar, pl. -e, n. den første Uld.
Stammhaft, tyk og stærk. Stamm-haftigkeit, f. Forhed.
Stammhalter, m. Stammens Bedli-geholder.
Stammholz, n. Farnebrænde.
Stämmig, firskaaen.
Stammleiste, pl. -n, f. Bognskjep.
Stammleiter, pl. -n, f. Hovedscala.
Stämmler, m. Stämmer.
Stammlocke, pl. -n, f. stivhaaret Uld-lok.
Stammraupe, pl. -n, f. Orm, som lægger sig i Barken.
Stammfylbe, pl. -n, f. Grundstavelse.
Stammvater, pl. -väter, m. Stam-mefader.
Stammwort, pl. -wörter, n. Stam-meord.
Stämpel, **Stempel**, m. Stempel.
Stampfe, pl. -n, f. Stampe, Støder.
Stampfen, stampe.
Stampfsee, f. Soen, naar den støder fort og heftigt, Størtesø.
Stand, pl. **Stände**, m. Stand, Til-stand, Stade. Von bürgerlichem Stande. In gutem Stande, gut im Stande. Er setzte es in Stand. Ich bin im Stande, es zu thun. Die Stände der Pferde im Stalle. Lediger Stand. Stand der Ehe.
Standarte, pl. -n, f. Rytterfane.
Standböse, adj. som er vild i Stal-den (om Heste).

Ständchen, n. Fort Aftenmusik udenfor Huset.

Ständer, m. en staaende Bjalke, et staaende Rør, Stillads.

Standesehe, pl. -n, f. Egtteskab efter Standen.

Standesherr, pl. -en, m. Friherre.

Standesherrskabskab, pl. -en, f. Baronie.

Standhaft, fast, uroffelig. Standhaft in seinem Entschlusse. Standhaftigkeit, f. Fasthed.

Ständig, uforanderlig.

Ständisch, adj. vedkommende en Stand.

Ständische Verfassungen, Constitutioner med Stænder.

Standlings, St. adv. paa staaende Fod.

Standort, pl. -örter, m. Standplads.

Standpunkt, pl. -e, m. Standpunkt.

Standrecht, pl. -e, n. Krigsret.

Standrede, pl. -n, f. Tale, som holdes staaende, Tale uden Forberedelse.

Standriis, pl. -risse, m. Plan af en Bygning som staaende.

Standsskab, pl. -en, f. Rigsskandsværdighed, samtlige Stænder.

Stange, pl. -n, f. Stang, Stage, Skaff. Die Stange des Fuchses und Wolfes, Hale.

Stängel, Stengel, m. Stilk.

Stängeln, stengeln, sætte Stang til. Die Erbsen und Bohnen werden gestengelt.

Stangengerade, adj. lige som en Stang.

Stangenreiter, m. Forspandskarl.

Stank, m. ubehagelig Lugt. Er beskam Stank für Dank, Utaf til Lon.

Stänker, m. stinkende Person, trætte, fjær Person, Enushane. Stänkerei, pl. -en, f. ubesoiet Gjeemmesogelse, Trætte, Stänkern, stinke, give Stank, inuse omkring.

Stanniol, m. Lin i Blæde.

Stanze, pl. -n, f. Gjortlerstampe, Rimsætning, Affats i en Sang, Vers.

Stapel, m. Stabel, Underlag, Oplagssted for Varer. Das Schiff lief vom Stapel.

Stapeln, stable, spanfelere. Er stapelt Holz aufeinander. Wer stapelt da einher.

Stapelrecht, n. Oplagsrettighed.

Stapf, pl. -en, m. Spor, Mærke.

Stapfen, træde, trampe.

Stark, stærker, stærkst, stærk. Stark von Gliedern. Starke Ausgaben. Eine starke Meile. Stark in der Geschichte.

Starke, Stærke, pl. -n, f. Dvie.

Stærke, f. Styrke, Stivelse. Die Stärke der Armee. Die blaue Stärke.

Starken, v. n. blive stærk.

Stärken, v. a. styrke, sætte Stivelse i. Die freie Luft stärkt die Gesundheit. Die Wäsche wird gestärkt.

Starkgeisterei, f. Britænkereri.

Stärkmacher, m. Stivelsesmager.

Stärkmehl, n. Kraftmeel.

Stärkung, pl. -en, f. Styrkning, Stivning.

Stärkwäsche, f. Smaavask.

Starmag, pl. -e, m. Stær (Fugl), Baaser.

Starr, stiv. Starr vor Kälte. Starrer Sinn. Er sah ihn starr an.

Starrblind, ganske blind.

Starren, stirre, see stivt paa.

Starrheit, f. Stivhed.

Starrkopf, pl. -köpfe, m. stivfindet Menneske. Starrköpfig, adj. stivfindet.

Starrsucht, f. Lamhed.

Starrtodt, stiv og død.

Stär, adj. ubevægelig, vedvarende.

Stärin, Stärisch, stærdig. Stärigkeit, f. Værdighed, Stædighed.

Station, pl. -en, f. Skjedsliste, Post.

Statistifch, statistif. Statistif, f. Statistifer, m.

Stativ, pl. -e, n. Stillads til OpmaalingsbrediFaber.

Statt, Stätte, pl. -n, f. Sted. Das darf nicht Statt finden. An meiner Statt. Statt meiner. Es geht gut von Statten, fra Haanden. Es kommt ihm zu Statten, til Nytte. Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten.

Statthast, antagelig, lovlig.

Statthalter, m. Statthalterin, pl. -nen, f. Statholder, Statholderinde. Statthalterei, Statthalterschaft, pl. -en, f. Statholderskab.

Statthaltern, være Statholder.

Stattlich, stadselig, ypperlig, herlig. Ein stattliches Aussehen.

Stattlichkeit, f. Stadselighed, Fortræffelighed.

Statue, pl. -en, f. Støtte, Billedstøtte.

Statuiren, fastsætte, bestemme. Er statuerte ein Exempel.

Statur, pl. -en, f. Legemåttelighed.

Statut, pl. -en, n. Forordning, Reglement.

Stau, f. Vandets Standning.

Staub, m. Støv. Dim. Stäubchen, Stäublein, n. Gran, Støvgran. Er erhob ihn aus dem Staube. Er krümmt sich im Staube. Er trat ihn in den Staub. Er machte sich aus dem Staube, pakkede sig. Er streute ihm Staub in die Augen, stoffede ham.

Staubbeutel, m. Støvpung (Anthora).

Staubboden, m. Støvbund.

Stauben, v. n. støve. Es staubt auf der Straße.

Stäuben, v. a. støve, støve omkring. Der Wind stäubt das Getreide.

Stäuber, m. Støvefost. Stäubern, støve.

Stäubfaden, pl. -fäden, m. Støvtraad (Filamentum).

Staubig, støvet.

Staubmantel, pl. -mäntel, m. Støvsæppe.

Staubregen, m. tørt og fin Regn.

Staubweg, pl. -e, m. Støvei (Pistillum).

Stauch, St. m. Muffe, Wærme, Stør.

Stauhe, pl. -n, f. Stuving, det Stuede.

Stauhen, støde, stuve. Waaren werden in das Faß gestaut. Er hat sich den Fuß gestaut. Man staucht Sanf und Flach, sætter i Bunde til Tørning.

Stauchzange, pl. -n, f. en Smedetang.

Stauhe, pl. -n, f. Busk. Stauden, gewächs, pl. -se, n. Buskvæxt.

Stauden, være i Busk.

Staudicht, busktagtig.

Staudig, busket.

Stauen, standse Vandet.

Stauf, pl. -e, m. et lidet Bæger, Støb, Tumling.

Stauen, forbauses. Stauen, n. Forbauselse.

Staupbesen, m. Bøddelsriis, Raggstrøgning.

Staupe, pl. -n, f. et stort Riis, en Sygdom blandt Creature. Man gab ihm die Staupe, Raggidskede.

Stäupen, Raggidske. Staupenschlag, pl. -schläge, m. Raggidskning.

Stechapfel, pl. -äpfel, m. Pigæble (Datura Stramonium).

Stechbahn, pl. -en, f. Turneringsplads.

Stechdank, m. Priis for Seiren paa Turneringspladsen.

Stechdorn, pl. -en, m. Tornebuss.

Stechen, stach, gestochen, stiffe. Das Schiff sticht in die See. Er stach ihm den Staar. Dies ist weder gehauen noch gestochen. Der Saffer sticht ihn, han er overgiver.

Die Sonne sticht. Sie hat ihm in die Augen gestochen.
 Stechen, n. Turneer, Sting.
 Stecher, m. Stifter.
 Stecherling, pl. -e, m. Stiffling.
 Stechfliege, pl. -n, f. Stifflue.
 Stechgrofchen, m. en Enkes Afgift til Godseieren, for at faae Tilladelse til at gifte sig igjen.
 Stechhaufen, m. en Hob Slagteqvæg.
 Stechheber, m. Stifhævert.
 Stechvalme, pl. -n, f. Stikpalme (Nex aquifolium).
 Stechpille, pl. -n, f. Stikpille, Sæbepille.
 Stechschlitten, m. Kjelke.
 Stechbrief, pl. -e, m. Stifbrev.
 Stecken, m. Kjep. Er reitet auf einem Stecken.
 Stecken, stifte, putte, sidde, sætte. Der Braten steckt am Spieße. Er steckt immer in der Schenke. Er blieb in der Rede stecken. Die Unternehmung gerieth ins Stecken, gif i Staa. Stecke das Schwert in die Scheide. Wir steckten Bohnen und Erbsen. Er steckte sich hinter ihn. Sie steckten die Köpfe zusammen. Er steckt bis über die Ohren in Schulden. Er steckt sein Geld in den Handel.
 Steckenpferd, pl. -e, n. Kjephest.
 Steckfluß, pl. -flüsse, m. Stifflod.
 Steckmichein, n. Pommebog.
 Stecknadel, pl. -n, f. Knappenaal.
 Steckreis, pl. -ser, n. Forplantningsqvist.
 Steckrübe, pl. -n, f. Raalrabi.
 Steert, At. pl. -e, m. Rumppe, Hale.
 Steerten, vende Ryggen.
 Sten, pl. -e, m. Sti, Gangsti, Violinstol. Wir wußten weder Weg noch Sten.
 Stegereis, pl. -e, m. Stigbeile. Aus dem Stegereise, paa staaende Fo.
 Stegereisdichter, m. Improvisator.

Stehen, stand, gestanden, staae. Er hat den ganzen Tag gestanden. Man muß nicht stehen bleiben. Stehendes Fußes hielt er eine Rede. Er stand seinen Feinden. Er steht Schildwache. Er steht seinen Mann, er sin Mand voren. Das steht in der Bibel. Er steht hoch am Brette bei ihm, staaer høit ankreven. Die Ochsen stehen am Berge, man kan ikke komme længere. Er stand auf dem Punkte auszugehen. Auf seinen Kopf stand eine Belohnung, var udjat. Dein Glück steht bei dir, kommer an paa. Er steht gut beim Könige. Ich stehe für ihn, indestaaer. Was steht zu Ihren Diensten. Wie steht es, staaer det til. Es steht ganz gut. Der Scherz kam ihm theuer zu stehen. Das Kleid steht dir vorzüglich. Er stand ihm nach dem Leben.
 Stehlen, stahl, gestohlen, stjæle. Nichts stiehlt die Zeit mehr als Zerstreuungen. Er hat sich aus der Gesellschaft gestohlen.
 Stehler, m. Stjæler, Tyv. Der Stehler ist so gut als der Stehler.
 Stehmännchen, n. Nisse (Vegeter).
 Steif, stiv. Steif vor Kälte. Er sah ihm steif in die Augen. Ein steifes Betragen. Er hält steif über das Gesetz.
 Steife, Steifheit, Steifigkeit, f. Stivhed.
 Steifen, gjøre stivt. Er steift sich auf sein Geld, stoler paa.
 Stein, pl. -e, m. Sti, Bei.
 Steigbügel, m. Stigbeile.
 Steige, pl. -n, f. Stige, Donsesti.
 Steigen, stieg, gestiegen, stige. Die Waare ist im Preise gestiegen. Wer hoch steigt, fällt tief.
 Steiger, m. Stiger, Arbeider. i Bjergværk.

Steigern, bringe til at stige, forhoie.
Steigerung, pl. -en, f. Forhoielse,
Salg til den Høistvædende.

Steiglig, pl. -e, m. Tværbom over en
Bei.

Steigriemen, m. Stigrem.

Steil, brat, steil. Steile, f. Brathed.

Steileir (sich), steile.

Steilrecht, adj. lodret.

Stein, pl. -e, m. Steen, Briske, en
Bægt af 20 Pund. Er ist am Steine
frank. Er hat einen Stein auf
dem Herzen. Es fiel ihm ein
schwerer Stein vom Herzen. Es
möchte einen Stein erbarmen. Er
schwur Stein und Bein, høit og
dyrt. Er hat einen guten Stein
im Brette. Zehn Stein Wolle.

Steinalt, ældgammel.

Steinbeißer, m. Steenbider (Cobitis
Tenia).

Steinbeschwerung, pl. -en, f. Steen-
smerte.

Steinbock, pl. -böcke, m. Steenbuk.

Steinbrand, m. en Brand i Kornet.

Steinbrech, m. Fjeldfrue (Saxifraga).

Steinbruch, pl. -brüche, m. Steen-
brud.

Steinbutte, pl. -n, f. Pighvar.

Steinbutter, f. en gulsagtig fed Allun.

Steindruck, pl. -e, m. Steentryk.

Steindruckerei, pl. -en, f. Steen-
trykkeri. Steindrucker, m. Litho-
graph.

Steinern, adj. af Steen.

Steinei, pl. -er, n. Smaasteen, som
nedgraves med Grændsestenen.

Steinfarn, m. Steenbregne (Polypo-
dium).

Steinflachs, m. Amianth.

Steinflechte, pl. -n, f. Steenmoos
(Lichen saxatilis).

Steingalle, pl. -n, f. stenet Plet paa
Marken, unyttig Ertssteen.

Steingut, n. Steentoi.

Steinhart, steenhaard. Steinhärte,
f. Steenhaardhed.

Steinhaue, pl. -n, f. Steenbrækker.

Steinhauer, m. Steenhugger.

Steinhaufen, m. Steenhøb.

Steinicht, steenagtig.

Steinig, stenet.

Steinigen, stene, dræbe med Steen.

Steinigung, pl. -en, f. Stening,
Stenelse.

Steinkohle, pl. -n, f. Steenful. Stein-

kohlenflöz, pl. -e, n. Steenfulslag.

Steinkopf, pl. -köpfe, m. en Art Kop-
salat.

Steinkost, pl. -en, f. Hyttekæbe for
puffet Steen.

Steinmark, n. Leer i Steenbrudskif-
ter.

Steinmen, pl. -en, m. Steenhugger.

Steinobst, n. Steenfrugt.

Steinpflaster, n. Steenbro.

Steinreich, n. Steenrige. Steinreich,
adj. steenrig.

Steinrog, m. hvid Snive (Destsyg-
dom).

Steinsalz, n. Steensalt.

Steinscheidung, pl. -en, f. Stene, som
adskille sig fra Ertsindfatningen.

Steinschleife, pl. -n, f. Slæde for den
puffede Linsteen.

Steinschleifer, m. Steenliber.

Steinschmerzen, pl. Steensmerte.

Steinschrot, n. Affald ved Stenens
Tilhugning.

Steinseger, m. Grændsesteensætter,
Brolægger.

Steinsinter, m. Stalaktit.

Steinwälder, m. Stranddreier, Strand-
piber (Fugl).

Steinwarze, pl. -n, f. en Moos paa
Stene under Vandet (Tremella ver-
rucosa).

Steinweg, pl. -e, m. en brolagt Bei.

Steinwein, pl. -e, m. en frankisk Vin.

Steinwildbrät, n. Steenbukke og Gem-
ser.

Steinwurf, pl. -würfe, m. Steenkast.
 Steinzeiger, m. Steenstjærernes Værftoi til Billedgravning.
 Streiß, pl. -e, m. Rumppe.
 Streißbein, pl. -e, n. Rumppebeen.
 Streißdrüse, pl. -n, f. Halekirtel.
 Stelldichein, n. Stevnemøde.
 Stelle, pl. -n, f. Sted, Plads, Post.
 Eine Stelle aus dem Buche. Er bekam eine einträgliche Stelle.
 Auf der Stelle, strax paa Stedet.
 Stellen, stille, sætte. Er stellte ihm eine Falle. Er stellte sich als Bürger. Ich lasse dies dahin gestellt seyn, lader det beroe. Er stellte ihn zur Rede, krævede til Ansvar. Er stellte ihn auf die Probe. Er stellte es in Zweifel.
 Stellenweise, adv. paa enkelte Steder.
 Stellflügel, Stellweg, pl. -e, m. Gjenvei i Skoven til Jærgergarnenes Opstilling.
 Stellhefen, pl. Bundgjær.
 Stelleute, pl. Folk til Jærgergarnets Opstilling.
 Stellmacher, m. Bognmager, Hjulmager.
 Stellstein, pl. -e, m. Stilladøsteen, ildfast Glimmerkifer.
 Stellung, pl. -en, f. Stilling.
 Stellvertreter, m. Stellvertreterin, pl. -nen, f. En, som træder i en Andens Sted, Vicarius, Repræsentant.
 Stelze, pl. -n, f. Stylte. Er geht auf Stelzen. Stelzener, m. Styltegjænger.
 Stelzbein, pl. -e, Stelzfuß, pl. -füße, n. Træbeen.
 Stemmen, stämmen, stotte imod. Er stemmte die Füße an die Wand.
 Stempel, m. Stempel. Stempeln, stemple. Die Zeugen waren vorher schon von ihm gestempelt, forberedet.
 Stendel, m. Hjægburt (Satyrium).
 Stenge, pl. -n, f. Seilraa.

Stengel, m. Stilk. Stengeln, stude Stilk. Stengelglas, pl. -gläser, n. Glas med lang tynd Fod.
 Steppbette, pl. -n, n. stoppet Sengeflæde.
 Steppdraht, m. Stifningsstraad.
 Steppe, pl. -n, f. Hedestrækning, uopdyrket stor Glette.
 Steppen, udspe paa Klæder.
 Stepport, pl. -e, m. Stifningsstol.
 Steppstich, pl. -e, m. Stifningssting.
 Sterbebett, pl. -en, n. Døds seng.
 Sterbedrüse, pl. -n, f. Pestbyld.
 Sterbefall, pl. -fælde, m. Dødsfald.
 Sterbehaupt, pl. -håupter, n. det bedste Stykke Qvæg, som Jorddroten kan tage efter en afdød Livegen.
 Sterbeherr, pl. -en, m. Skifteforvalter.
 Sterbehuhn, pl. -hühner, n. en Art Ugle.
 Sterben, starb, gestorben, doe. Er stirbt den Tod des Gerechten. Er starb eines natürlichen Todes. Er ist an seinen Wunden gestorben. Er starb Hungers, vor Hunger.
 Sterben, n. Død, smitsom Sygdom.
 Sterbenskrank, dødsyg.
 Sterbesohle, pl. -n, f. Afgift af Saltarbeiderne til den Geistlige, for at begrave en Død.
 Sterblich, dødelig. Lauter Sterbliche bewohnen die Erde. Er war sterblich in sie verliebt.
 Sterblichkeit, f. Dødelighed.
 Sterbling, pl. -e, m. dødt Qvæg, især et tidligt dødt Barn.
 Sterlet, pl. -e, m. den mindste Art Stor i Rusland (Accipenser ruthenus).
 Stern, pl. -e, m. Stjerne. Dim. Sternlein, n. Stern der funkelnden Nacht. Sterne erster, zweiter, dritter Größe. Er hat weder Glück noch Stern. Poch Stern! Pocher heller. Er erhob ihn bis zu den Sternen.

Sternbild, pl. -er, n. Stjernebilleder.
 Sterndeuter, Sternseher, m. Stjerne-
 netyder, Astrolog. Sterndeutung,
 Sterndeuterei, pl. -en, f. Stjerne-
 tydning.

Sternenbahn, pl. -en, f. Stjernebane.

Sternenlicht, pl. -er, n. Stjernelys.

Sternhell, stjernerklar.

Sternkunde, f. Astronomia. Stern-
 kundige, pl. -n, m. Stjernekyndig,
 Astronom.

Sternrad, pl. -ræder, n. Rømhjul.

Sternrohr, pl. -røhr, n. Teleskop.

Sternschuppe, Sternpuge, pl. -n, f.
 Stjernefud.

Sternwarte, pl. -n, f. Observatorium.

Sterz, pl. -e, m. Sterze, pl. -n, f.
 Rump, Hale. Sterzen, flakke om-
 kring. Sterzseuche, f. Halens For-
 raadnelse paa Hornqvæg.

Sters, stedse, altid. Sterig, uafbrudt.

Steuer, n. Roer, Skibbroer.

Steuer, pl. -n, f. Skat. Steuern,
 spare Skat, bidrage til. Er steuerte
 an die Armen.

Steueramt, pl. -ämter, n. Skattekol-
 legium.

Steueranschlag, pl. -schläge, m. Skat-
 tereglement, Budget.

Steuerbar, skattepligtig.

Steuerbørs, pl. -se, m. en Art Aborre,
 Horle (*Perca cernua*).

Steuerbord, pl. -e, n. Styrbord.

Steuerbrücke, pl. -n, f. Planke, hvor-
 paa Styrmanden staaer.

Steuerbuch, pl. -bücher, n. Skatte-
 bog.

Steuereinnnehmer, m. Skatteindbræ-
 ver, Oppebørselsbetjent.

Steuerer, Steueremann, pl. -männer,
 m. Styrmand.

Steuerlastig, adj. som bagtil gaaer
 for dybt (om Skibe).

Steuern, styre, regjere, standse. Sie
 steuerten nach Westen. Der Bi-
 schof suchte den Lastern zu steuern.

Steuerpflichtig, adj. som er underka-
 stet Told og Skat.

Steuerruder, n. Roer, Styreroer.

Steuerschein, pl. -e, m. Skatteseddel.

Steuerschock, pl. -e, n. Bestemmelse
 af Forholdet for Grundskatten, Skyd-
 daler.

Steven, m. Stavn.

Stribigen, rase.

Strich, pl. -e, m. Stik, Sting, Stikken.
 Ein Strich durch das Gerz. Es
 hält nicht Strich. Strich um Strich,
 Varer for Varer. Er ließ ihn im
 Striche.

Strichblatt, pl. -blätter, n. Stikblad,
 Pareerplade, Paaskud. Es diente
 ihm zum Strichblatte.

Strichel, m. Gravstikke.

Strichelei, pl. -en, f. Stikleri.

Stricheln, stikle. Er stichelte auf ihn.

Strichhaltig, adj. som holder Stik.

Strichling, pl. -e, m. Lindørred (*Gas-
 terosteus aculeatus*).

Stichwort, pl. -e, n. Mærkeord.

Stichelharia, adj. stridhaaret.

Stricken, stikke, brodere. Stricker, m.

Strickerin, pl. -nen, f. Udsper, Ud-
 sperinde. Strickerei, pl. -en, f. Bro-
 deri.

Stricken, st. m. Strikkemaal.

Strickfluß, Steckfluß, pl. -flüsse, m.
 Stikflod.

Strickhusten, m. Dvalehoste, Strubhoste.

Strickmuster, n. Brodeermønster.

Strickrahmen, m. Brodeerramme.

Strickstoff, m. Dvalestof, Salpeterstof.

Strieben, stob, gestoben, flyve som
 Stov, flyge, jage fra hverandre.

Striefältern, pl. Stedforældre. Strief-

vater, pl. -väter, m. Striefmutter,

pl. -mütter, f. Striefbruder, pl.

-brüder, m. Strieffchwester, pl. -n, f.

Striefgeschwister, pl. Halsofodstende.

Striefel, m. Stovle. Dim. Striefelchen,

n. Ein Paar Striefel. Er trank

seinen guten Striefel, drak dygtig.

Er predigt seinen guten Stiefel,
 efter gammel Skik.
 Stiefelnacht, pl. -e, m. Støvleknægt.
 Stiefeln, tage Støvler paa. An Bei-
 nen gestiefelt.
 Stiefelschaft, pl. -schäfte, m. Støvel-
 fast.
 Stiefmütterchen, n. Stedmoderblomst
 (Viola tricolor).
 Stiege, pl. -n, f. Stige, Snees. Eine
 Stiege Lier.
 Stieglitz, pl. -e, m. Stillsids (Fringilla
 carduelis).
 Stiel, pl. -e, m. Stilk, Skast.
 Stielen, forsyne med Skast. Stielig,
 adj. forsynet med Stilk. Stielløs,
 adj. uden Stilk.
 Stier, pl. -e, m. Tyr.
 Stieren, befrugte, være tyrgal.
 Stiergefecht, pl. -e, n. Tyrefægtning.
 Stift, pl. -e, m. tilspidset Redskab,
 Spændetorn, Døp, Stump.
 Stift, pl. -er, n. Stift, Stiftelse, Bis-
 pedomme. Stiftisch, hørende til
 Stiftet.
 Stiften, punktere, stifte. Er stiftede
 ein Reich. Es wurde Friede ge-
 stifet. Er hat viel Gutes gestif-
 tet.
 Stifter, m. Stifterin, pl. -nen, f. Stif-
 ter, Stifterinde.
 Stiftsherr, pl. -en, m. Domherre.
 Stiftshütte, f. Tabernakel.
 Stiftsmæssig, adj. som kan optages i
 et adeligt Stift.
 Stiftung, pl. -en, f. Stiftelse.
 Stillet, pl. -e, n. Dolk.
 Still, stille, sagte. Er schwieg still
 dazu. Ein stilles und geruhiges
 Leben. Stille Wasser gründen
 tief.
 Stillanbeißer, m. Hund, som bider
 uden at gjoe.
 Stille, f. Stilhed. Er gebot Stille.
 Stillen, standse, berolige, give Brøst.
 Er stillte seinen Durst. Er hat

seine Neugierde gestillt. Sie stillt
 ihr Kind selbst.
 Stilleben, n. huusligt Liv, idylliskt
 Liv.
 Stillschweigen, n. Tausched, Stiltien-
 hed. Er brach sein Stillschwei-
 gen. Er beobachtete Stillschweigen.
 Wir wollen das mit Stillschwei-
 gen übergehen. Stillschweigend,
 stilltiende.
 Stillstand, m. Stilstand, Standsnng.
 Sie schlossen einen Stillstand. Die
 Krankheit macht einen Stillstand.
 Stillung, pl. -en, f. Standsnng, Til-
 fredsstillelse, Patning.
 Stimme, pl. -n, f. Stemme, Rost.
 Man sammelt Stimmen. Er gab
 seine Stimme dazu. Er hat Sig
 und Stimme.
 Stimmen, stemme. Diese beide stim-
 men nicht recht. Das Clavier stimmt
 nicht. Sie haben noch nicht ge-
 stimmt. Er stimmte Alle für den
 Vorschlag. Er ist gut gestimmt.
 Stimmfähig, stemmeberettiget.
 Stimmrecht, n. Stemmerettighed.
 Stingel, m. Hale af en Orne.
 Stinken, stank, gestunken, lugte ilde,
 stinke. Er machte seinen Namen
 stinkend.
 Stinkfaul, overmaade doven.
 Stinkig, stinkende.
 Stinkrag, pl. -e, m. Ilder.
 Stinkthier, pl. -e, n. Stinkdyr, Mus-
 kusrotte.
 Stint, pl. -e, m. Grundling (Cypri-
 nus Aphya).
 Strippen, At. berore let, punktere,
 dryppe.
 Stirl, pl. -e, m. Ragefang. Stirlen,
 stifte, rage.
 Stirn, Stene, pl. -n, f. Pande. Es
 ist keinem an der Stirn geschrie-
 ben, was er im Herzen hat. Er
 hat die Stirn, es zu wagen.
 Stirnen, vende Panden til.

Stirnmauer, pl. -n, f. Formuur.
 Stirnschnalle, pl. -n, f. Pandeknepe.
 Stöber, Stäuber, m. Stover.
 Stöbern, søge, opspore. *Es stöbert.*
Er stöberte ihn aus dem Bette.
 Stöberig, søgende (om Sneen). Stöberiges Wetter.
 Stochelstange, pl. -n, f. Hyttestang til at afstøde det ristede Jern.
 Stocher, m. Redskab til at stikke med.
 Stochern, stikke, rage. *Er stochert die Zähne.*
 Stock, pl. Stöcke, m. Stof, Kjep. Dim. Stöckchen, Stöcklein, n. *Er ward in den Stock gelegt, stuttet som Missdæder til Klobsen. Ein Haus von drei Stöcken (Stofværk, Etage).*
 Stockarbeiter, m. Keeslager, som spinder korte Kees.
 Stockblind, ganske blind.
 Stockdumm, erkedum.
 Stöckel, m. liden Kjep. Stöckeln, forsyne med Kjepp.
 Stocken, standse, stænge. *Der Sattel steckt, ist in Stocken gerathen. Ihm steckt das Blut. Er stockte in der Rede.*
 Stöcken, lægge i Bolt og Jern. Stöcken und Blöcken.
 Stockfinster, bælmerkt.
 Stockfisch, pl. -e, m. Stokfisk.
 Stockhaue, pl. -n, f. Rydningsskaffe.
 Stockhaus, pl. -häuser, n. Arresthuus.
 Stockia, jordslaget, muggen.
 Stöckisch, tvær, egenfindig.
 Stockmeister, m. Slutter. Stockwache, pl. -n, f. Arrestantvagt.
 Stockmiethe, f. Arrestpenge.
 Stockpanster, m. Underfaldshjul.
 Stockrose, pl. -n, f. Rosenmalve.
 Stockschere, pl. -n, f. Bloksar.
 Stockschilling, pl. -e, m. Prygl, Pidskning.
 Stockschnupfen, m. tor Snue.
 Stockstill, ganske stille.
 Stockung, pl. -en, f. Standning.

Stockwerk, pl. -e, n. Stofværk, en Mængde af sammenstødende Ertsgange.
 Stockzahn, pl. -zähne, m. Kindtand, Viisdomstænd.
 Stof, Art. pl. -e, m. Bæger, Vægel.
 Stoff, pl. -e, m. Stof, Materie, Lei. Stoffhaltig, materiel. Stofflos, immateriel.
 Stoffen, adj. af Lei.
 Stöhnen, stønne.
 Stoisch, stoisk, ufølsom. Stoiker, m.
 Stolle, pl. -n, m. Stotte, et langagtigt Stykke, Iulefage.
 Stollen, m. horizontal Bjergværksgang. *Man trieb einen Stollen.*
 Stollen, Art. stotte, grundlægge.
 Stollenbefahrung, pl. -en, f. en Stolls Underjagelse.
 Stollenbeule, Stollbeule, pl. -n, f. Hævelse paa Hestens Forbeen.
 Stollenfürste, pl. -n, f. Overdeel af en Stoll.
 Stollenkaue, pl. -n, f. Hytte over Stollanlægget.
 Stollenneuntel, n. Afgift for Benyttelse af en Stoll.
 Stollenschacht, pl. -schächte, f. Abning, som vender til en Stoll.
 Stollensohle, pl. -n, f. Underdeel af en Stoll.
 Stollentrieb, pl. -e, m. en Stolls Forlængelse.
 Stöllner, m. Eier af en Stoll.
 Stollort, pl. -örter, m. Ende af en Stoll.
 Stolpern, snuble. Stolper, Stolperian, m. den Snublende.
 Stolz, stolt. *Er ist stolz auf seinen Reichthum.*
 Stolz, m. Stolthed. *Der Stolz auf seine Ahnen.*
 Stolziren, være stolt, tee sig stolt.
 Stöpsel, Stöpsel, m. Prop.
 Stopfen, stoppe. *Er stopfte ihnen den Mund. Die Erbsen stopfen.*

Die Gänse werden gestopft, fedet.
 Sie stopft mir die Strümpfe.
 Stopfer, m. Stopper. Stopferei, pl.
 -en, f. Strompestopping.
 Stopfholz, pl. -hölzer, n. Træ til
 at stoppe med i Emaltebutter.
 Stopfnadel, pl. -n, f. Stoppenaal.
 Stoppel, pl. -n, f. Stub.
 Stoppelbutter, f. Avnesmør, August-
 maanedsmør.
 Stoppelei, pl. -en, f. Stopværk, Lapperi.
 Stoppelfieber, n. Feber i Sumpegne,
 Høstfeber under Indhøstningen sam-
 mesteds.
 Stoppeln, samle Ar, samle moisom-
 meligen, pleie den med Stubbe be-
 dækkede Mark. Dieses Buch ist
 aus vielen andern zusammenge-
 stoppelt, compileret. Stoppler, m.
 Sammenplukker. Stoppelwerk, pl.
 -e, n. Compilation.
 Stoppine, pl. -n, f. Kanonlunte.
 Stöpsel, m. Prop. Dim. Stöpselchen.
 Stör, pl. -e, m. Stær (Accipenser Sturis).
 Storch, pl. Störche, m. Stork. Mit
 frohem Geflapper hebt sich der
 Storch vom dornigen Neste.
 Storchnest, pl. -er, n. Storkerede.
 Storchschnabel, pl. -schnäbel, m. Stor-
 fenæb, Silhouettering&Redskab.
 Stören, røre, rage, forstyrre. Er stört
 in ein Wespennest. Geräusch stört
 mich im Nachdenken.
 Störenfried, pl. -e, m. Fredsforstyrrer.
 Störer, m. Störerin, pl. -nen, f.
 Forstyrrer, Forstyrrerinde.
 Störrig, störrisch, stivfindet. Stör-
 rigkeit, f. Haardnakthed.
 Störstange, pl. -n, f. Fiskerstang med
 en Læg.
 Störung, Störerei, pl. -en, Stör-
 nis, pl. -nisse, f. Forstyrrelse.
 Störzel, St. f. Laar og Læg.
 Stoß, pl. Stöße, m. Stød, Hob. Er
 versetzte ihm einen Stoß. Dies

nab seinem Wohlstande den Stoß.
 Ganze Stöße Papier.
 Stössel, m. Støder.
 Stoßen, stieß, gestoßen, stode. Er
 hat ihm das Messer in den Leib
 gestossen. Er stößt sich an Allem,
 forarger sig. Der Plan stieß sich
 an vielen Hindernissen, standiesed.
 Sie stießen in die Trompete. Das
 Schiff ist auf den Grund gestoßen.
 Sie stießen zur Armeec. Das
 Haus stößt an einen Wald. Ich
 stieß auf ihn, mødte ham uventet.
 Stößer, m. Støder, Røvsugl.
 Stoßgarn, pl. -e, n. Fangegarn med
 en levende Fugl i.
 Stoßnebet, pl. -e, n. pludselig Ben i Ned.
 Stösig, adj. som gjerne vil stange.
 Ein stösiges Ohse.
 Stoßkolben, m. Træstøder, Rammel.
 Stoßnacht, pl. -nächte, f. Rastefem.
 Stoßseufzer, m. Hjertesuf.
 Stoßvogel, pl. -vögel, m. Røvsugl.
 Stottern, stamme. Stotterer, m.
 En, som stammer.
 Stog Stogen, St. m. Klod, Stotte,
 Maal for flydende Væser ($\frac{1}{2}$ Pægel).
 Strack, lige, rank. Stracks Jufes,
 paa staaende Fod.
 Sträcklich, adj. hurtig, punktlig. Die
 Strafe ward sträcklich vollzogen.
 Stracks, adj. lige, strax.
 Strafbar, strafværdig. Strafbarkeit,
 f. Strafverdighed.
 Strafe, pl. -n, f. Straf.
 Strafen, straffe. Man wird an Gelde
 gestraft. Er strafte ihn Lügen,
 bekvoldte ham for Løgn.
 Straffall, pl. -fälle, m. Straffetilsælde.
 Straffällig, strafkyldig. Straffällig-
 keit, f. Strafkyldighed.
 Strafgeld, pl. -er, n. Pengebøder.
 Strafericht, pl. -e, n. Straffedom.
 Stoßbank, pl. -bænke, f. Rødkerbænk.
 Stoßdegen, m. Raarde at stode med.

Sträflieh, strafværdig. Sträfliehkeit, f. Strafsværdighed.

Sträfling, pl. -e, m. Tugthuudlem.

Straff, stram. Ein straffes Seil. Straffheit, f. Stramhed.

Strahl, pl. -en, m. Straale.

Strahlader, pl. -n, f. Aare paa Spidsen af en Hestehov.

Strahlblende, pl. -n, f. en glindsende Ertz med Straaler.

Strahlen, straalet.

Strahlen, strehlen, kæmme. Strahl, Strchl, pl. -en, m. Kam.

Strahlenbrechung, pl. -en, f. Straalebrydning.

Strahlig, straalet, stribet.

Strahlschörl, m. straalet Aabest.

Strähn, m. Strähne, pl. -n, f. $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ St. Garn.

Strafen, Nr. stryge.

Stramm, stram.

Strambulsterig, Nr. opblæst, gjenstridig.

Strampeln, trippe, trave.

Strampfen, Nr. trampe.

Strand, m. Strand.

Strandbauer, pl. -n, m. Strandfædder.

Stranden, strande. Das Schiff ist gestrandet.

Strandgut, pl. -güter, n. strandet Gods.

Strandherr, pl. -en, m. Strandeier.

Strandreht, pl. -e, n. Eiendomsret over strandede Varer.

Strandreiter, m. Strandfoged.

Strang, pl. Stränge, m. Streng, Strikke, Reeb. Er ward mit dem Stränge hingerichtet. Wenn alle Stränge reißen, (i yderste Nødsfald) muß man Geld borgen.

Stranguliren, qvæle.

Stranzen, gaare orkesløs omkring. Stranze, Strunze, pl. -n, f. Ledig-gjængerfæ.

Strapaze, pl. -n, f. Glid og Slæb. Strapaziren, strabatjere, anstrænge, slide og slæbe.

Straß, pl. -e, m. vægte Diamant, haardt Krystalglas.

Straße, pl. -n, f. Bei, Landevei, Stræde.

Straßenbereiter, m. Veipatrouille.

Straßenraub, m. Straßenræuberei, pl. -en, f. Stratenroveri. Straßenræuber, m. Stratenrover.

Straube, pl. -n, f. ujevne Flade, Sprutbagelse. Dim. Sträubchen, n.

Sträuben, reise iveiret, (sich) sætte sig imod. Er sträubte sich gegen den Befehl. Ihm sträubte das Haar.

Straubhuhn, pl. -hühner, n. en Fasan med opstaaende Fjær paa Hovedet.

Sträubig, straubig, staaende iveiret, stridt.

Straubrad, pl. -räder, n. Underfaldshjul.

Strauch, pl. Sträuche, Sträucher, m. Busk.

Strauchdieb, pl. -e, m. Vagabond, Stratenrover.

Straucheln, snuble.

Strauchhaupt, pl. -häupter, n. Polværk af Buske i Vandbygningen.

Strauchicht, busktagtig. Strauchig, busket.

Strauchwerk, n. Kratkov, Buskverk.

Strauß, pl. -e, m. Strudsflugt.

Strauß, pl. Sträufse, m. Kamp Dyst.

Strauß, pl. Sträuser, m. Knippe, Duff. Dim. Sträufchen, n.

Straußfeder, pl. -n, f. Strudsfjær.

Strebe, pl. -n, f. Støtte.

Strebekage, pl. -n, f. balstyrig Kat, Reebtrækning (Berneleg).

Streben, stræbe.

Strebeypahl, pl. -pfähle, m. Afstivningspæl.

Strebeypfeiler, m. Stivningspille.

Strebsam, stræbsom.

Streckbar, adj. som kan udstrækkes.

Strecke, pl. -n, f. Strækning. Dim. Streckchen, n. Es ist noch eine gute Strecke nach der Stadt.
 Strecken, strække. Wir streckten uns ins Gras. Man muß sich nach seiner Decke strecken, sætte Tæring efter Mæring. Das Regiment hat das Gewehr strecken müssen. Das Land streckt sich nach Norden.
 Streckhammer, pl. -hammer, m. Strækhammer.
 Streckreich, pl. -e, m. Dam for to Mars Karper.
 Streckwerk, pl. -e, n. Driveværk med Bæltser til Vli.
 Streich, pl. -e, m. Slag, Hug, Streg, Pudd. Kein Baum fällt auf den ersten Streich. Er spielte ihm einen Streich.
 Streichblech, pl. -e, n. Laaseblik paa Derstolper.
 Streichbreit, pl. -er, n. Muldbræt, Muldsjæl.
 Streiche, pl. -n, f. Mldkam, Pensel, hvormed Brodet overstryges, Flanke.
 Streicheln, flappe, stryge sagte. Er streichelte ihm die Wange.
 Streichen, strich, gestrichen, stryge. Die Vögel streichen. Er strich auf den Gassen herum. Der Gang streicht von Ost gen West. Sie haben die Flagge streichen müssen. Er hat ihn sehr herausgestrichen, udbasunet. Er ist durch das Land gestrichen. Er hat Europa durchstrichen. Er hat alles Geschriebene wieder durchgestrichen. Er streicht den Fuchsschwanz, taler efter Munden. Das Lerchenstreicheln, Lærkefangst. Das Kind wird mit der Ruthe gestrichen (vidsket).
 Streicher, m. Mldkammer, Stryger, Redskab til at stryge med.
 Streichpisch, pl. -e, m. Sættesif.
 Streichgarn, pl. -e, n. Garn til Fuglesfangst.

Streichholz, pl. -hölzer, n. Strygetræ.
 Streichlammel, Strichlummel, m. Knirkflinge til at stryge Glasjene i Glashtter.
 Streichmond, pl. -en, m. Garvernes halvrunde Kniv.
 Streichzeit, pl. -en, f. Parringstid hos Hunde, Ulve, Ræve o. fl., Fuglenes Træktid.
 Streif, m. Streife, pl. -n, f. Streifetog.
 Streifen, m. Strimmel, Stribe. Dim. Streifchen, n. Ein Streifen Landes.
 Streifen, streife, forsyne med Striber. Die Kugel hat ihn nur gestreift. Er streifte durch das Land. Gestreifte Leinwand. Sie streiften die Rinde vom Baume.
 Streifer, m. Landdragon.
 Streiferei, pl. -en, f. Streiferi.
 Streifig, stribet.
 Streiflicht, pl. -er, n. svagt Lys gennem en smal Abning.
 Streifschuß, pl. -schüsse, m. Streifeskud.
 Streifwunde, pl. -n, f. let Saar af en forbigarende Kugle.
 Streifzug, pl. -züge, m. Streifetog.
 Streinen, St. fare omkring.
 Streit, pl. -e, m. Strid. Er hatte einen Streit mit ihm.
 Streitart, pl. -arte, f. Stridsere.
 Streitbar, mandig, modig. Streitbarkeit, f. Stridbarhed.
 Streitbold, pl. -e, m. stridlystent Menneske.
 Streiten, stritt, gestritten, stride. Man streitet sich schon lange über die Religion. Es streitet wider die Wahrheit. Es widerstreitet der Natur. Er hat für das Vaterland mit ihm wider den Feind um die Thronfolge gestritten.
 Streiter, m. Stridsmand.

Streitgenosse, pl. -n, m. Stridskam-
merat.
Streithandel, pl. -händel, m. Rets-
sag, Proces.
Streitig, stridig, stridende. Er machte
ihm den Besig des Gutes streitig.
Streitigkeit, pl. -en, f. Stridighed.
Streitkolben, m. Stridskølle.
Streitmüthig, stridslysten.
Streitschrift, pl. -en, f. Stridskrift.
Streitsucht, f. Trættesyge.
Streng, streng, haard, knap. Streng
Kælte. Streng Tugend. Er wird
streng beobachtet. Ein strenges
Urtheil. Streng Herren regie-
ren nicht lange.
Streng, Strengigkeit, f. Strenghed.
Strengen, stramme.
Strengflüssig, vanstelig at bringe til
Smeltning.
Streu, pl. -en, f. Straaleie, Streelse.
Er hat drei Pferde auf der Streu,
i Stalden.
Streubüchse, pl. -n, f. Strebøsse,
Sukkerbøsse, Sandhuus m. m.
Streuen, strøe.
Streuenen, St. samle Lov til Stro-
else.
Streugut, St. pl. -güter, n. udpar-
celeret Gods.
Streuling, m. Lov til Stroelse for
Dvæget.
Streurechen, m. Lovrive.
Streuzycker, m. stødt Sukker.
Strich, pl. -e, m. Streg, Strøg. Dim.
Strichlein, Strichelchen, n. Dies
machte einen Strich durch die Rech-
nung. Ein fruchtbarer Strich
Landes. Ein Strich mit dem Pin-
sel. Ein Strich auf der Geige.
Der Strich der Vögel. Er kämmt
wider den Strich.
Strichregen, m. Bygeregn, Iling.
Strichweise, adv. strogviis, hist og her.
Strichzaun, pl. -zäune, m. Gjerde
ved Båndet til Strandens Sikkerhed.

Strick, pl. -e, m. Strikke, Snare,
Skjelm. Dim. Strickchen, n. Er
verdient den Strick. Er ist ein
rechter Strick.
Strickbändig, adj. vant til Båndet
(om Hunde).
Strickbeutel, m. Strikkeping, Arbeids-
ping.
Stricken, strikke, knytte. Sie strickt
an einem Strumpfe. Sie hat mir
Sandschuhe gestrickt.
Strickleiter, pl. -n, f. Lougstige.
Stricknadel, pl. -n, f. Strikkenaal.
Strickzeug, pl. -e, n. Strikketoi.
Striegel, pl. -n, f. Hesteskrabe.
Striegeln, strigle.
Striegler, m. Staldkarl.
Strieme, pl. -n, f. Striemel, n. Stri-
be, Skramme.
Striemen, slaae.
Striemig, stribet, arret.
Striez, pl. -e, Striezal, m. et Slags
langagtige Rager.
Strippe, pl. -n, f. Strop. Strippen,
sætte Stropver i.
Strippsen, pidse.
Strittig, stridig, stridende.
Strobel, m. Grantay, Græuble.
Strobeldorn, pl. -dörner, m. Arti-
schof.
Strobeln, være forvirret. Strobel-
kopf, pl. -köpfe, m. forvirret Hoved.
Strobelstern, pl. -e, m. Romet med
Halen vendende opad.
Stroh, n. Straa, Halm. Er drischt
leeres Stroh, tærsker Langhalm.
Strohbalken, m. svagt Tommer til
Straatage.
Strohbüchling, pl. -e, m. roget Bild.
Strobern, adj. af Straa.
Strohhalm, pl. -e, m. Halmstraa.
Strohhut, pl. -hüte, m. Straahat.
Strohhunker, m. en uvidende, ind-
bildt Herremand.
Strohkrantz, pl. -kränze, m. Straa-
krands, en besvangret Piges Brude-

- frands. Strohhochzeit, pl. -en, f. hendes Bryllup. Strohfranzrede, pl. -n, f. spøgefuldt Tale til en nygift Kone Dagen efter Brylluppet. Strohfranzredner, m. den, som holder denne Tale.
- Strohleckerwerk, pl. -e, n. Graderværk af Straa i Saltværker.
- Strohwein, m. en elsassisk sod Viin, hvis Druer have ligget paa Straa.
- Strohwisch, pl. -e, m. Halmvisk.
- Strohwitwe, pl. -n, f. en Kone, hvis Mand er bortreist. Strohwitwer, m. Manden, hvis Kone er bortreist.
- Strolch, St. pl. -e, m. Dmstreifer, Bagabond. Strolchen, drive omkring.
- Strom, pl. Ströme, m. Strom, Elv. Er schwimmt wider den Strom. Ein Strom von Worten und Thränen.
- Stromab, stromabwärts, adv. ned ad Stammen. Stromauf, Stromaufwärts, adv. opad Stammen.
- Stromenge, pl. -n, f. Snevring i Stammen.
- Strömen, stromme, lade stromme. Gott strömt Segen herab.
- Strömmling, pl. -e, m. Smaasild.
- Stromschnelle, pl. -n, f. Sted, hvor Stømmen flyder hurtig over og igjennem Klipperne.
- Strömung, pl. -en, f. Strømning.
- Stromweise, adv. strømmevis.
- Strophe, pl. -n, f. Omdreining, Versætning, Strose.
- Stroßbaum, pl. -bäume, m. Bindebom, Spilbom.
- Strosse, pl. -n, f. Affats i en Ertsgang. Strossenhäuer, m. Bjergmand som arbejder stykkevis.
- Ströter, St. m. Stratenrøver.
- Strogen, være udsændt, bugne. Der Beutel stogt von Geld. Muskelig stogt ihm der Hals. Er stogt von Gelehrsamkeit.
- Struck, m. et Slags uldent Lei.
- Strudel, m. Havhvirel.
- Strudelfopf, pl. -köpfe, m. et hidsigt Menneske.
- Strudeln, hvirvle, være urolig.
- Strummeln, blive til Gruus og Aske.
- Strumpf, pl. Strümpfe, m. Strempe, Høse.
- Strumpfen, beklæde med Stomper, skjære i smaa Dele.
- Strümpfgewände, Ut. n. en Agerstrædeling.
- Strümpfling, pl. -e, m. Strempe uden Fod.
- Strumpfstricker, m. Strumpfstricker: in, pl. -nen, f. Strempestrikker, Strempestrikkerke.
- Strumpfstuhl, pl. -stühle, m. Strempeværstol.
- Strumpfwirker, m. Strempeværer.
- Strümpfung, pl. -en, f. Trædeling.
- Strunk, pl. Strünke, m. Stilk, Rodskud.
- Strunt, Ut. m. Skarn, Snavs.
- Strunze, Ut. pl. -n, f. et stort plumpt Fruentimmer.
- Strupfe, pl. -n, f. Skurv.
- Strupsen, aftrive med Magt, sammenkrumpe.
- Struppe, pl. -n, f. Tougende.
- Struppig, strittende, staaende iveiret.
- Struse, Ut. -n, f. et fladbundet Hartoi.
- Strüger, m. Hæggebær.
- Stubbe, Ut. pl. -n, f. Stub.
- Stubben, Ut. faste gjentagne Gange.
- Stübchen, Ut. n. et Maal paa fire Potter.
- Stube, pl. -n, f. Stue. Dim. Stübchen, n. Er muß die Stube hüten, holde sig hjemme.
- Stubenbursche, pl. -n, f. Stuekamerat.
- Stubengelehrte, pl. -n, m. Stuelærd.
- Stubenheizer, m. Fyrbøder.
- Stubenmädchen, n. Stuepige.

Stubenofen, pl. -öfen, m. Stueovn.
 Stubensiech, syg af megen Indesid-
 den.
 Stubensiger, m. Stuesidder.
 Stüber, m. Støber, Tøskilling.
 Stubig, St. pl. -e, m. Pastonde.
 Stuck, pl. -e, n. Stykke. Dim. Stuck-
 chen, Stucklein, n. Er zählte es
 von Stuck zu Stuck. Hundert
 Stuck Kenntniere. Er verdiente
 ein gut Stuck Geld. Von freien
 Stücken, af egen Drift, af sig selv.
 Er hielt große Stücke auf ihn,
 gjorde meget af ham.
 Stuckarbejder, m. Arbejder i Stucco
 (Gips). Stuckarbeit, pl. -en, f. Gips-
 arbeide.
 Stuckarbejder, m. En, som arbejder
 stykkeviis.
 Stuckbett, Stuckbettung, pl. -en, f.
 Batterie.
 Stuckeln, dele i smaa Stykker.
 Stuckelschere, pl. -n, f. Sax, hvor-
 med Nyntbliffet tilflippes.
 Stücken, sætte Stykker sammen.
 Stuckfaß, pl. -fässer, n. et stort Viin-
 fad.
 Stuckgießer, m. Kanonstøber.
 Stuckgut, pl. -güter, n. Stykgods.
 Stuckhufe, pl. -n, f. Hals- eller Hjer-
 dedelen af en Bondegård.
 Stuckkugel, pl. -n, f. Kanonkugle.
 Stuckkissen, n. en Kanons Underlaag.
 Stuckkøhle, pl. -n, f. stor haard Steen-
 ful.
 Stuckofen, pl. -öfen, m. Smelteovn
 til Jernsteen.
 Stuckpforte, pl. -n, f. Kanonport.
 Stuckweise, adv. stykkeviis.
 Stuckwerk, pl. -e, n. Lapperi, Fliskeri.
 Stuckzug, pl. -züge, m. Artilleritrain.
 Studel, St. m. Stilk, Soile, Stolpe.
 Student, pl. -en, m. Student. Stu-
 diren, studere. Er studiert die Rech-
 te. Er studiert auf eine Predigt.

Studium, pl. Studien, n. Stude-
 ring, Konstforsøg.
 Stufe, pl. -n, f. Trin, Trappetrin,
 Stufe. Auf marmornen Stufen
 steigt man in den Tempel. Das
 Mineraliencabinet enthält mehre-
 re Silberstufen.
 Stufen, stufen, hugge Trin, danne
 Trin, ordne efter Grader.
 Stufenfolge, pl. -n, f. Gradation.
 Stufenförmig, adj. i Trin.
 Stufengang, pl. -gänge, m. gradviis
 Fremstreden.
 Stufenjahr, pl. -e, n. Vexelaar, hvert
 sovende Aar af et Menneskes Leve-
 alder.
 Stufenleiter, pl. -n, f. Trappesige,
 Gradation.
 Stufenpsalm, pl. -e, m. Chorpsalme.
 Stufenweise, adv. gradviis, i stigende
 Forhold.
 Stuserz, pl. -e, n. reen Ertz.
 Stuff, m. Støv.
 Stuhl, pl. Stühle, m. Stol. Dim.
 Stühlchen, n. Er hat sich zwi-
 schen zwei Stühle gesetzt, hverken
 faaet det Ene eller det Andet. Er
 sætte ihm den Stuhl vor die
 Thüre, viste ham Vinterveien.
 Stühlen, forsyne med Stole.
 Stuhlerbe, pl. -n, m. Ironarving.
 Stuhlerledigung, pl. -en, f. Vacance
 i Pavedømmet eller i et Bispedøm-
 me.
 Stuhlfest, St. pl. -e, n. Forlovelse.
 Stuhlfrei, jurisdiktionsfri.
 Stuhlgang, pl. -gänge, m. Stolgang,
 aabent Liv, Excrementer.
 Stuhlherr, pl. -en, m. Grundeier, som
 har Jurisdiktion.
 Stuhlknie, pl. -e, n. den Deel af Ro-
 ret, som staaer indeni Hartoiet.
 Stuhlrichter, St. m. Retspræsident.
 Stuhlzapfen, m. Purgeerville, Stif-
 ville.
 Stuhlzwang, m. Obstruction.

Stuſke, *Nt.* pl. -n, f. Rodende af et ſældet Træ, Hob, Bunk.

Stulp, pl. -e, m. Stulpe, pl. -n, f. boiet Landſeblik, indre Rand af Geværlaaſe.

Stulpe, Stülpe, pl. -n, f. Krampe, Laag, Krave.

Stülpen, frænge, boie.

Stumm, ſtum, maalloſ.

Stummel, m. Stump, lidet Stykke.

Stümmeln, aſtumppe, ſtudſe.

Stummen, blive ſtum.

Stummheit, f. Stumhed, Maalloſhed.

Stümpeln, udfylde Kulmilen med Smaaveed.

Stümper, m. Fuſter, Stümper. Stümperei, pl. -en, f. Fuſteri. Stümperhaſt, daarlig, ſlet. Stümpern, fuſke. Sie ſtümpert auf dem Clavier.

Stumpf, ſtumpet, ikke ſpidt eller ſkarp, aſældig, ſlov. Ein ſtumpfer Schwanz.

Stumpfe Sinne. Die Zähne werden durch Säure ſtumpf.

Stumpf, pl. Stümpfe, Stumpen, m. Stub, Stok, tyk og kort Poſe. Dim. Stümpſchen, n.

Stumpfen, tabe Skarpheden.

Stümpfen, gjøre ſtump eller ſlov.

Stümpfigkeit, Stümpfheit, f. Mangel paa Skarphed.

Stumpfkopf, pl. -köpfe, m. dumt Hoved. Stumpfköpfigkeit, f. Dummhed.

Stumpfnase, pl. -n, f. Braknæſe. Stumpfnäſig, braknæſet.

Stumpfrechnung, pl. -en, f. Beregning af haableſe Fordringer.

Stumpſchwanz, pl. -ſchwänze, m. Stumprumpe. Stumpſchwänzen, angliſere.

Stumpſinn, m. Glovhed, Dummhed.

Stunde, pl. -n, f. Time. Dim. Stündchen, Stündlein, n. Ich weiß es noch dieſe Stunde nicht. Er gibt

Stunden im Zeichnen. Ein frohes Stündlein iſt auch ein Jündlein.

Stünden, ſtündigen, St. beſtemme en Termin.

Stunden, afdele, bevilge Udsættelſe.

Stundengeber, m. Stundengeberin, pl. -nen, f. Timelærer, Timelærerinde.

Stundenlang, adj. timelang.

Stundenring, pl. -e, m. Timefreds paa Ziſſerladen.

Stundenrufer, m. Timeraaber, Vægter.

Stundenſtaffel, pl. -n, f. Timeſtibe.

Stundenweiſe, adv. timeviis.

Stundenzeiger, m. Timeviſer.

Stündig, adj. ſom varer i en Time.

Zweiſtündiger Gottesdienſt.

Stündlich, adj. ſom ſkeer i hver Time, hvert Dieblik. Wir erwarten ihn ſtündlich.

Stunze, pl. -n, f. et Trækar.

Stupfen, ſtede med en but Kjev.

Stur, *Nt.* hei, ſtolt, biſter.

Sturm, pl. Stürme, m. Storm. Es erhob ſich ein Sturm. Die Stürme der Leidenschaften. Die Armee lief Sturm. Es wird Sturm geläutet.

Sturmanlauf, pl. -läufe, m. ſtormende Angreb.

Sturmbock, pl. -böcke, m. Stormbuk, Muurbrækker (Aries).

Sturmdeich, pl. -e, m. Mellemdige.

Stürmen, ſtorme, komme ſtoiende ind. Der Winter ſtürmt um unfre Gütte. Die Feſtung ward mit ſtürmender Hand eingenommen. Sie ſtürmten in das Haus.

Stürmer, m. Stormleber, et ſtoiende Menneſke.

Sturmflut, pl. -en, f. Stormflod, ſtormende Flod.

Sturmhaube, pl. -n, f. Stormhue, Hjelm.

Stürmiſch, ſtormende.

Sturmleiter, pl. -n, f. Stormstige.
 Sturmmøve, pl. -n, f. en Strand-
 maage.
 Sturmschlag, pl. -schläge, m. Tegn
 med Stormfloffen ved Ildsvaade.
 Sturmwetter, n. Stormveir.
 Sturz, pl. Stürze, m. Styrtning, Fald.
 Sturzachter, pl. -ächer, m. første Gang
 pløiet Ager.
 Stürzel, m. Stump.
 Stürze, pl. -n, f. Laag, Dæffel, Styrt-
 ningssted.
 Stürzeln, være nær ved at falde.
 Stürzen, styrte. Der Wasserfall
 stürzt vom Felsen. Er ist mit dem
 Pferde gestürzt. Der Krieg stürzte
 ihn in Armuth. Er hat sich aus
 dem Fenster gestürzt. Sie stürzte
 (satte) den Deckel über den Topf.
 Stürzende, pl. -n, n. Rodende.
 Stürzer, m. den Arbeidsmand, som
 styrter Erdstønderne.
 Stürzgut, pl. -güter, n. Varer, som
 styrtes løse i Skibet.
 Stürzsee, pl. -n, f. Volger, som styrte
 over Skibet, Styrtese.
 Sturzweg, pl. -e, m. brat Wei.
 Stute, pl. -n, f. Hoppe.
 Stutenwoche, Nr. pl. -n, f. Hvede-
 brodsdagene.
 Stuterei, pl. -en, f. Stutteri.
 Stutfüllen, n. Hoppeføl.
 Stutz, pl. -e, m. Skraaning, stumpet
 Ting, kort Bevær, det Pludselige.
 Stutzbart, pl. -bärte, m. Anebelbart.
 Stütze, pl. -n, f. Støtte, Stive. Der
 Bauernstand ist die Stütze des
 Staates.
 Stutzen, støde, blive hængende, studs-
 bytte. Bei dieser Rede stuzte er.
 Man stuzt den Pferden den
 Schwanz.
 Stützen, støtte. Er stützt sich auf
 den Ellbogen.
 Stutzer, m. kort stumpet Ting, Spra-
 debakke.

Stugglas, pl. -gläser, n. Biinglas
 med kort Fod.
 Stuggig, studsende, forundret, gjenstri-
 dig. Die Antwort machte ihn
 stuggig.
 Stugohr, pl. -en, n. Studsbere.
 Stugperuke, pl. -n, f. kort Paryk.
 Stuguhr, pl. -en, f. Taffeluhr.
 Stugung, pl. -en, f. Studsbning, Kap-
 ning.
 Stygisch, adj. hørende til Underverde-
 nen. Styr, m. Flod i Underverde-
 nen.
 Styl, pl. -e, m. Stil. Stylisiren,
 stilisere. Stylist, pl. -en, m. Mester
 i Stilen. Stylistisch, adj. vedkom-
 mende Stilen.
 Suada, Suade, f. Overtalelseskunst.
 Suasorien, pl. Overtalelsesmidler.
 Süberte, St. n. den først nedfaldende
 Frugt.
 Subhastiren, auctionere.
 Subject, pl. -e, n. Grundbegreb, Per-
 son. Subjectiv, subjectivisch, adj.
 personlig, inderlig, egen. Subjec-
 tivität, f. Eiendommelighed, Per-
 sonlighed, hvad som er i Ens egen
 Forestilling.
 Sub rosa, i Fortrolighed, hemmelig.
 Subsidiën, pl. Hjælpemidler, Hjælpe-
 penge.
 Substantiv, pl. -e, n. Hovedord.
 Substanz, pl. -en, f. det Væsentligste,
 Bestanddele.
 Succade, f. indkogt Frugtsaft, søltet
 Frugt.
 Suche, pl. -n, f. Stoverens Næse,
 Bildtets Opsporingstid.
 Suchelsen, n. Sogejern, Soger.
 Suchen, søge. Wer sucht, wird fin-
 den. Er hat mich gesucht. Was
 hast du hier zu suchen. Ein sehr
 gesuchter Arzt.
 Sucher, m. Soger, Ester søger.
 Suchort, pl. -örter, m. en forsøgsvis
 drevet Gang i Bjergværk.

Sucht, pl. -en, f. Syge, Sygdom.

Suchten, frante.

Süchtig, syg, svag.

Sud, pl. Süde, m. Røg, Røgning.

Süd, Süden, m. Syd, Sonden.

Sudel, m. Pøt, Pol.

Sudelei, pl. -en, f. Smører, Svineri.

Sudler, m. Smører.

Sudelfoch, pl. -föche, m. svinsk Røf.

Sudelfühe, pl. -n, f. svinsk Rjøl-
fen.

Sudeln, smøre, svine.

Süderkreuz, n. Sydkors (et Stjerne-
billede).

Südländer, m. Südländerin, pl. -nen,
f. Sydlænder, Sydlænderinde.

Südligh, sydlig.

Südligh, pl. -er, n. Polarlys ved Syd-
polen.

Südoft, m. Sydoftvind. Südöstlich,
sydøstlig.

Südsee, f. Sydso.

Südwärts, adv. mod Syd.

Südwest, m. Sydvestvind. Südwest-
lich, sydvestlig. Südwestersonne, f.
Rl. 3 Eftermiddag.

Sühlen (sich), søle sig. Suhlache,
pl. -n, f. Søle, Pol.

Sühne, pl. -n, f. Udsoning, Forlig.

Sühnen, forsone, forlige.

Sühnopfer, n. Forsoningsoffer.

Sultan, pl. -e, m. Sultanin, pl. -nen,
f. Sultan, Sultaninde. Sultanisch,
egenmægtig.

Sulze, pl. -n, f. Saltstikning, Sauce,
Sylte.

Sülze, pl. -n, f. Saltværk, Saltfyderi.

Sülzer, m. Saltværksarbeider.

Sulzer, St. m. Slutter.

Sülmilch, f. tyk, suur Faaremælk.

Sumach, m. Smak, Garvertræ.

Summarien, pl. summarisk Indhold.

Summarisch, fortsattet.

Summe, pl. -n, f. Sum.

Summen, summiren, summere.

Summen, brumme, summe. Die Bie-
nen summen.

Sumpf, pl. Sümpfe, m. Sump, Mo-
rads. Er blieb im Sumpfe stecken.
Er gerieth in Sümpfe.

Sumpfen, blive til Morads. Süm-
pfen, lægge i Sump.

Sumpferz, pl. -e, n. Myreerts.

Sumpfig, sumpig, moradlig.

Sumjen, brumme, surre.

Sund, Vt. pl. -e, m. Sund.

Sünde, pl. -n, f. Synd. Einer Sünde
schuldigh.

Sünder, m. Sünderin, pl. -nen, f.
Synder, Synderinde.

Sündflut, pl. -en, f. Syndflod.

Sündhaft, syndig. Sündhaftigkeit,
f. Syndighed.

Sündig, syndefuld.

Sündinen, synde.

Sündlich, syndig. Sündlichkeit, f.

Superfein, adj. overmaade fin.

Superflug, adj. overmaade fløg.

Suppe, pl. -n, f. Suppe. Kommen
Sie auf einen Löffel Suppe zu
mir.

Suppig, adj. lig en Suppe.

Surrogat, pl. -e, n. Erstatningsmid-
del.

Süß, sød. Ein süßes Herrchen.

Süße, Süßigkeit, f. Godhed, Godme.

Süßchen, n. Kjæreste.

Süßlei, pl. -en, f. Smiger, Sledst-
hed.

Süßeln, smage sødt.

Süßen, gjøre sød, sødme.

Süßholz, n. Lakritstræ.

Süßlich, sødagtig.

Süßling, pl. -e, m. en sød Herre.

Suttern, drøppe ud.

Swelte, svelte, let, frit, utvungen, rank.

Swier, Vt. -e, n. Drillevisse.

Swizent, m. Røgtoke fra St. Vin-
cent i America.

Sylbe, pl. -n, f. Stavelse. Davon
verstehe ich keine Sylbe.

Sylbenmaaß, pl. -e, n. Stavelsemaal.
 Sylbenstecher, m. Haarfløver. Syl-
 benstecherei, pl. -en, f. Haarfløveri.
 Syllabisch, adj. stavelsevis.
 Sylphe, Sylphide, pl. -n, f. en Lust-
 aand.
 Symbolisch, sindbilledlig, hørende til
 Troesbekjendelsen. Symbol, pl. -e,
 n. Sindbillede, Troessætning.
 Syenit, m. ægyptisk Granit af Feld-
 spat og Hornblende.
 Sympathisiren, overeensstemme i Fø-
 lelses. Sympathetisch, medfølede,
 hemmelig virkende.

Symphonie, pl. -n, f. Sammenstem-
 ning, fleerstemmigt Musikstykke.
 Syndikus, pl. -ci, m. Statsfiskal, Raad-
 stueskriver. Syndikat, pl. -e, n.
 hans Embede.
 Syntaktisch, adj. vedkommende Ord-
 følger, ordnet. Syntax, pl. -e, m.
 Ordseining.
 Syrup, pl. -e, m. Sirup.
 System, pl. -e, n. Lærebogning, Sys-
 tem. Systematisk, videnskabelig,
 sammenhængende.

Taal, Nr. pl. -e, m. Svulst i Fin-
 geren.
 Taalke, Nr. pl. -n, f. Allike, Raje,
 Snakkerinde.
 Tabak, Taback, pl. -e, m. Tobak.
 Man kaut, schnupft und raucht
 den Tabak.
 Tabäckeln, St. lugte af Tobak.
 Tabaksbau, m. Tobaksdyrkning.
 Tabaksdose, pl. -n, f. Snusdaase.
 Tabakspfeife, pl. -n, f. Tobakspibe.
 Tabakspinner, m. Tobaksspinder.
 Tabaksspinnerei, pl. -en, f. To-
 baksspinderi.
 Tabbert, m. Birkebarf (Næver) til at
 tænde en Rulmile.
 Tabelle, pl. -n, f. Oversigtstavle, For-
 tegneelse. Tabellarisiren, bringe i
 Tabeller. Tabellarisch, adj. tabel-
 larisk.

Taberne, Taverne, pl. -n, f. Bærtø-
 huus.
 Tabulatur, pl. -en, f. Nodeskrift med
 Bogstaver.
 Tabulett, pl. -en, n. en let Kiste med
 Skuffer.
 Tabulettkræmer, m. Bissekræmmer.
 Tact, pl. -e, m. Følelse, Tidsmaal, To-
 nestridt. Er schlägt den Tact.
 Er hält den Tact.
 Tactfest, adj. sikker i Takt.
 Tactführer, m. Musikdirektor.
 Tactmæssig, adj. efter Tacten.
 Tadel, m. Dadel, Bebreidelse. Ein
 Ritter ohne Furcht und Tadel.
 Tadelhaft, dadelværdig. Tadelhaf-
 tigkeit, f. Dadelværdighed.
 Tadelei, pl. -en, f. smaalig Dadel.
 Tadelfrei, tadellos, adj. fri for Da-
 del, dadelfri.

Tabelfucht, f. Dadelstygge. Tadelstuchtig, dadelstyg.

Tadeln, dable. Er tadelt ihn. Er hat viel an ihm zu tadeln.

Tåding, St. pl. -e, f. Forlig. Tådingen, forlige, indstevne. Tådinger, m. Boldgiftsmand.

Tadler, m. Dadler.

Tafel, pl. -n, f. Table, Taffel. Dim. Tåfelchen, n. Der Graf führt eine gute Tafel. Er hat mich zur Tafel gezogen.

Tafelaussatz, pl. -sätze, m. Taffelsersvice.

Tafelbecker, m. Taffeldækker.

Tafeldiener, m. Dyvarter ved Taffellet.

Tafelsåhin, adj. Skillet til det fyrstelige Taffel.

Tafelsørmig, adj. i Form af en Table.

Tafelgelder, pl. Taffelspenge.

Tafelglas, pl. -gläser, n. Skiveglas, Speilglas.

Tafelgrund, pl. -gründe, m. Grundlinie ved Tegninger.

Tafelgut, pl. -güter, n. Krongods, Domaine.

Tafeln, sidde tilbords.

Tåfeln, panele, beklæde med Bræder.

Tafelrunde, f. Taffelgjæsternes Kreds. Die Ritter von der Tafelrunde, Medlemmerne af en gammel engelisk Orden (det runde Bord).

Tafelschiefer, m. Skifer til Regnetavler.

Tafelschneider, m. en Skræddersvend, som efter Mesterens Død forestaaer Bærkstedet.

Tafeluhr, pl. -en, f. Taffeluhr.

Tåfelung, pl. -en, f. Paneling.

Taffet, Tafft, Taffent, pl. -e, m. Taft.

Taffeten, adj. af Taft.

Taffetweber, m. Taftværer.

Taffia, m. et Sukkerbrændeviin.

Tag, pl. -e, m. Dag. Noch bei Tage gelangten wir dahin. Wir

wollen es bei Tage besehen, ved Dagens Ly8. Sie lebten in den Tag hinein, ubekymret. Sie schwangt in den Tag hinein, uden Ertertanke. Ich habe zu früh Tag gemacht, er staaet for tidlig op. Er steht mir im Tage, i Lyset, i Beien. Es liegt am Tage, det er flart. Das Verbrechen kommt doch einmal an den Tag. Die Bergleute fördern das Erz zu Tage. Es ist noch hoch am Tage. Guten Tag! Wir essen des Tages nur einmal. Morgen des Tages will ich es thun. Gestrigen Tages war ich zu Hause. Nächster Tage will ich an ihn schreiben. Seit zu Tage braucht man keine dreieckigen Güte. Von Tage zu Tage nimmt die Wärme zu.

Tagebedarf, m. Ration.

Tagedieb, pl. -e, m. Lediggjænger.

Tagedieben, gaar ledig.

Tagedienst, pl. -e, m. daglig Tjeneste.

Tagefahrt, pl. -en, f. Dagsreise, Termin, Stevning. Tagesfahrten, stjerne.

Tagegang, pl. -gange, m. Bjergværksgang nær under Jordens Overflade.

Tagel, Vr. m. Lamp. Tageln, tampe.

Tagelang, adj. i hele Dage.

Tageloch, pl. -löcher, n. Lust eller Lyshul.

Tagelohn, m. Daglon. Tagelöhner,

Tagener, m. Daglonner.

Tagen, dages, blive lyst; forsamlе sig, indstevne, forlige. Es tagte schon, als wir die Stadt verließen. Laßt uns tagen nach den alten Bräuchen des Landes.

Tagepocher, m. en Ertpukker, som arbeider om Dagen.

Tagesangabe, pl. -n, f. Datum.

Tagesordnung, pl. -en, f. Mode, Skif, hvad som foreskalder daglig.

Tagewähler, m. overtroist Dyrebier af bestemte Dage til visse Arbeider.

Tagewerk, pl. -e, n. Dagsarbeide, Ploieland for een Dag. Tagewerken, forrette Dagsarbeide.

Tagezug, pl. -züge, m. Landmaaler-nes Opmaaling over Jorden.

Tagsalter, m. Dagsommerfugl.

Taggebäude, n. Bjergbygning paa Jordens Overflade.

Taggehänge, n. Kloft under det overste Jordlag.

Taghalter, m. Dommer, Voldgiftsmand.

Taghell, adj. flar ligesom om Dagen.

Tagig, varende i Dage.

Täglich, daglig, som sker hver Dag.

Tags, adv. om Dagen.

Tagsatzung, pl. -en, f. lovgivende Forsamling i Schweiz.

Tagsschicht, pl. -en, f. Dagsarbeide i Bjergværk. Tagsschichter, m. Dagarbejder.

Tagsehen, n. den Feil kun at kunne see ved Sollys.

Tagtäglich, adj. hver Dag.

Tag- und Nachtgleiche, pl. -n, f. Jern- dagn, Equinoctium.

Tagwasser, n. Vand, som trækker fra Jordens Overflade ned i Gruberne.

Tagweise, adv. dagvis.

Tagwirkung, pl. -en, f. Bjergværksdrift over Jorden.

Tafel, n. Taffelværk; Pobel, Pak.

Tafel, n. Taffelværk; Pobel, Pak.

Tafeln, tafle, forvirre.

Tafelzeug, pl. -e, n. Taffelværk, Pobel.

Taktik, f. Krigskonst ved en Hærs Opstilling. Taktiker, m. Taktisch, adj.

Talar, pl. -e, m. Præste eller Kongeskaabe.

Talemüse, pl. -n, f. en Ost fyldt med Bagelse.

Talen, vaase, stamme.

Talent, pl. -e, n. Pund, Eune, naturligt Anlæg. Man muß sein Talent nicht vergraben.

Talg, Tallich, m. og n. Talg.

Talgen, give Talg, smøre med Talg.

Talgesicht, pl. -er, n. et bleggult Ansigt.

Talgicht, talgagtig.

Talgig, smurt med Talg.

Talglucht, pl. -er, n. Talslys.

Talk, Talkstein, pl. -e, m. Fedtsteen.

Talken, talkern, tale med fuld Mund, tale utydelig.

Talkerde, pl. -n, f. Bitterjord, Magnesia.

Talks, Nr. m. ikke udbagt Brød.

Talline, St. pl. -n, f. Lade.

Talomeh, St. adv. nu, nu ja.

Talpatzsch, Tolpatzsch, pl. -en, m. et flodset Menneske. Talpatzchen, pl. ungarske Fodsoldater.

Taltsch, St. m. Baas, Snak.

Tamin, m. Garvestof.

Tand, m. Vegetoi, Smaating. Jedes Land hat seinen Tand.

Tändelei, pl. -en, f. Fjas, Narreværk.

Tändelhaft, tändelig, legende, legelysten.

Tändeln, lege, fjas.

Tändelschürze, pl. -n, f. lidet Flors forflæde.

Tändelwochen, pl. Hvedebrodsdage.

Tändler, m. En, som fjaser.

Tang, pl. -e, m. Sogræs (Zostera).

Tange, pl. -n, f. Græble.

Tangel, pl. -n, f. Granbar.

Tangelholz, pl. -hölzer, n. Naaletræ.

Tanne, pl. -n, f. Fyrretræ (Abies).

Tänneln, St. lugte af Granbar.

Tannen, adj. af Fyrretræ.

Tannenharz, n. Granharpir.

Tannicht, pl. -e, n. Fyrrefrat.

Tannzapfen, Tannenzapfen, m. Granfongle.

Tante, pl. -n, f. Faster, Moster.

Tantern, *Nt.* pludre, snaffe.
 Tanz, *pl.* Tänze, *m.* Dands. *Dim.*
 Tänzchen, *n.*
 Tanzboden, *m.* Dandsesal.
 Tänzeln, horpe ligesom i Dands.
 Tanzen, dandse. *Er muß nach seiner Pfeife tanzen. Wer Lust zum Tanzen hat, dem ist leicht gepfeifen.*
 Tänzer, *m.* Tänzerin, *pl.* -nen, *f.* Dandser, Dandserinde.
 Tänzerisch, *adj.* lig en Dandser.
 Tanzlustig, dandselysten.
 Tapete, *pl.* -n, *f.* Tæppe, Tapetseri. *Etwas auf das Tapet bringen, bringe Noget paa Bane.*
 Tapeziren, bedække med Tapeter.
 Tapezierer, *m.* Overtrækker.
 Tapfer, tapper. Tapferkeit, *f.* Tapverhed.
 Tapp, *m.* Tappe, *pl.* -n, *f.* Lab, bred Haand, plump Fod.
 Tappen, samle, se sig for. *Er tappt im Finstern.*
 Tæppisch, tolperagtig.
 Taps, *pl.* -se, *m.* Tolper.
 Tara, *f.* Emballagens ell. Pakgodsets Afstrækning fra Varerne. Tariren, bestemme Varernes rene Vægt.
 Tarantel, *pl.* -n, *f.* den største Edderskop i Europa.
 Tarif, *pl.* -e, *m.* Varefortegnelse. Tarifiren, fortegne, ansætte.
 Tarnkappe, *f.* Taagekappe.
 Tartsche, *pl.* -n, *f.* halvrundt, langt Skjold.
 Tartuffel, *pl.* -n, *f.* Jordæble, Kartoffel.
 Tasche, *pl.* -n, *f.* Lomme, Pung, Posse. *Dim.* Täschlein, *n.* Die Tasche steckt in der Tasche.
 Taschendach, *pl.* -dächer, *n.* Tag, som skraaner paa den ene Side.
 Taschenspiel, *pl.* -e, *n.* Hurtigheds-konststykke. Taschenspieler, *m.*

Taschenspielerin, *pl.* -nen, *f.* Taschenspieler, Taschenspielerke.
 Täschner, *m.* en Haandværker, som overtrækker Stufferter, udstopper Stole *m. m.*
 Tass, *pl.* -se, *m.* Hob, Bunte, især Halm og Neeg.
 Tasse, *pl.* -en, *f.* Skaal, Kop. *Dim.* Täschchen, Täschlein, *n.*
 Tassenförmig, *adj.* i Form af en Kop.
 Tassen, lægge Neeg over hverandre.
 Tastbar, *adj.* som kan føles med Haanden.
 Taste, *pl.* -n, *f.* Slavis.
 Tasterzirkel, Tasterzirkel, Taster, *m.* Passer med frumme Been.
 Tasten, føle paa.
 Tastlings, *adv.* folende.
 Tatar, Tartar, *pl.* -en, *m.* Tartar, tartarisk Hest.
 Tartsche, *pl.* -n, *f.* Slag med den flade Haand paa et blødt Legeme.
 Tätscheln, flappe med Haanden.
 Tartschen, gribe eller slaae med plump Haand.
 Tage, *pl.* -n, *f.* Lab. *Dim.* Tägchen, Täglein.
 Tagfuß, *pl.* -füße, *m.* plump bred Fod.
 Tau, *pl.* -e, *n.* Toug, Reeb.
 Taub, *adv.* tom, gold. *Er hörte es mit tauben Ohren an. Taube Nüsse. Taubes Gestein. Taube Kohlen, udbændte. Das Ding ist keine taube Nuß werth.*
 Taube, *pl.* -n, *f.* Due. *Dim.* Täubchen, Täublein.
 Täuben, *St.* vask med lunfent Vand, bade med Melk.
 Taubendruck, *St.* *pl.* -e, *m.* et dræbende Slag.
 Taubenschlag, *pl.* -schläge, *m.* Duehuus.
 Tauber, Täuberich, *pl.* -e, *m.* Handedue.

Taubgut, pl. -güter, n. et Gods med Rettighed til at samle tort Beed.

Taubheit, f. Døvhed.

Täubin, pl. -nen, f. Hundue.

Taubkoble, pl. -n, f. Træful.

Täubling, pl. -e, m. en Champion.

Täubner, St. Dysonsmand over Duer.

Taubstumm, døstum. Taubstummenanstalt, pl. -en, f. Døstumme-Institut.

Tauchen, dykke, dykke. Tauche den finger in das Wasser. Da tauchte die Sonn' und Dunkel erhub sich. Er tauchte zurück in die Menge. Er taucht ihm das Schwert in die Seite.

Taucher, m. Dykker.

Taucherglocke, pl. -n, f. Dykkerkloffe.

Tauen, Vt. tilberede Læder, garve.

Tauer, m. Garver.

Taufbecken, n. Daabssfond.

Taufbund, m. Daabspagt.

Taufe, pl. -n, f. Daab. Er hielt das Kind über die Taufe. Sie hob es aus der Taufe.

Taufen, døde, give et Navn, blande med Vand. Ich bin Peter getauft worden. Der Wirth tauft den Wein.

Täufer, m. Døber.

Taufgesinnte, pl. -n, m. Gjendøber, Anabaptist.

Täufling, pl. -e, m. døbt Person.

Taufname, pl. -n, m. Døbenavn.

Taufpathe, Taufzeuge, pl. -n, m.

Taufpathin, pl. -nen, f. Fadder.

Taufschein, pl. -e, Taufzettel, m. Døbeattest.

Taufzeug, pl. -e, n. Døbeflædning.

Taugen, due, passe, tjene. Uebereilung taugt zu nichts.

Taugenichts, m. Slynge.

Tauglich, duelig. Tauglichkeit, f. Duellighed.

Taumel, m. Tummel, Damp, Swimmel, Ruus. Im Taumel der Freu-

de. Im Taumel der Geschäfte. Er lebt in einem beständigen Taumel.

Taumelbecher, m. med Berusning opfuldt Bæger.

Taumelgeist, pl. -er, m. Tusentast.

Taumelglas, pl. -gläser, n. Tumling.

Taumelig, swimmel, vaklende, beruset.

Taumeln, tumble, swimle, vakle.

Taumler, m. Tummeldue, Tumler.

Taupel, pl. -n, f. Bundgarn.

Taurich, pl. -e, m. et høidt sprigt Væle.

Tausch, pl. -e, m. Bytning, Ombytning.

Tauschen, bytte, ombytte. Sie tauschten Ringe und Sände.

Täuschen, kuffe, dølge, bedrage. Er ließ sich durch glatte Worte täuschen.

Tauscherei, pl. -en, f. Ombytning.

Täuscherei, pl. -en, f. Bedrageri.

Tauschhandel, m. Tuskhandel.

Täuschung, pl. -en, f. Skuffelse.

Tauschweise, adv. ved Tusk.

Tausend, tusind. Tausend, n. 1000 Stykker. Das große Tausend, 1200 Stykker. Tausend Sapperment! Hillemand! Tausendsappermenter, m. Fandens Karl.

Tausend, m. Fanden.

Tausender, m. Ziffer, hvis Enhed er et Tusind.

Tausenderlei, adj. tusindslags.

Tausendfach, tausendfältig, adj. tusindfold.

Tausendgüldenkrant, n. Tusinddyd (Gentiana Centaureum).

Tausendjährig, 1000 Aar gammel.

Tausendforn, n. Pisseurt (Hernaria).

Tausendkünstler, Tausendsasa, m. Tusindkonstner.

Tausendmal, adv. tusind Gange. Tausendmaltausend, en Million.

Tausendschön, n. Tusindfryd (Amaranthus).

Tausendste, adj. tusinde.
 Tausendtheil, pl. -e, m. den tusinde Deel.
 Tauwerk, pl. -e, n. Tongværk.
 Taverne, Taberne, pl. -n, f. Skjenkebod.
 Tax, Taxus, m. Taxustræ.
 Taxe, pl. -n, f. Tart. Taxiren, taxere.
 Taxirung, pl. -en, f. Taration.
 Taxordnung, pl. -en, f. Tartbestemmelse.
 Technik, f. Konstregellære, Konstisprog.
 Technisch, konstmæssig.
 Teckel, St. m. Grærlingehund.
 Te Deum, n. den ambrosianske Lovsang.
 Teich, pl. -e, m. Dam, Park.
 Teichfischerei, pl. -en, f. Damfiskeri.
 Teig, pl. -e, m. Deig.
 Teigbirne, pl. -n, f. en blød, halvraaden Pære.
 Teigicht, deigagtig.
 Teigig, flægget.
 Teigrad, pl. -ræder, n. Sporejern.
 Dim. Teigrådchen, Teigrädlein. n.
 Teleskop, pl. -e, n. Riffert. Teleskopisch, fjendelig ved Riffert.
 Telle, St. pl. -n, f. Båndpvt.
 Teller, m. Talerken. Dim. Tellerchen, n.
 Tellerförmigt, fifeagtig.
 Tellerlecker, m. Snyltegjæst.
 Tellerstgrosß, adj. af en Talerkens Størrelse.
 Tellmuschel, pl. -n, f. en flad toskallet Musling.
 Tellertuch, pl. -tücher. n. Serviet.
 Telyn, f. Bardernes (Skjaldenes) Lir.
 Tempel, m. Tempel, Gudshuus.
 Tempeln, Art. opstable.
 Temperament, pl. -e, n. Gemytdestemning, Blodets Blanding, Sandselighed.
 Tempern, nese, tæve.
 Templer, m. Tempelherre.
 Tempo, n. Tidsmaal.

Temporisiren, rette sig efter Tidssomstændighederne.
 Temse, Art. pl. -en, f. Sigd. Gold.
 Tenakel, n. Manuskriftklemme i Bogtrykkerierne.
 Tendenz, pl. -en, f. Stræben, Hensigt.
 Tenne, pl. -n, f. Lo, Loquly.
 Tenor, m. den høiere Mandsstemme.
 Teppich, pl. -e, m. Tæppe, Dække.
 Teppichen, beklæde med Tæppe.
 Tergiversiren, søge Udflugter.
 Termini, pl. -en, f. en Tiggermunks Indsamlingstid.
 Terminiren, begrænde, tigge som en Munk.
 Terpentindl, n. Terpentinosie.
 Tertianfeber, n. tredie Dags Berelsefeber.
 Terrie, Terz, Terzie, pl. -n, f. den tredie Tone fra Grundtonen, det tredie Konststod hos Fagtere, den trediesindstovende Deel af et Sekund, Benetiden Kl. 9 Formiddag.
 Terzerol, pl. -e, n. Lommevistol.
 Terzett, pl. -e, n. et Musikstykke for tre Stemmer eller Instrumenter.
 Terzinen, pl. tre femfoddede rimede Jamber.
 Teschine, pl. -n, f. Geværlob fra Teschen.
 Test, pl. -e, m. Provedigel.
 Testament, pl. -e, n. Testament. Testamentarisch, testamentlich, adj. testamentarisk. Testamentiren, testamentere. Testator, m. Testatrix, f. Person, som gjør Testamente. Testiren, gjøre et Testament, vidne.
 Testikel, pl. -n, m. Testikel.
 Testkorn, pl. -förner, n. Solokorn, som sætter sig i Provedigelen.
 Testkugel, pl. -n, f. Metalkugle til at gvide Provedigelen glat.
 Testscherben, m. en furet Leerkaal.
 Teuse, pl. -n, f. Dybde.

Teufel, m. Djævel, Fanden. Dim. Teufelchen, n. Ein Mensch ist des andern Teufel. Er kam in des Teufels Küche, han kom ilde afsted. Das müßte mit dem Teufel zugehen. Er wehrt sich wie der Teufel, fortvivlet. Was zum Teufel! Ein armer Teufel, en stakkels Tyr.

Teufelei, pl. -en, f. Djævelskab.

Teufelisch, teuflich, djævelsk.

Teufeln, handle djævelsk.

Teufelsbanner, m. Djævelsmaner.

Teufelsdreck, m. Djeveldrek (Assa fætida).

Teufelskerl, pl. -e, m. en Fandens Karl.

Teusen, uddybe.

Teur, m. en gammestydt Helt. Teutsch,

tydsk. Teutonen, pl. et tydskt Folk.

Text, pl. -e, m. Grundord, Hovedskrift, Frettesættelse. Weiter im Texte! gaa videre! Er las ihm den Text.

Thaidingen, theidingen, St. forsvare, domme.

Thal, pl. Thäler, n. Dal. Dim. Thälchen, n.

Thalaus, adv. ud af Dalen, ned ad Dalen.

Thaler, m. Daler. Dim. Thälerchen.

Thalgehänge, n. et Bjergs Skraaning mod Dalen.

Thalordnung, pl. -en, f. Saltværksforordning i Halle ved Saalfloden.

Thalwärts, adv. hen mod Dalen.

That, pl. -en, f. Daad, Handling, Bedrift. Auf frischer That ergriffen. Er half ihm mit Rath und That. In der That, virklig.

Thätelei, pl. -en, f. unyttig Handeln.

Thatenlos, adj. uden Bedrifter, uvirksom. Thatlosigkeit, f. Uvirksomhed.

Thäter, m. Gjerningsmand, Gjører. Seyd nicht blos Sörer, sondern auch Thäter des Wortes.

Thätig, virksom, dristig. Thätigkeit, f. Driftighed.

Thatkraft, f. Kraft til at handle.

Thätlich, adj. i Gjerningen, voldsom.

Er vergriff sich thätlich an ihm.

Thätlichkeit, pl. -en, f. voldsom Handling.

Thatsache, pl. -n, f. Kjendsgjerning.

Thatsächlich, virkelig.

Thau, m. Dug. Der Thau fällt.

Thaubogen, m. Bue, naar Solstraalerne brækkes i Duggens Dunster.

Thaueisen, n. hedt Jern i frøjsende Brønde.

Thauen, dugge, tõe. Es hat gethauet.

Thauig, dugget, fugtig af Dug. Der Nacht thauiges Gewand.

Thauschlägig, thauschlädrig, synlig i Duggen (om Vildtets Spor).

Thautropfen, m. Dugdraabe.

Thauwetter, n. Tøveir.

Thauwind, pl. -e, m. tøende Vind, Sydvind.

Theater, n. Skueplads. Theatralisch, adj.

Thee, pl. Thee, m. The, Thevand.

Theeblumen, pl. Reiserthe.

Theebüchse, pl. -n, f. Thedaase.

Theelöffel, m. Theeske.

Theestaude, pl. -n, f. Theestrauch, pl. -sträucher, m. Thebusk.

Theetasse, pl. -n, f. Thekop.

Theer, m. og n. Tjære.

Theerbrenner, Theerschweler, m. Tjærebrænder. Theerbrennerei, Theerschwelerei, pl. -en, f. Tjærebrænderi.

Theeren, tjære.

Theergalle, f. et brunagtigt Band, som løber for Tjæren i Tjæreovnen.

Theerhese, pl. -n, f. Bundfald i Tjæreovnen.

Theericht, tjæreagtig. Theerig, tjæret.

Theidigen, forliges. Theiding, Thei-

dung, pl. -en, f. Retsdag, Forlig, Forsvar, Snak.
 Theil, pl. -e, m. Deel. Dim. Theilchen, n. Jeder bekommt seinen Theil. Größten Theils waren sie unbewaffnet. Wir an unserm Theile gewannen nichts. Ich meines Theiles glaube das nicht.
 Theil, pl. -e, n. Anpart, Part.
 Theilbar, deelig. Theilbarkeit, f. Deelighed.
 Theileisen, n. Zern i Form af en Halvmaane, for at slaae Solv istskuffer.
 Theilen, dele. Theiler, m. det delende Tal.
 Theilganze, pl. -n, n. en Deel som et Heelt.
 Theilhaber, m. Deelhaber, Participant.
 Theilhaft, theilhaftig, deelagtig. Des Verbrechens theilhaft. Theilhaftigkeit, f. Deelagtighed.
 Theilnahme, Theilnehmung, pl. -en, f. Deeltagelse. Theilnehmer, m. Deeltager.
 Theils, adv. deels.
 Theilscheibe, pl. -en, f. Uhrmagerstive til at afdele Hjultænderne.
 Theilung, pl. -en, f. Deling.
 Theilwehr, pl. -e, n. Gluse til Afledning af en Deel af Vandet.
 Theilweise, adv. i enkelte Dele, partiel.
 Theolog, pl. -en, m. Theolog. Theologie, f. Theologisk, adj.
 Theoretiker, Theorist, pl. -en, m. videnskabelig Kiender. Theorie, pl. -n, f. videnskabelig Anskuelse. Theoretisk, adj.
 Theriak, pl. -e, m. Modgift mod animalisk Gift.
 Thermometer, n. og m. Barmemaaler, Thermometer.
 Theuer, dyr, dyrebart. Meine Ehre ist mir theuer. Theuere Zeit. Er verkaufte sein Leben theuer. Theuerster Freund. Er versicherte hoch und theuer.

Theuerdank, m. en årlig Skrift, hvor med Keiser Maximilians Bedrifter med denne Titel i Nürnberg bleve trykte i 1517.
 Theuerung, pl. -en, f. Dyrhed, Kosterbarhed, dyr Tid.
 Theurg, pl. -en, m. Andeseer, Andemaner.
 Thienenholtz, n. et udenlandsk velugtende Træ.
 Thier, pl. -e, n. Dyr. Dim. Thierchen, Thierlein, n.
 Thierarzt, pl. -ärzte, m. Dyrlæge. Thierarzneikunde, f. Dyrlægervidenskab.
 Thiergarten, pl. -gärten, m. Dyrehauge.
 Thierheil, n. Theriak, Modgift.
 Thierheit, f. den dyriske Natur.
 Thierisch, dyrisk.
 Thierkalb, pl. -fälber, n. Hun-Hjortekalb.
 Thierkreis, pl. -se, m. Solens Bane paa Himmelen gjennem tolv Stjernetilleder.
 Thierreich, pl. -e, n. Dyrerige.
 Thierschinder, m. Dyrpiner.
 Thierstück, pl. -e, n. Dyrmaleri.
 Thimian, Thymian, m. Timian (Thymus).
 Thöle, Mt. pl. -n, m. og f. en stor Hund.
 Thon, pl. -e, m. Leer.
 Thonartig, thonicht, leeragtig.
 Thonerde, pl. -n, f. Leersjord.
 Thönern, adj. af Leer. Thönerne Gefäße.
 Thonpfefse, pl. -n, f. Stridpibe.
 Thonschabe, Thonschneide, pl. -n, f. Pottemagerkniv.
 Thonschlägel, m. Leerkelle.
 Thor, pl. -en, m. Thörin, pl. -nen, f. Daare. Die Thoren sprechen in ihren Herzen: es ist kein Gott.
 Thor, pl. -e, n. Port, Stadsport. Öffnet die Thore weit.

Thorſahrt, pl. -en, f. Thorweg, pl. -e, m. Portrum.

Thorheit, pl. -en, f. Daarſkab. Die kürzeſten Thorheiten ſind die beſten.

Thöricht, adj. taabelig.

Thörlig, adv. taabelig.

Thorſchluß, m. Portens Lufning.

Thorwärter, Thorhüter, m. Portner.

Thran, pl. -e, m. Tran.

Thräne, pl. -n, f. Taare. Dim. Thränchen, Thränlein, n.

Thränen, droppe, fælde Taarer. Der Weinfod thränt.

Thränendrüse, pl. -n, f. Taarekirtel.

Thränenſiſtel, pl. -n, Thränenſchwulſt, pl. -e, f. Diensvaghed med beſtändige Taarer.

Thränenweide, pl. -n, f. Taarepiil, babylonifk Piletræ.

Thranicht, tranagtig.

Thranig, tranet.

Thränig, adj. fuld af Taarer.

Thron, pl. -e, m. Trone.

Thronbewerber, Thronwerber, m. Tronprætendent. Thronbewerbung, pl. -en, f. Tragten eſter Tronen.

Thronen, ſidde paa Tronen.

Thronerbe, pl. -n, m. Tronarving.

Thronerledigung, pl. -en, f. Tronvacant.

Thronfähig, ſikket til Tronen.

Thronhimmel, m. Tronhimmel.

Thun, that, gethan, gjøre, lade til.

Sagen und thun ſind zweierlei.

Was du willſt, das dir die Leute thun ſollen, das thue ihnen auch.

Spott thut nicht gut. Er that ſeine vergebliche Bitte. Der Kö-

nig thut Kund. Darf ich die Frage thun. Wir wollen je eher

je lieber dazu thun, begynde paa.

Es iſt mit ihm gethan, forbi med.

Thue Waſſer in den Wein, gyd,

es. Er that ſich hervor, udmær-

kede ſig. Er that ſich ſehr nach einem Amte um, gjorde ſig Umag for. Es iſt mir nicht darum zu thun. Er that ſchön mit ihr, ſmidſkede. Das thut nichts, det gjør Intet til Sagen. Es thut Noth, det er fornødent. Er thut groß, praler. Ich habe gern mit ihm zu thun. Er that ſich zu mir, holdt ſig til mig. Er that ſeine Kleider von ſich, aſlagde. Der Vater that ſeinen Sohn auf die Schule, ſatte. Er hat mir was gethan (angethan), forgjort. Thun Sie doch nicht ſo blöde. Er that, als gehöre ihm die ganze Welt. Er thut als wiſſe er nichts davon. Er that gewaltig Frähen, galede forførdeligt.

Thun, n. Gjøren, Handeln. Sein Thun und Laſſen gefällt mir nicht.

Thunfiſch, pl. -e, m. ſpanſk Makrel (Thynnus).

Thür, Thüre, pl. -n, f. Dor. Er ging zur Thür hinaus, Er öffnete den Laſtern Thor und Thür. Er muß ſein Brot vor den Thüren ſuchen. Er nahm Abſchied hinter der Thür, gif ſin Bei, uden at tage Afſked. Er fällt mit der Thür ins Haus, ſiger hoad han burde fortie. Er ſteckt zwifchen Thür und Angel, er i Knibe. Kehre vor deiner eigenen Thüre, forbedre dine egne Feil. Man ſucht niemanden hinter der Thür, wenn man nicht ſelbſt da geweſen, Typ tænker, hver Mand ſtjæler.

Thürangel, pl. -n, f. Dørhængſel.

Thüren, forſyne med Døre.

Thürgewände, n. Beklædning af en Dørabning med hugne Stene. Thürgericht, Thürgerüſt, Thürgeſtell, pl. -e, n. dens Beklædning med Træ, Dørfarm.

Thürhüter, m. Dørvogter.

Thurm, pl. Thürme, m. Taarn, Fangetaarn. Dim. Thürmchen, n.
 Thurmbau, m. Taarnbygning.
 Thürmen, optaarne. Die Wolken thürmten sich.
 Thürmer, m. Taarnvægter.
 Thurmförmig, taarnagtig.
 Thurmhoch, adj. høit som et Taarn.
 Thürmung, pl. -en, f. Optaarning.
 Thurn, Nr. pl. -e, m. Taarn. Thurnen, sætte i Fængsel.
 Thurnagel, pl. -nägel, m. Spiger med stort Hoved til at beslaae Døre.
 Thürschnalle, Thürklinke, pl. -n, f. Dørklinke.
 Thürschwelle, pl. -n, f. Dørtærskel.
 Tibbke, Nr. pl. -n, f. næseviist Fruentimmer.
 Tichten, dichten, tænke, diæte.
 Tick, tick! interj. tuppe! tuppe!
 Tick, Nr. pl. -e, m. Berørelse med Fingertoppen, Rildren, Lune. Ticken, støde, drille. Ticktack, Ticketack, n. sagte Banken. Ticktacken, pikke, banke.
 Tiede, Tide, Nr. f. Tiden af Ebbe og Flod.
 Tieder, Tider, Nr. m. Strikke til at binde Dyr i. Tidern, tødbern, tūdern, binde.
 Tiechter, St. m. Conneson. Tiechter, f. Connedatter.
 Tief, dyb. Stille Wasser gründen tief. Tiefe Farben, mørke Farver. Er arbeitete bis in die tiefe Nacht hinein.
 Tief, pl. -e, n. den største Dybde, Farvand.
 Tiefblick, m. dybt Grandserblik.
 Tiefbug, pl. -e, m. et Winteræble.
 Tiefdenker, m. dyb Tænker.
 Tiefe, pl. -n, f. Dybde. O Gott, du Tiefe sonder Grund.
 Tiefen, uddybe.
 Tiefenmesser, m. Dybdemaaler.
 Tiefgründig, adj. med dyb Grund.

Tiefhammer, pl. -hämmer, m. Hammer til at fordybe Kar med.
 Tiefher, adv. op fra det Dybe, langt borte fra.
 Tiefrund, huulrund, concav. Tiefründe, Tiefrundung, pl. -en, f. Concauitet.
 Tiefsinn, m. Dybsind. Tiefsinnen, -sann, -gesonnen, tænke dybt. Tiefsinnig, dybsindig.
 Tiegel, m. Smeltedigel, Leerpande, Digel paa Bogtrykkerpresser.
 Tiegelprobe, pl. -n, f. Metalsprobe i Smeltediglen.
 Tierlieren, Nr. quiddre.
 Tietling, pl. -e, Tietlinger, m. den mindste Art tørret Torf.
 Tiger, m. Tigerthier, pl. -e, n. Tigerin, pl. -nen, f. Tiger.
 Tigererz, n. Glaserts indsprængt i Bruunspath.
 Tigerhund, pl. -e, m. tigeragtig plettet Hund.
 Tigerkage, pl. -n, f. Tigerkat.
 Tigern, forsyne med Tigerpletter.
 Tilgbar, tilglic, udslættelig.
 Tilgen, tilintetgjøre, udslætte. Er tilgte unsre Schulden. Tilger, m. den, som tilintetgjør.
 Tilgung, pl. -en, f. Tilintetgjørelse, Udslættelse.
 Tille, Dille, pl. -n, f. fort Ror, Blifhat.
 Timpling, pl. -e, m. et Slags Pærer.
 Tinctur, pl. -en, f. Farve, farvet Kraftvand. Tingiven, farve.
 Tine, Tinecke, Nr. pl. -n, f. liden Tonde, lidet Kar med Laag.
 Tingel, m. Udfyldningsstræ mellem Rjelen og Rjølgangen.
 Tinte, Dinte, pl. -n, f. Blæk, Farve. Er saß in der Tinte, var i Forlegenhed.
 Tintensaß, pl. -fässer, n. Blækhuus.
 Tipp, pl. -e, m. let Berøren med en Spids. Tippen, tippe.

Tirgeli, St. n. Sukkerbrød, pyntelysten Pige.

Tisch, pl. -e, m. Bord. Dim. Tischchen, Tischlein, n. Er bat mich zu Tische. Er führt einen guten Tisch. Es wird zu Tische geläutet.

Tischen, St. sætte paa Bordet.

Tischer, Tischler, m. Snekker.

Tischgänger, m. Kostgænger.

Tischgeld, n. Madpenge.

Tischgenos, pl. -nossen, m. Bordkammerad.

Tischgeräth, Tischzeug, n. Bordtøi.

Tischler, m. Snekker. Tischlerei, pl. -en, f. Snekkerens Værksted, Snekkerarbejde.

Tischrede, pl. -n, f. Bordtale.

Tischtuch, pl. -tücher, n. Borddug, Bordflæde.

Tischzelle, Tischquehle, pl. -n, f. Serviet.

Titel, m. Titel, Væsenavn, Overskrift, Retsgrund. Er gibt jedem den rechten Titel. Die Ehre besteht nicht in Titeln, sondern in Verdiensten.

Titeln, tituliren, titulere.

Titelsucht, f. Titelsyge, Titelnarhed.

Titelsüchtig, titelsyg.

Titeltateln, Nr. pludre.

Titelweise, adv. som Titel.

Tirsche, pl. -n, f. Sauce.

Tizen, bedøve, forbløffe.

Tobben, m. Pind slaaet tværs igjennem en Pæl.

Tobel, m. Svimmel, Tummel, St. Seng efter en vild Hjeldbæk.

Toben, rase, støie. Die Winde toben. Die tobende Menge.

Toberich, pl. -e, n. en Bjergmands Arbejde i 6 til 12 Timer.

Tobig, støiende.

Tobsucht, f. Raseri.

Tochter, pl. Töchter, f. Datter. Dim. Töchterchen, Töchterlein, n.

Tochterkirche, pl. -n, f. Annerkirche.

Töchterlich, adj. sammende sig for elser tilkommende en Datter.

Tochtermann, pl. -männer, m. Svigersøn.

Tochterschaft, f. en Datters Forhold.

Töchterschule, pl. -n, f. Pigeskole.

Tochtersprache, pl. -n, f. Sprog, som er fremstaaet af et andet.

Tockel, n. Hæveredskab paa Skibe.

Tockiren, male med tykke Streg.

Tod, m. Død. Kein Tod kann uns tödten. Er ist mit Tode abgegangen. Er ist Todes verbliehen.

Er liegt auf den Tod darnieder. Ich bin des Todes. Es ist mir bis in den Tod zuwider. Die Krankheit ist nicht zum Tode. Der Tod läuft mir übers Grab, pludselig, uforklarlig Gysen.

Todbett, pl. -en, n. Døds seng.

Tödder, Tüder, Nr. m. Strikke. Tödderpfahl, pl. -pfähle, m. Pæl paa Græsgangen til at binde en Ko.

Todesfall, pl. -falle, m. Dødsfald.

Todesurtheil, pl. -e, n. Dødsdom.

Todfall, pl. -falle, m. Jorddrottens Ret til en død Livegens Rvæg.

Todfeind, pl. -e, m. dødelig Fiende.

Todkauf, pl. -käufe, m. Køb, som er gyldigt indtil hele Familien er uddød.

Todkrank, dødelig syg.

Todschlag, Todtschlag, pl. -schläge, m. Drab.

Todsucht, f. Skindød.

Todsühne, pl. -n, f. Udsøning for et udøvet Mord.

Todsünde, pl. -n, f. Synd, som har den evige Død tilfølge.

Todt, adj. død. Eine todte Sprache. Die todte Hand, Kirche, Kloster.

Es ist hier sehr todt. Ein todtes Gesicht. Todte Augen.

Tödten, dræbe. Tödtet euer Fleisch sammt den Lüsten und Begierden.

Todtenacker, pl. -äcker, m. Kirkegaard.
 Todtenamt, pl. -ämter, n. Kirkeben for de Afdede.
 Todtenannonce, pl. -n, f. Anmeldelse af Dødsfald.
 Todtenbeliebung, pl. -en, f. Indretning til at begrave Fattige, Siigcasse.
 Todtenbeschwörer, m. Aandemaner.
 Todtenblas, dødringbleg.
 Todtenbrief, pl. -e, Todtenschein, pl. -e, m. Dødsattest.
 Todtenfarbe, f. Dødsbleghed.
 Todtenfarben, todtenfarbig, dødsbleg.
 Todtenfeier, f. Todtenfest, pl. -e, n. Fest til Minde om en Død.
 Todtengespräch, pl. -e, n. Samtale mellem Døde.
 Todtengräber, m. Graver.
 Todtensonntag, pl. -e, m. tredie Søndag for Paaske.
 Todtenuhr, pl. -en, f. Træorm i Bæge.
 Todtenvogel, pl. -vögel, m. Muurspæt, en Ugle.
 Tödter, Todtschlager, m. Drabsmand.
 Tödlich, dødelig. Tödliche Krankheit. Tödliche Feindschaft.
 Tödtung, pl. -en, f. Dræben.
 Tos, Tuf, Tofstein, pl. -e, m. Tuf, Kalktuf, en kalkagtig meget porøs Steenart.
 Töffel, m. Christopher, Tølper.
 Töffeln, gaar i Tøfler. Töffeln, gaar med Tøfler.
 Toppe, St. pl. -n, f. Straasaffel.
 Tokayer, m. den bedste Ungarvin fra Tokay.
 Toll, gal, rasende.
 Tollapfel, pl. -äpfel, m. Ratskyggens Frugt (*Solanum insanum*).
 Tollbeere, pl. -n, f. Galnebær (*Atropa Belladonna*).
 Tolle, Tollheit, pl. -n, f. Galfab.
 Tollen, larme, stoe.

Tollhaus, pl. -häuser, n. Daarekiste.
 Tollhäusler, m. Daarekistelem.
 Tollkopf, pl. -köpfe, m. ilsket Menneske. Tollköpfig, ubesindig.
 Tollkühn, dumdriftig. Tollkühnheit, f. Dumdriftighed.
 Tollwurm, pl. -würmer, m. en formentlig Orm under Tungen paa gale Hunde.
 Tollwuth, f. den høieste Grad af Raseri. Tollwüthig, adj. i høieste Grad rasende.
 Tölpel, m. Tølper; Havsule (*Sala bassana*).
 Tölpelei, pl. -en, f. Tølperagtighed.
 Tölpeln, tee sig tølperagtigt.
 Tölpisch, tølperagtig.
 Tombak, m. gult Kobber, Blanding af Tin, Kobber og Zink. Tombaken, adj. af Tombak.
 Ton, pl. Töne, m. Tone, Lyd, Klang. Er redet in einem hohen Ton. Ein Mann von Ton, von gutem Tone. Er ist in den Ton gekommen. Der Ton des Gemäldes, Farvens Anvendelse.
 Tonachre, pl. -n, f. Octave.
 Tonangeber, m. Ordfører.
 Tonbühne, pl. -n, f. Orkester.
 Tondichter, m. Componist.
 Tönen, tone, lyde, flinge. Töne, Schwager, ins Horn. Noch tönt der Busch voll Nachtigallen dem Jüngling hohe Wonne zu.
 Tonkunst, f. Musik. Tonkünstler, m. Musikus.
 Tonleiter, pl. -n, f. Tonstige, Scala.
 Tonlos, adj. uden Lyd.
 Tonne, pl. -n, f. Tønde. Dim. Tönnchen, n. Eine Tonne Goldes, 100,000 Daler.
 Tonnengewölbe, n. buesformig Dælvæg.
 Tonnenweise, adv. tøndevis.
 Tonsatz, pl. -sätze, m. Composition.
 Tonsetzer, m. Componist.

Tonsur, pl. -en, f. Kronragen. Er nahm die Tonsur, blev katolsk Geistlig.

Tonsylbe, pl. -n, f. Stavelse med Tønnen.

Tontine, pl. -n, f. Livrenteforening.

Tonzeichen, n. Accent.

Topas, pl. -se, m. en gul gjennemsligt Edelsteen. Topasfluß, m. en uægte eftergjort Topas.

Topf, pl. Töpfe, m. Potte. Dim. Töpfchen, Töpflein, n.

Topfasse, f. Potaße.

Töpfer, m. Pottemager.

Töpferei, pl. -en, f. Pottemagerhaandværk.

Töpfern, gjøre Pottemagerarbejde.

Topfgucker, m. Pottetiger.

Topfstollen, m. Pottens Fod.

Topfstürze, pl. -n, f. Pottens Laag.

Topp! interj. nu vel! det gjælder!

Töppel, n. Hærbusk. Töppeln, forsyne dermed. Getöppelte Sühner.

Torbize, Tortse, pl. -n, f. Fakkell.

Torf, pl. Tørse, m. Torv.

Torfbauer, pl. -n, m. Bønde, som bringer Torv.

Torfboden, m. Torvegrund, Torveløst.

Torfen, forsyne med Torv.

Torfmoos, pl. -se, n. Torvemose.

Torkel, St. pl. -n, f. Biimperse.

Torkeln, tumble, valse, perle.

Tornen, At. standse i Lobet, dreie, vende.

Törnister, m. Reisesæk, Randsel.

Torte, pl. -n, f. Tærte. Dim. Törtchen, n.

Tosen, støie, bluse.

Tösen, At. trække, slæbe.

Tost, At. pl. -e, m. Top, Bust. Tosjen, St. m. Klippetinde.

Töverstange, At. pl. -n, f. Bærestang.

Trab, m. Trav, en Jaarsygdom.

Trabant, pl. -en, m. Ledfager, Biplanet.

Traben, trave. Der Reiter trabt einher.

Traber, m. Traver.

Träber, Treber, pl. -n, f. udpressede Skaf, Mask.

Trabgänger, m. en travende Hest.

Tracht, pl. -en, f. Dragt, Byrde, Klædedragt. Eine Tracht Solz. Er bekam eine Tracht Prügel.

Trachtgarn, pl. -e, n. stort Hæstergarn.

Trachten, tragte, attraae. Er trachtete ihm nach dem Leben.

Trächtig, frugtbar, drægtig. Trächtigkeit, f. Drægtighed.

Tractat, pl. -e, m. Forlig, Afhandling.

Die Tractaten, Underhandlingerne.

Tradsteine, pl. Grændsestene paa en Græsmark.

Tragbahre, pl. -n, f. Baare, Bærestol.

Tragbar, adj. mulig at bære, frugtbar.

Trage, pl. -n, f. Baar, Aag paa Arterne.

Träge, doven. Träge, f. Dovenskab.

Tragen, trug, getragen, bære, udholde, (sich) slæde sig. Er trug ihn auf den Sänden. Er trägt das Herz auf der Zunge. Er trägt auf beiden Achseln. Er trägt sich prächtig. Er trägt den Kopf hoch. Er trug einen Sieg davon, erholdt. Ich habe immer Achtung gegen ihn getragen. Das Fernrohr trägt weit. Die Summe wird in die Rechnung getragen. Die Felder tragen nicht alle Jahre.

Träger, m. Bærer, Drager.

Trägheit, f. Dovenskab, Lædhed.

Traghimmel, m. Baldachin.

Tragforb, pl. -förbe, m. Bærefuro.

Tragisch, sorgelig, tragisk. Tragiker, m. tragisk Digter. Tragödie, pl. -n, f. Sergeispil.

Traglorn, Trägerlohn, m. Bæreløn.
 Traid, St. n. vorent Korn.
 Träl, träll, St. dum, simpel.
 Trallallen, Nr. tralle.
 Trällern, tralle, nyne. Der Wande:
 ver trällerte ein Liebschen.
 Tram, St. pl. -e, m. Bjelke, Stang.
 Trämel, m. Klod, Stok.
 Tramontane, f. Nordvind i Italien,
 Nordpol, Nord. Er hat die Tra:
 montane verloren, er kommen ud
 af sin Retning.
 Trampe, pl. -n, f. Stang til at støde
 med.
 Trampel, m. Klumpfod.
 Trampeln, trippe.
 Trampelthier, pl. -e, n. Kameel med
 to Puffer.
 Trampen, trampe.
 Tramseide, f. Silke til Rendingen.
 Trändeln, nele, gaar langsomt.
 Trank, pl. Tränke, m. Drif. Dim.
 Tränken, n.
 Tränke, pl. -n, f. Bändigsted for
 Køret.
 Tränken, vande.
 Tranksteuer, pl. -n, f. Skat af Drif:
 fevarer.
 Transumt, pl. -e, n. Afskrift, Copie.
 Trant, pl. -e, m. Gang. Bane.
 Trapp, m. en leeragtig jernholdig Bjerg:
 art; Biindruckam.
 Trappe, pl. -n, f. Spor, Fodtrin.
 Trappe, pl. -n, m. Trappaas (Otis
 tarda).
 Trappel, pl. -n, f. Befæstelsesbræt
 for Ophængningsstængerne i Papiir:
 fabriker.
 Trappsen, trippe stærkt.
 Traß, Trassel, m. Steenstov, en Bin:
 dingsjerd.
 Trassiren, udstede Berel paa. Tratte,
 pl. -n, f. Berel. Trassant, pl. -en,
 m. Udstæder af en Berel. Trassat,
 pl. -en, m. den, paa hvilken den er
 udstædt.

Trätschen, St. fladre. Trätsche, pl.
 -n, f. Gladderfane.
 Trau, f. Trauung, pl. -en, f. Bielse,
 Copulation.
 Traube, pl. -n, f. Drue. Dim. Träub:
 chen; n.
 Traubenbreme, pl. -n, f. en liden
 Brombærbusk.
 Traubenförmig, traublich, traubicht,
 druesformig, drueagtig.
 Traubenfirische, pl. -n, f. Rognætt.
 Traubenschuß, pl. -schüsse, m. Skud
 med mange forbundne smaa Rugler.
 Traubig, forsynet med Druer.
 Trauen, troe, stole paa, trolove. Dem
 Wetter ist nicht zu trauen. Ich
 traue ihm nicht. Das Paar wurde
 getraut.
 Trauer, f. Sorg, Sargedragt. Der
 Hof hat Trauer angelegt.
 Trauerbirke, pl. -n, f. Hængebirke.
 Trauerfall, pl. -fälle, m. et sorgeligt
 Tilfælde.
 Trauergepränge, n. Sörgestads.
 Trauerlaub, n. Løv af Cypresser, o.
 dñ.
 Trauermantel, pl. -mäntel, m. en
 Sommerfugl paa Birketræer (Papilio
 Anthiopa).
 Trauern, sorge. Er trauert um sei:
 nen Vater.
 Trauerspiel, pl. -e, n. Sörgespil.
 Trauerweide, pl. -n, f. Laarepil.
 Trause, pl. -n, f. Tagdrøv, Tagrende.
 Er kam aus dem Regen in die
 Trause, af Asten i Ilden.
 Trausen, v. n. nedfalde i Draaber.
 Träusen, träuseln, v. a. droppe.
 Traugebühr, pl. -en, f. Copulations:
 penge.
 Traulich, fortrolig. Traulichkeit, f.
 Fortrolighed.
 Traum, pl. Träume, m. Drom. Es
 fällt mir nicht im Tranme ein. Er
 half ihm aus dem Traume.

Traumausleger, Traumdeuter, m.
Drommes Udtvder.

Träumen, dromme. Es träumte mir,
ich sey in London. Ich träumte
von abwesenden Freunden. Lasse
dir ein solches Glück nicht träu-
men.

Träumer, m. Drommer, Phantast.

Träumerei, pl. -en, f. Drommeri.

Träumerisch, phantastisk, indbildt.

Traumgläubig, troende paa Dromme.

Traumleben, n. Livet i indbildte For-
restillinger.

Traun! interj. i Sandhed!

Trauredede, pl. -n, f. Bielsestale.

Traurig, sorgelig, sorgmodig. Trau-
rigkeit, f. Sorgmodighed.

Trauring, pl. -e, m. Fæstering.

Trauschag, pl. -schäge, m. Medgift.

Trauschein, Trauungsschein, pl. -e,
m. Bielsestale.

Traut, adj. tro, elsket. Mein Trau-
ter. Mein trautes Mädchen.

Trautchen, Trautel, n. elsket Pige.

Trautheit, f. Fortrolighed.

Trauung, pl. -en, f. Bielse.

Travestie, pl. -n, Travestierung, pl.
-en, f. spøgefuldt Indklædning, Par-
odie. Travestiren, parodere.

Treber, Träber, pl. -n, f. Mast.

Treckeln, St. nole. Trecken, Vt.
trække.

Treckjunge, pl. -n, m. Bjergværksdreng
til at slæbe Ertz.

Treckschiff, Vt. pl. -e, n. Treckschü-
te, pl. -n, f. Skib, som trækkes.

Treckwerk, pl. -e, n. Udvidelse i Stol-
len.

Treff, pl. -e, m. Stod, Slag.

Treffdank, m. Priis for et Træfskud.

Treffen, traf, getroffen, træffe, passe.
Wer oft schießt, trifft endlich ein-
mal. Ich traf ihn nicht zu Hause.
Die Kette hat ihn getroffen. Ein
treffendes Beispiel. Eine getrof-

fene Wahl. Er trifft Anstalten.
Getroffen, gjættet.

Treffen, n. Træfning.

Treffer, m. Gevinst, vindende Lotte-
rinummer.

Trefflich, fortræffelig. Trefflichkeit,
f. Fortræffelighed.

Treffschuß, pl. -schüsse, m. et træffende
Skud.

Treib, St. pl. -e, m. Snebane.

Treibbeet, pl. -e, n. Misbænk.

Treibbühne, pl. -n, f. en i Strøm-
men bygget Dæmning.

Treibeis, n. Drivis.

Treiben, trieb, getrieben, drive. Er
treibt müßig herum. Die Ge-
wächse treiben. Er trieb ihn zur
Arbeit. Er trieb lauter Unfug.
Er hat lange Sandel getrieben.

Treiber, m. Driver.

Treibfaß, pl. -fässer, n. Barkekar hos
Garvere.

Treibhaus, pl. -häuser, n. Drivhuus.

Treibheerd, pl. -e, m. Drivovn, hvori
Solv stilles fra Bly.

Treibholz, n. Flaadebrænde.

Treibjagen, n. Drivjagt.

Treibling, pl. -e, m. Bier, som ja-
ges ind i tomme Kurve.

Treilen, trække. Treil, pl. -e, n.
Trækkereb. Treiler, m. Skibstræk-
ker.

Treilen, St. brække Her.

Tremel, St. n. Port tvf Rjep.

Tremmen, afstrøge, afstjære (Pibekeer).

Trempel, m. Træstive, Støtte.

Tremse, pl. -n, f. blaa Kornblomst.

Trendel, Vt. m. et tyndt frastildt
Stykke.

Trennbar, trennlich, adskillelig.

Trennen, ifille, adskille. Das Bünd-
niß ward getrennt. Wir mußten
uns trennen. Das Kind ward
von seiner Mutter getrennt.

Trennstift, pl. -e, n. Bogtrykkergefirt,
Spatium.

Trennung, pl. -en, f. Adskillelse.
 Trense, pl. -n, f. Snor, Hestetomme uden Stang. *Er ritt das Pferd an der Trense.*
 Trepaniren, anføre Hjerneskallet.
 Treppe, pl. -n, f. Trappe.
 Treppenabsat, pl. -sage, m. Hvilested paa Trappen.
 Treppenbacke, Treppenwange, pl. -n, f. Sidebrætter paa en Trappe.
 Treppenlehne, pl. -n, f. Længdetræ paa en Trappes Rækværk.
 Treppenstue, pl. -n, f. Trappetrin.
 Treskaf, n. et Kortspil.
 Treskammer, pl. -n, f. Skatkammer, Sakristie.
 Tresen, pl. Krambodskuffer.
 Trespe, pl. -n, f. vild Havre, Klinte.
 Tresse, pl. -n, f. Bræmme, Fletning.
Trau' nicht auf deinen Tressen: hut.
 Trester, pl. Maß. Tresterwein, m. tynd Vin.
 Treten, trat, getreten, træde. *Er trat seiner Ehre zu nahe. Tritt her und siehe. Er ist ins Mittel getreten, som Mægler. Der Zahn tritt die Senne, der Tauber die Taube.*
 Tretrad, pl. -ræder, n. Hjul, som bevæges ved Træden.
 Treu, tro, trofast. *Treue Sand geht durchs ganze Land. Bleibe dem Vaterlande treu.*
 Treubruch, m. Utrofast. Treubruchig, utro.
 Treue, f. Trofast. *Er leistete ihm Treue und Pflicht. Bei meiner Treu! paa min Tre. Auf Treu und Glauben, paa Tro og Love.*
 Treueid, pl. -e, m. Trofasthed.
 Treufløsig, flittig og tro.
 Treugen, Nr. tørre.
 Treuhandgut, pl. -güter, n. Depositum.
 Treuherzig, trohjertig. Treuherzig: keit, f. Trohjertighed.

Treulich, adv. trolig, redelig.
 Treulos, utro. Treulosighed, f. Tro: lesshed.
 Treumuth, m. trofast Sindelag.
 Tribuliren, ængste, plage.
 Tribunal, pl. -e, n. Domstol.
 Tribut, pl. -e, m. Afgift.
 Trichten, St. indstille til et Embede, have i Tanker.
 Trichter, m. Tragt, kogleformig Ab: ning.
 Trichtern, folde igjennem en Tragt.
 Tricktræk, n. Lærningespil.
 Trieb, pl. -e, m. Drift, Driven, Spire.
 Triebel, m. Baanddriver (hos Bed: lere).
 Triebfeder, pl. -n, f. Drivesjær.
 Triebkraft, pl. -kræfte, f. drivende Kraft.
 Triebfam, trivial.
 Triebfand, m. Flyvesand.
 Triefauge, pl. -n, n. flydende Die.
 Triefäugig, adj. suret.
 Triefeln, v. n. droppe.
 Triefen, troff, getroffen, v. n. droppe.
Der Regen trieft vom Dache. Von Segen troff die Erde.
 Triefnase, pl. -n, f. Snodnæse. Trief: nasig, snodnæset.
 Triefnaß, dryppende vaad.
 Triegen, trog, getrogen, bedrage.
Die Sinne triegen.
 Triel, pl. -e, m. nedhængende Hals: hud hos Hornkvæg.
 Trielen, tilsmudse sig under Spißnin: gen.
 Triefel, m. Brumtop.
 Trift, pl. -en, f. Græsgang, Qvæg: hjord.
 Triftgeld, pl. -er, n. Havnegangs: penge.
 Triftig, gyldig, lovlig. *Ein triftiger Grund. Triftige Ursachen.*
 Triftigkeit, f. Gyldighed, Lovlighed.
 Triller, m. hurtig Afverling af tvende Toner. Trillern, jynge med Triller.

Trimmke, *Nt.* pl. -n, f. Pynteduffe.
 Trinfbar, driffelig. Man versucht,
 das Seewasser trinfbar zu machen.
 Trinken, trank, getrunken, driffe.
 Er trank sich ein Herz, drak sig
 modig. Freude trinken alle We-
 sen an den Brüsten der Natur.
 Trinker, m. Driffer.
 Trinkerlich, driffelysten.
 Trinfahne, pl. -n, f. en med Tvær-
 streg opskreven Driffegjeld.
 Trinfgeld, pl. -er, n. Driffepenge.
 Trinfgeschirr, pl. -e, n. Driffekar.
 Trinflied, pl. -er, n. Driffeviise.
 Trinfspruch, pl. -sprüche, m. Skaal,
 Toast.
 Tripelerde, pl. -n, f. Poleerjord fra
 Tripolis.
 Trippe, Trippel, *Nt.* pl. -n, f. Tes-
 fel med Træsaaler.
 Trippeln, trippe.
 Tripper, m. Dryppert.
 Trisfel, m. Swimmel. Triseln, swim-
 le, tumble. Triselig, swimmel.
 Tritt, pl. -e, m. Trin. Feste Tritte
 und gerade Schritte. Er that
 einen falschen Tritt.
 Trittling, pl. -e, m. Noget til at sætte
 Fødderne paa.
 Triumph, pl. -e, m. Seiershøitid, Sei-
 ersglæde. Triumphiren, triumfere.
 Trivialien, pl. Gemeenheder, alminde-
 lige Sententser. Trivialitæt, pl.
 -en, f. Gemeenhed. Trivial, ge-
 meen.
 Trock, pl. -e, n. Billiardspil.
 Trockeln, *St.* nole.
 Trocken, *tor.* Sie essen das trockene
 Brot. Die Kuh steht trocken.
 Er gab ihm eine trockene Ant-
 wort.
 Trockenboden, m. Torkeloft.
 Trockenheit, f. Torhed, Stivhed. Die
 Trockenheit der Luft. Die Trocken-
 heit der Rede.

Trockenloch, pl. -löcher, n. lodret Bo-
 rehul til Steensprængning.
 Trockler, *St.* m. Røler.
 Trockenwechsel, m. Berel udstedt paa
 sig selv.
 Trockenwein, m. den bedste Ungarviin,
 som presses af næsten tørre Druer.
 Trocknen, *torre.* Trockne deines Kum-
 mers Thränen.
 Trockniß, f. Torfe.
 Troddel, pl. -n, f. nedhængende Traad,
 Duff.
 Trödel, m. Handel med gamle Klæ-
 der m. m.
 Trödelbude, pl. -n, f. Krambod for
 gamle Sager.
 Trödler, m. Trödlerin, pl. -nen, f.
 Marchandiser, Røler.
 Trödeln, handle med gamle Sager,
 nole.
 Trödelware, pl. -n, f. gammelt Skrab.
 Trog, pl. Tröge, m. Trug.
 Trögeln, schöppeln, *St.* driffe lidt
 efter lidt meget.
 Trolen, *St.* v. n. rulle, tordne. Trö-
 len, v. a. rulle. Tröler, m. den
 Proceslystne.
 Trolle, Trulle, *St.* pl. -n, f. fort og
 tyf Pige.
 Trollen, rulle, vælte. Der Wagen
 kam getrollt. Trolle dich! pak dig.
 Trommel, pl. -n, f. Tromme. Die
 Trommeln wurden gerührt.
 Trommelhäutchen, n. Trommehinde
 i Dret.
 Trommelflöppel, Trommelschlägel,
 m. Trommestikke.
 Trommelfell, pl. -e, n. Trommestind.
 Trommeln, tromme.
 Trommelschlag, pl. -schläge, m. Trom-
 meslag. Trommelschläger, m. Trom-
 meslager.
 Trommelsucht, f. Bindvatersot.
 Trompete, pl. -n, f. Trompet. Trom-
 peten, blæse Trompet. Trompeter,
 m. Trompetbläser.

Tropæe, Trophæe, pl. -n, f. Seiersminde.
Tropf, pl. **Tröpfe**, m. Tøffe, Taabekke.
Tropfbad, pl. -bæder, n. Drypbad.
Tropfbar, adj. deelig i Draaber.
Tröpfeln, dryppe. Der Regen kommt, es tröpfelt schon. **Er tröpfelte** Rum auf den Zucker.
Tropfen, m. Draabe. Dim. **Tröpflein**, n.
Tropfen, dryppe. Regnet es auf den Herrn, so tropft es auf die Knechte, naar det regner paa Præsten, saa drypper det paa Klokkeren.
Tropfenfall, pl. -fælde, m. Tagedryp, Ret til Tagedryp.
Tropfenweise, adv. draabevijs.
Tropfglas, pl. Glasdraaber, Springglas.
Tropfpisse, f. Roldpis.
Tropfregen, m. Drypregn.
Tropfstein, pl. -e, m. Drypsteen (Stalactites).
Tropisch, uegentlig, billedlig, liggende mellem Vendecirklerne. **Trope**, pl. -n, f. Talefigur.
Troß, m. Folge af Tjenere, Hob, Mængde, Bagage.
Troßbube, pl. -n, m. Troßknegt.
Troßwagen, m. Bagagevogn.
Trost, m. Trøst. Man schöpft **Trost** aus der Bibel. **Er benahm ihm** allen **Trost**.
Trostel, pl. -n, f. Trost (Fugl).
Trösten, trøste. **Er tröstet ihn** über den Verlust. Sie trösteten sich mit der Hoffnung.
Tröster, m. Trösterin, pl. -nen, f. den Tröstende.
Tröstlich, tröstelig. **Er lebte** der tröstlichen Hoffnung.
Trostlos, adj. uden Trøst. **Trostlosigkeit**, f. Trøstløshed.
Tröstung, pl. -en, f. Beroligelse, Trøstelse.

Trostwort, pl. -e, n. Trøstens Ord.
Trott, m. Trav.
Trotte, St. pl. -n, f. Viimperse.
Trotteln, gaae rolende.
Trotten, trave. **Trottgänger**, m. en travende Hest.
Trog, m. Trodsighed. **Er bot ihm** **Trog**, trodsede. **Trogsdem**, desuagtet. **Trog** des Gebotes. **Trog** der Gefahren.
Trogen, trods, modstaae. **Er trogt** dem Sturme. **Er trogt** auf seinen Reichthum.
Trogkopf, pl. -köpfe, m. et trodsigt Menneske. **Trogköpfig**, ajensstridig.
Trogstein, pl. -e, m. en Metalmasse, som opstaaer ved Kobbersmeltning.
Troggewicht, n. fransk Handelsvægt fra Troyes.
Trübe, mørk, grumset, sørgelig. **Im** **Trüben** ist gut fischen. **Trüber** Himmel. **Trübe** Augen.
Trübligh, lidt grumset eller mørk.
Trüben, formørke, forstyrre. **Der** **Himmel trübt** sich. **Er trübte** den Frieden.
Trübsal, pl. -e, f. og n. Gjenbording. **Durch** viele **Trübsale** geht man zum **Himmelreiche** ein.
Trübselig, sørgende, elendig.
Trübsinn, m. Sørgmodighed. **Trübsinnig**, sørgmodig.
Truchseß, pl. -seße, m. Overkjekkenmester.
Trude, pl. -n, f. Troldqvind, Hex.
Trudel, m. forslidte Redskaber og Klæder.
Trüffel, pl. -n, f. en Champion, en spiselig Jordsvamp.
Trüffelhund, pl. -e, m. en Hund afrettet til at søge Championer.
Trug, m. Falskhed, Bedrageri. **Lug** und **Trug**.
Trugbild, pl. -er, n. fluffende Billede.
Trügen, trog, getrogen, bedrage, fluffe. **Der Schein trügt**.

Trüglich, skuffende.
 Truglos, adj. uden falskhed.
 Trugschluß, pl. -schlüsse, m. falsk Slutning.
 Truhe, pl. -n, f. Kasse, Skrin. Dim. Trühlein, n.
 Trühen, St. trives, bore.
 Trumm, pl. Trümmer, n. og m. Stump, Stykke, Levning.
 Trümmergebäude, n. Ruin.
 Trümmerhausen, m. Grushob.
 Trümmern, sønderlaae, ødelægge.
 Trümmerweise, adv. stykkevis.
 Trummerz, pl. -e, n. Ertz, som brydes stykkevis.
 Trummscheit, pl. -e, n. et musikalsk Instrument, Monochord.
 Trumpf, pl. Trümpfe, m. Stikfarve i Kortspil, Udslag. Kraftord.
 Trumpfen, affstumpe, spille Trumf, affærdige.
 Trunk, m. Drif.
 Trunken, drucken. Trunken vor Freude. Trunkenheit, f. Druckenstak.
 Trunkenbold, pl. -e, m. Druckenbolt.
 Trunkmuth, m. Mod i Druckenstak.
 Trunksucht, f. Drikkesyge, Drikfældighed.
 Trupp, pl. -en, m. Hob, Skare, Troop. Dim. Trüppchen, n. Truppen, pl. Krigsfolk. Truppe, pl. -n, f. Gelskab.
 Truppweise, adv. skarevis.
 Trüffel, Trüffel, m. Morgenstjerne (Stof).
 Trüteln, trüten, caressere.
 Truthahn, pl. -hähne, m. Truthuhn, pl. -hühner, n. Falkunst Hane, Høne.
 Trutshelig, St. tyk og rund.
 Trutz, Trog, m. Trodsighed. Zu Schutz und Trutz gerüstet.
 Tschako, m. Soldaterhue.
 Tscherper, m. en stor Bjergmandskniv.

Tschu, tshuh! interj. en hvidlende Skræmmelyd.
 Tuberoze, pl. -n, f. Høsthyacinth (Polyanthes).
 Tuberosität, pl. -en, f. Ujævnhed, Byld.
 Tubus, pl. Tuben, m. Riffert.
 Tuch, pl. Tücher, n. Klæde, Dug. Dim. Tüchlein, Tüchel, Tüchelchen, n. Tuche, pl. Klædesorter.
 Tuchartig, adj. lig Klæde.
 Tuchbereiter, m. den, som gjør valket Klæde færdigt.
 Tuchen, adj. af Klæde. Eine tuchene Weste.
 Tücheln, bedække med Klæde.
 Tucher, Tuchmacher, m. Klædefabrikant.
 Tuchhalle, pl. -n, f. Klædemagazin.
 Tuchhandel, m. Klædehandel. Tuchhändler, m. Klædehandler.
 Tuchnappe, pl. -n, m. Klædemager, spænd.
 Tuchknecht, pl. -e, m. Jagtbetjent, som følger med Jagtloiet.
 Tuchmacherei, pl. -en, f. Klædefabrik.
 Tuchnadel, pl. -n, f. stærk Knappe-naal.
 Tüchtig, dygtig, stor, tilgavn. Ein tüchtiger Arbeiter. Er hat tüchtig gearbeitet und getrunken. Er schnitt sich ein tüchtiges Stück Brod.
 Tüchtigkeit, f. Dygtighed, Duelighed.
 Tücke, pl. -n, f. Underfundighed, Rneb. Er spielt mir Tücken.
 Tückebote, pl. -n, m. Lygtemand.
 Tückebold, pl. -e, m. underfundigt Menneffe.
 Tücken, være underfundig.
 Tückisch, underfundig, hemmelig vred. Er war tückisch auf ihn.
 Tüder, Tödder, At. m. Strikke til at binde Noæg paa Græsgangene. Tüdern, binde. Die getüdernten Pferde.
 Tüderln, St. tale utydelig, lalle.

Tuffwacke, pl. -n, f. en let svampet vulkanisk Steenart.

Tuffstein, pl. -e, m. Tuf, Kalktuf (Steenart).

Tugend, pl. -en, f. Dyd. Die Tugend ist kein leerer Name. Er befließigt sich der Tugend.

Tugendadel, m. Adelskab ved Fortjeneste.

Tugendbild, pl. -er, n. Mønster paa Dyd. Sie ist eben kein Tugendbild.

Tugendhaft, dydig.

Tugendheld, pl. -en, m. Helt i Dyden.

Tugendlehre, pl. -n, f. Sædelære, Moral.

Tugendreich, adj. rig paa Dyder.

Tugendsam, sædelig.

Tuisto, Tuiskon, Teut, m. en Gud hos de gamle Tydskere.

Tulpe, pl. -n, f. Tulipan.

Tulpenbeet, pl. -e, n. Haugestykke med Tulipaner.

Tummel, m. Svimmel, Orhed.

Tummeln, tumble, (sich) skynde sig. Er tummelt sein Pferd. Flugt, tummle dich!

Tummelplatz, pl. -plätze, m. Tumbleplads.

Tummler, m. et Bæger uden fod, Marsvin. Dim. Tummelchen, n.

Tümpel, Tümpfel, m. Fordybning, Pøl.

Tumult, pl. -e, m. Stoi, Opsøb. Tumultuant, pl. -en, m. Tumultuarisk, adj. Tumultuiren, tumultuere.

Tünche, pl. -n, f. Ralkfarve for Mure.

Tünchen, hvidte, kalke. Tüncher, m. Hvidter.

Tüngel, m. Klammerurt (Galium).

Tungstein, pl. -e, m. hvid Wolfram.

Tunke, pl. -n, f. Sauce, Dyppe.

Tunken, dyppe.

Tunknäpfchen, n. Saucekop.

Tüpfel, m. og n. Toddel, Punkt, Prikke. Dim. Tüpfelchen, n.

Tüpfelig, punkteret, plettet.

Tüpfeln, tüpfeln, punktere, prikke.

Tupfen, tüpfen, nippe, trippe, berøre let.

Turban, Türkenbund, pl. -e, m. tyrkisk Hue, Turban.

Turben, St. m. Torv.

Turbulenz, f. Uro, uroligt Væsen.

Türkblau, mørkeblaa.

Türke, pl. -n, m. Tyrk. Türkei, f. Tyrkiet. Türkisch, tyrkisk.

Türkenblut, St. n. Steenolie af Steenful.

Türkenkopf, pl. -köpfe, m. et tyrkisk Pibehoved. Türkenpfeife, pl. -n, f. en lang Tobakspibe.

Türkis, Türkis, pl. -fisse, m. en med Robbervand gennemtrængt forstenet Fiskeand.

Türkisblau, grønligt blaa.

Turmalin, pl. -e, m. en elektrisk Steen.

Turnen, drive, støde, gymnastisere.

Turner, m. Gymnastiker. Turnkunst, pl. -künste, f. Gymnastik.

Turnier, pl. -e, n. Ridderleeg.

Turnierfähig, berettiget til Turnering, af Adel.

Turnieren, seate, steie.

Turnus, m. Forretningsgang, Orden, Folge.

Turteln, kurre som en Turteldue.

Turteltaube, pl. -n, f. Turteldue.

Turteltauber, m. Hundue. Turtelweibchen, n. Hundue.

Tusch, m. Tusche, f. Tusk.

Tusch, m. Trompetstød.

Tuschen, male med Tusk; tykke, neddykke.

Tüfelig, adv. listende. Tüfeln, St. liste sig paa Tæerne.

Tute, Tüte, pl. -n, f. Kræmmerhuus.

Tutenförmig, adj. lig et Kræmmerhuus.

Tuten, blæse paa et Horn. Tuter, m. Natvægter.

Tuttel, St. pl. -n, f. Moderbryst.

Twete, Twiete, Vt. pl. -n, f. trang Gang mellem Huse, smal Gade.

Twiel, pl. -e, m. Tjærefost.

Twille, Twele, Vt. pl. -n, f. en gaffeldannet Stof. Twillen, fløve i

to Arme. Twilfjern, dele i flere Arme.

Typen, pl. Typer. Typus, m. Aftryk, Forbillede, Bogstav.

Typisch, billedlig.

Tyrann, pl. -en, m. Tyran, Fyrste.

Tyrannisch, adj. Tyrannifiren, behandle haardt og vilkaarligt.

U.

Uebel, adj. ilde, slet, ond. Es wird mir übel. Er befindet sich übel. Er ist übel auf. Es schmeckt übel. Es kleidet ihn nicht übel. Es klingt übel. Sie sieht nicht so übel aus. Er begegnete ihm übel. Nehmen Sie es mir nicht übel. Es geht ihm übler als mir. Er war am übelsten daran, faren værst. Ich mochte wohl oder übel, so mußte ich es thun, enten jeg vilde eller ikke.

Uebel, n. Ondt, det Onde, ond Ting. Er wünschte und that ihm Uebels. Aus zwei Uebeln muß man das Kleinste wählen. Er sprach Uebels von ihm.

Uebelfeit, pl. -en, f. Qualme.

Uebellaune, pl. -n, f. slet Lune. Uebel-launig, adj. i slet Lune.

Uebelstand, pl. -stände, m. slem Om-standighed, Vanzitt.

Uebelthat, pl. -en, f. Misgjerning.

Uebelthäter, m. Misdæder.

Ueben, eve, forrette. In den Sprachen geübt. Er übt die alte Weise.

Er übt allerlei Bosheit. Er übte Rache an ihm.

Ueben, adv. paa den anden Side. Süben und drüben, paa denne og hiin Side.

Ueber, præp. over, ud over, forbi. Er steht über mir. Er ging über den Berg. Ueber Hals und Kopf. Er steckt bis über die Ohren in Schulden. Er sprang über Stock und Stein. Er fiel über den Zaun, omfald. Er haut über die Schnur. Er ist über Feld gegangen. Es geht über uns her. Er kam über ihn, fik fat. Er darf nicht über das Geringste, raade for det Mindste. Der Jünger ist nicht über seinen Meister. Ueber alles geht ihm das Geld. Er hat über den Durst getrunken. Sie ist über die Maßen schön. Es ist ein Viertel über Wils. Es ist über die Hälfte zu Klein. Ein Bote kam über den andern, efter det andet. Er bot Geld über Geld. Zeute übers Jahr, efter et Aar.

Bleibe nicht über Nacht weg. Den Sommer über war er auf dem Lande. Ich war über der Arbeit, als er kam. Ueber Tische muß man sich der Sorgen ent schlagen. Das Glas ist über und über voll, overfuldt. Es ist schon über, forbi. Ueber den klugen Mann! hvilken slog Mand!

Ueberall, adv. overalt.

Ueberantworten, udlevere.

Ueberarbeiten, bearbejde nok engang.

Ueberaus, adv. overmaade.

Ueberbauen, bygge over. Ueberbau, m. Overbygning.

Ueberbein, pl. -e, n. seilaagtig Forhøi ning paa Hænder eller Fødder.

Ueberbieten, -bot, -geboden, byde over, (sich) mere end man vilde. Er überbot ihn an Muth, overgif.

Ueberbildung, f. Dannelsje som over gaaer End Stand.

Ueberbinden, -band, -bunden, gjøre et Bånd over.

Ueberblättern, blade igjennem.

Ueberbleiben, -blieb, -geblieben, blive igjen. Die Ueberblichenen, de Ef terlevende.

Ueberbleibsel, n. Levning.

Ueberblick, m. Overblik.

Ueberblühen (sich), blomstre stærkere end det er tjenligt.

Ueberbreiten, brede over.

Ueberbringen, -brachte, -bracht, ge bracht, overbringe, bringe over. Ueberbringung, pl. -en, f. Overbringelse. Ueberbringer, m. Overbringer.

Ueberdecken, dække over.

Ueberdenken, -dachte, -dacht, tænke over.

Ueberdreschen, -drasch, -droschen, tørste let, (sich) tørste over Kræfterne.

Ueberdruß, m. Ulyst. Ueberdrüssig, fjed. Des Lebens überdrüssig.

Uebered, adv. træds over, fra et Djerne til et andet, om hinanden.

Uebereilen, overile. Er hat sich über eilt.

Uebereilung, pl. -en, f. Overilelse.

Ueberein, adv. overeens.

Uebereinkommen, n. Uebereinkunft, f. Overeenskomst.

Uebereinstimmung, f. Overeensstem melse.

Uebereissen, -aß, -essen (sich), forspise sig.

Uebersfahren, -fuhr, -gefahren, fare over, kjøre over, overkjøre. Sier ist er übergefahren. Er ist überfah ren worden. Sie überfuhr es mit dem Tuche.

Uebersfahrung, f. Oversfaren.

Uebersfahrt, pl. -en, f. Oversfart.

Uebersfall, pl. -fälle, m. Oversfald.

Uebersfallen, -fiel, -fallen, oversfalde. Es überfiel ihn der Schlaf.

Uebersfirnissen, overstrøge med Fjernis.

Uebersflechten, -flocht, -flochten, flætte over.

Uebersfliegen, -flog, -geflogen, flyve over. Er ist übergeflogen. Er hat ihn überflogen.

Uebersfließen, -floß, -geflossen, flyde over, oversvømme. Das Wasser ist übergeflossen. Das Wasser hat das Land überflossen.

Uebersflügeln, oversfløie, slankere. Er hat den Feind überflügelt.

Ueberfluß, m. Overslod. Ueberfluß macht Ueberdruß. Ueberflüssig, overslodig.

Ueberfrachten, overfragte, overlæste.

Ueberfracht, f. Overfragt.

Uebersfressen, -fraß, -fressen (sich) for æde sig.

Uebersfrieren, -froz, -froten, fryse paa Overfladen.

Uebersführen, føre over, overberøje. Er hat mich übergeföhrt. Er hat ihn des Verbrechens überföhrt.

Uebersfüllen, overfylde. Uebersfüllung,

f. Overtjelding. Ueberfülle, f. over-
drevnen Fjoldighed.
Ueberfüttern, fore for stærkt.
Uebergabe, f. Overgivelse.
Uebernähren, -gohr, -gohren, gjære
for stærkt.
Uebergang, pl. -gänge, m. Overgang.
Uebergattern, overgittre.
Uebergeben, -gab, -geben, overgive,
(sich) brække sig. Uebergebung, pl.
-en, f. Overgivelse.
Uebergehen, -ging, -gangen, gaae
over, lade gaae forbi. Dort sind
sie übergegangen. Er hat sich
übergangen, fordærvet sig ved at
gaae. Das habe ich ganz über-
gangen. Er überging es mit Stills-
chweinen. Die Augen gingen ihm
über, stode over.
Uebergewicht, n. Overvægt.
Uebergießen, -goß, -gossen, overose,
ose over. Er war mit Schweiß
übergossen. Er hat die Brühre
übergossen.
Ueberglänzen, overgaae i Glands.
Uebergolden, forgylde.
Uebergroß, adj. overmaade stor.
Ueberguß, pl. -güsse, m. det Over-
sede, Overøsning.
Uebergyssen, overtrække med Gips.
Ueberhand nehmen, -nahm, -genom-
men, tage Overhaand.
Ueberhängen, -hina, -gehangen, hæn-
ge over, overhænge. Ueberhang,
pl. -hänge, m. det Overhængende,
Overhæng.
Ueberharschen, sætte Skorpe paa.
Ueberhäufen, ov rose, overlæsse. Mit
Geschäften überhäuft.
Ueberhäufung, f. Overvældelse.
Ueberhaupt, adv. overhoved.
Ueberheben, -hob, -hoben, hæve over,
staae, (sich) hæve sig over, være
stolt. Er hat ihn des Dienstes über-
hoben. Er überhebt sich seines
Ranges.

Ueberhebung, pl. -en, f. Stoltthed,
Forstaaenelse.
Ueberhelfen, -half, -geholfen, hjælpe
over. Einer hilft dem Andern über.
Ueberhin, adv. oven hen, flygtig, stje-
desløs.
Ueberhoch, adj. overmaade høi.
Ueberholen, indhente.
Ueberhören, overhøre. Der Lehrer
hat den Schüler überhört. Er
hat die Stunde überhört.
Ueberhüpfen, hoppe over. Er hat
den Vers überhüpft. Sier ist er
übergehüpft.
Ueberirdisch, overjordist.
Ueberjagen, forkjøre, sprænge, jage
op. Er hat das Pferd überjagt.
Er hat ihn beim Wettritte über-
jagt.
Ueberjagdbar, adj. over otte Aar gam-
mel (om Hjorte).
Ueberjährig, ældre end der behøved
eller er almindelig.
Ueberkaufen (sich), forkjøbe sig. Er
hat sich überkauft.
Ueberkippen, vippe forover. Das
Boot ist übergekippt.
Ueberkläfterig, adj. meer end een
Favn Brænde.
Ueberfleiben, überfleben, overfliee.
Ueberfleiden, overflæde. Mit Bret-
tern überfleidet.
Ueberfleistern, overflistre.
Ueberflut, overmaade flog.
Ueberkochen, koge over. Das Was-
ser hat übergekocht.
Ueberkommen, -kam, -gekommen, kom-
me over, modtage. Sier sind sie
übergekommen. Von unsern Vor-
fahren haben wir es überkom-
men.
Ueberkugeln, rulle sig.
Ueberkunft, f. Ankomst efter en Over-
fart.

Ueberladen, -lad, -laden, overlæsse.
Er ist mit Noth und Schuld über-
laden.

Ueberlassen, -ließ, -lassen, overlade.
Er hat mir den Garten überlas-
sen.

Ueberlast, f. Overlast. Ueberlästig,
besværlig. Ueberlastig, overlæsset.

Ueberlauf, m. Overløb. Ueberläufer,
m. Overløber.

Ueberlaufen, -lief, -gelaufen, løbe
over, overløbe. Die Milch ist über-
gelaufen. Er ist zum Feinde über-
gelaufen. Es überlief mich ein
Schauer. Der Bote hat sich ganz
überlaufen, løbet sig fordærvet. Man
hat ihn mit Bitten überlaufen.

Ueberlaut, adj. overmaade høit. Er
lachte überlaut.

Ueberleben, overleve. Er hat ihn
überlebt.

Ueberlegen, lægge over, overlægge.
Sie hat ein Tuch übergelegt. Ich
habe den Plan überlegt. Die
Unterthanen sind mit Steuern
überlegt, for stærkt belagt.

Ueberlegen, overlegen. Er ist an
Macht überlegen. Ueberlegenheit,
f. Overlegenhed.

Ueberlegung, pl. -en, f. Overlæg.

Ueberlei, adv. tilovers.

Ueberlesen, -las, -lesen, læse fløgtigt
igjennem.

Ueberliefern, overlevere. Er hat ihm
den Brief überliefert.

Ueberlieferung, pl. -en, f. Overleve-
relse, Tradition.

Ueberlisten, overliste. Ueberlistung,
pl. -en, f. Overlistelse.

Ueberlocken, bedække med Løkker.

Uebermachen, gjøre heelt over istand,
oversende. Er hat mir das Geld
übermacht.

Uebermacht, f. Overmægt. Ueber-
mächtig, overlegen.

Uebermachung, pl. -en, f. Oversen-
delse.

Uebermalen, male over igjen, opfriske
et gammelt Maleri.

Uebermannen, overmande. Ueber-
mannung, f. Overvindelse.

Uebermaß, n. Overmaal. Uebermäßig,
overdreven, overmaade. Uebermaße,
f. upassende Maal.

Uebermeistern, overvinde.

Uebermenschlich, overmenneskelig.

Uebermögen, -mag, -mohre, -mocht,
have Magt over.

Uebermoosen, bedække med Mos.

Uebermorgen, adv. overmorgen. Der
übermorgende Tag.

Uebermuth, m. Overmod. Ueber-
müthig, overmodig.

Uebernächlig, natgammel, bleg af Nat-
terangel. Uebernächtiges Bier.
Er sieht übernächtigt aus.

Uebernahme, pl. -n, f. Overtagelse.

Uebernatürlich, overnaturlig.

Uebernehmen, -nahm, -nommen, over-
tage, overvælde. Er hat die Re-
gierung übernommen. Er hat
die Arbeit übernommen. Er hat
sich im Trinken übernommen, ta-
get formeget til sig. Er hat sich
vom Jorn übernehmen lassen, la-
det sig overvælde.

Ueberpinseln, overstrøge med Pense-
len.

Ueberraschen, overraske. Ueberra-
schung, pl. -en, f. Overraskelse.

Ueberrechnen, regne over.

Ueberreden, overtale. Er hat ihn
zu der That überredet. Was
man gern will, dessen überredet
man sich leicht.

Ueberredung, pl. -en, f. Overtalelse.

Ueberreichen, overrække. Ueberrei-
chung, pl. -en, f. Overlevering.

Ueberreiz, m. Ueberreizung, pl. -en,
f. overdreven Rildren eller Pirren.
Ueberreizen, pirre altfor meget.

Ueberreif, adj. altfor moden.
 Ueberreiten, -ritt, -geritten, ride over, override. Sier sind sie übergeritten. Er hat ein Kind überritten. Er hat das Pferd überritten, sprängt. Er kann den besten Reiter überreiten, ride forbi.
 Ueberrennen, -rannte, -rannt, rende overende, rende forbi.
 Ueberrest, pl. -e, m. Levning.
 Ueberrheinisch, adj. paa hiin Side Rhinen.
 Ueberrinnen, -rann, -geronnen, flyde over.
 Ueberrock, pl. -röcke, m. Overkjole.
 Ueberrücks, adv. over Ryggen, bag over.
 Ueberrumpeln, overfalde, overraske, overrumpel. Ueberrumpelung, pl. -en, f. Overrumpling, Overraskelse.
 Ueber säen, oversaee, saae for tæet.
 Ueber sättigen, mætte formeget.
 Ueber schaar, f. Rummet mellem to maalte Gruber.
 Ueber schallen, overgaae i Lyd.
 Ueber scharf, overmaade skarp.
 Ueber schatten, overskygge ganske. Ueber schattung, pl. -en, f. Overkyggelse.
 Ueber schätzen, vurdere for høit.
 Ueber schauen, overskue. Ueber schauung, pl. -en, f. Overskuelse.
 Ueber scheinen, -schien, -schienen, lyse over.
 Ueber schießen, -schoss, -schossen, skyde over, skyde til, (sich) stode Kolbøtte.
 Ueber schiffen, seile over, føre over. Er ist glücklich übergeschifft. Er hat den Ozean überschifft. Er hat die Waaren überschifft.
 Ueber schlag, pl. -schläge, m. Overlag, Omilag.
 Ueber schlagen, -schlug, -schlagen, slaee over, overslaee. Sie hat ein Tuch übergeschlagen. Er hat die Kosten übergeschlagen. Du hast im Buche ein paar Blätter überschla-

gen. Das Pferd hat sich mit dem Reiter überschlagen, styrtede hovedfuld.
 Ueber schleichen, -schlich, -schlichen, snige sig paa.
 Ueber schlingen, -schlang, -schlungen, sve slyngeviis, fæste over.
 Ueber schmieren, oversmore.
 Ueber schnappen, smælde over, tabe sin Forstands fulde Brug. Das Schloß schnappt über. Der Mensch ist übergeschnappt.
 Ueber schneien, oversnees. Mit Blüten überschneit.
 Ueber schnüren, overtrække med Snorer, maale med Snoren.
 Ueber schreiben, -schrieb, -schrieben, skrive over, overskrive. Das Gedicht ist überschrieben: Die Glocke.
 Ueber schreien, -schrie, -schrien, overskrige, fordærve ved at skrige. Der Ruster überschrie die ganze Gemeine. Der Sänger hat sich überschrien.
 Ueber schreiten, -schritt, -schritten, skride over, overskride. Sier ist er übergeschritten. Er hat das Gesetz überschritten.
 Ueber schrift, pl. -en, f. Overkrift.
 Ueber schuh, pl. -e, m. Galosche.
 Ueber schuß, pl. -schüsse, m. Overstød.
 Ueber schütten, overose. Er hat ihn mit Wohlthaten überschüttet.
 Ueber schwall, m. Overflod.
 Ueber schwang, Ueber schwank, m. Overflod. Ueber schwänglich, überschwänglich, overflodig, i fuldt Maal.
 Ueber schwänglichkeit, f. største Følge.
 Ueber schwängern, besvangre for stærkt.
 Ueber schwanken, skulpe over.
 Ueber schwemmen, oversvømme. Ueber schwemmung, pl. -en, f. Overømmelse.
 Ueber schwer, overmaade tung.
 Ueber schwimmen, -schwamm, -geschwommen, svømme over.

Ueberstudiren, overgaae i Studerih-
ger, (sich) studere sig fordærvet.
Ueberstülpen, bøie over, kaste over.
Ueberstürzen, styrte over, vælde over.
Ueberfüß, altfor sød.
Uebertäfelu, bordklæde.
Uebertåuben, overdøve.
Uebertheuer, altfor dyr. Uebertheuern,
gjøre for dyrt.
Uebertølpeln, tage grovt ved Næsen.
Uebertragen, -trug, -tragen, bære
over, overdrage, oversætte, oversføre.
Er hat mich hier übergetragen.
Er hat ihm ein Amt übertragen.
Er hat das Buch aus dem Eng-
lischen übergetragen.
Uebertreffen, -traf, -troffen, over-
træffe. Er hat alle Andern über-
troffen.
Uebertreiben, -trieb, -getrieben, drive
over, overdrive, drive fordærvet. Er
hat die Schafe hier übergetrieben.
Er hat seine Verdienste sehr über-
trieben. Er macht übertriebene
Forderungen. Er hat das Pferd
übertrieben.
Uebertreibung, pl. -en, f. Overdri-
velse.
Uebertreten, -trat, -treten, over-
træde, træde over. Der Fluß ist
übergetreten. Er ist zu dem Fein-
de übergetreten. Er hat den Be-
fehl übertreten.
Uebertreter, m. Overtræder.
Uebertretung, pl. -en, f. Overtrædelse.
Uebertrift, pl. -en, f. Overgæts Drift
over en Andens Ager og Rettighed
dertil.
Uebertritt, pl. -e, m. Overtræden.
Uebertünchen, kaste over, hvidte over.
Uebervölfern, overfolke.
Uebervoll, adj. overmaade fuld.
Uebervortheilen, skade, bedrage.
Ueberwachen (sich), afkræfte sig ved
Vaagen.

Ueberwachsen, -wuchs, -wachsen,
være over, være op over. Der Baum
ist übergewachsen. Die Wunde
ist mit Fleisch überwachsen. Der
Jüngere hat den Aelteren über-
wachsen.
Ueberwallen, løbe over, fuge over,
overstrømme. Der Topf walle
über. Ueberwallend von Freude
und süßen Empfindungen.
Uebervältigen, overvælde, overmande.
Ueberweben, overtrække med Bæb.
Ueberweise, adv. superfløig.
Ueberweisen, -wies, -wiesen, vise
over, anvise, oversføre. Er hat mir
hier übergewiesen. Er hat ihn
des Verbrechens überwiesen.
Ueberweißen, hvidte over.
Ueberwerfen, -warf, -worfen, kaste
over, (sich) blive ueens. Sie hat
den Mantel übergeworfen. Er
hat sich mit ihm überworfen.
Ueberwerfung, f. Klammeri.
Ueberwichtig, meget vigtig.
Ueberwickeln, vikle over.
Ueberwiegen, -won, -wonen, være
mere, overgaae. Gold überwiegt
Silber. Ueberwiegende Stärke.
Seine Kraft überwiegt die meine.
Ueberwinden, -wand, -wunden, over-
vinde. Ueberwinder, m. Overvin-
der.
Ueberwindlich, overvindelig, overkom-
melig.
Ueberwindung, f. Overvindelse, Evang.
Ueberwintern, overvintre, bevare Vin-
teren over.
Ueberwintig, superfløig.
Uebervölben, hvælve over. Die mäch-
tigen Wogen, schrecklich und hoch
und übernewölbt. Myrthenwän-
de mit Epheu überwölbt. Ein
heitrer Simmel überwölbt die
Auen.

Ueberwölken, overtræffe med Skyer.
Nächtliche Wolken überwölken
die Thäler und Höhen.
Ueberwucht, f. Overvægt.
Ueberwurf, pl. -würfe, m. Overtræf,
Raabe.
Ueberzahl, f. overcomplet Tal. Ue-
berzählig, overcomplet. Ueberzäh-
ligkeit, f. Overcomplethed.
Ueberzählen, tælle over, (sich) fortælle
sig. Ueberzählung, f. Overtælling.
Ueberzahn, pl. -zähne, m. over en an-
den voret Tand, Overtand.
Ueberzeugen, overbevise. Von der
Wahrheit überzeugt. Er hat ihn
des Diebstahles überzeugt.
Ueberzeugung, pl. -en, f. Overbeviis-
ning.
Ueberziehen, -zog, -zogen, overtræffe,
drage over. Sier ist der Feind
übergezogen. Mit Leder überzo-
gen. Er hat das Land mit Krieg
überzogen.
Ueberzinnen, overtræffe med Tin, for-
sinne.
Ueberzuckern, overtræffe med Sukker.
Ueberzug, pl. -züge, m. Overtræf.
Ueberzwerch, überquer, adv, tværs
over, i en skæv Vinkel.
Ueblich, brugelig. Ueblichkeit, f. Bru-
gelighed, Cædvænlighed.
Uebrig, øvrig, tilovers, tilbage. Mein
übriger Vorrath, meine übrige
Wäsche, mein übriges Geld. Meine
übrigen Tage. Er hat nichts übrig.
Im Uebrigen ist er gesund und
wohl. Er that ein Uebriges an
ihm, mere end han kunde forlange.
Er wurde des Schreibens übrig,
fjed af.
Uebrigens, adv. foreøvrigt.
Uebung, pl. -en, f. Øvelse.
Ucht, Nr. f. Dæmring.
Uerte, St. pl. -n, f. Beværtning,
Bærtshuusbegning.
Ufer, n. Strandbred.

Uferaas, pl. -äser, n. Endagsflue
(Ephemeris).
Ufern, danne eller have Strandbred.
Uh! interj. hu!
Uhle, Nr. pl. -n, f. Stovekost. Uhlen,
feie, stove.
Uhr, pl. -en, f. Klokke, Timeviser. Dim.
Uhrchen, n. Was ist die Uhr?
Es ist fünf Uhr vorbei. Ein Mann
nach der Uhr.
Uhrgehänge, n. Uhrsjede.
Uhrgehäuse, n. Uhrkasse.
Uhrmacher, m. Uhrmager.
Uhrschwengel, m. Perpendikel.
Uhrzeiger, m. Viser paa et Uhr.
Uhrzeit, f. Tidbestemmelse efter et
rigtigt Uhr.
Uhu, m. en stor Natugle (Bubo). Uhuen,
tude.
Ufelei, pl. -en, m. en Hvidting (Cy-
prinus alburnus).
Ulane, Uhlane, pl. -n, m. polst Land-
serytter.
Ulm, Olm, Nr. m. raadent Træ, Raa-
denhed. Ulmen, olmen, raadne.
Ulmig, raaden.
Ulme, pl. -n, f. Almetræ.
Um, præp. om, for, omkring, imod;
conj. for at. Sie ist immer um
mich. Sie standen um mich her.
Du weißt nicht, wie mir's um
das Herz ist. Um sechs Uhr komme
ich. Er hat sich um sechs Thaler
verrechnet. Um ein Haar wäre
ich gefallen. Um so besser, desto
bedre. Es ist ein fingliches Ding
um den Ruhm bei Menschen. Es
ist um ihn gethan, forbi med ham.
Es sey darum, lad det saa være.
Man kommt um sein Geld, man
weiß nicht wie. Er brachte ihn
um das Leben, tog ham af Dage.
Er weiß um alles. Ich frage dich
darum. Ich bitte dich um einen
Brief. Es ist ihm nur um Geld
zu thun. Er schrieb um Geld.

ester. Er schrieb ums Geld, for.
 Er bemühte sich um ein Amt. Er
 kaufte es um einen Thaler. Er
 betrübt sich um mich. Er straste
 ihn um Geld. Er machte sich ver-
 dient um den Staat. Um Lebens
 und Sterbens willen, for - Skuld.
 Man lebt nicht, um zu essen, son-
 dern isset, um zu leben. Er ist
 zu gut, um betrügen zu können.
 Der Weg ist etwas um, noget til
 Krog. Meine Zeit ist um, forbi.
 Elysium und Himmelreich ist Al-
 les um und um, rundtomkring.
 Schön ist sie um und an, i alle
 Stykker.

Umackern, omploie.

Umändern, gjøre ganske om. Umän-
 derung, pl. -en, f. Forandring.

Umarbeiten, omarbeide.

Umarmen, omfavne.

Umbauen, bygge omkring, ombygge.
 Das Haus wird umgebaut. Es
 ist von andern Gebäuden ganz
 umbaut.

Umbehalten, -hielt, -halten, beholde
 paa.

Umbiegen, -bog, -gebogen, omboie.
 Umbiegung, pl. -en, f. Omboining.

Umbilden, omdanne.

Umbinden, -band, -bunden, binde
 om, ombinde. Sie hatte sich
 die Schürze umgebunden. Das
 Buch war nicht gut gebunden,
 es muß daher umgebunden wer-
 den. Das Haupt mit Tüchern
 umbunden.

Umblasen, -blies, -blasen, blæse om,
 omblæse. Der Zaun ist vom Win-
 de umgeblasen. Von den Winden
 umblasen schwankt das Säuschen.

Umbrechen, -brach, -gebrochen, brække
 ved Omboining, brække om, opbryde.

Umbringen, -brachte, -gebracht, om-
 arbeide (i Bjergbygning), tage af
 Dage.

Umdecken, dække om, tække om.

Umdeutschen, omsætte i andet Tydsk.

Umdrehen, dreie om. Die Erde dreht
 sich um.

Umdrücken, trykke om.

Umdüften, omdufte. Umdüftet von
 Blumen.

Umenden, declinere.

Umfahren, -fuhr, -fahren, kjøre eller
 seile omkring, kjøre omkuld. Er hat
 die Erde umfahren. Er hat ein
 Kind umgefahren.

Umfallen, -fiel, -gefallen, falde om.

Umfall, pl. -falle, m. Omstyrning,
 Ruin.

Umfang, m. Omkreds.

Umfangen, -fang, -fangen, umfahen,
 omgive, omfavne.

Umfärben, farve om, omfarve.

Umfassen, fatte om, omfattede. Der
 Edelstein ward umgefaßt. Der
 Fluß, umfaßt von grünen Ufern.

Umflattern, slagge omkring. Umflat-
 tert von Vögeln.

Umflechten, -flocht, -flochten, omflætte,
 flætte om. Umflochten von Blu-
 men. Der Kranz muß umgefloch-
 ten werden.

Umfliegen, -flog, -flogen, flyve om.

Umfließen, -floß, -flossen, omflyde.
 Ein von Wasser umflossenes Land.

Umformen, omforme, omdanne.

Umfrage, pl. -n, f. Omspørgen i Kred-
 sen, Stemmefamling. Umfragen,
 spørge omkring.

Umführen, føre omkring.

Umfüllen, fylde anderledes.

Umfunkeln, omgive med Glands. Von
 des Thaus vielfarbigen Tropfen
 umfunkelt.

Umgaffen (sich), gabe omkring.

Umgang, pl. -gänge, m. Omgang, Pro-
 cession. Meide allen Umgang mit
 den Bösen. Man hielt feierliche
 Umgänge.

Um̃gänglich, ſelſtabelig. Um̃gänglich:
Feir, ſ. Selſtabelighed.

Um̃garnen, om̃give med Garn.

Um̃gaufeln, om̃gjogle, lege om̃fring.

Von Rindern um̃gaufelt.

Um̃geben, -gab, -geben, om̃give. Mit
einer Mauer um̃geben. Sie hat
ihr ein Tuch um̃gegeben.

Um̃gehend, pl. -en, ſ. Om̃egn.

Um̃gehen, -ging, -gangen, gaæ om̃-
fring, om̃gaæſ, ſpøge. Er hat den
Feind um̃gangen. Er iſt viel mit
Gelehrten um̃gegangen. Er weiß
mit dem Degen um̃zugehen. Im
alten Schloſſe geht es Nachts um̃.
Er ging mit einer Reiſe nach Eng-
land um̃, tænkte paa. Wir können
nicht wol dieſe Ausgabe um̃gehen,
unddrage os for.

Um̃geld, pl. -er, n. Næringsſtat. Um̃-
gelder, m. Dppeborſelsbetjent.

Um̃geſtalten, om̃ſtabe, om̃danne.

Um̃gießen, -goß, -goſſen, om̃gøde,
gøde eller ſtobe anderledeſ. Mit
Wachs um̃goſſen. Die Bildſäule
muß um̃gegoffen werden.

Um̃graben, -arub, -graben, om̃grave,
vende ved Gravning. Man hat die
Feſtung um̃graben. Das Beet iſt
um̃gegraben.

Um̃greifen, -griff, -gegriffen, gribe
om̃.

Um̃grenzen, om̃give med Grændſer.

Um̃griff, pl. -e, m. Om̃griben.

Um̃gucken, ſigæ om̃fring.

Um̃gürten, binde, ſpænde om̃fring.

Mit dem Degen um̃gürtet. Er
hat das Schwert um̃gegürtet.

Um̃haben, have om̃ eller paa ſig. Sie
hatte eine Schürze um̃.

Um̃hacken, hugge om̃, om̃haffe. Er
hat den Baum um̃gehackt. Man
hat den Garten um̃hackt.

Um̃halsen, tage om̃ Halsen, om̃ſavne.

Um̃hang, pl. -hänge, m. Om̃hæng.

Um̃hängen, hænge om̃, hænge anderle-
deſ, behænge. Sie hat ihr einen
Mantel um̃gehängt. Ein Bild mit
Blumen um̃hängt.

Um̃hauen, -hieb, -gehauen, hugge om̃.

Um̃her, adv. om̃fring.

Um̃hin können, lade være, undgaæ.

Ich kann nicht um̃hin, an Dich
zu ſchreiben.

Um̃hüllen, tilhulle. Um̃hüllung, pl.
-en, ſ. Tilhulling.

Um̃kehr, ſ. Om̃venden.

Um̃kehren, vende om̃, vende op og ned.

Wir ſind auf halbem Wege um̃-
gekehrt. Die ganze Welt iſt
um̃gekehrt. Die um̃gekehrte Sei-
te. Er kehrte alle gute Ordnung
um̃.

Um̃kippen, vippe om̃. Kippe den Tiſch
nicht um̃. Er iſt um̃gekippt.

Um̃flaſtern, om̃ſatte med Armene (for
at maale).

Um̃flaminern, om̃flamre.

Um̃fleiden, flæde om̃, om̃flæde. Sie
hat ſich ganz um̃gekleidet. Um̃flei-
det mit Teppichen.

Um̃kommen, -fam, -gekommen, om̃-
komme. Er iſt vor Kälte um̃ge-
kommen. Laſſet nichts um̃kom-
men, ſpilder Intet.

Um̃krämpen, om̃krumpe.

Um̃fränzen, om̃frandſe. Mit Roſen
um̃fränzt.

Um̃kreis, pl. -ſe, m. Om̃kreds. Um̃-
kreiſen, om̃cirkle.

Um̃laden, -lud, -geladen, om̃læſſe,
læſſe anderledeſ.

Umlage, pl. -n, ſ. det Omlagte, St.
Communeafgift.

Umlagern, om̃give med Feir, leire
anderledeſ. Der Feind hat die
Stadt um̃lagert. Man hat ſich
um̃gelagert.

Umlauf, pl. -läufe, m. Om̃løb, Kreds-
løb.

Umlaufen, -lief, -laufen, omlobe, lobe omkring, lobe omfuld. Er hat die Stadt umlaufen. Das Jahr ist umgelaufen. Das Kind hat den Tisch umgelaufen.

Umlaufschreiben, n. Circulaire.

Umlaut, pl. -e, m. Omlyd (ä, ö, ü).

Umlegen, lægge om, lægge anderledes. Sie hat sich den Mantel umgelegt. Die Stadt ist mit Truppen umlegt, omgivet.

Umleiten, lede en anden Vej.

Umlenken, vende til en anden Side.

Die Pferde werden umgelenkt.

Umleuchten, omlyse. Umleuchtet von himmlischem Glanze.

Umliegen, -lag, -gelegen, ligge omkring. Die umliegende Gegend.

Ummachen, gjøre anderledes. Das Kleid muß umgemacht werden. Mach das Bett um, red Sengen om igjen.

Ummähen, meie om, meie omkring.

Ummauern, omgive med Muur. Eine ummauerte Stadt.

Ummessen, -maß, -gemessen, maale anderledes.

Ummünzen, mynte om igjen.

Umnähen, omnye, nye anderledes. Mit Blumen umnähet. Sie hat es wieder umgenähet.

Umnebeln, omtaage. Der Berg war umnebelt.

Umnehmen, -nahm, -genommen, tage om. Nimm dir ein Halbtuch um.

Umnieten, omboie Spidsen.

Umpacken, ompakke, pakke om.

Umpanzern, omgive med Pantser.

Umpflanzen, plante om, omplante. Der Salat ward umpflanzt. Der Platz ist mit Bäumen umpflanzt.

Umpflügen, pløie om.

Umprägen, stemple om, forbedre.

Umrändern, kante anderledes, forsyne med Rand eller Kant.

Umreisen, omreise. Toof hat die Welt umreist.

Umreißen, -riß, -gerissen, rive ned, bryde op, rive op.

Umreiten, -ritt, -ritten, ride til Krogs, ride omkring, ride omfuld. Er ist eine halbe Meile umgeritten. Das Kind ward umgeritten. Die Stadt wird in einer Stunde umritten.

Umrennen, -rannte, -rannt, rende omfuld.

Umringen, -rang, -rungen, omringe.

Umriss, pl. -risse, m. Omrids.

Umrühren, omrøre.

Umsacken, slaae af en Sæk i en anden.

Umsagen, sige rundt.

Umsägen, omsauge, sauge rundt.

Umsalzen, salte om.

Umsatteln, omsadle, forandre sin Beslutning. Er hat umgesattelt.

Umsag, m. Omsætning.

Umschaffen, -schuf, -geschaffen, omstabe.

Umschanzen, omstanske.

Umscharren, skrae om, skrae omfuld.

Umschatten, omstogge.

Umschauen, see sig om. Der Gesell ließ sich umschauen, lod sig erkundige om Arbeide hos Stedets Meistere.

Umschaukeln, skole om.

Umscheinen, -schien, -schienen, omstinne.

Umscheren, -schor, -geschoren, flippe om, beflippe rundt om.

Umschicke thun, St. opføre sig stille.

Umschicken, sende omkring.

Umschiffen, seile omkring, lade af et Skib i et andet. Die Erde ward umschiffet. Die Waaren wurden umgeschifft.

Umschlag, pl. -schläge, m. Omslaaen, Omsætning, Omslag. Der Umschlag des Glückes. Der Umschlag des

Kaufmannes. Warme Umschläge um den Leib. Der Umschlag eines Weibes, for tidlig Fødsel.

Umschlagetuch, pl. -tücher, n. Schawl.

Umschlagen, -schlug, -geschlagen, falde ned, forandre sig til det Bærre, flaae om eller ned, omsætte. Das Schiff ist umgeschlagen. Das Bier schlägt in der Sige um, bliver suurt. Er hat ihn umgeschlagen. Sie hat ein Tuch umgeschlagen. Schlage das Blatt um, und lies weiter. Die Schwangerschaft schlägt um.

Umschleichen, -schlich, -schlichen, liste sig omkring. Der Fuchs umschleicht den Zühnerstall.

Umschleiern, omslore.

Umschließen, -schloß, -schlossen, omslutte, omringe. Ein dicht umschließendes Kleid.

Umschlingen, -schlang, -schlungen, omslynge. Das Kind umschlang den Hals des Vaters.

Umschmeißen, -schmiß, -geschmissen, kaste om.

Umschmelzen, smelte om, støbe om.

Umschmieden, smede om.

Umschmieren, smøre om eller omkring.

Umschnallen, spænde om. Der Degen wird umgeschnallt.

Umschneiden, -schnitt, -schnitten, beskære rundt om.

Umschnuppern, snuse omkring.

Umschnüren, snøre om, omvikle med Baand.

Umschränken, omgive med Skranker, indskrænke.

Umschreiben, -schrieb, -schrieben, omskrive, skrive om eller omkring. Der Brief muß umgeschrieben werden. Statt des eigenthümlichen Ausdruckes müssen viele Sachen umgeschrieben werden. Die Münze ist mit dem Namen des Fürsten umgeschrieben.

Umschrift, pl. -en, f. Handskrift paa en Mynt.

Umschrot, pl. -e, m. Bordklædning om en Gravhei.

Umschürzen, ombinde med Skjort.

Umschütteln, ryste om, omryste.

Umschütten, øse om, støde om, gøde rundt omkring. Der Krug ward umgeschüttet. Der Baum wird mit Erde umschüttet.

Umschweben, omsvæve.

Umschweifen, pl. -e, m. Omsvøb, Bidsløstighed.

Umschweifen, gjøre Omvei, flakke omkring.

Umschwung, m. hurtig Forandring, Omløb.

Umsegeln, seile en Omvei, overseile, omseile. Das Schiff ward umgesegelt. Wir haben die Insel umsegelt.

Umsehen, -sah, -gesehen (sich), see sig om. Ich will mich hier etwas umsehen. Er sah sich in den Büchern um. Er hat sich nach einer Frau umgesehen.

Umsetzen, sætte anderledes, omsætte, sætte rundt omkring. Der Wind hat sich umgesetzt. Es wird viel Geld umgesetzt. Ein Beet mit Blumen umsetzt.

Umsicht, f. Omkringseen, Klogskab. Umsichtig, klog.

Umsinken, -sank, -gesunken, segne ned.

Umsonst, adv. for Intet, forgjeves. Ich mag nichts umsonst haben. Alle seine Mühe war umsonst. Ich habe das nicht umsonst gesagt, uden Hensigt.

Umspannen, spænde anderledes, omspænde. Die Pferde sind umgespannt. Umspannt von weichen Armen.

Umspinnen, -spann, -spinnen, omspinde.

Umspringen, -sprang, -gesprungen, springe overende, springe omkring, behandle. Springt mir nicht die Töpfe um. Er weiß gut mit dem Instrument umzuspringen.

Umstand, pl. -stände, m. Omstændighed. Ein übler Umstand. Seine Umstände sind nicht die besten. Sehen Sie sich ohne weitere Umstände zu Tische.

Umständlich, omstændelig, udførlig. Umständlichkeit, f. Udførlighed.

Umstechen, -stach, -gestochen, omstikke, vende ved Stikken.

Umstecken, stikke anderledes, stikke rundt omkring. Die Saube ward umgesteckt. Die Güte mit Blumen umsteckt.

Umstehen, -stand, -standen, staae omkring. Alle Umstehende lachten.

Umstellen, stille anderledes, omgive. Er hat die Bücher umgestellt. Der Wald ward von den Jägern umstellt.

Umstimmen, stemme anderledes, afgive Stemmerne i Raden. Das Clavier ward umgestimmt. Die Versammlung hatte schon umgestimmt. Ich will ihn schon umstimmen, bringe til en anden Mening.

Umstören, vende op og ned.

Umstoßen, -stieß, -gestoßen, støde anderledes, støde om. Er stieß die Verfassung um.

Umstrahlen, omstraale. Von Soheit umstrahlt.

Umstreichen, -strich, -gestrichen, stryge omkring, stryge anderledes.

Umstreuen, stroe omkring.

Umstricken, strikke anderledes, omgive med Stricker. Der umgestrickte Strumpf. Von Ränken umstrickt.

Umströmen, strømme omkring.

Umstülpen, vende om.

Umsturz, m. Omstyrning.

Umstürzen, styrte ned, kaste ned.

Umtausch, m. Ombytning.

Umtauschen, ombytte.

Umthun, -that, -gethan, tage om, (sich) sege at faae. Thue den Mantel um. Er that sich nach Arbeit um.

Umtreiben, -trieb, -getrieben, drive om. Er treibt sich hier um.

Umtreten, -trat, -getreten, nedtræde, træde anderledes.

Umtrieb, pl. -e, m. Omlob, Ränke-
spiel, Stempling. Demagogische Umtriebe.

Umtritt, m. Omtræden.

Umufern, omgive med Strandbredder.

Umufierung, pl. -en, f. den omgivende Strandbred.

Umwachsen, -wuchs, -wachsen, vore omkring.

Umwaldung, pl. -en, f. den omgivende Skov.

Umwälzen, vælte om. Umwälzung, pl. -en, f. Omvæltning, Revolution.

Umwandeln, vandre omkring, forvandle, conjugere.

Umwechseln, ombytte, skifte. Sie wechselten im Commando um.

Umweg, pl. -e, m. Omvei.

Umwehen, blæse om, omblæse. Ein umgeweheter Baum. Vom Winde umweht.

Umwelt, f. den omgivende Verden.

Umwenden, -wandte, -gewandt, vende om. Er ward ganz umgewandt, forandret.

Umwerfen, -warf, -geworfen, kaste om, kaste ned. Wirf ein Tuch um. Wenn uns nur nicht der Fuhrmann umwirft.

Umwickeln, vikle anderledes, omvikle. Das Kind wird umgewickelt. Mit Papier umwickelt.

Umwinden, -wand, -wunden, vinde omkring, vinde anderledes. Von Blumen umwunden.

Umwohner, m. Nabo, den som boer under samme Bredegrad.
 Umwölken, omgive med Skyer. Umwölkt von Trauer.
 Umwühlen, rode om, gjennemsege uordentligt.
 Umwurf, m. Omkasten, Raabe.
 Umzählen, tælle om, tælle omkring.
 Umzäunen, omgjerde.
 Umzeichnen, tegne anderledes, betegne omkring.
 Umzechig, skiftevis.
 Umziehen, -zog, -zogen, drage omkring, flytte, trække ned, flæde om, trække omkring. Wir sind aus der Stadt auf das Land umgezogen. Die Kleider waren so naß, daß wir uns umziehen mußten. Der Himmel ist mit Wolken umzogen.
 Umzingeln, omringe. Vom Feinde umzingelt.
 Umzirkeln, omgrænse. Umzirk, pl. -e, m. Omegn.
 Umzug, pl. -züge, m. Flytning, Omflædning, høitidelig Procession.
 Unabänderlich, uforanderlig.
 Unabhängig, uafhængig. Unabhängigkeit, f. Uafhængighed.
 Unablässig, uophørlig.
 Unabschbar, unabschlich, uoverseelig.
 Unächt, unecht, uægte.
 Unachtsam, uagtsom.
 Unadelig, uadelig.
 Unähnlich, ulig.
 Unangebauet, uordyrket.
 Unangenehm, ubehagelig.
 Unangezapft, uangreben, i Fred.
 Unangezogen, upaaflædt.
 Unannehmlich, uantagelig. Unannehmlichkeit, pl. -en, f. Uantagelighed, Ubehagelighed.
 Unansehnlich, uanseelig.
 Unanständig, uanstændig.
 Unanständig, ikke stodende.
 Unantastend, adj. uberørlig, ufrænselig.

Unanwendbar, uanvendelig.
 Unart, pl. -en, f. Banart, Unode.
 Unaufhörlich, uophørlig.
 Unauflöslich, unauflösbar, uoploselig.
 Unaufschieblich, uopsættelig.
 Unausbleiblich, useilbar.
 Unausführbar, som ikke kan udføres.
 Unausführlich, ikke udførlig.
 Unausgesagt, uafbrudt.
 Unauslöschlich, som ikke kan udslukkes. Ein unauslöschliches Gelächter.
 Unausprechlich, usigelig.
 Unausstehlich, udstaaelig.
 Unaustrilgbar, uudslettelig.
 Unband, m. ubændigt Menneke.
 Unbändig, ustyrlig.
 Unbarmherzig, ubarmhjertig.
 Unbärtig, glathaget.
 Unbeantwortlich, ubesvarlig.
 Unbedacht, unbedächtig, unbedacht-sam, ubetænksom.
 Unbedeckt, ubedækket.
 Unbedeutend, ubetydelig.
 Unbedingt, ubetinget.
 Unbecinträchtigt, usornærmet, uformeent.
 Unbeerbt, adj. uden Arvinger, uden Børn.
 Unbefangen, upartisk, ubungen, fri, aaben. Unbefangenheit, f. Rolighed, Aabenhed, Upartiskhed.
 Unbefleckt, pletfri, reen.
 Unbefugt, uberettiget. Unbefugtheit, Unbefugniß, f. Uretmæssighed.
 Unbegreiflich, ubegribelig.
 Unbegütert, ubemidlet.
 Unbehaglich, ubehagelig. Unbehagen, n. Unbehagelighed, pl. -en, f. Ubehagelighed.
 Unbeherzt, ikke behjertet.
 Unbehülflich, unbeholfen, ubehjælpelig, ufliffet til at hjælpe sig selv, flodset, plump.
 Unbehutsam, usorgtig.
 Unbekannt, ubekjendt.

Unbekümmert, ubekymret, ikke opmærksom.

Unbelebt, livløs.

Unbelesen, ubelæst.

Unbelieben, n. Mishag, Ulyst. Unbeliebig, mishagelig.

Unbemerkt, ubemærket.

Unbenannt, ubenævnt.

Unbenommen, uformeent, uforhindret.

Unbequem, ubegvem.

Unberathen, raadvild, uden Raad.

Unberedt, ikke veltalende.

Unberitten, adj. uden Hest.

Unberufen, ufaldet, ubuden.

Unberühmt, uberømt.

Unbeschadet, uden Skade. Meiner Ehre unbeschadet.

Unbeschädigt, uskadt.

Unbeschagt, ikke skattepligtig, fri for Skat.

Unbescheiden, ubesfeden.

Unbescholten, dadeløs.

Unbeschreiblich, ubeskrivelig.

Unbeschwert, ubebyrdet, ikke til Uleilighed.

Unbesehens, adv. ubeseet, uden at seepaa. Etwas unbesehens fausen.

Unbesonnen, uoverlagt.

Unbesorgt, ubekymret.

Unbestand, m. Ubestandighed. Der Unbestand der Güter.

Unbeständig, foranderlig. Unbeständigkeit, f. Bæglensind.

Unbestechlich, unbestechbar, ubestikkelig, ikke tilfals.

Unbestellt, ikke besørgt. Das Feld ist noch unbestellt.

Unbestimmt, ubestemt.

Unbeträchtlich, ubetydelig.

Unbetrüglig, ubedragelig.

Unbeweglich, ubevægelig.

Unbewohnbar, ubeboelig.

Unbewunden, unumwunden, aaben, fri.

Unbewußt, ubevidst, uvitterlig. Ich bin mir des Fehlers unbewußt.

Unbezwänglich, uovervindelig.

Unbiegsam, ubeielig.

Unbild, St. pl. -er, n. Banfæbning, Misgjerning.

Unbildlich, ikke figurlig. Unbildsam, udannelig.

Unbill, Unbilde, pl. -n, f. Ubillighed, Uret. Die Unbill hehlt kein Winfel.

Unbillig, ubillig.

Unbrauchbar, ubrugelig.

Unbusfertigt, ikke angergiven.

Unchrist, pl. -en, m. Uchristen. Unchristlich, uchristelig.

Und, conj. og. Du und ich. Sarre und du wirst sehen.

Undank, m. Utaf. Undank ist der Welt Lohn. Undankbar, utaknemelig. Undankbarkeit, f. Utafnemmelighed.

Undenkbar, utænkelig.

Undeutlich, utydelig.

Undeutsch, ikke tydt.

Undienlich, utjenlig.

Undienstfertig, utjenstagtig.

Uding, pl. -e, n. Uting, Umulighed. Intet.

Undurchdringlich, ugjennemtrængelig.

Undurchsichtig, ugjennemsigtig.

Uneben, ujevnt, ikke flet. Das Land ist uneben. Er ist kein unebener Mensch. Sie sieht nicht uneben aus.

Unecht, unächt, uægte.

Unedel, uædel.

Unehe, f. Concubinat. Unehelich, uægtesedt.

Unehrbar, usømmelig.

Uehre, f. Banære.

Uehrlich, uærlig, æreløs.

Uneigennützig, uegennyttig.

Uneigentlich, uegentlig, figurlig.

Uneingedenk, ikke erindrende. Des Freundes uneingedenk.

Uncinig, uneins, ueens.

Unempfanglich, udfikket til at modtage, utilgjængelig. Unempfanglich für das Gute,
 Unempfindbar, adj. som ikke kan føles.
 Unempfindlich, ufølsom. Unempfindsam, ikke sentimental.
 Unendlich, uendelig.
 Unentbehrlich, uundværlig.
 Unentgeltlich, uden Bederlag, uden Betaling.
 Unenthaltssam, ikke afholdende, umaadelig.
 Unentschieden, uafgjort.
 Unentschlossen, uresolveret, ubestemt.
 Unentstellt, ikke forandret. Die Leiche war ganz unentstellt.
 Unentwickelt, ikke udviklet.
 Unerachtet, ungeachtet, uagtet.
 Unerbittlich, ubønhørlig.
 Unerfahren, uerfaren.
 Unerfindlich, ubegribelig, ugrundet.
 Unerforschlich, urandsagelig.
 Unerfreulich, ikke glædelig.
 Unerfüllbar, uopfyldelig.
 Unergänzlich, uerstattelig.
 Unergründlich, bundløs.
 Unerheblich, ubetydelig, uvigtig.
 Unerhört, ubønhørt, uhørt. Seine Bitte blieb unerhört. Ein unerhörtes Unglück.
 Unerinnerlich, ikke i Minde.
 Unerkennlich, ufsønsom.
 Unerklärbar, uforklarlig.
 Unerläßlich, uestergivelig.
 Unerlaubt, ikke tilladt.
 Unermesslich, umaalelig, uendelig.
 Unermüdet, utrættet. Unermüdblich, utrættelig.
 Unerörtert, uafgjort. Unerreichbar, uopnaaelig.
 Unersättlich, umættelig.
 Unerschöpflich, udtømmelig.
 Uerschrocken, uforsørdet.
 Uerschütterlich, uroffelig.
 Uerschwinglich, umulig at tilveiebringe.

Unerseztlich, uerstattelig.
 Unersteiglich, uoverstigelig.
 Unerträglich, utaalelig.
 Unerwartet, uventet.
 Unerweislich, ubevistlig.
 Unerzogen, uopdragen.
 Unsäbig, udfikket, ikke istand til. Des Verbrechens unsäbig.
 Unfall, pl. -falle, m. Ulykkestilfælde, Uheld.
 Unfeibar, useilbar.
 Unfern, ikke langt fra. Unfern meines Hauses.
 Unflath, m. Skarn, Snabs. Unfläther, m. et smudsig og gemeent Menneſke. Unflathig, smudsig. Unflathigkeit, Unflätherei, pl. -en, f. Ureenlighed.
 Unfleiß, m. Uflid, Ladhed. Unfleißig, lad.
 Unförmlich, uformelig.
 Unfrei, livegen.
 Unfreund, pl. -e, m. Uven. Unfreundlich, uvenlig.
 Unfriede, Unfrieden, m. Ufred.
 Unfruchtbar, ufrugtbar.
 Unfug, m. Uret, Uvæsen. Er trieb allerlei Unfug. Unfänglich, ikke søielig. Unfugsam, ulydig.
 Ungangbar, ikke gjængse.
 Ungar, pl. -en, m. Ungarer. Ungarn, n. Ungarn. Ungarisch, ungrisch, adj. ungarsk.
 Ungeachtet, uagtet. Dessen ungeachtet. Ungeachtet des schlechten Wetters. Ungeachtet er es gesagt hatte.
 Ungeahndet, ustraffet.
 Ungeanet, ikke anet.
 Ungeberdig, umaneerlig.
 Ungebräuchlich, ubrugelig.
 Ungebühr, f. Utilbørlighed, Usæmnelighed. Er begegnete ihm mit Ungebühr.
 Ungebührlich, ungebührend, utilberlig.

Ungebunden, ubunden, profant, tei-
 lesløs. Die ungebundene Schreib-
 art. Ein ungebundenes Leben.
 Ungeduld, f. Utaalmodighed.
 Ungeehrt, ikke æret.
 Ungefähr, adj. tilfældig, tilfældigvis,
 ubestemt, omtrent. Eine ungefähre
 Berechnung. Ungefähr eine Mei-
 le. Von ungefähre begegnete er
 mir. Das Ungefähr, Eftetraf,
 Slump.
 Ungefährdet, ikke udsat for Fare.
 Ungefällig, ubehagelig, uartig.
 Ungefärbt, usarvet, uskromtet. Unge-
 färbte Treue.
 Ungefiedert, ubesjedret.
 Ungeessen, uspiist, uden at have spist.
 Ungegründet, ugrundet.
 Ungehalten, ikke holdt; uwillig, fortræ-
 delig.
 Ungeheiß, uden Befaling. Er kam
 ungeheiß.
 Ungeheuchelt, uskromtet.
 Ungeheuer, n. Uhyre. Ungeheuer,
 adj. uhyre, forfærdelig. Das unge-
 heure Meer.
 Ungehindert, uhindret.
 Ungehobelt, uhøvet, usleben.
 Ungehorsam, m. Ulydighed. Unge-
 horsam, adj. uldig.
 Ungehudelt, uplaget.
 Ungeladen, uindbudet.
 Ungelegen, ubeleilig, ubeqvem. Er
 kam mir sehr ungelegen.
 Ungelegenheit, pl. -en, f. Uleilighed,
 Brøderi.
 Ungelehrig, ulærvillig.
 Ungelehrt, ulærd.
 Ungelenk, ubehændig.
 Ungelöscht, ulæstet.
 Ungemach, n. Besværlighed, Modgang.
 Ungemächlich, besværlig, ubeqvem.
 Ungemächlichkeit, pl. -en, f. Ube-
 qvemlighed.
 Ungemäß, upassende.
 Ungemein, ualmindelig.

Ungemessen, ikke maalt, uindskrænket.
 Ungenannt, ubenævnt.
 Ungenau, unøjagtig.
 Ungeneigt, utilboelig, ubevaagen.
 Ungenießbar, adj. som ikke kan ny-
 des.
 Ungenossen, ikke nydt, ustraffet. Das
 soll dir nicht ungenossen hingehen.
 Ungenügsam, ikke nøisom, uforføielig.
 Ungepflastert, ikke brolagt.
 Ungerade, ulige, frum, ueffen.
 Ungerathen, vanartet. Ein ungera-
 thenes Kind.
 Ungerechnet, uberegnet. Den Scha-
 den ungerechnet.
 Ungerecht, uretfærdig. Ungerechtig-
 keit, f. Uretfærdighed.
 Ungereimt, uden Rim, urimelig.
 Ungern, ikke gjerne, nødigen.
 Ungeroden, uhævnet.
 Ungerügt, upaatast, ustraffet.
 Ungesäumt, ufortøvet.
 Ungeschehen, ikke skeet. Er wünschte
 die That ungeschehen.
 Ungescheut, uden Frygt, dumdriftig.
 Ungescheut verübte er die größ-
 ten Frevel.
 Ungeschickt, uduelig, ubeqvem. Unge-
 schicklichkeit, Ungeschicktheit, f.
 Uduelighed, Ubeqvemhed.
 Ungeschlacht, udannet, raa, vild. Un-
 geschlachttheit, f. Raahed.
 Ungeschliffen, uslæben.
 Ungeschmählert, ubeskaaren.
 Ungeschmeidig, ikke smidig.
 Ungeschoren, uklippet, i Fred. Lasse
 mich ungeschoren.
 Ungesellig, uselskabelig.
 Ungesittet, usædelig, uskikkelig.
 Ungesprächig, ikke snaksom.
 Ungestalt, ungestaltet, vanstabt. Un-
 gestalttheit, f. Hæslighed.
 Ungestüm, m. og n. Hestighed, Wild-
 hed. Ungestüm, adj. heftig, vild.
 Der Ungestüm der Wellen. Das

ungestüme Meer. Ein ungestü-
mer Mensch.
Ungesund, usund.
Ungethüm, pl. -e, n. Sprogelse, Uhyre.
Ungetreu, utro.
Ungewiß, uvis, usikker.
Ungewissenhaft, samvittighedsløs.
Ungewitter, n. Uveir.
Ungewohnheit, f. Mangel paa Vane
eller Væls. Ungewöhnlich, usæd-
vanlig. Ungewohnt, uvant. Des
Dinges ungewohnt. Ungewöhn-
lichkeit, f. Usædvanlighed. Unge-
wohntheit, f. Uvanthed.
Ungezähmt, utæmmet.
Ungeziefer, n. Uoi, Insekter og Orme.
Ungeziemend, usømmelig.
Ungezogen, uopdragen. Ungezogen-
heit, pl. -en, f. Uopdragenhed.
Ungezweifelt, uden Tvivl.
Ungezwungen, utvungen.
Unglaube, m. Vantro. Ungläubig,
adj. vantro. Unglaublich, utrolig.
Ungleich, ulige, skæv. Er ist ihm
ungleich. Eine ungleiche Ehe. Ur-
theilen Sie nicht so ungleich von
ihm. Ungleichheit, f. Ulighed.
Ungleichartig, uligeartet.
Unglimpf, m. Ulemfældighed, Banære.
Unglimpflich, ulemfældig.
Unglück, n. Ulykke. Unglücklich, ulyk-
kelig. Unglückselig, ulyksalig.
Unglücksfall, pl. -fälle, m. Ulykkes-
tilfælde.
Ungnade, f. Unaade. Ungnädig, unaa-
dig.
Ungöttlich, ugudelig.
Ungrund, m. Urigtighed. Ungründ-
lichkeit, f. Overfladighed.
Ungültig, ugyldig.
Ungunst, f. Ugunst. Ungünstig, ugun-
stig.
Ungut, ikke god, ikke i det Gode. Neh-
men Sie es nicht für ungut. Er
vermerkte es in ungutem.
Ungütig, umild, uvenlig.

Unhaltbar, adj. som ikke kan holdes.
Ein unhaltbares Versprechen.
Eine unhaltbare Festung.
Unheil, n. Vanheld, Ulykke.
Unheilbar, ulægelig. Unheilbarkeit,
f. Ulægelighed.
Unheimlich, uhvægelig, gyselig.
Unheilig, vanhellig.
Unhöflich, uheslig.
Unhold, ugunstig. Unhold, pl. -e,
m. Unholdin, pl. -nen, f. Fiende,
Fjend, Umenneke.
Uniform, pl. -en, f. Uniform, Tjene-
steflædning. Uniformiren, flæde
eend.
Unität, f. Enhed.
Universität, pl. -en, f. Universitet.
Unke, pl. -n, f. Tusse, et Slags Tro.
Er lebt wie eine Unke.
Unkenntlich, ukennbar, ukjendelig.
Unkeusch, ukysk.
Unflug, uflog.
Unkommlich, St. uforkammet.
Unkörperlich, uden Legeme.
Unkosten, pl. Omkostning.
Unkräftig, kraftløs.
Unkraut, pl. -kräuter, n. Ugræs. Un-
kraut verdirbt nicht.
Unkunde, f. Ukyndighed.
Unlängst, adv. for ikke længe siden.
Unlauter, ureen.
Unleidlich, utaalelig.
Unleserlich, ulæselig.
Unleugbar, unægtelig.
Unlieblich, ubehagelig.
Unlöblich, ikke rosværdig.
Unlust, f. Ulyst. Unlustig, ulysten,
ubehagelig.
Unmächtig, vanmægtig, svag. Un-
macht, f. Kraftløshed, Afsmagt.
Unmannbar, ikke mandbar.
Unmännlich, umandig.
Unmaßgeblich, uforgribelig. Meine
unmaßgebliche Meinung.
Unmäßig, umaadelig, ikke maadehol-
den.

Unmensch, pl. -en, m. Umenneste. Unmenschlich, umennestelig. Unmenschlichkeit, f. Umennestelighed.
 Unmerklich, umærkelig.
 Unmittelbar, umiddelbar.
 Unmöglich, umulig.
 Unmündig, umyndig, mindreaarig.
 Unmustern, upasselig.
 Unmuth, m. Mismod. Unmuthig, mismodig.
 Unnachahmlich, uefterlignelig.
 Unnachbarlich, ikke som god Nabo.
 Unnachtheilich, ikke skadelig.
 Unnahbar, adj. hvad man ikke tør nærme sig, frøgtelig.
 Unnatürlich, unaturlig. Unnatur, f. det Unaturlige.
 Unnennbar, unævnelig.
 Unod, St. ugjerne, nødig.
 Unnöthig, unødvendig.
 Unnütz, unyttig.
 Unordentlich, uordentlig.
 Unpaar, adj. ulige, ueffen.
 Unparteiisch, unparteilich, upartist.
 Unparteilichkeit, f. Upartisthed.
 Unpaß, unpäßlich, upasselig. Unpäßlichkeit, f. Upasselighed.
 Unpersönlich, upersonlig.
 Unrath, m. Skarn, Uorden. Aller Unrath der Stadt wird durch Canäle weggeschafft. Er merkte Unrath. Er steuerte dem Unrath.
 Unrathlich, ikke sparsom.
 Unrathsam, ikke raadelig.
 Unrecht, n. Uret. Unrecht, adj. urigtig, uretsfærdig, uret. Unrecht Gut gedeiht nicht.
 Unrechtlichkeit, f. Uærlighed, Ulovlighed.
 Unredlich, uredelig.
 Unrechtmäßig, uretmæssig.
 Unreis, umoden.
 Unrein, ureen. Unreinheit, f. Ureenhed. Unreinlich, ureenlig. Unreinlichkeit, f. Ureenlighed.
 Unrichtig, urigtig.

Unruhe, pl. -n, f. Uro, Urolighed, Uroendigheden i Uhret. Die Unruhen in den Niederlanden.
 Unruhig, urolig.
 Unrühmlich, uberømmelig.
 Unsäglich, usigelig.
 Unsanft, ublid, haard.
 Unsauber, ureen.
 Unschädlich, uskadelig.
 Unsäglich, uskatteelig.
 Unscheinbar, uden Glæde, uanseelig.
 Unschicklich, upassende.
 Unschiffbar, useilbar.
 Unschlachtet, udannet, raa.
 Unschlitt, St. m. Talsg.
 Unschlüssig, tvivlraadig.
 Unschmackhaft, smagløs, uden Smag.
 Unschuld, f. Uskyld, Uskadelighed. Unschuldig, uskyldig, uskadelig.
 Unsegen, m. Forbandelse, Ulykke.
 Unselig, ulykkelig.
 Unser, vor, vores, af os. Unser einer. Er ist unser. Unsertwegen, um unsertwillen, for vores Skyld. Vater unser. Unser Vater, unsere Mutter, unser Haus. Dies ist eure Schuld und nicht die unsrige. Die Unsrigen, vore Paarørende.
 Unsicher, usikker.
 Unsichtbar, usynlig.
 Unsinn, m. Uforstandighed, Konsens. Unsinnig, uforstandig, tankeløs.
 Unsitte, f. Uædelighed. Unsittlich, usædelig, umoralist.
 Unvorsorgsam, unvorsorglich, fjødesløs.
 Unstärk, unstærk, ubeständig, urolig.
 Unstatthæft, utilladelig, ugyldig.
 Unsterblich, udødelig.
 Unstern, m. en uheldtruende Stjerne, Ulykke.
 Unsträflich, ulastelig.
 Unstreitig, ustridig.
 Untadelich, untadelhaft, dadeløs.
 Untauglich, udygtig, uduelig.
 Unten, adv. nede. Unten am Berge. Von unten an bis oben aus. Er

hat von unten auf gedient. Unter, adj. nedre. Der untere Theil des Hauses. Die untersten Stuben. Er kehrt das Oberste zu unterst. Unter, præp. under, iblandt. Die Vögel singen unter dem Himmel. Tritt unter den Baum. Er gab ihm unter der Hand zu verstehen. Unter dem Winde. Unter sechzig Jahren. Unter der Bedingung. Unter Weges, unterwegs, underveis. Unter dessen, underdessen, imidlertid. Unter allen ist er der Erste. Er ist mitten unter uns. Unter uns gesagt. Er soll mir nicht unter die Augen kommen. Ich rechne ihn unter meine Freunde. Es mag mit unter laufen, det faaar gaa med. Mit unter, af og til. Unterabtheilung, pl. -en, f. Underafdeling. Unterackern, ploie ned. Unterarbeiten, arbeide ned. Unterbau, m. Grundlag. Unterbauen, bygge ned. Unterbett, pl. -en, n. Underdyne. Unterbeute, pl. -n, f. nedre Deel af en Bifube. Unterbinden, -band, -bunden, binde under. Ein untergebundenes Tuch. Er hat die Nabelschnur unterbunden. Unterbleiben, -blieb, -blieben, blive ugjort. Unterbrechen, -brach, -brochen, afbryde. Unterbrechung, pl. -en, f. Afbrydelse. Unterbreiten, brede under. Unterbringen, -brachte, -gebracht, bringe under, staafe Sted. Das Scu ist untergebracht. Er sucht seine Kinder gut unterzubringen. Er bringt sein Capital unter, anlægger. Unterdessen, imidlertid.

Unterdrücken, undertrykke. Ein unterdrücktes Volk. Unterdrückung, pl. -en, f. Undertrykkelse. Unterelegen, harve ned. Untereinander, adv. om hinanden. Unterfangen, -fing, -fangen, foretage, understaae sig. Er unterfing sich des Baues. Unterfangen, n. Foretagende. Unterfutter, n. Underfoder. Unterfüttern, sætte Foder under. Untergeben, -gab, -geben, undergive. Er untergab ihm einen Saufen. Untergebiß, pl. -biße, n. Tænderne i det nedre Kæbebeen. Untergehen, -ginn, -gegangen, gaae under. Die Sonne geht unter. Das Schiff ist untergegangen. Untergang, m. Nedgang. Untergestell, pl. -e, n. Underfats. Untergewehr, pl. -e, n. Sidegevær. Untergraben, -grub, -graben, undergrave. Unterhalb, præp. nedenfor. Unterhalb des Berges. Unterhalt, m. Livsophold. Unterhalten, -hielt, -halten, underholde, holde under. Er hat den Gut untergehalten. Sie hat mich mit Musik unterhalten. Wir unterhielten uns vom Wetter. Beide Armeen unterhielten ein lebhaftes Feuer. Unterhaltung, pl. -en, f. Underholdning. Unterhandeln, underhandle. Unterhändler, m. Mægler. Unterhaus, n. Underhuus. Unterhemd, pl. -en, n. Underkjorte. Unterhöhlen, hule ud nedenunder. Ein unterhöhlter Berg. Unterholz, pl. -hölzer, n. Understok, Skrat. Unterirdisch, underjordisk. Die Unterirdischen, Undererzhen, Nr. de Underjordiske.

Unterjochen, bringe under Aaget, underkue. Ein unterjochtes Volk.

Unterkehle, pl. -n, f. Unterkinn, pl. -e, n. dobbelt Hage, Tvehage.

Unterkleid, pl. -er, n. Underklædning.

Unterkommen, -kam, -gekommen, faae Huus, faae Tjeneste. Wir konn-ten hier nicht unterkommen. Wir fanden kein Unterkommen.

Unterföthig, adj. med Materie under. Eine unterföthige Wunde.

Unterfriechen, -Froch, -gefrochen, Frybe under. Wo man nicht übersteigen kann, muß man unterfriechen.

Unterlage, pl. -n, f. Underlag.

Unterland, pl. -länder, n. Lavland.

Unterländer, m. Lavlænding.

Unterlaß, m. Opher. Ohn' Unterlaß.

Unterlassen, -ließ, -lassen, undlade, forsomme. Unterlassung, pl. -en, f. Forsømmelse.

Unterlaufen, -lief, -laufen, løbe under. Es sind einige Fehler mit untergelaufen. Eine mit Blut unterlaufene Haut.

Unterleße, Unterlippe, pl. -n, f. Underlæbe.

Unterlegen, lægge under, lægge i. Sie legten dem Sage einen ganz andern Sinn unter.

Unterleib, m. Underliv.

Unterliegen, -lag, -legen, ligge under, bukke under. Er hat dem Sieger unterlegen. Der Feind hat untergelegen.

Untermaaf, pl. -e, n. Tab paa Kornmaalet, Undermaal.

Untermauern, forsyne med Muur nedunder.

Untermengen, untermischen, blande.

Unternehmen, sye nedentil.

Unternehmen, -nahm, -nommen, foretage. Ein unternehmender Mann.

Unternehmen, n. Unternehmung,

pl. -en, f. Foretagende. Unternehmer, m. Entrepreneur.

Unterofficier, pl. -er, m. Underofficier.

Unterordnen, underordne. Ein untergeordneter Beamte.

Unterpfand, pl. -pfänder, n. Pant, Hypothek.

Unterpfügen, psoie ned.

Unterreden (sich), samtale. Unterredung, pl. -en, f. Samtale.

Unterricht, m. Underviisning. Unterrichten, undervise, underrette. Ich unterrichtete ihn im Deutschen. Er ist von allem gut unterrichtet.

Unterrinde, f. den underste Bark.

Unterrock, pl. -røkke, m. Underkjort.

Untersagen, forbyde. Er untersagte ihm den Wein.

Untersag, pl. -sæge, m. Underlag, det som sættes eller lægges under.

Unterscheiden, -schied, -scheiden, adskille. Die Sterne unterscheiden sich von einander durch ihren Glanz.

Unterscheidbar, adskillelig.

Unterscheidung, pl. -en, f. Adskillelse.

Unterschieben, -schob, -geschoben, skyde under, putte hemmelig under, liiste paa. Ein untergeschobenes Testament. Ein untergeschobenes Kind.

Unterschied, pl. -e, m. Skillerum, Forskjel. Aller Unterschied der Stände läßt sich nicht aufheben.

Unterschiedlich, adj. forskjellig.

Unterschlagen, -schlug, -geschlagen, slaae under, dolge, beholde hemmelig for sig selv. Er schlägt ihm ein Bein unter. Er hat das ihm anvertraute Geld untergeschlagen.

Unterschlägig, unterschlächtig, drevet nedendra. Eine unterschlächtige Mühle, Underfaldsmølle.

Unterschlagung, pl. -en, f. Dolgmaal, Underslæb.

Unterschleif, pl. -e, m. Underslæb. Underschleifen, smugle.
 Unterschreiben, -schrieb, -schrieben, underskrive.
 Unterschrift, pl. -en, f. Underskrift.
 Untersetzen, sætte under, sætte iblandt.
 Untersægt, undersættig, liden og stærk.
 Untersiegeln, sætte Segl under. Die Urkunde muß unterschiegelt werden.
 Untersinken, -sank, -gesunken, synke ned.
 Untersipperschaft, pl. -en, f. Slægtfab i nedstigende Linie.
 Unterstecken, putte ind imellem.
 Unterstehen, -stand, -gestanden, staae under, (sich) understaae sig, fordrifte sig. Wenn es regnet, muß man irgendwo unterzustehen suchen. Er hat sich unterstanden, mich anzugreifen. Was unterstehst du dich?
 Unterstellen, sætte under.
 Unterstoßen, -stieß, -gestoßen, støde under, støde imellem.
 Unterstreichen, -strich, -strichen, slaae en Streg under.
 Unterstreuen, stroe under. Den Pferden ward Stroh untergestreut.
 Unterstube, pl. -n, f. Underbørelse.
 Unterstügen, sætte under som Støtte, understøtte. Das Dach ward mit Pfählen untergestügt. Er hat ihn mit Geld unterstügt.
 Untersuchen, undersøge. Untersuchung, pl. -en, f. Undersøgelse.
 Untertauchen, dykke ned, dykke under.
 Unterthan, adj. underkastet. Unterthan, pl. -en, m. Undersaat. Unterthänig, underdanig.
 Untertheil, m. og n. den nedre Deel.
 Untertreten, -trat, -getreten, træde ned, undertrykke.
 Unterwachsen, -wuchs, -wachsen, vore imellem, groe imellem.
 Unterwärts, adv. ned ad.

Unterwegs, adv. undervejs. Lasse das unterwegs, lad det være.
 Unterweilen, bisweilen, undertiden.
 Unterweisen, -wies, -wiesen, undervise.
 Unterwelt, f. Underverden.
 Unterwerfen, -warf, -worfen, underkaste. Die Tugend ist keinem Wechsel unterworfen.
 Unterwinden, -wand, -wunden (sich), understaae sig, fordrifte sig.
 Unterwuchs, m. Understov, Rrat.
 Unterwühlen, rode under, undergrave. Die Mauer ist unterwühlt.
 Unterwürfig, underkastet. Unterwürfigkeit, f. Underkastelse, Afhængighed.
 Unterzeichnen, undertegne. Unterzeichner, m. den Undertegnede. Unterzeichnung, pl. -en, f. Undertegnelse.
 Unterziehen, -zog, -zogen, trække under, (sich) paatage sig. Er unterzieht sich dem Geschäfte. Unterziehung, f. Overtagelse.
 Unterzug, pl. -züge, m. underlagt Forstærkningsbjælke.
 Unthar, pl. -en, f. Udaad, Misgjerning. Unthätchen, n. Plet, Feil, Mangel.
 Unthätig, uirksom. Unthätigkeit, f. Uirksomhed.
 Untheilbar, udelelig.
 Untheilhaft, udeeltagtig.
 Untheilnahme, f. Mangel paa Deeltagelse. Untheilnehmend, udeeltagende.
 Unthier, pl. -e, n. Udyr, glubende Dyr.
 Unthunlich, ugjorlig.
 Untiefe, pl. -en, f. lavt Vand, Banke.
 Untragbar, usrugtbar.
 Untreu, utro. Untreue, f. Utroiskab, Uredelighed.
 Untrinkbar, adj. som ikke kan drikkes.
 Untröstlich, untröstbar, utroestelig.

Untrüglich, ubedragelig.
 Untrüchrig, uduelig.
 Untugend, pl. -en, f. Udyd, Lyde, Uoane.
 Unüberlegt, uoverlagt.
 Unüberschbar, uoverseelig.
 Unübersetzbar, uoversættelig.
 Unüberwindlich, uovervindelig.
 Unumgänglich, uselskabelig, uundgaaelig, aldeles nødvendig. Ein unumgänglicher Mensch. Die unumgängliche Noth. Es ist unumgänglich nöthig.
 Unumschränkt, uindstrænket.
 Unumstößlich, uomstødelig.
 Unumwunden, adj. uden Omsvøb, fri, aaben.
 Ununterbrochen, uafbrudt.
 Ununterwürfig, ikke underkastet.
 Unverachtet, ikke foragtet. Lass unverachtet jedermann.
 Unveränderlich, uforanderlig.
 Unverantwortlich, uforvarlig.
 Unveräußerlich, uafhændelig.
 Unverbesserlich, uforbederlig.
 Unverblümt, uforblommet.
 Unverbrüchlich, ubrødelig.
 Unverbürgt, ubeviist, upaalidelig. Ein unverbürgtes Gerücht.
 Unverdaulich, ufordøielig.
 Unverdient, ufortjent.
 Unverdroffen, ufortrøden.
 Unverehlicht, ugift.
 Unvereinbar, uforenelig.
 Unversälscht, uforfalsket.
 Unversänglich, ikke fornærmende, ufsel- dig. Eine unversängliche Frage.
 Unvergänglich, uforgængelig, varig.
 Unvergeßlich, uforglemmelig. Unver- gessen, ikke forglemt.
 Unvergleichlich, adj. uden Lige.
 Unverheirathet, ugift.
 Unverhofft, mod Forhaabning, uven- tet. Unverhofft kommt oft.
 Unverhohlen, ikke fordulgt, aabenlyst.
 Unverhohlenheit, f. Aabenhed.

Unverkennbar, umiskjendelig.
 Unverfämmert, uformindsket, uforbit- tret.
 Unverleglich, uforkrænkelig, hellig.
 Unverlegt, ikke saaret, ufrænket.
 Unverlierbar, ufortabelig.
 Unverloren, ikke tabt.
 Unverlöschbar, uudslukkelig.
 Unvermeidlich, uundgaaelig.
 Unvermerkt, ubemærket.
 Unvermögen, n. Banmagt, Svaghed, Skrøbelighed. Unvermögend, uden Formue eller Eone. Unvermögen- heit, f. Fattigdom.
 Unvermuthet, uformodet.
 Unvernehmlich, uforstaaelig, utydelig.
 Unvernunft, f. Ufornuftighed. Un- vernünftig, ufornuftig.
 Unverpfändet, ikke pantsat.
 Unverrichtet, uforrettet. Unverrichte- ter Sache mußte er abziehen.
 Unverrückt, ikke rykket af Lave, uaf- brudt, bestandig.
 Unverschämt, uforfammet.
 Unverschuldet, uforstyldt, uden Gjæld eller Brøde.
 Unversehen, adj., unversehens, adv. uformodet, uden Forsæt.
 Unversehrt, uskadt. Unversehrlich ufrænkelig, ufortærlig.
 Unversöhnlich, uforsonlig.
 Unversorgt, uforserget.
 Unverstand, m. Uforstand. Unver- ständig, uforstandig. Unverständ- lich, uforstaaelig.
 Unverträglich, ufordragelig.
 Unverwandt, ufravendt, stadig. Sein Auge ruhte unverwandt auf ihm.
 Unverwehrt, uforhindret.
 Unverweigerlich, adj. som ikke kan nægtes.
 Unverwelflich, uvisnelig.
 Unverwerflich, uforkastelig.
 Unverweslich, adj. fri for Forraadnelse.
 Unverworren, uforvirret, i forrige

Orden. Lasse mir das unverworren.
 Unverzagt, uforsagt, behjertet.
 Unverzeihlich, utilgibelig.
 Unverzinset, uforrentet.
 Unverzüglich, ufortøvet.
 Unvollkommen, ufuldkommen.
 Unvollständig, ufuldstændig.
 Unvorigreiflich, uforgribelig.
 Unvorsäglich, uforsætlig, uden Forsæt.
 Unvorsichtia, uforsigtig.
 Unwählerisch, adj. utilbeielig til at vælge.
 Unwahr, usand. Unwahrheit, pl. -en, f. Usandhed. Unwahrhaft, usandsfærdig. Unwahrhaftigheit, f. Usandsfærdighed.
 Unwahrscheinlich, usandsynlig. Unwahrscheinlichkeit, f. Usandsynlighed.
 Unwandelbar, uforanderlig.
 Unweg, pl. -e, m. ufremkommelig Bei. Unwegsam, ubanet, ufremkommelig.
 Unweigerlich, adj. uden Bægring.
 Unweise, uvittig, taabelig.
 Unweit, ikke langt fra. Unweit des Dorfes.
 Unwerth, m. Mangel paa Værd, Uværdighed. Unwerth, adj. uden Værd, uværdig. Er ist des Beifalles unwerth.
 Unwesen, n. Uvæsen, Uorden.
 Unwetter, n. Uveir.
 Unwichtig, ikke vigtig.
 Unwiderbringlich, uerstattelig.
 Unwiderleglich, unwiderlegbar, ikke gjendrivelig.
 Unwiderrufflich, ugjenkaldelig.
 Unwidersprechlich, uimodsigelig.
 Unwiderstehlich, uimodstaaelig.
 Unwille, Unwillen, m. Uvillie, Harme. Unwillig, uvillig. Unwilligkeit, f. Uvillighed.
 Unwillfährig, utjenstagtig, ufeielig.

Unwillkühelich, uvilkaarlig.
 Unwirksam, uvirksom.
 Unwirsch, unwürsch, St. forvirret, uvenlig, vranten.
 Unwirthbar, ubeboelig, ufrugtbar, ode. Das unwirthbare Meer. Unwirthbarkeit, f. Ødhed. Unwirthlich, ugæstfri.
 Unwissend, uvidende. Unwissenheit, f. Uvidenhed. Unwissentlich, adv. uden Vidende, ubevidst.
 Unwohl, adv. upaselig, ilde til Mode. Es wird mir so unwohl.
 Unwürdig, uværdig. Meines Vertrauens unwürdig.
 Unzahl, f. utallig Mængde.
 Unzählbar, unzählig, utallig.
 Unze, pl. -n, f. Untze, 2 Tod.
 Unzeit, f. Utide. Du kommst mir zur Unzeit. Unzeitig, som steer i Utide, umoden. Eine unzeitige Geburt. Unzeitiges Obst. Unzeitigheit, f. Umodenhed.
 Unzerbrechlich, ubræffelig.
 Unzerstörbar, Unzerstörlich, uforstyrrelig.
 Unzertrennbar, unzertrennlich, uadskillelig.
 Unzier, Unzierde, f. Banziir.
 Unzucht, f. Utugt, Løbsagtighed. Unzüchtig, løbsagtig. Unzüchter, m. Dorkarl.
 Unzufrieden, utilfreds.
 Unzugänglich, utilgjængelig.
 Unzulänglich, utilstræffelig.
 Unzulässig, utilladelig.
 Unzutraglich, mislig. Unzutraglichkeit, pl. -en, f. Mislighed.
 Unzuverlässig, utilforladelig, upaalidelig.
 Unzweckmäßig, uhensigtsmæssig.
 Unzweifelhaft, utvivlsom.
 Ueppig, vppig, fuld, overflodig, overdaadig, frodig. Ein üppiger Wuchs. Ein üppiges Leben. Die Saat steht üppig.

Ueppigheit, f. Overflod, Overdaadighed, Lurus.

Ur, pl. -e, m. Urore. Ur, Ut. f. og n. en bruun, ufrugtbar Jord.

Urahn, pl. -en, m. Uldesader. Ur-ahnlich, adj. som hidrerer fra Forfædrene.

Uralt, ældgammel. Urältern, Ureltern, pl. Forfædre. Ureltervater, m. Ureltermutter, f. Tipoldefader, Tipoldemoder.

Uralters, adj. siden umindelige Tider.

Urbanität, f. Fiinhed, Høflighed.

Urbar, frugt bærende. Das Land ward urbar gemacht. Urbar-machung, pl. -en, f. Opdyrkning.

Urbarium, pl. -rien, n. Fortegnelse over de matrikulerede Eiendomme, Skattebog.

Urbeginn, Uranfang, pl. -fänge, m. første Oprindelse. Uranfänglich, oprindelig, allerførst.

Urbild, pl. -er, n. Original, Ideal.

Ureigen, original, oprindelig, selvegen.

Urenkel, m. Urenkelin, pl. -nen, f. Sonne- eller Datterens Son, Sonne- eller Dattersons Datter.

Urfehde, Urphede, pl. -n, f. Forsønningsed. Der losgelaßene Gefangene mußte Urfehde schwören. Er brach die Urfehde.

Urgebirge, n. Granit- eller Urkalk-bjerger.

Urgicht, f. Tilstaaelse paa Pinebænk.

Urgroßvater, pl. -väter, m. Urgroßmutter, pl. -mütter, f. Tipoldefader, Tipoldemoder.

Urgrund, m. oprindelige Grund. Gott ist der Dinge Urgrund und ihr Ziel.

Urhah, Urheb, m. Suurdei; Ophav.

Urhahn, pl. -hähne, m. Aarhane.

Urheber, m. Ophavsmand.

Urian, Serr Urian, m. Mester Fir.

Uriasbrief, pl. -e, m. Uriasbrev (et for Overbringeren skadeligt Brev).

Urin, m. Urin. Urinblase, pl. -n, f. Urinblære. Uringlas, pl. -gläser, n. Uringlas. Uriniren, piise.

Urkraft, pl. -kräfte, f. oprindelig Kraft.

Urkunde, pl. -en, f. Dokument, skriftligt Beviis. Urkunden, documentere. Urkundlich, adv. til Bitterlighed.

Urlaub, m. Forlov, Permission. Der Soldat ist auf Urlaub.

Urmaß, St. pl. -e, n. justeret Maal.

Urne, pl. -n, f. Askrukke, Urne.

Urplötzlich, adj. meget pludselig.

Urquell, m. oprindelig, første Kilde.

Ursache, pl. -n, f. Aarsag. Wir haben hohe Ursache, Gott zu danken. Er ist die Ursache alles Guten. Er ist Ursache an unserm Glücke. Ich habe so meine eigenen Ursachen, davon zu schweigen.

Ursächlich, causal. Ursächlichkeit, f. Causalitet.

Ursage, pl. -n, f. ældgammelt Sagn.

Urschrift, pl. -en, f. Original. Urschriftlich, adj. i eller efter Originalen.

Ursprache, pl. -n, f. Stammesprog.

Ursprung, m. Udspring, Oprindelse.

Ursprünglich, oprindelig. Ursprünglichkeit, f. Originalitet.

Urstoff, pl. -e, m. Grundstof.

Urtheil, pl. -e, n. Dom, Dømdomme, Mening. Der Richter fällt das Urtheil. Er ward nach Urtheil und Recht gestraft. Er fragte mich um mein Urtheil.

Urtheilen, demme. Urtheile nicht nach dir von andern.

Urtheilskraft, f. Demmekraft.

Urtheilsspruch, pl. -sprüche, m. Dømmens Kjendelse.

Urwellen, smede Jernstykker til Blif.

Urwellhammer, pl. -hämmer, m. tung Blifhammer.

Urwesen, n. det første oprindelige Væsen.

Urwort, pl. -wörter, n. Stamord.

Urzeit, pl. -en, f. dyb Oldtid, Hedenold, Tidens Begyndelse.

Usucaviren, erhverve ved Brug.

Usurpiren, tilegne sig uden Ret.

Utsensilien, pl. Huusgeraad.

Vacanz, pl. -en, f. Vacants. Vaciren, være vacant, være uden Tjeneste.

Vag, adj. ubestemt, omstreifende. Vagant, pl. -en, m. Omstreifer. Vagiren, omstreife.

Valand, Galand, Velten, m. Djævel, Fanden. Pog Velten! for Pokker!

Valet, n. Leovel, Farvel. Valeten, tage Afsked, gaae sloiten.

Valutiren, valviren, bestemme Værdien.

Vampyr, pl. -e, m. hemmelig Blod suger.

Variante, pl. -n, f. forskjellig Læsemaade.

Variiren, forandre, udarte, være forskjellig.

Variolen, pl. Bornekopper.

Vasall, pl. -en, m. Tjenestemand.

Vase, pl. -n, f. Kar, smuk Blomsterkrukke, Bæse.

Vater, pl. Väter, m. Fader. Dim. Väterchen, n. Der heilige Vater, Paven. Das Vater unser, Faders vor.

Vaterland, n. Fædreland. Vaterländisch, fædrelandsk.

Vaterlandart, f. Fædreneskif.

Väterlich, faderlig.

Vaterlos, adj. uden Fader.

Vaterschaft, pl. -en, f. Faderstand.

Vatertheil, pl. -e, n. Fædreneare.

Veduten, pl. Prospekter.

Vegetabilien, pl. Værter, Planter.

Vegetabilisch, planteagtig, indeholdende Plantestof.

Vegetabilisat, f. Plantenatur, Vegetation, Planteliv.

Vegetiren, leve som Plante.

Vehe, pl. -n, f. det siberiske Egern.

Vehwam, n. detts Skind.

Vehikel, n. Befordringsmiddel, Hjælpemiddel.

Veilchen, n. Violblomst (Viola odorata).

Veilchenblau, violet.

Veilchenholz, n. Violtræ (et udenlandsk violet vellugtende Træ).

Veilchenstein, pl. -e, m. en af Violmos lugtende Steen.

Veilrebe, pl. -n, f. Jasmin.

Veitsbohne, pl. -n, f. tyrkisk Bønne.

Veitsstanz, m. Krampetilsælde med dandsagtige Bevægelser.

Velig, Vt. sikker, uden Fare. Veligen, beskyttet.

Velleitæt, f. Villie uden Kraft og Driftighed.

Vene, pl. -n, f. Blodaare.

Venerabile, n. det Høiærbærdige, Sacramentet hos Katholikerne. Veneriren, tilbede.

Venerie, f. Jagtvæsen.

Vensucht, St. f. Børnekopper.

Vent, St. -e, m. Yngling.

Ventil, pl. -e, n. Lufthul, Lufthul.

Ventiliren, adskille fra Åbner, overveie.

Venusberg, pl. -e, m. en Forhoining i den flade Haand.

Venusfrankheit, Venusseuche, pl. -en, f. venerisk Sygdom.

Verabfolgen, overlevere.

Verabreden, aftale.

Verabreichen, række hen, overrække.

Verabsäumen, forsomme.

Verabscheuen, afstve.

Verabschieden, afskedige.

Verabschossen, betale sjette eller tiende Penge af Formuen.

Veraccisen, belægge med eller svare Consumtionsafgift.

Veraccordiren, blive enig om Pris:n.

Verachten, foragte, ringeagte. Verächter, m. Foragter. Verachtung, f. Foragt. Verächtlich, foragtelig.

Verächtlichkeit, f. Foragtelighed.

Verastermiethen, bortleie det Leiede.

Verähnlichen, gjøre lig.

Verallgemeinen, gjøre almindelig, udbrede.

Veralten, ældes, gaas af Brug. Veraltete Wörter.

Verändern, forandre. Veränderung, pl. -en, f. Forandring. Veränderlich, foranderlig. Veränderlichkeit, f. Foranderlighed.

Veranlassen, foranledige.

Verannehmlichen, gjøre behagelig.

Veranschlagen, anslaae, taxere.

Veranstalten, foranstalte.

Verantworten, forsvare. Verantwortlich, ansvarlig. Verantwortlichkeit, f. Ansvarlighed. Verantwortung, pl. -en, f. Ansvar.

Verarbeiten, forarbeide, forædle ved Arbeide.

Verargen, tage ilde op. Ich kann ihm seinen Stolz nicht verargen.

Verarmen, blive fattig.

Verarrestiren, belægge med Arrest.

Verarzeneien, forbruge i Lægemidler. Er hat alles sein Geld verarzeneiet.

Verauctioniren, bortauctionere.

Veräußern, afhænde, astræde, sælge.

Veräußerung, pl. -en, f. Afhændelse. Veräußerlich, afhændelig.

Verbacken, bage op, bage fordærvet.

Verbalisiren, forhandle mundtligt, gjøre mange Ord.

Verbalhornen, verbalhornisiren, forvære istedetfor at forbedre.

Verband, pl. -bände, m. Bandage, Forbinding, Baand.

Verbann, m. Verbannung, pl. -en, f. Landsflygtighed, Landsforvisning.

Verbannen, forbyde, banlyse. Die Liebe verbanner die Furcht.

Verbarrikadiren, spærre ved Barrikader.

Verbauen, spærre ved at bygge, opbruge ved Bygning, (sich) betale sig. Er verbaut mir den Weg. Er hat sein Geld verbaut. Die Zechen verbaut sich.

Verbeißen, -biß, -bissen, holde hos sig, ikke lade mærke, afbide fortif, (sich) bide saa fast, at man ikke kan saae Tænderne fra hverandre. Er verbiß den Horn. Ein verbissenes Lachen. Man muß nicht die Wörter verbeißen, sluge Endestavelserne i sig. Der Hund hat sich in dem Knochen verbißen.

Verbergen, -barg, -borgen, skjule, dølge. Verbirg mir nicht deinen Kummer. Verbergung, pl. -en, f. Fordølgelse. Verborgenheit, f. Lødom.

Verbessern, forbedre. Verbesserlich, adj. som kan forbedres.

Verbeten, gjøre godt igjen ved Bønner.

Verbeugen (sich), bukke, neie. Verbeugung, pl. -en, f. Bue, Neien.

Verbiegen, -bog, -bogen, bøie for dærvet.

Verbiehern (sich), At. fare vild.

Verbieten, -bot, -boten, forbyde. Er verbot dem Volke den Garten. Er hat es bei schwerer Strafe verboten. Das verbietet sich von selbst.

Verbilden, danne paa en urigtig Maade, misdanne.

Verbildlichen, gjøre billedlig.

Verbinden, -band, -bunden, binde feil, forbinde. Der Arzt verband ihm den Arm. Das Buch ist verbunden. Er hat sich mit ihr ehelich verbunden. Ich verbinde mich zu einer Arbeit. Er verbindet sich für den Schuldner. Er hat sich mir sehr verbunden. Ich bin dir für diesen Dienst verbunden.

Verbindung, pl. -en, f. Forbindelse.

Verbindlich, forbindtlig, artig, tjenstagtig. Verbindlichkeit, pl. -en, f. Artighed, Forpligtelse.

Verbitten, -bat, -beten, frabede. Ich verbitte mir einen solchen Besuch.

Verbittern, forbittre.

Verblasen, -blies, -blasen, puste ud, male mattere.

Verblaffen, blegne, gjøre bleg.

Verblättern, blade forbi eller over.

Verblechen, beslaae med Blis.

Verbleffen, holde op at løkke (om Fugle), kysse, (sich) forsee sig imod Konstens Nagler.

Verbleiben, -blich, -blieben, forblive.

Verbleichen, -blich, -blichen, blegne, falme. Er ist Todes verbliehen, død. Die Schrift ist verbliehen.

Verblenden, tildække, forblinde.

Verblaffen, forbløffe, gjøre bange.

Verblühen, afblomstre, forgaae. Die Schönheit verblüht.

Verblümen, besmykke. Er drückte sich verblümt aus.

Verbluten, forbløde sig. Er verblutete sein Leben.

Verbohren, bore feil, forbinde ved borede Hul og Nagler.

Verborgen, laane ud. Verborg, m. Udlaan. Verborgung, pl. -en, f. Udlaanen.

Verborgenheit, f. Løndom.

Verbösen, blive slem, gjøre vred. Verbösern, gjøre værre.

Verbrämen, fante, bebrämme.

Verbrauchen, forbruge. Verbrauch, m. Forbrug.

Verbrauen, brygge op.

Verbrausen, bruse ud. Der Zorn ist verbraust.

Verbrechen, -brach, -brochen, forbrøde, brække af, betegne med afbrækkede Øviste o. dsl. (hos Jægerne). Wer etwas verbrochen hat, wird gestraft. Verbrechen, n. Forbrøddelse. Verbrecher, m. Forbrødder. Verbrecherisch, forbrødderisk.

Verbreiten, udbrede. Die Meinung ist weit verbreitet. Es hat sich das Gerücht verbreitet.

Verbrennen, -brannte, -brannt, forbrænde, brænde op. Er verbrannte den Brief. Ich habe mir den Finger verbrannt. Von der Sonne verbrannt. Verbrennlich, forbrændelig.

Verbriefen, documentere, bevidne skriftligen.

Verbringen, -brachte, -bracht, tilbringe.

Verbröseln, smuldre bort til Unytte (om Bred).

Verbrüdern, forene broderligen. Verbrüderung, pl. -en, f. broderlig Forening.

Verbrühen, stolde for stærkt.
 Verbuben, tabe ved Løbsagtighebd.
 Verbügen, støde Boven fordærvet, afstikke over Boven.
 Verbuhlen, lefle. Verbuhlt, velslystig.
 Verbünden, slutte Forbund, alliere.
 Verbürgen, indestaae for, gaae i Caution for. Ich verbürgte mich für ihn. Ich kann diesen Vorfall verbürgen.
 Verburten, forknyttet, blive liden.
 Verclausuliren, forsyne med indstrænkende Bestemmelser.
 Verdacht, m. Mistanke. Verdächtig, mistænkt, mistænkelig. Ein des Unterschleifes verdächtiger Mensch.
 Verdächtigen, bringe i Mistanke.
 Verdachtlos, adj. uden Mistanke.
 Verdammen, fordømme, dømme. Zum Tode verdammt. Verdammtes Geiz. Verdammlig, fordømmelig.
 Verdammiß, f. Fordømmelse efter dette Liv. Verdammung, f. Fordømmelse.
 Verdämmen, spærre ved Dæmning.
 Verdämmern, tabe sig i Dæmring, indhylle i Tånmørke. Der verdämmernde Glanz des Abends.
 Verdampfen, v. n. dunste bort.
 Verdämpfen, lade dunste bort, quæle. Das Unkraut verdampft die Blumen.
 Verdanke, takke for, skyld. Ihm verdanke ich meinen Wohlstand.
 Verdauen, fordøie, døie. Er konnte den Schimpf nicht verdauen. Verdäulich, adj. let at fordøie. Verdauung, f. Fordøielse.
 Verdecken, tilsløre, skjule. Verdeckung, pl. -en, f. Tilbækkelse. Verdeckt, pl. -e, n. Skibsdæk.
 Verdenken, -dachte, -dacht, fortænke. Ich verdenke ihm nicht seinen Unwillen.
 Verderben, v. n. og v. a. fordærve, fordærves. Er verderbt den Jüng-

ling. Der Jüngling verderbt unter ihm. Sie verderbten meinen Garten. Mein Mantel verdarb auf der Reise. Die Pest hat das Land verderbt. Er ist zum Soldaten verdorben. An ihm ist ein Dichter verdorben. Verderb, m. Onde, Skadelighed. Verderben, n. Fordærvelse. Verderber, m. Fordærver. Verderblich, fordærvelig, bedærvelig. Verderbniß, f. og n. Fordærvelse. Verderbtheit, Verdorbenheit, f. fordærvet Tilstand. Verderbbar, adj. udsat for Fordærvelse.
 Verdestilliren, bortdestillere, forøde.
 Verdeutlichen, tydeliggjøre.
 Verdeutschten, oversætte paa Tydsk.
 Verdichten, gjøre tæt.
 Verdicken, gjøre tyk.
 Verdienen, fortjene. Er verdient meinen Dank. Ich habe den Vorwurf nicht um ihn verdient. Er hat sich um mich verdient gemacht. Ein verdienster Mann.
 Verdienst, m. fortjent Løn. Verdienst, pl. -e, n. Fortjeneste. Vier Schillinge waren sein ganzer Verdienst. Wehe dem Staate, wo das Verdienst nicht anerkannt wird. Die Verdienste um das Vaterland. Verdienstlich, fortjenstlig.
 Verdingen, -dang, -dungen, tinge bort eller ud, leie bort eller ud. Verding, m. og n. Accord, Contract.
 Verdingung, pl. -en, f. Borttingen.
 Verdolmetschen, tolke, oversætte.
 Verdoppeln, sætte eller tage dobbelt, forøge, tabe i Spil.
 Verdorren, tørres bort, visne.
 Verdrängen, trænge bort, fortrænge.
 Verdrehen, fordreie, forbride. Der Advocat verdrehte das Recht. Verdrehe nicht meine Worte. Sie verdrehte die Augen.

Verdrießen, -droß, -drossen, ærgre, fortrøde, angre. Der Vorwurf verdrießt mich. Er ließ sich keine Mühe verdrießen, sparede ingen Umage. Mich verdreußt zu leben.
Verdrießlich, ærgerlig, ubehagelig. Verdrießlichkeit, pl. -en, f. Fortrædelighed, Ubehagelighed, Bryderi.
Verdrossen, unvillig, treven. Zur Arbeit verdrossen. Verdrossenheit, f. Trævenhed.
Verdrücken, trykke feil, trykke op, sætte til ved Trykning.
Verdruß, Verdrieß, m. Ergrelse, Fortræd.
Verdusten, dunste bort.
Verdumpfen, mugne, blive taaget.
Verdunkeln, formørke.
Verdünnen, fortrønde.
Verdunsten, v. n. dampe bort, fordunste.
Verdünsten, v. a. lade bortdunste.
Verdursten, forgaae af Tørst.
Verdüstern, formørke.
Verdugt, forbløffet.
Verecken, forsyne med Ranter. Der Hirsch hat vereckt.
Verebeln, forædle.
Verehelichen, giste bort, (sich) ægte.
Verehren, ære, tilbede, forære. Verehrer, m. Beundrer, Tilbeder. Verehrung, pl. -en, f. Erbedighed, Foræring. Verehrungswürdig, -werth, meget ærværdig.
Vereiden, forpligte ved Ed, tage i Ed.
Verein, pl. -e, m. Forening. Vereinen, forene.
Vereinbaren, forbinde, forene. Vereinbarung, pl. -en, f. Forbindelse, Overenskomst. Vereinbarlich, forenelig.
Vereinfachen, gjøre simpel, simplificere.
Vereinigen, forene. Vereinigung, pl. -en, f. Forening.
Vereinnehmen, tage til Indtægt.

Vereinzelu, affondre, isolere, sælge Stykkevis.
Vereiteln, tilintetgjøre. Mein Wunsch ward vereitelt.
Vereitern, sætte Materie, bulne.
Verekeln, gjøre væmmelig.
Verenden, døe (om større Dyr).
Verengeln, gjøre til Engel, blive til Engel.
Verengen, gjøre trang. Verengern, gjøre trangere.
Vererben, overlade som Arv.
Vererden, forvandle til Jord.
Vererzen, forvandle til Ertz.
Vereseln, gjøre til et Wesel, blive til et Wesel eller dum.
Vereßen, -aß, -essen, æde op, (sich) foræde sig.
Verewigen, fare heden, gjøre evig eller udødelig, forevige. Unser verewigter Freund. Er hat seinen Namen durch Thaten verewigt.
Versackeln, blusse op, lade blusse op.
Versahrbar, adj. som kan forsendes.
Versahren, -fuhr, -fahren, handle, kjøre forbi, kjøre feil. Er ist strenge mit ihm versahren. Er hat den Zoll versahren. Sie hatten sich im Gebirge ganz versahren. Der Bergmann versuhr seine Schicht, gjorde sit bestemte Arbeide. Der König ist Todes versahren, afgaaet ved Døden.
Versahren, n. Adfærd, Opførsel.
Versall, m. Aftagelse, Forsald, Udlob. Der Staat gerieth in Versall. Der Versall eines Wechsels.
Versallen, -fiel, -fallen, falde, falde ned, forsælde, udløbe, tilfalde. Er versiel in Strafe. Das Haus ist versallen. Die Sitten versallen. Die Zeit ist versallen. Der Wechsel ist versallen. Das Haus versiel den Gläubigern. Er versiel auf die Meinung. Ein versallenes Gesicht.

Verfallzeit, pl. -en, f. Betalingstermin.

Verfälschen, forfalste. Verfälscher, m. Fälskner. Verfälschung, pl. -en, f. Fälskneri.

Verfangen, -fing, -fangen, slaae an, frugte, (sich) fanges, indvile, forpuste sig, bide sig fast. Die Arznei will nicht mehr verfangen. Der Wind verfängt sich in den engen Straßen. Er verfing sich im Reden. Der Sund hat sich verfangen.

Verfänglich, bekjærende, listig, mislig. Verfänglichkeit, f. Underfundighed.

Verfärben (sich), fiste Farve.

Verfassen, forfatte. Verfasser, m. Forfatter. Verfassung, pl. -en, f. Forfatning, Stilling.

Verfassungsmäßig, constitutionel. Verfassungswidrig, anticonstitutionel.

Verfaulen, forraadne.

Verfaulenzten, tabe ved Dovenstak.

Verfechten, -focht, -fochten, forsegte.

Verfehlen, forfeile.

Verfehlen, henrette efter Lov og Dom.

Verfeinden, hade, (sich) blive ueens.

Verfeinen, verfeinern, gjøre fin, gjøre finere.

Verfertigen, forfærdige.

Verfeuern, brænde op, styde op.

Verfäzen, fiste sammen.

Verfinstern, formørke. Sonne und Mond werden verfinstert. Der Himmel verfinstert sich.

Verfirten, tække Møntingen paa et Huus.

Verfugen, indvile, gjøre urede.

Verflackern, lue bort.

Verflechten, -flocht, -flochten, sammenslette, flette feil, opbruge til Fletning.

Verflücken, lappe op.

Verfliessen, -flog, -flogen, flyve bort, (sich) flyve sig bort. Er ließ die

Sige verfliessen. Er hat den günstigen Augenblick verfliessen lassen. Die Taube hat sich verflogen.

Verfliessen, -floß, -flossen, flyde bort, forløbe. Das Wasser verfließt. Ein Monat war verflossen.

Verflößen, slaade bort.

Verfluchen, forbande, (sich) forfluchte med en Ed. Verflucht sey wer seinem Vater flucht. Er verfluchte und verschwor sich. Das ist doch verflucht wenig für so viele Mühe.

Verflüchtigen, opløse i Damp.

Verfluß, m. Aflob, Forløb.

Verfolg, m. Fortsættelse.

Verfolgbar, verfolgliche, adj. som igjen kan opfindes.

Verfolgen, forfølge, fortsætte. Er verfolgte den Feind. Verfolge diesen Weg. Verfolger, m. Forfølger. Verfolgung, pl. -en, f. Forfølgelse.

Verfrachten, tinge i Fragt, sende bort i Fragt.

Verfreissen, -fraß, -fressen, fraadse op. Ein verfressener Mensch, forædt.

Verfreunden, gjøre til Ven.

Verfrieren, -fror, -frozen, fryse bort. Er war ganz verfroren, forfrosen.

Verfröhnen, betale Høveri af.

Verfrühen, gjøre tidligere.

Verfuchsschwänzen, skade ved Smigreri og lave Konster. Er hat mich bei ihm verfuchsschwänzt.

Verfügen, foranstalte, (sich) begive sig. Er verfügte einen Angriff. Er verfügte sich zu mir. Er traf die Verfügung, Foranstaltning. Verfügliche, verfügbare, disponibel.

Verführbar, adj. mulig at luføre eller at forføre.

Verführen, føre bort, forføre, forbolde. Man verführt Solz ins Ausland. Die Schlange hat die Eva ver-

führt. Sie verführten ein Geschrei. Er verführte aufrührerische Reden. Verführer, m. Forfører. Verführerisch, forførelse. Verführung, pl. -en, f. Forførelse.
 Versumfeien, Nr. vanstabe, fordærve.
 Versüttern, bruge som Foder, bruge op som Foder, fordærve ved Fodring.
 Vergaben, Hænke.
 Vergaffen (sich), forgabe sig.
 Vergähren, -gohr, -gohren, holde op at gjære.
 Vergallen, blive til Galde. Ein vergalltes Gemüth.
 Vergällen, gjøre til Galde, forbitte. Ihre Klage vergällt mir das Leben.
 Vergaloppiren (sich), overile sig.
 Vergang, m. Aftagen, Forsvinden.
 Vergangenheit, f. Fortid.
 Vergänglich, forgængelig. Vergänglichkeit, f. Forgængelighed.
 Verganten, St. sælge ved Auction.
 Vergantung, pl. -en, f. Auctionering.
 Vergarnen, indvifle i Garn, fange.
 Vergasten, dvæle som Gæst.
 Vergatten, forbinde, gjøre tilrette.
 Vergattern, kalde sammen ved Trommeslag.
 Vergaumen, forvandle til Glæde. Gaumann, Gaumon, Fryd.
 Vergeben, -gab, -geben, give feil, give Afgift af, dræbe med Gift, give bort, tilgive, afstaae fra sin eller en Andens Ret til sin og den Andens Glæde. Die Karten sind vergeben. Der Kaufmann vergab gehörig seine Waaren. Man vergibt die Mäuse mit Arsenik. Der König hat alle Aemter zu vergeben. Vergib uns unsre Schuld, wie wir unsern Schuldigern vergeben. Er vergab seinem Rechte und seiner Würde nichts.
 Vergebens, adv. forgjæves.

Vergeblich, tilgivelig, frugtesløs. Ein vergebliches Verbrechen. Vergebliche Mühe. Vergeblichkeit, f. Frugtesløshed.
 Vergebung, f. Tilgivelse.
 Vergewärtigen, gjøre nærværende, tænke som nærværende.
 Vergehe, pl. -n, f. Udslæt, som snart gaaer bort, men kommer igjen paa et andet Sted.
 Vergehen, -ging, -gangen, forgaae, forsvinde, (sich) forgaae sig, forsee sig. Die Lust verging mir. Das Jahr ist vergangen. Er hat sich gegen ihn vergangen.
 Vergehen, n. Vergehung, pl. -en, f. Forseelse.
 Vergeistern, forvandle til Aand.
 Vergeistigen, gjøre aandelig.
 Vergelten, -galt, -golten, gjengjælde. Er hat ihm Gleiches mit Gleichem vergolten. Vergelter, m. Gjengjælder. Vergeltung, f. Vergelt, m. Gjengjældelse.
 Vergeringern, verringern, formindste.
 Vergesellschaften (sich), give sig i Selskab med, forbinde sig.
 Vergessbar, adj. som let kan forglemmes.
 Vergessen, -gaß, -geßen, glemme, forglemme. Er hat den Spruch vergessen. Er ist ganz Gottes vergessen. Gott hat noch meiner nie vergessen, vergiß, mein Herz, auch seiner nicht. Vergiß mein nicht. Man kann sich im Zorne leicht vergessen.
 Vergessenheit, f. Forglemmelse.
 Vergesslich, vergessertisch, forglemmelig, glemsom. Vergesslichkeit, f. Glemsomhed.
 Vergessen, n. Vergessung, f. Forglemmelse.
 Vergeuden, forøde.

Vergewaltigen, St. behandle voldsamt.

Vergewiſſern, ſtadſæſte, (ſich) overbevise ſig.

Vergieſſen, -goß, -goffen, udgyde, udøse, fylde, vande for ſtærkt. Er hat ſein Blut vergoffen. Er vergieſt Thränen.

Vergiften, forgifte, forgive.

Vergilben, fordærves ved at blive gul.

Vergittern, luffe med Gitter.

Verglaſen, forvandle til Glas, glaſere, forſyne med Glas.

Vergleich, pl. -e, m. Forlig, Fighed.

Vergleichbar, adj. ſom kan ſammenlignes.

Vergleichen, -glich, -glichen, forlige, ſammenligne, jævne. Sie verglichen ſich mit einander wegen des Preiſes. Er verglich den Streit. Man vergleicht die Jugend mit dem Lenze. Er verglich den Cæſar und Alexander. Ihm iſt nichts zu vergleichen.

Vergleichung, pl. -en, f. Sammenligning. Vergleichungsweise, vergleichsweise, adv. i Sammenligning.

Verglimmen, -glomm, -glommen, ophøre at ulme.

Verglimpfen, formilde.

Verglühen, ophøre at gløde.

Vergnügen, fornoie, tilfredsſtille. Die Natur iſt mit wenigem vergnügt. Nichts vergnügte ihn.

Vergnügen, n. Fornoielse.

Vergnüglich, fornoielig. Vergnüglichkeit, f. Fornoielighed.

Vergnügſam, genüſſam, noiſom. Vergnügſamkeit, f. Noiſomhed.

Vergnügung, pl. -en, f. Fornoielse, Forlyſtelse.

Vergolden, forgulde.

Vergönnen, forunde. Vergönnen Sie mir eine Antwort.

Vergöttern, forgude. Vergötterung, pl. -en, f. Forgudelse.

Vergraben, -grub, -graben, nedgrave. Vergrafen, græsgroe.

Vergreifen, -griff, -griffen, forgribe, gribe feil, gribe fordærvet, være ſolgt. Er vergriff ſich an fremdem Gelde. Sie vergriff ſich auf dem Claviere. Er hat ſich die Sand vergriffen. Diefes Buch iſt vergriffen.

Vergreifung, pl. -en, f. Forgribelse.

Vergrellt, Nt. ſkjælende.

Vergrößern, gjøre grovere.

Vergrößern, forſtorre, forøge. Vergrößerung, pl. -en, f. Forſtorrelse.

Vergrößerungsglas, pl. -gläſer, n. Forſtorrelſesglas.

Vergrünen, tage ſin grønne Farve, falme.

Vergunst, f. Tilladelse.

Vergünſtigen, tillade. Vergünſtigung, pl. -en, f. Tilladelse.

Vergüten, godtgjøre. Vergütung, f. Godtgjorelse.

Verhaaren, holde op at fælde Haar, fælde Haar.

Verhaß, pl. -e, m. Forhugning.

Verhadern, tage ved unyttig Trætte.

Verhaßt, m. Arrest.

Verhaften, arrestere, give til Pant. Man hat ihn verhaftet. Der Schuldner iſt dem Gläubiger verhaftet, anſvarlig. Verhaftung, pl. -en, f. Arrestering.

Verhäkeln, hægte ſammen.

Verhallen, ophøre at lyde.

Verhalten, -hielt, -halten, holde tilbage, (ſich) forholde ſig, opføre ſig. Verhalte mir nicht, was du auf dem Herzen haſt. Die Sache verhielt ſich eigentlich ſo. Donner und Blitz verhalten ſich zu einander, wie Wirkung zur Urfache. Er hat ſich immer rechtlich verhalten.

Verhalten, n. Forhold, Opførelſe.

Verhältniß, pl. -nisse, n. Verhalt, m. Forhold, Proportion, Relation.
 Verhältnißmæssig, adj. forholdsmæssig.
 Verhaltung, pl. -en, f. Tilbageholdelse, Fordølgelse.
 Verhandeln, forhandle, negociere. Verhandlung, pl. -en, f. Forhandling.
 Verhängen, hænge til, lade hænge, foranstalle. Die Fenster werden verhängt. Mit verhängtem Jügel. Was Gott über mich verhängt, wird mein Glück seyn.
 Verhängniß, pl. -nisse, n. Tilfælle, Skjæbne. Verhängnißvoll, følgerig, ulukkesvanger.
 Verharren, forblive.
 Verharschen, blive haard, sætte Skorpe. Reise nicht verharschte Wunden wieder auf.
 Verharten, blive haard.
 Verhärten, hærde. Er verhärtete sein Herz.
 Verhaspeln, forvirre.
 Verhaspen, lukke med Dørflinke.
 Verhaßt, forhadet.
 Verhättscheln, forfjæle.
 Verhau, pl. -e, m. Forhugning.
 Verhauchen, udaande.
 Verhauen, hugge smaat, tilhugge, spærre ved fældede Træer, (sich) hugge feil, hugge fordærvet.
 Verhäuten, forsyne med Hud.
 Verheben, -hob, -hoben, tage galt op, (sich) løfte fordærvet.
 Verheeren, hærje, ødelægge. Verheerung, pl. -en, f. Ødelæggelse.
 Verheften, heste sammen, heste feil.
 Verhehlen, skjule, dølge. Er verhehlte mir die Wahrheit. Er hat sie mir verhohlen.
 Verheilen, læge fuldkommen. Die Wunde ist verheilt.
 Verheimlichen, holde hemmelig, dølge.
 Verheirathen, gifte bort, (sich) gifte. Er verheirathet seine Tochter an

ihn. Er hat sich mit ihr verheirathet.
 Verheissen, -hieß, -heissen (-hießen), love, forgjette. Verheißung, pl. -en, f. Forgjættelse.
 Verhelfen, -half, -holfen, hjælpe til.
 Verhenkert, fordømt.
 Verherben, blive sur.
 Verherrlichen, herliggjøre.
 Verhegen, ophidse, opægge.
 Verheuern, At. bortleie.
 Verheutigen, modernisere.
 Verhindern, forhindre. Verhinderung, pl. -en, f. Forhindring.
 Verhochdeutschen, oversætte i Høitjydsk.
 Verhoffen, haabe.
 Verhøhen, gjøre høiere.
 Verhöhnern, forhaane.
 Verhöfem, udhefre.
 Verhör, pl. -e, n. Forhør.
 Verhören, forhøre, høre feil.
 Verhudeln, forqvæle.
 Verhüllen, tildække.
 Verhundertfachen, forøge hundrededobbelst.
 Verhungern, omkomme af Sult.
 Verhutzen, lemlæste, fordærve.
 Verhuren, forøde paa Skjoger. Verhurt, hengiven til Hoer.
 Verhüten, vogte galt, forebygge. Das Uebel ward verhütet.
 Verificiren, sande, stadfæste, documentere.
 Verinteressiren, give Renter, (sich) afkaste Renter.
 Verirren, gaae feil, (sich) komme i Bredde. Ich bin verirrt. Ich habe mich verirrt.
 Verjagen, jage bort.
 Verjähren, frakædse, faae Hævd paa, blive ugyldig ved en lang Række af Aar. Das Menschenrecht verjähret nie.
 Verjährlich, verjährrbar, udsat for at blive ugyldig efter visse Aar.

Verjungen, foryunge, gjøre tyndere, formindste. Freude verjüngt den Greis. Ein verjüngter Maaßstab.

Verjüngern, gjøre yngre.

Verjüngsfraulichen, gjøre sig en Jomfru, gjøre ungdommelig.

Verfabeln, dele efter Lod.

Verfalben, falve for tidligt.

Verfalken, brænde til Rask.

Verfalten (sich), forsjøle sig.

Verfappen, sætte Hætte paa, maskere.

Verfarten, forøde i Kortspil.

Verkauf, m. Salg. Verkäufer, m. Sælger.

Verkaufen, sælge. Er verkaufte mir den Ochsen. Er hat ihn an mich verkauft.

Verkäuflich, adj. tilfals.

Verkehsen, bortstøde (sin Rone).

Verkehr, m. Handel, Samkvem, Omgang.

Verkehren, handle, omgaaes, forvende, forvandle. Der Kaufmann verkehrt nicht viel. Man verkehrt gern mit guten Menschen. Sie verkehrte die Augen. Alles ging verkehrt, bagvendt. Die verkehrte Welt. Die verkehrte Sand.

Verkehrtheit, f. Branghed, Bagvendthed.

Verkehrung, f. Forvendelse.

Verkeilen, fise fast.

Verkennbar, adj. som kan miskjendes.

Verkennen, -kannte, -kannt, miskjende.

Verketteln, fæste med smaa Rjæder.

Verketten, sammenfjæde, sammenlænke.

Verkeigern, erklære for Rjætter.

Verfielen, forsyne med Rjøl, faae Fjær.

Verfienzeln, St. forfjæle.

Verfinden, blive til Barn.

Verfitten, tilfytte.

Verflagen, anslage. Verfläger, m. Anslager.

Verflammen, Vt. stivne af Kulde.

Verflammern, befæste med Klamre.

Verklären, gjøre klar, forklare, helliggjøre. Ein verklärtes Gesicht. Jesus ward verklärt.

Verflatschen, sladdre ud, bagvaske.

Verflecken, flatte bort.

Verfleiben, fline op, tilfline.

Verkleiden, afflæde, forflæde. Die Wand ward mit Brettern verkleidet. Nur wenige Jahre gehn wir verkleidet einher.

Verkleinen, gjøre liden, formindste.

Verkleinern, formindste, nedsætte. Ver-

kleinerung, pl. -en, f. Formindstelse.

Verkleinerlich, fornædrende. Ver-

kleinerer, m. Dadler, Bagtaler.

Verkleistern, forklistre, tilflistre.

Verflikten, Vt. bagtale.

Verklüften (sich), sænke sig i Kloster.

Verknechten, blive til Træl, gjøre til Træl.

Verknicken, fordærve ved at knække.

Verknittern, trykke sammen.

Verknöchern, blive til Been, hærdes.

Verknöpfen, knytte uoploseligen.

Verkochen, -koge op, koge for stærkt.

Verkohlen, brænde til Kul.

Verkommen, -kam, -kommen, komme ud af, komme overeens, forværes. Er kann bei dieser Sache nicht verkommen. Er ist mit ihnen verkommen. Sein Zustand verkam mehr und mehr.

Verkommniß, pl. -nisse, n. Overeenskomst.

Verforken, tilforkø.

Verfornen (sich), faae Korn, blive til Korn.

Verförpern (sich), blive til et Legeme. Verförperung, pl. -en, f.

Beflødning med et Legeme.

Verköstigen, holde med Kost.

Verkrallen (sich), holde sig fast med Kløerne.

Verkramen, lægge paa urigtigt Sted.

Verkriechen, -kroch, -krochen (sich), krybe bort.

Verkrümeln, smuldre bort.

Verkrummen, blive krum.

Verkrüppeln, blive til Krobbling, gjøre til Krobbling. An Körper und Geist verkrüppelt.

Verkühlen (sich), affjøles.

Verkümmern, lægge Beslag paa, forbitte, hentæres af Kummer. Man verkümmerte ihm seinen Lohn. Sie verkümmert ihm das Leben.

Verkümmern, pl. -en, f. Beslag, Forbittring.

Verkündigen, verkünden, forkynde.

Verkündigung, Verkündung, pl. -en, f. Forkyndelse.

Verkündschaften, udspeide.

Verkünneln, fordærve ved Konster.

Verkupfern, overtrække med Kobber.

Verkuppeln, koble sammen.

Verkürzen, forkorte.

Verlachen, ublee.

Verlacken, bruge som Lak, tillakke.

Verladen, -lud, -laden, fragte bort, fragte feil.

Verlag, m. Udgivelse paa egen Bekostning, udgivne Bøger.

Verlahmen, v. n. lamme.

Verlähmen, v. a. gjøre lam.

Verlammern, abortere (især om Faar).

Verlanden, blive til fast Land.

Verlangen, længes, forlange. Er verlangt nach mir. Es verlangt mich nach ihr. Verlange das nicht von mir. Jede Frucht verlangt ihren eigenen Boden. Verlangen, n. Forlangende.

Verlängern, forlænge.

Verläppern, udgive for Smaating.

Verlarven, maskere, forklæde.

Verlaß, pl. -lasse, m. Esterladenskab, Overeenskomst.

Verlassen, -ließ, -lassen, esterlade, overlade, forlade, (sich) stole paa. Er verließ ihnen ein großes Vermögen. Das Haus wird ihm verlassen. Von aller Hülfe verlassen. Man kann sich nicht auf Träume verlassen.

Verlassenheit, f. Hjælpeløshed, Ensomhed.

Verlassenschaft, pl. -en, f. Esterladenskab.

Verlässig, verlässlich, paalidelig.

Verlassung, f. Forladen.

Verlästern, bagtale, tale ilde om.

Verlateinen, oversætte paa Latin.

Verlatten, indslutte eller beklæde med Lægter.

Verlauf, m. Forløb, Gang. Nach Verlauf einer Woche. Er erzählte mir den ganzen Verlauf der Sache.

Verlaufen, -lief, -laufen, spærte ved at løbe, løbe bort, løbe i Vildrede, løbe fra hinanden. Er verlief ihm den Weg. Das Wasser verlief sich nach und nach. Der Hund hat sich verlaufen. Die Menge verlief sich. Die Zeit ist verlaufen, udleben. Ein verlaufener Schüler.

Verläufer, m. et Billardstod, hvorred Kuglen løber feil.

Verläugnen, verleugnen, dolge, fornægte, frastige sig. Wenn jemand nach mir fragt, kannst du mich gern verläugnen. Petrus verläugnete seinen Herrn und Meister. Verläugne nicht deinen väterlichen Glauben. Die Einsiedler verläugnen sich selbst.

Verläugnung, pl. -en, f. Fornegtelse.

Verlaut, m. Forlydende. Dem Verlaute nach.

Verlautbaren, blive bekjendt, kundgjøre.

Verlauten, forlyde. Er ließ sich verlauten. Es verlautet, der sies.

Verläuten, udbrede ved Ringning.

Verleben, henleve, leve ud. Wir verlebten die Pfingsten sehr angenehm. Er hat seine schönste Zeit verlebt. Er sieht ganz verlebt aus.

Verlebendigen, fremstille levende.

Verleichen, blive læf, sprække.

Verledern, overtrække med Læder.

Verlegen, flytte, lægge paa et urigtigt Sted, spærre, forstøde, forlægge. Das Fest ward auf einen andern Tag verlegt. Ich habe den Brief so verlegt, daß ich ihn nicht finden kann. Der Feind verlegte ihnen den Weg. Er verlegte mir die Kosten zu dieser Unternehmung. Eine hiesige Buchhandlung verlegt dieses Werk.

Verlegen, adj. forlegen. Verlegenheit, pl. -en, f. Forlegenhed.

Verleger, m. Forlægger.

Verlegung, pl. -en, f. Forflyttelse, Hensættelse paa et urigtigt Sted, Spærring.

Verleihen, laane ud, overdrage som Lehn.

Verleibdingen, forsførge for Livstid.

Verleiden, gjøre modbydelig, forbitte. Das schlechte Bier verleidet mir das Trinken.

Verleihen, -lich, -liehen, laane ud, bevilge, give. Er hat Pferde zu verleihen. Verleih' uns Frieden gnädiglich. Verleiher, m. Udlåner. Verleihung, pl. -en, f. Udlånen, Forundelse.

Verleiten, mislede, forføre.

Verlernen, glemme hvad man har lært.

Verlesen, -las, -lesen, oplæse, forelæse, (sich) læse feil. Verlesung, f. Verlesen, n. Oplæsning.

Verlegen, beskadige, krænke. Er verlegte sich am Fuße. Seine Ehre ward verlegt.

Verleglich, verlegbar, adj. udsat for Skade eller Krænkelse. Verleglich: Feit, f. Fornærmelighed.

Verlegung, pl. -en, f. Beskadigelse, Krænkelse.

Verleugnen, verläugnen, fornægte.

Verleumden, bagtale, bringe i ond Rygte. Verleumder, m. Bagtaler.

Verleumdung, pl. -en, f. Bagtalelse.

Verleumderisch, bagtalerisk.

Verlieben, tilbringe med Gjas.

Verlieben (sich), forelske sig. Er hat sich sterblich in sie verliebt. Verliebtheit, f. forelsket Tilstand.

Verliegen, -lag, -legen (sich), ligge sig fordærvet.

Verlierbar, adj. let at miste.

Verlieren, -lor, -loren, miste, tabe.

Verliere nicht den Muth. Die Schlacht ward verloren. Wir verloren den Weg. Ich verlor ihn aus den Augen. Die verlorne Schildwache. Verlorne Mühe. Der Mann ist verloren. Die Wege verlieren sich in den Wald. Er war ganz in ihrem Anblicke verloren. Ich will kein Wort weiter darum verlieren, spilde.

Verließ, Verlies, pl. -se, n. Borgsængsel, Fangehul.

Verloben, forlove. Verlöbniß, pl. pl. -nisse, n. Verlobung, pl. -en, f. Forlovelse.

Verlochen, forsyne med Huller.

Verlochstainen, forsyne med Grændsesteen.

Verlocken, forføre.

Verlockern, forøde.

Verlobern, lue bort, fortæres af Luen.

Verlogen, adj. fuld af Løgn.

Verlohn, lönne. Es verlohnt die Mühe. Es verlohnt sich wol der Mühe. Es verlohnt sich nicht.

Verloosen, verlosen, fæste Lod om, sætte paa Kust.

Verlöschen, udslukkes, udslukke. Das Licht verlöscht. Die Schrift ist verloschen. Er hat das Geschriebene verlöscht.

Verlöschbar, verlöschlich, adj. som let kan udslettes.

Verlöthen, lodde til.

Verlumpen, blive til Pjalter, blive til en Fant.

Verluppen, fortrulle, forgifte.

Verlust, pl. -lüste, m. Tab.

Verlustig, adj. tabt. Er ist seines Dienstes verlustig.

Vermachen, lukke, testamentere. Der Weg ist mit Dornen vermacht. Er vermachte mir seinen Pelz.

Vermachung, pl. -en, f. Spørring.

Vermächtniß, pl. -nisse, n. Testament.

Vermagern, udmaare.

Vermahlen, male op (Korn).

Vermählen, gifte, formæle.

Vermahnen, formane.

Vermåfeln, sælge som Mægler.

Vermaledeien, forbande.

Vermalen, male op (Farve), overstruge med Farve.

Vermannigfaltigen, multiplicere.

Vermänteln, søge at skjule.

Vermærken, betegne med Grændse: skjel.

Vermauern, mure op, lukke med Mure.

Vermauthen, St. fortolde.

Vermehren, forøge, (sich) forøges.

Vermeiden, -mied, -mieden, undgaae, slippe.

Vermeidlich, undgaaelig.

Vermeiern, bortforpagte.

Vermeinen, formene.

Vermeintlich, formentlig.

Vermelden, melde.

Vermengen, blande, (sich) indblande sig.

Vermenschen, blive til Menneſke. Vermenschlichen, gjøre menneſkelig.

Vermerken, mærke, udtøde, optage. Er hat ihm übel vermerkt. Er vermerkte es im Besten.

Vermessen, -maße, -messen, udmaale, (sich), maale feil, formaste sig, forsikre med Eder. Das Feld ward gehörig vermessen. Der Kaufmann hat sich vermessen. Er vermaß sich, die Welt zu erobern. Er vermaß sich hoch und theuer. Vermessung, pl. -en, f. Opmaaling, Feilmaaling.

Vermessen, adj. formastelig. Vermessenheit, f. Formastelighed. Vermessentlich, adv. paa en formastelig Maade.

Vermegen, spare det befalede Maal af det Korn, som skal males.

Vermicellen, pl. fine Makaroni.

Vermiethen, leie bort, hyre.

Vermindern, formindke.

Vermischen, blande, (sich) have Samleie. Vermischung, f. Blanding. Fleischliche Vermischung, Samleie.

Vermisſen, savne.

Vermitteln, jævne, forlige, mægle.

Vermittler, m. Mægler. Vermittelung, pl. -en, f. Mægling.

Vermittelst, mittelst, præp. med Hjælp af. Vermittelst eines Eimers schöpft man Wasser.

Vermöbeln, sælge Huusgeraad.

Vermodeln, fordærve ved Modellering eller Konſter.

Vermodern, hensmuldre.

Vermöge, præp. i Kraft af, ifølge. Vermöge des Gesetzes.

Vermögen, -mag, -mochte, -mocht, formaae, mægte. Wer vermag etwas wider Gott. Er vermag viel beim Könige. Er war nicht vermögend, mehr zu arbeiten. Er vermochte mich zu dieser Arbeit. Sie hat es über sich vermocht, in den Schweinestall zu gehen. Ein tapferer Mann ist

ein vermögender Mann. Wer des Andern vermag, steckt ihn in den Sack.
 Vermögen, n. Formue, Ene. Vermögenheit, f. Formuesforfatning.
 Vermohren, sætte i hverandre.
 Vermorschen, blive skjor.
 Vermummen, indhylle, maskere.
 Vermünzen, mynte op.
 Vermuthen, formode. Ich vermuthe mir einen Besuch. Vermuthen, n. Formodning. Vermuthlich, formodentlig.
 Vernachlässigen, forsømme. Vernachlässigung, f. Forsømmelse.
 Vernageln, fornagle, fordærve ved at tilnagle. Das Fenster ward vernagelt. Sie vernagelten die eroberten Kanonen. Er ist ganz vernagelt, dum.
 Vernähen, indsy, forbruge til Syning.
 Vernämlichen, identificere.
 Vernarben, groe til.
 Vernarren, forøde taabeligen, blive til Nar, (sich) forelske sig taabeligen. Er vernarrte sein Geld in lauter Kleinigkeiten. Er ist ganz in Göthe vernarrt. Er hat sich in das Mädchen vernarrt.
 Vernaschen, forøde i Slifferi. Vernascht, slibvorn.
 Vernehmen, -nahm, -nommen, høre, erfare, forhøre. Vernimm meinen Wunsch. Der Herr vernahm meinen Ruf. Hast du nicht die Nachricht vernommen. Der Richter vernahm die Angeklagten. Er ließ sich also vernehmen, yttrede sig saaledes.
 Vernehmen, n. Forlydende, Forstaaelse.
 Vernehmlich, vernehmbar, tydelig, forstaaelig. Vernehmlichkeit, f. Tydelighed.
 Vernehmung, pl. -en, f. Forhor.
 Verneigen (sich), neie. Verneigung, pl. -en, f. Neien.

Verneinen, nægte. Verneinung, pl. -en, f. Benægtelse.
 Verneuen, verneuern, fornve.
 Vernichten, vernichtigen, tilintetgjøre.
 Verniedlichen, gjøre uydelig, udmaie.
 Vernieten, nette sammen.
 Vernüchtern (sich), spise lidt (til Frokost).
 Vernunft, f. Fornuft, indre Stemme, Loven for det Gode, Sande og Skjonne. Gesunde Vernunft, sund Mennekesforstand. Praktische Vernunft, den fornuftige Villie. Theoretische Vernunft, Dømmekraft. Keine Vernunft, almindelig Fornuft.
 Vernünstelei, pl. -en, f. falst og utidig Raisonneren. Vernünsteln, raisonnere falst og i Utide. Vernünstler, m. Raisonneur, Sophist.
 Vernünstlung, pl. -en, f. Argumentation.
 Vernünftig, fornuftig. Vernünftigkeit, f. Fornuftmæssighed.
 Vernunftlos, fornuftløs. Vernunftlosigkeit, f. Fornuftløshed.
 Vernunftmäßig, adj. overensstemmende med Fornuften.
 Vernyn, Vernien, Vt. n. Ormegift.
 Veröden, blive øde, gjøre øde.
 Veroffenbaren, aabenbare.
 Veröftern, gjentage ofte.
 Verolmen, Vt. raadne bort.
 Verordnen, forordne, ansætte. Ein verordneter Lehrer. Verordnung, pl. -en, f. Forordning.
 Verpachten, bortforpagte.
 Verpallisadiren, forsyne med Pallisader.
 Verpanschen, opbruge i Overmaal.
 Verpanzern, beskytte med Pantser, bepantere.
 Verpassen, tabe ved Nølen, passe bort (i Kortspil).
 Verpesten, smitte, fordærve.
 Verpetschieren, verpetschaften, forsegle.

Verpfählen, befæste med Pæle.
 Verpfänden, pantsætte.
 Verpfeffern, pebre for stærkt.
 Verpflastern, opbruge til Brolægning.
 Verpflanzen, forplante.
 Verpflegen, forpleie.
 Verpflichten, forpligte.
 Verpflocken, tilplove.
 Verpflügen, ploie feil.
 Verpfründen, give Plads i en Stiftelse.
 Verpfuschen, forqvæle, forfusse.
 Verpichen, tilsmøre med Beeg.
 Verplagen, skyde bort til Unytte.
 Verplaudern, sladdre bort, sladdre ud.
 Verplempern, verplämpern, spilde, (sich) forplumre sig, forfjase sig. Er hat sich mit dem Mädchen verplempert, forlovet sig ubetænksomt.
 Verpöbeln (sich), synke ned til Pöbelen.
 Verpönen, belægge med Straf, forbyde.
 Verprassen, fraadse bort.
 Verprozessiren, tabe ved Processer.
 Verproviantiren, proviantere.
 Verpuffen, v. a. og v. n. brænde af med et Knald, (sich) begaae en Buß.
 Verpulvern, pulverisere.
 Verpuppen, blive til Puppe.
 Verpurren, tilstoppe.
 Verpusten (sich), At. forpuste sig.
 Verquackeln, udgive unyttigen.
 Verquälen, udpine.
 Verquecken, groe til med Ugræs.
 Verquellen, -quoll, -quollen, slaae sig af Fugtighed. Die Thüre ist verquollen.
 Verquicken, opløse med Qvicksolv, amalgamere.
 Verrainen, forsyne med en Grændsefure.
 Verrammen, verammeln, spærre ved at sætte Noget for.
 Verranken (sich), omslynge med Ranker.

Verranzen, forode ved Liderlighed.
 Verrasen, groe til med Græs.
 Verrath, m. Forræderi.
 Verrathen, -rieth, -rathen, forraade, robe. Er verrieth sein Vaterland. Er hat das Geheimniß verrathen. Liebe verräth sich bald. Verräther, m. Forræder. Verrätherei, pl. -en, s. Forræderi. Verrätherisch, forræderisk.
 Verrauthen, ryge bort, dunste bort. Das Geschwäg der Leute muß man verrauthen lassen.
 Verräumen, lægge feil.
 Verrauschen, rasle, suse bort, forsvinde.
 Verrechnen, bringe i Regning, (sich) regne feil.
 Verrechten, tilfætte i Retsfager, fortolde.
 Verrecken, frepere, døe (om Dyr).
 Verreden, lovehos sig selv ikke at gjøre Noget, forsværge, (sich) sige Noget, som man ikke vilde sige, forsnakke sig. Sie haben das Brantwein trinken verredet. Er hat sich verredet.
 Verreiben, -rieb, -rieben, gnide bort.
 Verreisen, reise bort, forbruge paa Reiser.
 Verreißen, -riß, -rissen, forrive.
 Verreiten, -ritt, -ritten, ride bort, sætte til ved Ridning.
 Verrenken, fororide.
 Verrennen, -rannte, -rannt, spærre ved at løbe iveien.
 Verrichten, forrette, udrette.
 Verriechen, -roch, -rochen, tabe Fugt og Kraft.
 Verriegeln, lukke med Glæ.
 Verrinden, blive til Bark.
 Verringern, formindste.
 Verröckeln, udstonne rallende.
 Verrosten, fortæres af Rust.
 Verrotten, raadne bort.
 Verrucht, ryggesløs.

Verrücken, flytte af Lave, forvirre.
Verrücke mir nicht den Stuhl. Ein verrückter Mensch. Der Wein verrückt manchem den Kopf. **Verrücktheit**, pl. -en, f. Sindssforvirring.
Verrückung, pl. -en, f. Bortrykkelse.
Verruf, m. Banrygte.
Verrufen, -rief, -rufen, bringe i Banrygte, reducirer eller forbyde en Mynt.
Vers, pl. -se, m. Beröslinie, Vers.
Versäen, spærre ved at saae, opbruge til Sæd.
Versagen, love bort, afslaae, flikke. Ich kann heute Abend nicht zu dir kommen; denn ich habe mich schon versagt. Versage dem Sungrigen nicht dein Brot. Das Gewehr versagte. **Versagung**, pl. -en, f. Nægtelse, Bortloven. **Versagen**, n. Kliffen.
Versalzen, salte for meget.
Versammeln, forsamlle. **Versammlung**, pl. -en, f. Forsamling.
Versanden, bedække med Sand, opfylde med Sand.
Versag, m. Pansættelse, Metalblanding.
Versagamt, pl. -ämter, n. Saanehuus.
Versauen, fordærve og fordærves ved Gvineri.
Versauern, surne, blive suur.
Versäuern, syre, gjøre suur.
Versaufen, -soff, -sossen, drukne, svire op, blive forsuffen. Ein versoffener Mensch.
Versäumen, forsømme. **Versäumnung**, pl. -en, f. Versäumnis, n. og f. Forsømmelse.
Verschackern, bortkastre.
Verschaffen, forskaffe.
Verschalen, forsyne med Skal.
Verschallen, tabe sig (om Lyden).
Verschämt, blufærdig, undselig. **Verschämtheit**, f. Blufærdighed.
Verschanzten, forskandse.

Verschärfen, gjøre skarpere og strengere.
Verscharren, grave ned.
Verschatten, sætte i Skygge.
Verschäumen, v. in. skumme bort, skumme af.
Verscheiden, -schied -schieden, døe.
Verscheinen, -schien, -schienen, ændre Farve, forsvinde.
Verschenken, bortskjenke, udstjenke.
Verscheren, -schor, -schoren, flippe fortore, studse, flippe galt.
Verscherzen, sjase bort, forspilde. Wir verscherzten einige Stunden. Er hat sein Glück verscherzt.
Verscheuchen, bortkysse, bortjage.
Verschicken, sende bort.
Verschieben, -schob, -schoben, bringe af Lave, opsætte. Der Tisch war verschoben. Ein verschobener Mensch, confus. Wir wollen die Arbeit auf Morgen verschieben.
Verschieblich, opsættelig.
Verschieden, forskjellig. **Verschiedene**, nogle, flere.
Verschiedenartig, adj. af forskjellige Slags.
Verschiedenheit, f. Forskjellighed.
Verschiedentlich, adv. paa forskjellig Maade.
Verschieß, m. Farvernes Aftagen efter Afstanden.
Verschiesßen, -schoss, -schossen, bleges af, falme, gjøre Farverne svagere, flyve seil (om Bifongen), flyde op, sætte urigtigen ind, lukke. Das Tuch verschießt. Der Sintergrund des Gemäldes war verschossen. Man verschoss sein Pulver. Das Regiment hatte sich verschossen. Der Buchdrucker verschoss die Columnen.
Verschiffen, udstibe.
Verschilfen, opfyldes med Siv, indfatte med Siv.
Verschimmeln, mugne.

Verschimpfren, skamfere.

Verschlacken, forvandle til Slagger.

Verschlafen, -schief, -schlafen, forsøve, sove bort. Er ist ganz verschlafen, sønnig, sønagtig. Ich habe mich heute verschlafen. Der Bär verschläft den Winter. Verschlafenheit, s. sønagtigt Bæsen.

Verschaffen, gjøre slov.

Verschlag, pl. -schläge, m. Skillerum af Brædder, Salg, Fordeel.

Verschlagen, -schlug, -schlagen, opbruge ved at slaae, lukke ved at slaae, affondre ved Skillevæg, gjøre bange ved at slaae, slaae bort, holde op at slaae, forslaae, være om at gjøre. Das Schiff ward an eine Insel verschlagen. Der Kaufmann verschlägt sich durch Grobheit seine Kunden. Die Arznei will nichts mehr verschlagen. Hundert Thälerchen verschlagen ihm nichts.

Verschlagen, adj. slu, fuul. Verschlagenheit, s. Listighed, Forslagenhed.

Verschlagssole, pl. -en, s. Saltvand taget-til Gehaltets Prove.

Verschlämmen, tilstoppe med Mudder.

Verschlampampen, forøde ved Spiit og Fraadseri.

Verschlechtern, forværre.

Verschleichen, -schlich, -schlichen (sich), liste sig bort.

Verschleiern, tilsløre.

Verschleifen, trække i Længden, slæbes bort, (sich) slides.

Verschleimen, opfylde med Slim.

Verschleiß, m. Afsetning, Salg.

Verschleiß, -schliß, -schliffen, slides, sælge.

Verschlemmen, fraadse op.

Verschlendern, drive Tiden bort.

Verschleppen, slæbe bort, slide, trække i Længden. Sie verschleppten den Prozeß.

Verschleudern, forøde.

Verschlicken, tilstoppes med Mudder.

Verschließbar, adj. som kan lukkes. Verschließen, -schloß, -schlossen, lukke, forvare.

Verschlimmern, forværre.

Verschlingen, -schlang, -schlungen, sluge i hverandre, nedsvælge, opsluge. Sie gingen mit verschlungenen Armen. Das Meer verschlang das Schiff.

Verschloß, n. Indelukke.

Verschlossen, tillukket, tilbageholden.

Verschlossenheit, s. Tilbageholdenhed.

Verschlucken, svælge ned, holde tilbage. Der Engländer verschluckt beim Sprechen manche Sylbe.

Verschlummern, slumre bort.

Verschluß, m. Laas og Lukke.

Verschmachten, vansmægte, omkomme.

Verschmähen, forismaae, forhaane.

Verschmauchen, oprøge.

Verschmausen, sætte til, ved Tracteren.

Verschmeißen, -schmiß, -schmissen, kaste bort.

Verschmelzen, smelte op, sammensmelte. Beide Völkerschaften sind verschmolzen.

Verschmerzen, glemme et Onde, forvinde. Was verschmerzte nicht der Mensch im Leben.

Verschmieden, smede op, bruge til Smedning.

Verschmieren, smøre op, smøre til.

Verschmigt, slu, listig. Verschmigteheit, Sluhed.

Verschnappen (sich), snappe feil, røbe sig ved Ord.

Verschnauben, verschnaufen, puste ud.

Verschneiden, -schnitt, -schnitten, skjære op, skjære fordærvet, gilde.

Verschnittene, pl. -n, m. Gilding, Gastrat.

Verschneien, tilsnee.

Verschnieben, -schnob, -schnoben, puste ud.

Verschnigeln, faste op i Strimler.

Verschnupfen, forbruge ved at snuse, fortryde. Es verschnupft mich.

Verschnüren, udmaale med Snorer, forsyne med Snorer.

Verschocken, svare Landgilde.

Verschollen, ubekjendt med Hensyn til End Opholdsted, fraværende.

Verschonen, forskaane.

Verschönern, verschönen, forskjønne.

Verschöpfen, ese feil.

Verschossen, svare Skat.

Verschranken, lægge forsviis, indville.

Verschrauben, skrue til, forskrue.

Verschreiben, -schrieb, -schrieben, forbruge til Skrivning, skrive feil, forskrive. Alles Papier ist verschrieben. Ich habe mich verschrieben. Man verschreibt sich Waa- ren. - Verschreibung, pl. -en, f. Forskrivelse.

Verschreien, -schrie, -schrien, udskrige, bringe i Banrygte.

Verschroben, forskruet. Ein verschrobener Mensch.

Verschroten, skræae op, kjøre bort, aabne, saare.

Verschrumpsen, krumpe sammen.

Verschub, Aufschub, m. Opsættelse.

Verschüchtern, kuse, skræmme.

Verschulden, sætte i Gjeld, forsynde, fortjene som Straf, gjengjelde.

Verschulden, n. Skuld, Brøde.

Verschuldung, pl. -en, f. Forsyndelse, Forgældelse.

Verschustern, fordærve.

Verschütten, spærre ved Gruus, spille.

Der Graben ward verschüttet.

Verschütte nicht den Wein.

Verschwägern, besvogle.

Verschwärmen, ophøre at sværme, tilbringe sværmende.

Verschwärzen, sværte, bagtale.

Verschwagen, sladdre bort, sladdre ud, skade ved Gladder, (sich) forsnakke sig.

Verschweben, svæbe bort.

Verschweigen, -schwiege, -schwiegen, fortie. Verschwiegen, taus. Verschwiegenheit, f. Tausshed.

Verschwelgen, svire og fraadse op.

Verschwellen, forsyne med Grundtømmer.

Verschwellen, -schwell, -schwollen, svulne til, hovne op. Das Auge, halb geschwollen, läßt Thränen rollen.

Verschwemmen, stoppe ved opstillede Ting.

Verschwenden, forøde. Verschwen- der, m. Odeland. Verschwendung, pl. -en, f. Odselhed. Verschwen- derisch, odsel.

Verschwestern, gjøre til Søster, blive Søster.

Verschwinden, -schwand, -schwunden, forsvinde.

Verschwistern, gjøre til Sødsfende, forbinde paa det næreste. Sie sind verschwistert, nær beslægtede.

Verschwigen, svæde ud, fordærve ved Svæd, dunste bort. Er hat sein Latein verschwitzt.

Verschwören, -schwor, -schworen, afsværge, (sich) bande paa, sammen- sværge sig. Er schwor den Brantwein. Er schwor sich hoch und theuer. Sie schworen sich wider den König. Verschwörung, pl. -en, f. Sammen- sværgelse.

Verschwäher, m. Versemager.

Verschen, -sah, -sehen, see feil, forsyne, forvalte, (sich), forsee sig, see til Skade, rente sig, formode. Verschen ist auch verspielt. Das Schiff ward mit Mannschaft verschen. Er versah die Stelle eines Richters. Er hat sich gegen mich ver-

sehen. Die Wöchnerin hat sich versehen. Ich versehe mich dessen zu dir. Ich hatte mich dessen nicht versehen. Das hätte ich mir nicht von ihm versehen. Ehe ich es mir versah.

Versehen, n. Forseeelse.

Versehren, beskadige. Was versehrt, das lehrt.

Verselen, f. Bersemageri.

Versenden, -sandte, -sandt, bortsende.

Versengen, svide, brænde.

Versenken, sænke ned.

Versessen, forhippet, forelsket. Er war auf das Mädchen wie versessen.

Versetzen, sætte feil, flytte, spærre, blande, bibringe, pantsætte, spare, fæste for tidligt. Der Buchstabe ist versetzt. Er ward von der Stadt auf das Land versetzt. Der Dampf versetzte mir den Athem. Der Wein ist mit Wasser versetzt. Er versetzte ihm einen Zieh, versetzte ihm eins. Er mußte seine Uhr versetzen. Als ich ihn fragte, versetzte er. Die Ruh hat versetzt.

Versetzung, pl. -en, f. Feilsætning, Flytning, Planding, Pantsættelse.

Verseutzen, sukke bort, sukke ud.

Versichern, forsikre, assurere, bemægtige. Er versicherte mir, er sey in China gewesen. Dessen kann ich dich versichern. Von meiner Theilnahme bist du versichert. Schiff und Ladung sind versichert. Man hat sich des Diebes versichert.

Versicherung, pl. -en, f. Forsikkring, Sikkerhed.

Versiebenen, forsikre ved syv Bidner.

Versieden, -sott, -sotten, bruge eller forbruge til Røgning.

Versiegeln, forsegle, stadfæste.

Versiegen, henterres.

Versilbern, forsolve, omsætte i Penge.

Versingen, -sang, -sungen, syngte bort, tilbringe med Sang.

Versinken, -sank, -sunken, synke ned. In Traurigkeit versunken.

Versinnbilden, allegorisere.

Versinnlichen, sandseliggjøre, gjøre tydeligt.

Versintern, tørres ind.

Versigen, -sag, -sessen, tilbringe sitdende, ikke vore, forsomme. Ich versag den ganzen Nachmittag.

Versmaaß, pl. -e, n. Metrum.

Versohlen, forsaale, banke.

Versöhnbar, versöhnlich, forsonlig.

Versöhnen, forsone, mægle, (sich) udsone sig. Versöhnung, pl. -en, f. Forsoning, Udsoning. Versöhner, m. Forsoner, Mægler.

Versorgen, forsørge, udruste med. Versorger, m. Forsorger. Versorgung, pl. -en, f. Forsørgelse.

Verspaken, At. fordærves ved Fugtighed.

Versparen, spare, opsætte, beholde tilbage.

Verspäten, opholde, hindre, komme for seent.

Verspeien, -spie, -spien, spyttede paa.

Verspeisen, opspise.

Versperren, lukke til.

Verspielen, spille bort, fjase bort.

Verspillen, At. spille, forspilde.

Verspinnen, -spann, -sponnen, spinde op.

Verspotten, forhaane.

Versprechen, -sprach, -sprochen, love, (sich) tale feil, forlove sig. Ich versprach mir einen frohen Abend. Er verspricht sich im Reden. Sie ist mit ihm versprochen.

Versprechen, n. Løfte.

Versprecher, m. Forlover.

Versprechung, pl. -en, f. Løfte, Tilfikkning.

Verspreizen, forspne med Støtter.

Verstrossen, forsyne med Affatser (i Bjergværk).

Verstudiren, sætte til ved Studeren.

Verstufen, forsyne med Trin, betegne.

Verstümmeln, lemlæste, vanstabe.

Verstummen, blive stum, forstumme.

Verstunden, opsætte.

Verstürmen, storme ud.

Verstürzen, stoppe ved at styrte, bestyrte.

Versuch, pl. -e, m. Forsøg. Mache einen Versuch mit ihm. Er stellte Versuche an.

Versuchen, forsøge, friste. Versuche einmal den Wein. Er versuchte sein Glück in der Welt. Ich will es mit dir versuchen. Jesus ward vom Teufel versucht. Ein versuchter Mann, prøvet, erfaren.

Versucher, m. Frister.

Versuchort, pl. -e, m. Forsøgsstrækning fra en Bjergværksgang.

Versuchsweise, adv. paa et Forsøg.

Versuchung, pl. -en, f. Fristelse.

Versudeln, svine til, rakke til.

Versündigen (sich), forsynde sig. Er hat sich an ihm versündigt.

Versunkenheit, f. Demoralisation, Røg, gedløshed.

Versüßeln, gjøre sødagtig.

Versüßen, forsøde. Sie versüßte ihm das Leben.

Verweise, adv. Vers for Vers.

Vertäfel, panele.

Vertagen, opsætte, erklære for sluttet, fastsætte. Die Sitzung wurde vertagt. Der König vertagte die Kammern.

Vertändeln, fjaske bort.

Vertanzen, tabe ved Dandsen.

Vertätscheln, forkjæle.

Vertauschen, borthytte.

Vertausendfachen, gjøre tusindfold.

Verteppichen, forsyne med Tæppener.

Verteufeln, blive til Djævel. Ver-teufelt, forbandet.

Verteunen, belægge med Planter (et Skib).

Vertheidigen, forsvare. Vertheidi-ger, m. Forsvarer. Vertheidigung, pl. -en, f. Forsvar.

Vertheidigungsweise, adv. forsvars- viis.

Vertheidigungsstand, m. Forsvars- tilstand.

Vertheilen, uddele.

Vertheren, tjære.

Vertheuern, gjøre dyr.

Verthieren, gjøre til Dyr, blive til Dyr.

Verthulich, adj. noget ødsel.

Verthun, -that, -than, forøde, opbruge. Er hat seine ganze Erbschaft verthan.

Vertiefen, gjøre dyb, (sich) fordybe sig. In einem Buche vertieft.

Vertiefung, pl. -en, f. Fordybning, mørk Skygge.

Vertilgen, tilintetgjøre.

Vertiren, oversætte.

Vertönen, ophøre at tone.

Vertracht, tractat, adj. forbandet.

Vertrag, pl. -träge, m. Forlig, Over- eenskomst. Sie machten einen Ver- trag. Es ward ein Vertrag ge- schlossen.

Vertragen, -trug, -tragen, bære bort, bære ud, taale, forlige. Sie hat mir den Topf so vertragen, daß ich ihn nicht finden kann. Er verträgt die Kleider, so lange es nur angeht. Man muß sowohl Siege als Kälte vertragen lernen. Der Streit wurde vertragen. Sie vertragen sich wie Sunde und Regen.

Verträglich, vertragsam, fredelig, samdrægtig.

Vertragspunkt, pl. -e, m. Stipula- tion.

Vertragswidrig, adj. stridende mod Overeenskomsten.

Vertragsmæssig, adj. svarende til Contracten.

Vertrauen, anbetroe, stole paa. Er vertraute ihm seinen grössten Schag. Vertraue mir deinen Kummer. Vertraue auf Gott.

Vertrauen, n. Tillid. Vertrauensvoll, tillidsfuld.

Vertraulich, fortrolig, venlig. Vertraulichkeit, f. Fortrolighed.

Verträumen, drømme bort.

Vertraut, inderlig, nøie bekjendt, forlovet. Ein vertrauter Freund.

Vertreiben, -trieb, -trieben, fordrive, sælge, gjøre tyndere. Vertreibe den Feind. Sie vertrieb ihm die Zeit. Es werden Waaren vertrieben. Der Maler vertreibt die Umrisse nicht gehörig.

Vertreten, -trat, -treten, træde for, dærvet, erstatte, forsvare. Er trat sich den Fuß. Der Statthalter vertritt den König. Die Tribunen haben das Volk vertreten. Er vertrat ihm den Weg, spærrede.

Vertreter, m. Talsmand, Repræsentant.

Vertrieb, m. Salg, Omsætning, Handel.

Vertrinken, -trank, -trunken, drikke bort, drikke op.

Vertrocknen, blive tør.

Vertrödeln, sælge lettsindigen, fjaske bort.

Vertropfen, dryppe bort.

Vertrösten, overtale til Taalmodighed, opholde med Haab, tilfredsstille. Er vertroästete ihn auf bessere Zeiten.

Vertuschen, dølge, fortie. Dieser Vorfall wurde vertuscht.

Verübeln, fortænke, tage ilde op.

Verüben, udøve, begaae. Er verübte einen Mord.

Verumständigen, detaillere.

Verunedeln, gjøre uædel.

Verunehren, vanære.

Veruneinigen, gjøre ueens.

Verunglimpsen, bagtale, forfleine.

Verunglücken, forulykkes.

Verunheiligen, vanhellige.

Verunreinigen, gjøre ureen.

Verunruhigen, forurolige.

Verunstalten, vanskabe.

Veruntiefen, gjøre grund.

Veruntreuen, lade forkomme ved Itro. skab, stjæle.

Verunwilligen (sich), blive ueens.

Verunzieren, vanjire.

Verursachen, forarsage.

Verurtheilen, domfælde.

Vervettern, gjøre til Slægtning.

Verviechen, gjøre eller blive til Fæ, brutalisere.

Vervielfachen, vervielfältigen, multiplicere.

Vervierfachen, gjøre firedobbelt, quadruplere.

Vervollkommen, gjøre mere fuldkommen, forbedre, fuldende.

Vervollständigen, gjøre fuldstændig.

Vervortheilen, forurette, besvige.

Verwachen, henvaage, (sich) vaage til Skade.

Verwachsen, -wuchs, -wachsen, vore til, vore sammen, vore vanskabt, (sich) vore for stærkt.

Verwännen, veie ud, veie urigtig, (sich) fordriste sig.

Verwahr, m. Bærge, Gjemme.

Verwahren, sikke, forvare.

Verwahrlich, adj. som kan forvares.

Verwahrlosen, forsømme, behandle skjodesløst.

Verwahrmittel, n. Forebyggelsesmiddel.

Verwahrsam, St. m. Arrest.

Verwahrung, pl. -en, f. Forvaring, Arrest, Reservation.

Verwährt, hævdet.

Verwaissen, blive fader, og moderløs, blive hjælpeløs og forladt.

Verwalten, besørge, bestyre, lede. Verwalter, m. Bestyrer. Verwaltung, f. Bestyrelse.

Verwandeln, forvandle, omstabe.

Verwandt, beslægtet. Er ist mir verwandt. Sie ist mit ihm verwandt.

Verwandschaft, pl. -en, f. Slægtskab.

Verwandschaftlich, adj. grundet i Slægtskab.

Verwank, Vt. m. Spillerum.

Verwarren, advare eftertrykkeligt. Verwarnung, pl. -en, f. Advarsel, Reservation.

Verwaschen, -wusch, -waschen, opbruge til Baskning, henbringe med Baskning eller Baas, sladdre.

Verwässern, gjøre til Vand, forvandske, fordærve.

Verweben, væve op, væve galt, væve ind. Mit der Erdbeschreibung verwebt er die Geschichte.

Verwechseln, ombytte, tage urigtigt, forvekle.

Verwegen, forvoven. Verwegenheit, f. Forvovenhed.

Verwehen, blæse bort, henveies.

Verwehren, -forhindre, forbyde. Er verwehrte mir den Eintritt.

Verweiben, blive qvindagtig.

Verweiblichen, gjøre qvindagtig.

Verweichen, blive eller gjøre altsfor blod.

Verweichlichen, blodgjøre, gjøre blodagtig.

Verweigern, nægte, afslaae.

Verweilen, dvæle, opholde.

Verweinen, tilbringe grædende, (sich) græde sig mæt. Selbst herber Gram an Freundes Brust verweint sich bald in süße Lust.

Verweis, pl. -se, m. Irettesættelse.

Verweisen, -wies, -wiesen, forvise, vise hen, irettesætte, forbyde. Des Landes verwiesen. Er verwies

ihn zur Ruhe. Er hat ihm seinen Ungehorsam verwiesen.

Verwelken, visne.

Verwelklich, visnelig.

Verweltlichen, gjøre verdslig, secularisere.

Verwenden, -wandte, -wandt, vende bort, anvende, (sich) gjøre Forben, interessere sig. Er verwandre kein Auge von ihr. Er verwendet vielen Fleiß auf die Musik. Verwende dich für mich bei der Regierung.

Verwerfen, -warf, -worfen, forfaste, kalve for tidlig, (sich) trække sig, blive krum. Verwirf mich nicht von deinem Angesicht. Die Kuh hat verworfen. Die Bretter haben sich verworfen.

Verwerthen, St. gjøre til Penge.

Verwesen, ophøre at være, opløses, hensmuldre; bestyre. Unser Leib wird verwesen. Er verweste lange das Amt eines Vogtes.

Verweslich, forkrænkelig, forgjængelig.

Verwester, m. Bestyrer.

Verwesung, f. Hensmuldren, Forraadnelse.

Verwetten, vædde bort.

Verwettern, forbande.

Verwichen, sidstleden. Im verwichenen Jahre.

Verwickeln, indvifle.

Verwiegen, -wog, -wogen, veie ud, (sich) veie feil.

Verwildern, blive vild, vanslægte, gjøre vild.

Verwilligen, indvilge, indromme.

Verwunden, -wand, -wunden, dreie om hinanden, forvinde, overstaae. Er hat den Schaden noch nicht verwunden.

Verwirken, forbryde, tabe ved Forbrydelse. Der Mörder hat sein Leben verwirkt.

Verwirklichen, virkeliggjøre.
 Verwirren, forvirre.
 Verwirrtheit, f. Forrykthed.
 Verwirrung, pl. -en, f. Verwirrniss,
 pl. -nisse, n. Forvirring, Uorden.
 Verwischen, udslætte.
 Verwittern, odelægges ved Veiret,
 forsyne med Loffemad. Verwitterte
 Felsen. Ein verwittertes Gesicht.
 Verwitwen, blive til Enke. Eine
 verwitwete Frau.
 Verwonen, forvoven, fræf.
 Verwöhnen, forvænne, forkjæle.
 Verwöhntheit, f. Forvænnelse.
 Verwölfen, hvalpe for tidligt.
 Verworfen, ryggesløs.
 Verworren, forvirret. Verworren-
 heit, f. Uorden.
 Verwunden, saare, krænke. Verwund-
 bar, adj. let at saare. Verwun-
 dung, pl. -en, f. Saar, Krænkelse.
 Verwundern (sich), forundres. Sie
 verwunderten sich über ihn. Ver-
 wunderung, f. Forundring.
 Verwünschen, forbande, fortrylle. Ver-
 wünschung, pl. -en, f. Forbandelse,
 Fortrylleselse.
 Verwürgen, frydre for stærkt.
 Verwüsten, odelægge. Verwüstbar,
 verwüstlich, adj. som kan odelægges.
 Verwüster, m. Odelægger. Ver-
 wüstung, pl. -en, f. Odelæggeselse.
 Verzagen, tabe Mod og Haab, mis-
 trøstes. Verzagt, modsøs. Ver-
 zagtheit, f. Modfaldenhed.
 Erzählen, tælle feil, (sich) fortælle
 sig.
 Erzählen, ophøre at saae Tænder,
 forsyne med Tagger.
 Verzappen, udtappe, sælge pottewiis.
 Verzappeln, sprælle indtil Døden.
 Er ließ den Unglücklichen verzap-
 peln.
 Erzärteln, forkjæle.
 Verzaubern, forhere, forgjøre.

Verzäunen, omgjerde. Verzäunung,
 pl. -en, f. Gjerdefang.
 Verzechen, svire op.
 Verzehnfachen, verzehnfältigen, gjøre
 tiobobelt, forøge meget.
 Verzehnten, yde Tiende, paalægge
 Tiende.
 Verzehren, fortære, (sich) hentæres.
 Das Feuer verzehrte den Leich-
 nam. Von Kummer verzehrt.
 Verzehrung, f. Fortæring.
 Verzeichnen, tegne feil, optegne. Die
 Arme sind verzeichnet. Er hat
 sich verzeichnet. Die hier verzeich-
 neten Waaren.
 Verzeichniß, pl. -nisse, n. Fortegnelse.
 Verzeihbar, verzeihlich, tilgivelig.
 Verzeihen, -zieh, -ziehen, tilgive, (sich)
 afstaae fra. Er verzieh ihm den
 Ungehorsam. Er verzieh sich sei-
 nes Rechtes. Er verzeiht sich al-
 ler Freuden.
 Verzeihung, pl. -en, f. Tilgivelse.
 Verzeitungen, kundgjøre i Aviserne.
 Verzerren, fordreie, gjøre skjæv.
 Verzetteln, spille stykkeviis, forøde
 lidt efter lidt. Er verzettelte sein
 Capital. Das Geld verzettelt sich.
 Verzicht, m. Afkald. Er leistete
 Verzicht auf die Herrschaft. Er
 hat auf den Thron Verzicht ge-
 than, givet Slip paa.
 Verziehen, -zog, -zogen, tøve, vente,
 opdrage slet, (sich) trække sig bort,
 tabe sig. Verziehen Sie noch ein
 wenig, bald wird er kommen. Ein
 verzogenes Kind. Das Gewitter
 hat sich verzogen, Damit kann
 es sich noch lange verziehen, gaar
 i Langdrag.
 Verziehung, pl. -en, f. Fordreining.
 Verzielen, sigte galt.
 Verzieren, smykke, pynte. Verzierung,
 pl. -en, f. Smykke, Forziring, De-
 coration.

Viehtrift, pl. -en, f. Havnegang, Græsningsret.

Viehweide, pl. -n, f. Græsgang, Havn.

Viehzucht, f. Dvægavl.

Viel, adj. megen, meget. Viel Elend.

Vieler Roth. Viele Freude. Vie-

les Holz. Viele Menschen. Es

gibt der Sorgen viel. Er macht

viel Redens. So viel ich weiß.

Wie viel ist die Uhr?

Vielarm, pl. -e, m. Polyp.

Vieleck, pl. -e, n. Mangelant, Polygon.

Vielerfahrenheit, f. mangeslags Rundskab.

Vielerlei, mangeslags. Mit vielerlei Uebeln behaftet.

Vielfach, vielfältig, mangesfold.

Vielfraß, pl. -e, m. Gjerv (Gulo), et umætteligt Menneſke.

Vielgötteri, f. Polytheisme.

Vielheit, f. Mængde.

Vielherrschaft, f. Manges Herredomme.

Vielkopf, m. Publikum.

Vielleicht, maaſkee.

Vielmal, vielmals, adv. mange Gange.

Vielmalig, adj. gjentagen, hyppig.

Vielmehr, snarere, heller, meget mere.

Vielschreiber, m. En, som ſkriver meget, Polygraph.

Vielschreiberei, f. en Forfatters Frugtbarhed.

Vielseitig, mangesidet.

Vielthuerei, f. System med mange Ting.

Vielvermøgenheit, f. stor Indflydelse.

Vielweiberei, f. Polygamie.

Vielweniger, end ſige.

Vielwiſſer, m. Polyhistor. Vielwiſſerei, f. Polyhistorie.

Vielwörtig, ordrig.

Vien, Viem, Vt. -en, f. en Havn Brænde, 100 Kornneg.

Vier, fire. Vier, f. Firtal.

Vierballen, pl. Hjortens Gang, naar

Bagfødderne ere ſatte i det forreſte Spor.

Vierbågner, m. en Skillemynt af 4 Bagen.

Vierbund, pl. -bünde, m. Quadrupelalliance.

Viereck, pl. -e, n. Firkant. Viereckig, firkantet.

Vierdraht, m. et grovt Klæde.

Vieren, quadrere, fire.

Vierfach, vierfältig, firdobbelt. Vierfältigen, tage fire Gange.

Viersfürst, pl. -en, m. Tetrarch.

Vierfuß, pl. -füße, Vierfüßer, Vierfüßler, m. fireføddet Dyr.

Viergeſpann, n. en Bogn med fire Heſte.

Viergewinn, pl. -e, m. Quaterne.

Vierhändig, adj. for fire Hænder eller to Perſoner.

Vierhängig, adj. hældende til fire Sider.

Vierhundert, fire hundrede. Vierhundertel, n. firehundrede Deel.

Vierhundertſte, num. ord. den ſidſte af 400.

Viermal, fire Gange. Viermalig, adj. ſom ſkeer fire Gange.

Viermark, pl. -en, f. Sammenſted af fire Grændſer.

Viermaaß, pl. -e, n. Cubikmaal.

Viermeiſter, m. Aldermand i Klædemagerlauget.

Viermonatlich, adj. ſom ſkeer hver fjerde Maaned.

Viermonatig, adj. ſom varer i fire Maaneder.

Vierorten, quadrere. Vierortig, firkantet.

Vierpaß, pl. -pässe, m. en indpaſſet Firkant.

Vierpfünder, m. Firkunding.

Vierräuberſſig, m. en Røddike mod Peſten.

Vierruderer, m. Skib med fire Roerbænke.

Vierschauſler, m. et Jaar over to Aar.

Vierskötig, firskæren, plump.
 Vierspänner, m. Firslandsbogn.
 Vierstündlich, adj. som skeer hver fjerde Time.
 Viertäglich, adj. som skeer hver fjerde Dag. Viertägig, adj. fire Dages.
 Viertausend, fire tusind. Viertausendste, num. ord. den sidste af 4000.
 Vierte, num. ord. den fjerde.
 Viertelhalb, $3\frac{1}{2}$.
 Viertel, Viertheil, pl. -e, n. Viering, Vierling, pl. -e, m. Fjerdedeel.
 Viertelbogen, m. Quartark.
 Viertelgrøse, f. Quartform.
 Viertelherr, pl. -en, Viertelmeister, m. Rodemester.
 Vierteljahr, pl. -e, n. Fjerdingaar.
 Vierteljährig, adj. som varer et Fjerdingaar. Vierteljährlich, adj. som skeer hvert Fjerdingaar.
 Vierteln, dele i fire Dele.
 Viertelfundig, adj. Fjerdingspunds.
 Viertens, adv. for det Fjerde.
 Viertmann, pl. -männer, m. den fjerde Mand i en Række.
 Vierundsechzigstel, n. den 64de Deel.
 Vierung, pl. -en, f. Quadratur.
 Vierwöchig, adj. som varer i fire Uger. Vierwöchentlich, adj. som skeer hver fjerde Uge.
 Vierzeiten, pl. Fjerdingaarsdage, Kvartember.
 Vierzig, fyrgetyve. Vierzigste, num. ord. den Fyrgetyvende.
 Vierziger, m. Vierzigerin, pl. -nen, f. Mand, Kvinde paa 40 Aar.
 Vierzigstel, n. 40de Deel.
 Vierzöllig, adj. firtooms.
 Vigilien, pl. Nattevagt, Aftener før Festsdage, Sjelemesser om Natten.
 Vindiciren, tilægge sig, fordre tilbage.
 Viole, pl. -n, f. Violblomst. Violet, violet.
 Violentlachs, pl. -se, m. den opadgaaende Lax.
 Violine, pl. -n, f. Violin.

Viper, pl. -n, f. Odderslange, Hugorm.
 Virtuose, pl. -n, m. Virtuosi, pl. -nen, f. Mester, Mesterinde i Konsten. Virtuosität, f. Konstfuldhed.
 Visier, pl. -e, n. Diemaal, Kornet paa et Gevær, Hjelmgitter.
 Visiren, bestue, tage paa Kornet, berigtige. Visirer, m. Justerer.
 Visirmaas, pl. -e, n. justeret Maal.
 Visirstab, pl. -stæbe, m. Stab til at udmaale en Tondes Kubikindhold.
 Vitriol, pl. -e, m. Bitriol.
 Vitriolsol, n. flydende Svorsyre.
 Vitriolsæure, f. Bitriolsyre.
 Vitriolsieder, m. Bitriolsfabrikant. Vitriolsiedereri, pl. -en, f. Bitriolsfabrik.
 Vizthum, pl. -e, m. Stiftshovedmand, Statholder.
 Vleet, pl. -en, f. Sidegarn.
 Vlies, pl. -e, n. Bæderkind med Uld.
 Vocal, pl. -e, m. Vocal.
 Vogel, pl. Vögel, m. Fugl. Dim. Vögelchen, Vögelein, n. Ein loser Vogel, Skalk. Wie der Vogel, so das Ei. Wer Vögel fangen will, muß nicht mit Knütteln darcin werfen. Großer Vogel, großes Nest, kleiner Vogel, kleines Nest. Friß, Vogel, oder stirb! vælg Et af to. Es muß ein böser Vogel seyn, der in sein eigenes Nest thut.
 Vogelbauer, m. og n. Fuglebuar.
 Vogelbeere, pl. -n, f. Rognebær.
 Vogelbeize, pl. -n, f. Fuglejagt.
 Vogelbolzen, m. Pidsk for Bjergmandsdrengene.
 Vogeldeuter, m. Mand, som spaaer af Fuglenes Flugt m. m.
 Vogeldunst, m. Fuglehagl.
 Vogelfrei, banlyst, berøvet Lovens Beskyttelse.

Vogelheerd, pl. -e, m. ophoiet Plads til Fuglesangst med Garn.

Vogelkirsche, pl. -en, f. Hæggebær.

Vogeln, vögeln, St. besøge.

Vogelnest, pl. -er, n. Fuglerede.

Vogelnetz, pl. -e, n. Fuglegarn.

Vogelschau, f. Spaadom af Fuglenes Flugt m. m. Vogelschauer, m. Augur.

Vogelscheuche, pl. -n, f. Fuglekræmsel.

Vogelstellen, n. Fuglesangst.

Vogelstrich, pl. -e, m. Trækfuglenes Bortflyven om Høsten.

Vogelwildbrät, n. Fuglevildt.

Vogler, m. Fuglefænger.

Vogt, pl. Vögte, m. Foged, Ordsynsmand, Formynder.

Vogtei, pl. -en, f. Fogderi, en Fogeds Bolig. Vogteilich, hørende til et Fogderi.

Volk, pl. Völker, n. Folk, Hob, Nation. Dim. Völkchen, n.

Volkarm, adj. lidet befolket.

Völkerrecht, pl. -e, n. Folkeret.

Völkerschaft, pl. -en, f. et Folk af flere Stammer, Folkelag.

Volkleer, tom for Folk.

Völkemäßig, volksmäßig, passende for Folket, populær.

Volksgenos, pl. -nossen, m. Landsmand.

Völksthum, Volkthum, n. Nationalitet. Volksthümlich, national.

Voll, fuld. Voll süßen Weines. Voller Angst. Voll von Menschen.

Vollähreig, fuldæret.

Vollauf, adv. oversfledigen.

Vollblütig, fuldblodig.

Vollbort, Vt. pl. -e, n. Fuldmagt, Tilladelse.

Vollbringen, -brachte, -bracht, fuldføre.

Vollbürtig, fjedelig beslægtet, ægtefødt.

Vollends, adv. ovenisjæbet, desuden.

Vollenden, fuldende. Vollendung, f. Fuldendelse.

Völlerei, f. Fylderi.

Vollführen, fuldføre.

Vollgehalt, m. fuld Bærde.

Vollgenuß, m. fuldkommen Nydelse.

Vollgesang, m. fuldstemmig Sang.

Vollgültig, fuldgældig.

Vollhaltig, fuldvægtig.

Völlig, fuldkommen, ganske; fyldig.

Völligkeit, f. Fyldighed.

Volljährig, fuldmyndig.

Vollkommen, fuldkommen.

Vollmacht, pl. -en, f. Fuldmagt. Vollmächtigen, befuldmægtige. Vollmächtiger, m. Constituent.

Vollmond, m. Fuldmaane.

Vollrunde, f. rund Fyldighed. Vollrund, ganske rund.

Vollständig, fuldstændig.

Vollstrecken, udføre. Das Urtheil ward vollstreckt.

Vollzählig, fuldtallig.

Vollzapf, pl. -e, m. Sviregast.

Vollziehen, -zog, -zogen, fuldbyrde. Das Testament ward vollzogen.

Vollziehungsgewalt, f. den udførende Magt.

Vollzug, m. Vollziehung, f. Fuldbyrkelse.

Von, præp. af, bort, fra, om, iblandt. Wir von Gottes Gnaden König von Norwegen. Von dem Thurme hinab. Vom Wagen. Ein Mann von Kopf. Erlöse uns vom Uebel. Von Grunde aus. Von Stunde an. Von Jugend auf. Von Haus zu Haus. Ein Tisch von Holz. Von schwächlicher Gesundheit. Ein Wunder von einem Menschen. Blau von Augen. Vom Schlaf erwacht. Von hier nach England. Von ferne. Von nun an. Von oben her. Von neuem. Von Rechts wegen. Ein

Verlust von tausend Thalern. Die fabel von dem fuchse und Raben. Cicero von den Pflichten. Man redet, schreibt und singt von ihm. Von allen Ländern ist Feins so fruchtbar. Vonheit, f. Adelsstand. Voneln, gjøre til Adelsmand. Vonling, pl. -e, m. Adelsmand. Vonnöthen, fornøden. Vor, prap. for, for, foran. Vor mir stand er. Vor mich trater. Vor der Zeit. Vor Zeiten, forud. Vor wie nach. Vor gethan und nach bedacht, hat manchen in groß Leid gebracht. Vor den Augen. Vor der Hand. Vor dem Wind. Vor Furcht verstummt. Vor dem Uebel behüte uns. Vor Zorn außer sich. Vor Liebe krank. Vor allen Dingen. Vor Anker liegend. Vor Alters. Vor Abends. Vor Nachts. Achtung vor ihm. Vorab, St. især. Vorabend, pl. -e, m. Aftenen for en Helligdag. Wir stehen am Vorabende eines wichtigen Ereignisses. Vorackern, foreopleie, pleie for. Vorältern, Voreltern, pl. Forfædre. Voran, adv. foran. Vorarbeiten, arbeide forud, forberede. Voran, adv. foran, først op. Voraus, adv. forud, først, især. Ich sage es dir im voraus. Zum voraus warne ich dich. Er hat viel vor ihm voraus. Voraus, n. Forspring. Vorausbestimmung, pl. -en, f. Forudbestemmelse. Vorausgaben, give ud iforveien. Voraussagung, pl. -en, f. Forudsættelse. Voraussetzen, forudsætte. Voraussetzung, pl. -en, f. Forudsætning. Voraussicht, f. Forudseen.

Vorauszahlen, betale forud, prænumerere. Vorbau, pl. -e, m. Forbygning. Vorbauen, bygge foran, forebygge. Er baute dem Unglück vor. Vorbedacht, m. velberaadt Hu. Er that es mit Vorbedacht. Er that es ohne Vorbedacht. Vorbedachtlich, adv. med velberaadt Hu. Vorbedächtigt, forud betænkt. Vorbedeutung, pl. -en, f. Bærsel, Anelse. Vorbedingen, -dachte, -dacht, forudbetinge. Vorbeding, pl. -e, m. Vorbedingung, pl. -en, f. Forudbetingelse. Vorbehalt, m. Undtagelse, Betingelse. Vorbehalten, -hielt, -halten, gjemme, spare, betinge. Er behielt sich den Garten vor. Vorbehaltlich, adv. med Forbehold af. Vorbemeldet, forommeldt. Vorbenannt, ovennævnt. Vorbereiten, forberede. Er bereitet sich auf eine Rede vor. Vorbericht, pl. -e, m. Fortale. Vorbescheid, pl. -e, m. Sterning. Vorbescheiden, -schied, -schieden, sterne. Man beschied ihn vor. Vorbeten, forebede. Er betete ihm das Vaterunser vor. Vorbeugen, forebygge. Man beugte dem Uebel vor. Vorbewußt, m. Forevidende. Vorbei, forbi, til Ende. Er schoß dem Ziele vorbei. Gehe mein Haus nicht vorbei. Ein Jahr ist nun vorbei. Mit ihm ist es vorbei. Vorbeigehen, -ging, -gegangen, gaa forbi. Im Vorbeigehen gesagt. Vorbild, pl. -er, n. Forbillede, Mønster. Vorbilden, forebilde, forestille, forbetide.

Vorbildlich, adj. som tjener til Forbillede.
 Vorbinden, -band, -gebunden, binde for.
 Vorbinder, m. den forreste Regbinder, Mundklud for Liig.
 Vorblasen, -blies, -geblasen, blæse for. Er blies ihm die Melodie vor.
 Vorbohren, bore fore.
 Vorbote, pl. -en, m. Forbud, Foreløber.
 Vorbringen, -brachte, -gebracht, forebringe, frembringe.
 Vorbühne, pl. -n, f. den forreste Deel af Skuepladsen, Proscenium.
 Vordach, pl. -dächer, n. Tagstjæg.
 Vordämmern, dæmre frem, vise sig i Tusmørke.
 Vordem, fordem, tilforn.
 Vordere, adj. forrest, fremmest. Der vordere Theil. Die vorderste Thüre. Das vordere, vorderste Glied.
 Vorderbug, m. Forbov.
 Vorderflæck, pl. -e, m. Forsflig, Forsaale.
 Vorderflügel, m. Forvinge.
 Vorderfuß, pl. -füße, m. Forbeen.
 Vordergebäude, n. Forbygning.
 Vorderglied, pl. -er, n. det forreste Led.
 Vordergrund, pl. -gründe, m. Forgrund.
 Vorhand, f. Haanden næst Haand: ledet, den høire Haand.
 Vorderhaupt, pl. -häupter, n. Forhoved.
 Vorderhof, pl. -höfe, m. Forgaard.
 Vorderleder, n. Forlæder.
 Vordermann, pl. -männer, m. den forreste Mand.
 Vordernaht, pl. -nähte, f. Forsøm.
 Vordersag, pl. -säge, m. Forsætning.
 Vorderstiz, pl. -e, m. Forsæde.
 Vorderstube, pl. -n, f. Forstue.
 Vorderstück, pl. -e, n. Forstykke.

Vordertheil, pl. -e, n. den forreste Deel.
 Vordertreffen, n. den forreste Deel af Slagordenen.
 Vorderzahn, pl. -zähne, m. Fortånd.
 Vordrängen, v. a. trænge frem. Er hat sich immer vorgedrängt.
 Vordringen, -drang, -gedrungen, v. n. trænge frem. Die Armee ist nach der Stadt vorgedrungen.
 Vordruck, m. den forste Presning.
 Voreid, pl. -e, m. Vidners Ed.
 Voreilen, ile frem, ile forud.
 Voreilig, overilet, for hastig. Voreiligkeit, f. Forhastelse.
 Voreinnehmen, -nahm, -genommen, forud indtage.
 Vorempfinden, -pfand, -pfunden, føle forud. Vorempfindung, pl. -en, f. Anelse, Mindelse.
 Vorende, pl. -n, n. udtrykt Agerstrimle ved Beien.
 Vorenthalten, -hielt, -halten, holde tilbage, beholde med Uret. Er hat ihm seinen Lohn vorenthalten.
 Vorerbe, pl. -n, n. Forlodsarv. Vorerbe, pl. -n, m. Forlodsarving.
 Vorerinnern, forerindre.
 Vorernte, f. Høstens Begyndelse.
 Vorerst, først.
 Vorerwählen, vælge forud.
 Vorerwähnt, foromtalt.
 Voressen, -aß, -gegessen, spise fore, overgaac i at spise.
 Voressen, n. Forret.
 Vorsahr, pl. -en, m. Forgjænger.
 Vorsahren, -fuhr, -gefahren, fjøre forud, fjøre frem.
 Vorsall, pl. -fälle, m. Vorfallenheit, pl. -en, f. Tildragelse, Moderbrok (procidencia uteri).
 Vorsallen, -fiel, -gefallen, falde fore, foresalde. Bei vorfallender Gelegenheit. Es fällt nicht viel vor.
 Vorsassen, forudsatte. Vorgefasste Meinungen.

Vorſechten, -ſocht, -geſochten, ſegte
 En fore, overgaae i ſegtning. Vor-
 ſechter, m. Underſegtemeſter.
 Vorſeſt, pl. -e, n. Helligaſten.
 Vorſiedeln, ſpille fore paa Violin.
 Vorſinden, -ſand, -geſunden, fore-
 finde.
 Vorſliegen, -ſlog, -geſlogen, flyde
 foran.
 Vorſlöße, f. Forſlaadningsret.
 Vorſlut, pl. -en, f. Forſlom.
 Vorſordern, fordre for ſig, ſtevne.
 Vorſragen, foreſpørge.
 Vorſröhner, m. forſte Panthaver.
 Vorſrüh, adj. altfor tidlig.
 Vorſühren, fore frem.
 Vorgang, pl. -gänge, m. Fortrin,
 Exempel, Tildragelſe, Fordraaber.
 Vorgänger, m. Forgjænger.
 Vorgängig, foreløbig.
 Vorgaukeln, gjøgle fore, foreſpeile.
 Vorgebäude, n. foranſtaaende Byg-
 ning.
 Vorgeben, -gab, -gegeben, give forud,
 give fore, forebringe. Er gab ihm
 ein Tuch vor. Er gab eine Krank-
 heit vor.
 Vorgeben, n. Foregivende.
 Vorgebirge, n. foranliggende Bjerg-
 ſtrækning, Forbjerg.
 Vorgeblich, adj. foregiven.
 Vorgebracht, foromtalt.
 Vorgehen, -ging, -gegangen, gaae
 fore, foregaae. Arbeit geht dem
 Vergnügen vor. Er ging ihm
 mit ſeinem Beispile vor. Was
 iſt hier vorgegangen.
 Vorgefühl, pl. -e, n. Forudfølelſe.
 Vorgemach, pl. -gemächer, n. For-
 ſtue.
 Vorgemeldet, ovenmeldt.
 Vogericht, pl. -e, n. Forret (Mad).
 Vorgeſchmack, m. Forſmag.
 Vorgeſetzte, pl. -n, m. Foresat.
 Vorgesperer, pl. -e, n. Alap, Skud.

Vorgeſtern, adv. i Forgaars. Vor-
 geſtrig, adj.
 Vorgeſumpſ, n. forſte Arbeide ved
 Udtapning i Biergværk.
 Vorgiebel, m. Forgaavl.
 Vorglänzen, ſtraale frem.
 Vorgraben, pl. -gräben, m. Uden-
 grav.
 Vorgreifen, -griff, -gegriffen, fore-
 gribe, komme iforveien paa en an-
 maſſende Maade.
 Vorgreiflich, anmaſſende, ubeføiet.
 Vorgriff, pl. -e, m. Indgreb.
 Vorhaben, have fore, forehave. Sie
 hatte eine Schürze vor. Wir hat-
 ten eine Reiſe vor.
 Vorhaben, n. Forehavende.
 Vorhalle, pl. -n, f. Svalegang, Por-
 ticus.
 Vorhalten, -hielt, -gehalten, holde
 fore, foreholde. Er hält ihm einen
 Spiegel vor. Er hielt ihm ſei-
 nen Fehler vor.
 Vorhand, pl. -hände, f. Forhaand,
 heire Haand, forreſte Deel af en
 Heft. Er ließ ihm die Vorhand.
 Vorhanden, adv. forhaanden, paa-
 ſærde.
 Vorhang, pl. -hänge, m. Forhæng.
 Des Lebens Vorhang fällt.
 Vorhagen, -hing, -gehangen, v. n.
 hænge forover.
 Vorhängen, v. a. hænge for.
 Vorhängesſchloß, pl. -ſchlößer, n.
 Hængelaas.
 Vorhåring, pl. -e, m. for tidlig fan-
 get Gild.
 Vorhauen, -hieb, -gehauen, hugge
 fore, hugge forſt.
 Vorhaut, pl. -häute, f. Forhud.
 Vorhelfen, -half, -geholfen, hjælpe
 frem.
 Vorher, adv. for, tilſorn, iforveien.
 Sowol vorher als nachher.
 Vorherbeſtimmung, pl. -en, f. Guds
 forud beſtemte Raad, Prædeſtination.

Vorherig, adj. foregaaende.
 Vorhersagung, pl. -en, f. Forudsigelse.
 Vorhersehung, f. Forudseende.
 Vorhervorkündigung, pl. -en, f. Forudforkundelse.
 Vorheucheln, forehyfle.
 Vorhieb, pl. -e, m. Forhug, Suppekjød.
 Vorhimmel, m. Forhimmel, første Grad af Salighed.
 Vorhin, adv. forhen.
 Vorhof, pl. -höfe, m. Forgaard. Der Vorhof des Tempels.
 Vorhölle, f. Forhelvede.
 Vorholz, pl. -hölzer, n. Oderskov.
 Vorhören, høre fore.
 Vorhut, pl. -en, f. Fortrop.
 Vorjagd, pl. -en, f. Forjagtsret.
 Vorjagen, forjage, jage fore, jage frem.
 Vorjahr, pl. -en, n. Begyndelsen af Aaret. Vorjährig, adj. i forrige Aar.
 Vorjagt, adv. nu for Tiden.
 Vorig, forrig. Mein voriger Wohlstand. Setze es in vorigen Stand. Im vorigen Jahre. Vorige Nacht.
 Vorkäuen, vorkauen, tygge for.
 Vorkauf, pl. -käufe, m. Forkjøb, Forprang.
 Vorkaufen, forekjøbe.
 Vorkehren, besørge, foranstalte. Alles Nöthige ward vorgekehrt.
 Vorkehrung, pl. -en, f. Foranstaltning. Er traf die gehörigen Vorkehrungen.
 Vorfeil, pl. -e, m. Luntestikke.
 Vorkenntniß, pl. -e, f. Forkundskab.
 Vorflage, pl. -en, f. foreløbig Anflage.
 Vorfleben, fline for.
 Vorflingen, -flang, -geflungen, flinge eller lyde fore.
 Vorkommen, -kam, -gekommen, komme fore eller for, forekomme, komme frem. Er kam einem Uebel vor. Das Wort kommt nicht oft vor.

Es kam mir vor, als sähe ich einen Engel. Deine Sache ist noch nicht vorgekommen.
 Vorkommenheit, pl. -en, f. Tilfælde, Hændelse.
 Vorkost, f. Skeemad.
 Vorkosten, smage.
 Vorladen, -lud, -geladen, stævne.
 Vorladung, pl. -en, f. Stevning.
 Vorlage, pl. -en, f. forelagt Træ eller Stene, Recipient.
 Vorlallen, nynne fore.
 Vorland, pl. -länder, n. yderste Land.
 Vorlangen, række eller tage frem.
 Vorlängst, for længe siden.
 Vorlaß, m. Adgang, Forspring, Fuglevinge, for at lokke Falken tilbage.
 Vorlassen, -ließ, -gelassen, lade frem.
 Vorlastig, bygget for stærkt fortil (om Skibe).
 Vorlauf, m. Forspring, Fordraaber.
 Vorlaufen, -ließ, -gelaufen, løbe forud.
 Vorläufer, m. Forløber.
 Vorläufig, foreløbig.
 Vorlaut, adj. for den rette Tid høi-
 restet, overlydt, næseviis.
 Vorlegelöffel, m. Potageskee.
 Vorlegen, lægge for, forelægge.
 Vorleger, m. Forstjærer.
 Vorlegeschloß, pl. -schlösser, n. Hængelaa.
 Vorlegung, f. Fremlægning.
 Vorleimen, lime for en Abning.
 Vorlese, pl. -n, f. Begyndelsen af Biihøsten.
 Vorlesen, -las, -gelesen, høre tidlige, forelæse.
 Vorleser, m. Forelæser.
 Vorlesung, pl. -en, f. Forelæsning.
 Vorlegt, adj. næstsidst.
 Vorleuchten, lyse fore. Er leuchtete Andern mit einem guten Beispiele vor.
 Vorlieb, fürlieb, adv. til Takke.
 Vorliebe, f. Kjærlighed.
 Vorliegen, -lag, -gelegen, ligge for.

Vorlügen, -log, -gelogen, forelyve.
Vormaaß, pl. -e, n. justeret Maal.

Vormachen, sætte for, gjøre fore. Er machte einen Zaun vor. Mache mir das Kunststück vor, daß ich es nachmache. Er machte ihm einen blauen Dunst vor, sætte ham Blaar i Øinene.

Vormagen, m. Kro, Fuglekro.

Vormåhder, m. den forreste Meier.

Vormåhen, meie forrest eller fore, overgaae i Mening.

Vormalen, foremale.

Vormalø, adv. tilførn. Vormalig, adj.

Vormann, pl. -männer, m. Formand.

Vormauer, pl. -n, f. Formuur.

Vormessen, -maß, -gemessen, maale fore.

Vormittag, pl. -e, m. Formiddag. Vormittags arbeide ich.

Vormittägig, adj. som feer om Formiddagen.

Vormittäglich, adj. som feer hver Formiddag.

Vormitternacht, f. Natten fra Kl. 10 til 12.

Vormund, pl. -münder, m. Formynder.

Vormunden, værge for.

Vormundschafft, pl. -en, f. Formynderskab.

Vormundschafftlich, adj. som angaaer Formynderskab.

Vorn, adv. fortil. Das Pferd wird vorn und hinten beschlagen. Man muß von vorn anfangen. Nach vorn zu. Er zog vorn an. Von vorne. Von vornen.

Vornächtig, adj. fra forrige Nat.

Vornagel, pl. -nägel, m. Forbolt.

Vornageln, nagle for.

Vornahme, f. Foretagelse, Behandling.

Vorname, pl. -n, m. Fornavn, Dovenavn.

Vornehm, betydelig, fornem.

Vornehmen, -nahm, -genommen, tage for, foretage. Sie nahm eine Schürze

vor. Was du vornimmst, möge dir gelingen. Ich nahm mir eine Reise vor.

Vornehmen, n. Foretagende.

Vornehmheit, f. høi Rang.

Vornehmlich, adv. fornemmelig.

Vornehmthun, n. Vornehmthuerei, f. paatagen Fornemhed.

Vorneigung, pl. -en, f. Fremadholden, Forkjærlighed.

Vorpfaffen, -pfiff, -gepfiffen, pibe fore.

Vorplaudern, fladdre fore.

Vorposten, m. Forpost.

Vorpredigen, prædike for, forepræke.

Vorquellen, -quoll, -gequollen, vælde frem.

Vorragen, rage frem.

Vorrang, m. Forrang.

Vorrath, pl. -ræthe, m. Forraad.

Vorräthig, adj. i Forraad.

Vorrechnen, regne fore.

Vorrecht, pl. -e, n. Forret.

Vorrede, pl. -n, f. Fortale.

Vorreden, tale for, snakke fore.

Vorredner, m. Forfatter af en Fortale, En som fører Ordet.

Vorreiben, -rieb, -gerieben, rive eller gnide fore, rive forud.

Vorreiß, adj. for tidlig moden.

Vorreihen, m. Fordands, første Par i Dandsen.

Vorreissen, -riß, -gerissen, ridse fore, rive fore.

Vorreißer, m. Murerpensel.

Vorreiten, -ritt, -geritten, ride fore, ride forud.

Vorreiter, m. Forrider.

Vorrennen, -rannte, -gerannt, rende frem, rende forud.

Vorrichten, rette til, lægge i Lave.

Vorrichtung, pl. -en, f. Indretning, Drivværk.

Vorriege, Vt. pl. -n, f. Lo.

Vorriß, pl. -risse, m. Forridning, Omrids.

Vorrätt, m. Forridt, Forriden.
 Vorrücken, rykke frem, forekaste. Der Feind ist vorgerückt. Er hat ihm oft diesen Fehler vorgerückt.
 Vorrudern, roe fore.
 Vorrufen, -rief, -gerufen, kalde frem.
 Vorsaal, pl. -sæle, m. Forsal.
 Vorsagen, sige for, sige ofte. Er sagte ihm das Vaterunser vor. Er sagte ihr viele Süßigkeiten vor.
 Vorsänger, m. Vorsängerin, pl. -nen, f. Forsanger, Forsangerinde.
 Vorsag, pl. -sæge, m. Forsæt, Forhøining.
 Vorsätzlich, adj. forsættlig.
 Vorschau, f. foregaaende Besigtelse.
 Vorschauen, besøgte iforveien.
 Vorschein, m. Syn. Er kommt wieder zum Vorschein.
 Vorscheinen, -schie, -geschienen, skinne frem.
 Vorschicht, pl. -en, f. ringholdig forst smeltet Ertz.
 Vorschicken, sende frem.
 Vorschiebebrett, pl. -er, n. Glusebræt.
 Vorschieben, -schob, -geschoben, skyde frem.
 Vorschieber, m. Bindueßstaade.
 Vorschießen, -schoss, -geschossen, skyde for, springe frem, sætte foran til, forestrække. Das Dach schießt eine Welle vor. Er hat ihm Geld vorgeschossen.
 Vorschimmern, blinke frem.
 Vorschirm, pl. -e, m. Skjermbræt.
 Vorschlag, pl. -schläge, m. Forslag.
 Vorschlagen, -schlug, -geschlagen, slaae frem over, gaae for tidligt (i Jagtproget), slaae fore, foreslaae. Er schlägt eine Leiste vor. Er schlug ihm eine Reise vor.
 Vorschleppen, slæbe frem.
 Vorschmack, m. Forsmag.
 Vorschmecken, smages fremfor Andet, have Forsmag.

Vorschnied, pl. -e, m. Mestersvend ved Stangjernhammeren.
 Vorschnieden, smede fore.
 Vorschneiden, -schnitt, -geschnitten, skjære for.
 Vorschneidmesser, n. Forstjærkniv.
 Vorschnell, overilet.
 Vorschnitt, m. Forstjæring.
 Vorschopf, St. m. Pandehaar.
 Vorschreiben, -schrieb, -geschrieben, skrive foran, skrive fore, foreskrive.
 Vorschreiten, -schritt, -geschritten, skride frem.
 Vorschreien, -schrie, -geschrien, skrige fore, skrige En over.
 Vorschrift, pl. -en, f. Forstrift.
 Vorschriftmæssig, adj. efter Forstriften.
 Vorschub, m. første Skoven, et fremstaaende Stykke, Hjælp. Er leistete ihm Vorschub. Man thut ihm Vorschub.
 Vorschuhlen, forfødde.
 Vorschulmeistern, demonstrere.
 Vorschuß, pl. -schüsse, m. Forstød.
 Vorschutt, m. henstrøet Foder (for Bilsvin).
 Vorschütten, strøe fore.
 Vorschützen, anføre til Paastød.
 Vorschwärmen, sværme tidligere.
 Vorschwagen, foresnakke.
 Vorschweben, foresvæve.
 Vorschwimmen, -schwamm, -geschwommen, svømme fore.
 Vorschwören, -schwur, -geschworen, sværge En til. Er schwur ihm zehn Gläser vor, drak ham ti Glas til, for at han skulde drikke ligesaa mange.
 Vorsegel, n. Forseil.
 Vorsegeln, seile fore.
 Vorsehen, -sah, -gesehen, forudsee, (sich) vogte sig. Niemand konnte dies vorsehen. Siehe dich wohl vor.
 Vorsehung, f. Forsyn.

Vorsatzblech, pl. -e, n. et Beskyttelsesblek foran Glasovnen, et hullet Blik foran Pukrenden.

Vorsetzen, sætte frem, sætte fore, sætte over, (sich) foresætte sig. Er setze mir Brot und Bier vor. Er ward dem Volke vorgesetzt. Er hat sich einen Spaziergang vorgesetzt.

Vorsätzlich, forsættlig.

Vorseyn, være fore, være i Værk. Da sey Gott vor, Gud bevare.

Vorsicht, f. Forsigtighed, Forsyn. Vorsichtig, forsigtig.

Vorsingen, -sang, -gesungen, fore-synge.

Vorsig, m. Forsæde.

Vorsigen, siðde fore, have Forsæde.

Vorsiger, m. Præsident.

Vorsommer, m. tidlig Sommer.

Vorsorge, f. Forsorg, Omsorg. Vorsorge verhütet Nachsorge.

Vorsorgen, have Forsorg.

Vorsorglich, forud betænkt.

Vorspann, m. og n. Forspænd, Skuds.

Vorspannen, spænde for, stramme for.

Vorspannpferd, pl. -e, n. Skudshest, Forspændshest.

Vorsparen, spare for Fremtiden.

Vorspiegeln, fremstille glimrende, lade haabe. Er spiegelte ihm einen Schatz vor.

Vorspiegelung, pl. -en, f. opvakt stufende Haab.

Vorspiel, pl. -e, n. Forspil.

Vorspielen, spille for.

Vorspigen, gjøre fortil spids.

Vorsprache, pl. -n, f. Forespørgen.

Vorsprechen, -sprach, -gesprochen, siðe for eller fore, høres for høit frem for Andre. Er sprach ihm den Satz vor.

Vorspringen, -sprang, -gesprungen, springe for, springe frem.

Vorsprung, pl. -sprünge, m. Forspring.

Vorspruch, m. Vorgeschichte, pl. -n, f. Forvarsel, Forbetødning. Vorspruchen, varðle.

Vorstadt, pl. -städte, f. Forstad.

Vorstädter, m. Forstadsbeboer.

Vorstand, pl. -stände, m. personlig Mode for Ketten, Caution, Pant, Forstander.

Vorstände, m. Træ, som man i en hugget Skov lader staae, forat det skal vore til.

Vorstechen, -stach, -gestochen, stikke frem.

Vorstechort, pl. -e, m. Forstingsstol.

Vorstechung, pl. -en, f. Fremragen af et krunt Seilelem.

Vorstechärmel, m. Halværme med Manfjætter for.

Vorstechen, stikke eller sætte fore.

Vorstechlag, pl. -läge, m. Smække, Brustslap.

Vorstehen, -stand, -gestanden, staae frem, staae fore, forestaae. Das Haus steht zu weit vor. Sie steht ihrem Hause wohl vor.

Vorsteher, m. Vorsteherin, pl. -nen, f. Forstander, Forstanderise.

Vorstellen, stille eller sætte for, fremstille, forestille. Stelle einen Stuhl vor. Er stellte ihn dem Könige vor. Der Statthalter stellt den König vor. Er stellte ihm den Augen des Planes vor. Stelle dir unsern Schreck vor.

Vorstellig machen, gjøre tydelig.

Vorstellung, pl. -en, f. Fremstilling, Forestilling.

Vorstich, pl. -e, m. første Stik med Stikjernet (i Hytteværk).

Vorstichnacht, pl. -näthe, f. en Skæddersøm.

Vorstimmen, stemme først eller fore, votere først.

Vorstopfen, stoppe for.

Vorstossen, -stieß, -gestossen, rage frem. Vorstoß, m. Fremspring.

Vorstreben, stræbe frem.
 Vorstrecken, række frem, forstrække.
 Vorstreichen, -strich, -gestrichen, stryge frem, sætte en Streg foran.
 Vorstreuen, strøe fore.
 Vorstricken, strikke eller binde fortil.
 Vorsuchen, søge frem.
 Vorsumpf, pl. -sümpfe, m. Bandsamling i en Grube.
 Vortanzen, dandse forrest. Vortänzer, m. Vortänzerin, pl. -nen, f. Jordandser, Jordandserinde.
 Vortheil, pl. -e, m. Fordeel. Vortheilen, bringe Fordeel.
 Vortheilhaft, fordeelagtig.
 Vorthun, -that, -gethan, tage for, gjøre fore. Thue den Riegel vor.
 Vortiegel, m. Smelstedigel i en Smeltehytte.
 Vortrab, pl. -e, m. Fortrop. Vortraben, trave frem.
 Vortrag, pl. -träge, m. Foredrag.
 Vortragen, -trug, -getragen, bære fore, foredrage. Er trug ihm den Degen vor. Er hat ihm seine Bitte vorgetragen.
 Vortrefflich, ypperlig. Vortrefflichkeit, f. Ypperlighed.
 Vortreiben, -trieb, -getrieben, drive frem.
 Vortreten, -trat, -getreten, træde frem. Tritt vor, mein Sohn.
 Vortrieb, m. Vortriff, f. Forgræsningsret.
 Vortrinken, -trank, -getrunken, drikke fore, drikke En til.
 Vortritt, m. Fortrin.
 Vortrunk, m. første Drik.
 Vortruppen, pl. Fortropper.
 Vorüber, eve forud. Vorübung, pl. -en, f. foregaaende Øvelse.
 Vorüber, adv. forbi. Er ging vor mir vorüber. Er geht mir vorüber. Das Unglück ist vorüber.
 Vorurtheil, pl. -e, n. Fordom.

Vorvieh, n. Faar, som holdes Hyrden frie.
 Vorwache, pl. -n, f. Udenvagt.
 Vorwägen, veie fore.
 Vorwalten, fremherke, stifte frem. Der Ehrgeiz waltet bei ihm vor.
 Vorwand, pl. -wände, f. Formuur, Forvæg.
 Vorwand, pl. -wände, m. Paastud.
 Vorwärts, adv. fremad.
 Vorwaschen, -wusch, -gewaschen, vaske fore.
 Vorweg, adv. i Forveien. Er nahm es vorweg.
 Vorweinen, græde En fore.
 Vorweisen, -wies, -gewiesen, forevise.
 Vorweiser, m. Foreviser.
 Vorweisung, pl. -en, f. Forevisning.
 Vorwelt, f. Forverden.
 Vorwenden, -wandte, -gewandt, forevende, foregive.
 Vorwerfen, -warf, -geworfen, kaste fore, forekaste. Er wirft ihm den Unglauben vor.
 Vorwerk, pl. -e, n. Aulsgaard.
 Vorwäser, m. Vorwäserin, pl. -nen, f. Forgænger, Forgængerinde.
 Vorwiegen, -wog, -gewogen, veie mere, have Fortrin.
 Vorwimmern, sukke fore.
 Vorwind, pl. -e, m. Medbor.
 Vorwünseln, flunk fore.
 Vorwissen, n. Forevidende.
 Vorwitz, m. Nysgjerrighed, Ubetænksomhed. Vorwitzig, nysgjerrig, næsevis.
 Vorwort, pl. -wörter, n. Forord, Fortale.
 Vorwurf, pl. -würfe, m. Bebreidelse, Gjenstand, Løffemad. Er machte ihm die bittersten Vorwürfe. Er machte ihn zum Vorwurfe seiner Satyre.
 Vorzählen, tælle fore.
 Vorzeichen, n. Forvarsel.

Vorzeichnen, tegne fore.
 Vorzeigbar, adj. som kan forevise.
 Vorzeigen, forevise. Vorzeiger, m.
 Foreviser.
 Vorzeit, f. Fortid. Vorzeiten, adj.
 fordum.
 Vorziehen, -zog, -gezogen, trække
 frem, trække fore, foretrække. Ziehe
 den Vorhang vor. Er hat ihn
 jedem vorgezogen.
 Vorzimmer, n. Forværelse.
 Vorzug, pl. -züge, m. Fortrin.

Vorzüglich, fortrinlig. Vorzüglich-
 keit, f. Fortrinlighed.
 Voriren, stemme, votere.
 Vorivgeschenk, pl. -e, n. Foræring
 paa Grund af et Løfte.
 Votum, pl. Vota, n. Botum.
 Vrødhed, St. f. Klogskab. Vrød-
 schaft, f. Samling af Sagkyndige.
 Vulkanisch, ildsprudende, kommende
 fra ildsprudende Bjerger. Vulcan,
 pl. -e, m. Ildens Gud, ildsprudende
 Bjerg.

Waaſtrod, Nt. n. ubundet, forvir-
 ret Straa.
 Waal, Wadel, Nt. m. Fuldmaane.
 Waan, Nt. adj. ikke ganske fuld, ube-
 tydlig.
 Waare, Ware, pl. -n, f. Vare.
 Waarenhaus, pl. -häuser, n. Maga-
 zin.
 Waarenlager, n. Vareoplag.
 Waarenrechnung, pl. -en, f. Factura.
 Waarenschau, f. Vares Besigtelse.
 Waarenversender, m. Spediter.
 Wabbeln, bevæge sig ofte og let. Wenn
 dir's früh im Magen wabbelt.
 Wabbelig, Nt. blød, løv, væmmelig.
 Wabe, pl. -n, f. Borskive i en Bisku-
 be.
 Wach, adj. vaagen.
 Wache, pl. -n, Nacht, pl. -en, f. Vagt.
 Wächeln, vifte, være i sagte Bevæ-
 gelse.

Wachen, vaage, give Agt. Er wacht
 für den Staat.
 Wacher, m. en Lunte, som holdes bræn-
 dende, Natvimpel paa et Skib.
 Wachfeuer, n. Vagtild.
 Wachfrau, pl. -en, f. Vaagekone.
 Wachlohn, m. Vaagerløn.
 Wachfrei, fri for Vagttjeneste.
 Wachhabend, vagthavende.
 Wachhaltend, staaende paa Vagt.
 Wachhaus, pl. -häuser, n. Vagthuus.
 Wachholder, m. Enebær. Wachhol-
 derbeerbaum, pl. -bäume, m. Ene-
 bærtræ. Wachholderbeere, pl. -en,
 f. dets Frugt.
 Wachholderdrossel, pl. -n, f. Kram-
 metfugl.
 Wachholderharz, pl. -e, n. en hvid-
 guul udenlandsk Harpiz.
 Wachhund, pl. -hunde, m. Baandhund.
 Wachmeister, Wachmeister, m. Un-

derofficier ved Cavalleriet, Bagtime-
ster.
Wachrolle, pl. -n, f. Fortegnelse over
det vagthavende Mandſkab.
Wachs, m. Bært.
Wachs, n. Bør.
Wachſam, aarvaagen.
Wachsband, pl. -e, n. Børſtivernes
Befæſtelse til Bifuben.
Wachsbaum, pl. -bäume, m. Sort-
poppel.
Wachsbeule, Wachsdrüſe, pl. -n, f.
Børſtjertel.
Wachſbofficer, Wachſbofficer, m.
Børſtſtner.
Wachsbirne, pl. -n, f. en vørgul
Pærefort.
Wachsblatt, pl. -blätter, n. tom Skive
i Bifuben.
Wachsbleiche, pl. -n, f. Indretning
til at blege Bør. Wachſbleicher,
m. Børbleger.
Wachsbraut, pl. -bräute, m. Bør-
traad, Traad, beſmurt med Bør.
Wachſen, wuchs, gewachſen, vore.
Er iſt dem Amte gewachſen. Das
Buch wächſt mir unter den Hän-
den. Er hört das Gras wachſen.
Das iſt auf ſeinem Miſte nicht
gewachſen. Er wuchs ihm zu
Köpfe.
Wächſen, wächſern, adj. af Bør.
Wachſhut, pl. -hüte, m. Hat af Bør-
bug.
Wachſkerze, pl. -n, f. Børlys.
Wachſlappen, m. Børſlud, Boneſlud.
Wachſlichtgießer, Wachſkerzler, m.
Børlyſſtøber.
Wachſmalerei, f. enkaſtiſt Maleri.
Wachſſchabe, pl. -en, f. Børmøl (Pha-
læna ceroana).
Wachſſtein, pl. -e, m. Jernſteen.
Wachſtock, pl. -ſtöcke, m. Børſtabel.
Wachſthum, m. og n. Bært, Tilvært.
Wachſtuch, pl. -tücher, n. Børdug.
Wacht, pl. -en, f. Bagt.

Wachtel, pl. -n, f. Bagtel.
Wachtelkönig, pl. -e, m. Agerhone.
Wachtelſchlag, m. Bagtelens Sang.
Wächter, m. Bægter.
Wachtglas, pl. -gläſer, n. Timeglas.
Wachtthurm, pl. -thürme, m. Bagt-
taarn.
Wacke, Waſe, pl. -n, f. en Steenart
af Qvarts, Sand og Glimmer.
Wackelhaupt, pl. -häupter, n. Wackel-
Kopf, pl. -köpfe, m. et vakkende Ho-
ved.
Wackelig, wackelhaft, vakkende.
Wackeln, vakle.
Wackelſterz, pl. -e, m. Bipeſtjært.
Wackenkobalt, m. ſtaalfædt Kobolt.
Wacker, aarvaagen, lidlig, brav.
Wade, pl. -n, f. Fæg.
Waddik, f. Melkevalde.
Wadel, St. bevægelig. Wadlich,
watlich, behændig. Wadelzeit, f.
den Tid, naar Træerne bedſt kunne
hugges (November til Januar).
Waſe, pl. -n, f. Baaben.
Waffel, pl. -n, f. Baſſel.
Waffenbalsam, m. en ſympathetiſk
Salve for Saar.
Waffenfähig, vaabendygig.
Waffenhalle, pl. -n, f. Arsenal.
Waffenlos, adj. uden Baaben.
Waffenplatz, pl. -plätze, m. Sam-
lingsſted for Tropper, Fæſtning.
Waffenſtein, pl. -e, m. en haard Steen-
art, ſom ſprænges med Krudt.
Waffenſtiltſtand, pl. -ſtände, m. Baa-
benſtiltſtand.
Waffenträger, m. Baabendrager.
Waffen, wapnen, væbne.
Wagamt, pl. -ämter, n. Veierbod.
Wagbar, adj. ſom kan veies, ponde-
rabel.
Wage, f. Boven, Bøveſtykke.
Wage, pl. -n, f. Bægt, Ligevægt. Sie
halten einander die Wage.
Wagebalken, m. Bægtbjælke.

Wagebaum, pl. -bäume, m. Bolt til Stangen i Pompeværk.

Wagegericht, pl. -e, n. Wagefloben, m. Tværvalten, hvori Bægtbjelken bevæger sig.

Wagehals, pl. -hålse, m. Bovehals. Wagehalsig, dristig.

Wagehalter, m. Bægtstillads.

Wagemuth, m. Dristighed.

Wagen, vove. Frisch gewagt ist halb gewonnen.

Wägen, veie.

Wagen, m. Vogn. Das fünfte Rad am Wagen. Er spannt die Pferde hinter den Wagen, begynder bagvendt.

Wagenagel, pl. -nägel, m. Nagle i Bogndraget.

Wagenburg, pl. -en, f. Forstandsbning af Bogne.

Wagenflechte, pl. -n, f. flettet Bognkurv, Kurvefating.

Wagengestirn, n. den store Bjørn (Stjernebillede).

Wagenkelle, pl. -n, f. bagerste Rum paa en Reisevogn.

Wagenleise, pl. -n, f. Wagengeleise, n. Hjulspor.

Wagenleiste, pl. -n, f. Bognkjep.

Wagenmacher, m. Vognmager.

Wagennagel, pl. -nägel, m. Laase-søm.

Wagenrennen, n. Kapløbsfel.

Wagenschoppen, Wagenschauer, m. Bognstuur.

Wagenschrot, n. Gavntømmer for Bognfabrikanter.

Wagensterz, pl. -e, m. en fra Bagarelen udstaaende Stang.

Wagenspeichig, vaklende (om Hjul).

Wager, m. den, som vover.

Wäger, m. Beier.

Wagerecht, horizontal.

Wagesatz, pl. -sätze, m. Hypothese.

Wagescheit, pl. -e, n. Baderpassbræt (hos Murere).

Wagespiel, pl. -e, n. Hazardspil.

Wagestück, pl. -e, n. Bovestykke.

Waglich, vovelig.

Wagmittel, n. et voveligt Middel.

Wagner, m. Vognmager.

Wagniß, pl. -nisse, n. og f. Bovestykke.

Wagschale, pl. -n, f. Bægtfaal.

Wahl, pl. -en, f. Valg.

Wählbar, adj. valgberettiget.

Wählen, vælge.

Wähler, Wahlmann, pl. -männer, m. Valgmand.

Wählerisch, wählisch, fræsen, læffer.

Wahlfähig, stikket til at vælge eller vælges.

Wahlerbe, pl. -n, m. valgt Arving.

Wählig, Wt. rask, munter, trivelig.

Wahlkind, pl. -er, n. adopteret Barn.

Wahlplatz, pl. -plätze, m. Wahlstätt, pl. -stätte, f. Valplads.

Wahlunfähig, ustkikket til Valg.

Wahlverwandschaft, pl. -en, f. naturlig Slægtskab og Tiltrækning af lignende Stoffe og Gemytter.

Wahlspruch, pl. -sprüche, m. Valgsprog.

Wahn, m. Indbildning, urigtig Mening, falsk Anskuelse.

Wahnbegriff, pl. -e, m. urigtigt Begreb.

Wahnbett, pl. -en, n. en Hjorts tomme Leie.

Wahnbild, pl. -er, n. Skuffelse, Illusion.

Wahnbürtig, adj. født udenfor Egteskab, uægte.

Wähnen, mene, indbilde sig.

Wahnglaube, m. urigtig Tro.

Wahnhaft, adj. indbildt, ugrundet.

Wahnschaffen, Wt. vanstakt.

Wahnschicht, pl. -en, f. Hændelse, Lykke.

Wahnsinn, m. Banvid. Wahnsinnig, vanvittig.

Wahnwitz, m. Urimelighed. Wahnwitzig, urimelig.

Wahr, sand. Mache dein Wort wahr. Was er vorausgesagt, wurde wahr.

Wahren, blive vaer, vogte, opbevare, (sich) vogte sig. Ich habe nichts gewahrt. Er hat des Amtes gewahrt. Klein und Groß wahr der Ewige im treuen Schooß. Du mußt dich vor ihm wahren.

Währen, vare. Unser Leben währt kurz.

Während, under, medens. Während des Krieges. Während ich schreibe, schläft er.

Wahrhaft, adj. sandfærdig, ægte. Wahrhaftigkeit, f. Sanddruhed.

Wahrhaftig, adv. sandelig.

Wahrheit, pl. -en, f. Sandhed.

Wahrheitsliebe, f. Sandhedskjærlighed.

Wahrheitsföeu, f. Frygt for Sandhed.

Wahrheitsfönn, m. Sands for det Sande.

Wahrlich, adv. sandelig.

Währmann, Gewährsmann, pl. -männer, m. Hjemmelsmand.

Wahrnehmbar, bemærkelig, synlig.

Wahrnehmen, -nahm, -genommen, blive vaer, benytte. Nimmst du nicht jenen Flecken in der Sonne wahr. Er nimmt des Truges nicht wahr. Er nahm den Anlaß gewahr.

Wahrnehmung, pl. -en, f. Baretagen, Jagttagelse.

Wahrsagen, forudsige. Wahrsager, m. Prophet. Wahrsagerisch, prophetisk. Wahrsagung, pl. -en, f. Forudsigelse. Wahrsagerei, f. Spaadomsfönnst.

Währschaft, pl. -en, f. Indestaaen for en Vares Godhed.

Währscheinlich, sandsynlig. Wahr-

scheinlichkeit, pl. -en, f. Sandsynlighed.

Währung, f. Cautionering, Myntföod.

Währwolf, pl. -wölfe, m. et til Illforheret Menneske, Barulv.

Währzeichen, n. Mærke, Kjendemærke.

Währzug, pl. -züge, m. Grubebygning.

Waibel, m. Retsbetjent.

Waid, m. en Farveplante (Isatis).

Waidmann, Weidmann, pl. -männer, m. Jæger.

Waise, adj. fader- og moderløs, forladt.

Waise, pl. -n, f. et fader- og moderløst Barn.

Waisenhaus, pl. -häuser, n. Stiftelse til Fader- og Moderløses Pleie, Baisenhuus.

Waizen, Weizen, m. Hvede.

Wafe, Wt. pl. -n, f. et i Isen hugget Hul.

Wald, pl. Wälder, m. Skov. Dim.

Wäldchen, n. Er sieht vor Bäumen nicht den Wald.

Waldbauer, pl. -n, m. Skovbonde.

Waldbereiter, m. Skovrider.

Waldbeute, pl. -n, f. Vikube af udhulet Træ.

Waldbruder, pl. -brüder, m. Eneboer.

Waldein, adv. ind i Skoven.

Waldeisen, n. Skovhammer.

Waldfeier, f. Arbeidshvile i Bjergværk.

Waldfrevel, m. Forbrydelse mod Skovordeningen.

Waldgedinge, n. Forstbetjenternes Forsamling.

Waldgeräume, n. ryddet Skov.

Waldgerecht, adv. kyndig i Forstjænesten.

Waldgesell, pl. -en, m. en Jagthunds Ravn.

Waldglöcklein, n. Skovfloffe (Anemone nemorosa).

Waldgrüne, m. grøn Porphyry.

Waldhorn, pl. -hörner, n. Baldhorn.
 Waldhornblæser, m. Waldhornist,
 pl. -en, m. Baldhornblæser.
 Waldhornflust, pl. -fluste, f. Rist
 i Hestens Hov.
 Waldicht, skovagtig.
 Waldicht, pl. -e, n. Skovegn.
 Waldig, skovrig.
 Waldine, f. Navn til Hunsøvere.
 Waldmann, m. Navn til Hunsøvere.
 Waldrauch, m. Fyrreharpix fundet i
 Myretuer.
 Waldrappe, pl. -n, f. et prægtigt
 Hestedæffen.
 Waldrechten, tilhugge Træer i Sko-
 ven for det Grove.
 Waldschritt, pl. -e, m. Skovmaal af
 2½ Fod.
 Waldstein, pl. -e, m. Grændsesteen i
 Skoven.
 Waldung, pl. -en, f. Skov, Skov-
 strækning.
 Walger, Wälger, m. et langrullet
 Stykke Deig. Walgern, rulle Deigen.
 Walke, f. Baskning, Baskemølle.
 Walken, støde og slaae rullende.
 Walker, m. Balker.
 Walkerde, pl. -n, f. Balsejord.
 Walkerdistel, pl. -n, f. Kardetidsel.
 Walkhaar, n. den ved Baskningen
 afstødte Uld.
 Walkmüller, m. Eier af en Balle-
 mølle.
 Wall, pl. Wälle, m. Bold; Ryst; et
 Antal af 80 Stykker.
 Wallach, pl. -e, m. Ballaf, gildet
 Dingst. Wallachen, gilde. Wal-
 lacher, f. Wallafi. Wallachen, pl.
 Ballafere.
 Wallbruder, pl. -brüder, m. Pilegrim.
 Wallbruch, pl. -brüche, m. Bredde.
 Wallen, følge, vandre. Das Herz
 wallt mir vor Freude. Wir wal-
 len in der Fremde.
 Wällen, vælde, fuge.
 Waller, m. Vandrer.

Wallfahren, wallfahrten, foretage
 en Pilegrimstrejfe.
 Wallfahrer, m. Pilegrimstrejfe.
 Wallfisch, pl. -e, m. Hval.
 Wallgang, pl. -gänge, m. Boldgang.
 Wallkammer, pl. -n, f. Wallkeller,
 m. bombefast Hvalving under Bol-
 den.
 Wallkugel, pl. -n, f. Jernkanonkugle
 med Spids.
 Wallkage, pl. -n, f. en Forheining
 paa Bolden.
 Wallnuß, pl. -nüsse, f. Balled.
 Wallplan, pl. -e, m. jevnt Sted paa
 Bolden.
 Wallrath, m. Hvalrav.
 Wallross, pl. -rosse, n. Havhest, Hval-
 roß.
 Wallschild, pl. -er, n. et Udenværk
 for en Fæstning.
 Wallstein, pl. -e, m. Drøpsteen.
 Walltag, pl. -e, m. Vandringsdag,
 Aposteldag.
 Wallung, pl. -en, f. Belgegang, Op-
 fogning, Bevægelse.
 Wallwind, pl. -e, m. Landvind.
 Walm, m. Dunst, Skraaning.
 Walmdach, pl. -dächer, n. Skraat Si-
 detag.
 Walmen, forsyne med Skraat Sidetag.
 Walmgewölbe, n. fireidet Hvalving.
 Walmziegel, m. Huultegle til Befæd-
 ning af Hjørnerne.
 Walplag, pl. -pläge, m. Balplads.
 Walpurgis, f. den første Mai, en
 Helgen i den romerske Kirke.
 Wälsch, udenlandsk, romansk. Wäl-
 scher Sahn, Raskunshane. Wälsche
 Aufß, Balled. Wälsches Korn,
 tyrkisk Hvede. Wälschland, n. Ita-
 lien.
 Wälschen, pludre.
 Walbore, pl. -n, m. Gesandt.
 Walten, byde, herse. Er ließ ihn
 schalten und walten. Walr's Gott,
 Gud give.

Walze, pl. -n, f. Rulle, Balle, Cylinder.

Walzen, valse, file rundt, gjennem-
ælte.

Wälzen, vælte, rulle. Er wälzte alle
Schuld auf ihn.

Walzenförmig, cylindrisk.

Walzengüter, pl. Eiendele, som for-
deles uden Forskjel mellem Arvinger-
ne.

Walzenscheit, pl. -e, n. Kvistved.

Walzer, m. Bals.

Wälzer, m. et plump og tungt Legeme.

Walzstein, m. Kalkspath.

Wamme, pl. -n, f. nedhængende Hals-
skind, Indvold, Bugskind.

Wammer, pl. -n, f. en forvoren Green.

Wamms, pl. Wämmsen, n. Brystdug,
Livstykke. Dim. Wämmlein, n.

Wammfen, prygle.

Wampe, pl. -n, f. Bom, Underliv,
Doglæp.

Wand, pl. Wände, f. Væg. Spa-
nische Wand, Skjermbræt.

Wand, pl. -e, n. Klæde, Tøi.

Wandbein, pl. -e, n. Hjernekallen ved
Forhovedet.

Wandbesen, m. Støvefost.

Wandel, Vt. adj. vaskende, brøstfæl-
dig.

Wandel, m. Forandring, Fremgang,
Levemaade. Sandel und Wandel,
Samqvem.

Wandelbar, wandelhaft, foranderlig,
vaskende, brøstfældig. Wandelbar-
keit, f. Foranderlighed.

Wandelgang, pl. -gänge, m. Spad-
seregang.

Wandelglück, n. foranderlig Lykke.

Wandellos, uforanderlig.

Wandeln, vandre, leve, forvandle.

Wandle vor Gott und sey fromm.

Wir wandeln eines Weges. Kann

wol die Erde sich zum Himmel

wandeln. Sandeln und wandeln;

have Samqvem.

Wandelplatz, pl. -plätze, m. Prome-
nade.

Wandelstern, pl. -e, m. Planet.

Wanderbuch, pl. -bücher, n. Van-
dringsbog.

Wanderer, Wandersmann, pl. -män-
ner, m. Vandringsmand.

Wandergeräth, n. Reisetoi.

Wandern, vandre. Sie sind durch
das Land gewandert. Sie ha-
ben den ganzen Tag gewandert.

Wanderschaft, pl. -en, f. Vandring-
tid, Vandringsstand.

Wanderung, pl. -en, f. Vandring.

Wandervolk, pl. -völker, n. nomadisk
Folk, Hyrdefolk.

Wandflechte, pl. -n, f. Skorpemos.

Wandgott, St. m. Barometer, Veir-
glas.

Wandleuchter, m. Lysearm, Lampet.

Wandlung, pl. -en, f. Forvandling.

Wandrahmen, m. Klæderamme, Tor-
keramme.

Wandruthe, pl. -n, f. Sidetømmer
i en Bjergværksgang.

Wandschmied, pl. -e, m. Træorm.

Wanduhr, pl. -en, f. Stueuhr.

Wange, pl. -n, f. Kind, Sidedeel.

Wangengrübchen, n. Smilehul.

Wangenhobel, m. Gesimsbowl.

Wank, Vt. m. Mangel.

Wankelmüthig, ubeständig, vægelsin-
det. Wankelmuth, m. Wankelmü-
thigkeit, f. Vægelsind.

Wanken, vaskle.

Wann, naar. Wann kommst du?

Wenn ich kann. Dann und wann,
nu og da.

Wanne, pl. -n, f. Vande, Fordybning,
Botte. Dim. Wännchen, n.

Wannen, hvorfra. Von wannen,
wannenher, hvorfra. Wanntages,
Vt. fordum.

Wanst, pl. Wänste, m. Bug, Bom.

Wanze, pl. -n, f. Bæggelus.

Wanzicht, adj. lig Bæggelus.

Wanzig, adj. fuld af Bæggeluus.
 Wappen, Wapen, n. Baabenskjold, Skjoldmærke.
 Wappenherold, Wappenkönig, pl. -e, m. Skjoldmærkers Prover.
 Wappenkunde, Wappenkunst, f. Heraldik.
 Wappenschneider, m. Signetstikker.
 Wappenspiegel, m. Speil paa Skibets Agterdeel.
 Wappnen, væbne.
 Wappner, m. Baabendrager.
 Wardein, pl. -e, m. Prover, Burdeermester.
 Wardian, Guardian, pl. -e, m. Klosterforstander.
 Warf, Art. pl. -e, m. Jordforhojning, Haug.
 Wargeln, St. rulle.
 Warm, wärmer, wärmst, adj. varm. Sie machte ihm den Kopf warm.
 Warmbier, n. varmt Øl med Æg og Brød.
 Warmblütig, varmblodet.
 Warmbrunnen, m. varm mineralisk Kilde.
 Wärme, f. Varme.
 Wärmen, v. a. varme.
 Warmen, v. n. blive varm.
 Warmer, m. Pæderast.
 Wärmer, m. Varmeredskab.
 Wärmerchen, Art. n. Varmepande.
 Warmgar, adj. beredet med varm Luld.
 Warmherzig, varmt følende.
 Wärmemesser, m. Thermometer.
 Warmweich, varm og blød.
 Warnen, advare. Er warnte mich vor ihm.
 Warner, m. Advarer.
 Warnung, pl. -en, f. Advarsel.
 Warschauen, Art. varsko, advare.
 Wart, pl. -e, m. Bogter.
 Warte, pl. -n, f. Bagttaarn, høi Bagtpost.
 Wartefrau, pl. -en, f. Opvarterise.

Wartegeld, pl. -er, n. Bartpenge.
 Wärtel, m. Opsynsmand, Herold.
 Warten, vente, bie, besørge, pleie. Er wartet auf mich. Ich warte deiner. Er wartete treulich seines Amtes. Sie wartete den Kranken.
 Wärter, m. Opvarter. Wärterin, pl. -nen, f. Opvarterise.
 Wartung, pl. -en, f. Opvartning, Pleie.
 Wartungslos, adj. uden Pleie.
 Warum, hvorfor. Warum thust du das? Ich thue es darum.
 Warze, pl. -n, f. Borte. Dim. Wärschen, n.
 Warzenförmig, vorteförmig.
 Warzig, adj. besat med Borter.
 Was, hvad, som, noget. Was sagst du? Was für ein Mensch. Das, was ich schreibe. Weist du was Neues?
 Waschamber, m. engelsk Kæb, overtruffet med en Skorpe.
 Waschbar, adj. mulig at vaske.
 Waschbär, pl. -en, m. en liden amerikansk Bjørneart.
 Waschbecken, n. Basterandsbæcken.
 Waschbläuel, Waschflöpsel, m. Banfetræ.
 Wäsche, f. Bask, vasket Løi, Liinteil.
 Wascheisen, n. Jern, smeltet af vasket Ets.
 Waschen, wusch, gewaschen, vaske. Eine Hand wäscht die andere. Er wusch ihm den Kopf, irrettesatte ham dreit.
 Wäscher, m. Wäscherin, pl. -nen, f. Baster, Basterkone.
 Wäscherei, f. Baskning, Bask.
 Wäscherz, pl. -e, n. Ets, som vaskes.
 Waschguld, n. Guld af Flodsand.
 Waschhaft, sladdervorn.
 Waschhandschuh, pl. -e, m. Handstæ af Læder, som kan vaskes.

Waschkupfer, n. Kobber, som vaskes af kobberholdig Jord.
 Waschmühle, pl. -n, f. Mølle til Ertsvaskning.
 Waschschwammgesicht, pl. -er, n. opblæst Ansigt uden Udtryk.
 Waschstein, pl. -e, m. Jernsteen.
 Waschwerk, pl. -e, n. Ertsvaskning, vasket Erts.
 Wase, Nr. pl. -n, f. Wasen, St. m. Græstørn. Wasenmeister, m. Ratmand. Wasenamt, n. Ratmandens Forretning.
 Wasen, Nr. m. Dunst, Damp.
 Wasenholz, n. Kvisteveed.
 Waser, St. hvad for nogen.
 Wasser, n. Vand. Dim. Wasserlein, n. Der Mund läuft ihm voll Wasser. Das ist Wasser auf seine Mühle. Er fischt im trüben Wasser. Seine Freude wurde zu Wasser. In solchem Wasser fängt man solche Fische.
 Wasseramt, pl. -ämter, n. Vandbygnings-Inspection.
 Wasserandorn, m. en Art Ulvesod (*lycopus europæus*).
 Wasserarche, pl. -n, f. Aflebsrende.
 Wasserauge, pl. -n, n. Die med en Vandbyld.
 Wasserbank, pl. -bänke, f. Fylding paa Siderne af Møllehjule.
 Wasserbau, m. Vandbygning.
 Wasserblei, n. Blyant.
 Wasserbrenner, Nr. m. Brændeviinsbrænder, Hydrophthalmia.
 Wassereinfallgeld, pl. -er, n. Vandstat.
 Wasserfall, pl. -fälle, m. Vandfald, Fald.
 Wasserfarbig, wasserfarben, lyseblaa.
 Wasserfaß, pl. -fässer, n. Vandfad.
 Wässerfaß, pl. -fässer, n. Blodningsfar.
 Wasserfest, adj. vandtæt.

Wassergalle, pl. -n, f. et Regnbue: stykke, Vandpyt.
 Wassergewand, pl. -gewänder, n. en tætfluttende Klædning.
 Wassergleich, horizontal.
 Wassergöpel, m. en Kran, som drives i Vandet.
 Wasserhälter, m. Vandfumme.
 Wasserhart, tørret i Luften (Leer).
 Wasserhell, klar som Vand.
 Wasserholz, -hölzer, n. Træ med gulte Skud.
 Wasserhose, Wassersäule, Wasser: trompete, pl. -en, f. Skypompe.
 Wasserhund, pl. -e, m. Vandhund, Pudelhund.
 Wassericht, vandagtig.
 Wässerig, vandet. Wässerigkeit, f. Vandagtighed, Smagløshed.
 Wasserjungfer, pl. -n, f. Guldsmed (Insekt).
 Wasserjagd, pl. -en, f. Andejagt.
 Wasserkegel, pl. -n, m. en paa Vandet afbrændt kegledannet Cylinder med Raketer o. dsl.
 Wasserkerze, pl. -n, f. en Forening af mange Vandstraaler i en Linie.
 Wasserkopf, pl. -köpfe, m. Vatersot i Hovedet (Hydrocephalus).
 Wasserkröpf, pl. -kröpfe, m. Vandbyld hos Kvæg formedelst vaadt Foder.
 Wasserkugel, pl. -n, f. en paa Vandet afbrændt Lystkugle.
 Wasserkunst, pl. -künste, f. Vandledning, Pumpeværk, Hydraulik. Wasser: künstler, m. Hydrauliker.
 Wasserkürbiß, pl. -bisse, m. en stor Melonart.
 Wasserlanze, pl. -n, f. en høitstigende klar Vandstraale.
 Wasserlaub, n. løvagtige Fordybninger, arbejdede i Jern.
 Wasserleer, adj. uden Vand.
 Wasserleitung, pl. -en, f. Vandledning.

Wasserlieger, m. Drifkevandskar paa Skibe.
Wasserling, pl. -e, m. en saftig Pæresort.
Wasserlos, adj. uden Rilder, ikke vandet.
Wasserlotte, pl. -n, f. Vandrende i Bjergværk.
Wasserlücke, pl. -n, f. Åbning i gamle Haares Tænder.
Wassermährte, pl. -n, f. Roldskaal af Vand og Bred.
Wassermerk, pl. -e, n. Vandlinie paa et Skib.
Wassermönch, pl. -e, m. Aflob af en Dam eller Park.
Wassermörser, m. Træmørtel til Vandraketer.
Wassern, wässern, blive vandet, fugte, græde. Der Mund wässert ihm, løber i Vand paa ham.
Wassern, vande, vatre.
Wassernoth, f. Vandmangel.
Wassernöthig, adj. i Vandnød, i Fare for Vand.
Wasserpasß, M. horizontal.
Wasserpasß, pl. -pässe, m. Vandvægt ved at prøve Saltvandet, Væterpasß.
Wasserperle, pl. -n, f. uægte Perle.
Wasserpresse, pl. -n, f. en Presse i Papiirfabriker.
Wasserprobe, pl. -n, f. Vandprøve.
Wasserrad, pl. -räder, n. Vandhjul.
Wasserreis, pl. -er, n. Vandfud.
Wasserreise, pl. -n, f. Vandreise.
Wasserriemen, m. Tang.
Wasserschacht, pl. -e, m. Vanddriftsindretning imod Grubevandet.
Wassersack, pl. -säcke, m. Sump i en Bjergværksgang, Rum mellem tvende Skovler af et Vandhjul.
Wasserscheide, pl. -n, f. Bjerghoide som Skilsmisse mellem tvende Flodsystemer.
Wasserschau, f. Vandstræk.
Wasserschwere, f. det af Skedevan-

det fra Guldet afsondrede Elov (ved Myntprøver).
Wasserseige, pl. -n, f. en Kasse med Traadbund (hos Bagerne), Grundfladen af en Stoll.
Wassernoth, f. Oversømmelse.
Wasserstand, m. Vandets Hoide.
Wasserständer, m. Vandfad.
Wasserstrauch, pl. -sträucher, m. Hortensia.
Wasserstreif, pl. -e, m. Wasserstricme, pl. -n, f. et ikke gjennembagt Sted i Brødet.
Wasserstreifig, ikke gjennembagt, dødbagt.
Wassersucht, f. Vatersot. **Wassersüchtig**, behæftet med Vatersot.
Wässerung, pl. -en, f. Bading.
Wasserwage, pl. -n, f. Vandvægt.
Wasserwägung, f. Nivellering.
Wasserzeichen, n. Vandmærke.
Wasserziehen, n. Solens Gjennemskin gennem tætte Skyer.
Wat, n. Bæ, Lærred, Klædning.
Wat, pl. -en, f. Badested. **Waten**, vade.
Wate, **Watte**, pl. -n, f. et stort Fiskegarn, Bad.
Wattmann, pl. -männer, m. Lærredshandler.
Watsack, pl. -säcke, m. Badsæk.
Watscheln, vraltte.
Watte, pl. -n, f. let Fildt af Bomuld eller Silke, Bat.
Watten, pl. Sandbanker ved Nordsoen.
Wattensfahrer, m. et fladt Kustfartoi.
Watten, flæde.
Wattenmacher, m. Batsfabrikant.
Wattiren, vattere.
Wagel, m. Hjortens Strube.
Wau, m. Farveurt (*Roseda luteola*).
Wauwau, m. Bussemand.
Webe, pl. -n, f. Bevægelse, Bæ, et Stykke Lærred af 60 til 70 Alen.
Webel, n. Islæt.

Webelig, bevægelig, væver.

Weben, wob, gewoben, bevæge sig, svinge, væve. In Gott leben, weben und sind wir. Sie webte eine Webe. Ein Weib aus Rosenglut und Lilien Schnee gewoben.

Weber, m. Weberin, pl. -nen, f. Bæver, Bæverfæ.

Weberbaum, pl. -bäume, m. Bæverbom.

Weberdistel, pl. -n, f. Kardetidsfel.

Weberei, pl. -en, f. Bæveri.

Weberknecht, pl. -e, m. en stor langbenet Edderkop.

Webern, væve.

Weberzettel, Webzettel, m. Rengningen til en Væv.

Webgaden, St. m. Bævestue.

Webschiff, Weberschiff, pl. -e, n. Bæverskuffel.

Webstuhl, Weberstuhl, pl. -stühle, m. Bæverstol.

Wechsel, m. Berel, Omverling. Alles hienieden ist dem Wechsel unterworfen. Er stellte einen Wechsel aus. Er zog einen Wechsel auf ihn. Der Sirsch hat seinen Wechsel an einem Orte, gaaer ud og ind.

Wechselbalg, pl. -bälge, m. Bytting, Skifting.

Wechselbar, adj. som kan omsættes.

Wechselfähig, berettiget til en Berels Udstædelse.

Wechselfällig, adj. underkastet et Berelstilfælde.

Wechselfieber, n. Berelsfeber.

Wechsellauue, pl. -n, f. afverlende Lune.

Wechsellos, uforanderlig.

Wechseln, afverle, verle, bytte, skifte, forandre. Das wechselnde Jahr. Sie wechseln Briefe. Man wechselt die Kleider.

Wechselreiterei, pl. -en, f. Berelrytteri.

Wechselfeitig, adv. gjensidig.

Wechselweise, adv. gjensidig, afverlende, verelviis.

Wechselung, pl. -en, f. Berling.

Wechselwind, pl. -e, m. afverlende Vind.

Wechselwinkel, m. modstaaende Vinkel.

Wechselwirthschaft, f. Markernes Hvile i visse Aar, Skedstifte.

Wechselzahn, pl. -zähne, m. Skistetand.

Wechsler, m. Berler.

Weck, pl. -e, m. Wecke, pl. -n, f. Hvedebrod, et Stykke med tvende Spidser (især om Smør).

Wecken, vække.

Wecker, m. Vækker.

Wedde, Vt. pl. -n, f. Laugstret.

Wedel, m. Biste, Hale (især Hjortens).

Wedeln, logre, vifte.

Wedelschwanz, pl. -schwänze, m. et logrende Dyr.

Wedom, Vt. m. Kirkegods, Præstebolig. Wedemen, Skænke til geistlige Stiftelser.

Weder - noch, hverken - eller. Weder ich noch du. Sie rettet weder Hoffnung, weder Furcht. Noch Stand noch Alter wird gespart.

Weert, Wört, Vt. n. Borter.

Wefel, pl. -n, n. Islæt, Væv. Wefeln, virke, bygge (om Bier).

Weg, adv. bort, væk. Weg mit ihm!

Weg, pl. -e, m. Bei. Keines Weges, keineswegs, paa ingen Maade. Er trat ihm in den Weg. Er ist auf dem Wege. Er geht den Weg alles Fleisches.

Wegarbeiten, skaffe bort ved Arbeide.

Wegbleiben, -blieb, -geblieben, blive borte.

Wegbrennen, -brannte, -gebrannt, brænde af.

Wegbringen, -brachte, -gebracht, bringe bort.
 Wegeamt, pl. -ämter, n. Beiinspektion.
 Wegebau, m. Beiarbeide.
 Wegebereiter, m. Beimester.
 Wegedorn, m. Rorstorn (*Rhamnus catharticus*).
 Wegelagerung, pl. -en, f. Omturen paa Beiene, Stratenroveri.
 Wegemesser, m. Beimaaaler.
 Wegemüde, træet af Reisen.
 Wegen, formedelst, for Skjld. Des Wetters wegen. Meinetwegen. Meinetwegen.
 Wegen, bewegen, bevæge.
 Wegerich, m. Wegebreit, n. Beibred (*Plantago*).
 Wegesäule, pl. -n, f. Milepæl.
 Wegescheide, pl. -n, f. Skillevei.
 Wegessen, -aß, -geessen, spise bort, spise uasbrudt.
 Wegestrecke, pl. -n, f. Beistrækning.
 Wegetritt, m. Fuglegræs (*Polygonum aviculare*).
 Wegewarte, pl. -n, f. Hogurt (*Hieracium*).
 Wegfahren, -fuhr, -gefahren, fjøre bort. Er ist weggefahren. Er hat ihn weggefahren.
 Wegfallen, -fiel, -gefallen, falde bort.
 Wegfischen, fiske bort.
 Weggabeln, bortsnappe.
 Weggehen, -ging, -gegangen, gaee bort. Weggang, m. Bortgang.
 Weghaben, have modtaget, forstaae, tabe. Er hatte eine Ohrfeige weg. Er hat das Latein weg. Er hat es bei mir weg.
 Wegkommen, -kam, -gekommen, komme bort, slippe.
 Wegkönnen, kunne komme bort.
 Weglassen, -ließ, -gelassen, lade fra sig, udelade.
 Wegmachen, bortviise, udslette, (sich) gaee sin Bei.

Wegmüssen, maatte fjerne sig, pakke sig.
 Wegnehmen, -nahm, -genommen, tage bort, borttage. Wegnahme, f. Borttagen.
 Wegpacken, pakke bort, (sich) pakke sig.
 Wegpartiren, fraliste.
 Wegraffen, bortrive.
 Wegreise, f. Bortreise. Wegreisen, reise bort.
 Wegreißen, -riß, -gerissen, rive bort, nedrive.
 Wegsam, fremkommelig.
 Wegschaffen, skaffe bort.
 Wegsehen, -sah, -gesehen, see bort.
 Wegsetzen, sætte bort, sætte ud, sætte ud over. Setze den Stuhl weg. Sie hat ihr Kind weggesetzt. Er setzt sich über das Urtheil der Menge weg.
 Wegseyn, være bort, være ud over. Der Freund ist weg. Das Geld war weg. Er ist über alle Furcht weggewesen.
 Wegstecken, putte bort, skjule.
 Wegstibigen, bortsnappe, stjæle.
 Wegstreichen, -strich, -gestrichen, fare bort, udstrøge. Die Jungvögel sind weggestrichen. Ich habe dieses Wort weggestrichen.
 Wegthun, -that, -gethan, lægge bort, skaffe bort.
 Wegtreten, -trat, -getreten, astræde, træde ud.
 Wegwärts, adv. hen mod Beien.
 Wegweiser, Wegzeiger, m. Beiviser.
 Wegwenden, vende bort.
 Wegwerfen, -warf, -geworfen, kaste bort. Ein wegwerfendes (hormodig) Benehmen.
 Wegziehen, -zog, -gezogen, drage bort, trække bort. Er ist von hier weggezogen. Er hat ihm den Stuhl weggezogen. Wegzug, m. Bortdragen.

Weh, ond, vee. Es thut mir weh,
det gjør mig ondt. Wehe dir!
Wehe über dich!

Weh, n. Wehe, pl. -n, f. Smerte,
Sødsølsmerter.

Wehen, blæse, vaje. Der Wind weht.
Die Fahnen wehen.

Wehflage, pl. -n, f. Jammerflage.
Wehflagen, jamre sig høit.

Wehle, pl. -n, f. en af Bandet ud-
hulet Grøft.

Wehmuth, f. Beemod. Wehmüthig,
veemodig. Wehmuthsvoll, smer-
telig rørt.

Wehmutter, pl. -mütter, f. Wehfrau,
pl. -en, f. Jordemoder.

Wehr, Wehre, pl. -n, f. Baaben,
Bærg. Er segte sich zur Wehre.

Wehr, At. pl. -e, n. Dæmning.

Wehrbrief, pl. -e, m. Forsikkringsbrev.

Wehrbuße, pl. -n, f. Pengebøder for
bibragte Saar.

Wehren, standse, forhindre, (sich) for-
svare sig. Er wehrte dem Uebel.
Er wehrte sich tapfer.

Wehrgehänge, Wehrgehenk, n. Kaar-
degehæng.

Wehrgeld, pl. -er, n. Pengebøder for
en Drabsgjerning.

Wehrgeschmeide, n. Baabensmykke.

Wehrgeſetz, pl. -e, n. Forbud, prohi-
bitiv Lov.

Wehrhaft, vaabendugtig.

Wehrlich, adj. iſtand til at forsvare
ſig.

Wehrlinie, pl. -en, f. Linien fra Stryp-
gevinkelen til Bolværkſvinkelen.

Wehrlos, vaabenløs, værgeløs.

Wehrmann, pl. -männer, m. Krigs-
mand.

Wehrſtand, m. militair Stand.

Wehrſtempel, m. en ubevægelig Valtſe
i Bjergværk.

Wehrvieh, n., das eiferne Vieh, Saar,
beſtemte til Overvintring.

Wehrwolf, pl. -wölfe, m. Barulv.

Wehrzahn, pl. -zähne, m. Svinets
Hugtand.

Wehſe, pl. -n, m. Opal.

Wehthun, n. Lidelse, Krænkelse.

Weib, pl. -er, n. Qvinde, Bio, Kone.

Dim. Weibchen, Weiblein, n. Das
Weibchen des Elephanten.

Weibeln, St. være geſtjæftig.

Weiben, wieben, St. tage en Kone.

Weiberglück, n. Lykke hos Qvinder.

Weiberhaft, Pjærlingagtig.

Weiberliebe, f. Qvindefjærlighed, Kjær-
lighed til Qvinder.

Weiberling, pl. -e, m. Elſker af det
andet Kjon.

Weibermann, pl. -männer, m. en
Mand, ſom er altfor ſoielig mod ſin
Kone, Qvinders Tjener.

Weiberraub, m. Qvinderov.

Weibersattel, pl. -ſättel, m. Fruen-
timmersaddel.

Weiberscheu, adj. bange for Qvinder.

Weiberscheu, f. Frygt for Qvinder.

Weibersucht, f. Lidenſkab for Qvin-
der. Weibersüchtig, hengiven til
Qvinder.

Weiberzeit, f. maanedlig Rensning.

Weibesohn, pl. -ſöhne, m. den Dø-
delige.

Weibheit, f. qvindelig Natur.

Weibſch, qvindeagtig, blødagtig.

Weiblich, qvindelig, om. Weiblich-
feit, f. Qvindelighed.

Weiblos, adj. uden Kone.

Weibsbild, pl. -er, n. Qvindemenne-
ſke.

Weibſen, n. qvindelig Person.

Weibſleute, pl. Qvindfolk.

Weibsmenſch, n. gemeen Qvinde.

Weich, blødt.

Weichbild, pl. -er, n. en Stads Grænd-
ſemærke, en Stads Jurisdiction.

Weichbüſig, adj. med en blød Varm.

Weiche, pl. -n, f. Blødhed, den bløde
Side.

Weichen, blive blødt, blødt.

Weichen, wich, gewichen, vige. Er
 ist dem Feinde gewichen.
 Weichenbruch, pl. -brüche, m. Tar-
 mebrok.
 Weichfriebe, m. Fred indenfor en Ju-
 risdiction.
 Weichheit, f. Blødhed.
 Weichherzig, blødhjertet. Weichher-
 zigheit, f. Blødhjertethed.
 Weichlich, blødagtig. Weichlichkeit,
 f. Blødagtighed.
 Weichlina, pl. -e, m. et blødagtigt
 Menneske.
 Weichsel, pl. -n, f. rødt og sort surt
 Kirsebær; Floden Weichsel.
 Weichselzopf, pl. -zöpfe, m. Marelok
 (plica polonica).
 Weichvogt, pl. -vøgte, m. Byfoged.
 Weide, pl. -n, f. Piletræ.
 Weide, pl. -n, f. Næring, Nydelse,
 Græsgang. Weide für das Gerz.
 Das Vieh geht auf fetter Weide.
 Weideloch, pl. -löcher, n. Bildtets
 Rumpelul.
 Weidemeister, Weidemeier, m. Op-
 synsmand over Græsgange.
 Weiden, tage Indvoldene ud.
 Weiden, fodre, græsse, gjæte, (sich) gotte
 sig. Weide meine Lämmer. Das
 Vieh weidet im Thale. Er wei-
 dere sich an ihrer Schönheit.
 Weiden, adj. af Piletræ.
 Weidener, Weidner, m. Jæger.
 Weideplag, pl. -pläge, m. Græs-
 gang.
 Weiderich, pl. -z, m. Ratterumpe (Epi-
 lobium).
 Weidewund, saaret i Indvoldene (om
 Bildt).
 Weidicht, pl. -e, n. Pilekrat.
 Weidlich, drabelig; meget.
 Weidlinger, m. Baadfører.
 Weidmann, pl. -männer, m. udlært
 Jæger. Weidmannschaft, pl. -en,
 f. Jagtkonst.
 Weidmesser, n. Jagtkniv.

Weidsprosse, pl. -n, f. Skud paa Hjer-
 tens Horn.
 Weidspruch, pl. -sprüche, m. Jæger-
 hilfen, Balgsprog.
 Weidwerk, n. Jagt. Weidwerken,
 jage.
 Weidwort, pl. -wörter, n. Jægerud-
 tryk.
 Weise, pl. -n, f. Garnhaspe, Stillads
 i Saugmøller.
 Weisen, hæspe, bevæge sig hurtigt.
 Weigern, nægte, vægre. Er weigerte
 ihm die Bitte. Er weigerte sich
 zu gehen.
 Weigerung, pl. -en, f. Vægring.
 Weihbischof, pl. -bischofe, m. Bica-
 rius i et Bispeembede.
 Weihe, pl. -e, f. en Høg (Falco mil-
 vus).
 Weihe, f. Indvielse, Salvelse, Vær-
 dighed.
 Weihel, m. Hovedbedækning hos Klo-
 sterjomsruer. Weiheln, indholle sig.
 Weihen, indvie, hellige. Weihe dich
 dem Vaterlande.
 Weiher, m. Fiskedam.
 Weihachten, pl. Jule.
 Weihnachtlich, adj. som hører til Ju-
 len.
 Weihnachtsabend, pl. -e, m. Juleaf-
 ten.
 Weihnachtstag, pl. -e, m. Juledag.
 Weihrauch, m. Birak.
 Weihwedel, m. Stankelost til Vie-
 vandet.
 Weil, fordi, medens. Weil ich dich
 liebe, komme ich zu dir. Er brachte
 es mir, weil ich zu Hause war.
 Weiland, adv. forud.
 Weile, f. Hvile, Fritid, Tid. Dim.
 Weilen, n. Stund. Lange Wei-
 le, f. Rjedsomhed.
 Weilen, dvæle.
 Weiler, m. liden Landsby uden Kirke.
 Wein, pl. -e, m. Vin. Dim. Wein-
 chen, n. Er schenkte ihm reinen

Wein ein, sagde ham den rene Sandhed.
 Weinäuglein, n. Berberisbær.
 Weinbau, m. Viinavl.
 Weinbeere, pl. -n, f. Viinbær.
 Weinberg, pl. -e, m. Viinbjerg.
 Weineln, smage eller lugte af Viin.
 Weinen, græde.
 Weinerlich, grædesfærdig.
 Weinessig, m. Viinædiffe.
 Weingährung, f. viinsuur Gjæring.
 Weingärtner, Weinbauer, Weinzüchter, m. Viingaardsmand.
 Weingeist, m. Viinspiritus.
 Weinguß, pl. -güsse, m. Viinoffer, Libation.
 Weinhaft, weinicht, viinaglig.
 Weinig, adj. som indeholder Viin.
 Weinkipper, m. Viinudtjænkter.
 Weinkoch, m. Augustmaaned.
 Weinküper, m. Viintapper.
 Weinländer, m. Beboer af et Viinland.
 Weinlese, pl. -n, f. Viinhøst.
 Weinmeier, m. Opsynsmand over Viinbjerg.
 Weinmonat, pl. -e, m. October.
 Weinling, pl. -e, m. Frugt af viinsyrlig Smag.
 Weindöl, n. sød Bitriololie af Svovlnaphtha.
 Weinrebe, pl. -n, f. Viinranke.
 Weinsäuerling, pl. -e, m. et viinsyrligt Vble.
 Weinsäure, f. Viinsyre.
 Weinschank, m. Viinudtjænkning.
 Weinschein, m. Nymaane i October.
 Weinschenke, pl. -n, f. Viinhuus.
 Weinschröter, m. Skjelderarbejdskarl.
 Weinstein, pl. -e, m. Viinsteen.
 Weinsteinrahm, m. luttret Viinsteenkalk (Cremor tartari).
 Weinstock, pl. -stöcke, m. Viinstof.
 Weinsüchtig, begjerlig efter Viin.
 Weintaufer, m. En, som blander sin Viin med Vand.

Weintodt, ravende og stiv efter en Viinruus.
 Weintraube, pl. -n, f. Viindrue.
 Weinträber, Weintriebster, pl. Viinmast.
 Weinverließ, pl. -e, n. Viinfjelder.
 Weis, trolig. Er machte es ihm weis, indbildte ham det.
 Weise, viis. Weise, pl. -n, m. Viismand.
 Weise, pl. -n, f. Maade, Bane, Melodie. Auf diese Art und Weise. Thörichte Weise.
 Weisel, Weiser, m. Bidronning.
 Weisen, wies, gewiesen, vise. Er wies ihn an mich.
 Weiser, m. Viser.
 Weiserwerk, pl. -e, n. Uhrværk.
 Weisheit, f. Viisdom.
 Weislich, adv. fløgeligen.
 Weisling, pl. -e, m. En, som indbilder sig at være viis.
 Weiß, hvid. Weiße Woche, ilgen efter Paaske. Weißer Sonntag, m. Sondag efter Paaske. Er brannte sich weiß, gjorde sig hellig.
 Weiß, n. den hvide Farve.
 Weissagen, spaae.
 Weissager, m. Spaamand.
 Weissagerei, pl. -en, f. Spaadom.
 Weissagung, pl. -en, f. Spaadom.
 Weissat, pl. -en, f. Tiende af Høns, Vg o. dsl.
 Weißalber, pl. -n, f. hvidt Poppeltræ.
 Weißbacken, adj. bagt af fint hvidt Meel.
 Weißbäcker, m. Hvedebrødsbager.
 Weißbauch, pl. -bäuche, m. et Dyr med hvid Mave.
 Weißbier, pl. -e, n. Hvidtol.
 Weißbinder, m. Bødker.
 Weißblech, n. fortinnet Zernblis.
 Weißbrecher, m. et haardt sladt Vble.
 Weißbuche, pl. -n, f. Hvidbog. Weißbüchen, adj. af Hvidbog.

Weisse, n. Hvide, en hvid Ting, en hvid Deel. Das Weisse im Auge. Weisse, f. den hvide Farve. Die Weisse der Haut.

Weissen, hvidte, kalte.

Weisserz, pl. -e, n. hvid arsenikholdig Solv- og Kobbererts.

Weissfisch, pl. -e, m. Hvidting.

Weissflosser, m. Fisk med hvide Finner.

Weissföhre, pl. -n, f. en Orred.

Weissföhre, pl. -n, f. et Naaletræ med dobbelte Naale.

Weissgar, hvidgarvet.

Weissgerber, m. Fældbereeder.

Weissglühinge, f. den stærkeste Skorstenshede, Hvidglødhede. Weissglühend, glødende med hvid Farve (om Jern).

Weissgold, n. Platina.

Weissgölden, Weissgöldenerz, pl. -e, n. lysegraa rig Solvert.

Weissklar, adj. hvid og gjennemsigtig.

Weisskohl, m. Weisskraut, n. Hvidsaal.

Weisskopf, pl. -köpfe, m. Fiskeørn og andre Fugle med hvidt Hoved.

Weissfram, m. Færredshandel.

Weisslachs, pl. -se, m. Foraarslar.

Weisslich, hvidagtig.

Weissling, pl. -e, m. en Platfisk, en And, en Sommerfugl.

Weissöferling, pl. -e, m. en Pære.

Weissfieden, n. Solvets eller Messingets Syden med Biinsteen og Rjokkensalt.

Weissstuck, m. en Muurkalk.

Weissucht, f. Blegst.

Weisstanne, pl. -n, f. den almindelige Gran.

Weisswasser, n. Blovand.

Weisszeug, n. hvid Bæsk.

Weisthum, pl. -thümer, n. Viden, Underviisning, Ret.

Weisung, pl. -en, f. Befaling, Grettesættelse.

Weit, langt, langt borte, viid. Ein weiter Weg. Wie weit ist es von dir zu mir. So weit hast du uns gebracht. Ohne weitere Umstände. Bei weitem, langt fra.

Weitästig, adj. med vidt udbredte Grene.

Weitbusig, adj. med viid Barm, med lange Fjorde.

Weite, pl. -n, f. Bidde, Afstand.

Weite, n. frit Rum. Er suchte das Weite, flggede.

Weiten, aabne vidt, udvide.

Weiter, adv. videre.

Weitersender, m. Spediteur.

Weiterung, pl. -en, f. Udviden, ubehagelig Foranstaltning, Banfelighed.

Weithallend, lydende langt fra.

Weitläufig, weitläufig, liggende langt fra hinanden, vidtloftig.

Weitschichtig, omfattende, stor.

Weitschweifig, omstændelig, vidtloftig.

Weitschweifigkeit, f. Vidtloftighed.

Weitsichtig, langsonet.

Weitung, pl. -en, f. vidt tomt Rum, Hule.

Weizen, m. Hvede. Weizenbau, m. Hvedearb.

Weizenernte, pl. -n, f. Hvedehest.

Weizenschröppe, f. Afmeien af den altfor frodige Hvedes Spirer.

Wefke, Art. pl. -n, f. Scharpie, Bæge.

Wefel, Art. adv. i denne lge.

Welch, hvilken, hvilket. Welch ein, welch eine.

Welcher, welche, welches, hvilken, hvilket; nogen, noget. Sier sind Nüsse; wollt ihr welche.

Welcherlei, af hvilket Slags.

Welge, pl. -n, f. Piletræ.

Welf, visse, tør.

Welfen, visse, tørre.

Well, pl. -e, m. Tor.

Wellbank, pl. -bänke, m. Pottemagerens Sæde foran Skiven, Mellemare.

Wellbaum, pl. -bäume, m. Mast- og
Areltommer.

Welle, pl. -n, f.ølge, Hjularel, Riis-
knippe.

Wellen,ølge, forsyne med Hjulare,
smede.

Wellenformig,ølgeformig.

Wellenlos, adj. udenølge.

Wellenschnitt, pl. -e, m. Deling af
et Baabenskjold ved enølgeformig
Linie.

Wellentritt, pl. -e, m. et Trin paa
Bæverstolen.

Weller, m. Cylinder, St. Rjølken i
Sæterhytter.

Wellern, udfylde med Stave, Ralf og
Leer (Bægge), valse.

Wellerwand, pl. -wände, f. Leervæg.

Wellia, adj. som dannerølge. Sanft
umschlang den Kranz welliges
Saar.

Welling, Nt. f. Bølling.

Wellsand, m. Drivsand.

Welp, Nt. pl. -e, m. Hvalp.

Wels, pl. -se, m. den største Flodfis
i Tydskland.

Welt, pl. -en, f. Verden. Alle Welt
spricht von ihm. Die junge Welt.
Ein Mann von Welt, Levemaade.
Sabet nicht lieb die Welt. Mit
nichts auf der Welt.

Weltall, n. hele Verden, Universum.

Weltangel, pl. -n, f. Pol.

Weltauge, pl. -n, n. Verdens Øie,
(Sud, Solen), Opal.

Weltball, m. Jordkugle.

Weltbau, m. Verdensbygning.

Weltbekannt, bekjendt for Enhver.

Weltberühmt, verdensberømt.

Weltbühne, f. VerdensTueplads.

Weltbürger, m. Kosmopolit. Welt-
bürgern, tænke og handle som Kos-
mopolit.

Weltgegend, pl. -en, f. Verdenskant.

Weltgeistliche, pl. -n, m. en Geistlig,
der ikke horer til nogen Munkeorden.

Weltgericht, pl. -e, n. Dommedag.

Weltgürtel, m. Zone.

Welthandel, m. Handel mellem Ver-
densdele.

Welthandel, pl. Stridigheder mellem
Nationer og Riger.

Weltkörper, m. Verdenslegeme.

Weltlich, verdslig. Weltlichkeit, f.
verdslig Stand, verdsligt Sind.

Weltling, pl. -e, m. et sandfælt Men-
neske.

Weltmann, pl. -leute, m. Mand af
sin Levemaade.

Weltmeer, pl. -e, n. Ocean.

Weltmensch, pl. -en, m. et verdsligt
Menneske.

Weltpriester, m. Præst, som ikke ho-
rer til nogen Munkeorden.

Weltweise, pl. -n, m. Philosoph.

Weltweisheit, f. Philosophie.

Wemmet, m. Wemmi, Wimmel, f.
St. Binkøst.

Wendacker, Wendelacker, pl. -äcker,
m. Wendefahrt, pl. -en, f. Omven-
den ved Plöningen.

Wende, pl. -n, f. Omvenden.

Wende, pl. -n, m. Bender (et slavisk
Folkeslag).

Wendekreis, pl. -se, m. Bendecirkel.

Wendehals, pl. -halse, m. Bendehals
(Picus Torquilla).

Wendelgang, pl. -gänge, m. Skrue-
gang.

Wendelstein, pl. -e, m. Bindeltrappe
af Steen.

Wendeltreppe, pl. -n, f. Bindeltrappe.

Wenden, wandte, gewandt, vende,
dreie. Er wandte sich gen Nor-
den. Sie wendete den Braten.
Das Kleid wird gewendet. Er
hat viel an ihn gewandt.

Wendepunkt, pl. -e, m. Tidspunkt af
en Forandring, Vendepunkt.

Wendeschatten, m. Skygge af rundt-
ophoiede Gjenstande.

Wendig, Nt. munter, rast.

Wendung, pl. -en, f. Bending, Dreining.

Wenig, adj. og adv. lidet. Wenig Geld. Er hat weniger fleiß als Glück. Wenige Leute, faa Folk. Mit Wenigem zufrieden.

Wenigstens, zum wenigsten, adv. i det mindste.

Wenigkeit, f. Ringhed, ringe Person, Smaating. Was meine Wenigkeit betrifft.

Wenn, naar, ifald. Was würdest du sagen, wenn ich es thäte.

Wenn - gleich, - auch - schon, omendkjøndt. Wenn ich gleich alt bin, bin ich doch stark.

Wenzel, m. Wenzeslaus, den fletteste Tobak (Laufwenzel).

Wer, hvo, hvem, nogen. Wer bist du? Wessen Sohn? Wem dienst du? Wen suchst du? Es schien ihn fast zu plagen, als hått' er wen erschlagen.

Werben, warb, geworben, bevæge sig, umage sig, erhverve, hværve. Er wirbt um jenes Mådchen, beifer til. Soldaten werden geworben.

Werber, m. Hværveofficier, Frier.

Werbsam, gestjæftig, vindstibelig.

Werbung, pl. -en, f. Hværving.

Werden, ward, geworden, blive, vorde. Es wird nichts daraus. Gott sprach sein Werde.

Werder, m. Odde, Holme.

Werf, pl. -e, n. og m. opkastet Hoi paa Stranden.

Werfen, warf, geworfen, kaste. Wirf doch einen Blick auf ihn. Die Sündin hat geworfen.

Werst, pl. -e, n. Bærst.

Werst, pl. -en, f. og m. Begyndelsen af en Bæv.

Werg, pl. -e, n. Blaar. Wergen, adj. af Blaar.

Werk, pl. -e, n. Bærk. Dim. Werk:

chen, n. Er machte viel Werks daraus, meget Bæsen.

Werkbient, pl. -n, f. Arbeidsbie.

Werkblei, n. solvholdigt Smeltebley.

Werkbütte, pl. -n, f. Papbøtte.

Werkeltag, Werktag, pl. -e, m. Sagnedag.

Werkheilig, skinhellig.

Werkgold, n. forarbejdet Guld.

Werkholz, pl. -hölzer, n. Bygnings-tømmer.

Werkkünstler, m. Mechanikus, Maskinmester.

Werkprobe, pl. -n, f. Prove med Plvørtisen angaaende dens Solgehalt.

Werkruthe, pl. -n, f. et Dugmagerredskab, et Længdemaal hos Tømmermænd og Murere, en Rode.

Werkshuh, pl. -e, m. en Fod hos Tømmermænd.

Werk Silber, n. Sølv i Smeltebley.

Werkstatt, Werkstätte, pl. -n, f. Bærksted.

Werkstellig, iværksat. Make dies nun werkstellig.

Werkstück, pl. -e, n. Kvadersteen.

Werkstuhl, pl. -stühle, m. Bæverstol, Arbejdsstol.

Werkthätig, virksom. Werkthätigkeit, f. Virksomhed.

Werkzeug, pl. -e, n. Bærktoi.

Wermuth, m. Malurt.

Werre, pl. -n, f. en Jordrebs.

Werth, adj. værd, kjær. Es ist der Mühe nicht werth. Ein werther Freund.

Werth, pl. -e, m. Værd, Værdi.

Werthen, være værd, tarere.

Werthhaltung, f. Hoiagtelse.

Werthschäzen, sætte Priis paa.

Wesen, være, leve, være.

Wesen, n. Bæsen. Das gemeine Wesen, Stat, Forsatning, Grundvold, Natur. Das böse Wesen, Epilep:

sie. Man macht viel Wesens von ihm. Sein Wesen missfällt mir.
 Wesenheit, f. væsentlig Bestaenhed.
 Wesenlos, adj. uselvstændig.
 Wesentlich, væsentlig, virkelig.
 Wespe, pl. -n, f. Gedeham, Hveps.
 Wespenne, pl. -er, n. Hvepsere.
 Wesen, wåsen, wåsmeln, St. stovregne.
 Weßhalb, weßwegen, adv. hvisaarsag.
 Wesselbeere, pl. -n, f. vild Kirsebær.
 West, pl. -e, m. Vestenvind.
 Weste, pl. -n, f. Vest, Trøje. Dim. Westchen, n.
 Westen, m. Vestkant.
 Westerhemd, pl. -en, n. Dobestjorte, Christentoi. Wester, St. n. Daab.
 Westfale, pl. -n, Westfålinger, m. Westfaler.
 Westländer, m. Vestlænding.
 Westlich, vestlig.
 Westwärts, adv. mod Vest.
 Wett, adv. qvit. Er machte den Schaden wieder wett, gjorde godt. Er baute sich wett, fattig.
 Wette, pl. -n, f. Bæddemaal. In die Wette, um die Wette, omkaps.
 Wetteifer, m. Rappelyst.
 Wetteifern, fappes.
 Wetten, vædde.
 Wetter, n. Veir, Veirligt, Uveir. Fau-le, böse Wetter, slem Luft i Bjergværk.
 Wetterableiter, m. Lynafleder.
 Wetterbaum, pl. -bäume, m. en tyf Sky med træagtige Grene.
 Wetterbläser, Wetterfang, Wetterhut, Wetterkasten, m. Wetterlotte, f. Indretning til at bringe frisk Luft ind i Bjergværksgange.
 Wetterbrütend, uveirsvanger.
 Wetterdach, pl. -dächer, n. Tagkuur.
 Wettereile, pl. -en, f. en pludselig fortlvarende Storm.

Wettergasse, pl. -n, f. Abning i tykke Uveirskyer.
 Wetterglas, pl. -gläser, n. Barometer.
 Wetterhahn, pl. -hähne, m. Veirhane, Vendekaabe.
 Wetterhausen, m. liden Høstak i det Frie.
 Wetterhäuschen, n. Hygrometer.
 Wetterherr, pl. -en, m. Skydshegen mod Uveir.
 Wetterjunge, pl. -n, m. forbandet Dreng, Spektakelmager.
 Wetterkluft, pl. -flüfte, f. Frostsprække i Træer. Wetterklüftig, sprækket af Frost.
 Wetterkunde, f. Veirkyndighed.
 Wetterlaune, pl. -n, f. af Veiret afhængigt Lune. Wetterlaunig, Wetterlaunisch, adj. fuld af Lune.
 Wetterläuten, n. Klokkernes Ringen i Tordenveir.
 Wetterleich, St. pl. -e, m. Lyn.
 Wetterleuchten, lyne (især uden Torden).
 Wetterlich, St. stor, meget, regnsfuld.
 Wetterloch, pl. -löcher, n. Hjeldkøft.
 Wetterlosung, pl. -en, f. Befordring af Lufttræk i Bjergværk.
 Wettermännchen, n. et Barometer.
 Wettern, storme, tordne og lyne, bande og støie.
 Wetterrehe, pl. -n, f. Sprække i Taget.
 Wetterssäule, pl. -n, f. Skypompe.
 Wettersticht, pl. -e, m. en Bjergværksgang for den friske Lufts Skyld.
 Wetterstaden, pl. -staden, m. Skade ved Regn og Uveir.
 Wetterstade, pl. -n, f. Veirligets Adskillelse ved Bjerge og Bande.
 Wetterstengel, m. Rand ved Binduet til Regnvandets Afledning.
 Wetterstich, pl. -schläge, m. Plask, regn med Hagl.
 Wetterstange, pl. -n, f. Lynafleder.

Wetterstrahl, pl. -en, m. Lynstraale.
 Wetterwendisch, foranderlig, vægelsindet.
 Wetterwolke, pl. -n, f. Uveirsky.
 Wetterzotte, pl. -n, f. Mos paa fugtige Bægge.
 Wetterzug, pl. -züge, m. Lusttræk i Bjergværk.
 Wettgericht, pl. -e, n. Laugsret.
 Wettlauf, m. Wettrennen, n. Bæddeløb.
 Wettshag, Nt. pl. -schäge, m. Pant.
 Wettstreit, m. Bæddestrid.
 Wegen, skærpe, spidse, hvæsse. Er wægte die Junge gegen ihn.
 Wegschiefer, Wegstein, pl. -e, m. Slibestein.
 Wibbeln, vrimsle.
 Wichel, Nt. pl. -n, f. almindeligt Piletræ.
 Wichs, Nt. m. Punt, Stads.
 Wichse, pl. -n, f. Bor til at vore med.
 Wichsen, overstryge med Bor, vore, prygle.
 Wicht, pl. -e, m. Pusling, Ridding.
 Wichtel, Wichtelmännchen, n. Nisse.
 Wichtel, m. Loffemad hos Jægere.
 Wichtelpfeife, pl. -n, f. Jægerens Loffepibe.
 Wichtig, vigtig, eftertryffeligt. Wichtigkeit, f. Vigtighed.
 Wicke, pl. -n, f. Bisse (Vicia).
 Wickel, pl. -n, f. Bindsel, Svøb, Papiirkrolle.
 Wickelband, pl. -bänder, n. Wickelschnur, pl. -schnüre, f. Børnesvøb.
 Wickelfind, pl. -er, n. Svøbebarn.
 Wickeln, vifle, vinde, svøbe. Man kann ihn um den Finger wickeln.
 Wickenstein, pl. -e, m. Drypsteen.
 Wicklerei, pl. -en, f. ubehændig Svøben.
 Widder, m. Bæder, Gaubuk.
 Widem, St. n. Ansigtstrækkene, Stemning.

Widemgut, Widungut, Widmegut, St. pl. -güter, n. et Kirken beneficieret Gods.
 Widemhof, pl. -höfe, m. Præstegaard.
 Widemstuhl, pl. -stühle, m. Enkesæde.
 Widemut, n. Kirkegods.
 Wider, præp. imod. Er stritt wider ihn. Er handelt wider seine Pflicht. Er schwamm wider den Strom.
 Widerbellen, widerbelfern, gjee imod.
 Widerchrist, m. Antichrist.
 Widerdruck, pl. -e, m. Modtryk, Bagsiden af et trykt Ark.
 Widersfahren, -fuhr, -fahren, vederdersares, mode. Es ist mir widerfahren.
 Widerhaken, m. Modfrog. Widerhagig, adj. med Modfrog.
 Widerhalt, m. Modhold. Widerhalten, -hielt, -gehalten, holde imod, modstaae i Længden. Widerhaltig, modstaaende, kraftig i Længden.
 Widerich, m. plettet Skarntyde.
 Widerlage, pl. -n, f. Støttepille.
 Widerlegbar, widerleglich, gjendrikelig.
 Widerlegen, gjendrive. Er widerlegte ihn.
 Widerlegung, pl. -en, f. Gjendrivelse.
 Widerlich, modbydelig.
 Widern, opvække Modbydelighed. Die Speise widert mich.
 Widernatürlich, stridende mod Naturen.
 Widerpart, pl. -e, m. Modpart.
 Widerprall, pl. -e, m. Tilbagestød.
 Widerrathen, -rieth, -rathen, fraaade. Er widerrieth mir den Gang.
 Widerrechtlich, adj. retstridig. Widerrechtlichkeit, f. Lovstridighed.
 Widerrede, pl. -n, f. Modsigelse, Indsigelse.

Widerrist, **Widerhorst**, pl. -e, m. Forhøining paa Hestens Hals mellem Skuldrene og Manen.

Widerruf, m. Gjenkaldelse, Tilbagekaldelse. **Wiederrufen**, -rief, -rufen, gjenkalde, tilbagekalde. **Wider-ruflich**, **widerrufbar**, adj. gjenkaldelig.

Widersacher, m. Modpart, Modstander.

Widersagen (sich), modsætte sig. **Er widersagte sich mir**. **Widersaglich**, opfølsig, modstridig.

Widersinn, m. Selvomodsigelse. **Widersinnig**, ufornuftig.

Widerspänstig, **widerspenstig**, gjenstridig. **Widerspänstigkeit**, f. Gjenstridighed.

Widerspiel, n. det Modsatte, Contrast.

Widersprechen, -sprach, -sprochen, modsig. **Er widersprach mir**. **Widersprecher**, m. Modsiget. **Widersprechlich**, **widersprechbar**, adj. som kan modsiges.

Widerspruch, pl. -sprüche, m. Modsigelse.

Widerstand, m. Modstand.

Widerstehen, -stand, -standen, modstaae. **Er widerstand ihm**.

Widerstreben, modstræbe. **Er widerstrebt ihm**.

Widerstreit, m. Modstrid. **Widerstreiten**, -tritt, -stritten, modstride. **Es widerstreitet der Erfahrung**.

Widerwärtig, ugunstig, fiendtlig, modbydelig. **Widerwärtigkeit**, pl. -en, f. Gjenvordighed, Modgang.

Widerwille, m. Utilboielighed, Afsty, Ulyst. **Widerwillig**, modvillig.

Widmen, hellige, tilegne. **Er widmete sich dem Dienste des Staates**.

Widmung, pl. -en, f. Tilegnelse.

Widrig, modsat, hindrende, ubehagelig. **Widrige Winde**. **Widrigens**, **widrigensfalls**, adv. i modsat Tilfælde.

Widrigkeit, f. Uoverensstemmelse, Ubegagelighed.

Wie, hvorledes, som, da. **Wie heisset du?** **Er ist wie du**. **Wie er mich hörte**, **ging er weg**.

Wiebel, m. Kornorm (*Curculio granarius*). **Wiebeln**, vrimsle.

Wiede, Vt. pl. -n, f. Bidiebaand.

Wiedehopf, pl. -e, m. Hærfugl (*Upupa*).

Wieder, igjen.

Wiederbieten, -bot, -gebotten, byde igjen. **Bieten und Wiederbieten macht Kaufleute**.

Wiederbringen, -brachte, -gebracht, bringe igjen. **Wiederbringer**, m. den, som bringer tilbage; den, som erstatter det Tabte. **Wiederbringlich**, adj. som kan erstattes. **Wiederbringung**, f. Tilbagebringen, Gjenoprejsning.

Wiederdruck, pl. -e, m. Gjentryk.

Wiederfährte, pl. -n, f. Spor af tilbagegaaende Bildt.

Wiedergeburt, f. Gjenfødsel.

Wiederhall, m. Gjenlyd. **Wiederhallen**, gjenlyde.

Wiederherstellen, gjenoprette. **Wiederhersteller**, m. Gjenopretter.

Wiederholen, gjentage. **Wiederholung**, pl. -en, f. Gjentagelse. **Wiederholentlich**, adj. gjentagne Gange.

Wiederkauf, pl. -käufe, m. Tilbagekjøb.

Wiederkehr, f. Tilbagekomst. **Wiederkehren**, komme tilbage.

Wiedererkennen, -kannte, -kannt, gjenkjende.

Wiederkunft, f. Tilbagekomst.

Widerschein, m. Gjenfsin.

Wiedersee, f. den fra Stranden tilbagevendende So.

Wiederschén, n. Gjensyn.
 Wiederstrich, pl. -e, m. Trækfuglenes
 Tilbagekomst.
 Wiedertaufe, f. Bornes Daab. Wie-
 dertäufer, m. Gjendøber.
 Wiederum, igjen, atter, paany.
 Wiedervergelten, -galt, -vergolten,
 gjengjælde.
 Wiederwuchs, m. Fremvært paany.
 Wiederzeit, pl. -en, f. Ebbens eller
 Flodens Tilbagekomst.
 Wiege, pl. -n, f. Bugge. Der Auf-
 ruhr ward in der Wiege erstickt.
 Wiegeln, bevæge frem og tilbage. Er
 wiegelt mit den Sänden.
 Wiegen, vugge.
 Wiegen, wog, gewogen, veie.
 Wiegenpferd, pl. -e, n. Spygehest af
 Træ.
 Wiegewage, pl. -n, f. Hyltevægt til
 Erstprøver.
 Wiehern, vrinske.
 Wiek, Nr. pl. -en, f. Big, Bugt.
 Wieke, pl. -n, f. Liinskav, Charpi.
 Wielandbeeren, Str. pl. en Art Laur-
 bær.
 Viele, pl. -n, f. Beskyttelsesdække af
 gamle Louge (paa Skibe).
 Wieme, Nr. pl. -n, f. Wiemen, m.
 Ophængestang.
 Wienach, hvorefter, af hvilke Grun-
 de.
 Wiepe, pl. -n, f. Frohuus paa Rosen-
 buske.
 Wierig, St. varig.
 Wiesbaum, pl. -bäume, m. Stang
 paa et Høæs.
 Wiese, pl. -n, f. Eng.
 Wiesel, n. Bæsel. Das große Wie-
 sel, Hermelin. Das stinkende Wie-
 sel, Ilder.
 Wiesenbathengel, m. Faareurt.
 Wiesenbrahne, pl. -n, f. Underfod,
 som støder til en Eng.
 Wiesenerz, pl. -e, n. Myreerts.
 Wiesenknarre, pl. -n, f. Agerhone.

Wiesenlattig, m. Loveland.
 Wiesenrispe, pl. -n, f. almindeligt
 Enggræs.
 Wiesenrode, f. Murers Oprydning.
 Wieswachs, m. Enggræs. Hø.
 Wievielfte, adj. paa hvilken Plads i
 Rækken, hvilken i Ordenen.
 Wiewohl, wiewol, omendkjendt.
 Wigand, Weigand, pl. -e, m. Krigs-
 mand.
 Wild, n. Bildt.
 Wildbad, pl. -bäder, n. naturligt
 Mineralbad.
 Wildbahn, pl. -en, f. Jagtdistrikt.
 Wildbann, m. Jagtret, Dorehauge.
 Wildbrer, Wildpret, n. Bildt, Dy-
 refjød. Wildbraten, m. Dresteg.
 Wilddeube, pl. -n, f. Bildttyveri.
 Wildenzern, wildpern, smage lidt
 raaddent (om Bildt).
 Wilderer, m. Krybskytte.
 Wildern, blive vild. Wildernde Bü-
 sche des Waldes.
 Wildfang, pl. -fänge, m. Bildtfangst,
 et vildt Menneffe.
 Wildfeuer, Nr. n. Ildslæt i Ansigtet.
 Wildfremd, ganske fremmed.
 Wildgans, pl. -gänse, f. Bildgaas.
 Wildgraf, pl. -en, m. Skovgreve ved
 Rhinen.
 Wildhäuten, adj. gjort af Bildtets
 Hud.
 Wildheit, f. Bildhed.
 Wildheu, n. Fjeldhø. Wildheuer, m.
 En som samler Fjeldhø.
 Wildhuhn, Str. pl. -hühner, n. Krø.
 Wildfalsb, pl. -Fälber, n. et ungt
 Bildt.
 Wildling, pl. -e, m. Noget, som ikke
 er forædlet, et vildt Menneffe.
 Wildmann, m. Balmue.
 Wildmeister, m. Skovbetjent. Wild-
 meisterei, pl. -en, f. hans Forret-
 ning og Bolig.
 Wildner, m. Krybskytte.

Wildniß, pl. -nisse, f. Orken, Skov, Synghede.

Wildschaden, m. Beskadigelse af Bildt.

Wildschur, pl. -en, f. Ulvestindspels med Haarene udad.

Wildstand, pl. -stænde, m. Bildtets almindelige Opholdssted, Forraad af Bildt.

Wilge, Nr. pl. -n, f. Piletræ.

Wille, m. Billie. Der letzte Wille, Testament. Ich bin Willens.

Willen (forældet), ville. Ich bin gewillet, dies zu thun.

Willenlos, adj. uden Billie.

Willenskraft, f. Billieskraft.

Willentlich, adv. med Billie.

Willfahren, indvilge, soie, give efter. Du willfahrtest meinen Bitten.

Willfährig, eftergivende, soielig. Willfährigkeit, f. Soielighed.

Willig, villig. Willigkeit, f. Billighed.

Willigen, indvilge, billige. Ich willige in diese Sache.

Williglich, adv. gjerne.

Willkommen, velkommen. Ich heiße dich willkommen.

Willkommen, m. Modtagelse, Modtagelsesgilde.

Willfür, Willführ, f. frit Balg, For-godtbeholdende.

Willfürlich, vilkaarlig. Willfürlichkeit, f. Vilkaarlighed.

Wilster, pl. -n, f. vellugtende Piletræ.

Wimmeln, vrimsle.

Wimmen, wimmeln, St. høste Biin. Wimmat, f. Biinhest.

Wimmer, pl. -n, f. Knast. Wimmerig, knastet.

Wimmern, jamre, stonne. Wimmerling, pl. -e, m. den Klynkende.

Wimpel, m. Bimpel. Wimpeln, vaie, slagre, tilfløre.

Wimper, pl. -n, f. Dienhaar.

Wimpern, bevæge sig zitrende.

Wind, pl. -e, m. Vind. Er hängt

den Mantel nach dem Winde.

Dies war in den Wind geredet.

Er schlug es in den Wind.

Windbeutel, m. Skryder. Windbeuteln, skryde.

Windblätter, pl. -n, f. Vindfoppe.

Windbruch, pl. -brüche, m. Vindsæld.

Windbüchse, pl. -n, f. Vindbøsse.

Winddürr, adj. tør af Vinden, findmager.

Winde, pl. -n, f. Vinde, Aran, Snærrer (Convolvulus)

Windegang, pl. -gänge, m. Sneglegang.

Windei, pl. -er, n. ufrugtbar Væg, Bindæg.

Windel, pl. -n, f. Barnesvøb.

Windeln, svøbe.

Winden, blæse, have Lugten af.

Winden, wand, gewunden, vinde, boie, dreie, hæspe. Der Weg wand sich durch das Gehölz. Sie windet ihm einen Kranz.

Winder, m. Hjortens Næse.

Wendesweben, n. Bindens Bevægelse.

Windgalle, pl. -n, f. det nedre Stykke af en Regnbue.

Windhausen, m. Høstak paa Engen.

Windhund, pl. -e, m. Vindspiller, Vonde.

Windig, vindig. Es ist windig, det blæser.

Windflappe, pl. -n, f. Ventil.

Windlatte, pl. -n, f. Bindlægte, Stormlægte.

Windlauben, m. en liden Hviding.

Windleicht, adj. let som Vind.

Windlicht, pl. -er, n. Fakkell.

Windmachen, n. Skryden. Windmacher, m. Skryder.

Windmonat, m. November.

Windmühle, pl. -n, f. Veirmølle.

Windmüller, m. Veirmøller.

Windrehe, pl. -n, f. Stakaandethed (høst Heste).

Windrose, pl. -n, f. Compassrose.

Windsbraut, f. Bindboi, Rastevind.
 Windscheider, m. et Slags Veirglas
 i Gruber.
 Windschies, vindskjæv (om Træværk).
 Windspiel, pl. -e, n. Bindspiller.
 Windstill, blifstille. Windstille, pl.
 -n, f. Havblif.
 Windsucht, f. Hævelse af Bind.
 Windung, pl. -en, f. Bending, Drei-
 ning.
 Windwärts, adv. mod Binden.
 Windwehe, pl. -n, f. Enesanne.
 Wink, pl. -e, m. Wink.
 Winkel, m. Binkel, Krog, Hjørne.
 Winkelske, pl. -n, f. hemmeligt Eg-
 teskab.
 Winkelfasser, Winkelpasser, m. Bin-
 kelpasser.
 Winkelgasse, pl. -n, f. en assides
 Gade.
 Winkelhaken, m. Binkelhage.
 Winkelhölzer, pl. Udflugter. Er macht
 Winkelhölzer.
 Winkelicht, vinkelagtig.
 Winkelig, vinklet.
 Winkelkrug, pl. -Früge, m. uprivis-
 ligeret Bærtshuus.
 Winkelmaas, pl. -e, n. Binkelmaal.
 Winkelrecht, adj. i en ret Binkel.
 Winkelrichter, m. en ubesoiet Dom-
 mer.
 Winkelzüge, pl. Udflugter, Vidtløstig-
 heder, Zinter.
 Winken, vinke. Die Nacht winkt
 dir zur Ruhe. Er winkt mich zu
 sich.
 Winseln, jamre, hyle. Winseler, m.
 Flæber.
 Winter, m. Binter.
 Winteracker, pl. -äcker, m. Ager med
 Binterfrugt.
 Winterdorn, pl. -e, m. en stor Pæ-
 reart.
 Winterfälbél, m. Binterplys.
 Winterfällig, maver om Binteren.
 Winterfröstig, udsat for Nattefrost.

Wintergrün, n. Bintergrøn.
 Winterhelen, St. pl. umodne Bin-
 druer.
 Winterkorn, Wintergetreide, n. Rug
 og Hvede.
 Winterlehne, Winterleite, St. pl.
 -n, f. Nordside.
 Winterlen, St. blive vinteragtig.
 Winterlich, winterhaft, vinteragtig.
 Winterling, pl. -e, m. Graaspurv.
 Wintermåsig, passende for Binteren.
 Wintern, blive eller være Binter.
 Winterschein, m. Nymaane i Novem-
 ber.
 Winterstand, pl. -stände, m. Bildtets
 Ophold om Binteren.
 Winterung, pl. -en, f. Overvintren.
 Winterzecke, St. pl. -n, f. en seen
 Frugt.
 Winzer, m. Biingaardsmand.
 Winzig, meget liden, ubetydelig.
 Wipfel, m. Top, Trætop.
 Wipfelbruch, pl. -brüche, m. Træ-
 toppenes Knækken ved Sneen.
 Wipfeldürr, tør i Toppen.
 Wipfeln, afhugge Toppen, studse.
 Wipfler, m. Træ med hoi Top.
 Wippe, f. den yderste Kant, Mønters
 Klipping, Stortekarre, Gynge, Raa-
 lemagerens Hovedjern. Er steht
 auf der Wippe, svæver i Fare.
 Wippen, vippe, bevæge sig op og ned,
 beklippe (Mønter), lade falde.
 Wipperei, pl. -en, f. utilladt Mønt-
 ning.
 Wipps! interj. vips.
 Wir, vi.
 Wirbel, m. Hvirvel, Isse, Svimmel.
 Wirbelgeist, pl. -er, m. et uroligt
 Menneske.
 Wirbelig, or, svimmel.
 Wirbeln, hvirvle. Die Trommeln
 wirbelten.
 Wirbelsucht, f. Orhed.
 Wirbelung, pl. -en, f. Hvirvlen.

Wirkart, pl. -en, f. Maade af virke paa.

Wirkbrett, pl. -er, n. Eltebræt.

Wirkeisen, Wirkmesser, n. Hovjern.

Wirken, virke, væve, ælte tilgavns, pante. Die Luft wirkt auf den Körper. Sie wirkt Strümpfe. Er wirkt den Teig. Der Schmied wirkt den Fuß des Pferdes. Gott wirkt sowohl das Wollen als das Vollbringen.

Wirker, m. Bæver, Elter.

Wirkstuhl, pl. -stühle, m. Bæverstol.

Wirkhaus, pl. -häuser, n. Fabrik.

Wirklich, virkelig. Wirklichkeit, f. Virkelighed.

Wirkmeister, m. Bævermester.

Wirksam, virksom. Wirksamkeit, f. Virksomhed.

Wirkstoß, pl. -stöße, m. Smedens Sted med Hovjernet.

Wirkung, pl. -en, f. Virkning.

Wirkungskreis, pl. -se, m. Virkefreds.

Wirr, adj. forvirret.

Wirrbund, pl. -e, n. Bundt knækket Halm.

Wirren, forvirre, gjøre urede.

Wirrgarn, n. sammenfiltet, uredt Garn.

Wirkopf, pl. -köpfe, m. forvirret Hoved. Wirkköpfig, adj.

Wirrsal, pl. -e, n. Wirrwarr, m. Forvirring, forvirret Toi.

Wirrung, pl. -en, f. Forvirring.

Wirsch, St. værre. Am wirschesten, værst.

Wirsing, Wirsching, m. Savoikaal.

Wirtel, m. Rokfeteenstrindse.

Wirth, pl. -e, m. Wirthin, pl. -nen, f. Bært, Bærtinde.

Wirthbar, wirthlich, beboelig, venlig, gjæstfri, huusholderst. Wirthlichkeit, f. Venlighed, god Huusholdning.

Wirthschaft, pl. -en, f. Huusholdning,

Bestyrelse. Was treibt ihr hier für eine Wirthschaft?

Wirthschaften, holde Hund.

Wirthschafter, m. Wirthschafterin, pl. -nen, f. Huusholder, Huusholderst.

Wirthschaftlich, huusholderst.

Wirthschaftsamt, pl. -ämter, n. Bestyrelse af et Gods.

Wirthschaftsgebäude, n. Stald, Lade m. m.

Wirthshaus, pl. -häuser, n. Bærts-huus.

Wirthstisch, pl. -e, m. table d'hôte.

Wisch, pl. -e, m. Karreflud, Halmvisk.

Wischen, smutte, astorre. Er wischte ins Gaus. Er wischte sich den Mund.

Wischer, m. Redskab til at astorre Noget med, Brettesættelse. Er gab ihm einen Wischer.

Wischkolben, m. Kanonkradser.

Wischkägen, n. en Børneleg.

Wischlappen, m. Wischtuch, pl. -tücher, n. Biskeflud, Biskeflæde.

Wischpapier, pl. -e, n. Biskepapiir.

Wischwasch, m. Wischiwaschi, n. Sniksnak.

Wisend, Wisand, pl. -e, m. en vild Dre.

Wismut, Wismuth, m. et uædelt redagtighvidt Metal, Bismut. Wis-muten, lodde dermed.

Wispel, m. et Kornmaal paa 24 Skjæpper.

Wispelbeere, pl. -n, f. Hæggebær.

Wispeln, wispern, hvidske.

Wißbar, adj. som kan vides.

Wißbegierde, Wißbegier, f. Bidelyst.

Wißbegierig, videlysten.

Wissen, weiß, wußte, gewußt, vide. Was ich nicht weiß, macht mich nicht heiß. So viel ich weiß. Er wußte seine Lektion. Er hat sich keinen Rath gewußt. Wisse, daß ich dein Freund bin. Er weiß

ihm Dank. Er thut ihm zu wis-
sen.
Wissen, n. Biden. Meines Wissens,
saavidt jeg veed.
Wissenschaft, pl. -en, f. Videnskab.
Wissenschaftlich, videnskabelig.
Wissenswerth, wissenschaftwürdig, vide-
værdig.
Wissentlich, adj. vitterlig, forsættlig.
Wisser, m. den Kundige.
Wisserei, f. overfladisk Biden.
Wisthum, pl. -thümer, n. heel Biden,
Videnskab.
Witstock, pl. -stöcke, m. Dødsmer.
Witterling, pl. -e, m. en Blanding
af Feldspath, Glimmer og Salt.
Wittern, tordne, fjende ved Lugten.
Es wittert. Der Sund wittert
den Sæsen.
Witterung, f. Beir, Grubedamp, Lugt.
Witterungslos, adj. uden Spor.
Witterungskunde, f. Meteorologie.
Wittfrau, pl. -en, f. Enke.
Witthum, pl. -thümer, n. Udstyr, En-
kesæde.
Wittmann, pl. -männer, m. Enke-
mand.
Wittwe, pl. -n, f. Enke.
Wittwenschaft, f. Enkestænd.
Wittwer, m. Enkesmand.
Wig, pl. -e, m. Vittighed, vittigt Ind-
fald.
Wigbold, Wigling, pl. -e, m. Wig-
ler, m. Vittighedskræmmer.
Wigeln, jage efter Vittigheder.
Wigig, vittig.
Wigigen, gjøre forsigtig. Durch Scha-
den gewigigt.
Wiglos, adj. uvittig.
Wo, hvor, paa hvilket Sted; naar, om.
Wo bist du? Thue es, wo nicht
aus Lust, doch aus Pflicht.
Wobei, hvorved, hvorhos.
Woche, pl. -n, f. Uge. Sie kam in
die Wochen, gjorde Barsel.
Wochenbett, pl. -en, n. Barselseng.

Wochenkind, pl. -er, n. et nyfødt
Barn.
Wochenlang, adj. og adv. i flere Uger.
Wochenstube, pl. -n, f. Barselstue.
Wochentag, pl. -e, m. Søndag.
Wöchentlich, adj. ugentlig.
Wochenweise, adv. ugentlig.
Wöchner, m. Ugedagsmand, hvem
Louren træffer til visse ugentlige
Forretninger.
Wöchnerin, pl. -nen, f. Barselskone.
Wochen, Wt. m. Spinderok.
Wodan, nom. prop. Odin. Wo-
danstag, m. Onsdag.
Wodurch, hvorved, hvorigjennem.
Wofern, saafremt.
Wofür, hvorfor, for hvad.
Woge, pl. -n, f. Bølge.
Wogegen, hvorimod.
Wogen, bølge. Wie schön das Rog-
genfeld im gelben Schimmer wogt.
Der wogende Busen.
Wogenförmig, wogicht, bølgeagtig.
Wogig, bølgende.
Woher, hvorfra.
Wohin, hvorhen.
Wohinter, bag hvem, bag hvilket.
Wohl, adv. vel, munter, sund. Er
ist nicht recht wohl. Heute be-
findet er sich etwas wohler, als
Gestern. Am wohlsten befindet
man sich auf dem Lande. Wohl
dir!
Wohl, wol, vel, maaskee, nok. Ja
wohl. Ich möchte wol wissen.
Es sind nun wol zwanzig Jahre
her.
Wohl, n. Vel.
Wohlauf, vel, munter.
Wohlan! velan!
Wohlbedächtig, adj. med velberaadt
Hu.
Wohlbehagen, n. Velbehag.
Wohlbehalten, adj. i god Behold.
Wohlbeleibt, trivelig, vel ved Magt.

Wohlbestanden, adj. i god Stand (om Skove).

Wohlbewust, m. fuldt Vidende.

Wohledelgebohren, velbyrdig.

Wohlergehen, n. Velgaaende.

Wohlfahrt, f. Belfærd, Vel.

Wohlfeil, adj. godt Kjøb, billig. Wohlfeilheit, f. Billighed.

Wohlgebohren, velbaaren.

Wohlgefallen, n. Velbehag. Wohlgefällig, behagelig.

Wohlgemuth, adj. ved godt Mod.

Wohlgemuth, n. vild Meiran.

Wohlgerathen, velartet.

Wohlgeruch, pl. -ruche, m. Bellugt.

Wohlgeschmack, m. Velsmag.

Wohlgestalt, f. godt Udseende.

Wohlgewogen, velbevaagen. Wohlgewöhnheit, f. Bevaagenhed.

Wohlhabend, velhavende. Wohlhabenheit, f. Velhavenhed.

Wohlig, trivelig, munter. Wohligkeit, f. Trivelighed.

Wohllaut, pl. -e, m. Bellød.

Wohlleben, n. Belleruet. Wohlleber, m. En, som lever godt. Wohllebis, wohllebig, som gjerne lever godt.

Wohlrædenheit, f. Beltaalighed.

Wohlseyn, n. Velgaaende.

Wohlstand, m. Velstand.

Wohlthat, pl. -en, f. Velgjerning.

Wohlthäter, Wohlthuer, m. Velgjører. Wohlthätig, velgjørende.

Wohlthätigkeit, f. Velgjørenhed.

Wohlthun, -that, -gethan, gjøre vel. Das thut mir wohl.

Wohlverhalten, n. godt Forhold.

Wohlverlei, Wolferei, m. Englerod.

Wohlwollen, n. Velvillie.

Wohnbar, beboelig.

Wohnbett, pl. -en, n. Bildtets, især Bildsvinets Leie.

Wohnen, boe.

Wohnerbe, pl. -n, n. arvet Baaningshus.

Wohnhaft, bosat.

Wohnlich, hyggelig.

Wohnort, pl. -e, Wohnplatz, pl. -plätze, m. Baaningsted, Bopæl.

Wohnsig, pl. -e, m. Wohnstatt, pl. -stätte, Wohnstelle, pl. -n, f. Bopæl.

Wohnstube, pl. -n, f. Wohnzimmer, n. Dagligstue.

Wohnung, pl. -en, f. Bolig.

Wölben, hræve. Der Himmel wölbt sich über uns.

Wölbung, pl. -en, f. Hvalving.

Wolf, pl. Wölfe, m. Ulv. Wölfin, pl. -nen, f. Ulvinde. Er hat einen Wolf geritten, redet sig saar.

Wölfen, hvalpe.

Wolffang, pl. -fänge, m. en lang frum Tand i Ulvens Kæbe.

Wolffinder, m. Ulvehund.

Wolffist, pl. -e, m. en Stovsvamp.

Wolfgang, nom. prop. den Hjælpomme.

Wolfhag, Wolfhege, pl. -n, f. Ulvejagt.

Wolfhunger, m. stærk Hunger.

Wölfisch, ulveagtig.

Wolfmensch, pl. -en, m. et forrykt Menneſke.

Wolfmonat, m. Januar.

Wolfram, m. et straalefarvet tungt Kjørt Metal.

Wolfriß, m. Jagtens Beskædigelse af Ulven.

Wolfsauge, pl. -n, n. en Halvædelsteen.

Wolfsgebiss, pl. -bisse, n. ulvagtig Tandkrælle.

Wolfsklunge, pl. -n, f. en Raardeflinge med en Ulvs Billed til Mærke.

Wolfsmagen, m. en umættelig Mave.

Wolfsmilch, f. Ulvemælk, Borturt (Euphorbia).

Wolfschrot, n. Ulvehagl.

Wolfsinn, m. Rovsyge.

Wolfsstrappe, pl. -n, f. Ulvespor.

Wolfszahn, pl. -zähne, m. Ulvotand,
Grisenes smaae spidse sorte Tænder.
Wolfe, pl. -n, f. Sky. Dim. Wölk-
chen, n.
Wolfen, svæve opad, være opblæst.
Wölken, danne Skyer, formørke. Was
wölkt so deine Stirn.
Wolfenan, wolkenauf, adv. op til
Skyerne.
Wolfenartig, skyagtig.
Wolfenbeere, pl. -n, f. Fjeldhimbær.
Wolfenbruch, pl. -brüche, m. Sky-
brud.
Wolfenfänger, M. m. en stor tyf
Skipperoverkjoie.
Wolfenhoch, adj. skyhøi.
Wolfenrose, pl. -n, f. Skyernes røde
Skin ved Solens Opgang.
Wolfenschnitt, pl. -e, m. en skyfor-
mig Linie i Baaben.
Wolfensteg, pl. -e, m. Bei igjennem
Skyerne, Klippevei.
Wolfenwärts, adv. hen mod Skyerne.
Wolfsicht, skyagtig.
Wolfig, skyet.
Wollarbeit, pl. -en, f. Uldarbeide.
Wolle, f. Uld.
Wollen, ville. Das Schiff will sin-
ken. Ich wollte lieber schlafen
als arbeiten. Er hat nicht viel
essen wollen. Das Eisenwerk will
viel Holz.
Wollen, adj. af Uld.
Wollen, n. Billie.
Wöllen, oplaste de med Rovet ned:
slugte Fjær og Haar (om Rovfugle).
Wollenware, pl. -n, f. ulden Vare.
Wollenweber, m. Uldvæver.
Wollhandel, m. Uldhandel. Woll-
händler, m. Uldhandler.
Wollicht, uldagtig.
Wollig, bedækket med Uld.
Wollmarkt, pl. -märkte, m. Uldmar-
ked.
Wollmer, m. et Slags Eble.
Wollrad, pl. -räder, n. Skotrol.

Wollschur, f. Faareklipping.
Wollust, pl. -luste, f. Bellsyst.
Wollüstler, Wollüstling, pl. -e, m.
Bellsystling.
Wollüstig, vellsystig.
Wollweide, pl. -n, f. et Piletræ (Sa-
lix lanata).
Wölps, pl. -se, m. en ung feed Hund.
Woneben, adv. hvorhos, ved Siden
af.
Womit, hvormed.
Wonach, hvorefter.
Wonne, pl. -n, f. Fryd.
Wonnebaum, pl. -bäume, m. Birke-
træ.
Wonnemond, Wonnemonat, pl. -e,
m. Maimaaned.
Wonnetrout, adj. glad og fortrolig.
Wonnig, frydesuld.
Woppe, pl. -n, f. Rispe, Brunfaal-
hoved.
Woran, hvorved, hvorpaa.
Worauf, hvorpaa.
Woraus, hvorfra, hvoraf.
Worb, St. pl. -e, m. Skæft paa Tjaen.
Worben, vende Høiet.
Wörde, M. pl. -n, f. Rand, Strand-
bred, ophøiet Land, Holme.
Worein, hvori. Worein schütte ich
die Dinte?
Worseln, worsen, kaste mod Binden
(Korn).
Worsschaukel, pl. -n, f. Rastestool.
Worstenne, pl. -n, f. Kornlade, Lo.
Worgen, have Qualme, ville brække
sig.
Worin, hvori. Das Haus, worin
ich wohne.
Wort, pl. Wörter, n. Ord. Dim.
Wörtchen, Wörtlein, n. Man
bildet immer neue Wörter. Er
gab ihm gute Worte. Er hat
das große Wort. Er will das
letzte Wort haben. Dein Wort
in Ehren. Gut Wort findet gute
Statt. Ein Mann, ein Wort.

Er brach sein Wort. Er nahm
 sein Wort zurück. Er hielt Wort.
 Wortarm, wortfarg, ordknap.
 Wortbruch, pl. -brüche, m. Mangel
 paa Ordholdenhed. Wortbrüchig,
 ikke ordholden.
 Wörterbuch, pl. -bücher, n. Ordbog.
 Wörterkram, m. Ordgyderi.
 Wortfänger, Wortklauber, m. Ord-
 flover. Wortklauberei, pl. -en, f.
 Ordfløveri.
 Wortfest, ordholden.
 Wortfügung, pl. -en, f. Ordfoining.
 Wortgepränge, n. Ordbram.
 Worthaber, m. Ordforer.
 Worthalten, n. Ordholdenhed. Wort-
 halter, m. den Ordholdende. Wort-
 haltig, ordholdende.
 Wortlarve, pl. -n, f. utydeligt Ord.
 Wortlaut, m. Ordlyd.
 Wörtler, m. Ordfløver.
 Wörtlich, ordret.
 Wortlos, stum. Wortlosigkeit, f.
 Stumhed.
 Wortmilde, f. Euphemisme.
 Wortverstand, m. bogstavelig Me-
 ning.
 Wortselig, snaksom.
 Wortsin, m. Ordnes Mening.
 Wortspielen, lege med Ord.
 Wortungeheuer, n. et overmaade langt
 Ord.
 Wortwechsel, m. Ordstrid. Wort-
 wechseln, trætte.
 Worüber, hvorover, hvorom.
 Worunter, hvorunder, hvoriblandt.
 Woselbst, hvor, paa hvilket Sted.
 Wovon, hvoraf, hvorom. Wovon
 lebt er? Wovon redest du?
 Wovor, hvorfor, for hvilket. Wo-
 vor erschrickst du?
 Wowider, hvorimod.
 Wozu, hvortil.
 Wrad, pl. -e, n. Trag. Wraden,
 tilintetgjøre, vrage.

Wrange, Vt. -n, f. et boiet Træ.
 Wragen, dreie.
 Wranten, Vt. være branten. Wran-
 tig, branten.
 Wickeln, boie, brække hist og her.
 Wroge, Vt. f. Justering, Anke.
 Wucher, m. Udbytte, Ager.
 Wucherei, f. Aagren.
 Wucherer, m. Aagerkarl.
 Wucherfrei, rentefri.
 Wucherisch, wucherlich, aageragtig.
 Wuchern, forøge sig stærkt, aagre.
 Wuchere mit deinem Pfunde.
 Wuchersucht, f. Bindsyge.
 Wucherzins, m. Wucherzinse, pl. -n,
 f. Aagerrente.
 Wuchs, m. Vært. Ein schöner Wuchs.
 Wucht, pl. -en, f. Bægt, Tyngde.
 Wuchten, veie tungt, løfte.
 Wudeln, vrimsle, tribes.
 Wudle, St. pl. -n, f. And.
 Wuhlen, omvifle tæt og fast (Toug).
 Wuhling, pl. -e, m. et fastomviflet
 Toug.
 Wühlen, rode, grave omkring. Er
 wühlt in den Papieren.
 Wuhne, pl. -n, f. Aabning i Jsen.
 Wulf, pl. -e, m. Søforption.
 Wulst, pl. Wülste, m. Udbugning,
 Malkefrands, Hostepude.
 Wulstig, opblæst, pudeagtig, pølseagtig.
 Wulstlippe, pl. -n, f. en tyk Læbe.
 Wulstnadel, pl. -n, f. en lang Haar-
 naal.
 Wümmer, pl. -n, f. en Hjorts Side.
 Wund, saar.
 Wundarzenci, pl. -en, f. Saarlæge-
 middel.
 Wundarzeneikunst, f. Chirurgie.
 Wundarzt, pl. -ärzte, m. Saarlæge.
 Wundärztlich, chirurgisk.
 Wundbaum, pl. -bäume, m. Asketræ.
 Wunde, pl. -n, f. Saar.
 Wundenmaal, pl. -e, n. Saarmærke,
 Ar.

Wunder, n. Under, Vidunder. Es
 nimt mich Wunder, det undrer
 mig. Ich dachte, Wunder was
 es wäre, jeg tænkte mig det som
 noget ganske forunderligt.
 Wunderbar, forunderlig.
 Wunderbarlich, adv. paa en forun-
 derlig Maade.
 Wunderbau, pl. -e, m. en vidunderlig
 Bygning.
 Wunderbild, pl. -er, n. Mirakelbil-
 lede.
 Wundergabe, pl. -n, f. Talent til at
 gjøre Under.
 Wundergeschichte, pl. -n, f. Historie
 om Vidundere, sælsom Tildragelse.
 Wunderglaube, m. Tro paa Vidun-
 dere, overmaade stærk Tro. Wun-
 dergläubig, troende paa Vidundere.
 Wundergleich, vidunderlig.
 Wundergold, n. et med Guld blandet
 Lægemiddel.
 Wundergroß, overmaade stor.
 Wunderkind, pl. -er, n. Underbarn.
 Wunderlich, underlig. Wunderlich-
 keit, f. Underlighed.
 Wunderlieblich, overmaade yndig.
 Wundern, sætte i Forundring, undres.
 Es wundert mich.
 Wundernewerth, wundernewürdig,
 beundringsværdig.
 Wundersage, pl. -n, f. Sagn om
 Vidundere.
 Wundersam, vidunderlig.
 Wundersucht, f. Begjærlighed efter
 Vidundere. Wundersüchtig, adj.
 Wunderthäter, m. Mirakelmager.
 Wunderthat, pl. -en, f. Undergjer-
 ning. Wunderthätig, undergjøren-
 de, mirakuløs.
 Wunderthier, pl. -e, n. et ualminde-
 ligt Dyr.
 Wunderwerk, pl. -e, n. Underværk.
 Wunderzeichen, n. Undertegn.
 Wundfäden, pl. Charpi.
 Wundfieber, n. Saarsfeber.

Wundmittellehre, f. Akeologie.
 Wundwasser, n. Saarvand.
 Wunn und Weid, St. n. Ret til ef-
 ter Behag at benytte et Stykke Land
 som Ager eller Eng.
 Wunsch, pl. Wünsche, m. Ønske. Es
 geht mir nach Wunsch.
 Wünschbar, wünschenswerth, øns-
 kelig.
 Wünschelruthe, pl. -n, f. Ønskeqvist.
 Wünschen, ønske. Ich wünsche dir
 einen guten Tag.
 Wünschler, m. Ønsker.
 Wunschweise, adv. i Form af et Øn-
 ske.
 Wunzig, St. bitte lille.
 Würde, pl. -n, f. Værdighed, Rang.
 Würdelos, adj. uden Værdighed.
 Würdern, vurdere.
 Würdevoll, høitidelig, alvorlig.
 Würdig, værdig. Des Lobes wür-
 dig.
 Würdigen, holde for værdig. Wür-
 digen Sie mich eines Besuches.
 Würdiglich, adv. paa en værdig Maa-
 de.
 Würdigung, f. Burdering.
 Wurf, pl. Würfe, m. Kast. Der
 Mann kam mir in den Wurf,
 mødte mig hændelsesvis.
 Wurfbewegung, pl. -en, f. kastede
 Legemets Bevægelse.
 Würfel, m. Cubus, Tærning.
 Würfelers, n. Arsenikkobber.
 Würfelfall, m. Tærningernes Fald.
 Würfelförmig, würfelig, adj. lig
 en Cubus.
 Würfelig, adj. som danner en Cubus.
 Würfelinhalt, m. Cubusindhold.
 Würfeln, spille med Tærninger.
 Würfelspiel, pl. -e, n. Tærningespil.
 Wurfgarn, Wurfnetz, pl. -e, n. Ka-
 stegarn.
 Wurfschoss, Wurfschütz, pl. -e,
 n. Kastevaaben.

Würfeler, m. Tærningkaster.
 Wurfschaukel, pl. -n, f. Rasteskool.
 Wurfspeß, pl. -e, m. Rastespyd.
 Wurfweise, adv. efter Kast.
 Wurgbirne, pl. -n, f. en stet Pære.
 Würgen, qvalme, qvæle, dræbe.
 Würgen, St. besøge og gratulere paa
 Navnedagen.
 Würgengel, m. Morderengel.
 Würger, m. Drabsmand, en Fugl,
 Tornskade (Lanius).
 Würgerisch, morderisk.
 Wurm, pl. Würmer, m. Orm. Dim.
 Würmchen, Würmlein, n. Ein
 fressender Wurm. Ein Wurm
 im Kopfe, Hovmod.
 Wurmarzt, pl. -ärzte, m. Ormedoc-
 tor.
 Wurmeln, St. krybe paa Maven.
 Wurmen, krybe, frænke. Es wurmte
 ihm im Herzen. Das Ding fing
 an ihn zu wurmen.
 Wurmförmig, adj. lig en Orm.
 Wurmfræß, m. Ormegnav.
 Wurmgehäuse, n. Sneglehuus.
 Wurmig, adj. fuld af Orme.
 Wurmstein, pl. -e, m. en Sedvorförstening.
 Wurmsich, pl. -e, m. Ormestik.
 Wurmsichig, wurmig, ormstucken.
 Wurmtrockniß, f. Træernes Udtørring.
 Wurren, brumme.
 Wurst, pl. Würste, f. Pølse. Dim.
 Würstchen, Würstel, n. Wurst
 wider Wurst, Lige for Lige. Er
 wirft die Wurst nach der Speck-
 seite, han opofrer Lidet for at faae
 noget Storre.
 Wursthügel, m. Pølsehorn.
 Wurstdorn, pl. -dörner, m. Pølse-
 pind.
 Wursten, gjøre Pølser.
 Wurster, m. Pøsekok.
 Wurstlippe, pl. -n, f. en tyk Læbe.
 Wurstreiter, m. Snyltegiæst.
 Wurswagen, m. Vogn med Sæde i
 Længden.

Wurststein, pl. -e, m. Puddingsteen.
 Wurte, St. pl. -n, f. Haug i Sump-
 lande.
 Würze, pl. -n, f. Kryderi.
 Wurzel, pl. -n, Wurz, f. Rod. Dim.
 Würzelchen, n.
 Wurzelerde, f. Myrjord.
 Wurzelgewächs, pl. -gewächse, n.
 Rodvært.
 Wurzelarund, pl. -gründe, m. Knude
 hvor Roden skiller sig fra Stam-
 men.
 Wurzellos, adj. uden Rod.
 Wurzelmann, pl. -männer, m. En,
 som handler med Rodder og Kryde-
 rier.
 Wurzeln, slaae Rodder, rodfæste.
 Wurzelständig, adj. som staaer ved
 Roden (Blade).
 Wurzelstockig, adj. som danner eller
 har en Rod.
 Wurzelwort, pl. -wörter, n. Stam-
 meord.
 Würzen, krydre.
 Würzereich, rigeligen krydret, stærkt
 krydrende.
 Würzgarten, pl. -gärten, m. Urte-
 hauge.
 Würzhast, kryderagtig.
 Würzig, kryderfuld.
 Würzladen, pl. -laden, m. Urtebod.
 Würzlos, adj. uden Kryderi.
 Würznägelein, n. Krydernellike.
 Wüst, m. unyttigt Kram, Snaus.
 Wüst, ode, vild, uordentlig. Der Kopf
 ist mir so wüst.
 Wüste, pl. -n, f. Ørk.
 Wüsten, ødøle.
 Wüstendürre, f. stor Tørke.
 Wüstenei, pl. -en, f. Ørken.
 Wüstheit, f. Tomhed.
 Wustig, snarset, uordentlig.
 Wüstling, pl. -e, m. et uordenligt
 Menneke.
 Wüstung, pl. -en, f. Ødemærk.
 Wuth, f. Raseri.

Wüthen, rase.

Wütherei, pl. -en, f. Raseri.

Wütherich, pl. -e, m. et grumt Men-
neske, Tyrant.

Wüthig, rasende.

Wursch, wusch, wirsch, hurtig. Wut-
schen, wuschen, smutte.

Æ.

Æantippe, f. Sokrates's Kone, Huus-
forb.

Æenion, pl. Æenien, n. Gæsteverdens-
stjenk.

Æylographisch, trykt med Træbogsta-
ver, skåret i Træ.

Æylographiren, trykke med Træ.

Y.

Yahnen, jahnen, strige som et Ysel.
Yam, Yamsvurzel, pl. -n, f. en
Brodrod (Dioscorea).

Ypsilon, pl. Ypsila, n. Bogstavet Y.

Ypsilonskosten, pl. knappe, tætsluttende
Reenklæder.

Yttererde, pl. -n, f. Grundjord i It-
teriten, en sort ugjennemsigtig Steen.

Ysop, m. Isop.

B.

Babel, pl. -n, f. Spillebræt.
Zachariasblume, pl. -n, f. Kornblomst.
Zackel, n. Haar med høie Horn.
Zacken, m. **Zacke**, pl. -n, f. Tasse, Spids.
Zacken, tasse, udtasse.
Zackig, tattet. Der gezackte Bliiz.
Zaffer, **Zaffra**, m. Blaafarvestof.
Zag, adj. forsagt. **Zagen**, være bange.
Zagel, m. den yderste Ende, Top, Hale.
Zagemaz, M. -e, m. Eujon.
Zagemuth, m. Forsagthed.
Zaghaft, forsagt. **Zaghaftigheit**, f. Forsagthed.
Zaglich, adv. paa en frygtssom Maade.
Zäh, seig. Ein zähes Leben.
Zähe, **Zähheit**, **Zähigkeit**, f. Seighed.
Zahl, pl. -en, f. Tal. Es sind ihrer nur wenig an Zahl.
Zahlamt, pl. -ämter, n. Zahlkammer, pl. -n, f. Ind- og Udtællingscontoir.
Zählbar, adj. tællelig.
Zahlbar, adj. som skal udbetales.
Zählbrett, pl. -er, n. Tællebræt.
Zahlen, betale. Ich zahle dir hundert Thaler.
Zählen, tælle. Ich zähle ihn unter meine Freunde.
Zahlenkunst, **Zahlenlehre**, f. Arithmetik. **Zahlenlehrig**, arithmetisk.
Zahlenmehrung, f. Multiplication.
Zahlensammlung, f. Addition.
Zahlentheilung, f. Division.
Zahlentrennung, f. Subtraction.
Zahler, m. Betaler.
Zähler, m. Tæller. **Zähler und Zehner**.
Zahlfähig, solvent, solid.

Zahllos, talles.
Zahlmeister, m. Udtællingsbetjent.
Zahlperle, pl. -n, f. liden efter Vægten solgt Perle.
Zahlreich, talrig.
Zahltag, pl. -e, m. Betalingsdag.
Zahlungsfähig, insolvent.
Zahlung, pl. -en, f. Udtælling, Betaling.
Zahlungsschein, pl. -e, m. Qvittering.
Zahlwoche, pl. -n, f. Betalingsuge, sidste Uge i Messen.
Zahn, tam.
Zähmen, tæmme. Zähme deinen Stolz.
Zahn, pl. Zähne, m. Tand. Er fühlte ihm auf den Zahn, udsfrittede ham. Er hat Haare auf den Zähnen. Der Zahn der Zeit.
Zahnarzt, pl. -ärzte, m. Tandlæge.
Zahnbrecher, m. en uduelig Saarlæge, Skrig Hals. Er schreit wie ein Zahnbrecher.
Zahnbürste, pl. -n, f. Tandbørste.
Zahneinguss, pl. -güsse, m. Masse til at gøde i hule Tænder.
Zahneisen, n. en Billedhuggermeisel med smaa Tænder.
Zähneln, **zähnen**, forsone med smaa Tænder.
Zahnen, **zähneln**, faae de første Tænder.
Zahnfieber, n. Tandfeber.
Zahnfleisch, n. Tandkjød.
Zahnhöhle, pl. -n, f. Tandhule.
Zahnflappen, **Zahnflappern**, n. Tændernes Klappen.
Zahnknirsch n. Tænderes Gnidsel.

Zahnlatwerge, pl. -n, f. Tandpulver
i Honning.
 Zahnlos, tandløs.
 Zahnlade, pl. -n, f. Kjævebeen.
 Zahnücke, pl. -n, f. Tandhul. Zahn-
lückig, adj. med Tandhul.
 Zahnmittel, n. Tandmiddel.
 Zahnpulver, n. Tandpulver.
 Zahnschmerzen, pl. Zahnweh, n. Tand-
pine.
 Zahnsilber, Zainsilber, n. Stangselv.
 Zahnstocher, m. Tandstikker. Zahn-
stochern, grave med Tandstikkeren.
 Zahnzange, pl. -n, f. Tandlægerens
Tang.
 Zähre, pl. -n, f. Taare.
 Zählung, pl. -e, m. Bogfink.
 Zährtegel, m. Smeltedigel.
 Zain, pl. -e, m. Metalstang.
 Zainen, smede i Stænger.
 Zainer, m. Stangjernsmed.
 Zainhammer, pl. -hammer, m. Stang-
jernhammer.
 Zainschmied, pl. -e, m. Arbejder i
Stangjernhammerværk.
 Zafe, pl. -n, f. et stort langhaaret
Faar.
 Zampel, m. Indretning i en Væver-
stol til blommede Tøier.
 Zange, pl. -n, f. Tang. Dim. Zäng-
lein, Zängelchen, n.
 Zangensförmig, adj. lig en Tang.
 Zank, pl. Zänke, m. Trætte, Tvist.
 Zankapsel, pl. -äpfel, m. Tvistens
Øble.
 Zänkeln, fives saa smaat.
 Zanken, trættes, fives.
 Zänker, m. Zänkerin, pl. -nen, f. trætte-
fjær Person.
 Zänkerei, pl. -en, f. Trætte.
 Zänkisch, zankföchtig, trættefjær.
 Zanksucht, f. Trættefjærhed.
 Zapsen, m. Tap. Dim. Zäpfchen, n.
 Zapsen, tappe.
 Zäpfen, forsyne med Tap.

Zapfenbier, pl. -e, n. uddryppet Ton-
deol.
 Zapfensaf, pl. -fässer, n. Kar under
Tondens Tap.
 Zapfensfeld, pl. -er, n. den midterste
Deel af en Kanon med Tappene.
 Zapfensförmig, adj. lig en Tap.
 Zapfenleder, n. fornet Læder, Chagrin.
 Zapfenrecht, n. Udsjænkningstret.
 Zapfenstreich, pl. -e, m. Tappenslæg.
 Zapfer, m. Tapper, en Saltværksar-
bejder.
 Zappeln, bevæge Fodderne hurtig, sprætte,
sprelle.
 Zarge, pl. -n, f. Indfatning, Rand,
Karm.
 Zart, zarter, zärtest, om, fin, svag,
spæd.
 Zärre, Zärtheit, f. Omhed.
 Zärtelkind, pl. -er, n. et forfjælet
Barn.
 Zärtelwochen, pl. Hvedebrodsdagene.
 Zärteln, vise sig om.
 Zartgefühl, pl. -e, n. om Følelse, De-
licatesse.
 Zartlänge, Art. pl. -n, f. den bedste
Stoffskart (Gadus).
 Zärtlich, omt følende. Zärtlichkeit,
f. Omhed, Følsomhed, Kjærlighed,
Kjærtegn.
 Zärtling, pl. -e, m. et blodagtigt Men-
neske.
 Zartsinn, m. fin Følelse. Zartsinnig,
fint følende.
 Zaser, pl. -n, f. Trævle. Dim. Zä-
serchen, n. Zaserig, trævlet.
 Zaseren, trævle op.
 Zaspel, pl. -n, f. Bæb, Bundt.
 Zätscheln, forfjæle.
 Zätscher, m. en Spurv.
 Zauber, m. Trolddom, Tillokkelse.
 Zauberei, pl. -en, f. Trylleri.
 Zauberer, m. Troldmand, Zauberin,
-nen, f. Troldvinde.
 Zauberflöte, f. Tryllesfloite.
 Zauberisch, zauberhaft, fortryllende.

Zaubern, fortrolle.
 Zauhe, M. pl. -n, f. Læve, Tispe.
 Zaudengericht, pl. -e, n. Ret over
 egne og arvede Eiendomme.
 Zauderer, m. Røler.
 Zauderhaft, nølevorn.
 Zaudern, nøle.
 Zauen (sich), St. skynde sig.
 Baum, pl. Bäume, m. Tømme.
 Bäumen, lægge Tøile paa.
 Baumgeld, pl. -er, n. Drifkepenge for
 Tømmen paa en fjøbt Hest.
 Baumlos, adj. uden Tømme.
 Baumrecht, adj. vant til Tømmen.
 Baun, pl. Bäume, m. Gjerde. Er brach
 den Vorwand vom Baune. Er
 ist nicht hinter dem Baune aufge-
 wachsen.
 Baundürr, adj. overmaade tør og maver.
 Bäumen, indgjerde.
 Baungericht, pl. -e, n. Jurisdiction
 over en Gaard.
 Baunfirche, pl. -n, f. Hæggebær.
 Baunkönig, pl. -e, Baunschliefer, m.
 Gjerdesmutte.
 Baunrecht, pl. -e, n. Ret til at sætte
 Gjerde.
 Baunritter, m. Ridder af ubevidst
 Adelskab.
 Bausen, rykke, ruske.
 Zechbote, pl. -n, m. et Bjergmands-
 laugs Bud.
 Zechbruder, pl. -brüder, m. Svire-
 broder.
 Zech, pl. -n, f. Selskab, Laug, Gilde,
 Bjergværks-Interessentskab, Feldt af
 128 Rurer, Regning over det Fortæ-
 rede. Sie bauten eine Zech.
 Er bezahlte die Zech.
 Zecheneisen, n. Hammer til at mærke
 Stangjernet.
 Zechenhaus, pl. -häuser, n. Bjergfol-
 kenes Forsamlingshuus.
 Zechenholz, n. Grubetømmer.
 Zechenmeister, m. Bjergmandsforstan-
 der.

Zechenrauch, m. Svovlskies.
 Zecher, m. Sviregast.
 Zechgelage, n. Drifkelag.
 Zechgenosß, pl. -nossen, m. Laugbro-
 der.
 Zechfrei, adj. som holdes fri i et Værts-
 huus.
 Zechhut, f. Dvægets Bevogtning efter
 Tur.
 Zechstein, m. almindelig Kalksteen.
 Zechtag, pl. -e, m. Svendenes Dvæ-
 talsforsamling.
 Zechtheil, pl. -e, m. 4 Rurer.
 Zech, m. Rappen, Drillen. Zechen, nap-
 pe, drille. Zecher, m. Driller.
 Zecher, pl. -n, f. Gaareluus.
 Zeder, pl. -n, f. Cedertæ. Zedern,
 af Cedertæ.
 Zech, pl. -n, f. Taa.
 Zehen, zehn, ti. Zehend, pl. -e, n.
 et Heelt af ti Stykker.
 Zehentbank, pl. -bänke, f. Gjeldsar-
 resthuus.
 Zehentbar, zehentpflichtig, zehent-
 verwandt, tiendepligtig.
 Zehente, pl. -n, m. Tiende.
 Zehenteln, zehnten, paalægge eller
 tage Skat.
 Zehenter, m. Oppebærer af Tiende.
 Zehentfrei, adj. fri for Tiende.
 Zehentfröhner, m. Bønde, som gjer
 Høveri istedetfor at betale Tiende.
 Zehentgeld, pl. -er, n. Pengeafgift
 istedetfor Tiende.
 Zehentgericht, pl. -e, n. Tienderet.
 Zehentholde, pl. -n, m. tiendepligtig
 Bønde.
 Zehentritt, pl. -e, m. sagte Gaaen
 paa Tærne.
 Zehig, adj. forsynet med Tær.
 Zehn, f. Tital.
 Zehnender, m. Hjort med ti Hornen-
 der.
 Zehner, m. Tier.
 Zehnerlei, adv. af ti Slags.

Zehnfältig, tidobbelt.
 Zehnhundert, tihundrede.
 Zehnjährig, adj. som varer i ti Aar, ti Aar gammel.
 Zehnjährlich, adj. som skeer hvert tiende Aar.
 Zehnmål, adv. ti Gange. Zehnmalig, adj.
 Zehnumaaf, pl. -e, n. Decimalmaal.
 Zehnmonatig, adj. varende i ti Maaned.
 Zehnmonatlich, adj. skeende hver tiende Maaned.
 Zehnstündig, zehntägig, adj. ti Timer, ti Dage. Zehnstündlich, zehntäglich, adj. hver tiende Time, hver tiende Dag.
 Zehntausend, titusind. Mit Zehntausenden zog er aus. Zehntausendste, num. ord. den Titusinde.
 Zehnte, num. ord. den Tiende.
 Zehntel, n. Tiendedeel.
 Zehntens, adv. for det Tiende.
 Zehnwochenlich, adj. i hver tiende Uge.
 Zehnwochig, adj. ti Ugers.
 Zehren, fortære, udtære. Er zehrt auf Anderer Kosten. Die Kälte zehrt. Der Wein zehrt im Fasse.
 Zehrer, m. Fortærer. Nach dem Sparer kommt ein Zehrer.
 Zehrgeld, n. Zehrpfennig, pl. -e, m. Reisepenge, Almisse.
 Zehrfrei, adj. kostfri.
 Zehrung, f. Kost.
 Zehrungskosten, pl. Fortæringspenge.
 Zehrvorrath, pl. -e, m. Proviant.
 Zeichen, n. Tegn, Mærke. Zeichen des Lebens. Zeichen mit der Sand. Ihm ward ein Zeichen eingebrannt.
 Zeichenbuch, pl. -bücher, n. Tegnebog.
 Zeichendeuter, m. Tegnsudtyder, Astrolog. Zeichendeutung, Zeichendeuterei, pl. -en, f. Astrologie.
 Zeichenkunst, f. Tegnekunst.
 Zeichenlehre, f. Semiotik.

Zeichenleiste, pl. -n, f. Glasmesterlineal til at afmaale Binduesglasset.
 Zeichenmeister, m. Tegnemester.
 Zeichenschule, pl. -n, f. Tegneskole.
 Zeichenstunde, pl. -n, f. Tegnetime.
 Zeichenspiel, n. Zeichensprache, f. Tegnsprog.
 Zeichnen, tegne, mærke.
 Zeichnung, pl. -en, f. Tegning.
 Zeichner, m. Tegner.
 Zeichnerisch, adv. efter Tegnekunstens Regler.
 Zeidelbær, pl. -en, m. Honningbjørn.
 Zeidelheide, pl. -n, f. Skov til Biavl.
 Zeidelmeister, m. Birøgter.
 Zeidelmesser, n. Kniv til at udfjære Honningstiverne.
 Zeideln, udfjære Honningstiver i Biskuber.
 Zeidelrecht, n. Rettighed til Biavl i en Skov.
 Zeidelweide, pl. -n, f. Skovdistrikt til Biavl.
 Zeidler, m. Birøgter.
 Zeigefinger, m. Pegefinger.
 Zeigbar, adj. som kan fremvise.
 Zeigen, vise. Zeige mir deinen Willen.
 Zeiger, m. Viser. Der Zeiger steht auf Eins.
 Zeigerwerk, pl. -e, n. Hjulværk i et Uhr.
 Zeigstein, pl. -e, m. Magnet.
 Zeihen, zieh, geziehen, befolde. Man hat ihn des Mordes geziehen.
 Zeile, pl. -n, f. Linie, Række.
 Zeilig, adj. rædet.
 Zeilsemmel, pl. -n, f. Sammensæt (Hvedebrod).
 Zeine, Zaine, St. pl. -n, f. flettet Kuv.
 Zeisel, pl. -n, f. Epidæmuus.
 Zeiselbær, pl. -en, m. Dandsebjørn.
 Zeiselwagen, St. m. lang Reiserogn med Flætværk.
 Zeisig, pl. -e, m. Sisgen.

Zeifiggrün, adj. guulgrøn.

Zeit, pl. -en, f. Tid. Damit hat es Zeit. Es ist früh an der Zeit. Die Zeit her, siden den Tid. Zur Zeit, nu for Tiden. Bei Zeiten, i Tide. Zeit meines Lebens, i min Livstid. Vor Zeiten, i forrige Tider. Zu meiner Zeit, i min Tid. Von Zeit zu Zeit, fra Tid til anden. Du meine Zeit! Du liebe Zeit! ak, min Gud! Schicket euch in die Zeit; denn es sind böse Zeiten.

Zeitbeere, pl. -n, f. Solbær.

Zeitfolge, pl. -n, f. Tidsfølge.

Zeitgeist, m. Tidsaand.

Zeitgemäß, zeitmäßig, adj. passende for Tiden, nymodens.

Zeitgenosß; pl. -nossen, m. Zeitgenosßin, pl. -nen, f. Samtidig. Zeitgenossenschaft, f. samtlige Samtidige.

Zeithäuslein, St. n. Uhrkassse.

Zeither, adv. i denne Tid, hidtil. Zeitherig, adj. hidtilværende.

Zeitig, tidlig, moden, nuværende.

Zeitigen, modne, modnes. Die Sonne zeitigt die Gewächse. Im Thale zeitigen sie früher, als auf Bergen.

Zeitigung, f. Modnen, Modenhed.

Zeitfürzung, pl. -en, f. Tidsfordriv.

Zeitlang, f. Eine Zeitlang, i nogen Tid.

Zeitläufte, pl. Tidsforhold, Tidsomstændigheder.

Zeitlebens, adv. i Livs Tid.

Zeitlich, timelig, verdslig.

Zeitlichkeit, pl. -en, f. Jordelivet, timelige Gøder.

Zeitlose, pl. -n, f. guul Narcisse, Engsafran (Colchicum).

Zeitmaaß, pl. -e, n. Takt, Prosodie.

Zeitpacht, pl. -e, f. Forpagtning for en vis Tid.

Zeitraum, pl. -räume, m. Tidsrum, Periode.

Zeitrechnung, pl. -en, f. Chronologie.

Zeitschrift, pl. -en, f. Tidsskrift. Zeitschriftler, m. Journalist.

Zeitspielig, tidspildende.

Zeitüblich, adj. almindelig paa den Tid.

Zeitung, pl. -en, f. Esterretning, Tidende. Er brachte mir eine gute Zeitung. Es steht in den Zeitungen.

Zeitverderb, m. Tidens unyttige Anvendelse.

Zeitverlust, m. Tidspilde.

Zeitverstoß, pl. -stöße, m. Feil imod Tidsregningen.

Zeitvertreib, m. Tidsfordriv.

Zeitvertreiber, m. En, som fordriver Tiden.

Zeitvieh, n. to Aar gammelt Kvæg.

Zeitwart, Zeithalter, m. Souhr til Længdens Bestemmelse.

Zeitweilig, midlertidig.

Zeitweise, adv. i visse Tider, fra Tid til anden.

Zeitwort, pl. -wörter, n. Prædicatord, Verbum.

Zelge, pl. -n, f. Sommermark, indhegnet Mark. Zelgen, indhegne.

Zelken, Nt. m. Kvist.

Zelle, pl. -n, f. lille Kammer (især i Klostre).

Zellernuß, pl. -nüsse, f. spansk Rød.

Zellgewebe, Zellengewebe, n. hullet Fedthud, Plantebladenes Rød.

Zellig, adj. bestaaende af Celler.

Zelt, pl. -e, n. Telt.

Zelt, m. Pasgang.

Zeltdach, pl. -dächer, n. et firkantet spidst Tag.

Zelten, gaae i Pasgang, omstjære (Kvæg).

Zelten, Zelt, St. m. Peberfage.

Zelter, m. Pasgænger, Gænger.

Zelthaus, pl. -häuser, n. Pavillon.

Zenge, pl. -n, f. et Kulmaal i Hytteværker.

Zenith, m. Ildsepunkt paa Himmelen.

Zent, St. pl. -en, f. Jurisdiction.
 Zentbar, adj. hørende til en Jurisdiction. Zentding, pl. -e, n. Thing.
 Zentner, Centner, m. Centner, 100 Pund.
 Zephyr, pl. -e, m. Vestenvind, Afstenvind.
 Zep̄ter, Scepter, m. og' n. Herk̄erstav.
 Zerarbeiten (sich), arbeide sig fordærvet.
 Zerbeißen, -biß, -bissen, bide itu.
 Zerbersten, -barst, -borsten, briste itu.
 Zerblasen, -blies, -blasen, bortblæse.
 Zerblåuen, morbanke.
 Zerbohren, bore hullet, bore fordærvet.
 Zerbrec̄hen, -brach, -brochen, brække itu, gaae itu. Er zerbrach sich den Kopf über dem Latein. Der Topf zerbrach. Zerbrechung, f. Stubrækken. Zerbrechlich, adj. som let kan gaae itu.
 Zerbröckeln, brække i smaa Stykker.
 Zerbröseln, smulke.
 Zerdreschen, -drasch, -droschen, tørste itu, slaae heftigt.
 Zerdrücken, trykke itu.
 Zersfahren, -fuhr, -fahren, kjøre itu, fare fra hinanden.
 Zersfallen, -fiel, -fallen, sonderflaae ved at falde, falde fra hinanden, blive ueens. Er hat sich den Arm zersfallen. Das Haus zersfällt. Sie sind mit einander zersfallen.
 Zersfallen, dele, afsondre.
 Zersfeilen, file itu, file fordærvet.
 Zersetzen, forslænge, forhugge.
 Zersflattern, flyve fra hinanden.
 Zersfleischen, sonderhugge.
 Zersfließen, -floß, -flossen, henslode. Sie zersfloß in Thränen.
 Zersfoltern, pine fordærvet.
 Zersfressen, -fraß, -fressen, gnave for-

dærvet. Von Würmern zersfressen.
 Zergehen, -ging, -gangen, opløse, smelte.
 Zergen, At. drille, tirre.
 Zergliedern, sonderlemme. Zergliederung, pl. -en, f. Sonderlemmelse.
 Zergliederer, m. Sonderlemmer.
 Zerhacken, hakke itu, hakke fordærvet.
 Zerhämmern, hamre itu.
 Zerhauchen, blæse fra hinanden.
 Zerhauen, -hieb, -hauen, sonderhugge, forhugge.
 Zerkauen, tygge smaat.
 Zerklopfen, banke itu.
 Zerknacken, knække itu.
 Zerknicken, knække, brække itu.
 Zerknirschen, sonderknuse. Ein zerknirsches Herz. Zerknirschung, f. Sonderknuselse.
 Zerkochen, opløse ved kogning, koge fordærvet.
 Zerkragen, forkradse.
 Zerkrümmeln, brække i Krummer.
 Zerlappen, lappe, sonderlide.
 Zerlassen, -ließ, -lassen, lade flyde, smelte.
 Zerlästern, skamfere.
 Zerlechten, gaae fra hinanden ved Torke, giftne.
 Zerlegen, tage fra hinanden, tranchere.
 Zerlöchern, fordærve ved at gjøre Huller i.
 Zerlumpt, pjaltet.
 Zermahlen, smaaemale. Zermahltes Korn.
 Zermalmern, sonderknuse.
 Zermartern, plage i høi Grad.
 Zermegeln, forslænge.
 Zermorschen, sonderknuse.
 Zernagen, forgnave.
 Zernichten, tilintetgjøre.
 Zerplagen, plage i høi Grad.
 Zerplagen, springe itu.
 Zerplägen, sprænge.
 Zerpresse, presse itu.
 Zerpülvern, pulverisere.

Zerquälen, pine i høi Grad.
 Zerquetschen, sonderknuse, forsknuse.
 Zerrbild, pl. -er, Zerrgemälde, n. Caricatur.
 Zerreiben, -rieb, -rieben, gnide smaat.
 Zerreißen, -riß, -rissen, sonderrive, sonderrives. *Er zerriß den Strick. Der Strick zerreißt.*
 Zerren, trække voldsomt, slide, ruske.
 Zerrennen, smelte (Zern). Zerrenner, m. Zernsmelter.
 Zerringen, -rang, -rungen, forvride.
 Zerrinnen, -rann, -ronnen, flyde bort. *Wie gewonnen, so zerronnen.*
 Zerrigen, forridse.
 Zerrühren, røre i hinanden.
 Zerrütten, bringe i Uorden. *Wine zerrüttete Gesundheit. Der Staat wird zerrüttet.*
 Zersägen, sauge itu.
 Zerschaben, forslide.
 Zerschäumen, opløses i Skum.
 Zerscheitern, slaaes itu. *Das Schiff zerscheiterte.*
 Zerschellen, slaae og slaaes istykker.
 Zerschießen, -schuß, -schossen, skyde fordærvet.
 Zerschlagen, -schlug, -schlagen, sonderlaae, ikke komme istand. *Die Seirath hat sich zerschlagen.*
 Zerschlagen, spalte itu.
 Zerschmeißen, -schmiß, -schmissen, kaste itu.
 Zerschmelzen, opløse ved Smeltning.
 Zerschmelzen, -schmolz, -schmolzen, flyde fra hinanden ved Smeltning. *Der Schnee zerschmilzt.*
 Zerschmetterern, kaste voldsomt istykker.
 Zerschneiden, -schnitt, -schnitten, skjære itu, skjære fordærvet.
 Zerschroten, slaae istykker.
 Zerschwemmen, skylle bort og ødelægge. *Die Flut zerschwemmt den Bau.*
 Zerschwinden, -schwand, -schwunden, fare hen og forsvinde. *Das Dunstgebild zerschwand.*

Zersezgen, slaae itu, opløse, stille. *Zersezmittel, n. opløsende Mittel. Zersezungskunst, f. Chemie.*
 Zerspalten, zersplintern, splintre itu, splintres itu.
 Zersprengen, sprengte i Stykker.
 Zerspringen, -sprang, -sprungen, springe itu.
 Zerstäuben, forvandle til Støv.
 Zerstechen, -stach, -stochen, stikke itu.
 Zerstieben, -stob, -stoben, fuge bort.
 Zerstoren, ødelægge. *Zerstörung, pl. -en, f. Ødelæggelse.*
 Zerstoßen, -stieß, -stoßen, støde itu.
 Zerstreuen, adsprede. *Zerstreuung, pl. -en, f. Adspredelse. Der Wind zerstreut den Staub. Er zerstreute seine Furcht. Er ist oft zerstreut, distrait. Zerstreuung, f. Distraction.*
 Zerstückeln, dele i smaa Stykker.
 Zerstückeln, udstykke.
 Zertheilen, dele i flere Dele.
 Zerte, pl. -n, f. Zerte, m. Skibsbuyningsplan, et i ulige Linier overkæret Document.
 Zertrennen, stille fra hinanden.
 Zertreten, -trat, -treten, træde itu.
 Zertrümmern, slaae voldsomt istykker.
 Zerweichen, gjøre eller blive altfor blød.
 Zerwerfen, -warf, -worfen, kaste itu.
 Zerwirken, hugge istykker (Bildt).
 Zerwühlen, fordærve ved at rode.
 Zerwürfniß, pl. -nisse, n. Uenighed, Trætte.
 Zerzausen, forruske, forvirre.
 Zerzupfen, pille fra hinanden.
 Zeter, n. Raab om Hjælp. *Zeterjunge, pl. -n, m. forbandet Dreng. Zetermord, m. Mord, hvorover der striges. Zetermordio, n. Mordstrig. Zetern, strige, brole.*
 Zettel, m. Seddel, Rending (hos Bæverne). *Dim. Zettelchen, n.*
 Zettellank, pl. -bänke, f. Seddelbank.

Zettelende, pl. -n, n. Enden af et Stykke Løi.
 Zetteln, lade falde enkelt og i smaa Dele; lappe.
 Zeug, Zeuch, pl. -e, m. og n. Løi. Ein feines Zeuch. Liederliches Zeug. Wer hat dir solches Zeug in den Kopf gesetzt.
 Zeugamt, pl. -ämter, n. Løihuusadministration.
 Zeugbaum, pl. -bäume, m. Rullebom (paa Bæverstole).
 Zeugbütte, pl. -n, f. Papiirmagerbotte.
 Zeuge, pl. -n, m. Vidne.
 Zeugesall, pl. -fälle, m. Genitiv.
 Zeugen, avle, frembringe, vidne. Sie zeugten in ihrer Ehe drei Kinder. Vertrauen zeugt Liebe. Dreie zeugten gegen ihn.
 Zeugenfällig, adj. ubesøiet til Vidnesførelse.
 Zeugenfrei, zeugenlos, adj. uden Vidner.
 Zeugenrotel, n. Vidneprotokol.
 Zeugentabak, m. en Tobakplante med meget tykke Blade.
 Zeuger, m. Frembringer, Fader. Zeugerin, pl. -nen, f. Moder.
 Zeughaus, pl. -häuser, n. Løihuus, Arsenal.
 Zeugjagen, n. Sagt med Garn o. dsl.
 Zeugkammer, pl. -n, f. Redskabskammer.
 Zeugkasten, m. Papiirmagerkasse.
 Zeugkleid, pl. -er, n. Klædning af let uldent Løi.
 Zeugknecht, pl. -e, m. Medhjælper ved Sagten.
 Zeugmeister, m. Løihuusforvalter.
 Zeugniß, pl. -nisse, n. Vidnesbyrd, Attest.
 Zeugschacht, pl. -e, m. Vandkunstgang (i Bjergværk).
 Zeugschmied, pl. -e, m. Instrumentmager.

Zeugstrecke, pl. -n, f. Vandkunstledning (i Bjergværk).
 Zeugung, pl. -en, f. Avling, Frembringelse, Generation.
 Zeugungsglied, Zeugeglied, pl. -er, n. Avlingslem.
 Zeugungstheile, pl. Kjønssdele.
 Zeugwart, pl. -e, Zeugwärter, m. Løimester.
 Zeus, Zevs, nom. prop. Jupiter.
 Zeusler, St. m. Lygtemand.
 Zi! zig! interj. Pus! Pus!
 Zibebe, St. pl. -n, f. en Rosin.
 Ziben, zibeln, St. glide paa Iisen.
 Zibel, m. Zisbane.
 Zibet, m. Desmer.
 Zicht, pl. -en, f. Bestyrdning. Zichter, m. Anslager.
 Zicke, pl. -n, f. Zicklein, n. ung Gjed, Rid.
 Zickeln, kaste Rid.
 Zickzack, farende hist og her. Zickzack, pl. -e, m. og n. en i spidse Vinkler bruffet Linie, Siksak. Zickzackig, adj. vinklet.
 Zieche, St. pl. -n, f. Sengeovertræk.
 Zieffer, n. Insekt.
 Ziege, pl. -n, f. Gjed.
 Ziegel, m. Tagsteen, Muursteen.
 Ziegelbrenner, m. Teglbrenner. Ziegelbrennerci, pl. -en, f. Teglbrenneri.
 Ziegelhütte, Ziegelscheune, pl. -n, f. Teglkur.
 Ziegeln, gjøre Teglsteen.
 Ziegelofen, pl. -öfen, m. Teglbrennerovn.
 Ziegelroth, ziegelsarben, adj. blegroed.
 Ziegelschicht, pl. -en, f. et Lag Steenful blandet med Jord.
 Ziegelstein, pl. -e, m. Teglsteen.
 Ziegelsteinsöl, n. en Urimelighed.
 Ziegelstreicher, m. Teglstroger.
 Ziegelthon, m. Leer til Teglsteen.
 Ziegenbärtig, adj. med et Gjedeskæg.
 Ziegenfell, pl. -e, n. Gjedeskind.

Ziegenhåren, adj. af Gjedehaar.

Ziegenhirt, pl. -en, m. Gjedehyrde.

Ziegenmelker, m. Natkvale.

Ziegeneddig, adj. som bestaaer af Kvarts
og Wolfram.

Zieger, St. m. Vasse efter den første
Ostlavning, Grovost.

Ziegler, m. Mester i et Teglblænderi.

Zieharm, pl. -e, m. Hævearm.

Ziehband, pl. -bänder, n. Dragebaand.

Ziehbänk, pl. -bänke, f. Trækbänk.

Ziehbar, adj. som kan trækkes.

Ziehbrunnen, m. Trækbrønd.

Zieheisen, n. Trækfejern.

Ziehen, zog, gezogen, trække, drage.

Er hat den Wein auf Flaschen

gezogen. Er ist aus dem Lande

gezogen. Er mußte den Kürzern

ziehen, vige. Lichter werden ent-

weder gezogen oder gegossen. Ich

zog ihn in Verdacht, fattede Mistanke

til ham. Sie hat das Kind groß

gezogen. Hier werden viele Pferde

gezogen, avlet. Das Brett hat

sich gezogen, kastet sig. Er ist zu

felde gezogen. Er zog aus einem

Sause in das andere. Er zog

mich zu Rathe.

Zieher, m. Rammagerjern.

Ziehgarn, pl. -e, n. Træfgarn.

Ziehkind, pl. -er, n. Pleiebarn. Zieh-

mutter, pl. -mütter, f. Pleiemoder.

Ziehklinge, pl. -en, f. Skavjern.

Ziehfloben, m. Spændstrue (hos Smed-

kere).

Ziehkraft, f. Attraktionskraft.

Ziehleine, pl. -n, f. Trækline.

Ziebloch, pl. -löcher, n. Flyvehul i

Biskuber.

Ziehlüster, m. et firkantet Boer hos

Traadtrækkere.

Ziehpanster, m. Underfaldshjul.

Ziehpflaster, n. Trækpflaster.

Ziehschlacke, pl. -n, f. Slagg, som ef-

ter Smeltningen bliver siddende og

maa udtrækkes.

Ziehung, pl. -en, f. Trækning.

Ziehweg, pl. -e, m. Bei for Fartoi-
trækkere langs Floder og Canaler.

Ziel, pl. -e, n. Maal, Ende, Termin.

Wir streben alle nach einem Ziele.

Er mußte sich zum Ziele legen,

soie sig. Er verrückte ihm das

Ziel, tilintetgjorde hans Plan.

Zielen, sigte. Die Rede zielte auf

ihn.

Zieler, m. Markor (ved Skivefydning),

En, som giver Termin.

Ziemen, somme sig, skiffe sig. Unhöf-

lichkeit ziemt dem Jünglinge nicht.

Ziemer, m. en Kramsfugl, Dyrerog,

de større Dyr's mandlige Lem.

Ziemlich, adj. sømmelig, temmelig.

Ziepen, pibe.

Zier, Zierde, pl. -n, f. Prydelse.

Zieraffe, pl. -n, m. Zierbold, pl. -e,

m. en affecteret Person.

Zierath, Zierrath, pl. -en, m. Pry-

delse, Zirat.

Zierbengel, m. Spradebasse.

Zieren, pryde. (sich) skabe sig. Sie

zierte die Stube. Sie ziert sich

wie eine alte Tante.

Zierer, m. Decorateur.

Ziererei, pl. -en, f. Geziere, n. affec-

terte Gebærder og utidig Veenhed.

Ziergarten, pl. -gärten, m. Lusthauge.

Zierleder, n. kunstig udsvet Læder til

Sæletoi.

Zierlich, pyntelig. Zierlichkeit, f. Pyn-

telighed.

Zierling, pl. -e, m. et affecteret Men-

neske.

Zierlos, usmykket.

Zierpuppe, pl. -n, f. Pynteduffe.

Ziffer, pl. -n, f. Talfigur.

Zifferblatt, pl. -blätter, n. Uhrskive.

Ziffern, skrive Tal, regne.

Zigeuner, m. Zigeuner. Zigeunern,

streife omkring og lægge sig i Sko-

ven.

Zimentamt, n. Justerings-Commission.

Zimmer, n. Tommer, Bærelse, et Antal af Byrgetype (især i Peltshandel).
 Zimmerbar, adj. som kan tomres.
 Zimmerarbeit, pl. -en, f. Tommerarbeide.
 Zimmerart, pl. -arte, f. Tommerøse.
 Zimmerblässe, f. Blegghed af Stuesiden.
 Zimmerfloß, pl. -flöße, n. Zimmerflöße, pl. -n, f. Tommerflaade.
 Zimmergesell, pl. -en, m. Tommerfrend.
 Zimmerhäuer, Zimmerling, pl. -e, m. Tommermand i Gruber.
 Zimmerhieb, pl. -e, m. Tommerhugst.
 Zimmerhof, pl. -höfe, m. Tommerplads.
 Zimmerholz, n. Bygningstømmer.
 Zimmermann, pl. -leute, m. Tommermand. Siehe, wo der Zimmermann das Loch gelassen hat! på dig paa Døren.
 Zimmern, tomre.
 Zimmerreihe, pl. -n, f. Række af Bærelser.
 Zimmerung, pl. -en, f. Tommerværk.
 Zimmerverzierung, pl. -en, f. Decoration.
 Zimmerwerst, pl. -e, n. Skibstømmerplads.
 Zimmt, m. Kaneel.
 Zimmtblumen, pl. et kaneelagtigt Kryderi.
 Zimmtfarbe, f. Kaneelfarve. Zimmtfarben, zimmtfarbig, kaneelbruun.
 Zimmtkoch, pl. -köße, m. Kaneeltærte.
 Zimmtöl, n. Kaneelolie.
 Zimmtvinde, pl. -n, f. Kaneelbark.
 Zimpeln, St. jamre sig.
 Zimperlich, zimpferlich, adj. tærfesin.
 Zimperlichkeit, f. affecteret Fiinhed og Bløhed.
 Zimpern, affectere Fiinhed.
 Zingel, St. m. Klippetind; Stribe, Rt. Cirkelgang. Zingeln, indcirkle.

Zinf, m. et tinhvidt meget haardt Metal, Zinf. Zinf, fem (i Tærningsspil).
 Zinfblende, f. et svovlholdigt Zinferts.
 Zinfblumen, pl. en hvid Ralk af brændt Zinf.
 Zinke, pl. -n, f. en Tag, Spids, et Blæsehorn.
 Zinken, tagge.
 Zinkengehörn, n. Horn med 3 eller 4 Spidser.
 Zinkenzug, pl. -züge, m. et Register i Orgeler.
 Zinkhorn, pl. -hörner, n. et Blæseinstrument.
 Zinkig, tagget.
 Zinkisch, zinkagtig.
 Zinkspath, m. foralket Zinf.
 Zinn, n. Tin.
 Zinnaster, n. tom udvasket Tinsteen.
 Zinnbergwerk, pl. -e, n. Tinværk.
 Zinnbett, n. en bruun blaalig Kobbererts.
 Zinnbutter, f. saltsuurt Tin i en tyk Masse.
 Zinne, pl. -n, f. øverste Muurrand med Indsnit, Top, Tinding, St. Kanap.
 Zinnen, zinnern, adj. af Tin.
 Zinner, Zinngefell, pl. -en, m. Fortinner (i Blikfabriker).
 Zinngekräg, n. Affald ved Tinertjens Smeltning.
 Zinngießer, m. Tinstøber.
 Zinngraupe, pl. -n, f. grynformige Tinstumper.
 Zinnhaltig, tinholdig.
 Zinnkräze, f. graa Tinkalk.
 Zinnkrücke, pl. -n, f. Trækasse til Forsærdigelse af Orgelpiber.
 Zinnloth, n. Tinslaglod.
 Zinnmutter, f. Til sætning af luttret Tin ved Smeltning af andre Metaller.
 Zinnober, m. rødt svovlet Qvicksolv.

Zinnwäsche, pl. -n, f. Tindsandets
Bastning, Rensning af puffed Tin-
erts.

Zinnweiß, adj. blaalig hvid.

Zinnzug, pl. -züge, m. gitterformig
støbt Tin.

Zins, pl. -se, m. Skat, Afgift.

Zinsbar, statskyldig.

Zinsbauer, pl. -n, m. Fæstebonde.

Zinsbuch, pl. -bücher, n. Jordbog.

Zinsbuxe, pl. -n, f. Skattebøder.

Zinsen, pl. Renter, Procenter.

Zinsen, bære Renter; yde Skat. Das
Capital zinsset hoch. Ich zinse
zehn Thaler.

Zinsenverzinsung, pl. -en, f. Forrent-
ning af resterende Renter.

Zinsenwucher, m. Ager med Renter.

Zinsenzins, m. Rentesrente.

Zinser, m. en statskyldig.

Zinsfällig, forpligtet til Grundkat.

Zinsfrei, fri for Grundkat.

Zinsgrotschen, m. Jordskuld.

Zinsherr, pl. -en, m. Grundeier.

Zinsmann, pl. -leute, m. Fæstebonde,
Leier.

Zinspflichtig, statskyldig.

Zinstag, pl. -e, m. Betalingsdag af
Grundleie.

Zinzerelle, pl. -n, f. Sidensvands.

Ziper, pl. -n, f. en liden sort og grøn
Blomme.

Zipf, m. Snip (Sygdom hos Høns).

Zipfel, m. Flig, Flip, Kant. Dim.

Zipfelchen, n. Er faste die Sache
an allen vier Zipfeln an.

Zipfelig, adj. med Flig.

Zipfelpelz, pl. -e, m. lodden Faare-
skindspelt.

Zipolle, Mt. pl. -n, f. Eribel.

Zippenbeere, pl. -n, f. Rognebær.

Zipperlein, n. Gigt i Hænder eller
Fødder.

Zipporn, zittre.

Zirbelbaum, pl. -bäume, m. siberisk
Cedertre (Pinus Cembra).

Zirbelbrüse, pl. -n, f. Rirkel øverst
ved Hjernen.

Zirbelkiefer, pl. -n, f. et Grantræ i
Schweiz og Tyrol.

Zirbelnuß, pl. -nüsse, f. Rod af det
siberiske Cedertre.

Zirk, St. pl. -e, m. Kred.

Zirkel, m. Kred, Cirkel, Vasser.

Zirkeler, m. en ængstelig Tegner.

Zirkelförmig, zirkelrund, cirkelrund.

Zirkeln, cirkle, maale med en Vasser.

Zirkelschmied, pl. -e, m. Instrument-
mager.

Zirkon, m. en gulagtig Hyacinthsteen.

Zirpe, pl. -n, f. Faarekylling, Girids.

Zirpen, pibe.

Zirsche, pl. -n, f. siberisk Cedertre.

Zisalien, pl. Myntaffald.

Zischeln, hviste, tale sagte. Er zi-
schelte ihm ins Ohr.

Zischen, hviste. Eine zischende Schlän-
ge.

Zischer, Zischlaut, pl. -e, m. Hviste-
lyd. Zischlauter, m. Hvisteboogstav.

Ziser, Zisererbse, pl. -n, f. Fugle-
ært.

Ziske, Mt. pl. -n, f. Smaasild.

Zistig, St. pl. -e, m. Tirsdag.

Zither, Cither, pl. -n, f. Guitarre,
Cithar.

Zitrone, Citrone, pl. -n, f. Citron.

Zitronenpresse, Zitronenquetsche, pl.
-n, f. Citronpresse.

Zitscherlein, n. Irist.

Zitteraal, pl. -e, m. en elektrisk Aal.

Zitterer, m. En, som zitterer, Dæ-
fer.

Zittergrün, staalgrøn.

Zitterig, skjælvende.

Zittermaal, pl. -e, n. en hurtig for-
svindende Huddetændelse, Elveblæst,
Snat.

Zittern, skjæve, bæve, ryste, zittre.
Er zittert wie ein Espenlaub. Er
zittert vor Kälte.

Zitterpappel, pl. -n, f. Zitterpoppel.

- Zitterroche, pl. -n, m. en Krampefisk i Middelhavet.
 Zitwer, m. en Krydderirod, Galgant.
 Zitz, pl. -e, m. Sits.
 Zige, pl. -n, f. Brystvorte.
 Zigen, patte.
 Zobel, m. russisk Maar.
 Zobelstall, pl. -e, n. Zobelstald.
 Zose, pl. -n, f. Kammerjomfrue.
 Dim. Zöfchen, n.
 Zögel, m. et Stykke smeltet Jern.
 Zögerer, m. Nøler.
 Zögern, nøle.
 Zögling, pl. -e, m. Elev, Discipel.
 Zölen, St. følge Vellysten.
 Zoll, pl. Zolle, m. Tomme.
 Zoll, pl. Zölle, m. Told.
 Zollamt, pl. -ämter, n. Toldkammer.
 Zollbar, underkastet Told.
 Zollbeamte, pl. -n, m. Toldembedsmand.
 Zollbediente, pl. -n, m. Toldbetjent.
 Zollbereiter, m. Grændsetoldrider, Strandrider.
 Zollen, svare Told, yde som en Skuldighed. *Er zollte ihm Dank.*
 Zollfrei, toldfri. Zollfreiheit, f. Toldfrihed.
 Zollgerechtigkeit, f. Toldrettighed.
 Zollhaus, pl. -häuser, n. Toldbod.
 Zollig, adj. som indeholder en eller flere Tommer.
 Zollmaass, pl. -e, n. Tommemaal.
 Zöllner, m. Tolder.
 Zollpflichtig, toldpligtig.
 Zollrolle, pl. -n, f. Zolltarif, pl. -e, m. Toldrulle.
 Zollstab, pl. -stäbe, m. Tommestof.
 Zollstätte, pl. -n, f. Toldsted.
 Zone, pl. -n, f. Jordstreg, Himmelstreg.
 Zopf, pl. Zöpfe, m. Top, Haarpidst, en Kage.
 Zopfen, St. flætte i en Pidst.
 Zopfende, pl. -n, n. Trætop.
 Zopfhaar, pl. -e, n. det bagerste Haar.
- Zopfholz, n. Brænde af Trætoppene.
 Zopfsperücke, pl. -n, f. Paruk med Haarpidst.
 Zopfstärke, f. Bygningstemmerets Styrke i Toppen.
 Zorn, m. Vrede.
 Zornig, vred.
 Zornmüthig, vredagtig.
 Zornruth, pl. -n, f. Vredens Riis.
 Zote, pl. -n, f. smudsig Udtryk. Dim. Zötchen, Zötlein, n. *Er reißt Zoten, siger Tøtydigheder.*
 Zoteln, zoten, bruge smudsige Udtryk.
 Zotenreißen, n. Zotenreiseri, pl. -en, f. ufordiske, smudsige Talemaader.
 Zotenreißer, m. En, som forer smudsige Tale.
 Zotig, smudsig, uanstændig.
 Zotte, Zottel, pl. -n, f. Tot, Haartot, Uldtot.
 Zottelbär, pl. -en, m. Bjørn med klumpet Haar.
 Zotteln, vralte. *Der Hund zottelte hinter mir her.*
 Zottelpopf, pl. -köpfe, m. En med klumpet Haar.
 Zottelroth, adj. som bærer lange røde Druer.
 Zotticht, lig en Tot.
 Zottig, besat med Dufte, laadden.
 Zu, til, i; at; altfor. *Sieh zu Lande. Zur Rechten, zur Linken. Zum ersten Male, for første Gang. Es geschieht dir zu Gute. Kommet her zu mir. Sie lag zu Bette. Er sitzt mir zur Seite. Sie lag ihm zu Füßen. Ich bin zu Laurvig geboren. Zu Anfang des Buches. Speise bei mir zu Mittag. Zur Stunde, strax. Seit zu Tage. Zur Zeit der Ernte. Zu Zeiten, undertiden. Sie kamen zu Paaren, Par og Par. Sie fielen zu Tausenden, i Tusindtal. Zum wenigsten, i det mindste. Er bezahlte*

es zur Sälste. Er tritt zur Thüre herein. Er ging ihm zu Leibe. Der Junge wächst mir zu Kopfe, bliver mig for voren. Ich war zum Besuche bei ihm. Das Fenster ist zu, lukket. Nur zu! videre. Die Sonne fängt an zu scheinen. Ich rathe dir es nicht zu thun. Dies ist mir zu hoch, zu groß, zu schwer, zu weit.

Zubauen, tilbygge, lukke ved at bygge.
Zubehör, n. Zubehörde, f. Tilbehør.
Zubeißen, -biß, -gebissen, bide til, begynde at bide.

Zuber, m. Balje.

Zubereiten, tilberede, tillave.

Zubetten, dække til.

Zubiegen, -bog, -gebogen, tilboie, lukke ved at boie.

Zubinden, -band, -gebunden, tilbinde, lukke ved at binde.

Zublasen, -blies, -geblasen, tilblæse, blæse stærkere, tilhviise.

Zubrennen, -brannte, -gebrannt, tilbrænde.

Zubringen, -brachte, -gebracht, tilbringe, bringe til. Sie hat ihrem Manne einiges Vermögen zugebracht. Wir brachten den Abend mit Singen zu.

Zubrocken, sætte til, styde til. Er mußte noch eils Thaler zubrocken.

Zubrüsten, jevnhugge (i Bjergværk).

Zubühnen, indplanke (i Bjergværk).

Zubuße, pl. -n, f. Tilflugt. Zubußen, gjøre Tilflugt, styde til.

Zucht, f. Aol, Tugt, Tugtighed. Die Viehzucht. Scharfe Zucht. Wo Zucht ist, da ist Ehre. In Zuchten und Ehre.

Zuchten, forplantes. Zuchten, forplante.

Zuchtgericht, pl. -e, n. Disciplinarret.

Zuchtthaus, pl. -häuser, n. Tugthuus.

Zuchthengst, pl. -e, m. Stodhingst.

Züchtig, tugtig, sædelig. Züchtigkeit, f. Erbarhed.

Züchtigen, tugte, revse.

Züchtigung, pl. -en, f. Revselse.

Züchtling, pl. -e, m. Tugthuuslem.

Zuchtlos, usædelig. Zuchtlosigkeit, f. Usædelighed.

Zuchtmeister, m. Tugtemester.

Zuchtochse, pl. -n, m. Springtyr.

Zuchtruthe, pl. -n, f. Tugtens Riis.

Zuchrvieh, n. Dvæg, som holdes for Avlens Skyld.

Zuckeln, vralte.

Zucken, trække fort og pludselig, vise sig hurtig og forsvinde. Er zuckte die Schultern. Er zuckte mit den Füßen.

Zücken, trække ud. Er zückte das Schwert.

Zucker, m. Sukker.

Zuckerback, n. Raasukkerliste.

Zuckerbäcker, m. Sukkerbager, Conditör. Zuckerbäckerei, pl. -en, f. Conditori.

Zuckerbau, m. Sukkeravl.

Zuckerbregel, pl. -n, f. Sukkerfringle.

Zuckerbrot, pl. -e, Zuckerbrötchen, n. Sukkerbrød.

Zuckerguß, m. Sukkerovertræf paa Rager.

Zuckerhut, pl. -hüte, m. Sukkertop.

Zuckerhand, m. Kandisukker.

Zuckerlich, sukkersød.

Zuckern, komme Sukker i eller paa.

Zuckern, adj. af Sukker.

Zuckerplätzchen, n. Bonbon.

Zuckerrohr, n. Sukkerrør.

Zuckerschachtel, pl. -n, f. Sukkerdaase.

Zuckersieder, m. Sukkerkoger. Zuckersiederei, pl. -en, f. Sukkerraffineri.

Zuckerwerk, n. Sukkertoi.

Zuckung, pl. -en, f. Trækning, Krampekræft.

Zudämmen, tildæmme, dæmme for.

Zudecken, tildække, dække til.

Zudeichen, lukke ved Dæmning.
 Zudem, desuden.
 Zudenken, -dachte, -gedacht, tiltænke.
 Ich habe dir dieses Buch zuge-
 dacht.
 Zudrehen, tildreie, lukke ved at dreie.
 Zudrängen (sich), trænge sig til.
 Zudringen, -drang, -gedrungen, til-
 trænge.
 Zudringlich, paatrængende. Zudring-
 lichkeit, f. Paatrængenhed.
 Zudrücken, trykke til, lukke ved at
 trykke. Er drückte bei der Lieb-
 schaft des Jünglings ein Auge zu,
 lod som han ikke mærkede det.
 Zudusten, tilduste.
 Zueignen, tilegne. Eigne dir kein
 ungerichtetes Gut zu. Er eignete
 sein Gedicht dem Könige zu. Zu-
 eignung, f. Tilegnelse.
 Zueilen, ile til.
 Zuemtig, St. pl. -e, m. Mandag.
 Zuentbieten, -bot, -boten, gjøre vit-
 terlig.
 Zuerkennen, -kannte, -kannt, tilfjen-
 de, tilkomme.
 Zuerst, adv. først, første Gang.
 Zufächeln, tilvifte.
 Zufahren, -fuhr, -fahren, fjøre til,
 fjøre hurtig, fjøre videre, fare løs
 paa. Fahr' zu, Johann! Sie
 fuhr auf ihn zu.
 Zufall, pl. -fälle, m. Tilfælde, Hæn-
 delse.
 Zufallen, -fiel, -gefallen, falde til,
 blive til Deel.
 Zufällig, adj. tilfældig. Zufälliger
 Weise, tilfældigviis.
 Zufälligkeit, pl. -en, f. Tilfældighed,
 Uvæsentlighed.
 Zufertigen, tilstille, tilsende.
 Zuflechten, -flocht, -geflochten, til-
 flætte, lukke ved at flætte.
 Zuflicken, tillappe.
 Zufliegen, -flog, -geflogen, tilflyve,
 flyve til.

Zufließen, -floss, -geflossen, tilfløde,
 fløde til. Er ließ ihm eine Wohl-
 that zufließen.
 Zuflößen, tilslaaede.
 Zuflucht, f. Tilflugt.
 Zufluchtsort, pl. -e, m. Tilflugtssted.
 Zuflug, m. Tilflyven.
 Zufluß, pl. -flüsse, m. Tilfloden, Til-
 løb. Ein Zufluß von Menschen.
 Zufolge, ifolge. Dem Gesetze zufol-
 ge. Zufolge des Befehles.
 Zufördern, bringe ud af Dybet til
 Spildingsstedet i (Vjergværf).
 Zufragen, foresperge.
 Zufrieden, tilfreds. Laß mich zufried-
 en, lad mig være i Ro. Mit sei-
 nem Loose zufrieden. Sie sprach
 ihn zufrieden. Er gab sich zufried-
 en. Er stellte seine Gläubiger
 zufrieden.
 Zufriedenheit, f. Tilfredshed.
 Zufrieren, -fror, -gefroren, tilfrose.
 Zufügen, tilføie, forvolde. Er fügte
 mir vielen Schaden zu.
 Zufühlen, begynde at føle paa.
 Zufuhr, pl. -en, f. Tilføiel.
 Zuführen, tilføie. Die Schiffe führen
 dem Lande Lebensmittel zu.
 Zufüllen, fylde paa, opfylde, tilkaste.
 Zug, pl. Züge, m. Tog, Træk, Ande-
 dræt. Ein Zug gegen die Räuber.
 Er that einen guten Zug. Die
 Züge des Gesichts. Er leerte das
 Glas auf einen Zug. Er liegt in
 den letzten Zügen, ligger for De-
 den. Ein Zug Pferde, Spand.
 Zugabe, pl. -n, f. Tilgift.
 Zugang, pl. -gänge, m. Adgang. Zu-
 gänglich, tilgængelig.
 Zuganker, m. stor Muurhage.
 Zugbaum, pl. -bäume, m. Trætbom.
 Zugbrücke, pl. -n, f. Træbro, Vinde-
 bro.
 Zugeben, -gab, -gegeben, give
 til, indremme, tilstæde. Ich gebe

zu, daß die Erde rund ist. Die Eltern wollten die Seirath nicht zugeben.
 Zugegen, adv. nærværende, tilstede. Er war bei dem Aufstande zugegen.
 Zugehen, -ging, -gegangen, gaae til, gaae, lade sig luffe. Es ging hitzigt zu. Es geht nicht mit rechten Dingen zu. Die Thüre will nicht zugehen.
 Zugehör, n. Tilbehor.
 Zugehören, tilhøre, være pligtig.
 Zugehörig, tilhørende.
 Zügel, m. Toile. Er ritt mit verhängrem Zügel. Er ließ den Leidenschaften den Zügel schießen.
 Zügelhand, f. den venstre Haand.
 Zügellos, toilesløs. Zügellosigkeit, f. Toilesløshed.
 Zügelu, holde i Toile, tæmme.
 Zugemüße, n. Tilnød, Ørent.
 Zugenamt, adj. med Tilnavn.
 Zugeseilen, forene med. Er gesellte sich den Wanderern zu.
 Zugestehen, -stand, -gestanden, tilstaae, indromme.
 Zugeständniß, pl. -nisse, n. Tilstaaelse, Concession.
 Zugethan, gunstig, hengiven.
 Zugewandt, St. tilhørende, allieret.
 Zugfisch, pl. -e, m. Trækfisk.
 Zuggarn, Zugnetz, pl. -e, n. Trækgarn.
 Zuggraben, pl. -gräben, m. Afledningsgrøft.
 Zugießen, -goß, -getossen, øse til, gøde i, begynde at øse, tilstøbe, luffe ved at støbe.
 Zugleich, tillige, paa samme Tid.
 Zugleichen, jævne (især i Myntvæsenet).
 Zugleine, pl. -n, f. Træcline.
 Zugloch, pl. -löcher, n. Trækbul.
 Zugluft, f. Trækvind, Træk. Zugluftig, adj. udsat for Træk.

Zugochse, pl. -n, m. Arbeidsøse.
 Zugpflaster, n. Trækpflaster.
 Zugrapsen, gribe flodset fat.
 Zugreifen, -griff, -gegriffen, gribe til, tage fat.
 Zugrunderichten, ødelægge.
 Zugseil, pl. -e, n. Haleoug, Halereb.
 Zugstange, pl. -n, f. Pumpestang.
 Zugürten, tilgjorde.
 Zugvieh, n. Dvæg, som bruges til at trække.
 Zugvogel, pl. -vögel, m. Trækfugl.
 Zugweise, adv. i Træk, i Tog.
 Zugwinde, pl. -n, f. Windeblof.
 Zuhaben, have til, have luffet. Er will einen Thaler zuhaben. Man hat die Thüren in der Nacht zu.
 Zuhacken, luffe ved at hakke, hakke tilrette.
 Zuhästel, tilhæfte, tilhægte.
 Zuhacken, zuhäkeln, luffe med en Hage.
 Zuhalten, -hielt, -gehalten, holde luffet, have altfor fortrolig Omgang. Sie hielten sich Mund und Nase zu.
 Zuhaltung, pl. -en, f. dobbelt Skaade i Laase.
 Zuharschen, groe til (om Saar).
 Zuhauen, -hieb, -gehauen, hugge til, tilhugge, begynde at hugge.
 Zuhæilen, læges, læge. Die Wunde heilt zu.
 Zuhorchen, lytte til.
 Zuhören, høre til, høre efter.
 Zuhörer, m. Zuhörerin, pl. -nen, f. Tilhører, Tilhørerinde. Zuhörerschaft, f. Samling af Tilhørere, Publikum.
 Zujachen, tilraabe med Jubel.
 Zukehren, vende hen til. Zukehr, f. Tilvenden, Retning.
 Zukleilen, tilfile.
 Zuketteln, luffe med en liden Kjaede.
 Zuklammern, tilklamre.
 Zuklatschen, tilklappe.
 Zukleben, tilkline.

Zufleistern, tilflistre.
 Zufinken, tilflinke.
 Zufnöpfen, tilfnappe.
 Zufnöpffen, tilfnyttte.
 Zufommen, -fam, -gekommen, komme til, tilkomme. Es ist mir ein Schreiben zugekommen. Lasse mir einen Theil deines Ueberflusses zukommen. Diese Uniform kommt dir nicht zu.
 Zufönnen, kunne komme til.
 Zufost, f. Tilmad, Estermad.
 Zufunft, f. Fremtid, Ankomst. Zufünftig, næstkommande, fremtidig.
 Zulächeln, tilsmile.
 Zulage, pl. -n, f. Tillæg.
 Zulangen, række hen til, være lang nok, strække til. Wir langten bei Tische recht zu. Der Strick langt nicht zu. Die Besoldung langte nicht zu den Ausgaben zu.
 Zulänglich, tilstrækkelig.
 Zulass, m. Adgang.
 Zulassen, -ließ, -gelaßen, lade være luffet, lade komme ind, tillade. Er ließ das Haus zu. Sie ließ ihn immer zu. Gott läßt manches Böse zu.
 Zulässig, tilladelig. Zulässigkeit, f. Tilladelighed.
 Zulassung, f. Tilladelse.
 Zulauf, m. Tillob.
 Zulaufen, -lief, -gelaufen, lobe til, lobe videre. Alles Volk lief zu. Laufe nur zu, so kommst du bald an. Die Säule läuft spizig zu.
 Zulegen, lægge til, lægge sammen, luffe ved at lægge. Er legte sich eine Frau zu. Er legte den Brief zu. Die Grube ward mit Brettern zugelegt.
 Zuleimen, tillime.
 Zulegt, adv. tilsidst, for sidste Gang.
 Zulp, pl. -e, m. Gut. Zulpen, sutte.
 Zumachen, luffe, tilfnappe. Mache

das Fenster zu. Mache die Sofen zu. Mache zu! Skynd dig!
 Zumal, især.
 Zumauern, tilmure.
 Zumessen, -maß, -gemessen, tilmaale.
 Zumpel, m. Flig.
 Zumurmeln, mumle hen til.
 Zumuthen, anmode om, forlange. Man muthet mir mehr zu, als ich leisten kann.
 Zumuthung, pl. -en, f. Anmodning, Fordring.
 Zunächst, nærmest ved. Mir zunächst saß eine Dame.
 Zunageln, tilnagle.
 Zunähen, tilsy.
 Zunäher, m. Fußer i Bundtmagerarbeide.
 Zunahme, f. Tiltagende.
 Zuname, pl. -n, m. Tilnavn. Zunamen, give et Tilnavn.
 Zunasen, tilstoppes (i Smeltehytterne).
 Zündbar, fængbar.
 Zünden, fænge, tænde. Der Blitz hat gezündet. Amors Pfeile zünden das Blut.
 Zunder, m. Tønder, Trødske.
 Zünder, m. Brandrer, en ufuldendt Mile.
 Zunderbüchse, pl. -n, f. Tønderdaase.
 Zündfeld, pl. -er, n. den Deel af en Kanon, hvor Fænghullet er.
 Zündkorn, pl. -förner, n. Fænghulrer.
 Zündkraut, n. Fængkrud.
 Zündkugel, pl. -n, f. Brandkugle.
 Zündloch, pl. -löcher, n. Fænghul.
 Zündpfanne, pl. -n, f. Fængpande.
 Zündruthe, pl. -n, f. Luntestok.
 Zündwurst, pl. -würste, f. Krudpose til at tænde en Mine med.
 Zunehmen, -nahm, -genommen, tiltage, tage ud (i Strikning). Er nimmt zu an Alter und Verstand.
 Zuneigung, f. Tilboielighed. Zuneigen, boie hen.

Zunesteln, tilsnøre.

Zunft, pl. Zünfte, f. Laug.

Zunster, Zünstler, Zunftgenoss, Zunft-
verwandte, pl. -n, m. Laugsbroder.

Zunftgemæss, adj. efter Lauget, haand-
værksmæssig.

Zunstherr, pl. -en, m. Raadmand.

Zünfrig, adj. som hører til et Laug.

Zünfrigen, optage i et Laug.

Zunftmeister, m. Oidermand.

Zunge, pl. -n, f. Tunge. Dim. Züng-
lein, Züngelchen, n. Es schwebt
mir auf der Zunge. Er hat sein
Herz auf der Zunge. Das Züng-
lein der Wage. Er redet in frem-
der Zunge. Aus allen Völkern
und Zungen.

Züngeln, bevæge Tungen frem og til-
bage.

Zungenband, pl. -bänder, n. Tunge-
baand.

Zungendrescher, m. Rabulist, Snakker,
Bagtaler. Zungendrescherei, pl.
-en, f. Vaas.

Zungenfisch, pl. -e, m. Zunge, pl.
-n, f. en Glasg Glynder, Tunge
(Pleuronectes Lingvatus). Zün-
gel, m. en Fiß i Donau.

Zungenförmig, adj. tungeformig.

Zungenfrei, adj. som lader Tungen
fri (et Bidsel).

Zungenheld, pl. -en, m. Skryder.

Zunichtemachen, tilintetgjøre.

Zunicken, tilnikke.

Zuordnen, bestikke til Hjælp, tilfor-
ordne.

Zupappen, tilklistre.

Zupeitschen, pidske paa.

Zupfeisen, -pfiff, -gepfiffen, pibe til.

Zupfeisen, n. Nappejern hos Gjortle-
re.

Zupfen, nappe, pille, plukke. Er zupfte
mich beim Rocke.

Zupflastern, udfylde med Brolægnings-
stene, lukke med et Plaster.

Zupfseide, f. Plufsilke.

Zupflügen, tilploie, opfolde eller lukke
ved at ploie.

Zupffel, n. Charpi.

Zupichen, tilbege, tætte ved at bege.

Zuplagen, zuplumpen, fare blindt paa,
tale ubesindigt.

Zurathen, -rieth, -gerathen, tilraade.

Zurathehalten, -hielt, -gehalten, be-
nytte sparsomt. Zurathehaltung,
f. Sparsomhed.

Zurauschen, tilraabe.

Zurechnen, tilregne, tilskrive. Zurech-
nung, f. Tilregning.

Zurecht, tilrette. Wir kamen gut
mit einander zurecht.

Zurechtweisung, pl. -en, f. Trettesæt-
telse. Zurechtweiser, m. Trettesæt-
ter.

Zureden, pl. -n, f. Zureden, n. Anmod-
ning, Opmuntring. Zureden, an-
mode, formaae. Rede ihm doch zu,
daß er sein Betragen ändert.

Zureichen, række hen til, tilstrække.
Meine Kräfte reichen zu dieser
Arbeit nicht zu.

Zureiten, -ritt, -geritten, ride til,
ride stærkere, tilride. Reite nur
frisch zu, so wirst du schon dem
Regen entgehen. Ein zugerittenes
Pferd.

Zurichten, tillave, tilsmudse, mishandle.
Die Magd richtete die Speisen
zu. Mein Kind, wie hast du dich
doch zugerichtet. Er ward im
Gefechte übel zugerichtet.

Zuriegeln, styde Skaadden for.

Zürnen, vrede. Er zürnet ihm. Er
zürnte auf ihn.

Zurollen, rulle til.

Zurosten, lukkes af Rust.

Zurück, tilbage. Er geht, fällt, flieht,
prallt zurück.

Zurücken, zurucken, rykke sammen,
rykke frem.

Zurückhaltend, tilbageholden. Zurück-
haltung, f. Tilbageholdenhed.

Zuschrift, pl. -en, f. Tilskrift, Tilg-
nelse.

Zuschroter, St. m. Rjød hugger.

Zuschub, m. Hjælp.

Zuschüren, lægge Prænde til, ophids-
stærkere.

Zuschuß, pl. -schüsse, m. Tilskud.

Zuschütten, tilkaste, gyde i. Die Grube
ward zugeschüttet. Schütte mehr
Wasser zu.

Zuschwären, buldne til.

Zuschwellen, tilsvulne.

Zuschwören, -schwor, -geschworen,
tilsværge.

Zusehen, -sah, -gesehen, see til, sørge
for. Er sah mir zu. Siehe zu,
daß nichts verloren gehe. Das
geht mich nichts an; da siehe du
zu.

Zusehend, zusehends, adv. fjendeligen.

Zusenden, -sandte, -gesandt, tilsende.

Zusetzen, sætte til, tilsætte, gaae nær,
anfælde. Setze, wenn du es er-
zählst, nichts zu. Er setzte viel
Geld zu. Er setzte ihr so lange
zu, bis sie ihm das Jawort gab.
Er hat dem Feinde scharf zuge-
setzt.

Zusichern, tilsikre.

Zusiegeln, forsegle.

Zuspeise, pl. -n, f. Tilmad, Smul.

Zusperren, tillukke.

Zuspitzen, tilspidsse.

Zusprache, f. Tiltale.

Zusprechen, -sprach, -gesprochen, til-
tale, bibringe ved at tale, tilkjende,
besøge. Er sprach ihm freundlich
zu. Er sprach ihr Trost zu. Das
Haus ward ihm zugesprochen.
Der Freund spricht bei mir zu.

Zuspringen, -sprang, -gesprungen,
springe til, springe videre.

Zuspruch, pl. -sprüche, m. Tiltale,
Besøg.

Zuspünden, tilspundse.

Zustand, pl. -stände, m. Tilstand.

Zuständig, tilhørende. Zuständigkeit,
f. Eiendom.

Zuständlich, vedkommende en Tilstand,
intransitiv.

Zustechen, -stach, -gestochen, stikke til,
tilstoppe.

Zustechen, putte i Lommen, stikke hem-
meligen til, lukke ved at stikke.

Zustehen, -stand, -gestanden, tilhøre,
anstaae. Der Garten steht ihm
zu. Es steht dem Kinde zu, zu
gehören.

Zustellen, tilstille, lukke ved at sætte
Noget for. Stelle ihm den Brief
zu.

Zusterben, -starb, -gestorben, tilfalde
ved Døden.

Zusteuern, bidrage, tilskyde; styre hen
til.

Zustimmen, bifalde.

Zustopfen, tilstoppe.

Zustoßen, -stieß, -gestoßen, tilstøde,
støde til. Es stieß ihm ein Unfall
zu.

Zustreichen, -strich, -gestrichen, til-
strøge, tilflue.

Zuströmen, tilstrømme.

Zustugen, tilstudse.

Zutafeln, tiltafle.

Zutappen, tage ubehændigen fat paa.

Zuthat, pl. -en, f. Tilfætning, Tillæg.

Zuthätig, tjenstagtig. Zuthätigkeit,
f. Tjenstagtighed.

Zutheilen, tildele.

Zuthulich, omgængelig, venlig.

Zuthun, -that, -gethan, tillukke. Er
that die Augen zu. Es geschah,
ohne mein Zuthun, Medvirkning.
Er war mir sehr zugethan, hen-
given.

Zutragen, -trug, -getragen, bære til,
(sich) tilbringe sig. Er trägt Holz
hinzu. Was hat sich Neues zu-
getragen.

Zuträger, m. Baggaster. Zuträge-
rei, pl. -en, f. Baggastelse.

Zuträglich, gavnlig. Zuträglichkeit, f. Gavnlighed. Ein milderer Klimma wird deiner Gesundheit sehr zuträglich seyn.

Zutrauen, tiltroe. Ich traue ihm nichts als Gutes zu.

Zutrauen, n. Tillid, Tiltro.

Zutraulich, fortrolig, trostlydig. Zutraulichkeit, f. Trostlydighed.

Zutreffen, -traf, -getroffen, indtræffe. slaae til. Das trifft auf die Minute zu.

Zutreiben, -trieb, -getrieben, drive til.

Zutreten, -trat, -getreten, træde til, nedtræde.

Zutrieb, m. det uventede Overflud ved Solvets Uds meltning.

Zutrinken, -trank, -getrunken, drikke til.

Zutritt, m. Adgang.

Zuverläßig, tilforladelig, paalidelig.

Zuverläßigkeit, f. Tilforladelighed, Paalidelighed.

Zuversicht, f. Tillid.

Zuversichtlich, tillidsfuld. Zuversichtlichkeit, f. Tillidsfuldhed.

Zuvor, forhen, isorveien. Ich habe dies zuvor nie gesehen. Er kam mir zuvor. Er hat es ihm im Laufen zuvorgethan, overgaaet.

Zuvörderst, allerförst.

Zuvorkommend, forekommende. Zuvorkommenheit, f. Forekommenhed.

Zuwachs, m. Tilvæxt.

Zuwachsen, -wuchs, -gewachsen, tilvore, groe til.

Zuwege, tilveie. Er konnte es nicht zuwege bringen.

Zuwehen, tilviste.

Zuweilen, undertiden.

Zuweisen, -wies, -gewiesen, vise til. Er wies ihm viele Kunden zu.

Zuwenden, -wandte, -gewandt, vende til, tilvende.

Zuwerfen, -warf, -geworfen, kaste til, tilkaste, lufte ved at kaste.

Zuwider, imod. Er handelte dem Befehle zuwider.

Zuwinken, vinke til. Sie winkte ihm zu.

Zuwintern, tildækkes af Sne og Is.

Zuwölben, tilhvælve.

Zuzählen, tælle til, tiltælle.

Zuzäunen, indgjerde, indeslutte med Gjerde.

Zuziehen, -zog, -gezogen, trække til, lægge til, (sich) paadrage sig. Ziehe das Fenster zu. Er zog sich ein Fieber zu.

Zuziehung, f. Raadforelse, Hjælp. Mit Zuziehung seiner Ráthe beschloß der König.

Zuzimmern, temre tilrette.

Zuzucht, f. ungt tillagt Dvæg.

Zuzug, pl. -züge, m. Hjælpemandskab.

Zwackeisen, n. Tang i Glashtter.

Zwacken, knibe, flemme.

Zwacker, m. Udpresser.

Zwang, m. Evang. Zwang macht keine guten Christen. Er that es aus Zwang. Er hat sich Zwang angethan.

Zwangdienst, pl. -e, m. Evangsarbeide.

Zwängen, trykke, presse, forhindre.

Zwanglos, tvangfri. Zwanglosigkeit, f. Evangfrihed.

Zwangrecht, pl. -e, n. Evangsret.

Zwangsmittel, n. Evangsmiddel.

Zwangtreiben, n. forceret Tagt.

Zwangtrieb, pl. -e, m. Instinkt.

Zwangweise, adv. paa en tvungen Maade.

Zwanzig, tyve. Er widerstand Zwanzigen.

Zwanziger, m. Zwanzigerin, pl. -nen, f. En paa tyve Aar. Zwanzigjährig, adj. tyve Aar gammel. Zwanziger, m. en Deel af et af tyve Eneere bestaaende Heelt.

Zwanzigerlei, adv. af tyve Slags.

Zwanzigsfald, zwanzigsfaldig, adj. tyv-
 faldig.
 Zwanzigpfunder, m. Tyvpunding.
 Zwanzigpfundig, adj. tyvpundig.
 Zwanzigste, adj. tyvende.
 Zwanzigstel, n. tyvende Deel.
 Zwar, vel, vistnok. Und zwar, og
 det. Obzwar, hvorvel.
 Zweck, pl. -e, m. Hensigt, Niemed.
 Er har seinen Zweck erreicht.
 Zwecke, pl. -n, f. Plof, Dykkert, lidet
 Som.
 Zwecken, slaae smaae Som i. Es
 zweckt dahin, sigter dertil.
 Zweckendrusse, pl. -n, f. graa krystal-
 liferet Kalkspath.
 Zweckenholz, n. Plokketræ.
 Zweckhammer, pl. -hammer, m. en
 Spidshammer.
 Zwecklos, hensigtsløs. Zwecklosigkeit,
 f. Hensigtsløshed.
 Zweckmæssig, hensigtsmæssig. Zweck-
 mæssigkeit, f. Hensigtsmæssighed.
 Zweckwidrig, adj. uhensigtsmæssig.
 Zween, to. Zween Männer.
 Zwehle, pl. -n, f. Haandflæde.
 Zweifel, m. Tvivl. Zweifels ohne,
 uden Tvivl.
 Zwei, to. Zwei, f. Total. Zwei, n.
 et Par. Vor zwei Jahren. Die
 Arbeit zweier Jahre. Er fährt
 mit zweien, to Heste.
 Zweiblätterig, tobladet. Zweiblatt,
 n. en Plante med to Blade.
 Zweideutig, tvetydig. Zweideutig-
 keit, pl. -en, f. Tvetydighed.
 Zweidrählig, totraadet.
 Zweidrittel, n. Totrediedeel.
 Zweidunkel, n. Tusmørke.
 Zweien, dele i to Dele.
 Zweier, m. en Toer.
 Zweierlei, adv. to Slags.
 Zweifach, zweifältig, zwiefältig, to-
 foldig.
 Zweifalter, Zwiesalter, m. Sommer-
 fugl.

Zweifelgrund, pl. -gründe, m. Grund
 til Tvivl.
 Zweifelhaft, tvivlsom. Zweifelhaf-
 tigkeit, f. Tvivlsomhed.
 Zweifeln, tvivle. Zweifle nicht an
 der Unsterblichkeit der Seele.
 Zweifelsucht, f. Tvivelsyge. Zweifel-
 süchtig, tvivelsyg.
 Zweiferner, m. to Aar gammel Viin.
 Zweifler, m. Tvivler.
 Zweig, pl. -e, m. Kvist. Dim. Zweig-
 lein, n.
 Zweigen, pøde.
 Zweigig, adj. grenet.
 Zweigrecht, n. Ret til at hugge Kviste
 paa fremmed Grund.
 Zweihändig, adj. med eller for to
 Hænder.
 Zweihangig, skraanende til to Sider.
 Zweihauig, adj. som kan hugges eller
 meies to Gange.
 Zweiheit, f. dobbelt Natur.
 Zweiherrig, adj. som tilhører tvende
 Herrer.
 Zweihöcker, m. Kameel med to Pufker.
 Zweihundert, tohundrede.
 Zweihundertel, n. Tohundrededeel.
 Zweihunderste, adj. den, det Tohun-
 drede.
 Zweijährig, toaariig.
 Zweijährlich, adj. hvert andet Aar.
 Zweikampf, -kämpfe, m. Tvekamp.
 Zweiköpfig, adj. med tvende Hoveder.
 Zweilebig, adj. levende paa Landet
 og i Vandet.
 Zweimal, adv. to Gange. Zweima-
 lig, adj. to Gange gjort.
 Zweimähdig, adj. som kan meies to
 Gange.
 Zweimännisch, zweischläferig, adj.
 indrettet for to Personer. Ein zwei-
 männisches Bett.
 Zweimonatig, zweimondig, to Maa-
 neder. Zweimonatlich, adj. hver
 anden Maaned.
 Zweipfunder, m. Topunder.

Zweischattig, adj. som faster Skyggen til to Sider.

Zweischaufler, m. et Faar paa eet Aar.

Zweischlig, pl. -e, m. en Deel i den doriske Frise med to Fordybninger.

Zweischmelzig, to Gange smeltet.

Zweischneidig, tvæagget. Zweischneider, m. et tvæagget Værktoi.

Zweischürig, adj. som skjæres eller flippes to Gange om Aaret. Zweischürige Schafe.

Zweiseitig, adj. med to Sider.

Zweispännig, adj. med to Heste. Zweispänner, m. Vogn med to Heste.

Zweispige, pl. -n, f. en Steenhuggerhammer.

Zweistimmig, tostemmig.

Zweistündig, adj. to Timers. Zweistündlich, adj. hver anden Time.

Zweisyllbig, adj. bestaaende af to Stavelser.

Zweitägig, adj. to Dages. Zweitäglich, adj. hver anden Dag.

Zweite, adj. den Anden, det Andet.

Zweitel, n. Halvdeel.

Zweitens, adv. for det andet.

Zweithelig, adj. deelt i to Dele.

Zweitrefser, m. Ambe, dobbelt Træfser.

Zweiweiberei, f. Bigami.

Zweiwöchentlich, adj. hver anden Uge.

Zweiwöchig, zweiwöchig, adj. to Ugers.

Zweiwüchsig, ikke flippet til rette Tid (om Uld), behæftet med den engelske Syge.

Zweizackig, totagget.

Zweizeitig, adj. snart lang, snart kort (om Stavelser).

Zweizüngig, tvætunget.

Zwerch, tvært.

Zwerchen, tværhøyle.

Zwerchfell, pl. -e, n. Mellemgulb (Diaphragma). Er erschütterte ihm das Zwerchfell, bragte ham til at lee.

Zwerg, pl. -e, m. Dværg.

Zwergartig, dværgagtig.

Zwergbohne, pl. -n, f. Krybbonne.

Zwetsche, Zwetschke, pl. -n, f. Svedske.

Zwicke, pl. -n, f. Plof, Dykkert, lidet Som.

Zwickbohrer, m. Sviffbor.

Zwickel, m. tilspidset Ting, Rile, Sviffel.

Zwickeln, forsyne med Sviffler.

Zwickelbart, pl. -barte, m. Knebelbart.

Zwickelnaht, pl. -nähte, f. Sviffelsyning.

Zwicken, knibe.

Zwicken, knibe. Zwickel, m. Knibtang.

Zwickern, løbe hurtig, smutte ud og ind.

Zwickmühle, pl. -n, f. dobbelt Mølle i Mølleespillet, dobbelt Tilflugtssted.

Zwickstein, pl. -e, m. spids Steen til at udfylde en Muur.

Zwickzange, pl. -n, f. Knibtang.

Zwieback, pl. -e, m. Tvebak.

Zwiebel, pl. -n, f. Svibel, Leg. Dim.

Zwiebelchen, n.

Zwiebelartig, legagtig.

Zwiebelstiche, pl. Typer, som ligge uordentlig om hinanden.

Zwiebelstischfrämer, m. en uordentlig Sætter.

Zwiebelicht, legagtig.

Zwiebelig, adj. som har Svibler.

Zwiebeln, frydre med Svibler, drille, plage.

Zwiebrachen, ploie anden Gang. Zwiebrache, f. den tredje Haffen (i Biinavlens).

Zwiefach, zwiefältig, dobbelt.

Zwiefeln, St. glide paa Isen. Zwiefli, n. Tisbane.

Zwielicht, n. Dæmring.

Zwier, adv. to Gange.

Zwiesel, m. en Green, som er deelt i to Dele. Zwieselig, togrenet. Zwieseln, flove i to Dele.

Zwiespalt, m. Splid, Uenighed. Zwiespalten, gjøre ueens. Zwiespalter, m. Uenighedsfifter. Zwiespaltig, ueens.
 Zwiesprache, f. Samtale mellem To.
 Zwietracht, f. Tvedragt. Zwieträch-
 rig, tvedrægtig.
 Zwiowuchs, Zweiwuchs, m. den en-
 gelske Syge.
 Zwillich, m. Dvelg. Zwillichen, adj.
 af Dvelg.
 Zwillige, pl. Trægastler paa Stange-
 værket i Bjergværk.
 Zwilling, pl. -e, m. Twilling.
 Zwillingsgestirn, n. Sjernebilledet Ca-
 stor og Pollux.
 Zwing, pl. -n, f. Tvinge, Drev.
 Zwingen, zwang, gezwungen, tvinge.
 Zwing mich nicht, dich zu lassen.
 Ein gezwungenes Wesen.
 Zwinger, m. omkringgaaende Muur,
 Slotsgaard, Fængtaarn, Fængsel.
 Zwingherr, pl. -en, m. Tyrann. Zwing-
 herrschaft, f. Tyranni.
 Zwinghof, pl. -höfe, m. Raadstue-
 fængsel.
 Zwinken, blunke med Øinene. Zwink-
 ler, m. En, som blunker.
 Zwirol, pl. -e, m. Staalspindel hos
 Konstdreiere.
 Zwirolen, St. dreie hurtig omkring.
 Zwirol, pl. -e, m. dobbelt Traad.
 Blauer Zwirol, Brændeviin.
 Zwirolen, adj. af Traad.
 Zwirolen, dreie sammen, tvinde.
 Zwirolseide, f. tvundet Silke.
 Zwirolwickel, m. Traadwickel.
 Zwirolwinde, pl. -n, f. Garnvinde.
 Zwischen, præp. imellem. Er trat
 zwischen sie und ihn. Er stand
 zwischen ihnen.
 Zwischendeck, pl. -e, n. Mellemdæk.
 Zwischengericht, pl. -e, n. Mellem-
 mad, Mellemret.
 Zwischenkunft, f. Mellemkomst.

Zwischenraum, pl. -räume, m. Mel-
 lemrum.
 Zwischenträger, m. Dretuder. Zwi-
 schenträgererei, pl. -en, f. Dretuderi.
 Zwischgold, n. Bladguld, som paa den
 ene Side er Guld.
 Zwirot, pl. -e, m. Twist, Trætte.
 Zwirolen, stride.
 Zwirolig, stridig.
 Zwiroligkeit, pl. -en, f. Twistighed.
 Zwirolern, qviddre.
 Zwiroler, m. Twetulle, Hermaphrodit,
 Blanding, ureen Tinerts.
 Zwirolergerische, n. Rullestene af
 Tinerts. Zwirolerstock, pl. -stöcke,
 m. Masse af Tinerts.
 Zwirolerhaft, blandet, uægte.
 Zwirolerplante, pl. -n, f. Plante, hvor
 Stovtraadene og Stovgjemmerne ere
 sammen.
 Zwirolern, bevæge sig hurtig, blinke.
 Zwirol, to. Zwirol Frauen.
 Zwirolf, tolv. Zwirolf, f. Tolvstal.
 Zwirolfbore, pl. -n, m. Apostel.
 Zwirolfack, pl. -e, n. tolvkantet Figur.
 Zwirolfer, m. En, som horer til tolv
 Mænd.
 Zwirolferlei, adv. af tolv Slags.
 Zwirolfjåhrig, adj. tolv Aars.
 Zwirolfmal, adv. tolv Gange. Zwirolf-
 malig, adj. som skeer tolv Gange.
 Zwirolfmånnerrig, forsynet med tolv ad-
 skilte Stovtraade.
 Zwirolfmaass, pl. -e, n. Duodecimal-
 maal.
 Zwirolfmonatig, -stündig, -tågig, -wö-
 chig, adj. som varer i tolv Maane-
 der, Timer, Dage, Uger.
 Zwirolfseitig, adj. med tolv Sider.
 Zwirolfstündner, m. en Bjergmand,
 som arbeider tolv Timer i hvert
 Dogn.
 Zwirolfte, adj. tolvte.
 Zwirolftel, n. Tolvtedeel.
 Zwirolften, pl. de tolv Nætter fra Juni
 til hellige tre Kongers Dag.

3wólstens, adj. for det Tolste.
 3wólster, m. et Tal af tolv Stykker,
 Tolt, Dussin.
 3wólstheilig, bestaaende af tolv Dele.

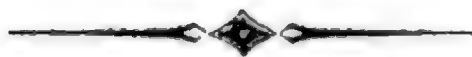
3yma, f. Gjæringsstof. 3ymosis, f.
 Gjæring.
 3ythos, m. gjæret Drif.

Forkortelser.

adj.	=====	Adjectiv.
adv.	=====	Adverbium.
conj.	=====	Conjunction.
Dim.	=====	Diminutio.
f.	=====	Feminin.
interj.	=====	Interjection.
m.	=====	Masculin.
n.	=====	Neutrum.
N t.	=====	Nordtydsk.
nom. prop.	=====	Nomen Proprium.
num. ord,	=====	Numerus ordinalis.
pl.	=====	Pluralis.
præp.	=====	Præposition.
St.	=====	Sydtydsk.
v. a.	=====	Verbum activum.
v. n.	=====	Verbum neutrum.

Trykfeil og Rettelser.

Side.	Spalte.	Linie.	
IX		8	f. n. læs uns, euch os, eder.
5	1	15	f. o. - hentæres.
-	2	11	f. o. - Abkehrschein, pl. -e, m.
6	1	3	f. o. - Abfühlrinne, pl. -n, f.
7	1	10	f. o. - Abnehmen, -nahm, -genommen,
8	1	11	f. n. - Absatz, pl. -sätze, m.
-	2	2	f. o. - Abschattung, pl. -en, f.
9	2	10	f. o. - fra — Side.
14	2	16	f. n. - Alltålig,
15	1	17	f. n. - Altan f. Kanappe.
17	2	13	f. o. - Andruck, pl. -drücke, m.
17	2	21	f. n. - Arvelod.
19	1	11	f. o. - vid f. vide
22	1	1 og 2	f. o. - richtete Unheil an
27	1	21	f. o. - Arg, ärger, ärgst,
33	2	7	f. n. - oprøre.
37	1	1 og 2	f. o. - tritt auf.
41	1	13	f. n. - Die Blumen
42	1	15	f. o. - Hjælp i Nøden.
44	1	13	f. o. - brast ud i Latter.
-	2	26	f. o. - oprødde.
48	2	12	f. n. - holde op at tromme.
50	2	13	f. n. - Bach, pl. Bäche, m.
-	2	9	f. n. - Bächlein,
51	1	5	f. n. - Bafengeld, pl. -er, n.
52	1	7	f. o. - Bändel,
53	2	1	f. o. - Dyrkning,
-	2	2	f. n. - Bausbäckig, pluskjevret, svulstig.
-	1	10	f. o. - Rrybbe.
-	2	3	f. n. - Bausback, pl. -bäcke,
54	1	11	f. n. - dannet som
58	1	17	f. n. - Der Herr
63	1	15	f. n. - iagttagelig, synlig.
64	2	20	f. n. - Bergen, barg, geborgen,

Side.	Spalte.	Linie.		
66	1	2	f. o.	læs overtrækkes med Rust.
68	1	13	f. o.	- Beschreiben,
-	1	13	f. n.	- Beschweigen,
-	1	5	f. n.	- Beschwichtigen,
-	2	6	f. o.	- Manen f. Meneed
71	2	1	f. o.	- Betriebsamkeit, f.
72	1	24	f. o.	- Tidpe, Tæve.
-	1	15	f. n.	- Byld, Bule.
73	1	1 og 2	f. o.	- Bewandniß,
75	2	9	f. o.	- Biniren, fordoble,
77	1	17	f. o.	- Blatternarbe, pl. -n, f.
77	1	8	f. o.	- Blatter, pl. -n, f.
85	1	6	f. o.	- Brunnquell,
93	2	21	f. o.	- Compthur, pl. -e, m.
-	2	5	f. n.	- Concurrenz, f.
95	2	13	f. o.	- Creditiv, pl. -e, n.
103	1	13	f. o.	- Desentknopf, pl. -knöpfe, m.
104	2	23	f. n.	- Dienstag.
105	1	6	f. n.	- Dinger
109	1	3	f. o.	- Dreiwöchentlich,
114	1	13	f. o.	- durchkreuzt
-	1	24	f. o.	- Durchlaucht, pl. -en, f.
127	2	23	f. o.	- Eingeständniß, pl. -nisse, n.
136	2	15	f. n.	- Esbock, pl. -böcke,
138	2	7	f. n.	- Elmsfeuer,
139	1	19	f. n.	- Empfangschein, pl. -e, m.
143	2	22	f. o.	- Entweder, enten.
144	1	13	f. o.	- befrie for Tømmen.
-	2	7	f. n.	- Erbfrohn, pl. -en,
145	2	10	f. n.	- Erde, pl. -n, f.
146	2	10	f. n.	- Erforschung,
149	2	9 og 10	f. o.	- Ermeldeter Maaßen,
154	1	10	f. o.	- Eselshuf, pl. -e,
156	2	11	f. o.	- Fahnlein, n.
161	2	22	f. o.	- Feigenblatt,
162	1	18	f. o.	- Feinslöte, pl. -n, f.
163	2	9	f. n.	- Fernschreiber, m.
165	2	15	f. o.	- Feuersgefahr,
166	1	4	f. n.	- Filial, pl. -e,
-	2	11	f. n.	- Fingerhut, pl. -hüte,
175	2	18	f. n.	- Fraß, m.
179	1	4	f. o.	- Frohnerei, pl. -en, f.
205	1	11	f. o.	- Glättgetriebe, n.
206	2	14	f. o.	- Glöcklein, n.
208	1	23	f. o.	- Gotte f. Gott.

Side.	Spalte.	Linie.		
208	2	1	f. o.	læs Gottesurtheil, pl. -e, n.
209	1	6	f. n.	- Grapenbraten, m.
218	1			- Hage istedetfor Hege.
219	2	17	f. o.	- Salsband, pl. -bänder, n.
224	1	13	f. n.	- Sassenohr, pl. -en, n.
225	1	13	f. n.	- Er saß zu den Säupten.
229	1	4	f. o.	- Seideschaaf, pl. -e, n.
249	2	4	f. n.	- Syppothek, pl. -en, f.
267	1			- Reiff f. Riff.
277	1	5	f. n.	- Knappfuchen, Nr. m.
283	1	10	f. n.	- Kopfschur,
291	1	1	f. o.	- Kriegsschule, pl. -n,
294	2			- Kugelu f. Kuguhn
298	2	14	f. n.	- Kutte, pl. -n, f.
321	2	12	f. o.	- Löffelkraut, n.
335	2	1	f. n.	- Måsten, v. a.
336	1			- Mauch f. Maulch
350	2	7	f. o.	- Mittel, mittler, mittelst, adj.
352	2	16	f. o.	- kan vel være ti.
354	2	5	f. o.	- Möpschen, n.
356	1 12 til 14		f. n.	- Mückensehen, n. Seen af sorte Arer og Punkter (Diensvaghed). Mückenseiger, m. Mygsænger, smaalig Kritiserer.
385	1	4	f. o.	- Auglosigkeit, f.
390	2 16 og 17		f. n.	- sind wir nicht zu Hause
400	1	1	f. n.	- Pastellgemælde, n.
402	1	19	f. n.	- Peinigerin,
405	2	2	f. o.	- Pfandlösung, f.
408	2	16	f. o.	- Pferdejunge,
439	1	12	f. o.	- -pfähle,
441	1	7	f. o.	- Raupe, pl. -n,
442	1	6	f. o.	- Rebensproß, pl. -sprossen,
442	1	3	f. n.	- bog.
444	2	1	f. n.	- Einbildungskraft
446	2	10	f. n.	- Reichsstädter,
461	1 17 til 18		f. o.	- den Ausschweifungen.
462	1	14	f. o.	- Rügegericht,
465	2	17	f. o.	- en Bals (Dands).
468	2	22	f. n.	- Attisches Salz, n.
477	1	2	f. n.	- Skraben
479	1	17	f. n.	- Scheibenrund
510	1	6	f. n.	- Sechzigste,
512	De to sidste Ord paa anden Spalte skulle være de to første foran Støffel.			

Side.	Spalte.	Linie.	
555	1	7	f. o. lars Tåubner, St. m.
577	2	12	f. n. tilføi Ueberwindig, i Ls for Binden, laun.
585	2	20	f. n. - Umulighed,
590	1	1 og 2	f. o. - Untere, adj.
611	1	7	f. n. - Verschachern,
627	1	20	f. o. - Vorjahr, pl. -e, n.
640	2	6	f. o. - Wassersnoth,
644	2	18	f. o. - Weihe, pl. -n, f.
676	1	18	f. n. Zufahren, -fuhr, -gefahren,

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

This book is due on the date indicated below, or at the expiration of a definite period after the date of borrowing, as provided by the rules of the Library or by special arrangement with the Librarian in charge.

[illegible]

